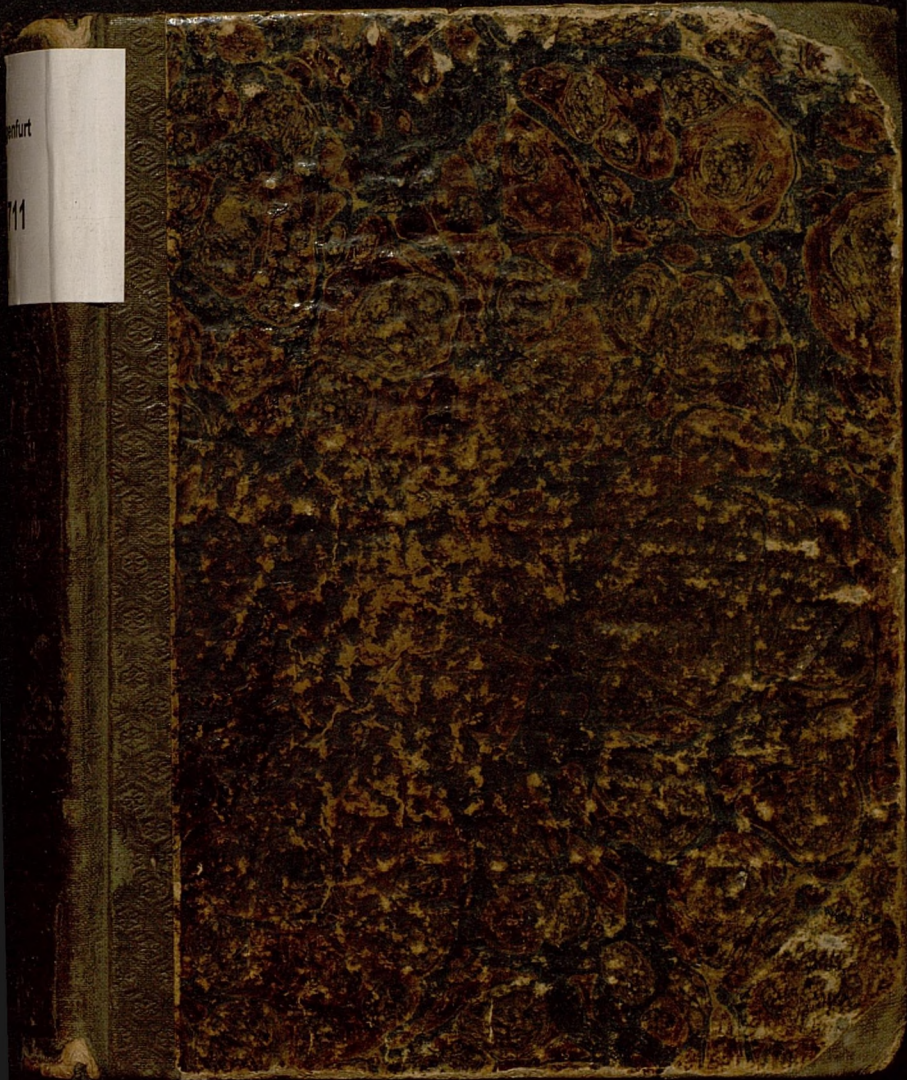
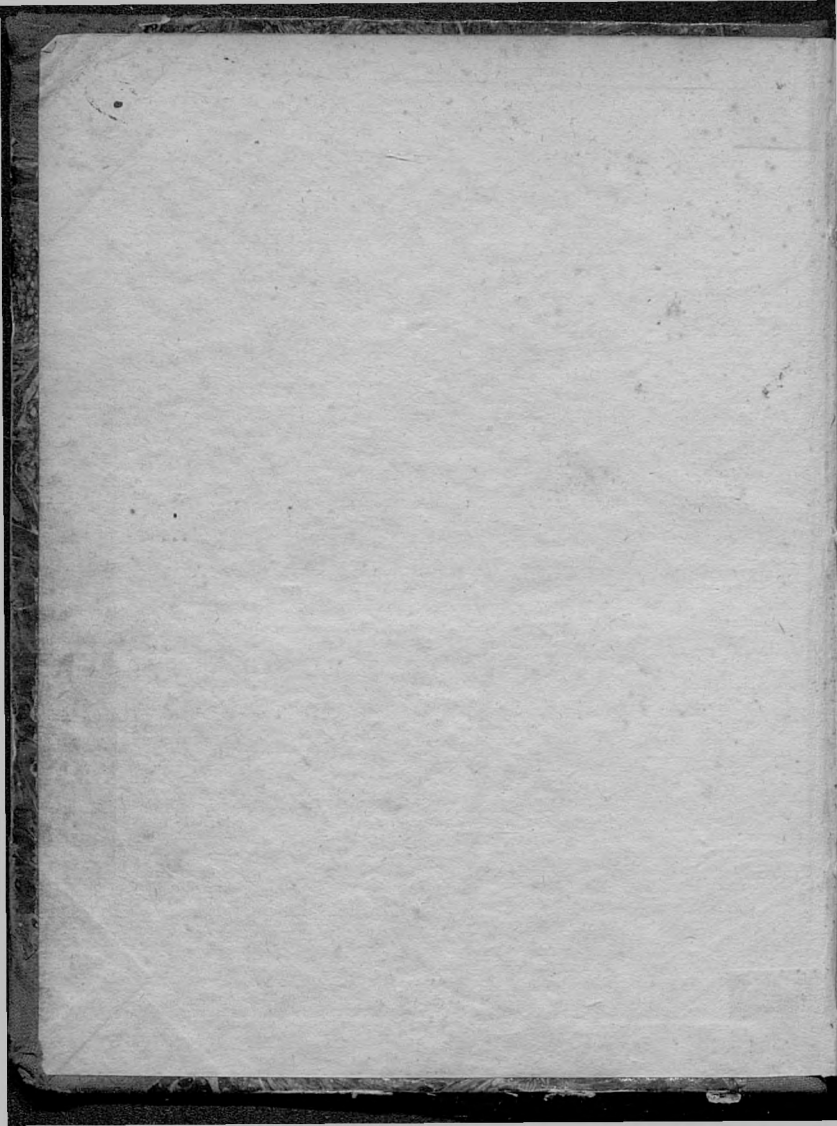

Manfurt

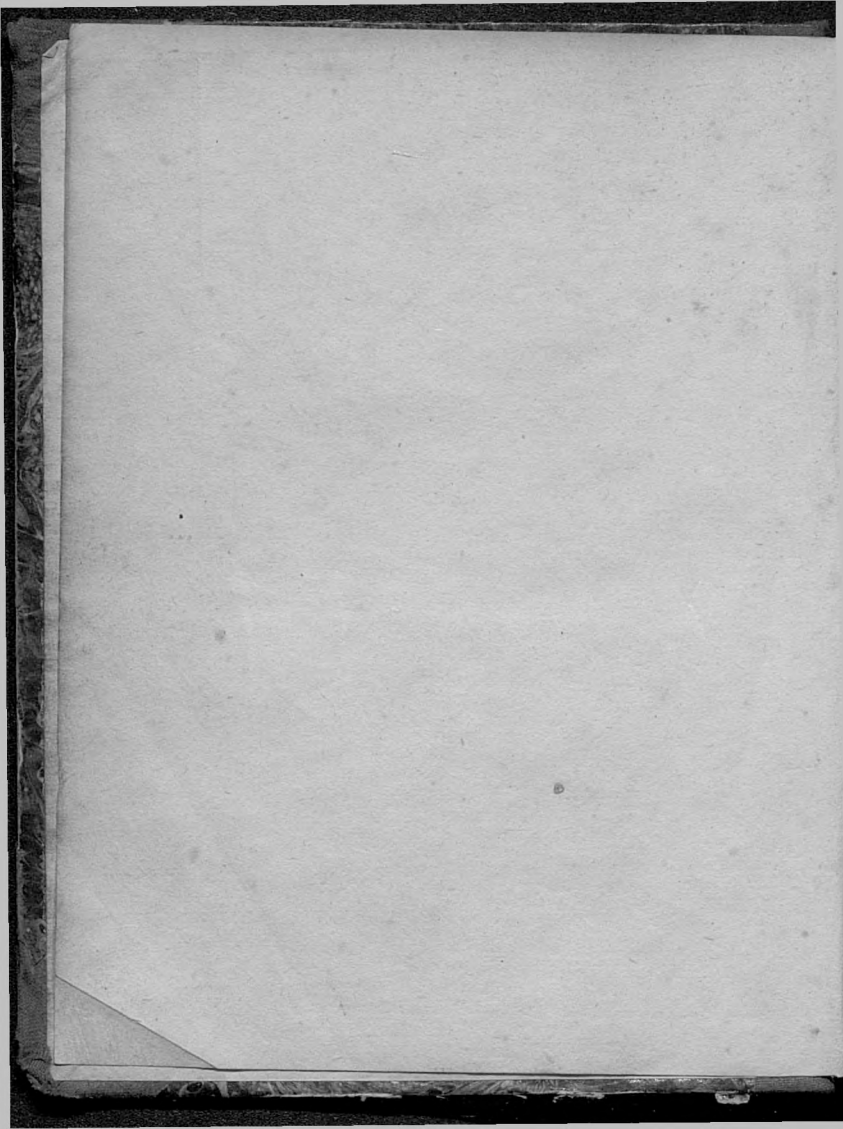
11

Sim. Muden
fr.

Brotbeug

Priloga

ROČNI SLOVAR

slovenskega in nemškega jezika.

Priloga

Anton Jančič

uradni hišni slovensko-nemški slovar

Nemško-slovenski del

U. C. 1850

U. C. 1850. U. C. 1850. U. C. 1850.

(Ljubljana)

Popólni

ROČNI SLOVÁR

slovénskega in němškega jezika.

Spisal

Anton Janežić,

načasni učitelj slovénščine u Cělóvcu.

Němško - slověnski děl.

U Cělóvcu 1850.

V zalóžbi J. Sigmundove knjigárnice v Cělóvcu.

(Eduard Fiegel.)

Vollständiges

Taschen-Wörterbuch

der

slovenischen und deutschen Sprache.

Von

Anton Janežić,

öffentlichen Dozenten der slovenischen Sprache am E. E. Gymnasium
zu Klagenfurt

UB Klagenfurt

+L24515304

Deutsch-slovenisches Syn.

Klagenfurt 1850.

Im Verlage der J. Sigmund'schen Buchhandlung.
(Eduard Fiegel.)

ES I 353711

[1]

Veröffentlichung

Veröffentlichung

1850

Veröffentlichung

1850

Veröffentlichung

Veröffentlichung

Veröffentlichung

Veröffentlichung

Veröffentlichung

V o r w o r t.

Durch die Herausgabe vorliegenden Taschenwörterbuches bestrebte sich der Verfasser, den Bedürfnissen aller jener, welche sich mit der slovenischen Sprache und Literatur beschäftigen, im Gebiete jeder Wissenschaft nach Möglichkeit zu entsprechen.

Bei der Bearbeitung desselben wurden alle möglichen Hilfsquellen, welche uns die slovenische Sprache und die übrigen slavischen Dialekte überhaupt bieten konnten, eifrigst benützt; und in der That erhielten wir auf diese Art einen äußerst reichen Zuwachs an Wörtern, welche in verschiedenen slovenischen Gegenden entweder wirklich vorhanden, oder wenigstens ihrer Wurzel nach bekannt sind. Ueber die Aufnahme des *ě* oder *é*, welches bald wie *ie*, *e*, *je*, *ej* oder *i* gelesen wird, wird es wohl keiner Rechtfertigung bedürfen, da diesen Laut nicht allein alle unsere slavischen Stammgenossen, sondern auch wir selbst besitzen.

Zur größern Ersparniß des Raumes wurden häufige Abkürzungen vorgenommen, wie z. B. die Einrichtung mit Schlagwörtern; die Weglassung der Hauptwörter auf *ung*, wenn sie regelmäßig durch das Zeitwort ausgedrückt werden; die bloße Angabe des Beiwortes bei zusammengesetzten Hauptwörtern, wenn

der erste Theil derselben durch dieses zu übersezen ist u. s. w. Bei mehrdeutigen Wörtern wurden jedoch die dießfälligen Unterschiede jederzeit angegeben, und auch zahlreiche Redensarten angeführt.

Der slovenisch = deutsche Theil, der erst mit Hilfe dieses deutsch-slovenischen zusammengestellt werden mußte, und in kürzester Zeit nachfolgen wird, soll der Art bearbeitet sein, daß man damit größtentheils auch ilirische Werke und Schriften wird lesen können. Auch soll darin das Geschlecht der Hauptwörter, die drei Ausgänge der Beinwörter und auch die gegenwärtige Zeit der Zeitwörter mit Rücksicht auf ihre Dauer oder Vollendung angegeben werden, was hier leider des Raumes wegen nicht geschehen konnte.

Und nun lege ich auch dieses Werk, bei dessen Bearbeitung ich vorzüglich von den Herrn: Sumpor, Škerjanc, Židan, Simandl, Francel, Kelih, Šribar und Andern kräftigst unterstützt wurde, und ihnen hier meinen innigsten Dank abstatte, dem geehrten Publikum zur nachsichtsvollen Beurtheilung vor.

Klagenfurt, am 19. Dezember 1849.

A. Janežić.

Abkürzungen.

<i>a.</i>	bedeutet	adjectivum, Beiwort.
<i>ad.</i>	»	adverbium, Nebenwort.
<i>c.</i>	»	conjunctio, Bindewort.
<i>f.</i>	»	femininum, weibliches Geschlecht.
<i>i.</i>	»	interjectio, Empfindungswort.
<i>m.</i>	»	masculinum, männliches Geschlecht.
<i>n.</i>	»	neutrum, sächliches Geschlecht.
<i>num.</i>	»	numerales, Zahlwort.
<i>pl.</i>	»	plural, vielfache Zahl.
<i>pr.</i>	»	pronomen, Fürwort.
<i>prp.</i>	»	praepositio, Vorwort.
<i>v. a.</i>	»	verbum activum, thätiges Zeitwort.
<i>v. i.</i>	»	verbum impersonale, unpersönliches Zeitwort.
<i>v. n.</i>	»	verbum neutrum, unthätiges Zeitwort.
<i>v. r.</i>	»	verbum reciprocum, zurückführendes Zeitwort.
<i>col.</i>	»	collectivum, Sammelwort.
<i>fig.</i>	»	figural, figürlich, uneigentlich.
<i>gem.</i>	»	gemein.
<i>ob.</i>	»	oder.
<i>f.</i>	»	siehe.
<i>u.</i>	»	und.
—	»	das ganze Schlagwort.

A.

- A, A; weder A noch B, ne be
 ne ce.
 Kal, *m.* jegúlja, kačúr, ugor.
 Kalz. *a.* jegúljni. [loviti.
 Kalen, *v. a.* jegúljiti, jegúlje
 Kalfang, *m.* jegúljni lov, jegul-
 jna lovitva.
 Kalfänger, *m.* jegúljar.
 Kalförmig, *a.* jegúljust, ugórást.
 Kaltraupe, *f.* menek, piškúr.
 Kalteich, *m.* jegúljniak, ribnjak
 za jegúlje.
 Kar, *n.* orel.
 Kaš, *m.* merba, merhovína,
 merléúina, cerklína, cerkne-
 nína.
 Kašblatter, *f.* gnojna krasta.
 Kašen, *v. a.* merhovíno dreti,
 cerklino dreti.
 Kašfräsig, Kaštreffend, *a.* mer-
 hojeden, merhožreten.
 Kašgeruch, Kašgestank, *m.* smrad.
 Kašgierde, *f.* merhoželjnost, mer-
 hožretnost. [hožreten.
 Kašgierig, *a.* merhoželjjen, mer-
 Kašhaft, aafig, *a.* gnjusen, mer-
 šnat, meršji.
 Kaškäfer, *m.* govnjač.
 Kašvogel, *m.* merhožrétna ptica.
 Ab, od-, s-, (in Zusammensetzung).
 Abächzen, *sich*, *v. r.* izjéčati se.
 Abäckern, *v. a.* odoráti, dooráti.
 Abänderlich, *a.* preměnljiv, mēn-
 ljiv; (in der Sprachlehre) sklon-
 ljiv, sklanjaven.

- Abändern, *v. a.* preměniti, pre-
 mēnjati, proměniti, spremě-
 niti; (in der Sprachlehre) sklán-
 jati, skloniti.
 Abänderung, *f.* preměmba, spre-
 mēmba, proměna; (in der
 Sprachlehre) sklánjanje, sklom-
 ba, sklanja. [čiti.
 Abängsten, abängstigen, *v. a.* mu-
 Arbeiten, *v. a.* z dělom po-
 služiti; *sich*—, *v. n.* z dělom se
 vtrúdití. [tvo dokončati.
 Abärnten, *v. a.* požěti, dožěti, že-
 Abart, *f.* odrod, izrod.
 Abarten, *v. n.* odroditi se.
 Abartig, *a.* odrodjen.
 Abbačen, *v. a.* speči, opěci. [pati.
 Abbaden, *v. a.* okópati, obkó-
 Abbalgen, *v. a.* drěti, odrěti;
sich —, vtrudití se.
 Abbarbieren, *v. a.* obríti, briti.
 Abbaften, *v. a.* oljúpiti, ljúpiti,
 olikati, likati, líčiti. [obirati.
 Abbeeren, *v. a.* jagode obráti u.
 Abbeißen, *v. a.* odgrizti, odgri-
 zniti.
 Abberufen, *v. a.* odpozváti, od-
 poklicati, nazaj poklicati.
 Abberufung, *f.* odpozív, odpo-
 zvánje, odpoklic, odpokli-
 canje.
 Abberufungs- *a.* odpozvávni.
 Abbestellen, *v. a.* oporeči.
 Abbestellung, *f.* oporeka. [gániti.
 Abbetteln, *v. a.* izberáčiti, izci-
 Abbetten, *sich*, *v. r.* prestláti se.

- Abbejahen, *v. a.* pláčati, izpláčati, popláčati; (nach und nach) spopláčati, spopláčeváti.
- Abbezahlung, *f.* popláča, spoplácanje. [pláčivni.
- Abbezahlungsz = a. popláčivni, spopláčivni.
- Abbiegen, *v. a.* pripógniti, priseči. [bráz, podóba, slika, kip.
- Abbild, *n.* obráz, obrázek, poobráziti, izobráziti. [obráznik.
- Abbildner, *m.* obrázár, slikár, Abbildung, *f.* poobrázjenje.
- Abbinden, *v. a.* odvézati; převézati.
- Abbiß, *m.* odgrizlej, odgrizek.
- Abbitte, *f.* odprošnja, prošnja za zaméro. [síti za zaméro.
- Abbitten, *v. a.* odprosíti, proAbblafen, *v. a.* popihniiti, odpihniiti.
- Abblättern, *v. a.* odlistiti, odlepniiti; listje zgubíti u. zgubívati.
- Abbläuen, *v. a.* namlátiti, omlátiti, nabíti, nabrúsiti, navsínkati.
- Abblühen, *v. n.* ocvététi, ocvésti, cvétje zgubíti u. zgubívati.
- Abborgen, *v. a.* izposódiiti, na posódzeti.
- Abbrand, *m.* pogorénje, požár.
- Abbrändler, *m.* pogorelec.
- Abbrechen, *v. a.* odlómíti, odlámáti, odtergáti; (den Faden) odtergáti, vtérgáti; (Blumen) térgáti, vtérgáti; (die Rede) pretérgáti; premólkniiti; (Häuser) podréti, podiráti; (an der Zahlung) odtergáti, pritérgáti.
- Abbrennen, *v. a.* požgáti, požigáti; palíti; — *v. n.* pogrétí, zgorétí.
- Abbreuiatur, Abbreuiren, *f.* Abzürzung, Abzürzen. [vádiiti.
- Abbringen, *v. a.* odpráviiti, odzdrobiti, *v. a.* oddrobíti, razdrobiti.
- Abbruch, *m.* odlómek. odtergátek; (Fasten) post; Abbruch thun, postíiti se.
- Abbrühen, *v. a.* opáriti, popáriti.
- Abbrunsten, *v. n.* izgoníiti se, izpójati se. [tati, izkartáčiiti.
- Abbürsten, *v. a.* oščétati, izščeAbbüßen, *v. a.* spokoríiti, splantati, pokóro dèlati. [ritva.
- Abbüßung, *f.* pokóra, spokobc, *n.* abecéda, azbúka.
- Abbuch, *n.* abecedár, bukvár.
- Abbucher, = schüße, *m.* abecédnik.
- Abctafel, *f.* abecédnica.
- Abconterfeien, *f.* Abmalen.
- Abcopiren, *f.* Abschreiben, Abzeichnen.
- Abdachen, *v. a.* razkríiti; fích—, víseti, tvézíiti, skloníiti se.
- Abdachig, *a.* skloníiti, skloníiten.
- Abdachung, *f.* skloníitost, skloníitnost. [diti, pregrádiiti.
- Abdämmen, *v. a.* zájézíiti, zagráAbdanken, *v. a.* odpustíiti, poslovíiti, slovo dáti, ob službo djáti; — *v. n.* slovo vzeti, službo odstáviiti u. pustíiti, se službe odréči. [slovíitva.
- Abdanfung, *f.* poslovénje, poslovíitni, *a.* poslovíitni, poslovíivni.
- Abdanfungsschein, *m.* poslovíitno písmo, poslovíivni list.
- Abdecken, *v. a.* (den Tisch) razkríiti, raz mizo správiiti; (die Haut abziehen) odréti, dréti.

- Abdecker, *m.* derec, merhodérec. živoder. [merhodrénje.
- Abdeckerer, *f.* derija, deritva.
- Abdienen, *v. a.* poslužiti, do-
služiti, odslužiti.
- Abbingen, *v. a.* čeno v pogódbi
zmánjšati u. vmáliti.
- Abbißputiren, *f.* Abstreiten.
- Abdorren, *v. n.* vsahniti, vse-
hniti, posušiti se.
- Abdörren, *v. a.* posušiti, sušiti.
- Abdrehseln, *v. a.* ostrúgati.
- Abdrehen, *v. a.* odsúkati, od-
vertéti.
- Abdreschen, *v. a.* omlátiti, po-
mlátiti, domlátiti, mlatvo
dokončati; (abprügeln) na-
mlátiti, nabíti.
- Abdringen, *v. a.* otéti, iztisniti.
- Abdruck, *m.* iztisk, izobraženje.
- Abdrucken, *v. a.* natisniti, na-
štámpati.
- Abdrücken, *v. a.* odtisniti; (ein
Gewehr) puško zasmoditi u.
zažgáti, petelína sprožiti.
- Abebnen, *v. a.* izravnáti, pora-
vnáti. [vnanje.
- Abebnung, *f.* izravnánje, pora-
Abeggen, *v. a.* povláčiti.
- Abend, *m.* večer; (Westen) za-
pád, zahód.
- Abend-, *a.* večerni; (westlich)
zapádni, zahódni.
- Abendarbeit, *f.* večerní posel,
večérno dílo.
- Abendbrod, Abendessen, *n.* ve-
čerja; zu Abend essen, večér-
jati. [tritt ein, mračí se.
- Abenddämmerung, *f.* mrak; die —
- Abendland, *n.* zapádna u. za-
hódna zemlja.
- Abendländer, *m.* prebivávec za-
hodne zemlje u. zapádnih
krajev.
- Abendlich, *a.* večérn, zvečérn.
- Abendmaß, *n.* večérja; daß hei-
ße —, sveto obhajilo.
- Abendmaßten, *v. a.* večérjati.
- Abendmaßeit, *f.* Abendmaßl.
- Abendmusik, *f.* večérna godba,
večérnica.
- Abendröthe, *f.* večérna zarja.
- Abendstern, *m.* večérnica, ve-
čérna zvezda.
- Abendvölker, *pl.* zapádni národi,
národi proti zahódu.
- Abendwärts, *ad.* proti sónčne-
mu zahódu.
- Abentheuer, *n.* čudna zgoda,
čudna dogódba, spaka.
- Abentheurer, *m.* klatež, poté-
penec. [vit, čudoviten.
- Abentheuerlich, *a.* čuden, čudo-
ber, c. pa, pak, alj, ali; tode.
- Aberglaube, *m.* vraž, prazna u.
babja véra.
- Abergläubig, Abergläubisch, *a.*
vražen, bahjovëren, prazno-
vëren. [gič, vnovič.
- Abermal, *ad.* spet, zopet, vdru-
Abermalig, *a.* zopeten, ponóv-
ljen.
- Aberten, *f.* Abärnten. [met.
- Abewiß, *m.* neúmnost, nespá-
Abewißeln, *v. a.* blesti. [ten.
- Abewißig, *a.* neúmen, nespáme-
Abfahren, *v. n.* odpeljáti se,
oditi. [vóznja.
- Abfahrt, *f.* odhód, odíd, od-
Abfall, *m.* odpád, odstóp; od-
pádek, odpádec.
- Abfallen, *v. n.* odpásti; (vonder
Religion) odstópati.
- Abfangen, *v. a.* poloviti, vloviti.

- Abfaffen, *v. a.* spisati, sostáviti.
 Abfasser, *m.* spisátel. [vlenje.
 Abfassung, *f.* spisanje, sostá-
 Abfaulen, *v. n.* odgnjiti.
 Abfaulung, *f.* odgnjitje.
 Abfäumen, *f.* Abfchäumen.
 Abfegen, *v. a.* pomésti, omésti,
 z metljo očistiti. [spiliti.
 Abfeilen, *v. a.* odpiliti, opiliti.
 Abfeilsicht, *n.* odpílki. [právljati.
 Abfertigen, *v. a.* odprávití, od-
 Abfertigung, *f.* odpráva.
 Abfeuchten, *v. a.* namočiti, po-
 skropiti. [podréti.
 Abfeuern, *v. a.* vstreliti, puško
 Abfinden, *v. a.* zadovoljiti; sích
 —, pogoditi se. [dovolítva.
 Abfindung, *f.* zadovoljenje, za-
 Abfischen, *v. a.* poríbíti, izribi-
 ti; (einem etwas) vzeti, otéti.
 Abfliegen, *v. n.* odletéti, zletéti.
 Abfließen, *v. n.* steči se, stékati
 se, iztéči, odtéči.
 Abfluß, *m.* odtók, odték. [kar.
 Abfordern, *v. a.* térjati kogar za
 Abfragen, *v. a.* spoprášati, spo-
 prašováti, poprašováti, vprá-
 šati, prášati, izpítati, pítati,
 izpítkovati, báрати, pobáрати.
 Abfressen, *v. a.* pojésti, pojé-
 dati. [mérzniti, zmérzniti.
 Abfrieren, *v. n.* premérzniti, od-
 Abfuhr, *f.* voznja, odvoznja.
 Abführen, *v. a.* odpeljáti; (vom
 rechten Wege) zapeljáti, zavo-
 diti; (den Leib) čistiti.
 Abführend, *a.* čistiv, čistiven.
 Abführungsmittel, *n.* čistivni lek.
 Abfüttern, *v. a.* nakermítí, na-
 sititi.
 Abgabe, *f.* predája, oddája; Steuer-
 davn, dáča, veča, štriba.
- Abgang, *m.* odhód, odid; (Ver-
 kauf) prodája; (Mangel) po-
 mánjkanje, mánjkanje.
 Abgängig, *a.* pomanjkljiv, manj-
 kljiv.
 Abgeben, *v. a.* oddáti, oddajáti;
 sích —, pečáti se, pučáti se.
 Abgebrannt, *a.* pogorél.
 Abgehen, *v. n.* odíti; (verkauft
 werden) spečáti se; (mangeln)
 mánjkatí.
 Abgelegen, *a.* oddáljen, nepri-
 róčen, zabít; (vom Obste) ob-
 ležán, preležán.
 Abgelegenheit, *f.* oddáljenost,
 nepriróčnost. [vpehan.
 Abgemattet, *a.* vtuden, spehan,
 Abgeneigt, *a.* odnágnjen, nepri-
 klónjen. [nepriklónjenost.
 Abgeneigtheit, *f.* odnágnjenost,
 Abgenüßt, *a.* iznóšen, ponóšen.
 Abgeordnete, *m.* poslanec, poró-
 čnik. [vóru.
 Abgeredeter Maßen, *ad.* po dogo-
 Abgesagt, *a.* ein — er Feind, oči-
 ten neprijátel, glavni sovrá-
 žnik.
 Abgesandte, *f.* Abgeordnete.
 Abgeschieden, *a.* sámoten, odló-
 čen, osámljen. [lóčenost.
 Abgeschiedenheit, *f.* sámota, od-
 Abgeschmack, *a.* neslán.
 Abgeschmacktheit, *f.* neslánost.
 Abgewinnen, *v. a.* v igri dobíti.
 Abgewöhnen, *v. a.* odvájati, od-
 váditi.
 Abgewöhnung, *f.* odvája, odváda.
 Abgezäumt, *a.* razbérzdan, raz-
 iijzdan.
 Abgeehrt, *a.* kumern, sčimžen.
 Abgießen, *v. a.* odlíti, odlívati, od-
 líjati; (ausgießen) zlíti, zlijati.

- Abgießung, *f.* odlitje; zlitje.
 Abglanz, *m.* odsjalek, osvit.
 Abglätten, *v. a.* vgladiti, vglajati, izgladiti. [nati, poravnati.
 Abgleichen, *v. a.* zravnati, vрав-
 Abgleichen, abgleiten. *v. n.* spo-
 dèrkniiti, spolzniti se; odšterk-
 niiti.
 Abgott, *m.* malik, krivi bog,
 lažnjiv bog; (Liebling) drago,
 duša. [vovèrec.
 Abgötter, *m.* malikovávec, kri-
 Abgötteri, *f.* malikovánje, ma-
 likovavstvo, krivovèrstvo.
 Abgötterin, *f.* malikovávka.
 Abgöttern, *v. n.* malikováti,
 krive u. lažnjive bogemóliti.
 Abgöttin, *f.* malikinja, kriva
 bóginja. [vovèren.
 Abgöttisch, *a.* malikováven, kri-
 Abgraben, *v. a.* odkopáti, odko-
 pávati.
 Abgrämen, *sich, v. r.* žalostiti se.
 Abgrafen, *v. a.* popásti; pokosi-
 ti. [lke postaviti.
 Abgrenzen, *v. a.* izmèjiti, mejni-
 Abgrund, *m.* brezden, brezen,
 prepád, globočina, gnjača.
 Abgunst, *f.* zavíd, zavist.
 Abgünstig, *a.* zavídljiv, zavisten.
 Abgürten, *v. a.* rozpásati, odpá-
 sati. [zlijek.
 Abguß, *m.* odliv, odlijek; zliv,
 Abhachen, *v. a.* posekati, odsé-
 kati.
 Abhalffern, *v. a.* razúzdati.
 Abhalten, *v. a.* odverniti, od-
 vračati; (nicht zulassen) ne
 pripustiti. [vračba.
 Abhaltung, *f.* odvernítva, od-
 Abhandeln, *v. a.* (Jemanden et-
 was) odteržiti; (eine Materie)
 pomènkovati se čez kako rěč;
 govoriti u. pisati od kake reči.
 Abhandlung, *f.* govorénje, raz-
 govór, razpráva. [stermina.
 Abhang, *m.* nagnjenost, nadol;
 Abhängen, *v. n.* (von einer Gegend)
 viseti, tveziti; (abhängig sein)
 odviseti, zavseti.
 Abhängig, *a.* naignjen; stern;
 (von Jemanden) zavisen, od-
 visen. [viselnost, tveznost.
 Abhängigkeit, *f.* odvisnost, od-
 Abhärmen, *f.* Abgrämen.
 Abharren, *f.* Abwarten.
 Abhärten, *v. a.* vterditi, vkre-
 piti, okrépčati; (daß Eisen)
 kaliti. [ti, odmótati.
 Abhaspeln, *v. a.* zmótati, zmóta-
 Abhauen, *v. a.* posekati, odsé-
 kati; (daß Gras) pokositi.
 Abhäuten, *v. a.* odréti, iz kože
 djati.
 Abheben, *v. a.* odvzdigniti, od-
 vzdíči; (die Karten) prevzdí-
 či, prevzdigniti.
 Abhelfen, *v. a.* dol pomagati;
 (einem Uebel) zlo odverniti.
 Abhelfer, *m.* pomočnik, poma-
 gáč. [vernítva.
 Abhelfung, *f.* odvernenje, od-
 Abhobeln, *v. a.* ostrúgati.
 Abholz, *f.* Abgeneigt.
 Abholen, *v. a.* Jemanden, po ko-
 ga iti, po kogar priti; (fort-
 tragen) odnesti.
 Abholzen, *v. a.* lès izsekati.
 Abhub, *m.* odvzdíglej, pre-
 vzdíglej.
 Abhuld, *f.* Abgeneigtheit. [lèk.
 Abhilfe, *f.* pomoč, pripomoč,
 Abhülfen, *v. a.* izlušiti, lušiti,
 izluškati, luskati.

Abhungern, *sič*, *v. r.* izgla-
 váti se, stradati.
 Abhuren, *sič*, *v. r.* izkúrvati se.
 Abhüten, *f.* Abweiden.
 Abirren, *v. n.* zajiti, zablódiť.
 Abirung, *f.* zablódenje.
 Abjagen, *v. a.* (etvaš) odvzėti,
 odbíti. [sáti.
 Abkämmen, *v. a.* izčesáti, poče-
 Abkalben, *v. n.* otéliti se.
 Abkappen, *v. a.* podkléstiti, po-
 séči, dreve většíe odrézati.
 Abkaufen, *v. a.* požvakáti, požve-
 káti.
 Abkauf, *m.* kúp, odkúp.
 Abkaufen, *v. a.* kupiti, odkúpi-
 ti; *sič* —, odkúpiti se.
 Abkäufer, *m.* kupec.
 Abkauflich, *kupljiv*, odkupljiv.
 Abkaufung, *f.* kúpljenje, odkú-
 pljenje. [tva; izmět.
 Abkehr, *f.* povernilo, poverni-
 Abkehren, *v. a.* poméstí, oméstí;
 (zurück erstatten) poverniti; (ein
 Uebel) odverniti.
 Abkehricht, *n.* smet, smetje.
 Abkehrung, *f.* pométanje; pover-
 nénje; odvernjenje.
 Abkeltern, *v. a.* izpréšati, spré-
 šati, izzmėti. [obirati.
 Abklauben, *v. a.* obráti, obérati,
 Abkleiden, *f.* Entkleiden.
 Abklemmen, *v. a.* prískreniti.
 Abklopfen, *v. a.* odtolči, odtrú-
 piti; (durchprügeln) otepsti,
 stepsti. [šćipati.
 Abknähen, *v. a.* odšćipniti, od-
 Abknöpfen, *v. a.* razknosljáti, od-
 knosljáti, odknépati, odgúm-
 bati. [vézati.
 Abknüpfen, *v. a.* odvozláti, od-
 Abkochen, *v. a.* skuhati, zvariti.

Abkommen, *n. v.* vom Wege —,
 zajiti; von etwas — kej opustiti
 u. na stran djati; (mit Se-
 manden) shajati; unter Bedin-
 gungen —, pogoditi se.
 Abkommen, *n.* pogodba; ein —
 treffen, pogoditi se: ein güt-
 liches —, prijátelsko pomí-
 renje. [dič, zarodič, vnuk.
 Abkömmling, *m.* potomek, ro-
 Abkräften, *v. a.* oslabiti, vsla-
 biti.
 Abkrallen, Abkrägen *v. a.* oprá-
 skati, spraskati, odpráskati.
 Abkühlen, *v. a.* ohladiti, raz-
 hladiti, hladiti. [ven.
 Abkühlend, *a.* hladiven, ohladi-
 Abkühlung, *f.* prehládenje.
 Abkünden, Abkündigen, *v. a.* o-
 znániti, naznániti, proglasí-
 ti, oglasíti, razglasíti.
 Abkündigung, *f.* proglás, oglás,
 naznánjenje.
 Abkunft, *f.* rod, pleme, poko-
 lenje; eine — treffen, pogo-
 diti se.
 Abkürzen, *v. a.* prekrátiti, vkrá-
 titi, okrájšati; den Lohn —,
 na plačilu odtérgati, plačilo-
 vmanjšati. [tenje.
 Abkürzung, *f.* prekrátenje, vkra-
 Abkürzungszeichen, *n.* kratica.
 Abladen, *v. a.* raztovóriti, raz-
 továrjati.
 Ablader, *m.* raztovárník, težák.
 Abladung, *f.* raztovórenje, raz-
 továrjanje.
 Ablager, *n.* prenočivališe, pre-
 nočiše, — halten, prenočiti.
 Ablass, *m.* izpúst; — der Sün-
 den, odpušánje gréhov; kirch-
 licher —, odpústek; (der Ort,

- wo man das Wasser abläßt) zadel.
- Ablassen, *a.* odpústni.
- Ablassen, *v. a.* (her—) spustiti; (Wasser) izpustiti; (den Wein) odtočiti, odtakati; (am Preise) henjati, odstópiti; einem etwas —, komur kej odstópiti; *v. n.* od česar odstópiti.
- Ablassjahr, *n.* milostlivo leto.
- Ablassung, *f.* spuščenje; izpuščenje; odtakanje; odstop.
- Ablativ, *m.* (bei den Lateinern) šesti padež, šesti sklon.
- Ablauf, *m.* odtok, odték; — des Jahres, konec leta; nach —, na koncu.
- Ablaufen, *v. n.* steči, odtéči, stékati se; (von der Uhr) steči; (von der Zeit) preteči; (sich enden) končati se; einem den Weg —, pretéči koga; einem den Rang —, prehitéti kogar v čem.
- Abläugnen, *v. a.* zatajiti, vtajiti.
- Ablaufen, *v. a.* uši pojiskati, uši poklátí. [védriti, očistiti.
- Abbläutern, *v. a.* razbistriti, raz-
- Abbläuterung, *f.* razbistrenje, očisjenje.
- Ableben, *n.* smert.
- Ableben, *v. n.* smert storiti, vmrěti, konec vzeti.
- Abblecken, *v. a.* oblizniti, oblizati, polizati. lzniti, prazniti.
- Abbleeren, *v. a.* sprazniti, izprá-
- Abblegen, *v. a.* (von sich legen) na stran djati u položiti; die Kleider —, svleči se; einen Eid —, zaperséči, priséči, zaperségniti; Zeugniß —, pričati, svedočiti; ein Gelübde —, zagovoriti se; den Degen —, meč odpásati; Rechnung —, račun položiti; (absenken im Gartenbaue) grebeněti, grobati. [ca.
- Abbleger, *m.* grebenica, vlačeni-
- Abblegung, *f.* položenje; — des Eides, priséga; — des Zeugnisses, pričanje, svedočanstvo.
- Abblehnen, *v. a.* odslóniti; (nicht annehmen)ne prijěti, odvrátiti.
- Abblehnung, *f.* odslónenje; izgovór.
- Abbleihen, *f.* Abborgen.
- Abbleiten, *v. a.* odverniti, odvoditi; izvoditi, izpeljati.
- Abbleiter, *f.* Blizgableiter.
- Abbleitung, *f.* odvodenje, odvodba; izvód. [vrácati.
- Abbleken, *v. a.* odverniti, od-
- Abblekung, *f.* odverněnje, odvernítva.
- Abblelernen, *v. n.* einem etwas —, naučiti se kej od kogar.
- Abblelesen, *v. a.* zbrati, brati, čitati; (absuchen) obrati, obirati; die Raupen von den Bäumen) iztrěbiti, trebiti.
- Abblefung, *f.* branje, čitanje; obiranje; treblenje.
- Abblefern, *v. a.* izročiti, izporočiti, predáti.
- Abblelieferung, *f.* izročenje, izporočilo, predája.
- Abblelöschén, *v. a.* pogasiti; izbrisati, razbrisati.
- Abblelösen, *v. a.* odrěšiti, odvézati; (eine Wache) izměniti, preměniti; (eine Kanone) zažgati, zasmoditi, izstreliti.
- Abblelösung, *f.* odrěsenje, odrěšitva, odvezanje; preměna, izměna.

Abliigen, *f.* Abläugnen.
 Abmachen, *v. a.* (loš machen) od-
 vezati, razrešiti; (fertig ma-
 chen) dokončati, dodělati, iz-
 gotoviti; einen Streit —, po-
 miriti se, pogoditi se. [se.
 Abmagern, *v. n.* hujšati, činžati
 Abmähren, *v. a.* pokositi, poseči
 Abmahlen, *v. a.* zmleti, somleti.
 Abmahnen, *v. a.* odsvétvati, od-
 vračati. [ziti.
 Abmalen, *v. a.* poobraziti, obrá-
 Abmürgelein, *v. a.* oslabiti, raz-
 slabiti, slabiti.
 Abmürge lung, *f.* slabenje.
 Abmarsch, *m.* odhód, odid.
 Abmarschiren, *v. n.* oditi, od-
 hajati.
 Abmartern, *v. a.* izmučiti, mu-
 čiti.
 Abmatten, *v. a.* vtruditi, utru-
 diti, vgnati, vslabiti.
 Abmattung, *f.* vtrudenje, vгна-
 nje. [lati.
 Abmeiſeln, *v. a.* z dletom obde-
 Abmerken, *v. a.* opáziti, zapáziti.
 Abmessen, *v. a.* izméríti, zméri-
 ti, méríti. [dati u. vzeti.
 Abmiethen, *v. a.* najéti, v najém
 Abmiether, *m.* najémnik.
 Abmüden, *f.* Abmatten.
 Abnagen, *v. a.* oglódati, ogrízti,
 glódati, grízti.
 Abnähen, *v. a.* obšiti, sošiti,
 všiti, podšiti.
 Abnahme, *f.* odjémanje, vmanj-
 šanje; (Mangel) pománjka-
 nje; (Verkauf) prodája; (Zin-
 wegnahme) odvzétje.
 Abnehmen, *v. a.* den Hut —, od-
 kriti se; ein Glied —, ud od-
 rezati; (abkaufen) kupiti, po-

kúpiti, (hinwegnehmen) odvzé-
 ti, proč vzeti; den Bart —,
 obríti se; (vom Monde) pada-
 ti, pasti, doljemati, dolvzéti;
 den Sattel —, odsedlati; —
v. n. pománjkovati, propá-
 dati, zmanjšati se.
 Abnehmer, *m.* kupec.
 Abnehmung, *f.* (— des Mondes)
 pádanje, doljemánje; (— der
 Kräfte) propádanje, odjéma-
 nje; (Kaufung) kupovánje;
 — des Sattels, odsedlánje.
 Abneigung, *f.* odnágnenje, od-
 nágnjenost, nepriklónjenost,
 meržnja. [po sili otéti.
 Abnöthigen, *v. a.* otéti, izsiliti,
 Abnöthigung, *f.* otétje, izsilenje.
 Abnügen, *v. a.* ošpógati, izno-
 siti, ponositi. [šenje.
 Abnügung, *f.* ošpóganje, ponó-
 Abonnement, *n.* predbrójenje,
 predpláčanje.
 Abonnent, *m.* predbrójník, pred-
 brojtel, delézník. [slati.
 Abordnen, *v. a.* odposlati, po-
 Abortiren, *v. a.* zvreči. [vzeti.
 Abpachten, *v. a.* najéti, v najém
 Abpachen, *f.* Abladen.
 Abpachtung, *f.* Abladung.
 Abpeinigen, *f.* Abmartern.
 Abpfählen, *v. a.* obkoliti, kole
 nabiti.
 Abplöcken, *v. a.* obstebрати,
 končne stebre postaviti u.
 staviti.
 Abplücken, *v. a.* vtergati, tergati.
 Abplückung, *f.* terganje, tergá-
 tva.
 Abpflügen, *v. a.* odorati.
 Abplagen, *f.* Abmartern.
 Abplagen, Abprallen, Abprellen, *v. n.*

- odškočiti, odšterkniti, odle-
teti, odbiti se.
- Abpressen, *v. a.* izprešati, spre-
šati; fig. s silo oteti, izsiliti.
- Abprügelein, *v. a.* otépsti, pre-
tépsti, nažgati.
- Abpuhen, *v. a.* očistiti, izčistiti;
(daß Licht) vsekniti, vtreniti;
(die Stiefel) očéditi, osnážiti;
(die Bäume) otrébiti, iztré-
biti.
- Abquälen, *f.* Abmartern. [mati.
- Abrahmen, *v. a.* posnéti, posné-
Abrafen, *v. a.* odsvétvati, od-
svetováti, kogar od česar
odgovárjati.
- Abrahlung, *f.* odsvét, odsvétva-
nje, odgovárjenje.
- Abrauben, *v. a.* obrópati
- Abräumen, *v. a.* očistiti, izčisti-
ti; (den Tisch) razkríti, raz-
praviti.
- Abrechnen, *v. a.* odračúni, ob-
račúni; na račun odbiti.
- Abrechnung, *f.* odračún, obra-
čúnenje.
- Abrede, *f.* dogovor, zagovor,
obgovór, ugovór; in — stel-
len, tajiti.
- Abreden, *v. a.* odgovárjati u. od-
govoriti koga od česar.
- Abreiben, *v. a.* obréti, obríba-
ti, ribati.
- Abreibung, *f.* obrétje, ribanje.
- Abreise, *f.* odhód, odíd, odpot-
vánje.
- Abreisen, *v. n.* odíti, odpotvá-
ti, od doma odriniti, se na
pot podáti.
- Abreißen, *v. a.* odtérgati, pre-
térgati; (Kleider) raztérgati,
razcápati; (Häuser) podréti;
- podérati, podírati; — *v. n.*
odtérgati se, vtérgati se, pre-
térgati se.
- Abrichten, *v. a.* priučíti, naučiti.
- Abrichtung, *f.* priučénje, nauk,
priuk. [jo oljúpiti.
- Abfinden, *v. a.* odskórjati, skor-
- Abfindig, *a.* abfindiges Brod, zdut
kruh. [stekati se.
- Abirinnen, *v. n.* odtéči, steči,
- Abriß, *m.* osnóva, načért, očér-
tek načértje.
- Abritt, *m.* odjezd. [olikati.
- Abrollen, *v. a.* razkótati; (Wäsche)
- Abrosteln, *v. a.* oprážití, pražiti.
- Abrudern, *v. a.* odvesláti, odjá-
drati. [ziv, poklic.
- Abrufen, *m.* odklic, odpoklic, od-
- Abrufen, *v. a.* (von einem Orte)
odklicati, nazaj poklicati, od-
pozváti, nazaj pozváti; (von
Nachtwächtern) preklicati, pre-
klicováti, napovédati, napo-
vedováti. [zívni.
- Abrufungs-, *a.* odklicávní, od-
- Abbrunden, *v. a.* zokrógliti, zó-
bliti. [kroglina.
- Abrundung, *f.* zokróglenie, zo-
- Abbrupfen, *v. a.* oskúbiti, skubsti,
opipati, pipati, opúliti, puljí-
ti, očúpati, čupati.
- Abbruttschen, *f.* Abglitschen.
- Abfrage, *f.* odpóved, oporeka,
odpovédanje.
- Abfragen, *v. a.* odpovédati, opo-
réči; (verfragen) odréči.
- Abfagung, *f.* Abfrage. [gati.
- Abfägen, *v. a.* odžágati, razžá-
- Abfäffeln, *v. a.* odsedláti, raz-
sedláti.
- Abfafs, *m.* prestánek, odstava;
(Abtheilung) razdélk, oddélk;

- (an Schuhen) peta, zapétek, napétek; (Verkauf) prodája.
- Abſaugen, *v. a.* posesáti, odse-
sáti, izsisati.
- Abſäugen, *v. a.* děte odstáviti.
- Abſchaben, *v. a.* ostérgati.
- Abſchabſel, *n.* ostérgátek, ostrúžek.
- Abſchaffen, *v. a.* (eine Sache) od-
práviti, odstáviti; (eine Per-
ſon) odpustiti; (ein Geſetz) pre-
klicati.
- Abſchälen, *v. a.* (Apfel, Birnen,
Rüben) ljupiti, oljúpiti; (Nüſſe)
lušiti, izlušiti; (Weidenruthen,
Bäume) beliti, obeliti; (den
Mais) likati, olikati, duščiti,
oduščiti, okružiti. [ojstriti.
- Abſchärſen, *v. a.* zojstriti, po-
Abſchärren, *v. a.* oddérazati, od-
grébati, odgrébati, odkopáti.
- Abſchäufeln, *v. a.* z lopáto od-
grábati.
- Abſchaum, *m.* (eine Flüſſigkeit)
pene, odpének; (daß Schlech-
teſte ſeiner Art) izvéržek, izvérg,
izmet, smetje, derhál.
- Abſchäumen, *v. a.* popéniti, pene
odvzétí.
- Abſcheiden, *v. a.* odlóčiti, razló-
čiti, ločiti; — *v. n.* vmirati,
vmrėti.
- Abſcheiden, *n.* smert.
- Abſcheidung, *f.* ločenje, ločitva.
- Abſchein, *f.* Abglanz.
- Abſcheeren, *v. a.* (Schafe) ostriči,
striči; (den Bart) obríti, bri-
ti; (Zuch) obrezati, obre-
zováti. [merzost.
- Abſcheu, *m.* stud, ostúda, groza,
- Abſcheulich, *a.* ostúden, gnjú-
sen, gerd, grozen, sporen,
omerzljív.
- Abſcheulichkeit, *f.* ostúdnost, gnjú-
sost, gerdost, spornost.
- Abſchicken, *v. a.* odposláti, od-
pošljáti.
- Abſchied, *m.* slovo, poslóvljenje,
slovovzétje, slovodánje, raz-
stanek; Abſchied nehmen, po-
slovíti se, slovo vzeti; — ge-
hen, slovo dáti, poslovíti.
- Abſchießen, *v. a.* (abſeuern) streliti,
vstreliti, (von Kleibern) harvo
spreméniti u. pustiti, prebár-
vati se.
- Abſchiffen, *v. n.* odjádrati, z barko
odriníti, odládjáti, odbárkati.
- Abſchildern, *v. a.* popisati, orísati.
- Abſchilderung, *f.* popis, oris.
- Abſchinden, *v. a.* odréti, odéra-
ti, tretí; ſich —, se s poslom
ubijáti u. ubíti.
- Abſchirren, *v. a.* razpráviti, raz-
právljati, razpréči, razprégati.
- Abſchlagen, *v. a.* zakláti, pok-
láti, zadáviti, podáviti.
- Abſchlag, *m.* (abgeſchlagene Dinge)
odklátek; (in der Rechnung)
odračún; auf —, na račún.
- Abſchlagen, *v. a.* odvdáriti, od-
biti, odklátiti, klatiti; (einen
Angriff) odbítí; daß Waſſer —,
vodo pustiti, poscáti se, sca-
ti; eine Bitte —, odréči; (den
Kopf) odsékati; (ein Glied)
odtréti, odtrúpiti.
- Abſchlägig, *a.* odrécljív; eine ab-
ſchlägige Antwort bekommen,
nič ne dobiti.
- Abſchläglich, *a.* u. *ad.* na račún.
- Abſchlámmen, *v. a.* popláhniti,
izplákniti, políniti.
- Abſchleifen, *v. a.* odbrúšiti;
zbrúšiti, nabrúšiti.

- Abſchleifung, *f.* zbrušenje, zbrusitva
- Abſchließen, *v. a.* odkleniti, odklépati, odpéti, odpenjati; (die Thüre) zakleniti, zapréti; einen Vergleich —, pogoditi se; Waffenſtillſtand —, pomiriti se, mir u. primirje storiti.
- Abſchlürfen, *v. a.* odsérkati, poſérkati, serkniti. [sverba.
- Abſchluß, *m.* dovršenje, konec, Abſchmeckend, *a.* pokvárjen, neslán.
- Abſchmeicheln, *v. a.* s prilizovánjem od kogar kej dobiti, u. iz kogar kej izcuškati.
- Abſchmieren, *v. a.* obmázati, namázati.
- Abſchnallen, *v. a.* odkópčati, odſnólati.
- Abſchneiden, *v. a.* odrézati, pre-rézati, razrézati; Getreide —, požéti; einem die Ehre —, koga osirati, oprávljati, oſčávljati; (unten —) podrézati, spodrézati.
- Abſchneidung, *f.* odrézanje, pre-rézanje; požétva; osíranje, oſčávljanje; spodrezanje.
- Abſchnellen, *v. n.* odskočiti, odſtérkniti.
- Abſchnitt, *m.* obréz, odréz, pre-rez, obréza, odréza, prereza, spodrez; (in Büchern) děl, raz-délk, razděl, odděl, oddélk, část, odsek, članek, odrézik.
- Abſchnitzel, *pl.* obrézki, odrézki.
- Abſchnüren, *v. a.* odvézati, razrésziti.
- Abſchöpfen, *v. a.* odsnéti, od-snémati, odčrepáti, izčrepáti.
- Abſchrecken, *v. a.* ostrášiti, pre-strášiti, oplášiti. [pisati.
- Abſchreiben, *v. a.* prepisati, iz-
- Abſchreibgebühr, *f.* pišnina, pi-sarina.
- Abſchreiber, *m.* prepisátel, pre-pisováč, prepisáč.
- Abſchreien, *ſich, v. r.* nakričati se, nadrėti se.
- Abſchrift, *f.* prepis, prepisek, izpis, izpisek. [pisano.
- Abſchriftlich, *ad. v.* prepisu, pre-
- Abſchuß, *m.* (— deš Waſſerš) pá-danje; (— deš Bergeš) stermina, stermec, stermota.
- Abſchüſſig, *a.* sterm, stermén, sterment. [stermina.
- Abſchüſſigkeit, *f.* stermentost,
- Abſchütteln, *v. a.* odrésti, otrésti.
- Abſchütten, *v. a.* (etwas Flüſſiges) odliti, odljati, odlivati; (etwas Trockeneš) odsipati, odsipovati.
- Abſchwärzen, *v. a.* počérniti.
- Abſchwagen, *v. a.* izlagáti, izmá-miti.
- Abſchweifen, *v. n.* távati; vklo-níti se.
- Abſchwemmen, *v. a.* opráti, oplá-hniti, spoláhniti, oplákniti, opláviti.
- Abſchwören, *v. a.* (ſchwören) za-perséči; (ſich loš ſagen) od-perséči, se s perségo odréči; eine Religion —, věro zatajiti, se vere odreči. [tájenje.
- Abſchwörung, *f.* zaperséga; za-
- Abſegetn, *v. n.* odjádrati, od-vesláti, odládjati, po vodi odpeljáti se.
- Abſehen, *v. n.* (hinwegſehen) proč-gledati, na stran gledati; einem etwas —, gledajoč se kar od kogar naučiti; (im Sinne ha-

- ben) naméniti; eš ist auf dich abgesehen, tebi je naménjeno.
- Absehen, *n.* naména, naméne-
nje, volja, naméra.
- Abseihen, *v. a.* océditi, proce-
diti, precediti, océjati, pro-
céjati, cediti.
- Abseite, *f.* samota; auf der Ab-
seite, na samim, v samoti,
na strani.
- Abseitig, *a.* samoten, nastránski
odlócén, odsehen.
- Abseits, *ad.* odstrani, na stra-
ni, na samim, odsébnó.
- Absenden, *v. a.* odposláti, po-
sláti, na pot posláti.
- Abseuder, *m.* pošiljáč. [nje.]
- Abseudung, *f.* odposlánje, poslá-
Abseugen, *v. a.* posmodíti; po-
páliti, osmodíti.
- Abseufen, *v. a.* (herunterseufen)
pripógniti, priseči; (im Gar-
tenbaue) grebeničiti, vláčeni-
ce sadíti, grobati.
- Abseufer, *m.* grebeníca, vláče-
nica.
- Absegen, *v. a.* odstáviti, na tla
polóžiti; (verkaufen) prodáti,
prodávati, predáti, predávati;
vom Dienste —, iz službe pa-
hnutí, od službe odstrániti;
vom Lande —, odmakniti se
od kraja; im Reden —, go-
vor pretérgati, oddehnúti se;
ohne abzusehen, bez prestánka,
neprenéhama.
- Absehung, *f.* odstáva, odstá-
vlenje; prodája, prodánje;
odstránenje; prestánek.
- Absein, *v. n.* daleč biti, nepri-
čijóč biti.
- Abseht, *f.* namén, naméra, volja,
cilj, namisel, in der —, zaté-
gavoljo.
- Absehtlich, *ad.* nalaš, nalašč.
- Abseiben, *v. a.* prosjáti, pre-
sjsati. [lovariti.]
- Abseiben, *v. a.* zvariti, skuhati,
Abseingen, *v. a.* peti, zapéti, od-
péti.
- Abseigen, *v. a.* odsésti; — *n.* od-
séda.
- Abseolut, *a.* samovlásten.
- Abseolviren, *v. a.* odpustíti, opró-
stíti, odréšiti. [iv.]
- Abseonderbar, *a.* odločljiv, odloč-
Abseonderlich, *f.* Besonders.
- Abseondern, *v. a.* odlóčiti, raz-
lóčiti, izlóčiti. [čítva.]
- Abseonderung, *f.* odloček, odlo-
Absepalten, *v. a.* odcépiti, odká-
lati.
- Absepannen, *v. a.* (Pferde) izpré-
či, spreči, izprégniti, raz-
préči; (den Geist, die Kräfte)
oslabiti, slabiti; (Loosmachen)
odpéti, odtégniti.
- Absepannung, *f.* izpréga, izpréže-
nje; oslábljenje; odpéte,
odtégnenje. [viti.]
- Absepannen, *v. a.* odójiti, odstá-
Absepanstig, *a.* nepriklónjen, ptuj,
osóren.
- Abseparen, *v. a.* odhrániti, pri-
hrániti, prištedíti.
- Absepeisen, *v. a.* nasítiti, nabrá-
niti, nakérmiti, napítati; (fer-
tig essen) snesti, pojésti.
- Absepielen, *v. a.* odigráti.
- Absespinnen, *v. a.* odprésti, spre-
sti; (eine Schuld) s prédenjem
popláčati. [siti.]
- Absespißen, *v. a.* zojstriti, pribnú-
Absesprache, *f.* Abrede.

- Abſprechen, *v. a.* (einem etwas) odréci, odvzéti; (die Hoffnung) vzeti; daſ Leben —, k smerti odsódi; einem Kranken daſ Leben —, nad bolnim obúpati — *v. n.* razsódi.
- Abſpreizen, *v. a.* podpréti, podpirati.
- Abſpringen, *v. n.* odskočiti, odskákati; (afprallen) odskočiti, odletéti, odšterkniti; (plazgen) počiti, vtergati se; (von Jemandes Partei) odstópi, odpásti.
- Abſproſſen, *f.* Abſtammen.
- Abſpróſſling, *f.* Abſtömmling.
- Abſprung, *m.* skok, odskok; poka; daſ iſt ein groſer —, velika je razlika.
- Abſpulen, *v. a.* odmótati, motati, námótati, zmotati.
- Abſpúlen, *v. a.* políniti, popláhiniti, splahniti, splakniti, opráti, omíti, poplahnováti omivati.
- Abſpúler, *m.* odmotálec.
- Abſtammen, *v. n.* proizíti; er ſtammt von Landleuten ab, on je kmetiškega rodú, od kmetov proizide.
- Abſtammung, *f.* rod, proishod, pokolenje, koléno.
- Abſtand, *m.* (Unteſchied) razlóček, razlika, različnost; odstóp.
- Abſtändig, *a.* različén, različén.
- Abſtatten, *v. a.* Dank —, zahváliti se; Beſuch —, obiskáti; einen Gruſ —, pozdráviti; (ſeine Schuldigkeit) dopólniti, izpólniti.
- Abſtattung, *f.* zahválenje, zahvála; obiskánje; pozdrávenje; dopólnenje.
- Abſtäuben, *v. a.* odpráſiti, izpráſiti, prah pomésti u. pométati.
- Abſtechen, *v. a.* (ſchlachten) zakláti, pokláti, kláti; (den Haſ) prerézati, zadáviti, zageréti; eine Karte — vbíti.
- Abſtehen, *v. n.* (ablaſſen) odstópi, odjénjati; (von Bäumen) vsáhnuti, poſuſiti se, oſuſiti se, ſuſiti se; (von Fiſchen) pogíniti; (von Speiſen) zaſtáti se, preſtati se. [pokráſti.
- Abſtehen, *v. a.* vkráſti, okráſti, Abſteigen, *v. n.* zleſti, odléſti, odséſti.
- Abſteigequartier, *m.* prenočiſe, prenočivaliſe. [viti.
- Abſtellen, *v. a.* odſtáviti, odprá-
- Abſterben, *v. n.* vmréti, odvmréti, zavmréti, vmirati, pogíniti; (von Pflanzen) vsáhnuti, sahniti; (an den Gliedern) otérpniti premréti, odrevenéti.
- Abſterben, *n.* smert, odvmréte.
- Abſtimmen, *v. a.* glasováti, pomenkovánje po glaſih dokončáti.
- Abſtoſſen, *v. a.* odtóléti, odtrúpiti, odbíti, odríniti; (eine Schuld) plačati, platiti.
- Abſtoſſend, *a.* oſóren, opóren, okóren, ſporen.
- Abſtract, *a.* poſnét. [manje.
- Abſtraction, *f.* poſnéte, poſné-
- Abſtrafen, *v. a.* pokárati, pokazniti, kazniti, kaſtigati.
- Abſtrafung, *f.* pokáranje, kazen, kaſtiga. [némati.
- Abſtrahiren, *v. a.* poſnéti, pos-

- Abstreichen, *v. a.* (mit Ruthen) pretépsti, stepsti, pretépati; (Getreide von der Maß) zgladiti.
- Abstreifen, *v. a.* (Blätter) osmúkati, smukati; (die Haut) odréti, dreti, odirati.
- Abstreiten, *v. a.* (einem etwas) izprávdati, ne pripustíti. |titi.
- Abstriegeln, *v. a.* očesáti, pošče-
- Abstufen, *v. a.* na stopnje razrediti.
- Abstumfen, *v. a.* zatopíti, obtopiti; (den Geist) zadušiti.
- Abstumpfung, *f.* topóst; — der geistigen Kräfte) spavanje, spavácivost. |stermec, stermina.
- Absturz, *m.* propást, prepád.
- Abstürzen, *f.* Hinabstürzen.
- Abtügen, *v. a.* prirezáti, odrézati, osakátiti, prikrátiti.
- Abtuchen, *v. a.* (ablesen) obráti, obirati, obérati; (durchsuchen) preiskáti, preiskováti.
- Abtuch, *m.* ovárek, opárek, popárek. |slajšati, oslájšati.
- Abtünchen, *v. a.* osladiti, sladiti.
- Abt, *m.* opát, abát.
- Abtackeln, *v. a.* razpravljáti, razpráviťi brodovje.
- Abtanzen, sich, *v. r.* naplesáti se, izplesáti se, narájati se.
- Abtei, *f.* opatija, opatovina, abatija.
- Abtheilich, *a.* opátov, opátovski.
- Abtheil, *m.* děl. |deliven.
- Abtheilbar, *a.* razdéliteln, raz-
- Abtheilen, *v. a.* razdéliti, predeliti, děliti, pregraditi, graditi. |tel.
- Abtheiler, *m.* dělivnik, razdélit-
- Abtheilung, *f.* razdéljenje, razdélitva, razdélk; predal.
- Abtheilungszeichen, *n.* razdélje, znamje razdélitve.
- Abthun, *v. a.* (ein Kleid) pročdjati, na stran položiti; (wegschaffen) odpráviťi; (beendigen) dokončáti, končáti, dovršiti.
- Abthilgen, *v. a.* (Schulden) popláčati, plačati, platiti, spolpláčati, spoplačeváti.
- Abtiffen, *f.* opatica.
- Abtöden, *v. a.* vmoríti, moríti.
- Abtrag, *m.* obnošnja, ponošnja; (Zahlung) plaća, popláčča, poplačílo, platež.
- Abtragen, *v. a.* (Kleider) obnositi, ponositi, iznositi; (ein Gebäude) podréti, razrušiti, raznésti, porušiti; podérati, razruševáti, raznášati; (eine Schuld) plačati, popláčati, platiti; (Speisen) odnésti, odnositi, odnášati.
- Abtragung, *f.* obnošnja, obnošenje; razrušenje; popláčanje; odnášanje. |ljati.
- Abträufen, *v. n.* skápati, skap-
- Abtreiben, *v. a.* odgnáti, odgnáti, odpoditi; (das Vieh) zaverniti, zavrácáti; (durchmischen) preméšati; (das Silber) očistiti, čistiti.
- Abtrennbar, *a.* razločitelu, razločljiv, odločljiv.
- Abtrennen, *v. a.* odporjáti, razporjáti; odlóčiti, razločiti.
- Abtreten, *v. a.* pohoditi, potepáti, poceptáti, pomandráti; (einem etwas) prepustiti, izročiti, zaupati, predáti, odstópiti; — *v. n.* odstópiti, oditi; (von etwas ablassen) odstópiti, od-

- jenjati; den Širš —, proso meti, ométi.
- Abtretung, *f.* poteptánje, pomandranje; prepušénje, izročilo, zaúpanje; odjénjanje.
- Abtrieb, *m.* odgnánje; izsekánje [ljati, odkapljevati.
- Abtriefen, *v. n.* kápati, odkápati.
- Abtrinken, *v. a.* odpíti.
- Abtritt, *m.* odstóp; (heimliches Gemäch) postraniše, straniše, srališe.
- Abtrittsgeld, *n.* odstopnina.
- Abtrocknen, *v. a.* posušíti, osušíti, sušíti. otreći; — *v. n.* posušiti se, osušiti se, sušiti se.
- Abtropseln, abtropfen, *f.* Abtriefen.
- Abtrogen, *v. a.* s klubovánjem, zadobiti u. odvzeti.
- Abtrumpfen, *v. a.* (im Spiele) vbíti; jemanden —, komu pristojno odgovoríti, komur resnico pokazati.
- Abtrünnig, *a.* odpaden, odpadel. verolómen; — werden, odpásti, odstópiti, odréči se; — machen, vzrok biti, da kdo odpade.
- Abtrünnigkeit, *f.* nevéra, verolómstvo, odpádnost.
- Abtrünniger, *m.* odpádnik, odstópnik. [sóditi, osóditi.
- Aburtheilen, *v. a.* odsóditi, razsúdíti.
- Abverdienen, *v. a.* zaslužiti, poslužiti.
- Abverkündigen, *v. a.* napovédati, naznániti; (eine Heirath) otklicati. [odhájati.
- Ab- und zugehen, *v. n.* pri- in Abwágen, *v. a.* potéhtati, téhtati, zvágati, vagati; izmériťi; (etwas von einer größeren Menge) odméríti, odvágati, odtéhtati; *fig.* premisljovati, misliti, soditi.
- Abwalten, *v. a.* ovaljati, valjati.
- Abwälzen, *v. a.* odvaliti, zvaliti; *fig.* etwas von sich — opravičiti se, opráti se.
- Abwandelbar, *a.* spregljív, sprezáven. [zati.
- Abwandeln, *v. a.* spregati, spreAbwandlung, *f.* sprezanje, sprega.
- Abwärmen, *v. a.* ogréti, greti.
- Abwarten, *v. n.* počákati, pričákati, čakati; — *v. a.* (pflegen) streči, postréči. [postrežba.
- Abwartung, *f.* čakanje; strežba.
- Abwärts, *ad.* v niz, na zdol, pod sé.
- Abwaschen, *v. a.* omíti, vmíti, opráti, prati, pomíti, vmivati.
- Abwaschfaß, *f.* Waschbecken.
- Abwaschwasser, *f.* Waschwasser.
- Abwaschung, *f.* vmitje, vmivanje. omítje.
- Abwechselfn, *v. a.* měniti, preměniti, izměniti, očredíti, čredíti; — *v. n.* črediti se, verstiti se, menjati se.
- Abwechselnd, *a.* premenjáven, očreden. [ména, čredenje.
- Abwechselfung, *f.* menjanje, proAbweg, *m.* stranski pot, odpotlje; (Umweg) ovink; (Berirung) zmota; auf Abwege gerathen, zablódití, zajti.
- Abwegig, *a.* odpóten, nastránski.
- Abwegß, *ad.* iz pota, raz pot.
- Abwehen, *v. a.* odpíhniti, odmahati, spuhniti.
- Abwehr, *f.* zabrána, bramba, obrána.

- Abwehren, *v. a.* vhraniti, odgnāti, odbiti; (nicht zulassen) prepovédati, zabrániti.
- Abweiden, *v. a.* (weich machen) namočiti, zmočiti.
- Abweichen, *v. n.* odstópiti; (sich unterscheiden) razlóčiti se, različno biti. |ček, razlika.
- Abweichung, *f.* odstóp; razlo-
- Abweiden, *v. a.* popásti, spasti; (vom Viehe) pojésti, snesti.
- Abweifen, *v. a.* odmótati, zmótati, mótati.
- Abweisen *v. a.* odprávití, odprávljati, pred sé ne pustiti.
- Abweißen, *v. a.* pobělití, obělití, bělití.
- Abweifen, *v. n.* zveniti, ovéniti, véniti, vsahnítí, sušiti se.
- Abwenden, *v. a.* odvernítí, odvrátiti, odvráćati, odorávljati.
- Abwendig, *a.* odnagnjen, odvernjen, nepriklónjen, tuj; — machen wollen, odvráćati, odgovárjati. |vráćanje.
- Abwendung, *f.* odvernénje, od-
- Abwerfen, *v. a.* odvréći, zvréći; viel —, mnogo donositi, mnogo dobička dati; das Loch —, se jarma znebiti u. osvoboditi. |zóćen.
- Abwesend, *a.* nepričijóć, nena-
- Abwesenheit, *f.* nepričijóćnost, nenazóćnost.
- Abwehen, *v. a.* nabrústi, po-brústi, obrústi; (Kleider) ogúlití, oglodáti.
- Abwischen, *v. a.* otépsti, nabíti; (Schuhe) osnáziti, očéditi.
- Abwickeln, *v. a.* odmótati, motati; (Sarn auf einen Knaut)
- navijati, vijati; (auseinanderwickeln) razviti, odviti, odvijati.
- Abwinde, *f.* motovilo.
- Abwinden, *f.* Abwickeln. |brisati.
- Abwischen, *v. a.* obrisati, po-
- Abwisch Tuch, *n.* brisálo, brisávka, brisáča, obrisáč. |zadobiti.
- Abwuchern, *v. a.* z vohernijo
- Abwürdigen, *v. a.* ob vrédnost spraviti, ponižati.
- Abwürdigung, *f.* ponižanje.
- Abwurf, *m.* proizvód, dohódek.
- Abwürgen, *v. a.* zadáviti, zadušiti, zagušiti. |liti, poštipati.
- Abwürzen, *v. a.* začíniti, zabé-
- Abzählen, *f.* Bezählen.
- Abzähler, *f.* Bezähler.
- Abzählung, *f.* Bezählung.
- Abzählen, *v. a.* (hinweg zählen) odštéti, odštěvati; (herzählen) přestěti, zěštěti, šteti, izbrójití. |diti.
- Abzapfen, *v. a.* spustiti, odce-
- Abzäumen, *v. a.* razbèrzdati, razúzdati. |diti, zagradiťi.
- Abzäumen, *v. a.* pregraditi, ogra-
- Abzaufen, *v. a.* razčúpati, razčódrati.
- Abzehren, *v. a.* sušiti, posušiti; — *v. n.* sušiti se, hirati, činžati se. |ca.
- Abzehrung, *f.* jetika, dera, suši-
- Abzeichnen, *v. a.* narísati, načértati; (einen gewissen Punkt) zaznámjati, zaznámvati, zaznáćiti.
- Abzeichnung, *f.* narísanje, načértanje; (das Gezeichnete) načertek, čertez.
- Abziehen, *v. a.* odtégniti, den Gut —, odkriti se; (von einer

- Summe) pritérgati, odtérgati; (einen von etwas) odvoditi; (Wein, Bier) pretočiti, pretákati; (die Haut) odréti, dréti, odérati; (die Hand von einem) odstáviti koga, zapustiti koga; (ein Messer) vgladiti, potégmíti; (abdrucken) natísiniti, natískati, tiskati; (in der Rechenkunst) odštévati; — v. n. oditi, se na pot podáti; von der Wache —, izméniti se; aus der Wohnung —, izselíti se, preselíti se, seliti se.
- Abzielen, v. n. naméniti na kar, naméřiti na kar.
- Abzirkeln, v. a. s šestilam izmériťi u. mériťi.
- Abzug, m. odhod; (Hinnegnahme) odtergátek, odvzétje.
- Abzwecken, f. Abzwicken.
- Abzwecken, f. Abzielen.
- Abzwicken, v. a. odvščeníti, odsípiniti, odsvékniti. | diti.
- Abzwingen, v. a. izsiliti, iznú-
- Academie, f. Akademie.
- Accent, m. naglásek, naglás.
- Accentuiren, v. a. nagláse zapísati. | ceptácia
- Acceptation, f. primljenje, ak-
- Acceptiren, v. a. primiti, akceptirati.
- Accessorisch, a. pristopen.
- Access, f. Zutritt. | dencia.
- Accidenz, f. pridohódek, akci-
- Accise, f. dača, harmica, akciz.
- Acciseinnehmer, m. harmičár, dačar.
- Accisestube, f. harmičárnica.
- Accord, m. glas, soglasje, akord; pogódba.
- Accurat, a. točen.
- Accurateſſe, f. točnost.
- Accusativ, m. toživen, tožiteljní, četerti padež.
- Ach, i. ah! oh! joj! gorje! jojmene, vajme!
- Achat, m. agát.
- Achse, f. os, osovina, podvóz.
- Achsenblech, n. šinja, šina.
- Achsenagel, m. osnik, lunik.
- Achsel, f. rama, pleče, pazuha, pazduha; unter die — nehmen, pod pazuhu peljati. | ca.
- Achselband, n. ramenik, narámmi-
- Achselbein, n. ramna kóst.
- Achselhöhle, f. pazuha.
- Achselriemen, f. Achselband.
- Achselzucken, v. a. skomúcati, komúcati.
- Acht, num. osem.
- Acht, f. pazka, pozor, opáz; (Achtung) prognánje, prognánstvo; — haben auf jemanden, paziti na kogar; außer — lassen; zanemářati; in die — erklären, prognáti.
- Achtbar, a. časten, častivředen, pošten, poštenja vředen, častljiv.
- Achtbarkeit, f. poštenje.
- Achte, a. osmi. | [rokótje,
- Achteck, n. osmerovoglána, osme-
- Achteckig, a. osmerovóglast, osmerokóten. | sminka.
- Achtel, n. osmina, osmica, o-
- Achten, v. a. častiti, spoštováti; (Acht geben) paziti, gledati; für gut —, za dobro deržati u. iméti.
- Achten, v. a. prognáti, propisati.
- Achtens, ad. osmič, v osmo.
- Achter, m. osmica, osminka.
- Achterlei, a. osméri.

Achtfach, *a.* osméřni.
 Achtfältig, *a.* osméřnat.
 Achtgespann, *n.* osmér.
 Achtgroßstüch, *n.* ósmák.
 Achthalb, *a.* polósem, osem in pol. [lét star.
 Achtjähřig, *a.* osemleřen, osem
 Achtlos, *a.* nepazljiv, nemarkljiv,
 neopázen.
 Achtmal, *ad.* osemkrat, osembart.
 Achtmalig, *a.* osemkráten, osem-
 bärten.
 Achtmonatlich, *a.* osemměsečen.
 Achtfündig, *a.* osemfünřen.
 Achtfam, *a.* pazljiv, markljiv,
 opázen. [oljivost, opázřnost.
 Achtfamkeit, *f.* pazljivost. mar-
 Achtfertig, *a.* osmerostrán, osem-
 stránski. [propísanje.
 Achtsklärung, *f.* prognáňje,
 Achtspannig, *a.* z osmerico, z
 osmimi konji. [merodněven.
 Achttägig, *a.* osemdnėven, os-
 Achtung, *f.* spořtovánje, řtimáňje.
 Achtungsvoll, *ad.* s pořtovánjem.
 Achtung, *f.* Achtsklärung.
 Achtwöchentlich, *a.* osmeronedėln.
 Achtzehn, *num.* osemnářst.
 Achtzehnte, *a.* osemnářsti. [řed.
 Achtzig, *num.* osemdeset, osem-
 Achtziger, *m.* osemdeset let star
 moř. [osemdeset lét star.
 Achtzigjähřig, *a.* osemdesetleřen.
 Achtzigste, *a.* osemdesėti.
 Acht, *abig,* *a.* naróben.
 Acht, *abig,* *ad.* naróbe.
 Acht, *a.* pristen; — er Wein,
 pravično vino.
 Achten, *v. n.* ihtati, ječati, zdi-
 hováti, zdihávati. [vánje.
 Achten, *n.* iht, ječanje, zdiho-

Acker, *m.* njiva.
 Ackerbau, *m.* poljodėlstvo, ra-
 társtvo, poljsko dėlo, kme-
 tistvo.
 Ackerbauer, *f.* Ackerřmann. [lja, řal.
 Ackerfeld, *n.* polje, orávna zem-
 Ackergeráthe, *n.* poljsko oróđje.
 Ackermannchen, *n.* (Bachstelze) pli-
 ska, pasterička.
 Acker, *v. a.* oráti.
 Ackerrettig, *m.* poljska řetkev.
 Ackerřmann, *m.* ratár, oráč, ra-
 táj, oratár.
 Ackerwinde, *f.* slak.
 Act, *m.* djanje, čin, djanjk.
 Acten, *pl. f.* spisi, písmá, akti
 uráđni.
 Actie, *f.* akcijsa.
 Action, *f.* Geberde.
 Activ, *f.* řhátig. [vati.
 Addiren, *v. a.* dořtėvati, pridá-
 Addition, *f.* dořtėva, pridáva-
 nje.
 Adresse, *f.* napis.
 Adel, *m.* plemstvo, řlahťnija;
 (als der der Verdienste oder des
 Geistes) řlahťnost, plemenit-
 ost; (adelige Personen) řlahť-
 nik, plemenitnik, plemič, ple-
 menitáš.
 Adelherrschaft, *f.* řlahťnovláda.
 Adelig, *a.* řlahťten, plemenit,
 blagorójen.
 Adelige, *m.* řlahťnik, plemenit-
 nik, plemič, plemenitáš.
 Adeln, *v. a.* pořlahťiti, med řlahť-
 nika povzdigniti; (řhmúřen)
 řlahťiti, krasiti, okrásiti.
 Adelsbrief, *m.* plemenitáški list,
 řlahťniřsko písmo. [niřstvo.
 Adelsstand, *m.* řlahťni stan, řlahť-
 Aber, *f.* řila; dim. řilica.

- Uderig, *a.* žilat, žilnat, žilav, poln žil.
 Uderlaß, *m.* kervipušanje.
 Uderlassen, *v. a.* pušati, na žili pušati, kri spustiti.
 Uderloß, *a.* brezžiln.
 Uderschlag, *m.* bitje žil, žilobitje.
 Udersystem, *n.* žilstvo.
 Ubjectiv, *n.* prilog, ime pridavno, prilást
 Udjubiciren, *v. a.* prisódiiti.
 Udjunct, *m.* adjunkt, napomočnik.
 Udjutant, *m.* pobočnik; (der Udjutant deß starešina) stahec.
 Udjutum, *n.* podpora. [orlič.
 Udlar, *m.* orel; ein junger —, Udlarklauen, *pl.* orlovi nohti.
 Udlernase *f.* vpognjen nos, kljukanós. [pomórski.
 Admiral, *m.* admiral, vojvoda
 Admiral, *a.* admiralški.
 Admiralin, *f.* admiralica, admiralovica.
 Admiralität, *f.* admiralstvo.
 Admiralsflagge, *f.* admiralško bandéro. [ladja.
 Admiralsgaleere, *f.* admiralška
 Adoptiren, *v. a.* vsinóviti, za sina vzeti. [sina vzeti.
 Adoptivsohn, *m.* vsinóvlenc, za
 Adresse, *f.* napis, adrésa.
 Adressiren, *v. a.* adresirati.
 Advent, *m.* dohod, prihod; advent.
 Advent, *a.* advéntni.
 Adverbialisch, *a.* prisloven.
 Adverbium, *n.* prislov, privét.
 Adversativ, *a.* protiven, opóren.
 Advocat, *m.* pravdosrednik, pravdoznanec, advokát.
 Advocat, *a.* pravdosredniški.
 Affe, *m.* opica, jopica, merkovca.
- Affenartig, *ad.* po opičje.
 Affen, *n.* opička, merkovčka.
 Affen, *v. a.* dražiti, rugati se, spakovati se.
 Affen, *a.* opičji.
 Affect, *m.* poželenje, strast.
 Affectiren, *v. a.* ž. B. wie er das Sachen affectirt, kako se na silo smeji.
 Affectirt, *a.* nasiljen, prisiljen.
 Affenliebe, *f.* slepa u. neumna ljubézen. [kovánje.
 Afferei, Affung, *f.* draženje, spa-
 Aftter, *m.* rit, zadnica, perdálo.
 Aftterarzt, *m.* zdravilež.
 Aftterbürge, *m.* porok za poróka.
 Aftterdarm, *m.* ritnica, mastnica.
 Afttergeburt, *f.* posteljca, posteljka, spovitje.
 Aftterheu, *n.* otava.
 Aftterkönig, *m.* lažokralj, bezakoniti kralj.
 Aftterleber, *n.* okrájci od kože.
 Afttermehl, *n.* zadnja moka; poljska.
 Aftterrede, *f.* osiranje, oščávlanje.
 Aftterreden, *v. a.* osirati, oščávlati. [vec.
 Aftterredner, *m.* osirátel, oščávlav.
 Aftterfilber, *n.* nečisto srebro.
 Afttersohn, *m.* nezákonski sin.
 Ahat, *f.* Ahat.
 Age, *f.* (ein einzelnes Splitterchen) pezdér, pleva; (Agen vom Flache) pezdérje.
 Agent, *m.* oprávník, agént.
 Agentschaft, *f.* opravnístvo.
 Agiv, *n.* nadavk, nadev.
 Agtstein, *f.* Bernstein.
 Ahle, *f.* šilo.
 Ahlenmacher, *m.* šilar.
 Ahm, *f.* Dhm.

Wm, *m.* vedro, sod. [ti.
 Wmen, *v. a.* sod měřiti, vizirá-
 Wmer, *m.* sodoměr, vizirávec.
 Wm, *m.* předěd, praděd, spred-
 nik.
 Wnden, *v. n.* slútiiti, predčútiiti,
 dozděvati se, — *v. a.* kazni-
 ti, kaštigati; (Mißvergnügen
 äußern) svariti, posvariti.
 Wndung, *f.* slut, slutnja, pred-
 čútek; kazen, kaštiga.
 Wnhelm, *v. n.* nekaj ob. malo
 podoběn biti. [dóben.
 Wnhelm, *a.* podobnast, pripo-
 Wnen, *pl.* predědi, predděje,
 spredniki. [u. tabla.
 Wnentafel, *f.* rodoslóvna kniga
 Wnhftau, *f.* prebábica, prebába.
 Wnherr, *m.* předěd, sprednik,
 prednik, děd, očák.
 Wnhlich, *a.* podoběn.
 Wnhlichkeit, *f.* podobnost.
 Wnhung, *f.* Wndung.
 Whorn, *m.* javor. [rov lěs.
 Whornholz, *n.* javorovina, jávo-
 Whornen, *a.* javorov.
 Whornwald, *m.* jávorovje.
 Whre, *f.* klas, vlat; (die Whren
 überhaupt) klasje, klasovje, la-
 tje, latovje; in Whren schießen,
 Whren bekommen, latováti se.
 Whrchen, *n.* klasek, latec.
 Whren, *v. a.* klasovje zbirati,
 latóvje pobirati.
 Whrenspieße, *f.* ost, os, resa.
 Whrig, *a.* klasovát.
 Wademie, *f.* akademija.
 Wademieter, *m.* akademikar.
 Wademiſch, *a.* akademiški. [glás.
 Wffompagnement, *n.* prispév, prí-
 Wffompagniren, *v. a.* prispévati,
 prigliasováti.

Wfford, *m.* soglásje, glas, akórd.
 Wffordiren, *v. a.* prispévati.
 Wffurat, *f.* Accurat.
 Wffusativ, *f.* Accusativ.
 Wtt, *f.* Wct.
 Wtten, *f.* Wcten.
 Wtteur, *m.* igrávec.
 Wbaster, *m.* alabaster, alabaſter.
 Wbastern, *a.* alabástren.
 Wmant, *m.* oman.
 Wmantbeere, *f.* Johannisbeere.
 Warm, *f.* Wärm. [čén.
 Warmiren, *f.* Weunruhigen, Schre-
 Wmaun, *m.* galún.
 Wmaunen, *a.* galúnast, galúnat.
 Wber, *f.* Wberbaum, *m.* jaged,
 jagnjed. [čáv.
 Wbern, *a.* bedast, trapast, nor-
 Wbernheit, *f.* trapóst, norčávost.
 Whymie, *f.* zlatotvórstvo.
 Whymist, *m.* zlatotvórec.
 Wfanzereri, *f.* norčija, traparija.
 Wgebra, *f.* algebra.
 Wkoven, *m.* alkov, postelja.
 W, aller, alle, alles, *a.* vės, vsa,
 vse.
 Wlbereitß, *ad.* že, vže, uže.
 Wlba, *ad.* túle, tukajle, tú, tukaj-
 Wldort, *ad.* tamle, tamkajle, tam,
 tamkaj, ravno tam.
 Wlee, *f.* drevésno sprehajališe
 u. shodiše, drevésne ulice.
 Wlein, *a.* sam. [modě, tode.
 Wlein, *c.* al, alj, ali, pa, pak, sa-
 Wleingewalt, *f.* samoblást, samo-
 oblástvo. [moprodája.
 Wleinhandel, *m.* samotéržtvo, sa-
 Wleinhändler, *m.* samotéržec, sa-
 motergóvec.
 Wleinherrſcher, *m.* samovládár.
 Wleinherrſchaft, *f.* samovládár-
 stvo, samovláda.

- Allerkäuf, Allerverkauf, *m.* samokupčija; samotérztvo, samoprodajá.
 Allerkäufer, Allerverkäufer, *m.* samokupec; samotérzec, samoprodajávec. [kokrat.
 Allemal, *ad.* vsigdar, vselej, vsa-
 Allenfalls, *ad.* (auf jeden Fall) po vsaki ceni, pod vsaki način; (vielleicht) morebiti, mordé; (zur Noth) za silo, za potrebo.
 Allenthalben, *ad.* povsód, vsikde, povsót.
 Allerding, *ad.* pod vsaki način, po vsakim, na vsako vízo.
 Alldurchlauchtig, *a.* presvitel.
 Allererst, *ad.* naj prej, pred vsim drugim; (gerade jetzt) ravno kar, še komaj, ravno zdaj.
 Allererste, *a.* prvi, najpervi, nar-pervi.
 Allergreuest, *a.* naj verníši.
 Allernädig, allernädigst, *a.* naj milostliviši, premilostljiv, premilostiv. [kar vodi.
 Allerhand, allerlei, *ad.* marsikaj.
 Allerheilig, *pl.* vsi sveti, praznik vsih svetih. [téjsi.
 Allerheiligst, *a.* presvétí, naj sve-
 Allerheiligste, *n.* presvéto réšnje telo.
 Allerlei, *f.* Allerhand.
 Allerbildest, *a.* preljúb, preljúbž-nív, preljublen.
 Allermeist, *ad.* soséбно, osobito.
 Allernächst, *a.* naj bližji; — *ad.* naj bližej. [vsikde.
 Allerseits, *ad.* povsod, povsot,
 Allesammt, *ad.* vsi skup, vsi za-porédama. [dar.
 Allezeit, *ad.* vselej, vsigdar, vsik-
 Allgegenwart, *f.* vsegaprícijsó-
 nost, vsegavpríčnost, vsiga-nazóčnost, povsótlost.
 Allgegenwärtig, *a.* vsegaprícijsóž, vsegavpríčen, povsóten, vsi-ganazóčen.
 Allgemach, *f.* Allmählich.
 Allgemein, *a.* občinski, občen, ob-čenit, oběji; daš ist allgemein be-kannt, to je povsod znano.
 Allgemeinheit, *f.* občenitost, ob-čénost.
 Allgewalt, *f.* svemogóčnost, sve-oblást. [oblásten.
 Allgewaltig, *a.* svemogóčen, sve-
 Allgüte, *f.* vsegadobrotnost, vse-gadobróta. [gadobróten.
 Allgütig, *a.* vsegadobrotljiv, vsi-
 Allgütigkeit, *f.* vsegadobrotljivost.
 Allheit, *f.* vseólnost, ukúpnost.
 Allhier, *ad.* tú, tukaj, ovde, tule, tukajle. [lěto.
 Alljährlich, *a.* vsakolěten, vsako
 Allmacht, *f.* vsegamogóčnost, vse-mogóčnost. [mogóčen.
 Allmächtig, *a.* vsegamogóčen, vse-
 Allmählich, *ad.* počási, sčasam, sčasoma, po malim, — *a.* počásen. [ko nóč.
 Allnächstlich, *a.* vsakonóčen, vsa-
 Allsehend, *a.* vsegaviden, vsevi-den, vsevidijsóž; (die Eigen-schaft, alles zu sehen) vsegavid-nost, vsevidnost, vsevidijsó-čénost; (der Alles sieht) vsegavid, vsevidec.
 Allständig, *f.* Stündlich.
 Alltag, *f.* Wertag.
 Alltäglich, Alltäglich, *a.* vsakdánj, vsakdánjšen, vsakodnéven, vsaki dan, vsakdanski; fig. navaden, običen.
 Alltagskleid, *n.* vsakdánja oblě-

- ka, vsakdanjšno oblačilo, vsednja obleka.
- Uu**v**ollkommen, *a.* vsegapopóln, vsigapopólnomast. [nost.
- Uu**v**ollkommenheit, *f.* vsegapopóln-Uu**w**altend, *a.* vsevladajoč.
- Uu**w**alter, *m.* vsevladavec, vsevladár.
- Uu**w**eise, *a.* premóder.
- Uu**w**eisheit, *f.* premódróst.
- Uu**w**issend, *a.* vsigavéden, vsega-yéden, vsigavédóč.
- Uu**w**issenheit, *f.* vsigavédnost, vsigavédóčnost.
- Uu**w**o, *f.* Wo.
- Uu**z**eit, *f.* Mezeit.
- Uu**z**u, Uu**z**uviel, *ad.* prevéc, pre—.
- Uu**z**ugleich, *ad.* vsiskúp, vsiskú-pej. [lenim.
- Uu**z**umal, *ad.* vsi v enim, vse ob
- Uu**z**umanach, *n.* koledár, kolednik, pratika, zabávník.
- Uu**z**mosen, *n.* milostinja, milodár, vbogaimé, almožna. [lodáre.
- Uu**z**mosenbüchse, *f.* skrinca za mi-Uu**z**mosenspflege, *f.* milostínstvo.
- Uu**z**mosenspfleger, *m.* milostínjar.
- Uu**z**oo, *f.* aloa, lopátika.
- Uu**z**oeholz, *n.* aloevina, alovín lés.
- Uu**z**oo, *m.* móra. [planínica.
- Uu**z**oope, *f.* planína; eine kleine —, Uu**z**oope, planínski. [nínec.
- Uu**z**oopebewohner, *m.* planínar, pla-Uu**z**oopewasser, *n.* planínénica.
- Uu**z**oope, *n.* abecéda, azbúka, alfabét.
- Uu**z**oopealphabetisch, *a.* abecéden, azbú-čen; — *ad.* po abecédi, po versti azbúke.
- Uu**z**oope, *f.* Uu**z**oope.
- Uu**z**oopeplaner, *f.* Uu**z**oopebewohner.
- Uu**z**oopebeere, *f.* darstljívka.
- Uu**z**oo, *c.* (da) kader, kedar, ko-ki; (wie) kakor, kot, ko, od; (zum Beispiele) na priklad, postavim; — ob, — wenn, kakor da u. de; so lange —, kar, dokler.
- Uu**z**oo, *c.* (sobald als) kakor hitro; (sogleich) precéj, zdajci, koj, pri ti priči.
- Uu**z**oo, *ad.* tadáj, tedáj, takrat.
- Uu**z**oo, *ad.* (so) takó, tak, takšno; — *c.* torej, zatórej, zategavó-ljo, zató, tedaj, taj.
- Uu**z**oo, *f.* sraka, vsraka.
- Uu**z**oo, *a.* sračji.
- Uu**z**oo, *a.* star; — e Dinge, starína, stare réci; an Jahren —, pri-léten, perléten, in alten Zei-ten, nekđaj, v starodávnih-časih.
- Uu**z**oo, *m.* alt (glas).
- Uu**z**oo, *m.* mostóvž, altán, balkón.
- Uu**z**oo, *m.* oltár, žertveník; dim. oltarek, oltárček.
- Uu**z**oo, *a.* oltárni.
- Uu**z**oo, *a.* staropéčen.
- Uu**z**oo, *a.* staroznán, dav-noznán.
- Uu**z**oo, *a.* staroimenít, dav-noimenít, starosláven.
- Uu**z**oo, *a.* staronémški.
- Uu**z**oo, *m.* starec, starček; — *f.* stárka.
- Uu**z**oo, *v.* *n.* staríckati se, se pomálim starati; (von Spei-sen) po nekaj starim dišati u. duh iméti.
- Uu**z**oo, *pl.* spredniki, dedóvi.
- Uu**z**oo, *n.* starost, prilétnost; vor Alters, nekđaj; von Alters her, od nekđaj; Alters halber, od starosti, zavólj starosti.

- Welttern, *pl.* stariši, roditelji.
 Welttern, altern, *v. n.* starati se, postarati se.
 Weltternlos, *a.* siročta, bezstarišev.
 Welterschwach, *a.* od starosti slaboten.
 Welterschum, *n.* starodávnost, staričas; (ein altes Werk) starina, starovina. [starčen.
 Welterschümlich, *a.* starodáven,
 Welterschumforscher, *m.* starinar.
 Welterschumskunde, *f.* starozná-
 stvo, davnoznánstvo.
 Welterschumskundiger, *m.* starozná-
 nec, davnoznanec.
 Welterschumstück, *n.* starina.
 Weltester, *m.* starešina, starašina,
 starósta. [rinski.
 Weltfränkisch, *a.* starošégen, sta-
 Altgesell, *m.* prvi hlapec, pred-
 nji delavec.
 Altgläuben, *m.* stara vëra.
 Altgläuber, *m.* starovërec.
 Altgläubig *a.* starovëren.
 Altgläubiger, *f.* Altgläuber.
 Altlich, *a.* staričen, starovičen,
 starikast.
 Altmodisch, *f.* Altfränkisch.
 Altmutter, *f.* baba, premáti.
 Altstadt, *f.* staromésto, staro-
 městje. [romesčan.
 Altstädter, *m.* staroméštján, sta-
 Altstädtisch, *a.* staromésten
 Altvater, *m.* očák, dëd, predëd;
 patriarh.
 Altväterisch, *f.* Altfränkisch.
 Altvordern, *pl.* spredniki, pred-
 stáři, predëdi.
 Altweibermährchen, *n.* babja pra-
 voč, babja pripovëdka.
 Alumnat, *n.* duhovšnica, semi-
 nišëe.
- Alumn, *m.* bogoslóvec.
 Am, statt an dem, *f.* An.
 Amalgám, *n.* amalgám.
 Amalgamiren, *v. a.* amalgamirati.
 Amant, *f.* Liebhaber.
 Amanuensiß, *m.* priročnik.
 Amarelle, *f.* amarëla, amarëlska
 ërésnja.
 Amazone, *f.* amazónka.
 Amazonen-, *a.* amazónski.
 Amboß, *m.* naklo, nakvo, nako-
 válo.
 Amboßstoch, *m.* nakoválnik.
 Ambra. Amber, *m.* ambra.
 Ambrosia, *f.* ambrozia, nebëska
 hrana.
 Ameise, *f.* mravlja, mrav.
 Ameisenbär, Ameisenfresser, *m.*
 mravojëd.
 Ameisenëier, *pl.* mravljinje jajca.
 Ameisenhausen, *m.* mravljinjak,
 mravljiše.
 Amen, amen.
 Amethyst, *m.* ametist. [dojnica.
 Amme, *f.* dojka, dojkinja, dojica,
 Ammenmährchen, *f.* Altweibermär-
 chen. [stvo, dojšto.
 Ammenschaft, *f.* dojšto, dojni-
 Ammer, *m.* sternád; (das Weib-
 chen) sternádka.
 Amnestie, *f.* odpústek, prizané-
 sha, prizanásha. [vánje.
 Amortisation, *f.* vničenje, vničo-
 Ampel, *f.* svetilnica, svetilka,
 lučnica.
 Amphibion, *m.* suhovódnica.
 Amphibisch, *a.* suhovóden.
 Amphitheater, *n.* amfiteater, o-
 króglo igrališe.
 Amsel, *f.* kos., čërni drozeg.
 Amt, *n.* urad, vrad, služba;
 dolžnost; Hoch-, velika me-

- ša, peta maša ; (ein Distrikt) župa, županija, okružje, kotár.
- Amtshaus, *n.* urádnica.
- Amtiren, *v. a.* urádovati.
- Amtlich, *a.* uráden, služben.
- Amtmann, *m.* župan, sodnik.
- Amtsz, urádni, službeni, uradníski.
- Amtšbruder, *m.* sourádnik.
- Amtšgebäude, *f.* Amtshaus.
- Amtšgebühr, *f.* uradnína.
- Amtšhandlung, *f.* uradovánje.
- Amtšnecht, *m.* uradníski sluga.
- Amtšpflege, *f.* Amtšhandlung.
- Amtšschreiber, *m.* urádni pisár.
- Amtšverwalter, *m.* urádnik, vrádnik, urádni opravítelj.
- Amtšvogt, *m.* nadstojnik uradníski. [uradníško.
- Amtšvogtei, *f.* nadstojništvo.
- Amüſant, *a.* obveseliv, veseliv, veseln.
- An, *prp.* na, do, pri, k. [jak
- Anachoret, *m.* pušávník, pustín.
- Analogie, *f.* analogija, podobnost, enakoličnost.
- Analogisch, *a.* analógiski, podoben, enakoličen.
- Analyſe, *f.* Zergliederung.
- Analyſiren, *f.* Zergliedern.
- Anarchie, *f.* Geſefloſigkeit.
- Anarchiſch, *f.* Geſefloſ. [slóvjce.
- Anatomie, *f.* anatomíja, razudo.
- Anatomiker, *m.* razudník.
- Anatomisch, *a.* razudníski.
- Anbau, *m.* nasévek, pošévek, vsetev.
- Anbauen, *v. a.* (daſ Feld) vsejati ; (Bäume) vsaditi, nasaditi, nasajati ; — *v. r.* naseliti se, nastániti se.
- Anbefehlen *v. a.* zapovédati, z
- vkázati, veléti ; (empfehlen) priporočiti, priporočeváti.
- Anbeginn, *m.* začétek, perčétek, začétje, počétek. [žati.
- Anbehalten, *v. a.* na sebi obdržati.
- Anbei, *ad.* zraven, zravno, verhtega.
- Anbeißen, *v. a.* ogrízti, nagrízti ; (v Fischen an die Angel) vjesti.
- Anbelangen, *f.* Betreffen.
- Anbellen, *v. a.* lajati na kogar.
- Anberaumen, *v. a.* odréditi, naznámiti. [se.
- Anbeten, *v. a.* moliti, vklanjati.
- Anbeter, *m.* molec, vklanjálec.
- Anbetung, *f.* molenje, vklanjanje.
- Anbetreffen, *f.* Anlangen. [jati.
- Anbieten, *v. a.* ponúđiti, ponú.
- Anbietung, *f.* ponúdba, ponúda.
- Anbinden, *v. a.* privézati, privézovati, pripértiti, opértiti.
- Anbiß, *m.* ogrízec, nagrízec, ogrízlej.
- Anblasen, *v. a.* pihati u. pihniti na koga ; (durch Blasen voll machen) napihniti, napihati, napihovati.
- Anblick, *m.* pogléd, nagléd ; auf den ersten —, na prvi pogléd.
- Anblicken, *v. a.* poglédati, gledati.
- Anbohren, *v. a.* navértati ; (ein Faß) načéti.
- Anbrechen, *v. a.* natrúpiti, nalómíti, nalámáti ; — *v. n.* (Tag werden) svítati, daníti se, deníti se, dan se bliža, daná, zaznáva, napoveduje ; (nachts) mračí se, temní se, nočí se, noč nahája.
- Anbrennen, *v. a.* vžgati, zažgáti ; — *v. n.* ožgáti se, ožigáti se.
- Anbringen, *v. a.* (herbeibringen) pri-

- nesti, doněsti, donositi; eine Klage —, potōžiti se; (Waa- ren), prodāti, prodati, prodā- jati; (eine Tochter an Mann bringen) omožiti, vdati; (sein Geld) zapraviti, potráti, po- trōsiti; (seine Meinung) pred- ložiti, pr- dlāgati; (seine Be- weise) razlōžiti.
- Anbringen, *n.* donós; prodāja; omožitva; potráta; predlog, predloženje.
- Anbruch, *m.* nalómek, načetje; — der Tages, svit, svitanje, zora, zorenje, daněnje; — der Nacht, mrak; (Faulniß) gnji- lost, trulost.
- Anbrüchig, *a.* (Faul) nagnjil, ná- trul; — er Zahn, izjěden zob.
- Anbrühen, *v. a.* popáriti, opáriti, pariti. [režati se na koga.
- Anbrüllen, *v. a.* zarjověti u. za-
- Andacht, *f.* pobóžnost, bogoljub- nost; molitva.
- Andächtelei, *f.* svetohljnost, laž- niva pobóžnost, licuměrstvo.
- Andächteln, *v. a.* svetohljiniti.
- Andächtlich, *a.* pobóžen, bogoljú- ben, bogabojěc. [mérec.
- Andächtler, *m.* svetohljinec, licu-
- Andächtlerin, *f.* svetohljinka.
- Andenken, *n.* spoměna, uspomě- na, spomin; der Vater seligen —s, rajni u. pokojni oče; zum —, v spomin, za uspo- ménie se mene; (Denkmal) spo- minek, spomenik, spomínšina.
- Andern, *a.* drugi, ini, ostáli.
- Andern, *v. a.* preměnití, spre- mēnití, promēnití, prenarēdi- ti, predělati, preměnjati, mě- niti, mēnjati, prenarējati, pre- delávati. [sicer, scer.
- Andernfalls, *ad.* inak, inačisenj,
- Anderntheils, *ad.* z druge strane.
- Anders, *ad.* drugač, drugači, inak, inači. [inačen.
- Andersbeschaffen, *a.* drugačen,
- Andersdenkend, *a.* drugomislěc.
- Andersseitig, *a.* drugostrán, dru- gostránski.
- Andersgläubig, *a.* drugověren.
- Andersseits, *ad.* z druge strane.
- Andersst, *f.* Anders.
- Anderswo, Anderwärts, *ad.* drug- gdi, drugej, indje, na drugim mēstu. [inód.
- Anderswoher, *ad.* od drugót, od
- Anderswohin, *ad.* drugam, inam.
- Andershalb, *ad.* poldrugi, jeden in pol. [mēna.
- Anderrung, *f.* preměmba, pro-
- Anderwärts, *ad.* nekam drugam.
- Andeuten, *v. a.* naznániti, na znanje dati, oglasiti, izporó- čiti; (in der Malerei) načer- tati.
- Andeutung, *f.* naznanilo, oglás, izporočilo; načertanje.
- Andichten, *v. a.* o kom kej iz- misliti.
- Andichtung, *f.* laž.
- Andrang, *m.* navál, návála.
- Andrängen, *v. a.* navaliti.
- Andrehen, *v. a.* nasúkati; einem eine Nase —, komur pod nos dati, komur vohati dati.
- Anbringen, *v. n.* pririniti, s silo se bližati. [gati.
- Androhen, *v. a.* zagroziti, nazú-
- Andrücken, *v. a.* prištámpati, štám- pati. [skati.
- Andrücken, *v. a.* pritísiniti, priti-

- Aneifern, *v. a.* spodbósti, spodbádati, povzbuditi, povzbújati.
 Aneiferung, *f.* spodbádanie spodbáda, podbódek.
 Aneignen, *sich, v. r.* polastiti se česar, prisvojiti si kar.
 Aneinander, *ad.* skupej, k'endrugimu, jeden k drugimu.
 Anecdote, *f.* směšnica, pričica, povédka.
 Aneckeln, *v. n.* studiti se, pristúdití se, merzěti se, gnjusti se.
 Anemometer, *m.* větroměr.
 Anempfehlen, *f.* Empfiehlen.
 Anempfehlung, *f.* Empfehlung.
 Anerbe, *f.* Erbe. |šati.
 Anerben, *v. a.* naděšati, priděš-
 Anerbieten, *f.* Anbieten.
 Anerbieten, *n.* ponúda, ponúdba.
 Anerblich, *f.* erblich.
 Anerkennbar, *a.* priznateln, priznanljiv. |nati.
 Anerkennen, *v. a.* priznati, vspoz-
 Anerschaffen, *a.* prirodjen, vstar-
 |siti se.
 Anessen, *sich, v. r.* najěsti se, na-
 Anfachen, *v. a.* buditi, spodbu-
 diti, kuriti, podkúrit; vžgati,
 podvžgati, podvžgati.
 Anfächeln, Anfächern, *v. a.* hladiti,
 pohladiti, pohladivati.
 Anfahren (*vst.*) *f.* Anfahren.
 Anfahren, *v. n.* (angefahren kome-
 men) pripeljati se; (an etwas
 anstoßen) zaděti; — *v. a.* mit
 Worten —, zarežati se, režati
 se, zabukniti se na koga, po-
 svariiti, svariiti.
 Anfahrt, *f.* (Anfurt) pristája,
 pristáv, pristaniše.
- Anfall, *m.* napád, naskók, navála; (einer Krankheit) nastóp.
 Anfallen, *v. a.* napásti, navaliti, vdariti, planiti, lotiti se; von einer Krankheit angefallen werden, razbolěti se, prebolěti.
 Anfang, *m.* začétek, počétek; (Ursprung) izvir, vrelo; (Ursache) vzrok.
 Anfangen, *v. a.* začěti, začénjati, pričěti, počěti; (etwas unternehmen) spočěti, lotiti se; — *v. n.* začěti se, pričěti se.
 Anfänger, *m.* počětnik, novák, novinec, (— einseš Streites) vodja, čelovódja; — *in, f.* počětnica.
 Anfänglich, Anfangs, *ad.* od začětka, s počětka, začětno, s pervega.
 Anfangs-, *a.* počěten, začěten.
 Anfangsbuchstabe, *m.* začětno písmě, perva písměnka.
 Anfangsgründe, *pl.* prvi temelji, perve podláge, pervine.
 Anfassen, *v. a.* (angreifen) prijěti; (aufladen) naložiti, nalágati, nabásati; (voll) nagrábiti, zagrábiti; (antreiben) nízati, nanízati.
 Anfaulen, *v. n.* nagnjiti, zagnjiti.
 Anfechten, *v. a.* navaliti, napastovati; (anwandeln) mikáti.
 Anfechter, *m.* protivnik, neprijá-
 |vânje; mik, mikálo.
 Anfechtung, *f.* navála, napasto-
 Anfeinden, *v. a.* začěrniti, počěrniti, očěrniti, čěrniti.
 Anfeinder, *m.* čěrnitel, neprijá-
 |stvo.
 Anfeindung, *f.* zavist, neprijá-
 |stvo.
 Anfertigen, *f.* Verfertigen,

- Anfesseln, *v. a.* prikleniti, priklépati, pripéti, pripénjati, prikovati.
- Anfeuchten, *v. a.* ovláziti, omočiti, namočiti, omókriti; orositi.
- Anfeuern, *v. a.* (anzünden) zažgati, vžgati; (einheizen) zakúriti, zanéti; (anspornen) podžgati, podžigati, podkúriti, spodbuditi, spodbújati.
- Anflammen, *v. a.* (einen Pfahl) ožgati, nažgati; (entzünden) vplameniti, na plamen vžgati.
- Anflichten, *v. a.* priplésti; naplésti.
- Ansehen, *v. a.* pohlévno poprositi u. zamólití, ponižno prositi.
- Anslehung, *f.* ponižna prošnja.
- Ansuchen, *v. a.* prikerpati, prišiti, prišivati.
- Ansliegen, *v. n.* (fliegend ankomen) príletéti, doletéti; (voll —) naletéti se; (im Fluge anstossen) zaletéti se, zaletováti se.
- Anstieken, *v. n.* pritéči; (voll —) natéči se, natákati se.
- Anstößen, *v. a.* pripláviti.
- Anstug, *m.* mlado drévje; ein — von Róthe, slabo rumenilo.
- Anstuf, *m.* prítok, pritéka.
- Anfordern, *f.* Forderung.
- Anforderung, *f.* zahtévanje.
- Anfrage, *f.* poprášanje, popítanje, pobáranje.
- Anfragen, *v. a.* poprášati, zavprášati, popítati, pobáratí.
- Anfressen, *v. a.* nagrízti, ogrízti; sich — *v. r.* nažréti se, najésti se, nazobáti se.
- Anfrieren, *v. n.* primézniti, primérvovati.
- Anfriechen, *v. a.* razhladiti; (aufmuntern) spodbósti, podbuditi. [bada.
- Anfrischung, *f.* razhláda; spodbuda.
- Anfügen, *v. a.* pridjati, pristávití, prílepiti.
- Anfühlen, *v. a.* pošlátaati, slatati, potípati, pohlátaati.
- Anfuhr, *f.* privóznja, dovóznja.
- Anführen, *v. a.* (voll führen) navoziti, navázati; (anleiten) napeljati, navoditi; (an der Spitze stehen) zapovédati, zapovédováti, voditi; aus Schriften —, navoditi; (hintergehen) vkaniti, goljsáti, ogoljsáti, prevariti; Vorwände —, izgovárjati se.
- Anführer, *m.* vodja, čelovódja, zapovédník, glávar; (im Kriege) vojvoda, vajvoda; — in *f.* vodja, zapovédnica.
- Anführung, *f.* navóženje; navód; ogoljsánje, prevára.
- Anführungszeitchen, *n.* navódnica.
- Anfüllen, *v. a.* napólniti, polniti.
- Anfüllung, *f.* napolnitva, polnenje. [brodiše.
- Anfurt, *f.* pristaja, pristaniše.
- Anfüttern, *v. a.* nakérmiti, napítati.
- Angabe, *f.* (die umständliche Bestimmung) razlága, razlóženje; (Anlage) tožba, pritóžba; (Darangabe) nádávek, nádev, nádája; (Kundmachung) izvéstje, naznanilo.
- Angaffen, *v. a.* zijáti na kogar.
- Angaffer, *m.* zijálo, režún.
- Angeben, *v. a.* (umständlich) zeigen) razložiti, razlágati, razlóčno

- pokázati; (anklagen) zatóžiti; (zu Wissen machen) naznániti, naznanováti, obznániti, na znanje dati, izvéstiti, oměniti.
- Angeber, *m.* tožitelj, tožnik.
- Angebilde, *n.* vezilo, vezanje, godni dar, rešitnina.
- Angeblisch, *a.* namišljen, tako nazván, takorečen; — *ad.* kakor se govori.
- Angeboren, *a.* prirodjen, vrojen.
- Angeboth, *n.* ponúda, ponúdba.
- Angebrannt, *a.* zagorel, zagoren; (von Speisen) prismojen.
- Angebunden, *a.* privézan; kurz —, kratkih besedi; saj ni, da bi moral.
- Angebeihen lassen, *v. a.* Hilfe —, podpomágati, h pomóci biti.
- Angedenken, *f.* Andenken.
- Angegangen, *a.* gnjil, nagnjil; pokvárjen. [dodán.
- Angehängt, *a.* privézan; pridán.
- Angehänge, Angehánke, *n.* privézek, navézek, privézka.
- Angehäufte, *n.* nanós, znos, pomaknina.
- Angehen, *v. a.* (bitten) prosíti; (anstossen) zaděti; — *v. n.* (betreffen) tikati se, dotikati se; (anfassen) začěti, začénjati; (anfaulen) nagnjiti; es geht an, ist erträglich, vže veljá; daß geht mich nichts an, tega mi nič ni mar, to se me nič ne dotiče.
- Angehend, *a.* nov, novák; — *ad.* gledé, kar se tega dotiče.
- Angehören, *v. n.* čigav biti, nekógar biti, komur slišati; dieß gehört mir an, to je moje; dieß gehört dem Bruder, to je bratovo.
- Angehörige, *pl.* rojaki, naši ljudi, ljudi naše rodovine, iz naše rodovine. [ženc.
- Angeklagte, *m.* tožen, zatóžen, to-
- Angel, *f.* (Fisch-) ternek, udica, vodica; (Thür-) stezáj, zapáh, stružáj.
- Angelegen, *a.* (nahe liegend) sosěden, oblizen; sich etwas — sein lassen, skerb iměti, si v skerb vzeti; (woran einem liegt) vážen
- Angelegenheit, *f.* opráva, zadéva.
- Angelegentlich, *ad.* v opravilih, vážno.
- Angelegentlichkeit, *f.* opravilnost.
- Angelegt, *a.* osnovan, zagrajen; zagovóren. [bár na udico.
- Angeler, *m.* ribič na ternek, ri-
- Angelförmig, *a.* udičast.
- Angelhaken, *m.* tern na udici.
- Angelmacher, *m.* udičár.
- Angeln, *v. a.* s ternkom ribiti, na udico ribe loviti.
- Angeloben, *v. a.* obljubiti, oběčati, obětati.
- Angelobniß, Angelobung, *f.* obljúba, oběcanje, obět, obětva.
- Angelweit, *ad.* širama, na široko, na stružáj. [réd.
- Angemacht, *a.* primaréjen, prima-
- Angemerkt, *a.* zaznámnen, zaznamován, zarisán.
- Angemessen, *a.* priměren, pristójen, priličen, prikláden.
- Angemessenheit, *f.* priměrnost, pristójnost, priličnost.
- Angenehm, *a.* prijéten, všeč, prijázen, vgoden, mil, ljuběznjiv.

Anger, *m.* trata, pašnik, ograda, livada. [zaljubljen.]

Angehoffen, *a.* nastreljen, ranjen;

Angesehen, *a.* važen, imeniten, imenit, spoštovan, znaten, poznán; — *m.* veljak.

Angesicht, *n.* obličje, obráz, lice; im — *der* ganzen Welt, pred vsim svetom.

Angestekt, *a.* okužen.

Angewöhnen, *v. a.* navaditi, privaditi, priučiti. [da, običaj.]

Angewohnheit, *f.* navada, privá-

Angießen, *v. a.* politi, polijati, poskropiti, namočiti.

Anglimmen, *v. n.* zatleti se, vneti se, vžgati se.

Angreifen, *v. a.* (anfassen) prijéti, prijémati; (anfallen) napásti; (entkräften) oslabiti, vslabiti; Arbeit —, lotiti se posla; das Herz —, v serce seči.

Angreifer, *m.* napádnik.

Angreiflich, *a.* dosežljiv, potipljiv.

Angrenzen, *v. n.* mejiti, graničiti.

Angrenzend, *a.* obližen, soséden.

Angriff, *m.* napád, navála, prijéttje; — an Werkzeugen, deržálo, ročica.

Angst, *f.* tesnoba, tesnota, sila, težkoča, stiska, nemír; — machen, plašiti, strašiti; es wird mir —, bojím se, strah me je, sila me nahája.

Angstgeschrei, *n.* izklik

Angstigen, *v. a.* plašiti, strašiti, mučiti, skerbéti.

Angstlich, *a.* plašen, plašljiv, nemíren, skerben, skerbljiv.

Angstlichkeit, *f.* plašnost, nemír, skerbljivost.

Angstschweiß, *m.* kervávi pot; der — brach ihm aus, kervávi pot ga je polil, od strahu se je potil. [nemíra.]

Angstvoll, *a.* poln teškote, poln

Angucken, *v. a.* polúkati, pokúkati. [sováti.]

Angürten, *v. a.* pripásati, pripa-

Anguß, *m.* obliv.

Angußen, *v. a.* obliiti, oblivati.

Anhaben, *v. n.* na sebi iméti, nositi; Schuhe und Strümpfe —, obúti biti: einem etwas anhaben, komur blizo priti, do živega priti; Kleider —, oblečen biti.

Anhängen, *f.* Anheften.

Anhängeln, *v. a.* nakljúpati.

Anhacken, *v. a.* nasékati.

Anhalten, *v. a.* (festhalten) vstaviti, vloviti, vderžati; (an etwas) pridéržati; (lange dauern), terpéti; (sich fest) se deržati, podprijémati se; (um etwas bitten) poprositi, prositi; einen zur Arbeit anhalten, kogar k delu pergánjati, siliti; um ein Frauenzimmer —, žensko snubiti; Waaren —, zaustáviti, einen zu etwas —, nagovárjati, nagovoriti.

Anhaltend, *a.* marljiv; neprestán, terpéc; eine — e Krankheit, dolga bolézen, — ad vedno, neprestano, neprenéhama, bez prestánka. [pora.]

Anhalter, *m.* podprijemáč; pod-

Anhängern, *v. a.* pribiti, pribijati.

Anhang, *m.* pristávek, dodátek, pridávek; (Partei) stranka, derhal; der Teufel und sein —, vrag in njegóva mati.

- Anhängen, *v. n.* visiti, viseti; einem —, s kom deržati, s kom biti; einer Meinung —, ktere misli biti.
- Anhängen *v. a.* obésiti; an den Nagel hängen, na kljuko, na klin obésiti.
- Anhänger, *m.* privérženc, nasledovávec, drug; — in *f.* nasledovávka, drugarica. [dodán.
- Anhängig, *a.* prilépljen, pridán, Anhängigkeit, *f.* priverženost, nagnjenost, nagnjenje.
- Anhänglich, *a.* privéržen, nagnút.
- Anhänglichkeit, *f.* Anhängigkeit.
- Anhängsel, *f.* Angehänge.
- Anhauch, *m.* nadih. [dahnúti.
- Anhauchen, *v. a.* nadihniti, nahauchung, *f.* nadahnútje.
- Ankaufen, *v. a.* nakupiti, nakupiti; *fig.* množiti, namnožit; sich —, nakupiti se, nabráti se.
- Anheben, *v. a.* (ein wenig heben) navzdigniti, nadvigniti, nadvigati, dvigati; — *v. n.* (anzufangen) začéti, počéti.
- Anheften, *v. a.* pripéti, pripénjati; (annáhen) prišiti, prišivati; (dazu heften) privézati, pristávití.
- Anheim, *ad.* domá.
- Anheimfallen, *v. n.* pripásti, zapásti, pripádati, v děl pasti.
- Anheimstellen, *v. a.* pustiti na voljo, na prostovoljo dati, prepustiti.
- Anheischig machen, sich, *v. r.* obljúbiti, obétati, zavezati se.
- Anher, Anhero, *ad.* sem, tú sem, semle.
- Anhezen, *v. a.* nadrážiti, nahúskati, pošéuti, pošúlití.
- Anbezer, *m.* šuntač, šuntár.
- Anbezung, *f.* nadražba, nabuskanje, pošéútje.
- Anheut, *f.* Heute.
- Anhöhe, *f.* visina, visina, visost, visáva, viša, visočina, gorica, berdo, reber.
- Anhören, *v. a.* poslušati, slušati.
- Anhörer, *m.* slušatelj, poslušátelj.
- Anhörung, *f.* slušanje, poslušá-nje, posluh; nach —, slišávši, čúvši. [skakláti.
- Anhüpfen, *v. n.* priskákati, pri-
Anis, *m.* onež, anaž.
- Anjekt, *f.* Sekt.
- Ankauf, *m.* kup, pokúp, nakúp.
- Ankaufen, *v. a.* kupiti, pokúpiti, nakúpiti; sich —, naséliti se, si dom kupiti.
- Ankäufer, *m.* kupec.
- Ankeilen, *v. a.* nabíti.
- Anker, *m.* šidro, sidro, mačka, lenger; die — lichten, mačke vzdigniti; die — werfen, mačke spustiti, mačke spušati.
- Ankerchen, *n.* siderce, mačkica.
- Ankergrund, *m.* sidriše. [ke.
- Ankerlos, *a.* brez sidra, bez mač-
- Ankern, *v. a.* sidrati, mačke spu-
stíti.
- Ankerplatz, *f.* Ankergrund.
- Ankerschmied, *m.* sidrár, mačkar.
- Ankerseil, *n.* sidrenják, šidrovna verv.
- Ankertau, *f.* Ankerseil.
- Ankerben, *v. a.* na rovaš zarézati, narovášiti.
- Anketten, *v. a.* prikováti, prikle-niti, priklépati, pripéti, pripénjati.
- Ankitten, *v. a.* prilépití.

Anšlagbar, *a.* zatožiteln, obtožiteln, obtožljiv.
 Anšlage, *f.* tožba, zatožba, obtóženje, obkrivljenje.
 Anšlagen, *v. a.* tožiti, zatožiti, obtožiti, obkriviti.
 Anšläger, *m.* tožnik, tožitelj; — *in, f.* tožnica, tažitelkinja.
 Anšlammern, *v. a.* prikleniti, okleniti, oklépati, priklépati.
 Anšlang, *m.* soglás, soglásje; — finden, priljubiti se, dopásti.
 Anšleben, *v. a.* prilépati, lepiti, pridjati.
 Anšlebend, *a.* prilépljen; pridján.
 Anšlebsel, *n.* prilépek.
 Anšleiben, *f.* Anšleben.
 Anšleiden, *v. a.* obléči, oblačiti, (die Fußbekleidung) obući, obuvati. [plati, prikéljiti.
 Anšleiftern, *v. a.* prilépati, prile-
 Anšlingeln, *v. a.* pozvoniti, poklénkati.
 Anšlopfen, *v. a.* poterškati, pokljukati, pokúcati, terkati, kljukati, kucati.
 Anšlopfen, *m.* terkálo, terkávec.
 Anšnüpfen, *v. a.* privézati, zavozláti, privozláti; fig. počéti, začéti.
 Anšödern, *v. a.* vabílo nastáviti.
 Anšommen, *v. n.* (zu Fuß) priti, dojtí, prihájati; (zu Wagen) pripeljáti se; (zu Pferde) prijezditi; (schwimmend) priplívati; úbel —, namériti se na zlo; daš kommt auf dich, to je pri tebi, to je v tvoji moči; eš kommt mir die Lust an, mi-ka me, imel bi voljo; eš kommt mir der Schlaf an, dremota me nahája u. grudi; darauf

kommt alles an, od tega vse zavisi; eš kommt mir sauer an, težko me stane; auf Tod und Leben —, živilenje veljati; eš kommt mich eine Furcht an, strah me je; lachend, tanzend, singend, hüpfend, weinend, pfeisfend, kriechend —, prismejati se, priplesáti, pripéti, priskakljati, prijókati se, prižvižgati, prilézti; darauf —, na tem zalezáti, od tega odviseti; ich wäre schön angekommen, jaz bi se bil dobro nažgal, nasekel, opekel. [šlec.

Anšömmling, *m.* prihódnik, pri-
 Anšoppeln, *v. a.* privézati, vkup zvezati.

Anšündigen, *v. a.* naznániti, oznániti, oznanováti, razglasíti, razglašováti, naznáčiti.

Anšündiger, *m.* naznanovávec, razglasitel.

Anšündigung, *f.* naznanilo, oznanilo, oznanovánje, razglás.

Anšunft, *f.* dohód, prihód.

Anšuppeln, *v. a.* privézati, pripéti; einem ein Frauenzimmer —, komu ženo priskerbéti u. prisnúbiti. [komúr.

Anšächeln, *v. a.* nasmehljati se

Anšachen, *v. a.* nasmejati se na kogar.

Anšlage, *f.* (der erste Entwurf) načért, osnova, čertež; (das Angefügte) prilóga, dodátek, pridávek; (natürliche —) sposobnost; (Kapital) glavnica, istnínaga. [brodše.

Anšände, *f.* pristája, pristaniše,

Anšanden, *v. a.* prijádrati, privesláti, pribroditi.

Anlangen, *v. n.* priti, dojtí; (be-
treffen) dotikati se, tikati se.
Anlangend, *ad.* gledé, kar se
vtiče.

Anlaß, *m.* (Ursache) vzrok, povód;
(Veranlassung) prilóznost, pri-
lika, prigóda.

Anlassen, *v. a.* (Wasser) napu-
stíti, napúšati; (Kleidungstücke)
pustíti, popustíti; (Wein) na-
točiti, natákati; fisch —, *v. r.*
skazati se, skaževáti se, kaza-
ti se.

Anlauf, *m.* (— des Wassers) na-
tók; (Anfall) naskók, navála,
napád; (— zum Springen) za-
gón, zagnánje.

Anlaufen, *v. n.* (anschwellen) na-
stópiti, narášati, narásti, na-
téci, nagnáti se; (anfallen) na-
valiti, napásti, naskočiti; (als
Glaß) navléci se; (als Wein)
plesnovati; (anstoßen) zaleté-
ti, naletéti v kogar.

Anläuten, *v. a.* pozvoniti, po-
zvonečati.

Anlegen, *v. a.* prilóžiti, nalóžiti,
prilágati, nalágati; (ein Ge-
weh) nastávití, namériti;
(Kleidung) obléci, obláčiti;
(die Beschuhung) obúti, obú-
vati; (gründen) načértati, osno-
vati; (einen Hund) pripéti,
privézati; (Hand anlegen) dě-
lati; auf Interessen —, na
bresti posóđiti; Feuer —, za-
žgáti.

Ansehen, *n.* posóđilo, posojilo.

Ansehne, *f.* naslonilo.

Ansehen, *v. a.* naslóniti, na-
slánjati, prislóniti, prislánja-
ti; die Thüre —, dveri pripréti.

Ansehnpunkt, *m.* podpóra, opór.

Ansehnung, *f.* naslonitva, na-
slómba, naslánjanje.

Ansehen, *v. a.* priučiti, nau-
čiti.

Anleihe, *f.* Anlehen. [kéljiti.

Anleimen, *v. a.* prilépati, pri-

Anleiten, *v. a.* voditi, navoditi,
napeljováti, vížati, ravnáti
na kar.

Anleiter, *m.* vodnik, voditel

Anleitung, *f.* vodstvo, vodba,
navód, navódba, napeljová-
nje, vížanje. [vni.

Anleitungsz, *a.* navódni, ravná-
Anliegen, *v. n.* tikati se, tikama
ležáti.

Anliegen, *n.* nadeга, nadežda,
natéza, skerb, prošnja, po-
želénje, briga.

Anliegend, *a.* prilóžen, dodán,
priklópljen; (angrenzend) so-
seden, obližen.

Anlocken, *v. a.* privábiti, navá-
hiti, vabiti, mikati.

Anlockend, *a.* vabljiv, mikáven.

Anlocker, *m.* vabitel. [ljati.

Anlöhnen, *v. a.* privariti, privár-

Anlügen, *v. a.* nalagáti.

Anmachen, *v. a.* narediti, naré-
jati, napraviti, napravljati;
(fest —) privézati, pribiti,
prikleniti, pripéti, privézova-
ti, pribijati, priklépati, pri-
pénjati; (Feuer) ogenj nalož-
iti u napraviti, zakúriti, za-
néti.

Anmahnen, *f.* Ermahnen.

Anmahnung, *f.* Ermahnung.

Anmahnungsschreiben, *n.* opomé-
na, opoménivno pismo.

Anmalen, *v. a.* namálati.

Anmarsch, *m.* prihód, dohód, približanje.

Anmarschiren, *v. n.* približati se, dojtí, prítí, pribíjati.

Anmassen, *sich, v. r.* (*sich* erlauben) podstópiti se, preděrniti se; (zueignen) prilástí si, prisvójiti si.

Anmassen, *a.* prevzéten.

Anmelden, *v. a.* napovédati, naznániti; *sich —, v. r.* oglasítí se.

[njenje.

Anmeldung, *f.* napóved, nazná-

Anmerkebuch, *n.* zapisník, zapisna knjiga, zazuamovánjske bukve.

Anmerken, *v. a.* zapisati, zaznámjati; (wahrnehmen) zapáziti, opáziti.

Anmerkung, *f.* opómba, pazka.

Anmerkszeichen, *n.* opómnica.

Anmessen, *v. a.* poměrítí, měrovzeti, (voll-) naměrítí.

Anmuth, *f.* milina, milota, přijétnost, dragost, krasost, krasa.

Anmuthen, *f.* Zumuthen.

Anmuthig, *a.* mil, milén, přijeten, drag, krasen.

Annageln, *v. a.* pribítí, pribíjati, prikováti.

Annagen, *v. a.* naglodáti.

Annahen, Annähern, *v. n.* bližati se, približováti se, približati se.

[pripehniti.

Annähern, *v. a.* prišítí, prišívati

Annahme, *f.* přijétje; — an Kindes Statt, vsinóvlenje, posinóvlenje.

Annalen, *pl.* lětopísi.

Annalist, *m.* lětopisec.

Annehmen, *v. a.* vzeti, prevzétí,

jemáti, přijétí; (voraussetzen) predvzeti; an Kindesstatt —, vsinóviti, posinóviti; sich Semandes —, se za koga potég-niti.

Annehmer, *m.* přijémnik.

Annehmlich, *a.* přijeten, všeč, ljubljiv, milén.

[lina.

Annehmlichkeit, *f.* přijétnost, mi-

Anno, *ad.* lěta.

Annoch, *f.* Noč. [vničítí.

Annulliren, *v. a.* zanemáratí,

Anonym, *a.* brezimen.

Anonymität, *f.* breziménost.

Anonymus, *m.* brezimeník, brez-

ziméníč.

Anordnen, *v. a.* (befehlen) zavkázati, vkázati, velétí, zapovédati; (in Ordnung bringen) vredití, vreditvati, razredití.

Anordnung, *f.* zapovéd, povélje, zavkáz; vredenje, vreditváníje.

[tel; vredník.

Anordner, *m.* zapovédník, velíkogar.

Anpassen, *v. a.* prilépiti, priké-

Anpassen, *v. a.* poměrítí, priměrítí, pripodóbítí, primérjati, pripodobljívati.

Anpassend, *a.* priměren, pristojen, prilíčen.

Anpflanzen, *v. a.* nasadítí, nasájati, posadítí; *sich —, naséliti se.*

Anpflanzer, *m.* nasélník.

Anpflanzung, *f.* sadjenje, nasáda; naselitva.

[smóliti,

Anpfehlen, *v. a.* prismóliti, za-

Anpfehlen, *v. a.* potěrkatí, pokljúkati.

[tėti na kej.

Anprallen, *v. a.* vdariti u. nale-

- Anpreifen, *v. a.* hvaliti, pohvá-
 liti, slaviti, razslávljati.
 Anprobiren, *v. a.* poskúsiť, po-
 mériť.
 Anputš, *m.* kinč, nakínč, okínč.
 Anpužen, *v. a.* kinčati, nakínča-
 ti, okínčati.
 Anranken, *sich, v. r.* ovijati se,
 oviti se, preprésti.
 Anrathen, *v. a.* svetováťi, na-
 svetováťi, nagovoríťi, nago-
 vářjati. [vór.
 Anrathen, *n.* svét, sovét, nago-
 Anrauchen, *v. a.* nakadíťi, poka-
 díťi.
 Anröchern, *v. a.* okadíťi.
 Anrechnen, *v. a.* vračúňiti, vraj-
 tati, v račún vzeti; fig. pripí-
 sati, dolžiti.
 Anrede, *f.* nagovór, ogovór.
 Anreden, *v. a.* nagovoríťi, ogo-
 voríťi.
 Anregen, *v. a.* budíťi, pobudíťi,
 zbudíťi; (erwähnen) spoméňi-
 ti, spoménjati. [ven.
 Anregend, *a.* budíven, pobudi-
 Anregung, *f.* zbuja, zbudha; spo-
 ménítje, spoména.
 Anreiben, *v. a.* nátréťi, naríbatí.
 Anreihen, *v. a.* nizati, nanizati,
 nanizgati.
 Anreiten, *v. a.* (reitend ankóm-
 men) príjezdíťi, príjezdářiťi,
 príjáhati; (an etwaš) zajézdíťi
 v kej.
 Anreiz, *f.* Anreizung.
 Anreizen, *v. a.* nadrážiti, nabú-
 skati, podbósti, dražiti, hu-
 skati, podbádati, podžigati.
 Anreizend, *f.* Reizend.
 Anreizung, *f.* draženje, huska-
 nje, podbáda, nagón, podžig.
- Anrennen, *v. n.* (heranrennen).
 pridírjati, príjáhati, príletéti;
 (im Rennen anstoßen) zaletéti-
 se, zaletováťi se.
 Anrichtfisch, *m.* kuhínska miza.
 Anrichten, *v. a.* napravíťi, nare-
 díťi, dogotóviti; (Speisen)
 napravíťi, nanosíťi, nanašáťi.
 Anrichtlöffel, *m.* naprávna žlica.
 Anrichtschüssel, *f.* naprávna skle-
 da. [hnutí.
 Anriechen, *v. a.* povóhati, povó-
 Anrosfen, *v. n.* zarjavéťi.
 Anrücken, *v. a.* primakňiti; —
v. n. približováťi se, bližati se.
 Anrücken, *n.* primakňenje; pri-
 bližovánje.
 Anrubern, *v. n.* privesláťi.
 Anruf, *f.* Anrufung.
 Anrufen, *v. a.* poklicati, klicati-
 na koga, zvati, pozváťi, zavváťi;
 (bringend bitten) prosíťi, na po-
 móč klicati. [molba.
 Anrufung, *f.* zazív, prošnja.
 Anrühren, *v. a.* hvaliti, slaviti,
 razslávljati.
 Anrühren, *v. a.* dotakňiti se, do-
 tekňiti se, dotíkati se. [tva.
 Ansaat, *f.* nasétva; setvina, se-
 Ansaen, *v. a.* nasejáťi, posejáťi.
 Ansage, Ansagung, *f.* napóved,
 naznanilo, oglás, oznánilo.
 Ansagen, *v. a.* napovédati, ozná-
 niťi, naznaníťi, oglasíťi, na
 znanje dati.
 Ansagezettel, *n.* naznanilni list.
 Ansammeln, *v. a.* nabráťi, nabí-
 rati, nakúpiťi, kúpiťi.
 Ansässig, *a.* naseljen, prebiva-
 jóč; er ist hier —, imá tu svojo
 dom u. svojo domáciťo.
 Ansaß, *m.* (Anfall) napád; (zu

- etvaš) nastáva, stava, nastávek; eineš Tischēš, dostávek.
- Ansaugen, *sich*, *v. r.* nasesáti se, nacecáti se; (vom Schwamme) napíti se, nakèrkniiti.
- Anschaben, *v. a.* nastèrgati.
- Anschaffen, *v. a.* pripravíti, pripravljati, priskerbèti; (befehlēn) zavkázati, vkazati, veléti, naročiti. [naročilo.
- Anschaffung, *f.* pripráva; zavkáz, Anscháten, *v. a.* naljúpiti, nalúšiti. [dati, zreti, smátrati.
- Anschauen, *v. a.* gledati, poglé-Anschaulich, *a.* vidljiv, viden, viditeln, očiten; — machen, pred oči postavíti.
- Anschaulichkeit, *f.* vidljivost, viditelnost.
- Anscheln, *m.* vitez, vidmost; dem — e nach, kakor se kaže, kakor se vidi.
- Anscheinen, *v. a.* obsjáti, sjati na kar, obsjávati.
- Anscheinend, *ad.* po videzu, na vitez, po zvonájnim.
- Anschellen, *v. a.* pozvoníti, pozvonèkáti, pocengláti.
- Anschere, *f.* osnóva, nasnóva, nasnútek.
- Anscheren, *v. a.* nastríči, pristriči; osnováti, nasnováti.
- Anschicken, *v. a.* napravíti, napravljati, pripravíti, pripravljati, zgotovíti; sich — správití se, spravljati se, pripravíti se, pripravljati se.
- Anschieben, *v. a.* pritísniiti, primakniiti, prislóniiti.
- Anschiefen, *v. a.* stranski koga poglédati, po strani koga poglédati, s krivimi očmi koga gledati, serpo kogar gledati. [niti.
- Anschiefen, *v. a.* nastrelíti, ra-Anschiffen, *v. n.* pribárkati, se v ladji pripeljáti, priléntati.
- Anschirren, *v. a.* napréči, vpreči, zapréči, napravíti, napravéti, vpregati, napravljati.
- Anschlag, *m.* (Entwurf) osnóva; namèra, naklèp, navdár; — an die Glocke zvonénje; — der Rechnung, prevdár, račún; — des Preises, cénitva, cèna; — der Finte, nastáv; (Zettel) oglás.
- Anschlagen, *v. a.* vdariti, vdaráti, navdáráti; (etwaš an die Wand) pribíti, pribijáti; (belēn) zalájati, lajati; (Reife an Fässer) nabíti, nabijáti; (die Finte) nastávití, primèriti, k licu pritísniiti; (Feuer) vkresáti, kresáti; (berechnen) cènití; (einen Strumpf) záčèti; — *v. n.* vdariti se; eš schlágt mir an, mi ljubi, mi tekne, mi dobro služi, mi dobro देने, mi hasne.
- Anschlagzettel, *m.* oglás, proglás.
- Anschlammern, *v. a.* z blatom napólniti, blata nanositi.
- Anschleichen, *v. n.* dopláziiti, dolèsti, prikrásti se. [ójstriiti.
- Anschleifen, *v. a.* nabrusíti, nan-Anschließen, *v. a.* prikóvati, prikleníti, priklèpati; (beilegen) prilóžiti, prilágati, pridáti; sich an einen —, pridružíti se komú, pripajdášiti se komúr.
- Anschluss, *m.* prilóga, prilóžba, dokláda. [varíti, prikleníti.
- Anschmieben, *v. a.* prikóvati, pri-

- Anšmiegen, *fić*, *v. r.* stisniti se h komur.
- Anšmieren, *v. a.* pomázati, namázati, omázati; (betrügen) ogoljšati, golphati, vkaniti.
- Anšminfen, *f.* Šminfen.
- Anšmüden, *f.* Šmüden.
- Anšmužen, *v. a.* vmazati, onečediti, pogediti, onesnažiti.
- Anšnallen, *v. a.* prikopčati.
- Anšnarſchen, *v. a.* naherčati kogar.
- Anšneiben, *v. a.* narézati, zarezati; (Brod) načeti.
- Anšchnitt, *m.* zaréz, naréz.
- Anšöpfen, *v. a.* načrepāti, naplāti.
- Anšrauben, *v. a.* priškerniti.
- Anšreiben, *v. a.* (vollschreiben) napisati; (auf Rechnung) zapisati; (hinzuschreiben) pripisati.
- Anšreien, *v. a.* še na koga zadržeti, nad kom zavpiti; *fić* — *v. r.* nadreći se, nakričati se.
- Anšrote, *f.* krajec, podšiv.
- Anšruhen, *v. a.* podšiti, naglaviti, poddělati. |podděl.
- Anšruhng, *f.* podšiv, naglávje.
- Anšschulbigen, Anšschulbigung, *f.* Beſchulbigen, Beſchulbigung.
- Anšüren, *v. a.* vneti, razvněti, podžgati, vnemati, podžigati; (anregen) razbuditi, razdražiti.
- Anšuß, *m.* nastrél.
- Anšütten, *v. a.* nasúti, naspāti; (voll —) naliti; (begießen) obliti, politi.
- Anšwängern, *v. a.* noséčo storiti, obremeniti, obřejiti.
- Anšwärzen, *v. a.* počerniti, očerniti.
- Anšwärzer, *m.* počernitel.
- Anšwefeln, *v. a.* nasumpóriti.
- Anšweißen, *v. a.* prikovāti, privariti, privarjati, zvariti; (bei Sägern) navstreliti.
- Anšwellen, *v. n.* narašati, rasti, vzdigati se, natekati.
- Anšwemmen, *v. a.* plaviti, pripláviti, napláviti.
- Anšwemmung, *f.* (daß Angeſchwemmte) naplavina.
- Anšswimmen, *v. n.* priplávati, doplávati.
- Anšsegeln, *v. n.* prijádrati, pripeljati se; (an etwas) v kaj zadeti z barko.
- Anšsehen, *v. a.* viditi, gledati, pogledati, pogledávati, ogleđavati.
- Anšsehen, *n.* veljáva, važnost, štimánje, imenitnost, pošténje, znamenitost, dostojánstvo; pogléd, víd.
- Anšsehlich, *a.* veljaven, važen, štimán, imeniten, pošten, znamenit.
- Anšsehlichkeit, *f.* veljavnost, važnost, štimánost.
- Anšsehung, *f.* in —, gledé, zavolj, zarad.
- Anšsetzen, *v. a.* nastáviti, nastávljati; pristáviti, pristávljati; (annähen) prišiti, ripehniti; (Bäume) nasaditi, nasájati; (anrechnen) naračúniti, zapisati; (den Preis) postaviti cěno, cěniti; (Frucht) zaroditi, zastáviti.
- Anšsicht, *f.* misel, mnenje, zdetje; víd, pogléd.

- Anſichtig, *ad.* — werden, vgle-
 dati, zagledati, zapaziti koga.
 Anſiedeln, *v. a.* naseliti, nasta-
 niti. [vávec.
 Anſiedler, *m.* naselnik, naselo-
 Anſiedlung, *f.* naselbina, nasel-
 ljenje.
 Anſiegeln, *v. a.* pripečati.
 Anſinnen, *f.* Zumuthen.
 Anſinnung, *f.* Zumuthung.
 Anſitzen, *v. n.* zraven kogar se-
 deti, poleg česar sedeti.
 Anſpann, *f.* vprega, napréga.
 Anſpannen, *v. a.* napreči, vpre-
 či, vpregati; (ſtraff anziehen)
 napéti, napénjati.
 Anſpeien, *v. a.* pljuvati u. plju-
 niti na kogar.
 Anſpielen, *v. a.* naigrati u. na-
 klépati na kar; (im Spiele)
 igrati začéti, prvi karto
 vreči. [ka.
 Anſpielung, *f.* naigra; perva ro-
 Anſpießen, *v. a.* nabósti, nabá-
 dati; (Braten) natakñiti, na-
 tikati.
 Anſpinnen, *v. a.* naprésti; fig.
 snovati, kovati, naplésti, na-
 plétati.
 Anſpißen, *v. a.* zaóſtriti.
 Anſpornen, *v. a.* z ostrógami ti-
 rati, spodbosti, spodbadati.
 Anſprache, *f.* nagovór; prošnja.
 Anſprechen, *v. a.* nagovoriti, na-
 govárjati; proſiti, poproſiti.
 Anſprengen, *v. a.* oškropiti, po-
 škropiti, naškropiti; (auf ei-
 nen —) se pognati, naskočiti,
 naserniti.
 Anſprengung, *f.* škroplenje; na-
 skók. [pirati.
 Anſpreißen, *v. a.* podpréti, pod-
- Anſpringen, *v. n.* naskočiti se;
 (herbei ſpringen) priſkočiti, do-
 skočiti.
 Anſprügen, *f.* Anſprengen.
 Anſpruch, *m.* pravica, pravo;
 — machen, zahtévati; ſeine — e
 fahren laſſen, odréči se svoje
 pravice.
 Anſpruch, *a.* zahtéven, pohó-
 ten. [hóten.
 Anſpruchloß, *a.* zméren, nepo-
 Anſpruchloſigkeit, *f.* zmérnost, ne-
 pohótnost.
 Anſprung, *m.* naskók, zagón;
 (Kopffrantheit) garje, lišaj,
 kraste.
 Anſpußen, *f.* Anſpeien.
 Anſtalt, *f.* pripráva, naredba;
 (Inſtitut) zavód, blagorejna,
 sobivališe. [opirati se.
 Anſtämmen, *ſich, v. r.* opréti se,
 Anſtämmung, *f.* opór, opéra.
 Anſtand, *m.* (beim Zagen) preža;
 pazba, čakališe; (Aufſtub)
 odlóg, odklád; (Bedenklich-
 keit) pomislík, obotávlanje;
 (daß gute Benehmen) priſtój-
 nost, vljudnost, priljudnost,
 dvornost, vgodnost.
 Anſtändig, *a.* priſtojen, dostó-
 jen, priljuden, vgoden, pri-
 jéten.
 Anſtändigkeit, *f.* dostójnost, pri-
 stojnost.
 Anſtarrn, *v. a.* oči v koga vpre-
 ti, kogar bistro gledati.
 Anſtatt, *prp.* namésto, vmésto,
 mésto.
 Anſtaunen, *v. a.* z začúdenjem
 gledati, čúdití se čemú.
 Anſtechen, *v. a.* nabósti, natakñiti,
 napehñiti; (angänzen) načéti.

Anstecken, *v. a.* (mit Nadeln) pri-
tahniti, pritukati; (von Krank-
heiten) okužiti, bolēzen zatró-
siti; (ein Faß) na pipo djati.
Ansteckend, *a.* kužen, kužnóben;
naležljiv, zatrosljiv.
Ansteckung, *f.* kužnost, kužnoba;
nalēzba; zatrosba.
Anstehen, *v. n.* (an etwas) stati
poleg koga; (wohl) vdati se,
spristovati se, dobro stati;
(gefallen) dopásti, dopásti se;
(aufstehen) odkládati; (Beden-
ken tragen) pomišlovati se.
Ansteigen, *v. n.* prilēsti, priláziti.
Anstellen, *v. a.* postaviti; (an-
stiften) narediti, počēti, spočēti.
Ansticken, *v. a.* prišiti.
Anstiften, *v. a.* nagnati, počēti,
uzróčiti; (einen —) našuntati,
podšuntati, nadražiti, na-
govoriti, podpihati.
Anstifter, *m.* našuntavec, šuntár,
puntár, podpiháč.
Anstimmen, *v. a.* zapēti; (ein In-
strument) zaigrati.
Anstopfen, *v. a.* naphati, nabiti;
sich —, *v. r.* natláciti se, na-
básati se, prejēsti se.
Anstoß, *m.* spotiklej, napotiklej;
zapreka; (Versehen) pogrēška,
pregrēšek; (mit der Zunge) je-
canje, jeclánje.
Anstossen, *v. a.* (heran rücken) pri-
makniti, primikati; (einen an
Jemanden) suniti, poriniti;
(mit dem Glase) terčēti; — *v. n.*
zaletēti v koga, naletēti se v
koga; (im Sehen) spodtahniti
se, spodtikati se, vdariti
se; (im Sprechen) jeclāti, z
jezikom plesti.

Anstößig, *a.* spotikljiv, pohujšljiv.
Anstößigkeit, *f.* spotikljivost, po-
hujšljivost. [vati.
Anstrahlen, *v. a.* obsjati, obsē-
Anstreben, *f.* Streben. [mázati.
Anstreichen, *v. a.* namázati, po-
Anstreicher, *m.* namazávec.
Anstreichpinsel, *m.* ščetka.
Anstreifen, *v. a.* nasmúkati;
(Strümpfe) natēgniti; (berüh-
ren) dotákniti se česar, za-
dēti v kar.
Anstrengen, *v. a.* napēti, napē-
njati, natēgniti, natēgati; den
Kopf —, si glavo zbijati, si
glavo beliti. [napór.
Anstrengung, *f.* napénjanje, trud,
Anstrich, *m.* namáz, maža;
(Schminke) namazilo, mazilo,
lēpoučēje; (Anschein) videz.
Anstrecken, *v. a.* naklínčati, do-
klínčati, doplēsti.
Anströmen, *v. n.* pritéči, prité-
kati, natēči, natēkati, priva-
liti se; — *v. a.* nanēsti, na-
nášati.
Anstücken, *v. a.* dostáviti, pristá-
viti, dodāti, pridāti.
Anstückung, *f.* dostáva, pridátek,
dodátek.
Anstürmen, *f.* Stürmen.
Ansuchen, *v. a.* poprositi, pro-
siti. [prositva.
Ansuchung, *f.* prošnja, prosba,
Ansuchungsz, prosivni, popro-
sivni. [opór.
Antagonismus, *m.* protivnost,
Antagonist, *m.* protivnik, opór-
nik.
Antasten, *v. a.* potipati, pošlá-
tati; die Ehre —, pošténje
kratiti.

- Kente, Kenterich, *f.* Ente, Enterich.
 Antheil, *m.* děl, dělež, dělina, dioníštvo, děležnost. [nik.
 Antheilhaber, *m.* děležník, dio-
 Anthologie, *f.* izbor.
 Anthropolog, *m.* člověkoslovce, člověkoznanec.
 Anthropopag, *m.* človekojéd.
 Anthun, *v. a.* storiti, věniti, skazati; (anfleiden) obléči, ob-
 bláčiti.
 Antichrist, *m.* antikrist, protikrist.
 Antik, *a.* starinski, zastarél, sta-
 rožiten, starodáven.
 Antike, *f.* starina, starožitnáina.
 Antipathie, *f.* proustrástje, protiv-
 nost.
 Antipode, *f.* Gegenfüßler. [nec.
 Antiquar, *m.* starinar, starozná-
 Antiquität, *f.* starina, starožit-
 nost, starovina.
 Antithesen, *pl.* nasprótni stav-
 ki.
 Antlitz, *n.* obličje, lice, obráz.
 Antrag, *m.* predlóg, predložé-
 nje, poňúdba.
 Antragen, *v. a.* nanéstí, nanosi-
 ti, donéstí, donositi; (einem
 etwas) ponúdití; (auf etwas)
 predložítí, predlóg věniti.
 Antrauen, *v. a.* zaročítí, venča-
 ti, privěčati. [venčanje.
 Antrauung, *f.* zaróka, zarókba,
 Antreffen, *v. a.* najti, dobití;
 (anbetreffen) zadévati, zadéti,
 dotikati se, tikati se.
 Antreiben, *v. a.* (Reiße) nabítí,
 nabíjati; (herbei treiben) pri-
 gnáti, prigánjati, pritráti;
 (hinantreiben) nagnáti, nagná-
 njati; (einen zu etwas) pri-
 gánjati, siliti, podbádati, go-
 niti; (den Keil) pognáti, po-
 gánjati, zagnáti.
 Antreiber, *m.* podbádávec, go-
 njáč, gonítel, poganjávec.
 Antreten, *v. a.* nastópiti, pri-
 stópiti; eine Reise —, se na
 pot podáti; ein Amt —, služ-
 bo nastópiti, v službo sto-
 piti; das Jahr —, léto po-
 čéti u. začéti.
 Antrieb, *m.* nagón, spodbáda,
 pogájn; auß eigenem —, e,
 sam od sebe.
 Antrincken, *fich,* *v. r.* napítí se.
 Antritt, *m.* nastóp, pristóp; po-
 čétek.
 Antritts-, *a.* nastópni, perví.
 Antrocknen, *v. n.* prisušítí se.
 Antwort, *f.* odgovór, odpovéd;
 odpís.
 Antworten, *v. a.* odgovorítí, od-
 povédati; odpísati.
 Antwortschreiben, *n.* odgovórni u.
 odpisávní list.
 Anversuchen, *v. a.* skusiti obleči,
 priměřiti.
 Anvertrauen, *v. a.* zaúpati, pové-
 riti; priporočítí.
 Anverwandte, *a.* sroden.
 Anverwandte, *m.* rojak; — *f.*
 rojákinja. [rodbína, rod.
 Anverwandtschaft, *f.* rodovina,
 Anwachs, *m.* narást, prirástek;
 pomnožba, pomnožítva, po-
 věksanje.
 Anwachsen, *v. n.* narástí, naráša-
 ti, prirásti, pomnožítí se; von
 Schwämmen) nakérkniti; (da-
 zu wachsen) prirásti, vrasti.
 Anwalt, *m.* zagovórnik, brani-
 telj, zavétnik. [zavetníštvo.
 Anwaltschaft, *f.* zagovorníštvo,

- Anwäſzen, *v. a.* naväljati, pri-
väljati.
- Anwandeln, *v. a.* spreletéti, obi-
ti, zgrabiti, popáſti, nabájati;
(anloſčen) mikati, mukati, va-
biti. [vaba, vablenje.
- Anwandlung, *f.* mik, mikanje.
- Anwartschaft, *f.* čakanje, nadja-
nje, upanje.
- Anwäſſern, *v. a.* navódniti.
- Anweben, *v. a.* pritkáti; natká-
ti, dotkáti.
- Anweſe, *f.* pihlánje, obvej.
- Anweſen, *v. a.* na koga pihati
u. veti, koga obvétí; napi-
hati, nanosíti.
- Anweiſen, *v. a.* navkázati, odré-
diti, odlóčiti; (den Weg) po-
kázati, upótiiti; učiti, naučiti.
- Anweiſung, *f.* navkáz, odlóčba,
odrédba; uk, nauk.
- Anwendbar, *a.* naobernjiv; pri-
kladen, vloživ, koristen, ha-
snjiv.
- Anwendbarkeit, *f.* naobernjivost,
prikládnost, hasnjivost, ko-
ristnost.
- Anwenden, *v. a.* naoberniti, ober-
niti, obračati, porábiti, vpo-
trébiti, poſlúžiti se.
- Anwendung, *f.* naobernitva, po-
rába, vpotrébljenje.
- Anwerben, *v. a.* (Soldaten) najé-
mati, nazólniriti, v vojáſnjo
zapisati; (ein Mädchen) ſnu-
biti; um etwás —, proſíti, iska-
ti, tražiti. [bač, ſnubók.
- Anwerber, *m.* najemávec; ſnu-
Anwerbung, *f.* najemanje; ſnu-
blenje, ſnubitva.
- Anwerben, *v. a.* metáti od. lu-
čati na kar, nametáti, nalu-
čati; mit Katſch —, ovápniti,
ometáti. [nazóčen, pribiten.
- Anweſend, *a.* vpričen, vpričijóč.
- Anweſenheit, *f.* vpričnost, vpri-
čejóčnost, nazóčnost, pribitje,
pribitnost. [záti na koga.
- Anwieſern, *v. n.* zaherzáti, her-
Anwirken, *v. a.* pritkáti, dotkáti,
tkati.
- Anwohnen, *v. a.* zraven stano-
váti od. prebivati.
- Anwohner, *m.* soſed, stanova-
vec; — der Gave, poſávec;
— der Frau, podrávec t. f. w.
- Anwuchs, *m.* prirástek, vrastek,
vrast, vrastnja, vrastev.
- Anwünſchen, *v. a.* želéti, voſíti.
- Anwurf, *m.* namét, nametanje;
(Vorlegſtoß) narba, veriga.
- Anwurzeln, *v. n.* vkoréniti se,
vkoreniniti se.
- Anzahl, *f.* ſtevilo, broj, čislo;
množtvo, množa, množina.
- Anzapfen, *v. a.* na pipo djati,
načéti.
- Anzaubern, *v. a.* pocóprati, na-
cópрати, očárati, načárati.
- Anzáumen, *v. a.* obúzdati, zaij-
zdati, ujazdati.
- Anzeichen, *n.* znamenje, znam,
namen, znak, biljega, pred-
známnje, oznámka.
- Anzeichnen, *v. a.* zaznámiti, zaz-
námnjati, zabilježiti.
- Anzeige, *f.* naznanilo, poročilo,
oglás, navkáz, proglás, vést;
tožba.
- Anzeigen, *v. a.* naznániti, ozná-
niti, na znanje dati, poročí-
ti, naznáčiti; zatóžiti, tožiti.
- Anzeigend, *a.* oznaníven, na-
znaníven.

Anzeiger, *m.* poročnik, naznanovavec; tožnik, tožitelj; (Schild) kazalo.

Anzettel, *m.* osnova, osnutek.

Anzetteln, *v. a.* osnovati, snovati; *fig.* snovati, zadržati.

Anziehen, *v. a.* (Spannen) napéti, napénjati, natégniti, natégovati; (heranziehen) privléči, pritégniti; Kleider —, obléči, obláčiti; (Schuhe) obúti, obúvati; (Bieh) odredúti, odgójiti; — *v. n.* prihájati, približovati se, bližavati se.

Anziehend, *a.* vabljev, mamljev, vgoden, prijéten.

Anzug, *m.* potég, potéglej; (Kleidung) napráva, opráva, noša, odelo, oblačilo; obúteev; približovanje.

Anzüglich, *a.* zanimiv; (beißend) grizéčen, špičast, žaljev, zboldljiv.

Anzündbar, *a.* vžigáven, raznet-

Anzünden, *v. a.* vžgati, prižgati, vžigati, prižigati, raznéúti, zapaliti.

Aorte, *f.* odvodnica.

Apathie, *f.* brezútnost, bezútuje.

Apfel, *m.* jabelko, jabuko.

Apfels, *a.* jabelčni, jabučni.

Apfelbaum, *m.* jablán, jablána, jablón, jablo, jabláno.

Apfelgarten, *m.* sad, lekóvše, jablonišče. lénjak, jabelénica.

Apfelmost, *m.* jabelčnik, jabel-

Apfelrind, *a.* jabukast. lnik.

Apostel, *m.* apóstelj, dvanajst-

Apostelamt, *n.* apóstolstvo.

Apostolisch, *a.* apóstolski.

Apotheke, *f.* lékárna, lékárnica, apoteka.

Apotheken-, *a.* lékárni.

Apotheker, *m.* lékár, lékárnik, apotekar. lkarski.

Apotheker-, *a.* lékárski, apoté-

Apothekerkunst, *f.* lékárstvo, apotekarija. lvje.

Apothekerwissenschaft, *f.* lékosló-

Apparat, *m.* priprav, priprava.

Appellation, *f.* apelacija, prizív.

Appellations-Gericht, *n.* prizívno sodíše, razsójna sodnja, nad-sodnja.

Appelliren, *v. a.* prizívati.

Appetit, *m.* tek, slá.

Appetitlich, *a.* tečen, slasten, mikáven.

Appich, *f.* Gpyich.

Applaudiren, *v. a.* pljeskati, z rokámi pljeskati.

Applaus, *m.* plesk, pleskanje.

Aprikose, *f.* kajsija.

April, *m.* malitraven, apríl, (ilir.) travanj; (čech.) duben, (poln.) kviecen. lvreme.

Aprilwetter, *n.* nestanovitno

Aprposé, *ad.* na besédico, no.

Aequator, *m.* vrvnovár.

Arar, *n.* deržávní zaklád, deržávná blagájna.

Arbeit, *f.* délo, posel, opravilo, radnja, poslovánje, raba.

Arbeiten, *v. a.* delati, poslovati, raditi, truditi se, rabiti.

Arbeiter, *m.* delavec, težák, poslanik, nadničár, rabótnik, — in, *f.* delávka, delávkinja, težákinja.

Arbeitjam, *a.* deláven, poslén.

Arbeitsamkeit, *f.* delávnost, poslélost.

Arbeitshaus, *n.* delávnšnica, delávnšnica, delávnica.

- Arbeitstohn, *m.* dnina, plačilo, plača, mezda. [děla.
 Arbeitstloß, *a.* brezposlén, brez Arbeitstlosigkeit, *f.* brezposlénost, dangúba.
 Arbeitstag, *m.* dělávnik. [ca.
 Arche, *f.* barka; skrinja, skrinji-
 Architektur, *f.* stavitelstvo, zidárstvo.
 Archiv, *n.* listóvna, listovnica, pismohrána, pismoshranba.
 Archivarius, *m.* listóvnik, pismohranitelj.
 Arg, *a.* hud, hudóben, napčen, opak, zločest; ärger, gorje, gorše, huje, hujše.
 Argern, *m.* serd, napáka, ljutost, jeza; pohúšanje.
 Argertlich, *a.* (zum Zorne geneigt) jezovit, serdoviten; (zum Zorn reizend) dražljiv, jezljiv, jezáven; (Argerniß enthaltend) pohujšljiv.
 Argern, *v. a.* jeziti, dražiti, serditi, togotiti; (Argerniß geben) pohúšati.
 Argerniß, *n.* pohúšanje.
 Arglist, *f.* sumljivost, lukávšina.
 Arglistig, *a.* sumljiv, lukáv.
 Argloß, *a.* prostodúšen, prostomíseln, brezzlóben.
 Argument, *n.* dokáz, priček.
 Argwohn, *m.* sum, súmnja, sumnjivost. [njati, sumnjivati.
 Argwöhnen, *v. a.* sumiti, sum-
 Argwöhnisch, *a.* sumnjiv, sumnjiven.
 Arie, *f.* napév, víza, popév.
 Aristokrat, *m.* boljár, plemenitíš, plemovládnik.
 Aristokratie, *f.* boljárstvo, plemstvo, plemovládstvo.
 Aristokratisch, *a.* boljárski, plemovládén. [mética.
 Arithmetik, *f.* čísloslójve, arithmetisch, *a.* aritmétičén, čísloslóven.
 Arleskirische, *f.* drin.
 Arm, *m.* roka, naroč, naročje, rama, rameno, rukáv, mišica; (— einseß Flußeß) struga; (Griff) deržalo.
 Arm, *a.* vbog, vbožen, bēden; (dürftig) sirotén, siromáski, potreben; — werden, *v. n.* vbožati se, zbožati se, božati se.
 Armband, *n.* zapéstnica, naročnica; narókvica.
 Armbein, *n.* gornja cēv.
 Armbinde, *f.* povéza, prevéza.
 Armbrust, *f.* samójstra, samostrel, lok.
 Armbrustschütze, *m.* samostreléc, ločár.
 Arme, *m.* siromák, vbožec, vbogi; potrební. [na.
 Armee, *f.* armáda, vojska, voj-
 Kermel, *m.* rokáv.
 Armenanstalt, *f.* Armenhaus.
 Armenbüchse, *f.* milostinjska skrinjica, milóšnica.
 Armengeld, *n.* milošnja, milostnina, milostinjski dnar.
 Armenhaus, *n.* siromášnica, sirotišnica, vbožnica, vbogomilnica.
 Armselig, *a.* siromášen, vbog, vbožen, réven, boren.
 Armseligkeit, *f.* siromášnost, vbožnost, révnost, bornost.
 Armsessel, *m.* nasloníven stol, stol z naslónom.
 Armuth, *f.* siromáštvo, vbožtvo.
 Arrest, *m.* ječa, tammica, voza.

- Ureřtant, *m.* vjetnik, voznik, tamničnik.
 Uretiren, *v. a.* vjeti, vloviti.
 Ureř, *m.* zadnica, perda, rit, sedálo.
 Ureřbače, *f.* zadnik, ritnik.
 Ureřšlingš, *a.* ritniřko, na rit.
 Ureřnal, *n.* orořnica morská.
 Ureřniř, *m.* miřnica, miřomõr.
 Ureřniřháltig, *a.* miřičen.
 Urt, *f.* (Gattung) pleme, plod, bařa, versta, ploha; (Weise) viřa, naćin; (Form) podoba, vlastitost; (Sitte) řega, navada, navaja, obićáj; (Anständigkeit) dostõjnost, pristõjnost, vljudnost.
 Urten, *v. n.* se po komu zvreći, nać dem Vater —, oćetovo řaro goniti. [dvorljiv.
 Urtig, *a.* vljuden, priľjuden,
 Urtigkeit, *f.* vljudnost, dvorľjivost. [vek, pogľáve.
 Urtitel, *m.* ćlan, ćlanek, sta-
 Urtillerie, *f.* topniřtvo.
 Urtilleriřt, *m.* topnićár. [ćilo.
 Urzenei, *f.* lek, zdravilo, vra-
 Urzeneibereiter, *f.* Apothekeř.
 Urzeneibereitung, *f.* pripravľjanje zdravil.
 Urzeneien, *v. n.* lećiti se, zdraviláriti, vraćiláriti.
 Urzeneikunde, *f.* lćkárřtvo, vraćitelřtvo, zdravitelřtvo.
 Urzeneimittel, *f.* Urzenei.
 Urtř, *m.* vrać, vraćitelj, zdravnik, zdravitelj, lććnik.
 Urtřtlich, *a.* vraćitelřski, zdravitelřski, lććkárřski.
 Uř, *m.* (Fisch) lipan.
 Uřche, *f.* pepel; (eines verwesten Körperš) prah, perřt.
- Uřchenbrenner, *m.* pepeljar.
 Uřchenbrõdel, *n.* pepeljuha.
 Uřchenfarbig, *a.* pepeljast.
 Uřchenfař, Uřchengefař, *n.* pepelníčnica. [nák.
 Uřchenkrug, *m.* pepelnik, pepelj-
 Uřchensalz, *n.* potařa, luřna õd. lugasta sol.
 Uřcher, *m.* luřnik, luřnják.
 Uřchermittwoche, *f.* pepelnica, pepelníčna sředa.
 Uřcherig, *a.* pepeljav, pepelnat.
 Uřchern, *v. a.* pepeliti, õpepeliti, popepeliti.
 Uřchfarbig, *f.* Uřchenfarbig.
 Uřchicht, *f.* Uřcherig. [ľika.
 Uřpe, *f.* jagnjed, topol, trepet.
 Uř, *n.* (in der Karte) es, as, kic; (Gewicht) gran.
 Uřsekuranz, *f.* zavarvanje, zavarřtvo, bratovřnja sv. Florjana.
 Uřsekuriren, *v. a.* zavarvati, se v bratovřnjo sv. Florjana zapisati.
 Uřsel, *f.* stanoga, mirnik.
 Uřsignation, *f.* Anweisung.
 Uřsigniren, *f.* Anweisen.
 Uřsimiliren, *v. a.* vpodõbiti, vpodõbovati.
 Uřffizient, *m.* pomoćnik.
 Uřffiziren, *f.* Beistehen.
 Uř, *m.* veja, grana, odráslek, odraslina, sverř.
 Uřřchen, *n.* vejćica, granćica.
 Uřřerich, *m.* tlak, tlá. [ľovje.
 Uřřhetik, *f.* ľeposlõvje, krasos-
 Uřřhetisch, *a.* ľeposlõven, krasoslõven.
 Uřřtig, *a.* veját, vejast, granát, granast, sverřát, kořát.
 Uřřpleger, *m.* vejnik.

- Aſtrolabium, *n.* zvezdoglediſe.
 Aſtroglog, *m.* zvezdoslovcec.
 Aſtroglogie, *f.* zvezdoslovje.
 Aſtroglogiſch, *a.* zvezdosloven.
 zvezdoslovski.
 Aſtronom, *m.* zvezdoznavec.
 Aſtroglogie, *f.* zvezdoznantvo.
 Aſtroglogiſch, *a.* zvezdoznanski.
 Aſtroverk, *n.* vejovje, granje.
 Aſyl, *n.* zavetje, zavet, utočiſče.
 Atheiſt, *m.* brezbožnik, nezna-
 bog, bogonevernik.
 Atheiſterei, Atheiſmus, *m.* brez-
 božje, bezbožantvo, bogo-
 neverstvo. [neveren.
 Atheiſtiſch, *a.* brezbožen, bogo-
 them, *m.* ſapa, duška; duh,
 dih; — hoſten, dihati, diha-
 vati; zu — kommen, odeh-
 niti ſe, odihati ſe. [ſápen.
 Athemloſ, *a.* brez ſape, brez-
 themröhre, *f.* ſapnik, odihálec,
 duſnik.
 Athemzug, *m.* sóp, odih, odih-
 lej, dahnúte; einen — thun,
 dahniti, dehniti.
 Athmen, *v. a.* dihati, ſopsti;
 — *v. n.* diſati. [nebo.
 Aether, *m.* jeter, tanjši zrak;
 Aetheriſch, *a.* jeterski, nebéſki.
 Atlas, *m.* (Zeug) raz, atlas;
 (Sandkarten=Sammlung) atlas
 zemljopiſni.
 Athmoſphäre, *f.* atmosféra, zrač-
 je, dihokrog, zrakomórje.
 Atteſtat, *n.* ſvedočba, ſpriček,
 ſpričovánje.
 Atteſtiren, *v. a.* ſvedočiti, pri-
 čati.
 Attich, *m.* habàt, hebèt, apta.
 Ägel, *f.* Elſter.
 Ägen, *v. a.* kermiti, pitati,

pesati, hraniti; (ločen) vabi-
 ti, mamiti. [vjedice.

Ägend, *a.* vjedóven, — e Giſte,

Ägſtoff, *m.* kermilo; vabilo,
 vaba.

Au weh! *i.* o joj! pre joj! joj
 mene! o jemene.

Auch, *c.* tudi, tud, ter, i, take.

Auctorität, *f.* Anſehen.

Audienz, *f.* poſlüh.

Auditeur, *m.* ſodnik vojaški.

Aue, *f.* loka, livada, log, trata.

Auerhahn, *m.* divji petelin, rus-
 ni kokot. [na kura.

Auerhenne, *f.* divja kokoš, rus-

Auerkuh, *f.* divja krava. [bik.

Aurochs, *m.* tur, bivól, divji

Auf, *prp.* na, po; (hinauf) gor;
 auf der Stelle, zdajci, precěj.
 hipoma.

Auf! *i.* gori! vstani! na noge!

Aufackern, *v. a.* naoràti, razo-
 ràti; (nochmal) preoràti;

(fertig ackern) zoràti, dooràti.

Aufarbeiten, *v. a.* zdèlati, do-
 èlati.

Aufathmen, *v. n.* odahmiti ſe.

Aufäßen, *v. a.* razpésati. [žiti.

Aufbahren, *v. a.* na oder poló-

Aufbau, *m.* zidanje, gradba,
 stavba.

Aufbauen, *v. a.* zidati, graditi,
 staviti, ſozidati, zagraditi,
 postaviti.

Aufbäumen, *v. a.* vpeti ſe, pod-
 préti ſe; (aufwinden) naví-
 jati, naviti, namotávati, nam-
 ótati. [nogah, ne ležàti.

Aufbefinden, *ſich, v. r.* bitu na

Aufbehalten, *v. a.* hraniti, shra-
 niti, hranováti; den Hut —,
 pokrit oſtati, ne odkriti ſe.

- Kufbeifen, *v. a.* razgristi, pregrizniti.
 Kufbellen, *v. a.* zalájati.
 Kufberften, *v. a.* razpóčiti se, razletéti se. [stíljeti.
 Kufbetten, *v. a.* postljáti, po-
 Kufbewahren, *v. a.* shraniti, hraniti. [nica, shraniše.
 Kufbewahrungsort, *m.* hranil-
 Kufbiegen, *v. a.* zavihniti, zavihati, podvihniti, podvihati.
 Kufbieten, *v. a.* (Truppen) spozváti, zbrati; Bertobte —, oklicati, oklicováti; Alles —, vse moči napéti, vse poskúšiti.
 Kufbietung, *f.* spozóv, spozvánje, bera; oklic.
 Kufbinden, *v. a.* navézati; (in die Höhe binden) podvézati; (aus einander binden) razvézati, odvézati; einem etwas —, nalagáti kogar. [píhovati.
 Kufbláhen, *v. a.* napíhniti, napíhovati (durch Blafen öffnen) odpíhniti, odpíhovati, razpíhniti; Feuer —, podvzágati, raznéti, razvnéti. lostáti.
 Kufbleiben, *v. n.* bđiti, zbujen
 Kufblúhen, *v. n.* razcvésti, razcvététi, razévétati, procvététi, procvétati. [zvértati.
 Kufbohren, *v. a.* razvértati,
 Kufbrauchen, *v. a.* vpotrébiti, potróšiti, porábiti.
 Kufbrausen, *v. n.* zašuméti, zahruméti, zahrúšćati. (im Born) razserđiti se, razjeziti se, razkaćiti se, raztogotéti se.
 Kufbraufend, *a.* ljut, razserđljiv, razkaćljiv, raztogotljiv.
 Kufbrechen, *v. a.* razlomíti, raz-
 bití; (Brief) razpečátiti; — *v. n.* razpóčiti, razpókñiti; (von Geschwüren) predréti se, zlíti se; (von Knošpen) razcvétati, pricvétati; sích auf den Weg machen, se na pot podáti. [ćátenje; razcvét.
 Kufbrechen, *n.* razbitje; raz-
 Kufbreiten, *v. a.* sprestréti, sprestráti, razprostréti, razprostráti.
 Kufbringen, *v. a.* (ausferziehen) odgójiti, zrediti; (zusammenbringen) dobiti, vkup správití; (einen Kranken) ozdrávití, izlěćiti; (erzürnen) razserđiti, razljutiti, razkaćiti, razdražiti, razjeziti, znemíríti.
 Kufbringend, *a.* dražljiv, jeziven.
 Kufbruch, *m.* razpók, razlóm; razpečátva; razcvét; odhód, odlázek.
 Kufbürden, *v. a.* natováriti, nalóžiti; einem etwas —, koga po čem dolžiti, čega kriviti.
 Kufdamen, *v. a.* pokriti.
 Kufdämmen, *v. a.* zajéziti, pre-
 jéziti. [đriti se.
 Kufdämmern, *v. n.* svítati, ve-
 Kuf daß, *c.* da, de.
 Kufdecken, *v. a.* odkriti, raz-
 kriti; (bedecken) pokriti, zakriti; den Tisch —, na mizo pokriti od. pokrívati; (offenbaren) razodéti, razodévati.
 Kufdecker, *v. a.* odkriváč, pokríváč.
 Kufdingegelb, *n.* najemnína.
 Kufdingen, *v. a.* najeti, v služ-
 bo vzeti, pogoditi. [vgovór.
 Kufdingung, *f.* najém, pogodba.

- Kufdörren, *v. a.* nasušiti, posušiti. [čiti.
 Kufdrängen, *v. a.* vsiliti, vtla-
 Kufdrehen, *v. a.* razsúkati; nasúkati.
 Kufdreschen, *v. a.* omlátiti, pomlátiti, zmlátiti.
 Kufdringen, *f.* Kufdrängen.
 Kufdrücken, *v. a.* pritisniti, pritisniti.
 Kufdrücken, *v. a.* raztísnniti, natisniti; razbiti, stolčti.
 Kufdunsen, *v. n.* napíhnniti se.
 Kufdünsten, *v. n.* hlapéti, shlapéti, puhati, izpuhati.
 Kufeinander, *ad.* jeden za drugim, zaporédoma, zaporéd.
 Kuf einmal, *ad.* na enkrat, na mah. [nabíti.
 Kufeisen, *v. a.* led nasékati ob.
 Kufenthalt, *m.* prebítek, prebivanje, stanovanje; — šort, prebivališe, stanovalíše; (Zögerung) obotáva, obotávlanje, odlášanje.
 Kufertlegen, *v. a.* naložiti, veléti, naročiti, (gerichtlich) prisódniti. [naročilo.
 Kufertlegung, *f.* nalog, velítva.
 Kufertsehen, *v. n.* (vom Tode) od smerti vstati, uzkèrsnnuti.
 Kufertstehung, *f.* od smerti vstajenje, uskersnútje. [vuzem.
 Kufertstehungsfest, *n.* velika noč.
 Kufertwachen, *v. n.* zbuditi se, prebuditi se, zdramiti se; (zum Leben) obuditi se.
 Kufertwecken, *v. a.* zbuditi, prebuditi, zdramiti; (ins Leben rufen) obuditi.
 Kufertweckung, *f.* zbujenje, zbuja; obúd, obúda.
 Kufertziehen, *v. a.* zrediti, odgójiti, odhraniti. [povžiti.
 Kufessen, *v. a.* pojésti, snesti.
 Kuffäbeln, *v. a.* nizati, nanízati, nízgati, nanízgati.
 Kuffahren, *v. n.* (vor Schrecken) kvísko planiti, ob. skočiti, prestrásiti se; (im Zorn) razsèrditi se, raztogotéti se, razljútiti se; (anstoßen) zadéti, zadévati; (sich erheben) zvdíči se, prikázati se.
 Kuffahrend, *a.* naglojézen, togótén.
 Kuffahrt, *f.* die — Christi, vnebohódn.
 Kuffallen, *v. n.* pasti ob. padniti na kar; *v. oči* vdariti; — *v. r.* pobíti se.
 Kuffallend, *a.* očevíden.
 Kuffangen; *v. a.* vlovíti, vjeti, vhvata. [vjetva.
 Kuffangung, *f.* vlovítva, vjetje.
 Kuffassen, *v. a.* vlovíti, vjeti; (begreifen) razúnniti, razumeti, zastópiti, dokúčiti; (auslegen) nalóžiti, nalágati.
 Kuffassungsvermögen, *n.* razumnívna moč.
 Kuffeisen, *v. a.* prepílniti.
 Kuffeuchten, *v. a.* prevlážiti.
 Kuffinden, *v. a.* najti, iznajti, nahódniti.
 Kufflammen, *v. a.* vplameníti; (aufmuntern) podbudíti, vneti; — *v. n.* plamenéti, vplameníti se. [soléti, vzletéti.
 Kufflattern, *v. n.* sferfráti, sfer-
 Kufflechten, *v. a.* razplésti, razplétati. [odletéti.
 Kuffliegen, *v. n.* zletéti, vzletéti.
 Kufflug, *m.* vzlet, polét.

Auffordern, *v. a.* povábiti, pozváti, podbuditi, primárnjati; opoméniti.

Aufforderung, *f.* povába, poziv, podbudítva; opoména, opomenítva.

Auffressen, *v. a.* požréti, pojésti, pozobáti.

Auffrischen, *v. a.* séverstiti, oživiti, poživiti, razhladiti; (aufmuntern) podbuditi, oséřiti.

Auffrischung, *f.* oživítva, razhlád; podbúda.

Aufführen, *v. a.* navoziti, navážati; (ein Gebäude) staviti, graditi, zidati, zidáriti; (sich betragen) zadržati se, obnášati se, vesti se; (ein Schauspiel) igráti; einen bei jemandem —, koga komu priporočiti; (anföhren) navoditi.

Aufführung, *f.* navázanje; stavba, gradba; zadržanje, obnášanje, vedenje; igra; priporóčenje, priporóčba.

Auffüllen, *v. a.* dopólniti, napólniti. [zadača, vprašanje.

Aufgabe, *f.* nalóga, navdája; Aufgabebegüßer, *f.* nadavína, nadev.

Aufgang, *m.* izhód, iztok; (Aufwand) potróski, troški, zadržati, zadržati, zadržati.

Aufgangsz, *a.* izhódni, iztóčni.

Aufgeben, *v. a.* nadáti, nalóžiti; veléti, naročiti, poročiti; (dazu geben) pridáti, pridjáti; (fabren lassen) opustiti, na stran djati, odlóžiti; das Leben —, konec vzeti, smert storiti, vmreti, vmirati; die Hoffnung —, obúpati.

Aufgeblasen, *a.* napihnjén, ošáben, ohól.

Aufgeblasenheit, *f.* napihnjenóst, ošábnost, ohólost.

Aufgebot, *n.* napóved, napóvest, proglás; (von der Kanzel) oklic.

Aufgehen, *v. n.* (von der Sonne) iziti, goriti, izhájati; (vom Tage) zaznávat se, svitati se, daniti se, zazorjati se, zaznáti se, prisvítati se, zázoriti se; (sich öffnen) odpréti se, odpirati se; (sich auftrennen) sporjáti se, razpárati se; (von Knoßpen) scimiti se, razcvésti, razcvétati, razcvététi; (vom Eiß) topiti se, raztopiti se, tajati se, raztájati se, raztájiti se, taliti se, raztáliti se; (aufgehen) zapráviti se, potrátiti se, zadržati se; (aufgehen lassen) zapráviti, potrátiti, zadržati; (als eine Schleife) razvézati se.

Aufgeigen, *v. a.* zagósti.

Aufgeklärt, *a.* prosvéčen, učen, prebrisan omikan.

Aufgeklärtheit, *f.* prosvéčenóst, učenóst, prebrisanóst, omikanóst.

Aufgeld, *n.* nadávek, nadev.

Aufgelegt, *a.* nalóžen; (guter Laune sein) dobre od. židane volje biti, vesel, radosten.

Aufgeräumt, *a.* posprávljen; dobre volje, židane volje, vesel, radosten.

Aufgeräumttheit, *f.* dobra od. židana volja, veselost, radostnost. [pозор!

Aufgeschaut, *i* na stran, spota,

- Aufgeweckt**, *a.* radosten, živ, živéčen, živáhen.
- Aufgewecktheit**, *f.* živost, živéčnost, živáhnost. Inalivati.
- Aufgießen**, *v. a.* nalíti, nalijati.
- Aufgraben**, *v. a.* (ausgraben) izkopáti, izkápáti; (Locher machen) prekopáti, prekápáti; (öffnen) odkopáti, razkopáti, odkopováti, razkopováti.
- Aufgreifen**, *f.* Auffassen.
- Aufgürten**, *v. a.* razpásati, odpásati; (bazu befestigen) pripásati, opásati. ||iv.
- Aufguß**, *m.* opárek, nalív, pri-
- Aufhaben**, *v. a.* na sebi iméti; den Mund —, zjati, zijáti.
- Aufhacken**, *v. a.* presekáti, prekopáti; (mit dem Schnabel) prekljuváti; (Alles hacken) posekáti; (klein machen) sosékati, sosekljáti, načáplati.
- Aufhalt**, *m.* zadržek, vstavek, pomúdek.
- Aufhalten**, *v. a.* zadržáti, zadržávatí, vstaviti, vstavljati, mudíti; (Semanden bei sich —, koga pri sebi iméti; (offen halten) ne zaprèti, odperťo iméti; sich —, *v. r.* biti, prebivati, stanováti, mudíti se, baviti se; sich über etwas —, se potéginiti za kar, jeziti od. ljutiti se zavolj česar.
- Aufhaltlos**, *a.* zaderžljiv, mudljiv.
- Aufhängen**, *v. a.* oběsiti, oběšati; einem etwas —, koga nalagáti, komu kar navézati.
- Aufhaspeln**, *v. a.* namótati, zmotati, motati.
- Aufhauen**, *f.* Aufhacken.
- Aufhäufeln**, *v. a.* nakúpčati, nakopíčiti.
- Aufheben**, *v. a.* vzdigniti, vzdíci, vzdigati, vzdigávati; (aufbewahren) shraniti, hraniti, poshrániti; (widerrufen) preklicati, odpráviťi, vničiti, odpozváti, odpoklicati; (endigen) dověrsiti, dokončáti; die Tafel —, od mize vstati, izza mize vstati.
- Aufhefteln**, *v. a.* odkópčati, razkópčati; (festmachen) prikópčati, pritrđiti.
- Aufheften**, *f.* Aufhefteln.
- Aufheitern**, *v. a.* razveseliti, razveselováti, razvédríti, razjasniti; sich —, *v. r.* razjásniti se, jasniti se, razvédríti se, vedríti se, razbístřiti se.
- Aufhelfen**, *v. a.* podpomáhati, pripomáhati; fig. na noge postaviti, vzdignuti; sich —, opomáhati si.
- Aufhellen**, *f.* Aufklären.
- Aufhängen**, *f.* Aufhängen.
- Aufhegen**, *v. a.* pošéúti, šéuti, našúntati, šuntati, nadrážiti, dražiti; (erzürnen) razjéziti, razljútiti, razkáčiti, razdrážiti.
- Aufheker**, *m.* šuntár, dražítelj.
- Aufhegung**, *f.* pošéúťva, šuntanje, dražba, draženje.
- Aufhilfe**, *f.* podpomóc, pripomóc, pomóc.
- Aufhorchen**, *v. n.* slušati, poslušati.
- Aufhören**, *v. n.* preněhati, prestáti, dověrsiti se, končáti se, prejenjati, prenehávati, prestájati, jenjovati.

Kuffören, *n.* konec, sverha, prestánek, prenèh, prenèhlej.
 Kuffüllen, *v. a.* razkríti, razkrívati, odkríti, odkrívati.
 Kuffüpfen, *v. n.* poskočiti, kviško skočiti.
 Kuffauf, *m.* kúp, pokúp, kupovina, kupovánje. [piti].
 Kuffaufen, *v. a.* pokúpiti, kuffäufer, *m.* kupec. [mésti].
 Kuffehren, *v. a.* izmésti, pokuffehricht, *n.* smetje.
 Kuffeimen, *v. n.* scimiti se, cimiti se, kaliti, kal pogánjati, berst nastáviti. [lepiti].
 Kuffitten, *v. a.* prikéljiti, prikufflären, *v. a.* razbistríti, izobrazíti, razvédríti, prosvétiti, izjásniti, omikati; sich —, *v. r.* (vom Wetter) razjásniti se, razvédríti se; (sich aufflären) na dan priti, na svitlo priti, izjásniti se.
 Kufflärer, *m.* razsvetitelj, prosvetitelj, izobražovavec.
 Kufflärung, *f.* izobraženje, prosvèčenje, prosvèta, prosvèt.
 Kufflärungsfucht, *f.* hrepenénje po prosvèti, prosvètarija.
 Kufflauben, *v. a.* pobráti, pobirati.
 Kuffleben, Kuffleiben, Kuffleiftern, *v. a.* nalépati, prilépati, prikéljiti.
 Kufflöpfen, *v. a.* raztoléti, streti, razbiti.
 Kuffnacken, *v. a.* zgristi, razgristi, razléskniti.
 Kuffnöpfen, *v. a.* razknépati, odkopčáti, razknofljáti, odknofljáti.
 Kuffnöpffen, *v. a.* razvozljáti,

odvézati, razvézati; (auffhängen) obesiti, obéšati.
 Kuffochen, *v. a.* prekúhati, zvariti; — *v. n.* kipéti, skipéti, vreti, zavréti.
 Kuffommen, *v. n.* vstati, vzdigniti se; (von Kranken) ozdravéti, ozdráviti se; (von Pflanzen) rasti, prijéti se; zu Vermögen kommen, opomágati si, spómóci si. [uspéh].
 Kuffommen, *n.* ozdrávljenje;
 Kufförampen, *v. a.* zavíhati, zaférliti.
 Kuffragen, *v. a.* prepráskati, oprásniti; ogrébsti.
 Kuffräufeln, *v. a.* skodrati.
 Kuffündigen, *v. a.* odpovédati, oporeči. [povést, oporeka].
 Kuffündigung, *f.* odpovéd, odkuffündigungsz, *a.* odpovédni, oporečni.
 Kufflachen, *v. n.* nasmejáti se, nasméhniti se, nasmehljáti se.
 Kuffladen, *v. n.* nalóžiti, nalágati, nakládati, natovóriti, nabásati; basati.
 Kufflader, *m.* nalagávec, tovarnik, basavec.
 Kufflage, *f.* nalóga, nalóžba, nakláda; (Steuer) dača, davek, veča, šibra; (Druck) natisk; natis; izdanje.
 Kufflassen, *v. a.* odperto pustiti, otvóreno nehati.
 Kufflauern, *v. a.* prežati na koga, na preži stati.
 Kufflauerer, *m.* prežátelj, prežún.
 Kufflauerung, *f.* prežanje, prežá, prežba, pazba.
 Kufflauf, *m.* súška, gnječa, privrénje, hrúp; (Kuffrucht) pra-

- skas, buna, punt; (beß Wasferes) kipenje.
- Austlaufen, *v. n.* (sich häufen) namožiti se, nakupiti se, nabrati se; (von Flüßen) narasti se, narašati se, natekati se; (geschwollen werden) otéci, otékati. | se, oživljati se.
- Austleben, *v. n.* oživéti, oživiti
- Austlegen, *v. a.* nalóžiti, nalágati; (auftragen) zapovédati, poročiti, naróčiti, veléti; (Buch) izdátí, založiti.
- Austlehnen, *v. a.* naslóniti, naslónjati, prislóniti; sich —, *v. r.* vpreti se, naslóniti se; (sich widersehen) protiviti se, suprotiviti se, vpérati se, vpéru se.
- Austlehnung, *f.* naslónenje, naslónitva; protivljenje, protivnost. | lèpiti.
- Austleimen, *v. a.* prikéljiti, prisleimen, *v. a.* pobrati, pobirati, brati. | branje.
- Austlesung, *f.* bera, bratva,
- Austliegen, *v. n.* ležati na čem, počivati na čem; sich —, *v. r.* sich wund liegen, naležati se do kervávega, preležati si kožo.
- Austlochern, *v. a.* zrahljati, zrahljivati, prerahljati.
- Austlodern, *v. a.* splamenéti, kvísko švigniti od švigati.
- Austlöschbar, *a.* razvezljiv, razrěšljiv; raztopljiv.
- Austlösen, *v. a.* razvezati, odvezati, razrěšiti, odrěšiti, razplésti, odplésti; (schmelzen) raztopiti, topiti, raztápljati; (eine Versammlung) razpustiti; ein Rathsel —, zastavico vganiti.
- Austlösend, *a.* razrěšiven, odrěšiven; raztopiven.
- Austlöschlich, *f.* Austlöschbar.
- Austlöschlichkeit, *f.* razvezljivost, razrěšljivost, odrěšljivost; raztopljivost. | moč.
- Austlöschungskraft, *f.* raztopivna
- Austlöschungsmittel, *n.* raztopilo.
- Austlöthen, *v. u.* privariti, narvariti; (das Loth aufschmelzen) razvariti, odvariti, prevariti.
- Austmachen, *v. a.* odpréti, odpirati, otvóriti; (aufbinden) razvezati, odvezati; (einen Brief) razpečátiti; (eine Aust) raztoléti, stoléti, razbíti; sich —, *v. r.* spraviti se, spravljati se, vzdigniti se.
- Austmachen, *v. a.* zmléti, pomléti, domléti, somléti. | lati.
- Austmalen, *v. a.* naobráziti, namá-
- Austmarsch, *m.* poverenje, nastóplenje, nastópanje, nahód.
- Austmarschiren, *v. n.* nastópati, poveréti i se, zverstiti se, v red stopiti. | dati, zidati.
- Austmauern, *v. a.* sozidati, pozí-
- Austmerken, *v. a.* paziti, slušati, vančati; (aufzeichnen) zaznamnjati, zapisati, zabilježiti.
- Austmerker, *m.* slušatelj; zapisatelj, bilježnik.
- Austmerksam, *a.* pazen, pazljiv, pozóren, vančljiv, pomnjiv.
- Austmerksamkeit, *f.* paznost, pazljivost, pozórnost, vančljivost, pomnja, pomnjivost.
- Austmischen, *v. a.* změšati.
- Austmuntern, *v. a.* podbuditi, podbújati, vjunáčiti, posèr-

- čiti; (den Schlafenden) zbuditi, buditi, zbujati, zdramiti, dramiti; (aufheitern) razveseliti, oveseliti.
- Aufnageln, *v. a.* pribiti.
- Aufnähen, *v. a.* prišiti. prišivati; pošiti, pošivati.
- Aufnahme, *f.* sprejéte, vzetje; (Gebelien) vzrast, vzdiga.
- Aufnehmen, *v. a.* sprejéti, dočakati; (von der Erde) vzdigniti, vzdíči, vzdigati; (wachsen) rasti, vzdigati se; es mit einem —, mériťi se s kom, lotiti se koga; (Geld) v posód vzeti, izposódiťi; (eine Gegen) narísati, izmériťi; (von trächtigen Kühen) perčenjati, vimnjati.
- Aufnehmen, *n.* in — kommen, v navado od. v običáj priti.
- Aufnieten, *v. a.* pribiti, pribijati.
- Aufnöthigen, *v. a.* vsiliti, vtláčiti, prinúdiťi, prisiliti od. primóratí kogar s čim.
- Aufopfern, *v. a.* posvétiti, alodováti, žertvováti; sich —, *v. r.* žertvováti se.
- Aufopferung, *f.* posvečenje, alodovánje, žertvovanje, žertva.
- Aufpaßen, *v. a.* nalóžiti, nalágati, natovóriti, natovárjati.
- Aufspinnen, *f.* Aufkleben.
- Aufpassen, *v. a.* primériťi, pomériťi, primérjati, pomérjati; poskúsiťi, poskúšati; — *v. n.* paziti, vančati; (auf lauern) prežáti, na pazbi od. preži stati.
- Aufpasser, *m.* prežatelj; — bei Stadtthoren, strážár, vartár, čuváj. [vzdigati.
- Aufpfeifen, *v. a.* zažvížgati, zažrúfťi.
- Aufpflügen, *f.* Aufschern.
- Aufspichen, *v. a.* prismólití.
- Aufspicken, *v. a.* prekljaváti, razkljaváti, prepikati.
- Aufspähen, *v. n.* počíti, pokniti, razpóčiti, razpókniťi, razpóčiti se, razšterkniti se, regniti. [tiskati, vtisniti.
- Aufsprägen, *v. a.* pritisniti, prišpúšťi.
- Aufspuß, *m.* lišp, kinč, nališp nakínč, ures, napráva.
- Aufspußen, *v. a.* olišpati, zlišpati, nališpati, okínčati, nakínčati, urésiti, napráviti, napravíjvati; okrásiti.
- Aufquellen, *v. n.* izvírati, vretí, vervráti, kipéti, iztékati; (ausgehöhnt werden) narásti, namočiti se.
- Aufraffen, *v. a.* pográbati, pobásati; sich —, *v. r.* vzdigniti se naglo.
- Aufrauchen, *v. n.* kadíťi se, dimiti se, pušiti se; — *v. a.* pokaditi, skaditi, sožgáti, popúšiti.
- Aufräumen, *v. a.* posprávití; počístiťi; aufgeräumt sein, dobre od. židane volje biti, pri volji biti.
- Aufrechnen, *v. a.* vračúniťi, zaračúniťi, narájvati.
- Aufrecht, *ad.* ravno, pokónci, stegnjeno; *a.* pokónčen, raven, stegnjen. [začúvati.
- Aufrechtthalten, *v. a.* vzdržáti, Aufrecken, *v. a.* kvísko pomolíti od. molíti. [držáti.
- Aufregen, *v. a.* razdráziti, na-

- Kufreiben**, *v. a.* (durch Reiben öffnen) preribati; (fertig reiben) zribati, poribati; (verfugen) potrebiti, iztrebiti, izkorëniti, pokonëati, konëati.
- Kufreichen**, *v. a.* nanizati, nanizgati; zverstiti.
- Kufreißen**, *v. a.* razdrëti, razdëрати, raztergati; (eine Thür) razpahnuti; daß Maul —, zazijati; die Wunde —, rano razvráziti od. razodrëti; — *v. n.* (aufgerissen werden) razodrëti se; (von Wunden) predrëti se, zliti se.
- Kufreizen**, *v. a.* dražiti, nadražiti, šuntati, našuntati, podpihovati.
- Kufreizer**, *m.* šuntár, rovár, kèrt, podpihováec.
- Kufrichten**, *v. a.* zravnáti, povzdigniti, po koncu postaviti, na noge postaviti; (trösten) potolážiti, tolážiti, tažiti, tëšiti.
- Kufrichtig**, *a.* iskrén, ravnosërcen, ravnodušen, istinit, odpert, prostomiseln, trizen.
- Kufrichtigkeit**, *f.* iskrénost, ravnosërcnost, ravnodušnost, ravnodušje, istinitost, prostomiselnost, triznost.
- Kufrichtung**, *f.* zravnánje, povzdiga, povzdignútje; tolažba, tolaženje, tažba, taženje.
- Kufriegeln**, *v. a.* zapahe odpoštisniti od. odbíti.
- Kufriß**, *m.* čertež, naris, osnova.
- Kufrißen**, *v. a.* oprásniti, razprásniti, odrëti, ogúlití.
- Kufrollen**, *v. a.* (zusammenrollen) zavítí, zavijati; (auseinanderrollen) razvítí, razvijati.
- Kufrückén**, *v. a.* napréj pomekniti od. pomakniti; (einem etwas vorrücken) spočitati, spočitovati, očitati, oponáštati.
- Kufruf**, *m.* pozív, pozóv, razglás; oznanilo, naznanilo.
- Kufrufen**, *v. a.* sklicati, priklicati, prehuditi; (die Namen lesen) preklicováti, preklicati.
- Kufruhe**, *m.* punt, spuntanje, praska, buna.
- Kufrühren**, *v. a.* zmëšati, razmëšati, podmëšati, premëšati; spuntati, pobúnuti, spodbesáti.
- Kufrührer**, *m.* puntár, rovár, šuntár, brodač, podpihavec.
- Kuführerisch**, *a.* bunljiv, podpiháven, puntárski; — sein, puntáriti se, puntati se.
- Kufß**, (auf daß), — neue, znova, na novo, vnovič; — längste, najdelj, najdalje, najdalše. [žgati.
- Kufßagen**, *v. a.* prežágati, raz-
- Kufßammeln**, *v. a.* pobráti, pobirati, zbrati, zbirati, brati, pokúpiti, skupljati.
- Kufßäßig**, *a.* neprijátelski, zavídljiv, zavísten, zaviden; — sein, piko imëti, merzëti na koga. [sedláti.
- Kufßatteln**, *v. a.* osedláti, nastávek, napostávek; (schriftlicher) sostávek, spisek, spis.
- Kufßaugen**, *v. a.* posísati, pocízati, pocezáti, popítí.
- Kufßáugen**, *v. a.* odđojiti, nađojiti.

Kuffchaben, *v. a.* nastèrgati; prestèrgati, preglodati.
 Kuffchauen, *v. n.* poglèdati; kviško poglèdati, se na viš ozrèti, oči povzdigniti.
 Kuffcheuchen, *v. a.* splášiti, razplášiti, izplášiti.
 Kuffchichten, *v. a.* navèrstiti, uverstiti; zlagati, skladati od. zložiti jedno na drugo.
 Kuffchiebbar, *a.* odložitel, odložljiv.
 Kuffchieben, *v. a.* odlóžiti, odlášati, odlágati, odkládati; (durch Schieben öffnen) odpotísniti, odmákniti.
 Kuffchieber, *m.* odlagavec.
 Kuffchießen, *v. n.* (von Pflanzen) zrasti.
 Kuffschlag, *m.* (am Roche) zavrátok, okrajek, osléc, zasléc; — des Gutes, zaviháj, kraječna; (des Preises) postávenje; podrážanje, navdár; (Erhöhung der Abgaben) povékšanje, pomnoženje; warme Kuffschläge, topli okladki.
 Kuffschlagen, *v. a.* razbiti, prebiti, raztrúpiti, strupiti, raztólèti; (ein Kleid) zavíhati, zasléèti; (Nüsse) zgristi, stolèèti; ein Belt —, vtaboriti se, taboríše postávití od rozpèti; (ein Buch) odprèti; etwas im Buche —, kej v bukvah poiskáti; eine Wohnung —, nastániti se, naséliti se; die Augen —, poglèdati, oči odprèti.
 Kuffschlichten, *f.* Kuffchichten.
 Kuffschließen, *v. a.* odprèti, odperati, odkleniti, odklépati;

otvóriti; (erklären) izjásniti, odkriti, razlóziti; sich — *v. r.* razcvèsti, razcvètèti, razcvètati.
 Kuffschlüssel, *m.* ključár, vrátár; — in *f.* ključaríca, vrataríca.
 Kuffschließen, *v. a.* razpárati, razcèpiti, porjáti, razporjáti, prerézati.
 Kuffschlucken, *v. a.* zajókatí se, zaplákatí, zavékati.
 Kuffschlürfen, *v. a.* posèrkati.
 Kuffschuß, *m.* odklep, odklénba, odklenítva, otvór, otvórenje; (Erklärung) izjásnenje, razjásnenje, razláganje, razkáz; razcvét.
 Kuffschmausen, *v. a.* pojèsti, pozobáti.
 Kuffschmelzen, *v. a.* raztopiti, raztáliti, razplávití, razpuštiti.
 Kuffschmieren, *v. a.* namázati; (durch Schmieren verbrauchen) zmazati, pomázati.
 Kuffschmücken, *f.* Kuffpužen.
 Kuffschnacken, *v. a.* kolcáti.
 Kuffschnallen, *v. a.* prikópèčati; (die Schnalle öffnen) razkópèčati, odkópèčati.
 Kuffschnappen, *v. n.* hlopniti, zahlópniti; — *v. a.* (ein Wort) vloviti, pohlópniti.
 Kuffschneiden, *v. a.* prerézati, razrèzati; (Brod) narézati; (das Schneiden vollenden) zrezati, porézati; (mit einem Schritte bemerken) zarézati; *v. n.* bahati se, hvaliti se, štímáti se.
 Kuffschneider, *m.* narezávec, rezávec; bahač, bahún, hvalúz.

- Uffschneiderei, *f.* bahanje, baharija. [zarec, zaréza.
 Uffschnitt, *m.* preréz, prereza;
 Uffschnüren, *v. a.* odvézati, razvézati, odréšiti; (dazu schnüren) privézati, navézati; (auffdeln) nanizati, nanizgati.
 Uffschöpfung, *m.* mladika, mladica, zraslek, odráslek, scimek. [pplášiti, splášiti.
 Uffschrecken, *v. a.* prestrášiti,
 Uffschreiben, *v. a.* napísati, zapísati; (anmerken) zaznámiti, zabiljéžiti.
 Uffschreien, *v. n.* vsklikniti, zakričati, zadréti se, vikniti; — *v. a.* s kričanjem prebúdití, zdramiti od. zbudíti.
 Uffschrift, *f.* napis, nadpis, naslów.
 Uffschub, *m.* odlóg, odlášanje, obotávlenje, odláganje, odkládanie.
 Uffschürzen, *v. a.* podpásati, podpasovati, zagerníti.
 Uffschütteln, *v. a.* potréstí, strešti, zdramiti.
 Uffschütten, *v. a.* nasúti, nasipati; nalíti, nalijati, nalívati.
 Uffschwänzen, *v. a.* řep podvézati.
 Uffschwätzen, *v. a.* nagovoríti, nagovárjati.
 Uffschweißen, *v. a.* privaríti, navaríti.
 Uffschwellen, *v. a.* nadúti, razduťi, napíhnúti; *v. n.* (vom Wasser) kipéti, rasti, narášati; (vom Teige) kipniti, nakipnúti; (von den Theilen des Körpers) otéči, otékati, nadútnúti se; (sich mehren) množiti se, rozmnožiti se, narášati se, narásti se. [vína.
 Uffschwemme, *f.* nanós, napla-
 Uffschwemmen, *v. a.* naplaviti, nanositi, nanášati.
 Uffsehen, *v. n.* poglédati, ozréti se; (auf etwas sehen) gledati, paziti.
 Uffsehen, *n.* pozornost, slovítva; bieš mačht —, sloví, v oči pada.
 Uffseher, *m.* nadzirátelj, ogleduh, čuváj, stražár.
 Uffseheramt, *n.* stražárstvo.
 Uffsein, *v. n.* bdeti, bedéti, bití na nogah; (offen sein) odpérto od. otvoreno bití; früh —, urániti.
 Uffsein, *n.* bdenje, čuvanje.
 Uffsetzen, *v. a.* postávití, po koncu postávití; den Hut —, pokrítí se; (schriftlich) spisati, napisati, sostávití; sein Kopf —, svojo termo vbogati, bití svoje glave; sich —, *v. r.* vsesti se, zaséstí konja; (sich widersehen) vpréti se.
 Uffsezer, *m.* postávljavec.
 Uffseufzen, *v. n.* vzdíhnúti.
 Uffs höchste, *ad.* naj več, najviše, do skrajnega.
 Uffsicht, *f.* skerb, ravnánje, vodba; — führen, skerb iméti, koga vodíti, s kom ravnáti.
 Uffsteden, *v. n.* zavréti, skipéti, kipéti; — *v. a.* prekúhati, prevaríti, zvaríti. [pečátiti.
 Uffstiegen, *v. a.* odpečátiti, raz-
 Uffsitz, *m.* vsed. zaséda.
 Uffsitzen, *v. n.* (die Mačht) prebúdití, prebdéti, presedéti

- auf das Pferd —, konja za-
sěsti, se na konja vsemi, se
na konja posaditi; (von Wö-
geln) posěsti, posėdati, na-
sěsti, nasėdati se, vsemi se;
(betrogen werden) naletěti, na-
brusiti se, nasvinkati se.
- Auffspalten, *v. a.* razcėpiti, ce-
piti, razkalati, kalati.
- Auffspannen, *v. a.* razpėti, raz-
tėgniti, razviti, razprostrėti;
(Segel) razpustiti, razpėti, raz-
viti; (spannend zurück ziehen)
odpėti, odvrėti.
- Auffsparen, *v. a.* prihraniti, za
prihódno potrebo hraniti,
prištediti.
- Auffspeisen, *f.* Aufessen.
- Auffspieren, *v. a.* odprėti, od-
pirati, odklėniti, odklėpati,
otvóriti; daš Maul —, zi-
niti, zijati, rezati se.
- Auffspielen, *v. a.* zaigrati.
- Auffspießen, *v. a.* nabósti, na-
takniti.
- Auffspinnen, *v. a.* (Alles spinnen)
spresti, poprėsti; sich die Fin-
ger —, preprėsti si perste
do kervávega.
- Auffsprengen, *v. a.* vtergati, zlo-
miti, prelomiti.
- Auffspringen, *v. n.* poskóčiti,
kviško skočiti oder planiti;
(vonder Thür) odprėti se, od-
klėniti se; (aufplagen) počiti,
razpókniti; (von Kleidern) raz-
porjati se.
- Auffsprossen, *v. n.* rasti, zrasti,
mladike pogánjati, berst
gnati.
- Auffspróssling, *m.* mladika, mla-
dica, ogranek, popek.
- Auffsprubeln, *v. n.* izvirati.
- Auffsprung, *m.* skok, poskók;
pok, poka, pokotina, po-
klina.
- Auffspulen, *v. a.* naviti, naví-
jati, namótati, motati.
- Auffspüren, *v. a.* oslėditi, za-
slėditi, izvóhati, obvóhati;
fig. iskáti, najti. [našúntati.
- Auffstacheln, *v. a.* podšúntati,
- Auffstand, *m.* punt, puntarija,
hrup, vstaja, buna, metež.
- Auffstäubern, *f.* Aufjagen.
- Auffstechen, *v. a.* prebósti, iz-
bósti, predrėti.
- Auffstecken, *v. a.* natakniti, na-
tėkniti, natikati; (mit Na-
deln in die Höhe) podtakniti,
podtikovati; eine Fahne —,
bandéro razviti od. razpėti.
- Auffstehen, *v. a.* (offen stehen)
odperto od odklėnjeno biti;
(vom Sitze) vstati, vstajati,
vzdigniti se; von der Krank-
heit —, ozdráviti se, opo-
ráviti se; gegen einen —, zo-
perstáviti se, vstaviti se,
vprėti se komu, spuntati se
proti komu.
- Auffsteigen, *v. n.* popėti se, zle-
sti, podigniti se; (vom Rauche)
valiti se; (von Dünsten) hla-
pėti; (entsiehen) nahajati; (von
Gesittnen) izbajati, izjiti, pri-
kázati se, pomoliti se; (von
Magenblähungen) rigati, ri-
gniti.
- Auffstellen, *v. a.* (eine Falle) na-
stáviti, nastávljati; (Kegel)
postáviti, postávljati; (Gar-
ben) razstáviti, razstávljati,
razpostáviti, razpostávljati;

- Zeugen —, pripeljati priče, spričati se; Rege —, mreže razpéti; in Reihe und Glied —, sporéditi, zverstiti, vverstiti. [rati.]
- Kuffstemmen, *v. a.* vpreti, vpi-
Kuffhöbern, *v. a.* izvóhati, zas-
sléditi, osléditi, spoditi.
- Kuffstöpseln, *v. a.* odčepiti, čep
preč dregniti.
- Kuffstossen, *v. n.* (von Magen-
winden) rigati se, težo dèlati.
(begegnen) srečati koga, namé-
riti se s kom; —, *v. a.*
razbiti, odbiti, odriniti, raz-
páhniti. [ren, nakisel.]
- Kuffstösig, *a.* pokváren, skva-
Kuffträuben, *sich*, *v. r.* jeziti se,
po koncu stati.
- Kuffstreben, *v. n.* težiti, hrepe-
nėti se vzdíci, tarsiti se.
- Kuffstreichen, *v. a.* namázati, po-
mázati; (aufwärts streichen)
gladiti naróbe od. na viš.
- Kuffstreifen, *v. a.* zavíhati, za-
súkati; (die Haut) ogúľiti,
odréti.
- Kuffstreuen, *v. a.* potróšiti, na-
tróšiti, nasúti, nasípati, po-
sípati, sipati; (im Stalle) na-
stláti, nastljíjati.
- Kuffstülpen, *v. a.* zavíhati, za-
ferľiti, pogeniti; (judecken)
povézniť.
- Kuffstürzen, *v. a.* pokriti, po-
vézniť; — *v. n.* poskočiti,
skočiti. [lěkati.]
- Kuffstügen, *v. a.* zlíšpati, okin-
Kufftügen, *v. a.* naslóniti, na-
slánjati. [tráziti.]
- Kuffsuchen, *v. a.* poiskáti, po-
Kuffsud, *m.* zavárek, odvár.
- Kuffthauen, *v. a.* tajati, raztá-
jati, taliti, raztáliti, topiti,
raztopiti, odméčiti, odma-
kati: — *v. n.* mit se.
- Kuffthauung, *f.* odméka, odtája.
- Kuffthun, *v. a.* odpreti, odpí-
rati, otvóriti; (aufdecken) raz-
kriti, odkriti. [natérpati.]
- Kuffthürmen, *v. a.* nakopičiti,
Kufftiſchen, *v. a.* pogostiti, po-
častiti, jěsti dati, jěd na mi-
zo postaviti.
- Kufftrag, *m.* naročilo, naro-
čenje, naróčba, poročilo,
nalóga, zapovéd, vkaž, vka-
za, zavkáz.
- Kufftragen, *v. a.* nanésti, naná-
šati, donésti, donášati; (bez-
sehen) naróčiti, poróčiti, ve-
léti, reči, vkazati.
- Kufftragsgeber, *m.* naróčník,
naročítelj. [pati.]
- Kuffträufeln, *v. a.* kapati, naká-
Kufftreiben, *v. a.* (Reife) nabíti,
nabíjati; (Wüd) razpoditi, iz-
térati; (Geld) dobiti, spravi-
tí, vkup spravití; (aufblat-
sen) napíhníť, nadúti.
- Kufftrennen, *v. a.* razporjati,
razpárati.
- Kufftreten, *v. n.* nastópiť; wi-
der Jemand —, vstati oder
vzdigníť se proti komu.
- Kufftrinken, *v. a.* popíť, izpíť.
- Kufftritt, *m.* nastóp, vstop; (daß
Gesehen) hod, hoja; (Ereigniß)
zgoda, prigóda, dogódba,
dogadjáj, slučáj.
- Kufftrocknen, *v. a.* posušíť, vsu-
šíť, osušíť; — *v. n.* posu-
šíť se, osušíť se, vsahníť,
vsebníť.

- Auftröpfeln, *f.* Aufträufeln.
 Auf und ab, *ad.* gor in dol, semtertje.
 Aufwachen, *v. n.* zbuditi se, predpuditi se, zdramiti se, predramiti se.
 Aufwachsen, *v. n.* zrasti, narasti, narasati, prirasti.
 Aufwallen, *v. n.* kipeti, vskipeti, vreti, zvreti; im Zorn —, razserditi se, razgnjevati se, razjartiti se, raztogoteti se. Ignjev, togot, jarost.
 Aufwallung, *f.* kipenje, vrenje;
 Aufwälzen, *v. a.* navaliti, naväljati. [poträta, zadržata.
 Aufwand, *m.* potrošek, strošek;
 Aufwärmen, *v. a.* pogrėti, pregřeti; *fig.* ponoviti, obnoviti; aufgewärmte Lüge, stara laž.
 Aufwarten, *v. a.* strěči, postrěči, služiti, dvoriti; Aufwartung machen, pokloniti se, priklóniti se.
 Aufwärter, *m.* strěžáj, strěžnik, strěžbenik, služábnik, dvornik; —in, *f.* služábnica, strěžbenica, službenica, služkinja.
 Aufwärts, *ad.* kviško, nakviško, naviš, gor; den Fluß — proti vodi.
 Aufwartung, *f.* strěžba, postrěžba, dvorba, poklón, priklón. [miti, omíti.
 Aufwäschen, *v. a.* opráti, poaufwáschwasser, *n.* pomije.
 Aufwecken, *v. a.* zbuditi, prebuditi, buditi, zdramiti, predramiti; *fig.* razveseliti.
 Aufweichen, *v. a.* odmečiti, razmečiti, namočiti, namakati, odmočiti, odmakati.
 Aufweisen, *v. a.* pokazati.
 Aufwenden, *v. a.* potráti, zadržati, potróšiti.
 Aufwerfen, *v. a.* izkopáti, navreći; einen Damm —, nasip napraviti; eine Frage —, poprašati. prašanje predložiti; aufgeworfene Lippen, debéli žnabli, debele ustnice.
 Aufwickeln, *v. a.* namótati, zmotati, navíti, zviti; (aus einander wickeln) razmótati, razviti, odviti.
 Aufwiegelei, *f.* burenje, burivost, puntanje.
 Aufwiegeln, *v. a.* búriti, buniti, puntati, pobúriti, pobúniti, spuntati.
 Aufwiegelnd, *a.* burljiv, bunljiv.
 Aufwiegen, *v. a.* změriti, potěhtati. [vnik, brodác.
 Aufwiegler, *m.* puntár, bunó.
 Aufwieglerisch, *a.* puntárski.
 Aufwindeln, *v. a.* (ein Kind) razviti, razvijati.
 Aufwinden, *f.* Aufwickeln.
 Aufwischen, *v. a.* zbrisati, pobrisati, otrěti.
 Aufwischer, *m.* brisálo, otiráč.
 Aufwühlen, *v. a.* razríti, razrivati, podřiti, narováti.
 Aufwurf, *m.* namet, nasip, nános; okóp.
 Aufzählen, *v. a.* spočítati, naštetiti, naštevati, izbrojiti.
 Aufzehen, *v. a.* popiti, zapiti.
 Aufzehren, *v. a.* sněsti, pojěsti, povžiti; zavžiti, potróšiti.
 Aufzeichnen, *v. a.* zapisati, vpí-

- sati, zaznámiti, zaznámjati, zabilježiti.
- Kufzzeichner, *m.* zaznamovátelj, bilježnik, vpisátelj.
- Kufzzeichnung, *f.* zapis, vpis.
- Kufzzeichnungsbuch, *n.* zapisnik, zapísna knjiga.
- Kufzeigen, *f.* Kufweisen.
- Kufziehbrücke, *f.* Zugbrücke.
- Kufziehen, *v. a.* (öffnen) odpréti, otvóriti; in die Höhe ziehen, potégniti, gor potégniti, vzdigniti, dvigati; (die Uhr) naviti, navijati, navréti, navérati; (Saiten) napéti, napénjati; (groß ziehen) zrediti, rediti, odhrániti; (bei Webern) osnováti, nasnováti, snováti; (den Saßn am Gewehre) natégnuti, napéti; eizen —, koga dražiti; — *v. n.* (einherziehen) iti, priti, nastópiti, stopati.
- Kufzug, *m.* vzdiglej; (Kufschub) odlóg, odgód; (im Schauspieler) čin, dělo, djanje, prikáz; (bei Webern) osnóva, osnútek; feierlicher —, svečanóst, svetkovánje.
- Kufzwängen, *v. a.* s silo odpréti.
- Kufzwicken, *v. a.* odščipniti, odščipati.
- Kufzwingen, *f.* Kufnöthigen.
- Kugapfel, *m.* zenica, serklo.
- Kuge, *n.* okó; (an Pflanzen) oko, popika, popek, popoljak; (in der Karte) pika, oko; große Augen machen, čuditi se, debélo gledati.
- Kugeln, *v. a.* namigávati.
- Kugen-, *a.* očésen. [očár.
- Kugenarzt, *m.* zdravnik za oči,
- Kugenarznei, *f.* lěk za oči.
- Kugenbeschreibung, *f.* okopísje.
- Kugenblick, *m.* hip, trenútek, mah, mig.
- Kugenblicklich, *ad.* na mah, v enim hipu od. trenútku, zdajci, ko bi trenil.
- Kugenbraune, *f.* oběva. [hile.
- Kugenglas, *n.* očale, očálnice,
- Kugenlied, *n.* trepávnica.
- Kugenlust, *f.* poželénje očés, očésna slá, razkóšje.
- Kugenmaß, *f.* měra na oko; nach dem —e, na oko, po očesu, kakor oko kaže.
- Kugenmerk, *n.* naměra, cilj, nakána.
- Kugenpulver, *n.* prah za oči.
- Kugenfalbe, *f.* maža za oči.
- Kugenſchein, *m.* vid, pogléd; in — nehmen, spreglédati, spregledováti, spregledávati, ogleđovati.
- Kugenſcheinlich, *a.* očeviden, očit, javen, očivěsten.
- Kugenſcheinlichkeit, *f.* očevídnost, očitost, bělodánost, očivěstnost.
- Kugenſpiel, Kugenſprache, *f.* namigávanje, pomiglovánje.
- Kugenſtern, *m.* zenica.
- Kugentriefen, *n.* solzávost.
- Kugenverblendung, *f.* obsěna.
- Kugenweide, *f.* paša za oči, razkóšje.
- Kugenweh, *n.* bolězen v očéh.
- Kugenwimper, *f.* vejica, trepávnica. [míglej.
- Kugenwink, *m.* namíglej, po-
- Kugenzáhn, *m.* srednji zob.
- Kugenzeuge, *m.* priča, okovid.
- Kugig, *a.* okát; ein —, jednoók.

- August, *m.* avgúst, veľkí ser-
 pán; (ilir.) kolovóz; (cech.)
 srpen; (poľn.) sierpien.
 Aurora, *f.* zora, zarja.
 Aurorfarbe, *f.* zorna, ruména,
 rujna boja.
 Aurorfarbig, *a.* rumèn, rumén-
 kast, rujen, višnjel.
 Auš, *prp.* iz; od; — *ad.* kon-
 čáno, dokončáno.
 Aušarbeiten, *v. a.* izdělati, do-
 dělati; (verfassen) spisati, so-
 stávití, izdělati.
 Aušarbeitung, *f.* izdélanje, do-
 dělanje; spis, sostávek.
 Aušarten, *v. n.* odródití, izro-
 díti se, izvréči se, se na
 hudo vzreči; popáčiťi se.
 Aušathmen, *v. n.* dihati, od-
 dahníti se; *v. a.* die Seele —,
 vmréti, dušico pustíťi.
 Aušbacken, *v. a.* izpéči, speči;
 — *v. n.* izpéči se, speči se.
 Aušbaden, *v. a.* skopati; fig.
 etvaš — müssen, terpéti za
 družiga.
 Aušbauen, *v. a.* sozidati.
 Aušbedingen, *v. a.* spogoditi,
 ugovoríťi, uréči, prideržati,
 za se obdèržati.
 Aušbedingung, *f.* ugóvor, po-
 godba, spogodítva, prider-
 žanje. [povědati.
 Aušbeichten, *v. a.* izpovéti, iz-
 Aušbeißen, *v. a.* (einen Zahn)
 zlomíťi. [právľjati.
 Aušbessern, *v. a.* poprávití, po-
 Aušbesserung, *f.* popráva, po-
 právek, poprávľjanje. [líťi.
 Aušbeten, *v. a.* izmóľiti, zmo-
 Aušbeute, *f.* dobiček, dobi-
 tek, dohódek, plod, korist.
- Aušbeutein, *v. a.* stresti, stro-
 siti.
 Aušbeuten, *v. a.* Alš —, vse
 preiskáti od. prevréči.
 Aušbiegen, *v. n.* ogníťi se, zog-
 níťi se, ogíbatí se.
 Aušbieten, *v. a.* prodávati,
 na prodáj iméti, na prodáj
 ponúdíťi.
 Aušbiten, *v. a.* izobráziti, izo-
 braževáťi, omíkati, prosvé-
 tíťi.
 Aušbildung, *f.* izobráženje, izo-
 braževáňje, omíka, prosvé-
 čenje. [teln.
 Aušbildungsfähig, *a.* izobráží-
 Aušbitten, *v. a.* izprósiťi, iz-
 móľiti.
 Aušblasen, *v. a.* pogasíťi, vga-
 síťi; (überall verkündigen) iz-
 tróbití, razglasíťi; das Le-
 benslicht —, vmoríťi, vbíťi.
 Aušbleiben, *v. n.* izostáťi, ne
 prítí, izostájati. [větéti.
 Aušblühen, *v. n.* ocvésti, oc-
 Aušbohren, *v. a.* izvèrtati, pre-
 vèrtati. posóđ vzeti.
 Aušborgen, *v. a.* izposódiťi, v
 Aušbrauchen, *f.* Verbrauchen.
 Aušbrauen, *v. a.* izvaríťi, zva-
 ríťi, dovaríťi.
 Aušbrechen, *v. a.* izlómíťi, pro-
 lámíťi, izbíťi; (die Mauer)
 prebíťi; (die Speifen von sich
 geben) izrígati, izbljúvati, iz-
 blúťi, izmetáťi; (einen Zahn)
 vtergati, izrúťi; — *v. n.*
 vstati, prikázati se; in Thrä-
 nen —, zajókati, zaplákati;
 er brach in Thränen aus; solze
 so ga polile od. obľile; in ein
 Gelächter —, zasméjati se,

se na glas smejati začeti; (vom Kriege) postati, začeti se, početi se.

Kušbreiten, *v. a.* razširiti, razširjati, razprostraniti, razprostréti, razprostirati; ein Gerücht, glas razsúti, raztrésti, raztróbiti; die Arme —, roke širiti ob. stegniti; sich —, *v. r.* razširiti se, širiti se, razprostréti se, razposéliti se; (von einer Thiergattung) razplódití se, zaplóditi se, zarediti se, namnóžiti se.

Kušbrennen, *v. a.* izžgati, izžigati, izkúriti; —, *v. n.* izgoréti, izkúriti se; (aufhören zu brennen) pogoréti.

Kušbringen, *v. a.* izspráviti; (unter die Leute bringen) razglasiti, eine Gesundheit —, zdravico napíti od napívati, na zdravje napíti.

Kušbruch, *m.* izlóm, prolóm; (Anfang) začétek, počétek, začéti, postánek; (Kušbruch des Weines) somotók, samotóč; vino prežlahmo.

Kušbrühen, *v. a.* izpáriti.

Kušbrüten, *v. a.* izvalíti, izplódití, izléči; fig. izmisliti, izkováti. [tíbljati, pogléditi.

Kušbüßeln, *v. a.* iztíbljati, pošušiti.

Kušbund, *m.* izgléd, izvérstnost, stvar izvérstna; — von Schönheit, uzorita lépota; (Kušwurf) izmèt, smet, zveržek, izverg. [sláven.

Kušbündig, *a.* izvérsten, pre-Kušbürsten, *v. a.* izščétati, izkartáčiti.

Kušbüßen, *f.* Büßen.

Kušcuriren, *v. a.* izléčiti.

Kušdampfen, *v. n.* izhlapéti, shlapéti.

Kušdämpfen, *v. a.* izvétriti; (ein Feuer) zadušiti, vgasiti.

Kušdauer, *f.* terpež, terpežnóst; terpežljivost, poterpežljivost.

Kušdauernd, *v. n.* terpéti, trajati, obstáti; — *v. a.* preterpéti, prenésti, prebíti, poterpéti.

Kušdauernd, *a.* preterpljiv, poterpežljiv; terpežen.

Kušdehnbar, *a.* raztegljiv, stegljiv, raztegniteln, razpenljiv.

Kušdehnbarkeit, *f.* raztegljivost, stegljivost, raztegnitelnost, razpenljivost.

Kušdehnen, *v. a.* raztégniti, nategniti, stegniti; (ausbreiten) razprostrániti. [stegníven.

Kušdehnend, *a.* raztegníven, raztegnung, *f.* raztegnjenje, raztegnútje; (Stäche) prostor, prostránost. [vna moč.

Kušdehnungskraft, *f.* raztegní-Kušdenken, *v. a.* izmisliti, iznájti. [lágati, iztolmáčiti.

Kušdeuten, *v. a.* razlóžiti, raz-Kušdeuter, *m.* razlagávec, tolmač.

Kušdichten, *f.* Kušdenken.

Kušdienen, *v. a.* doslúžiti, izslúžiti.

Kušdingen, *f.* Kušbedingen.

Kušdonnern, *v. n.* odgrométi, odgerméti.

Kušdorren, *v. n.* posušiti se, sušiti se, vsahniti.

Kušdörren, *v. a.* posušiti, osušiti, sušiti.

Kušbrängen, *f.* Berbrängen.
 Kušdrehen, *v. a.* zviniti, izviniti, izviti. [titi, domlátiti.
 Kušdreschen, *v. a.* omlátiti, zmla-
 Kušdruck, *m.* izrás, govór, besěda; (in der Malerei) izobrá-
 ženje.
 Kušdrücken, *sich, v. r.* izráziti se.
 Kušdrücken, *v. a.* ožěti, ožmėti, ožěmati; (mit Worten) izráziti.
 Kušdrücklich, *a.* razlóčen, razlóžen, naročít; (mit Fleiß) nalás, nalásč, navlás.
 Kušdrucksvoll, *a.* izrázen, mnogoznáčen. [čeno žito.
 Kušdrusch, *m.* mlačva; omlá-
 Kušdunsten, *v. a.* izvětriti.
 Kušdünnen, *v. n.* hlapěti, hlap od sebe dajati, čaditi se, kaditi se.
 Kušdünnung, *f.* hlap, čad, hlapenje, kadjna, izkája, izpár.
 Kušdünnungsmesser, *m.* hlapoměr.
 Kušebnen, *v. a.* izravnáti, poravnáti. [brániti.
 Kušeggen, *v. a.* povlčěti, pose-
 Kušeinander, *ad.* narázen, razrázen, saksěbe, vsaksěbe; (in Zusammenfügungen) raz.
 Kušeinanderbrechen, *v. a.* razlómiti. [družiti, razlóčěti.
 Kušeinanderbringen, *v. a.* raz-
 Kušeinandergehen, *v. n.* saksěbeiti, raziti se.
 Kušeinandersehen, *v. a.* razstáviti; (erklären) razlóžiti, razlágati, izjásniti. [těgniti.
 Kušeinanderziehen, *v. a.* razpo-
 Kušeitern, *v. n.* ognójiti se.
 Kušekoren, Kušeklesen, *a.* izbrán.
 Kušeklesen, *v. a.* odbráti, odbirati.

Kušerwählen, *v. a.* izbráti, izbirati, izvóljiti. [bráni.
 Kušerwähler, *m.* izvóljenc, iz-
 Kušessen, *v. a.* pojěsti, snesti, povžiti.
 Kušfahren, *v. a.* (einen Weg) povóziti, razvóziti; — *v. n.* (zu Wagen) odpeljáti se od. peljáti se nekámur.
 Kušfall, *m.* navál, navála, naskók; einen — thun, naváliti, naskočěti.
 Kušfallen, *v. a.* izpásti; (einen Ausgang nehmen) končěti se, konec vzeti, iziti. [poloviti.
 Kušfangen, *v. a.* spoloviti, iz-
 Kušfaulen, *v. n.* izgnjiti, izodgnjiti, izperhněti.
 Kušfeigen, *v. a.* zmesi, zmetati.
 Kušfeilen, *v. a.* izpiliti, opiliti; (ausbessern) popráviti, popravljati.
 Kušfertigen, *v. a.* (fertig machen) izgotóviti; dati, izdáti, oprá-
 viti, napraviti.
 Kušfinden, *v. a.* iznájti, najti.
 Kušfindig, *f.* Kušfündig.
 Kušfischen, *v. a.* izribiti, porí-
 biti, poloviti ribe.
 Kušflattern, *v. n.* izserfráti, sferfolěti. [plěti.
 Kušflechten, *v. a.* razplěsti, raz-
 Kušfliehen, *v. a.* okěrpati, pripěhniti, popráviti.
 Kušfliegen, *v. n.* izletěti, zletěti, vzletěti.
 Kušfließen, *v. n.* iztěčěti, iztakati.
 Kušflöhen, *v. a.* bolhe loviti od. poloviti, izbóhlati.
 Kušflucht, *f.* izgovór, ovínk; Kušflüchte machen, izgovárjati se, ogíbatí se česar.

Ausflug, *m.* izlet, vzlet.
 Ausfluß, *m.* iztok, iztakanje;
 (ber Anfang des Flusses) izvír,
 vrelo, izviralise; (die Mün-
 dung des Flusses) iztok, ustje.
 Ausfolgen, *v. a.* izročiti, pre-
 dati.
 Ausfordern, *v. a.* pozvati na
 boj, izpozvati, izpoklicati.
 Ausforderung, *f.* pozov.
 Ausforschen, *v. a.* izprašovati,
 izpitovati, izpitkovati, po-
 skúšati.
 Ausfragen, *f.* Ausforschen.
 Ausfressen, *v. a.* izjesti, pojé-
 sti, snesti; — *v. n.* zamériti
 se; sich —, *v. r.* nazréti se,
 najésti se, natláčiti se.
 Ausfuhr, *f.* izvoznja, izvoztva.
 Ausfuhrbar, *a.* izvodljiv, mo-
 goč, možen.
 Ausfuhrbarkeit, *f.* izvodljivost,
 mogućnost, možnost.
 Ausfuhrhandel, *m.* izvozna ter-
 govina.
 Ausfuhrzoll, *m.* izvoznina, pla-
 ča za izvoznjo.
 Ausfuhrbar, *a.* izpeljaven.
 Ausfuhren, *v. a.* (aus dem Lande)
 izvoziti, izvázati, izpeljati;
 einen Beweis —, dokázati;
 (zu Stande bringen) izpeljati,
 véčiti, dokončati, dovršiti.
 Ausfuhrlich, *a.* obširen, natá-
 njčen, dovodit, razložit,
 razločen; — erzáhlen, natá-
 njko od. potánjko pripovedo-
 váti.
 Ausfuhrlichkeit, *f.* obširnost, na-
 tánjčnost, razločnost, razlo-
 žitost.
 Ausfüllen, *v. a.* izpolniti, na-

polniti, dopolniti; mit Erde
 —, zasúti, zasipati.
 Ausfündigmachen, *v. a.* najti,
 iznajti, naláziti, iznaláziti.
 Ausfüttern, *v. a.* nakérmiti, na-
 píčati; (ein Kleid) podstáviti,
 podstávljati, podlóžiti, pod-
 kládati.
 Ausgabe, *f.* izdávek, izdátek,
 izdájk, trošek; (eines Buches)
 izdánje.
 Ausgang, *m.* izhód, izid; (Ende)
 konec, sverha; (eines Wortes)
 končnica, koncóvka.
 Ausgärben, *v. a.* ostróžiti.
 Ausgeben, *v. a.* izdati, izdávati,
 izdájati; (ein Buch) izdati
 na svetlo dati, na svet iz-
 dati; (nach und nach an Ver-
 schiedene vertheilen) razdati,
 razdájati, razdájati; (bei einer
 Karte —) naigrati, délti; —
v. n. zdati, iznósiti, donó-
 siti; sich — *v. r.* (für etwas)
 délati se, iméti se.
 Ausgeber, *m.* izdátelj, izdajá-
 telj, klučár; — in, *f.* klučar-
 rica. [cénitva.
 Ausgebot, *n.* prodaja, prodaj;
 Ausgeburt, *f.* izrod, odród.
 Ausgedinge, *n.* vgovoritva.
 Ausgehen, *v. n.* iziti, izhájati,
 od doma iti; (von den Haaren)
 spadati; (Geld) zmanj-
 kati, pománjkovati; (Farbe)
 zgubivati se, zgubíti se, pu-
 šati; (Feuer) vgasniti, vgašati
 se; (Traum) iziti, vresníčiti
 se, dopolniti se; auf etwas —,
 naméniti na kar, naklépati
 na kar, kar na misli iméti;
 leer —, nič ne dobiti; einen

- Befehl — lassen, razglásiti zapóved; auf Abenteuer —, klattiti se, potépati se od. skitati se po svétu; (zu Ende gehen) poíti; (sich endigen) končáti se; (vom Zeige) nakipniti; (bei den Sägem und im Bergbaue) iznájti.
- Ausgekerbt, *a.* zobát, nazóbljen.
- Ausgelassen, *a.* razúdzan, prešérn, razpušen; — heit, *f.* razuzdanost, prešérnost.
- Ausgelassener, *m.* razuzdan.
- Ausgemacht, *a.* končán, dokončán; (gewiß) gotov, očiten, jasen. Immo, izván, osim.
- Ausgenommen, *ad.* razún, zvun.
- Ausgeschlagen, *a.* krastav, šantav. [bast.
- Ausgewachsen, *a.* gerhav, ger-Ausgiebig, *f.* Ergiebig.
- Ausgießen, *v. a.* izliti, izlijati, izlivati; sein Herz —, svoje serce odkriti; seinen Zorn über jemand —, svojo jezo nad kom spustiti.
- Ausgießung, *f.* izlitje, izliv.
- Ausglätten, *v. a.* izgládití, pogládiiti, vgládiiti.
- Ausgleichen, *v. a.* vrvánáti, poravnáti, zjednáčiti, fig. pogoditi se, poravnáti se.
- Ausgleiten, Ausglitschen, *v. n.* spoderkniti, zderkniti, popólniti se, posmákniti se.
- Ausglimmen, *v. n.* stleti, iztínjati.
- Ausglühen, *v. a.* razbéliti.
- Ausgraben, *v. a.* izkopáti, izkápáti, izkopováti, izjámati; (in Kupfer, Stein) vdéláti, vrezáti.
- Ausgrübeln, *v. a.* iztúhtati, izmisliti. [se.
- Ausgurgeln, sich, *v. r.* izgergráti
- Ausguß, *m.* izliv, izlij, izlitje, izlivanje.
- Ausgußröhre, *f.* cěvka, cěv. [se.
- Aushaaren, Aushären, *v. n.* misáti
- Aushacken, *v. a.* izsekáti, izdólbsti; (mit dem Schnabel) izkljaváti.
- Aushalten, *v. n.* preterpéti, prenesti, prestáti; (standhaft bleiben) obstáti, prestáti.
- Aushändigen, *v. a.* izróčiti.
- Aushändigung, *f.* izróčenje, izróčba, izročilo.
- Aushängen, *v. n.* viseti zunaj.
- Aushängen, *v. a.* obésiti vun, izobésiti, izobésáti. [mnje.
- Aushängschild, *n.* kazálo, zna-
- Ausharren, *f.* Ausdauern.
- Aushauchen, *v. a.* izdiháti, dihniti; Wohlgerüche —, dišeti, mirisáti; die Seele —, izdáh-niti, vmrěti, dušo spustiti.
- Aushauen, *v. a.* izsekáti, posékáti; iztesáti, otesáti; (Fleisch) prodáti, prodájati; in Stein —, vdéláti v kamen; (auspeitschen) izbiti, stepsti; (behauen) otesáti.
- Aushaueisen, *n.* dleto.
- Ausheben, *v. a.* izvzdíci, izvzdígniti, izvzdígati; Soldaten —, odvzeti od. jemáti k vojsákóm, nabiráti od. skupljáti vojsáke.
- Aushecheln, *v. a.* izderzati.
- Aushecken, *v. a.* izvaliti, izléci.
- Ausheilen, *v. a.* izcěliti, izlěčiti, ozdráviti; — *v. n.* izcělěti, ozdravěti.

Kušheitern, *f.* Kušheitern.
 Kušhelfen, *v. a.* pripomáhati, na pomoč prii.
 Kušhenken, *f.* Kušhängen.
 Kušhöhlen, *v. a.* izvótliti, izdólbsti. [lína duplja.
 Kušhöhlung, *f.* votlenje; vot-
 Kušholen, *v. a.* (ausforschen) iz-
 prašováti, izpitováti, izpi-
 távati; (den Arm ausstrecken)
 stegniti, mahnuti; — *v. n.* (zum
 Sprengen) zagnáti se, pognáti
 se, nastávit se; *fig. weit* —,
 od kraja začéti, na dolgo in
 široko razlágati.
 Kušhorchen, *f.* Ausforschen,
 Kušhören, *v. a.* doslušáti, do-
 konca poslušáti.
 Kušhülfe, *f.* pomoč, pripomóč,
 podpomóč. [móčen.
 Kušhülfs-, *a.* pomóčen, pripo-
 Kušhülfsen, *v. a.* izlušíti, izluš-
 kati, olúpiti. [gladováti.
 Kušhungern, *v. a.* izstrádati, iz-
 Kušhunzen, *f.* Kušschelten.
 Kušhusten, *v. a.* izkášljati; *v.*
n. izkášljati se.
 Kušjagen, *v. a.* izpoditi, spoditi,
 izgnáti, iztéрати; einem den
 Angstschweiß —, *v.* strah koga
 nagnáti.
 Kušjäten, *v. a.* opléti, izpléti,
 oplévati, izplevelíti.
 Kuštämmen, *v. a.* izčesáti, raz-
 česáti, počesáti. [vnik.
 Kuštämme Stamm, *m.* redki gla-
 Kuštauf, *m.* odkúp, izkúp.
 Kuštaufen, *v. a.* odkúpiti, iz-
 kúpiti.
 Kuštaufsgeld, *n.* odkupnina.
 Kuštehren, *v. a.* pomést, po-
 métati, zmesi, zmetati; (mit

der Bürste) izščétiti, izščétati,
 izkertáčiti, očísiti. [smet.
 Kuštehricht, *n.* smetje, smeti,
 Kušteimen, *v. n.* scimati, izci-
 mati, cimiti se.
 Kušteltern, *v. a.* prešati, izpre-
 šati, izžmeti, izžémati, iz-
 stiskati, izstiskávati.
 Kuškennen, *v. a.* poznáti; *sich* —,
v. r. in etváš —, kar znati.
 razumiti se na kar.
 Kuškerben, *v. a.* narézkati.
 Kuškernen, *v. a.* košice iztrébiti.
 Kuškiesen, *f.* Kušwässen.
 Kuškitten, *v. a.* izkéljiti, s kel-
 jem izmázati. [mériťi.
 Kušklastern, *v. a.* na sežnje iz-
 Kušklagbar, *a.* izpravdljív, kar
 se izprávdati more.
 Kušklagen, *v. a.* izprávdati, po-
 pravdi dobíti; *v. n.* iztóžiti
 se, natóžiti se.
 Kušklären, *f.* Kušflären.
 Kušklatschen, *v. a.* izpléskati;
 (ausplaudern) raztróbiti.
 Kušklauben, *v.* izbráti, izbiráti.
 Kušklauben, *n.* izbír, izbiranje,
 prebírka. [rátelj.
 Kušklauber, *m.* prebirač, izbi-
 Kušklauberei, *f.* preberljívost,
 izberljívost, zberljívost.
 Kušklauberisch, *a.* preberljív,
 zberljív, izberljív, škarloje-
 dičen.
 Kuškleiden, *v. a.* sleči, slačiti,
 razprávit, razprávljati; (die
 Beschuhung) izzúti, izzúvati.
 Kušklöpfen, *v. a.* iztépsiti, izbiti,
 stresti. [izmodriti.
 Kuškügeln, *v. a.* izmodrováti,
 Kuškommen, *v. n.* iziti; *fig.* raz-
 glasíti se; (vom Feuer) priká-

zátí se, začeti se, navstáti; (seinen Unterhalt finden) živiti se; mit Semanden —, shajati od. pogajati se s kom.

Kuškommen, *n.* potřeba, potřeba, živětie, živlenje, brana; sein — haben, živětie iměti. imeti od česar živěti; sein reichlicheš — haben, se dobro iměti, dobro shajati.

Kuškramen, *v. a.* izložiti oder izlágati na prodáj.

Kuškragen, *v. a.* izpráskati, izdrěti, izkopáti.

Kušrieden, *v. n.* izlésti, izláziti.

Kušstühen, *v. a.* razhladiti, ohladiti.

Kuštundschaften, *v. a.* oglédovati; (ausforschen) izprašovati; (ein Land) obhoditi, obláziti.

Kuštundschaften, *m.* ogléda, ogleduh.

Kuškunft, *f.* věst, izvěstje, dozvedenje, správa, obznámenje; einem — über etwas geben, koga o čem izvěstiti, koga čem soznániti; — bekommen, dozvedeti. [vávnica.

Kuškunftsbureau, *n.* obznano-

Kušlachen, *v. n.* zasměhováti koga, rugati se komu; (genug lachen) nasmejáti se.

Kušlachen, *n.* zasměh, zasměhovánje, poruga.

Kušlachenswerth, *a.* směšen, zasměhovánja vrěden.

Kušlacher, *m.* zasměhovávec, směhún.

Kušladen, *v. a.* izložiti, izlágati, izbásati; (ein Gewehr) izprázniti.

Kušlader, *m.* težák.

Kušlage, *f.* potrošek, trošek, strošek.

Kušland, *n.* ptujina, tujina, ptuja zemlja, inostráni svět.

Kušländer, *m.* ptujec, inostránc.

Kušländische, *a.* ptuj, ptujšen, inostrán, inostránski.

Kušländischeš, *n.* ptujšnost, inostrani proizvodí.

Kušlangen, *v. n.* dovolj iměti, dosti biti.

Kušlassen, *v. a.* rozpustiti, razpušati, izpustiti, izpušati, raztopiti; (weglassen) izpustiti, odpustiti, odstáviti; seine Gedanken über etwas —, odkriti misel svojo o čem.

Kušlassung, *f.* razpušenje, izpušenje; izpústek; (was ausge lassen worden ist) razpušáva.

Kušlassungszeichen, *n.* odverzáj.

Kušlauf, *m.* (des Waffers) odtók, iztók, odtákanje; (der Flotte) odjádranje, odvožnja, odpeljánje.

Kušlaufen, *v. n.* iztéci, steći, steći se, stekati se; (von einem Schiffe) odjádrtati, odpeljáti se. [káti uši.

Kušlaufen, *v. a.* poiskáti od. is-

Kušläuten, *v. a.* zvoniti od. dzvoniti komur.

Kušleben, *v. n.* doživěti, živlenje pustiti, vmřěti; ein ausgelebter Mensch, iztrošen člověk. [izlizávati.

Kušlecken, *v. a.* izlázati, polízati,

Kušleeren, *v. a.* izprázniti, vprázdniiti, sprázdniiti.

Kušlegen, *v. a.* (Waaren) izložiti, izlágati, izkládati; (Geld für einen) plačati, plátiti; (erklä-

- ren) razložiti, razlagati, razkladati, izjasniti; (bei Tischlerarbeiten) obložiti, oblagati; gut oder ſchlecht —, za dobro alj zlo iméti.
- Kuſleger**, *m.* razlagavec; Jeder iſt der beſte — ſeiner Worte, vsaki sebe naj bolj razúmi.
- Kuſlegungskunſt**, *f.* razlagoslovje.
- Kuſſeiden**, *v. n.* preterpéti, preſtáti.
- Kuſſeißen**, *v. a.* poſóđiti, na poſod dati, razpoſóđiti.
- Kuſſeißer**, *m.* razpoſojevavec, poſoditelj.
- Kuſſenten**, *f.* Kuſbiegen.
- Kuſſernen**, *v. a.* izučiti; — *v. n.* izučiti ſe; einen Menſchen —, ſpoznáti človeka.
- Kuſſeſen**, *v. a.* prebráti, izbráti, prečitati, izſtéti,
- Kuſſichten**, *v. a.* zredčiti, izčístiti, izſékati (gojzd).
- Kuſſiefern**, *v. a.* izročiti, predáti.
- Kuſſlieferung**, *f.* predája, izročilo. [dajavni.]
- Kuſſlieferungsz**, *a.* izročivni, pre-
- Kuſſliegen**, *v. n.* preležáti, preležáti ſe; (vom Weine) vſtati ſe. [gáti, izmámiti.]
- Kuſſloßen**, *v. a.* izvábiti, izla-
- Kuſſlößbar**, *a.* odkupljív.
- Kuſſlöſchen**, *v. a.* vgaſíti, pogáſíti, vgaſáti, pogáſáti; (eine Schrift) izbrisáti; — *v. n.* vgaſniti, gaſniti, vgaſnivati.
- Kuſſlöſchlich**, *a.* vgaſljív, pogáſljív; izbrisljív.
- Kuſſlöſen**, *v. a.* odkúpiti, réſiti; (auſſchälen) izluſtiti, odlúſtiti, oljúpiti. [ljupenje.]
- Kuſſlöſung**, *f.* odkúp; luſenje,
- Kuſſlöſungsz**, *a.* odkúpni.
- Kuſſlüſten**, *v. a.* prevétriti, izvétriti.
- Kuſſmachen**, *v. a.* (vollenden) dokončáti, končáti, dodčlati, dovršiti; (auſſchelten) kregati, pokrégati, grajati; (feſtſetzen) odlóčiti, odréditi; — *v. n.* zneſti, činiti; daſ macht nihts, to nič ne dene; eſ macht niht viel auß, ni mnogo; ein außgemachter Narr, pravi bedák. [léti.]
- Kuſſmahlen**, *v. a.* pomléti, ſom-
- Kuſſmalen**, *v. a.* namáláti, izmáláti, napéngati, pobójati.
- Kuſſmärgeln**, *v. a.* razslabíti, iztrošiti. [jiti.]
- Kuſſmarcken**, *v. a.* ograničiti, omé-
- Kuſſmarſch**, *m.* odhod, odtegnútje. [tégniti.]
- Kuſſmarſchieren**, *v. n.* odíti, od-
- Kuſſmäſten**, *v. a.* podredíti, napítati, odebéliti, podkèrmiti.
- Kuſſmeißeln**, *v. a.* izdólbſti.
- Kuſſmelken**, *v. a.* pomólſti, pomléſti, izmólſti, izmléſti, podojtí. [biti.]
- Kuſſmerzen**, *v. a.* iztrébiti, potré-
- Kuſſmeßbar**, *a.* zmèrljív.
- Kuſſmeſſen**, *v. a.* izmèriti, zmèriti, mèriti. [od. izmetáti.]
- Kuſſmiſten**, *v. a.* gnoj izkidati
- Kuſſmitteln**, *f.* Kuſſfindigmachen.
- Kuſſmünden**, *v. n.* ſtekatí ſe, vtekáti ſe. [prebráti.]
- Kuſſmuſtern**, *v. a.* preglédáti,
- Kuſſnagen**, *v. a.* izglodáti; oglodáti; preglodáti.
- Kuſſnäßen**, *v. a.* obſíti, preſíti, obſívati.
- Kuſſnähme**, *f.* izjém, izjémek,

- iznimka, izvzetek; mit —, zvun, razún.
- Kušnahmſweise, *ad.* pod navado, pod običajem, nenávodno, neobično, izvanrédno.
- Kušnehmen, *v. a.* izvzeti, izjemáti; (auſſchließen) izvzeti; (ſehen) viditi, razpoznáti; ſich — *v. r.* priſtáti, odlikovati se; er nimmt ſich gut auſ, lépo ga je pogledáti.
- Kušnehmend, *a.* osobít, neobičen, izvanréden, odličén.
- Kušöden, *v. a.* puſtöſiti, opuſtöſiti.
- Kušpaſſen, *v. a.* raztovóriti, iztovóriti, izprázni, izprávití.
- Kušpariren, *v. a.* odverniti, odvráćati. [gnáti, ſpodíti,
- Kušpeitſchen, *v. a.* iztépſti, iz-
- Kušpflatern, *v. a.* s kammjem oblöziti.
- Kušſchlappen, Kuſſtaubern, *v. a.* izžlabráti, izklopotáti.
- Kušſtündern, *v. a.* obrópati, porópati, okráſti, poróbiti, opléniti. [nik.
- Kušſtúnderer, *m.* ropár, razbój-
- Kušſpöſſern, *v. a.* podbláziniti.
- Kušpoſaunen, *v. a.* raztróbiti, raztróbenáti, razgláſiti.
- Kušprägen, *v. a.* skováti, kováti.
- Kušpredigen, *v. a.* predigo končáti. [viti.
- Kušpreiſſen, *v. a.* razslávljati, sla-
- Kušpreſſen, *v. a.* izžméti, izžémáti, iztískati, izpréſáti.
- Kušpumpen, *v. a.* po cévki izčrepáti.
- Kušpuſzen, *v. a.* zlépſáti, očéditi, ozálſáti, okínčáti; (daſ Licht) pogáſiti, vgaſiti; (einen Ber-
- weiſ geben) poſvaríti, pokrégati.
- Kušquetschen, *v. a.* izgnjéčiti.
- Kušrabiren, *v. a.* izſtérpati.
- Kušraſen, *v. n.* izdivjáti se, iztogotéti se, pomíríti se, vpo-
kójiti se.
- Kušraſten, *f.* Kuſruhen.
- Kušrauchen, *v. a.* pokadíti, izkadíti, popúſiti, izpíti; — *v. n.* izkadíti se, skadíti se, izdímíti se.
- Kušräuchern, *v. a.* (mit Weiſſrauch) pokadíti, okadíti, okájati, nakadíti; (Schinken) suſíti, osuſíti, poſuſíti.
- Kušraufen, *v. a.* izpipáti, izpúl-
jíti, izčúpati, izrováti.
- Kušräumen, *v. a.* otrébiti, iz-
trébiti, izčíſtíti, izprázni.
- Kušraupen, *v. a.* iztrébiti go-
sénce.
- Kušräuſſern, *v. a.* u. *v. n.* iz-
káſljati se, izhèrkati, her-
kati se.
- Kušräuten, *f.* Kuſrotten.
- Kušrechen, *v. a.* izgrábiti, iz-
grábljati, ográbiti, ográbljati.
- Kušrechnen, *v. a.* izračúníti, pre-
račúníti. [preračún.
- Kušrechnung, *f.* račún, izračún,
- Kušrecken, *f.* Kuſſtrecken.
- Kušrede, *f.* izgóvor, ovínk, izbég.
- Kušreden, *v. a.* izgovóriti, iz-
govárjati, izréči, izúſtíti;
einem etwaſ —, izgovóriti
komu kar, pregovárjati ko-
gar od kar; ſich — *v. r.* iz-
govóriti se, izgovárjati se,
oprávdáti se.
- Kušregnen, *v. n.* izdežováti,
dežováti henjati.

Aušreiben, *v. a.* iztréti; izribati, poribati. [iméti.
 Aušreichen, *v. n.* dosti biti, dosti
 Aušreinigen, *v. a.* izčistiti, očistiti.
 Aušreisen, *v. n.* odíti, odpotováti, na pot se podáti.
 Aušreisen, *v. a.* izdréti, iztergati; Báhne —, zobe tergati od. vtergati; — *v. n.* ster-gati se, pretergati se; (entflie-
 hen) vteči, vjiti, pobégniti, uskočiti, zbežati, pobrisati jo.
 Aušreißer, *m.* uskok, pobégnež.
 Aušreiten, *v. n.* izjézditi, konja zasésti.
 Aušrenten, *v. a.* zviniti, zvréči.
 Aušreutern, *v. a.* prerésešiti.
 Aušrichten, *v. a.* oprávití, včíniti; eine Hochzeit —, pir prigotóviti, pripraviti, dati, služiti; einen Gruß —, pozdráviti; eine Bottschaft —, povédati, na znanje dati; (ver-láunden) ogovoriti, ogovárjati, osírati, oščávljati, obrékovati.
 Aušringen, *v. n.* konec vzeti, smert storiti; — *v. a.* ožméti, ožémati. [izcurljati.
 Aušrinnen, *v. n.* iztéči, izcúriti, Aušroden, *v. a.* izkèrcíti.
 Aušrollen, *v. a.* razvíti, razvíjati.
 Aušrotten, *v. a.* izkoréniti, izkoréníniti, izkèrcíti, iztrébiti, pokončáti.
 Aušrücken, Aušrückén, *v. n.* odríniti, odíti; (aufziehen) nastó-piti.
 Aušruf, *m.* vskrik, vsklik, za-kričáj; razglášenje, razglás.

Aušrufen, *v. n.* zakričáti, zavpíti, vsklikniti, kričáti, vpíti; (ver-
 kündigen) preklícovati, pre-
 klicáti, razglásiti, razglášati, javljati.
 Aušrufer, *m.* glasnik.
 Aušrufungszeichen, *n.* podpiče, klicáj.
 Aušruhen, *v. n.* počíti, počiti se, počívati se, oddahnúti se.
 Aušrunden, *v. a.* zvochrógliti, zoblití.
 Aušrupfen, *v. a.* izpipati, izpúl-jiti; (ein Härtchen) zmekniti.
 Aušrüsten, *v. a.* (bewaffnen) obo-róžiti, oboróžjati; (versehen) oskerbéti, prevíditi.
 Aušrutschen, *f.* Aušgleiten.
 Aušsaa, *f.* setva, setvina.
 Aušsáen, *v. a.* sejáti, vsejáti, posejáti.
 Aušsage, *f.* povéd, izpóvéd, govor; — der Zeugen, svédočanstvo.
 Aušsagen, *v. a.* povédati, izpo-védati, izréči; (vor Gericht) pričáti, svédočiti, frei —, svobodno govoriti.
 Aušsägen, *v. a.* izžágati, odžágati.
 Aušsáß, *m.* goba, garje, srab.
 Aušsáßig, *a.* gobav, gobast, garjev, srabljív.
 Aušsäubern, *v. a.* počistiti, očistiti, scístiti, osnážiti.
 Aušsaufen, *v. a.* izpíti, spíti, popíti.
 Aušsaugen, *v. a.* izsesáti, pose-sáti; (entkráften) oslabiti, iz-tróšiti.
 Aušsäugen, *v. a.* nadojiti.
 Aušschaben, *v. a.* izstèrgati.
 Aušschálen, *v. a.* oljúpiti, lju-piti, izljúpiti.

Kušfank, *m.* prodaja pijac.
 Kušfharren, *v. a.* izkopati, izkopavati.
 Kušfhattiren, *f.* Schattiren.
 Kušfhägen, *v. a.* céniti.
 Kušfhaunen, *f.* Kušfsehen.
 Kušfhäumen, *v. a.* izpéniti, s pênami izvréci; — *v. n.* odpéniti se.
 Kušscheeren, *v. a.* izstriéi.
 Kušfcheiden, *v. a.* izlóciti, odlóciti; — *v. n.* odlóciti se, razlóciti se. [lvati
 Kušfshellen, *v. a.* okrégati, opso-
 Kušfshenken, *v. a.* kerémáriti, točiti, tabernáti.
 Kušfsherzen, *v. n.* izšáliti se.
 Kušfshuchen, *v. a.* splášiti, poplášiti. [pošljati, izposláti.
 Kušfshicken, *v. a.* razposláti, raz-
 Kušfshießen, *v. a.* izvstreliti, iz-
 streljati. [izdvévat.
 Kušfshiffen, *v. a.* iz ladje na brég
 Kušfshimpfen, *v. a.* opsovati, psovati. [razprávljati.
 Kušfshirren, *v. a.* razprávit.
 Kušfshlachten, *v. a.* meso prodá-
 jati.
 Kušfshlafen, *v. n.* naspáti se, naspávati se; den Kušf —, izspávati vino.
 Kušfschlag, *m.* pervi vdar; — der Wage, premáh, premáhlej, prevága, pretég; der Sache den — geben, dokončati stvar; (Entscheidung) odlócenje, odlúka, (auf der Haut), srab, garje, krasta; (des Pferdes) ritanje.
 Kušfshlagen, *v. a.* izbiti, razbiti, izbijati; (etwas Angebo-
 thenes) ne prijéti, ne vzeti,

zavréci; (zurückschlagen) nazaj zbiti ob. spoditi; — *v. n.* (von Pferden) ritati, rincati, berkati, berkniti; (von der Wage) nagniti se, premáhniti, obésiti se; (von Bäumen) gnati, pogánjati, popkati, zalistávati; (auf der Haut) izpustiti se, spušati se, osúti se; (sich endigen, schlecht oder gut) iziti, konec vzeti, sprevréci se, (von der Uhr) odbiti, odkláti.
 Kušfshlämmen, *v. a.* glinjo izpráti.
 Kušfshleifen, *v. a.* izbrúšiti.
 Kušfshleppern, *v. a.* polópati, izlópati, polóskati, počavsáti.
 Kušfshließen, *v. a.* dveri pred kom zaprétiti; (von einer Gesellschaft) izkljúčiti, izlóciti, odaljiti; fig. izvzeti, izjemáti; auschließendes Recht, pravo samovlastito ob. izkljúčivo.
 Kušfshließend, *a.* izkljúčiven, izlóciven. [kljúčiv.
 Kušfshließlich, *a.* izkljúčljiv, iz-
 Kušfshluchzen, *v. n.* navtrínjati se, navekati se, natarnjá-
 vati se. [se.
 Kušfshlummern, *v. n.* nadrémati
 Kušfshütphen, *v. n.* vjiti, izmúzniti se, izdérkniti.
 Kušfshürfen, *v. a.* posérkati, izsérkati.
 Kušfshuß, *m.* izkljúčenje, izkljúčba; izjém; mit —, zvun, razún. [schelten.
 Kušfshmähen, Kušfshmälen, *f.* Kušfshmauchen, *f.* Ausrauchen.
 Kušfshmeißen, *f.* Auswerfen.
 Kušfshmelzen, *v. a.* raztopiti, razpustiti, razpúšati; — *v. n.*

- raztopiti se, razpustiti se, razpušati se; daš Kušgeschmolzene, razpušava, raztoplina.
- Kušschmieden, *v. a.* okovati, podkovati; (tošschmieben) odkovati. [omázati, izmázati.
- Kušschmieren, *v. a.* namázati,
- Kušschmücken, *v. a.* okinčati, olěpsati, zlešpsati, okrásiti.
- Kušschnallen, *v. a.* odkópčati, odkopčavati, razkópčati, razkopčavati.
- Kušschnarcken, *v. n.* naherčati se, naherkati se, nadernjohati se. [oddáhniti se.
- Kušschnauben, *v. n.* odsopsti se,
- Kušschnäuzen, *v. a.* vsekniti.
- Kušschneiden, *v. a.* izrězati; porězati; odrězati; (Bäume) iztrěbiti, trebiti, podklěstiti; (Waaren) prodávati, prodávati po laktu. [stiti, izgláditi.
- Kušschneiteln, *v. a.* klestiti, skle-
- Kušschnitt, *m.* zaréz, zaréza; izrez, izréza; poréz, poréza.
- Kušschnitzen, *v. a.* izrezljati, izrězkati.
- Kušschnüren, *v. a.* razvězati.
- Kušschöpfen, *v. a.* izčrepáti, počrepáti, pojěmati, izjěmati.
- Kušschossen, *v. n.* (von Aehren) zmetávati se; (von Bäumen) gnati. [odrastlek, odrastek.
- Kušschößling, *m.* odraslek,
- Kušschoten, *v. a.* oljúpiti, otrebiti.
- Kušschreiben, *v. a.* (aus etwas) izpisati, prepisati; (zu Ende schreiben) napisati, dopisati; (einen Reichstag) razpisati, pozvati, razglasiti.
- Kušschreiben, *n.* oglás, proglás, razpis; izpis.
- Kušschreiber, *m.* izpisár.
- Kušschreibung, *f.* izpis, prepis; napisanje; razpis, razpisanje, razglášenje.
- Kušschreien, *v. a.* razkričati, razglasiti; sich — *v. r.* izkričati se, nakričati se, nadrěti se.
- Kušschrotten, *v. a.* zvoiliti, prevólititi; (herauswálzen) izváljati, izvaliti.
- Kušschuhen, *v. a.* izzúti, izzúvati.
- Kušschürfen, *v. a.* izríti, ríti, izkopáti, rovati, jamati, izróvati, izjámati.
- Kušschuß, *m.* izstrěl; izmět, prebirek, izvėžek, odvėžek; (bei einer Versammlung) odbor, odbórstvo, izbor.
- Kušschußmitglied, *m.* odbórník, izbórník.
- Kušschußtag, *m.* odborni dan.
- Kušschußmann, *f.* Kušschußmitglied.
- Kušschütteln, *v. a.* iztrěsti, stresti, iztróstiti.
- Kušschütten, *v. a.* (eine Flüssigkeit) izliti, izlijati, razliti, razlivati; (etwas Trockenes) izsúti, izsipati, razsúti, razsipati; (einen Saß) izprázniiti, sprazniti; sein Herz —, odkríti ododprěti serce.
- Kušschwämmen, *f.* Kušschwemmen.
- Kušschwänken, *v. a.* izplákniti, izpráti, polniti.
- Kušschwären, *v. n.* ognojiti se, zagnojiti se.
- Kušschwärmen, *v. n.* (von Bienen) rojiti, izrójiti se; (von Menschen) naklátiti se, priiti k pameti, spametováti se.
- Kušschwäzen, *f.* Kušplaudern.
- Kušschwefeln, *v. a.* nasumpóriti.

Kuššweif, *m.* ovink.

Kuššweifsen, *v. a.* izpráti, izpláknúti; iztesáti; — *v. n.* (im Leben) zablódi, oddaljíti se, zajti; (im Leben) razúzdano ob. nečisto živéti, nečistováti, prešestováti.

Kuššweifsen, *a.* razúzdan, razgózdan, nečist, nesrámen, razpúšen, prešesten.

Kuššweifsling, *m.* nečistník, nesrámež, prešestovávec.

Kuššweifung, *f.* nečistnost, razuzdanost; nečistovánje, prešestovanje, razúzdano od. razpúšeno živlénje.

Kuššwemmen, *v. a.* izpláviti, popláviti, popláhnúti, izpláhnúti.

Kuššwißen, *v. n.* izpotíti se; (daß Erlernte) zabiti, pozábiti.

Kušsegehn, *f.* Absegehn.

Kušsehen, *v. a.* preglédati, doglédati; — *v. n.* viditi se, činiti se, kazati se, priliko iméti; wie siehst es aus? kako je? ihr sehet gut (schlecht) aus, zdravi, bolni, ste viditi.

Kušsehen, *n.* vid; lice; podóba, obráz, slika; dieß muß ein andereß — bekommen, to se mora spreobniti.

Kušsehen, *v. a.* precedíti, precedjati, izcedíti, izcéjati.

Kušseimen, *v. a.* precedíti od. očistúti sterd. [zunaj.

Kußen, *ad.* zvnaj, zvune, vuna;

Küßenden, *v. a.* razposláti, razpóšljati, izposlúti, odposlúti.

Kußenfláche, *f.* poveršje, poveršnost.

Kußenweite, *f.* zvnájno lice, vúnájna podoba od. stran.

Kußen, *pp.* razún, zvon, razvún, brez, verh, izvan.

Kußen, *f.* Küßerlich.

Kußenhehlich, *a.* nezákonski.

Kußenreß, *n.* zvnájšnost.

Kußengerichtlich, *a.* nevráden, nesodben.

Kußenhalb, *ad.* zvnaj, zunaj.

Kußenlich, *a.* zvnájnu, vúnájnu, zvnájšen.

Kußenrn, *v. a.* na znanje dati, izreči se, izústiti; — *v. n.* izústiti se, naznánúti, izpóvedati.

Kußenordentlich, *a.* nenávaden, neobičen, neobičajnu, zvnúredén; — *ad.* silno, močno, rameno, vele.

Kußenst, *a.* zadnji, posléden, nakónčen, skrajn; — *ad.* nad vsim, ne za izreči.

Kußensegen, *v. a.* izpostáviti, izpolóžiti; (tabeln) grajati, kregati, poprávljati; (aufstieben) odstáviti, odlóžiti, odlagati, odnášati, odkládati; einer Gefahrl —, staviti, potúsniti ob. vreči v nevarnost; sich der Gefahrl —, podáti se v nevarnost; einen Gehalt —, plačo odrédúti ob. odlóčiti.

Kußensein, *v. n.* ne bitú domá, zvnaj biti; (geendiget sein) minúti, končáti se; es ist aus mit ihm, so mu odzvonili.

Kußenstcht, *f.* vid, razgléd, izgléd; upanje, up, nada.

Kußenstieben, *v. a.* presjáti.

Kußenstiechen, *v. n.* posušiti se

Kußenstieben, *v. a.* izvarúti, izkúhati.

Kußenstingen, *v. a.* izpéti, spéti.

Kušfinnen, *v. a.* izmisliti, iztuh-tati, iznajti. [mirljiv, spravlživ.
 Kušföhnbär, *a.* potolažljiv. po-
 Kušföhnen, *v. a.* spraviti, po-
 tolažiti, pomiriti.
 Kušföhner, *a.* potolaživ, to-
 laživ, miriven.
 Kušföhnung, *f.* sprava, pomírenje.
 Kušföndern, *v. a.* odlóčiti, iz-
 ločiti. [ločba, izločitva.
 Kušföndung, *f.* odlóčba, iz-
 Kušfpähen, *v. a.* ogleđovati,
 pregledovati; zasléditi, zas-
 sléđovati.
 Kušfpäher, *m.* ogléda, ogleđuh.
 Kušfpänn, *m.* odpréga, odpreg;
 postája.
 Kušfpannen, *v. a.* napéti, na-
 pénjati, razpéti, razpénjati;
 (die Pferde) razpréči, razpré-
 gati. [izšáliti se.
 Kušfpassen, *v. n.* iznoréati se.
 Kušfpaziren, *v. n.* sprehoditi se,
 izšétati. [sti.
 Kušfpeifen, *v. a.* pojésti, odjé-
 Kušfpenden, *v. a.* razdéliti, dě-
 liti, razdáti, razdájati, raz-
 dávati, podéliti. [litelj.
 Kušfpender, *m.* dělivec, podé-
 Kušfperren, *v. a.* dveri pred
 kom zaprétí od. zapírati; die
 Füße —, razpéti, razkoračiti
 noge.
 Kušfpeien, *v. a.* izpljúniti, iz-
 pljuvati; (Feuer) izmetávati,
 bljuvati.
 Kušfspielen, *v. a.* izigráti, nai-
 gráti, (durch die Lotterie) raz-
 igráti; (zu Ende spielen) doi-
 gráti, izigráti, igro končati.
 Kušfspinnen, *v. a.* izpréstí; (Rän-
 ze) skováti, izpléstí, izmisliti.

Kušspioniren, *f.* Kušspähen.
 Kušspottin, *v. a.* jemanden —,
 zasměhováti kogar, posme-
 hováti se komu, rugáti se
 komur. [posměh, porúga.
 Kušspottung, *f.* zasměhovanje,
 Kušsprache, *f.* pregóvor, izgó-
 vor, izréka, izustenje.
 Kušsprechen, *v. a.* izréči, pre-
 govoríti, izústiti.
 Kušspreizen, *v. a.* razpéti; die
 Flügel —, razkríliti.
 Kušsprengen, *v. a.* izbítí, od-
 bítí, izvréči; (ein Gerächt)
 razšírití, razšírjati, razná-
 šati, razkríčati; es geht das
 Gerächt, glási se, pově se.
 Kušspriesen, *f.* Kušproffen.
 Kušspringen, *v. n.* izskočiti, od-
 skóčiti.
 Kušspritzen, *v. a.* izkropítí, iz-
 persknítí, izbsikáti.
 Kušsproffen, *v. n.* gnáti od. po-
 gánjati berst, kliti, cimiti
 se, berstíti se. [mladíka.
 Kušsprößling, *m.* berst, cima,
 Kušspruch, *m.* izústek, izrék,
 pregóvor, izrečénje; rászód-
 ba; zapóvėd.
 Kušsprühen, *v. a.* metáti, sipáti,
 od. rigáti ogenj.
 Kušspucken, *v. a.* pljúniti, iz-
 pljúniti, izpljuvati.
 Kušspülen, *v. a.* izmítí, izní-
 vati, izpláhniti, izpráti.
 Kušspülicht, *n.* pomíje.
 Kušspüren, *v. a.* zasléditi,
 osléditi, izvóhati.
 Kušstaffiren, *v. a.* Jemanden —,
 kogar obléči od. z oblěkopre-
 skerbéti. [dolgá.
 Kušstand, *m.* dolg, ostánek od

Kušständig, *a.* dolžen.
 Kuštatten, *v. a.* previditi, oskerběti; seine Tochter —, vdati hčer. [terna; dota
 Kuštattung, *f.* previdenje; ju-
 Kuštäuben, *v. a.* izprášiti.
 Kuštöbern, *v. a.* Kušföbern.
 Kuštrecken, *v. a.* izbósti, izpeh-
 niti, izkopati; (ein Glas Wein)
 izprázniiti, izpiti.
 Kuštrecken, *v. a.* oběsiti, izo-
 běsiti, iztakniti.
 Kuštsehen, *v. a.* prestāti, pre-
 terpěti, preněsti. [krásti.
 Kuštsehen, *v. a.* okrásti, po-
 Kuštstellen, *v. a.* razstáviti, iz-
 stáviti, izpostáviti; izložiti,
 izlagati; Waschen —, postá-
 viti od. odrediti; (einen Bech-
 sel) napisati, dati; (tabeln)
 popráviti, poprávljati, grajati
 Kuštsterben, *v. n.* odvmrěti, zav-
 vmrěti, povmrěti, odvmírati,
 zavmírati. [šina.
 Kuštsteuer, *f.* dota, juterna, děl-
 Kuštsteuern, *f.* Kuštatten.
 Kuštstinken, *v. n.* izsmerděti.
 Kuštstobern, *v. a.* zaslěditi, oslě-
 diti, izvohati; izplášiti, iz-
 gnati, pregnati.
 Kuštstochern, *v. a.* zobe izčistiti
 od iztrěbiti.
 Kuštstochen, *v. a.* (porópe) iz-
 kěrcěti, izsekāti.
 Kuštstopfen, *v. a.* natláčiti, nap-
 hāti, nagatiti.
 Kuštstören, *v. a.* razriti, razko-
 pati, razróvati, preběrskatí,
 preiskāti.
 Kuštstoß, *m.* odbítje, izbítje.
 Kuštstoffen, *v. a.* odríniti, izrín-
 niti, odbiti, izbiti.

Kušstrecken, *v. a.* stegniti, raz-
 tégnti, moliti; (die Arme)
 razpěti, razšřiti, šřiti; (anz-
 ziehen) napěti, napěnjati,
 natégniti, natégovati.
 Kuštstreichen, *v. a.* (Falten) iz-
 gláditi, razgláditi; (mit der
 Feder) izhrisati, zbrisati, bri-
 sati; (mit Ruthen) tepsti, pre-
 těpati, pretěpsti.
 Kuštstreuten, *v. a.* izprávdati.
 Kuštstreuen, *v. a.* razrěsti, raz-
 trósiti, razšřpati, razšřiti;
 fig. razněsti, razglásiti.
 Kuštstricken, *v. a.* izklinčati.
 Kuštriegeln, *v. a.* izčesāti, po-
 gláditi, izčohati.
 Kuštströmen, *v. n.* razliti se, raz-
 livati se, razljaji se.
 Kuštstübieren, *v. a.* izučiti se, nau-
 čiti se; (ersinnen) izmšřiti.
 Kuštstürmen, *v. n.* izběsniti se,
 vpokojiti se, pomírati se, iz-
 hruměti, iznevihťovāti se.
 Kuštstürzen, *v. a.* zverniti, pre-
 valiti, prekúcniti; (etwas
 flüßfiges) razliti; (ein Glas
 Wein) izpiti, popiti. [pirati.
 Kuštstügen, *v. a.* podprěti, pod-
 Kuštsuchen, *v. a.* izbrāti, izbi-
 rati; odbrāti, odbírati, poi-
 skāti; (Uleß) preiskāti, pre-
 metāti.
 Kuštsuchen, *f.* izbíranje, izbě-
 ra; odbíranje.
 Kuštstühnen, *f.* Kuštstöhnen.
 Kuštstüfeln, *v. a.* obložiti, ob-
 děskati, izděskati.
 Kuštstunzen, *v. n.* izplesāti, od-
 plėsati, izrājati se.
 Kušttausch, *m.* zaměna, preměna.
 Kušttauschen, *v. a.* zaměniti, pre-

měniti, zaměnjati, změnjati, zaměnjováti.
 Kuštaujšer, *m.* zaměnjávec.
 Kušter, *f.* ostrá, ostrica, školjka.
 Kušterbehášter, *m.* osternjak.
 Kušterfänger, — fišer, *m.* ostrigar.
 Kušterfiščereí, *f.* ostrólòv, ostrólòvitva, školjkolòv.
 Kušterweib, *n.* ostrigarica.
 Kuštheilen, *v. a.* razděliti, izděliti, razdáti, razdávati.
 Kuštheilung, *f.* razdělítva, razdělba.
 Kuštheilungs-, *a.* razděliven.
 Kuštun, *v. a.* sleči, svleči, slačiti; (ein Licht) vgasiti; (ausleihen) posódiťi.
 Kuštiefen, *v. a.* izvotliti, izrováti, izriti, iskopáti, izdólbiti.
 Kuštilgen, *f.* Bertilgen.
 Kuštilger, *f.* Bertilger.
 Kuštilgung, *f.* Bertilgung.
 Kuštoben, *v. n.* izdivjati, izběsniti, vmiriti se, vpokójiti se.
 Kuštrag, *m.* znesek, znesba; (gerichtliche Entscheidung) razsóda, razsódba, razlóčba, odlóčba, razlóčenje, dokončanje, konec.
 Kuštragen, *v. a.* iznésti, iznóstiti, iznášati; (ausplaudern) raznášati, razglasiti; — *v. n.* znesti, činiti.
 Kuštrauern, *v. n.* dožalováti se, izžalováti se, izžalóstiti se.
 Kušträumen, *v. n.* dosanjati, presanjati.
 Kuštreiben, *v. a.* izgnáti, izgánjati, izgóniti, iztérati, od-

spoditi; (von Pflanzen) gnati, berstiti se, cimiti se.
 Kuštrennen, *v. a.* odporjati, izporjati, odpáratí, izpáratí.
 Kuštreten, *v. a.* poteptáti, poceptáti, razteptáti, pogáziti, pomandráti; die Schuhe —, shoditi se, čevle razhoditi; — *v. n.* mit dem Fuße —, prestopiti, prekoráčiti se; (von Flüssen) izliti se, jez preváliti ob. predréti; (flüchtig werden) pobégniti, zbegniti, vteči; (aus einer Gesellschaft) odstópiti, izstópiti; aus dem Dienste treten, iz službe stopiti, službo pustiti.
 Kuštriefen, *f.* Kuštröpfeln.
 Kuštrinken, *v. a.* izpíti, popíti.
 Kuštritt, *m.* odstóp, izstóp; — des Flusses, popláva, poplavica; (Luft) pobég, beg.
 Kuštrócknen, *v. a.* posušiti, izsušiti, presušiti; — *v. n.* posušiti se, vsahniti.
 Kuštrommeln, *v. a.* razbobnjati; fig. raztróbiti, raztrésti, raznésti.
 Kuštrompeten, *v. a.* raztróbiti.
 Kuštröpfeln, *v. n.* izkapljati.
 Kuštünchen, *f.* Kušweisen.
 Kuštunken, *v. a.* izpomóčiti, izpomákati, izmákati.
 Kušüben, *v. a.* storiti, včiniti; vžbati, vaditi; eine Kunst —, biti umétnik, vžbati se v čem.
 Kušwachsen, *v. n.* dorásti, odrásti, izrásti; ausgewachsen sein, gerhav biti.
 Kušwägen, *v. a.* izmériťi, izvá-gati; iztehtati, potéžati.

Kušwahl, *f.* izbór; (daß Kušwählen) izbiranje, zbera.
 Kušwählen, *v. a.* izvoliti, izbráti, izbírati, odbráti, odbirati. lvaljati.
 Kušwalzen, *v. a.* izvaljati, pokušwanderer, *m.* izselovávec, preselovávec, preselovátel.
 Kušwandern, *v. n.* seliti se, preseliti se, preselováti se.
 Kušwanderung, *f.* selovanje, selitva, preselováne, preselitva.
 Kušwärmen, *v. a.* pogrétí, pogrévati; sogrétí, sogrévati; razgrétí, razgrévati.
 Kušwarten, *v. a.* dočákati, pričákati.
 Kušwärtig, *a.* zvonáj, vunáj, inostrán, ptuj, ptujšen.
 Kušwártš, *ad.* zvonaj, od zvonaj; in der Fremde, na ptujm, v tujh krajih.
 Kušwáſchen, *v. a.* omíti, izmíti, omívati; opráti, izpráti, opérati; (Wáſche) spráti, prati, opráti.
 Kušwáſſern, *v. a.* izvodeníti, namóčiti; zu Waſſer werden, zvodenéti.
 Kušwechſel, *m.* izmèna, zamèna, premèna, zmèna, zmènitva.
 Kušwechſelbar, *a.* izmènljiv, zmènljiv, zamènljiv, premènljiv. ljavec.
 Kušwechſeler, *m.* mènitelj, mèn.
 Kušwechſelung, *f.* Kušwechſel.
 Kušweg, *m.* izhod, pot; ovink, izbèg, izgóvor; fig spasenje, rèšenje. lpuhati.
 Kušwehen, *v. a.* izpuhníti, iz-
 Kušweichen, *f.* Erweichen.
 Kušweichen, *v. n.* einem —, zo-

gniti, ogníti od. izogibati se kogar. lgib.
 Kušweichung, *f.* zogibanje; zo-
 Kušweiden, *v. a.* izčéravati, razprávi; (abweiden) popásti, izpásti; (auſjäten) opléti, opléviti.
 Kušweinen, *v. n.* izplákati se, najókati se, nacvíliti se.
 Kušweiſ, *m.* spriček, dokáz; izkaz, svédóčba.
 Kušweisen, *v. a.* izgnáti, pregnáti, prognáti; (mit Zeugniſſen) izvížati, spričati, dokázati, svédóčiti.
 Kušweiſung, *f.* spričanje, spričba, dokáz. lni listič.
 Kušweiſſettel, *m.* spriček, prič-
 Kušweiſſen, *v. a.* pobéliti, obéliti.
 Kušweitern, *v. a.* razšíríti, razprostráníti, raztègnúti.
 Kušwendig, *ad.* zvonaj, na pamet, iz glave; — *a.* zvonáj, zvonájšen.
 Kušwerden, *v. n.* zveršíti se, pri kraju biti, kraj biti čemu.
 Kušwerfen, *v. a.* izvréči, izmètáti, izlúčáti, odbáciú, izbljuváti; (verwerfen) zavréči, odvréči; (beſtimmen) odlóčiti, odréditi; (eine Speiſe) izri-gati, izbljuváti.
 Kušwerſlich, *f.* Kušwürfig.
 Kušwerſling, *f.* Kušwürſing.
 Kušweſen, *v. a.* izbrúſiti, nabrúſiti; fig. pregrèško poprávi, opráti se.
 Kušwickeln, *v. a.* razvíti, razvíjati, razmótati.
 Kušwiegen, *f.* Kušwágen.
 Kušwinden, *v. a.* ožéti, ožéma-

ti; (Getreide) veti, izveti, ve-
jati, izvéjati. [jača.
Kušwindschaukel, *f.* vevnica, ve-
Kušwintern, *v. a.* (den Winter
über erhalten) éez zimo pri-
hrániti od. obdržati; — *v. n.*
pomérzniti, ozébsti, pozébsti.
Kušwirken, *v. a.* (den Huf) iz-
rézati, obrézati; (bei Sägen)
sleči, slačiti, razpráviti; (be-
wirken) zadobiti, obdržati,
izprósiti; (ein Gewebe vollens-
den) stkati, dotkáti; — *v. n.*
koučati od. dovéršiti svoje
délo. [sati, otréti
Kušwischen, *v. a.* izbrísati, obrí-
Kušwitern, *v. a.* prevériti,
zvétriti; (entdecken) zasléditi,
obvóhati; — *v. n.* iznevihúti se.
Kušwölben, *v. a.* oblókati, obó-
kati.
Kušwölfen, *sich, v. r.* razvédríti
se, razpráviti se, izjásniti se.
Kušwuchs, *m.* zrast; (Höcker)
gerba.
Kušwühsen, *v. a.* izrítiti, izrováti.
Kušwurf, *m.* izmět, smet, iz-
vèrg, zveržek; — der Ge-
därme, smrad; — des Blú-
tes, pljuvanje kerví.
Kušwürfeln, *v. a.* izvádlati.
Kušwürfig, *a.* izvéržen. [bež.
Kušwürfling, *m.* izvérženc, tre-
Kušwurzel, *v. a.* izkoréniti,
izkoréniniti, izkérčiti, s ko-
rénom vred idrėti.
Kušwühsen, *v. n.* izdivjáti se,
nativjáti si, izbésniti se, na-
bésniti se, vpokójiti se.
Kušzacken, *v. a.* narézkati, na-
rezljáti. [plátiti, popláčati.
Kušzahlen, *v. a.* izpláčati, iz-

Kušzahler, *m.* izpláčitelj.
Kušzählen, *v. a.* izbrójeti, pre-
brójeti, soštéti, prestéti; (auf
die Seite zählen) odbrójeti,
odštéti.
Kušzähneln, *v. a.* nazóbkati,
nazóbljáti, nazóbčati, nazo-
bikati.
Kušzanhen, *v. a.* okrégati, iz-
psováti; — *v. n.* nakrégati
se, nakláti se, nasvájati se.
Kušzapfen, *s.* Abzapfen, Kus-
schenen.
Kušzäunen, *v. a.* ográdití.
Kušzehen, *s.* Kuštrinken
Kušzehenten, *v. a.* izdesétiti, iz-
desetíniti, desetúniti.
Kušzehren, *v. a.* (zehend ent-
kräften) sušiti, posušiti, čin-
žati, sčínžati; — *v. n.* su-
šiti se, posušiti se, činžati
se, sčínžati se. [dera.
Kušzehrung, *f.* sušica, jetika,
Kušzeichnen, *v. a.* zaznámovati,
zaznámnjati; (aus einem Buche)
izpísati; (einen hervortun) po-
višati, poveličati, posláviti;
sich —, *v. r.* povíšati se, sla-
vnega se skazati, slavo za-
dobiti.
Kušzeichnung, *f.* izpísanje, po-
višanje, poslávjenje.
Kušziehen, *v. a.* izvléči, izvlá-
čiti, izpotégniti, izpotégo-
vati; (ausbreiten) iztégniti,
stegniti, razšíriti; (schristlich)
izpísati, izvódití; (auskleiden)
sleči, slačiti, razpráviti, raz-
právljati; (Stiefel) izzáti, iz-
úvati; einen —, koga ocigá-
niti, okrásti od sleči; (aus-
dehnen) natégniti, iztégniti,

natégovati; — *v. n.* seliti se, preseliti se, preselovati se; oditi, odriniti, odláziti.
 Auszieren, *v. a.* okinčati, nakinčati, okinčiti, olěpsati.
 Auszimmern, *f.* Austáfeln.
 Auszirfeln, *f.* Abzirfeln.
 Auszischen, *v. a.* izpsikati.
 Auszug, *m.* odid, odlazek; — aus der Wohnung, preselitva, selitva, preselování; — aus einer Schrift, izpis, izvód, izvadek, izpisek.
 Auszugsweise, *ad.* vkratkim, pokráceno, v izpisu.
 Auszupfen, *v. a.* izpipati, izpljiti, izčupati. ljetnost.
 Authenticität, *f.* istinitost, veruthentisch, *a.* istinit, verjeten.
 Authographisch, *a.* samopisan; izviren.
 Autorat, *m.* samovladár.
 Autoratíe, *f.* samovládárstvo, samovláda.
 Autor, *m.* pisatelj, spisatelj, spisavec, začétnik, počétnik.
 Autorisiren, *v. a.* povlástiti.
 Autorschaft, *f.* pisatelstvo.
 Autorität, *f.* veljáva, veljavnost, važnost, pošćenje, dostojnstvo.
 Auweh, *i.* ah! oh! gorjé! joj in gorjé! joj! préjoj! joj meni! ojémene! jaoh! vajme!
 Avancement, *n.* povišanje.
 Avanciren, *v. n.* povišan biti.
 Avantgarde, *f.* sprednja vojska.
 Avertiren, *f.* Benachrichtigen.
 Avisbrief, *m.* naznanívno oder objávno pismo.
 Aze, *f.* Achse.

Arjom, *n.* zakladna točka.
 Art, *f.* sekira; (Fällart) drévnica, podirača, drévnjáča; (breite Art) bezjáča, široška, šampláka; (Pfeiler) pretósek.
 Artchen, *n.* sekirica.
 Artblatt, *n.* sekirno lice, lice pri sekiri.
 Arthelm, *m.* uho od sekire.
 Artstiel, *m.* topór, toporiše, deržalo.
 Azen, *v. a.* kermiti.
 Azur, *m.* lazur.
 Azurblau, Azuren, Azurnen, *a.* lazúrast, moder.

B.

Baar, *f.* Bar.
 Baare, *f.* Bahre.
 Baccalaureat, *n.* bakalárstvo.
 Baccalaureus, *m.* bakalár.
 Bach, *m.* potok.
 Bachz, *a.* potóčni.
 Bache, *f.* divja prasica; — *r, m.* divji merjasec. [(trava).
 Bachmünze, *f.* vodéna meta
 Bachstelze, *f.* pasterica, pasterička, pliska, tresoréпка.
 Bachweide, *f.* rakita, iva; — *nz* gehölz, *n.* rakitovje, rakitje.
 Bače, *f.* Bačen, *m.* lice.
 Bačen, *v. a.* peči, speči; hartgebakenes Brod, prepéčen kruh; (Ofst) sušiti.
 Bačénbart, *m.* brada, muštáče.
 Bačéngrübchen, *n.* jamica v licu.
 Bačénstreich, *m.* zaušnica, klapoušnica, berljúznica; — geben, klapoušniti, berljúzniti, v lice vdariti.

- Bačenzahn, *m.* kotnik, kotnják, kotešnik.
 Bäcker, *m.* pek, pekar; — *in, f.* pekinja, pekarica.
 Bäcker-, *a.* pekárski.
 Bäckerei, *f.* pekarija, peka.
 Bäckerhandwerk, *n.* pekárstvo.
 Bäckerladen, *m.* pekárnica.
 Backgeld, *n.* pečarina.
 Backhaus, *n.* pekárna.
 Backobst, *n.* sušeno sadje; pečeno sadje.
 Backofen, *m.* krušna peč.
 Backpfanne, *f.* ponva, ponvica, ponóvca. [lopár.
 Backschaufel, *f.*, Backschieber, *m.*
 Backstein, *n.* opéka.
 Backtrog, *m.* miske, mišécé.
 Backwerk, *n.* pečivo, pekarija.
 Bad, *n.* kopelj, kopelja; (war-meš) toplice; (Dunstab) parna kopelj.
 Badecur, *f.* kopanje.
 Badegast, *m.* kopelnik.
 Badegelb, *n.* kopalina.
 Badehaus, *n.* kopalíše, kopalna.
 Baden, *v. a.* kopati; — *v. n.* kopati se. [nocélnik.
 Bader, *m.* kopelnik; (Arzt) ra-Badeftube, *f.* Badehaus.
 Badewanne, *f.* kopalnica, kad za kopanje. [ko krop.
 Badewarm, *a.* mlačen, mlahen.
 Badewasser, *n.* voda za kopanje.
 Badezeit, *f.* čas od. god za kopanje.
 Badezeug, *n.* sprava za kopanje.
 Bagage, *f.* bertljága, basáza; (Gefindel) derhál, druhal.
 Bagatelle, *f.* maličkost, troha, cempér. [pogrėti.
 Bähnen, *v. a.* pariti, popáriti,
- Bahn, *f.* pot, cesta, steza; tir, gaz; koloték, koléje.
 Bahnen, *v. a.* pot ravnati, cesto délati, kerčiti; ein gebahnter Weg, tverda cesta.
 Bahnhof, *m.* kolodvór.
 Bahre, *f.* nosilo; oder mertváški.
 Bahrtuch, *n.* mertváški pert, mertváško pokrovilo.
 Bai, *f.* Bučt.
 Bajonett, *n.* bodák, bajonét.
 Balancierstange, *f.* dróg ravnotežni, ranta ravnotežna.
 Balanz, *f.* ravnoteža, ravnotežje. [balkon.
 Balcon, *m.* mostóvž, prizór.
 Bald, *ad.* skoraj, skor, kmalo, kmal, v kratkim, berž.
 Baldachin, *m.* nebo, baldahin.
 Baldig, *a.* skorájšen.
 Baldigst, *ad.* naj popréj.
 Balester, *m.* samójstra, samostrel, lokostrel.
 Balg, *m.* koža, kožíca; méh.
 Balgen, *sich, v. r.* ruti se, ruvati se, tergati se, pipati se, tepéžiti se, boriti se, pekati se.
 Balger, *m.* tepežnik, tepún.
 Balgerei, *f.* tepež, ruvanje, ppanje, borenje.
 Balgen, *m.* bruno, hervno, trám; stropóvnica.
 Ball, *m.* kepa, mačik, gruda, gruča; (Spielball) oblica, oblička; (großer Ball, Balon) oblo, balón; (Zanzfest) ples, plesíše, bál. [füßen) peščaj.
 Ballen, *m.* kipa; (an Händen und Ballet, *n.* balétni ples.
 Ballförmig, *a.* kepast.

- Ballgast, *m.* plesávec, plesovník.
 Ballspiel, *n.* igra z kepami.
 Balsam, *m.* balzam, dišeče od-
 drago mazilo; fig. tolážba,
 uteha. maziln.
 Balsam-, *a.* balzamor, drago-
 Balsambüchse, *f.* škatla za di-
 šeče mazilo. lod balsama.
 Balsambüsch, — geruch, *m.* duh
 Balsamholz, *n.* balsamovina.
 Balsamiren, *v. a.* maziláriti,
 balzamirati.
 Balsamisch, *a.* balsamski. lje.
 Balsamöl, *n.* dragomazilno ol-
 Ban, *m.* ban.
 Band, *n.* trák, verpec, pant-
 lič; (zum Binden) vezilo, ve-
 zálo, véc; (Reiß) obróč;
 Bande, *pl.* okóvi, spone,
 verige. pote, želézje.
 Band, *m.* (Eintand) véc; (Buch)
 knjiga, zvezek, děl, bukve.
 Bänderchen, *n.* vezlej, vezica;
 (kleines Buch) knjizica, zvez-
 ček, bukvice.
 Bande, *f.* (am Billard) kraj, rób;
 (Rotte) trop, četa, šok; (Ge-
 sellschaft) godbéno družtvo,
 godcovski zbor.
 Bandelier, *n.* ramenica.
 Bandhaaken, *m.* štakelj.
 Bändig, *a.* krotek, vkroten.
 Bändigem, *v. a.* vkrotiti, obúz-
 dati; vtaziti, vpokójiti.
 Bandit, *m.* razbojnik, hajdúk,
 lúpež. lkár.
 Bandmacher, *m.* verpčár, tra-
 Bandmasche, *f.* kokárda, navé-
 zek.
 Bandnadel, *f.* igla, jeglička.
 Bandreif, *m.* obróč.
 Bandschleife, *f.* Bandmasche.
- Bandtresse, *f.* galún.
 Bandweberei, — wirkerei, *f.* tra-
 kástvo, verpčárstvo, tra-
 karija.
 Bandweide, *f.* rakita.
 Bandwurm, *m.* plosnata glista.
 Bange, *a.* tesen, tesnóben, te-
 žek, britek, nemíren, boja-
 zljiv; — n, *v. a.* iznemirovati.
 Bangigkeit, *f.* tesnóba, tesnóst,
 britkóst, nemír, nemírnost.
 Bänglich, *f.* Bange.
 Bant, *f.* klop; alle durch die —,
 zapórédama vsi, brez raz-
 lóčka, bez iznémka vsi;
 — chen, *n.* klopica.
 Bantbohrer, *m.* sveder.
 Bant Eisen, *n.* želézen zob v zidu.
 Banterrott, *a.* propádel.
 Bankrott, *m.* bankrót, propád.
 Bankrottier, *m.* propádnik.
 Bankrottiren, *v. a.* propásti.
 Bankert, *n.* pankert.
 Bankett, *n.* gostítva, gostovan-
 je, obéd, sobét.
 Bankettiren, *v. a.* gostiti, gos-
 tovati; — *v. n.* obédovati,
 obédati. lpi.
 Banklehne, *f.* naslonilo od klo-
 Banenote, *f.* bankóvec, bank-
 nota.
 Bann, *m.* preklétstvo, proklét-
 stvo, preklétje; izgnánje, pre-
 gnanje, prognánstvo.
 Bannen, *v. a.* prekléti, pro-
 kleti; izgnáti, pregnáti, pro-
 gnáti; (Geißel) zarotiti, rotiti.
 Banner, *m.* zaklinjávec, pre-
 klinjávec, zarotitelj.
 Bannfluch, — stráhl, *m.* pre-
 klétje, proklétstvo.
 Bannung, *f.* zarotenje, rotenje.

- Banse, *f.* parna.
 Banſen, *m.* požirak prežvečne živine. [snopje.
 Banſen, *v.* *a.* zlagati od. parnati
 Bar, *a.* gotóv; (reim) čist; (toš) nag, gol, prazen; — fuß, bós.
 Bär, *m.* medvéd; einem einen Bären anbinden, nasaditi od. nalagáti koga; (ein mürrischer Mensch) mermrávec.
 Barake, *f.* bajta, bajtica, koča, koliba.
 Barbar, *m.* divjak; (Tyrran) trinóg, ljutnik, grozovitnež.
 Barbarei, *f.* divjaštvo, divjáčnost; trinóštvo.
 Barbarin, *f.* divjakinja.
 Barbarisch, *a.* divjaški, divjáčen; ljut, grozoviten.
 Barbe, *f.* mrena (riba).
 Bärbeißig, *a.* mermráv.
 Barbier, *m.* brijač, bradobrívec.
 Barbieren, *v.* *a.* briti, brijati, obriti, podbriti.
 Barbiermesser, *n.* britva.
 Barbierstube, *f.* brivnica.
 Barbierzeug, *n.* brijaška roba.
 Barbant, *m.* parhant.
 Barbanten, *a.* iz parhanta, parhanten.
 Bären-, *a.* medvédji.
 Bärenführer, *m.* medvédar.
 Bärenhäuter, *m.* potepévec, postopáč, lenúh, klatež.
 Bärenhäuterei, *f.* postópanje, lenóba.
 Bärenjagd, Bärenhege, *f.* medvédji lov, medvédja gonba.
 Barfrost, *m.* ivje, imje; slana.
 Barfuß, *a.* bós, bosonóg, golonóg.
 Barfüßer, *m.* bosák, bosáč.
- Barfüßigkeit, *f.* bosóta.
 Barhäuptig, *a.* razoglav, brezoglav, gologlav, z odkrito glavó.
 Bärin, *f.* medvéda, medvedica.
 Barke, *f.* barka, ladja, čoln.
 Barmherzig, *a.* milosten, milostljiv, vsmilen, milosérčen, milosérden.
 Barmherzigkeit, *f.* vsmilenje, milosérčnost, milosérdlje, milosérdnost.
 Bärmuff, *m.* kolčak. [nica.
 Barmutter, *f.* maternica, plod.
 Barometer, *m.* zrakomér, vrémenik. [prostuik.
 Baron, *m.* barón, svobodník.
 Baronesse, *f.* baronéza, svobodnica.
 Barsch, *m.* okún (riba).
 Barsch, *a.* osóren, oster; siróv.
 Barschaft, *f.* gotovina, premoženje. [siróvost.
 Barschheit, *f.* osórnost, ostróst;
 Bart, *m.* brada, rese; ein einzelnes Barthaar, barúsa, resa;
 Bärtchen, *n.* bradica.
 Bartart, *f.* bradatica, bradlja, bradlica.
 Bärtig, *a.* bradát, bradast, barúrsast, resast, resát
 Bartloß, *a.* golobrád, brezbráden, nebradát.
 Bartschere, *f.* Barbiermesser.
 Basalt, *m.* bazalt (kamen).
 Base, *f.* teta, tetka, očinja, ućinja. [(rastlina).
 Basilie, *f.* bosiljak, bozilka
 Basilist, *m.* bazilisk.
 Basiß, *f.* Grundlage.
 Baß, *m.* bás, globók glás.
 Baßgeige, *f.* bás, velike gosli.

Baßin, *m.* vodnják.
 Baßist, *m.* basist, globokopévec.
 Baß, *m.* lič, liče, lika, lúp.
 Bastard, *m.* pankért, nezákonski, sín, kurvič.
 Baßei, *f.* osíp.
 Baßten, *a.* ličnat, iz liča.
 Baßteif, *n.* ličnata vérv.
 Bataille, *f.* bitva, bitka, boj.
 Bataillon, *n.* bataljón, odpólek.
 Batist, *m.* tančica, tenčica.
 Batisten, *a.* tančičen, iz tančice.
 Batterie, *f.* otopjek.
 Baßen, *m.* repar.
 Bau, *m.* stavba, stavljenje, gradba, gradenje, zidanje; (der aufgeführte Bau) zgrada, stavba, stavbina; — deß Körper, zrast, strúk, stas; — der Küche, Dachse, jama, berlog.
 Bauamt, *n.* stavski urád.
 Bauart, *f.* način zidanja, stavba.
 Bauaufseher, *m.* zidárski ogleđa.
 Bauch, *m.* trebuh, črevó; vamp.
 Bauch-, *a.* trebúšni.
 Bauchdiener, *m.* trebúšnik.
 Bauchfell, *n.* trebúšina.
 Bauchfett, *n.* saló.
 Bauchfluß, *m.* driskavica, gríza.
 Bauchgrimmen, *n.* gríza, črevoból.
 Bauchgurt, *m.* podpás.
 Bauchig, Bäuchig, *a.* trebúhast, črevovit, vampast.
 Bauchlöth, *f.* tród.
 Bauchkrankheit, *f.* bolžen v trebúhu, tród.
 Bauchredner, *m.* trehuboglásnik.
 Bauchrednerkunst, *f.* trehuboglásje.
 Bauchriemen, *f.* Bauchgurt.

Bauchschmerzen, *pl.* Bauchweh, *n.* gríza.
 Bauchspeicheldrüse, *f.* slinivka.
 Bauchwinde, *pl.* větri; ich habe —, větri me ženó.
 Bauchwasser sucht, *f.* trebúšna vodenica.
 Bauchwurm, *m.* trebúšna glista.
 Bauen, *v. a.* staviti, graditi, zidati, auf einen —, oslánjati se od. záupati na koga; Luftschlöffer —, po vetru zidati; Ceibe, Wein —, se s sviloréjo, z vinoréjo pečati.
 Bauer, *m.* kmet, kmetovávec; — sein, kmetováti; (verächthlicher Bauer) kmetávs.
 Bauer, *n.* kletka, ptičnica.
 Bauer = *a.* kmetiški, kmetiski, kmečki. Icapin.
 Bauerbengel, *m.* neobtésanc.
 Bauergut, — haus, *n.*, kmetija, kmetiška hiša, kmečko imétje, kmetisko pohištvo.
 Bauerhofsbefitzer, *m.* gospodár.
 Bäurin, *f.* kmetica, kmetinja.
 Bäuerisch, *a.* kmetiški, kmečki; siróv, neučén, neotésán; — ad. po kmečko, po starim ob. domácim.
 Bauerkittel, *m.* kílja.
 Bauersteid, *n.* kmečka oblěka ob. opráva.
 Bauernfrohe, *f.* robota, tlaka.
 Bauernstand, *m.* kmetstvo.
 Bauerschaft, *f.* kmeti, kmetováci.
 Bauersprache, *f.* prost jezik.
 Bauersleute, *pl.* kmeti, kmetováci.
 Bauersmann, *f.* Bauer.
 Bauerstolz, *m.* slěpa ob. neúmna baharija.

- Bauertölpel, *m.* cepec, capin.
 Bauervolk, *f.* Baueršleute.
 Bauerwesen, *n.* kmetstvo.
 Baufällig, *a.* razpadljiv, porušljiv; das Haus ist —, hiša se hoče podréti.
 Baufähigkeit, *f.* razpadljivost, prorušljivost.
 Baufröhne, *f.* zidárska robota.
 Baugesangene, *m.* robijaš.
 Baugerüst, *n.* zidárski oder.
 Bauherr, *m.* zidárski gospodar.
 Bauhof, *m.* gradilnica, zidárnica.
 Bauholz, *n.* les, graja.
 Baukosten, *pl.* troški od graje.
 Baukunst, *f.* stavitelstvo, graditelstvo, zidarstvo, zidarija.
 Bauleute, *pl.* zidárji, težaki.
 Baulich, *a.* im baulichen Stande, v dobri stanju.
 Baum, *m.* drévo; stablo; (Weberbaum) berdo; die Bäume, *pl.* drévjé.
 Baum-, *a.* drévézni, drévní.
 Baumaterial, *n.* gradivo, stavivo.
 Baumbart, *m.* bradovje.
 Baumbast, *m.* liče, lika; kožica.
 Baumbeschreibung, *f.* drévo opis.
 Baumchen, *n.* drévéšce, drévéšice; — *pl.* drévjice.
 Baumeister, *m.* zidárski mojster, stavitelj.
 Baumeln, *v. n.* kinkati, štakláti.
 Bäumen, *sich, v. r.* vstavljati se, vstaviti se; ritati.
 Baumfrucht, *f.* šad, voče.
 Baumgarten, *m.* sadovnják, sadonóšnik, vočnják.
 Baumgrille, *f.* cverček.
 Baumhacker, *m.* berglez, plezár.
 Baumharz, *n.* kecmec.
 Baumhecke, *f.* drévézni plót.
 Baumhöhle, *f.* duplja, dupljo, dupljina. [nárška.
 Baumleiter, *f.* lestvica vert-
 Baummarber, *m.* gornja kuna.
 Baummast, *f.* žir.
 Baumöhl, *n.* maslinje olje, lasko olje.
 Baumsaft, *m.* mezga.
 Baumstange, *f.* žaga vertnárška.
 Baumstehere, *f.* škarje vertnárške.
 Baumstühle, *f.* vertna šola, sadiše drévéšic.
 Baumstamm, *m.* deblo.
 Baumstark, *a.* čorenjáški, premočen, močen kot štempibar.
 Baumtrieb, *m.* popek.
 Baumweide, *f.* sviba.
 Baumwolle, *f.* pavola, laška volna. [volnast.
 Baumwollen, *a.* pavolnat, pa-
 Baumwollengarn, *n.* povoinata preja.
 Baumzapfen, *m.* abránka.
 Baumzucht, *f.* drévjoreja; (Obst-) sadjoréja.
 Bauzlag, *m.* prostor za zidanje od. stavljenje, stavíše.
 Baureif, *m.* abráta.
 Bauisch, *m.* žmokel, žmoklič; in — und Bogen verkaufen, vse poprék, edno v drugo prodájati. [valína.
 Bauischutt, *m.* podertina, raz-
 Bauwert, *n.* zgrada, stavba.
 Bauwesen, *n.* stavnija, zidarija.
 Baren, *v. n.* rogovati se.
 Beabschieden, *sich, v. r.* posloviti se, slovo vzeti.
 Beabsichtigen, *v. a.* na misli iméti, naméniti se, naménjavati se, namériti, naméřjati.

- Beachten, *v. a.* obzír iméti, ozírati se, pazíti.
- Beachtung, *f.* ozír, obzír.
- Beachtungswürdig, Beachtungswert, *a.* znáten, znameniten.
- Beamte, *m.* urádnik, vradnik, činovník; — sein, urádovali.
- Beängstigen, *v. a.* plašiti, strašiti, znemirovati.
- Beanständigen, *v. a.* obustávljati, zaustávljati, zaderžavati.
- Beantworten, *v. a.* odgovoriti, odgovárjati; (schríftlich) odpísati, odpisávati. [pís.
- Beantwortung, *f.* odgovor; od-Beantwortungsschreiben, *n.* odpís.
- Bearbeiten, *v. a.* obdělati, izdělati; podělati.
- Beauftragen, *v. a.* naróčiti, poróčiti, nalóžiti, zavkázati; wer ist damit —? komu je to naróčeno od. nalóženo.
- Beäugeln, *v. a.* ogleđati, ogleđovati. [dati, razgléđati.
- Beaugenscheinigen, *v. a.* spreglé-
- Beaugenscheinigung, *f.* spregléd, razgléd.
- Bebauen, *v. a.* obdělati, obdělávati; das Feld —, kmetováti.
- Beben, *v. n.* dergetáti, potrepátavati, trepetáti, tresti se, majati se. [getánje.
- Beben, *n.* trepét, dergét, der-
- Beblehen, *v. a.* obkováti.
- Beblümen, *v. a.* s cvétjem okínčati, oboróžati. [vávljati.
- Bebluten, *v. a.* okervávati, oker-
- Bebrühen, *v. a.* popáriti.
- Becher, *m.* kupa, kozárc, čaša, torilo.
- Bechern, *v. n.* pijánčovati.
- Becken, *n.* vmiálnica, medenica; kotel.
- Beckenförmig, *a.* medeničast.
- Bedachen, *v. a.* pokriti, pokrívati.
- Bedacht, *m.* premislek, premíslík, pomíslík, opáz, opréz, opáznost, opréznost.
- Bedächtigt, Bedächtlich, Bedacht-
- sam, *a.* premíslén, opázén, oprézen. [Bedacht.
- Bedachtsamkeit, Bedächtlichkeit, *f.*
- Bedachtung, *f.* pokrivanje; streha.
- Bedanken, sich, *v. r.* zahváliť se.
- Bedarf, *s.* Bedürfnis.
- Bedauern, *v. a.* omilováti, pomilováti, obžalováti.
- Bedauernswert, Bedauernswür-
- dig, *a.* milovánja vréden, žalivréden.
- Bedecken, *v. a.* pokriti, pokrívati; (behüten) braniti, čuvati; (begleiten) spremiti.
- Bedeckung, *f.* pokrivanje; pokrív, pokríválo, pokrívéc; obrána, branba; spremítva, straža.
- Bedenken, *v. a.* premísliti, premíšlováti, pomísliti, pomíšlováti, razmíšlováti; razsoditi, presoditi; einen —, mísliti na koga, se kogar spomeniti.
- Bedenken, *n.* premíšlovánje, razmíšlovánje, pomíšlovánje; (Zweifel) dvom, súm, sumnja, dvomnja, dvomba; (Meinung) mnenje, zdéje, čít; — trázgen, dvomiti, sumiti, sumnjati.
- Bedenklich, *a.* nevárn, pogíbeln.
- Bedenklichkeit, *f.* nevárnost, pogíbel.

- Bedenkzeit, *f.* čas za premisliti se.
 Bedeuten, *v. a.* oznániti, oznámiti, na znanje dati, objáviti; (belehren) podučiti; sich — lassen, se podučiti dati; (be-fehlen) veléti, ykazati, reči; — *v. n.* poméniti, znamenováti; es hat nichts zu —, nič ne de, nič ni za to; das hat viel zu —, to je stvar silno imenitna.
 Bedeutend, *a.* poménljiv; (angesehen) imenit, imeniten, znamenit, veljaven, znaten; — *ad.* precéj, mnogo.
 Bedeutung, *f.* pomén, poména, pomémba, pomének, znamovánje; von —, imenit, veljaven, znamenit.
 Bedielen, *v. a.* podéskati.
 Bedienen, *v. a.* streči, postréči, služiti, dvoriti; sich einer Sache —, vpotrebováti od. poslužiti se kake reči.
 Bedienst, *a.* strežljiv, postrežljiv, postréžen, dvorljiv.
 Bedienstbarkeit, *f.* strežljivost, postrežljivost, postréžnost, dvorljivost. [služáj].
 Bediente, *m.* strežáj, strežnik.
 Bedienung, *f.* strežba, postréga, postréžba, poslužba, poslúga; (sämmtliche Bedienten) strežáji, družina.
 Bedingen, *v. a.* ugovoriti, pogoditi se, spogoditi se.
 Bedingend, *a.* pogajáven, pogajiven, pogodíven, pogódben.
 Bedingt, *a.* pogójen, ugovóren.
 Bedingung, *f.* pogój, spogój, pogód, pogódek, pogódba, ugovór.
 Bedingungsweise, *ad.* pogódbeno, pod pogójem, pogójema.
 Bedrängen, *v. a.* zatírati, tlačiti; nadlegováti, natólcováti; in bedrängten Umständen, v nadlógah, v nevolji.
 Bedrängniß, *f.* nadlóga, nadlega, nadléžnost, nevolja, nevoljnost, stiska.
 Bedrohen, *v. a.* groziti, protiti, pretiti; žugati.
 Bedrohend, *a.* groziven, proti-ven, pretíven; žugáven.
 Bedrohlich, *a.* grozljiv, pretljiv, protljiv. lodérati.
 Bedrücken, *v. a.* zatírati, tlačiti.
 Bedrückend, *a.* zatíráven, tlačíven.
 Bedrücker, *m.* zatírávec, tlačítel, odértnik.
 Bedrückerei, *f.* odertníja. ljíti.
 Bedünge, *v. a.* pognójiti, ognu-
 Bedünken, *v. n.* zdeti se, zazdévati se, dozdvévati se; domnévati se.
 Bedünken, *n.* zdetje, mnenje, dozdvév, zazdvév, dozdvévek.
 Bedürfen, *v. n.* trébováti, potrebováti; ich bedarf, meni je tréba.
 Bedürfniß, *n.* potreba, potrebnost, potrebsina, potreboća.
 Bedürftig, *a.* vbog, vbožen, boren, siromáski, potreben.
 Bedürftigkeit, *f.* vbožtvo, siromáštvo, sila; potrebnost.
 Beehren, *v. a.* počastiti, občástiti.
 Beeiden, Beeidigen, *v. a.* zapri-séči, s priségo potérditi.
 Beeidet, *a.* zapri-séžen, pri-séžen.
 Beeidete, *m.* priséžnik, porótnik.

Beeidigung, *f.* priséga, zapri-
séga, zaprisežba.

Beeifern, *sich*, *v. r.* prizadéti si,
prizadjáti si, nastójati, po-
prezváti.

Beeiferung, *f.* prizadétje, pri-
zadjánje, prizadévanje, skerb,
nastójanje.

Beeilen, *sich*, *v. r.* nagliti, nagliti
se, ponágliti se, pobítriti se,
požúriti se, pospéšiti se.

Beeinträchtigen, *v. a.* Zemanben
—, škodvati od. vskratiti
komu, prikrajšati kogar.

Beeinträchtigung, *a.* škoden, škod-
váven. [krivica.

Beeinträchtigung, *f.* škoda, kvár;

Beenden, Beendigen, *v. a.* kon-
čáti, dokončáti, skončáti,
sveršiti, dovérsiti, dognáti.

Beendigung, *f.* končánje, do-
končánje, sveršátek. [vati.

Beengen, *v. a.* stisniti, stiská-

Beerben, *v. a.* einen —, podé-
šati po komu.

Beerbigen, *v. a.* pokopáti, zako-
páti, pokopávati; zahrániti.

Beerbigung, *f.* pokóp, pogrèb.

Beerbigungsmahl, *n.* pogrèbšina.

Beere, *f.* jagoda; zerno; —lein,
n. jagódica, jagodícica, ja-
godíčka.

Beerwein, *m.* samotók.

Beet, *n.* gred, greda, leha;
(auf Aedern) ogon, ogónek.

Beetweise, *ad.* po gredah.

Befahren, *v. a.* obvožiti; povó-
ziti; einen Weg —, voziti se
od. peljati se po cesti; einen
Schacht —, spustiti se v
rudnik.

Befallen, *v. a.* (von Krankheiten)

napásti, popásti, obíti; von
Schrecken —, prestrašen, pre-
plášen, poplášen.

Befassen, *sich*, *v. r.* pečáti se,
pučáti se; zabávljati se.

Befangen, *v. a.* napásti, popásti;
— werden, osúpniti; er ist mit
darin —, to se tudi njega
vtiče, tudi on je v tim za-
pléten.

Befehden, *f.* Bekriegen.

Befehl, *m.* povélje, zapóved;
vkáz, zavkáz; (Ubergewalt)
oblast, vlast, zapovedništvo;
(Commando) vodstvo, voj-
vodstvo, voditva.

Befehlen, *v. a.* zapovedáti, za-
povedováti, veléti, velévati,
vkázati; (auftragen) naróčiti,
reči; gospodováti; Gott be-
fehlen, z bogom, bog z vami,
bog s tabój. [Gebieteriſch.

Befehleriſch, Befehlshaberiſch, *f.*

Befehligen, *v. a.* zapovedáti, za-
povedávati.

Befehlshaber, *m.* zapovednik,
velítelj, vodja, vojvoda;
vojskovod, vojskovoditelj.

Befehlswort, *n.* zapóved, po-
vélje, vkáz. [fig. popráviti.

Befeilen, *v. a.* opíliti, popíliti;

Befestigen, *v. a.* vterdíti, včver-
stíti, vkoréniti.

Befestigung, *f.* vterdenje, vter-
ditva; (Festung) terdnjava.

Befeuchten, *v. a.* ovlážiti, pov-
láziti, namóčiti, pomókriti.

Befeuchtung, *f.* ovlážitva, na-
močítva, namoka.

Befiedern, *v. a.* opérjiti, na-
perésiti.

Befinden, *v. a.* najti; für gut —,

- za dobro spoznati od. priznati; sičh —, *v. r.* počúti se, iméti se, znajti se.
- Befinden, *n.* počútte; zdravje; stanje, okólnost; nač — der Sachen, poleg okólnostih.
- Befindlich, *a.* znajdljiv; prítómen. [plétati]
- Beflechten, *v. a.* oplésti, popflečeti, *v. a.* oskrúniiti, ognúsiiti, onečéditi, omadežváti, pogerdíti; mit Blut —, okerváviti, okervávljati.
- Befleckung, *f.* oskrúmba, ognúšenje, omadežvánje; okervávítva.
- Befleissen, sičh, *v. r.* prizadjati si, prizadéti si, prizadévati si, skerbéti.
- Beflissen, *a.* skerbljiv, prizadetljiv, marljiv.
- Beflissenheit, *f.* prizadétje, prizadévanje, skerbljivost, marljivost.
- Beflissentlich, *f.* Beflissen.
- Beflügeln, *v. a.* operútiiti; fig. pospésiiti, ponágliti.
- Beflügelt, *a.* perúttast, krilát; fig. uren, nagel, pospéšen, berzen.
- Befolgen, *v. a.* storíti, poslúšati, izpólniti, naslédováti, posnémati.
- Beförderlich, *a.* pospéshljiv, pospéšen, hasoviten, pripomogljiv.
- Befördern, *v. a.* pospésiiti, podpomágati, podpiráti; einen zu einem Amte —, pripomóci od. pripomágati komur do česar, povišati kogar; Waaren —, naprejspraviti, dalj spravljati ober naprej pošiljati robo.
- Beförderung, *f.* pospéšenje, podpomáganje, podpiranje; pripomóč; pošiljanje, razpošiljanje. [magilo, pospéšilo.
- Beförderungsmittel, *n.* podpomóč.
- Befrachten, *v. a.* obtovóriti, oblóžiti.
- Befragen, *v. a.* poprášati, popprašováti, razprašováti, razpitáváti; sičh bei einem —, se s kom posvetováti.
- Befreien, *v. a.* osvobóditi, oslobóditi, odréšiti, réšiti, opróstiiti, otéti, spasiti.
- Befreier, *m.* odréšenik, réšitelj, osvobodnik, spasitelj.
- Befreite, *m.* réšenc, svobodnjak, prosták.
- Befreiung, *f.* odréšítva, osvobódenje, otéttje, spásenje.
- Befremden, *v. n.* začúdiiti se, čúdiiti se, zavzeti se, čudno se zdeti.
- Befremdend, *a.* čudovíten, čuden, neobičen.
- Befressen, *v. a.* ogrísti, oglodáti, objésti.
- Befreunden, *v. a.* sprijátliti, združiti, pobrátiiti.
- Befreundeter, *m.* roják, prijatelj; drúg; pobratim.
- Befreundung, *f.* prijateljstvo; pobratimstvo.
- Befriedigen, *v. a.* zadovoljiti, zadóstiiti, vmiriti, vspokójiiti, potolážiiti; (erfüllen) izpólniti.
- Befriedigend, *a.* zadovoljiv, zadostljiv, potoláživ, tolaživ.
- Befruchten, *v. a.* oplódiiti, oro-

- doviti, zaroditi, zaploditi; vbrejati, obremeniti.
- Befrucht, *a.* vbrejan.
- Befruchtung, *f.* oplodba, zarodba; vbrejanje, orodovitje.
- Befruchtungssame, *m.* rodovitno seme, rodoviten prah.
- Befugen, *v. a.* povlastiti, pooblastiti; dopustiti.
- Befugniß, *f.* pooblast, pooblastenje, pravica, dopušenje, dopustek.
- Befugt, *a.* povlasten, pooblasten.
- Befugter, *m.* povlastnik, pooblastenec.
- Befühlen, *v. a.* potipati, potipavati, pohlátati, pošlátati.
- Befürchten, *v. a.* bati se, plašiti se, v strahu biti, strašiti se.
- Befzen, *v. a.* krecati.
- Begaben, *v. a.* obdariti, obdarovati. ljen, oskërbljen.
- Begabt, *a.* obdorován, previd.
- Begaffen, *v. a.* pozijati, obzijati, polukati.
- Begaffer, *m.* zijalo.
- Begängniß, *f.* Leichenbegängniß.
- Begatten, *sich, v. r.* spojati se; omóžiti se, možiti se; oženiti se, ženiti se.
- Begattung, *f.* spoj; možitva; ženitva.
- Begattungstrieb, *m.* spojaljivost.
- Begeben, *sich, v. r.* podati se, podajati se, spraviti se, spravljati se, oditi, odhajati; (ereignen) dogoditi se, prigoditi se, primèriti se, pripasti, pripètiti se; einer Sache —, se odrèci česar, opustiti kar.
- Begebtheit, *f.* zgoda, zgodba, dogodba, prigodba, dogadjaj. llej, slučaj.
- Begebniß, *n.* dogódek, primèr.
- Begegnet, *v. n.* einem —, koga srečati od. srečavati, namèriti se s kom; (sich ereignen) primèriti se, naključiti se.
- Begegniß, *n.* primèrlej, naključba, naklučenje, slučaj.
- Begehen, *v. a.* obiti, obhoditi; (fest) praznovati, obhajati, posvečovati, svetkovati, slaviti; (ausüben) dopernèsti, dopernášati, storiti, vèmiti; Fehler —, grèšiti, zagrèšiti se, zajti, zablódit.
- Begehrt, *m.* želja, zahtév.
- Begehren, *v. a.* želèti, poželèti, hotèti, zahtévati; terjati; ein Mädchen zur Ehe —, prositi od. snubiti dèklico.
- Begehren, *n.* želja, poželénje, zahtévanje; terjanje; snublenje, snubitva. lven.
- Begehrend, *a.* pohóten, zahtév.
- Begehrlich, *a.* poželjiv, pohotljiv, zahtevljiv, želècen.
- Begehrlichkeit, *f.* poželjivost, pohotljivost, zahtevljivost, želèčnost.
- Begeistern, *v. a.* osliniti, zasliniti; fig. začèrniti, počèrniti.
- Begeistern, *v. a.* nadúšiti, nadúšovati; podbuditi, osèrciti.
- Begeistert, *a.* nadúšen, plamtèč, iskrèn.
- Begeisternd, *a.* nadúšen, plamtèč, iskrèn.
- Begeisterung, *f.* nadúšenje, nadúšnost, iskrènost, plamtèčnost.
- Begier, Begierde, *f.* Begehr, Begehren.

- Begierig, *a.* željen, poželjen, pohóten, pohlépen.
- Begierſchkeit, *f.* poželjivost, pohót, pohlépa, pohótmost, pohlépnost.
- Begießen, *v. a.* políti, polívati; poškropíti, škropíti.
- Beginn, *m.* počétek, začétek, počétje, začétje.
- Beginnen, *v. a.* počéti, začéti, počénjati, začénjati.
- Begipfen, *v. a.* posádríti, potrésti s škajólo.
- Beglaubigen, *v. a.* potèrdíti, potvèrdíti, posvedóčiti, pričáti. [svedóžba, pričéba.
- Beglaubigung, *f.* potèrdba, po-Beglaubigungſchein, *m.* spríček.
- Begleiten, *v. a.* spremiti, sprem-ljati, sprevódti.
- Begleiter, *m.* spremljavec; drug, družban, sodrúg, pajdaš; — *in*, *f.* spremljávka, druga-rica.
- Begleitung, *f.* družtvo, sprevód.
- Beglücken, *v. a.* vsrečiti, osré-čiti, osrečováti, posrečiti; blagoslóviti. [čiven.
- Beglückenb, *a.* osrečiven, posre-Beglückt, *a.* srečen, osrečen, posrečen, blagoslóvljen.
- Beglückung, *f.* osrečba, sreča; blagoslóvljenje.
- Begnädigen, *v. a.* pomilóstiti, prizanésti, milost skazati; (daß Leben ſchenken) živlénje ohrániti.
- Begnädigend, *a.* prizanesljív, pri-zanesíven, pomilostíven.
- Begnädigung, *f.* pomilóstenje, prizanéšba, prizanášba, mi-lost.
- Begnügen, *ſich*, *v. r.* zadovoljiti se, zadovoljen biti.
- Begnügſam, *f.* Genügſam.
- Begnügſamkeit, *f.* Genügſamkeit.
- Begraben, *v. a.* pokopáti, zakó-páti, pogrébsti.
- Begräbniß, *f.* pokóp, pogreb.
- Begräbnißfeier, *f.* pogrébšina.
- Begräbnißgebühre, *f.* pogrebnina.
- Begräbnißgruft, *f.* grobnica, raka. [grobíše.
- Begräbnißplatz, *m.* pokopalíše,
- Begränzen, *v. a.* oméjiti, raz-mejiti, postaviti mejnike, omedjášiti, ograničiti.
- Begränzung, *f.* meja, oméja, razméja, ograničenje, omé-jenje. [r. obrásti, zarásti.
- Begrasen, *v. a.* popásti; — *v.*
- Begraut, *a.* ser, séd.
- Begreifen, *v. a.* prijéti, popri-jéti, poprijémáti, ošlátati, otípati; (in ſich faſſen) zapo-pásti, zapopádáti, zadržáti, zadéržávati, obséči, obségati, iméti; (einſehen) razúmiti, za-stópiti, zapopásti.
- Begreiflich, *a.* razumljív, zasto-pljív; zapopádljív.
- Begriff, *m.* (Umfang) obség, ob-séžek okoliše, okróg; (Inz begriff) zapopádek, zadržáj; (Idee) mísel, míslénka, zmi-sel; im — ſein, hotéti, pri-pravljáti se; von etwas einen — haben, razúmiti kar, zna-nje ob. vednost od česar iméti.
- Begründen, *v. a.* vtemeljiti, uvé-sti, ustanóviti; (erweisen) do-kázati, pričáti. [čétnik.
- Begründer, *m.* vtemeljitelj, po-

- Begrüßen, *v. a.* pozdráviti, pozdrávljati, pozdravljováti.
 Begrüßung, *f.* pozdráv, pozdrávljenje. [ledováti.
 Begučen, *v. a.* spreglédati, og-
 Begünstigen, *v. a.* pomáhati, pripomagováti; braniti, štítiti, prijázen od. priklónjen biti.
 Begünstiger, *m.* pomagávec, bránitelj.
 Begünstigen, Begünstigung, *f.* pomáganje, pomóce, pripomóce, obrána, zaštíta.
 Begürten, *v. a.* opásati, prepásati. [dobrováti.
 Begütern, *v. a.* obdáriti, ob-
 Begütert, *a.* premóžen, zmóžen, bogat.
 Begütigen, *f.* Besánftigen.
 Behaaren, sích, *v. r.* zarásti, okosmátiti se.
 Behaart, *a.* kosmát, lasát, obrášen, zarášen.
 Behacken, *v. a.* obsekati, obsekováti; otesáti; (die Erde) okopáti.
 Behaftet, *a.* mit etwás —, poln, podvéržen; mit dem Fieber — sein, merzlico iméti.
 Behageln, *v. a.* pobiti, potólči.
 Behagen, *v. n.* ljubiti, dopásti, po volji biti, prikúpiti se, dobro djati, prjétno od. ljubóiti. [radost.
 Behagen, *n.* prijétnost, ljubost,
 Behaglich, *a.* prijéten, prijétljiv, vgoden, povóljen, sladok.
 Behaglichkeit, *f.* prijétnost, vgodnost, povóljnost, sladkóst.
 Behaltbar, *a.* zapomnjív, pomljív. [pomnjívošt.
 Behaltbarkeit, *f.* zapomnjívošt, Behalten, *v. a.* obdržati, obdržávati; obrániti; die Oberhand —, nadvládati, obvládati, predobiti; fig. etwás bei sích —, moléati, pri sebi obdržati; im Gedáchtnisse —, zapómniti, pomniti, ne pozábiti.
 Behälter, *m.* — níš, *n.* shranba, shrana, omár, škrinja, shraníše, braníše.
 Behaltfam, *a.* zapomnjíven, pomnjíven, pomen.
 Behämmern, *v. a.* poklepáti, oklepáti, oklepováti, klepáti.
 Behandeln, *v. a.* obdélati, obdélóvati; jemanden —, obhájati, postópati, ravnáti, od. délati s kom, obnášati se od. zadržávati se proti komu; eine Materie —, pisati, pisáriti od. govoriti, pogovarjati se o čem; ärztlich —, lečiti, zdraviti, zdravílariti; (eine Waare) za ceno se pogoditi, kúp skleniti od. storiti.
 Behändigen, *f.* Einhändigen.
 Behandlung, *f.* obdélávanje; obhájanje, ravnanje, postópanje; pisarenje, pogovarjanje; lečenje, zdravljenje, zdravílarjenje.
 Behänge, *n.* obvesilo, zagernílo, zagrinjalo.
 Behangen, *a.* obvéšen, zagernjen; okínčan.
 Behängen, *v. a.* obvésti, navésiti, obvéšati, zagerniti, zagrinjati; (aus schmücken) okínčati.
 Behängt, *f.* Behangen.
 Beharnischen, *v. a.* oklopiti.

Beharren, *v. n.* obstáti, ne pustíti; (bei einem verbleiben) ostáti; (ausharren) prestáti, prenéstí, preterpéti.

Beharrlich, *a.* stanovitén, stalen, postójen.

Beharrlichkeit, *f.* stanovitnost, stalnost, postójnost.

Beharzen, *v. a.* osmóliti, nasmóliti, osmolováti.

Behauen, *v. a.* otesáti, obtesáti, obtesávati, tesáti, obděláti, obsékati.

Behaupten, *v. a.* terdití, zago-
várjati, dokazováti, braniti;
dokazati; (eine Sache, den
Plass) obdržáti, dobití, pridobíti; den Sieg —, nadvlá-
dati, obvládati. [da.

Behauptung, *f.* potěrdba, potěr-
behausen, *f.* Beherbergen.

Behausung, *f.* stanovánje, pre-
bivalše, domóvje, doma-
čija.

Beheben, *v. a.* odstrániti.

Behelf, *m.* pomóček, podpo-
móček, pripomóček; (Auss-
scheidung), izgóvor.

Behelfen, *sich, v. r.* pomágati
si, opomágati si; podpoma-
gati si; sich kummerlich —, ži-
váriti, životáriti.

Behelflich, *f.* Behülflich.

Behende, *a.* uren, berzen, gib-
čén, gibičén, ročén.

Behendigkeit, *f.* urnost, berzost,
gibčnost, gibičnost, ročnost.

Beherbergen, *v. a.* prenočiti,
pod streho vzeti.

Beherrschen, *v. a.* gospodováti,
zapovédáti, vladáti, carováti,
kraljeváti.

Beherrscher, *m.* vladár, vladá-
vec, gospodár; —in, *f.* vla-
darica, gospodinja.

Beherrigen, *v. a.* si k sercu vze-
ti, dobro zapómuiti.

Beherrzt, *a.* serčén, pogúmen,
hraber, hrabrén, směl.

Beherrztheit, *f.* serčnost, pogú-
mnost, hrabrost, smělost.

Behengen, *v. a.* spodbádati, go-
niti, pogánjati. [uréci.

Beheren, *v. a.* začáratí, očáratí,
Beherrung, *f.* urak, očáranje,
začáranje.

Behindern, *f.* Behindern.

Behner, *m.* koš. [skóbliti.

Behobeln, *v. a.* oskóbliti, po-
Behohlnächeln, *v. a.* jemanden —,
zasměhováti od. zasramováti

koga, posměhováti se komu.

Behorchen, *v. a.* poslúšati, po-
slušávati, slušati, poslúhati,
posluhováti.

Behörde, *f.* poglavárstvo, gla-
varstvo, sodnija, gosposka,
urád.

Behosen, *v. a.* oblěči hlače.

Behoset, *a.* v hlačah.

Behuf, *m.* potřeba, potřebšina,
korist, pomóc; zu diesem —,
zató, zategavóljo, zategadélj.

Behuft, *a.* podkován.

Behülflich, *a.* koristen, pripo-
móčen, pripomogljiv, poma-
gljiv. [gljivost.

Behülflichkeit, *f.* pomóc, poma-
gljivost.

Behüten, *v. a.* varvati, obvár-
vati, braniti, obrániti, ču-
vati, začúvati; behüte Gott!

ne daj Bože! Bog prenési;
behüt' dich Gott! z Bogom.

Behutsam, *a.* opázen, opazljiv,

- čujččen; — *Zeit*, *f.* opáznost, opazljivost, čujččnost.
Bei, *prp.* pri, per, kòd, okòl, ob, po, zraven, blizo; — *an*, *ad.* blizo, zraven.
Weibehalten, *v. a.* prideržati, obderžati, zaderžati.
Weibinden, *v. a.* privézati, pristáviti. [dodatek, pridájk.
Weiblatt, *n.* prilòga, dokláda.
Weibringen, *v. a.* (einem etwas) razlòžiti, razjásniti, naučiti; eine Wunde —, raniti; Furcht —, poplášiti, prestrášiti; her —, prinéstí, prinášati.
Weichte, *f.* spovéd, izpòvéd; — hören, spovédati.
Weichten, *v. n.* spovédati se, spovédovati se, spovéti se.
Weichtgeld, *n.* spovédnina.
Weichtfeind, *n.* spovédník.
Weichtstuhl, *m.* spovédnica, spovédálnica. [povédník.
Weichtvater, *m.* spovéditelj, iz-
Weibe, *a.* obá, obadvá, obadvojica.
Weiderlei, *a.* obój, obójen.
Weiderseitig, *a.* z ene in druge strane, saksében, vzájemen.
Weiderseits, *ad.* z obéh stran, z jedne in druge strane, na obá kraja.
Weidrucken, *v. a.* pritiskati, prístámpati.
Weidrücken, *v. a.* pritisniti.
Bei einander, *ad.* skup, skupej, vkup, vkupej.
Weifall, *m.* pohvála, pohválenie, dopádenje; — geben, pohváliti, podóbriti.
Weifallen, *v. n.* na misel priti, spomniti se.

- Weifallgierig*, *a.* pohvaloželjen, pohvále željen, hvalečen.
Weifallstafschén, *n.* pleskanje, plesk.
Weifrau, *f.* pomočnica.
Weifügen, *v. a.* pridjati, dodati, pridáti, priklópiti, prilòžiti, pribésiti.
Weifügung, *f.* dodátva, pridátva, priklóplenje, prilòžitva.
Weifuß, *m.* černób, divjý pelin, metlika.
Weigemach, *n.* prijízba, prisóba.
Weigenannt, *a.* nazván, z iménam.
Weigeschmack, *f.* Weischmack.
Weigesell, *m.* pajdaš, pomočnik, drug, drugár.
Weigesellen, *v. a.* pridružiti.
Weihilfe, *f.* pomòč, pripomòč.
Weikommen, *v. n.* približati se, približávati se; (gleichem) podoben od. enák biti; feindlich einem —, zalésti koga; sich etwas — lassen, na misel komur kar priti; podstópiti se, prederzniti se. [ča, teslja.
Weil, *n.* sekira, bradlja, bezjá-
Weilage, *f.* dodátek, dokláda, prikláda, prilòga, prilòžba, pribéseki.
Weilager, *n.* svatva, ženitva, ženitnina, ženitvánje, vdaja.
Weilaufig, *ad.* okoli, blizo, skoro, pri.
Weilegen, *v. a.* prilòžiti, prikládati, dodáti, pribésiti; (bei Seite legen) odlòžiti, na stran djati, odstáviti; einen Streit —, povmiriti, prepír končáti od. vdušiti; Namen —, ime dati, imenováti; (beimes-

- fen) pripisati, koga česar dolžiti — od. kriviti; (beipflüchten) prav dati, s komur ene misli biti.
- Beileid, *n.* pomilovanje.
- Beileid^e, *a.* pomilovavni.
- Beiliegen, *v. n.* prilóžen, dodán, hlizo biti.
- Beiliegend, *a.* prilóžen, dodán, pridján, priklóplen, priběšen.
- Beimessen, *v. a.* pripisati, pripisovati, priměriti od. primějati komur kar.
- Beimischen, *v. a.* priměšati, podměšati, medměšati.
- Beimischung, *f.* priměsanje; priměšanica.
- Bein, *n.* (Knochen) kost, (ein großer Knochen) kostnjača; (Schienbein) nožna cev, golén, goléno, golájno; pišala; (Fuß) noga. [malo da ne.
- Beinabe, *ad.* skoraj, skorej, skor;
- Beiname, *m.* priime, perimek, priimek. [stilóm.
- Beinbruch, *m.* prelóm kosti, ko-
- Beinchen, *n.* košica, koščica.
- Beindürre, *a.* suh kot kost.
- Beintraß, *m.* bramórka.
- Beineben, Beinebenst, Beinebst, *ad.* zraven, zravno, poleg, kre, niz.
- Beinern, *a.* kostén, od kosti.
- Beintraß, *m.* gnjila kost, gnjilina v kosti.
- Beingerippe, *n.* kostjak, okóstnica, rebrovje, hrodje.
- Beinhart, *a.* terd kot kost.
- Beinhaus, *n.* kostnják, kostnica, kostúrnica.
- Beinicht, Beinig, *a.* kostnat, kosténast, kostovit, kostóben.
- Weinkleider, *pl.* hlače.
- Weinlos, *a.* bez kosti.
- Weinmark, *n.* mozeg.
- Weirdnen, *v. a.* pridáti, dodáti.
- Weipflüchten, *v. a.* privóliti, odóbriti; in etwás —, v čem jedne misli biti.
- Weirath, *m.* sovět, svět.
- Weiräthig, *a.* einem — sein, komu svetovati, svět dájati.
- Weisammen, *ad.* vkup, vkupej, skup, skupej, zajedno.
- Weisaß, *m.* dodátek, pristávek, primétek, dostávek.
- Weischaffen, *f.* Unschaffen.
- Weischließen, *v. a.* privrěci, prilóžiti, pridáti.
- Weischlaf, *m.* spoj. prispávanje, prilég, jeb.
- Weischläfer, *m.* priležnik, jebávec; —in, *f.* spavalica, spanvančica, spanjačica, jebanica.
- Weischlag, *m.* ponaréjen denár.
- Weischließen, *v. a.* pridáti, dodáti, prilóžiti, priklópititi; (zuschließen) zaprěti, zaklémiti.
- Weischluß, *f.* Weitlage.
- Weischreiben, *v. a.* pripisati; zraven napisati.
- Weischrift, *f.* pripis; opázka.
- Weisein, *n.* nazóčnost, pritómnost, pričjóčnost; im —, vpricho, nazóci.
- Weiseit, Weiseit^e, *ad.* posebej, na samim, posámesno, od strani; — setzen, *v. a.* odstáviti, odstrániti.
- Weiseitsetzung, *f.* odstávba, odstávenje, odstránenje.
- Weisetzen, *v. a.* pristáviti, prilóžiti; eine Weis^e —, poko-

- páti od. pogrěbšti merliča; (die Segel) rozpěti, napěti.
- Beifegung, *f.* pristávenje, prilóženje; pokóp, pogrěb.
- Beifichtig, *f.* kurzſichtig.
- Beifiß, *m.* prisédha.
- Beifügen, *v. n.* prisedovati, seděti poleg česar.
- Beifüßer, *m.* prisédnik.
- Beifüßeramnt, *n.* prisedništvo, prisednija.
- Beifpiel, *n.* priměr, priměra, priměrlej, izgléd, razgléd, priklád.
- Beifpielloß, *a.* bezpriměrn, neprikláden, nečúven.
- Beifpiellosigkeit, *f.* bezpriměrnost.
- Beispielweise, *ad.* na priměr.
- Beifpringen, *v. n.* priskóčiti, doskóčiti, pritéči, pripomá-gati, pripomóci.
- Beistand, *m.* pomóč, podpomóč; (die beistehende Person) pomočnik, pomagáč; (bei der Trauung) kúm, starašina; der rechtliche —, zagovorník, zagovarjavec, pravdosřednik.
- Beistandsgeld, *pl.* pomoč v dnarjih.
- Beistehen, *v. n.* pomagati, pomóci, podpomagati, v pomóč biti; so wahr mir Gott beistehet! pri moji duši.
- Beistehet, *m.* pomočnik, pomagáč; —in, *f.* pomočnica, pomagávka.
- Beisteuer, *f.* pomóč, pripomóč; milošna, milodár; prispěvek.
- Beisteuern, *v. a.* v dnarjih pomagati od. pomagovati; prispěti, napomá-gati.
- Beistimmen, *v. n.* privóliti, podobriti; s kom ene misli biti.
- Beistrich, *m.* protec, vejica, rez, prenehlej.
- Beissen, *v. a.* gristi, vgristi, ugristi, vgrizniti; vjesti, vjedati, zajédati; (von Fliegen, Schlangen) pičiti, pikniti, pikati; (jucken) skleti, serběti, šceměti, čmeti; (vom Gewissen) jesti, peči, mučiti, gristi; die Zähne zusammen—, stisniti zobé; sich —, *v. r.* gristi se, klati se, pekati se, pikati se, svajati se.
- Beißend, *a.* bodljiv, zbodljiv, zbadljiv; skljíóč, skeléc.
- Beißig, *a.* grizljiv, vgrizljiv; (zäntisch) svajljiv.
- Beißkorb, *f.* Draufkorb.
- Beißzahn, *m.* prednji zób.
- Beißzange, *f.* kleše, klešce.
- Beitisch, *m.* miza posěbna.
- Beitrag, *m.* priněsek, doněsek, dohódek, pripomóček, prispěvek, nadávek.
- Beitragen, *v. a.* priněsti, prinášati, doněsti, pripomóci, prispěti, prilóžiti, privrěci, nadáti.
- Beitreiben, *v. a.* (Steuern) pobí-rati, pobráti; prignáti, priganjati.
- Beitreten, *v. n.* pristópiiti, dostópiti.
- Beitritt, *m.* pristóp, dostóp.
- Beiwache, *f.* straža posěbna.
- Beiwagen, *m.* vóz posěbni.
- Beiwurf, *f.* Nebenwurf.
- Beiwohnen, *v. n.* stanováti od. prebívati pri komu; einer Sache —, biti pri čem; einem

- Weibe —, pri ženi spati ob-
 ležati. [log, prilást.
 Beivort, *n.* ime pridávno, pri-
 Beizählen, *v. a.* prištéti, pri-
 štévati.
 Beize, *f.* (die Falkenjagd) lov na
 sokóle; (im Wasser) močén-
 je, namakanje; — der Gär-
 ber, stroj; (die Beizmaterie)
 peza, omáka; — der Kupfer-
 stecher, vjedka.
 Beizeiten, *ad.* zgodaj, rano, za-
 ranega, začása, časno. [ti.
 Beizen, *a. a.* loviti sokóle, peza-
 Beizimmer, *f.* Nebenzimmer.
 Bejahren, *v. a.* priterditi, po-
 terditi, terditi. [terdívén.
 Bejahend, *a.* priterdljívén, po-
 Bejahrt, *a.* priléten, ostarljív,
 pri letih, ostarél, létit.
 Bejahrtheit, *f.* prilétnost, ostar-
 relost, létitost.
 Bejammern, *v. a.* obtožováti,
 obžalováti, oplakováti, ja-
 dikováti.
 Bejammernsworth, *a.* jaden, žal-
 lovanja vréden.
 Bekämpfen, *v. a.* premágati,
 nadvládati; (im Kampfe be-
 griffen sein) biti se, boriti
 se, vojskováti se, tolči se,
 ob. harvati se s kom.
 Bekannt, *a.* poznán, znan, po-
 znát; sich mit einem — ma-
 chen, spoznáti se ob. upo-
 znáti se s kóm; einem etwas
 — machen, komu kar na zna-
 nje dati, koga o čem sozná-
 niti. [znanka.
 Bekannte, *m.* znanec; — *f.*
 Bekanntheit, *f.* poznátost, po-
 znánje.
 Bekanntlich, *a.* kakor je znano.
 Bekanntmachen, *v. a.* razglasiti,
 oglasíti, na znanje dati, na-
 znániti, objáviti, razznániti.
 Bekanntmachung, *f.* razglás, o-
 glás, naznanílo.
 Bekantschaft, *f.* znanje, znan-
 stvo; (die Personen, die man
 kennt) znanci.
 Bekannt sein, *v. n.* slovéti.
 Bekannt werden, *v. n.* razgla-
 sítí se, med ljúd priti.
 Bekehren, *v. a.* spreoberniti,
 spreobračati, preobračati.
 Bekehrung, *f.* spreobernítva;
 spreobračanje.
 Bekennen, *v. a.* izpovedati, ob-
 státi; (im biblischen Sinne)
 oznanováti, spoznávatí, spo-
 znáti; sich — *v. r.* spoznáti
 se. [znovávec.
 Bekenner, *m.* spoznávec, spo-
 ved, izpovést.
 Beklagen, *v. a.* obžalováti, žal-
 liti, žalováti se; sich —, *v. r.*
 pritožiti se, potóžiti, potó-
 žiti se, tožiti se.
 Beklagenwürdig, *a.* jaden, ne-
 voljen, obžalovánja vréden.
 Beklagung, *f.* tožba, pritožba,
 potóžba; žaljenje, obžalo-
 vánje.
 Beklatschen, *v. a.* (verläunden)
 ogovárjati, osírati, oščáv-
 ljati, černiti, počerniti; (von
 etwas klatschen) blebetáti, kle-
 petáti, kvasáti; (zur Beifalls-
 bezeugung) pleskati komur.
 Beklauben, *v. a.* obráti, obí-
 ráti.
 Bekleben, *v. a.* oblépti.

Besteiden, *v. a.* obléči, obla-
čiti; Wände —, pokryti, po-
vléči zidové; ein Amt —,
oprávljati urádné opravila,
urádováti; einen mit einem
Amte —, komur službo dati.

Besteitung, *f.* oblačilo, obleka;
oblačenje; urádovánje.

Bestemmen, *f.* Beängstigen.

Bestommen, *a.* vznemírjen, *v.*
stiskah.

Bestommen, *v. a.* dobiti, zado-
biti, dobívati, sprejéti, do-
séči; er bestommt Zähne, zob-
je mu rasejo; Risse —, po-
pokati, popokniti; eine Krank-
heit —, preboléti, zboléti,
oboléti; ein Kind —, roditi;
(gut oder schlecht) vdati se,
djati, priléči se, biti *v.* do-
bro alj hudo.

Bestöstigen, *v. a.* živiti, preži-
viti, komur živež dati, re-
diti, hraniti.

Besträftigen, *v. a.* potvèrditi,
potèrditi; okrépiti, pokre-
piti, okrépéati, pokrépéati.

Besträftigend, *a.* poterdiven,
potverdiven.

Besträngen, *v. a.* věnčati, ovē-
čati.

Bestragen, *v. a.* popraskati,
opraskati, oprásniti.

Bestreisen, *v. a.* okróžiti.

Bestreuzen, *v. a.* prekrížati, po-
krížati, okrížati; sich —, *v.*
r. prekrížati se.

Bestreichen, *v. n.* lesti, laziti,
plaziti (po čem), obláziti.

Bestreiten, *v. a.* einen —, voj-
skováti se, od. bojováti se
s kóm.

Bestritten, *v. a.* pretrésti, pre-
tresováti, pretrésati.

Bestronen, *v. a.* okrónati, kro-
nati.

Bestümmern, *v. a.* žaliti, žalo-
stíti, mučiti; sich —, *v. r.*
skerbéti se, skerb iméti,
mar biti; über etwas —, ža-
lováti, tugováti, žalostiti se.

Bestümmerniß, *f.* briga, skerb;
tuga, žalost, nevolja.

Bestümmert, *a.* brížen, skerb-
ben, poskerben, skerbbljv,
marljiv; tužen, žalosten.

Bestüssen, *v. a.* poljúbiti, izljú-
biti, izčelováti.

Bestächeln, *v. a.* etwaß —, po-
směhávati se čemu.

Bestächbar, *a.* směšen,

Bestachen, *v. a.* zasměhováti,
smějati se čemu, rugati se
komur. [ha vrēden.

Bestachenswerth, *a.* směšen, smě-
šung, *f.* zasměhovánje,
porúga.

Bestaden, *v. a.* obložiti, oblá-
gati, otovóriti, nahásati.

Bestadung, *f.* tovor, naklád.

Bestageret, *m.* obsédnik, obse-
dovávec.

Bestagern, *v. a.* obsésti, obse-
dováti, obsedati, obléči;
einen —, kogar natvézati,
komur mira ne dati.

Bestagerte, *m.* obsédenc, ob-
sedjenik.

Bestagerung, *f.* obséda, obséd-
ba, obsedovánje, obséja,
obséd.

Bestagerungs-, *a.* obsédni.

Bestagerungsgefühle, *n.* veliki ob-
obsédni topóvi.

Belagerungskunst, *f.* obsedništvo.
Belagerungswerke, *pl.* obsédne
zabráne. [lost.

Belang, *m.* važnost, znamení-
Belangen, *v. n.* (betreffen) tikati
se, tikati, vtikati, obtikati
se, dotikati se, zadéti, za-
dévati; (gerichtlich) tožiti, ob-
tóziti, zatóziti.

Belangend, *a.* gledé, v obzírú.

Belangung, *f.* tožba, obtóžba,
obtóženje.

Belasten, *f.* Beladen.

Belästigen, *v. a.* nagajati, na-
dlégovati, nadlégati, ponad-
dléziti, nadlězovati, nadlego-
vélati, obtvézati, obtvezo-
vati, dražiti.

Belästigend, *a.* nadlěžen, dra-
živen, nagajáven.

Belästigung, *f.* nadlěga, nadle-
govánje, draženje, nagá-
janje.

Belauben, *v. a.* pokriti z li-
stjem, síč —, *v. r.* zalistá-
vati se, zalistiti se, listati,
oblepeníti se, opěrjiti se,
perjiti se.

Belaubt, *a.* listnat, listovit, le-
penat.

Belauern, *v. a.* zalezávati, oble-
zovati, prežati (na kogar)
poslušávati.

Belauf, *m.* znesek, vkupnina.

Belaufen, síč, *v. r.* (auf eine
gewisse Summe sich erstrecken)
znesti, iznesti, dotéči se,
činiti; (von Thieren) izpójati
se, izgóniti se, izjáhati se.

Belauſchen, *f.* Belauern.

Beleben, *v. a.* poživíti, oživíti,
oživljati, razživíti, podbu-

diti; (einen Todten) oživíti,
oživljati.

Belebend, *a.* životvóren.

Belebt, *a.* živ, živéčen, živá-
hen, vesel; —heit, *f.* živost,
živéčnost, živáhnost, vesel-
lost.

Belecken, *v. a.* oblizati, obli-
zniti, oblizováti; ein belecker
Mensch, lizún, sladkún.

Beleg, *m.* dokázek, spríček,
svedóček; (Beilage) dokláda,
prilóga, dodátek.

Belegen, *v. a.* obložiti; pokriti;
(ein Pferd) pripustiti; mit
Schriften —, dokázati, spri-
čati, posvedóčiti; einen mit
Strafe —, kazniti, kazno-
vati, pokárati.

Belehnen, *v. a.* v posod ob. v
vžitek dati.

Belehren, *v. a.* podučíti, podu-
čávati.

Belehrend, *a.* podučíven, po-
dučen, naučen, podnaučen.

Belehrung, *f.* podúk, podučé-
nje, navk, podúčba.

Beleibt, *a.* tolst, debél, živó-
ten, tělnat; —heit, *f.* de-
belost, živótnost.

Beleidigen, *v. a.* žaliti, razžá-
liti, razžalováti, razgněviti,
zazljútiti, razjéziti.

Beleidigend, *a.* žalíven, žaljív,
razžaljív.

Beleidiger, *m.* žalnik, razžálnik;
—in, *f.* žalnica, razžálnica.

Beleidigte, *m.* razžáljenc.

Beleidigung, *f.* žala, razžala,
žalenje, razžalítva.

Beleihen, *f.* Belehnen.

Belefen, *a.* bukvah zvéden.

- Belesen, *v. a.* obráti, obirati, otrébiti.
- Beleuchten, *v. a.* razsvěliti, razsvětlováti, osvětiti, razsvětiti; razjásniti.
- Beleuchtung, *f.* svěčáva; razsvětlenje; razjásnenje.
- Belfern, *v. n.* bevkati, lajati, hripati; pikati se.
- Belieben, *v. n.* poljúbiti se, zljúbiti se, dopásti, hotéti se.
- Belieben, *n.* volja, dopádenje, želja, vgodnost.
- Beliebig, *a.* vgoden, poljúben; — viel, po volji, kakor se ljubi.
- Beliebt, *a.* ljubljen, ljub, prijéten; — heit, *f.* ljubljenost, prijétnost. [ljagoda.
- Belladonna, *f.* vovčja ob. pasja
- Bellen, *v. n.* lajati; zu — anfangen, zalájati.
- Belletrist, *m.* léposlóvec.
- Belletristifch, *a.* léposlóven
- Belletristif, *f.* léposlóvje, léposlovstvo.
- Beloben, *v. a.* pohváliti, hvaliti.
- Belobung, *f.* pohvála, hvala.
- Belobungsz, *a.* pohválni.
- Belobungsschreiben, *n.* pohválnica, pohválno písmo.
- Belohnen, *v. a.* obdariti, obdarováti, nadariti, platiti, naplátiiti, pomézdiiti.
- Belohnung, *f.* dar, darilo, obdarilo, nadarilo, plača, plačilo. [gati se (komur).
- Befügen, *v. a.* nalagáti, zla-
- Befustigen, *v. a.* razveseliti, razveselováti, obveseliti, veseliti, kratkočasováti, zabaviti.
- Befustigend, *a.* veseln, kratkočasen, zabaven.
- Bemächtigen, *fid, v. r.* osvojiti si, prisvojiti si, prilástiti si, prioblástiti si.
- Bemädeln, *f.* Befubeln.
- Bemalen, *v. a.* popéngati, poobráziti, pomálati.
- Bemannen, *v. a.* oróziti, oróžati, oboróžati.
- Bemänteln, *v. a.* zakriti, zakrívati, pokriti, prikriti.
- Bemaßen, *v. a.* ojambóriti, jamboro postávití. [zidati.
- Bemauern, *v. a.* obzidati, zabemaufen, *v. a.* pográbiti, zagrábiti, pobásati, pozmikati.
- Bemeistern, *v. a.* vžugati, predobiti, vsiliti, nadvládati, premágati; *fid, v. r.* osvojiti si, prilástiti si; nadvládati se, vzderžati se.
- Bemengen, *fid, v. r.* mit etz was —, mészati se v kar, vtikati se v kar.
- Bemerkbar, *a.* znamenit, poznát, slaven.
- Bemerken, *v. a.* zapáziti, opáziti, zaglédati, ovánčati, občútití; (mit kurzen Worten erwähnen) opoméniti, opomínjati, oméniti.
- Bemerkung, *f.* opómiba, opomín, opomének; opázka, pazka, dostávek.
- Bemitleiden, *v. a.* pomilováti, obóžováti, obžalováti, vsmilenje iméti, omilováti.
- Bemittelt, *a.* premóžen, zmóžen, bogát.
- Bemoost, *a.* mahovit, zarášen ob. obrašen z mehovjem.

- Beműhen, *v. a.* truditi, potruditi; *siĉ* — *v. r.* truditi se, potruditi se, pehati se, muĉiti se, prizadeći si, prizadĵati si, prizadjevati si; *siĉ* um ein Amt —, iskati službo.
- Beműhen, *n.* prizadetek, prizadetje, opor, vpeh.
- Beműhung, *f.* trud, potrud, trudba, prizadetek, prizadĵeva, prizadĵevnost.
- Beműsigen, *v. a.* primorati, prisiliti, pripeti, prizugati.
- Benachbart, *a.* soseden, v soseĉini, obližen.
- Benachrichtigen, *v. a.* poroĉiti, oznaiti, naznaiti, na znanje dati, objaviti, izvestiti.
- Benachrichtigung, *f.* poroĉba, naznanba, na znanje danje, věst, naznanilo.
- Benachrichtigungsz, *a.* poroĉivni, naznanivni.
- Benachtheiligen, *v. a.* škodvati, v škodo biti, škoditi.
- Benagen, *v. a.* oglodati, ogristi.
- Benähren, *v. a.* obĉiti, obĉivati.
- Benamen, *v. a.* imenovati, naimenovati, ime dati, nazvati.
- Benarbt, *a.* pegast.
- Benebeln, *v. a.* omraĉiti; *siĉ* — *v. r.* opiti se, vpĵajiti se.
- Benebenen, *v. a.* blagoslavlĵati, blagosloviti, slaviti, povelĉovati, diĉiti, hvaliti.
- Benedictiner, *m.* benediktinar.
- Benedictiners, *a.* benediktinarski.
- Benehmen, *v. a.* vzeti, odvzeti, odĵemati; *siĉ* —, *v. r.* zaderĵati se, zaderĵavati se, obneći se, obnaĉati se, ponaaĉati se, ponositi se, ravnati.
- Benehmen, *n.* zaderĵanje, obnaĉa, ponaaĉa, obnaĉanje, obnoĉa, obnoĉ.
- Benneiden, *v. a.* zavĵditi, zavĵdati, zavĵden biti.
- Beneidenswerth, *a.* zavĵdljiv.
- Beneider, *m.* zavĵdnik, zavĵdneĵ; — *in, f.* zavĵdnica.
- Beneidung, *f.* zavĵst, zavĵd; zavĵdjanje, zavĵstje.
- Benennen, *v. a.* imenovati, poimеноvati, ime dati, nazvati.
- Benennung, *f.* ime, nazov, naziv; imenovanje.
- Benezen, *v. a.* omoĉiti, namoĉiti, omokriti, poĉkropiti, navlaĵiti, orositi, obrosĵati, orosovati.
- Bengel, *m.* (Knittel) cepec, porozavnik; (ein Grobian) capin, tarban, cepec, storklec.
- Bengelhaft, *a.* neotesan, zarobljen. [(orĉe).
- Bengeln, *v. a.* klatiti, cajsrati.
- Benippen, *v. a.* okusiti.
- Benothigen, *v. n.* potrebovati, treba biti. [treboĉa.
- Benothigen, *n.* potrebsina, ponumern, *v. a.* obroĵiti, številke napisati.
- Benutzen, Benügen, *v. a.* vĵivati, vĵivĵati, pohasnovati, koristiti se; zu etwas —, porabiti za kar, pohasniti od povĵitkovati.
- Beobachten, *v. a.* paziti, pazovati, opazovati, pozorovati, smatrati; (als Regeln) izpolniti, izpolnovati, derĵati se ĉesar, ravnati po ĉem.
- Beobachter, *m.* pazovavec, pazitelj, paznik.

- Beobachtung, *f.* pazba, pazenje; izpolnovanje.
- Beobachtungsort, *m.* pazovávnic.
- Beordern, *v. a.* odréditi, vka-
zati, poveléti; einen wohin —
posláti kogar kam; ich bin
beordert, imám zapóved.
- Bepaßen, *v. a.* nalóžiti, obló-
žiti, otovóriti, otovárjati.
- Bepanzern, *v. a.* oklópati, obkló-
piti, obklépati. Imóliti.
- Bepfechen, *v. a.* nasmóliti, os-
Bepflanzen, *v. a.* nasaditi, na-
sájati.
- Bepflastern, *v. a.* podlážiti.
- Bepflügen, *v. a.* pooráti.
- Bequem, *a.* vgoden, prikláden,
ročén, priróčen, prilícen;
(faul) len, lenjív.
- Bequemen, *v. a.* prisposóbiti;
sich — *v. r.* povóliti se, vdati
se (čemu); ravnáti se (počem).
- Bequemlich, *f.* Bequem.
- Bequemlichkeit, *f.* vgodnost, pri-
kládnost, ročnost, prilícenost;
lénost, lénóba.
- Beranden, *v. a.* zaróbiti, obróbiti.
- Berathen, *v. a.* svetvati, svet-
vovati; sich — *v. a.* pomén-
kovati se, pogovárjati se
(čez kar) večati, posvétvati
se.
- Berathschlagen, *f.* Berathen.
- Berathung, *f.* poménk, pomen-
kovanje, posvét, posveto-
vanje, večanje, pogovór.
- Berauben, *v. a.* obrópati, po-
rópati, pokrásti, opléniti, po-
róbiti.
- Beräuchern, *v. a.* pokaditi, na-
kaditi.
- Beraumen, *v. a.* odréditi.
- Berauschen, *v. a.* opiti, prepíti,
vpíjáníti; omámíti. Iljen.
- Berauscht, *a.* piján, opit; omám-
Berechenbar, *a.* obračunljív, iz-
računljív.
- Berechnen, *v. a.* obračúniti, iz-
račúniti, preračúniti, pre-
rájtati, zrajtati; fig. razsó-
diti, presódití.
- Berechnung, *f.* obračún, prera-
čún, prerájt; fig. razsój, raz-
sódba.
- Berechtigen, *v. a.* povlástiti,
pooblástiti, pravico dati od.
podélti, opravičiti.
- Berechtiget, *a.* povlástjen, poo-
blástjen, opravičen.
- Berechtigung, *f.* pooblást, pravo,
oblást, opravičenost.
- Bereden, *v. a.* nagovoriti, na-
govárjati, prigovárjati; etwas
einem —, obrekovati kogar
od. ogovárjati; sich — *v. r.*
pogovoriti se, pogovárjati
se, dogovoriti se, poménkvati
se, poméniti se.
- Berebsam, Beredt, *a.* zgovóren,
razgovóren, zgovorljív, be-
séden, rečit.
- Berebsamkeit, *f.* zgovórnost,
zgovorljivost, besédnost, re-
čítost.
- Beredung, *f.* nagovór, nagovár-
janje; pogovór, dogovór.
- Bereggen, *v. a.* odežiti, zmóčiti,
omókriti.
- Bereichern, *v. a.* obogátiti, bo-
gátiti, oblagovítiti; sich —
v. r. obogáteti, obogátiti se,
oblagovítiti se.
- Bereifen, *v. a.* naobróčiti,
obróče nabíti od. nabíjati.

- Bereisen, *v. a.* preiti, obiti, obhoditi.
- Bereit, *a.* pripráven, pripravljen, gotóv, naréd; (willig) voljen, hoten.
- Bereiten, *v. a.* pripraviti, pripravljati, prigotóviti, zgotóviti.
- Bereiten, *v. a.* (ein Pferd) objáhati.
- Bereits, *ad.* vže, uže, že, júr, več.
- Bereitschaft, *f.* pripravnost, gotóvost, nared; in — sein, gotov od. pripravljen biti; in — haben, gotóvo iméti.
- Bereitung, *f.* pripráva, pripravljanje, priprávek.
- Bereitwillig, *a.* pripráven, poslužen, povóljen; — sein, *f.* poslušnost, povólnost, pripravnost.
- Bereuen, *v. a.* skesáti se, kesáti se, obžalováti, žalováti se.
- Bereuung, *f.* skesánje, kes.
- Berg, *m.* gora; (Anhöhe) berdo; (Ufpe) planína.
- Berg, *a.* gorni, gorski.
- Bergab, *ad.* nizgóre, nazdól, z gore, pod sé.
- Bergader, *f.* rudna žila. [lišče.
- Bergakademie, *f.* rudársko učilnica.
- Bergälteste, *m.* rudárski starešina od. starósta. [nica.
- Bergamottenbirn, *f.* bergamót.
- Bergamt, *n.* rudársko glavárstvo.
- Bergan, Bergauf, *ad.* v brég, nazgó, v reber, med sé.
- Bergarbeiter, *f.* Bergknappe.
- Bergart, *f.* ruda; freundliche —, ruda bogáta.
- Bergbarte, *f.* rudárska sekirica.
- Bergbau, *m.* rudarija, rudárstvo, rudstvo, rudokópje; gornija; — treiben, rudováti, rudáriti.
- Bergbauamt, *f.* rudaroslójve, rudárstvo; goroslójve.
- Bergbeamte, *m.* rudárski vradnik.
- Bergbescheibung, *f.* goropísje.
- Bergbewohner, *m.* gorán, gorjánc, gorénc, gorák, slemár; — in, *f.* goránka, gorénka.
- Bergen, *v. a.* obrániti, spasiti; (verbergen) zakrívati, zakriti.
- Bergeweile, *f.* usáta sova.
- Bergfestung, *f.* tverdjava na gori, gradič.
- Bergfink, *m.* gorska zeba, osatíca.
- Berggang, *m.* rudna žila. [vada.
- Berggebrauch, *m.* gorjánska naraba.
- Berggegenb, *f.* ogórje, gornata okolíca, pogórje.
- Berggericht, *n.* rudárska sodnija; gornarija. [rastljina.
- Berggewächs, *n.* planínska rastlina.
- Berggipfel, *m.* goličáva, verhkopica.
- Berggrube, *f.* predch.
- Bergharz, *n.* gorska smola.
- Berghauptmann, *m.* rudárski nadstójnič; — schaft, *f.* rudársko nadstojništvo.
- Berghöhle, *f.* gorska pečína, luknja, pást.
- Bergicht, Bergig, *a.* gornát, gorát, goroviten, brégovit, berdovit, berdást. [rudnár.
- Bergknappe, *m.* rudár, rudokóp, rudnik.
- Berglampe, *f.* jamnišarica, lešerba.
- Bergmann, *f.* Bergknappe.
- Bergmännchen, *n.* škrat, škratelj.
- Bergmännisch, *a.* rudárski; gorski.
- Bergmannswesen, *f.* Bergwesen.

Berggrath, *m.* rudárski sveto-
vávec.

Bergrecht, *n.* rudársko pravo.

Berggrüden, *m.* sleme; ein langer
—, gorovje.

Bergschlucht, *f.* klanec, špilja.

Bergspize, *f.* verhol.

Bergsturz, *m.* pláz, plazóvje.

Bergthal, *n.* medgórze.

Bergunter, *f.* Bergab.

Bergverständige, *m.* rudoznanec.

Bergvolk, *n.* goráni, gorjánci.

Bergwerk, *n.* ruda, rudarija,
rudarnja; rudnik.

Bergwesen, *n.* rudárstvo, ruda-
rija, rudokópje.

Bergwissenschaft, *f.* rudoslóvje,
rudoslóvstvo.

Bergzinn, *m.* čisti kosítar.

Bericht, *m.* poročilo, glás, naz-
nanilo, izvéstóvanje, vést;
— erstatten, *f.* Berichtén.

Berichten, *v. a.* poročiti, poró-
čati, naznáti, na znanje
dati, izvéstiti, objáviti, iz-
véstóvati.

Berichterstattung, *f.* Bericht.

Berichtigen, *v. a.* popráviti, po-
právljati; uréditi, dokončati;
(die Schuld) plačati, popláčati,
platiti.

Berichtigung, *f.* popráva, po-
právek; plačilo, popláčilo.

Beriehen, *v. a.* obvohati, pon-
jušiti.

Beritten, *a.* objáhan.

Bernhardiner, *m.* bernardín.

Bernstein, *m.* jantar, burčen.

Bersche (Fisch), peršelj.

Berst, *m.* poka, poč; pokotina,
poklina, špranja; reža, spo-
kevina.

Bersten, *v. n.* počiti, pokniti,
razpóčiti se, popókati; re-
gniti.

Berüchtigt, *a.* razglášen, razkri-
čan, razvikán; er ist ein — er
Räuber, on je čelovódja to-
lovájev. [znoriti.

Berüden, *v. a.* pamet zmésati,

Berüchtigen, *v. a.* obzíratí se,
obzír iméti, gledati (na kogar).

Berüchtigung, *f.* obzír, ozír,
pogléd.

Beruf, *m.* zvanje, poklic; (in-
nerliche Neigung) veselje;
(Pflicht) dolžnost; (Amt) stal-
iš, stan, stanje.

Berufen, *v. a.* poklicati, poz-
vati; sich —, *v. r.* auf etwas,
vpírati se na kar, brani-
ti se s čim. [glavni posel.

Berufsarbeit, *f.* — geschäft, *n.*
Berufsmäßig, *a.* pristojen, pri-
mären zvanju od. stalíšu.

Beruhigen, *v. n.* zavíseti, víseti,
zaležati, počívati; auf etwas
—, oslánjati se na kar.

Beruhigen, *v. a.* vmíríti, po-
míríti, vspokójiti, potoláziti,
utáziti, utéšiti.

Beruhigung, *f.* pokój; utéha,
tolázba, potolázba, potolá-
ženje.

Berühmt, *a.* slaven, glasovít,
imeniten; — heit, *f.* slava,
glasovitost, imenitnost.

Berühmbar, *a.* dotičen.

Berühren, *v. a.* dotákniti se,
dotékniti se, dotikati se,
movsati se, žuliti se; (mit
dem Stübchen) kecniti, sleniti,
dregniti. [tiklej.

Berührung, *f.* dotika, dotik, do-

- Berührungsz, *a.* dotični.
 Besäen, *v. a.* posejati, obsejati, vsejati; posüti, posipati.
 Besage, *ad.* poleg, po.
 Besagen, *v. a.* dokázati, reči; besagter Maßen, kakor je rečeno. lostruniti.
 Besaiten, *v. a.* napéti strune,
 Besalben, *v. a.* pomázati, pomaziláriti.
 Besänftigen, *v. a.* ytoláziti, potoláziti, pomíriti, vkrotiti, utěšiti. [tíven, těšiven.
 Besänftigend, *a.* tolašiven, kro-
 Besaß, *m.* rob, zarób, obšev, obševék, podševék.
 Besaßung, *f.* posádka, posáda.
 Besaufen, *v. a.* opiti, prepíti, vpijániti. [biti, obšivati.
 Besäumen, *v. a.* obróbiti, zaró-
 Beschaben, *v. a.* ostěrgati, postrugati.
 Beschädigen, *v. a.* poškódvati, oškódvati, poškóditi, pokváriti, pohábiti, porětiti.
 Beschädigung, *f.* poškóda, pokvár, kvár, pohába.
 Beschaffen, *a.* (wie beschaffen) kák, kakšen, kakošen, kakoršen, kakov; (so beschaffen) tak, takšen, takošen, takov.
 Beschaffenheit, *f.* kakšnost, takšnost; vlastitost, svojstvo; — des Leibes, narav, postáva.
 Beschäftigen, *v. a.* dělo dati; sich —, ongáviti, dělati, raditi; er beschäftigt sich mit Nichtsthun, on nič ne děla.
 Beschäftigung, *f.* posel, dělo, rada.
 Beschälen, *v. a.* obljúpiti, ogú-

- liti; (eine Stutte) vbrejati, vbrejiti, pripustiti k celáku.
 Beschäler, *m.* pastúh, pastúk, celák, rajnišar.
 Beschälung, *f.* skok, pastúha, pripúšćenje.
 Beschämen, *v. a.* osramótiti, zasrámiti, posrámiti, osraměti.
 Beschämend, *a.* sramóten.
 Beschämung, *f.* sramóta, zasrám, osramótenje.
 Beschatten, *v. a.* obsěnciti, zasěnciti, obsěniti, sěnciti, obsěncati.
 Beschattung, *f.* obsěnce, obsěna.
 Beschauen, *v. a.* ogle dováti, oglědati, preglědati, opazováti, pazováti.
 Beschauer, *m.* ogle dávec.
 Beschaulich, *a.* vidljiv; razmišljiv; — feist, *f.* vidljivost, razmišljivost.
 Beschäumen, *v. a.* popěniti, opěniti, oslniti.
 Beschaid, *m.* razsódek, odkáz, otvèt, odlóček; odgóvor; odpis; — wissen, vědět od znati kej, razúmiti se na kej; — thun, komur napíti od. napívati.
 Bescheiden, *v. a.* (einem etwas) podělití, dati, podaríti, prisódití; (einen wohin) vkazati, poklicati.
 Bescheiden, *a.* změren, krotek, tíh; razúmen; — heit, *f.* změrnost, krotkóst; razúmnost.
 Bescheinen, *v. a.* obsjati, obsěvati, obsěvljati, osvětiti.
 Bescheinen, Bescheinigen, *v. a.*

dokázati, skazati se, posvě-
dočiti, spričati. [spričba.
Bescheinigung, *f.* svědočba.
Bescheißen, *v. a.* osráti, posráti;
fig. ogoljšáti, ocigániti, odréti.
Bescheuten, *v. a.* obdariti, obda-
rováti, oblagodáríti.
Bescheren, *v. a.* podělití, daro-
váti, poklóniti, odlóčiti, odré-
diti.
Beschießen, *v. a.* poslati; *daš*
Vieh —, skerběti za živino;
daš Geld —, obdělóvati pol-
je, obradjívati.
Beschießen, *v. a.* okováti.
Beschießen, *v. a.* streljati (na kar).
Beschiffbar, *f.* Schifffbar.
Beschiffen, *v. a.* barkati, ladjati
(po čem); obladjati.
Beschiffen, *v. n.* s terstjem
obrásti od. zarásti.
Beschimmeln, *v. n.* plesněti,
plesnovati, splesněti, spleno-
váti.
Beschimmeln, *a.* plesnjev, splesnjev.
Beschimpfen, *v. a.* psovati, opso-
vati, gerđiti, změrjati (ko-
mur); (Schimpf zufügen) osra-
motiti.
Beschimpfung, *f.* psóst, psuja,
psování; osramótenje.
Beschindeln, *v. a.* oškódljati.
Beschinden, *v. a.* ogúlití, odréti.
Beschirmen, *v. a.* varvati, obvár-
vati, ohrániti, braniti, štítiti.
Beschirmet, *m.* várh.
Beschirmung, *f.* vár, varstvo,
ohrána, branba.
Beschlafen, *v. a.* (eine Sache)
razmísliti, premísliti; (ein le-
diges Frauenzimmer) skurvati.
Beschlag, *m.* (von Brettern) ograda,

pregrája; (eines Pferdes) pod-
kev; (einer Glinte) okov; (Ber-
both) zaustáva, prepovíd;
mit — belegen, zaustáviti, pre-
povědati.
Beschláge, *n.* okov, podkòv, ko-
vání; ográja, pregrája.
Beschlagen, *v. a.* okováti; pod-
kováti; obiti, ograditi; (Bau-
holz) otesáti; — *v. n.* splesnjeti,
plesnovati. [prepóvėd.
Beschlagnehmung, *f.* zaustáva,
Beschleichen, *v. a.* oblésti, za-
lésti, prikrásti se.
Beschleifen, *v. a.* pobrusiti,
obrusiti.
Beschleunigen, *v. a.* podvizati,
pospěšiti, pohitřiti, požúřiti.
Beschließen, *v. a.* dokončati, kon-
čati, dověřiti, izvěřiti, do-
dělati; (zumachen) zapřěti, za-
pěřati; (einen Beschluß fassen)
skleniti, sklepati, odlóčiti.
Beschließer, *m.* vratár, ključár;
— *in, f.* vratarica, ključarica.
Beschluß; *m.* konec, dokončání,
sverha; sklép, odlóček, za-
ključek. [ogerditi.
Beschmaßen, *v. a.* onečěditi,
Beschmeißen, *f.* Bewerfen.
Beschmieren, *v. a.* obmázati, po-
mázati; (ein Kleid) vmázati,
zamázati.
Beschmußen, *v. a.* vmázati, za-
mázati; oskrúnuti, ogěrditi,
onesnážiti.
Beschneiden, *v. a.* obrězati, obrě-
zováti; (Haare) obstriěti, pri-
striěti.
Beschneidsel, *n.* obrězek.
Beschneiden, *v. a.* osněžiti, za-
zněžiti.

- Beschnittener, *m.* obrézanc; skoplenc, skoplenik.
 Beschönigen, *v. a.* izgovárjati, izgovoriti, zakrivati, zatúšiti.
 Beschränken, *f.* Einschränken.
 Beschränkt, *a.* tesen, tesnóten; — heit, *f.* tesnóča, tesnóta.
 Beschreiben, *v. a.* popisati, opisati, opisováti, obrisati; (einen Bogen voll) napisati.
 Beschreibung, *f.* popis, opis, popisovánje, obris.
 Beschiien, *v. a.* razglasiti, razkričati, raztróbiti; (Jemanden) vurčiti.
 Beschlebung, *f.* vurak, urak.
 Beschuhen, *v. a.* obúti, obúvati.
 Beschuhung, *f.* obúv, obúvalo, obúja, obútya, obutálo.
 Beschuldigen, *v. a.* obkriviti, obkrivljati, kriviti, dolžiti, obdolžiti, obdolžováti.
 Beschuppen, *v. a.* spreviditi z ljuskami.
 Beschuppt, *a.* ljuskáv, ljuskinat.
 Beschütteln, *v. a.* mit dem Kopfe —, pohripati, kimati od. potrésti z glavó.
 Beschütten, *v. a.* politi, polijati, oblití; (mit etwas Trocknem) posúti, posipati, obsúti.
 Beschützen, *v. a.* varvati, obvárvati, braniti, čuvati, štítiti.
 Beschützer, *m.* várh, branitelj, čuvár; — in, *f.* varhinja, čuvarica.
 Beschwängern, *v. a.* vbrejiti, nastávniti, obréméniti.
 Beschwagen, *v. a.* pregovoriti, pregovárjati, nagovoriti.
 Beschwefeln, *a.* repast, repát.
 Beschwefeln, *v. a.* oznóžiti.
- Beschwerte, *f.* težáva, težkóča, težkóta, potéža, potežáva, nadlóga; (Klage) tóžba, pritóžba, potóžba.
 Beschweren, *v. a.* obtéžiti, težiti; sich — *v. r.* über etwas —, tožiti se od. potóžiti se verh éesar.
 Beschwertlich, *a.* težáven, težkóčen; težkóten, trudóviten; — keit, *f.* težávnost, težkóča.
 Beschwörung, *f.* bréme, tovor, butara.
 Beschwichtigen, *v. a.* potolážiti, vtolážiti, utéšiti, vmiriti.
 Beschwören, *v. a.* (mit einem Eide bethuern) priséči, zapriséči, rotiti se; (Geister) rotiti, zarotiti.
 Beschwörung, *f.* priséga, priséžba; rôt, roténje, zarótba.
 Beseehen, *v. a.* osérčiti, oživiti, nadúšiti, oduševljáti, oduševljávati; fig. podbuditi, pokrêpčati, vjunáčiti.
 Besehen, *v. a.* preglédati, razglédati, razviditi. Imakniti.
 Beseitigen, *v. a.* odstrániti, odbeseligen, *v. a.* ozveličati, ozveličati, osrêčiti. Ičiven.
 Befeligen, *a.* zveličáven, osrê-Besen, *m.* metlja.
 Besenbinder, *m.* metljár.
 Besenkraut, *n.* metlovína.
 Besessen, *a.* obséden, bésen.
 Besetze, *n.* obsév, obsévek, zarób.
 Besetzen, *v. a.* nastávití, nastávljati, zastávití; (eine Stadt) obsesti, obléči; (einen Platz) posésti, zasésti, zasédati; (mit Bäumen) obsaditi, zasaditi; (ein Stück) obšiti, obróbiti,

- zarobiti; ein Amt —, postá-
viti v službo.
- Beseufzen, *v. a.* vzdihati od. vzdihá-
vati (nad čém).
- Besichtigen, *f.* Beschaun.
- Besiegeln, *v. a.* zapečatiti.
- Besiegen, *v. a.* premáhati, zma-
gati, obládati, preobládati,
pobéditi, predobiti, vžugati,
vsiliti. [gávec, pobédnik.
- Besieger, *m.* premagávec, zma-
Besiegler, *m.* pečátnik.
- Besingen, *v. a.* opěvati, popěvati,
prepěvljati, spěvljati.
- Besinnen, *sich, v. r.* spomniti se,
domisliti se; (*sich bedenken*) po-
misljevati, premisljevati; (*sich ent-
schließen*) skleniti; (*sich sam-
meln*) zvédeti se, k sebi priti,
spametovati se.
- Besinnung, *f.* zvěst, zavěst, za-
věstje, zvěd, pamet; zur —
kommen, zvédeti se, spame-
tovati se, zavédeti se.
- Besinnungslos, *a.* nezvěsten.
- Besitz, *m.* posěst, posěstvo, po-
sěstba; in — nehmen, osvóji-
ti, polásti se.
- Besitzen, *v. a.* posěstiti, posédati,
posédovati, iměti; eine Kunst
—, znati, razúmiti se.
- Besitzer, *m.* posěstnik, vlastník;
— in, *f.* posěstnica, vlastníca.
- Besitznahme, Besitznehmung, *f.*
vzetje, osvójenje, dobitje,
dobit.
- Besitzrecht, *n.* posedništvo.
- Besitzthum, Besizung, *f.* imanje,
imétek.
- Besoffen, *a.* piján, opít; — heit,
f. pijánost, pijánstvo.
- Besohlen, *v. a.* podplátiti.
- Besolden, *v. a.* plačati, platiti,
službo plačati, mzdáti.
- Besoldung, *f.* plača, plačilo.
- Besonder, *a.* posében, posáme-
sen; (*ausgezeichnet*) posében,
izvérsten. [sobstvo.
- Besonderheit, *f.* posébnost,
- Besonderš, *ad.* posébnó, so-
sébnó, osobító, zlasti; (*ein-
zeln*) posébej, posébe, na sa-
mim, samši. [čati, obsónčiti.
- Besonnen, *v. a.* sončati, obsón-
Besonnen, *a.* premišljen, opázen,
pameten; — heit, *f.* pre-
mislšenost, opáznost, za-
védnost.
- Besorgen, *v. a.* skerbéti, osker-
béti, poskerbéti, oskerbljá-
vati; (*befürchten*) bati se, v
strahu biti.
- Besorglich, *a.* skerbén, skerblijv,
poskerben; bojazliv; — heit,
Besorgniß, *f.* skerb; stráh,
bojázen.
- Besorgt sein, *v. n.* skerbéti; für
einen —, bati se od. v strahu
biti zarad kogar.
- Bespannen, *v. a.* zapréči, za-
prégniti, napréči; (*eine Trom-
mel*) napéti.
- Bespeien, *v. a.* opljuvati, opljúniti.
- Bespiegeln, *sich, v. r.* ogleđati
se, ogleđavati se. [présti.
- Bespinnen, *v. a.* preprésti, za-
Besprechen, *sich, v. r.* pogovár-
jati se, pogovoriti se, razgó-
várjati se, měniti se, po-
měnkvati se, poměniti se;
dogovoriti se.
- Besprechung, *f.* pogóvor, razgó-
vor, poměnk; dogóvor.
- Besprengen, *f.* Besprühen.

- Bespringen, *v. a.* (als ein Hengst) skočiti, skakati.
- Besprigen, *v. a.* pokropiti, kropiti, poškopiti, škropiti, obrizgati.
- Bespučen, *f.* Bespeien. [lizati.
- Bespülen, *v. a.* opirati, prati.
- Besser, *a.* bolši, bolji; — *ad.* bolje, bolši.
- Bessern, *v. a.* bolšati, pobolšati, poprávljati, popráviti; (von Kranfen) bolšati se, bolje biti, okrévati.
- Besserung, *f.* popráva, popravek; okrévanje.
- Bestallen, *v. a.* službo dati od. podělití.
- Bestand, *m.* obštój, obštojećnost, obštanek, stalnost, terpež; (daš Uebrige) ostánek, ostátek; (Pacht) najém, najémstvo, najémšćma.
- Bestandinhaber, Bestandmann, *m.* najémnik.
- Bestandgeld, *n.* najémnina.
- Bestandherr, *m.* najémovnik.
- Beständig, *a.* stalen, stanóven, stanovíten, stanoten, obštójen; neprestán, veden, věčen; — *ad.* vedno, nepěestano, nepreněhama.
- Beständigkeit, *f.* stalnost, stanovítlost; neprestánost, neprestánje, stanovnost.
- Bestandtheil, *m.* obštójnost, obštójni děl, část, dělina.
- Bestärken, *v. a.* potvėrditi, potėrditi, vterditi, pokrěpiti, pokrěpěati.
- Bestätigen, *v. a.* potvėrditi, posvėdóčiti, pričati.
- Bestätiger, *m.* svėdók, přiča.
- Bestätigung, *f.* svėdóča, spriča, spriček.
- Bestatten, *v. a.* pokopáti, zakopáti, zagrěbsti, pogrěbsti.
- Bestattung, *f.* pokop, pogrěb.
- Bestauben, *v. n.* zaprášiti se, oprášiti se. [šiti.
- Bestäuben, *v. a.* zaprášiti, oprášiti.
- Bestäubt, *a.* prašen, zaprášen.
- Beste, (der, die, das) *a.* naj bolši, narbolji; aufš —, am — n, —nš, naj bőlje, narbolj; daš —, naj bolje; daš gemeine —, oběno dobro.
- Bestechen, *v. a.* podkúpiti, podmázati, podmitati.
- Bestechlich, *a.* podkupljív, podmazljív. [kúpljenje.
- Bestechung, *f.* podkúp, pod.
- Besteck, *n.* tók; (zum Essen) nož in vilce. [tikati, natakñiti.
- Bestecken, *v. a.* obtekniti, ob.
- Bestehen, *v. n.* prestáti, prebiti; (bauern) terpěti, stati, obštáti; (aus etwas) biti, obštáti; auf etwas —, vprěti se od. vpiráti se na kar, obštáti na čem.
- Bestehend, *a.* zložen, sostávljen, zastojeć.
- Bestehlen, *v. a.* pokrásti, okrásti.
- Besteigen, *v. a.* (ein Pferd) zasěsti, zasėdati; einen Berg —, iti od. hoditi na goro.
- Bestellen, *v. a.* (wohin) reći, velěti, zavkázati (komur nekámor priti); (anordnen) napráviti, odrěditi, vkazati; (etwas bei Jemanden) najěti, naróčiti; (einen Auftrag) oprávití; einen über etwas —, iz-

- róčiti komur kaj; einen Acker
—, obdělovati polje, sejati.
Besteller, *m.* naročnik.
Bestellung, *f.* povělje, zaváz;
napráva, odrédba; naroč-
ba, naročilo; opravilo, iz-
ročilo; obdělovánje.
Besteuern, *v. a.* dače naložiti,
obdáčiti.
Bestialisch, *a.* živinski.
Bestie, *f.* zvěř, zvěřina.
Bestimmen, *v. a.* odlóčiti, od-
réditi, ustanóviti, opredě-
ljiti; naznáčiti, odměnití,
odkázati; sích —, odlóčiti se.
Bestimmend, *v. a.* odločívén, od-
redívén, rozločívén.
Bestimmt, *a.* razlóčen, odló-
čen, dolóčen, naznačen,
točen; odlóčen, odrédjen;
ad. razlóčno, točno, zarěš,
za celo.
Bestimmtheit, *f.* razlóčnost,
dolóčnost, točnost.
Bestimmung, *f.* odlóčba, usta-
nóvlenje; poklic, cilj, ko-
nec; osóda, udes. I dávno.
Bestimmungswort, *n.* ime pri-
Bestmöglichsť, *ad.* ko je naj bolj
mogóče. I bítí, oděbliti se.
Bestočen, sích, *v. r.* deblo do-
Bestossen, *v. a.* zaděvati se (v
kar); (mit der Feiße) opiliti,
spiliti.
Bestrafen, *v. a.* kazniti, kaz-
nováti, pokáratí, kaštigati;
mit Worten —, pokrěgati,
posvariti.
Bestrafung, *f.* kazen, pokáran-
nje, kaštiga; pokrěg, po-
svarilo. [vati, obžáriti].
Bestrafen, *v. a.* obsjáti, obsě-
- Bestreben, sích, *s.* Bemühen, sích.
Bestreben, Bestrebung, *s.* Bemü-
hung.
Bestreichen, *v. a.* namázati, po-
mázati, obmázati; mit Un-
schlitt —, olóžiti.
Bestreift, *a.* prízán, vprízán,
prugav, pisan, močiradast,
pester.
Bestreiten, *v. a.* prepírati se,
pravdati se, bítí se; (Aus-
gaben) zmoči, zmagati, do-
tégnuti s troški.
Bestreuen, *v. a.* potróšiti, po-
trésti, poštúpati, posúti,
posípati; mit Salz —, osó-
liti, posólití.
Bestreichen, *v. a.* oplesti, oplé-
táti, zaplésti, omrěžiti.
Bestürmen, *v. a.* napásti, na-
pádáti, navalítí, vdarítí,
zagnáti se (na kar); (mit
Bitten —, natvézati, nadle-
gováti, nagájati.
Bestürmung, *f.* napád, navála,
vdár, naskók, zagón.
Bestürzen, *v. a.* pokrítí, po-
véznítí; fig. spláští, preplá-
šiti, prestráští.
Bestürzt, *a.* pláh, plašen, splá-
šen, prestrášen.
Bestürzung, *f.* strah, trepět,
splášba, smeča, zadréga,
soděrga. —
Besuch, *m.* obisk, obiskánje.
Besuchen, *v. a.* obiskáti, obi-
skováti, obiskávati.
Besudeln, *s.* Besámužen.
Betagt, *a.* priléten, postáran,
ostarljiv, staróvičen.
Betafen, *v. a.* pošlátati, potí-
pati.

- Betäuben, *v. a.* omámiti, oglúšiti, zaglúšiti. [šiv.]
 Betäubend, *a.* omamljív, oglú-Betäubt, *a.* omámljen.
 Betäubung, *f.* omamíca, omáma, oglúšenje.
 Betbank, *f.* klečávnica, klečálo.
 Betbruder, *m.* svetohljinec.
 Betbuch, *n.* molitveník, molitne bukve, molitovska obermolitvena knjiga.
 Beten, *v. a.* moliti, pomólití.
 Betglocke, *f.* večernica, zdrava Marija. [síti, orosljáti.]
 Bethauen, *v. a.* obrositi, orobethaus, *n.* cerkva, božja hiša, božji hram, molivnica.
 Bethaut, *a.* rosen, orosèn.
 Betheuern, *v. a.* zapriséči, zapriségati.
 Betheuerung, *f.* priséga.
 Bethören, *v. a.* zaslépati, oslépiti, znoriti, zhedáčiti, zamámíti, prekániti. [zítí.]
 Bethränen, *v. a.* zasolžiti, osol-Betiteln, *v. a.* imenováti, nazváti, naslóviti, nadpisati.
 Betonen, *v. a.* potézati.
 Betonung, *f.* potéz, potéza, potéga.
 Betrachť, *m.* pogléd, ogléd, ozír; in —, gledè, v ozíru, v poglédú, zavóljo.
 Betrachťen, *v. a.* gledati, pregledováti, pozorovati; (in Gedanken) premíšľováti, razmíšľováti, premísliti; (vorsehen) prevíditi, motríti.
 Beträchtlich, *a.* znaten, znamenit; —keit, *f.* znatnóst, znamenitost.
 Betrachtung, *f.* gledanje, pozoro-vánje; premíšľovánje, razmíšľovánje; ozír, obzír, ogléd.
 Betrag, *m.* znesek, skúpnína.
 Betragen, *v. a.* znesti, znašati, číniti; sich —, *v. r.* obnášati se, ponášati se, zadèržati se, ravnáti se, ponósiti se.
 Betragen, *n.* obnáša, obnášanje, zadèržanje, ravnánje, ponáša, ponós.
 Betrauern, *v. a.* obžalováti, obžalostváti, žalovati od. žalostiti se (zavolj kogar).
 Betrauernswürdig, *a.* obžalovánen, žalóben, obžalovánja vrèden.
 Beträufen, Beträufeln, *v. a.* okápljati, nakápljati.
 Betreff, *m.* in —, gledè, gledèč, v obzírú, obstrán, zastrán.
 Betreffen, *v. a.* zasáčiti, vlo-víti, dobíti, vjeti; — *v. n.* tikati se, dotíkati se, zadé-vati, zadéti.
 Betreffend, *a.* dotičen, zadé-ven.
 Betreiben, *v. a.* (sehr treiben) prigánjati, pogánjati; (befolgen) skerbéti se, oskerbljávati, oskerbéti, oprávljati; Hauswirthschaft —, gospodá-riti, gospodíniti; Feldbau —, kmetováti; Viehzucht —, se pečáti z živinorejó.
 Betreten, *v. a.* stopíti (na kar); (ertappen) zasáčiti; den Weg —, podáti se na pót.
 Betrieb, *m.* pogánjk, pogón, skerb, podbáda; gospodár-

- stvo, gospodinstvo; kmeto-
vanje; živinoréja.
- Betriebsam, *a.* deláven, sker-
ben, skerblijiv; — feit, *f.*
delávnost, skerbnost, sker-
bljivost.
- Betrien, *v. a.* goljféti, ogo-
ljféti, prekániti, vkaniti,
preváriti, prevériti; (prellen)
ocigániti, oprávití, ožéti,
podlésti, ocjaziti.
- Betrieger, *m.* goljuf, goljufec;
— in, *f.* goljufá, goljufica.
- Betriegerei, *f.* goljufija, ogolj-
fija, goljufnost, prevéra.
- Betriegersich, *a.* goljufen, laž-
njiv.
- Betringen, *v. a.* opíti, vpijámiti.
- Betrossen, *a.* zmeden, prestra-
šen.
- Betrüben, *v. a.* žaliti, žalostiti,
žalostváti, greniti, mučiti;
sich —, *v. r.* žalováti, tugo-
váti, jadikováti.
- Betrübnis, *f.* žalost, žal, ža-
lôba, tuga, jád.
- Betrübt, *a.* žalosten, žalôben,
tužen, jaden.
- Betrug, *f.* goljufija, prevéra,
prevara, varka, podvôd.
- Betrügen, Betrüger, Betrüglich,
s. f. Betriegen ic.
- Betrunken, *a.* piján, opít.
- Betschwester, *f.* svetohljinka.
- Betsuhl, *f.* Betbanč.
- Bett, *n.* postelj, postlja, po-
stélja; (eines Bettes) leža.
lôž, ležáj, (eines Stuhles)
struga.
- Bettboden, *m.* dno od postelje.
- Bettchen, *n.* postljica, posté-
ljka, posteljca.
- Bettdecke, *f.* odéja, odévka.
- Bettel, *m.* trohica, mervica,
cempér, niékica.
- Bettelarm, *a.* réven, vbožen,
gól in nág, gól in bós, siro-
mášen.
- Bettelbirne, *f.* Bettlerin.
- Betteler, *f.* beračenje, beračija.
- Bettelweib, *f.* Bettlerin.
- Bettelgefindel, *n.* berači, bera-
čija, siromáštvo.
- Bettelhaft, *a.* beračen, berá-
ški, siromášen, siromáški.
- Bettelherberge, *f.* prenočiše berá-
ško.
- Bettelente, *pl.* berači, prosjaki.
- Bettelumpen, *pl.* cunje beráške.
- Bettelmann, *f.* Bettler.
- Bettelmünze, *f.* vbogaimé, mi-
lodár, milošna.
- Betteln, *v. a.* prosti, beračiti,
milodáre prosíti.
- Bettelsack, *m.* beraški rónce,
beráška torba od mavha.
- Bettelstab, *m.* beraška palica.
- Bettelstand, *m.* beraštvo.
- Bettelstolz, *m.* prazna prevzét-
nost, neumni ponós.
- Bettelvolk, *f.* Bettelgefindel.
- Betten, *v. a.* stljati, stljati,
posteljo napraviti od. post-
ljati.
- Bettgenosse, *m.* posteljni to-
várš od drúg.
- Bettgeráthe, *f.* Bettzeug. [pet.
Bettgestell, *n.* posteljnák, špam-
Bettkammer, *f.* Schlafzimmer.
- Bettkissen, *n.* vzglavje, pod-
zglávje, spodglávje.
- Bettlägerig, *a.* betežen, bole-
háven, boléhen.
- Bettler, *m.* berač, prosják,

- kodež; — in, *f.* beračica, beračinja.
- Bettlerleben, *n.* beračenje.
- Bettsack, *m.* sura, blazina.
- Bettstätt, *f.* Bettgefiell. [ta.
- Betttuch, *n.* pert, vilahen, plah-
- Bettüberzug, *m.* obvlčilo, obvlak, povlaka.
- Bettzeug, *n.* posteljnina, postelna roba.
- Bettziehe, *f.* Bettüberzug. [liti.
- Betünchen, *v. a.* pobeliti, obhege, *f.* psica, pesica.
- Beuche, *f.* žehta.
- Beuchen, *v. a.* žehtati.
- Beuchfaß, *n.* žehtnjak.
- Beuge, *f.* pregib, zagib, prigib, zavoj.
- Beugen, *v. a.* všibniti, šibniti, vkloniti, vklanjati, kloniti, prikloniti, pripógniti, prigeniti; (demüthigen) ponižati, znižati; (in der Sprachlehre) sklanjati. [ljiv, gibčen.
- Beugsam, *a.* vklanjaven, vklon-
- Beugung, *f.* priklon, vklanjanje; sklanjanje.
- Beule, *f.* tvór, túr, gúmba, gumpa, otók. [gumpast.
- Beufig, *a.* tvorast, gumbast.
- Beunruhigen, *v. a.* uznemíriti, vznemíriti, vznemírovati, motiti, ne dati pokója, nepokój delati.
- Beunruhigung, *f.* nemir, nepokój.
- Beurkunden, *v. a.* dokázati, potverditi, posvédočiti.
- Beurlauben, *v. a.* odpustiti, posloviti, slovo dati; sich —, *v. r.* slovo jemati od. vzeti, posloviti se.
- Beurtheilen, *v. a.* soditi, razsoditi, razsójvati. [sódnik.
- Beurtheiler, *m.* sodnik, raz-
- Beurtheilung, *f.* sodba, sodenje, razsódba, razsódek.
- Beurtheilungskraft, *f.* razsódnost. [dobie.
- Beute, *f.* plén, róp, poróp,
- Beutel, *m.* mošnja, kesá; — chen, mošnjica; (in der Múhle) sitnica.
- Beutelförmig, *a.* mošnjast.
- Beutelkasten, *m.* mučnica.
- Beuteln, *v. a.* tresti, trositi; (mit dem Kopfe) potrésati, kimati. [zmikáv.
- Beutelschneider, *m.* mošnjoréz,
- Beuten, *v. a.* pléniti, robiti, harati. [mošnjárica.
- Beutler, *m.* mošnjár; — in, *f.*
- Bevólkern, *v. a.* obljuditi, obljudovítiti, zaséliti, naséliti.
- Bevólkering, *f.* obljudenje, obljud, stanovništvo, ljudstvo.
- Bevollmáchtigen, *v. a.* povlástiti, pooblástiti, vso oblást podéliti. [pooblástitelj.
- Bevollmáchtiger, *m.* povlástnik, Bevollmáchtigte, *m.* pooblástenc.
- Bevollmáchtigung, *f.* pooblástenje, polnovlástje.
- Bevor, *ad.* préd, préj, predenj, popréd, poprėj.
- Bevormunden, *v. a.* oskerbnika dati.
- Bevorrechten, Bevorrechtigen, *v. a.* dati od. dajati prednost.
- Bevorstehen, *v. n.* čakati.
- Bevorstehend, *a.* bodóč, dojdóč.
- Bevortheilen, *v. a.* prevériti, preváriti, opraviti od. oprávljati (za kar).

- Bewortheilung, *f.* prevěra, pre-
 vára; kvár.
 Bewachen, *v. a.* čuvati, začú-
 vati, čuti, stražiti, hdeti
 (nad kóm). *lsti,* obrašati.
 Bewachsen, *v. n.* zarásti, obrá-
 Bewachung, *f.* straža; čuvanje.
 Bewaffnen, *v. a.* oróžiti, obo-
 róžiti.
 Bewahre, *i.* Gott —, Bog pre-
 něsi, Bog obvári od. nedáj.
 Bewahren, *v. a.* varvati, ob-
 varováti, ohrániti, čuvati,
 začúvati, braniti.
 Bewähren, *v. a.* dokázati, do-
 skúsiti; sích —, *v. r.* vzísti-
 niti se, potvėrditi se.
 Bewahrer, *m.* čuvár, stražar.
 Bewährt, *a.* izkúšen, istinit.
 Bewandert, *a.* izkúšen, věšt,
 okreten.
 Bewandt, *a.* takov, takšen.
 Bewandtniß, *f.* okólnost, okól-
 šina.
 Bewässern, *v. a.* navodniti;
 močiti, zamakati.
 Bewegen, *v. a.* geniti, ganiti,
 mičeti, v. serce seči; (die
 Theile eines Ganzen) objúgati,
 majati, omájati, gibati; (zu
 etwas) pregovoriti, priprav-
 viti; sích —, *v. r.* sukati se,
 teči, tekati; (von Menschen)
 razhoditi se, sprehoditi se,
 razhájati se; sích zum Mitleid
 — lassen, vsmiliti se.
 Beweggrund, *f.* Bewegunggrund.
 Beweglich, *a.* gibljív, omajljív,
 gibčen; (rührend) ganljív; —
 keit, *f.* gibljívost, gibčnost;
 ganljívost.
 Bewegung, *f.* gibanje; (Antrieb)
- nagib, nagón; (Aufrubr) vsta-
 ja, punt, buna.
 Bewegungsgrund, *m.* vzrók, na-
 gón, pričína.
 Beweisen, *v. a.* ožéniti, ženiti.
 Beweinen, *v. a.* objókati, ob-
 jokávati, obžalostováti, jó-
 kati se od. tarnjávati (za
 kóm).
 Beweinenswürdig, *a.* tužen, jaden.
 Beweis, *m.* dokáz, spričba,
 spriček, dovód; — führung,
f. dokázenga.
 Beweisen, *v. a.* dokázati, do-
 kazováti, spričati, posvě-
 dóčiti. *lsvedočiven.*
 Beweisend, *a.* dokazíven, po-
 Beweisgrund, *m.* dokáz, dovód.
 Beweislich, *a.* dokazljív, sprí-
 čljív. *lsmo.*
 Beweischrift, *f.* dokazívno pí-
 Beweisen, *v. a.* pobělití, obě-
 lití.
 Bewenden, *v. a.* eš dabeí — las-
 sen, tako od. pri tem pustiti,
 zadovoljiti se s tím.
 Bewerb, *m.* posel.
 Bewerben, sích, *v. r.* prizaděti
 si, prizaděvati si, iskati, že-
 létí; (um ein Frauenzimmer)
 snubiti.
 Bewerber, *m.* snubač, snubók.
 Bewerbung, *f.* prizaděje, žel-
 ja; snubítva, snubljenje.
 Bewerfen, *v. a.* obmetáti, zam-
 etáti.
 Bewerksstelligen, *v. a.* věmiti, na-
 rediti, napraviti, izpólniti.
 Werksstellung, *f.* věin, na-
 rédba, napráva.
 Bewetteifern, sích, *f.* Wettfeiern.
 Bewichsen, *f.* Wichsen.

- Bewickeln, *v. a.* obviti, obvijati, zaviti, zamotati.
- Bewilligen, *v. a.* dopustiti, dovoliti, dozvóliti, privóliti.
- Bewillkommen, *v. a.* pozdráviti, sprejéti. | sprejéte
- Bewillkommung, *f.* pozdráv,
- Bewirkbar, *a.* včinnjiv, sposobljiv.
- Bewirken, *v. a.* včiniti, storiti, opráviti, spôsóbiti; zadobiti.
- Bewirthen, *v. a.* pogostiti, gostiti.
- Bewirthung, *f.* pogostitva, postrežba, gostba, gostitba, gostnija, pogostnija.
- Bewohnbar, *a.* prebiváven, za prebivanje; —feit, *f.* prebivávnost. | bivati (v čem).
- Bewohnen, *v. a.* stanovati, prebivati.
- Bewohner, *m.* prebivávec, stanovnik, selnik.
- Bewölken, *fič,* *v. r.* obláčiti se, obvléči se, tamniti se, potamniti se, tamméti.
- Bewölkt, *a.* obláčen; tamen, mračen.
- Bewundern, *v. n.* občúdit, občudováti; čúdit se, čudovati se, diviti se (čemu).
- Bewundernswürdig, *a.* čudoviten, čudopóln, čuden.
- Bewußt, *a.* svést, zavéden; eš ist mir —, to mi je znano; seiner — werden, zavédeti se.
- Bewußtlos, *a.* nesvésten; —igfeit, *f.* nesvéstnost.
- Bewußtsein, *n.* zavést, zavéstje, svést; zavédenje, zvédimost, zavédnost.
- Bezahlen, *v. a.* plačati, izpláčati, platiti, popláčati.
- Bezahlung, *f.* plača, plačilo, popláčilo, platež, popláta.
- Bezähmbar, *a.* vkrotljiv; —feit, *f.* vkrotljivost
- Bezähmen, *v. a.* vkrotiti, krotiti, pokrotiti, (die Leidenschaften) berzdati, stražiti.
- Bezaubern, *v. a.* očarati, začarati, pocóprati; (für sich gewinnen) zabájati, obájati.
- Bezaubernd, *a.* zabajáven, zabajatljiv, očaráven, čaroben.
- Bezauberung, *f.* očára, očáranje, začára.
- Bezáunen, *f.* Umzáunen.
- Bezechen, *v. a.* opiti, vpijániti.
- Bezeichnen, *v. a.* zaznámnjati, zaznámiti, značiti, zaznáčiti, zabilježiti; mit Strichen —, načerkati, nakresláti, opisati, obrisati.
- Bezeichnung, *f.* zaznamovánje, poznamovanje, zaznám, znák; opis, obris.
- Bezeichnen, *v. a.* skazati, skazovati, dokázati, včiniti; fič —, *v. r.* skazati se, vesti se, obnášati se.
- Bezeihen, *f.* Beschuldigen.
- Bezeugen, *v. a.* posvédočiti, dokázati, spričati, potvérditi.
- Bezeugung, *f.* posvédočenje, svédóčba, svédóčanstvo, spričba, dokáz.
- Bezichtigen, *f.* Beschuldigen.
- Beziehen, *v. a.* (erhalten) vleči, dobiti; (eine Violine) napéti, ovléči; (Stühle) pokriti, prevléči; ein Haus —, presélti od. vselit se v hišo; (Baa-ren) kupováti, dobivati; fič —,

- v. r. nanášati se, zanášati se, zanésti se, vtikati se.
- Beziehend, a. nanášaven, tika-ven.
- Beziehung, f. dobitje, nanášanje; obzír, ozír, pogléd.
- Bezielen, v. a. namériti, namisliti, naklépati (na kar), hotéti.
- Bezirk, m. króg, okróg, okrójze, okraj, okrajna, kotar.
- Bezirks-, a. krožni, okrójni.
- Bezirksgericht, n. okrójno sodišče.
- Bezüchtigen, f. Besühldigen.
- Bezücker, v. a. poslaskóriti, pocúkrati.
- Bezug, m. ogléd, obzír.
- Bezüglich, a. dotičen, zadéven; ad. glédé, obstrán.
- Bezuwecken, f. Bezielen.
- Bezweifeln, v. a. dvomiti, sumiti, sumnjati (nad čém).
- Bezwingen, v. a. vžgati, vsiliti, posiliti, predobiti, pobéditi, obládati; vkrotiti.
- Bezwinger, m. dobitnik, posilnik. [bedljív; vkrotljív.
- Bezwänglich, a. predobljív, po-Bezwingung, f. posilje, predobitje, pobéda, obládanje.
- Bibel, f. sveto pismo.
- Bibels, a. svetopisemski.
- Bibelausgabe, f. izdánje svete-
ga pisma. [tega pisma.
- Bibelauslegung, f. razlága sve-
tobíseft, a. znán od. zvédén v
svetim pismu.
- Bibelmäßig, ad. primérno sve-
temu pismu, pó svetim pi-
smu, poleg svetega pisma.
- Biber, m. breber, daber, bober,
Biber, a. brebrov, dabrov,
bobrov. [brovína.
- Bibergeiß, n. brebrovna, da-
Biberhut, m. kastórást klobuk.
- Bibliothek, f. knjižnica, knjigo-
shrána, bukvalíše, knjižise.
- Bibliothekar, m. knjižnik, knjiž-
ničár. [topisménski.
- Biblisch, a. svetopisemski, sve-
Biße, f. zobača, pik.
- Bichelhaube, f. čeláda, šišák.
- Bißen, v. a. kljuvati, kljuti;
(mit der Biße) kerčiti, pikati.
- Bieder, a. pošten, ravnodú-
šen, ravnosérčen, dober,
pravodúšen, pravédén, —
heit, feit, f. poštenje, rav-
nodúšnost, pravodúšnost,
dobróta, pravédnost.
- Biedermann, m. poštenják, pra-
védnik. [vodúšje.
- Biedersinn, m. poštenje, pra-
Biederweib, n. žena poštena od.
— pravédna. [nagib, zgiba.
- Biege, f. giba, prigib, pregib,
Biegefall, m. padež, sklón (v
slovnici).
- Biegetn, f. Búgetn.
- Biegemußtel, f. koléne.
- Biegen, v. a. prigeniti, poge-
niti, všibiti, kriviti, všip-
niti.
- Biegsam, a. šibek, vitek, vi-
ven, gibek, gibčen; — feit,
f. šibkóst, gibčnost.
- Biene, f. čbela, bčela, bučé-
la, čebéla, pčela.
- Bienen-, a. čbélni, bčélni.
- Bienenbau, m. Bienenzucht, f.
čbelarija, čbelárstvo.
- Bienenbauer, m. Bienenzüchter, m.
čbelar.

- Bienenfresser, *m.* žuna. [lják.
 Bienenhaus, *n.* bčelínjak, uln-
 Bienenkönigin, *f.* matica
 Bienenkorb, Bienenstock, *m.* bčel-
 nik, úl, pánj, sod.
 Bienenflugloch, *n.* žrelo.
 Bienenhännchen, *n.* trot, ležák,
 trobec.
 Bienenchwarm, *m.* roj. [lec.
 Bienenstachel, *m.* želo, žela, za-
 Bienenwolf, *m.* brigóvnica.
 Bienenzelle, *f.* piskrica.
 Bienen, Bienen, *n.* čbelica,
 čbeličica, čbelička.
 Bier, *n.* pivo, ol. [lnica.
 Bierbank, *f.* pivárnica, olár-
 Bierbottich, *m.* pučel za pivo.
 Bierbrauer, *m.* pivár, pivov-
 vár, olovár. [várnica.
 Bierbräuerei, *f.* pivarija, pivov-
 arna, *n.* sód za pivo.
 Biergäst, *m.* péna od piva.
 Biergeist, *m.* olopívec. [pívek.
 Biergeld, *n.* dnarij za pivo, na-
 Bierglas, *n.* pivni kozárc.
 Bierhefe, *f.* drožje, medénce.
 Bierkessel, *m.* pivovárski kotel.
 Bierkeller, *m.* pivnica, pivov-
 klét.
 Bierkrug, *m.* pivna ročka.
 Bierrausch, *m.* pijánost od piva.
 Bierkauf, *m.* olopívec, pivov-
 pívec.
 Bierstube, *m.* pivarija, to-
 čenje piva, prodája ola.
 Bierstunde, *f.* pivnica.
 Bierstüb, *n.* olárski věnec ob-
 koželj.
 Bierstaud, *m.* pivni mch.
 Biersteuer, *f.* olarina, pivarina.
 Biertrinker, *m.* olopívec, pivov-
 pívec.
- Bierzeichen, *n.* pivársko kazálo.
 Bierzwang, *m.* samoprodája
 olarska.
 Bieten, *v.* a. ponúdiť, ponú-
 jati, nuditi; (die Hand) po-
 dáti, dati; (einen guten Mor-
 gen) vošiti, želėti; (im Kauf)
 céniti; einem die Spitze —
 vpreti se komur, kos biti
 komur.
 Biez, *m.* cizej, cizek, sisek.
 Bigamie, *f.* dvoženstvo.
 Bigott, *a.* hinávšen, sveto-
 hljinski.
 Bild, *m.* Bildmaus, *f.* polh.
 Bildloch, *n.* polšina.
 Bild, *n.* podoba, podobšina,
 slika, kíp, obráz, izdólba,
 prilika; obris; — ťen, *n.*
 podobica, obrázček.
 Bilden, *v.* a. zobraziti, obrá-
 ziti, obrazovati, slikati, sli-
 kovati; (cultiviren) zobrazo-
 vati, otesávati, omikovati,
 vzdelávati; (veranstalten) na-
 práviti, vrediti, osnovati,
 vstanoviti.
 Bildend, *a.* zobrazovávén, izo-
 brazívén, omikávén, nauč-
 čén, pouučén.
 Bilderbuch, *n.* knjiha s podó-
 bami ob. s slikami.
 Bildercabinet, *n.* kipoštrána,
 zbirka podób.
 Bilderdeuter, *m.* kipošlóvec.
 Bilderdeutung, *f.* kipošlójje.
 Bilderdienst, *m.* malikvávstvo.
 Bilderhandel, *m.* prodája podób.
 Bilderkunde, *f.* kipoznánstvo.
 Bilderschrift, *f.* kipošís.
 Bildersprache, *f.* jézik nadáhn-
 jen, govór v pripodóbah.

Bilderverehrung, *f.* Bitberdientf.

Bilderwert, *n.* kipovje.

Bildgießerei, *f.* kopolévje.

Bildhauer, *m.* kipotvórec, kiporéz, dolbnik.

Bildhauerei, *f.* kipotvórstvo, kiporézstvo, dolbnístvo.

Bildlich, *a.* pripodóben, prilíčen, vznešen.

Bildniß, *n.* obráz, poobráz, slika, kíp, podobšina.

Bildsäule, *f.* stóp, kíp.

Bildschön, *a.* krasen, sprelep.

Bildseite, *f.* glava (pri penézih).

Bildung, *f.* izobraženje, izobražovanje, izobraženost, razsvéta, otés, omika; napráva, osnova. [móč.

Bildungsraft, *f.* izobrazívna

Billard, *n.* biljár; — spielen, biljáriti.

Billardspiel, *n.* biljárenje.

Billardspieler, *m.* biljárník.

Billardzimmer, *n.* biljárnica.

Billet, *n.* pismice, listič; (zum Angeden) spomnica; (zum Abschiede) opróstnica.

Billig, *a.* pravéden, priméren, spravedljiv, pravičen, prav; pristójen, prilíčen.

Billig, Billigermassen, *ad.* po pravici, po pravej pravici.

Billigen, *v. a.* podóbriti, odóbriti, za dobro spoznáti, priznáti.

Billigkeit, *f.* pravédnost, pravičnost; pristójnost, prilíčnost.

Bilion, *f.* biljón.

Bilsentrant, *n.* zobnik, trava sv. Apolónije, volčja jagoda.

Bimsstein, *m.* vollič, morska péna, lahek kamen.

Bindart, *f.* bradlja.

Binde, *f.* zavój, obvéza, obvézek, prevóza, prevéza, véz; (die Kopfbinde) šapel; (zum Fatschen) povój; (um die Mitte) pás, pojás.

Binden, *v. a.* vezati, zvezati, zavézati; (alles binden) povézati; ein Faß —, obróčati, nabiti obróče na sód.

Binder, *m.* vezáč, vezávec; sodár; — in, *f.* vezávkinja; sodarica.

Binderschlägel, *m.* nabój.

Bindewort, *n.* vez, véznik, veznica.

Bindeeichen, *n.* veznica.

Bindfaden, *m.* vézna nit, vezek, motóz. [zánke.

Bindschuhe, *pl.* opánki, podve-Binnen, *prp. v. za;* — heute und morgen, do jutra.

Binnenzölle, *pl.* medmésne colnije.

Birse, *f.* bic, loč, sit, sita; die — n überhaupt, bičje, ločje, bičovje.

Birsentrant, *n.* bika, zebnik.

Birsig, *a.* bičnát, ločnát, sitovit. [životopísec.

Biograph, *m.* življenjopísec, Biographie, *f.* življenjopis, životopís, životopíseje.

Biographisch, *a.* življenjopísen, životopísen.

Birke, *f.* bréza; die — n, brézje.

Birken, *a.* brézov. [zov lés.

Birkenholz, *n.* brézovina, bré-

Birkenfaß, *m.* brézovica, brézov sók.

Birkenstab, Birkenstoč, *n.* brězovec, brězováča, brězovka.

Birkenwald, *m.* brzeje.

Birn, *f.* hruška, gruška.

Birnbaum, *m.* hruška, gruškovodřevó.

Birnbäumen, *a.* hruškov, gruškov.

Birnbaumholz, *n.* gruškovina.

Birnförmig, *a.* hruškast.

Birnmoſt, *m.* gruškovníca, hruškovica.

Birnwald, *m.* gruškovje.

Biš, *prp.* do; — *c.* dokler, dokle, dok. [— *tšier*, *n.* šakal.

Biſam, *m.* moščajak, mošák; Biſamz, *a.* moškáten.

Biſchen, *n.* trohica, mervica, cempér, vgrizlej, nekaj, nekoliko, kolčikaj.

Biſchof, *m.* vládika, ſkof, biskup.

Biſchöſtich, *a.* vladíſki, ſkofóvſki, biskupſki. [ſijſtvo.

Biſchofſamt, *n.* vladíſtvo, ſko-

Biſchofshut, *m.* Biſchofſmúſe, *f.* mitra.

Biſchofſtab, *m.* ſkofóva palica.

Biſchofſwürde, *f.* Biſchofſamt.

Biſher, *ad.* dozďaj, doſlėj, doſihdob, doſihmal, datihmal, doſád.

Biſherig, *a.* dozďajſhen, dozďajn, doſadánj, doſadánjſhen, doſihdoben.

Biſon, *f.* Auerochſ.

Biſ, *m.* vgriz, vgrizek; (von Echlangen, Mücken ic.) vpik, pič, pik.

Biſſen, *m.* vgrizlej, vgrizlej, troha, trohica, maličkost, koſček.

Biſſig, *a.* grizáven, vjedljiv, vjedén, svadljiv; — *e* Worte,

zbadljive, bodéče od. ojstre beſede.

Biſthum, *n.* ſkofſija.

Biſweilen, *ad.* včasi, včasih, gdekad, gdekáda, nekokrat.

Bitte, *f.* proſnja, proſba, molba.

Bitten, *v.* *a.* proſiti, poproſiti, moliti; zu Gaſte —, povábiti.

Bitter, *a.* grenek, britek, briedek, gorek, gorjúp; zagóltén.

Bitterböſe, *a.* zloben.

Bitterkeit, *f.* grenkóſt, grenkôba, grenkôta, britkóſt, britkôba, gorkôba, zagólténost.

Bitterlich, *a.* grenkôben, grenkljät, britkóſten; — weinen, milo se jokati.

Bittersalz, *n.* grenka ſól.

Bitterwaſſer, *n.* grenka voda.

Bittgeſuch, *n.* proſítba, proſba.

Bittſteller, *m.* proſítelj.

Blachfeld, *n.* ravnína, ravnica, ravnja, poljána, ledína.

Blachfroſt, *m.* suha zima.

Bláſhen, *v.* *a.* napihováti, napihávatí, nadúvatí; napénjati.

Bláſhungen, *pl.* větri.

Blank, *a.* (von Metallen) běl, čist, svitel; (bloſ) gol, nág; (gelbloſ) suh, čist.

Blánfern, *v.* *n.* puſkáriti se.

Blárren, *v.* *n.* dréti se, kričati, napénjati se.

Bláſchen, *n.* mēhúrcček, mēhúrec; mēhek; mozóľček, mozoljec; žulek.

Bláſe, *f.* mehúr, mēh; (Waſſer=bláſe) bozúrek, mehúr, puhór, berbúnk; (Urinbláſe) mēh; (Sigbláſe) mozólj, mozúlj; (von zu ſchwerer Arbeit) žúlj, ožúlk.

- Blafebalg, *m.* mēh, pihalo, pihávník.
- Blafen, *v. a.* pihati, pihmiti. puhati, véti, duvati; (auf der Flöte) piskati, svirati; (auf dem Horne) diblati, trobiti; (auf der Posaune) trobentati; (Glaß) dělati; ein Instrument —, svirati, igráti; piskati.
- Blafrohr, *n.* dibla.
- Blaficht, *a.* mehúrast; mozólast.
- Blafig, *a.* mehúrnat; mozólnat.
- Blafinstrument, *n.* piskalo, svirála.
- Blaf, *a.* bléd; etváš —, blédóven; — werden, oblédéti, blédéti, blédíti se.
- Blafblau, *a.* modrobléd.
- Blaffe, *f.* blédost, blédóba, blédóca; (eines Pferdes) líša, líša; ein Pferd mit einer —, líšast konj.
- Blafshuhn, *n.* sulika.
- Blatt, *n.* list, lépen; die Blätter, listje, lepénje; (Blätter von Papier) listi, listóvi; vom — wegspielen, na pervi pogléd piskati; fig. daß — hat sich gewendet, spreverglo se je.
- Blattähnlich, *a.* listast.
- Blatten, *v. a.* muziti ob. omúziti listje, osmúkati lepénje, muljiti.
- Blatter, *f.* mozólj, žúlj; (die Pocken) osépnice, kozé.
- Blätterig, *a.* listnat, listnast, listovit.
- Blätterlos, *a.* bez listja.
- Blättermagen, *m.* preberávník.
- Blättern, *v. a.* prebirati, prebrácati v bukvah.
- Blatternarbe, *f.* pega, pika.
- Blatternarbig, *a.* pegast, pikast, osépnícast, kozast.
- Blattereinimpfung, *f.* postavljenje osépníc.
- Blätterweise, *ad.* list po listu, od lista do lista.
- Blattkäfer, *m.* božja kravica.
- Blattlaus, *f.* listna vús, tekút.
- Blattreich, *f.* Blätterig.
- Blattseite, *f.* strana.
- Blau, *a.* sinj, moder; pláv, plavkast, višnel, višnjev.
- Blauäugig, *a.* modroók, plavoók.
- Bläue, *f.* módrina, modrilo, sinjina.
- Bläuel, *m.* peráča, perúlja, treпка.
- Blauen, *v. a.* modriti, pomódriti.
- Bläuen, *v. a.* biti, nabijati, toléti, mahati, hrepáti.
- Blaufarbe, *f.* modra boja.
- Blauholz, *n.* brasilijánski lés.
- Bläulich, *a.* sinjklat, modrast, višnelkast, modrel, zamodrel, slív, slivkast.
- Blauweise, *f.* senica, seničica.
- Blausäure, *f.* pruska kislina.
- Blauspecht, *m.* plezár.
- Blaustein, *m.* kamúder.
- Blauwasser, *n.* nebeška voda.
- Blech, *n.* pleh, plehovína, ploča, pločevina. [pločasta.
- Blechdach, *n.* stréha plehnata,
- Blechern, *a.* plehnat, plehnast, pločast.
- Blechfabrik, *f.* plehárna, pločarna.
- Blechen, *v. n.* režati se, zobe kazati.
- Blei, *n.* svínc, olovo, svinčenina.
- Bleiz, *a.* svinčen.
- Bleiartig, *a.* svinčenast, olóvnast.
- Bleiben, *v. n.* ostáti, ostájati;

im Kriege —, poginiti v vojski; bei etwas —, deržati se česar.

Blößen lassen, *v. a.* pustiti, opustiti, nehati, zanemarati.

Blößend, *a.* stajen, obstojč, terpežen.

Blöß, *a.* blęd; etwas —, blędöven, blędljät; — werden, blędėti, blęditi se, oblęditi se.

Blöße, *f.* blędost, blędöba, blędöca, blędéz.

Blößen, *v. a.* běliti, oběliti, vběliti; — *v. n.* bledėti, blęditi. [bělivka.

Blößer, *m.* bělivec; — *in*, *f.*

Blößicht, *a.* blędöven, blędkast.

Blößplag, *m.* bělilo, bělise.

Blößsucht, *f.* blędica.

Blößen, *a.* svinčen, olöven.

Blößer, *n.* svinčena ruda.

Blößfabrik, *f.* svinčárna, olövárna.

Blößfarbig, *a.* svinčenklat.

Blößtätte, *f.* svinčena gladkina.

Blößgrau, *a.* siv kot svinec.

Blößgrube, *f.* svinčeni rudnik.

Blößhaltig, *a.* svinčenat, olövnat.

Blößicht, *a.* svičenast, olövnast.

Blößkugel, *f.* svinčena krogla, svinčnica.

Blößloth, *n.* svinček.

Blößrecht, *ad.* navpik.

Blößsalz, *n.* svinčena sol.

Blößstift, *m.* čerček, svinčnik, olovka. [svinčnikar.

Blößstiftmacher, *m.* čerčkar.

Blößstiftrohr, *n.* cevčica od svinčnika. [ob. belöba,

Blößweiß, *n.* svinčena belina

Blößwurf, *f.* Blößloth.

Blößzucker, *m.* svinčenat sladkor.

Blöße, *f.* senciło; slöpilo.

Blenden, *v. a.* slöpiti, oslöpiti, zaslöpiti, oči izkopāti; (von der Sonne) blišėti, bliščati; fig. mamiti, omāmiti, slöpāriti, oslöpāriti.

Blendend, *a.* blišiv; slöpjliv.

Blender, *m.* slöpār.

Blendlaterne, *f.* slöpica, tatica.

Blendung, *f.* oslepénje; bliš, blišénje; mamlenje, mamilo.

Blendwerk, *n.* sleparija, slepárstvo, slepotija.

Blind, *m.* pogléd, gléd; (Augen=blind) még, blisk, mah, trenútek, zamežek; (Schimmer) blesk, blisk, bliš, blišöba, blišina.

Blinden, *v. a.* poglédati, gledati, síh — lassen, pokazati se, dati se viditi; síh nicht — lassen, ne perkázati se; — *v. n.* sjati, blešėti, blisketati, světiti.

Blindfeuer, *n.* dernice.

Blind, *a.* slép, slöpöten; — machen, oslepíti; — werden, oslepñiti, oslepėti; (vom Glase) temen, mračen; — laden, sam smodnik nabásati, na slepo nabiti; ein — Lärm, prazen šunder od. šment; ein — Schuß, strěl v zrak.

Blinde, *m.* slépec; — *f.* slöpica.

Blindgeboren, *a.* slép rojen od rojstva slép. [pötnost.

Blindheit, *f.* slöpöta, slöpöst, sle-

Blindling, *a.* slepo, bez razúma, slöpötno. [slöpíč.

Blindschleiche, *f.* slöpír, slöpovös.

Blinden, *v. n.* bliskati se, blisketati se, bliščati se, svetiti se, lesketati se.

- Blinzen, *Blinzetn*, *v. n.* mižgetati, zamizgetati, vternjevati, mežurkati. [munja.]
- Bliz, *m.* blisk, stréla, tresk.
- Blitzableiter, *m.* gromosvód, strélosvód.
- Blitzen, *v. n.* bliskati, bliskati se; (gäh aufleuchten) zablizniti, zabliskati.
- Blitzschnell, *a.* bérz ko stréla.
- Blitzstoss, *m.* gromovina.
- Blitzstrahl, *m.* stréla, gromska stréla.
- Blöck, *m.* klada, kreda; pánj, terkel, porúngel; štór, štromelj. [zaséda.]
- Blöckade, *f.* obstóp, obkólenje.
- Blöckhaus, *n.* tverdnja dervéna; (Befängniß) ječa, voza, tamnica.
- Blöckiren, *v. a.* obstópiti, obkólití, zasésti. [kovid.]
- Blöddauge, *m.* slabovid, krat-Blöde, *a.* glóp, tóp, slab; (im Umgange) sramežljív, pláh, plašen; er hat — Augen, imá slabe, kalne od. berláve oči.
- Blödigkeit, *f.* glopóst, topóst, slabóst; plahota, plašnost; kalnost, berlávost.
- Blödsüchtig, *a.* slaboviden, kratkoviden, berláv; — teit, slabovidnost, berlávost.
- Blödsüchtige, *f.* Blöddauge.
- Blödsinn, *m.* Blödsinnigkeit, *f.* glopóst, topóst, slabost.
- Blödsinnig, *a.* glóp, tóp.
- Blöden, *v. n.* (von Schafen) bekati, bekniti, heketati; (von Ziegen) meketati; (von Kindern) mukati.
- Blond, *a.* hélóben, pláv, žút.
- Blondine, *f.* plavka, plavoláska.
- Blondhaarig, *a.* plavokós, žutovlás.
- Blöß, *a.* nág, gol; (an Füssen) bós, bosonóg; (vom Haupte) gologláv, brezogláv; (arm) siromášen, vbožen; (rein) čist, sám, gol; mit bloßen Händen, s praznimi rokámi: — *ad.* zgolj, samo, le; sich der Gefahr — stellen, podáti se v nevárnost.
- Blöße, *f.* golota, goljáva, golina, golost, nagota; eine — geben, pokazati svojo slabost, odkriti svoje slabosti.
- Blühen, *v. n.* cvesti, cvetéti, cvetati; (heran —) pricvetéti, pricvétati; fig. v navadi bití.
- Blühend, *a.* cvetéč, cvetel, razcvetèn. [čica, cvetek.]
- Blümchen, *n.* cvetličica, cvetivka, cvétko, cvétko. [cvetni.]
- Blume, *f.* cvetlica, cvetica, cvétko, cvétko. [cvetni.]
- Blumenz, *a.* cvetlični, cvetični.
- Blumenbeet, *n.* cvetna greda.
- Blumenbusch, *m.* cvetna kiúca, kiúca od cvétja.
- Blumengarten, *m.* cvetinjak.
- Blumengärtner, *m.* cvetinjar.
- Blumengehänge, *n.* cvetno pletivo.
- Blumengöttin, *f.* Cveta, boginja od cvétja.
- Blumenkeld, *m.* cvetna čašica.
- Blumenthosse, *f.* popek, popica, cvetlična.
- Blumentohl, *m.* karfijól.
- Blumenkorb, *m.* cvetni jerbásček.
- Blumenkranz, *m.* vénc iz cvétja.
- Blumenkrone, *f.* kiúca na cvétju, cvetna krončica.
- Blumenlese, *f.* cvetobérnja.
- Blumenliebhaber, *m.* cvetoljub.

- Blumenliebhaberei, *f.* cvetoljubje.
 Blumenmaler, *m.* malar cvétlic.
 Blumenmonat, *m.* máj, velki-tráven.
 Blumenreich, *a.* cvetonósen, cvetoróden, cvetoplóden, cvetnát, cvetovíten.
 Blumenprache, *f.* govór v pripodóbah.
 Blumenstaub, *m.* rodovítini práh.
 Blumenstrauß, *m.* povojak.
 Blumenthee, *m.* čaj carski.
 Blumentopf, *m.* lonec za cvetje.
 Blumenverk, *n.* cvetje, cvetóvje.
 Blumenzeit, *f.* cvetnja.
 Blumenzucht, *f.* cvetovódstvo, cvetnja.
 Blumenzwiebel, *f.* cvetna čibúlica.
 Blumicht, *a.* cveten, cvetnást, cvetast, cvetličast.
 Blumig, *a.* cvetast, cvetnát, cvetovít.
 Blümlein, *f.* Blümchen.
 Blut, *n.* kri, kerv; mit — bez flecken, okerváviti, okervávljati.
 Blut-, *a.* kervni.
 Blutader, *f.* kervnica, kervna žila.
 Blutarm, *a.* prevbóžen, prevbóg, gol in nág.
 Blutarig, *a.* kervávast, kervnast.
 Blutausswurf, *m.* pljuvanje kervi.
 Blutbad, *n.* kerviprelitje.
 Blutbessecht, *a.* kerváv, okervávljen.
 Blutbeschreibung, *f.* kervopisje.
 Blutbrechen, *v. a.* kri pljuvati.
 Blutdürstig, *a.* kervožéjen, kervolóčen, kervolók, grozovíten.
 Blutegel, *m.* pijavica, pijávka, pivola, pivolica.
 Bluten, *v. n.* kri teče od. cerlá
- (komur); zu Tode —, kerv iztéce (komur).
 Blutfarbe, *f.* rudéča boja.
 Blutfarbig, *a.* kervávast.
 Blutfluß, *m.* kervotók; (rothe Ruhr) kerva, gríza.
 Blutflüßig, *a.* kervotóčen.
 Blutfremd, *a.* čisto neznán, ves neznán.
 Blutgefäße, *pl.* žilovje.
 Blutgeld, *n.* kerváv dnár.
 Blutgericht, *n.* glavni sód, smértna sodba.
 Blutgerüst, *n.* mértvaški oder.
 Blutgeschwür, *n.* bula.
 Blutgier, *f.* kervolóčnost, okrutnost, grozovitost.
 Blutgierig, *a.* kervizeljen.
 Blüthe, *f.* cvét; die — n, cvéje.
 Blüthezeit, *f.* cvetnja, cvetanje.
 Bluthochzeit, *f.* kervávi pí; noč sv. Jernéja.
 Bluthund, *m.* kervopija.
 Blutig, *a.* kerváv, okervávljen.
 Blutjung, *a.* mlád kot kaplja, premlád.
 Blutlassen, *n.* kervopúsanje.
 Blutlehre, *f.* kervoslóvje.
 Blutloß, *a.* bez kervi.
 Bluttrache, *f.* kervna osveta.
 Blutregierung, *f.* krutovláda, samosílje, kervolóčtvo.
 Blutreich, *a.* kervnat, poln kervi.
 Blutreinigend, *a.* kervočistíven.
 Blutreinigung, *f.* čísenje kervi.
 Blutroth, *a.* rudéč kot kri.
 Blutrüstig, *a.* kerváv, kervomóčen.
 Blutsauger, *a.* prebritek.
 Blutsauger, *m.* strigón, štrigón.
 Blutschande, *f.* prečestvánje v zlahti, kervosrámnost.

- Blutschänder, *m.* kervosrámnik.
 Blutschänderisch, *a.* kervosrámen.
 Blutscheu, *a.* kervobójen.
 Blutschuld, *f.* kervárstvo.
 Blutschweiß, *m.* kervávi pót.
 Blutsfreund, *m.* žlahtnik po kervi, rojak; — *in, f.* žlahtnica po kervi, rojakinja. | kervi.
 Blutsfreundschaft, *f.* žlahta po Blutsstropfen, *m.* kaplja kervi.
 Blutumlauf, *m.* okrogli ték kervi, krogoték kervi.
 Bluturtheil, *n.* smertna obsóda od. razsódba.
 Blutvergießen, *n.* kerviprelivanje, mandránje.
 Blutverlust, *m.* zgubítek kervi.
 Blutwenig, *ad.* neizréceno malo.
 Blutwurf, *f.* kervavica, kerváva klobása.
 Blutzeuge, *m.* mučénik, marternik.
 Blutzwang, *m.* kervobólja.
 Boç, *m.* kozel, jarec; (am Weberstuhl) volk; (der Zimmerleute) kozaça; (Fehler) blóð, pogrésék, pregrésék; einen — schießen, z motiko stréliti.
 Böçhen, *n.* kozlè, kozliè, jarèek.
 Boçen, *v. n.* perskati se; (boçicht riechen) smerdéti po kozlu.
 Boçfell, *n.* kozličina, kozličovna.
 Boçfleisch, *n.* kozloyína, kozlétina, kozje mesó.
 Boçgestank, *m.* smród.
 Boçsbart, *m.* kozja brada.
 Boçshorn, *m.* kozji róg; einen ins — jagen, prestrášiti kogar.
 Boçspfeife, *f.* dude, gajde, žvegla, dible, rožnica.
 Boden, *m.* zemlja, zemljištvo, zemljise; (Fußboden) tla, tlan, pod; (einer Tiefe) dno; (beß
- Hauses) podstréha; (Oberboden) strop, dile; (der Presse) kernica; (Getreibeboden) žitnica; zu — drücken, potláçiti.
 Bodenfenster, *n.* lina.
 Bodenlos, *a.* brez dna.
 Bodensaß, *m.* goša, gošáva, goščáva, goščavina; (Schmerbodensaß) podmást.
 Bofist, *m.* kervnica, bovístnica.
 Bogen, *m.* kolobár; (eines Gewölbes) obók, oblók; (zum Schießen) lók, samostrèl, samójstra; (Violinbogen) loèec, goslén lók; (beß Papier) pola, listan, lepénj.
 Bogenfeile, *f.* pila z oblókam.
 Bogenförmig, *a.* lokast, obókast, oblókast.
 Bogenfang, *m.* obóènica, obókan shód od. shodnica.
 Bogengröße, *f.* velikóst od pole, polovnina.
 Bogenlaube, *f.* brajda.
 Bogenmacher, *m.* lokár.
 Bogenschloß, *n.* kluèavnica.
 Bogenschuß, *m.* lokov stréláj.
 Bogenschütze, *m.* lokostrèlec.
 Bogenweife, *ad.* list za listam, po poli.
 Bohle, *f.* podnica, mostnica.
 Bohlen, *v. a.* podati, popódati.
 Bohne, *f.* bob.
 Bohnen-, *a.* bobov; Bohnenchen, *n.* bobek, bobej.
 Bohnen, *v. a.* povóšiti, vošiti, voščéti, z voskam mazati od. gladiti.
 Bohnenacker, *m.* bobišèe, bobíše.
 Bohnenförmig, *a.* bobast, bobovnást; — e Schmalzkuchen, bobki.

Bohnenstroh, *n.* bobovina.
 Bohren, *v. a.* vertati, vertiti, izvèrtati.
 Bohrer, *m.* svéder, nabózec, vertávník; (Nagelbohrer) žrebélnik. [svedrec.
 Bohrerchen, *n.* svederc, svederček.
 Bohrschmied, *m.* svedrár.
 Bohrspäne, *pl.* izvèrtki.
 Boifalz, *n.* morska sól.
 Bolle, *f.* čibulica, luk.
 Böller, *m.* možar, movžar, možnar. [lukovit.
 Bollicht, Bollig, *a.* čibulnat,
 Bockwerk, *n.* zasip, brana, braniše, branilo, ográdje.
 Bolzen, *m.* stréla, pšica; žrebél, klin; zagójdá.
 Bombarde, *f.* bombárda.
 Bombardement, *n.* bombardíranje.
 Bombardier, *m.* bombardír.
 Bombardieren, *v. a.* bombardírati, bombe metáti.
 Bombe, *f.* bomba.
 Bombenfeuer, *n.* metánje bómb.
 Boot, *n.* šajka, ladjica, barkica, čóln.
 Bootsknecht, Bootsmann, *m.* mornár, mornjár; (auf Flüssen) ladjar, veslár.
 Bord, *m.* kraj, krajník, rób, bók; (des Stufes) brég; über — werfen, iz ladje vreči; an — gehen, v ladjo stopiti.
 Bordiren, *v. a.* obróbiti, robiti, zarobiti, oprámati.
 Bordirung, *f.* obrób, obróblenje, prami. [rezánc, kočíc.
 Borg, *m.* (ein verschnittener Eber)
 Borg, *m.* posód, posóda, posodba, posodilo, zaúpanje; auf

— nehmen, v posod ob. na dólž vzeti; auf — geben, na posod dati.
 Borgen, *v. a.* (etwas von einem) izposódití si, posódití si, na posod vzeti; (einem etwas) posódití, posojéváti, na posojílo dati; (Waaren) na vero ob. upanje dati.
 Borger, *m.* izposodítelj.
 Borgweise, *ad.* na zaúpanje.
 Borſe, *f.* (der Bäume) skorja; (eines Geschwürs) krasta.
 Born, *m.* vrelo, vrelec, vír, izvír, zdénc.
 Börſe, *f.* (öffentliches Gebäude) shodiše kupčevávcev; (Beutel) mošnja, kesa.
 Borſt, *m.* reža, rega, poka, poč, poklína, špranja. [šetinka.
 Borſtbeſen, *m.* omélo, ometálo.
 Borſte, *f.* šetína, ščetína; (des Tgels) pšica; die — *n.* šetinje.
 Borſten, ſich, *v. r.* šetíniti se, jezíti se, seršiti se.
 Borſtenhändler, *m.* šetinar.
 Borſtig, *a.* šetinast, šetinat.
 Borſtwiſch, *f.* kehrtwiſch.
 Borte, *f.* prám, okrajek, rób; prevóza.
 Böſartig, *a.* hudóben, hudobljiv, zločést, zloben; — Feit, *f.* hudóbnost, zlóba, zlobnost.
 Böſdung, *f.* nagib; sklonitost.
 Böſe, *m.* hudič, zlodej, vrág, netek.
 Böſe, *a.* húd, hudóben, zloben, jezen, togoten, serdíť, razjárén; (ſchmerzend) neváren, pogibeln; (ſchlecht) slab, zločést, opák; — machen, razserdíť, razjéziti, razljúťiti,

- razjáriiti, razkačiti; — werden, razsérditi se, razjéziti se, serditi se, jeziti se, ljutiti se.
- Böfemiçt, *m.* zločin, zločinec, zlotvór, hudóbnež, hudóbnik.
- Böshaft, *a.* pakosten, naposten; — igřit, Bösheit, *f.* pakost, napáka, napost.
- Böffel, *v. a.* kegljati, kugličati.
- Böffelplag, *m.* kegliše.
- Böffiren, *v. a.* iz voska podobé dělati od. napravljati.
- Böswillig, *a.* zlovóljen, oštrékel, hudoželjen; — feit, *f.* zlovóljnost, oštréklost, hudoželjnost.
- Böfel, *f.* kegelj.
- Botanič, *f.* rastlinoslóvje; rastlinstvo, zelišarstvo. [zelišar.
- Botaniker, *m.* rastlinoslóvec.
- Botanisch, *a.* travárski, rastlinski, zelišarski.
- Botanifiren, *v. a.* rastlináriti, rastljine zbirati, zelišáriti.
- Both, *n.* ponúda; obéčanje.
- Both, *f.* Boot.
- Bote, *m.* sel, poslánc, posel; glasník; — in, poslánca, poslánka; einen — *n* um einen schicken, po kogar posláti.
- Botenamt, *n.* poselska služba, selstvo.
- Botenlohn, *m.* potnína. [ništvo.
- Botenwesen, *n.* selstvo, posla-
- Botmäßigkeit, *f.* oblást, vlást, gospodstvo; unter seine — bringen, podjáriti.
- Bottschaft, *f.* poročilo, glás, vést.
- Botschafter, *m.* poročník, poslaník, glasník.
- Böttcher, *m.* bečvár.
- Böttcher, *a.* bečvárski.
- Böttich, *m.* bečva, bečev, kád, čeber.
- Bouteille, *f.* fláše.
- Brach, *a.* púst; — liegen, púst biti.
- Brachacker, Brachfeld, *n.* zare, praha.
- Brachen, *v. a.* zare oráti, na zarah oráti, zarati.
- Brachmonat, *m.* juni, rožencvét.
- Brach, *m.* otrébek, obírek.
- Brachen, *v. a.* trébiti, otrébiti, obírati.
- Brachdistel, *f.* kotarlján (trava).
- Bracker, *m.* trebník, obiráč.
- Brand, *m.* požár, pogór, požig; ogenj; (die Hitze) vročina, žgalina; (im Getreide) snét, snetje, snetjáva, černc; (ein angebranntes Stück Holz) ogorék, vigórek, opálek; (Seng) smód, osmód, posmód; (der kalte Brand) prisád, vžganica, mesotróvnica, legar, zgorečica; in — stecken, zažgáti, zasmoditi, zapálit; in — aufgehen, pogoréti, zgoréti.
- Brandbettler, *m.* pogorelec.
- Brandblase, *f.* mehir, mešir, mehir.
- Brandbrief, *m.* pogorelsko pismo.
- Branden, *v. n.* huriti se, pluskati.
- Brander, *m.* požajevica, požajavec.
- Brandsteden, *m.* ožgálek, osmódek.
- Brandstetig, *a.* snetóvnat.
- Brandgeruch, *m.* zasmodlina, zažgavína, smodnína, prismodnína.
- Brandgeschmack, *m.* smód, smojevína, prismojen dúh.
- Brandglocke, *f.* Sturmglócke.

- Brandicht, *a.* zagóren, prismó-
jen, pripáljen.
- Brandig, *a.* snetiv, snetljiv,
snetjív; —feit, snetivost,
snetljivost.
- Brandkorn, *n.* snetjávno žito.
- Brandkugel, *f.* zažigávná kro-
gla, ognjéna krogla.
- Brandmal, *n.* vžig, vžgalína,
vžgano znamnje.
- Brandmalen, Brandmarken, *v. a.*
vižigati, vižgáti, znamnje
vižgáti.
- Brandmauer, *f.* zid proti og-
nju, ognjopáz.
- Brandmeiße, *f.* Kohlmeiße.
- Brandnerl, *m.* pogoreléčč, čer-
njévka. [ven dár.
- Brandopfer, *n.* žgavšina, žga-
Brandopfer, *f.* maža za žgalino.
- Brandschaden, *m.* škoda od
ognja, pogornína.
- Brandschaden, *v. a.* žgavšni
dávok odlóčiti.
- Brandsohle, *f.* drugi podplat,
znotrájni podplat.
- Brandspriße, *f.* Feuerspriße.
- Brandstätte, *f.* pogoreléše, po-
gorišče.
- Brandsteuer, *f.* požgávšnica.
- Brandstifter, *m.* zažigávec.
- Brandung, *f.* odboj morja;
hukanje morja, plusk, plu-
skót.
- Brandversicherung, *f.* zavár-
vanje proti ognju.
- Brandversicherungsanstalt, *f.* po-
hištna zavarávnica.
- Branntwein, *m.* žganje, žga-
njica, vodka.
- Branntweinbrenner, *m.* žganji-
čar, žganjár.
- Branntweinbrennerei, *f.* žganja-
rija, žganjárstvo.
- Branntweingeist, *m.* žganjovec.
- Branntweinglas, *n.* čašica za
žganjico. [vec.
- Branntweintrinker, *m.* žganjopi-
Brasilienholz, *n.* brasiljánski lés.
- Bratbock, *m.* róšt, koza.
- Braten, *v. a.* peči, speči; —
v. n. peči se, speči se.
- Braten, *m.* pečenka, pečenja;
gebratene Sachen, pečenina.
- Bratenwender, *m.* ražnik, pe-
čevník, sukavec. cívo.
- Bratmaschine, *f.* oródje za pe-
Bratofen, *m.* péč za pečivo.
- Bratpfanne, *f.* pekla, ponjva
za pečivo, pekóvnica.
- Bratpfieß, *m.* ráženj, ražel.
- Bratwurst, *f.* klobása, kloba-
sica, meséna klobása.
- Brauch, *f.* Gebrauch.
- Brauchbar, *a.* porabljiv, ha-
snoviten, koristen; —feit, *f.*
porabljivost, hasnovitnost,
koristnost.
- Brauchen, *v. a.* potrebovati,
tréba biti, trebovati; rabi-
ti, špogati, porábiti, po-
hásniti, pohasnovati; was
braucht es der Worte, čmu
tih beséd.
- Brauen, *v. a.* variti, kuhati;
(Branntwein) žgati; (Eßfig)
délati.
- Brauer, *m.* pivovár, olovár.
- Brauerei, *f.* olovarija, pivova-
rija. [lovárnja.
- Brauhaus, *n.* pivovárnica, pi-
Brauessel, *m.* kotel za várenje.
- Brautrecht, *m.* pomagáč pri
várenju.

- Braun, *a.* rujav; cernomán-jast, rús.
- Bräune, *f.* rujavína, rujavica, rujavost; (Krankheit) davica, kušar.
- Bräunen, *v. a.* peržiti, peči; —, *v. n.* rujavéti, černiti se; (reifen) zreliú, dozrěvati, rumeniti se, rumeněti, berněti.
- Bräunlich, *a.* rujavklat, rujavkast, černkast, zarujěl.
- Braunroth, *a.* višnjev, višnjel.
- Brauś, *m.* šúm, hrúp, hrúm, hrúś, vríš; in Gaus und — leben, razújzdano živěti.
- Brause, *f.* kipeње, gomizlánje, vrenje, kisanje.
- Brausen, *v. n.* šuměti, veršěti, hruměti, bučěti, hrušati; (von scharfen Getränken) gomizljáti, vreti, peniti se; (vom Wasser) peniti se, vrěti, kipěti, šuměti, besniti
- Brausen, *f.* Brauś.
- Brausend, *a.* šumen, besnív, šuměć, veršěć. [trenjáča.
- Brausewind, *m.* větrenják, vě-
- Braut, *f.* nevěsta, zaróčnica.
- Brautbett, *n.* ženitvánska postelj, zakonska postelja.
- Brautführer, *m.* drúg, družban.
- Bräutigam, *m.* ženin, ženih, zaróčnik. [ga, rjušnica.
- Brautjungfer, *f.* družica, druž-
- Brautkleid, *n.* svatběna oblěka, pirno oblaćilo.
- Brautkranz, *m.* pirni věnec.
- Brautleute, *pl.* zaróčnici, ženin in nevěsta. [pir.
- Brautmal, *n.* gostba, svatba,
- Brautmesse, *f.* maša za svate.
- Brautring, *m.* vestnik, zakonski perstan.
- Brautsohn, *m.* dota, juterna.
- Brautwerber, *m.* snubáč, snubók.
- Brauwesen, *n.* pivovárstvo.
- Brav, *a.* priden, verli, ják, dober; (tapfer) hraber, junáški.
- Brechbar, *a.* kerhek; zlomljiv, prelomljiv; — feit, *f.* kerhkóst, kerhkoba, kerhkota; zlomljivost.
- Breche, *f.* terlica.
- Brechelstube, *f.* terilnica.
- Brechen, *v. a.* lomiti, lamati, zlomiti, preljomiti, razlomiti, streti, raztrúpiti, razbiti, pobiti; (Stoś) tretí, otrěti; (übertreten) prestópati, prelomiti; daś Wort —, ohljúbe ne deržati od izpólniti, zlagáti se; daś Still-schweigen —, pregovoriti, pregúćati; (Blumen) vtergati, tergati, zbirati; (den Hals) zlomiti; den Stab über einen —, obsóđiti kogar; Bahn —, pot narějati, narediti; gebrochene Stimme, slab glás; die Ehe —, prešestováti; — *v. n.* prebiti se, pobiti se, strupiti se, zlomiti se, raztólěti se; (zerfpringen) počiti, pokniti; (von den Augen) vgašati se; gebrochene Augen, kalne; motne od. mračne oči; der Tag bricht an, svita se, svitje, dení se; sich —, *v. r.* hljuvati, hljuti, tergati se, kozláti. [vánjem.
- Brechsieber, *n.* merzlica z hlju-

Brechtlerin, *f.* terica, terilja.

Brechmittel, *n.* bljuvilo.

Brechruhr, *f.* griza.

Brechweinstein, *m.* kamen za bljuvanje, bljuvni venšterg.

Brechzeug, *n.* orodje za lamanje, lomilo.

Brei, *m.* kaša.

Breit, *a.* šir, širok, širen; prostorn, prostrán; sich — machen, širiti se, košatiti se, košiti se; weit und —, na daleko in široko.

Breitbart, *f.* Breitbeil, *n.* bradlja, široška, bezjača.

Breite, *f.* šir, širokosti, širja, širina, širjáva; prostor, prostránost.

Breiten, *v. a.* širiti, razširiti, razširjati, razširjávati, razprošterati, razprostrániti.

Breitschulterig, *a.* plečat, ramenat, širokih pleč.

Breitmuschlag, *m.* kašni obkladek od. obvézek.

Bremse, *f.* obád, žalj, brenčelj; (ein Klemmwerkzeug) kljupa.

Bremfen, *v. a.* (ein Pferd) skerčiti, v kljupo djati.

Brennbar, *a.* zgorljiv, gorljiv; —keit: *f.* zgorljivost, gorljivost. leilo.

Brenneisen, *n.* kodrišlo, koder-

Brennen, *v. a.* žgati, ožgati, paliti; Haare —, vlase kodirati; (Ziegel) peči; (Silber) čistiti; sich —, ožgati se; mit heißem Wasser sich —, opariti se; die Sonne brennt, sonce peče; der Pfeffer brennt, poper ščiplje; (eine brennende

Empfindung verursachen) skletiti, čmeti, ščeméti, žgati, peči; serbétí; — *v. n.* goréti, plamenéti, kuriti se; (beißen) peči, žgati, ščeméti, skletiti. Brennend, *a.* čmel, skljióč, skeléc; goréc, plantéc, iskrén, vatrén. [zen] snet.

Brenner, *m.* žganjar; (an Pflanz-Brennglas, *n.* zažigávník, vžigávník, vžigalo.

Brennholz, *n.* derva.

Brenneffel, *f.* kropiva, kopriva.

Brennofen, *m.* peč, pečnica.

Brennöhl, *n.* žgavni olej, svétílno olje.

Brennpunkt, *m.* ognjišče.

Brennstoff, *m.* kurjáva, kurivo, netivo, palivo. [vini.

Brenzeln, *v. n.* smerdéli po žga-Bresche, *f.* prelóm, luknja, prodór.

Brett, *n.* deska, blanja, dilja, dila; —chen, *n.* deskica, blanjica, diljica, dilčica.

Brettern, *a.* iz désk, iz dil, deskast, blanjast.

Bretterwerk, *n.* deskovje, dilovje. Brett nagel, *m.* dilnik, deskenjak.

Brettsäge, *f.* pila, žaga.

Brettschneider, *m.* pilar, žagar.

Breve, *f.* papeški list.

Brevier, *n.* breviár.

Brezel, *f.* preca.

Bricke, *f.* piškór.

Brief, *m.* list, pismo.

Briefz, *a.* listovni. [nos.

Briefbothe, *m.* pismonós, listo-

Briefchen, *n.* listič, pismice.

Briefgeld, *n.* listovina, listnina.

Brieflich, *a.* pismén, pisemski.

Briefschaften, *pl.* listi, pisma.
 Briefsteller, *m.* pisár, pisátelj;
 (ein Buch) pismár, listár.
 Brieftafche, *f.* listnica.
 Brieftaube, *f.* listonosni golob.
 Briefträger, *m.* pismonos, list-
 ninar. [lista.
 Briefumschlag, *m.* zavitek od
 Briefwechsel, *m.* dopisavanje,
 dopisovanje. [dopisovati.
 Briefwechseln, *v. a.* dopisavati,
 Brigade, *f.* brigáda.
 Brigadier, *m.* brigadir.
 Brillant, Brilliant, *m.* bril-
 jant, dragi kamen, alem.
 Brillen, *pl.* očale, očálnice,
 očnice, hile.
 Brillenfutteral, *n.* tok od očál.
 Brillenglas, *n.* steklo od očál.
 Brillenmacher, *m.* očálar.
 Brilliren, *v. n.* sjati, sevati.
 Bringen, *v. a.* prinesti, priná-
 šati, donésti; (führen) pri-
 peljati, privódiťi, dovésti;
 (hervorbringen) izdélati, za-
 plódiťi; (verursachen) uzró-
 čiti, činiti; (vollenden) do-
 končati, sveršiti, dodélati,
 dogotóviti; einen um etwas
 —, pripraviti kogar ob kar,
 komur kar sleči; in Ordnung
 —, vrediti; unter die Leute
 —, raztróbiti, raztrósiti; zu
 Papier —, napisati, zapisa-
 ti; ein Kind zur Welt —, ro-
 diti, poroditi; auf guten Weg
 —, k dobremu zaverniti;
 etwas über das Herz —, pod-
 stópiti se; lotiti se; in Er-
 fahrung —, zvédeti, zaznáti,
 slíšati; Waaren an Mann —,
 blago razprodáti; eine Tochter

an Mann —, vdati ober
 omožiti hčer; es weit —, da-
 leč priti, síh umš Leben —,
 končati se, vbiti se; zu Stan-
 de —, včiniti, napraviti, osno-
 vati, zavésti.
 Britische, *f.* Pritsche.
 Bröckchen, *n.* kosček, droblej,
 drobtínca, mervica, vgríz-
 lej, kerblič.
 Bröckeln, *v. a.* drobljati, raz-
 drobljati, razmerviti, merv-
 viti.
 Brocken, *m.* kos, merva, dro-
 béli, kerhel, drúm.
 Brocken, *v. a.* drobiti, razdro-
 biti, podrobiti, razmerviti.
 Brockenweise, *ad.* po kosih od-
 drobtih.
 Bröcklig, *a.* drobljiv, mervljiv.
 Brod, *n.* kruh, hléb.
 Brodbäcker, *m.* krušar; — in, *f.*
 krušarica.
 Brodban, *f.* pekárnica. [nica.
 Broderb, *m.* krušnjak, slam-
 Broderumme, *f.* srédica, sréda.
 Brodlaib, *m.* hléb, koláč.
 Brodlos, *a.* brez kruha, bez
 živeža. [kruha, stradež.
 Brodmangel, *m.* pománjkauje
 Brodsack, *m.* rónce.
 Brodschaufel, *f.* lopár.
 Brodschnitz, *f.* krajček kruha.
 Brodschrank, *m.* hlebnica, hleb-
 nják.
 Brodsuppe, *kruh v juhi.*
 Brombeere, *f.* kopinšica, ostróž-
 nica. [ostróženčovje.
 Brombeerstaube, *f.* kopinje,
 Bronz, *f.* med, medovina,
 medenina.
 Bronzen, *a.* medovit, medén.

Bronziren, *v. a.* poméditi.
 Brosame, *f.* drobtina, merva,
 komád. [vica, komadič.
 Bröschén, *n.* drobtina, mer-
 Bruch, *m.* zlom, odlómek, pre-
 lóm, razlóm; (Spalte, Riß)
 poka, poklina, poč, rozpó-
 ka; (im Eisen) plena, splena;
 (Salte im Tuche) giba, zagi-
 ba, zgiba, guba; (Leibes-
 schaden) kila; er hat einen —,
 je kilav od. kilast; (im Ge-
 fäße) škerbina; zerbrochene
 Stücke, črepine, odlómki;
 Friedens —, začetek vojsko-
 vánja; (im Rechnen) zlomek.
 Bruch, *n.* mlaka, muža, bára.
 Bruchband, *n.* prevóza na kilo.
 Brüchig, *a.* nezvěst; popókan.
 Bruchkraut, *n.* kalivica.
 Bruchstein, *m.* neotesán kamen.
 Bruchstück, *n.* odlómek; kós,
 komád, čertica.
 Brücke, *f.* most; die — n, mo-
 stóvje, mostovina.
 Brückchen, *n.* mostič.
 Brücken, *a.* mostni, pomóstni.
 Brückenbalken, *m.* mostníca, po-
 mostníca.
 Brückenbogen, *m.* mostní obók.
 Brückenjoch, *n.* poli.
 Brückenzoll, *m.* Brückengelb, *n.*
 mostnína, mostnína.
 Brückenzolleinnehmer, *m.* mosto-
 vinar, mostnínar.
 Brudel, *m.* pár, púh, sopúh;
 (Quelle) vrélo, burk, vrélec.
 Brudeln, *v. n.* vréti, vervráti,
 burkljati.
 Bruder, *m.* brat, bratr; lieblich-
 er —, pravi brat, brat po
 kervi.

Bruder, *a.* bratinski, bratov-
 ski. [ček.
 Brüderchen, *n.* bratec, bratří-
 Brudertind, *n.* sinóvec.
 Brüderlich, *a.* bratovski, bra-
 tinski. [bratomórstvo.
 Brudermord, *m.* bratovhójstvo,
 Brudermörder, *m.* bratomór.
 Bruderschaft, *f.* bratinstvo, po-
 bratinstvo; — trinten, po-
 brátiti se.
 Brudersohn, *m.* sinóvec, bra-
 tánec, bratinec.
 Bruderstochter, *f.* sinóvka, se-
 strána.
 Brudersweib, *n.* svakinja.
 Bruderzwist, *m.* bratodražba,
 bratosvája.
 Brüste, *f.* juha, polívka, sók.
 Brühen, *v. a.* pariti, popáriti,
 opáriti.
 Brühbeiß, *a.* vrél, žgeč kot krop.
 Brühtrog, *m.* parnica.
 Brüllen, *v. a.* (vom Löwen) rjo-
 véti, rjuti, rikati; (vom
 Rindvieh) mukati, bukatí, tu-
 liti; (vom Donner) grométi,
 hruščati, ruščati, treskati,
 germéti.
 Brummbär, Brummbart, *m.*
 mermrávec, mermrálo, go-
 dernjalo.
 Brummeisen, *n.* brunda, brum-
 da; daß — schlagen, brum-
 dati, brundati.
 Brummen, *v. n.* mermráti, go-
 sti, godernjati, renčati.
 Brummtreisel, *m.* žverk, bern-
 čilo, bernkica.
 Brunnet, *a.* čermlén, zagorel,
 zagorelkast, zarujél.
 Brunst, *f.* buk, gónj, poját-

- nost, poš, pohot, bukanje, pojanje, túr, serbež.
- Brunsten, *v. n.* bukatí se, goniti se, pojati se, turjati se, merkati se.
- Brunstzeit, *f.* čas bukanja, pojanja, turjanja, merkanja.
- Brunn, Brúnnen, *m.* studenc, zdenc, vodnják, kladez; ein offener — štepil; (Quelle) vrélo, vrélec.
- Brunnen, *v.* studenčni.
- Brunnenbecken, *m.* koríto.
- Brunnenkreuze, *f.* kreša bobóvec.
- Brunnenmeister, *m.* studenčar.
- Brunnenquelle, *f.* vrélcina, vrélc.
- Brunnenstube, *f.* vodárna, vodíše.
- Brunnenwasser, *a.* studenčnica.
- Brunst, *f.* ogenj, vatra, požár, pogór; gorkost, vročnost; (Begattungstrieb), *f.* Brunst.
- Brünstig, *a.* vroč, žarek, goréc; — feist, *f.* vročina, žarkost, žár; pobotljivost.
- Brunstzeit, *f.* Brunstzeit.
- Brunzen, *v. n.* scati; (bei Kindern) culati.
- Brust, *f.* persi, grudi; (der Frauen) sisek, cizej.
- Brust, *a.* persni.
- Brustbild, *n.* popersje.
- Brústen, *sich, v. r.* hvaliti se, šopiriti se, košatiti se, dičiti se, slaviti se, ponášati se, kazati se, ustiti se.
- Brustfell, *f.* Zwergfell.
- Brustfleck, *m.* napersnik. [sih.
- Brustgeschwür, *n.* gumpa v per-
- Brustharnisch, *m.* oklop, perslek.
- Brusthöhle, *f.* persno dupljo.
- Brusterkankheit, *f.* bolezen v persih.
- Brustflaß, *m.* persnica, varnoš.
- Brustlahne, *f.* persobrán.
- Brustmittel, *n.* zdravilo za persi.
- Brustriemen, *m.* podpersnik.
- Brustschild, *n.* persni oklop od skit, napersje.
- Bruststück, *n.* gród, popersje.
- Brustthee, *m.* čaj za persi.
- Brustwarze, *f.* cicek, cizej, persna bradavičica. [denika.
- Brustwassersucht, *f.* persna vó-
- Brustweh, *n.* bodláji v persih.
- Brustwehre, *f.* persobrán.
- Brut, *f.* valenje, plodenje, sedenje na jajcih; (die Sungen) plód, zaplód.
- Brutal, *a.* divji, živinski; siróv, divji, gróp.
- Brutalität, *f.* siróvost, divjóst, gropóst.
- Brüten, *v. a.* ploditi, valiti, na jajciah sedéti; fig. kováti, snováti.
- Bruthenne, *n.* kvoklja, kokla.
- Bube, *m.* fant, fantia, fantalin, otročaj, děčak, děčik, (ein schlechter Mensch) potepin, potepuh, tepež, klatež, vlačúgar.
- Buben, *v. a.* huren und —, zapléčovati, skitati se, potépati se, vlačúgati se, vesováti.
- Bubenstück, *n.* Büberei, *f.* dečarija, tepež, goljsija.
- Bübin, *f.* potepula, vlačúga, možkula.
- Bübisich, *a.* zločest, zvit.
- Buch, *n.* knjiga, bukve; (Theil)

- zvezek, děl; zu — e tragen, zapisati. [govéz.
- Buchbinder, *m.* bukovóvč, knji-
- Buchbinderei, *f.* bukovovezárna, knjigovezárna, bukovovezávnica. [par, natiskar.
- Buchdrucker, *m.* tiskár, štampár.
- Buchdruckererei, *f.* tiskárna, tiskárnica, štampárnica, bukovotivstvo. [štampárstvo.
- Buchdruckerkunst, *f.* tiskárstvo,
- Buchdruckerwesen, *n.* tiskarija, štamparija.
- Buche, *f.* bukva, bukev.
- Buchbäumen, *a.* bukov; — eš Holz, bukovina, bukovnina.
- Bucheiſel, *f.* bukevca.
- Büchſelchen, *n.* knjižica, bukvice.
- Buchen, *f.* Buchbaumen.
- Buchenaſt, *f.* žir bukova.
- Buchenwalb, *m.* bukovje, bukovina. [knjižnik.
- Bücherauſſeher, *m.* knjižničar,
- Bücherbrett, *n.* polica za bukve.
- Bücherfreund, *m.* knjigoljub.
- Büchernarr, *m.* knjižurín.
- Büchersaal, *m.* Büchersammlung *f.* knjižnica, knjižniše, bukvise, knjigosbrána.
- Bücherſchrank, *m.* omár za knjige, knjižnják.
- Büchersprache, *f.* književni jézik.
- Büchertändler, *m.* starinar.
- Büchervergleichniß, *n.* popis knjig.
- Bücherwurm, *m.* molj; (von Menſchen) knjižurín.
- Buchfutteral, *n.* obódek, tók.
- Buchhalten, *v. a.* računſke knjige voditi.
- Buchhalter, *m.* knjigovódjá, računovódjá.
- Buchhalterei, *f.* knjigovódstvo, računovódstvo.
- Buchhandel, *m.* knjigotéržtvo, knjigárenje, bukvárenje.
- Buchhändler, *m.* knjigotéržec, knjigár.
- Buchhandlung, *f.* knjigárna, knjigárnica, bukvárnica, bukvárna.
- Buchladen, *f.* Buchhandlung.
- Buchmaſt, *f.* žir; žirovína.
- Buchſbaum, *m.* zeleníka, zeleníca, zeléneč.
- Buchſbäumen, *a.* zeleníkov.
- Buchſbaumholz, *n.* zelenikovina.
- Büchſe, *f.* (Schachtel) ſkatla; (Gewehr) puška, puša, pukša.
- Büchſenmacher, *m.* ſkatlar; puškar. [sovína.
- Büchſenſchaft, *m.* puščéna oblě-
- Büchſenſchuß, *m.* strěl iz puše.
- Büchſenſpanner, *m.* puškóvnik.
- Buchſtab, *m.* piſme, piſménka, čerka.
- Buchſtabiren, *v. a.* slogati, slogovátí, slabíkovati, slabíkatí, skladati.
- Buchſtäbſich, *ad.* poleg bešede, točno.
- Bucht, *f.* zaliv, zatok.
- Buchweizen, *m.* ajda, hajda, hajdina; ajdovina.
- Büchel, *m.* gerba, gerbavíca; herbet, pleči.
- Büchelig, *a.* gerbast, gerbavíčast, gerbavíčat.
- Büchen, *ſich, v. r.* priklonítí se, priklánjati se, vklanjati se, naklonítí se; skerčítí se.
- Büchling, *m.* priklón, poklón.

- Bude, *f.* prodavnica, krama, prodajavnica.
- Büffel, *m.* bivol; — fašb, bivólce; — kuš, *f.* bivolíca.
- Büffelhaft, *a.* bivólski; fig. neotesán, gróp.
- Büffeln, *v. n.* mučiti se, napénjati se, razbíjati od. hčliti si glavo. [zagib.
- Bug, *m.* zgiba, zgib, prigib.
- Bügel, *m.* stremén; (über der Wiege) obróč, lók, oblók.
- Bügelisen, *n.* tiblo.
- Bügelu, *v. a.* tiblati.
- Bühel, *m.* gorica, kóm, hrib, grič.
- Buhle, *m.* ljubljénik, ljubovník, vesovávec, zapléčovavec, hotívec; — *f.* ljubóvníca, ljubljénica, vesovávka, hotívka.
- Buhsen, *v. a.* (um ein Frauenzimmer) snubiti, hoditi za ktero; mit einer —, vlačúgati se, prešestovati, vesovati.
- Buhsler, *m.* ljubljénik, vlačúgar; — in, *f.* vlačúga.
- Buhslerisch, *a.* vlačúgarski, vesovávski.
- Buhschaft, *f.* vesníja.
- Bühne, *f.* goder, oder; (im Theater) igrávnica; (Schau-
platz) pozorišče.
- Bulle, *f.* papeško pismo.
- Bulle, *m.* bik, vol.
- Bullenbeißer, *m.* samosóv.
- Bullenkalb, *n.* tele, biček.
- Bulletin, *n.* razglás; Armee —, armádni razglás.
- Bumš, *i.* tof! paš! čof!
- Bund, *m.* zavéz, zavéza, zvez, savéza; družtvo, zbor; der alte —, stari zakon.
- Bund, *n.* zvez, zvezek, zvezek; — Stroß, otèp slame.
- Bundbruch, *m.* vérolómstvo, vérolómje.
- Bundbrüchig, *a.* vérolómen.
- Bündel, *n.* peča; — Heu, otèpek sená. [véznik, drúg.
- Bundesgenos, *m.* savéznik, za-
- Bundeslade, *f.* skrinja mirú in sprave, skrinja zveze.
- Bündig, *a.* valján, veljaven, zaveziv, obveziv; (mit wenig Worten) kratek, doslèden, temeljit; — feit, *f.* valjánost, obvezivost; kratkóča, doslèdnost, temeljitost.
- Bündniß, *n.* savéz.
- Bunt, *a.* pisan, šaren, šaróvit, prižan, vprižan; močiradast, pasast.
- Buntfärbig, *a.* šaróvitén, grahast, šekast.
- Buntspecht, *m.* večí detalj.
- Bürde, *f.* brème, butara, butaro, tovor.
- Bureaukratie, *f.* pisárstvo, vradničarstvo.
- Burg, *f.* grád, grajšina, (fezter Platz) tverdnjáva, tverdnja, gradič.
- Bürge, *m.* porok.
- Bürgen, *v. n.* poróčiti se, porok biti, dober stati, jamčiti.
- Bürger, *m.* mēštján, mēščan, gradjan; (Staatsbürger) deržavlján.
- Bürger, *a.* mēščánski, gradjánski, deržavljánski.
- Bürgergarde, *f.* mēstna straža.

Bürgerin, *f.* městjanka, měščánka, gradjanka.

Bürgerkrieg, *m.* domácí vojska.

Bürgerlich, *a.* městen, měščánski; — es Gejegbuch, bukve deržavljánskih pravíc.

Bürgermeister, *m.* městni glavár.

Bürgerrecht, *n.* měščánko pravo, deržavljánsko pravo.

Bürgerſchaft, *f.* městjánstvo, gradjánstvo, měščáni.

Bürgerſchule, *f.* měščánska ſola.

Bürgerſtraße, *f.* městjanka, měščánka.

Bürgerſinn, *m.* domoljubje.

Bürgerſtand, *m.* versta gradjánov.

Burggraf, *m.* grajšínski gróf, grajski gróf; — in, *f.* grajska grofínja; — ſchaft, grajska grofínja. [od tverdnjave

Burghauptmann, *m.* povélník

Bürgſchaft, *f.* poróſtvo, poročánstvo, zagotóvſčina.

Burgvogt, *m.* grajski oskerbník, gradičnik.

Burgwache, *f.* gradska straža.

Burgwächter, *m.* gradski stražár, gradičár.

Bürſche, *m.* fant, fantín, děčák, momák; Lehr—, učérec. [liti.

Bürſchen, *v. a.* stréljati, vstré-

Bürſte, *f.* ſčet, kartáča, kertáča, ſet. [kertačica.

Bürſtchen, *n.* ſčetka, ſetica,

Bürſten, *v. a.* ſčetati, kertáčiti, kartáčiti, ſčetiti.

Bürſtenbinder, *m.* ſčetar, ſčetovnik.

Bürzel, *m.* ritica, zadnica; rép.

Bürzelbaum, *m.* prekúc, živi

hrást, kozelc; — maſen, prekúcovati se, prekucávati se, kozelce dělati, žive hraste staviti; einen — maſen, prekúcniti se, živi hrast postaviti, kozelc narediti.

Burſeln, *v. n.* zvaliti se, prekúcniti se, stermoglaviti se, pasti.

Buſch, *m.* germ, ters; (von Blumen) kitka, povoják, pušel; (von Federn) zvezek; (von Stroß) snop.

Büſchchen, Büſchel, *n.* germič; kitica, pušlec, zvezček; snopčič.

Buſchholz, *n.* germovje, germje, hrást, hrastje, hostje.

Buſchicht, *a.* germovnat, hostnat, hrastoven, koſat, goſat. [sedávec.

Buſchſtepper, *m.* razbójnik, za-

Buſchwerk, *n.* hrastnina, hostnina.

Buſen, *m.* nědra, nědro, nědrije, nadrije, lono; persi; fig. serce, grudi. [játelj.

Buſenfreund, *m.* naj ljubši pri-

Buß, *a.* spokórní.

Buße, *f.* pokóra, spokórníva.

Büßen, *v. a.* pokóriti, spokóriti, spokóriti se; (an Geld) plačati, pláti; für etwas —, terpéti zavolj česar.

Büßer, *m.* spokórník; — in, *f.* spokórnica.

Bußfertig, *a.* spokóren, skrušen; — feit, *f.* spokórnost, skrušenost.

Bußgebet, *n.* spokórna molítva.

Bußſalm, *m.* pešmi od pokóre, pokórnice.

Bußttag, *m.* dán pokóre.
 Butte, *f.* deža, vedro; brenta.
 Büttel, *m.* brič, birič.
 Butter, *f.* srovo maslo, zmetanc, puter.
 Butterbrod, *n.* kruh in zmetanc.
 Butterfaß, *n.* medilnica, pinja.
 Butterkrämpel, *m.* daščica.
 Buttermilch, *f.* zmedki, zmetki, matúda, batúda. [mesti.
 Buttern, *v. a.* maslo naréjati.
 Butterteig, *m.* testo iz srovega masla.
 Buß, Bußen, *m.* recelj, pucek.
 Büttner, *f.* Böttcher.
 Burbaum, *f.* Buchsbaum.

C.

(Man suche auch unter R und S.)

Cabale, *f.* zvijáča, zvijáčina, kovárstvo, spletká, zaplétká.
 Cabalenmacher, *m.* kovárnik, spletkár. [zbirka.
 Cabinet, *n.* kabinét, prisóba;
 Cacao, *m.* kakao; — baum, *m.* kakao drevó.
 Cadet, *m.* kadét, mlajšec.
 Cadetenschule, *f.* vojniška šola.
 Caftan, *m.* kaftan. [vapniti.
 Calcinitren, *v. a.* vapno sožgáti,
 Calculitren, *v. a.* račúniti, prevdárjati.
 Calcuttiſcher Haßn, *m.* puran, purman, kavran; Calcuttiſche Henne, pura, kavra.
 Cálibat, *n.* brezzákonstvo; (von Männern) bezzénstvo; (von Frauenzimmern) neudája.
 Calfiniſt, *m.* kalfinar.

Calmuſ, *m.* kolmež.
 Camaſche, *f.* komáſa, nogačica.
 Camerad, *m.* továrſ, drúg, drugár, pajdaſ.
 Cameradſchaft, *f.* tovarſija, továrſtvo, pajdáſtvo, družéſtvo.
 Campher, *m.* kaſtra.
 Campher-Spirituſ, *m.* kaſrovec.
 Campiren, *v. n.* ſotóriti, vſotóriti se.
 Canal, *m.* prekóp, vodotók, vodoròv, žleb; (Meerenge) preliv. [počiválo.
 Canapee, *n.* sedálo, ležálo;
 Canarienvogel, *m.* kanárček, kanárka. [vec.
 Candidat, *m.* ponúdnik; čako-
 Candiren, *v. a.* sladkóriti, za-
 sladkóriti.
 Cannefaß, *m.* kanafaſ.
 Canon, *m.* kanon; pravilo.
 Canonicat, *n.* kanonikát.
 Canonicuſ, *m.* kanónik.
 Canonijch, *f.* a. kanónski, kano-
 niški.
 Canonifiren, *v. a.* poſvétiti, med svetnike poſtáviti.
 Canonifirung, *f.* poſvéta, poſ-
 véčenje.
 Canoniffin, *f.* kanonica.
 Cantate, *f.* popévká.
 Cantilene, *f.* peſmica, peſnička, popévkica.
 Canton, *m.* okráj, okrájna.
 Cantoniren, *v. n.* po vaſeh le-
 žati od. polégati.
 Cantor, *m.* cerkovnik; predſtój-
 nik pévcev.
 Cap, *m.* predgórze, berdo.
 Capellan, *m.* kaplán; — ei, *f.* kaplanija. [pil.
 Capelle, *f.* cerkvica, kapélica,

- Caper, *m.* gusár, ropár, raz-
 bójnik morskí.
 Caperei, *f.* gusárstvo, morskó
 razbojništvo. [Cladje).
 Capern, *v. a.* vloviti, loviti
 Capiren, *v. a.* razúmeti, razú-
 miti, zastópiti.
 Capitulation, *f.* predája.
 Capituliren, *v. a.* predáti; po-
 góditi se. [suknja, halja.
 Caputt, Caputtroč, *m.* dolga
 Capuze, *f.* kapúca, kuklica.
 Carabiner, *m.* konjiška puška,
 konjaníski samokrés, kratka
 ročnica.
 Carabinier, *m.* konjik, konjaník.
 Caraffine, *f.* štuca, čutara, ka-
 raffína.
 Caravane, *f.* karavána.
 Carbonade, *f.* bezóle, persice,
 sekano mesó, karbonáda.
 Cardinal, *m.* kardinál.
 Cardinalshut, *m.* kardinálskí
 klobuk.
 Cardinalswürde, *f.* kardinálstvo.
 Carfiot, *a.* karfiól.
 Caricatur, *f.* karikatúra.
 Carmeliter, *m.* karmelítar.
 Carmeliterorden, *m.* karmeli-
 tarskí red. [karmezínast.
 Carmesin, *a.* karmezín; — roth,
 Carneval, *m.* púst, mesopúst;
 — feiern, pústováti.
 Carrete, *f.* kolésel.
 Carriole *f.* dvokólnica, kolésel.
 Cartel, *n.* izglédno písmo;
 pozóv na boj; listáč.
 Carthause, *f.* kortuzijánskí sa-
 mostán.
 Carthäuser=Mönch, *m.* kartuziján.
 Carthäuser=Nonne, *f.* kortuzi-
 jánka.
- Caserne, *f.* vojniško poslópje,
 kasárna, vojárna.
 Castell, *n.* tabor, tverdinja,
 ográdje, pévnost, gradíč,
 sotíšče. [gradíčnik.
 Castellan, *m.* pográdnik, kastelán,
 Castrat, *m.* skopec, skoplenc,
 kopleník. [izmóžiti.
 Castriren, *v. a.* skopiti, kopiti,
 Casus, *m.* padež, sklón; slu-
 čáj, pripétek, dogódek.
 Caviar, *m.* ikra.
 Caution, *f.* zastáva, poróksína.
 Cedar, *f.* cedra, cedrovo drevó.
 Cedarholz, *n.* cedrovína.
 Censuren, *v. a.* pregledováti ob.
 razsojováti spise.
 Censur, *m.* razsojovávec spisov,
 razsódník knjižni.
 Censur, *f.* razsódba knjižna;
 dovólenje k tisku.
 Centaur, *m.* polkónj.
 Centifolie, *f.* stolístnica, sto-
 listínka.
 Central, *a.* osrédén, srédotó-
 čén, vsrédén; — regierung, *f.*
 srédíšna oblást. [vsréditi.
 Centralisieren, *v. a.* púsréditi,
 Centralist, *m.* jednokopitmež,
 centralist. [tóčnost.
 Centralitär, *f.* osrédnost, srédo-
 Centralpunkt, *m.* srédíšče, sré-
 dina, srédotóčje. [diven.
 Centrifugal, *a.* srédoběžén, osréd-
 Centrifugalkraft, *f.* srédoběž-
 nost, osrédívnost.
 Centripetal, *a.* srédotéžen, sré-
 dotvéžen, dosrédíven.
 Centripetalkraft, *f.* srédotežnost,
 srédotvéznost, dosrédívnost.
 Centrum, *f.* Mittelpúnt.
 Centuria, *f.* stotína.

- Ceremonie, *f.* obréd; običaj, poklóni.
 Ceremoniell, *n.* obrédnost.
 Ceremonienmeister, *m.* obrédnik.
 Cerniren, *v. a.* obkoliti, opásati, obdái. [zilo].
 Certificat, *n.* potèrdni list, dokaceffion, *f.* odstópni list.
 Chaise, *f.* napól kriti vóz.
 Chaoupye, *f.* priládnji čolnič, šalupa.
 Chalkograph, *m.* medopísec.
 Chalkographie, *f.* medopísje.
 Chalkographisch, *a.* medopísen.
 Chamáleon, *n.* nestálen člówěk, starobábnež.
 Champagnerwein, *m.* žampánjovec, žampánjsko vino.
 Chaos, *n.* změs, změšanína, změšnjáva, síróva gruda, měšanica.
 Charade, *f.* zložna zastavíca.
 Charakter, *m.* (Kennzeichen) znám, známje, znak; (Eigenschaft) značaj, znám.
 Charakterisiren, *v. a.* označováti, označítí, opisati, značováti, značítí.
 Charakterisirt, *a.* označen, opisan.
 Charakteristik, *f.* značajnost.
 Charakteristisch, *a.* značajen.
 Charakterlos, *a.* bezznačajen, brez značajen, nestálen.
 Charbonnerstag, *m.* velki četèrtek.
 Charfreitag, *m.* velki petek.
 Charge, *f.* dostójnost, stališ.
 Charfamtstag, *m.* velika sabóta.
 Charlatan, *m.* plazár, mazáč, mazár, odérúh.
 Charwoche, *f.* velki teden, velika nedělja.
 Charpie, *f.* nastérček.
 Chatsulle, *f.* skrinja, škrinjica.
 Chemie, *f.* ločba, kemija.
 Chemiker, *m.* ločbenik, ločebnik.
 Chemisch, *a.* ločben.
 Cherub, *m.* kerubim. [spletka].
 Chitane, *f.* zvižáca, zvižáčina.
 Chirurgie, *f.* ranárstvo, ranocelstvo, ranocelústvo.
 Chirurgisch, *a.* ranárstven, ranocelúški. [čelnik].
 Chirurgus, *m.* ranárník, ranochlor, *m.* zelenc.
 Chocolate, *f.* šokoláda, čokoláda.
 Chocolatenhändler, *m.* šokoládar.
 Cholera, *f.* kolera, morija.
 Chor, *m.* zbor; (die Emporkirche) porčehne, porke, kór, pèvališče.
 Choralmusik, *f.* cerkvéna godba.
 Choralist, *m.* cerkvéni pěvec.
 Choraltar, *m.* velki oltár, prédnji oltár od. žertveník.
 Choramt, *n.* pèta meša.
 Chorherr, *m.* kanóník, korar.
 Chrsam, *n.* sveto olje, križmo.
 Christ, *m.* Kristus, Kristuš; (Bekenner der christlichen Religion) kristján, keršeník, věrni.
 Christabend, *m.* sveti večer, veliki post, božična nóč.
 Christbaum, *m.* božičnica.
 Christenheit, *f.* keršánstvo, keršánstvo, kristjáni.
 Christenthum, *n.* keršánstvo, keršánska věra, kristjánski zakon.
 Christfest, *n.* božič, sveti dan.
 Christgeschent, *n.* koléda, kolédni dá. [věren].
 Christgläubig, *a.* keršánsko věren,
 Christin, *f.* kristjána, keršenica.

- Christkindchen, Christkindlein, *n.*
 dĕte Jezus, božje dĕte.
 Christlid, *a.* keršanski, kerst-
 janski.
 Christmesse, *f.* polnóčnica.
 Christmonat, *m.* gruden, de-
 cĕmber.
 Christnacht, *f.* sveta nóč.
 Christtag, *m.* hožič, božičen
 dan, sveti dán.
 Christus, *m.* Kristus, Kristuš.
 Chronik, *f.* lĕtopis, lĕtopisi, ĕa-
 sopic, lĕasopisec.
 Chronikenschreiber, *m.* lĕtopisec.
 Chronisch, *a.* lĕtopisen, ĕaso-
 pisen.
 Chronolog, *m.* ĕasoslóvec.
 Chronologie, *f.* ĕasoslóvje.
 Chronologisch, *a.* ĕasoslóven.
 Christolith, *m.* zlati kamen.
 Chur, *f.* izbòr; izborništvo.
 Churfürst, *m.* izbòrni knĕz, iz-
 bòrnik; — *in*, *f.* izbòr-
 nica.
 Churfürstenthum, *n.* izbòrna
 knežija, izbornikovina.
 Churfürstlich, *a.* izbòrn, izbor-
 niški.
 Churwürde, *f.* izborništvo.
 Chemie, *f.* Chemie.
 Cicerone, *f.* prevážovávec, vodja.
 Cider, *m.* tolkla; jabĕlnica,
 gruskovica, breskóvnica.
 Cigare, *f.* smodka, cigárka,
 dimka.
 Citade, *f.* skeržatica.
 Ciproffe, *f.* cipressa, — *nholz*, *n.*
 cipresovina.
 Circularschreiben, *n.* obhodni list.
 Circulation, *f.* okrogli tek, kro-
 gotĕk.
 Circuliren, *v. n.* v kroge teči ob-
 raztakati se, obhájati, obho-
 diti, obtĕkati.
 Cisterzienser, *m.* cistercijan.
 Citerne, *f.* vodnjak, rupa, štirna,
 kapnica. — Iterdnjávice.
 Citadelle, *f.* gradič, ogradje.
 Citation, *f.* pozóv, pozív, pozváj.
 Citiren, *v. a.* pozváti, pozívati;
 eine Stelle, — navoditi; Geifler
 —, duhóve rotiti, zarotiti.
 Citrone, *f.* lemóna, láški oreh.
 Citronenz, *a.* lemónin, lemónov.
 Citronenhändler, *m.* lemónar.
 Citronengelb, *a.* lemónast.
 Civil, *a.* civiln; deržavljanski;
 mĕšĕanski; svĕtóven.
 Civilbeamte, *m.* urádnik, vradnik
 svĕtóvni.
 Civilisiren, *v. a.* izobrazováti,
 izobraževáti, izobraziti, vzdĕ-
 lávati, otesávati, omikati,
 prosvĕtiti.
 Civilisirung, Civilisation, *f.* izo-
 braženje, izobraženost, vzdĕ-
 lanost, otes, otesávanje, omika,
 prosvĕta.
 Clarinett, *n.* klarinĕt.
 Classe, *f.* učivnica, rĕd; versta.
 Classisch, *a.* klasiĕen, izvĕrsten.
 Clausur, *f.* zatvòr, zapĕra.
 Clavier, *n.* glasovir, klavir.
 Clericei, *f.* duhovništvo, du-
 hováĕina; duhovstvo.
 Client, *m.* hranjenec.
 Cloak, *m.* rov.
 Clubb, *m.* shod, zbor; shodišĕe,
 zbirališĕe. — {moĕnik.
 Coadjutor, *m.* spomoĕnik, napo-
 sohenille, *f.* košenilja.
 Cocosbaum, *m.* kokosnik.
 Cocosnuß, *f.* kokos, zamórski
 oreh.

- Celestinar, *m.* celestinar.
 Colibri, *m.* kolibrič.
 Collationiren, *v. a.* prisposóbiti, prisposóbljati, preglédati.
 Collecte, *f.* bera, bernja, zbirka, bira.
 Collectiren, *v. a.* zbirati, bernjati.
 Collectiv, *a.* zberen.
 College, *m.* drúg; součéneč.
 Collegium, *n.* kolégija, zbor; (Vorlesung) prednášanje.
 Colonie, *f.* naselbina, naselje, vselstvo, selišče, selilo; eine — gründen, poséliti, naséliti; — *v. n.* poséliti se, naséliti se.
 Colonist, *a.* naseľnik, selnik, vselnik.
 Colorit, *n.* barvitost.
 Columne, *f.* stupec, rédek.
 Comitatus, *n.* stolica. [bórstvo.
 Comité, *n.* izbór, odbór, od-
 Commandant, *m.* povelnik, ve-
 litelj, zapovédnik. [yoda.
 Commandeur, *m.* načélnik, voj-
 Commandiren, *v. a.* zapovédati, velévati, povelévati.
 Comando, *n.* povelništvo, za-
 povédništvo. [nenje.
 Commentar, *m.* razlága, razjás-
 Commer, *m.* obhód, občenje.
 Commis, *m.* tergovski hlapec od streže.
 Commissbrot, *n.* vojníški kruh.
 Commissár, *m.* komisár, pové-
 renik. [reníštvo.
 Commission, *f.* komisija, pové-
 Commissionár, *m.* komisijonár.
 Commode, *f.* ormár. [čenje.
 Communication, *f.* obhód, ob-
 Communiciren, *v. a.* obhájati; — *v. n.* obhájati, obhájati se, vživati.
 Communion, *f.* obhajilo.
 Communist, *m.* občenih.
 Compagnie, *f.* četa, četnina, kardélo; (Berein) društvo, tovaršija.
 Compagnon, *m.* drúg.
 Compass, *m.* kompas.
 Complet, *a.* popoln.
 Compliment, *n.* poklón, naklón, pozdráv.
 Complimentenmacher, *m.* klanjalo.
 Complot, *n.* dogovor; zaklétna, zarótna. [zlagati.
 Componiren, *v. a.* složit, skladati.
 Componist, *m.* skladátel (godbe).
 Composition, *f.* skladba; slozba.
 Comptoir, *n.* pisárna; zalo-
 žišče.
 Concentriren, *v. a.* zakúpati, za-
 kúpljati, vsréditi, vsréditiiti, vsrédiniti, vsréditi, vsréd-
 niti.
 Concept, *n.* písáva.
 Concert, *n.* koncert, glasbena beséda, veselica.
 Concilien, *pl.* školjke.
 Concilium, *n.* zbor, zbirališče; cerkvéni zbor.
 Concipiren, *v. a.* napisati, so-
 stávití, pismo sostávití.
 Concipist, *m.* spisovávec, pero-
 vódja.
 Concret, *a.* predméten.
 Concubine, *f.* spavancica, span-
 jalica.
 Concurš, *m.* konkúrs, oglas službe, natečaj, razpis službe.
 Condolenz, *f.* pomilovanje.
 Condolenzschreiben, *n.* pomilo-
 vávno pismo.
 Conducteur, *m.* spremnik (vo-
 zov), sprevoditelj.

- Confekt, *n.* pojednica, zakúski, konfekt. [mėnkovánje.
 Conferenz, *f.* posvetovánje, po-
 Confession, *f.* priznánje; vė-
 roizpovėdanje.
 Confiscation, *f.* pobránje imetka.
 Confisciren, *v. a.* ves imetek
 pobráti.
 Congres, *m.* shód, zhiralíšće.
 Conscriptio, *f.* zapisovánje.
 Consequent, *a.* doslėden.
 Consequenz, *f.* doslėdnost.
 Conservatorium, *n.* glashėno
 učilíšće.
 Confistorium, *n.* duhovni svet.
 Consonant, *m.* tihnik, tihnica,
 soglášnik, soglášnica.
 Consorten, *pl.* tovarší, pajdaší.
 Constabler, *m.* topnik, topničár;
 puškár. [ustavodájen.
 Constituirend, *a.* ustavodájen.
 Constitutio, *f.* ustáva, vstáva.
 Constitutionel, *a.* ustáven; — ítát,
f. ustávnost.
 Construction, *f.* stroj.
 Consul, *m.* konzul, posvėtnik.
 Conterfei, *n.* podobšína, slika,
 podobrázek.
 Conto, *m.* izpisek, konto, račún.
 Contract, *m.* pogódba, pogóda,
 pogód, dogóvor.
 Contrahiren, *v. n.* pogoditi se,
 dogovoriti se, dogovárjati se.
 Contraflagniren, *v. a.* protipod-
 pisati, podpisati, pripod-
 pisati.
 Contrast, *m.* naspróťje, pro-
 tivnost, razliėnost, razlika.
 Contrebänd, *a.* prepovėdan, za-
 bránjen.
 Contrebändwaare, *f.* zabranjevína,
 prepovėdane rečí, branjevína.
- Contribution, *f.* dača, đavek,
 namėt. [naglėdnik.
 Controlle, *f.* naglėd; — ur, *m.*
 Contumaz, *f.* zapertija.
 Convent, *m.* shód, shodíšće.
 Conventionšmünze, *f.* srebern
 dnár.
 Convict, *n.* hranilíšće, sobiva-
 líšće, zavod, rejíšće; — íst, *m.*
 rejėnc, hranjenc.
 Copie, *f.* prepís, prepísek.
 Copiren, *v. a.* prepísati.
 Copist, *m.* prepíšnik, prepísateľ.
 Copulation, *f.* poróka, zaróki,
 zaróka.
 Copuliren, *v. a.* poróčiti, zaróčiti.
 Corduan, *m.* kordován.
 Cornet, *m.* zastávnik, stav-
 ničár. [korporál.
 Corporal, *m.* desetnik, kaprál,
 Correct, *ad.* bez pogřėškov,
 spraven.
 Corrector, *m.* poprávnik.
 Correctur, *f.* popráva; popravl-
 janje. [pisateľ.
 Correspondent, *m.* dopisnik, do-
 Correspondenz, *f.* dopisáva; do-
 pisávanje. [dopisováti.
 Correspondiren, *v. a.* dopisávati.
 Corsar, *m.* gusár, morskí raz-
 bójnik.
 Courier, *m.* berzotėk, jadernik.
 Cours, *m.* tečaj; (beš Selbeš)
 čėna. [lúvitek.
 Couvert, *n.* zavitek, zavój,
 Cravall, *m.* tepež; punt, šment,
 šunder.
 Creatur, *f.* stvár, stvorje.
 Crebenz, *f.* napój, napítek.
 Crebenziren, *v. a.* napívati, na-
 piti.
 Crebenzistich, *m.* lavra.

Credit, *m.* záup, záupanje, do-
věrnost; auf — nehmen, na
posódo vzeti; auf — geben,
na záupanje dati, posódití.
Creditbrief, *m.* dověrno písmo.
Creditiren, *v. a.* posódití, posó-
jovati, na záup dati.
Crepiren, *v. n.* cerkniti, pocěr-
kati, pocěpati, stegniti se.
Criminal, *a.* kaznováven.
Criminale, *n.* kaznovávtvo;
kaznovávine bukve.
Criminalgericht, *n.* kaznovavníja,
kaznovávná sodníja.
Crucifix, *n.* rozpětje, rozpélo,
sveta martra.
Cultiviren, *v. a.* obdělávati,
obdělávati, obděláti; izobra-
zovati. otesávati, vzdělávati.
Cultur, *f.* izobrazovánje, izo-
bráženje, otěs; reja; obděl-
ovánje.
Cur, *f.* zdravljenje, lečba, vráčba.
Currunde, *f.* obhodní list; raz-
glás.
Currentschrift, *f.* tekóči pís.
Custos, *m.* čuvár, nadglédník.
Cymbel, *f.* cimbale, polúdríca.
Cypresse, *f.* Cipresse.

D.

Da, *ad.* tú, tukaj, tukej, ovdě,
ovdje; hier und da —, tú in
tam, semertjě; tam v tej
reči, po takim; von —, od-
tód; —, c. kader, kedar, ko,
ki, kak; (weit, jenachdem) ker,
potěm ki, potěm ko, jer; da
doch, čerávno, desirávno;
(alsdann) tedáj, po tem.

Dabei, *ad.* zraven, poleg; na-
zóči, vpríčo, vpríčejojě; pri
tem, pri njem, pri nji it.;
er will überall sein, povsód
hoče biti; ich bin —, jaz pri-
stópim; es bleibt —, tako
ostáne, pri tem naj ostáne.

Dach, *n.* strěha, króv.
Dachboden, *m.* podstrěšje.
Dachdecker, *m.* pokríváč, krovec.
Dachfahne, *f.* Wetterfahne.
Dachforst, *m.* sleme.
Dachlein, *n.* strěhica, strěšica.
Dachmoos, *n.* strěšní mah.
Dachrinne, *f.* žlěb.
Dachröhre, *f.* cěv od žlěba.
Dachse, *m.* jazbec, jazvec.
Dachsbau, *m.* jazbina, jazvina.
Dachschindel, *m.* škodlja.
Dachsfell, *n.* jazvěčina, jazvě-
čovna.
Dachshund, *m.* jazbičár, jazvičnik.
Dachspitze, *f.* sleme, verh od
strěhe.
Dachstein, *f.* Dachziegel.
Dachstroh, *n.* strěšnica, škopa.
Dachstuhl, *m.* podstrěšina, pod-
strěhje, rušt.
Dachtraufe, *f.* káp, kapilo; (das
herabfallende Regenwasser) kap-
nica.

Dachung, *f.* pokrívanje; (das
Dach selbst) strěšje, postrěšje,
krovje.
Dachziegel, *m.* strěšná opeka,
strěšník, kórc.
Dadurch, *ad.* s tím, po tím, s
tem, po tem, s to, z unim,
po onim.
Dafern, *ad.* ako, ko, če.
Dafür, *ad.* za tó; ich kann nichts
—, jest nisim kriv; —

- hasten, misliti, mēniti, soditi.
- Dagegen, *ad.* proti tomu, proti njemu, zoper tó; nasprot, nasproti, usuprot; — sein, protiviti se, zoperstávljati se; — c. (hingegen) temóč, temuč, ampak.
- Dahheim, *ad.* domá, kod kuče.
- Daher, *ad.* (von einem Orte her) od tam, odtámkej, odtamód, odtámsem; odtód, odtúlesem; (beßhalb) zató, zatórej, torej, táj, tedaj, zavolj tega, daklem, zatégavolj, zatégadel, zastrán tega, zarad té reči; (biß daher) dozđaj, dosórej, dotlè, dotód.
- Dahier, *ad.* tu, tukaj, tukajle, tule, ovde.
- Dahin, *ad.* tje, tam tje, ta, tót; (so weit) dotód, dosèm, dotlè, tako daleč, dosód; (hinweg) proč, preč.
- Dahinaus, *ad.* tuvùn.
- Dahingeben, *v. a.* oddáti, podáti.
- Dahingegen, *ad.* temu nasproti pa, proti temu pa.
- Dahinsich, *v. n.* pogíniti, propásti; zavmrèti; er ist dahin, po njem je.
- Dahinten, *ad.* zadi, tu zadi, tam zadi, odzádja, odzád; — bleiben, opèšati, obnemágati.
- Dahinter, *ad.* za tem, v tem, tu znotraj, za tó, za nji; — kommen, zvéđiti, zaznáti, zaslediti.
- Dahin, *f.* Zándeln.
- Damals, *a.* tačasen, tadašenj, ondašenj, takráten, tedánj.
- Damals, *ad.* tadaj, tedaj, tada,
- tačas, onda, takrat, tistikrat, tistikrat. | lcensko dèlo.
- Damasçenerarbeit, *f.* damas-
- Damasçenerflinge, *f.* damascénka, damascénska sablja.
- Damasçiren, *v. a.* damaskováti, nasékati (s srebram alj zlatam).
- Damast, *m.* kamúka, tomóšk.
- Damastien, *a.* kamúkast, tomóškast.
- Dame, *f.* gospá, gospója; (in der Karte) kraljica; (im Damenspiel) dama.
- Damenbret, *n.* damnica.
- Damenspiel, *n.* damovánje; daš — spielen, damováti.
- Damenstein, *m.* damnik.
- Damhirsch, *m.* poljèlen.
- Dämisch, *a.* norčav, norljav, bedast, ludast, pahnjen, cebnjen.
- Damit, *ad.* s tím, z letím, stotím, po tem; — c. da, de, ki.
- Dämlich, *a.* norčavast, bedálast, ludálast.
- Damm, *m.* jéz, nasip, osip, okóp.
- Dämmen, *v. a.* zasípati, nasípati, okopávati, nasípe napravljati; (Wasser) jezíti, zaježiti, zagrájati.
- Dammerde, *f.* pérst, černa zemlja, hernja.
- Dämmerig, *a.* mračen, sumráčen, tmavast.
- Dämmern, *v. i.* (deß Abends) mračiti se; es dümmert, mračí se, mrák nahaja; (deß Morgens) svitati se, daniti se, zorití se, prizárjati.
- Dämmerung, *f.* mrák, sumrák, zatón; (deß Morgens) zor, zarja, svit.

- Dampf, *m.* pár, sopár, para; čad, dim; slab; hláp, hlúp, púh, sopúh.
- Dampfbad, *n.* parna kopelj.
- Dampfjel, *n.* krováje.
- Dampfen, *v. n.* pariti se; čaditi se; kaditi se; hlapéti, hlapéti, puhtéti tamati se.
- Dämpfen, *v. a.* (Feuer) vgasiti, vgasati, pogasiti, vdušiti, zadušiti, potantáti; (Zorn) potolážiti, vtolážiti, tolážiti, vtažiti, potážiti, vmiriti, pomiriti, utéšiti; (Fleisch) pariti, hlapiti; (den Ton eines Instru- mentes) vmičiti, pomičiti.
- Dämpfend, *a.* pogasiven, tolaživen. [rilo; parobród.
- Dämpfer, *m.* gasilo; tažilo, mi-
- Dämpfig, *a.* hlapen, čaden, dimen, dimnat, sopáren; — feít, *f.* hlapnost, čadnost, sopárnost. [dušnik.
- Dampfloch, *n.* hlapnica, odúška,
- Dampfmaschine, *f.* parostroj.
- Dampfmesser, *m.* paroměr.
- Dampfschiff, *n.* parobród.
- Dampfwagen, *m.* parovóz, hlapón.
- Daneben, *ad.* zraven, zravno, poleg, pokráj; mimo tega, zraven ob. razún tega, k temu, verh tiga, pri tem.
- Daneben, *ad.* tu dol, tam doli.
- Daneben, *ad.* v niz, ob tla, na tla; — werfen, ob tla trešiti.
- Danē, *m.* hvála, zahvála, zahváljenje; — sagen, zahváliti se; einem — wissen, zahválen komu biti; Gott sei —, hvála Bogú, Bog bodi zahválen, slava Bogú!
- Danēbar, *a.* hvaléžen, zahválen, blagodáren, haren; — feít, *f.* hvaléžnost, blagodarínost, harnost, zahválnost.
- Danēbarlich, *f.* Danēbar.
- Danken, Dankfagen, *v. a.* zahvá-
liti, zahváliti se; blagodariti.
- Dankeswerth, *a.* hvalevréden.
- Dankerfüllt, *a.* poln hvaležnosti.
- Dankfest, *n.* zahválen svetek.
- Dankgebet, *n.* zahválna molitva.
- Danklied, *n.* zahválnica, zahválna pšsem.
- Dankloš, *a.* nehvaléžen, nezahválen, neharen.
- Dankopfer, *n.* zahválna svéčanost, zahválna daritva, hvalno darilo. [váliiti se.
- Dankfagen, *v. a.* zahváliiti, zah-
- Dankfagung, *f.* zahvála, hvála, zahválnost, zahváljenje, blagodarjenje.
- Dankfagungsschreiben, *n.* zahválno pismo, zahválnica.
- Dann, *ad.* tedaj, tadaj, tada, tačas, takrat, onda; — und wann, vécsi, vécsih, kadkad, po časih, nekokda, redkokda.
- Dannen, von dannen, *ad.* odónod, odúnod, odtamtod, odu sem, od tam sem, odtosej.
- Dannenhero, *f.* Daher.
- Daran, *ad.* v tem, na tem, na tim, pri tem; was liegt mir —, kaj mi je za to; er ist schlecht —, slabo mu gré, je v revnim stanju; es ist nichts —, nič ne velja; sie sind un-
recht —, vi se motite.
- Darauf, *ad.* na tó, na tem; po tem, potlé; — gehen, smert

- storiti, zamřeti, vmřeti, poginiti; — ausgehen, naměřiti ob. naměnití se na kar, naměňjen bití; — den Tag —, drugi dan; — geben, nadáti, popřed dati.
- Daraufgeld, *n.* naděl, nadávek.
- Daraus, *ad.* iz tega, iz teh.
- Darben, *v. n.* stradati, postrádati, glád terpěti, gladováti.
- Darbiehen, *v. a.* ponúdití, ponújati, nuditi; dati, podáti.
- Darbringen, *v. a.* přiněsti, přinosití, přinášati, doněsti, doperněsti; poklóniti, posvětiti, darováti.
- Darēin, *ad.* v tó, v letó.
- Dargeben, *v. a.* darováti, poklóniti, podeliti, dati, podáti.
- Darhalten, *v. a.* podáti, ponúdití, ponújati, pružiti.
- Darin, *ad.* v tem, v ti řeči; (innerhalb) znotraj, znotri, notre, notri.
- Darlegen, *v. a.* predložiti, předstáviti, položiti (před kogar); (beweisen) razkázati, dokázati, rozložiti.
- Darlehen, *n.* posojilo, posóda, posodilo.
- Darlehen, Darleihen, *v. a.* posódití, posójevati, v posod dati.
- Darlehner, Darleiber, *m.* posódnik, posojavec, posoditelj.
- Darm, *m.* čřevo, čřeva, drób, drobje.
- Darm-, *a* čřevni, čřevěsní.
- Darmbruch, *m.* kila; den — habend, kilav; kilast.
- Darmgicht, *f.* čřevěsní protín,
- čřevoból, skernína v čřevih, tród. [lajno.
- Darmkoth, *m.* govno, govniya,
- Darmsaite, *f.* struna, strunja iz čřev.
- Darnach, *ad.* po tem, poté, na tó, za tem, za tím, potlé, potlám; er fragt nichts —, nič ne mara za to, nič mu ni za tó.
- Darneben, *f.* Daneben.
- Darre, *f.* sušenje, sušilo; (Krantheit) sušica.
- Darreichen, *v. a.* podáti, podáhati, dati, ponúdití, ponújati, pružiti.
- Darren, *v. a.* sušiti, posušiti.
- Darrofen, *m.* sušivnica, sušilnica, sušnica, fernáca.
- Darmsucht, *f.* sušica.
- Darschießen, *f.* Borschießen.
- Darstellen, *v. a.* předstáviti, předstávljati, před oči postáviti, pokázati; opisati, popisati, obrisati, zobražiti, prikázati.
- Darstellung, *f.* předstáva, předstávljenje, navistáva; opis, popis, obris, prikáz.
- Darstrecken, *v. a.* natěgniti; fig. ponúdití, podáti, podeliti; (Selb) posódití.
- Darthun, *v. a.* dokázati, dovódití, razkázati, dopovědati, popisati, izobrisati.
- Darüber, *ad.* od tega, o tem, verh tega, zastran tega, čřez tó; (während der Zeit) med tem, tačas, tičas; (über diesem) čřez to, nad tem, počez; nichts darüber oder darunter, ne manj ne več; ich

- will mich — machen, se hočem tega lotiti; eš geht alles — und darunter, vse gré navskriž.
- Darum, *c.* zato, zatorej, torej, táj, zategadél, zategavóljo, zavolj tega, obstran od. zbog tega; — daß, zato ker, zakáj, kajti; — *ad.* okóli, okólj, okróg, króg; (um diese Sache) za tó, po tó.
- Darunter, *ad.* pod tem, pod tó, pod unim ic. vmés, med; — etwaš legen, kaj podvréci od. podlóziti.
- Daš, *prp.* f. Der.
- Daselbst, *ad.* ondi, onda, tam, tamo, tamkaj; tamlé; ovdé, tukaj.
- Daselbstig, *a.* tamošenj, ondóten, ondašenj, ovdašenj, tukajšen.
- Daseln, *n.* bitje, bitnost, bistvo; (Gegenwart) nazóčnost, prítómnost, pribitje, vpričijóčnost.
- Daseln, *v. n.* vpričo, nazóci, vpričijóč, prítómen biti; (existiren) bivati, živéti.
- Dasjenige, *f.* Derjenige.
- Dasig, *f.* Daselbstig.
- Dasmal, *ad.* tokrat, letokrat, tobart, za sadáj, tajkrat.
- Daß, *c.* da, de; dabi, dab', debi, najbi; damit —, za da; (seit) kar, da.
- Dasſelbe, *f.* Derſelbe.
- Datiren, *v. a.* léto in den napisati od zapisati; eš datirt sich von lange her, temu je že davno.
- Dativ, *m.* (v slovnici) dajá-
- ven, dajátn, treči padež, prisvojivnik. | daktil.
- Dattel, *f.* pavčík, dotala, Dattelaum, *m.* datlovník, daktilovo drevó.
- Datum, *n.* léto in dan; datum; biš dato, dozdáj.
- Daube, *f.* dogá; die — n zum Zusammenstellen fertig machen, doge spehniti.
- Däuchten, *v. i.* zdeti se, dozdevati se, videti se, činiti se.
- Dauer, *f.* terpež, obstátnost, trajanje.
- Dauerhaft, *a.* obstoječ, obstójen, terpežen, obstáven.
- Dauerhaftigkeit, *f.* obstojéčnost, obstójnost, terpežnost, obstávnost.
- Dauern, *v. n.* terpéti, trajati; (verharren) ostáti; obstáti, zderžati se.
- Dauern, *v. n.* (leid sein) žal biti, militi se; sich kein Geld — lassen, ne marati za dnar.
- Daumen, *m.* palec. | lečnják.
- Däumling, *m.* palečnik, pa-
- Dauß, *f.* svinja, prasica.
- Davon, *ad.* od tega, od totega, od letega, od te réči; (weg) proč, preč, vstran, vkraj; — bringen, odnésti; sein Leben — bringen, živ vjiti; — gehen, vjiti; — fliegen, odletéti; — kommen, réšiti se, odnésti jo; — fahren, odpeljáti se; — fliehen, pobégniti, odbéžati; — jagen, odgnáti, odpodíti; — schleichen, zmuzniti se, potégniti jo; — ziehen, odíti, odhájati.

- Davor, *ad.* pred tim, pred tem, pred tó r.; ich kann nichts davor, nič ne morem za tó; — bewahre uns Gott, tega Bog ne dáj, Bog obvári nas tega.
- Dawider, *ad.* proti temu, temu nasprót, zoper tó; — sein, protiviti se; naspróti biti.
- Dazu, *ad.* k temu, verh tega, za tó; thun —, glej, trudi se; prizadéni si; — bringen, pripraviti; — gewinnen, pridobiti; — helfen, pripomóci, pripomáhati; — rechnen, priračúniiti, pričísliiti; — schreiben, pripisati; — thun, pridjati, dodjati, prilóžiti.
- Dazumal, *ad.* tedaj, takrat, táčas, tistokrat, onda.
- Dazwischen, *ad.* med tem, vmés, vmésama, vsrédcej, sréd tega; v tó, do tega.
- Debatte, *f.* pretres.
- Decanat, *n.* dekanija, tehantija.
- Decanus, Decant, *m.* dekan, tehant.
- December, *m.* decémber, gruden; (ilir.) prosínac; (čeh.) prosinec; (poln.) grudzien.
- Deckbalken, *m.* stropnica, stropóvница. [lúta.
- Deckbett, *n.* perína, odéja, pladeke, *f.* odéja, odévka, odéválo; (Deckel) pokríválo, pokrów, pokróvec; — des Zimmers, strop, stropje, dile; mit einem unter einer — stecken, s kóm v en róg trobiti.
- Deckel, *m.* pokrów, pokróvec, pokríválo.
- Decken, *v. a.* pokrívati, pokriti, kriti, zakriti; (bedecken) odévati, odéti; (beschützen) braniiti, štítiti; sich —, osegúriti se, zagotóviti se; den Tisch —, mizo obložiti, na mizo prostirati.
- Decker, *m.* krovec, pokríváč.
- Deckmantel, *m.* plájš za pokriti se; fig. plájš, zakriválo, zagrinjalo, zastór.
- Deckung, *f.* kritje, pokrivanje, odév; fig. bramba, braniilo, okrilje; (Begleitung) društvo, spremljenje.
- Declamiren, *v. a.* besédováti, beséditi, prednášati, deklamíati.
- Declamation, *f.* besédovanje, besédba, deklamácija.
- Declination, *f.* sklanjanje, sklonba, sklanja, sklanjáva.
- Decoriren, *v. a.* okínčati.
- Decret, *n.* razkáz, odkáz; povélje, odlóba.
- Decretiren, *v. a.* odkázati, odlóčiti, vstanóviti.
- Dediciren, *f.* Widmen.
- Defect, *m.* nedostátek, pománjk; — a. manjkav, pomanjkljiv.
- Definition, *f.* opredéljenje.
- Definitiv, *a.* dokónčen.
- Degen, *m.* meč, palaš, kord.
- Degengefäß, *n.* kordéz.
- Degengehänge, *n.* pás ob. pojás za meč.
- Degenklinge, *f.* mečovína.
- Degentnoß, *m.* mečni gumb; (ein redlicher Mann) pravi móž, korenjak.

- Degenſcheibe, *f.* mečnica, nožnica.
 Degradiren, *v. a.* v nižjo oder manjšo službo postaviti, degradirati.
 Dehnbar, *a.* vlačen, raztegljiv, stegljiv; razpenljiv, raztanjliv; — feit, *f.* vlačnost, raztegljivost; razpenljivost, raztanjlivost.
 Dehnen, *v. a.* težati, raztegovati, raztegniti; razpenati, razpeti; raztanjvati, raztanjšati, stanjšati; projiti, razprojiti; (in der Sprachlehre) zategovati, zategniti; sich —, lecati se, vlekniti se, razpenjati se. [grez.
 Deich, *m.* nasip, osip, zasip;
 Deichen, *v. a.* nasipati, osipati, zasipati, zasúti; jeziti, zajéziti, gati, zagati.
 Deichſel, *f.* oje, ojice, rudo; (Dechſel) tesla.
 Deichſeleiſen, *n.* ogerlini.
 Deichſelgabel, *f.* ſkarje, ojnice.
 Deichſelſperd, *n.* ojnice od rudoven konj. [pri ojesu.
 Deichſeltring, *n.* klép od oklép
 Dein, Deine, Dein, *pr.* tvoj, tvoja, tvoje.
 Deinethalben, Deinethwegen, Deinethwillen, *ad.* zavolj tebe, za tebe delj.
 Deinig, *f.* Dein.
 Deiß, *m.* božnik; — erei, *f.* božnikovánje.
 Delinquent, *m.* obsojenik, zločin.
 Delphin, *m.* dupin, pliskavica.
 Demnach, *ad.* po tem, po tem takim, takó, za tó, zastrán tega; torej, zatorej.
 Demokrat, *m.* ljudovládec.
 Demokratie, *f.* ljudovláda, ljudovládje, ljudovládja.
 Demokratiſch, *a.* ljudovláden.
 Demohngedacht, *ad.* nič manj, z vsim tim. [nost.
 Demuth, *f.* ponižnost; pohlév.
 Demüthig, *a.* ponižen, pohléven.
 Demüthigen, *v. a.* ponižati, ponižovati, vkrotiti.
 Dendrit, *m.* dervnik (kamen).
 Dengeln, *v. a.* klepati, poklepáti.
 Dengeſtock, *m.* babica.
 Dengeſzeug, *n.* klepálo, klepi.
 Dengler, Dengeſhammer, *m.* klepáč.
 Dentart, *f.* Dentungſart.
 Dentbar, *a.* miſljiv, miſliteln.
 Dentbuch, *n.* zapisna knjiga, dnevnik.
 Denken, *v. a. u. n.* miſliti, pre-mišlováti; (hoffen) nadjati se; (meinen) méniti, miſliti, soditi; (geſonnen ſein) naméniti, naméřiti, méniti, miſliti; (ſich erinnern) pomniti, spomniti se, spoméniti se.
 Denker, *m.* miſlitelj, mislež.
 Dentfreiheit, *f.* svobodna miſel, svoboda miſliti.
 Dentkraft, *f.* miſlilivnost.
 Dentlehre, *f.* slovje.
 Dentmal, *n.* spomnilo, spominek, spominſčina, pametnik, spomnjež.
 Dentſäule, *f.* Dentmal.
 Dentſpruch, *m.* priſlovice, poslovice, izrek.
 Dentſtein, *m.* spoménik.
 Dentungſart, *f.* miſljáva, način miſljenja.
 Dentwürdig, *a.* imenit, znamen-

- nit, slaven; — heit, *f.* imenitost, znamenitost.
- Denßzettel, *n.* spoměnica, spomínka.
- Dem, *c.* zakaj, kajti, jer, jerbo; (als) kakor, kot, ko, od; eß sei —, daß samode, ki; tode, ki.
- Dennoch, *ad.* vendar, vonder, le, saj, sajle, venderlè, li time.
- Departement, *n.* okolíš, kotar.
- Depesche, *f.* poslanica, pošiljka.
- Dephie (Zifch), dupin, pliskavka.
- Deponiren, *v.* a. zahrániti dati.
- Deputation, *f.* poslaništvo, poslanci, poróčníci; odbór, odbórstvo.
- Deputirter, *m.* poslanec, posláník, poróčník; odbórník.
- Der, die, daß, wird als Geschlechtswort im Slovenischen nicht ausgedrückt, — *pr.* (dieser, derjenige it.) te, ta, táj ob. ti, ta, to; toti, tota, toto; letí, letá, letó; tele, tale, tole; (welcher) kteri, katéri, ki, koji.
- Derb, *a.* terd, tverd, čverst; jedrovit; gróp, osóren, síróv, neotésan; — heit, *f.* tverdóča, čverstóča; gropóst, osórnost, síróvost.
- Dereinst, *ad.* někdaj, nêgdaj, někad, nêkogda.
- Derenthalben, Derentwegen, Derentwillen, *ad.* zavolj njih, za teh vólj; zatò, zatégadël, zastran tega, torej, zatórej.
- Dergestalt, *ad.* po takim, po tem takim, tako, na te način.
- Dergleichen, Deßgleichen, *ad.* takšnih, takih, takovih, ovakih; takšnega, takega, takóvega, ovakega.
- Derhalten, *f.* Daher.
- Derjenige, diejenige, dasjenige, *pr.* tisti, a, o; tajisti, a, o; le tisti, a, o; onilé, onalé, onolé.
- Dermaleinst, *ad.* někdaj, nêgdaj, nêkogda.
- Dermalen, *ad.* sadáj, sada, zdaj.
- Dermalig, *a.* sadánj, sadašenj, sedánj, zdánj.
- Dermaßen, *ad.* tako, tako silno, tako zlo, na tolko.
- Dero, *pr.* vaš; njihov.
- Derjelbe, dieselbe, dasjelbe, *pr.* te, tá, tó; oni, a, o; uni, a, o; tisti, a, o; isti, a, o.
- Derweisen, *ad.* med tím, táj čas.
- Derwißch, *m.* derviš.
- Descendent, *m.* potémik, potómik, zarodič. [pobégnež.
- Deserteur, *m.* vskók, uskók.
- Desertiren, *v.* a. vskočiti, uskočiti, pobégniti.
- Deßfalls, *f.* Deßhalb.
- Deßhalb, Deßhalbem, *a.* zatórej, torej, taj, zatégadël, zategavóljo.
- Deßpot, *m.* trinóg, okrútnik, samosilnik, silnik.
- Deßpotiſch, *a.* trinóski, okrúten, samosílen.
- Deßpotismuß, *m.* trinóstvo, okrútnost, samosilje, krutovláda.
- Destilliren, *v.* a. destilirati, peči, žgati, variti. [toljkanj.
- Desto, *ad.* tím, s tím, toljko.
- Deßwegen, *f.* Deßhalb.
- Detaſchement, *n.* děl, oddèlk, četa.
- Detaſchiren, *v.* a. odprávití,

- poslati, odposlati, odréditi (oddělk vojske).
- Detail**, *n.* podrobnost.
- Detailiren**, *v. a.* na drobno popisati.
- Dechten**, *f.* Däuchten.
- Deuten**, *v. a.* razlágati, razkládati, razlóziti, tolmáčiti, raztolmáčiti; (ein Zeichen geben) znamenje dati; (mit der Hand) mahnuti; (mit den Augen) migniti, pomigniti; — *v. n.* (zeigen) kazati, pokazati; (vorbedeuten) poméniti, znamenováti, predznamenováti.
- Deuter**, *m.* razlágavec, razkládavec, tolmač.
- Deutlich**, *a.* jasen, bister, razlóčen, razložen, razumljiv, razgovéten; — *feit*, *f.* jasnost, razlóčnost, razgovétnost, razúmnost, razlóznost.
- Deutsch**, *a.* němški, němački; — *n.* němščina, němščina; — *machen*, poněmčiti; — *werden*, poněmčiti se; — *gewordener*, *m.* poněmčenec.
- Deutsche**, *m.* němec; — *f.* němka.
- Deutschemeister**, *m.* veliki mešter reda němškega.
- Deutsthümer**, *m.* němškútar, němčin; — *ei*, *f.* němškútarinja, němškútarstvo.
- Deutung**, *f.* razlága; razláganje, razkládanje, tolmáčenje.
- Devise**, *f.* geslo.
- Dezember**, *f.* December.
- Diacon**, *m.* dijakon.
- Diadem**, *n.* krona.
- Dialect**, *f.* Mundart.
- Dialog**, *m.* razgovor, dvogovor, pogovor.
- Diamant**, *m.* dragi kamen, demant.
- Diamanten**, *a.* demanten.
- Diameter**, *f.* Durchmesser.
- Diät**, *f.* změrnost ob. red v jědi in pijači, življáva.
- Diäten**, *pl.* plača vsakdanja, potroški.
- Dič**, *pr.* tebe, te.
- Dicht**, *a.* góst, gošat; jederčén, jederčast (von Metallen).
- Dichte**, **Dichtheit**, *f.* goša, gošáva, gošica, gošča; jederčnost, gostóba.
- Dichten**, *v. a.* peti, pėvati, popėvati, pėsmizlagati; (finnen) misliti; (erfinden) izmisliti, izmisljovati, iznajti; all feitt — und Trachten, vse njegóve misli in dēla.
- Dichter**, *m.* pėsnik, pėsmenik; — *in*, *f.* pėsmenica.
- Dichterisch**, *a.* pėsniški, pėsmeniški, pėsmén.
- Dichterling**, *m.* pėsmičar.
- Dichtkunst**, *f.* pėsnístvo, pėsmenístvo.
- Dichtung**, *f.* pėsem, pėsma, poezija; láž, izmišljótina, zmišljenje, sanjarija.
- Dič**, *a.* debel, tolst, rejen; (von Flüssigkeiten) góst.
- Dičbauch**, *m.* terbušnik, vamp.
- Dičbäuchig**, *a.* terbušnat, vamped, tēlnat.
- Dičbein**, *n.* stegno, latki.
- Diče**, *f.* debelina, debelóst, rejenóst; goša, gošča, gošica.
- Dičfleischig**, *a.* mesnat, mesovnat.
- Dičhäutig**, *a.* debele kože; — *e* Hānde, nazúljene roke.

- Dickicht, *n.* gošava, goša, hosta, hostje, hošje. [vač.
 Dickkopf, *m.* glavuh, hikač, gladicköpfig, *a.* glavat.
 Dickleibig, *f.* Dickbauchig.
 Dick werden, *v. n.* debelíti se, odebelíti se, redíti se.
 Dictando, *n.* narékba.
 Dictiren, *v. a.* narikati, narėkovati, narėkvati.
 Dieb, *m.* tat, kradljivec.
 Dieberei, *f.* tatvija.
 Diebin, *f.* tatíca, kradljívka.
 Diebisch, *a.* tatínski, tatóven, kradežen.
 Diebsbande, *f.* razbojniška tropa, četa razbojnikov.
 Diebstahl, *m.* tatvína, tatba, kradež.
 Diele, *f.* deska, blanja, dila, platnica.
 Dielen, *v. a.* podati, popódati.
 Dienen, *v. a.* služiti; streči, postrėzi, dvoriti; bei einem —, biti v službi pri komu.
 Diener, *m.* sluga, služnik, služėbnik, služėbnik; — in, *f.* služėbnica, služėbnica, služėnica, služkinja. [žėbnici.
 Dienerschaft, *f.* družína, služėnštvo.
 Dienlich, *a.* služiven, služėn, prospėšen, koristen, hasnovit.
 Dienst, *m.* služba, služenje.
 Dienstag, *m.* torek, vtorek; am —, v torek; am — früh, v toro jutro.
 Dienstbar, *a.* služėben, podložėn; — feit, *f.* služėbnost, podložnost.
 Dienstbothe, *m.* posel, družínec.
 Dienstfeier, *m.* marljivost v službi, poslužnost.
- Dienstentlassung, *f.* odpúst iz službe, poslójvljenje.
 Dienstfertig, Dienstbestiffen, *a.* poslužėn, poslužljív; postrėžen, postrežljív; — feit, — feit, *f.* poslužnost, postrežnost.
 Dienstfrei, *a.* próst od službe.
 Dienstleistung, *f.* poslužba, služba.
 Diensteute, *pl.* služėbniki, družína.
 Dienstlohn, *m.* mezda.
 Dienstlos, *a.* bez službe.
 Dienstmagd, *f.* Dienerin.
 Dienstpflichtig, *a.* služėben; raboten.
 Dienstwillig, *a.* voljen, poslužljív.
 Dienstzwang, *m.* rabotništvo.
 Dieselbe, *f.* Derselbe.
 Dieser, diese, dieses, *pr.* té, tí, tá od. táj, tá, tó; toti, a, o; tele, tale, tole; leti, a, o.
 Diesfallé, *ad.* v obzírú tega.
 Dießjährig, *a.* létašenj, létošenj.
 Dießmal, *ad.* takrat, tokrat, le-tokrat, tobárt.
 Diesseité, *ad.* na tej strani.
 Dieterich, *m.* ključ tatínski.
 Dill, *m.* koper (trava).
 Ding, *n.* řeč; roba; bistvo, bitva, stvár; guter — e sein, vesél, dobre volje biti.
 Dingen, *v. a.* najėti, najėmati.
 Dinglich, *a.* řečen, stvaren, bistven, bitvėn.
 Dienstag, *f.* Dienstag.
 Dinte, *f.* Linte.
 Diözes, *f.* škofíja.
 Diplom, *n.* diplóm, listína pooblastívna, častji list, do-stójnski list.
 Dir, *pr.* tebi, tí.

- Direct, *a.* neposrèden, na rav-
nost. [ravnitelj.]
Director, *m.* vodja, reditelj,
Direction, *f.* vodstvo, redi-
telstvo, ravnitelstvo.
Dirigiren, *f.* Leiten.
Dirne, *f.* dèkla, dèčla; (Mäd-
gen) dèklič, dèkle, dèvojka;
(eine schlechte Dirne) šlambúra,
vlačuga, potepúla.
Discant, *m.* diskánt, škánt;
— ist, *m.* diskantist.
Disputation, *f.* prekarjanje, pe-
kanje, prikòr, prepír.
Disputiren, *v.* prekárjati se,
prikárjati se, pekati se, prič-
kati se, prepírati se.
Distel, *f.* osat, osét, bodec,
stric; die — n, dračje.
Distelfink, *m.* osatica, stričevka.
District, *m.* okráj, okrájna,
króg, okróg.
Division, *f.* razštevá, dèlitva.
Döbel, *m.* klin, kolec.
Döbeln, *v. a.* s klini pribíjati
od. pribíiti.
Doč, *c.* vendar, vonder, yun-
der, ipak, ali; time (wird
nachgeseht).
Docht, *m.* stenj, nitnik.
Doche, *f.* (Puppe) ljila, punca,
čèca, igrača, donda; (eine
kurze, dicke Säule) kipčič.
Doctor, *m.* doktor; učitelj, nau-
čitelj; — in, *f.* doktorica.
Doctorhut, *m.* doktarski klobuk.
Doctorwürde, *f.* doktòrstvo.
Documente, *pl.* pisma svèdo-
čanska.
Doge, *m.* dožd.
Dogge, *m.* engleski pes.
Dohle, *f.* kavka.
- Dohne, *f.* zajnka, progla, locanj.
Dolch, *m.* hanžar, jatagan, bo-
dólce, meč, nož.
Dolbe, *f.* verh, veršič, verholika.
Dolmetschen, *v. a.* tolmačiti,
tolkováti, razlágati, razklá-
dati.
Dolmetscher, *m.* tolmač, tolmač-
nik, razkladávec.
Dom, *m.* Domkirche, *f.* stolna
cerkev od. cerkva.
Domäne, *f.* Domänengut, *n.*
državno imánje. [nica.
Domcapitel, *n.* korarstvo, stol-
Domdechant, *m.* stolni dekán.
Domherr, *m.* korar, kanónik,
stolnik. [dominikánar.
Dominikaner, *m.* dominikán,
Domino, *m.* domino (versta
maškáre).
Dompaff, *f.* Gimpel.
Domprobst, *m.* stolni prošt.
Donner, *m.* grom, germjljaví-
na, trèsk.
Donnerer, *m.* gromovnik.
Donnerkeil, *m.* strèla, trèsk.
Donnerkrachend, *a.* gromopóčen.
Donnern, *v. n.* grométi, ger-
méti, trèskati. [vèrtek.
Donnerstag, *m.* čètèrtek, čet-
Donnerstimme, *f.* gromovíti glás.
Donnerstrahl, *m.* blesk, blisk,
munja. [germljevína.
Donnerwetter, *n.* groménje,
Doppeladler, *m.* orel dvoqlávni.
Doppelbier, *n.* bolši pivo.
Doppelflinte, *f.* dvojka, dvo-
čévka.
Doppelsügel, *pl.* vratnice.
Doppellaut, *m.* dvoqlásnik, dvo-
glásnica.
Doppeln, *v. a.* dvojití, pod-

- vójtiti, dvojáčiti, podvojá-
čiti, dvostrúčiti, podvostrú-
čiti; die Stiefel —, skornje
podplátiti od. podšiti; (mit
Würfeln spielen) kočkati, vad-
ljati. [stóplej.]
- Doppelpunkt, *m.* dvopičje, na-
Doppelpfeife, *f.* vidalice.
Doppelsinn, *m.* dvojnost, dvoj-
bénost. [ben.]
Doppelsinnig, *a.* dvojen, dvoj-
Doppelt, *a.* dvoj, dvojnát,
dvojnásoben.
- Doppelzüngig, *a.* jezičen, dvo-
jezičen; — er, *m.* jezičnik,
dvojezičnik.
- Dorf, *n.* vás, vés, selo.
Dorfbewohner, *m.* vasčán, sel-
ján, selják; — in, *f.* vasčan-
ka, seljánka. [vesníčka.]
Dörfchen, *n.* vesica, vesnica.
Dorfgemeinde, *f.* selska občina
od. srenja.
Dorfleben, *n.* kmetiško življenje.
Dorfleute, *pl.* vasčáni, seljáni.
Dorfrichter, *m.* vesniški sodec
od. sodnik.
Dorfschaft, *f.* selo, kmetija,
občina, vasnica.
Dorfschenke, *f.* kmetiška pivni-
ca od. kerčma.
Dorfschulmeister, *m.* kmetiški
šolnikar od. učenik.
- Dorn, *m.* tern; die — n, ternje;
(in der Schnalle) jeziček; —
im Auge, tern v petí. [terš.]
Dornbusch, *m.* ternjovec, drač,
Dornen, *a.* ternjev, ternov.
Dorngebüsche, *n.* ternje, glogje,
dračje, teršje.
Dornhecke, *f.* plót od ternja.
Dornicht, *a.* ternast, ternat.
- Dornig, *a.* ternovit, ternoviten.
Dorren, *v. n.* sušiti se, posu-
šiti se, vsahnjivati, vsahniti,
sahniti. [presušati, ozditi.]
Dörren, *v. a.* sušiti, posušiti,
Dörrhaus; *n.* sušivnica.
Dort, Dorten, *ad.* tam, tamo,
onde, ondi; — her, odtam,
tam sem, od ondód. [todi.]
Dorthin, *ad.* tam tje, tistod.
Dortig, *a.* ondóten, ondá-
šenj, tamošen.
Dose, *f.* škatla, škalica; Za-
baš —, tobáčnica, tobakérka.
Doss, *f.* davka.
Dotter, *m.* rumenjak, žolčák.
Drache, *m.* znáj, pozój, dra-
kón.
Drachenblut, *n.* pozójna kri.
Drachme, *f.* drahma.
Dragoner, *m.* dragónar.
Dragonermäßig, *ad.* po dra-
gónarsko.
Drath, *m.* évežen, svilo, plet-
ka; (Wehrdrath) dreta.
Dräthern, *a.* svilnat, évežnat,
svilen.
Drathgitter, *n.* mreža, omržeje.
Drathleuchter, *m.* svilnat sveč-
nik.
Drathsaite, *f.* évežnata struna.
Drathsieb, *n.* svileno sito, re-
šeto iz svila.
Drathzieher, *m.* svilar; — ei,
svilarija, svilarnica.
Drama, *n.* drama, tugokázje;
igrokáz.
Dramatisch, *a.* dramatiški, tu-
gokázen; igrokázen.
Drang, *m.* stiska, gnječa, te-
snóta, rivanje, tlačenje; (hef-
tige Begierde) pohót, pože-

- lenje, nagih; (Betrübniß) brikčost, muka; Harn —, tiš; vor dem — der Geschäfte, pred silo opravil.
- Drängen, *v. a.* tlačiti, tižčati, stiskati, rivati, porivati, riniti, gnjetiti; sich —, *v. r.* siliti se, napenjati se; fig. mučiti, skerběti.
- Drangsal, *n.* nadlōga, nevolja, stiska, brikčost, muka.
- Dräuen, *f.* Drohen.
- Drauf, *f.* Darauf.
- Draußen, *ad.* tōvne, vuně, vunāj, zvuni. |lgāvni stol.
- Drechselbank, *f.* vertāvka, stru-
- Drechseln, *v. a.* vertāvkatī, strugati, stružiti.
- Drechsler, *m.* vertāvkar, strugār, tokār.
- Drechsler-, *a.* tokārski, strugārski. |strugārstvo
- Drechslerhandwerk, *n.* tokārstvo,
- Dreck, *m.* govno, lajno, blato, kaluža, nesnága, bloja, plodra.
- Dreckig, *a.* govnat, lajnast, ognjusen, osrán, blaten, kalūzen, nesnážen, plodrast.
- Drecktäfel, *m.* govniājč.
- Drehbaum, *m.* Drehkreuz, *n.* križ, vreteno.
- Drehen, *v. a.* sukati, vertěti; sich —, *v. r.* sukati se, teći, vertěti se.
- Drehling, *m.* ročica.
- Drehschwinge, *f.* sukalice.
- Drei, *num.* trije, tri; —, *f.* trojica, trojka.
- Dreibeinig, *a.* trikōsten, trinōžen, trinogāt.
- Dreieck, *n.* trivōgel, trivoglina. |Dreieckig, *a.* trivoglāt, trivoglast, na tri vogle.
- Dreieinig, *a.* trojedīn. |stvo.
- Dreieinigkei, *f.* trojica, troj-
- Dreierlei, *a.* trōj.
- Dreifach, *a.* trojni, trojnat.
- Dreifaltigkeit, *f.* Dreieinigkei.
- Dreifuß, *m.* trinogāvnicā, kōzica.
- Dreifüßig, *f.* Dreibeinig.
- Dreigespann, *n.* trojīna.
- Dreihändig, *a.* trirōk.
- Dreihundert, *num.* tri stō, tri stotine.
- Dreihundertste, *a.* tristōten.
- Dreijährig, *a.* trilēten, tri lēta star. |trēh kraljev.
- Dreikönigsfest, *n.* praznik sv.
- Dreitöppig, *a.* trojglāv, triglāv, triglāven. |triput.
- Dreimal, *ad.* trikrat, tribārti,
- Dreimalig, *a.* trikrāten, tribārtēn, tripūten.
- Dreimonatlich, *a.* trimēsečen.
- Dreifertig, *a.* tristrān, trojstrān.
- Dreifilbig, *a.* trizlōžen.
- Dreifüßig, *a.* s tremi mēsti, na tri mēsta.
- Dreispännig, *a.* s tremi konji.
- Dreist, *a.* dērz, derzen, derzovīt, predērzen, směl, smiōn, serčen, pogūmen, smēven.
- Dreistigkeit, *f.* derznost, derzovitost, predērznost, smēlost, serčnōst, smēvnost.
- Dreißig, *f.* Dreißig.
- Dreißig, *num.* tridesēt, tristi.
- Dreißiger, *m.* tridesēt lēt star človek.
- Dreißigjährig, *a.* tridesētlēten.
- Dreißigste, *a.* tridesēti, tristi.

- Dreitägig, *a.* tridnéven, tri-dánski.
- Dreitaufend, *num.* tri tisící, jezéra od. hiljáde, tri tavžent.
- Dreithéilig, *a.* raztrójen.
- Dreizack, *m.* trozóbje, trizóbje.
- Dreizackig, *a.* trozóben, trizóben.
- Dreizehn, *num.* trinajst, trinest.
- Dreizehnhundert, *num.* trinajst stó, trinajst stotín.
- Dreizehntausend, *num.* trinajst hiljád, tisuč od. tavžent.
- Dreizehnte, *a.* trinajsti.
- Dreizehtens, *ad.* trinajsto.
- Dreschen, *v. a.* mlatiti, zmlatiti, pomlátiti, domlátiti; (schlagen) tepsti, biti, suváti, pobijati.
- Dreschen, *n.* mlát, mlačenje.
- Drescher, *n.* mlatič, mlavec.
- Dreschflegel, *m.* cepec, cép, capec. [niše, skedenj.
- Dreschtenne, *f.* gumno, gum-
- Dreschvollendungsmahl, *n.* domlátki. [mlačva.
- Dreschzeit, *f.* mlát, mlatítva.
- Dressiren, *v. a.* učiti, priučiti, priučivati, naučiti.
- Drillbohrer, *m.* sveder, svíder, durgelj.
- Drillen, *f.* Bohren.
- Drillid, *m.* trojnik.
- Drilling, *m.* trojčik, trojčič, trojček; (Driebrad in den Mühslen) vreteno, vertilo.
- Dringen, *v. a.* (in einen) siliti, prisiliti; (durchdringen) predrěti, vdrěti; auf etwas —, po silí kar hotěti iměti, obstati v čem, gnati se na kar; (einen zu etwas) persiliti, per-
- gánjati, nagánjati, die Noth bringt, sila je.
- Dringend, *a.* — e Noth, skrajna sila; — e Bitte, velika prošnja; es ist nicht —, ní sile, ní potrebe, — bitten, priserčno od. vroče prositi.
- Dritt, Drittheil, *n.* tretji děl, tretjina, tretjinka, tretjak.
- Dritter, — e, — es, *a.* tretji, treči.
- Dritthalb, *ad.* dvá in pól.
- Drittens, *ad.* tretjíc, tretje, tretkič. [zverh.
- Droben, *ad.* gori, tori; — auf, Drohen, *v. a.* protiti, pretiti, žugati, pestiti, groziti se, protiti se; das Haus droht einzustürzen, hiša se hoče podrěti. [bec, ležak.
- Drohne, *f.* trót, trotnica, tro-
- Drohung, *f.* pretba, pretnja, groznja, groženje, žuganje.
- Drohwort, pretnja, pretivna od. grozivna besěda.
- Drollig, *a.* směšen, šaljív, šalen zabáven.
- Dromedar, *n.* dromedár, velbljud arábski.
- Drönen, *v. n.* doněti, oriti se, tresti se, groměti.
- Drossel, *f.* drozeg; (Adamsäpfel) gertánec, adamica.
- Drüben, *ad.* unkráj, unstran, na unim kraju, na uni strani.
- Drüber, *f.* Darüber.
- Druck, *m.* tlačenje, dušenje, davljenje, gnječenje; stiskanje; stis, stisk; tiš, tisch; (von Schriften) tis, natís, natisk, tiskanje, štampa, stampanje.

- Druček, *v. a.* tiskati, natiskati, natiskováti, natísmiti, štampati, našťampati.
- Dručeken, *v. a.* tlačiti, dušiti, daviti, gnjetiti, stiskati; (quälen) zatírati, tlačiti, stiskati; (von todten Gegenständen) tísati, tísčati; (von Schuhen) žuliti, ožuliti; (durch Dručeken befestigen) pritískati, pritisniti; (schmiegen, sich) stísmiti se.
- Dručekend, *a.* težek, neznósen, —e Híše, sparčina, spara.
- Dručekar, *m.* tiskár, šťampar.
- Dručekar, *m.* (Handhabe an Schloßfern) klupica.
- Dručekerei, *f.* tiskarnica, tiskarna; tiskarija, šťamparija.
- Dručekerlohn, *m.* tiskarnina, šťamparina. [natskávnica.
- Dručekerpresse, *f.* tiskárska preša, Dručekerschwärze, *f.* šťamparsko černilo.
- Dručekfehler, *m.* tiskárski pogrešek od. omil, natsni pogrešek.
- Dručekjahr, *n.* léto tiskanja.
- Dručekkosten, *pl.* tiskárski stroški, potróški za šťampanje.
- Dručekort, *m.* město tiskanja.
- Dručekpapier, *a.* tiskárski papír, papír za tiskanje.
- Drud, *m.* vrág, škratec, copernik, pošast.
- Drude, *f.* mora.
- Druide, *m.* druid. [runter.
- Drum, Drunter, *f.* Darum, Das.
- Druse, *f.* (Pferdekrankheit) vozger; gramáda (od kristálov).
- Drüse, *f.* žleza; (Geschwür) tvór, ika.
- Drüsengefchwulst, *f.* otéčene žleze.
- Drüsig, *a.* žlezast, žlezav, žlezat; tvorast, ikrast.
- Du, *pr.* tí.
- Dual, *m.* dvobroj, dvobrójnik.
- Duřaten, *m.* zlát, cekín, rumen zlát.
- Duřen, *sich, v. r.* potúhmiti se, počéniti, skerčiti se.
- Duřmäuser, *m.* potúhjenec, potúhjenik, poniglávec.
- Duřeln, *v. a.* dudati, dudováti, v dude od. gajde igráti.
- Duřelfack, *m.* dude, gajde, mešnice.
- Duřelfackröhre, *f.* dudec.
- Duell, *n.* dvobój, dvabój.
- Duellant, *m.* dvobójnik.
- Duelliren, *sich, v. r.* bití se od. toľčí se s kom.
- Duett, *n.* dvopev.
- Duřt, *m.* pár, sopár, hláp, púh, sopúh; (die zarte Ausdünstung) dúh, dih, izdih, diht, puht, miris, vónj, diřilo.
- Duřten, *v. n.* diřati, dihati, mirisati, vonjati; kaditi se, puřiti se, hlapěti.
- Duřtig, *a.* diřčė; diřáven, mirisen; zakájen, zapuřen.
- Duřben, *v. a.* terpěti, preterpěti, prenařati, preněsti; (zu lassen) dovoljiti, pripustiti, dopustiti, dopuřati.
- Duřber, *m.* terpín, terpínek.
- Duřbsam, *a.* vsterpljív, poterpežljív, krotek; — keit, *f.* vsterpljívost, poterpežljívost, krotkóst.
- Dumm, *a.* bedast, aboten, neú-

- men, avšast, norčav, terčen, budalast. [bezobrázen.]
- Dummdreist, *a.* prederzoviten,
- Dummheit, *f.* bedačija, bedaštvo, neúmnost, abota, norčavost, budaláčina.
- Dummkopf, *m.* bedák, abotnik, avša, trap.
- Dumpf, *a.* molkel, votel; gluh.
- Dümpfel, *m.* tomuň, komún, kotel (v řeci).
- Dumpyfig, *a.* molkel, votel; (von der Nässe verderbt) mokróten, zatuhel, vlažen, stuhnjen, plesnjev; — werden, stuhniti, plesnėti.
- Düne, *f.* pród, prodovina, pěščina hropáta, prodovje.
- Düngen, *v. a.* gnojiti, pognojiti, nagnojiti.
- Dung, Dünger, *m.* gnoj, klát.
- Dunghaufen, *m.* gnojše, gnojšče, gnojnišče.
- Düngung, *f.* gnojitva, gnojenje.
- Dungwasser, *n.* gnojnica, gnojšnica. — Iznétnost, ohólost.
- Dünkel, *m.* zdětje, mněnje; prev-
- Dunfel, *a.* temen, temav, temnóten, temnočen, temoten, tmast, mračen, obláčen; (trüb) kalen, moten; fig. nerazúmen, nerazumljiv. [mrák.]
- Dunfel, *n.* tma, tmína, tmica,
- Dunfelblau, *a.* sinj, temnomóder.
- Dunfelbraun, *a.* temnorujáv.
- Dunfelgelb, *a.* temnožólt.
- Dunfelgrau, *a.* temnosiv.
- Dunfelgrün, *a.* temnozelen.
- Dunfelheit, *f.* tma, tmína, temnota, temnóst, mračnost; fig. nerazumljivost, zatemnélost.
- Dunkeln, *v. n.* temniti se, temnėti, mračiti se, nočiti se.
- Dunkelrot, *a.* temnoruděc.
- Dünken, *v. n.* zděti se, viditi se, dozděvati se, zazděvati se; mich dünkt es, zli se mi, dozděva se mi; er dünkt sich weise, modriga se imá od. misli.
- Dünn, *a.* tanek, tenek; (schütter) rědek: — machen, raztěnsati, raztanjšati, stanjšati, raztanjivati; — werden, tanjšati se, raztanjšati se, raztanjivati se.
- Dünne, Dünnsheit, *f.* tankóst, tenkóst, tenja, tankota, tenkóča; rědkóst, rědkóta; (am menschlichen Körper) lakótnica, tíšina, slapina.
- Dunst, *m.* para, hláp, sláb; (von Feuer und gewärmten Sachen) sopuh, puh, čád, pár, dim.
- Dunsten, *v. n.* hlapěti, čaditi se, pariti se, dimiti se, pušiti se.
- Dünsten, *v. a.* pariti, variti, pražiti.
- Dünstig, *a.* čaden, zakájen, sopáren, dimnast, zapěrt, zapuhel, nezračěn.
- Dunstreiß, *m.* dihokróg, ohlip.
- Duodez, *n.* dvanajstěrka, dvanajstína.
- Durch, *prp.* skóz, skozi; (verz mittelft) po, s; — und — nař, do kože moker.
- Durchackern, *v. a.* preoráti, razoráti, pod rál spraviti.
- Durcharbeiten, *v. a.* obdělati, obdělováti, předělati, obrádití; den Teig —, vměsiti ob. zaměsiti testo; sich — *v. r.* spraviti se, prelomiti, pretisniti (skóz kár).

- Durchaus, *ad. po vsakim, po vsem, po vsakim načinu, na vsako vižo, (völlig) sečeloma, van in vun; — nicht, nikakor ne, pod nikakor, na nobeno vižo, pod nobén način.*
- Durchbeben, *v. a. pretrésti, potrésti, zgruditi, prešiniti. [gristi.*
- Durchbeißen, *v. a. pregrísti, raz-*
- Durchbeizen, *v. a. premočiti, pre-makati, prejšti, prejedati, pregrísti.*
- Durchbeten, *f. Ausbeten.*
- Durchbetteln, *v. a. preberáčiti, preprošnjáčiti; sich —, v. r. preberáčiti se, z beráčenjem se živiti.*
- Durchbeuteln, *v. a. pretrésti, pretrésati, presjati, pretrósiti.*
- Durchblasen, *v. a. prepíhati, prepíhniti, prepíhováti; (vom Winde) píhati od. duvati po. . skóz.*
- Durchblättern, *v. a. prebráti, prebirati, prečítati; (flüchtig) pretéči, prebégati, preglédati.*
- Durchbläuen, *v. a. nabíti, nabíjati, otépti, nažgáti.*
- Durchblicken, *v. a. pregledati, prezréti, previditi; — v. n. kazati se, viditi se.*
- Durchbohren, *v. a. prevértati; (Schmerzen verursachend) prebósti, prebádati, predréti, prepehniti, prešíniti.*
- Durchbraten, *v. a. prepéči, speči, popéči; — v. n. prepéči se, speči se, popéči se.*
- Durchbrausen, *v. n. prešuméti, preverséti, prebrunéti.*
- Durchbrechen, *v. a. prelómíti, predréti, prebiti, pretóléti; — v. n. podréti se, pogréz-niti se, prelómíti se.*
- Durchbrennen, *v. a. prežgáti, prežígati; — v. n. pregoréti.*
- Durchbringen, *v. a. spravíti skóz. .; (verschwenben) zapráviti, zatráti, raztépsti; (erz nähren) preživíti, prerediti; sich —, v. r. preživíti se, živíti se. [prevál.*
- Durchbruch, *m. prelóm, predór,*
- Durchdenken, *v. a. premísliti, razmísliti, razsóditi, prežínjati, razmóriti.*
- Durchdrängen, *sich —, v. r. pretíščati se, prerívati se, preríniti se, skóz preríti, pregnjéti se.*
- Durchbringen, *v. a. u. n. predréti, pretísniti, predírati, pretíščati; prebósti, prebádati, predréti, prešíniti, preséči; (als ein Wort) obveljati.*
- Durchbringend, *a. ojster.*
- Durchbringlich, *a. prebodljív, prešínljív.*
- Durchdrücken, *v. a. pretíščati, pretískati, prežméti, prežémati; preríniti.*
- Durchfeilen, *v. a. prehitéti, preletéti, prebégati, pretéči.*
- Durchfeinander, *ad. vsevmés, vsevskríž, vsevprek, skozen-druga, eden skóz družega; — mischen, preměšati, zaměšati, razměšati; — werfen, prevréči, razvréči, razmetáti.*
- Durchfahren, *v. n. peljáti se, vozíti se (skóz. .); (vom Blitze) švigniti, švigati.*

- Durchfall, *m.* hitrica, drista, švigla, driskavica.
- Durchfallen, *v. n.* prepásti, skóz pasti; *fig.* neizbrán biti.
- Durchfaulen, *v. n.* pregnjiti, zgnjiti, strohněti, sperhněti.
- Durchfeilen, *v. a.* prepiliti, prepilovati.
- Durchfeuchten, *v. a.* premočiti, premakati, prevlážiti.
- Durchfeuern, *v. a.* strělití oder strěljati (skoz kej); (den Ofen) razgrěti, razběliti, razžariti, razkúriti, raznětiti.
- Durchflammen, *f.* Entflammen.
- Durchflechten, *v. a.* preplěsti, preplětati, uplěsti, spreplěsti.
- Durchfliegen, *v. n.* proletěti, prolětati, preletěti.
- Durchfließen, *v. n.* pretěči, pretěkati, teči skóz... po..
- Durchfluß, *m.* pretók, pretákanje, preték.
- Durchforschen, *v. a.* preiskati, premótriti, razmótriti, pretehtati. [pregristi, prejěsti.
- Durchfressen, *v. a.* preglodati,
- Durchfrieren, *v. n.* ozěbsti, premězniti, zamězniti.
- Durchfuhr, *m.* prevóz, provóz.
- Durchführen, *v. a.* peljati, vesti, voziti (skóz kako město); *fig.* včiniti, izpeljati, izvésti, izvěřiti, oprávití.
- Durchführung, *f.* izpeljáva; izpeljanje, izvédenje, vvedenje, vpraváva.
- Durchgang, *m.* hód, prehód, prohód.
- Durchgängig, *a.* občen, občenit; — *ad.* vsi vkup, v obče.
- Durchgärben, *v. a.* ostrójiti, strojiti; (durchyrügeln, *f.* durchbläuen).
- Durchgehen, *v. n. u. r.* prejiti,prehoditi; (durch einen Ort) skóz iti; (flüchtig werden) vjiti, poběgniti, vběžati; (bei einer Wahl) izbrán biti; — *v. a.* (eine Schrift) preglědati, prebrati, prečitati; sich die Füße —, nažúlití si noge; (die Schuße) pohoditi, potěrgati.
- Durchgehends, *ad.* povsód, povsót, vselej; sploh, obče.
- Durchgießen, *v. a.* prelití, prelivati; precediti, precějati.
- Durchglühen, *v. a.* razběliti, razžariti.
- Durchgraben, *v. a.* prekopati, prekopávati, prekopovati, prejámati, prerovati.
- Durchgreifen, *v. n.* razplódití se, zaplóditi se; — *v. a.* seči, segati skóz kár.
- Durchgucken, *v. n.* lukati, polúkati skoz...
- Durchhauen, *v. a.* presékati, presěci; sich —, *v. r.* izbórití se, s sabljo si pót narediti; Alles —, vse zaprávití, zadržati.
- Durchhaus, *n.* hiša z dvema vratama.
- Durchhecheln, *v. a.* perderzati, oděrzati, orihljati; *fig.* pretřěsti, pretřěsati, presjati, obrati, obirati. [nětiti.
- Durchheizen, *v. a.* razkúriti, razžariti.
- Durchhelfen, *v. a.* skóz kár pomagati; einem —, komu pomagati, na roko iti.
- Durchhellen, *f.* Erhellen.
- Durchhitzen, *f.* Durchfeuern.

- Durdjhöhlen, *v. a.* prevótliti, zvoťliti, predóľbsti; prevértati.
- Durdjirren, *v. a.* preblóđiti, preťavati, obhóđiti.
- Durdjhagen, *v. a.* pognáti, spóđiti (koga skóz kar); (sein Vermógen) zapráviti, potráťiti, zatépsti; alles durdj die Keshle —, vse pojěsti in popíti.
- Durdjhälften, *v. a.* razmraziti, zmraziti, premraziti, razhľaditi. [razčesáti.]
- Durdjhammen, *v. a.* počesáti.
- Durdjhäuen, *v. a.* prežvekáti, preževati, prežvéčiti, prežvakáti.
- Durdjlopfen, *v. a.* prebiti, pretrúpiti, razbiti, raztrúpiti, pretóľči, raztóľči; fig. namľáťiti, nazgáti.
- Durdjnetzen, *v. a.* vměsiti, zaměsiti, měsiti.
- Durdjochen, *v. a.* prevariti, zvariti, prekuhati; — *v. n.* prekuhati se, zvariti se.
- Durdjkommen, *v. n.* skóz priti; (entkommen) vjiti, izbávití se, rěšiti se. [ob. moči.]
- Durdjhönnen, *v. n.* skóz magati
- Durdjrazen, *v. a.* razpráskati, razčóhati.
- Durdjkreuzen, *v. a.* (die See) obvóziti, prekrižati, preláđjati, prebárkati; síč — *v. r.* križati se.
- Durdjriecken, *v. n.* oblěsti, obláziti, preľěsti, prepláziti.
- Durdjlaß, *m.* prepúst, prepúšćenje.
- Durdjlassen, *v. a.* prepustiti, skóz pustiti; Getreide —, vijati, veti žito. [svitlost.]
- Durdjlaucht, *f.* jasnost, svěťlost.
- Durdjlauchtig, *a.* jasen, svitel; —ñ, *a.* prejásen, presvitel.
- Durdjlaufen, *v. n.* pretěči; vteči, vskočěti; — *v. a.* obíťi, obhóđiti; (auf einem Pferde) objahati. [čěstiti.]
- Durdjläutern, *v. a.* očěstiti, pre-Durdjleben, *v. a.* prežívěti.
- Durdjlesen, *v. a.* prebráti, prebirati, prečítati, prešěti.
- Durdjleuchten, *v. a.* razsvěťiti, razsvěťliti; — *v. n.* skozi svěťiti se.
- Durdjliegen, síč, *v. r.* preležáti se.
- Durdjlóchern, *v. a.* prevértati, luknjo narediti; (Kleider) stergati, natěrgati. [sápiťi.]
- Durdjlüften, *v. a.* prevěťriti, pre-Durdjmarsch, *m.* prehód, próhód.
- Durdjmarschiren, *v. n.* skóz iti, prehóđiti, skóz marširati.
- Durdjmengen, Durdjmischen, *v. a.* preměšati, změšati, poměšati. [izměriti.]
- Durdjmessen, *v. a.* preměriti,
- Durdjmesser, *m.* posrědak, preměrník, preměrje.
- Durdjmustern, *v. a.* preglědati, spreglědati, pretrěsti, spreoběrniti, spretaknuti.
- Durdjnagen, *v. a.* preglóđati, razglóđati. [šivati.]
- Durdjnähen, *v. a.* prešiti, pre-Durdjnassen, *v. a.* premočěti, razmočěti, omočěti, razmáťkati, omokriti, premokriti.
- Durdjpslügen, *v. a.* preoráti, rázorati.
- Durdjprausen, *v. n.* preveršěti.

- Durčpressen, *v. a.* prežmėti, prežemati, preprėsati.
- Durčprügeln, *v. a.* namlátiti, nakúriti, nažgati, pretépsti.
- Durčprüdern, *v. a.* prekaditi, prekájati; (vom Fleisch) posušiti, sušiti, na dim obésiti.
- Durčrechnen, *v. a.* preračúniti, izračúniti, prečísłiti.
- Durčregnen, *v. n.* predežiti, preperšėti; eš regnet durč, dež skoz gré od. pada, skozi deži od. perši.
- Durčreiben, *v. a.* pretrėti, preribati, (wund reiben) do kerovávega ožúłiti od. otrėti.
- Durčreise, *f.* prehód, prepót; auf der —, mimogredé.
- Durčreisen, *v. n.* prehoditi, mino iti, prepopotováti, skozi popotováti; — *v. a.* obhoditi.
- Durčreisende, *m.* potnik, popótnik; — *f.* potnica, popótница.
- Durčreißen, *v. a.* predréti, razdrėti; pretérgati, raztér-gati; prelomiti, razcépiti; — *v. n.* razdrėti se, raztér-gati se; prelomiti se, razcepiti se.
- Durčreiten, *v. n.* prejezditi, objáhati, prejáhati.
- Durčrennen, *v. a.* preríniti, skoz poríniti, prebósti, prepelniti; — *v. n.* predírjati.
- Durčtritt, *m.* prejezd.
- Durchrühren, *v. a.* změšati, preměšati.
- Durchrütteln, *v. a.* pretrėsti, premájati, prejúgati, premeketáti.
- Durchsäen, *v. a.* presejati.
- Durchsägen, *v. a.* prepíłiti, prežágati. [słłiti.]
- Durchsälzen, *v. a.* osółiti, pre-
- Durchsäuern, *v. a.* nakísliti, pokísati; — *v. n.* skísati se, kísati se, prekísati se.
- Durchschnallen, *v. n.* razlégati se, odměvati se; oriti se po...
- Durchschnauen, *v. a.* preglédati, razglédati; jemanden —, kogar spoznáti; *v. n.* skoz gledati, viditi se skoz; (durč eine Öffnung schauen) gledati, zreti, lukati skoz.
- Durchscheinen, *v. a.* obsijáti, obseváti, razsvětiti; — *v. n.* viditi se skóz, sijati, svetiti se od. gledati skóz.
- Durchscheinend, *a.* skozen.
- Durchscherzen, *v. a.* prešaliti.
- Durchscheuern, *v. a.* prečístiti, preresetáti, pretrėsti.
- Durchschieben, *v. a.* premakniti; potísniti, poríniti (skóz kar).
- Durchschießen, *v. a.* prestrėłiti, strěljati skozi; (die Zeilen, Buchstaben) razmakniti; ein Buch mit Papier —, knjigo s papírjam prešiti.
- Durchschiessen, *v. a.* preládjati, prebárkati.
- Durchschiimmern, *v. n.* preblíšėti, prebliskávati, presévati, prebjíjati od. vdarjati skozi.
- Durchschnafen, *v. n.* prespáti, prespávati.
- Durchschnag, *m.* prebitje, prelóm, (in der Küche) cedilo, cedílnik, scedilo; (ein Meißel) dleto; (Pfriemen) sílo.
- Durchschnagen, *v. a.* prebiti,

- prebijati, prelomiti, pretrpiti, pretréti, pretóleti; (Flüßfigkeiten) precediti, precéjati; (als Tinte durch Papier) premočiti, premákati; sích — v. r. prebiti se, izbíti se, predréti skóz.
- Durchschleichen, v. n. u. r. prelésti, preláziti; zmuzniti se, premúzniti se, premúzati se.
- Durchschleifen, v. a. prebrúšiti; (auf der Schleife) peljáti se od. voziti se (po sanéh).
- Durchschlingen, v. a. preplésti, zaplésti, prevléci, prepásati.
- Durchschlüpfen, v. n. zmuzniti se skóz, premúzniti se, sinukniti skóz.
- Durchschneiden, v. a. prerézati, razrézati, odrézati, razrězováti; razčepiti, presékati.
- Durchschnitt, m. rěz, prerěz, preréza, prerézba, prerézek; (der Linien) križanje; priměr, priméra, priměrník; im —, v priměri, obče, sploh, poprěk, vprěk. [súti.]
- Durchschütten, v. a. prelíti; pre-Durchschwimmen, v. a. preplávati.
- Durchschwigen, v. a. prepotiti, preznojiti, oznojiti, omókniti.
- Durchsegnen, v. n. prejádrati, prejádrati, prebródniti.
- Durchsehen, v. n. viditi, gledati, zreti skóz; v. a. preglédati, razglédati, previditi, spreviditi. [céjati, cediti.]
- Durchsehen, v. a. precediti, pre-Durchseher, m. cedilo, cedílník, cedilnica.
- Durchsetzen, v. a. izvoditi, izpeljáti, oprávití; — v. n. prejezditi, prejáhati.
- Durchsein, v. n. biti skóz.
- Durchseufzen, v. n. prevzdihati, prevzdihováti, preječati.
- Durchsicht, f. pregléd, razgléd, prezír; víd.
- Durchsichtig, a. skozen, prezráčen, progléden, previdliv; — keit, f. skožnost, prezráčenost, prezerljivost.
- Durchsieben, v. a. presejati, presévati, presítiti.
- Durchstickern, v. n. prekápati, prekápľati. [pévati.]
- Durchsingen, v. a. prepěti, pre-Durchsinnen, v. n. pogrězniti se, vgrězniti se, pretóniti se.
- Durchsitzen, v. a. u. n. presěti; preseděti, presědati.
- Durchspähen, v. a. preglédati, zaslěditi, oslěditi, zavěditi.
- Durchspalten, v. a. precěpiti, razčěpiti, razdvójsiti, presěkati.
- Durchspicken, v. a. poslaniniti; (eine Rede) nakítiti, okínčati.
- Durchspielen, v. a. preigráti, čas z igro zatráti; zai-gráti.
- Durchspießen, v. a. prebósti, prebádati, prepěhniti.
- Durchsprengen, v. a. poškropiti; naškropiti, pokropiti; — v. n. skakoma prijáhati od. prijezditi.
- Durchspringen, v. n. skočiti od. skakati skozi.
- Durchstänken, v. a. nasmrádniti, osmrádniti, zasmrádniti; (durchsuchen) premetáti, prevrěci, prestěkniti, preiskáti.

- Durchstäuben, *v. a.* izprášiti, preprášiti; naprašiti.
- Durchstechen, *v. a.* prebósti, prebádati, prepěhniti, preríniti; (durchgraben) prekopáti, prekápáti, prerováti; (Getreide) prerášiti, pregerniti, okopáti.
- Durchstechen, *v. a.* pretákniti, vtákniti skóz.
- Durchstechen, *sich, v. r.* pokrásti se tíhoma, zmuzniti se, pomúzniti se. [skozi.]
- Durchsteigen, *v. n.* splaziti se
- Durchstöbern, *v. a.* preiskáti, preberrniti, prestákniti.
- Durchstossen, *v. a.* preríniti, predréti, prepáhniti, predréggniti.
- Durchstrahlen, *v. n.* presijati, presívati, sijáti skóz.
- Durchstreichen, *v. a.* izbrísati, prebrísati, prekrízati; — *v. n.* obíti, obhodíti, obláziti, oblétati; prebégati; (vom Winde) prepíhati, přesuměti, puhati skóz.
- Durchstreifen, *v. a.* obláziti, oblétati, prekláti; skitati se po.
- Durchströmen, *v. a. u. n.* pretečí, obtečí, obtěkati; razlívati se, tečí skóz.
- Durchsuchen, *v. a.* preiskáti, preiskávati, preiskováti, raziskati, spreglédati.
- Durchsüßen, *v. a.* osladíti, oslajšati. [rajati.]
- Durchtanzen, *v. a.* preplesáti, pre-
- Durchtoben, *v. a.* previbráti, prevíhrávati, prehrúti.
- Durchtragen, *v. a.* preněsti, přenášati, nesti skóz.
- Durchtreiben, *v. a.* gnati od, goníti skóz, pregnáti.
- Durchtrieben, *a.* prekánjen, zavít, zvít, zvižáčen, prebrisan; — heit, *f.* prekánjenost, prebrisanost, zavítost, zvižáčnost.
- Durchwachen, *v. n.* prebděti, prebuděti, přečúti, ne spáti.
- Durchwachsen, *v. n.* prerásti, prerášati, zarásti, obrásti.
- Durchwalken, *v. a.* uváljati, ovaljati.
- Durchwandeln, Durchwandern, *v. n.* obhodíti, prehodíti, sprehájati se, prebrěsti.
- Durchwärmen, *v. a.* pregrěti, razgrěti.
- Durchwässern, *v. a.* přemóčiti, rozmóčiti, přemókríti.
- Durchwaten, *v. a.* přegázati, prebrěsti. [zatkáti.]
- Durchweben, *v. a.* pretkáti,
- Durchwehen, *v. a.* převěti, převějati, prepíhljati.
- Durchweichen, *v. a.* přemóčiti, rozmóčiti, rozmákatí, zmečati, poměčati, poměksati.
- Durchweinen, *v. n.* přejókati, preplácati, převěkati.
- Durchwerfen, *v. a.* vrečí, metáti, lučati skóz.
- Durchwinden, *v. a.* převíti, převíjati; *sich* —, *v. r.* izmekniti se, izvíti se.
- Durchwintern, *v. a.* přezímíti, přezimováti; čez zimo obděržati.
- Durchwischen, *f.* Entwischen.
- Durchwühlen, *v. a.* preríti, prerováti, razrítí, razrováti.
- Durchzählen, *v. a.* přestěti, přestěvati, prebrójtí, izbrójtí.
- Durchziehen, *v. a.* prevlěči, potěgniti skóz; eimen —, zas-

- měhovátí kogar, česátí kogar; ein Land —, obítí, obhodítí; — *v. n.* (vom Wunde) prepíhati, prepíhávati.
- Duchzug, *m.* přehód; prepíh.
- Duchzwängen, *v. a.* potísnítí od. potláčítí skóz.
- Dürfen, *v. n.* smetí, oblást iméti, moči, magati; sie — nur sagen, samo recite; es dürfte Semand sagen, mogul bi kdo reči.
- Dürftig, *a.* potřeben, vbóg, vbožen, siromáški, siromášen; — feit, *f.* vbožtvo, vbožnost, siromáštvo, siromášnost.
- Dürr, *a.* suh, sušen, osušel, osušén; starikav, starikast; — werden, sušítí se, osušítí se.
- Dürre, *f.* suša, suhóta, sušina.
- Dürriecht, *n.* subolád, sublád. sušmad, perblád.
- Dürriucht, *f.* sušica.
- Dürst, *m.* žeja, žedja; (Begierde) želja, poželenje, pohlép, pohlépa, hrepenénje.
- Dürsten, *v. n.* žejati, žejo iméti, žejen bití; želéti, hlepéti, hrepenéti.
- Dürstig, *a.* žejen, žedjen; željen, pohlépen, hrepenéc.
- Düster, *a.* temóten, tmav, temen, mračén; fig. turóben, tužen, kalén; — heit, *f.* temóta, tmavost, mrák; fig. turóbnost, tužnost, kalnost.
- Düte, *f.* zvitek, rožček.
- Düten, *v. a.* trobití, dutati, píhati (*v. róg*).
- Dußbruder, *m.* pobratím, brat, drúg.
- Dußen, *v. a.* tikati, ti rikati od. govorítí. [najstéro.
- Dußend, *n.* dvanajsterina, dvanajsterná, *ad.* po dvanajst vkup. [sestra, drugarica.
- Dußschwester, *f.* posestríma, Dynast, *m.* gospodár, vladar.
- Dynastie, *f.* vladajoča rodbína od. hiša, dinastíja.

E.

- Ebbe, *f.* odtók, odték, odstóp od. padanje morja; — und Fluth, odtók in prítók.
- Eben, *a.* raven, plán; gladek; — machen, zravnítí; — *ad.* ravno, ravno kár, ravno zdaj; (knapp) píčo.
- Ebenbaum, *m.* ebénovo drévo, černí hrást.
- Ebenbild, *n.* podóba, pripodóba, podobšina, slika, prilika; das wahre — deš Waters, slika in prilika očétova.
- Ebenbürtig, *a.* ravnoróden; — feit, *f.* ravnoródnost.
- Ebene, *f.* ravnína, ravníca, ravéna, ravnja, ravnjáva, ravnóta, plán, planjáva.
- Ebenen, *v. a.* ravnáti, zravnáti, poravnáti, planítí.
- Ebenfalls, *ad.* ravno tako, tudí.
- Ebengewicht, *f.* Gleichgewicht.
- Ebenholz, *n.* ebenovina, ebenov les.
- Ebenmaß, *n.* priméra, rozméra, ravnóměrje, skladnoměrje, soměrje.
- Ebenmäßig, *a.* priméren, rozméren, skladnoméren, soméren.

- Ebnung, *f.* ravnánje, poravnítva, poravnánje, zravnánje.
 Eber, *m.* merjásec.
 Ekerraute, *f.* Eberreis, *n.* abarát, ošlak.
 Eho, *n.* jék, jeka, odjék, od-měv, odmih, damlj.
 Eht, *a.* pristen, pravi, istinit, zakonit; dober; — es Gotb, suho zlato; — heit, *f.* pristonost, pravost, istinitost; zakonitost; dobróta.
 Eke, *f.* ogel, vogel; (Winkel) kôt.
 Ekhauš, *n.* hiša na oglu.
 Ekg, *a.* voglát, oglast, vogloviten.
 Ešštrane, *m.* og omarič.
 Ešstein, *m.* ogelnik, vogelnik, ogelni kamen.
 Edel, *a.* žlahnten, blág, verli; (— geboren) blagoróden, plemenit, žlahnten.
 Edelndame, Edelndrau, *f.* žlahtnica, plemenitnica. [menit.
 Edelgeboren, *a.* blagoróden, ple-Edelgesimnt, *a.* blagodušen, blagosèrčen.
 Edelgestein, *n.* drago kamenje.
 Edelhof, *m.* grád, grajšina, dvor žlahtniški.
 Edelndabe, *m.* žlahtnič, plemič.
 Edelndann, *m.* žlahtnik, plemenitnik, plemič.
 Edelndännišk, *a.* žlahtniški, plemenitniški.
 Edelnduttig, *m.* blagodušnost, blagodušje, blagočútje, žlahtnosèrčnost, plemenitost, žlahtnost.
 Edelndützig, *a.* blagodušen, blagodušen, žlahtnosèrčen, plemenit, žlahnten.
- Edelstein, *m.* dragi kamen.
 Eden, *n.* raj, perivoj. [póvéd.
 Edict, *n.* proglaš, razkaz, za-Edictalfrist, *f.* proglašen rok.
 Effect, *m.* vspèh, uspèh.
 Effecten, *f.* Güter, Habeligkeiten.
 Ege, Egge, *f.* brana.
 Egen, *v. a.* vlačiti, povlačiti.
 Egoišmuš, *m.* sebičnost, samopášnost, samoljubje.
 Egoišt, *m.* sebičnik, samopášnik, samoljub; — išk, *a.* sebičen, samopášen, samoljuben.
 Ehe, Eher, *a.* préj, préd, pro-préj, popréd.
 Ehe, *f.* zakon, ženitba, ženitnina; (von Frauenzimmern) vdaja; Kinder erster —, otroci pervega moža od. perve žene.
 Eheband, Ehebüdnis, *n.* zakonsko vezilo.
 Ehebett, *n.* zakonska postelj.
 Ehebrechen, *v. n.* prešestováti, prešestiti. [f. prešestnica.
 Ehebrecher, *m.* prešestnik; — in, Ehebrecherišk, *a.* prešesten, prešestováven, prešestljiv.
 Ehebruch, *m.* prešestvo, prešestvo, prešestovánje.
 Ehebürde, *f.* zakonski križ.
 Ehecontract, *m.* juterno pismo, ženitbena pogodba.
 Ehedem, *ud.* nekđaj, negđaj, nekđádj, pred tem.
 Ehefrau, Ehegattinn, Ehegemahlin, Ehegenossin, *f.* žena, zaročnica, supruga, drugarica.
 Ehegatte, Ehegemahl, Ehemann, Ehegenos, *m.* móz, zaročnik, suprúg, drúg.
 Ehegestern, *ad.* predvčera, predvčerajšnim.

- Ehegestrig** *a.* predvčéranj, predvčérajšen.
- Eheiblich**, *a.* zakonski, v zakonu rojen; vlasten.
- Eheleute**, *pl* mŏž in žena, zakonski, zakonci, zaróčníci.
- Ehelich**, *a.* zakonski.
- Ehelichen**, *v. a. u. n.* (von Männern) ženíti, ženíti se, oženíti se, za ženo vzeti; (von Frauenzimmer) možiti, možiti se, omožiti se, vdati se, za moža dati; (ohne Unterschied des Geschlechtes) zaróčiti se.
- Ehe loos**, *a.* neoženjen, sebiten; nevdána, sebitna, vsebitnim stanu.
- Ehelosigkeit**, *f.* bezzakónstvo, sebiten stán.
- Ehemalig**, *a.* prejšén, poprjšén, nekđáj, nekđášen, něgdáj, minul, pretekél.
- Ehemals**, *ad.* nekđaj, něgdaj, prej, poprěd.
- Ehepaar**, *f.* Eheleute.
- Ehepacten**, *f.* Ehecontract.
- Ehern**, *a.* medén, medeničen, bronast.
- Ehescheidung**, *f.* razvéza zakona.
- Ehesegen**, *m.* zakonski blagoslŏv, poróka.
- Ehestand**, *m.* zakon, zakonstvo, zakonski stán, brák.
- Ehestens**, *auf* Eheste, *ad.* berž ko berž, naj prěd ko bŏ mogŏče.
- Ehesteuer**, *f.* juterna, dota.
- Eheverlobniß**, *n.* zaróki, zaróčki, zavŏdle.
- Ehrabschneiden**, *v. a.* obrekováti, poštenje jemáti od. kratiti.
- Ehrabschneider**, *m.* obrekovávec.
- Ehrbar**, *a.* pošten, časten, dostŏjen, vrěden, — keit, poštenost, dostŏjnost, vrědnost.
- Ehrbegierde**, *f.* slavoljubje, častiljubje, ěestizělnost.
- Ehrbegierig**, *a.* slavoljuben, častiljuben, ěestizělnost.
- Ehre**, *f.* část, ěést, poštenje; hvála, slavá; díka; in — halten, spoštováti, častiti; bei meiner —, pri moji duši, tako mi poštenja; — dem — gebührt, vsakemu část in poštenje; daß ich aller — nicht werth, to je vrědno in pošteno.
- Ehren**, *v. a.* častiti, ěestiti, spoštováti, poštováti; slaviti, hvaliti; díčiti.
- Ehrenamt**, *n.* část, dostojánstvo.
- Ehrenbezeugung**, *f.* spoštovanje, častitováne, počastitje; die letzte — erweisen, poslédno část skazati.
- Ehrenfest**, *a.* spoštován.
- Ehrenbogen**, *m.* častni lŏk od. obŏk.
- Ehrengedächtniß**, **Ehrenkmal**, *n.* spoměnik.
- Ehrensag**, *n.* gostba, oběd.
- Ehrenmann**, *m.* pošten človek, poštenjak. [ob. úd.]
- Ehrenmitglied**, *n.* častni člen
- Ehrenname**, *m.* slov, slavno od. pošteno imé. [slavodobitni.]
- Ehrenpforte**, *f.* vrata od. obŏk
- Ehrenposten**, *f.* Ehrenamt.
- Ehrenpreis**, *m.* verŏnika (trava), lehtica, jelěčník.
- Ehrenreich**, *f.* Ehrenfest.
- Ehrenrettung**, *f.* obrána poštenja.
- Ehrenrührig**, *a.* obrekován, nepošten, sramŏten.

- Ehrensache, *f.* čestitna stvar.
 Ehrenschänder, *f.* Ehrabschneider.
 Ehrenstelle, *f.* Ehrenamt.
 Ehrentrunk, *m.* zdravica, zdravljica.
 Ehrenvoll, *a.* časten, čestit.
 Ehrenwache, *f.* častna straža.
 Ehrenwerth, *a.* častljiv, častiljiv, čestivreden.
 Ehrenwort, *n.* mož beseda.
 Ehrenzeichen, *n.* čestitno znamenje.
 Ehrerbietig, *a.* spoštljiv, spoštovaven; — *feit, f.* spoštljivost.
 Ehrfurcht, *f.* spoštovanje, poštovanje.
 Ehrgefühl, *n.* poštenje, poštenost, blagi čut.
 Ehrgeiz, *m.* slavohlépje, častihlépje, častimárnost.
 Ehrgeizig, *a.* slavohlépen, častihlépen, častimáren.
 Ehrgier, Ehrgierig, *f.* Ehrfucht, Ehrfuchtig.
 Ehrlich, *a.* pošten, praveden, častiven; — *feit, f.* poštenost, pravédnost, častivnost.
 Ehrliche, *f.* častiljúbje.
 Ehrliebend, *a.* častiljuben.
 Ehrlos, *a.* nepoštén, bez pošténja; — *igfeit, f.* nepošténje, nepošténost.
 Ehrsam, *a.* pošten, časten, čestit, čestiljiv; — *feit, f.* pošténje, čestitost.
 Ehrsucht, *f.* čestiglád, slavohlépje.
 Ehrfuchtig, *a.* čestigláden, slavohlépen. Ijměščina.
 Ehrungstare, *f.* primščina, prihrvergeffen, *a.* nepoštén, nepráveden.
 Ehrwürden, *Sw.* vaša častivrednost, čestiljivi, spoštováni.
- Ehrwürdig, *a.* častljiv, častiljiv, čestit, častivreden.
 Ei, *z. aj!* glej glej! lej lej!
 Ei, *n.* jajce; — *hen, n.* jajčice, jajček.
 Eibe, *f.* Eibenbaum, *m.* tis, tisovo drévo, tisje, lapúh.
 Eibenholz, *n.* tisovina.
 Eibisch, *m.* sléz, skles.
 Eikapfel, *f.* Gallapfel. [dób.
 Eiche, *f.* Eichenbaum, *m.* hrást, Eichel, *f.* želód.
 Eichelmast, *f.* žir, žirnica, žirovina, žirov. [žiróvnica.
 Eichelmastgebüch, *f.* žirovnina,
 Eichen-, *a.* hrastov, dobov.
 Eichenholz, *n.* hrastovina, dobovina.
 Eichenwald, *m.* hrastje, dobjje, hrastovje, dobovje.
 Eihorn, Eihörnchen, *n.* iverca, veverca, veverica, vigórica.
 Eid, *m.* priséga, zapriséga; — ablegen, priséci, zapriséci.
 Eidam, *m.* zet.
 Eidbruch, *m.* vérolómstvo.
 Eidbrüchig, *a.* vérolómen, krioróten.
 Eidechse, *f.* kušear, martínec.
 Eiderdunen, *pl.* perje sévernih gosi.
 Eidergans, *f.* Eidervogel, *m.* séverna od. morská gós.
 Eidešformel, *f.* priséga.
 Eidgenos, *m.* sopriséznik.
 Eidgenossenschaft, *f.* savéz, zveza.
 Eidlich, *a.* priséžen; — *ad.* pod priségo.
 Eidschwur, *f.* Eid.
 Eierbotter, *m.* rumenjak, žolčák, čermlák.
 Eierflar, *n.* belák.

- Eiertreib, *m.* rakovica.
- Eierkuchen, *m.* Eierschmalz, *n.* cvertje, jajčnik, ocvirk.
- Eierschale, *f.* luskina, luščina.
- Eierstock, *m.* jajčnjak.
- Eifer, *m.* gorljivost, marljivost, iskrenost, vnetost, vatrenost; (Bemühung) prizadetje; prizadetek, prizadev, prizadjanje, skerb.
- Eiferig, *a.* gorljiv, marljiv, iskren, vnet, vaten; skerbhen, prizadeljiv.
- Eisern, *v. n.* plamteti, gorėti; skerbėti se, prizadévati sé, prizadėti si; (wetteifern) tekmati; (eiferfüchtig sein) ljubosumniti.
- Eisefucht, *f.* ljubosumnost, revnivosť, ljubomórnost.
- Eisefüchtig, *a.* ljubosúmen, revniven, ljubomóren.
- Eisförmig, *a.* podólglat, jajčast, navéznen.
- Eigen, *a.* lasten, vlasten, vlastit, sobstven; (besonder) poseben, sosen, osobit; (wunderbar) čuden, čudovit; sich etwas — machen, prísvojiti od. prilástiti si kar; naučiti se česar.
- Eigenen, *sich, v. r.* vdati se, pristáti
- Eigendünkel, *m.* prevzétnost, ohólost.
- Eigenhändig, *a.* vlastoročen, z vlastno roko pisan.
- Eigenheit, *f.* posebnost, osobitost; vlastitost, svojstvo.
- Eigenliebe, *f.* samoljubje, sebičnost. [bičen.
- Eigenliebend, *a.* samoljuben, se-
- Eigenlob, *n.* samohvalje, samolastna hvala.
- Eigenmächtig, *a.* samovolén, svojovoljen, samovlasten.
- Eigennutz, *m.* samopásnost, samoprid, samogólnost.
- Eigennützig, *a.* samopásen, samopriden, samogóln.
- Eigenes, *ad.* nalaš, navlašč, zategavóljo.
- Eigenschaft, *f.* lastnosť, vlastitost, svojstvo; kakost, kakšnosť. [moglávost, terma.
- Eigensinn, *m.* svojoglavnosť, ter-
- Eigensinnig, *a.* svojoglavén, termoglavén, term, termast; — *e, m.* svojoglavnik, svojoglavnež.
- Eigenthum, *n.* vlást, last, vlastnina, lastnina, lastina, vlastovina.
- Eigenthümer, *m.* vlastnik, lastnik; — *in, f.* vlastnica, lastnica.
- Eigenthümlich, *a.* lastovit, poseben, vlastit; — *keit, f.* lastovitost, posebnost, vlastitost.
- Eigenthumsrecht, *n.* vlastovitost, pravo vlastitosti, vlastništvo.
- Eigentlich, *a.* pravi, pravíčen, istinit; — *ad.* prav, po pravim, po pravici, zlasti.
- Eigenwille, *m.* svojovolja, lastna volja. [novóljen.
- Eigenwillig, *a.* svojovoljen, last-
- Eigen, *sich, f.* Eigenen, *sich.*
- Eiland, *n.* otok, ostróv.
- Eisbothe, *m.* tekávník, tekún, jadernik.
- Eile, *f.* hitrina, hitrost. spéh, herznost, spēšnost, pospěšnost, urnost, naglost, spetje.

- Eilen**, *v. n.* hitěti, spěti, spěšiti se, pospěšiti se, berziti, uriti se, žuriti se.
- Eilend**, *a.* hiter, spěšen, pospěšen, berz; berzen, jadern, uren, nagel.
- Eilendš**, *ad.* berž, hitro, jaderno, urno, na mah, na spěh.
- Eilsf**, *num.* jednajst, enajst, ednajst; — *er*, *m.* ednajšica; — *erlei*, *a.* ednajstěri; — *fach*, *a.* ednajstěrní; — *fälttig*, *a.* jednastěrnat.
- Eilsfertig**, *a.* uren, berzen, spěšen; — *feit*, *f.* urnost, berzost, spěšnost.
- Eilsfährig**, *a.* enajstlěten, jednajst lět star.
- Eilsmał**, *ad.* jednajstkrat, ednajstbart, jednajstupítih.
- Eilstel**, *n.* jednajstúna, jednajstěrka.   *lenajsti.*
- Eilse**, *a.* jednajsti, ednajsti.
- Eilsfehalb**, *ad.* deset in pól.
- Eilstens**, *ad.* ednajsto, jednajsto.
- Eilig**, *a.* spěšen, pospěšen, berz, hiter; — *st*, *a.* kakor je hitro mogóče.
- Eilmarsch**, *m.* berzi hód, hitrostóp.
- Eilwagen**, *m.* berzovoz.
- Eimer**, *m.* vedro, okóv; (*Brunnen*) cevta.
- Ein**, *eine*, *ein* (wird als Geschlechtswort nicht ausgedrückt; — *num.* jeden, eden, en, a, o; — *pr.* jeden, něki, někdo, někěri).
- Einackern**, *v. a.* zaoráti.
- Einander**, *ad.* endrúgega, jeden družiga, med sebój, vzajemno, medjusóbnó; *einer* dem andern, eden družemu; *aus* — *gehen*, razáti se, saksěbe ití.
- Einärnten**, *f.* Eimernten.
- Einäschern**, *v. a.* požáti, popáliti, posmoditi.
- Einathmen**, *v. a.* díhati, sopsti.
- Einäugig**, *a.* jednoók, čorav.
- Einballen**, **Einballiren**, *v. a.* zavíti, zavijati.
- Einbalsamiren**, *v. a.* pomaziláriti, pomázatiz dišěcim oljem.
- Einband**, *m.* véz, vezílo, zveza, zvezba.
- Einbegriffen**, *ad.* mit —, skupej, v družtvu, zajedno s tím.
- Einbeißen**, *v. a.* nagrísti, pokúsiti, vardjáti.
- Einbeißen**, *v. a.* vstrojíti, vpézati.
- Einberichten**, *v. a.* poročiti, dati na znanje, oglásiti.
- Einbetteln**, **sich**, *v. r.* vberáčiti se, vlnítiti se.
- Einbiegen**, *v. a.* prigeniti, zageníti, podgeníti; vpognúti, vkloniti.
- Einbilden**, **sich**, *v. r.* misliti, vmisliti od. vmišljávati, domišljávati si; **sich** etwaš —, štimáti se, ponositi ses čém.
- Einbildung**, *f.* domislík, misel, zdětje, dozděvek; štimánje, stimánost; domišlenóst.
- Einbildungskraft**, *f.* domišljáva, vmišljáva, obrazivost, domišljivost, namišljivost.
- Einbinden**, *v. a.* zvezati, svezati, zavézati.
- Einblasen**, *v. a.* vpíhnutí, vpihováti; **inš** Dhr —, šeptati, pošeptáti.
- Einblätterig**, *a.* jednolisten.
- Einbläuen**, *v. a.* zabítiti, zabíjati.
- Einbrechen**, *v. a.* razlomiti, prelomiti, raztěrti, razbiti; (*ein*

- Haus) podrěti, poděratí, razdrěti, porušiti, posúti; — *v. n.* zlomiti se, prelomiti se, razbiti se, zrušiti se; (mit Gewalt) vdrěti, predrěti, prelomiti, polomástiti se; (vom Feinde) zagnáti se, ypasti, napásti, napad storiti; (von der Zeit) nahájati, nastájati, nastópati, prihájati.
- Einbrennen, *v. a.* vžgati, vžigati, vsmoditi; (einbrühen) zapáriti; (schmaßen) zabělití, obělití, bělití, začíniti.
- Einbremsuppe, *f.* požgána juha, požganica.
- Einbringen, *v. a.* vnesti, vnositi, vnašati; (Getreide) vspraviti, vpravljati; das Versäumte —, pomúdo popráviti; (Gewinn bringen) doněsti, donášati, priněsti; einen Gefangenen —, vloviti zločina, (ersehen) pověrniti, povračáti.
- Einbrocken, *v. a.* nadrobiti, vdrobíti, podrobiti; fig. prisóliti komu.
- Einbruch, *m.* prelóm, predór, vlom, polomást; (des Feindes) vpád, napád; (der Nacht) mrák.
- Einbrühen, *v. a.* zaprážiti; popáriti
- Einbürgern, *v. a.* vdomiti, vdomáčiti, vměstiti, nasěliti.
- Einbuße, *f.* zguba, zgubitek, kvár, vjima, škoda.
- Einbüßen, *v. a.* zgubiti, zgubo terpěti, na zgubi biti, škodo iměti; die Augen —, oslěpiti.
- Encassiren, *v. a.* pobráti, pobírati. [graditi.
- Eindämmen, *v. a.* zajéziti, za-
- Eindorren, *v. n.* vsušiti se, posušiti se, vsahniti.
- Eindrängen, sích, *v. r.* vtláčiti se, vsiliti se, vgnječiti se, vríniti se.
- Eindrehen, *v. a.* zasúkati, zavítí; die Haare —, skodrati ob. nakódrati lasjé.
- Einbringen, *v. n.* predrěti, prelomiti, prelomástiti; prebíti; auf einen —, na kogar vrisniti, napásti kogar; sích — *v. r. f.* Eindrängen, sích.
- Eindruck, *m.* vtisek, vtis; fig. čút, čutjénstvo. [vtiskati.
- Eindrücken, *v. a.* vtiskati, na-
- Einbrücken, *v. a.* vtisniti, vtiskati, noter potisniti; zabíti, vdariti.
- Einengen, *v. a.* zavláčiti.
- Einer, *num.* jeden, eden, en.
- Einerlei, *a.* jedná, enák, jeden; jednoróden; eš ist —, to je vse jedno; das ewige —, nestrámna čečkorija.
- Einerten, *v. a.* požěti, žeti, spraviti, spravljati; fig. zadobiti, dokopáti se (česar).
- Einfach, *a.* enójn, enojnát, jednóten, nesostávljen, jedné, jednostáven, enoversten; fig. próst, pripróst; — heit, *f.* enójnost, enoverstnost; fig. prostóst, priprostóst.
- Einfädeln, *v. a.* vdeniti, vděti; eine Sache —, osnováti, vrediti, razrediti.
- Einfahren, *v. n.* vvoziti se, vpeljati se; (im Bergwerk) spustiti se v rudnik.
- Einfahrt, *f.* vvoznja.
- Einfall, *m.* vpád, navál, navála;

- (Einsturz) razdòr, predòr, vdor, razpád, (Gedanke) misel, ženj, domislik.
- Einfallen, *v. n.* vpasti, vpadati, vpadniti; (vom Feinde) vdreti, predreči, vpasti, navaliti, osúti; (einstürzen) razdréti se, vdreti se, razpásti, sosúti se, zrušiti se, podreči se, razdirati se, razpádati, rušiti se, sosípati se; (sich erinnern) spomniti se, spoméniti; einem —, v glavo ód. na misel priti, domisliti se.
- Einfalt, *f.* prostóta, priprostost, norčavost.
- Einfältig, *a.* próst, pripróst, norčav, bedálast.
- Einfaltspinsel, *m.* bedák, budálo, cepec, kalin.
- Einfalten, *v. a.* vzložiti, vskladati.
- Einfangen, *v. a.* zasáčiti, vloviti; (mit einer Mauer) ograditi, obzidati.
- Einfassen, *v. a.* (etwas mit etwas) ograditi, obíti, objáti; (mit einer Mauer) obzidati; (mit einem Saume) obróbiti, zaróbiti, obšiti; in Gold —, okováti v zlato, obložiti z zlatam; (etwas in etwas) napólniti, pobásati, pográbiti; eine Flasche —, oplésti steklenico.
- Einfassung, *f.* ograda; obrób, obšev; okóv, oblóga.
- Einfalten, *v. a.* zapiliti.
- Einfuchten, *v. a.* namóčiti, namákati.
- Einfinden, *sich, v. r.* znáji se, sniti se, soúti se; priti, dojtí.
- Einflechten, *v. a.* zaplésti, vplesti, vpletati.
- Einflicken, *v. a.* všiti, všivati, vstaviti, ykerpati; sich überall —, mēšati se, vtíkati se v vse.
- Einfliegen, *v. n.* vletéti.
- Einfließen, *v. n.* vsteči, vstekati, teči (v kar); — lassen, omēniti, v misel vzeti.
- Einflößen, *v. a.* vlití, vlijati, vlivati; fig. Muth —, ojunáčiti (kogar); vdahnuti (kar).
- Einfluß, *m.* vtók, vstók; fig. upliv, móč, vteža; er hat viel von —, mnogo zamóre ód. veljá.
- Einflussreich, *a.* upliven.
- Einflüstern, *v. a.* prišeptáti, pošeptáti. lzganjati.
- Einfordern, *v. a.* terjati; (Schulden)
- Einförmig, *a.* jednoličen, jednosličen, jednák; — keit, *f.* jednoličnost, jednosličnost, jednákost.
- Einfressen, *v. a.* vjedati, zajédati, vjēsti; (Schimpf) preterpéti, preboléti.
- Einfrieren, *v. n.* zamērniti, vmerzniti. lvčerstviti.
- Einfürchen, *v. a.* včerstiti.
- Einfügen, *v. a.* vložiti, podložiti, podtekniti.
- Einfuhr, *f.* vvoznja, uvóznja, dovoznja; — joll, *m.* dovoznina.
- Einführen, *v. a.* privésti, dovésti, vvésti, dovoditi; einen Dieb —, vreči tata v tamnico; (Moden) vvesti, vpeljáti.
- Einführung, *f.* dovédenje, vvóđ, vpeljánje.

Einfüllen, *v. a.* napólniti; nalíti.
 Einfurche, *v. a.* zabrázditi; vcepiti.
 Einfüßig, *a.* jednonóg.
 Eingabe, *f.* prošnja; vlóga, vlozba.
 Eingang, *m.* vód; (*Einleitung*) vvód, uvód, vpelánje; er fand wenig —, malo so ga obrátlali, malo so na njega pazili. [lčétku, od kraja.
 Eingangs, *a. s* počétka, *v. z.* Eingangs; *m.* vhodnína.
 Eingeben, *v. a.* dati, dajati; einem Gift —, zadáti komu; fig. vdahniti, nadáti.
 Eingebildet, *a.* zmišljen, vmišljen; dozdeven, prevzéten.
 Eingebogen, *a.* zvinjen, navinjen, veznjen; vlecnjen, sključen.
 Eingeboren, *a.* jedin, edin, edinorójen; (*im Lande geboren*) domáč, dománj; ein Eingeborner, *m.* roják, deželák, domoródec.
 Eingedenk, *a.* pomljiv, pomnživ, spomljiv; — sein, pomniti, spomniti se, spominjati se.
 Eingefallen, *a.* vpaden, vpadel; kumern, meršav, vlecnjen.
 Eingefleischt, *a.* vrojen, vrašen.
 Eingehen, *v. n.* vjiti, noter iti, vhoditi, vbajati; (*einwilligen*) pripustiti, privóliti, dovóliti; Zeitungen sind eingegangen, novine so prišle od. došle; eine Wette —, staviti se; (*begreifen*) v glavo iti; (*zu Grunde gehen*) poginiti; (*einstürzen*) razvaliti se, razpásti; eine Gewohnheit — lassen, zapustiti od. opustiti navado.

Eingemachtes, *n.* začimba, jušád.
 Eingenommen, *a.* zavzét, priklónjen, prijátn, vnét; für sich —, samoljubén; — heit, *f.* zavzétje, priklónjenóst. [naráven.
 Eingepflanzt, *a.* prirójen, vrojen, Eingeshránkt, *a.* stisnjen, obméjen, ográníčen; — leben, varčno od. píčlo živéti.
 Eingeständniß, *f.* Geständniß.
 Eingestehen, *v. a.* priznáti, obstáti, izpovédati.
 Eingeweide, *n.* drób, drobjje, drobovína, čřeva, čřevje, osěřeje, utróba; — wurm, *m.* glista.
 Eingewurzelt, *a.* vkorénjen, vkoréninjen; zastáran, zarášen.
 Eingezogen, *a.* krotek, tih, zmiren; samóten; — heit, *f.* krotkóst, zmírnost; samóta, samótnost. [liti.
 Eingießen, *v. a.* vlití, vlivati, Eingraben, *v. a.* zakopáti, zagřebsti, pokopáti; (*im Metalle*) vsekati, vrezati, vdolbsti, vdélati.
 Eingreifen, *v. n. u. a.* seči, segati, vseči, dirniti; in Seemannes Rechte —, segati, zaleťavati se od. mešati se v družiga pravice; (*als Räder*) loviti se, zadévati se, vjemati se. [zalét; lovljenje.
 Eingriff, *m.* seganje; zalétanje, Einguß, *m.* vlitje, vlietek, vliv, vlita řeč.
 Einhägen, *v. a.* zagrádti, ográdti.
 Einhäceln, *v. a.* zapéti, vpneti, vkopčati; sich —, zaplésti se.

- Einällig, *a.* jednoglásen; — feit, *f.* jednoglásje.
- Einall, *m.* ovéra, zavéra, zapreka, zadržek, vstavba; — thun, *f.* Einhalten.
- Einhalten, *v. a.* ovréti, ovréti, zavréti, zapréciti, zadržati, vstaviti; — *v. n.* prestáti, zadržati se; im Neben —, premóknúti.
- Einhandeln, *v. a.* vteržiti, pri-teržiti, vbarantáti.
- Einhandig, *a.* jednorók.
- Einhandigen, *v. a.* izróčiti, izporóčiti, v roke dati.
- Einhandigung, *f.* izróčba, izróčítva.
- Einhängen, *v. a.* obésiti v kar; (Thüren ic.) nastávití, izbésiti.
- Einhauchen, *v. a.* vdihnúti, vdíhováti, vdahnúti, nadahnúti.
- Einhaugen, *v. a.* vsekatí, zasékatí, zasadíti; (im Kriege) mahati, klati, sekati; (Thüren, Fenster) razbíti, raztrúpiti, polomíti.
- Einheben, *v. a.* nastávití, izobésiti, nasadíti (vrata).
- Einheften, *v. a.* pripehnúti, vpehnúti, vpneti.
- Einheimisch, *a.* domáč, dománj; sich — machen, vdomáčiti se.
- Einheirathen, sich, *v. r.* priženúti se.
- Einheit, *f.* jedinka, edinka, jednica, jednota; celótnost; — lich, *a.* celóten.
- Einheizen, *v. a.* zanétiti, zakúriti, zapáliti.
- Einhepfen, *v. a.* pripomágati, dopomóci.
- Einhellig, *f.* Einállig.
- Einhemmen, *v. a.* zavréti, zavréti; zapréciti.
- Einher, *ad.* sem, semle.
- Einhergehen, *v. n.* hodíti, íti; dojtí. ljezdíti.
- Einherreiten, *v. n.* jezdíti; pri-
- Einherreten, *v. n.* koračítí, koračati.
- Einheßen, *v. a.* priučítí k lovu.
- Einholen, *v. a.* dobitéti, dojtí, doséči; (sammeln) zbirati, brati, skupljati, kúpiti; das Besäumte —, zamúdo popráviti; Nachricht —, poprášati, razpitati, popítati.
- Einholung, *f.* dobit, doséga.
- Einhorn, *n.* jednoróg, inoróg.
- Einhusig, *a.* jednokopiten.
- Einhüllen, *v. a.* zavítí, zavíjati, zamótati, zagernúti, zagri-njati, odéti; zakrítí.
- Einjagen, *v. a.* priučítí od nau-čítí na lov; vgnáti, vganjati, vpodítí, vtérati; einem einen Schrecken —, prestrášiti, pre-plášiti kogar, v stráh pripravíti. lletó star.
- Einjährig, *a.* jednolétén, edno
- Einig, *a.* edin, edinj, složen, soglásen, enomíseln, zjedín-jen; (einzig) jedín, sám; — werden, složití se, zjedíniti se, pogoditi se.
- Einiger, einige, einiges, *pr.* něk-teri, nekoláteri, neki, někóji; nekoliko, nekaj.
- Einigermaßen, *ad.* někako, někakšno, nekolíjko.
- Einigkeit, *f.* jedínost, sloga, slo-žnost, soglásje, zastópnost, jedinstvo. lpostáviti.
- Einimpfen, *v. a.* vcépiti, osépence

- Einkauf, *m.* nakúp, pokúp, kupljenje.
 Einkaufen, *v. a.* kupiti, kupovati, nakupiti; *sič* —, kupiti si pohišstvo, naseliti se.
 Einkaufser, *m.* kupec; — *in, f.* kupčinja.
 Einkehr, *f.* žlód, žlota.
 Einkehr, *f.* odséda; gostivnica; prenočišče, prenočivališče.
 Einkehren, *v. n.* odsésti, v gostiniti se.
 Einkeilen, *v. a.* zabiti, zadržati, zaglóziti, zagózditi.
 Einkerbén, *v. a.* narézljati, narézati.
 Einkerkern, *v. a.* vreči v ječo, zapreti, vtamničiti.
 Einkiffen, *v. a.* zalépati, zakeljiti, prilépati, prikeljiti.
 Einklagen, *v. a.* obtóžiti kogar zavolj česar.
 Einklammern, *v. a.* prišleniti; okróžiti; ein Wort —, okleniti besédo. [medméstje.
 Einklammerungszeichen, *n.* oklépje.
 Einklang, *m.* soglásje, jedinstvo, skladnost, složnost. [lépiti.
 Einkleibern, *v. a.* prilépati; zakleiden, *v. a.* obléči, obláčiti; *fig.* pristróžiti, nakítiti.
 Einklemmen, *v. a.* stisniti, priškeniti, vškerniti, vklupati.
 Einknüpfn, *v. a.* zavézati, zavozljati. [hati, zavariti.
 Einkochen, *v. a.* zakúhati, vkuchkommen, *v. n.* vjiti; (Nuzen bringen) donositi, donášati, dohájati, dojtí, dohoditi; *schristlich* —, podáti ob. predáti prošno; dawider —, opréti se čemu.

- Einkommen, *n.* dohodek; pre-jémek. [lépiti.
 Einkörpern, *v. a.* vtrupliti, vté-
 Einríechen, *v. n.* vlesti, vzlaziti.
 Einkünfte, *pl.* dohodki, pre-jémki.
 Einladen, *v. a.* naložiti, nalá-
 gati, nakládati, natovóriti; einen —, povábiti, pozváti kogar. [ein, zavčín.
 Einlader, *m.* vabež, vabič, zov-
 Einladungsbrief, *m.* Einladungs-
 schreiben, *n.* povabilno pismo, pozivni list.
 Einlage, *f.* vloga, vložba; (*in ein Spiel*) stava, stavba, stavka; (eines Briefes) dodátek, prilóga.
 Einlaß, *m.* vpustek, vpuščenje.
 Einlassen, *v. a.* vpustiti, vpušati, noter pustiti; *sič* — *v. r.* in etwas —, pustiti se ob. méšati se v kar; das Tuch —, navlážiti sukno; mit einem —, družiti se, združiti se ob. sprijáteliti se s kom.
 Einlaufen, *v. n.* vbéžati, vteči noter; in den Hafen —, priplávati, prijádrati, pripeljati se; (ankommen) dojtí, dohájati, priti.
 Einläuten, *v. a.* ein Fest ic. —, zvoniti na svetek, oglasiti praznik.
 Einlegen, *v. a.* vložití, vlagati, vkládati; eine Fürbitte —, prositi; Ehre mit etwas —, osramótiti se; Ehre mit —, opošténiti se, opráti se; Reben —, saditi tersje; Fleisch —, osóliti mesó; Waaren —, zložiti, zdévati blagó.

- Einleger, Einlegemeſſer, *n.* britva.
 Einleimen, *v. a.* zalépati, prí-
 lépiti; vkeljiti.
 Einleiten, *v. a.* vvoditi, uvoditi, vpeljati; počéti; razpo-
 réditi, razréditi.
 Einleitung, *f.* vvód, uvód; (in
 Geſchäften) počétek, počétye.
 Einlenken, *v. a.* napráviti, zgo-
 tóviti; ein verrenkteſ Gled —
 zvinjen ud poravnáti; auf den
 rechten Weg —, zaverníti,
 zavráčati. [pobírati.
 Einleſen, *v. a.* zbirati, zbrati,
 Einleuchten, *v. n.* fig. jaſno,
 očevidno, bistro od. bělo-
 dáno býti.
 Einleuchtend, *a.* jaſen, očeví-
 den, biſter, bělodán.
 Einliefern, *v. a.* izročíti, izdá-
 ti, predáti. [čilo, predája.
 Einlieferung, *f.* izročěba, izro-
 Einlogiren, *v. a.* vdómíti, vhi-
 šati, naſtáníti; — *v. n.* vdo-
 míti se.
 Einlöſen, *v. a.* odkúpiti, izkú-
 piti, réšiti.
 Einlöſthen, *v. a.* privaríti, za-
 varíti.
 Einmachen, *v. a.* vděláti, za-
 děláti; (in Papier) zavíti, za-
 gerníti; Fleiſch —, vsoliti,
 osóliti; Teig —, vměšiti, za-
 měšiti.
 Einmal, *ad.* jedenkrat, enkrat,
 edenbart, jedenput; (einſt)
 nekďaj, něgďaj, něgďa; ničt
 —, ſe enkrat ne; auf —, na
 enkrat, v enbart, vnaglo,
 nagloma; ein für —, za vselej.
 Einmaleinſ, *n.* poſtěvna tabli-
 ca, poſtěvnica, poſtěvanka.
- Einmalig, *a.* enkrátén, eno-
 bártén. [(člověka.)
 Einmänniſch, *ad.* za ednega
 Einmarſch, *m.* vſhod, príhod.
 Einmarſchiren, *v. n.* vſhajati,
 noter íti.
 Einmaſtig, *ad.* na jedno jadro.
 Einmauern, *v. a.* zazidati; ob-
 zidati, zagradíti.
 Einmengen, Einmiſchen, *v. a.*
 priměšati, vměšati, zamě-
 šati, vpletati; ſich —, *v. r.*
 měšati se, vtíkati se.
 Einmietthen, *v. a.* vdómíti, na-
 stáníti; ſich —, *v. r.* vdo-
 míti se, naſtáníti se.
 Einmummen, *v. a.* zamótati, za-
 kopáti, zavíti.
 Einmünzen, *v. a.* skováti v dnár.
 Einmüthig, *a.* jednogláſen, jed-
 nodúſen, složen, skláden;
 —keit, *f.* jednogláſnost, jed-
 nodúſnost, složnost, sklá-
 dost, sklád. [všiti.
 Einnähen, *v. a.* zašiti, zašívati,
 Einnaſhme, *f.* vzetje, osvójenje,
 predobítje; (deſ Geldeſ) do-
 hódek, prejěmek.
 Einnehmén, *v. a.* vzeti, vze-
 máti, přijěti; (feſte Pláche) osvó-
 jiti ſi, obládati, vzeti, pre-
 dobíti; Maſſzeit —, oběd-
 vati; Mittagſmaſſ —, juži-
 nati; Abendmaſſ —, večěr-
 jati; Plaſ —, izpólníti, po-
 sésti, povzěti; daſ Herz —,
 predobíti, prikúpiti ſi, obájati
 ſerce. [den, přijěten.
 Einnehmend, *a.* zauimiv, vgo-
 Einnehmer, *m.* přijěmnik; po-
 bírač. [těrđiti.
 Einnieten, *v. a.* prikleníti, pri-

Einnisten, *sič*, *v. r.* vgnjezditi se, vgnezditi se, zaplóditi se, zaređiti se, zarájati se, vkoreniti se.

Einnóthigen, *v. a.* vsiliti.

Einnóde, *f.* puščáva, puščóba, pušča, pustína, pustinja, pustóta.

Einnóhrig, *a.* jednóuh.

Einpacken, *v. a.* vtovóriti, vložití, vkladati; (*in* Stroh, Papier) zavítí, zamótati; (*Schweigen*) molčati.

Einpfehlen, *v. a.* obkóljiti.

Einpferren, *v. a.* pripisati k fari.

Einpflanzen, *v. a.* zasáđiti, vsáđiti; *fig.* zasáđiti, vkoreniníti; eingepflanzter Haß, vkorenjena ob. zastárána jeza.

Einpflügen, *v. a.* zaoráti, pooráti, zaráliti.

Einpferren, *v. a.* vcěpiti.

Einpfindig, *a.* enfúnten, enfunt težák.

Einpfehen, *v. a.* zasmóliti.

Einpöckeln, *v. a.* vsoliti, presóliti.

Einpfragen, *v. a.* *fig.* vtisniti v serdec; zabítí v glavo, zapómniti si. [sniti, vpneti.

Einpferren, *v. a.* stisniti, vtisniti.

Einpferren, *v. a.* vtólčti, vmlátiti. [vdomití.

Einquartieren, *v. a.* nastániti,

Einquetschen, *v. a.* vgnječítí, vkljupati.

Einrammen, Einrammen, *v. a.* zabítí, zatólčti.

Einräumen, *v. a.* posprávití, spravití; (*ordnend*) razpolóžití; (*weichend*) odstópiti ob. dati město; (*zugestehen*) dopustítí,

dovóliti; die Möbeln —, razrediti ob. razstávití pohišje.

Einrechnen, *v. a.* zaračúnuti, zarájati.

Einrede, *f.* vgovor, protínba, prigóvor, protigóvor, zgovor.

Einreden, *v. a.* nagovárjati, prigovárjati, nagovoriti; (*in die Rede fallen*) v besědo skakati ob. segati; *sič* ničtě — lassen, nič ne poslúšati.

Einreiben, *v. a.* vtréti, natréti, namázati; (*Brod*) nadrobítí, podrobítí. [podáti.

Einreichen, *v. a.* vložití, dátí,

Einreihen, *v. a.* vverstití, uvěstití, vredití, vredovati.

Einreißen, *v. a.* vtergati, natergati, raztergati; (*ein Haus*) podréti, podérati, razrúšiti, razdjáti, razórití; — *v. n.* raztergati se; razcěpiti se, pokniti; *fig.* (*von Mißbräuchen*) zaplóditi se, razširití se, razplóditi se. [niti.

Einrenken, *v. a.* uvinití, speh-

Einrennen, *v. a.* razbítí, predréti, razlomiti.

Einrichten, *v. a.* (*ein Glied*) vpravnáti, vvezati; (*ordnen*) vpravnáti, razréđiti, napravítí; *sič* wornáč —, ravnáti se po čem; *sič* im Hause —, kupítí si hišno spravo.

Einrichtung, *f.* vpravnánje, vpravnáva, napraváva, naredba, urědba, náprávek; (*für das Zimmer*) pohišje, kloznja, šara.

Einriegeln, *v. a.* zapáhnutí.

Einritt, *m.* vjezd. [vétí.

Einrosten, *v. n.* zarjavéti, vrja-

- Einrücken, *v. a.* (eine Zeile) nav-
noter premakniti; — *v. n.*
priti, prihajati; (in eines An-
dern Stelle) naslédovati, na-
stópiti, prevzeti (službo
druziga).
- Einrühren, *v. a.* vměšati, za-
měšati; priměšati.
- Einś, *num.* jedno, edno, eno;
noč —, še enkrat, še nekaj;
in einem fort, neprenéhama,
venoměr, neprestáno; —
sein, — werden, pogoditi se,
zjediniti se.
- Einfaat, *f.* vsetva, vsetev, vsév.
- Einfaen, *v. a.* vsejati, vsjati.
- Einfaßen, *v. a.* pomázati, na-
mázati.
- Einfaßen, *v. a.* osóliti, vsoliti.
- Einfaß, *a.* samóten, samšen,
sám; — *ad.* na samim ob-
samótnim.
- Einfaßheit, *f.* samóta, samó-
ča, samótnost, samíja.
- Einfaßeln, *v. a.* brati, po-
bíрати, zbirati, skupljati,
(Schulden) zganjati.
- Einfaß, *m.* stava, stavba, stav-
ka, vstava; vloga, zalóga,
zastáva.
- Einfaßern, *v. a.* zakísati, oki-
sati, pokísati.
- Einfaßgen, *v. a.* posěrkatí, po-
sěrkniti, popiti, serkati, pi-
ti; (Muttermilch) pocezati,
cezati. [obróbiti.
- Einfaßmen, *v. a.* zaróbiti,
- Einfaßhalten, *v. a.* medměstíti,
medstáviti.
- Einfaßhufen, *v. a.* naročiti oj-
stro, zabíti v glavo; zapré-
titi, zagrozíti.
- Einfaßharren, *v. a.* zagrěbsti, po-
grěbsti, zakopati.
- Einfaßhenken, *v. a.* natóčiti, natá-
kati, nalíti, nalijati. Ipraviti.
- Einfaßhicken, *v. a.* posláti; od-
Einfaßhieben, *v. a.* vpotísniiti,
vriniti; (einschalten) medvré-
či, medstáviti; Brod in den
Ofen —, hlebe vsajati ob-
vsaditi. [stávek.
- Einfaßhiebsel, *n.* medmétek, med-
Einfaßhießen, *v. a.* Brod in den
Ofen —, hlebe vsajati ob-
vsaditi; (entzweihießen) pre-
strelíti, razstrelíti; sich —,
vaditi se v streljanju ob-
naváditi se.
- Einfaßhiffen, *v. a.* na ladjo spra-
viti; sich —, *v. r.* na ladjo
se podáti.
- Einfaßhachten, *v. a.* zakláti.
- Einfaßhlafen, *v. n.* zaspáti; za-
drémati; (von Stiefern) otěrp-
niti, odreveněti, premréti,
oblěseněti.
- Einfaßhäßern, *v. a.* vspati, vspa-
vati, vspaněkati.
- Einfaßschlag, *m.* (eines Briefes) do-
dátek, prílóga; (Umfaßschlag)
zavítek, zavój; (im Nähen)
zagib, pogib; (bei den We-
bern) votek; (im Wein) du-
šek; (Nath) svet, svet.
- Einfaßhlagen, *v. a.* zabíti, zabí-
jati, zatólěti, zadržítí; (bei
Webern) vtkati, votek prit-
káti; (entzweihlagen) razbiti,
prebiti, razdržítí; (in Pa-
vier) zavítí, zamótati; (den
Weg) úti, oditi, nagněti se
(po čem); (ein Kleid) zagi-
biti; — *v. n.* (vom Blig) vdariti,

- trešiti, tresniti; (als Zeichen der Einwilligung) v roko seči, roko dati; in Semands Fač —, tikati se česar, segáti do česar, spadati v kar; (gelingen) po volji iti.
- Einschleichen, *fič*, *v. r.* vkrasti se, podkrasti se, vlesti se.
- Einschließen, *v. a.* zapréti, zatvoriti, zakleniti; (umringen) obkóljiti, obdáti, obléči, opásati, einen Brief —, prilóžiti, pridjati, dodáti; (mit in etwas) privzétí.
- Einschleßlich, *ad.* prilóženo, stim vréd.
- Einschlucken, *v. a.* pogólniti, požréti, požirati.
- Einschlummern, *v. n.* zadrémáti.
- Einschlürfen, *v. a.* posérkati, nahlópití se.
- Einschluß, *m.* prilóga, dodátek; medstáve, medméstje; (predklep; zaklép) mit —, s... vred.
- Einschmeicheln, *fič*, *v. r.* vli-zati se, vlizniti se, prikúpiti se.
- Einschmelzen, *v. a.* raztopiti, razpústiti, razplávití.
- Einschmieben, *v. a.* okováti.
- Einschmierern, *v. a.* namázati, zamázati.
- Einschmuhen, *v. a.* omázati, ogérditi, onečéditi. [péti.
- Einschnallen, *v. a.* zakópčati, za-
- Einschneiden, *v. a.* zarézati, narézati; zakrójiti, nakrizáti.
- Einschneidig, *a.* z enim rézam.
- Einschnitt, *m.* zaréz, zaréza, rez; zakrój; (an Säulen) žleb, brazda, žlód.
- Einschnüren, *v. a.* zasrédkati, zasrórati.
- Einschoppen, *v. a.* vgaúti.
- Einschöpfen, *v. a.* zajeti, zaje-máti, črepáti, načrepáti.
- Einschränken, *v. a.* zagraditi, obúzdati, zaujzdati, prikrá-titi, oméjiti, ograničítí; *fič* —, *v. r.* stisniti se, priter-gati si (ke).
- Einschränkung, *f.* zagrája, obúz-danje, prikrátenje, omejitva, ograničenje. [zaškerniti.
- Einschrauben, *v. a.* vvinati,
- Einschreibebüch, *f.* vpisnina.
- Einschreiben, *v. a.* zapísati, vpi-sati; zabiljéžiti, zaznámiti.
- Einschreibung, *f.* zapisanje, vpisba; zaznámba.
- Einschreiten, *v. n.* mészati se (v kar).
- Einschrumpfen, *v. n.* skerčítí se, sključítí se; zgerbáčítí se; stisniti se. [métek.
- Einschub, *m.* medstávek, med-
- Einschuß, *m.* votek.
- Einschütten, *v. a.* vsuti, vsipati; (eine Flüssigkeit) vlti, vlivati.
- Einschwärzen, *v. a.* začerniti, očerniti; zamázati; Waaren —, blago podkrásti, vpotúhati.
- Einschwaugen, *v. a.* nagovárjati, prigovárjati. [posvétiti.
- Einssegnen, *v. a.* blagoslóviti;
- Einssegnung, *f.* blagoslów, blagoslówlenje; posvédenje.
- Einssehen, *v. a.* spreviditi, pre-glédati; spoznáti, razúmiti, razpoznáti, uvíditi.
- Einsseifen, *v. a.* zamjiliti, namjiliti.
- Einsseitig, *a.* jednostrán, pri-strán; gerbát; — feit, *f.* jed-nostránost, pristránost.

- Einsenden, *v. a.* poslati.
 Einsenken, *v. a.* vtóniti, potó-
 niti, potopiti; povaliti, po-
 lóžiti, polágati (tersje).
 Einfser, *m.* jednica, enklja.
 Einsetzen, *v. a.* vsaditi, zasaditi,
 saditi, vsajati; (versetzen) za-
 stáviti, založiti; (bestimmen)
 postaviti, napraviti odréditi;
 (in die Lotterie) staviti, zastá-
 viti; sich —, sestí od. vvesti
 se na vóz.
 Einsicht, *f.* razgléd, pregléd,
 razvid, sprevid, previdnost;
 fig. znanje, poznánje; darin
 hat er wenig —, o tom se
 malo razúmi; nach meiner —,
 po mojib mislih.
 Einsichtsvoll, *a.* razúmen, bi-
 stroúmen, pameten, sprevid-
 den. [nisče, pušavnja.
 Einsiedelei, *f.* pustinja, pušav-
 Einsiedler, *m.* pušavnik, pustin-
 jak, samotnik; — in, *f.* pu-
 ščavnica, samotnica.
 Einsiedlerhütte, *f.* pustínska
 bajta, puščavnja.
 Einsiedlerisch, *a.* pustínski, pu-
 ščaven, samotén.
 Einsiegeln, *v. a.* zápečátiti.
 Einsingen, *v. a.* s pévanjem za-
 zibati.
 Einsinken, *v. n.* pogrénziti se,
 vdretí se; potoniti se, potop-
 iti se.
 Einsitzen, *v. n.* sestí (v kar).
 Einsitzig, *a.* z ednim sedálom,
 za jedno osóbo.
 Einspannen, *v. a.* natégniti, na-
 péti; raztégniti, rozpéti;
 Pferde —, vpreči, napreči
 od. vpregati konje.
 Einspänner, *m.* vóz z enim kon-
 jem.
 Einspännig, *a.* za ednega konja;
 z ednim konjem.
 Einsperren, *v. a.* zapréti, zapí-
 rati, zatvóriti; daß Rad —,
 zavréti, zavérati.
 Einspinnen, *v. a.* zaprésti, pre-
 prestí; sich —, zaviti se, za-
 présti se.
 Einsprechen, *v. a.* Muth —, pod-
 buditi, osèřiti, vjunáciti,
 serce dělati, podbujati; (wi-
 dersprechen) proti govoriti, v
 hěšedo seči; bei Semanden —,
 obiskáti kogar, vgositi se
 pri komur.
 Einsprengen, *v. a.* poškropiti,
 pokropiti, škropiti, poškro-
 pljati; die Thüre —, prelo-
 miti, polomástiti od. razbiti
 dveri.
 Einspringen, *v. n.* noter skočiti.
 Einsprühen, *v. n.* pošterkati, vder-
 skati.
 Einspruch, *m.* protínba, vpor,
 odpór; — thun, vpreti se, vpi-
 rati se, protiviti se.
 Einſt, *ad.* někđaj, něđđaj, neg-
 da, někad, někáda.
 Einſtallen, *v. a.* vhléviti.
 Einſtämmig, *a.* jednosteblén, z
 enim steblam od. deblam.
 Einſtampfen, *v. a.* vphati, za-
 pháti, zateptáti; zabiti, za-
 trúpiti. [rók.
 Einſtand, *m.* nastóp službe; po-
 Einſtechen, *v. a.* vpehñiti, vbo-
 sti, zabósti, zabádati; (in
 der Karte) vbíti; (Figuren in
 etwas) vdolbsti, vděláti,
 vdletíti, zarězati.

- Einſtecken, *v. a.* vtakniti, vtek-
niti, zabósti; (inſ Gefängniß)
zapréti, poſaditi; den Schimpf
—, prenésti sramóto.
- Einſtehen, *v. a.* stopiti v službo,
nastópiti službo; dober stati,
porok biti. [podkrásti se.
- Einſtehlen, ſich, *v. r.* vkrásti se.
- Einſteigen, *v. n.* ſesti od. stopiti
noter; vlesti, vlaziti.
- Einſtellen, *v. a.* vstaviti; (unter-
laſſen) oſtáviti, prepustiti,
prejénjati, odlóžiti, odlá-
gati; ſich —, priti, priká-
zati se; pokázati se.
- Einſtig, *a.* někđánj, někđáſen,
něgdánj, něgdáſen.
- Einſtimmen, *v. n.* ſoglásiti se,
ſoglásati se; ſkladati se, slo-
žiti se; (beipflíchten) privóliti,
prav dati, podóbriti.
- Einſtimmig, *a.* ſogláſen, jed-
nogláſen, jednodúſen, slo-
žen; — keit, *f.* ſoglásje, jed-
nodúſnost, ſložnost.
- Einſtopfen, *v. a.* zamáſtiti, za-
gatiti, zagáčati.
- Einſtoſſen, *v. a.* vpehniti, za-
bósti, poríniti, vdregniti;
(einen Pfahl in die Erde) za-
biti, zatrupiti; (Thüren, Fen-
ſter) razbiti, pobíti, potrupí-
piti; ſich einen Splitter —, na-
pehniti se, zaríniti si tern.
- Einſtreichen, *v. a.* namázati, po-
mázati; (Selb) pográbiti,
zagrábiti.
- Einſtreuen, *v. a.* nasúti, nasí-
pati, poſipati; Streu —, stlati,
nastláti, nastiljati.
- Einſtudiren, *v. n.* naučiti se,
priučiti se.
- Einſturz, *m.* raziſp, poſip, raz-
pád, razvál, razdór, síp, zdor.
- Einſtürzen, *v. n.* raziúti se, raz-
sípati se, rozpásti, razvaliti
se, razrušiti se, ſosúti se,
zderati se.
- Einſtweilen, *ad.* tečás, tačás,
medtem, za vréme.
- Einſtweilig, *a.* začáſen, načáſen,
privrémén, tačáſen.
- Einſubeln, *v. a.* ováljati, po-
váljati, zamázati. [zlóžen.
- Einſyßlig, *a.* jednosložén, eno-
Eintágig, *a.* jednodnéven.
- Eintauchen, *v. a.* pomóčiti, na-
móčiti, pomákati.
- Eintauschen, *v. a.* zaméniti,
vméniti, zaménjati.
- Eintheilen, *v. a.* razdéliti, raz-
rediti, oddéliti.
- Einthun, *v. n.* noter djati; (ein-
ſperren) zapréti, zapírati.
- Eintönig, *a.* jednogláſen.
- Eintracht, *f.* sloga, ſložnost,
jedinstvo, porázumnost,
ſkladnost, zaſtópnost, ſvor-
nost, sprava.
- Eintráchtig, *a.* ſložen, jedínj,
ſkladen, zaſtópen, svoren,
spraven.
- Eintrag, *m.* (Schaden) škoda,
vjima, kvár, ſteta; (bei den
Webern) vótek, vutek; einer
Sache — thun, škodvati od.
škoditi komu.
- Eintragen, *v. a.* vneſti, vno-
siti, vnaſati; (Nußen bringen)
donositi, donáſati; inſ Buch
—, zapsiati; zaračúnni; (bei
den Webern) vtakati, zatkati.
- Eintráglich, *a.* koríſten, has-
novit, haſljiv.

- Eintreffen**, *v. n.* an einem Orte —, dojtí, dospéti; (zusammenstimmen) soglášiti se, soglášati se; (in Erfüllung gehen) zgoditi se, dogoditi se, izpólniti se, iziti se, nastópiťi.
Eintreiben, *v. a.* vžgnati, vzganjati, vgnati, vspodíti, vspojati; Gelb—, zganjati, pobirati, terjati; einen Pfahl —, zabiti, zasaditi kol.
Eintreten, *v. n.* vstopiti, noter stopiti; (als ein Zeitpunkt) nastópiťi, nastáti; prigoditi se; — *v. a.* tlačiti, teptáti, zatláčiti; (entzwei treten) razbiti, razteptáti, raztláčiti. ljeti.
Eintrichtern, *v. a.* fig. vliťi, vli-Eintritt, *m.* vsťóp, vshod; nastóp; počétek, začétek, přičétek.
Eintrocknen, *v. n.* vasahňiti, vsušiti se, posušiti se.
Eintröpfeln, *v. a.* nakápati, nakápljati.
Eintunken, *v. a.* pomóčiti.
Einüben, *v. a.* uváditi, naváďiti, uvězbati, zuriti
Einverleiben, *v. a.* přídružiti, vdružiti, přispójiťi, zjedíťi.
Einverständnis, *n.* porazúmljenje, soglášje; in gutem —, v miru od. zastópňosti.
Einverstehen, síď, *v. r.* porazúťi se; dogovoríťi se.
Einwachsen, *v. n.* vřásti, přiráťi, vřášťi.
Einwägen, *v. a.* odměřiti, odměřjati, odtěhtati.
Einwand, *f.* Einwendung
Einwandern, *v. n.* vselíťi se, nastáňiti se, obljudovíťi (kar).
Einwärts, *ad.* navňoter, vnóter, vznoter; — gehen, šantati, vkleknjeno hodíťi.
Einwässern, *v. a.* premóčiti, namóčiti, zamóčiti, zamákati.
Einwässerung, *f.* namóka, zamóka, zamáka. lplésti.
Einweben, *v. a.* vtkáťi; fig. za-
Einwechseln, *v. a.* zaměňiti, zaměňjati, vměňjati. měňiti.
Einwechsellung, *f.* zaměna, měňitba. lylážiťi.
Einweihen, *v. a.* namóčiti, nav-
Einweihen, *v. a.* posvěťiti; blagoslovíťi. lgoslówljenje.
Einweihung, *f.* posvěćenje; bla-
Einweisen, *v. a.* uvóďiti; vměšťiti.
Einwenden, *v. a.* vgovárjati, přigovárjati, vgorovíťi, vpěratí se, proti govoríťi.
Einwendung, *f.* vgovor, přigóvor, vpor.
Einwerfen, *v. a.* metati, lučati, vřeći (v kar); (erschlagen) razbiti, razmetáťi; (Einwürfe machen) vgovárjati, přigovárjati, přikárjati.
Einwickeln, *v. a.* zavíťi, ovíťi, ovíjati; (ein Kind) povíťi, povíjati. lbatí.
Einwiegen, *v. a.* zazíbatí, vzi-
Einwilligen, *v. n.* dovólíťi, přivólíťi. ljeti.
Einwindeln, *v. a.* povíťi, poví-
Einwirken, *v. n.* segati, seći, dotíkatí se, včíťi, stegati se; — *v. a.* vtkáťi.
Einwohner, *m.* osebník, gostáć,

- osibenik, prebivavec; — in, f. osēbnica, gostja, osibenica. [Ivor, odpōr.
- Einwurf, m. vgovor, prigō-
Einwurfeln, v. n. vkoreniti se, vkoreniniti se, zakoreniniti se.
- Einzählen, v. a. odštēti, odbrōjiti; prištēti, priračūniti, zaračūniti.
- Einzapfen, v. a. natōčiti, natakati, začēpiti.
- Einbauen, v. a. ograditi, zagraditi, s plotam obdāti.
- Einäunung, f. ograda, ogrāja, plōt.
- Einzeichnen, v. a. narisati; zanamiti, zabilježiti, zapisati.
- Einzel, a. posamēsen, sām; samōten, saksēben; — ad. posēbej, po samim, samōtež.
- Einzelweise, ad. posāmič, samōtež, samsi.
- Einziehen, v. a. (einen Faden) vdeti, vdeniti; jemanden —, zaprēti, zatvōriti; die Bezahl- lung —, pomānjšati plačo; Güter —, imanje vzeti od. otēti; Kundschaft —, izpitati, zbarati; der Schwamm zieht das Wasser ein, goba vodo pije.
- Einzig, a. jedin, sām; — und allein, samō, lēpo samō.
- Einzug, m. vchōd, prihōd.
- Einwängen, v. a. zatismiti.
- Eis, n. léd; — =, a. leden, ledovit. [derkelca, derča.
- Eisbahn, f. tir, ledēna gáz.
- Eisberg, m. gora ledēna, snežnik.
- Eisbock, m. kozāča. [jati léd.
- Eisen, v. a. sekati léd, pobi-
- Eisen, n. želēzo, gvozdje; (Eiseln) želēzje, pote, spone, okōvi.
- Eisenz, n. želēzni, gvozdēni.
- Eisenbahn, f. želēznica, želēzna cēsta.
- Eisenbahnarbeiter, m. želēzno- cēstnik, želēznokar.
- Eisenbergwerk, n. želēzna ruda od rudnik.
- Eisenbrath, m. želēzno svilo.
- Eisenerz, n. želēzna ruda.
- Eisenfeil, n. želēzni opilki.
- Eisengrau, a. siv kot želēzo.
- Eisengrube, f. Eisenbergwerk.
- Eisenhaltig, a. železovit, gvozdenit. [plāvž, fužina.
- Eisenhammer, m. bat želēzni;
- Eisenhandel, m. teržtvo z želēzjem, železništvo.
- Eisenhändler, m. želēznikar.
- Eisenhandlung, f. železnišnica.
- Eisenhut, m. oměj, urājnica.
- Eisenschimmel, m. sirast konj.
- Eisenschlaufe, f. žlindra, plena.
- Eisenschmied, m. kovač; — in, f. kovačica.
- Eisenschmiede, f. kovačnica.
- Eisenwäne, pl. želēzni odpilki.
- Eisenstange, f. rōš.
- Eisenwaare, f. želēzje, gvozdje.
- Eisenwerk, n. želēznina, gvozdenina; plavž.
- Eisern, a. želēzen, gvozdēn, (hartherzig) okrūten, nevsmilen; tverd [hropāta.
- Eisfeld, n. ledenina, ledēna.
- Eisgang, m. srēž.
- Eisgrau, a. ser, sēd.
- Eisgrube, f. lednjak, lednica.
- Eisstatt, a. stndēn, ledēn, leden, ledostūden.

- Eis Keller, *f.* Eisgrube.
 Eisloch, *n.* lavra.
 Eismeer, *n.* ledéno morje, zmerzlo morje.
 Eissholle, *f.* kora, ploša ledéna, ledóvje.
 Eisschuh, *f.* Schlittschuh.
 Eisstoß, *f.* Eissholle.
 Eisvogel, *m.* zimoródek.
 Eisjacken, Eiszapfen, *m.* ledénka, kruncel, žvengel, krunec.
 Eitel, *a.* nečimern, prazen, ničéten; (eingebildet) óhol, nadút, — keit, *f.* nečimernost, praznóst; ohólost, nadútost. [lád, ognójna.
 Eiter, *m.* gnój; gnjila, gnjiterbeule, *f.* vréd, gnojavica, tvór.
 Eiterig, *a.* gnojen, zagnójen, vředast, tvorast, ognójen.
 Eitern, *v. n.* gnojiti se, zagnójiti se, pribírati se.
 Eiternessel, *f.* sitna kopriva.
 Eiterstoß, *m.* steržén.
 Eiweiß, *n.* bělák; — stoff, *m.* běljákec.
 Ekel, *m.* gnús, gnjús, stúd, gnusóba, skernóba, ostúda, merz, gáb; eimen — vor etz was haben, gnjusiti se, gabiti se, studiti se; merzétí.
 Ekel, Ekelhaft, Ekelig, *a.* gnusen, gnuslív, merzek, gablív, zopern, skernóben.
 Ekeln, sich, *v. r.* studiti se, gnjusiti se, gabiti se, merziti se, pristúdití se.
 Ekelname, *m.* pogerđno imé.
 Ekloge, *f.* pastirska popěvka.
 Elasticität, *f.* vlačívost, pružívost, elasticnóst.
- Elastisch, *a.* vlačív, pruživ.
 Elbogen, *m.* laket, loket, komólc.
 Electricität, *f.* električnóst.
 Elektrisch, *a.* električen, elektriški.
 Elektrisieren, *v. a.* elektrisirati.
 Elektrifirmaschine, *f.* električen stroj, električnica.
 Element, *n.* živelj, pervína; (Anfangsgründe) počétki.
 Elementarisch, *a.* elementárski, počéten.
 Elen, Elensthier, *n.* lós, alcén.
 Elen, *n.* réva, révščina, révnóst, nevólja, sroščina, nadlóga, muka; (Verweisung) pregnánstvo.
 Elefant, *m.* slón. [lokóst.
 Elfenbein, *n.* slonova kóst, bě-
 Elfenbeinern, *a.* slonkóstén, iz slonove kostí. [komólc.
 Elle, *f.* vatel, prač, laket.
 Ellipse, *f.* oglina, kolobár.
 Elision, *f.* pogólt. [sramsa.
 Elsen, Elsenbaum, *m.* čremsa.
 Elster, *f.* sraka, svraka.
 Etern, *pl.* staríši.
 Emanzipiren, *v. a.* vslobodnjá-
 čiti, osvoboditi.
 Emigrant, *m.* izsělník, izselovávec, selník. [sokóst.
 Eminenz, *f.* prevzvěšenóst, vi-
 Emmerling, *m.* sternád, sternádka.
 Empfang, *m.* sprejém, sprejé-
 jétje, sprejémek; prijém, prijé-
 jétje, dobít, dobítje, prijém-
 jennína.
 Empfangen, *v. a.* sprejéti, spre-
 jémati; (eine Sache) prijéti,
 dobíti; — *v. n.* spočéti.

- Empfänger, *m.* prejemnik; — *in, f.* prejemnica.
- Empfänglich, *a.* sposoben, pripraven, goden, dovteten; — *feit, f.* sposobnost, pripranost, godnost, dovtetnost. [léček.
- Empfängniß, *f.* spočetje, spo-
- Empfangschein, *m.* prejemni list.
- Empfehlen, *v. n.* priporočiti, priporočovati, poročiti; *ich* empfehle mich; *z* Bogam, sréčno (im Weggehen).
- Empfehlung, *f.* priporočilo, priporoka, priporočitva.
- Empfehlungsbrief, *m.* — *schreiben, n.* priporočivno pismo.
- Empfindbar, *a.* čutljiv, občuten; — *feit, f.* čutljivost, občutnost. [stvovávnost.
- Empfindelich, *f.* čutljivstvo, čuv-
- Empfindeln, *v. n.* čutljiviti, čuvstvovati.
- Empfinden, *v. a.* čutiti, občutiti; *übel* —, *za* zlo vzeti od iméti.
- Empfindlich, *a.* čutljiv, naglo-jzen; — *feit, f.* čutljivost, nagla jeza; empfindlich strafen, oistro kazniti.
- Empfindsam, *a.* občuten, nježen; — *feit, f.* občutnost, nježnost.
- Empfindung, *f.* čut, čuvstvo, čutenje, čutjenstvo, čutnost, občut, občútek, občútlej.
- Empfindungslos, *a.* bezčúten, brezčutljiv; — *igfeit, bezčútlej, bezčútnost, brezčutljivost.*
- Empfindungsvermögen, *n.* čutljivost, občutljivost.
- Empfindungswort, *n.* klicávka, medmèt.
- Empor, *ad.* gor, gori, navzgor, kviško, nakviško, verh, — *v* viß; — *heben, povzdigniti, vzdigniti.* [vališče.
- Emporfirde, *f.* porčehne, pe-
- Emporschwingen, *sich, v. r.* povzdigniti se.
- Emporsteigen, *v. n.* valiti se kviško, vzdigniti se.
- Empören, *v. a.* spuntati, pobúnti, podúntati; *sich* —, *v. r.* spuntati se, vstaviti se, zoperstaviti se, spuntariti se, pobúnti se; (erzürnen) razkáčiti, raztogotiti, razserditi.
- Empörerd, *a.* puntárski, strášen, grozen, strahovit
- Empörer, *m.* puntár, buntóvnik, vstajnik.
- Empörerisch, *f.* Aufrührerisch.
- Empörung, *f.* Aufruhr.
- Empsig, *a.* marljiv, maren, dékiven, pridén; — *feit, f.* marljivost, marnost, délávnost, pridnost.
- Ende, *n.* kraj; konec, končína; sverha, izid, sversétek; *zu* — bringen, končáti, dokončáti, sversíti; *zu* — gehen, iztékati se, potékati.
- Enden, Endigen, *v. a.* končáti, dokončáti, sversíti, doversíti, dognáti; — *v. n.* končáti se, dokončáti se, konec vzeti od jemáti; (aufhören) henjati, jenjati; (sterben) vmréti.
- Endlich, *a.* končen, dokončen, éasen; posledénj, skra-

- jen, zadnji; — *ad.* zadnič, slednjic, naposléd, poslédnjic, naposlédnjic, najpóslije, usled.
- Endlichkeit, *f.* končnost, časnost; minúte, minulost.
- Endlos, *a.* neskónčen, bezkónčen, věkovit.
- Endlosigkeit, *f.* neskónčnost, bezkónčnost, věkovitost.
- Endreim, *m.* soglásje.
- Endschafft, *f.* konec, dokončanje, sverha.
- Endschluß, *m.* sverha. [covka.
- Endstube, *f.* končnica, končnica, sklón.
- Endursache, *f.* glavni vzrok.
- Endurtheil, *n.* slednja razsôdba.
- Endzweck, *m.* cilj, sverha, naméra.
- Engagement, *n.* najémšina.
- Engagiren, *v. a.* najéti, najémati; *sich* — *v. r.* najéti se.
- Engbrüstig, *a.* sipljiv, tesnosérčen, zadúšen, ozkoprsen; — *feit*, *f.* sipljivost, tesnosérčnost, zadúšnost, ozkoprsnost.
- Enge, *a.* ozek, tesen.
- Enge, *f.* ožina, ozkôca, tesnost, tesnôba, tesnôta, tesnôca; (Engpaß) klanec, tesnina, sotišje.
- Engel, *m.* angelj, angel.
- Engels, *a.* angelski.
- Engelrein, *a.* čist kot angelj, prečist, bez madeža.
- Englisch, *a.* angelski; — *er* Gruf, angelsko česčenje.
- Entel, *m.* vnúk, unúk; — *in*, *f.* vnučka, vnuška.
- Entabeln, *v. a.* plemstvo otéti.
- Entäußern, *sich*, *v. r.* znebiti se, réšiti se, anati se; odreči se.
- Entbehren, *v. a.* pogrěšati, pogrěšovati, ne iméti, biti (bez česar).
- Entbehrlich, *a.* nepotrěben, pogrěšljiv; — *feit*, *f.* nepotrěbnost, pogrěšljivost.
- Entbieten, *v. a.* poročiti, dati na znanje, naznániti; *einen zu sich* —, po koga poslati, komu priti veléti; *sich*, — *v. r.* ponúdati se, ponújati se.
- Entbinden, *v. a.* odvézati, odréšiti, razrěšiti; *fig.* réšiti, osvoboditi; (vom Kinde befreien) obábiti, poviti; (gebähren) poroditi, poviti; von einem Sohne, einer Tochter entbunden werden, sina, hčer poroditi.
- Entbindung, *f.* odvéza, odvézanie, razrěšenje; (Niederkunft) poród, poroditva, povitva.
- Entblättern, *v. a.* omúlití, omúziti, listje osmúkati; *sich* —, *v. r.* listje zgubívati od. pušati.
- Entblöden, *sich*, *v. r.* predérzniti se, derzniti se.
- Entblößen, *v. a.* razkriti, odkriti, razodéti, razodévati, sleči, slekniti; *daß* Schwert —, potégnuti meč; *sich* von etwas —, znebiti se česar, zatrátni od. zapráviti kar.
- Entblößt, *a.* razkrit, razodét, nág, gol. [détje.
- Entblößung, *f.* razkritje, razodétje.
- Entbrennen, *v. n.* vneti se, razpáliti se, vžgati se; *in* Liebe

- , zaljubiti se; in Bohn —, razjéziti se, razkáčiti se.
- Entdecken, *v. a.* (der Decke berauben) razkriti, razodéti; (etwas Unbekanntes auffinden) iznájti, najti, zaznáti; (enthüllen) odkriti; (bekannt machen) razglasiti, ováditi, razodéti, razkriti, obznániti, objáviti.
- Entdecker, *m.* najzdnik, zaznátelj.
- Entdeckung, *f.* najzdba, najzdenje, zaznáne; razglašénje, razkritje.   Iračica.
- Ente, *f.* raca; eine kleine —, Entehen, *v. a.* onečastiti, v nečast pripraviti, osramotiti.
- Entehrend, *a.* sramóten, nepoštén.
- Entehrung, *f.* nepošténje, sramota; osramoténje.
- Enterben, *v. a.* odděšati, iz dědičov izlóčiti.
- Enterich, *m.* racman, račnik.
- Entfahren, *v. n.* vteči, zmakniti se, vjiti; es entfuhr mir ein Wort, zaréklo se mi je.
- Entfallen, *v. n.* vpasti, izpásti; fig. pozábiti, zazábiti.
- Entfallen, *v. a.* razvíti, razvíjati; razkladati; sich —, *v. r.* razcvetéti, razcvétati, popčati se, rozpčéati se, odpréti se, odpérati se.
- Entfärben, sich, *v. r.* oblédéti, poblédéti, zarumenéti; barvo preméniti.
- Entfernen, *v. a.* oddáljiti, oddáljšati, odstrániti, oddalečiti, odprávití, odlóčiti; sich —, *v. r.* vmakniti se, oddáljiti se, vběžati, vskočiti,
- Entfernt, *a.* oddáljen, odlóčen, dalek.
- Entfernung, *f.* oddáljenje, oddalítva; dalečina, daljina, delja, dalja, daljáva, daljnost, delečáva.
- Entfesseln, *v. a.* odkováti, razkováti, železje odvzétí; osvoboditi; razúzdati, razbérzdati.
- Entfiebern, *v. a.* opúljiti, oskúbsti, oguliti.
- Entflammen, *v. a.* vsplamtíti, razvnéti, vplameniti, rozpáliti; — *v. n.* vsplamtéti, razvnéti se, vplamenéti, rozpáliti se.   [fráti.
- Entfliegen, *v. n.* odletéti, sferentflíežen, *v. n.* pobégnúti, vběžati, vteči, zmakniti se, odnésti jo.   [rafi, pritekati.
- Entfließen, *v. n.* iztéči, izví-
- Entfremden, *v. a.* odptújiti, poptújiti, poptújéti; (stehen) pográbiti, vzeti, odnésti, vkrasti.
- Entführen, *v. a.* odpeljáti, vpeljati; otéti, ugrábiti.
- Entgegen, *prp.* proti, naprót, napróti, nasprót, naspróti; — gehen, naspróti iti; — laufen, naspróti teči od. dirjati.
- Entgegensehst, *a.* naspróten, protivén.   [djati.
- Entgegnen, *v. a.* odpovédati.
- Entgegen sein, *v. n.* protiviti se, naspróti biti.
- Entgehen, *v. n.* vjiti, vbajati, vteči, vběžati.
- Entgelt, *n.* plača; ohne —, zastónj, zapstónj, muhte.
- Entgelten, *v. n.* platiti; terpéti (za kar); — lassen, kazniti.

- Entgleiten, *v. n.* spolzniti se, zmakniti se. [vneti se.
- Entglimmen, *v. n.* zatléti, vleteti.
- Entglühen, *v. n.* vplameněti, zažarěti, vneti se.
- Entgürten, *v. a.* odpásati.
- Enthalten *v. n.* zadržati, obseči, zapopásti, iměti v sebi; sich —, *v. r.* vzdržati se, zderžati se, ogniti se.
- Enthaltfam, *a.* změren; — feit, *f.* změrnost.
- Enthaupten, *v. a.* ob glavo djati, glavo odsěkati, čehati.
- Entheiligen, *v. a.* ne posvečovati, oskrúnniti, ognúsniti; den Namen Gottes —, božje ime po nevrědnim imenovati.
- Enthüllen, *v. a.* odkriti, odkrivati, razkriti, razgerniti, razgrinjati.
- Enthusiasmus, Enthusiastisch, *f.* Begeisterung, Begeistert.
- Entjungfern, *v. a.* skurvati děvico.
- Entkleiden, *v. a.* sleči, slačiti, razpráviti, razpravljati.
- Entkommen, *v. n.* řešiti se, izbáviti se; vteči.
- Entkräften, *v. a.* oslabiti, obmóc pripraviti; die Kraft verlieren —, oslaběti, opešati, ohnemágati.
- Entladen, *v. a.* rztovóriti, razbásati; izpráznniti; osvoboditi, řešiti. [kraj, kre, niz.
- Entlang, *prp.* zraven, poleg.
- Entlarven, *v. a.* razšěmati, krinko raz obráz vzeti.
- Entlassen, *v. a.* odpustiti, spustiti, iz službe djati od. pahnniti.
- Entlaufen, *v. n.* vteči, vběžati, vjiti, vskočiti.
- Entledigen, *v. a.* řešiti, osvoboditi, izbáviti; sich eines Ver-sprechens —, izpónniti oblúbo; sich —, *v. r.* znebiti se, řešiti se, zavěsti se.
- Entlegen, *a.* oddálen, daljen, dalek, nastránski, odlóčen, odróčen; — heit, *f.* oddálenost, daljnost, dalečina, daljáva, daljina, odlóčenost, dalekost.
- Entlehen, *v. a.* v posod od. na posod vzeti, izposódniti si.
- Entleiben, *v. a.* vbíti, vmoriti, vsmertiti; sich —, *v. r.* končati se, si konec storiti, vmoriti se, vsmertiti se.
- Entleibung, *f.* vboj, vbojstvo, vbítje, vmor, vmorija, vmorítev.
- Entlochen, *v. a.* izvábti, izmámiti.
- Entmannen, *v. a.* kopiti, skopiti, škopiti, izmóžiti, obábti.
- Entnehmen, *v. a.* vzeti, odvzěti, otěti; fig. řešiti, osvoboditi; (ersehen) viditi, spoznati, previditi. [biti; razróšiti.
- Entnerven, *v. a.* oslabiti, razslab-
- Entnervung, *f.* slabóst, osláb-ljenje, razslábljenje.
- Entrathen, *f.* Entbehren.
- Entrátheln, *v. a.* vganiti od. vganjati zastavico; (erklären) razlóziti, razjásnniti, raztolmáčiti. [njanje.
- Entráthelung, *f.* vganjka; vga-
- Entreifen, *v. a.* iztergati, vtergati, izsiliti, otěti, po sili vzeti, izdrěti, izrúti; (befreien) osvoboditi, řešiti, spasiti.

Entrich, *f.* Enterich.

Entrichten, *v. a.* plačati, plaliti, izplätiti, dati, odrätati.

Entrichtung, *f.* odrajtвило, pläčilo; plačanje, odrajtanje.

Entrinnen, *v. n.* iztéči, izcúriti; vjiti, vskočiti.

Entrollen, *f.* Aufrollen.

Entrücken, *v. a.* vmakniti, izmákniiti; iztérgati, vgrabiti; der Tod entrückte ihn, smert ga je vzela, pobrála od. vgrabila.

Entrunzeln, *v. a.* zgladiti, izgerbati; *fig. sich* —, izjásniti se

Entrüsten, *v. a.* razkáčiti, razsérditi, raztogotiti, razjárati, razljútiti, razčemeriti, razgnjévati. Ignjév.

Entrüstung, *f.* serd, jár, čemer; Entfagen, *v. n.* odréči se, odríkati se, slovó dati.

Entsag, *m.* pomóč, napomóč.

Entschädigen, *v. a.* odškóditi, odškódvati, škodo poverniti.

Entschädigung, *f.* odškódvanje; odškódba.

Entschädigungsgesetz, *n.* postáva zastrán odškódvanja.

Entscheiden, *v. a.* rabsóđiti, razločiti, odlóčiti; rěšiti.

Entscheidend, *a.* rabsóden, rabsodiven, odlóčen, odlóčiven.

Entscheidung, *f.* rabsóđ, rabsóđa, rabsódba, odlóčba, razlóčba, razlóček.

Entschlafen, *v. n.* zaspáti; (sterben) vmrěti, premíniti, zamrěti.

Entschlafen, *a.* zamérł, mertev; Entschlagen, *sich, v. r.* anati se,

znehiti se, rěšiti se, odréči se, odpovédati se.

Entschleiern, *v. a.* razkriti, odkriti; razjásniti, razlóžiti.

Entschließen, *sich, v. r.* skleniti, odlóčiti se, nakániti, namisliti.

Entschließen, Entschluß, *m.* sklép, sklenba, odlóček, namisel, naklép.

Entschlossen, *a.* hraber, korenjaški, směl; stanovít, odlóčit, odvážen; — heit, *f.* hrabrost, smélost; stanovítost, odvážnost, odlóčitost.

Entschlummern, *v. n.* zadrémati, zaspáti; *fig.* zamrěti.

Entschlüpfen, *v. n.* zmuzniti se, spolzniti se; vmakniti se, zběžati.

Entschuldigen, *v. a.* zagovoriti, zagovárjati, izgovárjati, odvétovati.

Entschuldigung, *f.* zagovárjanje; zagóvor, izgóvor, odvět.

Entschwinden, *f.* Verschwinden.

Entschwingen, *sich, v. r.* vzletěti, odletěti, izpred oči zginěti.

Entseelen, *v. a.* vmoriti, vbiti; Entseelt, *a.* mertev, zamérł, pokójen.

Entsetzen, *v. a.* beš Amtes —, ob službo djati, iz službe pahñiti, posloviti, slovó dati; eine Stadt —, osvobóđiti, izbáviti od. obrániti město oblěženo, na pomóč priti mu; *sich* —, *v. r.* osterméti, odreveněti, osúpniti, prestrašiti se, preplášiti se, zgroziti se.

Entsetzen, *n.* osterménje, odreveněnje, osúp, groza, stráh;

- vor — einer den andern anblizen, spogledati se.
- Entfesslich, *a.* strašen, strahovit, grozen.
- Entfegung, *f.* slovódanje, poslovitva; osvobodjenje, obrána.
- Entfiegeln, *v. a.* razpečátiti, odpečátiti. lodpásti, vjiti.
- Entfinken, *v. n.* vpasti, spasti.
- Entfinnen, *sich, v. r.* domisliti se, spomniti se, spomeniti se.
- Entfipinnen, *sich, v. r.* začéti se, povstáti, vneti se.
- Entfipreden, *v. n.* vdati se, pristáti se, zlagati se, primériti se; er entspricht seinem Amte, on se možko obnáša v svojim poslu; (befriedigen) zadovoljiti.
- Entfiprießen, *v. n.* scimiti se, prirásti, prirášati, izrásti, priklíti; er entsprießt aus diesem Gefäßlechte, on je té rodovine.
- Entfipringen, *v. n.* vskočiti, vhezati, pobégniti; (von Quellen) izvirati, vervráti, vreti, iztáhati se; (entfischen) začéti se, bivati, dohoditi.
- Entfiprossen, *a.* rojen.
- Entfipstehen, *v. n.* začéti se, povstati, roditi se, izrásti, izcimiti se, scimiti se, zaplóditi se.
- Entfipstehung, *f.* začétek, počétek, pričétek, povstánek.
- Entfipstellen, *v. a.* razmesáriti, oskrútniti, onespodóbiti.
- Entfipstellt, *a.* zabúhel; razmesárjen, oskrútnjen.
- Entfipthronen, *v. a.* zvréči od. pahnúti iz prestóla, ob prestol pripraviti.
- Entfipübrigen, *v. a.* prihrániti, prištediti; entübriget sein, biti bez česar.
- Entfipültern, *v. a.* prebivávece pomoriti; ob standóvnike pripraviti.
- Entfipwachsen, *v. n.* odrásti, vzrasti.
- Entfipwaffnen, *v. a.* razoróžati, razoróžiti, oróžje pobráti.
- Entfipwässern, *v. a.* izsušiti, posušiti, izvódniti. lili, il.
- Entfipweben, *c. oder, ali, alj, al,*
- Entfipweichen, *v. n.* pobégniti, vmakniti se, vjiti, vteči, vskočiti.
- Entfipwéhung, *f.* pobég, zbég, vskók, uskók, vték.
- Entfipweisen, *f.* Entfipweisigen.
- Entfipwenden, *v. a.* odnésti, vzeti, vmakniti, vkrasti.
- Entfipwendung, *f.* tathina, vkra-dež, kradež.
- Entfipwersen, *v. a.* načértati, očértati, narisati, obrisati; (einen Brief) sostávití; (ein Vorhaben) osnováti, snováti, osnúti.
- Entfipwickeln, *v. a.* razvítí, razvézati; *sich —, v. r.* razvítí se, razsnováti se, izrásti, razrásti se, scvéstí se, razcvéstí se.
- Entfipwickelung, *f.* razvítek, razvítje, razsnóva, razrásba, razsnútje, razsnútek, razvój, razcvét.
- Entfipwinden, *v. a.* izvítí, izmakniti; izrúti, izrúvati.
- Entfipzwischen, *f.* Entfipweichen.
- Entfipwöhnen, *v. a.* odváditi, odvájati; ein Kind —, odstáviti dète.. lodstáva.
- Entfipwöhnung, *f.* odváda, odvája;
- Entfipwurf, *m.* osnóva, osnútek,

- osnútje, načert, načértek, načértje, obrís, obrísje.
- Entwurzeln, *v. a.* izkoreníniti, izkoreníti, izrúti, izdréti s korénjem vréd, izróvati, porúti. [čarováti.
- Entzaubern, *v. a.* odčáratí, od-
- Entziehen, *v. a.* odvzétí, uzkrátí, ustégniti, odtèrgati, odvmaknítí; sích —, *v. r.* vma-knítí se, ognítí se, zognítí se, zогibati se, vklonítí se, odstránítí se.
- Entziffern, *v. a.* izjásniti, razlóziti, razkládati.
- Entzifferung, *f.* izjásnilo, razlózba, razkláda; razkládanje.
- Entzücken, *v. a.* razveselítí, obveselítí, obradováti, vspلماتí, vshtítí. [vesélje.
- Entzücken, *n.* radost, iskérnost,
- Entzückend, *a.* radosten, razveselíven, obradováven, radopóln.
- Entzündbar, *a.* vnemlív, zapalív; — feít, *f.* vnemlívost, zapalívost.
- Entzünden, *v. a.* vnetí, vnemati, vžgati, vžigati, zažgáti, zažigati, podžgáti; sích —, *v. r.* vplamenétí, vnetí se, zažgáti se.
- Entzündung, *f.* vnetje, vžiganje, vnetica, uvnetica. [pre -.
- Entzwei, *ad.* na dvoje, raz -,
- Entzweibrechén, *v. a.* prelomítí, razlomítí.
- Entzweien, *v. a.* razdvójiti, razdružítí, razpártiti, razsváditi, znemírítí.
- Entzweigehen, *v. n.* regnítí, pobítí se, stretí se.
- Entzweireisen, *v. a.* pretèrgati, raztèrgati.
- Entzweischlagen, *v. a.* prebítí, razbítí, pretrúpiti, polomítí.
- Entzweiung, *f.* svadja, razpartí-tíja, razdèlenost, nezdružnost, razkólnost.
- Enzian, *m.* zvišč. [beršlej.
- Epheu, *m.* beršljan, baršlan,
- Epidemie, *f.* kuga, mor.
- Epidemisch, *a.* kužen, moríven.
- Epigramm, *n.* nadpís, pšica, zabavljíca. [sv. Balanta.
- Epilepsie, *f.* božjást, bolèzen
- Episch, *a.* peváteln, davorski.
- Epistel, *f.* písmo, list, poslana-
nica.
- Epitaph, *n.* grobni nadpís.
- Epoche, *f.* doba, preték.
- Epopée, *f.* junáška pšma od-
davoríja.
- Er, *pr.* on.
- Erachten, *v. a.* sodítí, měnítí, mislítí, spoznáti, zdetí se.
- Erachten, *n.* sod, mněnje, mi-
sel, spoznánje, zdetje.
- Erarbeiten, *v. a.* pridèlati, pri-
radítí.
- Erbadel, *m.* plemstvo naslédno.
- Erbarmen, sích, *v. r.* vsmilítí se, smilítí se, vsmilováti se, vsmilenje iméti, pomilováti.
- Erbarmen, *n.* Erbarmung, *f.* vsmiljenje, mílost, pomilov-
vanje, mílosérnost.
- Erbärmlich, *a.* réven, vbóg, vbožen, vèkav, hèden, jaden, pomilovánja vrèden: (síchleht) gerd, slab, strasten; — feít, *f.* révnost, vbožtvo, vbožnost, hédnost, jadtost; gerdóst, slabost.

Erbarmungsbvöll, *a.* smiljen, vsmiljen, milosèreen.
 Erbarmungsvürdig, *a.* vsmiljenja od. pomilovanja vrèden.
 Erbauen, *v. a.* sozidati, izzidati, postaviti; (geistlich) boljšati, napoboljšati, v izgled biti; (Früchte) pridelati.
 Erbaulich, *a.* boljšljiv, napoboljšljiv, izgleden, primèren, podučiven.
 Erbauung, *f.* sozidanje; sozidba; poduk, podučenje.
 Erbe, *m.* dèdiè, naslèdnik; — *n.* dèdnina, dèdina, dèdšèina, dèdišna, dèlež, naslednina, naslèdbina, naslèdje; daš väterliche —, oèinstvo; daš mütterliche —, materinstvo; daš grošväterliche —, dèdinstvo; daš grošmütterliche —, babinstvo.
 Erben, *v. n.* stresti se, potrèsti se, obmajati se, zamajati se, vstrepetati, zatrepetati, objugati se, stresniti se.
 Erbeigen, *a.* dèdišen, naslèden, dèdičen, podèlšen.
 Erben, *v. a.* naslèditi, naslèdovati, dèditi, podèdovati, podèlšati, dèlšati, dobiti (poko).
 Erbeten, *v. a.* izmòliti, izprositi.
 Erbetteln, *v. a.* izberaçiti, naberaçiti, priberaçiti, nakòditi, sprositi. | biti, dobiti.
 Erbeuten, *v. a.* zaplèniti, zaró-
 Erbfähig, *a.* dèdiven, naslèdiven; — *feit, f.* dèdivnost, naslèdivnost.
 Erbfeind, *m.* naslèdna mana.
 Erbfeind, *m.* glavni neprijatelj.

Erbfolge, *f.* naslèdje.
 Erbfürst, *m.* naslèdni knez.
 Erbgenos, *m.* sodèdiè, sonaslèdnik; — *in, f.* sodedièna, sonaslèdnica.
 Erbgraf, *m.* gróf naslèdni.
 Erbgut, *n.* dèdièno posèstvo.
 Erbieten, *sich, v. r.* ponúditu se, ponújati se, nuditi se.
 Erbieten, *n.* Erbietung, *f.* ponúda, ponúdba, ponú, ponúdek.
 Erbin, *f.* dèdièna, naslèdnica, dèlkinja. | naprositi.
 Erbitten, *v. a.* izprositi, sprositi.
 Erbittern, *v. a.* razljúiti, razserditi, razdražiti, razkaèiti, razgnjéviti, raztogotiti.
 Erbitterung, *f.* ljútost, serd, serdba, razdražba, gnjev, togòta.
 Erbittlich, *a.* milosèreen, milosèredn, vsmiljen, sprosljív, prijazen.
 Erbkaifer, *m.* car naslèdni; — reich, *n.* carevina naslèdna.
 Erbkönig, *m.* kralj naslèdni; — reich, *n.* kraljevina naslèdna.
 Erbland, *n.* država naslèdna.
 Erblaffen, Erbleichen, *v. n.* pohlèdèti, oblèdèti; *fig.* vmrèti.
 Erblasser, *m.* oporoèitelj; — *in, f.* oporoèiteljica.
 Erblích, *a.* dèden, dèdišen, dèdièen, naslèden, podèlšen.
 Erblícken, *v. a.* zaglèdati, vglèdati, zazrèti, zapáziti.
 Erblinden, *v. n.* oslèpèti, oslèpniti, obneviditi, ob oèi priti.
 Erblos, *a.* bez otrók, bez naslèdnikov; brez dednine.
 Erbnehmer, *f.* Erbe, *m.*
 Erborgten, *f.* Borgen.

- Erborgt, *a.* izposojen, posojen; (falsch) lažnjiv.
 Erbofen, *v. a.* razkaciti, razljutiti, razzlöbiti.
 Erbot, *f.* Anerbieten.
 Erbötig, Erbietig, *a.* gotov, pripravljen, voljen.
 Erbpacht, *m.* najem naslédni.
 Erbprinz, *m.* kraljevič od. cesarovič naslédni.
 Erbprinzessin, *f.* kraljevna od. cesarevna naslédna.
 Erbrechen, *v. a.* razbiti, razlomiti, sterti; (einen Brief) razpečatiti; sich — *v. r.* bljuvati, rigati, kozlati; izbljuvati se, izrigati se.
 Erbrecht, *n.* naslédno pravo.
 Erbschaft, *f.* Erbe, *n.*
 Erbe, *f.* grah.
 Erbfen, *a.* grahov.
 Erbsenacker, *m.* grahiše.
 Erbsenbaum, *m.* grahovník.
 Erbsenstroh, *n.* grahovina, grahovnica.
 Erbsünde, *f.* vrojen gréh, porodni gréh.
 Erbtheil, *n.* del, dlež.
 Erbuhen, *v. a.* izmamiti od. izlagati (v ime ljubézni).
 Erbvertheilung, *f.* razdélitva dednine.
 Erbvertrag, Erbvergleich, *m.* pogodba od naslédja.
 Erbjins, *m.* naslédna obrést.
 Erbdache, *f.* podvóz, os, osovina od zemlje.
 Erbdacht, *a.* izmišljen, vmišljen.
 Erbdäpfel, *m.* podzemljica, korún, podzemljiške jabelka od. gruške, krompir; — acker, *m.* korunovišče.
 Erbdäpfelbranntwein, *m.* korúnovec. krompirjevo žganje.
 Erdart, *f.* zemlja, versta od zemlje, berno, sperstenina.
 Erdartig, *a.* zemljät, zemnat, zemät.
 Erdbahn, *f.* zemeljni tek.
 Erdball, *m.* zemlja, zemäljska krogla. [trés zemlje.
 Erdbeben, *n.* zemljepotrés, pot.
 Erdbeere, *f.* jagoda, jagódica; (Pröbstling) truskelica, smokavica. [godna trava.
 Erdbeerpflanze, *f.* jagódnica, ja.
 Erdbeschreibend, *a.* zemljopisen.
 Erdbeschreiber, *m.* zemljopisec.
 Erdbeschreibung, *f.* zemljopis, zemljopisje. [zemljan.
 Erdbewohner, *m.* zemljicán,
 Erdbirn, *f.* Erbdäpfel.
 Erdboden, *m.* zemlja, zemljiše, tla, pérst.
 Erdbrand, *m.* podzemäljski ogenj.
 Erde, *f.* zemlja; svét.
 Erdenge, *f.* vozina zemäljska, medmórje. [joväti; iznäjtí.
 Erdenken, *v. a.* izmisliti, izmisl.
 Erdenklich, *a.* moguć, vsemogóč.
 Erdpfeue, *m.* budra.
 Erderkütterung, *f.* Erdbeben.
 Erdfarbe, *f.* zemljéna barva.
 Erdgeschoss, *n.* pozémje.
 Erdhaltig, *a.* zemnat; perstnat, persténast.
 Erdharz, *n.* smola rudokópna.
 Erdichten, *v. a.* izmisliti, izmišljovati; iznäjtí.
 Erdichtung, *f.* zmišlenka, zmišlenka, izmišljenje; laž, izmišljótina.
 Erdig, *f.* Erdhaltig.

Erdkloß, *f.* Erdscholle.
 Erdkörper, *m.* tělo zemělno, truplo zemálsko, zemljin.
 Erdkreis, *m.* Erdkugel, *f.* zemálski króg, zemělna krogla.
 Erdkunde, *f.* zemljoslóvje.
 Erdmessaunst, *f.* zemljoměrstvo, zemljoměrje. [ljomérec.
 Erdmesser, *m.* zemljoměr, zem-
 Erdreich, *n.* zemlje, zemljovina.
 Erdreisten, *sich*, *v. r.* preděz-
 niti se, podstópiti se, osmė-
 liti se, derzniti se.
 Erdrosseln, *v. a.* zadáviti, za-
 dušiti, zagušiti, zaděrgniti.
 Erdrücken, *v. a.* vtláčiti, zadu-
 šiti, zadáviti.
 Erdschicht, *f.* versta, lega od. po-
 stát zemlje, zemělna.
 Erdscholle, *f.* gruda, gěra, mert-
 vina, kepa.
 Erdschwamm, *m.* gljiva. ljska.
 Erdspeise, *f.* končina od. ertzemá-
 Erdstrich, *m.* podněbje, pojás.
 Erdulden, *v. a.* preterpěti, pre-
 státi, preněsti, prebiti.
 Erdzirkel, *m.* króg nebeški.
 Erdzunge, *f.* jezík od. klin ze-
 málski; medmórje.
 Erweisen, *sich*, *v. f.* razvněti se,
 razserđiti se, razjéziti se.
 Ereignen, *sich*, *v. r.* dogoditi
 se, zgoditi se, prigoditi se,
 nakljúčiti se, pripěti se,
 priměriti se, slučiti se.
 Ereignis, *n.* dogodek, dogódba,
 dogadjáj, zgód, zgoda, zgo-
 dek, prigódek, nakljúčėba,
 pripėtek, priměrlej, slučáj.
 Erweisen, *v. a.* dobitěti, dotěči,
 dojtí.
 Erweit, *f.* Einfielder.

Ererben, *v. a.* dobíti, zded-
 vati od. zdělsati (po kom).
 Erfahren, *v. a.* skusiti, poskú-
 siti, preskúsi, zvedeti, dovė-
 deti, poizvédeti (ausstehen) pre-
 státi, preněsti; (vernehmen) čuti,
 slíšati.
 Erfahren, *a.* zvéden, skusen,
 izkúsen, dovėden.
 Erfahrenheit, Erfahrung, *f.* zvéđ-
 nost, zvédba, skusba, skús,
 skušnja, skušnost, izkústvo,
 dovėdnost, izkúst.
 Erfassen, *v. a.* přijěti; (versteh-
 en) zapopásti, razúmiti, poj-
 miti.
 Erfechten, *v. a.* pribóriti, pri-
 bojováti, privojskováti; den
 Sieg —, obderžati zmago,
 zmagati, obvládati.
 Erfinden, *v. a.* iznájti, izmís-
 liti, iznalěsti, domísliti.
 Erfinder, *m.* iznájdnik; — in, *f.*
 iznájdnica.
 Erfinderisch, Erfindam, *a.* iz-
 najdljív, domísljív, iznalez-
 ljív; — feit, *f.* iznajdljívost,
 domísljívost. [iznalězba.
 Erfindung, *f.* iznájdba, znajdba,
 Erfindungsgeist, *m.* domíselnost,
 domísljívost. [siti, sprositi.
 Erfliehen, *v. a.* izmóliti, izpro-
 Erfolg, *m.* naslėdek, poslėdek,
 vspėh, uspėh, poslėdėca, na-
 stópek, konec, sverba, izíd.
 Erfolgen, *v. n.* slėditi, naslėdo-
 váti, poslėdováti, nastópiti,
 proizíti, iziti, izhájati. [trėbit.
 Erforderlich, *a.* potreben, po-
 Erfordern, *a.* potrebováti, trė-
 ba bití, zahťeváti.
 Erfordernis, *n.* potreba, po-

- trěboča, potřebšina, potřebnost.
- Erforschen**, *v. a.* zvedováti, zveděti, preiskávati, premislováti, izpitováti, iztražívati; *daß Gewissen* —, izprašováti, izpitováti věst *lyvédeti*.
- Erfragen**, *v. a.* doprašati, dozředěti, *v. r.* preděřziniti se, podstěpiti se, věčiniti se.
- Erfreuen**, *v. a.* razveselěti, razveselověti, obveselěti, obradověti.
- Erfreulich**, *a.* radosten, vesěln, vesěl, potěšliv, obradovaven, razveseliven.
- Erfrieren**, *v. n.* zmerzniti, přeměřzniti; ozěbsti, ozěhati.
- Erfriischen**, *v. a.* razhladěti, oživěti, poživěti, okřěpěati, věverstěti.
- Erfriischung**, *f.* razhlád, razhláda, poživělo, okřěpěalo.
- Erfroren**, *a.* zmerznjen, zmerzel; ozěbel.
- Erfüllen**, *v. a.* izpělniti, dopělniti, spělněti, izvěřěti; (*anzufüllen*) napělněti, navděti.
- Ergänzen**, *v. a.* dostávěti, popřávěti.
- Ergänzung**, *f.* dostávěnje, popřávěnje, dostávěk, popřávěk, dostáva.
- Ergaben**, *sich*, *v. r.* preděti se, poděti se, podvěřěti se; (*sich ergeben*) dogoděti se, připěti se; (*folgen*) sleděti, nasledověti; (*einer Meinung*) vděti se, stěřěti, sluzěti; *hieraus ergibt sich*, otdod izvěira, izhájě od sleděti.
- Ergaben**, *a.* vdán, podán, pokoren; ponižen, pohlěven; podlěžen, podvěřen; — *er Diener*, pokorně sluga; — *heit*, *f.* vdanost, podánost, pokornost; ponižnost, pohlěvnost. *llědek.*
- Ergebnis**, *n.* poslědek, naslědek.
- Ergehen**, *v. n.* (*von Befehlen*) izěti, přiti; — *lassen*, izděti, razglasěti; *Recht* — *lassen*, pravico věčiniti od storitě; *wohl*, *übel* —, dobro, slabo se goděti; *etwas über sich* — *lassen*, preterpěti od prestěti; *sich* — *v. r.* přehoděti se, spřehoděti se, spřehájěti se.
- Ergehen**, *v. a.* naskopěřiti, priskopěřiti.
- Ergehen**, *v. a.* veselěti, razveselěti, razveselověti, obradověti, nasladjěvati, nasladěti.
- Ergehen**, *Ergehlích*, *a.* radosten, obradovaven, vesěln, veseliven, zabaven, nasladjiven, nasladěn.
- Ergehlíchheit**, *Ergehung*, *f.* radost, radnost, veselje, veselost, zabava, nasladnost.
- Ergiebig**, *a.* zdaten, zdačěn, plodověti, plodoněsen, obiln; — *heit*, *f.* zdatnost, plodovitost, obilnost.
- Ergießen**, *v. a.* izlěti, razlěti, razlěvati; *sich* — *v. r.* razlěti se, poplěvati, povallěti; (*mündend sich*) iztekati se, vtěkati se, izlěti se, pastě.
- Ergießung**, *f.* razlětje, izlětje, izliv; poplěva, poplavěca, povála; iztěk, iztok, izliv, vtěk.

- Erglügen, *v. n.* razbĕliti se; —
v. a. razbĕliti, pripaliti.
 Ergößen, Ergößlichkeit, *f.* Erge-
 ſzen, Ergößlichkeit.
 Ergraßen, *v. a.* dokopati; sko-
 pánjem dobiti.
 Ergrauen, *v. n.* postárati se,
 vbĕliti se; (zu grauen anfan-
 gen) zazréti, zazrévati.
 Ergreifen, *v. a.* prijĕti, po-
 prijĕti, popásti, zagrabití,
 zgrabiti; die Flucht —, po-
 hĕgniti, vbežati, vteči; die
 Gelegenheit —, poslužiti se
 prilike.
 Ergrimmen, *v. n.* razserditi se,
 razljúti se, razjézati se.
 Ergrüßeln, *v. a.* razmuhováti,
 izbádati, izbósti, iztúhtati.
 Ergrünnen, *v. a.* zapopásti, iz-
 túhtati, premĕriti.
 Erhaben *a.* (erhöht) vzdignjen,
 privzignjen, povzdignjen,
 zvišan; (hoch) visók, previ-
 sók; (an Würde überlegen) po-
 višan, vzvišan, veličásten;
 — heit, *f.* vzdignjenost; vi-
 sókost; vzvišanost, veličást-
 vo, veličátnost, višna.
 Erhalten, *v. a.* ohrániti, vzder-
 žati; (nähren) živiti, rediti,
 hraniti; (bekommen) dobiti,
 obderžati, prejĕti, prejĕ-
 mati.
 Erhalter, *m.* rednik, várh.
 Erhaltung, *m.* održába, vzder-
 žanje; reja, redítva, hranba,
 hranenje; dobitje, obder-
 žanje, prejĕtje, prejĕm, pre-
 jĕmanje. Ibarantati
 Erhandeln, *v. a.* priteržiti, pri-
 Erhängen, sích, *v. r.* obĕsiti se.
- Erharten, *v. n.* vterdĕti, vter-
 diti se. Iđiti.
 Erhärten, *v. a.* potvĕrditi, ter-
 Erhaschen, *v. a.* popásti, za-
 grabiti, vjeti, vloviti, do-
 tĕći.
 Erheben, *v. a.* vzdigniti, vzdíci,
 vzdigati, prizigniti, povzdig-
 niti; zu Ehren —, povišati,
 vzvišati; (Seld) prejĕti, do-
 biti, ein Geschrei —, zavpiti,
 zaklikniti, zakríčati; einen
 Streit —, začĕti ob. priĕći
 prepír; einen Biß an den Him-
 mel —, koga v zvézde ko-
 váti; eine Klage wider einen
 —, nakopati pravdo komu;
 sích — *v. r.* vstati, vzdign-
 ňiti se; (entstehen) vzdíci se,
 povstáti; (stolz sein) prevzĕti
 se; wider einen —, vpreti se
 komu, nad koga iti.
 Erheblich, *a.* vážen, znaten;
 — heit, *f.* vážnost, znatnost.
 Erhebung, *f.* vzdignenje, povz-
 diga; povišanje; prejĕtje;
 vstaja, punt. Ibiti po ženi.
 Erheurathen, *v. a.* priženiti, do-
 Erheischen, *f.* Erfordern.
 Erheitern, *v. a.* razjásniti, raz-
 védriti, razveseliti; sích —
v. r. razjásniti se, jasniti se,
 razvédriti se. Iñĕtiti.
 Erheizen, *v. a.* razkúriti, raz-
 Erhellen, *v. a.* razsvĕtiti, raz-
 jásniti; daraus erhellt, iz tega
 se vidi.
 Erhefen, *v. a.* obĕsiti.
 Erheucheln, *v. a.* dosĕći po
 hlinbi, ishliniti. Iřĕćiti,
 Erhiken, *v. a.* razgrĕti; prev-
 Erhikt, *a.* razgrĕt, vróč, vrĕč.

Erhöhen, *v. a.* povelicati, povelčovati, povikšati, višati, povikšavati, povišati; (tozben) hvaliti, slaviti, razslavljati; (vermehrten) pomnožiti, množiti, povécati, povekšati.

Erhöhung, *f.* (Anhöhe) verišče, brég, brezúljek, rób, grič; povelčovanje, povišanje; hvalenje, slavjenje; pomnožba, povekšanje.

Erholen, *sich, v. r.* (von einer Krankheit) opomágati si, opomagovati si, okrevati, oporáviti se, oporávljati; (ausruhen) počiti se, počmíti se, izlášiti se, oddahniti se, odmóriti se; *sich Rathes* —, za svet prašati.

Erholung, *f.* okrevanje, oporávljanje; počitje, počitek, počimek, oddih, oddiblej, odmór. lšati.

Erhören, *v. a.* vslišati, usli-
Erhörung, *f.* vslúh, vslišanje.

Erjagen, *v. a.* vloviti, dotéči, zasačiti.

Erinnerer, *m.* opominjavec.

Erinnerlich, *a.* pomnjiv; *es ist mir schon* —, se že spomnim.

Erinnern, *v. a.* opómniiti, opoméniti, opominjati, spomniti; *sich* —, *v. r.* pomniti, spomniti se, spominjati se, pamtiti, brihtati se.

Erinnerung, *f.* opoména, opomin, opómba, opominek, spoména, uspoména.

Erinnerungsstraf, *f.* — vermógen, *n.* pomnjež, pomnjivost, briht.

Erkalten, *v. n.* ohladiti se, ohladéti.

Erkalten, *sich, f.* Verkühlen, *sich.* Erkältung, *f.* Verkühlung.

Erkämpfen, *f.* Erfechten.

Erkannt, *a.* znán, poznát, poznán.

Erkargen, *f.* Ergeizen.

Erkaufen, *v. a.* prikúpiti, kupiti; (bestechen) podkúpiti, podmázati.

Erkaufung, *f.* prikúp, prikúpljenje; podkúp, podmázanje.

Erkennbar, *a.* poznátén, spoznanljiv.

Erkennen, *v. a.* spoznáti, razpoznáti; zaznáti; (gerichtlich) razzódiiti, prisódiiti, priznáti; *etwas mit Dank* —, hvaležen ob. zahválen bitii.

Erkenntlich, *a.* hvaležen, zahválen, haren, blagodáren; — *keit, f.* hvaležnost, zahválnost, harnost, blagodárnost.

Erkenntniß, *f.* spoznánje, poznánje razpoznánje, spoznátva; *zur* — kommen, zavédeti se, osvéstiti se, k pometi priti; *zur* — bringen, na pravi pót pripeljati; (Urtheil) odločba, razzód. lžlód.

Erker, *m.* lina, podstréšnik,

Erkiesen, *v. a.* izbráti, izvóliti.

Erklärbar, *a.* razložljiv, razkláden.

Erklären, *v. a.* razložiti, razlágati, razkládati, razjásniti, raztolmáčiti; *den Krieg* —, vojsko napovédati; *in die Acht* —, pregnáti, *v.* pregnánstvo posláti; (gerichtlich) izréci, razzódiiti; *sich* —, *v. r.*

- izreči se, izjasniti, svojo misel povedati.
- Erklärung, *f.* razlaganje, razlaga, razkladanje; napoved vojske; pregnanstvo, izreka, razsód.
- Erklärungsart, *f.* razlagáva.
- Erlecken, *v. n.* zadóstiti, dovolj od zadósti biti.
- Erlecklich, *a.* dovoljen.
- Erkletter, Erklimmen, *v. a.* doplézati, priplézati.
- Erklingen, *v. a.* zazvonéti, zabobnéti, oglasiti se, zazvonečati, zavzečati.
- Erklopfen, *v. a.* stoléti (Coreh).
- Erkoren, *a.* izvóljen, izbrán.
- Erkrankten, *v. n.* preboléti, razboléti, oboléti, zboléti, zbeležáti, obetežáti, obležáti.
- Erkriegen, *v. a.* dobiti, zadobiti.
- Erkühnen, sich, *v. r.* predérzniti se, podstópiti se, osmé-
liti se. lšati, popítati.
- Erkundigen, sich, *v. r.* poprát.
- Erkünsteln, *v. a.* izmódríti, umétno izdélati. lmátati.
- Erlahmen, *v. n.* ohrométi, ohro-
- Erlangen, *v. a.* doséči, dobiti, zadobiti, doségniti, postíči.
- Erlangung, *f.* doséžba, doséga, doség, dobitje, doséžek.
- Erlaß, *m.* odpúst, odpústek; razglás, oglás.
- Erlassen, *v. a.* (ein Schreiben) izdáti; (nachlassen) odpustiti, odstópiti, opróstiti; einem den Eid —, odréšiti kogar priséga.
- Erlaßjahr, *n.* sveto léto.
- Erläglich, *a.* odpustljiv.
- Erlauben, *v. a.* dopustíti, dovolíti, dozvolíti. [vólenje.
- Erlaubniß, *f.* dopušenje, dovoljenstvo, a. dopúsen; próst, sloboden.
- Erlaucht, *a.* světli.
- Erlaucht, *f.* světlóst. [žati.
- Erlauern, *v. a.* zalésti, dopré-
- Erläutern, *v. a.* razjasniti, razlóziti, izčistiti.
- Erlø, *f.* jelša, jolša, olša.
- Erleben, *v. a.* doživéti, dočákati.
- Erlédigen, *v. a.* réšiti.
- Erlédigung, *f.* réšilo.
- Erløgen, *v. a.* vbiti, vmoríti; Geld —, platiti, plačati.
- Erløgung, *f.* vmor, vbojstvo; plačilo.
- Erløichtern, *v. a.* olájšati, polájšati, zljájšati, poléhčati, izlásiti, izlahkóuti.
- Erløiden, *v. a.* preterpéti, terpéti, prenésti.
- Erløidlich, *f.* leidlich.
- Erløsen, *a.* jelšov, olšji.
- Erløsholz, *n.* jelšovína.
- Erløswald, *n.* jelšje, jelšovje.
- Erløernen, *v. a.* naučiti se, priučiti se, iznésti se.
- Erløernung, *f.* nauk, naučenje.
- Erløesen, *v. a.* izbráti, izvóljiti.
- Erløuchten, *v. a.* razsvétiti, razsvétliti.
- Erløiegen, *v. n.* obnemágati, opéšati, obležáti, pasti.
- Erløigen, *a.* zlagán, izmíšljen, daš ist —, tó je láž.
- Erløös, *m.* izréšek, dobitek.
- Erløschen, *v. n.* (verlöschten) vgasniti, pogasniti, pogasiti se, (sich verwijschen) zabrisati se,

- izbrisati se; (aussterben) pomrėti, spomrėti, izvvrėti; (gültig zu sein aufgehört) ne veljati več.
- Erlösen, *v. a.* rešiti, odrěšiti; odkúpiti, osvoboditi, spasiti.
- Erlöser, *m.* odrěšenik, odrěšitelj; odkupitelj, spasitelj.
- Erlösung, *f.* rešenje, odrěsenje, odrěšitva; odkúpljenje, spasenje, spazitva.
- Erlustigen, *f.* Ergeßen.
- Ermächtigen, *v. a.* povlastiti, pooblastiti, oblast dati.
- Ermahnen, *v. a.* opoméniti, opominjati, posváriti.
- Ermahnung, *f.* opoměna, opoměmba.
- Ermangeln, *v. n.* zmanjkati, pománjkati, manjkati; eš er mangelt mir an Geld, dnarja nimam od. mi manjka.
- Ermangelung, *f.* pománjkanje, pománjk, zmanjkanje, nedostátek.
- Ermannen, *sič, v. r.* ohrábiti se, vjunáčiti se, osméliti se.
- Ermatten, *v. n.* opěšati; obnemápati, oslaběti, vtruditi se; — *v. a.* vtruditi, pregnáti, oslabiti.
- Ermattung, *f.* opěšanje, obnemápanje, oslablěnje, vtrúd.
- Ermel, *m.* rokáv.
- Ermessen, *v. a.* izměriti, razměriti; fig. razsóditi, zapopásti, precěniti.
- Ermessen, *n.* muenje, sód, misel
- Ermorden, *v. a.* vmoriti, pomoriti, vbíti, pobíti.
- Ermordung, *f.* vmor, pomor, pobój, vbitek.
- Ernüden, *v. n.* vtruditi se, struditi se; — *v. a.* vtruditi, struditi. [vpehan, oslaběl.
- Ernüdet, *a.* truden, vtruden.
- Ernuntern, *v. a.* podbuditi, podbujati, posěrciti, spodhosti, spodbádati; (aus dem Schlafe) zbuditi, zbujati, zdramiti, izdrámiti.
- Ernunterung, *f.* podbúd, spodbúd, podbúdek, spodbudek, podbúda, spodbáda.
- Ernähren, *v. a.* živiti, preživiti, rediti, prerediti, hraniti, gojiti, kojiti.
- Ernährer, *m.* rednik, reditelj, hranitelj; — *in, f.* rednica.
- Ernennen, *v. a.* naimenováti, imenováti, postávti, odlóčiti (za kar).
- Erneuen, Erneuern, *v. a.* obnoviti, ponoviti, ponávljati.
- Erneuerung, *f.* ponovljenje, obnovitva.
- Erniedrigen, *v. a.* ponižati, nižati, poniziti; sič — *v. r.* ponižati se.
- Ernst, *m.* Ernsthaftigkeit, *f.* resnóst, rěsnóba, terdna volja, stalnóba; (Streng) strogóst, ojstróst; im —e, brez šale, po pravíci; eš ist —, je rěsníca.
- Ernst, Ernsthaft, Ernstlich, *a.* rěsen, rěsnóben, stalen, ojster, stróg.
- Ernte, *f.* žetva; fig. dobitek, dohit, korist.
- Erntefest, *n.* žetvina oblětnica.
- Erntemonat, *n.* velkiserpán.
- Ernten, *v. a.* žeti, požěti; (Wein) nabráti, naběratí.

- Eroberer**, *m.* premagávec, zmagávec, dobitník.
- Erobern**, *v. a.* osvójiťi, posvójiťi, premagati, vzeti obládati; (gewinnen) predobiti, dobiti, priklóniti si.
- Eroberung**, *f.* osvójenje, vzétje, premága, obládanje; predobítje, dobit.
- Eröffnen**, *v. a.* odpréti, odperati, otvóriti; einen Brief —, razpečátiťi od. otvóriti list; (entdecken) razodéti, razkriti, objáviťi; seine Meinung —, svojo misel povédati; (anfangen) začéti, prichéti.
- Erörtern**, *v. a.* pretrésti, pretresováti, presódiťi, razsóditi, razsójvati, razjásniti.
- Erörterung**, *f.* pretrés, pretrésba, pretrésovanie; razsód, razsóda, razjásnilo.
- Erpicht**, *a.* auf etwas — sein, hrepenéti, kopernéti od. derhéteti po čem, željen, barek od. pohlépen česar biti.
- Erpressen**, *v. a.* iztláčéti, izžméti, izžémati, iztíščati; fig. izsísati, odréti, vgrabiti.
- Erproben**, *v. a.* poskúsiťi, izskúsiťi. Ipreskúšen.
- Erprobt**, *n.* izkúšen, zvéden.
- Erquicken**, *v. a.* okrěpčati, pokrěpčati, okrěpiťi, poživiti, oživiti.
- Erquickend**, *a.* krěpčáven, pokrěpčáven, poživiten.
- Erquickung**, *f.* okrěpčanje, pokrěpa, poživítva.
- Errathen**, *v. a.* vganiti, vgoniti, vgadati, pogódiťi.
- Erregen**, *v. a.* vzbuditi, vzdíci, vzročiti, vzrokováti, pobuditi.
- Erreichen**, *v. a.* doséči, doségniti, dospéti, steči; im Laufe —, dohitéti, dojtj; ein hohes Alter —, doživéti, dočákati starost.
- Erreichung**, *f.* doséga, doséžba, doség, dosežek, dospétek, dospétje.
- Erretten**, *v. a.* otéti, otévati, rěšiti, izbáviťi, spasiti.
- Erretter**, *m.* rěšitelj, otétnik, spasitelj.
- Errettung**, *f.* rěšítva, otétje, otétva, izbávenje, spasenje.
- Errichten**, *v. a.* postaviti, nastáviťi, napráviťi, podigniti, povzdíci; vtemeljiti, zavódiťi, vpeljáti.
- Erringen**, *v. a.* dokopáti se (do česar), zadobiti od. doséči z velikim trudam, steči.
- Erröthen**, *v. n.* zarudéti, zarumenéti, prebárvati se; (vor Schande) zastídiťi se; er erröthete, kri ga je polila, rudečica ga je obšla, srám ga je bilo.
- Erröthen**, *n.* rudečica; srám, stíd. Iklícati, dozváti.
- Errufen**, *v. a.* doklicati, pri-
- Errungenschaft**, *f.* stečevína.
- Ersättigen**, *v. a.* nasititi, nakěrmiti, nabúlati.
- Ersättlich**, *a.* nasiten, nasitlív; — keit, *f.* nasitnost, nasitlívost.
- Ersatz**, *m.* povračilo, vračilo, vračba, povernilo, vernilo, naknáda, dostáva.

Erfaufen, *v. n.* vtopíti se, vtoníti, potóniti. [píti.
 Erfaufen, *v. a.* vtopíti, pototí.
 Erfauffen, *v. a.* vstvariti, vstarjati, stvariti, stvoriti.
 Erfauffer, *m.* stvaritelj, stvarnik.
 Erfauffung, *f.* vstaritva, vstarjenje, stvorenje.
 Erfaullen, *v. n.* razlégati se, doněti, hruměti; zadoněti, zahruměti; razglasiti se.
 Erfaueinen, *v. n.* prikázati se, prikazovati se, pojaviti se, pomoliti se; vor Gericht —, pred sodbo dojtí od. priti; (von Büchern) iziti, na svět od. svitlo priti. [liti.
 Erfauffen, *v. a.* vstrěliti, ustrěti.
 Erfauffen, *v. n.* obnemáhati, oslaběti, oslabniti, potrošiti se, popustiti.
 Erfauffen, *v. a.* vbíti, vmoriti.
 Erfauffen, *v. a.* prikrásti se; zadobíti od. dosěci po ovinkih. [izlizati.
 Erfauffen, *v. a.* izmámíti.
 Erfauffen, *v. a.* popásti, vlovíti, vhlópíti, dohlópíti, pohávnúti.
 Erfauffen, *v. a.* izčepati, izprázniiti, izjěmati, izjěti; sich —, *v. r.* izprázniiti se; (an Kräften) oslaběti, vtрудiti se.
 Erfauffen, *v. a.* prestrášiti, preplášiti, poplášiti, vstrašiti, vplášiti.
 Erfauffen, *n.* stráh.
 Erfauffen, *a.* grozen, strašen, poplášen, strahovít.
 Erfauffen, *a.* prestrášen, vplášen, poplášen, pláh; —heit, *f.* stráh, vplášenost, trepět.

Erfauffen, *v. a.* stresti, vskolěbati, zmajati, potrésti.
 Erfauffung, *f.* strés, potrés, vskolěbanje.
 Erfauffen, *v. a.* otežiti, stežati, steškati; das Herz —, stiskati sercě.
 Erfauffen, *v. a.* dosěci, doletěti, vletěti (do česar).
 Erfauffen, *v. a.* vglědati, zaglědati, dozrěti, zapáziti; (erwählen) izbráti, izvóliti; seine Zeit —, ob svojim času kej storiti; aus dem Schreiben —, iz pisma vidíti od. spoznáti.
 Erfauffen, *v. a.* poverníti, povračati, naknáditi, naměstiti, nadoměstiti, nadomestovati, dostáviiti. [vzdihnutí.
 Erfauffen, *v. n.* vzdihnutí, poErfauffen, *a.* dataus ist —, iz tega se vidi od. iz tega je očitno.
 Erfauffen, *v. a.* zapěti.
 Erfauffen, *v. a.* izmisliti, iznájti, izmisljovati.
 Erfauffen, *v. a.* prihrániti.
 Erfauffen, *f.* prihrána, prihranítva.
 Erfauffen, *v. a.* priigráti, dobiti po igri.
 Erfauffen, *v. a.* naprésti.
 Erfauffen, *v. n.* hasniti, hasnováti, koristiti.
 Erfauffen, *a.* hasnjív, koristen; —heit, *f.* hasnjívnost, korístnost.
 Erft, *ad.* šele; (am ersten) v pervič, v pervo; stoperv, najprěj, najpréd; (eben jezt) kar, ravno kár, ravno zdaj, zdajci.

- Erstarren, *v. n.* ojačiti se, opomáagati si.
- Erstarren, *v. n.* odreveněti, otěrpniiti, premřěti, obtogěti, oblesěti, opanjěti, zapanjěti, sterđiti se.
- Erstatten, *v. a.* poverniti; povvráati, nadoměstiti; Bericht —, poročěti, oznáñiti, na znanje dati, objávití.
- Erstattung, *f.* povernítva, povvrácha, vracha; poročěba, oznánba.
- Erstaunen, *v. n.* začúdití se, zavzěti se; osterměti, osúpniti.
- Erstaunen, *n.* čudo, začúdenje, zavzětje, osterménje, osúpniti.
- Erstaunlich, Erstaunenswürdig, *a.* začúdljiv, zavzěten, strahovit; — *ad.* strahovito, neizměerno. ljen; osúpnjen.
- Erstaunt, *m.* zapánjen, začúdit.
- Erste, (ber, die, das) *num.* prvi.
- Erstehen, *v. a.* prebósti, prepěhñiti.
- Erstehen, *v. n.* vstati, uzkeršñiti; — *v. a.* dostáti, poverniti. lsnútje.
- Erstehung, *f.* vstanje; uzkeršñenje.
- Ersteigen, *v. a.* verh dosěči, na verh pñiti, prekoračiti.
- Erstens, *a.* prvič, v prvo.
- Ersterben, *v. n.* vmřěti, vmirati; (von Gewächsen) vsahñiti, posušiti se.
- Erstgeboren, *a.* pervorođen; — *er, m.* prvo rojěnac, pervěnac.
- Erstgeburt, *f.* pervorođstvo, pervorojěnstvo; das Recht ber —, pervěnstvo.
- Ersticken, *v. a.* zadušiti, zagušiti, zadávití; — *v. n.* zadušěti, zadušiti se u. s. w.
- Erstlich, *ad.* prvo, prvič.
- Erstling, *m.* novina, pervina, perviplód; pervěnac, pervák.
- Erstrecken, *v. a.* natěgniti, raztěgniti, napěti, napénjati, rozpěti, rozprostřěti, sích — *v. r.* segati, seči, prostírati se, protězati se; sích auf Alle —, vse obsěže.
- Erstreiten, *v. a.* pribóriti, pribojáriti, pribojováti.
- Erstummen, *f.* Verstummen.
- Erstunken, *a.* — und erlogen, gola od. očitna láž.
- Erstürmen, *v. a.* osvójití, na juríš vzeti. lprosíti.
- Ersuchen, *v. a.* poprositi, nastápeni.
- Ertappen, *v. a.* zasáčiti, vjeti, vloviti, popásiti.
- Ertheilen, *v. a.* podělití, dělití, dati. lriti.
- Ertöben, *v. a.* vsmeriti, vmořěti.
- Ertönen, *v. n.* oglasiti se, zadoněti, zazvoněti, zahruměti; die Todtenglocke ertönt, mertváški zvón zaklénka.
- Ertrag, *m.* doněsek, znesek, dohódek.
- Ertragen, *v. a.* preněsti, přenášati; fig. preterpěti, prestatí.
- Erträglich, *a.* přenosljiv, znosen, preterpljiv; es ist noch —, je še za obstáti; — keit, *f.* přenosljivost, znosnost.
- Ertrag am, *a.* donesljiv, ploden.
- Ertränken, *v. a.* potopiti, potóniti.
- Erträumen, *v. a.* dosanjáti.

Ertrinken, *v. n.* vtopiti se, potopiti se, vtoniti.

Ertrögen, *v. a.* prikljubováti, s kljubvanjem zadobíti.

Erübrigen, *v. a.* prihrániti.

Erwachen, *v. n.* zbudíti se, prebudíti se, zdramiti se. [zrasti.

Erwachsen, *v. n.* prirásti, dorásti, Erwachsen, *a.* odrášen, dorášen, zrašen. [misljováti.

Erwägen, *v. a.* premisliti, pre-

Erwählen, *v. a.* izvolíti, izvoljiti, zvoljiti, izbráti.

Erwählung, *f.* izvolitva, zvolitva. [niti, spomniti.

Erwähnen, *v. a.* oméniti, spomē-

Erwähnung, *f.* omēna, spomēna.

Erwärmen, *v. a.* sogréti, pogréti, pregreti, zgreti; ogríjati, ogrévati.

Erwarten, *v. a.* počákati, čakati; dočákati, pričákati; (hoffen) pričakováti, nadjati se.

Erwartung, *f.* počakanje, počakovánje; pričakovánje, nada.

Erwecken, *v. a.* zbudíti, prebudíti, zdramiti; vom Tode —, od smerti zbudíti, uzkrísiti; (erregen) vzročíti, vzrokovati, zbudíti, pobudíti; Efel —, gnjusiti se, gabiti se.

Erwehren, *sich, v. r.* vbrániti se, obrániti se, začúvati se, vhabati se.

Erweichen, *v. a.* omečíti, omečati, omečšati; (rühren) ganiti.

Erweichend, *a.* mečiven, omečiven; ganjiv, mil.

Erweis, *f.* Beweis.

Erweisen, *v. a.* izkázati, dokázati, posvedočíti.

Erweislich, *a.* dokazljiv, dokaziv; — feit, *f.* dokazljivost, dokazivost.

Erweitern, *v. a.* razprostrániti, razprostóriti, razširiti, širiti, razširjati.

Erwerb, *m.* dobitek, dobiček, zaslúga, zaslúžek, prislúžek, pridélek.

Erwerben, *v. a.* prislúžiti, zaslúžiti, dobiti, steči, pridélati.

Erwerbsam, *a.* deláven, obertent, raden; — feit, *f.* delávnost; radnost, obertnost.

Erwerbszweig, *m.* poživnost, živež

Erwidern, *v. a.* verniti, vračati, poverniti, povráti; (antworten) odgovoriti.

Erwiderung, *f.* povračilo, vračilo, povernilo; odgovor.

Erwischen, *v. a.* zasáčiti, vloviti, vjeti.

Erwuchern, *v. a.* navóhrati, pivóbrati, z voberníjo dobiti.

Erwünscht, *ad.* po volji, pohváli; — *a.* zaželjen.

Erwürgen, *v. a.* zadáviti, zadržniti, zadušiti.

Erz, *ad.* velik, pre, arci.

Erz, *n.* rud, ruda, brón, bronec; méd.

Erzader, *f.* rudna žila

Erzählen, *v. a.* pripovédováti, pripovédati, praviti.

Erzähler, *m.* pripovédovavec.

Erzählung, *f.* pripovédovánje; pripovést, povést, pripovédba, pripovédka, povéd.

Erzbetrüger, *m.* goljuf goljufov.

Erzbischof, *m.* nadvladika, nadškóf, veliki škóf.

- Erzbiſthum, *n.* nadškofija.
 Erzböſe, *a.* prehúd, prehudóben, prehásan, zločést.
 Erzböſewicht, *m.* veliki hudobnež, prehudóbnjež.
 Erzbieh, *m.* zmekávec, tat tavov, zmikávt.
 Erzgeigen, *v. a.* skazati, izkázati.
 Erzgen, *a.* ruden, medén, bronast, brončnat.
 Erzengel, *m.* arhángelj.
 Erzgeugen, *v. a.* roditi; (hervorbringen) pridélati, izdélati, izvésti.
 Erzgeuger, *m.* roditelj, izvoditelj.
 Erzgeugniß, *n.* izvód, proizvod, pridélek, izdélek, plód.
 Erzgeugung, *f.* zaród, rojenje; (bei Thieren) zaplód; plód.
 Erzgebirge, *n.* rudnata gora; Krušna gora.
 Erzgrube, *f.* rudnik, predéh.
 Erzhaltig, *a.* rudovit.
 Erzherzog, *m.* nadvojvoda; — *in*, *f.* nadvojvodica.
 Erzherzoglich, *a.* nadvojvodov, nadvojvodski.
 Erzherzogthum, *n.* nadvojvodina, nadvojvodija. [stvo.
 Erzherzogwürde, *f.* nadvojvod.
 Erzziehen, *v. a.* odgójiti, gojiti, odrediti, rediti, izrediti, izkójiti.
 Erziehler, *m.* odgojitelj, reditelj; — *in*, *f.* odgojitelea, rednica.
 Erziehung, *f.* odgójenje, odgójreja, rejenje.
 Erziehungsanstalt, *f.* gojiše, odgojalíše, hranilíše, izrejalíše, odgojilnica, odgojilnica.
 Erziehungskunde, *f.* dětovódstvo.
 Erzielen, *v. a.* (nach etwas zie-
- len) měriti, naklépati; (erreichen) doséči.
 Erzittern, *v. n.* strepetáti, stresti se, potrésti se, zaderhtěti, stresniti se. [nadključár.
 Erzämmerer, *n.* nadkómornik, Erzkanzler, *m.* nadpečátnik.
 Erzlügen, *m.* lažnjívi lažnjívec.
 Erzmarſchall, *n.* nadmaršál, nadvojskovód.
 Erzſchaſtmeiſter, *m.* nadblagájnik.
 Erzſchenk, *m.* nadčašnik.
 Erzürnen, *v. a.* razjéziti, razserditi, razkáčěti, razgnjěvati, raztogótiti.
 Erzwater, *m.* očaák, predéh.
 Erzwingen, *v. a.* prisiliti, dosílití, izsiliti.
 Eš, *pr.* to, ovo; ono.
 Ešche, *f.* Ešchenbaum, *m.* jesen, jasan; limóvec.
 Ešchen, *a.* jesenov, jasanov.
 Ešchenholz, *n.* jesenovína.
 Ešchenwald, *m.* jesénovje.
 Ešel, *m.* osel; — čen, *n.* oslič, oslé.
 Ešelei, *f.* oslaríja, oslárstvo.
 Ešelein, *f.* Ešelchen.
 Ešelhaft, *a.* oslast, oslóvski.
 Ešelin, *f.* oslica.
 Ešelsarbeit, *f.* živínsko délo, pretézko délo.
 Ešetsfüllen, *n.* oslé. [koža.
 Ešetshaut, *f.* oslóvčina, oslóva
 Ešetskopf, *m.* oslóva glava.
 Ešetsohr, *n.* oslóvo uho; (in Büchern) zašerlec.
 Ešestall, *m.* oslárnica.
 Ešestreiber, Ešeshirt, *m.* oslár.
 Ešpe, *f.* Ešpenbaum, *m.* osika.
 Ešpen, *a.* osikov.
 Ešpenholz, *n.* osikovína.

- Eß, *n.* (in der Karte) svinja.
 Eßbar, *a.* jédljiv, snedljiv;
 — teit, *f.* jédljivost.
 Eße, *f.* ogníše, pečnica, žgal-
 nica, ješa.
 Eßen, *v. a.* jésti, pojésti, snesti.
 Eßen, *n.* jéd, jédilo, piča,
 hrana.
 Eßer, *m.* jédec; ein Vielesser,
 snedež, snedúh, jédún, po-
 jedúh.
 Eßgabel, *f.* vilce, vilice.
 Eßig, *m.* kis, okis, océt, jesih.
 Eßigbrauer, *m.* kisovár; — ei,
f. kisovárna.
 Eßigtauer, *a.* prekísel.
 Eßlöffel, *m.* žlica.
 Eßlust, *f.* Appetit.
 Eßwaare, *f.* jestvína, živež,
 jestivo, jednina.
 Eßtrich, *n.* tlak, oblíž.
 Ethnographie, *f.* narodopis, na-
 rodopisje.
 Etliche, *pr.* nektéri, nekatéri,
 nekóji; nekoliko; — mal,
ad. nekóljkokrat, nekolli-
 kokrat.
 Etwa, *ad.* mordè, morebiti, zna-
 biti, lahko.
 Etwas, *ad.* nekaj, nekóljko,
 nekoliko, koljčikaj, kaj.
 Euch, *pr.* vas; — zwei, vaju,
 vaji. [zavol] vas.
 Euer, — e, *pr.* vaš; — twegen,
 Eule, *f.* sova, vjér, čúk, čóp.
 Eulenspiegel, *m.* burkež, burklež.
 Eunuch, *m.* kopenik, skoplenc,
 kaženik.
 Eurige, *pr.* vaš.
 Euler, *n.* vime.
 Evangelisch, *a.* evangélski.
 Evangelist, *m.* evangelist.
- Evangelium, *n.* evangélje, va-
 njélje.
 Ewig, *a.* věčen, věkovit, věčit,
 vekovēčen; — *ad.* věčno,
 věkoma, na věke, věkomaj.
 Ewigkeit, *f.* věčnost, nekóvi-
 tost, věkovēčnost.
 Examen, *f.* Prüfung.
 Examiniren, *f.* Prüfen. [tlost.
 Excellenz, *f.* prejasnost, presvi-
 Execution, *f.* potéra.
 Executiv, *a.* izvediven, izpel-
 javen.
 Exempel, *f.* Beispiel.
 Exemplar, *n.* eksemplár; (Ab-
 druck) iztis, iztisek, natisek.
 Exemplarisch, *a.* izgléden, v
 izgléd. [bine, bilje.
 Exequien, *pl.* zadúšnice, zadúš-
 Exerciren, *v. n.* uriti se, vezhati
 se od. vaditi se (v orožju).
 Exercirplatz, *m.* urjiše, vadíše
 (v orožju).
 Eril, *f.* Verweisung.
 Eriliren, *f.* Verweisen.
 Eristenz, *f.* bistvo, bitje.
 Eristiren, *v. n.* bivati, biti.
 Expectoriren, *sich, v. r.* izprázni-
 serce. [právljati.
 Expediren, *v. a.* odprávi, od-
 Expedit, *a.* gotov; berz, hiter.
 Expedition, *f.* odprávljanje.
 Expeditor, *m.* odprávník, od-
 pravítelj.
 Experiment, *n.* skusba, poskús.
 Explication, Expliciren, *f.* Erklä-
 rung, Erklären.
 Exterieur, *n.* zvnájsina, zvu-
 nájsnost.
 Extra, *ad.* posebno, soséбно.
 Extract, *f.* Auszug.
 Extrahiren, *f.* Ausziehen.

Ertra-Post, *f.* izredna pošta, posebni vozovlak.
 Extrem, *n.* skrajnost, skrajina.
 Erulant, *f.* Berwiesener.
 Eh, *f.* Ei.

F.

Fabel, *f.* basen, basna, zmislík, zmislénka, bajka.
 Fabeldichter, *m.* basník, basnoslóvec. Ineverjéten.
 Fabelhaft, *a.* izmisljen, basnjast, Fabellehre, *f.* basnoslóvje.
 Fabeln, *v. n.* basáti, basnováti, zmisljávati, lagáti, pripovedati, blesti. Iljati.
 Fabricien, *v. a.* deláti, naprav-
 Fabrik, *f.* fabrika, továrna.
 Fabricant, *m.* fabrikánt, továrník.
 Fach, *n.* preděl, predal, predelce; polica, hranba; (Geschaft) opravilo, delo.
 Fachen, *v. a.* pahati.
 Fächeln, *v. a.* pahljati, opahljati, opahováti, hladiti, mahláti, pihljáti, veti, vejati.
 Fächer, *m.* pahalo, pahljáča, hladilo, věterník, věternica, mahálnica.
 Facit, *n.* znesek, skupnina.
 Fackel, *f.* baklja, plamenica, svetilka, lučina.
 Fackeln, *v. n.* blisketáti, plam-
 tėti, blešėti, plamenėti.
 Fackelträger, *m.* baklonóša, bakljonós.
 Fackelzug, *n.* bakljáda.
 Facsimilie, *n.* snetek.
 Factor, *m.* delovoditelj, delo-
 vódja; (im Rechnen) činivka, vekčávka.
 Factorei, *f.* delovodstvo.
 Factur, *f.* račún tergovski.
 Facultät, *f.* fakultét, učilšče.
 Fade, *a.* neslán.
 Faden, *m.* nit, sukanc; (Klaff-
 ter) sezenj.
 Fädchen, *n.* nitka, nitica.
 Fadennackend, *a.* gol in nág, gol in bós.
 Fadennudeln, *pl.* rezanci.
 Fadenreht, Fadenweise, *ad.* po niti.
 Faden Scheinig, *a.* ředek.
 Fadenwurm, *m.* živa nit.
 Fagott, *m.* fagot.
 Fagottist, *m.* fagotist.
 Fähig, *a.* sposoben, zmožen, kader, prikláden, umen, učljiv.
 Fähigkeit, *f.* sposobnost, umnost, zmožnost, prikládnost.
 Fahl, *a.* žoltikljat, bléd, žoltkast, plavanjklat, vél.
 Fahne, *f.* zastáva, bandéra, bandéro. Ištávník, bandéraš.
 Fahnenjunker, Fähndrich, *m.* zahátnenwaché, *f.* straža pred taboram.
 Fahnschmied, *m.* kovač vojáški.
 Fahrbar, *a.* vožen, (von Stüssen) broden, brodiv.
 Fähr, *f.* brod, brodiše, prevóz.
 Fahren, *v. n.* peljati se, voziti se; — *v. a.* peljati, voziti, vesti; — lassen, opustiti, pustiti; in die Augen —, zaleteti se v oči.
 Fährgehd, *n.* brodnina, brodarina.
 Fährlosig, *a.* nemáren, nemarljiv, zamarljiv, leniv.

Fahrlässigkeit, *f.* nemárnost, nemarljivost, lenivost.

Fahrgeleise, *f.* Geleise.

Führmann, *n.* brodnár, brodnik.

Fahrniß, *f.* imétek, blagó, premoženje, glešt (gibivo).

Fahrt, *f.* voznja, pot, potovánie.

Fährte, *f.* sléd, osléd, trag.

Fahrweg, *m.* vozni pót, vozna cesta, kolovóz, koléje.

Fahrzeug, *n.* ladja, barka, brod, šajka, čoln.

Falb, *f.* šabl.

Falbe, *m.* žoltko, žoltec, žolti konj; — *f.* žolta, žolta kobila.

Falke, *m.* sokol. [sokolam.

Falkenbeize, Falkenjagd, *f.* lov z Falken, *a.* sokólovi.

Falkenier, *m.* sokólnik.

Falknerer, *f.* sokolárstvo, sokólnja.

Fall, *m.* pad, pádec, padljej, padež; (Abnahme) vpád, vpádanje; (Worfall, Zufall) primérlej, slučaj, prigódek, zodek; (in der Sprachlehre die Endung) padež, pad.

Fallbrücke, *f.* Zugbrücke.

Falle, *f.* pást, padalica; (Nachstellung) zanjka, zvijáča.

Fallen, *v. n.* pasti, padati, vpasti; (sich wund) pobiti se, pohijati se; (sich zu Tode) vbiti se; (im Preise) vmánjšati se, vpasti; (von Flüssen) vtekati, vteči, padati; (Freipren) cernkni, krepniti, pogíniti; einem um den Hals —, kogar objéti; einem zu Füßen —, pred kogar se vreči; ins Wort —, komú v besédo seči, besédo

presekatí; einem schwer —, britko komú biti; Hoffnung — lassen, upanje zgubiti, obúpati.

Fällen, *v. a.* (Bäume) podréti, podérati, posekati; (erschießen) vstre liti; ein Urtheil —, razsódití, sod izreči, odlóčiti.

Fällig, *a.* zapádel.

Falliment, *n.* bankródstvo.

Falliren, *v. n.* bankrotirati.

Falls, *ad.* ako, če.

Fallschirm, *m.* venčik, padostroj.

Fallschiff, *m.* zanjka, progla, pást; (Nachstellung) zvijáča, zvijáčina.

Fallsucht, *f.* božjást, padavica.

Fallsüchtig, *a.* božjásten, padavičen.

Falthür, *f.* lesa, klupa.

Falsch, *a.* lažnjiv, kriv, golúfen; — Geld, ponaréjen dnár; falscher Mensch, zavít, nevoščljiv človek; falsch schwören, po krivim priségati, od. rotiti se.

Fälscher, *f.* Verfälscher.

Fälschheit, *f.* laž, hudobija, goljsija, golúfnost. [kriv.

Fälschlich, *ad.* lažljiv, lažnjiv.

Falsett, *n.* Falsettimme, *f.* glás nenarávni.

Falte, *f.* guba, zgiba, gerba, navráp, guza. [gerbica.

Fältchen, *n.* gubica, zgibica.

Fälteln, *v. a.* v gubice zbrati, v zgibice zložiti od. zlagati, zgibčati, zgibiti.

Falten, *v. a.* nabirati, gubati, zgibiti, v gube zbrati, v gube skladatai; Hände —, roke sklepniti od. sklepati.

Falter, *m.* metúlj, veša.

Faltig, *a.* nabrán, gubat, zgi-
bát, gerbat, gerbast, navrá-
pan, guzast.

Falz, *m.* zguba, brazda; (Kinne,
Fuge) žleb, žlód, reža, vréz,
jarek.

Falzbein, *n.* gladilo, gladilka.

Falzen, *v. a.* v gube zložiti ob-
skladati; (Falze einschneiden)
vžlebiti, žlebe vrezati; (ab-
schaben bei den Säubern) ostrú-
gati, strugati.

Familiär, *a.* prijáteljski, pri-
jazen, dománj.

Familie, *f.* družina, rod, rod-
bina, rodovina.

Fanatiker, *m.* prenapétnož.

Fanatísmuš, *m.* soblázen.

Fang, *m.* lov, vlov, lovitva,
lovlénje.

Fangeisen, *n.* pást, lovka.

Fangen, *v. a.* loviti, vloviti,
vjeti, vjemati, zgrabiti;
(Feuer —) vneti se, vnemati
se, vžgati se; fig. razserditi
se, razjézati se. [verša.

Fangnetz, *n.* mreža lovska, zanjka,
Fantasie, *f.* vmišljáva, domiš-
ljáva, obráznost, domišlji-
vost.

Fantasiren, *v. n.* sanjáti, blesti,
blancováti, domišljávati,
blaznováti, blazniti.

Fantast, *m.* sanjavec, bedálež,
pahnjeneč, blaznívec, bla-
znik. [zmišlen.

Fantastisch, *a.* sanjáški, blaznív,
Farbe, *f.* boja, barva; (im Kar-
tenspiele) mast; (die Gesicht-
farbe) lice.

Färbeholz, *n.* lés za bojärenje.

Färbekunst, *f.* bojárstvo, bo-
járška umétnost, bojárja.

Färben, *v. a.* bojiti, bojárati,
barvati; — sich, *v. r.* (vom
reifenden Doh) dozrívati: (sich
grün —) zelenéti, zeleniti se,
(sich gelb —) rumenéti, ru-
meniti se.

Farbenmischung, *f.* měšanje boj.

Farbenspiel, *n.* prelivanje bárov.

Farbenspielen, *v. n.* prelivati se.

Färber, *m.* bojár, barvár.

Färberei, *f.* bojárja, bojärenje,
barvanje. [järenje.

Färberkessel, *m.* kotel za bo-
järenje, f. brošč.

Farbig, *a.* pobójen, barvit,
prižan, pisan.

Farrenkraut, *n.* prapat, prapret,
praprot, prapat.

Färse, *f.* junica, telica, ja-
lóvnica.

Färsenkab, *n.* telička.

Farz, *m.* perdec, perdež, pezd.

Farzen, *v. n.* perdniti, perdéti,
pezdéti.

Fasan, *m.* fazán; bažant.

Fasanerie, *f.* fazánerija, fazán-
ja; bažantništvo.

Fasanenwächter, *m.* fazánar.

Faschine, *f.* snóp, otépek, snopič.

Faschinenwerk, *n.* snopje, oté-
povje.

Fasching, *f.* Fastnacht.

Fasel, *m.* pleme, rod, plod.

Faseler, Faselhanf, *m.* budalo,
vetrenjak. [budaláščina.

Faseleri, *f.* bedalija, traparija,
Faselhaft, Faselig, *a.* búdalast,
šaljiv, traparski, lahkomis-
léc.

Faseln, *v. n.* blesti, blancováti,

- bedáliti, sanjati, šaliti se, (znehmen) množiti se, pleméniti se. llasek.
- Fasen, *m.* tanka nit, nitka, Fafen, *v. a.* čajzati.
- Fasennackend, *a.* golonág, gol, nag.
- Faseole, *f.* feržól.
- Faser, *f.* nitka, kitka, žilica, miška, žilka.
- Faserig, *a.* nitkast, žiličen, žilčnat, miškav, žilovit.
- Fasß, *n.* sod, pučel, brenka, bečva.
- Fasßbinder, *m.* sodár, pučelár, bečvar.
- Fasßchen, *n.* sodič, pučelik, brenčica, bečvica.
- Fasßbaube, *f.* doga.
- Fassen, *v. a.* (ergreifen) prijéti, popásti, zagrabití, zgrabiti, vloviti; (Steine in Gold) vložití, vstávití, obložiti, okovávati z zlatam; (in sich enthalten) zaderžati, obséci, zapopásti; (begreifen) zapopásti, razúmeti, pojmiti, zastópiti; Muth —, ohrábiti se, sagóriti se, osérciti se, (sich fassen) zavéstí se, k sebi priti, sítí turž —, na kratko reči od. povédati; einen Worsatz —, predvzétí si; (sich gefasst machen auf etwas) pripraviti se na kaj; Wurzel —, vkoreníniti se, zakoreníniti se, vrasti se.
- Fasßahn, *m.* pipa.
- Fasßlich, *a.* razumljiv, razúmen, razumen, uméven, zastópén, zastopljiv, zapopadljiv, razgovéten.
- Fasßlichkeit, *f.* razumljivost, raz-
umévnost, zastopljivost, razgovétnost, umévnost.
- Fasßreif, *m.* obroč, obránk.
- Fassung, *f.* (eines Steines) okov, opráva, (des Gemüthes) zavést, zavéd, mir od. pokój dušni; außer Fassung sein, ne zavéstí se; in seiner Fassung bleiben, miren ostáti.
- Fassungskraft, *f.* razúim, razumévna móč, razumévnost, razúimnost.
- Fasßapfen, *m.* čép.
- Fast, *ad.* skoro, skor, skorej, malo da ne, majhno da ni.
- Fasten, *v. n.* postiti se, postovávati se. lstitva.
- Fasten, *n.* post, posténje, post.
- Fasten, *f.* post.
- Fastenspeise, *f.* postna jéd.
- Fastenszeit, *f.* post, veliki od. dolgi post.
- Fastnacht, *f.* pust, mesopúst, (— halten) pustovávati.
- Fastnachtstheufbarkeiten, *pl.* zabave, veselice pustne.
- Fasttag, *m.* post, dan postni.
- Fatal, *a.* vsóden (unangenehm) nesréčen, neprijéten.
- Fatalität, *f.* nesréča, beda.
- Fatum, *n.* osóda, udes.
- Faul, *a.* gnjil, trohljiv, perhnél, trohnél, trohnév; (träge) lén, léniv, nemáren.
- Faulbaum, *m.* kerhlika, kerlika.
- Fäule, Fäulniß, *f.* gnjilóba, gnjilína, gnjilost, trohnóba, gnjilád; glén, glenóba.
- Faulen, *v. n.* gnjiti, gnjiliti, perhnéti, trobnéti.
- Faulenzen, *v. n.* léniti se, léniv bití, vmanjúhe pasti, pose-

- dováti, postópati, roke kri-
zem deržati, lénóšiti.
- Faulenzer, *m.* lénúh, lénívec,
lénjak, zavaljúh, vmanjúh.
- Faulenzeret, *f.* lénóst, lénóba,
lénivost, vmanjóst.
- Faulenzerin, *f.* lénívka, lénjáča.
- Faulfieber, *n.* gujila tresljika,
mačúh.
- Faulheit, *f.* *f.* Faulenzeret.
- Faulthier, *n.* lenívec, tibohód.
- Faum, *f.* Schaum.
- Faust, *f.* pest, pestníca; fig.
roka, eine — voll, prišče,
perišče. [pešica.
- Fäustchen, *n.* pestica, pešicka.
- Fausthandschuh, *m.* rokavica.
- Faustrecht, *n.* pestna pravica,
pravda silnega.
- Favorit, *m.* *f.* Günstling.
- Faren, *pl.* norčije, bedačije.
- Februar, *m.* svečan, február;
(islr.) veljáča; (čeč.) unor;
(poln.) luty.
- Fechten, *v. n.* (kämpfen) bojváti
se, biti se, boriti se; (kunst-
gemäß fechten) mečováti se,
boriti se, pikati se; (besseln)
prositi, beráčiti; (mit Worten)
prepírati se, pravdati se, pri-
kárjati se. [bojvávec.
- Fechter, *m.* boják, borec.
- Fechthandschuh, *m.* rokavica za
mečovánje.
- Fechtkunst, *f.* borenja umetnost,
mečovarija, mečovávstvo.
- Fechtmeister, *m.* boreški mojster.
- Fechtplatz, *m.* boríše, mečova-
lišče. [vánje.
- Fechtschule, *f.* šola za meče-
- Feder, *f.* (am Vogel und zum
Schreiben) pero, pere, peresce;
- (Federn überhaupt) perje; (auf
dem Hute) kop, peruška; (am
Spinnrade) perotníca, peret-
níca; (Borsten von wilden
Schweinen) ščetina; (Kloffe-
der) plavúta, splav, perotníca.
- Federbett, *n.* pernica, pernata
postelj.
- Federbüchse, *f.* pernjak, perotnjak.
- Federbusch, *m.* perjanica, kóp,
kopa. [raztegljiv.
- Federhart, *a.* tverd ko pero;
- Federharz, *n.* smola raztegljiva.
- Federhut, *m.* klobuk, s perjanico.
- Federig, *a.* pernát, poln perja,
perénat.
- Federicht, *a.* perjast, perénast.
- Federkiel, *m.* perót, pisék, cev
od perésa.
- Federkraft, *f.* raztegljivost.
- Federkrieg, *m.* križevni od. pi-
sméni prepír.
- Federkissen, podglávník pernati.
- Federlaus, *f.* tekút.
- Federleicht, *a.* lahek ko perje
od. perésece.
- Federlos, *a.* brez perja. [nik.
- Federmesser, *n.* perorézec, perés-
Federn, *v. n.* perje zgubíti, od.
pušćati, skubsti se, perjiti
se.
- Federpose, *f.* *f.* Federkiel.
- Federspiel, *n.* strašilo za ptice;
lov z sokolam.
- Federspule, *f.* Federkiel.
- Federvieh, *n.* peretnína, perut-
nína, kuretína, pernata ži-
vád.
- Federwildpret, *n.* pernata div-
jáčina, divja perutnína.
- Fee, *f.* vila, hěla žena, roje-
níca, žalek žena, modrica.

- Feenmärchen, *n.* basen od vil.
- Fege, *f.* rešeto.
- Fegefeuer, *n.* vice, ice.
- Fegeu, *v. a.* čistiti, očistiti; (auskehren) pomésti, pométati; die Birnen — obrezati, obrezováti; den Beutel — žep od. možno komú prazniti.
- Fehe, *f.* vojna, raspra, boj, razpór. [popelica.
- Fehe, *f.* hëla (sibirska) veverica.
- Fehl, *f.* Fehler.
- Fehlbar, *a.* grěšen, grěšiven, pregrěšen, spotekljiv, omilen.
- Fehlbarkeit, *f.* grěšnost, pregrěšnost, spotekljivost, omilnost. [šana.
- Fehlbitte, *f.* prošnja neuslišen.
- Fehlen, *v. n. u. a.* (unmoralisch handeln) pregrěšiti se; (irren, sich täuschen) zmotiti se, zablódi, motiti se; bloditi, blósti; (nicht treffen) ne vganiti, ne vgoditi; (mangeln) manjkati, menjkati, ne iméti, pománjkati; (entfernt sein) memo biti; (was fehlt Ihnen?) kaj Vam je?
- Fehler, *m.* (moralischer) pregrěha, pregrěšek, mana, napáka, napěnost, zablóda, zablódek; (Fehler) zmota, blód, blodha, omil, blodnja. (Mangel) manjkanje, pománjkanje, nedostátek.
- Fehlerfrei, *a.* brez pregrěška, brez zmote, izvršten.
- Fehlerhaft, *a.* pregrěšen, pregrěšljiv; napčen, blodliv, zablódljiv. [ljati se.
- Fehlfahren, *v. n.* ne prav pel-
- Fehlgang, *m.* zablóda, zablódenje, zajdenje.
- Fehlgehen, *v. n.* ne prav iti, bloditi, zajti, zablódi.
- Fehlgreifen, *v. n.* memo seči.
- Fehlgébären, *v. n.* spóviti (bei Thieren) zvreči. [ljenje.
- Fehlgeburt, *f.* spóvitje; zver-
- Fehlgriff, *m.* mimosézlej; omil, zmota, zmotnjáva.
- Fehlschießen, *v. n.* memo stréliti.
- Fehlschlagen, *v. n.* memo vdariti; (misslingen) memo pokázati komu, noriti kogar.
- Fehlschlag, Fehlschuß, Fehlstoß, Fehlstreich, *m.* prepáh, pre-máh, prestrél, napáka.
- Fehlstossen, *v. n.* mimo pahniti.
- Fehltreten, *v. n.* mimo stopiti, prestópititi se, spoteknititi se.
- Fehltritt, *m.* prestópek, pregrěšek, spotiklej.
- Fehlwerfen, *v. n.* memo vreči, ne vganiti.
- Fehm, *f.* Fehmgericht, *n.* tajna sodba za glavni (v starih časih).
- Fehm, *f.* (Eichelmast) žir, žirovína; stog, kopica. [lnina.
- Fehmgeld, *n.* žironica, žirov-
- Feier, *f.* slavnost, slovéznost, svečanost; praznovánje, posvećenje (Ruhe) pokój, delá-púst praznovánje, odmor, izlásek. [lopúst.
- Feierabend, *m.* delá-púst, dě-
- Feierkleid, Feiertagskleid, *n.* prázna od. praznična obleka.
- Feierlich, *a.* slovezen, veličésten, prazničen; svečan, slaven, svečan.
- Feierlichkeit, *f.* slovéznost, ve-

- ličest, veličestnost, svečanost, slavnost.
- Feiern, *v. a.* (festlich begehen) obhajati, praznovati, častiti, svetiti; (ausruhen) počiti se, počivati, izlaskiti se, praznovati; (müßig sein) brez posla postopati, lenušiti, praznovati.
- Feiertag, *m.* praznik, svetek.
- Feiertaglich, *a.* prazničen, prazen. lkovánje.
- Feierung, *f.* praznovanje, svet-Feige, *a.* plašen, plašljiv, bojééc, plah, malodúšen, prestrašen.
- Feige, *f.* smokva, figa.
- Feigenbaum, *m.* smokvino od figino drévo, figa.
- Feigheit, *f.* plašljivost, bojéčnost, plahóta, malodúšnost, plašnost. ljiv, bojéč.
- Feigherzig, *a.* malodúšen, plaš-Feigherzigkeit, *f.* Feigheit.
- Feigling, *m.* plašún, baba, ba-bež, mehkač, beba.
- Feil, *a.* na prodaj; — bieten, na prodaj postaviti, pródati, na prodaj iméti; (eine — Seele) podkupljiv človek.
- Feile, *f.* pilo, pila.
- Feilen, *v. a.* piliti.
- Feilenhauer, *m.* pilár.
- Feilicht, *a.* Feilspäne, *pl. m.* pilinjad, vpliki, pilotine, pilinje.
- Feilschen, *v. a.* trgovati, za ceno vprašati, teržiti, kupčováti.
- Fein, *a.* tanek, droben, tenek; (artig) dvorljiv, nraven, pošten; (zart) droben, tanek, prijéten, nježen; (ein gutes
- áußeres Ansehen haben) perličén, gladek, ličen; (schlau) prebrisan, vmeten, zvit; — es Gold) čisto zlato.
- Feind, *m.* sovražnik, neprijátelj, čertívec, protivnik, zopernik, dušman.
- Feindin, *f.* sovražnica, neprijáteljica, protivnica.
- Feind sein — werden, *v. n.* neprijátelj biti, sovražiti (kogar) čertiti, zavideti, nenavideti.
- Feindlich, *a.* neprijáteljski, sovražén, neprijáteljn, zopern, protivén.
- Feindschaft, *f.* neprijáteljstvo, sovražtvo, sovražba, nenaništ.
- Feindschaftlich, *f.* Feindlich.
- Feindselig, *a.* sovražljiv, neprijátljiv, zopern, sovražén, protivén.
- Feindseligkeit, *f.* sovražljivost, zopernost, neprijátljivost, protivnost.
- Feinheit, Feine, *f.* tankóta, tankost; lépóta, dvornost.
- Feist, *a.* tolst, debél, pítan, obrejen. [tolšča, debelína.
- Feiste, Feistigkeit, *f.* debélost, Feld, *n.* polje; (ins — ziehen) na vojsko iti, (im freien —) pod vedrim od. milim nebom.
- Feldapotheke, *f.* lékárnica vojniška.
- Feldarbeit, *f.* délo poljsko.
- Feldbau, *m.* poljárstvo, oratárstvo, poljsko delo, ratárstvo.
- Feldbauer, *m.* poljánec, oratár, ratáj, ratár. [ka postelja.
- Feldbett, *n.* žolnirska od. tabors-

Feldbiene, *f.* divja béela.
 Feldfrucht, *f.* žito, poljski per-
 délek; polščina.
 Feldgeräth, *n.* oródjje oratársko.
 Feldgrille, *f.* muren, murenč.
 mura, marša, šurk, cverček.
 Feldhuhn, *n.* jereb, jerébica.
 Feldherr, *m.* vajvoda, vojvóda,
 vojvód, vojskovódja, vojs-
 kovód. [vojskovódstvo.
 Feldherrnwürde, *f.* vojvódstvo.
 Feldkümme, *m.* kum, kumin,
 kumič.
 Feldmaré, *f.* meja, zara, mejnik.
 Feldlager, *n.* tabor, taborišče.
 Feldmarschall, *m.* vikši vojsko-
 vódja, feldmaršal.
 Feldmaus, *f.* poljska miš.
 Feldmesser, *m.* zemljomérec,
 zemljoméř.
 Feldmesskunst, *f.* zomljoméřska
 vmetnost, zemljoméřstvo.
 Feldmusik, *f.* turška ob. vojniška
 godba. [nirski ob. vojniški.
 Feldprediger, *m.* duhovnik žol-
 Feldrose, *f.* divja roža.
 Feldruf, *m.* vojaški klic, geslo.
 Feldscherer, *m.* vojniški ranovrač.
 Feldtaube, *f.* divji golob. [bel.
 Feldwebel, *m.* šikovnik, feldwe-
 Feldweg, *m.* stezda, steza.
 Feldwiese, *f.* ledina.
 Feldzeichen, *n.* znak vojniški.
 Feldzeugmeister, *m.* general
 topništva, poljni zbrojmešter
 Feldzug, *m.* vojska, pohód v
 vojsko. [plašče.
 Felge, *f.* sternišče; (Radfelge)
 Fell, *n.* koža, (die lebendige Haut)
 polt; (— der Schafe) kerzno;
 (im Auge) mreňa; (daš abge-
 zogene —) ljev.

Fellchen, *n.* kožica.
 Felleisen, *n.* torba, kernír, ronc.
 Feljen, Fels, *m.* skala, skalo-
 vina, čeréna, peč, pečina,
 stena; collect: skalóvje.
 Felsengruppe, *f.* skalina, pe-
 čóvje, skalje.
 Felsenluft, *f.* pečina, pokotína.
 Felsenwand, *f.* stena, skaléna.
 Felsicht, *a.* skalnast, pečóvnast.
 Felsig, *a.* skalnat, skalovit, peči-
 nat, pečóvnat, kamenit, čerenat.
 Fench, *m.* hér, bár.
 Fenchel, *m.* koper.
 Fenster, *n.* ókno, prozor; (ohne
 Glas) okninjak, okinjak.
 Fensterchen, *n.* óknice.
 Fenstergitter, *n.* rešetka, križ,
 omrežje v okni. [lóčnica.
 Fensterladen, *m.* obóknica, ob-
 Fensterheibe, *f.* steklo v okni,
 šibra.
 Ferien, *pl.* prazniki.
 Ferkel, *n.* prasč, prasec, pra-
 šič, prasček, odojče, kočej.
 Ferkeln, *v. n.* prasiti se, opra-
 siti se.
 Fern, *a.* dalnj, dalájn, daláj-
 šen, daljen, dalek, dalečen;
 — *ad.* daleko, daleč, daleče;
 daš sei — von mir, bog me
 obvári pred tím.
 Ferne, *f.* dalečina, dalja, daljava,
 daljina, daljnost, dalekóta.
 Ferner, *a.* dalanj, dalajšen, —
ad. dalj, dalje, vnaprėj, ra-
 zun tega verh tega.
 Fernerhin, *ad.* za naprėj, dalje,
 v naprėj, v napréd.
 Fernglas, *n.* očník, dalékogled.
 Fernrohr, *n.* zvezdóčník, dalé-
 kogled, teleskóp.

- Fernschreibmaschine, *f.* daljnopis, dalekopis, telegraf.
- Ferse, *f.* peta.
- Ferschen, *n.* petica, petička.
- Fersengelb, *n.* — geben, pobegniti, vtéci, vskočiti, preminiti, lesici na rep sestí.
- Fertig, *a.* (bereit) gotov, pripravljen; (geschickt) spšen, ročen, prirodčen, prikláden, uren, Herzen, gibčen; (schleunig) hiter, berzen, berz.
- Fertigen, *v. a.* dogotóviti, zveršiti, napraviti, dokončati.
- Fertigkeit, *f.* spěh, spěšnost, ročnost, prirodčnost; urnost, gibčnost, hitrost, hitrina.
- Fessel, *f.* spona, okóvi, želéze, verige, pota; einen in — n legen, kogar v želéze djati od. kogar vkleniti.
- Fesseln, *v. a.* okováti, z potami zvezati, vkleniti, vklepati, zvezati, v želéze djati; (ein Pferd) pripéti; (anziehend sein) mikati.
- Fest, *n.* (Festtag) svetek, praznik, god; (Schmaus) pir, gostba, gostija, obéd.
- Fest, *a.* (hart) těrđ, tvěrđ; (dauerhaft) těrđ, terden, terpézen; (tapfer, stark) peven, čerst, jak, korenjáski, terden, krepek; das feste Land, kopno.
- Feste, *f.* (die Himmelsfeste) obzórje, obnéhje; (ein festes Schloß) gradič, gradec, tverdnjáva, terdnjáva.
- Festessen, *n.* pojedina.
- Festigen, *v. a.* včverstiti, vkrepiti, vpévnuti.
- Festigkeit, *f.* terdnost, tverdost, terđost, jakost, tverdina; terpěžnost, krepkost.
- Festlich, *f.* Festtáglich.
- Festlichkeit, *f.* praznovánje, obhájanje, sloveznost, svečanost, slavnost, prazničnost, svetečnost.
- Festsetzen, *v. a.* postaviti, skleniti, vstanoviti.
- Festsetzung, *f.* postáva, sklenitba, vstanovljenje.
- Feststehen, *v. n.* deržati se; (im Gefängnisse) zapért biti v tamnici od. ječi.
- Festtag, *m.* svetek, praznik.
- Festtáglich, *a.* svečen, prazničen, slovezen, pražen.
- Festung, *f.* tverdinja, tverdnjáva, terdnjáva, pevnost, gradič.
- Fett, *n.* mást, salo, mastina, mašča, maščovina, maščoba, tuča.
- Fett, *a.* (wohl genährt) pítan, debél, tólst, podréjen, podkérmljen, tólščen, tučen; (reich, einträglich) bogát, masten, tučen.
- Fettdarm, *m.* mastnica. [tučen.
- Fettig, *a.* masten, omáščen.
- Fettkram, *m.* salárnica.
- Fettkrámer, *m.* salár.
- Fettwanst, *m.* delelák, tolstják, tolstovrátnik.
- Fetzen, *m.* cunja, candra, capa, starina, kerpá, banjúza.
- Fetzen, *v. a.* cunjati, candrati, cesati.
- Fetzenhandler, *m.* cunjár, capár.
- Festig, *a.* cunjast, cunjat, capast, capát.

- Feucht, *a.* vlažen, moker, mokroćen, močérn; — werden, odvógniti, zmóčiti se.
 Feuchten, *v. a.* vlažiti, ovlážiti, močiti, namočiti, namakati, vmakati.
 Feuchtigkeit, *f.* vlaga, mokrina, vlažnost, mokróta, mokrótnost, moča, močáva, mók, močírnost.
 Feuchtigkeitsmesser, *m.* vlagómér.
 Feudalsystem, *n.* lenska sostáva.
 Feuer, *n.* ogénj, vatra; (Feuerbrunst) ogénj, pogór, požár; (Lebhaftigkeit) živóst, živéčnost, goréčnost, iskrénost, vatrénost, vnetost.
 Feueranstalt, *f.* zavarvávnicá proti ognju.
 Feuerartig, *a.* ognju podobén, ognjevit, žarovit. [ka.
 Feuerbecken, *n.* žerjavnicá, oglén-Feuerblase, *f.* mehúr, mehír, mešírček.
 Feuerbrand, *m.* glavnja, ogórek, ugórek, žárk.
 Feuerdrache, *m.* skrat, škratec, škratel.
 Feuereimer, *m.* méh.
 Feuerfarbe, *f.* ognjéna, ognjéva od. žarjáva boja od. barva.
 Feuergefährlich, *a.* ognjoneváren.
 Feuergeráth, *n.* gasilo.
 Feuergrube, *f.* žerjávka. lješa.
 Feuerherd, *m.* ognišče, kómen.
 Feuerig, *a.* ognjen, žaréc, žarjav; (lebhaft) živ, živéčen, goréc, vnet.
 Feuernecht, *m.* gasívec.
 Feuerróthe, *f.* modrás, močérád, močeráv.
 Feuerstücke, *f.* grebja, greblica.
- Feuermaal, *n.* znamenje.
 Feuermaschine, *f.* kresivo, ognjivo.
 Feuermauer, *f.* zidan zatrep, zid proti ognju, ognjopáz, opáz.
 Feuermesser, *m.* ognjomér.
 Feuermörser, *m.* možár, movžár.
 Feuern, *v. a.* (heizen) netiti, kuriti, znetiti, zakúriti; (brennen) žgati, paliti; (schießen) stréliti, strélati, vstréljiti; (Dinge fühlen) goréti.
 Feuerofen, *m.* peč.
 Feuerregen, *dež* ognjéni.
 Feuerrohr, *n.* puška, pukša, ročnica.
 Feuerroth, *a.* žarjav od. rudéc kot ogénj, žeréc, ognjen; (von Haaren) rudéc; — werden) rudéciti se ko rák.
 Feuerbrunst, *f.* ogénj, požár, pogor. [ognja.
 Feuer Schaden, *m.* kvar od. škoda
 Feuer schaufel, *f.* lopár.
 Feuerstein, *m.* zarja.
 Feuerstreu, *a.* ognjabojéc, ognjaplášen, ognjopláh.
 Feuerstiegender Berg, *m.* gora goréca. [glja, brizgávnicá.
 Feuerstöße, *f.* gasívnica, briz-Feuerstahl, *m.* jeklo, ocel.
 Feuerstätte, *f.* (Herd) ognjšče; (Brandstätte) pogorišče, goríšče.
 Feuerstein, *m.* kresávník, kresívník, kremén, kresávni kamen.
 Feuerstrahl, *m.* žár, žárk.
 Feuerwert, *n.* vmetáven ogénj, ognjicanje.
 Feuerwerfer, *m.* ognjovmétnik;

(bei der Artillerie) topnik, topničár. [ognjénstvo.
 Feuerwerkskunst, *f.* ognoslovje,
 Feuerwuth, *f.* plamozlôba.
 Feuerzange, *f.* klešče ob. kleše
 za oglje, kljupa. [netilo.
 Feuerzeug, *n.* kresivo, ognjivo.
 Fibel, *f.* abecedna knjiga, abe-
 cedár, bukvár.
 Fieber, *f.* žilica, žilka, nitka,
 kitka, kitica, miška.
 Fichte, *f.* Fichtenbaum, *m.* smreka.
 Fichten, *a.* smrekov.
 Fichtenholz, *n.* smrekovina.
 Fichtenwald, *m.* smrečje, smre-
 kovje.
 Fidiuš, *m.* zapálek, vžigalec.
 Fieber, *n.* treslika, treslica;
 (kaltes —) merzlíca; (híßiges
 —) vročnica.
 Fieberhaft, *a.* tresličen, merz-
 ličen, vročničen.
 Fieberschauer, *m.* zima, merz-
 lica, groza. [ska skorja.
 Fieberrinde, *f.* kina, peruán-
 Fiedel, *f.* koritnice, gosli; (ein
 Strafwerkzeug) kloda, terlica.
 Fiedelbogen, *m.* lók, goslen lók.
 Fiedeln, *v. n.* gosti, škripati,
 koritničati, čmigati.
 Fiedler, *m.* škripac, čmigávec.
 Fiedern, *f.* Befiedern.
 Figur, *f.* podoba, obráz, slika;
 postava, stas. [podóbah.
 Figürlich, *a.* pripodbno, v pri-
 stíjale, podružnica.
 Filtriren, *v. a.* cediti, prece-
 diti, precéjati.
 Filtrirtuch, *n.* cedilo, cedívník.
 Filz, *m.* klobučina, kosmina;
 (ein berber Berweis) svarilo,
 svarítev, graja; (Knicker) sko-

pec, skopin, skerljívec, la-
 komnež, stiskovec.
 Filzen, *v. a.* klobučino delati;
 (Berweise geben) kregati, gra-
 jati, svariti; — *v. n.* (geizen)
 skopáríti, skerljáti, lakomen
 bití; — *sich*, *v. r.* (*sich ver-*
wirren) mészati se, homotáti
 se, zaplésti se, zapléťati se.
 Filzhut, *m.* kosminast klobuk.
 Filzig, *a.* skóp, preskóp, sker-
 ljív, skopárski, lakomen,
 terd.
 Filzigkeit, *f.* skopóst, skopíja,
 skoparija, skerljívnost, la-
 komnost.
 Filztausch, *f.* keršél, klóp, klóšč,
 kléšč, kerščelo.
 Filzmacher, *m.* kosminár.
 Fimmel, *m.* konóplja, semica.
 Finanzen, *pl.* dohódkí, denár-
 stvo, penezništvo.
 Finanzminister, *m.* minister de-
 nárstva.
 Findelhaus, *n.* hiša za razpót-
 nike ob. najdene otróke.
 Findelkind, *n.* najdeník, razpót-
 ník, najdeno dète, podvér-
 ženc.
 Finden, *v. a.* najti, naiti; (ent-
 decken) iznájti, nalésti, odk-
 riti, (dafür halten) spoznáti,
 iméti; (Gnade) doséči, do-
 biti, zadobíti; — *sich*, *v. r.*
 (in etwas, in jemanden) zve-
 déti se, naváđiti se česar
 ob. kogar; (zusammenkommen)
 najti se, sniti se; (vorkom-
 men) najti se, bití.
 Finder, *m.* najdec, najdník.
 Findig, *a.* brihten, zumljív,
 muhast.

Finger, *m.* prst; (lange — haben) smolo na prstih imeti, dolge roke imeti, krasti; (einem auf die — sehen) paziti na kogar; fišč die — verbrennen) opéči se, opáriti se; — Gottes, roka božja.

Fingerhandschuh, *m.* rokavica s prsti.

Fingerhut, *m.* naprstenik, naprstenjak, naprstek, naprsteček.

Fingerring, *m.* prstan, perstaj.

Fingerzeig, *m.* znamenje; — geben, kinniti, migniti, namigniti, pomigniti.

Finke, *m.* zeba, šinkovec, činkelca.

Finne, *f.* (am Gesicht) mozól, mozólček, ogerce; *f. pl.* (bei den Schweinen) ikra, stroge; *f. pl.*; (am Fiſche) ribje peró, plavúta.

Finnig, *a.* mozólčat, ogerčast; ikren, ikernät.

Finster, *a.* temen, temnit, temnoten, temnočen, temnočen, mračen; ein — es Gesicht machen, čelo nagérbati.

Finsterling, *m.* mračnjak.

Finsterniß, *f.* téma, tmà, tmína, temnota, temnoča, temóta, mrak; (Sonnen- und Mondesfinsterniß) merknenje, sonca, lune, mësca.

Finte, *f.* izmisljótina.

Firtelanz, *m.* traparija, bedačija, norčija.

Firma, *f.* imé, naslów.

Firmament, *n.* nebo, obnéhje,

podnéhje, obok neba, obzórje, nebez, terdina.

Firmen, *v. a.* birmati, birmovati. | birmovánje.

Firmung, *f.* birma, birmanje,

Firmling, *m.* birmanec; *f.* birmanka.

Firner, *m.* sněžnik, lédovnik.

Firſte, *f.* (eines Daches) sleme, verh; (eines Berges) verh goré; (im Bergbau) teme.

Fiſcal, *m.* deržavni odvėtnik.

Fiſch, *m.* riba.

Fiſch, *a.* ribji.

Fiſchhaar, Fiſchgeier, *m.* ribji orel, ribja kanja, morski orel

Fiſchangel, *f.* vodica, voda, tẽrn, ternek, udica. | kíta.

Fiſchbein, *n.* kost ribja, ribja

Fiſchblase, *f.* ribji mẽh od mehúr. | ljina.

Fiſchbrut, *f.* ribice, ribja mlá-

Fiſchen, *v. a.* ribiti, ribe loviti, ribáriti, poribiti, poribáriti. | lóvec.

Fiſcher, *m.* ribár, ribič, ribo-

Fiſcherz, *a.* ribarski.

Fiſcherei, *f.* ribarija, ribenje,

ribárstvo, ribji lów.

Fiſchergarn, Fiſchernek, *n.* mreža ribarska, verša, draga.

Fiſcherin, *f.* ribarica, ribičinja.

Fiſcherkahn, *m.* ladja ribarska, čoln. | ribarija, ribolov.

Fiſchfang, *m.* ribenje, ribljenje,

Fiſchfloſſe, *f.* plavúta, ribje pero, perotnica, splav.

Fiſchgabel, *f.* ostni. | tern.

Fiſchgräte, *f.* ribja kóst, ribji

Fiſchhãtter, *m.* ribnik, ribnjak.

Fiſchhandel, *m.* ribji tẽrn, ribičárstvo.

- Fischhändler, *m.* ribár, ribičar, ribji tērзец.
- Fischböber, *m.* vabílo, vaba, mama. [ribji soménj.
- Fischmarkt, *m.* ribje teržišče, Fischmeß, *n.* sak, sakenca.
- Fischotter, *f.* vidra.
- Fischreich, *a.* ribèn, ribovit, poln rib, ribnát.
- Fischreuse, *f.* verša, sák, vlák.
- Fischrogen, *m.* ikre, ribje jajca.
- Fischtag, *m.* den za ribenje; postni den.
- Fischteich, *m.* ribnik, ribnjak, vbirt.
- Fischthran, *m.* ribja mást, ribji ólej.
- Fischzeug, *n.* ribársko oródje.
- Fischzug, *m.* vlák ribji.
- Fist, *m.* pèzdec, perdec.
- Fisten, *v. n.* pezdeti, popezdévati, spezdéti se, perdeti.
- Fistel, *f.* (eine Röhre) cèv, žve-gla; (Röhrgeschwür) piávka, odpèrta rana, tvorstvo.
- Fittich, *m.* krilo, perot, perotnica, haba, létanica, krilót.
- Fixe, *f.* motvóz, prevóza.
- Fix, *a.* (fest) tverd, tverden, stanovit; (hurtig) berzen, ro-čen, uren; (— er Gehalt) go-tóva mezda; ich bin — und fertig, sim pripravljén.
- Fixiren, *v. a.* vtèrditi, vstanoviti; (fest ins Auge fassen) v kogar oči vpréti.
- Fixstern, *m.* zvézda stalna, stavnica, nepremiéna zvézda, nepremiétnica.
- Flach, *a.* ravèn, plan, plaščát, plošnát, plošen; (nicht tief) plitek, plitev; die — e Hand, dlán, peščáj; der — e Bergstaud, slaba pamet.
- Fläche, *f.* ravnina, ravnica, ravnjáva, ravnóta, ravnja, ravena, plaščád, ploska, ploščád.
- Flächen, *v. a.* ravnáti, vrnáti, poravnáti, zravnáti, ploskati.
- Flächeninhalt, *m.* prostór, vsa od. čèla poverhnja od. poveršnost. [vnomérje.
- Flächenmaß, *n.* ravnóméra, račúnica, m. lán, lén, predívo.
- Flachs, *a.* lanén, predíven.
- Flachsbreche, tèrlica.
- Flachsbarre, *f.* lanišnica.
- Flachsen, *a.* lanén, predíven.
- Flachsfeld, *n.* lanišče, prédivišče, predíše.
- Flachsfink, *m.* konoplénka, konoplšica, rónik.
- Flachshebel, Flachstraufe, *f.* grehén, dèrsej, rihel.
- Flachsame, *m.* lanéno od. prédívno seme.
- Flachern, *v. n.* švigati, švigniti, plamtiti, plamtéti, lizati.
- Fladen, *m.* pogača, krapec, gibánica, macovt.
- Flagge, *f.* zastáva; bandera, handero (na barkah).
- Flaiden, *pl.* pleve.
- Flaidensack, *m.* plevnica.
- Flämmchen, *n.* plaménčik, zúheljc. [belj.
- Flamme, *f.* plám, plamen, zúhljen.
- Flammen, *v. n.* plamenéti, plamtiti, plameniti, s plamenam goréti.
- Flammicht, *a.* plamenit.
- Flanell, *m.* flanel.

- Flanke, *f.* bok, strana, boka, lakótnica.
- Flankiren, *v. n.* herum —, potépati se, klatiti, tepéšiti se; skitati se.
- Flasche, *f.* stéklenica, sklenica, majolika, čutara.
- Fläschchen, *n.* skleničica, majoličica, čutarca.
- Flaschenkrüß, *m.* huča [pec.
- Flaschenzug, *m.* škerpci, šker-
- Flattergeist, *m.* vetrénjak, veternik, vetrež, pahljivec, pahljáč. [stanoviten.
- Flatterhaft, *a.* lahkomiseln, ne-
- Flatterhaftigkeit, *f.* lahkomisl-
nost, nestavítност.
- Flattern, *v. n.* serfoléti, ferfráti, ferkati, ferkljáti, ferkniúti, ferčáti, sfofotáti, sfofotóti, sferfoléti, sferfráti, sferčáti, prepeléti; (flatterhaft sein) nestanoviten biti; (von der Fahne) vijati se, vijúgati se, jugati se.
- Flau, *a.* slab, oslábljen, medel, kumern.
- Flaum, *m.* méh, pavola.
- Flausch, *m.* žmokol, žmoklič.
- Flause, *f.* izgóvor; zavúšnica; norčija. [kita, kitica.
- Flechte, *f.* suha ob. běla žila, Flechicht, *n.* kitast, žilčast.
- Flechte, *f.* (Haarflechte) *f.* pletenica, kosa; (auf der Haut) lišáj; (Wagenflechte) spletenica, kripaj, štorija, (Hürde) lesa.
- Flechten, *v. a.* plesti, splesti, splétati; (Kränze) viiti, plesti.
- Flechtwerk, *n.* spletenje, pletivo, spletenina, pletenina.
- Fleck, *m.* (Platz) město, prostór, kraj; (zum Flecken) kerpá, zaplata.
- Flecken, *m.* (Marktflecken) terg, teržič; (beschmutzte Stelle) madež, maróga, lisa, znamek; (im Gesichte) pega, pika, sisa.
- Flecken, *v. a.* kerpáti, zakerpáti; — *v. n.* (Flecken bekommen) znáti se, vmadežováti se, vmázati se, vmarógati se.
- Flechtig, *a.* marógast, marogát, vmázan; pegast, pikast, sissast.
- Fledermaus, *f.* topír, netopír, mračnik, pirožlek, škeržábec, dupír. [ométalo.
- Flederwisch, *m.* perót, omélo,
- Flegel, *m.* cep, cepec, mlatilo; (grober Mensch) čep, grobján, cepec [post, neotésanos.
- Flegelei, *f.* grobjánstvo, gro-
- Flegelhaft, *a.* grobjánski, grop, neotésan.
- Flehen, *v. n.* moliti, prositi, milo prositi, preprositi.
- Flehen, *n.* prošnja, molitva, preprošnja, mila prošnja, prosba. [nižen.
- Flehenlich, *a.* mil, premil, po-
- Fleisch, *n.* měso; (Körper) těló, truplo, pólť; (wilde —) divje měso. [nica, mesárnja.
- Fleischbank, *f.* mesnica, mesár-
- Fleischbrühe, *f.* juha meséna.
- Fleischer, *m.* mesár; — in, *f.* mesarica. [mesarija.
- Fleischerhandwerk, *n.* mesárstvo.
- Fleischerhund, *m.* mesárski pes.
- Fleischerknecht, *m.* mesárski bla-
p.ec.
- Fleischern, *a.* mesén.

Fleischern, *v. a.* mesáriti.
 Fleischelust, *f.* mäsno poželenje.
 Fleischfarbe, *f.* mäsna od. telésna boja.
 Fleischfasser, *f.* dlačic.
 Fleischfressend, *a.* mesojéden, mesozréten.
 Fleischgabel, *f.* vilice, vilce.
 Fleischig, *a.* mesnät, mesnast.
 Fleischlich, *a.* telésen, mesenáski, počutniški.
 Fleischspeise, *f.* mesojéd, mesna od. meséna jéd. [den.
 Fleischtag, *m.* mesni od. mesén.
 Fleischwage, *f.* tehtnica mesárska.
 Fleischwunde, *f.* rana v mesu.
 Fleischwurst, *f.* meséna klobasa od. klobasica.
 Fleiß, *m.* már, marljivost, marnost, pridnost, trúd; (mit —) nalaš, navlašč.
 Fleißig, *a.* marljiv, maren, priden.
 Fleischgen, *v. n.* (die Zähne —) režati se, (hämmern) razkovaťi, razkaváti, teníti, raztenjiti.
 Fliesen, *v. a.* kerpáti, kerpúcati, zakerpáti, popráviti, poprávljati, zapláti, zaplatováti.
 Fliesen, *n.* kërpanje, kërpetina, záplata.
 Flieser, *m.* kerpavec, kerpác; — in, *f.* kerpávka.
 Flieserei, *f.* kerpárija.
 Flieserlohn, *m.* kerpárnina.
 Flieder, *m. f.* Hofsunder.
 Fliege, *f.* muha.
 Fliegen, *v. n.* léteti, létati, ferkniti, ferčati.

Fliegenes, *n.* sakovina.
 Fliegenklappe, Fliegenklatsche, *f.* muhárník, muhelnica.
 Fliegenschwamm, *m.* mušnica, muhnica, muhja goba, muhomór.
 Fliegenschwarm, *m.* roj múh.
 Fliegenvedel, *m.* muhovník, muhnik, muhnjak, muhotép, muhalca.
 Fliehen, *v. n.* bžžati, bžžati, pobžžniti, vbžžniti, pobžžžati, vtčči; (zu einem) perbžžžati, perbžžžati (do kogar); — *v. a.* (vermeiden) bžžžati (pred čem) vgbati, varováti se (česar).
 Fließ, *n.* runo.
 Fließen, *v. n.* teči, curéti; (schmelzen) topiti se, taliti se; (herrühren) izviráti, izhajáti, sledéti; (vom Papier) premočiti, premákati.
 Fließend, *a.* tekóč; (von der Schreibart) lahek, skladen.
 Fließpapier, *n.* trapúznicá, kosmáti papír, pivni papír.
 Flimmern, *v. n.* svétiti se, svétliti se, blišéti, bliščéti; (von den Sternen) svétiti se, igráti, blišéti.
 Flin, *a.* uren, berzen, hiter, priróčen, živ, živéčen, živáhen.
 Flinte, *f.* puška, pukša, samokrés, roénica, puša.
 Flintenlauf, *f.* puškinja cèv.
 Flintenstein, *m.* kremen, ognjik, kamen kresávní.
 Flisperm, Flisfern, *v. n.* šeptáti, pošeptáti, gomúlti, cverkúvati, šuštéti, žuboréti.

Flisperm, Flisfern, *n.* šepet, cverkut, žubor. llošenina.
 Flittergold, *n.* pozlatnina, lóš.
 Flittern, *v. n.* lesketáti; blésketáti. ltiče.
 Flitterstaat, *m.* zvonážno lépo.
 Flitterwoche, *f.* prvi zakonski dnevi.
 Flitschrose, *f.* purpelica.
 Flisbogen, *m.* lok.
 Flisypfeil, *m.* pišica.
 Flocke, *f.* fločen, *m.* kosma, kosem, kosmič, kunadra, potréšula; (Schneeflocke) sněžinka.
 Flochen, *v. a.* kosméti, kunádrati; (vom Schnee) sněžéti, snég pada. lnast.
 Flochticht, *a.* kúnadrast, kosmí.
 Flochtig, *a.* kúnadrát, kosmovít.
 Floh, *m.* bolha.
 Flöhen, *v. a.* iskati od. loviti bolhe, bolhováti.
 Flöhkraut, *n.* bolsínjak.
 Flor, *m.* (Blüthe) cvět, cvětje, razcvět, cvěténje; (dünngewebter Zeug) pajčolan.
 Florettsseide, *f.* zadnja žida od. svila. lslovéti, sluti.
 Floriren, *v. n.* cvěsti, cvětéti.
 Floss, *m.* plavica, povódnica, šajka, vor, plav, plavka.
 Flossen, *v. a.* (Holz) naplavováti, plaviti; (mit dem Flossgarn fischen) z sakom ribiti, ribe loviti. lribje peró.
 Flossfeder, *f.* spláv, plavúta.
 Flosser, *m.* plavičar, povódničar.
 Flossmeister, *m.* plavovódja.
 Flöte, *f.* pišal, piščal, pišalo, žvegla, vidalice, postranica.

Flöten, *v. n.* piskati, žvegláti; (— gehen) vtěči, pobégniti.
 Flötenspieler, *m.* piskavec, žveglár.
 Flötenstöpsel, *m.* denc.
 Flott, *a.* plavajóš; (— werden) vzdíci se; (— machen) vzdíci, odtisniti na vodo; (— leben) razvujzdano, vesélo od zapravljivo živěti.
 Flotte, *f.* ladjóvyje, brodóvyje, barkóvyje.
 Flög, *m.* sklád, pláz; (Flur im Hause) dvór, veža.
 Fluß, *m.* klétva, klétvina, klévica, preklětje, preklěstvo, preklětva, preklinanje, proklětje.
 Fluchen, *v. n.* klěti, preklěti, preklinjati, šentováti, hudičováti, proklinjati.
 Flucher, *m.* klěvec, preklinjavec, šentovávec.
 Flucht, *f.* bég, pobég, vbég; (die — nehmen) pobégniti, v bég se podáti od. vzdíci, bēžati, bēgati, vtěci; (in die — schlagen) v bég razkropiti, v bég zagnáti, zapoditi.
 Flüchten, *v. a.* osvoboditi, rešiti; — *v. n.* pobégniti, pohezati, vbégniti, vbēžati, vjiti, vskočiti, vtěci.
 Flüchtig, *a.* bégóš, bēžljiv, pobēžljiv, vbēžljen; (schnell vergehend) begóš, begljiv, preminóš, minóš, nestanoviten; (leicht, schnell) lahke, berzen, hiter; (leichtfüßig) labkomiseln, poverhnósten.
 Flüchtigkeit, *f.* hitrost, berzost;

- nestanovitnost, lahkomiselnost, poveršnost.
- Flüchtling, *m.* begún, begúnec, pobégnež, pobégnik, vběžnik, vskók, vetrénjak.
- Flüch, *a.* goden, zrel.
- Flug, *m.* let, polét, letáj, letánje; ein — Vögel, kita.
- Flügel, *m.* perót, perotnica, haba, perúta, letanica, kri-lót, krilo; (an der Windmühle) věternica; (ein musikalisches Instrument) glasovír; (die — hängen lassen) žalováti; (Seite) bók, boka.
- Flügeladjutant, *m.* pribócnik.
- Flügelwert, *n.* kuretína, letnína, peretnína, kuretnína.
- Flugloch, *n.* žrelo, žerélo, létna, luknja, létavnica.
- Flugs, *ad.* taki, zdajci, kmalo, jaderno, pohitóč, hitóč, smuk.
- Flugsand, *m.* svíž, pesek letéči.
- Flugsheft, *f.* letéče od. letávo pismo, letavnica.
- Flur, *f.* ravno polje, poljána, planjána, ravnina; polje, njiva; okolica, okráj; dvor, veža, privéžje.
- Flurstein, *m.* mejnik.
- Fluß, *m.* (daß Fließen) tók, teča, tečina; (Fluß) rěka, potok, voda; (daß Schmelzen) raz-tópljenje, raztápljenje, plav, plavnja, raztápljen, plaváj.
- Flußbett, *f.* Fluthbett. lřiba.
- Flußfisch, *m.* rěčna od. potóčna.
- Flußig, *a.* tekóč, tekóčen, raz-tópljen, raztáljen.
- Flußigkeit, *f.* mók, tók, tekóča, tekóčnost, tekočina, te-kóčnost; tonja.
- Flußpapier, *f.* Fließpapier.
- Flußwasser, *n.* tekóča voda.
- Fluth, *f.* (nach der Ebbe) pri-tók, priteka, naras, rast, natók; (Wasserfluth) val, slap, popláva, potóp; die — en, valóvi, valóvje, slapóvi.
- Fluthbett, *n.* (daß Gerinne) žleb, vodotók, struga, korito, vo-dotečina, (an den Mühlen) zajéza.
- Föderativ, *a.* zavézen, zvézen, svezén.
- Fohlen, *f.* Füllen.
- Fohlen, *v. a.* žrebiti, vžrebiti, vžrebiti se.
- Föhre, *f.* bór, hoja, hojka.
- Föhren, *a.* borov, hojkov.
- Föhrenwald, *m.* borovje.
- Folge, *f.* naslédek, poslédek, poslédica, naslédba, nastópek; (die Zukunft) prihódnost, hodóčnost; in der Folge der Zeit, z vrěmenam, s časam; in der —, vnapréd, zanaprėj; (— leisten) poslúšati, vbógati, pokóren biti.
- Folgen, *v. a.* sléditi, slédováti, naslédováti, poslédováti; iti od. hoditi (za kom); (an die Reihe kommen) priti, nastópati, nahájati; (gehórden) pokóren biti (komu); bogati, slúšati, poslúšati (kogar).
- Folgend, *a.* sléděč, naslédenj, prihóden, slédiven.
- Folgendes, *ad.* (nachher) po tém, (folglích) po tém ali, po tém takim, zató, zatórej, tedaj, za tega voljv.
- Folgerecht, *a.* dosléden.

Folgern, *v. a.* soditi, izvóditi, vaditi, dovóditi.

Folgerung, *f.* izvód, vadjenje, dovód.

Folgesaß, *m.* izvódek.

Folgewidrig, *a.* nedosléden.

Folgezeit, *f.* prihodnost, budući ob. prihodnji čas, zanamstvo. [tega voljo.

Folglich, *ad.* zatorej, tedaj, za

Folgsam, *a.* pokóren, vbogljiv, slušljiv, poslušen.

Folgsamkeit, *f.* pokórnost, poslušnost.

Foliant, *m.* kniga, polovna kniga, polatnica.

Folio, *in —, ad.* v velikósti célega lista; ein Narr in —, veliki norec.

Folter, *f.* muka, peza; (große Angst) težáva, tesnóta, britkóst, sila, stiska, nadlega.

Folterbanke, *f.* mučilnica, tezávnica, natezávnica.

Folterer, *m.* mučitelj.

Foltern, *v. a.* mučiti, pezati; stiskati.

Fond, *m.* glavnica, matica, jistina, zavód.

Fontäne, *f.* vodómèt.

Foppen, *v. a.* šaliti se, dražiti, nasmehovati se nad kom, za norca iméti, v sméh iméti, na sméh postaviti, v sméh obráćati, kogar na konju iméti.

Förderlich, *a.* napomóčen, pospéšen, hasnovit, spéšen.

Fördern, *v. a.* terjati, turjati, iskati; (vor Gericht) pozváti, poklicati.

Fördern, *v. a.* (Erz zu Tage —)

kopáti rude; (beschleunigen) spéšiti, pospéšiti; (begünstigen) pomagati, dopomóci, podpirati; (vorwärts bringen) posláti, odprávit.

Forderung, *f.* térjanje, iskanje; (Schulb) dolg.

Förderung, *f.* pomáganje, podpiranje, pospéšenje.

Forelle, *f.* postèrv, postèrva.

Form, *f.* podóba, podóbstvo, obráz, videz, slika, tvorilo, oblika, opráva.

Formalität, *f.* obredi, *pl.* obiěni réd, navada. [knige.

Format, *n.* veličina, velikóst

Formen, *v. a.* podobiti, podobovati, obráziti, obrazovati, slikovati, vtvoriti, izobraziti, naslikati; fig. narediti, vćiniti.

Former, *m.* podobnik, podobár.

Formiren, *v. a.* podobiti, narediti, storiti, slikovati, vtvoriti, dĕlati.

Förmlich, *a.* prav, po vsem pravim, podóben. [šega.

Förmlichkeit, *f.* obredi, naváda, Formular, *n.* obrázek.

Forschen, *v. a.* zvedováti, izprašováti, izpitáváti, razprašováti, razpitáváti, razslĕdováti, raziskáváti; (unersuchen) prejisikáváti, raziskováti, preslĕdováti, premisľjaváti.

Forscher, *m.* raziskávec, prejisikovávec, razprašovávec.

Forst, *m.* (eines Dachses) sléme; (ein Wald) lés, gora, dohrava, log, gojzd, šuma.

Förster, *m.* gojzdnár, šumár.

Försterei, *f.* gojzdnarija, léso-

- vódstvo; (Forsterhaus) hisa
gojzdnárska.
- Forstmeister, *m.* vikši gojzdnár
— ob. lésovód. [pravica.
- Forstrecht, *n.* gojzdna ob. léсна
- Forstschule, *f.* učilnica gojz-
zdnárska. [dnárstvo.
- Forstwesen, *n.* léšnístvo, gojz-
Fort, *ad.* (vorwärtš, weiter)
dalje, dalj, napréd, napréj;
(immerfort) naprenéhama;
(von einem Orte weg) proč,
prěč, spoti, vykraj, vstrán;
(und so —) in tako dalje;
(er ist —) odšel je, odril
je.
- Fortan, *ad.* odzdáj vedno, od-
zdáj sploh, vbodóče.
- Fortarbeiten, *v. a.* dělati, dělati
dalje.
- Fortbringen, *v. a.* (von einem
Orte weg) odnésti, odprávití,
prenésti, vnésti; (— sich) *v.*
v. (leben) živítí se, životárití,
hranítí se.
- Fortbauer, *f.* terpež, stavnost.
- Fortbauern, *v. n.* terpéti, vedno
terpeti.
- Fortdauernd, *a.* veden, prevén,
neprestán, večít.
- Fortteilen, *v. n.* proč hitéti, proč
berzáti, proč speti, žurítí se,
požurítí se.
- Fortfahren, *v. n.* odpeljáti se,
odvésti se (in einem Zustande
oder einer Handlung beharren;
wird durch ein imperfectives
Zeitwort bezeichnet.)
- Fortfliegen, *v. n.* odlětéti, proč
zlětéti, vzlětéti.
- Fortführen, *v. a.* odpeljáti, od-
vésti, proč odvésti ob. zvozítí;
- (ein Geschäft; wird durch ein
imperfectives Zeitwort gegeben).
- Fortgang, *m.* terpež; (Fortschritt)
uspěh, naprédek, naprédo-
vánje.
- Fortgehen, *v. n.* odítí, proč
ítí; fig. napredováti.
- Fort Helfen, *v. a.* pomáhati, pri-
pomóči, dalej pomáhati, pod-
pomóči.
- Fort hin, *ad.* zanapréj, odzdáj
vedno, odzáj splóh, bodóče.
- Fortjagen, *v. a.* spodítí, odpo-
dítí, odgnati, odgánjati, spo-
kati, proč spodítí, — *v. n.*
odjáhati, odjézdítí.
- Fortkommen, *v. n.* odítí, osvo-
bódítí se, proč priti, odprá-
vítí se, (vorwärtš kommen)
napredováti, napred íti ob.
priti; (von Pflanzen) rasti,
rastítí, sponášati se, vdáti
se; (seinen Unterhalt finden)
živítí se, hranítí se, živež
najti, krúh si služítí.
- Fortkommen, *n.* naprédek, na-
predovánje, uspěh, vspěh;
živež.
- Fortkönnen, *v. n.* ne deržan
biti, lahko odítí, odprá-
vítí se. [odléztí.
- Fortkriechen, *v. n.* odplázítí,
Fortlassen, *v. a.* pustítí, odpu-
stítí, odprávití.
- Fortlaufen, *v. n.* vjíti, odítí,
vběžati, vtečí, pobégnití.
- Fortlesen, *v. a.* brati ob. čítati
dalje.
- Fortmachen, *v. a.* dělati dalje;
— sich, *v. r.* pobráti se,
odítí, vtečí, pobrisati jo.
- Fortpflanzen, *v. a.* sadítí, zasáz-

- jati, nasaditi; (vermehren) pomnožiti, razmnožiti, vmnožiti, razširiti, razširjati; —
— *sich*, *v. r.* rasti, razrašati se, plemeniti se, množiti se, roditi se, ploditi se, razploditi se.
- Fortpflanzung, *f.* vmnoženje, razširjenje; množenje; razplod, razšir, množitva.
- Fortreden, *v. a.* govoriti od. besediti od. marnovati dalje.
- Fortreisen, *v. n.* oditi, odriniti, odpotovati, potovati dalje.
- Fortreiten, *v. n.* odjahati, odjezditi. [*v. r.* valjati se.
- Fortrollen, *v. a.* valjati, — *sich*, Fortrücken, *v. a.* odmekniti, pomekniti; — *v. n.* napredovati.
- Fortschaffen, *v. a.* odpraviti, proč spraviti od. spravljati, odstraniti.
- Fortschicken, *v. a.* odpraviti, proč poslati od. pošljati.
- Fortschieben, *v. a.* odtisniti, odtiščati, odmekniti, pomekniti.
- Fortstreichen, *sich*, *v. r.* vkrasti se, odkrasti se, skriti se, zmuzniti se, vjiti.
- Fortzuschlafen, *v. n.* spati, spavati, še dalj spati, ne prebuditi se.
- Fortzschleppen, *v. a.* odvléči; — *sich*, *v. r.* životariti, hraniti se.
- Fortzuschreiben, *v. a.* pisati dalje.
- Fortzschreiten, *v. n.* napredovati, dalj iti, napred stopati, dalje koráčiti, uspéti.
- Fortschritt, *m.* uspěh, naprědek;
- machen, napredovati, uspéti.
- Fortsetzen, *v. n.* odjadrati, odjadrati, odladjati, odbarkati, odpeljati se.
- Fortsetzen, *v. a.* podaljšati, podaljšavati, podaljšovati, nadaljovati, poslédovati.
- Fortstoßen, *v. a.* odtisniti, odtiskovati, odriniti.
- Forttragen, *v. a.* odnésti, vnesti.
- Forttreiben, *v. a.* odgnati, odganjati.
- Fortwachsen, *v. a.* rasti, porášati.
- Fortwähren, *v. n.* terpéti, nehenjati, ne premíniti.
- Fortwährend, *a.* neprestán, veden. [valjati.
- Fortwähren, *v. a.* odváljati.
- Fortwandern, *v. n.* oditi, potovati, odriniti, odromati.
- Fortweisen, *v. a.* odpraviti.
- Fortwollen, *v. n.* oditi hotéti.
- Fortwurzeln, razrašati se v korenine, vkoreníniti se.
- Fortziehen, *v. a.* odvléči, dalje potegniti od. vleči; — *v. n.* oditi, odriniti, odhajati; iti na dalje; preseliti se, izseliti se.
- Fourage, *f.* kërma (za konje).
- Fracht, *f.* tovór, tovórstvo, teža, nakláda, voznja.
- Frachtbrief, *m.* vozni list.
- Frachtgeld, *n.* voznina, voznja; brodarina.
- Frachtschiff, *n.* ladja tergovska.
- Frachtwagen, *m.* težki vóz.
- Frack, *m.* frak.
- Fractur, Fracturschrift, *f.* pismo gotiško od. lomljeno.
- Frage, *f.* vprašanje, prašanje,

- vprašba, vprašek, baranje, pobaranje, pitanje, otázka.
- Fragen, *v. a.* vprašati, prašati, vprašovati, poprašati, barati, pobarati, pitati, popitati; (ničtš darnach —) nič ne marati.
- Fragepunkt, *m.* Fragestück, *n.* vprašanje, vprašba, pitanje.
- Frager, *m.* vprašavec, pitavec.
- Fragezeichen, *n.* vprašaj.
- Fragment, Bruchstück, *n.* vlogmek, čertica.
- Fraiß, *f.* skernina.
- Franco, *ad.* prosto, platjeno, plačano, franko, bezplátno.
- Franse, *f.* prem, franža.
- Franzband, *m.* vez francóski.
- Franzbranntwein, *m.* francóška žganica. |krüh.
- Franzbrot, *n.* francóški beli
- Fraß, *m.* (daß Fressen) žrenje, žretje; (Neigung zum Fressen) požrešnost; požertnost, požerúhnost; (Futter) kerma, hrana, piča.
- Frase, *f.* nagərbano lice; sméšna stvar; — *n.* erzählen, šale zbijati.
- Fragenhaft, *a.* sméšen.
- Frau, *f.* (Chefrau) žena, ženica, zaročnica; (Frauenperson) ženska, žena; (Fau vom Hause) gospodinja, gospodariča, gazdarica, (als Titel) gospá.
- Frauenfest, *n.* gospódnica, gospojníca.
- Frauentäfer, *m.* polonica.
- Frauenkleid, *n.* suknja ženska.
- Frauenkloster, *f.* Nonnenkloster.
- Frauenschnneider, *m.* ženski šivár.
- Frauenschuster, *m.* ženski čevljár.
- Frauensleute, *pl.* ženske ženstvo.
- Frauenzimmer, *n.* ženska.
- Fraulein, *n.* gospodícna, gospodarička.
- Frech, *a.* derzen, smeven, nesramežljiv, brezsrámen, prederzen, prešérn, razvuzdán, razgojzdán, bezóčen.
- Frechheit, *f.* derznost, nesramežljivost, prešérnost, brezsrámnost, bezóčnost.
- Frei, *a.* svobodén, prost, samosvoj; (— von Sorgen) brezskerbi; (inß Freie gehen) na polje iti; (von — en Stücken) sam od sebe, sam od se, sam rad, samovoljno, prostovoljno; (kühn, *a.*) razuzdán, predérzen, prerazvájen, derzen, smél.
- Freibeuter, *m.* morski razbójnik od ropar.
- Freibeuterei, *f.* razbojništvo.
- Freibrief, *m.* osvobodívno pismo.
- Freibürger, *m.* méstjan mésta svobodnega.
- Freidenker, Freigeist, *m.* svojo vérec, prostovérec; svobodomiselnik.
- Freien, *v. n.* (um ein Mädchen) snubiti, svatiti; (heirathen) ženiti se, oženiti se.
- Freier, *m.* (Werber) snubač, snobòk, svat; (Bräutigam) ženin.
- Freifrau, *f.* svobodnica, prostnica.
- Freigebig, *a.* darljiv, darežljiv, darovit, darovíten.
- Freigebigkeit, *f.* darljivost, darežljivost, darovitost.
- Freigelassen, *a.* prostopúšen,

osvoboděn, vsvoboděn hlapčije.
 Freihafen, *m.* svobodno brodišče.
 Freihalten, *v. a.* plačati (za kogar) otrčšiti kogar.
 Freiheit, *f.* svoboda, sloboda, svobódnost, svobódsčina, prostóst, prostóča, svojost, samosvojost; (Dreifügigkeit) predérznost; (ich nehme mit die —) se predérzmem, se podstópim, sim predérzen.
 Freiheitstiebe, *f.* svobodoljubnost; — *nd, a.* svobodoljuben.
 Freiheraus, *ad* očitno, svobodno, brez ovinkov, ravno, naravnost.
 Freiherr, *m.* prostnik, svobódnik, zlahtnik.
 Freiherrlich, *a.* svobodniški, zlahniški, próstniški.
 Freilassen, *v. a.* odpustiti, osvoboditi, prostopustiti, dati od. darovati (komur) svobodo od. prostóst.
 Freilassung, *f.* osvobodjenje, prostopušenje, odpušenje na voljo, vsvobodnjáčenje.
 Freisich, *a.* to se vé, ta se vé da, dá da, sévéda, to se razúmi, kakó pa, po vsem; (zwar) scér.
 Freimachen, *v. a.* osvoboditi, odréšiti, réšiti, sprostiti.
 Freimann, *m.* rabelj.
 Freimüthig, *a.* na raven, odkritosérčen, ravnosérčen, svobóden, odpért, prostodúšen, istinit.
 Freimüthigkeit, *f.* ravnost, ravnosérčnost, ravno scéré,

svobóda, odpertost, istinitost.
 Freiparthei, *f.* Freicorpš, *n.* dobrovoljci, prostovoljci, zbor dobrovoljcev.
 Freisass, *m.* svobodnjak, svobódnik.
 Freischütze, *m.* svobódni strélec.
 Freisprechen, *v. a.* osvoboditi, odprostiti, odréšiti.
 Freistaat, *m.* svobódna od. prosta deržáva.
 Freistadt, *f.* svobóдно oder prosto město.
 Freistätte, *f.* utečišče, zavětje, zavetišče, perbežališče, vbežišče. [od. dati.
 Freistellen, *v. a.* na voljo pustiti
 Freistunde, *f.* čas, od. ura za počitek, prazna ura.
 Freitag, *m.* pétek.
 Freiverber, *f.* Freier.
 Freiwillig, *a.* dobrovoljen, radovoljen, samovoljen, sam rád, sam od sé, iz svoje volje, iz dobre volje, povóljen.
 Freiwilligkeit, *f.* dobrovoljnost, radovoljnost, samovoljnost, povóljnost.
 Fremd, *a.* (ausländisch) ptúj, tuj, mostrán, ludski; (unbekannt) neznán; (seltsam) čuden, čudnovít, čeláren.
 Fremde, *f.* ptuja zemlja, ptujina, ptujšina, mostránstvo; (eine fremde Frauensperson) ptujka.
 Fremde, Fremdling, *m.* ptujec, tujec, mostránec, ptujinec.
 Fremdwörterbuch, *n.* ptujoréčnik.
 Frequentiren, *v. a.* po gostem h komú priti, obiskováti.

- Frequenz, *f.* množ, množina, množica. lba na apno.
 Fresco, *n.* Frescomalerei, *f.* mal-
 Fresken, *v. a.* jesti, žreti, po-
 žirati; (Körner) zobati, pozob-
 bati; (beizen, zerfressen) jedati,
 zjedati, prejšedati, prejšesti.
 Fressen, *n.* (die Handlung des Fress-
 sens) žrenje, žretje; (die
 Speise) jed, piča, kerma.
 Fresser, *m.* žerec, požeruh, po-
 žrešnik, jedún. [gostbe.
 Fresserei, *f.* velike gosti od.
 Fressgierig, *f.* Gesträßig.
 Frestrog, *m.* korito.
 Frettschen, *n.* Frette, *f.* lasica.
 Freude, *f.* veselje, radost.
 Freudenbezeugung, *f.* skazanje
 radosti. [gód od. praznik.
 Freudenfest, *n.* veseljica, vesel
 Freudengeschrei, *n.* ukanje, kri-
 kanje, krik, juckanje.
 Freudelos, *a.* nevesel, brezra-
 dosten, brez veselja.
 Freudereich, *a.* vesel, radosten,
 prevesel, poln veselja, ve-
 seln.
 Freudenthränen, *pl.* solze od ve-
 selja, od radosti.
 Freudig, *a.* vesel, radosten.
 Freudigkeit, *f.* veselje, radost.
 Freuen, *sich*, *v. r.* veseliti se,
 radovati se (nad čem).
 Freund, *m.* prijatelj, drug, per-
 játnik; — in *f.* prijateljica,
 družica, prijátnica.
 Freundlich, *a.* prijazen, prijaz-
 liv, mil, sladek, vljuden.
 Freundlichkeit, *f.* prijáznost, pri-
 jazljivost, vljudnost.
 Freundschaft, *f.* prijateljstvo (die
 Verwandten) rodovina, zlahta.
- Freundschaftlich, *a.* prijazen, pri-
 jateljiski, prijáteljen.
 Frevel, *m.* pregréha, hudobija,
 hudóba, zloba, zloča, zlost,
 zlodéjstvo, blazen, predér-
 znost.
 Frevelhaft, Freventlich, *a.* pre-
 gréšen, prederzen, zlosten,
 zloben, blazniv, prezaupen,
 zločest.
 Freveln, *v. n.* pregréšiti se, bla-
 zniti, blaznovati.
 Frevler, *m.* blaznivec, hudóbonež.
 Friebe, *m.* mir, pokoj.
 Friedliebend, *a.* miraljubljen, mi-
 razeljen.
 Friedensantrag, *m.* ponúda mira.
 Friedensbruch, *m.* prelómljenje
 mirú, mirolom.
 Friedensbrüchig, *a.* mirolómen.
 Friedensrichter, *m.* sodnik mira.
 Friedensschluß, *m.* mir, sprava
 mirú, vtérdenje mira.
 Friedensstifter, *m.* srédnik, mi-
 ritelj. [rogovilež.
 Friedensstörer, *m.* razmirovávec,
 Friedenstractat, *m.* pogódba za-
 volj mira. [vor zavolj mira.
 Friedensunterhandlung, *f.* pogó-
 biefertig, Friedlich, Friedlie-
 bend, Friebsam, *a.* miren, mi-
 rovit, miroviten, miróven,
 miroljubljen, mirovoljen, tih,
 krotek, pokójen.
 Friebsfertigkeit, *f.* mirnost, miro-
 vitost, krotkost, pokójnost.
 Friedhof, *m.* pokopalíše, groblje,
 mertvišče.
 Friedlich, miróven.
 Frieren, *v. n.* (Kälte empfinden)
 zebsti; (gefrieren) zmerzniti.
 zmerzovati, pomérzniti, po-

- merzováti; (mich friert es) zebe me, mrazi me.
- Friesel, *m.* vsépenec.
- Frisch, *a.* (kühl) hladen, merzel; (roh) sírov; (neu) nov, presen čist; (munter) vesel živ, živččen, herzen, zdráv, čerstev, čil, boder.
- Frische, *f.* hlád; čerstvost, čilost, živost, berzina, bodrost.
- Frischen, *v. a.* hladiti razhladiti, krépečati, čerstviti; (bei den Sägen) čistiti pse; (von Metallen) pretopiti, pretápati — *v. n.* vprasiti se.
- Frischling, *m.* mladi prasič, prase, spomladánc, divje prase.
- Frischsen, *m.* péč za pretáplanje rúd.
- Friseur, *m.* kodrávec, kodrež.
- Frisiren, *v. a.* kodráti, gladiti, oplésti, oplétati.
- Frift, *f.* (eine bestimmte Zeit) doba, rók, obrók; (der Aufschub) odkládek, odlóg; (Zeit) čas, vék.
- Friffen, *v. a.* obrók dati; (aufschieben, verlängern) odkládati, odlóžiti, odláhati; (das Leben —) živiti od. hraniti se.
- Frifweise, *ad.* po dobah, po obrókih.
- Frifur, *f.* koder, kodro.
- Froh, *a.* vesel, radosten, rad, dobrovoljen (— werden) razveseliti se, veseliti se, radováti se.
- Frohlich, *a.* vesel, radosten, dobre volje, radostljiv, raden, gmeten.
- Frohlichkeit, *f.* veselje, radost, radovánje, dobra volja, gmetnost.
- Frohlocken, *v. n.* radováti se, ukáti, krikáti, veseliti se.
- Frohlocken, *n.* radovánje, ukánje, krik, radost, veselje.
- Frohne, *m.* birič, brič.
- Frohne, *f.* Frohndienst, *m.* rabota, tlaka, tlačnja.
- Frohnen, *v. n.* (Frohndienste verrichten) rabotiti, rabotováti, raboto od. tlako oprávljati; (überhaupt dienen) služiti, streči. [ti podvérzen.
- Frohner, Frohnpflichtig, *a.* rabo-
Frohner, *m.* rabotnik, rabočán, tlačan.
- Frohneffe, *f.* tranča. [téló.
- Frohneichnam, *m.* svete réšnje
- Frohneichnamsest, *n.* telovo, svetega réšnjega telésa den od. praznik.
- Frohnsinn, *m.* veseli dúh, veselo sercé, dušni mir, dobrá volja.
- Fromm, *a.* (gottesfürchtig) pobóžen, bogoljúben, bogabojčec, nabóžen, bogaróden; (sanft) krotek, kroták, tih, lépih navád, miren.
- Frómmelei, *f.* svetohlimba.
- Frómmelein, *v. n.* pobožnost hliniti, svetohliniti.
- Frómigkeit, *f.* pobožnost, bogoljúbnost, bogabojččnost, nabóžnost, bogaródnost; krotkost, tihost, mirnost.
- Frómmler, *m.* hinávec, svetohlínec, svetec.
- Fronte, *f.* lice; versta, čelo.
- Frosch, *m.* žaba (der grüne Teichfrosch) rujht, rujhtáč; (der Laub—) rega, rakovec. vega, vegavica.

Fröščen, *n.* žabica.
 Fröššlache, Fröššpüße, *f.* luža, kalitža, luža plona žab.
 Fröššlaid, *n.* žabnik, žabnjak, žabje jajca, krak.
 Frost, *m.* mraz, zima, zmerzal, zmerzlina, zmerzlota, ivje.
 Frösteln, *v. n.* mraziti, zebsti.
 Frucht, *f.* sad, plód, žito; (Wirkung) naslédék, pogánjk, poslédica; (von Thieren) plód, poród, zaléga.
 Fruchttauge, *n.* popek.
 Fruchtbar, *a.* roden, rodovit, rodoviten, ploden, plodovit, sadonósen, sadopólen, plodonósen.
 Fruchtbarkeit, *f.* rodnost rodovitost, rodovitnost, plodnost, plodovitost.
 Fruchtbaum, *m.* sadno od. sadonóšno drévó. [sípka.
 Fruchtboden, *m.* žitnica, kašta,
 Früchten, *v. n.* hasniti, koristiti, v hasen od. na korist biti, sadú roditi, roditi, ploditi, sad prinésti, prospéti.
 Fruchtandel, *m.* tergovína z žitam.
 Fruchtändler, *m.* žitnik; žitar.
 Fruchthorn, *n.* rog obilnosti.
 Fruchtlos, *a.* neprospéšen, nekoristen, nehasnovit, brezkoristen; *ad.* brez prida, zapstónj.
 Fruchtsperre, *f.* prepóvéd žito vvoziti in izvoziti.
 Fruchtzehnd, *m.* desetina od žita.
 Fruchtzins, *m.* žitna kazén.
 Früh, *a.* rán, zgodén. — *ad.* rano, zgodaj, zarána, pri-gódi.

Frühapfel, *m.* rano jabelko.
 Frühbirn, *f.* rana grúška.
 Frühe, *f.* jutro, rano; (Früh Morgens) zjutra rano, zjutrej zгода, jutro za rana, jutro za bèlega dné (morgen in der —) zajtra, zjutrej, zjutraj; in der — etwás essen, odteš-čati se.
 Frühgebet, *n.* zjuternja molitva.
 Frühjahr, *n.* Frühling, *m.* spomlád, pomlád, mladléték, zmladléték, protilétéje, sprotlétéje, vigréd, mlado léto. prolétéje. [mładánj, vigrédén.
 Frühling, *a.* spomladen, spo-
 Frühmesse, *f.* rana od. zgodna od. juternja meša; (in der Ab-ventzeit) zornica, zgodnica, svitnica, svitna meša.
 Frühobst, *n.* sadje rano.
 Frühpredigt, *f.* prediga rano od. zjutrenja.
 Frühregen, *m.* déž juternji.
 Frühreif, *a.* rani, rano zréł, prerán, skorozréł, dosréł.
 Frühreise, *f.* dozór, ranozrelost. [rano od. juternjo.
 Frühsonne, *f.* sonce od. súnce,
 Frühstück, *n.* kosilo, kosilce, zajterk. [čati, zajterkovati.
 Frühstücken, *v. a.* kositi, kosil-
 Frühstunde, *f.* zjuternji čas, zjuternja ura, jutro. [góden.
 Frühzeitig, *a.* rán, zgodén, pri-
 Fuchš, *m.* lisica, lesica, lis; (der Balg) lisičina, lisičja koža; (ein Pferd) rižan, rujav konj; (ein schlauer Mensch) prebrisanec, prebrisan, zvit, prevéjan od. prekanjen élóvek; (ein Dußaten) cekin, zlatrumen.

Fuchšbalg, *m.* lisičina, lisičja koža.

Fuchšseifen, *n.* lisice.

Fuchšhöhle, *f.* Fuchšbau, *m.*

Fuchšloch, *n.* lisičja jama ob luknja.

Fuchšjagd, *f.* lov na lisice.

Fuchšmännchen, *n.* lisjak, lis, lesjak. [šavba.

Fuchšpelz, *m.* lisičina, lisičja

Fuchšroth, *a.* rujav ob žerjav ko lesica, ridji.

Fuchšschwanz, *n.* rép lisičji.

Fuchšschwänzen, *v. n.* lisičiti, prilizovati se, lisati se.

Fuchšschwänzer, *m.* lisica, prilizovavec.

Fuchšschwänzerei, *f.* prilizovanje.

Fuchtel, *f.* meč, sablja.

Fuchteln, *v. a.* z mečam udariti.

Fuder, *f.* voz, tovor.

Fug, *f.* pravica, pravo, razlog; (mit Fug und Recht) po vsi pravici.

Fuge, *f.* spéh, sora, spojka, sklenja; Fugen überhaupt, spehje.

Fügen, *v. a.* skleniti, sklepati,

zložiti, spojiti; (hinzufügen)

pridjati, priložiti, perlágati,

dati, pridati, perdevati

(anordnen) ravnati, naravnati,

vrediti, obračati; — sich *v. r.*

(in etwas) vdati se čemur,

podati se; (geschehen) primé-

riti se, prigoditi se, naključiti se,

pripétiti se, dogoditi se.

Fügewort, *n.* vez.

Füglích, *a.* prikláden, prilóžen,

prilícen, pristójen; — feit,

f. pristójnost, prikládnost.

Fügung, *f.* spojenje, zložitva

skladenje, zostávenje; Gotteš —, ravnáenje, ravnilo, vladanje, obračanje, odsóda, odsód, narédba, urédba, dopúšcanje.

Fühlbar, *a.* občúten, občutljiv, počutljiv, čuten.

Fühlen, *v. a.* čútití, občútití, počútití; (betasten) slatati, ošlátati, pošlátati, tipati, otipati, potipati. [gel.

Fühlhorn, *n.* čuten rozič ob ro-

Fühlloš, *f.* Gefühlloš.

Fuhre, *f.* (daš Führen) voznja, voženje; (ein Fuher) voz;

(Fuhrlohn) voznina, vozarina.

Führen, *v. a.* (Semands Bewezung lenken) voditi, rokovódití, vízati, ravnáti; (mit-

telst eines Fuhrwerkes ob Fahrzeuges) vozíti, peljáti, vesti;

(Waaren —) teržiti, tergováti, kupčovatí (s čem);

(verwalten) voditi, ravnáti, oprávljati; (bei sich —), se-

bójnesti ob. nositi, pri sebi iméti; ein Leben —, živéti;

Klagen —, tožiti; einen Prozeß —, pričkati e, pravydati se;

Krieg —, vojskovati se, bojevati se; daš Wort —,

govoriti, gorornik biti; einen Namen —, ime iméti, ime-

nováti se; zu Gemüthe —, opoméniti (kogar); hinter daš Licht —, prevariti; die

Straße führt nach... , césta derži na... .

Führer, *m.* vodja, vodnik, voditétj, vízar; — in, *f.* vodnica, vodnja, vodíteljca, vízarica.

- Führlohn, *m.* vozniina; bro-
dnina. [vozáč.
Führmann, *m.* vozník, vozatáj,
Führung, *f.* vodstvo, vodba,
vodenje, vízanje; (eines Ge-
schäftes) oprávljanje, rav-
nanje; (göttliche —) previd-
nost božja. [ništvo.
Führwesen, *n.* vozništvo, kol-
Fülle, *f.* obilnost, obilstvo, pol-
nost, polnóta; (das Füllsel)
dosíp, nasíp; Fülle der Würste
c., nadév.
Füllen, *v. a.* polniti, napólniti,
doliti, naliti, nalivati; (einen
Braten —) nadéti, nadévati;
mit Sand —, nasúti, nasi-
pati, dosipati.
Füllen, *v. n.* žrebíti se, ožrebíti
se, kobiliti se.
Füllen, *n.* žrebe.
Füllhorn, *n.* rog obilnosti.
Füllwein, *n.* dolív, polnež.
Fund, *m.* najdek, nalázek, fig.
znajdba, najdba.
Fundament, *n.* temelj, stališče,
podlága, tverdina, spodek.
Fundgrube, *f.* rudník.
Fünf, *num.* pet.
Fünf, *f.* Fünfer, *m.* pětka, petína.
Fünfeck, *n.* petérovoglina.
Fünfeckig, *a.* petérovoglát, na
pet voglów.
Fünferlei, *a.* peteri.
Fünffach, Fünffältig, *a.* petérni,
petérnat, petójni.
Fünfhundert, *num.* pet stó.
Fünfhundertste, *a.* petstóti, pet-
stótni.
Fünffährig, *a.* petléten.
Fünffmal, *a.* petkrat; petput,
petbart.
- Fünftägig, *a.* petdanski, pet-
dneven. [pet tisúč.
Fünftausend, *num.* pettávzent,
Fünfte, *a.* peti.
Fünftelhalb, *a.* polpet.
Fünftel, *n.* petína, peti děl.
Fünftens, *ad.* petič. [nest.
Fünftehn, *num.* petnajst, pet-
Fünftehnhundert, *num.* petnajst
stó, petnajst stotín.
Fünftehnte, *a.* petnajsti, petnesti.
Fünftehntel, *n.* petnajstina, pet-
najsti děl.
Fünftzig, *num.* petdesét, petréd.
Fünftziger, *m.* petdesét lét stari
móz.
Fünftzigste, *a.* petdeséti.
Fünfte, *m.* iskra, Fünftchen, *n.* is-
krica.
Fünfteln, *v. n.* svétiti se, mig-
ljáti, blisketáti, bliščeti.
Fünftelneu, Fünftelnagelneu, *a.* vés
nów, zló nóv, nóv in nóv,
čisto nóv, [metáti.
Fünften, *v. n.* iskríti, iskre
Fünftend, *a.* blisketlív, bliskék,
blišóben.
Für, *prp.* za; (anstatt) město,
na město, Tag für Tag,
vsaki dán.
Für und für, *ad.* vedno, nepre-
nehama, zmiraj, zmiré.
Fürbitte, *f.* priprošnja, proš-
nja za kogar. [gar.)
Fürbitten, *v. n.* prosíti (za ko-
Fürbitter, *m.* priprošník, be-
sédník, prošník, odvětník
(za kogar); — in, *f.* pri-
prošnica, besédnica, proš-
nica, odvětnica.
Furche, *f.* brazda, razór, (Run-
zel) gerba, guba.

Furchen, *v. a.* brazditi, oráti.

Furcht, *f.* stráh, strahóta, strahótost, bojázen, bojézen, boječnosť, trepét, groza; (die — Gottés) stráh božji ob. bogaboječnosť; (mit —) strahoma.

Furchtbar, Furchterlich, *a.* strašen, strahovit, prestrašen, grozen; — feit, *f.* strašnosť, strahovitost, prestrašnosť, groznost.

Furchten, *v. a.*, — sich, *v. r.* bati se, bojati se, strašiti se, stráh iméti (pred čem).

Furchtlos, *a.* nestrahljiv, brez straha, brezbojázljiv, serčen, pogúmen; — losigkeit, *f.* nestrahljivost, neboječnosť, serčnosť, pogúmnost, brezbojáznosť.

Furchtsam, *a.* bojěč, plah, plašen, plašljiv, strahljiv, boječljiv, bojázljiv; — feit, *f.* boječnosť, boječljivost, strahljivost, plašnosť; plahota, plašljivost, bojázljivost.

Furie, *f.* vsteklica, ljutica; besnóta, jarost, bés.

Furier, *m.* pisár vojniški.

Furierschüz, *m.* vojniški sluga.

Fürtrieb, *ad.* — nehmen, zadovolžen biti, za dobro iméti (kar).

Furnier, *n.* deskica tenka.

Furnieren, *v. a.* pokriti z tenko deskico.

Fürsprecher, *f.* Fürbitter.

Fürst, *m.* knéz; — in, *f.* knežinja, knežinja.

Fürstenmäßig, *a.* knežki. lžija.

Fürstenthum, *n.* kneževína, kne-

Fürstenwürde, *f.* knežestvo, knezovska část, knežstvo.

Fürstlich, *a.* knežji, knezovski, knežev, knežki.

Furt, *f.* brod, gaz, gazišče, pregáz, plitvina.

Fürwahr, *ad.* gotovo, zarės, rės, za rėsnicu, po pravici, zaista.

Fürwort, *n.* (in der Grammatik) zaimé, naměstimé, městimé.

Furz, *m.* perdec, pezdec.

Furzen, *v. n.* perdniti, peréti, pezdeťi.

Fuselier, *m.* pešec, pešák.

Fußliren, *v. a.* s puško vstrélti.

Fuß, *m.* noga; (Maß) čřevel, šolen; (— eines Bergeš) podgorje, podnožje gore; zu — kommen, pės priti; auf einem freundschaftlichen Fuße mit jemanden stehen, prijateljsko s kom živéti; (kleiner —) nogica, nožica, nožičica.

Fußbad, *n.* kopel za noge.

Fußblatt, *n.* stopalo, nogánca.

Fußboden, *m.* tlá, pód.

Fußfeisen, *n.* zaréza; (Fesseln) okóvi za noge.

Fußen, *v. n.* stati, vpérati se, vpréti se z nogámi, noge vpréti; auf etwas —, vpérati se, zanésti se, zanášati se na kar.

Fußfall, *m.* padec na koléna; einen — thun, pasti pred kom na koléna.

Fußfällig, *f.* klečěč, klečě, klěčijóč, ponižen, pokóren.

Fußgänger, *m.* pešec, pešák, nogáč, hodec. lštávek.

Fußgestell, *n.* podnožje; pod-

Fußgicht, *f.* skernina v nogah, nožni protin.

Fußfuß, *m.* poljublenje nóg.

Fußling, *m.* stopálo (nogavic), zók.

Fußhemmel, *m.* podnózje, podnóznik, podnóznicá; podnogálo.

Fußohle, *f.* podplát. [sléd.

Fußstapfe, *m.* stopinja, stopa.

Fußsteig, *m.* stezda, steza.

Fußtritt, *m.* stopinja, stopá, korák; (der Fußstapfe) sléd, stopinja; (der Schimmel) podnogálo, podnózje; (des Webers) podnogávnicá.

Fußvolk, *n.* pšestvo, pšástvo, pšota, pšeci, nogáči.

Fußwaschen, *n.* vmivanje nóg.

Fußwerk, *n.* obútel, obúv, obutálo.

Fußzehe, *f.* pšst na nogi.

Futter, *n.* (Unterfutter) podlaka, podkláda, podstava, (Vieh= Futter) kerma, klaja, piča, merva, hrana, paša; (Futteral, Scheide) nožna, nožnica, nožnice, tók. [ničar.

Futteralmacher, *m.* tokar, nož-Futterleinwand, *f.* podstáva, platno od. pšt za podstavo.

Futtermauer, *f.* obzida.

Füttern, *v. a.* (ein Kleid) podvléči, podstáviti, podkládati, (ein Kind) gojiti; (das Vieh) kermiti, nakermiti, pičiti, hraniti, jšsti dati, polagati, pokládati.

Futterschneider, *m.* rezáč.

Futterstroh, *n.* slama za kermo.

Futterzeug, *n.* podstava, podlaka.

G.

Gabe, *f.* dár, poklon, davek, darovánje; (Atmosen) milodár, milostinja, mili dár; (Naturgabe) dar, sposóbnost.

Gabel, *f.* vile; (Eß-) vilice; (Heu-) vile, rasohe; -hen, *n.* vilice, vilčice. [nje.

Gabelbeichsel, *f.* vojnice, škar-Gabelförmig, Gabelicht, *a.* vilast, vilčast, rasobast.

Gabelgehörn, *n.* rogovile.

Gabelig, *a.* vilčat, vilnat, rasohát.

Gabeln, *v. a.* vilicati, navilicati, na vilice natakúti, z vilicami nabósti.

Gackern, *v. n.* (von Hühnern) gogotáti, kokodáskati; (von Gänsen und Enten) gagati.

Gaffen, *v. n.* zijáti, rezáti se.

Gaffer, *m.* zijálo, ziják, zijáč, rezun.

Gagath, *m.* gagat.

Gäh, *i.* Žáh. [zevatí.

Gähnen, *v. n.* zehati, zehniiti.

Gähnen, *n.* zehanje, zevanje, zéh.

Gähnsucht, *f.* zehavica, zehóta.

Gährausbruch, *m.* kisován.

Gähre, *f.* kvás; (Fesen) kvás, kvasenice, drožje, medence.

Gähren, *v. n.* (v. Zeige) kvaséti, kvasíti se, kvasováti se, kisati se; (vom Weine) vreti; (vom Biere) jezati.

Gährung, *f.* kvasenje, kvasovánje; vrenje, vretje, jezanje.

Gährungsmittel, *n.* kvas, kvasec.

Gala, *f.* razkóstvo, sjajnost, krasóta. [na obleka.
 Galatheid, *n.* razkóšna ob. sjaj-
 Galan, *m.* ljubček, ljubovnik.
 Galant, *a.* dvoren, vľjuáen; za-
 ľjubľjen; die — e Welt, ľepí
 svét. [nost; ľepotija.
 Galanterie, *f.* dvornost, vľjud-
 Galanteriehändler, *m.* tergovec
 ľepotij, ľepotičkar.
 Galanteriewaare, *f.* ľepotičkarije.
 Galatag, *m.* sjani dán. [slica.
 Galeere, *f.* galéja, galéra. ve-
 Galeerenschiffe, *m.* rób od. su-
 ženj galejski, galijót, galérni
 suženj.
 Galerte, *f.* limec.
 Galgen, *m.* vislice, věšála, ob-
 věšálo, šibenice.
 Galgendieb, *m.* oběšenjak.
 Galgenfrist, *f.* preveč kratek
 obrók. [vogel s. Galgendieb.
 Galgenschelm, Galgenfritsch, Galgen-
 Galimatias, *m.* kvás in otrobi;
 kar nema ne glave ne repa.
 Gallapfel, *m.* šiška, doblica,
 dublica.
 Galle, *f.* žolč, želč; fig. jeza.
 Gallen, *v. a.* strojiti z šíškami.
 Gällen, *v. n.* oriti se, razlč-
 gati se. [britek ko pelin.
 Gallenbitter, *a.* grenek ko žolč,
 Gallenblase, *f.* žolčni mčh, žol-
 čnik.
 Gallenfieber, *n.* žolčna tresľika.
 Gallenstucht, *f.* žolčica, zlate-
 nica, žoltica. [rišč] serdit.
 Gallenstüchtig, *a.* žolčičen; (mür-
 Gallerie, *f.* shodišče, shodi,
 mostovž, muzovec, mužovž.
 Gallig, *a.* žolčan.
 Gallerte, *f.* limec.

Gallmei, *m.* cinkova ruda.
 Gallopp, *m.* skók, skakaj, ber-
 čaj; im —, v skók, v ska-
 kaj, skakóm, skakoma, sko-
 kama.
 Galloppiren, *v. n.* v skók ob.
 skokama ob. poskakóm jez-
 diti od. jahati, dirjati.
 Samander, *m.* ožánka.
 Samaschen, *pl f.* gamáša.
 Gang, *m.* hod, hodba, hoja,
 hojba; (Weg) pót; (Gallerie)
 shodi, shodišče, mostovž,
 muzovec; (im Bergbau) rudna
 žila; (von Speisen) noša; (im
 Garten) stezda, hodník, hod-
 nica; (Angriff) navála; (in der
 Mühle) kolo, žerno; im — e
 sein, v navadi ob. običaju biti.
 Gangbar, *a.* (vom Gelde) tekóč,
 dober, veljaven; (ein gang-
 barer Weg) hoden pót.
 Gang und gebe, *ad.* navádno,
 v navadi, v običaju.
 Gangelband, *m.* vojka, vajat,
 povódec, vodiljka.
 Gängehn, *v. a.* voditi, hoditi
 učiti, na povodci od. na va-
 jeti iméti.
 Gans, *f.* gós, goska; Gänsehen,
n. goskica, goščica goslé.
 Gänseblume, *f.* margéta, mar-
 gética, šmarnica.
 Gänsebraten, *m.* pečéna goska.
 Gänsefett, Gänsefchmalz, *n.* go-
 sinja mast ob. mašča.
 Gänsehaut, *f.* gosinja koža; fig.
 najčéna koža. [pastir.
 Gänsehirt, *m.* gosár, gosinji
 Gänserich, *m.* gosjak, gosák.
 Gänsestall, *m.* gosinjak.
 Gant, *f.* dražba.

- Ganž, *a.* vès, cěl; — *ad* clò, čisto, veskolik, pòpòlnoma: — und gar nicht, nikakor.
- Ganže, *n.* cělo, cělost, cělovina, cělina; cělota, cělotina.
- Gar, *a.* gotòv, pripravljèn, k redi, dogotòvljen, napravljèn; (von Speifen) pripravljèn, k redi, skuhan, zgotòvljen, pečen; — eš Eisen, Kupfer, čisto železo, čista kotlovina; — eš Leder, koža vstrojena.
- Gar, *ad.* clo, jako; — nihts würdig, clo ničvróden; ganž und gar nihts, clo nič, čisto nič, něč nič, ne trohice; — alleš, vse čisto, clo vse; (sehr) zlò, práv, odvise; (allzu) prevěč.
- Garauš, *m.* konec; (— machen) dokončati, sversiti; einenden — machen, vkončati, vmoriti kogar, ob življenje pripraviti kogar.
- Garantiren, *f.* Bürgen.
- Garbe, *f.* snòp; eine Menge von Garben, snopje.
- Gärben, *v.* *a.* strojiti, kože vdělovati; (prügeln) tepsti, tolči, teči, biti.
- Garbenband, *n.* pověslo, povrěslo, porěslo.
- Garbenzehnd, *m.* desetina od snopja od. od poljščine.
- Gärber, *m.* strojár.
- Gärberei, *f.* strojarija.
- Gärberlohe, *f.* stroj.
- Gärbermesser, *n.* stergón.
- Gärbestoff, *m.* zagóltneč.
- Garbe, *f.* straža.
- Gardine, *f.* Vorhang.
- Garbist, *m.* stražnik.
- Garb, *n.* preja, predivo, niti; (Netz) mreža. [távník.
- Garbhaspel, *f.* motovilo, mona.
- Garbison, *f.* posáda, posádka.
- Garbnitur, *f.* obšív.
- Garbthauel, *m.* klančič, klopčič.
- Garbsack, *m.* sák (mreža).
- Garbwinde, *f.* motovilo, motávník.
- Garstig, *a.* gěrd, gnúsen, sporen, nesnážen, ostúden; — feit, *f.* gerdóba, gnusóba, nesnážnost, ostúdnost.
- Gärtchen, *n.* vrtič.
- Garten, *m.* vèrt, ográd, vertograd, zagráda.
- Gartenbau, *m.* Gartenkunst, *f.* vertnárstvo, vertnarija, vertništvo.
- Gartenbeet, *n.* greda, leha.
- Gartenblume, *f.* vertna cvětlica, vertnica, ogradnica.
- Gartenerde, *f.* vertna od. černa zemlja od. parst. [vertina.
- Gartenfrucht, *f.* vertni sád, povertina, pověrtje, vertna rastlina. [pomarančnica.
- Gartenhaus, *n.* vertna hišica.
- Gartenmesser, *n.* vřežnik, vinjak.
- Gärtner, *m.* vertnár, vertník, ogradník; — in, *f.* vertnarica, ogradnica.
- Gärtnerci, *f.* vertnárstvo, vertnarija, vertništvo.
- Gás, *n.* gáz, sopúh.
- Gáschen, *v.* *n.* vreti, kipěti, pěnití se, šuměti.
- Gáscht, *m.* pěne.
- Gáspe, *f.* periše, rokovat.
- Gáschen, *n.* uličica.

Gaffe, *f.* ulica, ulice, stegne; — (laufen) hëganje sköz šibe.
 Gassenbube, *m.* uličár, klatež, potepúh, potépež.
 Gassenkoth, *m.* hlato.
 Gassenlied, *n.* Gassenhauer, *m.* prosta od. prostáčka pësen.
 Gassentreter, *f.* Pflastentreter.
 Gast, *m.* góst, svát; inostrá- nec, ptujec; (ein schlauer —) prebrisan človëk; (zu — e bitten) pozváti na goste.
 Gastbett, *n.* gostna postelja.
 Gasterei, *f.* gosti, gostba, gostovánje, gostinja, gostitba.
 Gastfreund, *m.* gost; — schaft, *f.* gostoljubje, gostinstvo.
 Gastfrei, Gastfreundschafftlich, *a.* gostóven, gostoljuben, gostomil.
 Gastfreiheit, *f.* Gastfreundschaft.
 Gastgeber, *m.* gostivnik, oštír, oštariás, kerëmár, gostinčár.
 Gastherr, *m.* gostivnik, kerëmár. [stivnica, oštarija.
 Gasthof, *m.* Gasthaus, *n.* gostiren, *v. a.* gostiti, gostovati, pogostovati; — *v. n.* gost biti, na gostih biti.
 Gastmahl, *f.* Gasterei.
 Gaststube, *f.* Gastzimmer, izba za goste; pivnica.
 Gastwirth, *f.* Gastgeber.
 Gastwirthschaft, *f.* gostivništvo.
 Gáten, *v. a.* pleti, oplëti.
 Gáten, *n.* Gátzeit, *f.* pletva, plëv.
 Gátler, *m.* plevec; — in, *f.* Gátte, *m.* móž, zaróčník, zakonik, drúg, družej, tovarš, soprúg.
 Gatten, *f. v. a.* jediniti, zjediniti,

továršiti, stováršiti, družiti, združiti; — sich, *v. n.* jediniti se, zjediniti se; sich begatten, spojati se, pariti se.
 Gattien, *pl.* spodnice, gače.
 Gattin, *f.* žena, zaróčnica, zakonica, družica, soprúga.
 Gattung, *f.* rod, plemë; versta, sorta, šara, baža, razpól. [oplót.
 Gau, *m.* kráj, krajina, okráj;
 Gauche, *f.* voda smerdëca, gnój.
 Gauchhaar, *n.* abrónka.
 Gauchheit, *n.* kuroslép.
 Gaudieb, *m.* tat, kradljivec.
 Gaukelei, *f.* Gaukelwerk, Gaukelspiel, *n.* Gaukelpossen, *pl.* f. slëparija, slëpárstvo.
 Gaukelhaft, Gaukelicht, *a.* slëpárski.
 Gaukeln, *v. n.* slëpariti.
 Gaukler, *m.* slëpár. [rajnišár.
 Gaul, *m.* kljuse, kljusa, kónj;
 Gaumen, *m.* nebó.
 Gauner, *m.* cigán, kradljivec.
 Gaunerei, *f.* ciganstvo, kraja.
 Gaunern, *v. n.* krasti, cigániti.
 Gazelle, *f.* gazela, divja koza.
 Geächtete, *m.* pregnánc.
 Geäder, *n.* žile, žilje, žilovje.
 Geäß, Geäß, *n.* hrana, paša, piča. [lenje.
 Gebäck, *n.* peka pekarija, pe-
 Gebäk, *n.* tramóvje.
 Gebállt, *a.* sklucën; die — e Faust, pëstnica.
 Gebären, *v. a.* roditi, poroditi, poviti, — *n.* rodjenje, porod.
 Gebäretin, *f.* rodica, porodica, porodnica, mati.
 Gebärhäus, *n.* porodnišëe.
 Gebärmutter, *f.* Bärmutter.

- Gebaude, *n.* poslópje, pohišje, pohišstvo, hiša; stanje, gradje.
- Gebeln, *n.* kosti, kostovje, kostje, hrodje. [čevkanje.
- Gebell, Gebelser, *n.* laj, lajenje.
- Geben, *v. a.* dati, dajati, davati, podati; (im Uebergeben) prevésti, prestáviti; (ein Geschenck) dati, darovati, pokloniti, déliti, podélti, podarovati; Unterricht —, učiti, podučiti; die Ehre —, počastiti (kogar), čast skazati od. dati (komur); Erlaubniß —, dovoljiti; sich Mühe —, prizadévati si, prizadéti si, truditi se; Acht —, paziti; zusammen —, ebelich verbinden, poročiti, zaročiti; — sich, *v. r.* vdati se; (vergehen) miniti, preiti; — *v. n.* was gibt es Neues? kaj novega, kaj je novega, kaj se novega godí? es gibt Viele, veliko jih je, mnogi so, mnogo se jih najde.
- Geber, *m.* dajavec, dajatelj, darovník, darovavec, dáritelj délivec; — *in, f.* dajavka, daróvnica, darovavka, délívka. [ponáša.
- Geberde, *f.* kretanje, zadržanje;
- Geberden, *sich, v. r.* kretati se, obnašati se, zadržati se, ponášati se.
- Gebet, *m.* molitva, molitev, molénje, žebránje.
- Gebetbuch, *n.* kniga molítvena, bukve molítvene, molitvenik.
- Gebett, *n.* postelja, posteljina.
- Gebetel, *n.* heráčenje, heráštvo; heráčija.
- Gebiet, *n.* oblast, vlást, krajina, okrajna, okrójje.
- Gebieten, *v. a.* zapovédati, zapovédovati, zapovédávati, vkazati, vkazovati, veléti, poveléti, vladati.
- Gebietend, *a.* vladajóč, zapovédajóč, velejóč; (*in der Grammatik*) veliven.
- Gebietter, *m.* zapovédník, zapovédovavec, vkazovavec, oblastník, vlastník, povélník, povelitelj, gospodár, vladár; — *in, f.* zapovédnica, oblastnica.
- Gebietterisch, *a.* zapovédljiv, vkazljiv, zapovédniški.
- Gebinde, *n.* zvezka, pasmo, prevézka.
- Gebirge, *n.* goré, planine, pogórije.
- Gebirger, *m.* gorján, gorjánec, gorák, gorénc, goričan; — *in, f.* gorjánka, gorénka, goričanka.
- Gebirgig, *a.* gorát, gornát, gorovit.
- Gebirgisch, *a.* gorski, nagórski.
- Gebirgskante, *f.* kernica.
- Gebirgsland, *n.* gornatina.
- Gebiß, *n.* zobí, vjedilo, gríz, zobálo; (*der Zaum*) berzda, vujzda.
- Gebstóče, *n.* blejánje, bekánje, mukanje; blejët, bekët.
- Gebümt, *a.* cvéten, rožát, rožnát, cvéličát, pisan, šaren.
- Gebüt, *n.* kri, kerv; (Blutsverwandtschaft) ród, rodbina, kri, kerv. [sklučen.
- Gebogen, *a.* kriv, zakrivljen.
- Geboren, *a.* rojen; ein geborner Slowene, rojen Slovénec, slovénskega rodú.

Geboren werden, *v. n.* roditi se, rojen biti. Iseguren, spasen.
 Geborgen, *a.* zakrit; fig. rešen.
 Gebot, *n.* zapovéd, zapovest, povelje, poveljenje; (beim Handel) ponuda. [okrajek.
 Gebräme, *n.* obšivka, podmet.
 Gebrateneš, *n.* pečenka, pečnina.
 Gebrauch, *m.* raba, vpotrebovanje, potreba, vpotrebljenje, poraba; (Gewohnheit) šega, navada, običaj.
 Gebrauchen, *v. a.* rabiti, vpotrebovati, vpotrebiti, vpotrebljavati, vzivati.
 Gebräuchlich, *a.* navaden, ponavaden, običajen, v šegi, v navadi, v običaju. (Cola).
 Gebräude, *n.* varja, uvarek.
 Gebräue, *n.* šum, hrup, šumenje, veršenje, huk, hučenje.
 Gebreche, *n.* taritva, tarenje.
 Gebrechen, *n.* pogršek, pománikanje, slabost, nepopolnamost, nedostátek, nesavéršenost. [njakati, ne iméti.
 Gebrechen, *v. i.* pogršati, ma-
 Gebrechlich, *a.* lomljiv, perhek, kerhek; fig. pobit, potert, slab; — zeit, *f.* lomljivost, kerhkost; pobitost, slabost.
 Gebrüder *pl.* bratje, bratja.
 Gebrülle, *n.* rjutva, rjovenje, ulenje, tulenje, bučenje.
 Gebrumme, *n.* mermranje, renčanje, renčva.
 Gebühr, *f.* dolg, dolžnost; (Zahlung) plača, plačilo, mezda.
 Gebühren, *v. n.* spodobiti se,

slisati se, iti, pristojno biti, pristóji; es gebührt sich, se spodobi, se slíši, je pristójno, pristóji, je dostójno; daš gebührt ihm, to njemu slíši od. gré. ljen, spodobljiv.
 Gebührlích, *a.* spodoben, pristobund, *n.* zavetek, zavezlej.
 Geburt, *f.* pôrod, poroditva, rojstvo, rojenje; (Geschlecht) ród, pokolénje; (die Frucht selbst) poród, plód.
 Geburtig, *a.* rojen.
 Geburtsadel, *m.* plemstvo prirójeno, zlahtnost prirójena od. naslédna.
 Geburtshelfer, *m.* porodničar, babič, porodni pomočnik; — in, *f.* babica.
 Geburtshülfe, *f.* porodničárstvo, habništvo, babíštvo.
 Geburtsjahr, *n.* léto rojstvo od. rojstva.
 Geburtsort, *m.* mésto rojstvo, domovina, očestvo, očina.
 Geburtsregister, *n.* rodoslóvjé.
 Geburtschmerzen, *pl. m.* bolečine rojstvene, tuišt.
 Geburtstag, *m.* Geburtsest, *n.* rojstni gód, rojstva dén.
 Gebäuch, *n.* germ, germič; (Buchwert) germovje, gošáva, goščica.
 Geß, *m.* tráp, telebec, bebec, smerkolín, gizdelín.
 Geßenhaft, *a.* trapárski, gizdav.
 Gedacht, *a.* (vorgedacht) goriréčen, rečen, spomenit, hvaljen.
 Gedächtniß, *n.* pamet, pomnež; (Andenken) spomin, uspoména (Denkmal) spominik, spomnilo.

- Gedächtnistag, *m.* dan spomína od. uspoméne, sopráznik.
- Gedämpft, *a.* vgašen, pogášen, zadúšen.
- Gedante, *m.* misel, měna, mišlénka, mišljenje, ženj.
- Gedankenleer, Gedankenloß, *a.* brezmiseln, brezmisljiv, — *e.* — *feit*, *f.* brezmislije, brezmisljivost. [mislek.
- Gedankenstrich, *m.* čerta, po-
- Gedärm, *m.* Gedärme, *pl.* čreva, drob.
- Gedeck, *n.* strěšje, krovje, pokrivalo; (Couvert) prostírek.
- Gedeihen, *v. n.* tekniti, tjekniti; (am Leibe zunehmen) rasti, debeliti se; (glücklich gehen) uspěti, napredovati, od rok iti, po godu iti, ponašati se.
- Gedeihen, *n.* ték, tjék; uspěh, naprédek, srěća.
- Gedeihlich, *a.* tečen, uspěšen, napréden, koristen.
- Gedenken, *v. n.* (gesonnen sein) misliti, méniti, naměniti, kánniti, naměravati; (sich erinnern) spomniti se, opoměniti se, pomniti, uspoměniti se.
- Gedicht, *n.* pěsem, pěsen, popěvka; basen, smislénka, bajka.
- Gediegen, *a.* (von Metallen) čist, sám, suh; fig. prav.
- Gedinge, *n.* pogódba, sprava, dogóvor.
- Gedoppelt, *a.* dvojni, dvogúb.
- Gedränge, *n.* stiska, tesnóta, gnjeća. [gnječen.
- Gedrängt, *a.* stisnjen, natláčen.
- Geduct, *sguren*, skerčen.
- Geduld, *f.* terpljivost, poter-
- plénje, potěpež, poterpežlívost, poterpljívost, poterpěznost, sterplénje.
- Gedulden, *sich*, *v. r.* poterpěti, poterpězati, imeti poterplénje od. sterplénje, pričákati.
- Geduldig, *a.* terpljiv, poterpljiv, poterpežlív.
- Gedunfen, *a.* otěčen, nadút.
- Geeignet, *a.* sposoben, pripravén, prikladen.
- Geeft, *f.* Geestand, *n.* zemlja pěšćena od. pěškovíta.
- Gefahr, *f.* nevárnost, pogibel, opásnost.
- Gefährde, *f.* (Gefahr) nevárnost, opásnost; (Arglist) prevára kovárstvo, klama, klám, mama. [priprávití.
- Gefährden, *v. a.* v nevárnost
- Gefährlich, *a.* neváren, opásen, pogibeln.
- Gefährte, *m.* drug, tovarš, pajdaš, spremnik, spremljavec; — *tin*, *f.* druga, tovaršica, pajdašica.
- Gefälle, *n.* (eines Flusses) potóčje.
- Gefälle, *pl.* dohodki.
- Gefallen, *v. n.* dopásti, dopásti se, poljúbiti se, zdeti se, vgodno od. prikúpno bití.
- Gefallen, *m.* dopadenje, vgodnost.
- Gefällig, *a.* všěč, prijéten, prikúpen, vgoden, dopadljiv; (dienstfertig) postřezen, posloživ; — *feit*, *f.* všěčnost, prijétnost, prikúpnost, vgodnost, dopadljivost; postřeznost, posluživost.
- Gefangen, *a.* vjět, vlóvljen (— nehmen) vjeti, vloviti.

Gefangener, *m.* sužen, rob, jetnik. [vlenje].
 Gefangennehmung, *f.* vjetje, vlo-
 Gefangenschaft, *f.* robstvo, su-
 ženstvo, sužnost, hlapčija.
 Gefangenwärter, *m.* tamničar.
 Gefängniß, *n.* ječa, tamnica, tranča, voza.
 Gefäß, *n.* posódba, posóda, osódje; (Degen —) nožna, mečnica, mečénka.
 Gefäßt, *a.* (von Steinen) okovan; (bereitet) pripravljen, gotov; (sich — machen) pripraviti se. [borba].
 Gefecht, *n.* bitva, bitka, boj.
 Gefieder, *n.* perje; (Federvieh) perutnina, letenina, kuretina.
 Gefiedert, *a.* pernat, perjat.
 Gefilde, *n.* polje, poljana.
 Gestammt, *a.* plamnät; plamenit.
 Gestecht, *n.* pletvína, pletívo, perutnina; (Flechte) lišáj.
 Gestecht, *a.* pikast, popikan, pegast, lisät, pisan, pisast.
 Gesticht, *a.* zakérpan, izkérpan.
 Gestiffen, *f.* Bessiffen.
 Gestiffentlich, *ad. u. a.* nalaš, navlaš; namišljen, vmišljen.
 Gestirter, *n.* šepet, šeptánje.
 Gestuche, *n.* kletva, preklinjanje, kletje.
 Gestügel, *n.* kuretina, letenina, perutnina, pernata živád.
 Gestügelt, *a.* krilat, habät.
 Gestolge, *n.* sprevód, družba, družina, spremništvo.
 Gestraß, *n.* kerma, piča, klaja, hrana.
 Gesträsig, *a.* jésčen, požerúhen, požréšen, požérten, nesit;

— keit, *f.* jesčnost, požerúhnost, požréšnost, požértnost, nesítost.
 Gefreiter, *m.* oprosténik.
 Gefrieren, *v. n.* zmerzniti, zmerzoväti, pomérzniti, zamerzoväti, zamérzniti. [zinc].
 Gefrierpunkt, *m.* zmerzlín, zmerzoren.
 Gefroren, *a.* zmerznjen, zamérznjen.
 Gefrorenes, *n.* sladoléđ.
 Gefüge, *n.* spojenje, páz, sklád.
 Gefüge, Gefügig, *a.* gibek, vitek, gibčen.
 Gefühl, *n.* čúvstvo, čútenjstvo, počústvo, čútlej, občútek, čút, občústvo; (Tast Sinn) tik, pohlät, potip, típ, tipanje, počútek, čút, občút, čutek.
 Gefühllos, *a.* bezčúten, opókel, bezsérčen, brezdušen, lesén, derven, brezčúvstven, tórd; — keit, *f.* bezčútnost, brezčúvstvenost, opóklost, brezdušnost. [ljiv, čúvstítelen].
 Gefühlvoll, *a.* živočútljiv, čút.
 Gefüllt, *a.* póln, napóhjen, nadévan. [leskét].
 Gefunfel, *n.* bliskét, miglánje.
 Gefürlet, *a.* poknéžen.
 Gegen, *prp.* proti, zoper, suproti; nad, do, v; gegen den Feind zu Felde ziehen, nad sovražnika iti; (er ist — mich) je zoper mé; (Liebe — Gott) ljubézen do Bogá; (gegenüber) nasproti; — *ad.* (ungefähr) okól, okóli.
 Gegen, *a.* proti, naprotén, protivén, sprotívén.
 Gegenabsicht, *f.* namémba nasprotna.

- Gegenbefehl, *m.* protivkáza, na-
 protivno povéſje.
 Gegenbericht, *m.* oznanilo oder
 izvéſtje protivno.
 Gegenbeweis, *m.* dokáz protivni.
 Gegenb, *f.* strana, kráj, okolica,
 okraj, okrájina.
 Gegeneinander, *ad.* jeden proti
 drugemu, jeden do drugoga,
 jeden do drugého; (gegenüber)
 jeden zoper drugého, jeden
 nad drugého, nadedendruha,
 nasprotí.
 Gegeneinanderhalten, *v. a.* pri-
 spodobiti, prisposodbljati.
 Gegenfüßler, *m.* prezkemlján.
 Gegenſchenk, *n.* dár poklon
 od. podárk sproten.
 Gegengift, *n.* protistrúp, sre-
 dek strupa. |log protivni.
 Gegengrund, *m.* vzrok od. raz-
 Gegengunst, *f.* blagovóljnost
 vzajémna. |protitólzba.
 Gegenklage, *f.* tozba sprotívna,
 Gegenkläger, *m.* protitólžnik,
 sprotiven tozbenik.
 Gegenkritik, *f.* rászódba spro-
 tivna, pretres sprotívni.
 Gegenliebe, *f.* vzajemna ljubé-
 zen od. ljubáv. |dolžnóst.
 Gegenleistung, *f.* nasprotóna
 Gegenlist, *f.* varka od. zvijáča
 sprotívna. |tívna.
 Gegenmacht, *f.* moč od. sila spro-
 Gegenmauer, *f.* podsténa, pod-
 sténje, podpor, podpórni zíd.
 Gegenmittel, *n.* srédstvo, lék,
 pomóc.
 Gegenpart, *m.* protivnik, na-
 sprótnik, zopernik.
 Gegenpartei, *f.* strana od. stranka
 protivna. |Gegenrede, *f.* odgóvor.
 Gegenſatz, *m.* protistávek, opréka;
 protislóvje, nasprotje.
 Gegenſchein, *m.* (deſ Lichtes)
 odblésk, osvít; (Handſchrift
 gegen eine andere) vzajmiéno
 svedočánstvo. |kontrolór.
 Gegenſchreiber, *m.* pisár sprotni,
 Gegenſchuld, *f.* dólž vzajémni,
 protidólž.
 Gegenſeite, *f.* strana protivna;
 (die verkehrte Seite) strana
 opáka.
 Gegenſeitig, *a.* sproten, vzajémn.
 Gegenſtand, *m.* predmét, réč;
 (Widerſtand) vpornost, pro-
 tivnost. |protívni.
 Gegenstoß, *m.* odpór, vdárk,
 Gegenſtütze, *f.* podpóra.
 Gegenſtheit, *n.* protivnost; (im
 —) nasprotí temu; — *m.*
 protivnik, strana protivna.
 Gegenüber, *prp.* proti, nasprotí.
 Gegenverſprechen, *n.* obét vza-
 jémni, obljúba sprotna.
 Gegenwart, *f.* sedášnjost, pri-
 tómnost, zdajnost, sadá-
 njost, sadajnost.
 Gegenwärtig, *a.* zdajšnji, pri-
 čujoč, nazóčen, přítómen;
 — *ad.* zdaj; dan danášnji.
 Gegenwehr, *f.* protubrána,
 odpór.
 Gegenwind, *m.* véter protivni.
 Gegner, *m.* protivnik, zopernik,
 nasprótnik, overnik, odpór-
 nik; — *in.* *f.* protivnica,
 nasprótnica. |Gehaben, *ſich, v. r.* (ſich betra-
 gen) obnašati se, zadržati
 se; (ſich befinden) počítiti se;
 (gehabt euch wohl) bodite

- zdravi, z Bogam, srečno hodite.
- Gehäge, *n.* plot, ográja, redišče; (einem in das — kommen) v kogar pravico siliti od. se zaletovati, mešati se v ptuje posle.
- Gehalt, *m.* (das Enthaltene) zadržaj, obség, obsézek; (die Befolgung) mezda, plačilo, služba; (Worth) vrédnost od. céna znotrajna.
- Gehalten, *a.* dolžen, obvezan.
- Gehänge, *n.* kite; (Abhang) stermina; (Eingeweide) drob, éreve. [ljen.]
- Geharnischt, *a.* oklopjen, oklép.
- Gehässig, *a.* sovražen, nenavisten, — keit, *f.* sovražnost, nenavist.
- Gehäuft, *a.* verhovät.
- Gehäuse, *n.* (Uhrgehäuse) tok za ure; (bei Früchten) luščina.
- Gehed, *n.* gnjezdo.
- Gehheim, *a.* skriven, skrivšen, tajni; — *ad.* skrivaj, skrivoma, skrivši, tajno; (— halten) skrivati, tajiti.
- Gehheimniß, *n.* skrivnost, tajnost.
- Gehheimnißvoll, *a.* skrivnosten, skrivšnosten, tajni, skrivnosti od. tajnosti poln.
- Gehheimrath, *m.* tajni od. skrivni svetávec. [pisár.]
- Gehheimschreiber, *m.* tajnik, skrivni
- Geheiß, *n.* zapovéd, vkáz povélje, zapovést.
- Gehen, *v. n.* iti, hoditi; einem aus dem Wege gehen, ogniti se, ogibati se (kogar); sich müde —, opéhati, opésati;

müßig —, postópati, lenóšiti, posedovati, praznovati; aus einem Orte —, oditi; von einem —, zapustiti kogar; eigen Schritt —, stopiti, prekoračiti se; (aufgehen, vom Teige) kipniti, nakipniti; (sich erstrecken) seči, segati; (verloren —) zgubiti se; zu Herzen —, v serce segati od. seči; an etwas —, lotiti se česar, začéti, začénjati; (in sich —) k sebi priti, zavésti se; schwanger —, noseča biti, nositi; wie geht es Ihnen? kakó se imáte, kakó se počúтите, kakó se vam godi? es geht ein starker Wind, močen veter píse; es geht ein Gerücht, govori se, glasi se, slísi se; das geht nicht, to ne more biti; es geht an das Leben, gré za glavo; es geht ins zehnte Jahr, je deséto léto.

- Gehen, *n.* hód, hoja.
- Gehent, *n.* pás za sabljo. [nec.]
- Gehentker, *m.* obéšenjak, obéšegheuer, *a.* zdrav, brez nevarnosti.
- Gehcul, *n.* tulenje, ulenje; (von Kindern) vék, vekanje.
- Gehirn, *n.* mozeg, možgani.
- Gehöfte, *n.* dvór, dvorišče.
- Gehölz, *n.* lés, bóršt, goščáva.
- Gehör, *n.* slúh, poslúh; slíšanje, vslíšanje; — geben, poslúšati (kogar); — finden, vslíšan biti.
- Gehorchen, *v. n.* poslúšati, slúšati, bogati, vbogati (kogar) pokóren biti (komur).

- Gehören, *v. n.* kogar biti, spadati; daš gehört nicht in mein Fach, to ni moj posel; der Hut gehört mir, klobuk je mój; (gebühren, erfordert werden) iti, slišati; dir gehört die Ehre, tebi gré čast; eš gehört Zeit dazu, k temu je časa potreba; — *v. r.* pristati se, iti, slišati se, daš gehört sich nicht, to ne gré, to se ne pristoji, to ni dostójno od. pristójno.
- Gehörig, *a.* spadajóč; pristójen, dostójen, práv, dolžen.
- Gehörlos, *a.* gluhi; — fúgkeit, *f.* gluhost, gluhotá, gluhoča.
- Gehörn, *n.* rogovile, rogóvi.
- Gehört, *a.* rogát.
- Gehorsam, *a.* pokóren, poslušén.
- Gehorsam, *m.* pokórnost, pokóršina, poslušnost.
- Gehorsamen, *v. n.* poslušati.
- pokóren biti, bogati, vbogati.
- Gehren, *m.* stréla; klin.
- Gehülfe, *m.* pomočnik, pomagáč, pomagávec; — *in, f.* pomočnica, pomagávka.
- Gehwerk, *n.* koléša (pri urah).
- Gejauchze, *n.* ukanje, juckanje, krik.
- Geier, *m.* kanja, jastrob, jastreb, zrakóč.
- Geierfalke, zakolč.
- Geifer, *m.* slina, péna, sline, péne; (heftiger Zorn) togóta, čemer. [loslinjen.
- Geifericht, Geiferig, *a.* pénast.
- Geifern, *v. n.* pénití se, sliniti se, sline cediti.
- Geige, *f.* gósele, góslí.
- Geigen, *v. n.* godití, gósti.
- Geigenbogen, *m.* góslén lók, godalo.
- Geigenmacher, *m.* góslár.
- Geigensteg, Geigenfattel, *m.* kobilica.
- Geiger, *m.* gódec.
- Geiß, *a.* nasláden, pohóten, pohotljiv, pojáten, spojáten, hoten, hotljiv; (Erde) masten.
- Geißeln, *pl. f.* mode, modički, mošnja, mošnjice.
- Geißheit, *f.* nasládnost, pohótnost, pohotljivost, pojátnost, hotljivost.
- Geiß, *f.* kóza.
- Geiß, *a.* kózji. [merkáč.
- Geißbock, *m.* kózel, jarec, bák.
- Geißel, *m.* pórok, zaporočnik, zastavljenik, zalóg.
- Geißel, *f.* bič, šiba.
- Geißeln, *v. a.* bičováti, bičati, biti (z bičam).
- Geißelstiel, *m.* bičnik, bičnjak.
- Geißfell, *n.* kozlina, kozličina.
- Geißhirt, *m.* kozár, pasír kózji.
- Geißtee, *m.* detela béla od. kózja.
- Geist, *m.* dúh; (Seele) duša; (Gespenst) stráh, pošást, strašilo; (Verstand) razúm.
- Geisterbann, *m.* zaklinjanje, zaraténje.
- Geisterbanner, Geisterbeschwörer, *m.* zaklinjávec duhóv, zaratník.
- Geisterlehre, *f.* duhoslójve.
- Geisterstunde, *f.* polnoč.
- Geisterwelt, *f.* svét duhóv.
- Geistesgabe, *f.* dár duha.
- Geistesgegenwart, *f.* pričujóčnost duha. [od. duha
- Geisteskraft, *f.* móč dušévna

Geistig, *a.* duševén, duhovít, duhóven; (unfórverlich) brez-télesén, duhóven, netélesén.
 Geistlich, *a.* (unfórverlich) brez-télesén, netélesén, duhóven; (priesterlich) duhóvski, duhóven, cerkvén, cerkoven.
 Geistlicher, *m.* duhóven, duhóvnik, sveščénik, mešnik.
 Geistlichkeit, *f.* duhóvstvo, duhóvsčina, duhovénstvo, duhovniki, duhovni.
 Geistlos, *a.* brez pameti, brez duha, bedast, brez velikegaduha.
 Geistreich, *a.* umén, ojstroúmen, razúmen, duhovít, velike pameti, prebrisane glave, velikega uma ob duha, duha polní; (vom Getrånfe) duhovít, jak, silovit, močén.
 Geiz, *m.* skopóst, lakomnost, lakomost, skopija, skoparija, skerljívosť, stisljívost, terdost.
 Geizen, *v. n.* skopariti, skopováti, skóp, lakomen, terd, ob. stisljív biti, skerljáti.
 Geizhals, *m.* skopec, skopin, lakomnik, lakomec, skerljívec.
 Geizig, *a.* skóp, lakomen, skopárski, skerljív, terd, stisljív.
 Geißel, *n.* lát, lajanje, čevkanje. | lopotánje, klepét.
 Geißelpeit, *n.* klopót, ropót.
 Geißelsche, *n.* plósk, plésk, pleskót; ploskanje, pleskanje.
 Geißelpeit, *n.* brenčanje, bernkánje, dernkanje, dernkót.
 Geißel, *n.* cengét, cengétánje, cinglánje; klinkanje.
 Geißelre, *n.* rozlánje, šum od oróžja.

Geißler, *n.* praskót, praske-tánje, praščénje.
 Geißlerische, *n.* škripanje, škripót.
 Geißel, *n.* trésk, tréskanje, treskót, pokanje, hrúšé.
 Geißel, *n.* čerčkanje, čerkét, čačkanje, mačkarija. | priselc.
 Geißel, *n.* drob, drobovina
 Geißel, *a.* prisiljen, prinúden, iskan, nenaráven.
 Geißel, *n.* sméh, hohót, hohótánje.
 Geißel, *n.* sméh; krohót, smejánje. | gostba, pir.
 Geißel, *n.* gosti, gostovánje,
 Geißel, *n.* deržaj, ograda, shodišče, poprijemáč, naslonilo.
 Geißel, *v. n.* priti, dójti, dospéti; (zu etwas —) priti do česar; zur Kenntniß —, zvéditi; zur Kenntniß — lassen, na znanje dati, naznáti.
 Geißel, *n.* povóm, víka, klopót.
 Geißel, *m.* prostór, mésto.
 Geißel, *a.* miren, tih, krotek, sterpljív, prostodúšen, ravnodúšen; — heit, *f.* mironost, tíhost, krotkóst, prostodúšnost.
 Geißel, *a.* vaje, ure, ročén, gibčén, hiter, lahék; — heit, *f.* vaje, urnost, ročénost, hitrost, gibčénost, lahókota.
 Geißel, *n.* zvonénje, telémbanje (die Glocken selbst) zvoní, zvonóvi, zvona.
 Geißel, *a.* žolt, rumén; — e Rüzben, korénje; — *n.* žoltina, žoltlo, žolta boja, žoltica; — im Ei, rumenjak.
 Geißel, *v. a.* žoltiti, rumeniti,

- požoltiti, porumeniti; — *v.*
n. žoltéti, rumenéti.
 Gelbgießer, *m.* mednik.
 Gelbgrün, *a.* žoltozelén.
 Gelbkopf, *m.* žolna (ptica).
 Gelbtich, *a.* žoltkast, rumen-
 kast, rumenklát.
 Gelbling, *m.* sternád.
 Gelbroth, *a.* žolorudéž.
 Gelbschnabel, *m.* žoltokljunec;
 (ein junger Gek) golokrádec,
 mlékosés.
 Gelbfucht, *f.* žoltica, žolčica,
 zlatenica, nišarba.
 Gelbfüchtig, *a.* žoltičáv, zlate-
 ničav, nišarben.
 Geld, *v.* dnarji, penezi; etvas
 zu — e maſen, predáti.
 Geldbarn, *a.* brez dnarjev.
 Geldbeutel, Geldfaß, *m.* móšnja
 kesa, peneznik.
 Geldbuße, *f.* kazen na dnarjih.
 Gelbgierig, *a.* sreholákomen,
 srehroljubén, srehbrožérten.
 Gelbgier, *f.* srehrolákommnost,
 srehroljubje, srehbrožértnost.
 Gelbfasten, Gelbſchrant, *m.* Gelb-
 kiste, *f.* skrinja za dnarje.
 Geldfaße, *f.* dnarnica, pené-
 znica.
 Geldmäſſer, *m.* mešetár.
 Geldſtrafe, *f.* f. Geldbuße.
 Geldwechſler, *m.* dnarjoméneč,
 penezoméneč.
 Gelegen, *a.* položen, poſtav-
 ljen, ležéč; (bequem paſſend)
 prilóžen, prikláden, prili-
 čén, vgodén; daran iſt mir
 niſt —, tega mi nič ní mář,
 ne mářam se za tó.
 Gelegenheit, *f.* prilóžnost, pri-
 lika, vgodnost.
- Gelegentlich, *a.* po prilóžnosti,
 priléno.
 Gelehrig, *a.* ueljiv, naueljiv,
 pomniv, uméven, podueljiv;
 —feit, *f.* ueljivost, nauelji-
 vost, podueljivost, pomni-
 vost.
 Gelehrjamkeit, Gelehrtheit, *f.*
 učenost, nauk, naučenost.
 Gelehrt, *a.* učen, naučen, po-
 dučen.
 Gelehrte, *m.* učení, naučénik.
 Geleiſe, *n.* koléja, kolovóz, ko-
 linjak, kolotečina, koleso-
 vina, sepína.
 Geleit, *n.* (Begleitung) pót; (Ge-
 folge) družba, druščina, pre-
 vód, spremništvo.
 Geleiten, *v.* *a.* sprevódiťi, spre-
 vodati, spremiťi, spremljati.
 Geleitsbrief, *m.* list sprevodni
 od. spremni.
 Geleitſmann, *f.* Begleiter.
 Geleitſchiff, *n.* ladja sprevódna.
 Gelenk, *n.* gib, élén, sklép.
 Gelenk, Gelenkſam, *a.* gibek,
 gibčén, ročén, uren, okrén-
 ten; — ſtigkeit, *f.* gibkóſt,
 gibčnost, ročnost, urnost,
 okrénnost.
 Gelichter, *n.* versta, sorta, baža.
 Gelingen, *v.* *n.* poljubiti se,
 hotéti se.
 Geliebte, *f.* ljubica, ljubka,
 ljubljénka, ljubóvnica, draga.
 Geliebter, *m.* ljubek, ljubec,
 ljubljénec, ljubóvnik, ljub-
 ljenik, dragi.
 Gelinde, *a.* mehék, mičen, rah,
 rahel, gladek, blag; — ig-
 keit, *f.* mehékóſt, mičnost,
 gladkóſt.

- Gelingen, *v. n.* vdati se, uspěti, dobro ob. po srěči izíti, po srěči se vesti.
- Gelišepel, *n.* šepět, šeptánje, čeblánje, cverkút, žubór.
- Geloben, *v. a.* oběčati, obětati, obljúbiti; —niš, obět, oběčanje, obljúba.
- Gelse, *f.* komar. [lite, al ní?
- Gelt, *i.* jěli, kar ne, ali, jè.
- Gelt, *a.* jalov, jal; (geltes Vieh) jalovna.
- Gelte, *f.* žhtar, črepálo, korec; (Milchgelte) golida, mol-znjak.
- Gelten, *v. a.* veljati, obveljati; daš gilt deinen Kopf, to gré tvoji glavi; daš gilt nicht, to ne velja; mir gilt daš gleichviel, to mi je vse jedno.
- Geltung, *f.* oveljanost; jut —kommen, oveljati.
- Gelübde, *n.* obljúba, obět.
- Gelüst, *n.* želja, poželenje, pohót, mík.
- Gelüsten, *v. n.* poželěti, poželěvati, želěti, mikati, hoteti se, pohotěti, želje imeti.
- Gemach, *n.* čumnaata, jispa, gornica, soba, stanica.
- Gemach, *ad.* počási, časama, pomálem, tiho, rahlo, lagano.
- Gemächlich, *a.* počásen, vgoden, lén; —feit, *f.* vgodnost. [dětородni úd.
- Gemächt, dělo, posel; sram,
- Gemacht, *m.* móž, zaróčnik, zakonik, drug, družěj, suprug; —in, *f.* žena, zaročnica, zakonica, družica, supruža.
- Gemahnen, *v. n.* opoměniti, opomínjati; eš gemahnt mich, se mi zdi ob. vidi.
- Gemälde, *n.* kíp, prilika, podobá, obráz, malba.
- Gemannsche, *n.* změs.
- Gemäß, *n.* měra.
- Gemäß, *a.* podoběn, priměren, dostójn; —heit, *f.* podobnost, priměrenost, dostójnost; in —, poleg, po.
- Gemäßigt, *a.* uměren.
- Gemäuer, *n.* zid, zidina, zidóvje, ozidje.
- Gemein, *a.* obćen, oběčnski; (alltäglich) vseden, próst, pripróst vsakdánji; (niebrig, schlecht) malopriděn, niěvrěden; daš — e Wesen, posli oběčnski.
- Gemeine, Gemeinde, *f.* oběčina, oběčinstvo, oběčstvo, sosěska, sosědsčina, srenja.
- Gemeindeglieder, *f.* srenjstvenost.
- Gemeindeglieder, *m.* srenjstvenik.
- Gemeindeglied, *n.* srenjčán.
- Gemeindeglied, *n.* srenjska pravica. [bojak.
- Gemeiner, *m.* prostak, prósti.
- Gemeine Wesen, oběčinstvo, oběčnski posli.
- Gemeingeist, *m.* dúh oběčnski.
- Gemeinheit, *f.* oběčina; prostota, neotesánost.
- Gemeiniglich, *a.* veči děl, navadno, obično, v obče.
- Gemeinnützig, *a.* občekoristen; —feit, *f.* korist oběčnska.
- Gemeinschaft, *m.* město oběčnsko.
- Gemeinschaft, *f.* oběčinstvo, oběčnost, oběčina, oběčstvo, družba, družtvo, skupščina;

- lich, *a.* občen, družten, skupen. [skupščine.]
 Gemeintag, *m.* delávník; den
 Gemeinweide, Gemeindetrift, *f.*
 paša občínska, občínski pa-
 šnik. [*n.* zméz, mešánica.]
 Gemenge, Gemisch, Gemengsel,
 Gemerk, *n.* znamenje, znamek.
 Gemesse, *n.* měrenje.
 Gemeßel, *n.* klanje, mesárenje,
 kriprelvanje, mandránje.
 Gemisch, *n.* zméz, mešánica.
 Gemstbock, *m.* divji kozel.
 Gemse, *f.* divja koza. [koze.]
 Gemsenjäger, *m.* lovec na divje
 Gemüll, *n.* razvalina; rásíp.
 Gemurmel, *n.* šúm, šumot, šu-
 motánje, veršenje, merm-
 ljánje, žamor, žuborenje,
 žubór.
 Gemurre, *n.* godernjánje, ro-
 potanje, hrúp, hrúšč.
 Gemüse, *n.* zelénje, zelenjad,
 zelenjava, sočivo, sočívje,
 stročje. [djen.]
 Gemüßigt, *a.* prisiljen, primú-
 Gemúth, *n.* sercé, dúh, duša,
 naráv, volja, čútljivost; —
 lich, *a.* blág, prostodušen in
 vesel, od serca. [vost.]
 Gemúthshart, *f.* narav, čútli-
 Gemúthsbewegung, *f.* ganítva ob.
 žibanje serca ob. duha.
 Gemúthskrankheit, *f.* dušna bo-
 lězen. [serca ob. duše.]
 Gemúthstruhe, *f.* mír od. pokój
 Gemúthsverfassung, *f.* stanje ob.
 razpoložnost duhá ob. serca.
 Gen, *prp.* proti, k, v, na; gen
 Himmel, *v.* nebo, kvísko.
 Genannt, *a.* imenován, nazván,
 rečen, spomenít.
- Genässhig, *f.* Náščig.
 Genau, *a.* (enge) těsen; ozek;
 (von Waarenpreisen) posléd-
 nji, zadnji; (accurat) natá-
 nčen; (geizig) skóp, těrd,
 stisljív, lakomen.
 Genauigkeit, *f.* těsnost, těsnota,
 ožina; natánčnosť; skopóst,
 lakomnosť.
 Genehm, *a.* — halten od. geneh-
 migen, *v.* *a.* dovóljiti, pri-
 vóljiti za dobro spoznáti,
 potěrditi.
 Genehmhaltung, Genehmigung, *f.*
 dovóljenje, privóljenje.
 Geneigt, *a.* nagnjen; sklonjen,
 priklónjen; einem geneigt fein-
 biti prijatelj komur, komur
 dobro želéti; —heit, *f.* nag-
 njenost, priklónjenost; do-
 brohótnost.
 General, *m.* vojskovód, vojvo-
 da, generál.
 Generaladjutant, *m.* vojvodov
 pobóčník.
 Generalbass, *m.* bás temeljni.
 Generalfeldmarschall, *m.* vojvo-
 da vikši, generalfeldmarsál.
 Generalfeldzeugmeister, *m.* voj-
 voda topništva. [nerálstvo.]
 Generalität, *f.* vojvodstvo, ge-
 Generalmajor, *m.* generálmajor.
 Generalmarsch, *m.* marš obče-
 niti. [občénito.]
 Generalparbon, *m.* odpúšćenje,
 Generalstab, *m.* glavništán. [ska.]
 Generalswürde, *f.* část vojvod-
 Generation, *f.* ród, zaród.
 Genesen, *v.* *n.* ozdravěti, sho-
 dítí, ozdráviti se, zdravje
 zadobíti, vstati (od bolězni);
 eines Kindes —, děte rodíti,

- poroditi; — *fung*, *f.* ozdra-
vlénje.
- Geniè, *n.* tilnik, zativnik, zatil-
njak, zavrátник, šinjek, šija.
- Genièfänger, *m.* nož lovski.
- Genie, *n.* um, bistroúm, pri-
rojeni úm.
- Genießbar, *a.* vžitén, zavžitén.
- Genießen, *v. a.* vžiti, vživati,
vživljati, zavžiti, zavživati;
radovati se, nasladjivati se;
(essen) jesti, povžiti; (em-
pfangen) přijéti. [pád.
- Genitiv, *m.* rodívnik, drugi
- Genius, *f.* Schuggeist.
- Genoss, *m.* drug, továrš, dělé-
žnik, verstnik; — *in*, *f.* dru-
ga, tovaršica, děležnica,
verstníca.
- Genug, *ad.* dost, dosti, zadò-
sti, zadòsta, dovolj; — *thun*,
zadovoljiti, zadòstiti.
- Genüge, *f.* volja, dovoljnost,
dovóljstvo; zadòsta, dovolj;
zur — haben, dosti od. zadò-
sta iméti.
- Genügen, *v. n.* dosta biti, po-
volji od. dosta iméti; sich —
lassen, zadovoljen biti.
- Genüglích, Genügsam, *a.* zadò-
sten, dovoljen.
- Genügsam, *a.* zadovoljen, do-
vóljen; uméren; — *zeit*, *f.*
zadovóljnost, dovoljnost;
umérenost.
- Genugthun, *v. n.* zadovoljiti,
zadòstiti, zádostovati, zádò-
sta storiti, — *thunung*, *f.* za-
dòstitva, zádosténje, za-
dòstovanje, zádovóljstvo.
- Genuß, *m.* vžiték, zavžitva,
vživánje; radost, veselje
- nasláda; povžitva, přijétje,
prejém.
- Geograph, *f.* Erdbeschreiber.
- Geographisch, *a.* zemljopisen.
- Geometer, *m.* zemljomérec, zem-
ljómér.
- Gepäd, *n.* bertlága, žara.
- Geplapper, Geplauder, *n.* žla-
bránje, berbránje, klepe-
tánje, kermlánje, blebetá-
nje, blebèt.
- Geplärr, *n.* plák, vék, dretje.
- Geplotter, *n.* ropòt, ropótánje,
cepèt, treskanje, povòm.
- Gepräge, *n.* kov, kovánje, vtis,
znaménje, vdárk.
- Gepräuge, *n.* svečanost, kra-
snost, baharija, velikolèpje.
- Geprassel, *n.* praskòt, praskò-
tánje.
- Gequacke, *n.* raglánje.
- Gerade, *a.* raven, naráven;
(aufrichtig) iskrén, istinít, po-
šten; — *machen*, zrvnátí;
— *en Wegeš*, naravnòè, na
ravnost; — *adv.* ravno, na
ravnost; gerade recht, ravno
práv.
- Geradheit, *f.* ravnína; *fig.* ra-
vnosèrècnost, ravnost, iskrè-
nost, istinítost.
- Geradlinig, *a.* ravnòèrten.
- Gerassel, *m.* gerécánje, šúm,
hrúp, rozlánje.
- Geräth, *n.* Geräthschaften, *pl.*
oròdje, roba, posòdje.
- Geräthen, *v. n.* (unter, in, an
u. auf etwas —) zaiti, priti,
namèriti se; (zu etwas —)
dosèèi kar; (gelingen) iziti se,
streèi, vsreèiti se; in Born
—, razjéniti se, razkáciti se;

- razserditi se; in *Flammen* —, vžgati se, vneti se; in *Schulden* —, zadolžiti se.
Gerathewohl, *n. auf* —, na srečo, naj bodi kar boče.
Geraum, *Geräumig*, *a.* prostóren, prostrán; — *Zeit*, dolgo; — *igkeit*, *f.* prostórnost, prostránost.
Geräusch, *n.* hrúm, hrúp, šum, šumenje; hrumenje, hrúšé.
Gerben, *f.* Gärben.
Gerecht, *a.* pravičen, pravéden, práv, po pravici; — *igkeit*, *f.* pravica, pravédnost, pravičnosť, pravda.
Gerechtfame, *f.* pravica, pravo.
Gerede, *n.* govór, govorénje, márnj, guč; (*Gerücht*) glás.
Gereichen, *v. n.* služiti (komur h čemur) biti (komur v kar); *da*š *gerecht* ihm zur *Ehre*, to mu je v část.
Gereten, *v. n.* ksati se, kajati se, žaliti, žal biti. [šiti.
Gergel, *m.* hróš; — *n.*, *v. a.* hro-
Gericht, *n.* skleda; jéd, jéstvána.
Gericht, *n.* sód, sódba; sod-
 nija; (*Strafe*) kazen. [praven.
Gerichtlich, *a.* sodni, sodniški;
Gerichtsbareit, *f.* sódba, sodna
 vlást, oblást soditi.
Gerichtsbote, *m.* sodni posláneč
 od. glasnik. [ni hlápec.
Gerichtsbener, *m.* berič, sod-
Gerichtsferien, *pl.* sodni prazniki.
Gerichtshalter, *m.* sodnik.
Gerichtshandel, *m.* pravda.
Gerichtsherrschaft, *f.* sodna go-
 spóska.
Gerichtshof, *m.* sodišče, sodnija.
Gerichtskosten, *pl.* sodni potróški.
- Gerichtspflege*, *f.* sodništvo.
Gerichtsschreiber, *m.* pisár sodni.
Gerichtsstand, *m.* dolžnost pri
 sodbi se znajti; sodišče.
Gerichtsstube, *f.* sodnica, sodi-
 šnica, sodna jispa.
Gerichtstag, *m.* sodni dan;
 (*Umtstag*) tožen dén.
Gerichtswang, *m.* vlast sodna.
Seringe, *a.* mál, lahek, lagék,
 majhen, malovážen, malo-
 vréden, toljčkin, pičel; um
 einen — *n. Preis*, dober kúp;
 — *s. Maß*, tesna od. pičla
 méra; eine — *Sache*, malén-
 kost, malíckost.
Seringfügig, *a.* mál, malová-
 žen, malovréden, nevážen;
 — *keit*, *f.* malovážnost, ma-
 lovrédnost, nevrédnost.
Seringfächer, *v. n.* zaničeváti,
 prezirati, zametováti.
Seringfächerig, *a.* zaničljiv, ma-
 lovážen. [preziranje.
Seringfächerung, *f.* zaničovánje.
Serinne, *n.* žléh, jéz, vodotók.
Serinnen, *v. n.* vsesti se, vsi-
 riti se, vsedati se.
Serippe, *n.* kostják, hród, hró-
 dje, rebróvje, okostnica,
 kosti, reberníca.
Germanistren, *v. a.* němško-
 váti, ponémčováti, poném-
 čiti.
Germanistren, *m.* němškovávec,
 němškútár, němškin.
Germanismus, *m.* němškovánje;
 němšnost.
Gern, *ad.* rad, rada, rado, ra-
 dovóljno, dragovóljno, do-
 brovóljno; — *haben*, ljubiti,
 drago biti.

- Geróhrig, Geróhr, *n.* ločje.
 Geronnen, *a.* vsedan; vsiren.
 Gerste, *f.* jačmen, ječmen; — *n.*,
a. jačmenov. [nov.
 Gersten-, *a.* jačmenov, ječmé-
 Gerstenačér, *m.* jačmenišče.
 Gerstenbrod, *n.* jačmenovec, ja-
 čmenov krùh.
 Gerstengraupen, *pl.* jačmenova
 kaša, jačmenovo phanje.
 Gersteforn, *n.* zerno jačmé-
 novo; (am Auge) jačmenec.
 Gerstensaft, *m.* pivo.
 Gerstenschleim, *m.* sok jačmenov.
 Gerste, *f.* prót, protica, šiba.
 osten, vitica, viterca; coll.
 protje, šibje.
 Geruch, *m.* (der Sinn) dišek,
 povóh, vóh; (Ausdünstung)
 dúh. [dišéc.
 Geruchlos, *a.* brez duha. ne-
 Gerucht, *n.* glás, pravoč, guč,
 govoricá; (der Ruf) imé, po-
 sténje, slóv, slava; es geht
 ein —, glási se, slíši se.
 Geruhen, *v. n.* blagovóljiti, do-
 volíti, dostójati, povréditi.
 Gerulle, Gerümpel, *n.* odvaline,
 odvalinjád.
 Gerüst, *n.* podmóstje, goder,
 stáv, oklép, prístroj. [glás.
 Gesage, *n.* govór, govorjénje;
 Gesäme, *n.* séména, séménje.
 Gesammt, *a.* vés, vesólen, vés-
 kolik; obci, cěl; *ad.* skup,
 skupej, vse kmaío; — schaft,
f. skupščina, vkúpnost, sku-
 pnost.
 Gesandte, *m.* posláník; poslá-
 nec, posel; — in, *f.* poslá-
 nica; — schaft, *f.* poslánístvo,
 poslánístvo. |
 Gesang, *m.* pětje, pětva, pė-
 vanje; (Gebicht) popėvka, pė-
 sem; — buch, *n.* pėsmarica,
 pėsmár. [glás, víza.
 Gesangweise, *f.* napėv, pėvo-
 Gesäß, *n.* zadnjica, rit, sėdalo,
 sėdálce; (der Sitz) sėdilo,
 sėdallšce.
 Gesäusel, *n.* sapljánje, pihljánje,
 žubór, šepet.
 Geschaft, *n.* oprávek, opravílo,
 opráva, dėlo, posel.
 Geschaftig, *a.* dělávén, marljív,
 opravílen; — teit, *f.* děláv-
 vnost, marljívost, opravíl-
 nost.
 Geschaftslos, *a.* brez dėla, brez
 posla, — sigėit, *f.* brezpos-
 slėnost. [opravítelj.
 Geschaftsträger, *m.* opravílník,
 Geschandet, *a.* oskrúnjen; osra-
 móten.
 Geschehen, *v. n.* goditi se, zgo-
 diti se, dogoditi se, pripetiti se,
 nakljúčiti se, prikljúčiti se;
 es geschieht ihm Unrecht, kri-
 víco mu dělajo, krívica se mu
 godí; es ist um ihn —, je
 próc, po njem je; es ist ihm
 recht —, práv mu je.
 Gescheit, *a.* pámeten, umen,
 razúmen; — heit, *f.* pámet,
 razúmnost, razúm.
 Geschenk, *n.* dár, darilo, po-
 dárek, poklón.
 Gesichte, *f.* (Vorfall) zgod,
 zgodba, zgódek, prigodba;
 (Erzählung) pripovėdka, po-
 vėst, povėd, práca; — von
 Staaten, dogodívščina, zgo-
 dovina, zgodbína.
 Geschihtlich, *a.* dogodívščen,

- zgodovinski, resničen, zgod-
 ben. |dovinska.
 Gesčichtsbuch, *n.* kniga zgo-
 Gesčichtšreiber, *m.* zgodopi-
 see, zgodopisnik.
 Gesčichtstunde, *f.* dogodivščina,
 zgodoslóvje.
 Gesčit, *n.* pristojnost, dostoj-
 nost; (Schicksal) osóda, oso-
 dviná; sódba; osódenost,
 (Fähigkeit) sposóbnost, věšti-
 na; — list, *a.* věšt, sposóben.
 Geschicklichkeit, *f.* věština, spo-
 sóbnost, urnost, ročnost.
 Geschickt, *a.* věšt, sposóben,
 uren, veden, umeten, ročen.
 Geschieden, *a.* razděljen, odló-
 čen; razlóčen.
 Geschirr, *n.* posódba, posóda,
 posódje; (Pferde—) opráva.
 Geschirren, *v. a.* zaprécí, vprécí.
 Geschlecht, *n.* ród, rodovina,
 pléme, pokolénje; (männlich
 od. weiblich) spol, poglávje.
 Geschlechtsalter, *n.* věk enega
 rodú, zaród.
 Geschlechtsfolge, pokolénje.
 Geschlechtskunde, *f.* rodoslóvje.
 Geschlechtsloš, *a.* brezspolen,
 srédnji.
 Geschlechtsname, *m.* priimek,
 očetovo imé, rodno imé.
 Geschlechtsregister, Geschlechtssta-
 fel, *f.* rodoslóvje, kniga ro-
 doslóvna, bukve rojstva.
 Geschlechtsheite, *pl.* spolnice,
 spolovíla.
 Geschlechtstrieb, *m.* pojátnost.
 Geschlechtswort, *n.* člen, členica.
 Geschlepp, *n.* derhál, druhál.
 Geschnack, *m.* (der Geschnackinn)
 vkús, okús, slaj; tek, slaj.
- Geschnackloš, *a.* netéčen, brez
 teka, neslán, brezvkúsen;
 — igfeit, *f.* brezvkúsnost,
 breztečenost, netéčnosť.
 Geschnackvoll, *a.* vkúsen, tečen.
 Geschnette, *n.* koráve, sreber-
 nina. zlatnina, srebreni ob.
 zlati líps ob. kincé, dragocé-
 nost.
 Geschnetzig, *a.* gibek, šibek,
 ličen, tenek, droben; (un-
 terwürfig) pokóren, krotek.
 Geschnetz, *n.* merčes, červád,
 červádina, lezerčina, mer-
 golinjád; muhe; (Sefindel)
 derhál, druhál, smét.
 Geschnatter, *n.* gaganje, blebét,
 žlabránje. |stvorje.
 Geschnöpf, *n.* stvár, stvarina,
 Geschnoff, *n.* (Schießgewehr) puška;
 stréla. |rúcht) glás.
 Geschnrei, *n.* krič, krik; (Ges-
 schnrüs, *n.* topóvi, topóvje,
 stréливо.
 Geschnüst, *f.* topništvo, stré-
 laštvo, strélarstvo, topni-
 čárstvo. |četa; brodovje.
 Geschnwader, *n.* tróp, šaka, množ,
 Geschnwanzt, *a.* repát, repast.
 Geschnwäg, *n.* blebét, kvante;
 blebetánje, govorenje, kvan-
 tánje, žlabranje, herbotánje.
 Geschnwägig, *a.* govornjív, jezí-
 čen, žlabráv, herbotjív;
 — feit, *f.* govornjivost, jezí-
 čnosť.
 Geschnweige, *ad.* tím manj.
 Geschnweigen, *v. n.* zamólčati,
 ne govoriti, tiho biti, neo-
 mēniti; seiner Laster zu —, za-
 molčím njegóve zlosti.
 Geschnwind, *a.* hiter, bērz, bēr-

- zen, jadern, nagel, uren, ročen, spēšen.
- Gefchwindigkeit, *f.* hitrina, hitrost, berzóst, berzína, jadernost, naglica, spēšnost.
- Gefchwindſchreibekunſt, *f.* hitropiſje, berzopisje.
- Gefchwindſchreiber, *m.* hitropisec, hitropisnik.
- Gefchwifter, *pl.* bratje in sestre; — find, *n.* bratánc, bratánc, seſtránc, seſtrič; bratána, seſtrána, seſtránka, bratánka.
- Gefchworner, *m.* perſeženik, perſeženj, porótnik.
- Gefchwornengericht, *n.* sodba, priſežnikov, porótníja, porota.
- Gefchwulſt, *f.* otók, oteklína.
- Gefchwür, *n.* vréd.
- Gefell, *m.* drug, tovarš; (Handwertſgeſell) pomagávec, družnik, pridružnik, hlapec.
- Gefellen, *v. a.* združiti, pridružiti, pridružovati, pertovaršiti; ſich zu einem —, se h komur pridružiti.
- Gefellig, *a.* prijázen, družljív, tovaršljív, družéven; — ſeit, *f.* prijáznost, družljívost.
- Gefellſchaft, *f.* tovaršija, tovarštvó, družba, družtvó, družína, pomníja; — er, *m.* tovarš, drug.
- Gefellſchaftlich, *f.* Gefellig.
- Gefenē, *n.* (eine Rebe) vlačénica, grebenica; (im Bergbau) rudnik; (am Neg) svínc.
- Gefeß, *n.* zakon, postáva, náredba; — buch, *n.* zakoník, postávne bukve.
- Gefeßgeber, *m.* zakonodáj, zakonodátelj, postavodáj, zapovédnik, postavodájavec.
- Gefeßgebung, *f.* zakonodája, zakonodáteljstvo.
- Gefegliç, *a.* postáven, zakonít, po zakonih, po postávah; — ſeit, *f.* postávnost, zakonítost.
- Gefeßloß, *a.* nepostáven, brezpostáven, nezakonít, brez zakonov; — igkeit, *f.* nepostávnost, nezakonítost, brezpostávnost. [ven.
- Gefeßmäßig, *a.* zakonít, postáveſt, *f.* Sezen. [zakonít.
- Gefeßwidrig, *a.* nepostáven, neſeufſe, *n.* zdihovánje, stók.
- Geficht, *n.* víd, gléd, pogléd, vídenje, oči; (daß Angeſicht) lice, oblič, obličje, obráz; (Erſcheinung) prikázen; zu — e bekommen, zaglédati, vglédati.
- Gefichtsbildung, *f.* obráz, lice.
- Gefichtſfarbe, *f.* boja od. barva v licu. [lobnéhje, obzór.
- Gefichtſkreis, *m.* obzórje, poſeſtſlinie, *f.* čerta lica.
- Gefichtſpunkt, *m.* gledišče, ogled.
- Gefimß, *n.* okrájnik, venec na zidu.
- Gefinde, *n.* družína, čeljad, pòsli, — l *n.* družál, derhál, smét.
- Gefindestube, *f.* Gefindezimmer, *n.* soba od. jišba družínska.
- Gefinnt ſein, *v. n.* misliti, duh iméti; deutsch —, za némce zavzét.
- Gefinnung, *f.* misel, dúh.
- Gefittet, *a.* dobronráven, blagonraven, izobrázen; vglájen, lépíh šég.

- Gespattet, *a.* preklán.
 Gespann, *m.* dróg, tovarš, pajdaš; — *n.* vprega, zaprégá; — *š*haft, *f.* družba, družtvo; (in Ungarn) stolica, varmedja, komitát.
 Gespenst, *n.* pošast, dúh, stráh, strašilo, spaka, prikázen.
 Gesperre, *n.* zaklep, zapúra, zatvór
 Gespiele, *n.* igra, igránje; — *m.* verstnik, továrš, drug; — *lin, f.* verstnica, tovaršica, druga.
 Gespinnst, *preja, predivo;* (von Spinnen) pajčina, pavučina.
 Gespött, *n.* zasměh, zasměhování, posměh, porúga.
 Gespräch, *n.* rázgovor, pogovor, góvor; — *ig, á.* rázgovoren, pogovoren, zgovorn, govornjiv; — *igfeit, f.* rázgovornost, pogovornost, zgovornost, govornjivost.
 Gesprächweise, *ad.* v rázgovoru, v pogovorih.
 Gesprenkelt, *a.* sernást, sernát, pester, mavrast, šaren, šár, pegast. [obála, pomórje
 Gestade, *n.* břeg, bereg, kráj,
 Gestalt, *f.* podoba, obráz, prilika, slika; postáva; — *fet, a.* naprávljen, naréjen; — *ten, v. a.* podobiti, podobváti, napráviti, narediti.
 Gestampfe, *n.* cepét
 Geständig, *a.* einer Sache — sein, obstatí, priznátí. [stánje.
 Geständniß, *n.* priznánje, obgestank, *m.* smrád, vónj.
 Gestatten, *v. a.* pripustiti, dopustiti, privóljiti, pripúšćati; — *tung, f.* pripúšćenje, dopúšćenje, privóljenje.
 Gestäude, *n.* gošćavica, germje, germóvje.
 Gestehen, *v. a.* obstatí, priznátí; — *v. n.* (gerinnen) vsesti se, vsědati se, vsiriti se.
 Gestein, *n.* kamen, kaménje.
 Gestell, (einer Statue) podnóžje; (um etwas darauf zu legen) polica; (an der Kutsche) stán.
 Gestern, *ad.* včera, včera; — *Abends, snoči;* — *strig, a.* včera; včerašnji; snočisenj.
 Gestieft, *a.* nasájen.
 Gestirn, *n.* (Stern) zvězda; (Sternbild) zvězdje.
 Gestirnt, *a.* zvězdát, zvězdast, zvězdnát, zvězdovit.
 Gestöber, *n.* pih, spih, burja.
 Gesträuch, *n.* germóvje, termóvje, robidje, roždje, protje.
 Gestreift, *a.* pásast, pasát, mavrast, březast, progast.
 Gestreng, *a.* ojster, strog; (tauffer) hraber, hrabri; žlahten.
 Gestrichen voll, *a.* napóhnen.
 Gestrick, *n.* pletivo.
 Gestübe, *n.* prahálica, práh.
 Gestütt, *n.* konjski zavod, kobilišće.
 Gesuch, *n.* prošnja, prošha, prošitba, vlóga, molba.
 Gesumme, Gesumse, *n.* šúm, břencánje, břenk.
 Gesund, *a.* zdráv; — brunnen, *m.* toplice; — heit, *f.* zdravje; (die Anwesenheit beim Trunke) zdravica.
 Getigert, *a.* pegast, šaren.
 Getöne, *m.* glás, žvénk, zvúk, razléganje.
 Getöfe, *n.* šúm, hrum, hrúp, hrušć, povóm, ropót.

- Getrampel, *n.* topót.
 Getränk, *n.* pitje, pijáca, pitvina, pivo, napój, napitek.
 Getrauen, *sich*, *v. r.* prederzniti se, upati se, zupati se, podstópiiti se, usvobódiiti se, pogúma si vzeti
 Getreide, *n.* žito, zérnje; — boden, *m.* žitnica, kašta.
 Getreidehandel, *m.* žitarija, tergovánje z žitom.
 Getreidehändler, *m.* žitar, žitnik.
 Getreidemarkt, *m.* tórg žitni.
 Getreidesack, *m.* vréca.
 Getreu, *a.* zvést, zvésten, véren; — lich, *ad.* zvésto, véрно.
 Getriebe, *n.* kolésa; (die Sonnseite eines Gebirges) prisónja, prisónje.
 Getrost, *ad.* svéstno, s svéstjó, nádežno, svobodno, brez skérbi, smélo; — sein, miren biti.
 Getrösten, *sich*, *v. r.* svéstiti se, nadjati se, pričakati.
 Getümmel, *n.* hrúp, praska, halabuka, razbúka, šúm.
 Geübt, *a.* vaje, vést; — heit, *f.* vajeost, véstina.
 Gevatter, *m.* kúm, kerstní oče, bóter, kóter; — in, *f.* kuma, botra, koterca; — schaft, kumstvo, botrina, kotrina.
 Geviert, *a.* v štiri dèle razdél; (viereckig) štirivoglát, v štiri vogle.
 Gevierte, *n.* štirivoglína, štirivogelnik.
 Gevogel, *n.* ptice, letenína, kuretnína, perutnína.
 Gewächs, *n.* (Pflanze) zél, zelisce, zelše, rastlína, rasténje bilje; (Auswuchs) izrástek, izrástje.
 Gewachsen, *a.* izráščen, naráščen; (einem — sein) ladati (kogar) kós, ob. enák, vosten komu biti.
 Gewächshaus, *n.* toplica, rastlinGewahr werden, *v. a.* zapáziti, vglédati, zaglédati, začútiiti občútiiti, zavárati.
 Gewähr, *f.* — leisten, zaporočiti se, porók biti, dóbro stati; — leistung, Gewährschaft, *f.* póroštvo.
 Gewährten, *v. a.* obécati, obljúbiti; (bewilligen) dovóljiti, privóljiti, spolniti; (mittheilen) podéлити; skazati, dati; Jemand's Bitte —, prošnja vslišati; dieß gewährt mir Vergnügen, to me razveseli ob. veseli.
 Gewährsmann, *m.* porók.
 Gewahrjam, *m.* Gewährjame, *f.* straža, varno mésto.
 Gewährung, *f.* obécanje, obljúba, dovóljenje, spolnitva.
 Gewalt, *f.* sila, oblást, vlást, móč; (in seine — bringen) prisvojiti, prislástiti si; dem Geseße — anthon, zakon naopak ob. krivo tolmáčiti, zakon krivo razlagati. Itelj.
 Gewaltgeber, *m.* polnovlastiGewalthaber, *m.* polnovlástnik.
 Gewaltherrschaft, *f.* silništvo, neomejeno vladárstvo.
 Gewaltig, *a.* silen, silovit, posilen, močen, oblástu; jak; mogočen; (schrecklich) strašen; — e Kälte, húd od ojster mráz.

- Gewaltiger, *m.* silnik; vladár; velikaš, oblaštnik.
 Gewaltigen, *v. a.* presiliti, premáhati, preládati, v oblašť pripraviti, nadvládati.
 Gewaltsam, Gewaltthätig, *a.* ob sili, po sili, z silo, silovit, nasilen, posilen; — heit, *f.* sila, posilnost, nasilje
 Gewaltthat, *f.* sila, nasilje posila.
 Gewaltthätigkeit, *f.* nasilovitost, silovitost, posilnost.
 Gewand, *n.* oblek, obleka, obleč, oděca, oblačilo, óprava.
 Gewandt, *a.* ročen, gibki, zvrúren, všt; — heit, *f.* ročnost, gibkóst, vština.
 Gewarten, gewärtig sein, *v. n.* nadjáti se, perčakováti, sveštiti se, upati. [zen razgóvor.
 Gewähr, *n.* kvante, blehét, pra-
 Gewährer, *n.* vóde, vodóvje, vodišče. [osnútek.
 Gewebe, *n.* tkanje, pletivo; fig.
 Gewehr, *n.* oróžje, branilo; (Zinte) puška; — fabriř, *f.* puškárnica; — händler, *m.* oróžar, puškoprodávávec; — hahn, *m.* krakar. [vila.
 Gemein, *n.* rogi jelénovi, rogo-
 Gemeine, *n.* dělo, opravilo, pose-
 sel, rokodelo, obertníštvo.
 Gewerksam, *a.* děláven, marljiv; — heit, *f.* dělávnost, marljivost.
 Gewerke, *n.* ceh.
 Gewicht, *n.* teža, težina, vtěž, vaga; (bei Wägen) knebelj, kembelj, vtežja; (Wichtigkeit) važnost; — ig, *a.* težek; važen.
 Gewimmel, *n.* mergolénje, migljanje, gomezljanje.
 Gewimmer, *n.* stók, stokanje, zdihováňje, jeclánje, ječenje.
 Gewinnst, Gewinn, *m.* dobiček, dobitva, obrést, obréd.
 Gewinnbringend, *a.* koristen, hasnovit.
 Gewinnen, *v. a.* dobiti, pridobiti, obréditi, doséči; (Getreide) priděláti, dobiti, nažěti; (durch Ueberrebung) pridobiti, prepříčati; (Oberhand —) premáhati, zmagati, prevládáti, nadvládáti. [vlar, dobičnik.
 Gewinner, *m.* dobivávec, dobi-
 Gewinnsucht, *a.* koristoljubje, dobičkarija; — süchtig, *a.* koristoljuben, dobičkarjjski.
 Gewinnsel, *n.* cvilenje, vėk, cmėvk, cmevkanje.
 Gewirk, *n.* tkanje; (von Bienen) sät, sét, pogače. [směšňáva.
 Gewirre, homatija, kodercija,
 Gewiß, *a.* gotóv, istinski, istinít, segurén, věren; ein Gewißer, neki, nektéri.
 Gewißheit, *f.* gotovost, istinítost, segurénost.
 Gewissen, *n.* všt; sich ein — daraus machen, za grěh kaj imeti; bei meinem —, pri moji duši; — haft, *a.* věsten; — haftigkeit, *f.* věstnost.
 Gewissenlos, *a.* brezvěsten, brez věsti; — figkeit, *f.* brezvěstnost.
 Gewissenangst, *f.* věstna bridkost.
 Gewissenßiß, *m.* grizenje věsti.
 Gewissenfreiheit, *f.* svoboda věre.
 Gewissenprüfung, *f.* spraševáňje věsti.
 Gewissenrath, *m.* spovėdnik.

Gewissenruhe, *f.* věsten mir, dušni pokoj. [v věri.
 Gewissenszwang, *m.* neterpljivost
 Gewitter, *n.* burja, nevihta, vihta, gróm in blisk.
 Gewitterregen, *m.* plôha; — wolke, gromski oblák. [tován.
 Gewüßigt, *a.* zvučen, spame-
 Gewogen, *a.* vgóden, nagnjen, dobrohóten, dobrovóljen, blagorád; — heit, *f.* vgodnost, nagnjenje, dobrohót-
 nost, dobrovóljnost.
 Gewöhnen, *v. n.* naváditi se (česar) priváditi si (kar).
 Gewöhnen, *v. a.* vaditi, vajati, naváditi, priváditi, priučiti.
 Gewöhheit, *f.* naváda, šega, običaj, váda, navájenost.
 Gewöhlich, *a.* navaden, običen, v navádi, v šegi.
 Gewölbe, *n.* obók, lok, oblók; (Kaufmannsz)štacúna, štacún.
 Gewölbt, *a.* obókán, v obók zidan.
 Gewölke, *n.* oblák, obláki.
 Gewühl, *m.* rovánjé, ritva, navála.
 Gewürm, *n.* červád, červadína, červína, lazína, lezerčina.
 Gewürz, *n.* začimba, dišava, kramenija, sladinstvo, — haßt, *a.* dišáven. [dajávec.
 Gewürzhändler, *m.* dišavopro-
 Gewürznelke, *n.* Gewürznelke, *f.* klinčí.
 Gezähnt, *a.* zobát.
 Gezänk, *n.* prepír, svada, pravdanje, razpór, krég.
 Gezelt, *f.* Zelt.
 Geziemen, *sich*, *v. r.* spodobiti se, pristáti, dostáti se, vdati se, dostojno od. pristójno

biti, iti; — d, *a.* pristójen, dostójen, spodóben. [kanje.
 Gezißche, *n.* piskanje, psik, psi-
 Gezücht, *n.* ród, plód, plemo, leglo, poród.
 Gezwitsher, *n.* cvèrk, cverčanje, žvižlánje, žvergóljenje.
 Gezwungen, *a.* prisíljen, vsíljen.
 Gicht, *f.* skernína, protín, hudica, derhavica, lóm v kostih; — brüchig, *a.* mertúden, kostničav. [derhavíčen.
 Gichtisch, *a.* skerničen, protínast,
 Gichtrose, *f.* Páonie.
 Siebel, *m.* věrh, sleme.
 Gier, *f.* Begierde.
 Gießbach, *m.* bistrica, hudóurník.
 Gießbecken, *n.* mědenica, vmi-
 valnica, vmivník.
 Gießen, *v. a.* liti, lijati, vlti, politi; zlíti; (Metalle) raztopiti, raztápljati, (vom Ge-
 tránke) točiti, nátočiti, ná-
 takati.
 Gießkanne, *f.* škropilnica.
 Gießschaff, *n.* lij, liják, lilo, do-
 livka.
 Gift, *n.* strúp, otróv, jád; (Zorn) jád, togóta, zloba; — ig, strupen, strupnat, ja-
 den, jadóven, jadovít, otró-
 ven; togóten, jaden, jadovít, zlobív, zloben, serdít, ljút.
 Giftmischer, *m.* otróvník; — in, *f.* otrovnica; — erel, *f.* otrovništvo. [stník, rudéčica.
 Gimpel, *m.* popkar, lepár, ber-
 Gipfel, *m.* věrh, veršíc, ver-
 šina, teme, verhúneč, verhól.
 Gipš, *m.* mavec, sadra, bělí
 kamen, škajóla.

- Girren, *v. n.* gergotáti, gergotljáti; (seuffen) vzdihováti, povzdihávati.
- Gitter, *n.* rešátka, omrězje.
- Gittern, *v. a.* prepléstí, zamrěžiti, omrěžiti. [rězje.
- Gitterwerk, *n.* rešátkovje, om-
Glaciš, *n.* sprehodišće.
- Glanz, *m.* světlóst, světlóba, blisk, bliščóba, blišóba, bliskót, leskět, bliš; (Positur) loš, lesk, lik, gladko lice; (Ruhm) slava; dika.
- Glanzen, *v. n.* světiti se, bliščěti, sijáti, sevati se, bliskati se; (von Stiefeln) leskati se; (Aufsehen erregen) slověti, zaslověti; — *v. a.* lošiti, gladiti.
- Glanzend, *a.* sjajen, jasen, svečáven, blišóben, leskět; slaven, jasen.
- Glas, *n.* steklo, sklen; (Trin-
glas) kozárec, krožica; (Sten-
gelglas) čaša, čaška, kupa,
kupica; — *a.* stekléni, skleni-
nični.
- Glasarbeit, *f.* dělo steklársko.
- Glasartig, *a.* steklovit, skleničast.
- Glasbrennerei, *f.* steklaríja.
- Glaser, *m.* steklár; — *in, f.* steklaríca.
- Glaserhandwerk, *n.* steklárstvo.
- Gläsern, *a.* steklén, steklovát, skleničen. [nizvón.
- Glasglocke, *f.* steklén zvón, skle-
- Glasgähler, *m.* skleničár, steklárnik.
- Glashaus, *f.* Treibhaus.
- Glashütte, *f.* steklárna, sklenárna, glažúta, steklárnica.
- Glasicht, *f.* Glasförmig.
- Glasmacher, *f.* Glaser.
- Glasmaier, *m.* malár na steklo; — *ei, f.* steklomálba, malaríja na steklo. [bisera.
- Glasperle, *f.* gmiza, stekléna
- Glasperle, *f.* šibra, šipa.
- Glasröhre, *f.* sklenobříc.
- Glasröhren, *m.* sklenotópec.
- Glasröhren, *m.* sklenorězec.
- Glasröhren, *m.* omár za steklo.
- Glasstein, *m.* sklenovec.
- Glasur, *f.* loš, lošenína, máz.
- Glasuren, Glasuren, *v. a.* lošiti, olóšiti; — *n.* lošenje, lošba.
- Glaswaare, *f.* steklo, steklenína, sklenovina.
- Glat, *a.* gladek, raven; (schlupferig) polzek, sklizek; (geglättet) vglajen.
- Glatte, *f.* gladkóst, gladkóta; ravnína; gladenje, gladba.
- Glatteis, *n.* polédje, gololéd, skrapa. [diti, laštiti, likati.
- Glatte, *v. a.* gladiti, poglá-
- Glatte, *m.* gladivec; laštivec.
- Glatte, *n.* gladilo, gladiljka; laštulo.
- Glatte, *f.* gladilo.
- Glatte, *m.* gladivnik, gladi-
divni kamen.
- Glatte, *m.* zób za gladiti.
- Glatte, *f.* plěša, plěšina, plěš, liša; čela. [plěšiv; čelav.
- Glatte, *a.* plěš, plěšav, plěšast,
- Glatte, *m.* plěšivec, plěšák, liško.
- Glatte, *m.* věra; — *n.* beimeffen, verjěti; (Credit) záup, záupanje.
- Glatte, *v. a.* věrováti; (einem etwas) verjěti; (vermuthen) měniti, misliti, mněti.

Glaubensartikel, *m.* članek věre.
 Glaubensbekenntniß, *n.* věra, věroizpovědanje.
 Glaubensgenosß, *m.* jedenověrec, sověrovávec.
 Glaubenslehre, *f.* věroučénje, navk cerkovni.
 Glaubenswag, *m.* věrosilje.
 Glaubhaft, *a.* věrjéten, věroven; kar se věrováti more.
 Gläubig, *a.* věren; — *e, m.* věrník, pravověrník.
 Glaublich, *a.* věri podobén, věrovátén; — *feit, f.* verováténost.
 Glaubwürdig, *a.* věrjéten, věroven, istinit; — *feit, f.* věrjétnost, věrovnost, istinitost.
 Gleich, *a.* jednák, ednák, enák; (gerade) raven; (ähnlich) podobén, sličén; mir ist alles —, meni je vse jedno.
 Gleich, *ad.* zdajci, taki, koj, odmah, včasí, precěj; (eben so) jednako, na isti načín; (gerade) ravno; einem — sehen, komur podobén býti; wenn —, čerávnó, desirávnó, premda, akoprem; als wenn —, ob —, kakor; ravno kot.
 Gleichartig, *a.* jednoróden, spodóben, pripodóben; — *feit, f.* jednoródnost, pripodóbnost.
 Gleichbedeutend, *a.* jednoznáčen.
 Gleichberechtigt, *a.* enakopraven.
 Gleiche, *f.* Gleichheit.
 Gleichen, *v. n.* podobén býti, nalíčiti, sličiti; — *v. a.* zjednáčiti, poravnáti, zjediniti.
 Gleichergestalt, — massen, *ad.* takó, jednako, na táj načín.

Gleichfallß, *ad.* take; na táj načín, ednáčki.
 Gleichförmig, *a.* jednák, jednóten, podobén, sličén, prilíčen; priměren; — *feit, f.* jednákost; podobnost, sličnost; priměrnost.
 Gleichgesinnt, *a.* jednákomislěč, enáčíh misli, jednomiseln.
 Gleichgewicht, *n.* ravnotéžje, ravnoteža; ravnotvėznost.
 Gleichgültig, *a.* ravnopláten, jedne vrėdnosti; gegen etwas — sein, hladén od, nemáren proti čemur býti; (einerlei) jednák; — *feit, f.* ravnoplátnost; hladnóča, hladnost, nemárnost; jednákost.
 Gleichheit, *f.* jednákost, enáčnost, enakota; ravnost; priměrnost.
 Gleichlaufend, *a.* ravnobėžen.
 Gleichlaut, *m.* soglás, soglásje; podobnost v glasu.
 Gleichlautend, *n.* jednoglásen.
 Gleichmachen, *v. a.* zjednáčiti, izravnáti, zravnáti.
 Gleichmaß, *f.* rozměr, rozměra; sklád, skladnost; jednákost.
 Gleichmäßig, *a.* rozměren; skláden, soglásen; jednák, takov.
 Gleichmuth, *m.* jednakodúšje, jednakodúšnost, enakodúšnost. — lga iměna.
 Gleichnamig, *a.* soimén, jedné.
 Gleichniß, *n.* pripodóba, prilíka, príklád, príciča.
 Gleichnißrede, *f.* govor v prílikah.
 Gleichnißweise, *ad.* v pripodóbah; na príklád.
 Gleichsam, *ad.* kakor, kot, kao, kakor da, kakor bý.

- Gleichseitig, *a.* jednakostrán, jednakostránski.
- Gleichstellen, *v. a.* vsporéditi.
- Gleichstimmig, *a.* soglásaen, skladden; jedin; — *zeit*, *f.* soglásje; soglásnost, skladnost; jedinstvo.
- Gleichung, *f.* ravnanje, izravnováenje; (in der Algebra) priměra.
- Gleichviel, *ad.* toliko, toljko; vse jedno; mir ist es —, ne maram.
- Gleichwie, *ad.* kakor, tako kakor.
- Gleichwinkelig, *u.* ravnokóten.
- Gleichwohl, *ad.* z vsim tim, vendar, ipak, ništamanj.
- Gleichzeitig, *a.* sočasen, jedna kočasen, sovrěmėn, jednodóben; — *ad.* zajedno, vrėd, skup.
- Gleis, *f.* Geseise.
- Gleisen, *v. n.* svėtiti se, sjati; hljiniti se, hiniti se.
- Gleisner, *m.* hinávec, licuměr; — *ei*, *f.* hinávstvo, hinávšina, hljinba, licuměrstvo; — *in*, *f.* hinávka, licuměrka; — *isch*, *a.* hinávski, himben, hljinávci, licumėren. [gáz.
- Gleitbahn, *f.* derėa, derkeljca.
- Gleiten, *v. n.* spodėrkniti, spolzniti se; auf dem Eise —, derčati se. [gora, pláz.
- Gletscher, *m.* snežnik, ledėna.
- Glied, *v. n.* úd, udo; člen, članek, kotnič; (Reihe bei den Soldaten) versta; (Kettenglied) klep, sklep; (Grad der Verwandtschaft) kolėno, pokolėnje, (an Pflanzen) kolėnce.
- Gliedergicht, — *krankheit*, *f.* koštnica, pokóštnica.
- Gliederlahm, *a.* mertvúden.
- Gliederlähmung, *f.* mertvúdnost, mertvúdba.
- Gliederweise, Gliedweise, *ad.* úd za udom; versta za versto.
- Gliedmaß, *n.* udo, kotrič. [klti.
- Glimmen, *v. n.* tleti, tinjati.
- Glimmer, *m.* iskra. [lėti; sjati.
- Glimmern, *v. n.* trepetati, ber-
- Glimpf, *m.* blagost, človečnost; — *ich*, *a.* blág, človečen.
- Glitschen, *f.* Gleiten. [zvonicek.
- Glöckchen, *n.* zvonček, zvonek.
- Glocke, *f.* zvon; fig. ura.
- Glockenblume, *f.* zvonček.
- Glockenförmig, *a.* zvonovít, zvonu podobėn. [f. zvonarica.
- Glockengießer, *m.* zvonar; — *in*, Glockenschwengel, *n.* čamelj, kembelj, klepec. [novina.
- Glockenpeise, *f.* —gut, *n.* zvon.
- Glockenspiel, *n.* trijánčanje.
- Glockentaufe, *f.* blagoslóljenje zvona.
- Glockenthurm, *m.* zvonik.
- Glockenläuter, Glöckner, *m.* zvonár, cerkovnik.
- Glorie, *f.* veličánstvo, veličástje, veličástvo, slava; (Heiligenheim) zarja.
- Glorreich, —würdig, *a.* veličánstven, veličásten, slaven, velisláven.
- Glosse, *f.* izjásnenje, opómba.
- Glossen, *v. n.* zijati.
- Gluckzen, *f.* Glücken.
- Glück, *n.* srėča; das — will ihm wohl, srėčen je; — wünschen, rešitovati, vošiti, čestitati; — auf den Weg, z Bogom, srėčno! srėčno hodite, srėčen pót.

Slučén, *v. n.* dati se, nati se, sréčno iziti, za rokó iti.
 Slučén, *v. n.* kvokati, kvokljati, kokvati; — *n.* kokvanje.
 Slučhenne, *f.* kvoklja, koklja, kokva, germúlja.
 Slučlič, *a.* sréčen; žur — *n.* Stunbe, *v.* dober čas.
 Slučšez, *a.* sréčni.
 Slučšelig, *a.* blažen, blagočést, blág; — *feit*, *f.* blaženóst, blaženstvo; zveličanje, zveličánstvo. [mërlej].
 Slučšfall, *m.* sréča, sréčen prí-
 Slučštind, *n.* sréčník, sréčen člověk
 Slučšrad, *n.* kolo od sréče.
 Slučšwunsch, *m.* čestítanje; rešítovánje; pozdráv, poklón.
 Slučšwünschén, *v. a.* čestítati; rešítovati; (sréčo) vošiti.
 Slúše, *f.* žár, žarénje, žarítva, žig.
 Slúšen, *v. n.* žaréti, žarjavéti, plamtéti; — *v. a.* razběliti, razžáríti, žaríti; die Sonne glúht, sonce peče od. pripéka; — *b.* *a.* žaréc, žarjáv, razběljen, goréc.
 Slúshfeuer, *n.* žerjávica, žerjávka.
 Sluth, *f.* žár, žerjávica, žarjávica, žarjávka.
 Sluthpfanne, *f.* grevnica, oglénka, žarjávica.
 Snabe, *f.* milost, milosérdje, blagomilost; (Begnabigung) pomilovánje.
 Snabenbild, *n.* svetíše, čudopólna podoba.
 Snabenbrod, *n.* milostinja, milošna; daš — essen, od milosti živéti.

Snadengehalt, *f.* Penzion.
 Snadenjahr, *n.* milostivo létó.
 Snadenreich, *a.* milostív, milostljív, milostípóln; — *n.* nebéško kraljestvo.
 Snadenstoß, *m.* smertni *v.* dar.
 Snädig, *a.* milosten, milostív, vsmiljen, milosérden.
 Gold, *n.* zlato; — *z.*, *a.* zláti, zlatni.
 Goldammer, *m.* sternád.
 Goldarbeit, *n.* zlatarija, zlatársko dèlo. [*f.* zlatarica].
 Goldarbeiter, *m.* zlatár; — *in*,
 Goldbergwert, *n.* zlata ruda, zláti rudník.
 Goldblatt, *n.* list zlatá.
 Goldbroffel, *f.* vuga.
 Goldén, *a.* zlat, zlatén, zlatov, zlatén, iz zlatá.
 Goldfinger, *m.* perstanec.
 Goldfisch, *m.* zlatóvka.
 Goldgrube, *f.* zlata ruda. *fig.* studenec bogástva.
 Goldgelb, *v.* romén, rumén.
 Goldhaarig, *a.* rumenolás.
 Goldhaltig, *a.* zlatovit, zlatonósen, [stréžíc].
 Goldhändchen, *n.* zlatoglávek.
 Goldmacher, *m.* zlatotvórec; — *Funst*, *f.* zlatotvórstvo, zlatotvóroje. [zláčen papír].
 Goldpapier, *n.* pozlátjen od. po-
 Goldscheider, *m.* čistívec zlatá.
 Goldschläger, *m.* zlatotépec.
 Goldschmied, *m.* zlatár.
 Goldspinner, *m.* zlatoprédec; — *in*, *f.* zlatoprélja [nina].
 Goldstoff, *m.* zlatovina, zlat-
 Goldstück, *n.* kos zlatá; zlat, rumen zlat, rumenják, cekín.
 Goldtinctur, *f.* zlata mást.

- Goldwage, *f.* zlatárska tehtnica.
 Goldwäſche, *f.* spiranje zlata, rižováníje, rižovnica; — *er, m.* rižovník.
 Golf, *m.* zalív, zatók.
 Goldſtoß, *m.* kreda. *Im.* čolnár.
 Gondel, *f.* čoln, ſajka; — *ier,* Gönner, *v. a.* želéti, vošiti, pri-vošiti.
 Gönner, *m.* dobrótnik, odvètnik; — *in, f.* dobrótnica, odvètnica.
 Goſche, *f.* gobec, lape; rivec.
 Goſſe, *f.* žlèb; struga; jarek.
 Gotthiſch, *a.* gotiški.
 Gott, *m.* Bóg; — *lob,* — ſei Danf, hvala Bogú, Bóg bodi zahvaljen; — *beſüte,* Bóg prenési, Bóg ne dáj. Bóg nas vari; *helf* —, na zdravje; — *beſohlen,* z Bogom, srèčno; — *grüß dich,* Bóg te sprimi; *um — Willen,* za Boga, za božjo voljo.
 Gottähnlich, *a.* bogupodóben.
 Götterlehre, *f.* basnoslòvje.
 Götterpeiſe, *f.* nebéška hrana
 Götterſpruch, *m.* božja beſèda.
 Göttertrank, *m.* nebéško pitje.
 Gottes, *a.* božji. [pokopaliſèe.
 Gottesacker, *m.* grobje, grobiſèe,
 Gottesdienſt, *m.* božja služba; — *lich, a.* cerkóven, svèt.
 Gottesfürcht, *f.* stráh božji, bogabójnost, bogabojècnost.
 Gottesfürchtig, *a.* bogabójen, bogabojèc, pobóžen.
 Gottesgebährerin, *f.* hogorodica, božja mati.
 Gottesgelehrtheit, — gelehrſamkeit, *f.* hogoslovje.
 Gottesgelehrter, *m.* hogoslòvec.
- Gotteshaus, *n.* cerkev, božja hiša božji hram.
 Gottesläſterer, *m.* bogoklévec, preklinjavec Bóga; — *in, f.* bogoklétnica. [bogopsóven.
 Gottesläſterlich, *a.* bogoklévski,
 Gottesläſterung, *f.* bogokléteje, bogoklétna, bogokléstvo.
 Gottesläugner, *m.* bezbóznik; — *in, f.* bezbóznica.
 Gottesläugnung, *f.* bezbožstvo, bezbožanstvo
 Gotteslich, *m.* zum — gehen, *k sv.* obhajilu iti.
 Gottesvergeſſen, *a.* bezbóžen; — *heit, f.* bezbóžnost.
 Gottheit, *f.* božanstvo. božestvo.
 Göttin, *f.* božica, boginja.
 Göttlich, *a.* božji, božanski, božanstven; — *keit, f.* božanstvenost.
 Gottloß, *a.* bezbóžen.
 Gottloſigkeit, *f.* bezbóžnost.
 Gottmenſch, *m.* bóg-člòvèk, bogočlòvèk.
 Gottſelig, *a.* pobóžen, svèt, bogomil; *mein — Vater,* rajni oèe; — *en Andenken,* srèčnega ſpomína, — *keit, f.* pobóžnost, bogomilost.
 Götte, *m.* Gógenbild, *n.* krivi ob. lažnjivi bóg, malik.
 Gógenaltar, *m.* oltár malikovávski.
 Gógenbiener, *m.* malikovávec; — *in, f.* malikovávka.
 Gógendienſt, *m.* malikovávstvo, malikovánje.
 Gouvernantin, *f.* nastojnica.
 Grab, *n.* grob, raka, jama.
 Graben, *m.* rov, jama, prekóp, grapa.

Graben, *v. a.* kopáti, rováti, grebsiti; (in Stein) rezati, sekati.

Grabhügel, *m.* gomila, raka.

Grablied, *n.* pogrěbna pėsem.

Grabmal, *n.* spomenik, nadgróbje.

Grabstein, *n.* motika.

Grabstein, *f.* grobni nadpis, nadgróbnica. [groblišće.

Grabstätte, *f.* grob; grobje.

Grabstein, *m.* dleto.

Grab, *m.* stopnja, stopnjica, stepen; stop.

Grabiren, *v. a.* čistiti sól; pri-siliti k obilnišim pridělkom.

Grabmal, *n.* stopajnik.

Graburen, *v. a.* na stopnje razděliti; povišati.

Grabweise, *a.* po stopnjicah.

Grab, *m.* gról.

Gräfin, *f.* grofica, grofinja.

Gräflisch, *a.* grofovski.

Grasschaft, *f.* grofovina; grofovstvo.

Gram, *m.* tuga; gnjév, zloba; potěza, skerb; — *a.* — sein, merziti, húd biti.

Grämen, *sich, v. r.* gnjeviti se, zlobiti se, tugováti, skerběti se, žalostiti se, moriti se; sich zu Tode —, od žalosti vmřěti.

Grämlich, *a.* tužen; žalosten; hudovóljen; — *heit, f.* tužnost, hudovóljnost, skerb.

Gramlos, *a.* pokójen, miren.

Grammatik, *f.* slovnica, pismenóst, — *er, m.* slovníčár.

Grammatisch, *a.* slovníčen, slovníški; pravilen.

Gran, *n.* grán, libra.

Granadier, *m.* granátnik; — *s,* *a.* granatniški.

Granat, *m.* granát; — *e, f.* granáta, ploskáča.

Grand, *m.* pród, znós; — *ig,* *a.* prodovít, prodnát.

Granit, *m.* jederčnik, granit, žula; — *s,* *a.* graniten, žulov.

Granne, *f.* resa, os (na klasju).

Gränze, *f.* Grenze.

Grapp, *f.* Färberröthe.

Gras, *n.* trava; — *en, n.* travica, travičica, travička.

Grasen, *v. n.* pasti se; — *v. a.* kositi, žeti (travo).

Gräferrei, *f.* košnja od. kosítba trave; paša. [vnik, senozět.

Grasgarten, *m.* travišće, tra-

Grasgrün, *a.* prún, zelen kot trava.

Grasbalm, *m.* bíl, bílka.

Grasbüpfer, *m.* kobilica, konjček. [vnat.

Grasbüdt, Grasig, *a.* traven, tra-

Grasstauch, *m.* porej. [vica.

Graswürde, *f.* pěnica, muha-

Grasreich, *a.* traven, travovíten.

Grassiren, *v. n.* bėsiniti, bėsno-váti, vladati.

Gras, Gräflisch, *a.* strašen, gerd, grozovít, ružen; okrutěn;

— *heit, f.* strašnost, grozovítost; okrutnost. [pašnik.

Grassung, *f.* travokóšnja; paša,

Grat, *m.* tern. [šćica.

Gräte, *f.* ribja kóst, ost, ko-

Grätig, *a.* poln kostí, košćičav.

Gratulant, *m.* vošitel], čestíta-vec, rešitovávec. [továnje.

Gratulation, *f.* čestítanje, reši-

Gratuliren, *v. a.* čestítati, vo-šiti, rešitováti.

- Grau, *a.* siv, ser, sěd; daš — e, *n.* sivost, serost, sednost.
- Graubart, *m.* sivobrādec, serec, sivec.
- Graubärtig, *a.* sivobrād.
- Gräuel, *m.* gnjusost, gnjusoba; strahota, strahovitost.
- Gräueltthat, *f.* zločinstvo, grozovinstvo, strahoviti čin.
- Grauen, *v. n.* sediti, seriti se, siv postājati; (Abscheu haben) gnjusiti, gadiiti ob. gabiti se. merzěti se, studiti se, eš grauet mir, stráh ob. groza me je ob. imá, bojim se; der Taggrauf, svita se, svita, danise.
- Graukopf, *m.* sivoglávec.
- Graulich, *a.* sivkljat, serast; (fürchtſam) plašljiv; (fürchterlich) strašen.
- Gräulich, *a.* strašen, strahovít, grozopóln, studen.
- Graupe, *f.* pira, pšeno, phanje; — In, *v. n.* eš graupelt, pira pada.
- Grauß, *m.* groza, stráh, strahota; razvaline; — *a.* grozen, strahovit.
- Grausam, *a.* ljút, grozovít, grozoviten, okrutěn; — feit, *f.* ljutost, grozovitost, okrutnost.
- Grauschimmel, *m.* sivko.
- Grausend, *f.* Gräulich.
- Grausen, *n.* gnjús. stúd; groza, strah; — *v. n.* eš grauset mir, hudo me groza imá, groza me grabi, koža se mi ježi, lasjé se šetinijo.
- Gravität, *f.* dostójnost, pristójnost, — išč, *a.* dostójen, pristójen.
- Grazie, *f.* milóta, milina, lěpóta; milosténka, milóštnica.
- Greif, *m.* orlověv.
- Greifen, *v. a.* popásti, zagrābiti; vhiiti (anfassen) prijěti, vzeti, — *v. n.* um sič —, razširjati se, širiti se, razprostirati se, dalej ploditi se, dalej segati; (befasten) šlatati, pošlátati, tipati, potipati.
- Greinen, *v. a.* kregati, grajati.
- Greis, *m.* starec, starček, serec, sivór; — *a.* star, siv, ser, sěd.
- Greifen, *v. n.* seriti se, serěti.
- Grell, *a.* ojster, rezek; presvětel.
- Grenze, *f.* meja, granica, medja; (Ende) konec, kraj.
- Grenzen, *v. n.* graničiti, tikati se, vezati se, mejiti.
- Grenzstoß, *a.* neizměren, brez kónčěn.
- Grenzer, *m.* graničár, mejáč.
- Grenzſette, *f.* kordón.
- Grenzſtein, *m.* mejnik, mejáč.
- Greuel, *m.* gnjusoba.
- Griechisch, *a.* gerěki.
- Grieß, *m.* (Sand) pěsek; (gut Sveise) pšeno.
- Grießig, *a.* pěskovit.
- Griff, *m.* prijětje, prijěmek; (Handvoll) perišće, šaka, pešćica; (Spanne) pėd, pedanj; (Klauen) krempeľj, nohet; (Stiel) deržáj, deržálo, ročica, deržáljka, locanj; (Kunſtgriff) zvijáča.
- Griffel, *m.* klíneck; dlěto, dlětce.
- Grille, *f.* čerček, striček, cverček; (Einbildung) muha, mušćica; (Sorge) skerb; — en fangen, muhe loviti.

- Grillenfänger, *m.* muhavec; — in *f.* muhavica.
- Grillenhaft, *a.* muhav, muhovit, muščav, muhoven.
- Grimasse, *f.* merda; — *n.* mačen, merdati se.
- Grimm, *m.* gnjev, togóta, zlost, serd, serdba. [tród.
- Grimmen, *n.* griza, zavijanje, Grimmen, *v. n.* grizti ob. zavijati v turbúhu.
- Grimmig, *a.* gnjeven, togoten, bĕsen, serdit; (ĕftig) strašen, grozovit, ljút.
- Grind, *m.* kraste, skrumbe; — *ig, a.* krastav, skrumbast, skrumba, grintav; — *kopf, m.* krastavec.
- Grinsen, *v. n.* režati se.
- Grob, *a.* gróp, neotĕsan, nevljúden, goren, zaróbljen; (nicht) debĕl, tólst; — *heit, f.* gropost, nevljúdnost, zaróbljenost. [sanec.
- Grobian, *m.* zaróbljenec, neotĕ-
- Gróblĭch, *a.* gróp, sích — irren, močno se motiti.
- Grobſchmid, *f.* Zuſſſchmid.
- Groll, *m.* zloba, pika, nenavist, zlost, meržnja; einen — ĕzen, meržiti, sovražtvo kuhati, zaviditi.
- Groschen, *m.* groš.
- Groß, *a.* velik; úbersú —, srep, ramen; wie —, kakšni; so —, takšni; eine — e Sünde, smertni grĕh; — werden, zrasti; odrásti; — en Dank, lépo se zahválim; sích — machen, hvaliti se s ĕem; —, *a.* veliki; pre.
- Groß, *n.* dvanaest tucetov.
- Großältern, *pl.* predstárši, dědeĭ in babica.
- Großäugig, *a.* okát, velicĭh očí.
- Großbártig, *a.* bradat.
- Großbrúſtig, *a.* persnat.
- Größe, *f.* velikóſt, velicĭna, velicáva, velicĭnost, velikóĕa; erſter —, pervega reda.
- Großentel, *m.* prevnúk; — in, *f.* prevnúkinja.
- Großfürſt, *m.* veliki knĕz; — in, *f.* velika knezinja. [ževina.
- Großfürſtenthum, *n.* velika kne-
- Großfürſtlich, *a.* velikoknĕžki.
- Großgliederig, *a.* ĕlenát.
- Großherr, *m.* veliki gospodár, turski cár, sultan.
- Großkopf, *m.* glavúh, glaván, glaváč; *f.* glaváĕa.
- Großköpfig, *a.* glavát.
- Großmáchtig, — ſt, *a.* velikozmóžen, velikovlásten.
- Großmaul, *n.* velike usta; — *m.* velikouſtnež, širokouſtnež, hvalisavec.
- Großmuth, *f.* velikoduſje, velikoduſnost, blagoduſnost, veledúſje.
- Großmüthig, *a.* velikodušen, blagoduſen, veledúſen.
- Großmutter, *f.* babica.
- Großoctav, *n.* velika osmina.
- Großſprechen, *v. n.* hvaliti se, velicĭati se.
- Großſprecher, *m.* hvalisavec, baháč, bahún, baháv.
- Großſprecherſei, *f.* hvalisanje, baharija. [baháven.
- Großſprecherſch, *a.* hvalisav,
- Großtentheils, *ad.* veĕidĕl, naj veĕ, zveksinom. [ſprechen *ic.*
- Großthun, Großthuer *ic. f.* Groß-

- Großvater, *m.* dēd, dēdej.
 Großvaterstuhl, *m.* stol z ročicami ob. habami.
 Grotesk, *a.* čudapóln, čudnovit.
 Grotte, *f.* pečína, špilja, votlina.
 Grübchen, *n.* jamica, jamka, jamkica. [werk] ruda, rudnik.
 Grufe, *f.* jama, rupa; (Berg) Grubelei, *f.* modrovánje; modrina, modrovína.
 Grübeln, *v. n.* modrováti, tuhtati; umstovováti, si glavo treti ob. běliti; (in der Nase) kopáti, riti, dregati.
 Grübler, *m.* modrovávec, modrín.
 Gruft, *f.* grobnica, grob, raka.
 Grummet, *n.* otava.
 Grün, *a.* zelen; prún; (unreif) nezrel, nevgóden; der — e Donnerstag, veliki četvrték; — e Waare, zelje, zelenjáva, (bei Spiel) zelja.
 Grün, *n.* zelenjád, zelenjáva, zeléna boja.
 Grund, *m.* dno; (eines Gebäudes) temelj, podlága; (Boden) tla, zemlja, zemljišče; (Ursache) vzrok; počétek; korenína; (niebrige Gegend) dol, dolína, draga; (Beweis) dokáz; vom — des Herzens, der Seele, iz vsega serca, iz vse duše; zu — e gehen, pogíniti, konec vzeti; zu — e machen, na nič spraviti.
 Grundbau, *m.* temelj, podlága.
 Grundbesitzer, *m.* poséstnik zemlje, taljni gospodar.
 Grundbirn, *f.* Erdapfel.
 Grundbóse, *a.* prehudóben.
 Gründen, *v. a.* snováti, osnováti, vtemeljiti, vrvnati, zavésti, vpeljáti, vstanovíti, osnúti, snuti; sich auf etwas —, opírati se na kar.
 Gründer, *m.* osnovávec, vtemeljitelj, vstanovitelj, začétnik; — in, *f.* začétnica.
 Grundfalsch, *a.* ves krív.
 Grundfeste, *f.* temelj, temeljna podlága, spodek, tverdína.
 Grundgelehrte, *a.* visóko učén.
 Grundgesetz, *n.* temeljna postáva.
 Grundherr, *f.* Grundbesitzer.
 Grundlage, *f.* Grundfeste.
 Grundlegung, *f.* vstanóvljenje; vtemeljenje.
 Gründlich, *a.* temeljit, dokónčen; doslédén; korénit; — keit, *f.* temeljitost, dokónčenost, doslédnost.
 Gründling, *m.* piškúr, pesék (riba).
 Grundlos, *a.* bez dná; (endlos) bezkónčen; (ungegründet) nedovóden; bez temelja; — er Koth, globóko blato.
 Grundlosigkeit, *f.* brezén, bezdno; bezkónčenost; nedovódnost.
 Grundmauer, *f.* temeljna zidína.
 Grundonnerstag, *m.* zeléni četvrték. [pravilo]
 Grundregel, *f.* temeljno ob. glavno
 Grundriß, *m.* očértje, načértje, načért, osnóva.
 Grundriß, *m.* načélo; glavno pravilo, vodilo.
 Grundsprache, *f.* pervótni ob. povódni jezik.
 Grundstein, *m.* temelj.
 Grundsteuer, *f.* taljni davek, kmetnína, zemljarina.
 Grundstoff, *m.* živelj, pervína.
 Grundstück, *n.* zemljišče; polje; dēdína.

Grundtert, *m.* izvorno pismo.
 Grundursache, *f.* povód, glavni od. prvi vzrok.
 Grundwort, *n.* korénita beséda, korénina.
 Grundzahl, *f.* temeljna številnica.
 Grundzehend, *m.* taljna desetina.
 Grundzins, *m.* taljni davek.
 Grüne, *f.* Grün, *n.*
 Grünen, *v. n.* zelenéti, zeleniti se; — *v.* a. zelen.
 Grünlich, *a.* zelénkast, zelénklat.
 Grünspan, *m.* zeléni volk.
 Grünspacht, *m.* zeléni détal.
 Grunjen, *v. n.* hroháti, hrohotáti, kruliti; — *n.* hrohót, hrohótánje; kruljenje.
 Gruppe, *f.* kúp, gromáda, rajda.
 Gruppiren, *v. a.* kúpiti, skupljati, gromádati.
 Gruß, *m.* pozdrav, pozdrávljenje.
 Grüßen, *v. a.* pozdráviti, pozdrávljati.
 Grüße, *f.* pšeno, phanje.
 Guardian, *m.* gvardian.
 Gučen, *v. n.* lukati, polúkati, gledati, viriti.
 Gučfenster, *n.* lina.
 Gučú, *m.* kukovica.
 Gulden, *m.* goldinar, rajniš, forint.
 Gültig, *a.* veljáven, dober; vréden; — *feit*, *f.* veljávnost; vrédnost
 Gummi, *n.* kecmec.
 Günst, *f.* milost, vgodnost, dobrohótmost; bei einem in — sehen, biti v kogar milosti.
 Güstig, *a.* priklónjen, nagnjen, dobrohótan, milosten; (vorthilhaft) koristen, vgoden, prijéten, pogóden; ein — er Wind, pogóden véter.

Günstling, *m.* milostnik, ljubimec, ljubljénček.
 Gurgel, *f.* gerlo, gertánek, požirák, golt, gortán; Alles durch die — jagen, vse pojésti in * popiti. [izpirati.
 Gurgeln, *sich*, *v. r.* gergráti, gerlo
 Gurgelwasser, *n.* voda za gergránje.
 Gurke, *f.* kumara, murka.
 Gurkenbeet, *n.* leha za kumare.
 Gurt, *m.* podpróg, podpróga, podpás, podpérsnik; pás.
 Gürtel, *m.* pás, pojás, opásek.
 Gürten, *v. a.* posati, opásati, prepásati. [pojásarica.
 Gürtler, *m.* pojásar; — *in*, *f.*
 Guß, *m.* liv, livo, lije, pláv; Regen —, liják, ploha, lijavica; (Zhränengüsse) potóki sólz.
 Gußeisen, *n.* lito želézo.
 Gußregen, *m.* ploha, liják, lijávec.
 Gußwert, *n.* levárna.
 Gut, *a.* dober; pošten; — es Muthes sein, židane od. dobre volje biti; einem etwas zu — e halten, komur kar prizanésti; einem — sein, ljubiti kogar; — zu Fuß, dober pšák; eine — e Antwort geben, dobro odgovoriti; für etwas — sein, za kar dober stati od. jaméiti; sich etwas darauf zu — e thun, ponositi se s čem; bei — er Zeit, v dobro vréme od. čas; ich habe bei ihm —, dolžen mi je; kurz und —, z jedno besédo; Sie haben — reden, vi lahko govoriti; sie thun nicht — beisammen, neslóžni so; wieder gut sein, pomiriti se.

Gut, *n.* dobro; zemlja; imetje, imanje; roba, blagó.
 Gutachten, *n.* mnénje, misel.
 Gutartig, *a.* dober, dobročúden; — feit, *f.* dobrota, dobra čúd. [brenje; zdravje.
 Gutbefinden, *n.* priznanje, podó.
 Gutdünken, *n.* mnénje, misel; nach ihm —, kakor se vam zdi.
 Güte, *f.* dobrota; in —, z dobrim; haben Sie die —, bōdite tako dobri.
 Gutheissen, *v. a.* podóbriti, odóbriti; pohváliti.
 Gutherrig, *a.* blág, dobrosèren; — feit, *f.* dobrosèrenost, blago serce.
 Gütig, *a.* dober, blág, blagodarec, milostiv, dobrotljiv.
 Güttlich, *a.* prijázen, prijátelski; sich — thun, vesélo živéti.
 Gutmüthig, *a.* blág, blagodušen, dobrosèren; — feit, *f.* blagodušnost. [grajšák.
 Gutsherr, *m.* taljni poséstnik;
 Gutstehen, *v. n.* jamčiti, dober stati. [bróta.
 Gutthat, *f.* dobročinstvo, do.
 Gutthäter, *m.* dobrótnik, dobrodèlnik; — in, *f.* dobrótnica.
 Gutthätig, *a.* blagodáren, dobrotljiv, dobrodèlen; — feit, *f.* blagodárnost, dobrotljivost. [biti.
 Gutthun, *v. n.* dober biti, pokóren.
 Gutwillig, *a.* dobrovóljen, radovóljen, samovóljen, dragovóljen; — feit, *f.* dobrovóljnost, dragovóljnost.
 Gymnasium, *n.* gimnázij.
 Gyps, *m.* sadra, mavec, škajóla; —, *a.* sadrov.

Gypsartig, *a.* sadrovit.
 Gypsbruch, *m.* ruda od sadre.
 Gypsdecke, *f.* sadrov strop.
 Gypsen, *v. a.* sadrati, osádrati, s sadro poštúpati.
 Gypser, Gypsarbeiter, *m.* sadrovnik, sadrar.
 Gypserde, *f.* sadrovina.
 Gypsfeil, *m.* kreč, sadrovápnó.

H.

Ha! i. ha! hop! aj!
 Haar, *n.* lás, vlás; (die kurzen Thierhaare) dlaka, dláče; (ein langes Pferdehaar) žima, žinja; (bei einem Pelze) kosmina; bei einem —, malo da ne; falsches —, pristávljeni lasje; einander in den — en liegen, ruvati se; die — e stehen ihm zu Berge, koža se mu ježi; er ist um kein — besser, za troho ni boljši; mit Haut und —, z dušo in tělesam; Krause —, koder, kodra.
 Haarband, *n.* vpleték, ópléček.
 Haarbeutel, *m.* vlasnják; er hat einen —, piján je.
 Haarbürste, *f.* ščetka za vlasje.
 Haarbusch, *m.* kabanica.
 Haareisen, *n.* kodercilo.
 Haaren, *v. n.* misati se, misiti se, mišiti se.
 Haarfein, *ad.* tankó kot vlás.
 Haarflechte, *f.* vpleténica, pleténica, kita. [dlakast.
 Haarförmig, Haaricht, *a.* lasast;
 Haarrig, *a.* lasat, vlasat, kosmat.
 Haarsein, *ad.* na tanjko, natanjčno, na drobno. [vec.
 Haarräufler, *m.* kodreč, kodrá-

- Haarlocke, *f.* koder, kodra, kosa.
 Haarlos, *a.* bez lás; plés, plešast.
 Haarnabel, *f.* vlasenica, vlasnička.
 Haarpuher, *m.* lasopráh, práh za lasje.
 Haarfalbe, *f.* maža za vlasé.
 Haarscharf, *a.* ojster ko strúp.
 Haarsieb, *n.* sito.
 Haarschopf, *f.* Haarbusch.
 Haarstrich, *m.* lika pisména.
 Haarwickel, *n.* kodélja.
 Haarzopf, *m.* kita.
 Habe, *f.* iméti; imánje, imétek, glešt; (Handhabe) deržáj, deržálo; — und Gut, premoženje, poséstvo.
 Haben, *v. a.* iméti; (als Hülfzeitwort) biti; (besten) posedéti, posésti; lieb —, ljubiti, milováti, njegováti; Hunger —, lačen biti; ich habe Eile, se mi mudi; Zeit —, vtegniti; da hast du, tû máš, ná; da habt ihr (?) tu mata, imáte, nata, náte; da — sie, tu mate, nate; es hat keine Eile, ni sile; — wollen, hotéti, iskáti.
 Haber, *f.* Hafer.
 Haberecht, *m.* pravdaš, pričkovec.
 Habhaftwerden, *v. n.* zasáčiti, vloviti, vjeti; dobiti, zadobiti, steči.
 Habicht, *m.* jastreb, jastrob, jastran; — snase, *f.* kljukanós.
 Habhaft, Habseligkeit, *f.* Habe.
 Habsucht, *f.* lakomnost, samopásnost, dobičkarija, blagoželjnost. [šen, blagoželjen.
 Habfichtig, *a.* lakomen, samopás.
 Hackbeit, *n.* bradlja, sekira; pretósek.
 Hackblock, Hackstock, *m.* pánj, terkelj, ploh.
 Hackbrett, *n.* sekávnica; (ein Instrument) cimbal, cimbala.
 Hacke, *f.* sekira, bezjáca, deravnica.
 Hacken, *v. a.* sekati, vsekati; (mit dem Schnabel) kljuváti, kljúti, kljunjáti, kavšati, kavsniti. [sekirišče.
 Hackenstiel, *m.* topor, toporiše.
 Hacken, *m.* sekáč. [rezénje.
 Hackeringbank, *m.* rezanica, rezanca, Hackerselbank, Hackerselbank, *f.* rezni od.rezávni stol, rezávník.
 Hackeringsschneider, *m.* rezáč.
 Hackmesser, *n.* sekálo, sekáč.
 Hacksel, Hackerselbank, *f.* Hackering, Hackerselbank.
 Hader, *m.* capa, candra, starína. cota; rezanica, škopa.
 Hader, *m.* (Zant) svaja, svada, kreg, prikór, sovrašтво, kavga, pravda.
 Haderet, *m.* pravdaš, svadljivec.
 Hadern, *v. n.* svajati se, svajováti se, prikárjati se, pravdati se, sporéči se.
 Hafen, *m.* pristan, pristája, pristaníše, ladjostáj, ladjostája, luka; (Zopf) lonec, pisker.
 Hafendeckel, *m.* pokróvec, rena.
 Hafer, *m.* oves; — ader *m.* ovsíše; — brod, *n.* ovsenák, — grúše, ovséno pšeno; (gezocht) ovséna kaša; — stroh, *n.* ovsenica. [čarica.
 Hafner, *m.* lončár; — in, *f.* lončast, *m.* sužanjstvo, sužnost; ječa, tamnica.
 Haft, *m.* knupa, petlja, baba; (Festigkeit) terpež, obstánek.

- Häftel, *n.* knupica, petljica, babica, zapóna.
- Hag, *m.* germ. glóg; ograda; — apfel, *m.* lesnika, — apfelbaum, *m.* lesnikovec.
- Hagebuche, *f.* gaber, gabrovec, gabrika.
- Hagebuchen, *a.* gabrov.
- Hagebuchenholz, *n.* gabrovina.
- Hagebuchenwald, *m.* gabrovje.
- Hagebutte, *f.* šipek.
- Hagebuttenstrauch, *m.* šipkovec, šipkov germ.
- Hagedorn, *m.* glóg.
- Hagel, *m.* toča; — *n.*, *v. n.* eš hagelt, toča gré od pada.
- Hagelwetter, *n.* toča.
- Hägen, *v. a.* graditi, zagradiťi, zagrajati, ograditi; (Wird) rediti, iméti; Zweifel —, dvoiniti; Freundschaft gegen einen —, prijateľj komu biti; Liebe —, ljubézni streči; Born —, sovráživo kuhati, jezo pitati.
- Hägereiter, Hägebereiter, *m.* gojzdar.
- Hager, *a.* súh, slók, ščinžen, meršav; — Feit, *f.* suhóst, slokóst, meršávost.
- Hagestolz, *m.* bezženúh, stari mladeneč.
- Häher, *m.* šoja, šojka, šoga.
- Hahn, *m.* kokót, petelin, kurnik, petel; (am Hase) pipa; (an der Hinte) petelin; rother —, požár, ogenj; Pippen, — zapípnik. [buche, Hagebutte
- Hahnbuche, Hahnbutte, *f.* Hage-
- Hahnfuß, *m.* samojéd, pizdogriz. [kirék
- Hahnengeschrei, *n.* kokoták, ki-
- Hahnenkamm, *m.* greben.
- Hahnrei, *m.* rogonós, rogina.
- Hai, haifisch, *m.* morskí pes.
- Hain, *m.* lóg, gáj, loka, do-brava; — buche, *f.* Hagebuche.
- Häfchen, *n.* roglič, kavlič; (an der Schnur) ternek.
- Häfelig, *a.* rogličast; ein — er Mensch, zbiréeljiv od razmážen človek; eine — e Wage, nedotikljíva tehtnica.
- Häfel, *v. a.* klinčati, klinčkováti; (mit den Nägeln) grebsti.
- Hafen, *m.* rogel, kavel; — pfug, *m.* ralo, osipávník; — (Char. f. plužno želézo.
- Halb, *a.* pól; polovica, polovina; polovičen; — *ad.* pol, na pól; — umb —, srédnje; — *s.*, pol-, polo-.
- Halbbauer, *m.* polkmèt.
- Halbbier, *n.* slabo pivo, patoki.
- Halbbruder, *m.* polbrát, brat po poli. [strán, zbog.
- Halben, Halber, *pr.* zavolj, za-
- Halbheit, *f.* polovičnost.
- Halbinsel, *f.* polotók, poloströv.
- Halbiren, *v. a.* razdvójiti, razpóliti, razpolóviti, razpoloviniti; dvojití, poloviniti.
- Halbjährig, *a.* pol létén, pol léta star. [króžje, polobód.
- Halbkreis, *m.* polokróg, polo-
- Halbkugel, *f.* polkróglá, poloblina.
- Halbmesser, *m.* poloměr, polpoprěčnik, dosrédák.
- Halbmond, *m.* poloměsec.
- Halb offen, *a.* pripěť, privéz-njen, prislónjen.
- Halbstartin, *m.* polovnják. [nja.
- Halbstiefel, *m.* opánka, polskór-

Halbwegg, *ad.* koléka.
 Halbzirtel, *m.* polokróg.
 Halbe, *f.* razor. lpól.
 Hálfte, *f.* polovica, polovina.
 Halfter, *f.* ogláv, oglávník,
 oglávka, uзда. lzdati.
 Halftern, *v. a.* ogláviti, obúj-
 Gall, *m.* jék, jeka, dón, zvúk,
 zvék, žvenk, glás. ldvorána.
 Halle, *f.* lopa, veža, pridvór.
 Hallen, *v. n.* razlégati se, do-
 néti, zvučiti, žvenkati, gla-
 siti se.
 Hallor, *m.* solár.
 Haln, *m.* steblo, betvo, bil,
 biljka, stern; — chen, *n.* ste-
 bliček, betvice, biljkica; —
 knoten, *m.* kolénce.
 Hals, *m.* vrat, šiják, šija; (die
 Kehle; bei Halschen) gerlo;
 über — und Kopf, na vrat na
 nos, skokama; aus vollem — e
 lachen, grohotáti, režati se.
 Halsband, *n.* ogerlín, ogerláj,
 ovrátnica; (des Hundes) gre-
 benica, moríža, gradanica.
 Halsbinde, *f.* vratník, ovrátník.
 Halsbrechend, *a.* vratolómen,
 neváren, pogibelh. lzlezica.
 Halsbrühe, *f.* podgérlika, vratna
 Halseisen, *n.* ogerljáča.
 Halsgericht, *n.* glavna sodba.
 Halsgeschwulst, *f.* otékel vrat.
 Halsgeschwür, *n.* tvór v vratu.
 Halsette, *f.* kolájna, ogerlje.
 Halsschmuck, *m.* Halsschmeide, *n.*
 ogerlina, ovrátnina, ogerlje.
 Halsstarrig, *a.* terdovráten, vpo-
 ren, okóren, terdogláv; —
 keit, *f.* terdovrátnost, vpor-
 nost, okórnost.
 Halstuch, *n.* vratnják, ovrátnjak.

Halsweh, *n.* bol v gerlu. [nek.
 Halszäpfchen, *n.* jeziček, gerča-
 Halt, *m.* terpež, krepkóst, stav-
 nost, stanovitost; —, *i.* stój,
 postój, počákaj; — machen,
 postáti.
 Haltbar, *a.* terpéžen, krepke,
 tverd; — keit, *f.* terpéznost,
 krepkóst, krepkóta, tver-
 dost, tverdina.
 Halten, *v. a.* deržati; (ernähren)
 iméti, rediti, deržati; (auf=
 halten) zadéržati, vderžati,
 vstaviti, vstanóviti; (ein we-
 nig halten) podéržati; (ein we-
 nig aufhalten) prideržati; (ent=
 halten) deržati, zadéržati;
 (meinen) méniti, misliti, cé-
 niti; den Gottesdienst — oprá-
 vľati, obhájati, božjo službo;
 Tafel —, obédvati, gostiti se;
 Hochzeit —, pivováti, svat-
 hováti; sein Versprechen —,
 besédo deržati; Haus —, go-
 spodáriti; gospodíniti; hiso-
 váti; lieb und werth —, lju-
 biti, milováti; in Ehren —,
 poštováti, spoštováti, ští-
 máti; genehm —, privóliti,
 dopustiti, podóbriti; (für et-
 was halten) iméti, deržati;
 Rede —, beséditi, besédováti;
 das hält nicht Stich, to nima
 stanja; — *v. n.* vstaviti se,
 postáti; inne —, prestáti,
 premókniti; sich —, *v. r.*
 ostáti, terpéti, zderžati se;
 (von einer Festung) deržati se,
 braniu se, vbraniu se; sich,
 gut, schlecht, halten, iméti se
 dobro, slabo; es hält schwer,
 težko (me) štane.

- Halter, *m.* deržaj, deržalo; pod-
 pór, podpóra.
 Halunte, *m.* potepuh, klatež,
 pijáček, rogovilež.
 Hamen, *m.* sák, mreža.
 Hämisch, *a.* Zloben, zločest.
 Hammel, *m.* kaštrún, škopún;
 — fleisch, *n.* kaštrunovina.
 Hammer, *m.* bat, kladvo, klad-
 dívo; — phen, *n.* batič, klad-
 vice. [batom.
 Hammers, *v. a.* kováti, tolči z
 Hammerschlag, *m.* vdar s klad-
 vom; (Schlagen) železnje,
 okujine. [tišče.
 Hammerstiel, *m.* kladvišče, ba-
 Hammerwerk, *n.* želéznica, gvo-
 zdjárnica.
 Hamster, *m.* skriček.
 Hand, *f.* roka; flače —, dlán;
 geballte —, pést, pestnica;
 — voll, periše, prišče, pešica,
 šaka; die rechte —, de-
 sníca, desna; die linke —,
 ľevíca, ľeva; vor der —, za
 zdaj; bei der —, pri rokah;
 unter der —, pri prilíki, pod
 rokó.
 Hand, *a.* ročni.
 Handarbeit, *f.* rokodélo; roko-
 délstvo; — er, *m.* rokodél,
 rokodélec; težák.
 Handballen, *m.* dlán. [denica.
 Handbecken, *n.* vmiválnica, me-
 Handbillet, *n.* lastnoróčni listič.
 Händchen, *n.* ročica, rokica.
 Händedruck, *m.* rokostisk.
 Handeisen, Handfesseln, *pl.* spo-
 ne, pote, okóvi, lisice.
 Händeklatschen, *n.* pljesk, pljusk,
 pljeskanje z rokámi.
 Handel, *m.* trgovína, teržtvo,

kupčija, baránt; posel, délo;
 (Swift) svada, pravda, pre-
 píra, príkor.

Handeln, *v. a.* teržiti, tergo-
 váti, kupčeváti, barantáti;
 (verfahren) obhájati, obná-
 šati se, rovnáti, obhodíti
 se; von etwas —, govoriti od.
 pisati od česar; um eine Waare
 —, teržiti, pogovárjati se za-
 volj cene. [ski.

Handels, *a.* tergováški, tergov-
 Handelschaft, *f.* trgovína, ter-
 žtvo, kupčijstvo.

Handelsgesellschaft, *f.* družtvo
 tergováško. [váška.

Handelsgewicht, *n.* měra tergo-
 Handelsherr, Handelsmann, *m.*
 tergovéc, kupčovávec, šta-
 cúnar.

Handelsplatz, *m.* teržišče, tergišče.

Handelsstadt, *f.* teržno město.

Handelsfaß, *n.* golida.

Handfesseln, *f.* Handeisen.

Handfest, *a.* korenjáski, čverst.

Handgeld, *n.* nadev, nadávek,
 zakupnina.

Handgemeinwerden, *v. n.* zbiti
 se, štepsti se, sprijeti se.

Handgemenge, *n.* tepež, boj, te-
 pežija. [narókvica, zapéstnja.

Handgeschmeide, *n.* naróčnica,

Handgewehr, *n.* ročnica.

Handgreiflich, *a.* ošlatljív; fig.
 očevíden, jasen.

Handgriff, *m.* Handhabe, *f.* der-
 žaj, deržalo, ročník, lo-
 canj, vitlo; (beim Krüge) uho.

Handhaben, *v. a.* rokovódiťi,
 vodíťi, vladati; jemandes
 Rechte —, braniťi pravo kte-
 rega.

Ĥandkauf, *m.* prodája od roke; prodája na drobno.
 Ĥandkorb, *m.* košič, jerbásček, cenja. lči.
 Ĥandlangen, *v. n.* podájati, streĤandblanger, *m.* strežáj, streže, podajáč.
 Ĥandleiter, *m.* vodja, rokovódja.
 Ĥandleitung, *f.* vodstvo, rokovódstvo.
 Ĥandleuchter, *m.* rameník.
 Ĥandliĥ, *a.* roĥen, prirodĥen, srédnji.
 Ĥandlung, *f.* trgovína, kup-ĥija; (Laden) prodajávnicá prodavnica, štacúna.
 Ĥandlungsbienner, *m.* tergováški streže od. služebnik.
 Ĥandmühle, *f.* žerneĥ, žerna.
 Ĥandpferd, *n.* prirodĥeni konj.
 Ĥandreichen, *v. a.* rokováti se, roko podáti.
 Ĥandreichung, *f.* rokovánje.
 Ĥandsäge, *f.* roĥna píla.
 Ĥandschellen, *f.* Ĥandeisen.
 Ĥandschlag, *m.* rokovánje, roka, moĥ beséda.
 Ĥandschreiben, *n.* roĥno písmo, lastnoróĥno písmo.
 Ĥandschrift, *f.* rokopís.
 Ĥandschuh, *m.* rokavica; ein Fleisner —, rokaviĥica, rokaviĥka.
 Ĥandschuhmacher, *m.* rokaviĥar; — in, *f.* rokaviĥarca.
 Ĥandtuch, *n.* brisálo, brisávka, obrisálo, obrisáč, teráĥa.
 Ĥandvoll, *f.* troha, periše, perišeĥ, šaka. lkodĥelo.
 Ĥandwerk, *n.* rokodĥlstvo, roĥandwerker, Ĥandwerkemann, *m.* rokodĥl, rokodĥlec.
 Ĥandwerksbursche, Ĥandwerksge-

sell, *m.* rokodĥlski učeneĥ; popótni rokodĥl. lĥdĥlsko.
 Ĥandwerkszeug, *n.* oróĥje rokoĤandwörterbuch, *n.* roĥni slovar, slovník od. besĥdnjáĥ.
 Ĥandwurzel, *f.* kolénc, zapĥstje.
 Ĥandzeichnung, *f.* risanje (z roĥo). lĥĥerta.
 Ĥandzug, *m.* potĥglej, potĥz;
 Ĥanf, *m.* konoplja, konopla.
 Ĥanf, *a.* konopljen, konopen.
 Ĥanfacker, *m.* Ĥanfheld, *n.* konoplíšĥe, konoplíšĥe.
 Ĥanfbreche, *f.* terlica.
 Ĥanfbarre, *f.* sušivnica.
 Ĥanf, *a.* konopljen, od konoplje, konopen, konoplíški.
 Ĥanfsteinwand, *f.* konoplína, konopno platno.
 Ĥanfsting, *m.* konoplénka, konopásĥek, konoplíšica.
 Ĥanfstaude, *f.* Ĥanfstengel, *m.* konopljika.
 Ĥang, *m.* nadol, berdo, reber, vláz; (Neigung) nagnjenost, nagnjenje, nagnútje, ĥúd.
 Ĥängeleuchter, *m.* svĥĥník visĥĥi.
 Ĥängematte, *f.* postelj visĥĥa.
 Ĥangen, Ĥängen, *v. n.* visĥti, tvezĥti; (frei schweben) bengláti, kinkati; — bleiben, obvisĥti, zapĥti se; síĥ an einen —, vdan-bití komur, naslá-njati se na kogar.
 Ĥängen, *v. a.* obĥsiti, obvĥsiti, vesiti; den Kopf —, potúĥniti se; an den Nagel —, na kljuko od. koĥelj obĥsiti; sein Herz an etvas —, na kar natvĥzti, koperniti od. giniti poĥĥm; síĥ, *v. r.* obĥsiti se, zadáviti se.

- Hanfa, Hanse, *f.* Hanfabund, *m.* hanza.
 Hanseatišć, *a.* hanzeátski.
 Hansestadt, *f.* město hanzeátsko.
 Hånsejn, *v. a.* einen —, za norca kogar iméti, šale s kóm zbijati. [pavlúha.
 Hånswurst, Hårsejn, *m.* burklèž.
 Hånthieren, *v. n.* teržiti, dělati, raditi
 Håvern, *v. n.* braniti se.
 Håren, *a.* vlasén; (von Roßhaaren) žinjén.
 Hårse, *f.* arfa, harfa.
 Hårsef, *n.* arfica, harfica.
 Hårsefišć, *a.* tverd, okórén; srenast, skrapast; — deče, *f.* sren, skrapa.
 Håring, *m.* slanik, serdún, slánica, séc.
 Håringš, *a.* slanikov, serdunov, Håringšfang, *m.* slanikolóv.
 Håringšfångner, *m.* slanikolóvec.
 Hårte, *f.* grablje; —n, grabiti, grabljati; —r, *m.* grabljáč, grabljár.
 Hårsejn, *f.* Hånswurst.
 Hårn, *m.* tuga, žalost, otóžnost, jád.
 Hårnen, fišć, *v. r.* tugováti, jadikováti, žalóstiti se, objédáti se.
 Hårnš, *a.* brezškèrben.
 Hårmonie, *f.* soglás, soglásje, skladnost; (Eintracht) svornost.
 Hårmoniren, *v. n.* soglásiti se, skladati se; v zastópnosti žívéti.
 Hårmonišć, *a.* soglásaen, vbránvstrežen, skláden; složen, svoren. [moča.
 Hårn, *m.* scavnica, poscávnica, Hårnblaše, *f.* mehír.
- Hårnen, *v. n.* scati, poscáti se, vodo spušati od. spustiti.
 Hårnišć, *m.* oklóp, oklóp, opèrslej, opèrsnik; einen in den — jagen, razljútiiti kogar; in den — gerathen, razljútiiti se.
 Hårnröhre, *f.* poscálo, scalo.
 Hårnstioff, *m.* scavnik.
 Hårnstreng, *f.* Hårnzwang, *m.* zapèrta voda.
 Hårpse, *f.* kozelc, stog.
 Hårpune, *f.* ostve; — nier, *m.* ostvenik.
 Hårren, *v. n.* čakati, pričakováti; nadjati se, nadégovati se.
 Hårst, *a.* tverd, okórén; srenast, skrapast; — deče, *f.* sren, skrapa.
 Hårte, *a.* terd, tverd; — werden, sterditi se, terditi se; (von der Arbeit) težek, težáven, žmeten; (fest) krepek, čverst, peven; fig. ojster, okrúten, nevsmilen; — es Brod, suh kruh; hårter Schlaf, globóko od. dubóko spanje; — er Zeiten, slabi časi; — er Sinn, okórnost, vpornost; — e Sprache, rod jezik; — ad. težkó; (beschwerlich) hudó; (nahe bei) tik, zraven.
 Hårte, *f.* tverdina, terdina, tverdóba, terdóta; težkota, težávnost; krepkóst, pevnost; fig. ojstróst, okrútnost, okórnost.
 Hårten, *v. a.* tverditi, vtèrditi; (Eisen) kaliti, zakáliti.
 Hårthäutig, *a.* tverdokóžen, debéle kože.
 Hårtherzig, *a.* terdosèrčen, nemiloserdén, nevsmilen, ne-

- milostljiv; — *feit*, *f.* terdosërčnost, nemilosërdnost, nemilostljivost.
- Harthörig, *a.* naglüh.
- Hartköpfig, *a.* tverdoglaven, opóren, vporen.
- Hartlebrig, *a.* topogláv.
- Hartleibig, *a.* zapèrt.
- Härtlich, *a.* tverdikast, terdlät.
- Hartnächtig, *a.* vporen, tverdoglaven, tverdokóren, terdovráten; — *feit*, *f.* vpornost, tverdokórnost, terdovrátnost.
- Harz, *n.* smola, kecmec.
- Harzbaum, *m.* drevó smolnato.
- Harzen, *v. a.* smoláríti, smolo pobírati; — *v. n.* smolíti se, smolo pušati. [nät, smolast.
- Harzig, Harzigt, *a.* smolät, smol-Harzpíel, *n.* prepovédana igra.
- Haschen, *v. a.* lovíti, grabíti, hlastáti, hvatáti, lavkati; nach Weisfall —, kopernéti za pohválo.
- Häscher, *m.* birič, pandúr.
- Hase, *m.* záje, zéc; fig. plašún, begún.
- Häschen, *n.* zajčič. [vje, lešje.
- Haselbusch, *m.* leskovec, lesko-
- Haselholz, *n.* leskovína.
- Haselhubn, *n.* leštarka.
- Haselmaus, *f.* polh.
- Häseln, *a.* leskov, lešov.
- Haselnuß, *f.* lešnik, lešnják.
- Haselruthe, *f.* leskóvica, leskóvnica, leskova šiba.
- Haselstab, *m.* leskovec.
- Haselstaude, *f.* leska.
- Haselwurz, *f.* kopítnik.
- Hasens, *a.* zajčji, zečji.
- Hasenbalg, *m.* Hasenfell, *n.* zajčjevína, zečóvína.
- Hasenfuß, *m.* zajčja noga; plašún, strašljivec. [zajce.
- Hasenjagd, *f.* zečji lov, lov na Hasenlee, *n.* kiselna.
- Hasenpanier, *n.* baš — ergreifen, svoje kopita pobráti, pobégniti.
- Hasenschrott, *n.* zečjak, zajčjak.
- Häsin, *f.* zajčica, zečica.
- Haspe, *f.* stežáj, stružáj.
- Haspel, *m.* motovilo, motávník, motovílník.
- Haspeln, *v. a.* motáti.
- Haß, *m.* serd, čert, sovráštvo.
- Haßen, *v. a.* čertíti, sovráštíti.
- Haßer, *m.* sovrážnik, čertítelj.
- Häßlich, *a.* gerd, odúren, sporen, skurnóben, gaden; — *feit*, *f.* gerdóba, gerdóst, odúrnost, spornost, skurnóbnost.
- Haft, *f.* naglost, naglica, berzóst; wohin diese —, kam se tako mudi.
- Haftig, *a.* berz, berzen, berzek, hiter, pospéšen, nagel, jader; — *feit*, *f.* berzóst, berzina, naglost, naglica.
- Häfseln, *v. a.* mazati, na rokah nosíti. [mah na pah.
- Hau, *m.* mah, vdar; — auf —,
- Häubchen, *n.* kapica, čepica.
- Häube, *f.* kapa, čepa; (Federbusch) kopa, kóp; unter die — bringen, vdati, omóžiti.
- Haubenterche, *f.* kopasta ševa.
- Haubenmacherin, *f.* kaparica.
- Haubenstock, *m.* kapnjak, leséna glava.
- Haubtze, *f.* tolkávnica.
- Hauch, *m.* dih, duh, dah, sapa.
- Hauchen, *v. a.* diháti, duháti, dihni, piháti.

- Haubegen, *m.* sablja; bojnik.
 Haue, *f.* motika, rovnica, kopavnica, kopáča.
 Hauen, *v. a.* (mit dem Degen) mahati, klati, biti; (Holz) podirati, sekati; (Gras) kositi, seči; (Getreide) žeti; (be hauen) tesáti, otesáti; (mit Ruthen) biti, tepsti, mahati; (mit dem Schnabel) kavsniti, kav-sati; (in den Stein) vsekati, vrezati, vdolbsti.
 Hauer, *m.* sekáč; (im Bergbau und Weinberg) kopáč.
 Häufchen, *n.* kupčić, kopičica.
 Häufeln, *v. a.* kupčati, kopičiti, kopice dělati.
 Haufen, *m.* kúp, kopa, kopica.
 Häufen, *v. a.* kopičiti, kopičati, kúpiti, na kúpe spravljati, na kúp nakládati; sich —, *v. r.* kúpiti se, nakúpiti se, nabráti se, narásti, narášati.
 Haufenweise, *a.* kupoma, po kupih.
 Häufig, *a.* pogósten, obiln, čest; — *ad.* pogóstno, pogóstama, često
 Haufschel, *f.* gladež.
 Haupt, *n.* glava; fig. glava, glavár, poglavár, starašina; auf — schlagen, potóčiti, pobíti, premágati, razbíti (neprijatelje); daß — abschlagen, čehati, glavo odsékati.
 Haupt-, *a.* glavni, poglavni, glavitni, poglavitni.
 Hauptabsicht, *f.* glavni cilj, glavna naméra.
 Hauptaltar, *m.* veliki oltár.
 Hauptanker, *m.* veliko sidro.
 Hauptarmee, *f.* glavna vojska.
 Hauptartikel, *m.* glavni članek.
 Hauptbatterie, *f.* glavni otopjek.
 Hauptbinde, *f.* šapel, peča.
 Häupteln, sich, *v. r.* glavíčati se, dobívati glave.
 Haupthaar, *n.* vlás, lás, kosa.
 Hauptkirche, *f.* stolna cerkva.
 Hauptkissen, *m.* podglávník, podglávje, vzglavje, podzglávje.
 Häuptling, *m.* glavár, poglavica.
 Hauptmann, *m.* stotnik, satnik.
 Hauptpfarrer, *m.* nadšajmošter, nadžúpnik.
 Hauptsache, *f.* pervá stvar.
 Hauptsächlich, *a.* glaven, poglávnen, poglavit, osobit; — *ad.* osobito, verh vsega.
 Hauptschmerzen, *f.* Koppf-schmerzen.
 Hauptsprache, *f.* koreniti od pervótni jezik.
 Hauptstraße, *f.* velika cesta.
 Hauptstück, *n.* poglávje.
 Hauptsünde, *f.* glavni grěh; smertni grěh.
 Hauptwort, *n.* pervá besěda; (in der Sprachlehre) ime, ime samostávnno. [glavni cilj.
 Hauptzweck, *m.* zadnji konec.
 Haus, *n.* hiša, kuća, dóm; (Familie) družina; (Stamm) ród, rodbina, rodovina, pleme; zu — e, domá; nach — e, domú; — und Hof, poslópje, pobištvo.
 Haus-, *a.* hišni; domáč.
 Hausbesitzer, *m.* vlastnik od posesník hiše. [f. hišnica.
 Hausbewohner, *m.* hišnik; — in, Häuschen, *n.* hišica, kućica.
 Hausen, *v. a.* prebívati, stanováti, domováti, živěti; (wirth=

- ſchaften) hišovati, gospodá-
riti, gospodiniti; (lármen)
kregati se, ropotáti.
- Hauſen, *m.* viz, viza, vizavina.
- Hauſenblatter, *f.* vizji mehúr,
vizov méh.
- Hauſenſleiſch, *n.* vizovina.
- Hauſflur, *f.* predvéžje, pred-
vrátje. [ſpodinja, gazdarica.
- Hauſfrau, *f.* gospodárica, go-
spodárenje; gospodinjenje.
- Hauſgenoſſe, *m.* domačín; —
ſchaft, *f.* domačínſtvo.
- Hauſgeráth, *n.* pohiſje, pohiſtvo.
- Hauſgefinde, *n.* družina, poſli,
čeljad.
- Hauſhalten, *f.* Hauſen.
- Hauſhalten, *n.* hišovánje; go-
spodárenje; gospodinjenje.
- Hauſhálter, *m.* hiſnik, ključár,
hišovávec; — *in, f.* hiſnica,
ključarica. [gospodárſtvo.
- Hauſhaltung, *f.* hišovávſtvo.
- Hauſherr, *m.* gospodár, gazdár,
vlastník hiſe.
- Hauſiren, *v. a.* kramáriti, ter-
žiti od hiſe do hiſe.
- Hauſirer, *m.* kramar.
- Hauſjungfer, *f.* hči domáča;
ključarica.
- Hauſkleid, *n.* Hauſkleidung, *f.*
obléka vsakdánja od vsednja.
- Hauſknecht, *m.* domáči hlapec;
konjár.
- Hauſler, *m.* domačín. [ljudi.
- Hauſleute, *pl.* domačini, domáči
- Hauſlich, *a.* dománj, domač;
(hauſhálteriſch) gospodarljív,
gospodinljív, gospodariten,
domovit; ein — er Menſch,
dober gospodár; — ſeit, *f.*
dománjost; gospodarljívost,
domovitost.
- Hauſmagd, *f.* dékla.
- Hauſmann, *m.* domačín. [dánja.
- Hauſmannſchoſt, *f.* hrana vsak-
Hauſmeiſter, *m.* hišovávnik, klju-
čár; — *in, f.* hišovávница,
ključarica.
- Hauſmiethe, *f.* Hauſzins.
- Hauſmutter, *f.* gospodinja, gaz-
darica, mati.
- Hauſſchlüſſel, *m.* ključ od hiſe.
- Hauſſorgen, *pl.* ſkerb domáča.
- Hauſſuchung, *f.* hiſno preiskánje.
- Hauſvater, *m.* gospodár, gaz-
dar, oče. [šovánje, kučánſtvo.
- Hauſweſen, *n.* gospodárſtvo, hi-
Hauſwirth, Hauſwirthin, *f.* Hauſ-
vater, Hauſmutter.
- Hauſwirthſchaft, *f.* hišovánje;
gospodárſtvo; gospodínſtvo.
- Hauſzins, *m.* hiſarina.
- Haut, *f.* koža, polt; eine ehr-
liche —, poſténá duſa.
- Häutchen, *n.* kozica, koččica.
- Häuten, *ſich, v. r.* gultiti se, lje-
viti se, ljiviti se; — *v. a.*
dréti, iz kože djati.
- Häutig, *a.* kožnat, kožat, kožast.
- Hauzahh, *m.* čekán.
- Hay, *f.* Hai. [na noge.
- He, Hei! *i. ej!* aló! he, holla!
- Hebamme, *f.* babica, baba.
- Hebammenkunſt, *f.* babiſtvo.
- Hebebaum, Hebel, *m.* Hebeeifen, *n.*
manjga, dróg, vzdigávka,
vód; den—dirigiten, manjgati.
- Heben, *v. a.* vzdignúti, vzdigati.
vzdigováti, vzdíci; ein Kind
aus der Lauſe —, hoter biti;
einen Zweifel —, dvóma ré-
šiti; zu Ehren —, povzdíci.
- Heber, *m.* vzdigáč, vzdigavec;
težák; manjgar.

- Hebezeug, *n.* manjšalo, vzdigalo.
 Hebräer, *m.* hebrejec, žid, židov.
 Hebräisch, *a.* hebrejski, židovski.
 Hechel, *f.* grebenica, rihlāča, grebén, deržāj; einen durch die — ziehen, česāti kogar.
 Hecheln, *v. a.* derzati, česāti.
 Hechelwerk, *n.* derzovina.
 Hechler, *m.* deržāč.
 Hecht, *m.* šuka, ščuka, štuka; — chen, *n.* ščukica.
 Hecke, *f.* germ. ternjovec, dračje; (Wein—) brajda; (Brut) leglo, zaplód; (lebendiger Saun) živica, živ plót.
 Hecken, *v. a.* leči, ploditi.
 Heckenland, *n.* golina, pustina.
 Heckenrose, *f.* divja roža, kopinja.
 Heckroschen, Heckhaler, *m.* dnár za šeme puščen.
 Heckmutter, *f.* plemenica.
 Heckzeit, *f.* leglo. [truma.
 Heerde, *f.* čreda, čeda, trop.
 Heer, *n.* vojska, vojna; množ, množina, množtvo, sila, kardelo, šereg, četa.
 Heerbahn, *m.* pozóv na vojsko.
 Heerbiene, *f.* trot, ropár, porópnik.
 Heeresmacht, *f.* vojna.
 Heerflüchtig, *a.* pobégl.
 Heerführer, *m.* vojskovód, vojvoda.
 Heergerāth, *n.* vojāška bertljāga, vojāške potrebe.
 Heerpauſe, *f.* talambas.
 Heerschaar, *f.* četa.
 Heerschau, *f.* ogleđanje vojske.
 Heerstraße, *f.* velika cesta.
 Heerwesen, *n.* vojāštvo, vojništvo.
 Hefen, *pl.* droži, drožje, kvasnice, troskje, mednice.
- Hefig, *a.* drožen, drožāt, drožast, drožnāt.
 Heft, *n.* deržāj, deržalo, róč, ročnik, ročnica; (von Papier) svezek, sošitek; (Heftel) kopčā, kopčica, zapóna, zapénja, spona, sponka.
 Heftel, *f.* Heft.
 Heftelmacher, *m.* sponkár.
 Hefteln, *v. a.* kopčati, zapéti, pripéti.
 Heften, *v. a.* pripéti, vpeti, vpenjati, zapéti; (ein Kleid) prišiti, zašiti; (ein Buch) sošiti, svezati; die Augen auf etwas —, vpeti od. vpirati oči v kar; den Wein —, vezati tersje.
 Heftig, *a.* silen, silovit, močen, jak; nagel, — feit, *f.* sila, silnost, móč, jakóst; naglica, naglost.
 Heftlade, *f.* šivālo.
 Heftnadel, *f.* velika igla.
 Hegen, *f.* Hāgen.
 Hegereiter, *f.* Hāgereiter.
 Hehler, *m.* skrivāvec, tajitelj; — in, *f.* skrivāvka.
 Hehlsucht, *f.* tajivost; — ig, *a.* tajiven. [béski, rajski.
 Hehr, *a.* slaven, visok; neheide, *f.* vres, vresje; pustina, ledina, golina, goljava.
 Heide, *m.* pagán, ajd, neznabóg.
 Heideflāche, *f.* vresiše, vresovišče, vresovina. [od. pšeno.
 Heidegrūße, *f.* hajdínsko phanje
 Heidehorn, *n.* hajdina, ajdina, ajda. [resje, resica.
 Heidekraut, *n.* rēs. resa, vrēs.
 Heidelbeere, *f.* černica, černika, boróvница, boróvka, malinica.
 Heidelblümchen, *n.* resica.

Heidelerche, *f.* gorna ševa.
 Heidenbekehrer, *m.* misijonar.
 Heidenthum, *n.* pagánstvo, nez-
 nabóžstvo. [neznabóžen.
 Heidnisch, *a.* pagánski, hajdovski,
 Heiduß, *m.* hajduk, pandúr.
 Heil, *n.* blagor, blagost, bla-
 žnost, blaženstvo, blagovi-
 tost, blagostánje; sreća; —
 dir! blagor tebi.
 Heil, *a.* zdrav, cěl; die Wunde
 ist —, rana je zaceléla ob. za-
 rásla; — werden, ozdráviti
 se, ozdravéti, izléčiti se; cěl-
 léti, zaceléti. [spasitelj].
 Heiland, *m.* odrěšitelj, odrěšeník,
 Heilanstalt, *f.* zdravíše, celíše.
 Heilart, *f.* lečba, zdravba.
 Heilbad, *n.* toplíce. [zaceljív.
 Heilbar, *a.* ozdravljív, oceljív,
 Heilen, *v. a.* zdraviti, lečiti,
 vraćiti, ozdrávljati; (eine
 Wunde) cěliti; — *v. n.* celéti,
 zaceléti. [liv, celíven, lečen.
 Heilend, *a.* zdraviln, lečív, ce-
 Heilig, *a.* svét.
 Heilige, *m.* svetník, blažen;
 — *f.* svetnica, blažena.
 Heiligen, *v. a.* posvetíti, posve-
 čováti, svetíti.
 Heiligkeit, *f.* svetóst
 Heiligmachen, *a.* posvetíven,
 posvečováven.
 Heilmacher, *m.* posvetitelj, pos-
 večovávec.
 Heiligung, *f.* posvećenje.
 Heiligthum, *n.* svetíše, svetališe;
 (Reliquie) svetinja.
 Heilkraft, *f.* zdravilna móč, le-
 čivost, cělívnost.
 Heilkraut, *n.* zdravilno bilje.
 Heilkunde, Heilkunst, *f.* zdravil-

stvo, lékárstvo, zdravništvo,
 vraćitelstvo.
 Heillos, *a.* brezbožen, nevěren;
 napćen, zločést, zli.
 Heillosigkeit, *f.* brezbožnost, ne-
 věrnost; napćenost, zločést,
 zloba. [vraćilo.
 Heilmittel, *n.* zdravilo, lék,
 Heilsam, *a.* zdrav, zdraven,
 zdravěčen, ozdravíven, ko-
 risten; — keit, *f.* zdravost,
 zdravěčnost, koristnost.
 Heilstoff, *m.* lečivo, cělivo.
 Heilung, *f.* ozdrávljenje, lečenje,
 vraćitva, zdravítva.
 Heim, *ad.* domú, na dóm,
 proti domu.
 Heimath, *f.* domovina, domóvje,
 dóm, vlást, očetajáva, očina.
 Heimathlos, *a.* bez domóvja.
 Heime, *f.* Heimchen, *n.* cverček,
 čerček.
 Heimfahrt, *f.* domuhód.
 Heimfall, *n.* pripádek, napádek.
 Heimfallen, *v. n.* pripásti, na-
 pásti, pripádati. [krotek.
 Heimisch, *a.* domáč, dománj;
 Heimkehr, *f.* Heimfahrt.
 Heimlich, *a.* tajen, potájen,
 skrivšen, skriven; — *ad.* na-
 tiboma, nevidíce, podnitoma,
 skrivši, skrivaj, skrivoma;
 — keit, *f.* tajnost, potájnost,
 skrivšnost.
 Heimreise, *f.* Heimfahrt.
 Heimstellen, *v. a.* na voljo dati.
 Heimsuchen, *v. a.* obiskáti, obi-
 skováti; fig. dosěči, napásti.
 Heimsuchung, *f.* obiskánje; fig.
 kazn, božja roka, bičbožji.
 Heimtücke, *f.* potúha, hamičija,
 kovárstvo, zavítost.

- Heimtückisch, *a.* potůhjen, hamičen, zavít. [domovino.
 Heimwärts, *a.* proti domu, v
 Heimweg, *f.* Heimfahrt.
 Heimweh, *n.* kopernénje po domovini.
 Heirath, *f.* svatba, píř; vdaja; ženitva, ženitvina.
 Heirathen, *v. a.* (von Männern) ženiti se, oženiti se; (von Frauenzimmern) možiti se, omóžiti se, vdati se, vdajati se.
 Heirathsgut, *n.* juterna, dota.
 Heirathslustig, *a.* ženiven, vdaven.
 Heischen, *f.* Begehren.
 Heiser, *a.* zmolkel, hripav, hripast, hrebav, kriglast, osipljiv; — feit, *f.* zmolklost, zmolklna, hripavost, hrebavost, osipljivost, krigla.
 Heiß, *a.* vróc, vrée, vrel, gorée; (glühend) gorek, paren.
 Heißen, *v. a.* imenováti, zvati, klicati; (befehlen) rikati, zapovédati, veléti, vkazati; willkommen —, pozdráviti; — *v. n.* zvati se, imenováti se, klicati se, praviti se; (bedeuten) znamenováti, hotéti reči, poméniti; wie heißt er, kako se zove, kakó je mu imé; es heißt, govori se, pravi se, pripovédajo; etwas gut —, podóbřiti, odóbřiti.
 Heißhunger, *m.* pasji od. volčji glád, gládóvnost, gládóvitost.
 Heißhungerig, *a.* gládóven, gládóvit.
 Heiter, *a.* jasen, veder, bister, čist, svétel; (von der Stimme) jasen, jaren, čist; (vom Gemüthe) vesel, dobrovóljen; — werden, jasnití se, vedřiti se, razjásnití se; — machen, razjásnití, razvéřiti; — feit, *f.* jasnost, vedřost; dobra volja.
 Heizen, *v. a.* kuriti, netiti, paliti; — (von der Sonne) pripekáti.
 Heizer, *m.* kurjáč, palež, netež.
 Heizholz, *n.* kurjáva, netilo, palivo, netivo.
 Heftig, *f.* sušica; neduha.
 Heftisch, *a.* sušičen.
 Held, *m.* junák, vitez.
 Heldenzug, *a.* junáski, vitežki.
 Heldengebicht, *n.* junáška pėsma od. popěvka. [náški, vitežki.
 Heldenmäßig, Heldenhaft, *a.* juheldenmuth, *m.* junákost, junakosérčnost, pogúmnost, sogórnost, oriplám, hrabrénost.
 Heldenmüthig, *a.* junáski, junakosérčen, pogúmen, sogóren, hrabřen. [čin.
 Heldenthät, *f.* junáštvo, junáski
 Heldin, *f.* junáčica, junákinja.
 Helfen, *v. a.* pomáhati, pomóči, podpomáhati, podpomóči, v pomóči priti, priskóčiti, prispéti, pripomáhati; hilf Gott! na zdravje; Bóg pomá; es ist nicht zu —, ni pomóči.
 Helfer, *m.* pomočnik, pomagáč, pomagavec; — in, *f.* pomočnica, pomagávka.
 Helfershelfer, *m.* napomočnik, pripomagáč.
 Hell, *a.* jasen, veder, bister, svitel; jaren; utern, čist; (vom Verstande) prebrisan, jassen, bister; ein — er Wald, rédek gojzd; (durchsichtig) skozen, zračen.

Hellblau, *a.* jasnomóder.
 Helle, *f.* jasnost, vedrost, vedrina, svitlost, svitloba; jasnost, čistost, čistóča.
 Hellebarde, *f.* parťa.
 Heller, *m.* vinar, belič.
 Helioskop, *m.* soncogled.
 Helm, *m.* čeláda, šišák, kaciga; (an der Art) deržalo, topor, toporišče.
 Helvetisch, *a.* kalvinski.
 Hemd, *n.* srajca, košulja, robáča; — čen, *n.* srajčica, košuljica.
 Hemmen, *v. a.* vstaviti, vstavljati, obustáviti, vstanóviti, zapréciti, ovérati, ovérati, zaderžóvati; den Wagen —, vóz zavréti od. zavérati.
 Hemmishäre, *f.* polkróžje, poloblina. [vernica, zaverák.
 Hemmkette, *f.* zavor, zavora, zadrževáček.
 Hemmschuh, *m.* kolésni črevel.
 Hemmung, *f.* ovéra, zaprèka; vstavljenje, vstanóvljenje.
 Hengst, *m.* celák, žrebec, rajnišar.
 Hengstfüllen, *n.* cizek, žrebè.
 Henkel, *m.* locanj, locen, róč, uho; — čen, *n.* ušéctce.
 Henkeln, *v. a.* ločnati.
 Henkeltopf, *m.* lonec z ročico od. ušéctam. [— *v. n.* viséti.
 Henken, *v. a.* obéšati, obésiti.
 Henter, *m.* rabelj; fig. kervolók, mučitelj, derešnik; waš zum —, kaj zlodja od. hudiča; — šnecht, *m.* rabeljski blapec.
 Henne, *f.* kokóš, kokóška, kura.
 Her, *ad.* sem, semkaj, semle, tu sem; hin und —, semtertje, sem pa tje; von unten —, od spodej; von oben —, od zgo-

rej; weit —, iz dalekih krajev; von dort —, odtód, odtamtód; wo —, von wo —, odkód; von außen —, od zvonaj; von Alters —, od nékdaj; — (in Verbindung mit Zeitwörtern) pri.
 Herab, *ad.* dol, niz, vniz.
 Herabfallen, *v. n.* na tla pasti, spopádati.
 Herabhängen, *v. n.* dol viseti; — de Haare, prosti lasje.
 Herablassen, *v. a.* spustiti; sich —, *v. r.* ponižati se.
 Herablassend, *a.* ponižen, priljuden. [žnost, priljudnost.
 Herablassung, *f.* spuščénje; poniževáček.
 Herabnehmen, *v. a.* sneti, dol vzeti.
 Herabsetzen, *v. a.* den Preis —, znižati ceno; einen —, sramotiti, zasramóvati.
 Herabstimmen, *v. a.* odpéti, odpénjati (strune).
 Herabstoßen, *v. a.* poriniti, potisniti (dol).
 Herabträufen, *v. n.* kapati dol.
 Herabwürdigen, *v. a.* ponižati, osramotiti, opsóvati.
 Herabzielen, *f.* znakováček; znakovánstvo; — er, *m.* znakováček; znakovánec.
 Heran, *ad.* sem, semle, tu sem, semkaj; (in der Zusammenfassung) pri, per.
 Heranfahren, *v. n.* pripeljati se.
 Herankommen, *v. n.* priti, doiti, prihajati.
 Herankriechen, *v. n.* prilésti, prigomáziti; prikróžiti.
 Herankunft, *f.* prihód.
 Heranlaufen, *v. n.* priléteti.

- Herannahen, *sich*, *v. r.* približati se, približovati se.
 Heranrücken, *v. n.* približati se, dohajati, dolaziti.
 Heranflürmen, *v. n.* prihrúti, prilomástiti. [rásti.
 Heranwachsen, *v. n.* prirásti, doherauf, *ad. gor*, sem gor, gor sem.
 Herauskunft, *f.* vzhód.
 Herausziehen, *v. a. gor* potégniti.
 Heraus, *ad.* vun, sovén; iz.
 Herausbekommen, *v. a.* nazáj dobiti. [prinésti.
 Herausbringen, *v. a.* nazáj od. vun
 Herausfallen, *v. n.* izpásti.
 Herausfinden, *v. a.* iznájti. [hoj].
 Herausfordern, *v. a.* pozváti (na
 Herausforderung, *f.* pozov od. poziv (na boj)).
 Herausgeben, *v. a.* nazáj dati; (ein Buch) izdátí, na svétlo dati.
 Herausgeber, *m.* izdátelj.
 Heraus Helfen, *v. a.* einem —, pomagati komur.
 Herausjagen, *v. a.* izgnáti, spoditi.
 Herauskommen, *v. n.* vun priti; (bekannt werden) zvédeti se, zazvédeti se; eš kommt auf einš heraus, je vse jedno; was kommt dabei heraus, kaj bo iz tega. [pláziti.
 Herausstrecken, *v. n.* izlesti, izherauslassen, *v. a.* izpustiti.
 Herausstoßen, *v. a.* izmámiti.
 Herausmüssen, *v. n.* vun morati; diese Sache muß heraus, to mora na svitlo.
 Herausnehmen, *v. a.* vun vzeti; sich — *v. r.* predèrzniti se.
 Herausplagen, *v. n.* (mit etwas) spodèrkle se mi je. [tégniti.
 Herausreißen, *v. a.* izdréti, izpo-
- Herausrinnen, *v. n.* iztéci, iztékati.
 Herausrücken, *v. a.* (mit dem Gelde) priti na dán.
 Herausstütteln, *v. a.* iztrésti.
 Heraus schneiden, *v. a.* izrézati.
 Heraus schöpfen, *v. a.* izžrepáti.
 Heraus sein, *v. n.* zvonaj biti.
 Heraus springen, *v. n.* izskočiti, vun skočiti.
 Herausstoßen, *v. a.* izbiti; Neben —, blesti, spakedráti se.
 Herausstreichen, *v. a.* izbrisati; (loben) hvaliti, slaviti, hvalisati. [téрати, izgnáti.
 Herausstreifen, *v. a.* izpoditi, izherauswerfen, *v. a.* izpábniti.
 Herauswickeln, *v. a.* izmótati, odmótati; sich — *v. r.* izplésti se, izmúzniti se.
 Herausziehen, *v. a.* izpotégniti; sich —, *v. r.* izplésti se.
 Herbe, *a.* terpek, britek, žarek, gorjúp, grenek, ogáven.
 Herbe, *f.* terpkóst, žarkóst, grenkóba, ogávnost.
 Herbei, *ad.* sem, semkaj; (in Zusammensezungen) pri, per, do.
 Herbeibringen, *v. a.* prinésti.
 Herbeifliegen, *v. n.* prilététi, dolététi. [naklóniti.
 Herbeiführen, *v. a.* pripeljáti;
 Herbeiholen, *v. a.* iti po kogar; pripeljáti.
 Herbeirufen, *v. a.* prizváti.
 Herbeischaffen, *v. a.* priskerbéti, dobávti. [pridècati.
 Herbeispringen, *v. n.* priskočiti,
 Herbeischleppen, *v. a.* privléči, pricjáziti.
 Herberge, *f.* prenočiše, prenočivališè, ostáj; — geben, pre-

- nočiti, čez noč iméti, pod strého vzeti.
- Herbergen, *f.* Herberge geben.
- Herbestellen, *v. a.* sem vkažati priti. [nésti.]
- Herbringen, *v. a.* prinésti, do-
Herbst, *m.* jesen, predzima.
- Herbst, *a.* jesénski, predzimni.
- Herbsten, *v. n.* jeseníti se.
- Herbstlich, *a.* jesénski, predzimski, predzimeu. [témber.]
- Herbstmonat, *m.* kimovec, sep-
Herbstzeitlose, *f.* podlésk.
- Herb, *m.* ognjišče, pozad; (Wogelherb) pliténica; (Waterland) dóm, domóvje.
- Herde, *f.* črèda, čeda, truma, kardelo, stado.
- Herder, *m.* črèdnik, čednik.
- Herdurch, *a.* sem skóz.
- Herein, *ad.* sem noter, tu noter, noter sem, santer; (in Zusammensetzungen) v; — i. le sem, vstopte.
- Hereinbringen, *v. a.* vnesti, noter pernésti.
- Hereinlassen, *v. a.* vpustíti, noter pustíti. [kati.]
- Herfließen, *v. n.* pritékati, doté-
Herfgang, *m.* fig. tečaj; stanje, stališ.
- Hergeben, *v. a.* izdátí, sem dati.
- Hergehen, *v. n.* približováti se; über einen —, lotíti se kogar; (sich zutragen) goditi se; lustig —, vesélo biti.
- Herhalten, *v. a.* deržati, podéržati; — müssen, terpéti.
- Herings, *f.* Haring.
- Herkommen, *v. n.* dojtí, priti; (stammen) proizhájati, roditi se, rodú biti.
- Herkommen, *n.* ród, pleme; (Gesamtheit) navada, šega, običáj.
- Herkömmlích, *a.* navaden, običáj, običen.
- Herkunft, *f.* prihod; (Abstammung) pleme, rod, rodbina.
- Herlassen, *v. a.* sem pustíti, pri-
pustíti.
- Herleiten, *v. a.* dovodíti, odvodíti.
- Herleitung, *f.* dovód. [tati.]
- Herlesen, *v. a.* prebráti, prečít-
Hermaachen, *sich, v. r.* über etwas —, podstópiti se od. lotíti se česar, počéti kár.
- Hermaphrodit, *f.* Zwitter.
- Hermelin, *n.* popelica, gornostáj.
- Hernach, *ad.* potém, potléj, posléj, zatím. [čítati.]
- Hernennen, *v. a.* imenováti, spo-
Hernieder, *ad.* v niz, tu sem dol.
- Heroisch, *f.* Heldenmüthig.
- Herold, *m.* glasnik, klicár.
- Herr, *m.* gospod, gospón, gos-
spodin; (Haußherr) gospodar, gázdár; den großen — spielen, živéti po gospósko.
- Herrchen, *n.* gospodičič. [jiti.]
- Herrechnen, *v. a.* nabrójiti, izbró-
Herrecken, *v. a.* molítí; od sebe molíti.
- Herreise, *f.* povrátek.
- Herreisen, *v. n.* verníti se, povráti se, vračati se.
- Herren-, *a.* gospóski, gospódski.
- Herrendienst, *m.* rabota, tlaka; služba pri gospódi.
- Herrengunst, *f.* milost velike, gospóde. [vski brat.]
- Herrenhuter, *m.* česki od. morá-
Herrenloß, *a.* bez gospóda; brez službe.

- Herrlich, *a.* gospóski, gospódski, (gebietherrlich) zapovédljiv.
 Herrlich, *a.* krasen, prelép, veličásten, veličánstven, slaven; — keit, *f.* krasnost, krásóta, veličástvo, veličánstvo, slava, díka; gospódstvo.
 Herrschaft, *f.* (Regierung) vladárstvo, vlada; (die Gewalt zu befehlen) oblást, vlást, gospódstvo, gospodovánje; (ein Gut) grajšína, gosposka, gospóšcina; (die Herren überhaupt) gospóda, gospóšcina.
 Herrschaftlich, *a.* gospóski.
 Herrschen, *v.* *a.* gospodovati, gospodstvovati, vladati, kraljevati, carovati.
 Herrscher, *m.* vladár, vladaec; — in, *f.* vladarica.
 Herrschucht, *f.* vladoželjnost, vladohtěvnost.
 Herrschüchtig, *a.* vladoželjen, vladohtěven.
 Herrücken, *v.* *a.* primakniti, domekniti; — *v.* *n.* primekniti se, domekniti se. Ipoklicati.
 Herrufen, *v.* *a.* dozváti, sem
 Herrühren, *v.* *n.* proizíti, izíti, proizhájati.
 Hersagen, *v.* *n.* povédati.
 Herschaffen, *v.* *a.* pripraviti, doškerbėti, dobáviti, priskerbėti. Iposláti.
 Herschicken, Hersenden, *v.* *a.* sem
 Herschießen, *v.* *a.* sem potisniti od. pomekniti.
 Herschießen, *v.* *a.* sem streliti od. streljati; (Geld) posódití, poprédatí; (heranlaufen) pri-lětíti.
 Herschleichen, *v.* *n.* prikrásti se.
- Herschleppen, Herschleifen, *v.* *a.* privléci, priváliti, priváljati, priděriti.
 Herschreiben, *v.* *a.* sem pisati, napisati; von daher schreibt sich dieses, tód to izvira od. izide.
 Hersehen, *v.* *n.* viditi biti.
 Hersegen, sich, *v.* *r.* se sem vsesti, sem sestí, se sem posaditi.
 Hersein, *v.* *n.* biti odkód.
 Herstammen, *f.* Abstammen.
 Herstammung, *f.* Abstammung.
 Herstellen, *v.* *a.* sem postaviti; (in den vorigen Zustand) popravití; fig. ozdrávití, zvráčití, izlěčiti.
 Hertreten, *v.* *n.* pristópiti.
 Herüber, *ad.* tu sem, na tó strán, na té kraj. Ikróg.
 Herum, *ad.* okólj, okóli, okróg.
 Herumblättern, *v.* *a.* v bukvah prebírati. Ikatí.
 Herumdrehen, *v.* *a.* vertěti, su-
 Herumfahren, *v.* *n.* voziti se okóli.
 Herumgehen, *v.* *n.* hoditi okólj, pohájati, sprehájati se; daš geht mir im Kopfe herum, to mi po glavi blodí od. severtí.
 Herumhüpfen, *v.* *n.* obskakováti.
 Herumirren, *v.* *n.* bloditi, klá-
 titi se, postópati, potépati se.
 Herumlaufen, *v.* *n.* běgati.
 Herumreisen, *v.* *n.* popotováti, obhoditi. Izdárití; objáhati.
 Herumreiten, *v.* *n.* jahati, je-
 Herumspazieren, *v.* *n.* sprehájali se, sprehoditi se, šetati se.
 Herumstreichen, Herumstreifen, *v.* *n.* potépati se, tepsti se, klá-
 titi, skítati se, šetiti se,
 Herumstreicher, Herumstreifer, *m.*

- potepúh, potepún, tepež, klatež, skitávec; — in, *f.* potepúla, vlačúga.
- Herumtreiben, *v. a.* tĕrati, goniti semtertjĕ; (dřehen) ver-tĕti, sukati. [raznášati.
- Herumtragen, *v. a.* raznositi, Herumtreten, *v. a.* kobácati.
- Herumziehen, *f.* Herumstreichen.
- Herunter, *ad.* dol, vniž.
- Herunterbringen, *v. a.* dol pri-nĕsti; sneti, dol vzeti; (in Verfall bringen) pogubiti, upro-pástiiti.
- Herunterkommen, *v. n.* dol priti; (in Verfall kommen) na nič priti, obožati.
- Herunterlassen, *v. a.* dol spustiti.
- Heruntermachen, *v. a.* einen —, opsováti od. ozmérjati kogar.
- Herunternehmen, *v. a.* sneti, dol vzeti.
- Herunterſchlagen, *v. a.* odbíti, odrúpniti (Meſſel) klatiti, oklátiti, cajsrati, ocajsrati.
- Herunterſteigen, *v. n.* dol zleſti, lažiti. [navdòl, pod sé.
- Herunterwártš, *ad.* na vniž.
- Herunterwerfen, *v. a.* na tla vrĕći od. zmetáti.
- Hervor, *ad.* vun, van, iz.
- Hervorblicken, *v. n.* viditi se, kazati se.
- Hervorbringen, *v. a.* roditi, za-roditi, zaploditi; (veranstal-ten) napraviti, načiniti, proi-zvésti.
- Hervorgehen, *v. n.* iziti, slediti, naslédvati; viditi se.
- Hervorſeimen, *v. n.* kaliti, kliti, cimiti se, berstĕti, rasti.
- Hervorkommen, *v. n.* iziti, izbá-
- jati, proiziti, proizlážiti, izlá-ziti; rasti; pomoliti se, pó-lúkati, prikázati se, zazřeti.
- Hervorleuchten, *v. n.* sjati, svĕ-titi se; viditi se, videti se; (ſich auszeichnen) odlikováti se.
- Hervorlocken, *v. a.* izvábiti, iz-mámiti.
- Hervorragen, *v. n.* izmolĕti, vun molĕti, videti se.
- Hervorſproſſen, *f.* Hervorſeimen.
- Hervorſtehen, *v. n.* viditi se.
- Hervorſuchen, *v. a.* izbráti, izbí-rati. [váti se, oſlaviti se.
- Hervorſehen, *f.* v. r. odliko-
- Hervorziehen, *v. a.* izpotĕgniti.
- Herwálzen, *v. a.* priváliti, pri-valjati; — *v. n.* priváliti se, dovaliti se. [k nam.
- Herwártš, *ad.* tu sem, sem.
- Herz, *n.* serce, serdce; (Mutſ) serĕnost, pogúm.
- Herz-, *a.* serĕni, poſerĕni.
- Herzader, *f.* serĕnica, serĕna žila.
- Herzählen, *v. a.* nabróžiti, na-štĕti, naspóčítati.
- Herzallerliebſt, *a.* priſerĕen.
- Herzbeutel, *m.* osĕrĕek.
- Herzblatt, *n.* serdĕĕje; priſerĕ-ĕje; (Liebling) ljubĕek.
- Herzbrechend, *a.* tužen, prežálo-ſten. [mein —, duſica moja.
- Herzchen, *n.* serĕnice, serĕek.
- Herzeleid, *n.* tuga, žalost.
- Herzen, *v. a.* milováti, drago-váti, božati, dobřikati, ob-jemováti [težkóĕa, briga.
- Herzensangſt, *f.* serĕna britkóſt,
- Herzensfreund, *m.* priſerĕni pri-jatelj. [ĕica.
- Herzensgrübchen, *n.* serĕna žli-
- Herzensluſt, *f.* radost, veselje

- serčno; nach — handeln, po svoji volji delati.
- Herzhaft, *a.* serčen, hraber, hrabren, pogumen.
- Herzhaftigkeit, *f.* serčnost, hrabrost, hrabrenost, pogum, pogumnost [vléči, dovláčiti].
- Herzlichen, *v. a.* privléči, do-
- Herzig, *a.* milén, mil, ljubézen, malen.
- Herzinnig, *a.* prisèrčen, serčen.
- Herzlich, *a.* prisèrčen, serčen, serdèčen; — gern, iz vsega serca; — feit, *f.* prisèrènost, serènost, serdèènost.
- Herzlos, *n.* bez serca, bezserèen.
- Herzog, *a.* vojvoda; — in, *f.* vojvodica, vojvodinja, vojvodkinja.
- Herzoglich, *a.* vojvodski.
- Herzogswürde, *f.* vojvodstvo.
- Herzogthum, *n.* vojvodina, vojvodovina, vojvodija.
- Herzschlâchtig, *a.* dihavièen, sipljiv; — feit, *f.* dihaviènost, sipljivost. [sèrèen.
- Herzstârkend, *a.* poserèiven, poserèitung, *f.* poserèije, poserèènost.
- Herzstoß, *m.* smertní vdár.
- Herzu, *ad.* sem, tu sem; (in Zusammenfègungen) pri, per do.
- Herzweilen, *v. n.* prihitèti, priletèti, doskoèiti.
- Herzjug, *m.* prihód, dohód.
- Herzunahen, *v. n.* približati se.
- Herzutreten, *v. n.* pristópiti.
- Herzweh, *n.* tužno serce, serèna tuga.
- Heße, *f.* dražba, šunt, šutarija, šèúv, húsk, huskarija; gonba.
- Heßen, *v. a.* dražiti, šuntati, šèuvati, huskati; (ein Wilt) goniti, terati. [vávec.
- Heßer, *m.* šuntár, šuntáč, šèu-
- Heßhund, *m.* gonjív pes, lovski pes. [loyski.
- Heßpeitsche, *f.* biè od korbaè
- Heu, *n.* seno.
- Heuârnte, *f.* košnja, kosítva, senokóšnja, senoséèa.
- Heubaum, *m.* žerd, žerv.
- Heuboden, *m.* senjak, senišèe, senica.
- Heubund, *m.* otèp sená.
- Heuchelei, *f.* hinjávšina, hinjávstvo, hljinba, himba, himbenost, hinjava.
- Heucheln, *v. a.* hljiníti se, hliniti, hinávèiti, spodrivati se, spakovati.
- Heuchler, *m.* hinávec, hljinjávec, sladívec; — in, *f.* hinjávka, hljinjávka, sladívka.
- Heuchlerisch, *a.* hinavšen, himavski, himben, hljinjív, sladíven. [èega léta.
- Heuer, *ad.* létos, létas, tekó-
- Heuerig, *a.* létošenj, létašenj.
- Heugabel, *f.* vile, rasobe, podávka. [celj, plást.
- Heuhaufen, *m.* kopica, kopán-
- Heuhütte, *f.* kajon.
- Heulen, *v. n.* tuliti, urlikati, zavijati; (von Menschen) javkati, vekati, tarnjavati, pojémati, cviliti.
- Heumahd, *f.* senokóšnja, košnja, kosítva, seèa.
- Heumâhder, *m.* senosék, senoséè, senokósec, kosec.
- Heumonat, *m.* maliserpán, juli.
- Heuschöber, *m.* stog, plást.

- Heufchreite, *f.* kobilica, kobilka, konjič, skakavec.
 Heufchupfe, *f.* košnica.
 Heute, *ad.* dans, dnes, danas; heut zu Tage, dan današnji.
 Heutig, *a.* današenj, dnešen; sedánj, sedášen. [za senó.
 Heuwagen, *m.* senovlák, kola
 Here, *f.* čara, čarovnica, bohórnica, copernica, štriga, vraža, vražarica, vrača.
 Heren, *v. a.* čarati, coprati, vražiti, vražáriti.
 Herengeshichte, *f.* pripóvést ob. hasna od čarovnic.
 Herenmeister, *m.* čarovnik, copernik, vražár, vračár.
 Herenstoff, *m.* coper.
 Hererei, *f.* vraža, vražarija, čara, copernija.
 Hie, *f.* Hier.
 Hieb, *m.* vdár, vdarek, máh, mahlej, vsek, sunek; er hat einen —, je piján ob. prepit; — weise, pah na mah, mahama, sekoma. [roga.
 Hief, *m.* tróh, glás iz lovskega
 Hiefhorn, *n.* lovskiróg, trobilka.
 Hienieden, *ad.* tu dol; na tím svétu.
 Hier, *ad.* tu, tukaj, ovde; ovdje; — an, *ad.* na tem, na ti reči; tu, ovde; — auf, *ad.* potem, potlej, posle, na tó; — aus, *ad.* iz tega; odtód.
 Hierbei, *ad.* pritem, pri tej reči; tu, tukaj. [takó.
 Hierdurch, *ad.* stem, po takšnim.
 Hierein, *ad.* v tó; tu noter.
 Hiergegen, *ad.* proti temu, za tó.
 Hierher, *ad.* tu sem; dotós, dotód, doslé.
- Hierhin, *ad.* do tje, tót.
 Hierin, *ad.* v tem, v tej reči.
 Hiermit, *ad.* s tím; (dešhalb) torej, zatórej. [kšnim.
 Hiernach, *ad.* po tem, po ta-
 Hiernächst, *ad.* tik. [blizo.
 Hierneben, *ad.* tu zraven, tu
 Hiernieden, *f.* Hienieden.
 Hieroglyphhe, *f.* kipopísma.
 Hiersebst, *f.* Hier.
 Hiersein, *n.* pribítje, pribítlost, nazóčnost.
 Hierüber, *ad.* o tem, verh tega, od tega; nad tím, črèz tó.
 Hierunten, *ad.* tu doli, na tem svetu. [tega; med tím.
 Hierunter, *ad.* pod tím, spod
 Hiervon, *ad.* od tega, verh tega, zastrán tega, črèz tó.
 Hierwider, *ad.* proti temu.
 Hierzu, *ad.* k temu, na tó.
 Hierzwischen, *ad.* med to, vmès to, tukaj vmès.
 Hiefig, *a.* tukajšen, ovdášenj.
 Hifthorn, *f.* Hiefhorn.
 Himbeere, *f.* malina.
 Himbeerstrauch, *m.* malinogerm.
 Himbeerwein, *m.* malinovec.
 Himmel, *m.* nebo; (Aufenthalt der Seligen) nebésa, raj; (Sternenzelt) zvèzdišče, zvèzdje, ozvèzdje; die Vögel des —s, ptice spod neba; dem — sei Dank, hvala Bogú! um's —s willen, za božjo voljo, za božjo ime.
 Himmel-, *a.* nebeški.
 Himmelan, *ad.* kvísko, nakvíško, proti nebésam.
 Himmelblau, *a.* nebésan, sinj.
 Himmelbrand, *m.* lučnek (seliše).
 Himmelfahrt, *f.* vnebohód; Ma-

- riä —šfest, gospódnica velika, veliki smaren.
- Himmelhoch, *a.* nebotičen, tiknėben; velikanski, srep.
- Himmelreich, *n.* nebeški raj, nebeško kraljėstvo, nebėsa.
- Himmelschreiend, *a.* vnebovpijóć.
- Himmelsgegend, *f.* pokrajina.
- Himmelsterte, *f.* nebovid.
- Himmelstluft, *f.* podnebnı zrak.
- Himmelstreich, *m.* podnebjė.
- Himmelszeichen, *n.* nebeško znamenje.
- Himmelweit, *a.* daleč in daleč.
- Himmliſch, *a.* nebeški, nebėsen.
- Hin, *ad.* tje, ta; proć, preć; — und her, semtertjė; — und wieder, kjer bodi; — sein, poginiti; (nach einem Orte hin) proti. [pod sé.
- Hinab, *ad.* dol, tje dol, vniz;
- Hinablassen, *v. a.* spustiti.
- Hinabstürzen, *v. a.* pahniiti, poriniti, stermoglaviti, vreći; — *v. n.* zakaditi se, zvaliti se, stermoglaviti se.
- Hinabwärts, *ad.* navzdol, vniz, navniz.
- Hinan, Hinauf, *ad.* gor, gori, vzgor, navzgór, v breg, med sé, na viš, v reber.
- Hinauffliegen, *v. n.* vzletėti.
- Hinauffliegen, *v. n.* vzlesti.
- Hinaufwärts, *f.* Hinan. [dvor.
- Hinaus, *a.* ven, vun, toven, na
- Hinausgehen, *v. n.* vun iti, iziti.
- Hinauslassen, *v. a.* izpustiti, vun spustiti. [odložiti.
- Hinausſchieben, *v. a.* odlagati,
- Hinauswerfen, *v. a.* na dvor vreći od, pahniiti.
- Hinauswollen, *v. n.* vun iti ho-
- tėti; auf etwas —, ciljati, namėriti na kar. [na polje.
- Hinauswärts, *ad.* vun, na dvor,
- Hinbegeben, *ſich, v. r.* iti, podati se, obėrniti se.
- Hinbringen, *v. a.* donėsti, prinėsti; (die Zeit) preživėti, prebiti.
- Hinderlich, *a.* napóten; ovėren, zaderžljiv, muden, zaprėčen, kesen.
- Hindern, *v. a.* ovėrėti, ovėrati, opovėrati, muditi, zamuditi, kesniti, zaderžati, na poti biti.
- Hinderniſ, *n.* Hinderung, *f.* napótuje, napótek, ovėra, ovėrek, opovėra, zaprėka, mudek.
- Hindin, *f.* košuta, košutka.
- Hinburſ, *ad.* skóz, skozi, črěz.
- Hineinblicken, *v. a.* vpolukati.
- Hineinbringen, *v. a.* uvėsti.
- Hineinstressen, *v. a.* alleš —, vse polókatı, lokati od, pogólniti. [iti.
- Hineingehen, *v. n.* ujiti, noter
- Hineinschleichen, *ſich, v. r.* prikrásti se, dovrkásti se, vmuzniti se, vlesti se.
- Hineinsinken, *v. n.* pogrėzniti se, vgrėzniti se, vjezniti se, vdrėti se. [riniti, zagnati.
- Hineinstossen, *v. a.* zabósti, pohineinwärts, *ad.* navnóter, navznótraj.
- Hineinziehen, *v. a.* noter potėgniti; — *v. n.* vdomiti se, vstanovati se, vseliti se.
- Hinfallen, *v. n.* pasti, telėbiti, telėbniti; *ſig.* poginiti, cerkniti.

Hinfällig, *a.* slab, minljiv; běgljiv, minijoč; — *feit, f.* slabost, minljivost, běgljivost.

Hinfliegen, *v. a.* odlěti.

Hinfort, Hinfür, *ad.* zanaprěj, prihodnjč, u naprěj.

Hinführen, *v. a.* pripeljati, dovésti.

Hingang, *m.* odhód; *fig.* smert.

Hingeben, *v. a.* dati, oddati; *sič* — *v. r.* predati se, vdati se; *posvétiti se.* [nost.

Hingebung, *f.* vdanost, podá-

Hingegen, *ad.* naproti, nasproti.

Hingehen, *v. n.* tje iti; oditi, poiti; *gehe* hin, pojdi; — *lassen*, zanemárati, *ne marati* (za kar); *wie die Zeit* hingehet, kako čas mine.

Hingelangen, *v. n.* dospěti, prispěti, stiči. [mériti se kam.

Hingerathen, *v. n.* nalěti od nahinhalten, *v. a.* deržati, pružiti,

moliti; *einen mit leeren Hoffnungen* —, kogar za nós voditi od. z prazno žlico pitati.

Hinhelfen, *v. a.* pomágati, pripomágati, dopomóči; *sič kümmerlich* —, životáriti, živáriti.

Hinken, *v. n.* šantati, bromátati, hromíti, krevljati, bromati, plantati.

Hinkend, *a.* šantav, hrom, krulov, krevljast, šepast, plantav.

Hinknieen, *v. a.* poklékniti.

Hinkommen, *f.* Hingelangen.

Hinkriechen, *v. n.* dolěsti, doláziti; odlěsti, odláziti

Hinlangen, *v. a.* podájati, podati; — *v. n.* seči, segati,

dosěči, dosěgniti; (hinlanglich sein) zadóstiti, dosti biti.

Hinlanglich, *a.* zadosten, doměren, dovóljen, dostójen; — *od.* zadostí, dosti, dovólj, dovelj; — *feit, f.* zadostnost, dovóljnost, doměrnost, dostójnost.

Hinleben, *v. n.* živáriti, bivati.

Hinlegen, *v. a.* položiti; *sič* —, *v. r.* zbolěti, prebolěti, razbolěti se, obolěti. [slóniti.

Hinlehnen, *v. a.* prislóniti, na-

Hinmachen, *sič*, *v. n.* podati se, spraviti se.

Hinnehmen, *v. a.* odvzěti, vzěti.

Hinnen, *ad.* von —, od tód.

Hinraffen, *v. a.* pográbiti, vgrabiti. [liti.

Hinrecken, *v. a.* moliti, pomo-

Hinreichen, *v. a.* podati, pružiti; — *v. n.* zadóstiti, dosti biti.

Hinreichend, *f.* Hinlanglich.

Hinreise, *f.* potovánje, hod tje; — *n, v. n.* tje potováti.

Hinreißen, *v. a.* potěgniti, popásti, zgrabiti; *fig.* prevzěti biti (od radosti).

Hinrichten, *v. a.* pogubiti, končati; (*einen Missethäter*) obšóditi, ob živlénje djati; (*in Ordnung bringen*) pripraviti, prirěditi. [ljénje.

Hinrichtung, *f.* obšódba, pogub-

Hinrücken, *v. a.* primakniti, priblizati. [dovésti.

Hinschaffen, *v. a.* tje správití,

Hinschicken, Hinsenden, *v. a.* posláti, odposláti, odprávití; *daß* Hin- und Herschicken, razposíljanje. [riniti.

Hinschieben, *v. a.* primakniti, po-

- Hinſchießen, *v. n.* dostrélti, kam
 vstrélti; skočiti od. léteti kam.
 Hinſchleppen, Hinſchleifen, *v. a.*
 zavléci, odvléci, zadržéati.
 Hinſehen, *v. n.* gledati, poglé-
 dati od. videti kam.
 Hinſehen, *n.* pogléd, ozír.
 Hinſehen, ſich, *v. r.* hrepenéti,
 kopernéti, želéti, težiti kám.
 Hinſetzen, *v. a.* postáviti, na-
 stáviti. [lobzír.
 Hinſicht, *f.* pogled, ogleđ, ozír,
 Hinſinken, *v. n.* paſti od. sru-
 šiti se h tlam.
 Hinſpringen, *v. n.* skočiti.
 Hinſtellen, *v. a.* postáviti, poló-
 žiti.
 Hinſtrecken, *v. a.* pomolíti, mo-
 líti, podéržati, pružiti; zu
 Boden —, h tlam telébiti od.
 vreči.
 Hinſtürzen, *f.* Hinſinken.
 Hintan, *ad.* odzáđaj, odzáđja,
 odzálédja; —ſehen, zanemá-
 rati, v nemar puſtiti, za-
 nemáriti, odſtáviti.
 Hinten, *ad.* zadej, zađi, zađa;
 von —, odzáđja, odzálédja,
 zezáđe.
 Hintendrein, *ad.* za tim; zadej.
 Hinten, *prp.* za, po.
 Hinten, der, die, daš Hintenſte, *a.*
 zadnji, skrajni; naj zadnji,
 naj skrajni.
 Hinterrache, *f.* zadnja podvóz.
 Hinterracke, *f.* zadnica, krajčič,
 zadnják.
 Hinterrhein, *n.* zadnja kóst.
 Hintenbleiben, *v. n.* zaostáti,
 zaostájati.
 Hintenblieben, *a.* zapúščen.
 Hintbringen, *v. a.* donésti, do-
 nosíti, na znanje dati, po-
 ročéti. [znánje, donáſanje.
 Hinterbringung, *f.* poročba, na-
 Hinterbug, *m.* podkoléno.
 Hinterdrein, *ad.* nazáđnje, po-
 tém, pošlej.
 Hintere, *m.* rit, zadnjica.
 Hintereinander, *ad.* zaporéd, za-
 porédoma, eden za drugim.
 Hinterfuß, *m.* zadnja noga; (Gerſe)
 peta. [ſtvo od. poſlópje.
 Hintergebäude, *n.* zadnje pohí-
 Hintergehen, *v. a.* ogoljšáti, gol-
 ljšáti, prevériti, prekániti,
 omésti.
 Hinterglied, *n.* člen zadnji; (bei
 den Soldaten) zadnja verſta.
 Hintergrund, *m.* dno, ozáđje,
 pozáđje; dubljina.
 Hinterhalt, *m.* zaséda, podséda;
 (Hilfe) pomóč.
 Hinterhand, *f.* zapéſtje; in der
 — ſein, za rokó biti.
 Hinterhaupt, *n.* zatilník, zatiljak,
 zatovec, zatéme.
 Hinterlage, *f.* oſtáva, zalóg.
 Hinterlaſſen, *v. a.* zapuſtiti,
 ſporočiti, oſtáviti. [oſtava.
 Hinterlaſſenſchaft, *f.* zapuſćina.
 Hinterleber, *n.* opétek. [hrániti.
 Hinterlegen, *v. a.* zalóžiti, za-
 Hinterliſt, *f.* kovárſtvo, zaséda,
 lukávšćina; — ig, *a.* ková-
 ren, lukav, zasedljiv, gol-
 juſen, liški; — igkeit, *f.* lu-
 kávoſt, prekanljivoſt.
 Hinterrückſ, Hinterrwärts, *ad.* od-
 záđja, odzáđe, za herb-
 tam, za pleči.
 Hinterteil, *m.* zadnji děl; (bei
 Schiffeſ) kerma.
 Hintertreffen, *n.* zadnja straža.

Hintertreiben, *v. a.* spodnésti, opovréti, pregnáti, popáčiti.
 Hinhun, *v. a.* podjáti, kam djati.
 Hintreten, *v. n.* pristópiti. [nec.
 Hintritt, *m.* smert, odbód, ko-
 Hinüber, *a.* na drugo strán, na uno strano, tje přek, na uni kraj; (in Zusammensetzungen) pre. [prinésti.
 Hinüberbringen, *v. a.* donésti, Hinüberfliehen, *v. n.* vskočiti, prebégnuti.
 Hinübergehen, *v. n.* prejiti.
 Hinüberpringen, *v. n.* preskočiti.
 Hinüberziehen, *v. a.* pretégnuti.
 Hin und her, *ad.* semtertje, sem ter tje, sem pa tam.
 Hinunter, Hinunterwärts, *ad.* dol, vniž, navniž, navzdól.
 Hinunterlassen, *v. a.* spustíti.
 Hinunterspringen, *v. n.* dol skočiti.
 Hinwärts, *ad.* tje.
 Hinweg, *ad.* proč, přeč, vstrán, na strán, v kraj, spoti, iz poti; (in Zusammensetzungen) od. [gehen, *v. n.* odíti, odhájati.
 Hinwegbegeben, *sich, v. r.* Hinweg-
 Hinwegfahren, *v. n.* odpeljáti se.
 Hinwegfliegen, *v. n.* odlététi.
 Hinwegführen, *v. a.* odpeljáti, odvésti. [odjemáti.
 Hinwegnehmen, *v. a.* odvzéti.
 Hinwegsehen, *sich, v. r.* odsésti, presésti; über etwas —, na stran djati, odstáviti, vne-
 mar pustíti od. odlóžiti kar, ne marati, ne már biti česar.
 Hinweisen, *v. a.* napótiti, pót pokazati, ovódití. [zavréči.
 Hinwerfen, *v. a.* od sebe vréči.
 Hinwieder, — um, *f.* Wieder.

Hinzählen, *v. a.* naštéti, nabrójiti.
 Hinziehen, *v. a.* k sebi potégnuti; — *v. n.* preséliti se.
 Hinzü, *ad.* k temu, verh tega; (in Zusammensetzungen) do, pri.
 Hinzufügen, *v. a.* pridjati, pristáviti, dodjáti, dostáviti, dodáti.
 Hinzugabe, *f.* dodátek, pridátek.
 Hinzugeben, *v. a.* prilóžiti, pridáti, dodati. [dojti k čemu.
 Hinzukommen, *v. n.* priiti od.
 Hinzulassen, *v. a.* pripustiti, dopustíti, dovóliti.
 Hinzusehen, Hinzuthun, *v. a.* pristáviti, dodjáti, pridjáti.
 Hinzutreten, *v. n.* pristópiti, približati se.
 Hiobspost, *f.* prežalósten glás.
 Hippe, *f.* kosa; (Sichel) serp; (ein Frummes Gartenmesser) vinjak, orežnik.
 Hirn, *n.* mozeg, možgáni.
 Hirngehirnst, *n.* zmišlenka, bedačija.
 Hirnhaut, *f.* opnica. [gánov.
 Hirnlos, *a.* glúp, nór, bez mož-
 Hirnschädel, *m.* Hirnschale, *f.* čepinja, hubánja, glubánja, lubánja.
 Hirnwuth, *f.* běs, běsnost.
 Hirnwüthig, *a.* běsen.
 Hirsch, *m.* jelen.
 Hirsch-, *a.* jelenov.
 Hirschbock, *m.* jelen samec, rogovilež; (in der Brunst) kóšutník.
 Hirschdrunst, *f.* gonj, búk, pojátnost, spoj, serbež jelenov.
 Hirschfänger, *m.* jatagan, hanžar.
 Hirschgeweih, *n.* rogovile, rogovilje, jelenova krona.

- Hirschhorn, *n.* jelénov rog; — geist, *m.* jelénovec.
- Hirschhaut, *f.* jelenovina.
- Hirschhäfer, *m.* klešár, klešcar, rogáč. [jelenka.]
- Hirschkalb, *n.* jelénče, jelénik;
- Hirschkuh, *f.* košúta, jelenica.
- Hirschleder, *n.* jelénova koža.
- Hirschwildpret, *n.* jelenina.
- Hirscheimer, *m.* jelénji podév.
- Hirse, *f.* proso; — ausschlagen, plevšati; — treten, proso meti.
- Hirsenaecher, *m.* prosíše, prosíšče.
- Hirsenbrei, *n.* prosó, proséno, pšeno od phanje; (gefócht) jagličí, proséna kaša.
- Hirsentroh, *n.* prosenica, prosenišnica.
- Hirt, *m.* pastír, čřednik, čědnik; — sein, pasti, pastírčiti, pastírčováti.
- Hirten-, *a.* pastírski.
- Hirtenbrief, *m.* pastírski list.
- Hirtenflöte, *f.* pišál, piščála pastírška, žvegle, brunde
- Hirtengedicht, *n.* pastírška popěvka od pšen.
- Hirtentnabe, *m.* pastírček.
- Hirtenleben, *n.* pastírčovánje, pastírčija, paša, pastírsko življenje, ein — führen, pastírčiti, pastírčováti.
- Hirtenstab, *m.* pastírška palica; kravola. [ska].
- Hirtenstabe, *f.* torba (pastír-)
- Hirtin, *f.* pastarica, pasterica.
- Hissen, *v. a.* vzdigati, vzdigniti.
- Histörchen, *n.* pravóč, basen.
- Historie, Historisch, *f.* Geschichte, Geschichtlich.
- Hizblatter, Hizblase, *f.* mozólj, mozóljč, mozóljček.
- Hitze, *f.* vročina, gorkóst, toplina, gorkóta; (Eifer) vnetost, vatra, gorljivost, górnčnost; (Zorn) jeza, gnjev, togota, serd; (Heftigkeit) sila, naglica.
- Hitzen, *v. a.* vročiti; (von der Sonne) žgáti, peči, pripékati, pariti, greti.
- Hitzig, *a.* vróč, vréč, gorek, topel; fig. iskrén, vnet, goróč, vatrén; (heftig) nagel; — es Fieber, vročnica, legar.
- Hobel, *m.* skobel, skoblo, strugalo, strúg. [luk.]
- Hobelbank, *f.* stružnica, skobel-
- Hobeln, *v. a.* skobliti, strugati, skobláti. [žki, struški.]
- Hobelspäne, *pl.* ostružki, ostěrn-
- Hoboe, *f.* huba.
- Hoboist, *m.* hubist.
- Hoč, *a.* visok; fig. velik, vznešen, imenit; (in Zusammen- setzungen) pře; auf der hohen See, sréd kipečih valov, vsréd kipečega morja; es ist schon — am Tage, sonce je že visóko; es ist hohe Zeit, je naj skrajni čas, silno se mudí; hočes Alter, velika od. visóka starost; — zu stehen kommen, preveč veljati, predrágo biti; hočes Best, veliki svetek.
- Hočachtbar, *a.* prepoštován, precěnjen, prečastít. [stítí.]
- Hočachten, *v. a.* poštováti, ča-
- Hočachtung, *f.* poštovánje, častěnje. [oltár.]
- Hočaltar, *m.* veliki od. prednji
- Hočamt, *n.* velika od. pěta maša.
- Hočbeinig, *a.* dolgonóg.

- Hochberühmt, *a.* presláven, velesláven, preslovit.
 Hochbetagt, *a.* prestár.
 Hochbrüstig, *a.* persnát, persat.
 Hochdeutsch, *a.* čistonémški, gornjonémški.
 Hochebene, *f.* gorska ravnina.
 Hochedel, Hochedelgeboren, *a.* blagorójen, visókorójen, blagoróden. [prepoštovanstvo.
 Hochehrwürden, *Ťuer* —, vaše.
 Hochehrwürdig, *a.* prečastitljiv, prečasten, prepoštován.
 Hochfahrend, *a.* visokomiseln.
 Hochfürstlich, *a.* prejásen, presvitel. [sokorójen.
 Hochgeboren, *a.* blagoróden, visokorójen.
 Hochehrt, *a.* prečasten. [čén.
 Hochehrt, *a.* visokoučen, preu.
 Hochgericht, *n.* morišče, věšala, šibenice.
 Hochherzig, *a.* blagodušen, blagosèren.
 Hochland, *n.* visočina, višina, visozémlje.
 Höchlich, *ad.* zlo, jako, vele.
 Hochloblich, *a.* presláven, velesláven, visokosláven.
 Hochmeister, *m.* veliki mešter.
 Hochmógend, *a.* visokomóčen.
 Hochmuth, *m.* prevzétmost, ohólost, ošábnost, napúh, ponositost.
 Hochmüthig, *a.* prevzéten, ohól, ošáben, napúhnen, ponosit; — *e*, *m.* prevzétnež, ošábnež, napúhnež.
 Hochroth, *a.* prerudéc.
 Hochschätzung, *f.* Hochachtung.
 Hochschwanger, *a.* blizo poróda, na času.
 Hochstämmig, *a.* tankovit, visok.
- Höchst, *a.* zlo, prezlo, rameno, neskončno, odviše, jako.
 Höchste, *m.* najvišji, najveći; posleđenj.
 Höchstens, *ad.* k večemu, najviše.
 Hochstift, *n.* stolna cerkva.
 Hochtrabend, *a.* nadut, napihnen, ponosit, hvastav.
 Hochverrath, *m.* pregréha zoper vladárja od. domovino.
 Hochverrätther, *m.* pregrěšnik zoper vladárja alj domovino.
 Hochweise, *a.* premóder.
 Hochwild, *n.* divjačina, divjina, divjad, zvěřjad.
 Hochwohlbel, Hochwohlgeboren, *a.* visokoblakoróden, plemenit.
 Hochwürden, *Ťuer* —, visokovrédni gospód.
 Hochwürdig, *a.* visokovréden.
 Hochwürdige, *n.* sv. rěšuje tělo.
 Hochzeit, *f.* svatba, svatbina, svatovščina, ženitva, ženitvina, pir, pirovina.
 Hochzeitgať, *m.* svat, svatovník.
 Hochzeitgebühr, *f.* svatbarina.
 Hochzeitgedicht, *n.* pirna od. svatbena pėsen.
 Hochzeitkleid, *n.* pirno oblaćilo, ženitvájnska obleka. [včín.
 Hochzeitlader, *m.* zovčín, zva.
 Hochzeitlich, *a.* piren, ženitvájnski, svatbén, svateben, svatovski.
 Hochzeitlieb, *n.* svatovska pėsen.
 Hochzeitmahl, *f.* Hochzeit.
 Hochzeitmutter, *f.* starašica, rjušnica.
 Hochzeitvater, *m.* starašina.
 Hochzuverehrend, *f.* Hochehrt.
 Hoche, *f.* Bündel.
 Hoehen, *v.* *a.* snopje razstávljati.

- snopje v razstáve zlagati; — v. n. čepati; zu Hause —, za pečó sedéti.
- Höcker, m. gerb, gerba, gerbáva.
- Höckerig, a. gerbát, gerbovát, gerbav.
- Hode, f. modè, jajce, modíček.
- Hodensack, m. mošnja, modjád.
- Hof, m. dvor; (Hofraum) dvoríšče; — um die Sonne, Mond, sončni krog, obsónéje, obstrétje mesečno; (Meierhof) pristava; (Hofleute) dvorjanstvo, dvorstvo, dvorníki.
- Hof-, a. dvorski, dvorni.
- Hofamt, n. dvorska služba.
- Hofdame, f. dvoránka.
- Hofdiener, m. dvorník.
- Hofgart, f. gízda, gízdošt, ošábnost, ohólost, napúh, prevzétnost.
- Hofgärtig, a. gízdav, gízdayen, ošáben, ohól, napúhjen, prevzéten. [nadjati se.
- Hoffen, v. a. upati, zaúpati;
- Hoffentlich, ad. po prilíci, nadéžno, čej, préj ko ne, mendé.
- Hoffnung, f. úp, upanje; nadéga, nada. [upanja.
- Hoffnungslos, a. bezúpen, bezhoffnungsvoll, a. upen, zaúpen, upapóh, póh upanja.
- Hofgericht, n. dvorska sodnja, dvorno sodníšče.
- Hofgesinde, n. dvorjánstvo, dvorstvo, dvorníštvo, dvorníci.
- Hofhaltung, f. dvor.
- Hofieren, v. a. dvoriti.
- Hofkanzlei, f. dvorna urádnica.
- Hofjunke, f. Höflich.
- Hoflager, n. dvor, dvorno stanoválišče.
- Hofleben, n. živlénje dvorsko od. pri dvoru, pridvórstvo.
- Hofleute, pl. dvoráni, dvoráníci.
- Höflich, a. dvoren, vljuden, dvorljív, priljúden; — teit, f. dvornost, dvorljívost, vljudnost.
- Höflich, Hofmann, m. dvorán, dvoráníč, pridvórník, dvoráník, dvorník.
- Hofmännisch, a. dvoren, dvorski, pridvorníski, pridvóren.
- Hofmeister, m. podučítelj, učítelj, dètovód; — in, f. učénica, učíteljka.
- Hofmeister, v. a. podučívati, učíti, gojiti; fig. vkazováti, zapovédati, umiti (s kóm),
- Hofrath, m. dvorni svetovávec; dvorski svet. [veža.
- Hofraum, m. dvoríšče, dvor;
- Hofschranz, m. pridvórcán.
- Hofstaat, m. dvoránstvo, dvorstvo.
- Höhe, f. víša, víšáva, víšina, visočína, visína, visóšt; víšjad; sich in die — ríchten, zravnáti se, stegniti se.
- Höheit, f. visokóšt; velíčina.
- Hohelied, n. Salomónovápésen.
- Hohepriester, m. víšji duhóven.
- Hohepriesterlich, a. vížji duhovníski.
- Hohepriesterthum, n. víšje duhóvstvo od. duhovníštvo.
- Höher, a. víši, víšji, visokejši.
- Hohl, a. votel, šupel; (vom Schalle) molkel, top; — e Augen, globoke od. vpadle očí; — er Zahn, izjéden od. škerbov zób.
- Hohlader, f. tèlesna privódnica.

- Hohlbein, *n.* Hohlbeichsel, *n.* tesla, teslica.
- Hohlbohrer, *m.* sveder, durgelj.
- Höhle, *f.* špilja, votlina, luknja, berlög, šupljina; duplja, dupljina; pečina; nora, sklanina.
- Höhlen, *v. a.* votliti, dolbsti, jamati. [kovati, izdólbati.
- Hohlgeschliffen, Hohltrund, *a.* žleb-Hohlmeißel, *m.* dleto.
- Hohlspiegel, *m.* zerkalo izdólbano.
- Höhlung, *f.* votlenje, jamanje; votlina, votljáva, šupljina.
- Hohlweg, *m.* klanec.
- Hohn, *m.* posmeh, zasmeh, poruga; einem — sprechen, zasmehovati kogar, posmehovati se komur.
- Höhnern, *v. a.* zasmehovati, posmehovati se, rugati se, zasramovati, osramotiti.
- Höngelächter, *n.* zasmehovánje, posmehovánje, krohót.
- Höhnisch, *a.* posmehljiv, zasmehljiv, posmehován.
- Höhnlächeln, *v. n.* zasmehávati, smejati se (komur).
- Höhnlecken, *v. a.* posmívati se.
- Höhsprecher, *m.* posmehovávec, zasmehovávec.
- Höher, *m.* krosnar, kramar; — *n, v. a.* kramariti; — *ei, f.* kramarija, krosnárstvo.
- Hölb, *a.* vdán, priklónjen, vgod; (angenehm) ljubézniv, blág, mil, milen, prijázen, ljúb, gmeten.
- Hölber, *f.* HOLLUNDER.
- Hölselig, *a.* milosten, milostljiv, blagomil; — *keit, f.* milost, milostljivost, blagomilost.
- Hölen, *v. a.* iti po kogar, pri- nésti; Athem —, dihati; den Urzt — lassen, poslátí po vrača; alles hat der Teufel geholt, vse je vrág pobral.
- Hölfter, Pistolenhölfter, *m.* tok.
- Holla, *i.* aló! na noge! po koncu! čuj! čujte!
- Hölle, *f.* pekel.
- Höllenangst, *f.* smerten stráh.
- Höllensbrand, *m.* prekléta duša, zavérzenec, pogublénec.
- Höllengeist, *m.* peklénec, zlodej, vrág, hudíč.
- Höllenhund, *m.* peklénski pes.
- Höllenspein, *f.* neizrécena bolečina. [ljéstvo.
- Höllensreich, *n.* peklénsko kra-
- Höllisch, *a.* peklén, peklénski.
- HOLLUNDER, *m.* bez, bezeg, bezgovec.
- HOLLUNDERHÖLZ, *n.* bezgovina.
- HOLLUNDERTHEE, *m.* bezov čaj.
- HOLM, *m.* hól m, hóm, kóm, brég; (Insel) otok, ostrov.
- HOLPER, *a.* gruda.
- HOLPERICHT, HOLPERIG, *a.* neráven, grudovnat, derndrát.
- HOLZ, *n.* les; (ein Stück Holz) dervo; (Brennholz) derva; zu — werden, oblésenéti; (Wald) les, gora, šuma.
- Holzabgabe, *f.* dervarina.
- Holzappel, *m.* loško jabelko, lesnika.
- Holzartig, *a.* dervnat, dervénast.
- Holzart, *f.* drevnica, dreváča, drevnjáča [llesnika.
- Holzbirne, *f.* loška hruška,
- Holzbock, *m.* kozáča, bik, čij.
- Holzbo den, *m.* Holzhütte, Holz-
- hammer, *f.* dervárnica.
- Hölzchen, *n.* dervce.

- Holzten, *v. a.* derváriti, derva spravljati.
 Hölzern, *a.* dervén, lěšen; (ungeleñ) štorast, butast.
 Holzfaser, *f.* lankjic.
 Holzflöße, *f.* plavljenje derv.
 Holzfrucht, *f.* loški sád, lěsnika.
 Holzhafer, Holzhauser, *m.* dervár, sěkač; (ein Vogel) detalj, berglez, plezár.
 Holzhäher, *m.* šoja, šojka.
 Holzhandel, *m.* dervárstvo, dervarija, dervärenje.
 Holzhändler, *m.* dervárník.
 Holzhausen, *m.* naton, dervóton, gromáda. [sóven.
 Holzicht, *a.* lěsast, dervénast, lě-
 Holzirsche, *f.* loška črěsnja.
 Holzlege, *f.* dervárnica, dervóton, skladávnica.
 Holzmesser, *m.* dervoměr.
 Holzplatt, *m.* dervišče, derviše.
 Holzschicht, *n.* poléno. [kij.
 Holzschlängel, *m.* kic, bit, bat, čij.
 Holzschneider, Holzstecher, *m.* dervorėzec.
 Holzschnitt, Holzstich, *m.* dervorėz.
 Holzschuh, *m.* collja.
 Holzspan, *m.* trěska.
 Holzsplitter, *m.* ivir, ivér.
 Holztaube, *f.* divji golób.
 Holzwerk, *n.* dervje, dervenina.
 Holzwurm, *m.* kukec.
 Honig, *m.* méd, medica, sterd, sterdina. [medenikovec.
 Honigapfel, *m.* sladko jabelko.
 Honigbau, *m.* medárstvo, medarija, bčelárstvo, bčelarija.
 Honigbauer, *m.* medár, bčelár.
 Honigbirn, *f.* medenica.
 Honigfladen, *m.* sat, satina, satóvnica, satovje.
- Honiggeschmack, *m.* medovina, sterdovina.
 Honigkuchen, *m.* sterdenica, potica; (ein mit Honig gefülltes Osterbrod) koláč.
 Honigreiß, *a.* medovit, medovnat.
 Honigscheibe, *f.* Honigfladen.
 Honigsheim, *m.* čista sterd.
 Honigsüß, *a.* sladek kot sterd.
 Honigthau, *m.* medéna rosa.
 Honorar, *n.* plaělo za děla književne, književnina.
 Hop! i. nú! le! [hmelje.
 Hopfen, *m.* hmelj, hmeljina.
 Hopfen-, *a.* hmeljen, hmeljov.
 Hopfen, *v. a.* hmeljiti. [ljarija.
 Hopfenbau, *m.* hmeljárstvo, hmeljov.
 Hopfenbier, *n.* hmeljnjak.
 Hopfenfeld, *n.* Hopfengarten, *m.* hmeljšče, hmeljník.
 Hopfenhandel, *m.* hmeljärenje; — treiben, hmeljárui.
 Hopfenkeimchen, *n.* hmeljíček.
 Hopfenstange, *f.* ranta za hmelj.
 Hopfenstaube, *f.* hmeljevina.
 Hörbar, *a.* slišateln, kar se čuti more. [šati.
 Hörden, *v. n.* slušati, posluš.
 Hörden, *m.* poslušávec, slušáč.
 Horde, *f.* trop, truma, kardélo, četa, množ; (Hürde) lesa, tamar. [tropih.
 Hordenweise, *ad.* v trumah, v
 Hören, *v. n.* slišati, čuti; es ist gar nichts von ihm zu —, ni duha ne sluha od njega; das läßt sich —, to je pa nekaj, to pa veljá; sagen —, doslišati, zaslišati; (erhören) vslišati; (anhören) poslušati.
 Hörer, *m.* slušatelj, poslušatelj.
 Horizont, *m.* obzór, obzórje,

- obnehje, vidokróg; (am Auf- gang der Sonne) zrenik.
- Horizontal, *a.* obzóren; ravno- vážen. [rožnina, trobilo.
- Horn, *n.* róg; (Blasinstrument) rog, hornartig, *a.* rožnast, rogoviten.
- Hörnchen, *n.* rožič.
- Hörnerloß, *a.* muljast.
- Hörnern, *a.* rožén, kostén, rogóv.
- Hörnerträger, *m.* rogáč, rogáčnik.
- Hörneule, *f.* čuk.
- Hornhaut, *f.* rožnica.
- Hornicht, *a.* rožnast, rogoviten.
- Hornig, *a.* rogát, rogovit.
- Horniß, *f.* serát.
- Hornstoff, *m.* rožic.
- Hornung, *m.* svéčan, február.
- Hornvieh, *n.* govédje, govéja živina.
- Hörsaal, *m.* poslušališče, učilnica.
- Hörst, *m.* gnjézdó, gnézdó; (Di- ckt) goša, gošica, gošáva, hosta, hostína.
- Hörsten, *v. n.* gnjézditi.
- Hort, *m.* pečína, klisúra, sténa; (Zusuchtsort) zavétje, zavét, príbežališče; (Schug) obrána, zaštita.
- Hörwerkzeug, *n.* slišalo.
- Hose, *f.* hlače, spodke, spodnice; (Unter —) gače, gatje, zvitice.
- Hosengürtel, *m.* pás, pojás.
- Hosenhälfte, *f.* hlačnica.
- Hosenträger, *m.* hlačnik.
- Hospital, *n.* bolnišnica.
- Hostie, *f.* hostija.
- Hott, *i.* hi hot! [gnenje.
- Huß, *m.* vzdig, vzdiglej, vzi- žube, *f.* kmetija; (ein unbewohntes Bauerngut) puša.
- Hübel, *m.* Hübelchen, *n.* berdice, brežuljek, homec.
- Hübsch, *a.* zál, lep, vgoden, mi- čén, fleten.
- Hüchen, *m.* rót (riba).
- Hudeln, *v. a.* sušmáriti, čakati; einen —, hudo iméti, pikati kogar. [sterskáza, sušmár.
- Hudler, *m.* čakár, mazáč, moj- šuf, *m.* kopíto. [podkvada.
- Hufeisen, *n.* podkóv, podkóva.
- Hüfel, *f.* ostérv; — *n.*, *v. a.* ostérvati.
- Hufig, *a.* kopítast.
- Hußlattich, *m.* podbél.
- Hußnagel, *m.* podkóvník, konjáč.
- Hußschlag, *m.* podkóvanje; konj- ska stopa.
- Hußschmid, *m.* podkóváč.
- Hußtbein, *n.* kuk, kukovica.
- Hüste, *f.* kuk, bok; bedro, stegno, kovek.
- Hüstweh, *n.* bolečina v bedru.
- Hüzel, *m.* hrib, gríc, hrég, hóm, holmec, reber, berdo.
- Hügelbewohner, *m.* hriblján, berdcán. [jarčkast.
- Hügelicht, *a.* hribčast, berdast.
- Hügelig, *a.* hribovit, hribovnat, berdovit, berdovitén, reber- nat.
- Hügelreihe, *f.* riža.
- Hugenott, *m.* hugenót.
- Huhn, *n.* kokóš, kura, kokóška.
- Hühnchen, *n.* piščé, piš, piška.
- Hühner-, *a.* kurjí, kokóšji.
- Hühnerauge, *n.* kurje okó, žúlj.
- Hühnerdarm, *m.* črèvec.
- Hühnerrei, *n.* kurje jajce.
- Hühnergeier, *m.* zakólé, kanja, kanjuh, jastreb, jastrob.
- Hühnergeschrei, *n.* kokodák, ko- kodákanje. [košárstvo.
- Hühnerhandel, *m.* piščetarija, ko-

- Hühnerhändler, *m.* piščetár, ko-košár; — *in*, *f.* piščetarica, kokošarica.
- Hühnerhaus, *n.* Hühnerstall, *m.* kurnjak, kokošnjak.
- Hühnerhund, *m.* jerebičar, jerebičnik.
- Hühnerkoth, *m.* kurjek, kurjak.
- Hühnerlaus, *f.* tekút.
- Hühnerstange, *f.* greda, gredica.
- Hühnersteige, *f.* kobáča, kurnjak.
- Hui, *i.* smúk; *in* einem —, *na* mah.
- Huld, *f.* milost, blagovóljnost, dobrovóljnost, prignútje, milostivost.
- Huldgöttin, *pl.* milóstnice.
- Huldigen, *v. n.* priklánjati se, dobrikati se; priséči, zapri-séči, zapriségati (vérnost).
- Huldigung, *f.* priklánstvo; pri-séga, zapriséga. [priséga.
- Huldigungsseid, *m.* priséga, za-
- Huldreich, *a.* milosten, milostiv, blagovóljen.
- Hülfe, *f.* pomóč; — leisten, pomágati, pomóči, doskóčiti.
- Hülfsloß, *a.* zapúšen, bez pomóči; heden, réven. [révsčina.
- Hülfslosigkeit, *f.* bédnost, révnost.
- Hülfreich, *a.* pripomóčen, pomagljiv, milostiv; — e Hand leisten, pomágati, kpomóči biti.
- Hülfsbedürftig, *a.* potreben; bēden.
- Hülfsmittel, *n.* pomóček, pomóglej, pomáglej, srédstvo, pripomóček, pripomóglej, pomóč, pripomóč.
- Hülfsquelle, *f.* pomóč.
- Hülfsstruppen, Hülfsvölkter, *pl.* pomóčna vojska.
- Hülfsfylbe, *f.* dostávka.
- Hülfswort, *n.* pomóčni glagolj.
- Hülle, *f.* ogrinjalo, zagriujalo, pokrivalo, odéja, odélo, odéválo, zastor, zastréti; die — und Fülle haben, vsega dosti iméti.
- Hüllen, *v. a.* ogrinjati, ogerníti, zagrinjati, odeti, pokrívati, pokriti, zastréti; sich *in* einen Mantel —, zaviti se od. zamótati se v plájšč.
- Hülse, *f.* strok; lusk, luskina, luščina; kozica; pléva.
- Hülsen, *v. a.* lupiti, lušiti, luskati, olúpiti, olúšéti; sich — *v. r.* lupiti se, lušiti se.
- Hülsefrucht, *f.* sočivo, sočivje, stroče.
- Hülfig, *a.* strokovit. [člověčen.
- Human, *a.* vljuden, priljuden.
- Humanität, *f.* vljudnost, priljudnost, člověčnost. [lák.
- Hummel, *f.* čmél, čmerél, čmehumen, *v. n.* bučati, bernéti, čmeréti.
- Hummer, *m.* morski rak. [čúd.
- Humor, *m.* volja, dobra volja, humpen, *m.* časa, kozárec.
- Hund, *m.* pas, pes, kuzel, ščene; sie *vertragen* sich wie — e und Raſen, gledajo se kot pas *in* mačka. [žek, kuželj.
- Hündchen, *n.* psiček, pesek, kuhundegebell, *n.* láj, lajanje.
- Hundehaus, *n.* — stall, *m.* psinjak.
- Hundekeoth, *m.* pesjak, pesjek.
- Hundeloch, *n.* pasja luknjá; (Seefängniß) ječa, tamnica.
- Hundert, *num.* stó; — *n.* stotina, stotinka.
- Hunderterlei, *a.* stotéri.

Hundertſach, Hundertfättig, *a* stotérni, stotérnat, stovérsten. [Istar.
 Hundertjährlig, *a* stolétén, stó lét
 Hundertmal, *ad.* stokrat, stohart; — ig, *a.* stokrátén.
 Hundérſte, *a.* stotni.
 Hündin, *f.* psica, kuzla.
 Hündiſch, Hundſz, *a.* paſji, peſji, psičji.
 Hundſbreck, *f.* Hundefoſh.
 Hundſfott, *m.* peſlájuar.
 Hundſhunger, *m.* paſji glád.
 Hundſtage, *pl.* paſji dní.
 Hunger, *m.* lakota, glád, lačnosť; — leiden, *f.* Hungern.
 Hungerig, *a.* lačen; gla den, gládóven, stradan. [žnik.
 Hungerleider, *m.* stradež, stradeHungern, *v. n.* lačen biti; gládováti; stradati; (faſten) poſtiti se. [Iglád, lakota
 Hungersnoth, *f.* strád, stradež.
 Hungertod, *m.* den — ſterben, od glada vmeti. [zajédati
 Hunzen, *v. a.* psováti, terpínčiti.
 Hüpfen, *v. n.* skakati, skakljáti, poskakováti; skočiti; vor Freude —, poskakováti, plesáti (od veselja). [vec.
 Hüſſer, *m.* skakáč, poskaková.
 Hürde, *f.* lésa, tamar; pletenica.
 Hürden, *v. a.* lésati; zalésati; — ſchlag, *m.* délanje tamarjev.
 Hure, *f.* kurva; žlabúra, vlačúga.
 Huren, *v. n.* kurvati, kurvati se, kurváriti, kurváriti se.
 Hurenbalg, *f.* Hurenkind.
 Hurenhauſ, *n.* kurvárnica.
 Hurenkind, *n.* pankert, mulček, kurvič. [f. svodnica.
 Hurenwirth, *m.* svodnik; — in,

Hurer, *m.* kurbír, kurvín, kurvár, vlačúgar. [Istvo.
 Hurerei, *f.* kurvarija, kurvár.
 Hureriſch, *a.* kurvárski, kurvínſki, vlačúgarſki.
 Hurkind, *f.* Hurenkind.
 Hurtig, *a.* berz, berzen, hiter, jadern, uren; — feit, *f.* berzina, berzost, hitrost, jadernost, urnost.
 Huſar, *m.* huſár.
 Huſten, *m.* kašel. [vati.
 Huſten, *v. n.* kaſljati, pokaſljo.
 Hut, *m.* klobuk.
 Hütchen, *n.* klobučič.
 Huth, *f.* pazba, straža, opréza, pozór; (Weide) paſa, paſtva; paſnik; auf der —, paziti, pozór iméti.
 Hütchen, *v. a.* varvati, braniti, čuvati; (weiden) paſti; ſich — *v. r.* varvati se, čuvati se.
 Hütſer, *m.* várh, čuvár; paſtír.
 Huſfeder, *f.* pero za klobúkom.
 Huſfilz, *m.* klobučina, klobučovna, klobučnina.
 Huſfutter, *n.* podſtáva za klobuk.
 Huſtkopf, *m.* oglávnica.
 Huſtrámpe, *f.* zaviháj, zaſerlec, zaſerlin, okrájec.
 Huſtmacher, *m.* klobučár, klobučnik; — in, *f.* klobučarica.
 Huſtmachergeſell, *m.* klobučarſki hlapec. [Istvo, klobučarija.
 Huſtmacherhandwert, *n.* klobučár.
 Huſtſchachtel, *f.* klobučnica.
 Huſtſche, *f.* guganica, gugovna, guge, sukaljca, zibánka.
 Huſtſchen, *v. a.* gugati, gugljáti, ljuljati; — *v. n.* gugati se. ljuljati se.
 Huſtſchleife, *f.* trák na klobuk.

- Gufftſtülpe, *f.* stréha (pri klo-
 búku), okrájec.
 Gütchen, *n.* bajtica, lopica, ko-
 čica, kolibica.
 Gütte, *f.* bajta, lopa, koča,
 koliba; (im Bergwesen) rudo-
 lévnica, topívnic, lévárnica.
 Güttenarbeiter, *m.* rudár.
 Güttenmeister, *m.* vodja lévár-
 nic od. plavčev. [želéznice.
 Güttenwerf, *n.* plávž, gvozdjárna,
 Guzel, *f.* suhe hruške alj ja-
 belka.
 Hyacinthe, *f.* caróvnic.
 Hyder, *f.* hidra.
 Hyene, *f.* risa, grobovnic.
 Hydraulik, *f.* vodoslóvje.
 Hydrostatik, *f.* vodóměrstvo.
 Hymne, *f.* hvalnica, hvalna
 pėsen. [dumčivec.
 Hypochonder, *m.* zlavólnež, za-
 Hypochondrie, *f.* zlavóljnost, za-
 dumčivost, madrón.
 Hypochondriſch, *a.* zlavóljen, za-
 dumčiv. [klád, jistina.
 Hypothek, *f.* zastáva, zalóg, za-
 Hypothekar, *m.* zastávník, za-
 kládnik. [kláda.
 Hypothese, *f.* domněnka, pod-
 Hypothesisch, *a.* podkláden.
 Hysterik, *f.* maternica.
 Hysterisch, *a.* materničav.
 Hysteroproteron, *n.* mēšánica,
 mēšatělka.
- I.**
- Ibiſch, *f.* Ciwiſch.
 Ich, *pr.* jáz, jez, jest, ja.
 Ideal, *n.* uzor, vidina.
 Idealisch, *a.* uzóren, vidinj.
 Idee, *f.* misel, pojem.
- Identisch, *a.* jednoznačen.
 Idiotisch, *a.* jednostrán.
 Idylle, *f.* pastírſka pėsen.
 Igel, *m.* jěž, ježek.
 Ihm, *pr.* njemu, mu.
 Ihn, *pr.* njega, ga.
 Ihnen, *pr.* njim, jim, vam;
 — zweien, njima, jima.
 Ihr, *pr.* nej, nji, jej, ji; vi.
 Ihr, Ihre, Ihreſ, *pr.* njén, nje-
 zin; njihov; vaš, svoj.
 Ithrethalben, ihretwegen, ihretwil-
 len, *ad.* zovolj vas; zavolj njé.
 Ihrige, *f.* Ihr, Ihre, Ihreſ.
 Ihro, *pr.* vaš.
 Ibrzen, *v. a.* vikati, ví rikati.
 Illumination, *f.* razsvětlenje.
 Illuminiren, *v. a.* razsvětliti.
 Itiſch, *m.* thór, dihúr; — z, *a.*
 thorov, dihúrov.
 Im, *prp.* v, u; na.
 Imagination, *f.* obráznost.
 Imbiſſ, *m.* mavžina, oběd; pri-
 kúsek. [matico).
 Immatriculation, *f.* vpis.
 Immatriculiren, *v. a.* vpisati (v
 maticó).
 Imme, *f.* Biene.
 Immer, *ad.* vselej, vsoleč, vse-
 laj, zmiraj, vsigdar, vesčas,
 skóz in skóz. prevéno, vazda.
 Immerdar, *ad.* vedno, zmiraj,
 zmiram, vselej.
 Immerfort, *ad.* neprenéhama,
 neprestáno, bez prestánka,
 bez konca in kraja.
 Immergrün, *n.* zeléneč.
 Immerhin, *ad.* vedno, vsigdar,
 vsikdaj; — i. naj, naj le.
 Immermehr, *ad.* čedaljebolj,
 selaj bolj, čedaljeveč, vse
 bolj in bolj.

- Šimmerwährend, *a.* vselejšen, vedden, neprestán, venoméren; — *ad.* vselej, vedno, neprestáno, venoméř, neprehama.
- Šimmittelst, *ad.* med tím.
- Šimmobilien, *pl.* nepomičnine.
- Šimperativ, *m.* velivni naćin, velivnik.
- Šimperial, *a.* cesárski, carski.
- Šimpertinent, *a.* prederzen, nesramen, okoren.
- Šimpfarzt, *m.* vcepnik.
- Šimphen, *v. a.* cepiti, vcepiti.
- Šimpost, *m.* namét, poplátek.
- Šimpuls, *m.* nagib, nagón, povód.
- Šin, *ppp. v, vu, u; na, po.*
- Šinbegriff, *m.* obség, obsézek, zaderžáj, zapopádek; mit —, vréd, zajedno.
- Šinbrunst, Šinbrünstigkeit, *f.* vroćnost, gorljivost, vnetost, plamtéćost, živóst, vatrénost.
- Šinbrünstig, *a.* vroć, gorljiv, vnet, plamtéć, vatrén, živ.
- Šinlustige, *ad.* najuč.
- Šindem, *c.* ko, ki; ker; doklěr, kár; — *ad.* med tem, tićeis, tećas. | tićás.
- Šindefsen, indeš, *c.* med tím.
- Šindicativ, *m.* kažúći naćin, oćitni naćin.
- Šindig, Šindigo, *m.* ćivit, modřil.
- Šindirect, *a.* posředen.
- Šindividualität, *f.* osóbnost, osóbnost, jednotnost, pojedinnost. | jednotén, jedin.
- Šindividuel, *a.* osóben, osében.
- Šindividuum, *n.* osóba, oséba, jednotnik, pojedíneć.
- Šinduction, *f.* uvod, vvód.
- Šinductionsſchluß, *m.* navódni razsódek.
- Šindustrie, *f.* obertnost, obertníja, obertništvo.
- Šindustrie-, *a.* obertníški.
- Šindustriöſ, *a.* obertníški, obertén; —er Mensch, obertnik.
- Šinfam, *a.* onećasten, onećastiven.
- Šinfanterie, *f.* pešništvo, pešáštvó, nogáštvó, pešci, pešhóta. | peški.
- Šinfanterie-, *a.* pešníški, pešáški.
- Šinfanterist, *m.* pešec, pešák, nogáč. | lkapa.
- Šinſel, Šinſul, *f.* mitra, škofova.
- Šinſinitiv, *m.* neodloćivni naćin, neodloćivnik | ljómérec.
- Šingenieur, *m.* zemljóměr, zem-
- Šingenieurkunst, *f.* zemljóměrstvo.
- Šingleichen, *c.* tako, na ta naćin.
- Šingrimm, *m.* gnjev, serd.
- Šingwer, Šingber, *m.* gjumber.
- Šinhaber, *m.* vlastnik.
- Šinhalt, *m.* obség, obsézek, zaderžáj, zapopádek.
- Šinſtriftren, *v. n.* oskórjati se, oskórjiti. | lyloženina.
- Šinlage, *f.* vložba, vloženje;
- Šinländer, *m.* roják, deželák, domáćin, našíneć, domoródec. | řóden.
- Šinländiſch, *a.* domáć, naš, domo-
- Šinliegend, *a.* prilóžen, pridján, priklópljen.
- Šinne, *ad.* sřéd, v; znotraj.
- Šinnehaben, *v. a.* iméti, posésti; na pamet znati, iz glave znati.
- Šinnehalten, *v. a.* henjati, pre-
- štáti; vstaviti, vstanóviti.
- Šinnen, *ad.* notri, znotraj; von —, od znotraj; nach —, navznotraj.
- Šinnere (der, die, daſ) notřájén, znotřájén, znotřájšen, notřájén,

- notrěšen, notrěnjški, vno-
trěnj, vnotern; — *n.* znotrě-
jnost, znotrěnjšina. [vsrěd.
Innerhalb, *ppp.* notri v; v;
Innerlich, *f.* Innere (ber, die, daš).
Innewerden, *v. n.* zapaziti, za-
glědati.
Innig, *a.* iskrěn, istinit, pri-
sěrčen, iz cěle duše, iz cě-
lega serca; — *feit, f.* iskrě-
nost, prisěrčnost.
Innung, *f.* ceh, porědek.
Inoculen, *f.* Imphen.
Inquiriren, *v. a.* preiskovati.
Inquisit, *m.* preiskovanc.
Insaß, *m.* seljan.
Insbefondere, *f.* Befonders.
Inschlitt, *m.* loj; — *kerze, f.*
lojěna svěča.
Inschrift, *f.* nadpis, naslów.
Insekt, *n.* měrčes; kučec, žužek.
Insel, *f.* otok, ostrov.
Inselbewohner, *m.* otočan, ostro-
vljan; — *in, f.* otočanka,
ostrovljanka.
Inselchen, *n.* otočič.
Insekt, *f.* Unschlitt.
Inserat, *n.* vtis.
Inseheim, *f.* Geheim.
Insgemein, *ad. v.* obče, sploh.
Insgesammt, *ad.* vse, vsekup;
vsi, vsi vkúp, vsi zajedno,
vzajémno.
Insel, *n.* pečat.
Insignien, *pl.* gerbi, okiněi.
Insolvent, *a.* nemožen plačati.
Insolvenz, *f.* nemožnost plač-
vanja. [sěbno, posěbno.
Insonderheit, *ad.* osobito, so-
Inspection, *f.* razglěd.
Inspektor, *m.* nadvódja, nad-
zórnik, nadglědnik.
- Inskallation, *f.* vstanóvljenje,
ustanóvljenje.
Inskallationskommissär, *m.* vsta-
novitelj, ustanovitelj. [nóviti.
Inskalliren, *v. a.* vstanóviti, usta-
Inständig, *a.* živ, neprestán,
vróc. Inja.
Instanz, *f.* sod, sodnica, stop-
Instehend, *a.* prihóden, bodóc,
nastópen.
Inster, *n.* drob, drobje, dro-
hovina, vutroba, osěrěje.
Instinkt, *m.* pogón, nagón, na-
gib (narávni). Inapráva.
Institut, *n.* zavód; branišče;
Institution, *f.* urědba, vpraváva.
Instruktion, *f.* predpis, poró-
štvo, nalóg; ich habe viele —en,
imám mnoho podučencov.
Instructor, *m.* podučitelj.
Instruiren, *v. a.* (Instruction ge-
ben) komu predpisati, poró-
čiti, nalóžiti; (einen Schüler)
podučivati, podučiti.
Instrument, *n.* oródje, oród,
nastroj, stroj; (Schrift) zapis.
Instrumental, *m.* druživnik, tvo-
riteljni.
Instrumentenmacher, *m.* orodár.
Insult, *m.* zmerja.
Insultiren, *v. a.* zmerjati. [punt.
Insurrection, *f.* povstánje, vstaja,
Insurgent, *m.* vstájník, pov-
stájník, puntár.
Insurgiren, *v. a.* spuntati, po-
húbiti.
Intabuliren, *v.* v javnice po-
stavlati, zapisati.
Integral, *a.* cěloten, cěloskú-
pen, cělovit.
Integrität, *f.* cělotnost, cělot-
nina, cěloskúpnost, cělovitost.

Intellektuell, *a.* umen, razúmen, miseln. [lénost.
 Intelligenz, *f.* razúmnost, um-
 Intelligenzblatt, *n.* oglasitelj, oglasník, oznanitelj.
 Intensiv, *a.* močnosten; — itet, *f.* močnosť; (daß ist die Stärke der Kraft, die Kräftigkeit).
 Interdict, *n.* prepóved.
 Interessant, *a.* zanimív, zajimáv, važen, vabiven. Isek; zadéva.
 Interesse, *n.* korist, dobiček, ha-
 Interessen, *pl.* obrésti.
 Interessiren, *v. n.* zanimati, zajimati, mikati; (Semandes Nutzen betreffen) zadévatí, tìkati se, dotikati se. [pen.
 Interessirt, *a.* lakomen, poblé-
 trájnsčina. [za zdaj.
 Interim, *ad.* za čas, za vreme,
 Interimistisch, *a.* začásen, ná-
 čásen, privremén.
 Interjektion, *f.* medmet.
 Intermezzo, *n.* medigra.
 International, *a.* mednároden.
 Interpelliren, *v. a.* v besédo seči.
 Interpret, *m.* razlagávec, tol-
 mač; — ation, *f.* razlága.
 Interpretiren, *v. a.* razlágati, raz-
 kládati, razlóziti, raztolmačiti.
 Intervenient, *f.* Vermittler.
 Interveniren, *f.* Vermitteln.
 Intestierbe, *m.* postavni dedič.
 Intim, *a.* dovéren. [zvíjajú.
 Intrigue, *f.* spletká, kovárstvo.
 Invalide, *m.* nemóčník; doslú-
 žen vojsák.
 Invalidenhaus, *n.* poslópje za do-
 služene vojsáke, nemočnica.
 Inventar, *n.* popis ob. zazna-
 mováanje (reči).

Inventiren, *v. a.* popisati ob. zaznamováti (reči). [znótraj.
 Inwärts, *ad.* navznočter, nav-
 Inwendig, *a.* notrájn, znotrájn, vnotrájsen, vnitern; — *ad.* notri, znotráj, znotre.
 Inwohner, *m.* osebénik, ose-
 benk, gostáč; — sein, ose-
 henkováti, gostováti; (eines Landes) deželák; — in, *f.* ose-
 bénica, gostja.
 Inzwischen, *ad.* med tem, taj
 čas, tečás, to vréme.
 Irden, *a.* parstén, zemljén, gli-
 njen, ilén.
 Irdisch, *a.* pozémalski, zema-
 ljski, zemski, posvéten, po-
 zémaljn.
 Irgend, *ad.* gdé, kdé, někde,
 negjé; — einer, *pr.* někdo,
 někák; — etwas, količkaj,
 koljékaj, někaj, kej; — wo,
 gde, gdegod; — woher, od
 někod; — wohin, někam;
 auf — eine Art, po někako,
 po někákšnim; auf — einem
 Wege, někod. [podsméh.
 Ironie, *f.* zasméh, zabavljica,
 Ironisch, *a.* zasméháven, zaba-
 vljiski.
 Irre, *a.* bloden, zmoten, blazen.
 Irre, *f.* blód, blodnja, zmota,
 zmotnjáva, soblázen.
 Irregehen, *v. n.* zajti, zablódití.
 Irregulár, *n.* nepravilen; ne-
 réden, bezréden.
 Irreleiten, — führen, *v. a.* zape-
 ljáti, zmotiti.
 Irreligiös, *a.* bezbožen, nevé-
 ren; — ität, *f.* bezbóžnost.
 Irren, *v. n.* bloditi, potikati se,
 tavati, skitati se; (den rechten

Weg verfehlen) zajti, zabló-
diti, zabrésti, zagáziti; —
v. a. zmotiti, zmesti, spa-
čiti; síč —, v. r. zmotiti se.
Irrnhaus, n. hiša za blazne.
Irrreden, v n. blesti, blazno-
vati, blancovati, blazniti.
Irrwerden, v n. zmotiti se, ob-
noréti, ob pamet priti, zblaz-
niti se. [zmota.
Irrgang, m. blodnja, pomóta,
Irrgarten, m. zahodnják, blo-
dišnjak. [krivovërec.
Irrgeist, m. nevěrník, nevěrnež,
Irrglaube, m. krivovérstvo, ne-
věrstvo, kriva věra.
Irrgläubig, a. krivovëren; —
teit, f. krivovérnost.
Irrgläubiger, m. krivovërec, kri-
vovërník. [ljiv.
Irrig, a. kriv; lažnjiv; zmot-
Irrlehre, f. kriv od. lažnjiv navk.
Irrlehrer, m. kriv od. lažnjiv
učitelj. [lučica, blodička.
Irrlicht, n. Irrwisch, m. veša,
Irrthum, m. blód, blodnja, omil,
zmota, zmotnjáva, pomóta.
Irrung, f. blodenje; blodba,
blodnja, zmota.
Irrwahn, m. krivozdétje, kla-
ma, mama, blód, blodnja,
blodba. [céstje, stranpotica.
Irrweg, m. zapeljiva pói, od-
Itegrimm, m. volk; fig. merm-
ljálo.
Istopp, m. isop, sipanáť.
Ist, f. Iest.

J (Jot).

Ja, ad. da, pač; — wohl, pač,
tako; — sogar, še; fagen Sie

eš — nicht, nikár tega ne po-
véjte; ich habe —, saj
imám; wird er kommen? ja;
bode prišel? bode. [ladja.
Jacht, f. Jachtschiff, n. strélska
Jache, f. jopič, rokaváč, hala.
Jacobiner, m. jakobin.
Jagd, f. lov, gonba, gonja, lo-
vítva; — auf etwas machen,
gnati se za kar.
Jagd-, a. lovski.
Jagdbar, a. za lov. [lov.
Jagdflinte, f. lovíca, pukša za
Jagdgerechtigkeit, f. lovsko pra-
vo, lovška pravica.
Jagdwesen, n. lovstvo, lovnja.
Jagen, v. n. (schnell laufen, reiten)
letéti, běžati, dirjati; gnati
se; (eilen) hitéti, tirati se,
gnati se; — v. a. goníti,
podíti, terati; lovíti, lov lo-
víti, iti na lov od. lov lovit.
Jäger, m. lovec, lovič, gonič;
— in, f. lovkinja. [vítva.
Jägerei, f. lovstvo, lovnja, lo-
Jägergarn, n. lováčka preja.
Jägerhaus, n. lováčka kuča
Jägerhorn, n. lovski róg, lo-
váčka troblja.
Jägerkunst, f. Jägererei.
Jägermeister, m. lovski od. lo-
váčki glavár.
Jähe, a. sterm, stermovít, ster-
menít; (schnell) nagel, hiter,
berz, berzen; (hitig) nagel,
ojster.
Jähe, f. stermóst, stermovítost;
naglost, hitrost, berzost; na-
glica, ojstrost; (ein jäher Ab-
hang) stermina, stermec.
Jähling, ad. nagloma, naná-
gloma, naglo, iznenáda, naglič.

- Jahr, *n.* leto, godina, godišće.
 Jahrbuch, *n.* letopis, lětnik.
 Jahres-, *a.* lětni, godišnji.
 Jahresbeschaffenheit, *f.* lětina.
 Jahresertrag, *m.* lětnina.
 Jahresfeier, *f.* — fest, *n.* oblětnica, godišnica. loblětje.
 Jahresfrist, *f.* leto, godina.
 Jahreswechsel, *m.* menja lětnih časov, novo leto, nova godina.
 Jahreszahl, *f.* lětnica.
 Jahrgang, *m.* godišće; tečaj.
 Jahrgedächtnis, *n.* god, oblětnica.
 Jahrgesalt, *m.* godišnja mezda od. plaća.
 Jahrgeld, *n.* lětno plaćilo.
 Jahrhundert, *n.* stolětje, věk.
 Jahrlig, *a.* lěten, leto star.
 Jährlich, *a.* vsakolěten, godišenj; — *ad.* vsakega lěta, vsake godine. [dišnjak.
 Jährling, *m.* lětnik, lětnjak, go-
 Jahrmarkt, *m.* sejem, somenj (veliki). [lětnica.
 Jahrestag, *m.* god, lětnica, ob-
 Jahrszeit, *f.* lětni čas.
 Jahrtausend, *n.* tisučlětje, tisučnica, hiljada od. jezero lět.
 Jahrweise, *ad.* od lěta do lěta, od godine do godine.
 Jahresahl, *f.* Jahreszahl.
 Jahresabend, *n.* desětka.
 Jahresorn, *m.* nagla jeza, naglost.
 Jahresornig, *a.* naglojėzen, nagel.
 Saloufen, *pl.* zijala, oblěcnice.
 Jammer, *m.* (der höchste Grad des lauten Weinens) stók, věk, tarnja, javk, javkanje, stokanje; (ein hoher Grad des Glens) rěva, nadlóga, sila, nevolja, tuga, bėda; (fallende
- Sucht) božjást, padavica, bolėzen sv. Balanta.
 Jammergeschrei, *n.* stók, věk, javk, tarnjanje.
 Jämmerlich, *a.* rėven, bėden, tužen, kukáven; — schreien, vrišćati, kričati.
 Jammern, *v. n.* tugováti, stokati, vekati, javkati, tarnjati, kukati; eš jammert mich, žal mi je. [dolina solz.
 Jammertal, *n.* solzna dolina,
 Jammervoll, *a.* tužen, žalosten, bėden, tugopól.
 Janitschar, *m.* janičár. [godba.
 Janitscharenmusik, *f.* janičárska
 Januar, Jänner, *m.* prosėnec, január; (ilit.) sećanj; (cech.) ledén; (pošn.) styćen.
 Jaspiß, *m.* jaspid. [plevélići.
 Jäten, *v. a.* pleti, pleviti, ruti,
 Jäter, *m.* plevač; — *in, f.* plevačica.
 Jäthau, *f.* pleváča, serpica.
 Jauche, *f.* juba; gnojnica.
 Jauchert, *m.* ral, orál, jutro, (zemlje).
 Jauchzen, *v. n.* vriskati, ukati, krikati, uckati; radováti se.
 Jauchzer, *m.* ukavec, ukáč, vriskáč; uk, vrisk, krik. [žina.
 Jaufen, *m.* obrók, obėd, mav-
 Jawort, *n.* privóljenje, volja, besėda.
 Je, *a.* će, čim, bolj, ko, kolko; je — je, je — dešto, čim — tim; je zwei, drei . . po dva, po tri; von — her, od nekđaj; — zuweilen, včasí, včasih; — nachdem, po tem kakor, kakor. [vsaki načín.
 Jedenfalls, *ad.* po vsakim, na

- Seder, *pr.* vsaki, vsaktéri, sledenj; vsi, sleherni.
 Sebermann, *f.* Seder.
 Seberzeit, Sebesmal, *ad.* vsigdar, vsikdar, vselej, vsakokrat.
 Sebesmalig, *a.* vsaki; — *ad.* vselej. [vunder.
 Sedoch, *c.* vendar, vender, time,
 Sedweder, Seglicher, *f.* Seder.
 Seher, von —, *ad.* od nekđaj.
 Semals, *ad.* kada, ikad, nekđaj kdaj. [tko.
 Semand, *pr.* nekdo, kdo, koj.
 Sener, jene, jenes, *pr.* oni, uni, onaj, tisti, tajisti, ovi.
 Senner, *f.* Sanuar.
 Senseit, Senseitš, *ad.* unkrāj, unstran, přek, na uni strani, na unim kraju, unod.
 Senseitig, *a.* unkrājen, unstrānski, unōden.
 Sefuit, *m.* jezuit
 Sesus, *m.* Jezus, Ježiš.
 Segig, *a.* sedānj, zdanj, zdajšen, sedājnšen, sadāšen. [sada.
 Segt, *ad.* zdaj, sadaj, sedaj.
 Soch, *n.* jarem, jigo; ral, oral, jutro (zemlje); (Brückenjoch) poli, bruno.
 Sochochš, *m.* jarmovec. [stnica.
 Sochpfahl, *m.* mostnica, pomó.
 Sochriemen, *m.* dega, jarmovka.
 Sohannišbeere, *f.* ribiz, krēsno grozdje, kosmāča.
 Sohannišbeerstrauch, *m.* ribiz, ribizovec, kosmāč. [dān.
 Sohannišfest, *n.* krēs, Janžov
 Sohannišwūmchen, *n.* krēsnica, krēsničica, svētica, ivānšica.
 Sohanniter, *m.* svetivanorēdec; — orden, *m.* svetivanorēd.
 Sope, *f.* jopica.
- Journal, *n.* dnevnik, dnevopis, novine.
 Journalist, *m.* dnevničār, novinar.
 Journalistit, *f.* dnevničārstvo, novinārstvo. [radovānje.
 Jubel, *m.* radost, uk, krik, ples,
 Jubelfest, *n.* Jubelfeier, *f.* godovna svetkovina od slavnost.
 Jubelgeschrei, *n.* uk, krik, klik, vrisk.
 Jubelhochzeit, *f.* druga svatba.
 Jubeljahr, Jubiläum, *n.* sveto od. milostljivo lēto.
 Jubeln, Jubiliren, *v.* n. vikati, kričati, ukati; radovāti se, veseliti se; — *v. a.* postāviti v mir.
 Suchart, Suchert, *f.* Suchert.
 Suchten, Suchten, Suchtenleber, *n.* juhtovina.
 Suchen, *v. n.* serbēti, četi.
 Suchen, *n.* serb, serbež. [šala.
 Suchš, *m.* marōga; zabavljica,
 Jude, *m.* žid, židov; — werden, požiditi se.
 Juden, *a.* židovski.
 Juden, *v. n.* židāriti, cigāniti.
 Judenharz, Judenpech, *n.* asfalt.
 Judenhaus, *n.* židovnica.
 Judenschaft, *f.* židovstvo.
 Judenschule, *f.* židovnica, sinagoga.
 Judenthum, *n.* židovstvo.
 Jüdin, *f.* židōvka.
 Jüdisch, *a.* židovski.
 Jugend, *f.* mladost; (die jungen Leute) mladina, mlajina, mlajščina, mladež; von — auf, z mladega, od mladih nōg.
 Jugendalter, *n.* mladost; spomlad živōbtja.
 Jugendblütthe, *f.* cvēt mladosti.

Jugendfehler, *m.* mladežen pogrešek, otročarija.
 Jugendjahre, *pl.* mlade leta.
 Jugendlich, *a.* mladosten, mladovit, mladénski. lčarija.
 Jugendstreich, *m.* dečarija, otročarija.
 Julius, *m.* juli, rožen cvět; (lit.) serpanj; (čech.) červec; (poln.) lipiec.
 Jung, *a.* mlád, — werden, roditi se; wieder — werden, pomladiti se, omladeti.
 Junge, *m.* mladič, mlajec; děček, děte; (Lehrjunge) učelec.
 Junge, *n.* mladič.
 Jungen, *v. n.* roditi, mlade imeti.
 Jünger, *m.* učenik; učelec.
 Jungfer, *f.* děklica, děva, děvojka.
 Jungferlich, *f.* Jungfräulich.
 Jungfernhonig, *m.* čist med, sterd.
 Jungfernhind, *n.* pankert.
 Jungferntanz, *m.* děviški vec; fig. děvištvo.
 Jungfernraub, *m.* otmica.
 Jungfernstand, *m.* děkleški stán.
 Jungfernwach, *m.* čist vosek.
 Jungferschaft, *f.* děvištvo, čistost, děvstvo; die — nehmen, izděvčiti.
 Jungfrau, *f.* děvica, děva, divica; die heilige —, blažena děvica. lski, diviški, děvičji.
 Jungfräulich, *a.* děviški, devičán.
 Jungfrauschaft, *f.* Jungferschaft.
 Junggefelle, *n.* mladič, momak.
 Junggefellenschaft, *f.* mladístvo, momáštvó.
 Jüngling, *m.* mladeneč, mladič.
 Jünglingsblume, *f.* smilj, smilje.
 Jünglingsjahre, *pl.* Jünglingsalter, *n.* mladost, mlade leta.

Jüngst, *ad.* nedávno, undán, vkratkim.
 Jüngste, *a.* naj mlajši; der — Tag, sodni dán; das — Gericht, poslédnja sodba.
 Juni, *m.* juni, maliserpán; (lit.) lipanj; (čech.) červen; (poln.) červenec.
 Junfer, *m.* gospodič, gospodičič, zlahtnič, plemič, dvorjanič.
 Juridisch, *a.* pravoslóven.
 Jurisdiction, *f.* pravomócnost.
 Jurisprudenz, *f.* pravništvo, pravdoznanost. lvec.
 Jurist, *m.* pravnik, pravdoslós.
 Jus, *n.* pravo, pravda; pravdoslójje, pravništvo.
 Just, *a.* ravno, kar, ravnokár.
 Justiz, *f.* pravda, pravo; sód, sodništvo. lkamenje.
 Juwel, *n.* dragi kamen, drago
 Juwelenhandel, *m.* teržtvó z dragim kamenjem.
 Juwelenkästchen, *n.* škrinjica za drago kamenje. lsernik.
 Juwelier, Juwelenhändler, *m.* bižutvelierkunst, *f.* bisernístvo.
 Jur, *f.* Juckš.

II.

Kabel, *f.* Kabetthau, *n.* vože, sidrenják.
 Kabeljau, *m.* morski oslik.
 Kabriolet, *n.* kolésel.
 Kachel, *f.* kabla, pečnják, pečnica; — ofen, *m.* peč z hblami.
 Kadaver, *m.* mertvina, zděhlina.
 Käfer, *m.* keber, žužek, rovec; — Gen, *n.* kebrič, žužček.
 Raff, *n.* pleva.

- Kaffee, *m.* kava, kafé, kosé.
 Kaffeebohne, *f.* kafétovo zerno.
 Kaffeebruder, *m.* kofétar.
 Kaffeehaus, *n.* kavárna, kavár-
 nica, kavána.
 Kaffeelöffel, *m.* žličica za kavo.
 Kaffeemühle, *f.* mlinček od žernek
 za kavo. [nik, kavár.
 Kaffeeshenē, — sieder, *m.* kavár-
 Kaffeeschwester, *f.* kofétarica.
 Kaffeetasse, *f.* čaša za kavo.
 Kaffeetisch, *m.* miza za kavo.
 Käfig, *m.* kletka, ptičnica; (Falles)
 pást.
 Kähl, *a.* plés, plešav, plešast,
 plešiv, gol, čelav, gologláv,
 lisast, lišast; (arm) beden,
 siromášen, gol in nág; eine
 — e Entschubigung, prazen
 izgovór.
 Kählheit, *f.* pleša, plešávost,
 plešivost, čelávost; (eine Kähle
 Gegend) golína, goljáva, go-
 lica, goličáva, pleša.
 Kähm, *m.* plesenj, bersa.
 Kähmen, *v. n.* plesnjéti, plesnji-
 viti, bersati.
 Kähmig, *a.* plesnjév, bersnat.
 Kähn, *m.* čoln, šajka, ladja.
 Kähnchen, *n.* čolnič, čolniček,
 ladjica.
 Käi, *m.* hrég, žal, obál.
 Kaiser, *m.* car, cesar.
 Kaiser-, *a.* carski, cesárski.
 Kaiserin, *f.* carica, cesarica.
 Kaiserlich, *a.* carski, cesárski.
 Kaiserreich, *n.* carevína, cesare-
 vína.
 Kaiserthum, *n.* carstvo, cesárstvo.
 Kajüte, *f.* ladna sobica, kajúta.
 Kalb, *n.* tele; (ein ungeschickter
 Mensch) telebec.
 Kalbe, *f.* telica, junica, jalo-
 vica. [braviti, storiti.
 Kalben, *v. n.* teliti se, otéliti se,
 Kälberhaft, *a.* televávast, norčav.
 Kälbern, *v. n.* teliti se, otéliti
 se, braviti; (Poffen treiben)
 norčováti se, šale zbijati.
 Kälbern, *a.* telečji. [léča gnát.
 Kälberstoss, *m.* kalbškeule, *f.* te-
 kalblebern, *a.* iz teletovne, iz
 teleče kože.
 Kalbs-, *a.* telečji.
 Kalbsbraten, *m.* pečena telétina.
 Kalbsfell, *n.* telečja koža, telé-
 tovna. [létina.
 Kalbsfleisch, *n.* telečeje meso, te-
 kalbschlägel, *m.* telečja kita.
 Kalbdaunen, *pl.* drobje, drobnina.
 Kalender, *m.* koledár, pratika.
 Kalendermacher, *m.* koledárnik,
 pratikár. [koléselj.
 Kalesche, *f.* kolés, kolésnica,
 Kaliber, *m.* težina.
 Kaligraf, *m.* krasopisec.
 Kaligraphie, *f.* krasopis.
 Kalf, *m.* vapno, apno, kreč.
 Kalkartig, *a.* vapnovit, apnovit,
 apnast, krečast.
 Kalkbrennen, *v. a.* apno žgati,
 kreč delati od paliti.
 Kalkbrenner, *m.* vapnar, apni-
 čár, krečár.
 Kalken, *v. a.* vapniti, apnováti.
 Kalkerde, *f.* apnéna zemlja, apno-
 vína, apnenína.
 Kalkgrube, *f.* apnéna, vapnenca.
 Kalkhandel, *m.* apnarija; — trei-
 ben, apnariiti. [ničár.
 Kalkhändler, *m.* apnarnik, apnár-
 kalkicht, *a.* apnast, vapnast, kre-
 čast. [čen.
 Kalkig, *a.* apnén, apnovit, kre-

- Kalkofen, *m.* Kalkhütte; *f.* apnišče, apnéna, krečána.
 Kalkstein, *m.* apnjenik.
 Kaltwasser, *n.* apnéna voda.
 Kalkaner, *m.* kalamánka.
 Kalmäuser, *m.* potuhnjeneč; (Geizhals) skopin, skopár.
 Kalmäusern, *v. n.* potuhováti se, gnjevati se; skopáriti.
 Kalmus, *m.* kolmež.
 Kalt, *a.* merzel, studen, mrazoten, zimén, mrazen (unempfindlich) mertev; mir ist —, zebe me; das — e Fieber, merzlica.
 Kaltblütig, *a.* hladén, hladokérvén; — eit, *f.* hladokérvnost.
 Kälte, *f.* mraz, zima, stud, studénost, mrazota, hlád.
 Kälten, *v. a.* hladiti, prihlájati.
 Kältlich, *a.* hladén, merzloten, studen, zimav. [mlačnost.
 Kaltfinn, *m.* merzlóba, hladnost.
 Kaltfinnig, *a.* merzlóben, hladén, mlačén.
 Kamafche, *f.* Camafche.
 Kamel, Kameel, *n.* velbljud, velbljód, kaméla. [predivo.
 Kameelhaar, —garn, *n.* velbljódje.
 Kameeltreiber, *m.* velbljódar.
 Kamille, *f.* koper, gamilica.
 Kamin, *m.* dimnik; léva.
 Kaminfeger, *m.* dimnikar.
 Kamisol, *n.* telovnik, bezrokavnik, lajbič.
 Kamm, *m.* glavnik, česúl, česávník; (bei Webern) berdo, grebén; (Dahnenkamm) grebén; (Wollkamm) grebenica, omikávnica, rihláča, kertáča; (beim Schlüssel) brada; (beim

Pferde) griva, konjska šija; — des Gebirges, herbet.

Kämmer, *v. a.* česáti, počesáti.

Kämmer, *m.* česáč.

Kammer, *f.* kamra, kambra, čumnata; shranba; Hof —, zbornica.

Kamerad, *f.* Kamerad.

Kammeralwesen, *n.* deržavno dohodniško opravništvo. [lica.

Kammerchen, *n.* kambrica, jiz.

Kammerdiener, *m.* posteljnik.

Kammerer, *m.* ključár. [nica.

Kammerfrau, *f.* dvorkinja, dvorkammerfräulein, *n.* dvorna gospodična.

Kammerherr, *m.* dvornik.

Kammerjungfer, *f.* hišna.

Kammerjunker, *m.* dvorni žlahtnič.

Kammerlaten, *m.* dvorni sluga.

Kammermädchen, *f.* Kammerjungfer.

Kammmacher, *m.* glavničár.

Kammerad, *n.* grebenáča.

Kammerwolle, *f.* česana volna.

Kämpfe, *m.* borič.

Kampf, *m.* bor, borilo, boj, borba, bitka.

Kämpfen, *v. n.* boriti se, bojáriti se, bojováti se, bití se, toléti se, vojskováti se.

Kämpfer, *m.* bojovnik, vojník, borec, bojovávec. [kafrovec.

Kämpfer, *m.* kafra; — geist, *m.*

Kämpfplatz, *m.* borišče, bojišče, bojevališče, poborišče, ratišče, mejdan.

Kanal, *f.* Canal.

Kandidat, *f.* Candidat. [kor.

Kandelzucker, *m.* kandiran slad.

Kaninchen, *n.* morski zec, kraliček, hišen zajc, kunec.

- Kaninſengebhäge, *n.* ograda za hišne zajce. [ročkica
 Kännchen, *n.* sklenička, čutarka,
 Kanne, *f.* sklenica, čutara, ročka, verč.
 Kannengeſer, *m.* kositlar.
 Kannentraut, *n.* konjski rép.
 Kanonade, *f.* ognjicanje, stréljáva, pucnjáva, stréljanje s topi.
 Kanone, *f.* top. [od. oblica
 Kanonenkugel, *f.* topova krogla
 Kanonenschuß, *m.* strél iz topa.
 Kanonier, *m.* topnik, topničár, topčija. [topov, ognjicati.
 Kanonieren, *v. a.* stréljati iz Kante, *f.* rob, kraj, vogel, strana; (Gebirgskante) kernica.
 Kantig, *a.* robát, voglát.
 Kanzel, *f.* prižnica, leca, predižnica, prodikávnica.
 Kanzellei, *f.* pisárnica, urádnica, pisárna [pisár.
 Kanzelleiſchreiber, Kanzelliſt, *m.* Kanzelleiſtyl, *m.* urádna piſmáva od. piſáva. [digar, govorník.
 Kanzeltredner, *m.* predižnik, pre-Kanzler, *m.* pečátnik.
 Kapaun, *m.* koplín. [rezati.
 Kapaunen, *v. a.* kopiti, skopiti,
 Kapital, *n.* glavnica, jiſtina, iſtniga, iſtenga.
 Kapitaliſt, *m.* upnik.
 Kappbaum, *m.* oglávník
 Kappe, *f.* čepica, kapa.
 Kappen, *v. a.* (vom Hähne) raſtiti, naráſtiti; (die Hähne) skopiti, kopiti, rézati; (die Bäume) otrébiti, iztrébiti, obſécati; daſ Ankerthau —, preſécati ſidrenjáč.
 Kappfenſter, *n.* lina.
- Kappzaun, *m.* oglávník, oglav, uzda. [ſhrambica.
 Kapsel, *f.* mošnjica, skrinjica, Karaufche, *f.* karaz (riba).
 Karavane, *f.* karavána.
 Karbatſche, *f.* bič, kobáč,
 Karbatſchen, *v. a.* bičati, biti, pretépati, mahati, korbáčiti.
 Kardätsche, *f.* kertáča.
 Kardätschen, *v. a.* kertáčiti.
 Karfunkel, *m.* oglík.
 Karg, *a.* ſkop, ſkoporit, ſkoparski, ſkopáren, ſkerljiv.
 Kargen, *v. n.* ſkopáriti, ſkopováti, ſkerljiti. [ſkerljivost.
 Kargheit, *f.* ſkopóſt, ſkoparija,
 Kärglig, *a.* pičel; rédek.
 Karpfen, *m.* karp, ſaran.
 Karre, *f.* Karren, *m.* ſamokólnica, gród, tolga, tačka; (mit zwei Rädern) gare, dvokólnica.
 Karrengaul, *m.* taligaš.
 Kärchner, *m.* vozník, vozatáj, tačkár, taligar.
 Karſt, *m.* kramp, cepín. [pom.
 Karſten, *v. a.* kopáti s kram-
 Kartätſche, *f.* kartáča. [ljovid.
 Karte, *f.* karta; (Landkarte) zem-
 Karten, *v. a.* ſnováti, kováti, ploditi; — *v. n.* kartati, s kartami igráti, v karte igráti.
 Kartenblatt, *n.* karta.
 Kartengelb, *n.* kartovnina.
 Kartenmacher, *m.* kartar.
 Kartenpiel, *n.* igra na karte od. v karte. [táč, kartovnik.
 Kartenspieler, *m.* kartavec, kar-
 Karthaune, *f.* veliki top, veliko stréláſtvo. [krompir.
 Kartoffel, *f.* korún, podzemljica,
 Kartoffelkraut, *n.* korúnovica.
 Käse, *m.* ſir.

- Käsebereitung, *f.* sirarija, sirenje.
 Käsehändler, *m.* sirar. [nica.
 Käsehaus, *n.* Käsehammer, *f.* sir-
 Käseforb, *m.* sirnik, sirnjak.
 Käsefuchsen, *m.* pogáča z siram,
 sirovnik. [riilo.
 Käselab, *n.* sirišče, siršče, si-
 Käsemade, Käsemilbe, *f.* sirni
 červ. [sirátka, skuta.
 Käsemilch, Käsemolke, *f.* sirótka,
 Käsen, *v. a.* siriti, posiriti; —
v. n. vsiréti, vvesti se.
 Käserne, *f.* vojárna, vojniško
 poslopje, vojášnica.
 Käseicht, *a.* sirast, sirovit.
 Käsig, *a.* sirat, sirov.
 Käfino, *n.* besédnišče, besédnica.
 Kässe, *f.* blagájna, blagájnica,
 penéznica, denárnica.
 Käffier, *m.* blagájnik, peneznik,
 denarničár. [od. pahiti.
 Käffiren, *v. a.* iz službe djati
 Käšsuppe, *f.* kašprad.
 Kästanie, *f.* kostánj.
 Kästaniebaum, *m.* kostánj, ko-
 stánjevo drévó. [temnorús.
 Kästaniebraun, *a.* kostánjast,
 Kästanieholz, *n.* kostánjev lés,
 kostanjevina.
 Kästaniewald, *m.* kostánjovje.
 Kästchen, *n.* omarič, ormarič;
 škrinjica.
 Käste, *f.* versta ljudi.
 Kästeien, *v. a.* pokorití, biče-
 váti, kaštigati.
 Kästeiung, *f.* pokóra. [škrinja.
 Kästen, *m.* omár, vomár, ormár;
 Kästner, *m.* škrinjar.
 Kästör, *f.* Biber. [vine.
 Kästörhut, *m.* klobuk iz bobre-
 Kästraun, *m.* tolčenc, kastrún.
 Kasuar, *m.* kazuár.
- Katafalk, *m.* mertváški oder.
 Katalog, *m.* perjoha; popis,
 zaznámeek.
 Katarakt, *m.* potóčje, slápojve.
 Katarth, *m.* nahod, natiha, ka-
 šelj, neduha.
 Katarthalsich, *a.* nedušen.
 Katastrophe, *f.* razsódni prevrát;
 imenitna preména.
 Katechese, *f.* prašávno učenje.
 Katechet, *m.* učenik keršanskega
 navka.
 Katechisation, *f.* keršanski návk.
 Katechistren, *v. a.* učiti od. raz-
 lagati keršanski návk.
 Katechismus, *m.* katehizem, ker-
 šanski návk.
 Kater, *m.* maček.
 Katheder, *m.* stolica, govorišče.
 Kathedrale, Kathedralfirche, *f.*
 stolna cerkev.
 Kathegorie, *f.* baža.
 Katholik, *m.* katolik, katoličan,
 katólski kristján; — in, *f.*
 katólska kristjána, katoli-
 čánka.
 Katholisch, *a.* katólski, katólski.
 Kattun, *m.* katún, pavolno
 platno, pavolnáica.
 Kaßbalgen, sich, *v. r.* pipati se,
 tergati se, pekati se, metati se.
 Käßchen, *n.* mače, mačica, mu-
 nica; mučica, resa, muca,
 kavernka.
 Käße, *f.* mačka, muna; (Geld=
 gürtel) pás, opásek.
 Kägenart, *f.* mačja šega; nač
 —, po mačjim, po mačje.
 Kägenauge, *n.* mačje okó.
 Kägengechrei, *n.* návk, mavkanje,
 kernjávkanje, mijávkane.
 Kägengold, *n.* ponaréjeno zlato.

- Kaženmuſiſ, *f.* mačja godba, miſjavkanje; eine — machen, po mačje zagósti. [bro.]
- Kaženſilber, *n.* ponaréjeno srekaženſprung, *m.* nur ein — iſt biſ dahin, le dva alj tri koráke imá tje.
- Kauberwálſch, *n.* cigánski od. nerazumljiv jezik, kvaſánje; — reden, kvaſáti, pleſti.
- Kauen, Káuen, *v. a.* žvekáti, žvečiti, ževati, prežévati.
- Kauer, *m.* žvekáč, ževáč.
- Kauern, *v. n.* čepati, počéniti, čučniti. [kupovánje.]
- Kauf, *m.* kúp, kupnja, kupenje, Kaufbar, *a.* kupen, zakúpen, kupoven. [liſt.]
- Kaufbrief, *m.* kupni od. kupovni Kaufen, *v. a.* kupiti, kupováti.
- Käufer, *m.* kupec, kupovnik; — in, *f.* kupéica, kupčinja, kupóvnica.
- Kauffahrer, *m.* povelnik tergóvske ladje; tergóvska ladja.
- Kauffahrteſlotte, *f.* tergóvsko ladjiſče od. brodiſče.
- Kauffahrteſchiff, *n.* tergóvska ladja, tergóvski bród.
- Kaufhandel, *m.* tergovína, teržtvo, kupčija.
- Kaufhaus, *n.* — laden, *m.* prodajnica, prodajavnica.
- Kauf- und Handelshert, *m.* tergóvec, tergovávec, kupčev ávec.
- Kaufleute, *pl.* tergóvci.
- Käuſlich, *a.* kupoven, kupen, na prodaj; — an ſich bringen, kupiti; — überlaſſen, prodáti.
- Kaufluſtig, *a.* kupčiv
- Kaufmann, *m.* tergovec, tergovávec; (Käufer) kupec.
- Kaufmannſchaft, *f.* tergovci, kupčijſtvo; tergovína, kupčija.
- Kaufmannſdiener, *m.* tergovſki hlapec.
- Kaufmannſfrau, *f.* tergovčinja.
- Kaufmannſgut, *n.* Kaufmannſwaare, *f.* roba.
- Kaufſchilling, *m.* kupčéina.
- Kaum, *ad.* komaj, komej, jedva.
- Kaute, *f.* kodélja; jama.
- Kaufſchuß, *m.* vlečec.
- Kauz, *m.* Káuſchen, *n.* čuk, čukec; ein reicher —, bogatin, bogatínek, bogatúš; ein nützlich —, bedák, budálo.
- Kauzion, *f.* porókſina, zagotóvſina, zaſtáva, zavárvanje.
- Kavallerie, *f.* konjaniſtvo, jézdíſtvo. [jek, jézdec.]
- Kavalleriſt, *m.* konjanik, konkavaliér, *m.* žlahtnik, plemič.
- Kebſeße, *f.* priložniſtvo, priležniſtvo, hotniſtvo.
- Kebſmann, *m.* priléžnik, prilóžnik, hotnik, [žnica, hotnica.]
- Kebſweib, *n.* priléžnica, priložéč, *a.* derzen, derzovit, predérzen, smél, sméven, bezobrazen; — heit, *f.* derznost, predérznost; smélost, bezobražnost. [kolek.]
- Kegel, *m.* kegel, čagel, čúnj, Kegelbahn, *f.* — plaž, *m.* keglíſče.
- Kegeln, *v. a.* keglati.
- Kegelförmig, *a.* čunjevít.
- Kehlbuchſtab, Kehllaut, *m.* gerléno piſme, gerléno glás.
- Kehle, *f.* gerlo; (an Säulen) žleb brazda. [lizlébiti.]
- Kehlen, *v. a.* žlébiti; nazlébiti.
- Kehltopf, *m.* kerhel.

- Rehlriemen, *m.* ogerlják.
 Rehlziegel, *m.* žlebnjak.
 Rehraus, *m.* omělo, omětálo.
 Rehrbesen, *m.* metla.
 Rehrbürste, *f.* ščet, kertáča.
 Rehren, *v. a.* pomětati, poměsti, zmesi, zmetati, mesti.
 Rehren, *v. a.* (wenben) obráćati, obrniti, obrátiti; die Augen gen Himmel —, poglédati k nebu; sich —, *v. r.* obrniti, se, obráćati se; sich nicht an etwas —, ne marati za karne már biti česar.
 Rehricht, *n.* smět, smětje, smětí; — haufen, *m.* smětíšče.
 Rehrseite, *f.* druga strana, rób; auf der —, naróbe.
 Rehrwiß, *m.* omělo, omětálo, pomělo.
 Reichen, *v. n.* hripati, sopehati, sopsti, hroplati, težko dihati, hrepótati.
 Reichend, *a.* sipljiv, hripav, zasópnen.
 Reicher, *m.* sipljivec, hripavec.
 Reichhusten, *m.* húd kašelj, hripavica, dušljiv kašelj.
 Reifen, *v. n.* lajati; renčati, zarenčívati; gosti.
 Reifer, *m.* lajač, renčún.
 Reil, *m.* klin, zagójzda, zagvózda.
 Reifen, *v. a.* klinjati, klinjiti, cepiti; hinein —, zatolči, zabiti, zatrupiti.
 Reilförmig, *a.* klinovit.
 Reithau, *f.* pik, kljunáča.
 Reim, *m.* kál, klica, cima; fig. počétek, pričétej.
 Reimchen, *n.* kličica, kalič.
 Reimen, *v. n.* kliti, cimati se, cimiti se, kal pogánjati, berstěti.
 Rein, *pr.* nobén, nobéden, nijéden, nikdo, nihčè; ich habe — Geld, nimam dnarja.
 Reinerlei, *a.* nikák, nikákšen; auf — Art, po nikákim, po nikákšnim, nikákor, nikákor ne. [nikóder.
 Reinerseits, *ad.* od nikod, od Reineswegs, *ad.* nikákor, nikárne, kratko nikár, po nobéní čeni. [nikóli. nobénkrat.
 Reimat, *ad.* nikdar, nigdar.
 Reih, *m.* čáša, kupa, kelih.
 Reihglas, *n.* kupica.
 Reihsteller, *m.* plitica.
 Kelle, *f.* ometáčka, zidárska lopatica.
 Keller, *m.* klet, hram, kelder.
 Kellers, *a.* kletní. [kletje.
 Kellerhals, *m.* šije, priklet, pri-Kellerwurm, *m.* stanoga.
 Kellner, Kellnermeister, *m.* točár, natakar.
 Kellneri, *f.* pivnica, točivnica.
 Kellnerin, *f.* točarica, natakarca.
 Keller, *m.* tlačivnica, stiskávnica, preša; (der Pressboden) podčezec, kernica, dno.
 Kellern, *v. a.* tlačiti, stiskati, prešati.
 Kellertreter, Kellterer, *m.* tlačitelj, stiskávník, prešar.
 Kennbar, Kenntlich, *a.* znaten, zaznaten, znanljiv.
 Kennen, *v. a.* poznáti; znati.
 Kenner, *m.* znalec, poznavec; — in, *f.* znalica, poznavka.
 Kenntniß, *f.* znanje, znanstvo, znanost, znambá, znatnost, védnost; poznánje.

- Kennung, *f.* bob, černo (pri konjskih zobih).
 Kennzeichen, *n.* znak, znam, znamnje, znamenje, znamka.
 Kerbe, *f.* zaréz, zaréza.
 Kerbel, *m.* krebúlica.
 Kerben, *v. a.* zarézati; rovášiti, narovášiti.
 Kerbholz, *n.* rováš, protje.
 Kerker, *m.* tamnica, ječa, voza, tranča.
 Kerkermeister, *m.* tamničár.
 Kerl, *m.* člověk, korenjak, momak; ein schlechter —, pote-puh, potépej, rogovilež; ein dummer —, trap, bedák; (Bauernkerl) kmetávs; (Bedien-ter) sluga.
 Kermeš, *m.* čerljénc.
 Kern, *n.* jedro, zerno; (bei Beeren, Kesseln, Birnen) peška, peškica, pečka, pička; (bei Pflirschen, Kirschen) košćica; (beim Getreide) zerno; (daš Marz deš Holz) steržen, sok; fig. izbor, jezgra.
 Kernbeißer, *m.* dlesk.
 Kernen, *v. a.* zernje obirati; — *v. n.* zerniti se.
 Kernehäufel, *n.* peček. luščina, mehina, serce (od jabelka, brúske).
 Kernhaft, Kernig, *a.* zernat, peškovit, poln košćic; fig. (derb) jeder, jederčast, éverst.
 Kernobst, *n.* zernato sadje.
 Kernspruch, *m.* izbrán izráz.
 Kerze, *f.* svéča.
 Kerzengerade, *a.* raven, vitek, tankovit. [tlić, kotlíček.
 Kessel, *m.* kotel; — chen, *n.* ko-
 Kesselflicker, *m.* kotlíčkar.
- Kesselgrube, *f.* kotlina.
 Kesselschmied, *m.* kotlář.
 Kesselthal, *n.* kernica.
 Kette, *f.* veriga, lanec; (eine Reihe fortlaufender Dinge) raj-da, rida; (bei den Webern) snova, osnova, snutek, na-snutek; (Schlaverei) robstvo, sužnost.
 Kettel, *n.* verižica.
 Ketten, *v. a.* zveržiti, z lancí zvezati, prikovati, otvésti.
 Kettenglied, *n.* — ring, *m.* klép, žila, članek. [otvėzan.
 Kettenhund, *m.* pes prikovan ob.
 Kettengugel, *f.* lančenica.
 Kezer, *m.* krivovėrník, krivo-vėrec, polovėrník; — in, *f.* krivovėrnica, krivovėrka.
 Kezerei, *f.* krivovėrštvo, polo-vėrštvo. [vovėrce.
 Kezengericht, *n.* sodnija za kri-kezerisch, *a.* krivovėren, kri-vovėrski, polovėrski.
 Keuchen, *f.* kiechen.
 Keule, *f.* kij, bat, bit, batica, gorjača; (vom Viehe) stegno.
 Keusch, *a.* čist; — heit, *f.* či-stost, čistota. [bajtarica.
 Keuschler, *m.* bajtar; — in, *f.* ribiž, *m.* ribič (ptica).
 Kichererbsen, *f.* Kicher, *m.* gra-hórka, grahorca, cizara, čičik, čičerka.
 Kichern, *v. n.* emėriti se, hro-hotati; — *n.* emėr, hrohót.
 Kiefer, *f.* bor, hojka, hoja; (des Fisches) škarga.
 Kiefer, *m.* čeljust, skranja.
 Kiefern, *a.* borov, hojkin.
 Kiefernwald, *m.* borovje, ho-jovje.

Kiel, *m.* cěv, cěvěica, peró; (Schiffstiel) podsěk, podlájde; (an Gemächsen) kocén.

Kielen, *v. a.* opěrijiti; — *v. n.* perjiti se, perje dobivati.

Kiemen, *pl.* ribje uhó, škarga.

Kien, *m.* Kienholz, *n.* sovój, smolenica, smolnica.

Kienbaum, *m.* borovec, bor.

Kienruß, *m.* saje, žužek, žužev, žužovina. [kamen, pėsek.

Kieß, *m.* pród, prodec, prodni.

Kiesel, Kieselstein, *m.* kremen, kremenovec.

Kieselerde, *f.* kremenina, kremenica, kremenovina.

Kiefen, *v. n. u. a.* izbráti, izbirati.

Kieficht, *a.* kremenast, kremenit.

Kiefig, *a.* kremenat, kremenovit, kremeniten, pėšnat.

Kieze, *f.* mačka.

Kimme, *f.* Kerbe.

Kind, *n.* děte, otrók, otročaj; čedo; ein — werden, pootročiti se.

Kindbett, *n.* poród, pológ, babine; — in, *f.* porodica, porodilja, polóžnica, otročnica.

Kindchen, *n.* dětice, děček, otročič, otročě.

Kinder-, *a.* otróski, dětinski.

Kinderblattern, *pl.* osėpnice, kozě.

Kinderei, Kinderposse, *f.* děčarija, otročnjaja, otročarija.

Kinderfreund, *m.* dětomil.

Kinderhaft, *a.* otróski, dětinski.

Kinderhaufe, *m.* otročjja.

Kinderlehre, *f.* návč za děca.

Kinderloß, *a.* bez otrók, bezděten. [bezdětje.

Kinderlosigkeit, *f.* bezdětnost,

Kindermord, *m.* dětomór, detomórstvo.

Kindermörder, *m.* dětomórec, — in, *f.* dětomoricvka.

Kindermutter, *f.* babica.

Kindern, *v. n.* roditi, poviti; (tändeln) šaliti se.

Kinderspiel, *n.* igrača.

Kindertand, *f.* Kinderei.

Kindervärterin, *f.* pesterna, pestovna, varúška.

Kindersucht, *f.* reja otrók.

Kindesbeine, *pl.* von — n an, zmladega, od mladih nóg, od mladih lét. [unúka.

Kindeskind, *n.* vnúk, unúk;

Kindesnöthen, *pl.* bolečina obmuka pri poródu; in — liegen, roditi.

Kindesstatt, *f.* einen an — annehmen, posiniti, posinóviti, vsinóviti, med svoje vzeti kogar.

Kindheit, *f.* dětinstvo, děteštvo, otróstvo; dětstvo, otróčina.

Kindisch, *a.* otróski; — sein, otročovatí se. [otrókovim.

Kindlich, *a.* dětinski; — ad. po

Kindstaufe, *f.* kerst.

Kinn, *n.* brada, podbradek, skranja, skranjšeč.

Kinnbacken, *m.* čeljust, skranjše.

Kinnbart, *m.* brada, moštace.

Kinnfette, *f.* berzda.

Kinnlade, *f.* Kinnbacken.

Kippe, *f.* razsíp, razor.

Kippen, *v. a.* nagniti; — und wippen, obrězovatí peneze.

Kirch-, *a.* cerkovni, cerkvěni, cerkevni. [kov, božja veža.

Kirche, *f.* cerkva, cerkev, cerkKirchen, *f.* Kirchz.

Kirchenamt, *n.* cerkovna služba.

- Kirchenbann, *m.* proklétstvo, proklétje. [cerkovna matica.
 Kirchenbuch, *n.* zadušna knjiga.
 Kirchenbuße, *f.* pokora očitna.
 Kirchengdiener, *m.* cerkovnik, cerkovnjak.
 Kirchengfest, *n.* obhajilo, sejem.
 Kirchengemeinde, *f.* fara, župa.
 Kirchengerräthe, *n.* cerkovna sprava. [cerkveni svet.
 Kirchenrath, *m.* duhovni ob.
 Kirchenraub, *m.* svetokrádež.
 Kirchenräuber, *m.* svetokrádec, cerkovni tat.
 Kirchenstaat, *m.* papežova država, papežove dežele.
 Kirchengvater, *pl.* sveti očáki.
 Kirchenversammlung, *f.* cerkveni zbor ob. shód. [starešina.
 Kirchengvorsteher, *m.* cerkovni
 Kirchfahrt, *f.* božja pót, romanje.
 Kirchhof, *m.* sejmíšče; (Friedhof) grobje, pokopališče.
 Kirchhofmauer, *f.* parkán.
 Kirchlich, *a.* cerkoven, cerkven, cerkven.
 Kirchmesse, *f.* obhajilo, obhajanje; (Kirchweihe) obnovenija.
 Kirchner, *m.* zvonár, cerkovnik.
 Kirchspiel, *n.* fara, župa.
 Kirchengengel, *m.* škofija.
 Kirchturm, *m.* zvonik.
 Kirchwasser, *m.* sveti očák.
 Kirchvesper, *f.* večérnice.
 Kirchweihe, *f.* Kirchmesse [tom.
 Kirre, *a.* krotek, privájen, pikant.
 Kirren, *v. a.* vkrotiti, vkrotiti; mit den Zähnen —, škripati z zobmi; (tocken) vabiti, mamiti. [njovo drévo.
 Kirchbaum, *m.* črešnja, čreš-
- Kirchbranntwein, *m.* črešnjovica.
 Kirsche, *f.* črešnja, česnja.
 Kirshen, *a.* črešnjev, česnjov, črešnjov.
 Kirshfarbig, *a.* višnjel. [njovina.
 Kirshholz, *n.* črešnjov les, čreš-
 Kirshkern, *m.* črešnjov peček.
 Kirshwasser, *n.* črešnjovec.
 Kissen, *m.* zglavnik, zglavje, spodglavnik, spodglavje.
 Kissenziehe, Kissenzieche, *f.* navlaka, oblaka.
 Kisthen, *n.* skrinjica.
 Kiste, *f.* škrinja, skrinja, zabój.
 Kitt, *m.* klej, kelje, kelih, vót.
 Kittel, *m.* janka, kika, haljina; suknja.
 Kitten, *v. a.* keljiti, votiti.
 Kitz, *f.* kozlè, kozlič.
 Kitzel, *m.* serb, serbež, šegèt, šegetec; fig. želja, volja.
 Kitzelig, *a.* serbljiv, serben, šegeten, šegetljiv; (schwierig) težáven.
 Kitzeln, *v. a.* šegetáti; es kitzelt mich, serbi me.
 Kitzell, *n.* kozličina.
 Kitzler, *m.* šegetávec.
 Kladde, *f.* zaznamnica.
 Klaffen, *v. n.* zijáti, režati; (mit einem Schalle aufspringen) počiti, pokniti, razpóčiti se, regniti; (schwaßen) blebetati, basáti, luskati.
 Klaffen, *v. n.* lajati, revsati, čevkati, škevcati.
 Klaffer, *m.* ščene. [kreda, rešta.
 Klaster, *f.* seženj; eine — Holz, Klastern, *v. a.* reštati, v rešte skladati ob. zložiti.
 Klagbar, *a.* žalóben, tužen, žaliven, žalováven; tožitel.

Klage, *f.* tožba; (Trauer) žalost, žaloba, jývĕ, tugovánĕ.

Klagefrau, *f.* plačnica, žalnica.

Klagelied, *n.* žalostinka, žalostnica; ein — anstimmen, ternjávati, vtrinjati.

Klagen, *v. a.* tožiti, tožováti, obtóžiti, zatóžiti; — *v. n.* tožiti se, pravdati se, pričkati se; (trauern) žalováti, plakati, javkati, tugováti; einem etwas —, komur kar potóžiti; (sich beklagen) pritóžiti se, obtóžiti se.

Kläger, *m.* tožnik, tožitelĕ, tožbenik; žalovávec.

Klägerin, *f.* tožnica, tožbenica; žalovávka. [hospév.

Klaggedicht, *n.* žalostinka, žal-

Klaglied, *a.* tožen, žalosten, řevn; (wehmüthig) mil, žaln, tožen.

Klagschrift, *f.* pritóžba. [řědek.

Klamm, *a.* tesn, ozek; (selten)

Klammer, *f.* kljupa, kluka, zapénja, zapenjáča, spoja, skoba.

Klammern, *v. a.* zapéti, vkljupiti, spojiti; stisniti; sich —, *v. r.* okleniti se, přijéti se oklépati se, přijémati se.

Klang, *m.* glas, zvúk, žvenk, zveket, zvek, zvón.

Klappe, *f.* kljupka, zahlópnic; (an der Kanne) pokrovec, poklópec. [zablópiti se.

Klappen, *v. n.* zahlópiti se.

Klapper, *m.* klopotec, klopotálo, ropotec, ropotálo, ropotúlja, klepetálo, škrepetúlja.

Klappermühle, *f.* mlín; (Plapper-

maul) ropotúlja, škrepetúlja, blebetúša.

Klappern, *v. n.* klopotáti, klepetáti, ropotáti, škrebetáti, blebetáti, berbráti; mit den Zähnen —, cvokotáti, luskati, cmokati.

Klappernuß, *f.* klokáč.

Klapperrose, *f.* purpelica, purpelic, divĕi mak. [potáča.

Klapperschlange, *f.* ropotáča, klo-

Klapperweib, *n.* klopotúlĕ, rop-

potúlĕ, ropotálo. [perstov

Klapphandschuh, *m.* rokavica bez

Klappß, *m.* plesk, pljuska.

Klar, *a.* jasn, bister, veder,

čist, utern; (von der Stimme)

jaren, bister; (licht) svétel;

(dem Verstande deutlich) očit,

očiten, tanek, jasn.

Kläre, *f.* tančina, tankota.

Klären, *v. a.* čistiti, očistiti;

precediti; sich —, *v. r.* ved-

driti se, jasnit se, razprá-

ljati se.

Klarheit, *f.* bistrína, bistrost,

bistróba, jasnost, čistost,

čistota, vedrost, vedrina;

jarost; očitost, razumljivost.

Klasse, *f.* red; versta; (Schule)

učivnica, šola.

Klassification, *f.* razřédba, vred-

ba, zverstitva; zaznáma na-

predovánĕ.

Klassificiren, *v. a.* razřediti, vre-

ditu, zverstiti; zaznámiti na-

predovánĕ.

Klatzch, *m.* plesk, klopot, klepét.

Klatzschbüchse, *f.* pleskávnica.

Klatzche, *f.* muhotép, muhálo;

fig. ropotúlja, blebetúša, kle-

petúlja.

- Klatschen, *v. a.* tuskati, klopotati, blebetati; (mit der Peitsche) pokati, pokniti; in die Hände —, pljeskati, ploskati; fig. blebetati, raznašati, herb-ljati.
- Klatscher, *m.* blebetalo, ropotec; —in, *f.* ropotulja, blebetulja.
- Klatscheri, *f.* blebetanje, herb-ljanje, raznašanje, ogovárjanje. Ijav.
- Klatschhaft, *a.* blebetav, herb-Klatschhaftigkeit, *f.* blebetávost, herb-ljavost.
- Klatschmaul, *f.* Klatscher, —in.
- Klauben, *v. a.* kúpiti, brati, zhirati; obirati, trebiti, čistiiti; an etvas —, kar glodati od. obirati.
- Klaue, *f.* parkelj, nohet, krempeľ; ungespaltene —, kopito.
- Klauenseuche, *f.* parklin, parklinovec. I(Gngpaß) soteska.
- Klaufe, *f.* špila, piskrica;
- Klausner, *m.* puščávník, pustinjač, samotnik.
- Klavier, *n.* glasovir, klavír.
- Kleben, *v. n.* lipéti, ljepéti, deržati se, prijémati se; — *v. a.* lepiti, prilépati, keljiti.
- Leber, *m.* vlečić, ljep, lip.
- Leberig, *a.* vlečljív, lepljív; —keit, *f.* vlečljívost, lepljívost.
- Leck, Kleck, *m.* mačka, svinja (v pismu).
- Lecken, *v. a.* pokápati, mazati, zamázati; die Tinte lecken, černilo kaplje; (hinreichen) dosti od. dovolj hiti.
- Lecker, *m.* mazáč, svinjač.
- Klee, *m.* detela, detelina; —acker, *m.* detelišče.
- Kleeblatt, *n.* detelica; (Dreizahl) trojka, trojád.
- Klei, *m.* glina, klěj.
- Kleben, *f.* Kleben.
- Kleid, *n.* oblěka, oblačilo, oblě, opráva, haljina; (— loser Dinge) oděvalo, odělo, pokrívalo.
- Kleiden, *v. a.* oblěči, oblačiti; oděti; oděvati; das Kleidet ihn gut, dobro mu stoji.
- Kleiderkammer, *f.* oblačivnica.
- Kleiderträger, *m.* starinar.
- Kleiderlaß, *f.* úš.
- Kleidermotte, *f.* molj.
- Kleiderpracht, *f.* sjajnost v oblěki.
- Kleiderschrank, *m.* ormár (za oblačila).
- Kleidertracht, *f.* noša, nošnja.
- Kleidung, *f.* oblěka, oblačilo, oprava.
- Kleidungsstück, *n.* oblěka, oblěč.
- Kleie, *f.* Kleien, *pl.* otróbi, mekinje, presěvek.
- Kleint, *a.* otróbnast, mekinjast.
- Klein, *a.* mál, malen, majhen; drohen, tenek, siten; seht —, majcken, micin.
- Kleinblättrig, *a.* drobnolisten.
- Kleinern, *v. a.* manjšati, zmanjšati, pománjšati.
- Kleinfügig, *a.* malovážen.
- Kleinglaubig, *a.* malověren; —keit, *f.* malověrnost.
- Kleinheit, *f.* malost, majhenost.
- Kleinherzig, *a.* tesnopersen, malodušen.
- Kleinigkeit, *f.* malénkost, maličkost, majčkinost, maličina.
- Kleintaut, *a.* plašen, plašljív.

Kleinlich, *a.* malen, malénkast, majčken, malovážen.
 Kleinmuth, *m.* Kleinnühtigkeit, *f.* malodúšnost, malodúšje, tesnopěrsnost, malosěrčnost.
 Kleinnühtig, *a.* malodúšen, tesnopěrsen, malosěrčen.
 Kleinod, *n.* dragótina, blagótina, biser; dragocěnost.
 Kleinschmied, *f.* Štloffer.
 Kleinstädter, *m.* městičan; —in, *f.* městičanka; —isch, *a.* městičen, maloměsten.
 Kleinvieh, *n.* drobnica. [kelje.
 Kleister, *m.* ljep, lepilo, klej, Kleistern, *v. a.* ljepiti, keljiti.
 Klemm, *f.* Klamn.
 Klemme, *f.* kljupa, vškernilo, škipalica; (ein enger Paß) sotěška; (ein bedrängter Zustand) stiska, nadlógica, tesnota.
 Klemmen, *v. a.* stisniti, vškerniti, přiškerniti, vkljupati.
 Klempern, *v. a.* brenkati.
 Klemper, *m.* klepár.
 Klepper, *m.* kljuse.
 Klerus, *m.* Klerisei, *f.* duhovčina, duhovstvo, duhovništvo. [Pflanze] torica.
 Klette, *f.* klošć, klešć; (eine Klettern, *v. n.* plezati, plaziti.
 Kloggenuß, *f.* kerhlič, kerhlovec.
 Kliehen, *v. a.* cepiti, razcépiti, kalati.
 Kliehade, *f.* ceplenica.
 Klima, *n.* podněbje, pojás.
 Klimatisch, *n.* podněben.
 Klimmen, *f.* Klettern.
 Klumpen, *v. a.* brenkati, dernkati, derndati.
 Klinge, *f.* ojstrica, ploča, dar-

da; meč; vor die — fordern, pozváti na bor.
 Klingel, *f.* zvonček, zvončica.
 Klingeln, *v. a.* pozvoniti, pozvoněćati, cengetáti, pocengetáti, požvenkljáti.
 Klingen, *v. n.* zveněćati, zvoniti, zveněti; glasiti se, zvoněti; (von Posauern) bućati, zabućati, pěti. [ka.
 Klingte, *f.* kljupa, kljupica, kav.
 Klippe, *f.* pečina, skala, skalád, stěna; fig. zapřeka, ověra.
 Klippen, *v. n.* brenkati; ropotáti, klopotáti.
 Klippfisch, *m.* treska. [noviten.
 Klippig, *a.* skalnat, pečovit, stě.
 Klirren, *v. n.* rozljáti, zvećati, zveketáti, ziti, zveněćati, škipati.
 Klitsch, *m.* plesk, tlesk.
 Klitschen, *v. n.* pleskati, tleskati, praskati.
 Klöben, *m.* precěp; (an der Waage) škarje; (ein Gebinde) zvezek, rokovád.
 Klöpfel, *m.* klepec, kempelj; (bei der Trommel) palička; (zu Spizen) vreteno.
 Klopfen, *v. n. u. a.* tolěti, trupiti; klepáti; (den Flachs) treti; (an die Thür) terkati, potěrkati, poklukati, poklováti, kucati; daš Herz stopft, serce bije, tolěć ob. udára. [vec; terkálo, klukálo.
 Klopfen, *m.* terkávec, kluka.
 Klopflechter, *m.* potikač.
 Klopfhengst, *m.* koplenik.
 Klopfholz, *n.* protje.
 Klöppel, *f.* klöpfel.
 Klöppeln, *v. a.* plesti.

- Kloß, *m.* gruda, gruča, kepa; (Mehlspeise) cmok.
- Kloster, *n.* samostán, klošter.
- Klosterbruder, *m.* mnih, kaludjer, samotnik, klošternik, redovnik.
- Klosterfrau, *f.* noua, samotnica, kaludrica, klošternica, redovnica.
- Klosterleben, *n.* življenje v samostánih, kloštersko živobitje.
- Klosterlich, *a.* samostánski, kloštern, klošterski, kaludjerski.
- Kloß, *m.* štor, štromelj, páuj, terkel; (Erklumpen) gruda, gruča.
- Klubb, *m.* shód, zbiráše.
- Kluft, *f.* poklina, pokotina; luknja špranja, prepád, globočina, globina. lpočel.
- Klüftig, *a.* razpókel, razpókan.
- Klug, *a.* razúmen, moder, pameten, umen; (psiffig) zvit, šegav, lukav; — werden, zmódriti se, spametováti se; in etvas niht — werden, ne razúiniti se na kar, ne zvédeti se v kar.
- Klügel, *v. n.* modrováti, tuh-tati, umováti, razmišljováti.
- Klügelei, *f.* modrija, modrovina, modrovánje.
- Klugheit, *f.* razúmnost, umnost, pametnost; zvitost, lukávost.
- Klügler, *m.* modrín, modrovávec. lmodro; šegavo.
- Klüglid, Klug, *ad.* pametno, Klumpen, *m.* gruča, gruda, gerča, kepa, gomólja; kós, komád.
- Klumpfen, *n.* gručica, grudica, kepica; kosček, komadič.
- Klumperig, *a.* gručast, grudnast, gerčast.
- Klumpfern, sich, *v. n.* grudati se, gručati se, gomóljati se, v kepe se drobiti.
- Klumpfüßig, *a.* šantav.
- Kluppe, *f.* kljupa, škripalica.
- Klystier, *n.* dristla.
- Klystieren, *v. a.* vderskniti od. vderskati komur dristlo, dristlati. lgló.
- Klystiersprige, *f.* dristlica, brizna.
- Knabe, *m.* děčák, fant, fantín, fantalín, děčák, čěk, fante.
- Knäblein, *n.* fantič, děte, děknáč, knáčš, *m.* dleskét, reskét; — *i.* dlesk! resk! hrup!
- Knäcken, *v. n.* škripati, dleskati, praskati; — *v. a.* Nüsse —, gristi orehe.
- Knall, *m.* pók, trěsk. lrica.
- Knallbüchse, *f.* puškara, puška.
- Knallen, *v. n.* trěskati, trěsniti. pokati, germéti. lník.
- Knallpulver, *n.* trěskajóš smod.
- Knapp, *a.* tesen, ozek, pičel; — *ad.* tik, tikama; (faum) komaj, jedva.
- Knappe, *m.* oprod, opródník, oproda; (Bergknappe) rudár, rudokóp.
- Knappschaft, *f.* rudárji.
- Knarpseln, *v. n.* hrustati, škripati; glodáti, gruditi.
- Knarren, *v. n.* škripati; zaškrípiti. lpáje.
- Knarrenb, *a.* škripav; — *a.* škriknaster, *m.* knaster (duhan).
- Knäuel, *m.* klopka, klopko, klonč.
- Knäueln, *v. a.* motati na klopko, viti na klonč.

- Knaupein, *v. n.* glodáti, obirati (kosti).
- Knaufer, *m.* skopár, skopín, skerljivec, tverdúh.
- Knauferer, *f.* skoparija, skopija, skopárstvo.
- Knauferig, *a.* skóp, skopljív, skopárski, tverd, skerljív.
- Knauferm, *v. n.* skopáríti, skopíniti, skopováti, skerljíviti.
- Knebel, *m.* čép, klin; (Finger-gelenk) členek. [ke, muštáce.
- Knebelbart, *m.* vose, rese, her-
- Knebeln, *v. a.* zvezati, zatégniti, zategováti; (Menschen) usta zamašiti ob. začépati.
- Knecht, *m.* hlapec, sluga, služebnik; (Slave) rob, sužen, sužnik. [hlapčji.
- Knechtich, *a.* robski, sužen, Knechtshaft, *f.* robstvo, sužnost, hlapčija, hlapčijstvo.
- Knechtendienst, *m.* rabota, tlaka.
- Kneifen, *v. a.* ščipati, vščipniti, vščeniti.
- Kneipe, *f.* keréma, pivnica; (Zange) klešče; (Bauchgrimm-men) griza, grizenje.
- Kneipen, *f.* Kneifen. [gnetiti.
- Kneten, *v. a.* méstiti, gnesti,
- Knetschen, *v. a.* gnječiti.
- Knetsheit, *n.* gnjetálo.
- Knettrog, *f.* Bačtrog
- Knicken, *v. n.* skopariti; (biegen) zvititi; — *v. a.* pomandrati, steptáti. [Knickern, *f.* Knauferer.
- Knicker, Knickerei, Knickerig,
- Knie, *n.* koléno; die — beugen, poklékniti, poklekováti.
- Knieband, *n.* podvéza, podváz.
- Kniebeuge, *f.* podkoléneec, podkoléne.
- Kniefbeugung, *f.* priklón, priklónba, priklonitva.
- Knien, *v. n.* klečati, klekniti, — *b, ad.* klečé, na kolénah.
- Kniegürtel, *f.* Knieband.
- Kniefholz, *n.* šibje, protje, teršje.
- Kniefhehle, *f.* Kniebeuge.
- Knieriemen, *m.* podvéza; nakolénik, kneftra.
- Kniescheibe, *f.* goléno, golájno, pišala, kóst od koléna do pét, piščal.
- Kniff, *m.* všíp, ščip; (List) varka, zvijáca.
- Knirren, *f.* Knarren.
- Knirschen, *v. n.* škripati, škripetáti, poškrípljati.
- Knirschen, *n.* škripanje, škripót.
- Knistern, *v. n.* praskati, švigati; derskati, dersketáti, derskljáti.
- Knoblauch, *m.* česnik, česen.
- Knöchel, *m.* gleženj, gležno; (an Fingern) koléne, kolénce, gib.
- Knochen, *m.* kost. [stóvnica.
- Knochenhaus, *n.* kostnica, ko-
- Knochenlehre, *f.* kostislóvjé.
- Knochenheil, *m.* čunta, čuntovina. [košen.
- Knöchern, *a.* kóstén, koščen,
- Knöchig, *a.* kostnat. [vina.
- Knochwerk, *n.* kostovje, kosto-
- Knöbel, *m.* cmók.
- Knollen, *m.* kepa, gruda, gumba; (an Kräutern) čibúlica, podzemljica. [gumbast.
- Knollig, *a.* kepast, grudast,
- Knopf, *m.* gumb, glavica; (am Faden) ozel, ozlič.
- Knöpfchen, *n.* gumbič, gumbiček; ozlič.

- Knöpfen, *v. a.* gumbiti, zagumbiti, zapéti, zapénjati, kopčati, zakópčati, knosljati.
- Knopfloch, *n.* gumbnica, luknja za gumb.
- Knopfmacher, *m.* gumbar. [pek.
- Knopper, *m.* šišek, skipek, ški.
- Knorpel, *m.* hrustanec, hrustavec, hrustec, hermetanec; hrustavica. [čast.
- Knorpelig, *a.* hrustav, hrustán.
- Knorren, *m.* gerča, gerb, gumb, rogel; voz. [last, gerbast.
- Knorrcht, *a.* gerjáčast, rog.
- Knorrig, *a.* roglát, rogát, vozlovit, gerbát, gerčast.
- Knosp, *f.* popika, popica, poppek, berst, mladika, oko; die — *n.* popovje, popkovje, berstje, mladje.
- Knospchen, *n.* popičica, popiček, berstič, mladčica.
- Knospfen, *v. n.* popčati se, popikati, berstéti, mladike pogánjati. [mladikast.
- Knospig, *a.* popičast, popikast.
- Knötchen, *n.* vozlič, bunčica.
- Knöteln, *v. a.* vozláti, ozláti, zavozláti. [kolénce.
- Knoten, *m.* voz, ozel, bunca;
- Knotenstoch, *m.* gerjáča, gorjáča, robatica, robača.
- Knottig, *a.* vozlat, vozlóven; gerčov, gerčast, robát; kolénčast.
- Knüpfen, *v. a.* vézati, zvézati, zavézati; vozláti, zavozláti.
- Knurren, *v. n.* renčati, njergati, zarenčivati.
- Knute, *f.* knuta, korbač, bič.
- Knuten, *v. a.* s korbačam tepsi od. biti.
- Knüttel, *m.* cepec, cep, porezávník, gerjáča, palica.
- Knüttelholz, *n.* teršje, gerčovje.
- Knüttelverse, *pl.* nesláni stihi.
- Koaren, *v. n.* rujhtati, regláti.
- Kobalt, *m.* kobalt, mubnica.
- Kober, *m.* koš, košek.
- Kobold, *m.* škrat, škratec, skratelj; (Burzelbaum) kozoze, živi brást. [bukve kuharske.
- Koch, *m.* kuhár; — buch, *n.*
- Kochen, *v. a.* kuhati; variti; — *v. n.* kuhati se, variti se, vreti, kipéti.
- Köcher, *m.* túl, strélotók.
- Köchlin, *f.* kubarica, kuharca.
- Kochkunst, *f.* kuharstvo, kuharija. [lja, kuháča.
- Kochlöffel, *m.* kuhávnica, kuh.
- Kochsalz, *n.* kuhinjska sól.
- Kochtopf, *m.* pisker, lanec, lonec.
- Köder, *m.* nastáva, nastávek, vaba, vabílo, mamilo.
- Köbern, *v. a.* nastáviti, nastávljati; vabiti.
- Kofent, *n.* patoki.
- Koffer, *m.* kernír, škrinja.
- Kogel, *m.* hóm, kom, veršič, verhúvec, kopica.
- Kohl, *m.* zelje, kapus.
- Kohlchen, *n.* oglič.
- Kohle, *f.* vogel, oglén; col. voglje, oglje, vogljovje.
- Kohlen, *v. n.* kopo voglja od. vogelnico žgati.
- Kohlenbrenner, Köhler, *m.* voglár; — in, *f.* voglarica.
- Kohlendampf, *m.* vogljén čad.
- Kohlenfeuer, *n.* žerjavica, žerjavka, živo oglje.
- Kohlenforb, *m.* kos za voglje.
- Kohlenmeiler, *m.* kopa.

Kohlenäure, *f.* vogelnokislina.
 Kohlenstaub, *m.* prah od voglja.
 Kohlenstoff, *m.* voglec.
 Kohlentopf, *m.* grévnica.
 Köhler, *f.* Kohlenbrenner.
 Köhlerei, *f.* voglarija.
 Kohlgarten, *m.* kuhinjski vertič.
 Kohthaufen, *m.* kopa.
 Kohlkopf, *m.* kapúsna glava.
 Kohlräbe, *f.* želna.
 Kohlmeise, *f.* senica, senčica.
 Kohlsfanne, *f.* žerjavnica.
 Kohlrübe, *f.* kapúsa.
 Kohlschaukel, *f.* veslica.
 Kohlschwarz, *a.* čern kot vogel,
 žužen, žuzoven.
 Kohlstätte, *f.* voglišče; kopišče.
 Kofarde, *f.* značnica, kokárda.
 Kolbe, *f.* Kolben, *m.* robatica,
 cep, bat, batina, buica; (am
 Gewehr) oglávje, kopito;
 glava; (Kohrkolben) storž,
 storžén. [storžénat.
 Kolbig, *a.* glavat, glavičast;
 Količ, *f.* trod, bodlaji, griža
 (v črčevsu).
 Koller, *m.* vertoglavica, bès,
 bèsnoča, koževnik (konj-
 ški); — ig, *a.* vertogláven,
 bésen.
 Kolon, *n.* dvopčije.
 Kolophonium, *n.* pegla. [rostás.
 Kološ, *m.* velikán, orjáak, go-
 kolofsal, *a.* velikánski, orjá-
 ški, gorostásen.
 Kolter, *m.* odeja.
 Komet, *m.* repáča, repasta
 zvězda, repatica. [směšnik
 Komiter, *m.* šaljivec, komikar,
 Komisch, *a.* směšen, komičen.
 Komma, *f.* Beifrich.
 Kommen, *v. n.* priti, prihájati,

dojeti; dospěti; davon —,
 vteći; spasiti se; hinter et-
 was —, zadržati, doznati
 od. zvédeti kar; um etwas
 —, kar zgubiti, ob kar
 priti; po kar priti; um's Le-
 ben —, poginiti; gefahren
 —, pripeljati se; aus den
 Augen —, zibniti, zginiti; an
 den Tag —, na svétlo priti;
 wie kommt es, kako je to?
 wie hoch kommt es, koliko
 veljá; in Schweiß —, oznóiti
 se; zu etwas —, dobiti, steči
 od. dosěci kar; zu sich —,
 zavědeti se; auf etwas —,
 domisliti se od. spomniti se
 česar; von Kräften —, osla-
 bėti, slaběti; es kommt auf
 jeden so viel, vsakomu toliko
 grě od. slíši; es kann —, zná
 biti, more biti; aus den
 Schutden —, osvoboditi se
 dolgov; in den Sinn —, na
 misel priti, na um pasti; es
 kommt ein Gewitter, nevíhta
 se spravlja; in den Wurf —,
 srečati, v pest priti; zu Falle
 —, pasti; zu Kräften —,
 opomáhati si; hoch zu stehen
 —, drago priti; zu kurz —,
 škodo iměti. [hódenj.
 Kommend, *a.* bodoč, dojdóč, pri-
 komediant, *m.* igrávec; — in,
f. igrávka. [medija.
 Komédie, *f.* vesela igra, ko-
 Kompaß, *m.* kompas.
 Kompetent, *m.* prosívec.
 Kompost, *m.* měšanica, gnojní
 zložek.
 König, *m.* králj; — in, *f.* kra-
 ljič; (bei den Bienen) matica.

- Königlich, *a.* kraljevski, kraljo-
ven, kraljev. [ljéstvo.
Königreich, *n.* kraljevina, kra-
Königs-, *a.* kraljevski.
Königssohn, *m.* kraljevič.
Königstochter, *f.* kralovna.
Königsthum, *n.* kraljéstvo.
Können, *v. n.* moći, premóci,
zamóci, magati, vtegniti,
znati, *v.* stanu biti; ich kann
nichts dafür, jaz nisim kriv.
Kopal, *m.* kopal.
Kopete, *f.* kopéjka. [razúm.
Kopf, *m.* glava; (Verstand) úm,
Kopf-, *a.* glavni. [posel.
Kopfarbeit, *f.* umni od. miselni
Kopfbinde, *f.* šapel, porta.
Kopfbrechen, *n.* tarenje od. be-
lenje glave. [težáven.
Kopfbrechend, *a.* mučen, truden,
Köpfen, *v. a.* ob glavo djati,
čehati.
Kopffleisch, *n.* glavina.
Kopfhänger, *m.* potúhjenec;
— ei, *f.* potúha.
Kopffissen, *m.* vzglavnik, pod-
glávník, vzglavje.
Kopfmachine, *f.* gilotina.
Kopfnicken, *n.* kimanje z glavo.
Kopfsalat, *m.* glaváta saláta od.
ločika.
Kopfschmerzen, *m.* glavoból; ich
habe —, glava me boli.
Kopffleuer, *f.* — geld, *n.* gla-
varina, poglavina.
Kopffüß, *n.* glavina.
Kopftuch, *n.* peča.
Kopfüber, *ad.* překopíčki.
Kopfwunde, *f.* rana na glavi.
Koppe, *f.* verh, veršič, verhú-
nec; goličáva, golica, kóm.
Koppel, *f.* véz; ograda.
- Koppeln, *v. a.* vézati, zvézati;
(umzáumen) ograditi.
Koppen, *v. n.* rigati, kolcáti;
(von Pferden) jasje gristi.
Koralle, *f.* ostra, grola, korála.
Korallenmuschel, *f.* ostrénka.
Korb, *m.* koš, spletenica, kripa;
(von Rütblein geflochten) jer-
bas, canja, canjica, košára;
einen — geben, odréči.
Körbchen, *n.* košič; jerbásček,
canjica. [košarica.
Korbmacher, *m.* košár; — in, *f.*
Korbwagen, *m.* kripa.
Korinthe, *f.* grozdjiče, grozdice.
Korinthisch, *a.* korintúski.
Korē, *m.* Korēholz, *n.* skorja,
pluta.
Korēstöpsel, *n.* skorjen čep.
Korēzieher, *m.* čepovláč.
Korn, *n.* zerno; (Getreide) žito,
zernje; (Roggen) rež; (an
Schießgewehren) muba; Schwrott
und —, strélišo; auf das —
nehmen, na oko vzeti.
Kornacker, *m.* žitno polje, žitišče.
Kornähre, *f.* klás, vláť, lát.
Kornblume, *f.* modriš, plavica.
Kornboden, *m.* žitnica, hambar.
Kornbrand, *n.* snét, snetláj, ríja.
Kornbranntwein, *m.* žganje iz
žita.
Körnchen, *n.* zernce, zernice.
Kornelholz, *n.* drenjovina.
Kornelkirsche, Kornelle, *f.* dren,
drenjina. [jovec.
Kornelkirschebaum, *m.* dren, dren-
Körnen, *v. n.* zerniti se, kla-
siti se; — *v. a.* drobiti,
razdrobiti, merviti.
Kornfeld, *f.* Kornacker.
Kornhandel, *m.* trgovina z žitám.

Kornhändler, *m.* žitar.
 Körnigt, *a.* zernast.
 Körnig, *a.* zernat. [vitno leto.
 Kornjahr, *n.* plodno od. rodo-
 Kornjude, *m.* prekúpec.
 Kornkammer, *f.* Kornboden.
 Kornrade, *f.* kokalj.
 Kornreich, *a.* žiten, žitoróden.
 Kornschiff, *n.* žitarica (ladja).
 Kornsieb, *n.* rešéto, redos, sito.
 Kornwurm, *m.* žížek.
 Körper, *m.* tělo; truplo, trúp; (der todte Leib) život, truplo; ein tochter —, mertvína, mert-
 vóla. | živóten.
 Körperlich, *a.* tělésen; truplen,
 Körperlos, *a.* beztělésen; bez
 trupla.
 Körpermessung, *f.* těloměrje.
 Körperwelt, *f.* svét tělésni.
 Korpulent, *a.* tělnat, širok.
 Korpulenz, *f.* tělnatost.
 Kosen, *v. n.* milováti, dragováti,
 dobríkati.
 Koset, *n.* arnoš.
 Kosmopolit, *m.* světčan.
 Kost, *f.* hrana, jěd, jědilo, koj.
 Kostbar, *a.* dragocěn, drág;
 — feit, *f.* dragocěnost, dra-
 gocěnstvo, dragost, dragota,
 dražěst.
 Kosten, *pl.* stroški, troškóvi, po-
 tróški, vtroški; vtrata, škoda.
 Kosten, *v. a.* pokúšiti, vardjati;
 — *v. n.* veljati, stati, drago
 biti.
 Kostenfrei, *a.* bez stroškov.
 Kostfrau, *f.* hranovalica.
 Kostfrei, *a. s* hrano od. jědjó.
 Kostgänger, *m.* hranjeník; — in,
f. hranjenica.
 Kostgeber, *m.* hranovávec.

Kostgeld, *n.* plača za hrano.
 Kostlich, *a.* žlahten, prežlahnten;
 krasen, prekrásen.
 Kostspielig, *a.* drág, predrág, dra-
 gocěn, dragoskúpen; — feit,
f. dragost, dragocěnstvo,
 dragoskúpnost.
 Kostüm, *n.* opráva; noša.
 Koth, *m.* blato, gréz; (der Men-
 schen und Thiere) lajno, govno,
 klát, gnój, kál.
 Kothhe, *f.* hajta, koliba, koča,
 krovnjáča; (Schranf) omár;
 — nšaf, bajtar.
 Kothig, *a.* blaten, kalen, lužnat.
 Kothlache, *f.* kaljúža, muža,
 mužáva.
 Kofe, *f.* čoka.
 Kofen, *v. n.* bljováti, bljuti,
 kozkíti, tergati se, rigati.
 Krabbe, *f.* morskí rak.
 Krabbeln, *v. a.* grebsti, kopáti;
 — *v. n.* plaziti, laziti, plezati.
 Krach, *m.* pók, poč, trěsk, prask.
 Krachen, *v. n.* pokati, počiti,
 trěskati, germéti.
 Krachen, *n.* pokanje, trěskót.
 Krächzen, *v. n.* krokati, kroko-
 tati, graktati, kavkati; (jam-
 mern) ječati, stenjati, poje-
 mováti, vzdihováti.
 Krächzen, *n.* krokót, graktanje,
 kavkanje; ječanje, stenjanje.
 Krack, *i.* škerc!
 Kraft, *f.* móč, močnost, sila,
 krěpóst, snaga, jakost; (Fäh-
 igeit) premóžnost, zmožnost;
 Kraft seiner —, po svoji oblásti.
 Kräftig, *a.* močěn, silen, krě-
 pek, krěpoten, ják, snažen;
 zmožen; (nährend) redíven,
 pokrěpen, krěpěáven.

- Krästigen, *v. a.* krèpiti, krèpèati, pokrèpèati.
 Krastloß, *a.* slab, oslabljen, bez moçi, nezmožen, nemóčen; — igèit, *f.* slabost, nemóè.
 Kraftmehl, *n.* perva moka.
 Kraftsuppe, *f.* krèpèavna juha.
 Kraftvoll, *a.* krèpek, ják, èverst.
 Kragen, *m.* vratnik, nadplájsek; (Hals) vrat, gerlo, golt.
 Kráhe, *f.* vrana. |kati, peti.
 Kráhen, *v. n.* kokotákati, kokoré.
 Kráhenauge, *n.* vranje oko; kurje oko.
 Kralle, *f.* krempelj, nohet.
 Krallen, *v. a.* praskati, opráskati, oprásniti.
 Kram, *m.* roba, krama, lavka, blagó; fig. (Sache) stvar.
 Krambude, *f.* štacúna, kramarija.
 Kramen, *v. n.* robo prodati, kramariti.
 Krammetßvogel, *m.* brinóvka, borovnják, smolenica.
 Krampe, *f.* motíka, kramp; skoba, spoja.
 Krámpe, *f.* okráj, zavíháj, krajec, stréha; — *n.*, *v. a.* vihati, zavíhati.
 Krámpel, *f.* grebenica, omikávník; — *n.*, *v. a.* omikavati, grebeničítí.
 Krampf, *m.* kerè. |èena žila.
 Krampfaber, *f.* kerèna žila, oté.
 Krampfartig, *a.* kerèovit.
 Krampfhast, Krámpfig, *a.* kerèen, skerèen.
 Kranich, *m.* žerjav.
 Kranz, *a.* bolen, bolán, bolèsten; — werden, obolèti, zbolèti, prebolèti; — sein, bolarí, bolèhati.
 Kranke, *m.* bolnik, bolèstnik; — *f.* bolnica, bolèstnica.
 Kránkeln, *v. n.* bolèhati, betèzovati.
 Kranzen, *v. n.* bolováti, bolèznováti, bolèstováti, bolen biti.
 Kránken, *v. a.* žaliti, žalováti, uvréditi, žalostiti; sích —, *v. r.* žalováti, žalostiti se, tarnati se.
 Krankenbett, — lager, *n.* postelja bolniga; am — liegen, bolen biti.
 Krankenhaus, *n.* bolnišnica.
 Krankstube, *f.* soba za bolne.
 Krankenwärter, *m.* bolničár; — in, *f.* bolničarica.
 Krankehaft, *f.* Kránklích.
 Krankeheit, *f.* bolèzen, betèg, bolèst, nemoè.
 Kránklích, *a.* bolèhen, betèzen, bolèzljiv, bolèhav, betèzljiv; — èit, *f.* bolèhnost, betèžnost, bolèzljivost.
 Kránkung, *f.* žala, uvrèda; žalost, tuga.
 Kranz, *m.* vèнец; svitek.
 Kránzchen, *n.* vèncek, vèncík, vèncíè.
 Kránzjungfer, *f.* družica, rjušnica, svatevca, svatbica.
 Kránzen, *v. a.* vèncati; ovèncati.
 Kránzförmig, *a.* vèncítí.
 Krapp, *m.* krap.
 Krapp, *f.* Färberröthe.
 Kragebeere, *f.* Brombeere.
 Kragebürste, *f.* kartáèa.
 Krage, *f.* Krageisen, *n.* stergáèa, greben.
 Krage, *f.* (Krankeheit) garje, krasta, sráb, grinti, hrasta;

- (Feilicht) opilki, osteržki, ostružki, praskotine.
- Krašen, *v. a.* stergati, strugati, praskati, opraskati, prasniti, škerbati, drapati; die Wolle —, volno česati od grebeničiti; (jučen) serbėti, jesti, čmeti; (schlecht schreiben) mazati, čerčkati; (auf einem Instrumente) škripati, čmigati.
- Krägenmaterie, *f.* garjoba, grintovina. [mazáč, škripovec.
- Kraßer, *m.* stergáč, strugáč.
- Kraßfuß, *m.* naklón.
- Kräsig, *a.* garjav, krastav, brastav, srabljiv, grintov, grintast. [derjav.
- Kraus, *a.* kodrav, kodrast, kodrause, *f.* kodravost, kodrina, kodrovina. [galjca.
- Krausfisen, *n.* kodercilo, ruskraufeln, *v. a.* kodrati, rugati, zavijati, ruditi.
- Krausfünze, *f.* meta. [kós.
- Kraushaarig, *a.* kodrav, rudokrauskopf, *m.* kodravec, rudáš.
- Kraut, *n.* zel, zeliše, trava; (Rohl) zelje, kapús; col. zelje, zelišovje, bilje.
- Krautacker, *m.* zelnik, zelnjak, zelijšče, kapusje.
- Krauten, *v. a.* pleti, pleviti.
- Kräuterbuch, *n.* travárník.
- Kräuterfrau, *f.* travarica, zelišarica. [zelišoznánec.
- Kräuterkenner, *m.* travoznánec.
- Kräuterkunde, *f.* travoznánstvo, zelišoznanstvo; travoslóvje, travárstvo. [yoslóvec.
- Kräuterkundige, *m.* travar, travár.
- Kräutersammlung, *f.* zbirka trav od zeliš.
- Kräuterstengel, *m.* kocen.
- Kräutersuppe, *f.* zelišna juha.
- Krautgarten, *m.* kubinjski vert.
- Krautpflanze, *f.* glavatica.
- Kreatur, *f.* stvár, stvór, (verschf.) stvora. [mramorka.
- Krebs, *m.* rak; (Geschwür) rak, Krebsartig, *a.* rakovit.
- Krebsauge, *a.* račeje oko.
- Krebsgang, *m.* den — gehen, rakovo pot iti, na staro kopito priti, navzrit od. nazaj iti.
- Krebsen, *v. a.* rake loviti.
- Krebseschaden, *m.* rak, mramorka.
- Krebseschere, *f.* račeje klešče od škripalice.
- Krebsweibchen, *n.* rakovica.
- Kreide, *f.* melj, kreda; auf die — zehren, v dolg živéti; in die — kommen, v dolg zagáziti.
- Kreiden, *v. a.* kredati, okredati, pokredati, nakredati.
- Kreidenartig, Kreidicht, *a.* kredovit, kredast.
- Kreis, *m.* króg, okróg, obód, kolobár, okróglej; (eines Landes) krog, okrójje, krozje, kotar.
- Kreisamt, *n.* krožni sód, županija, okrójno glavárstvo.
- Kreisel, *m.* volk. [kati se.
- Kreiseln, *v. n.* vertéti se, sukrisen, *v. n.* sukati se, okrog iti.
- Kreisförmig, *a.* okrógel, obel.
- Kreislauf, *m.* krogoték, koloték.
- Kreishauptmann, *m.* krožni poglavár od. glavár.
- Kreissen, *v. n.* krečati, roditi, v poródnih bolečinah ležati.
- Kreisstadt, *f.* krožno město.
- Krempe, Krämpeln, *f.* Krámpe, Krämpeln.

Krepiren, *v. n.* cerkniti, počepati, poginiti, stegniti se.
 Krey, *m.* krep. [váč.
 Kresse, *f.* kreša, reriba; glá-
 Kreuz, *n.* križ, kerst; (Noth)
 nadlôga, težáva, muka.
 Kreuzbild, *n.* križanik, božja
 martra, rozpétje, rozpélo.
 Kreuzbrav, *a.* zlo priden.
 Kreuzborn, *m.* černi glóg.
 Kreuzen, *v. n.* križati, po morju
 ladjati; sich —, *v. r.* križati
 se, prekrižati se.
 Kreuzenzian, *m.* križatica.
 Kreuzer, *m.* krajcar; morski
 ropár. [križa.
 Kreuzerfindung, *f.* najdenje s.
 Kreuzerhöhung, *f.* povzdiga s.
 križa.
 Kreuzfahrer, *m.* križár, križanec,
 križnik.
 Kreuzgang, *m.* razkrižje, razpótje,
 razcéstje, (in Klöstern) prekrižana
 hodnica.
 Kreuzigen, *v. a.* križati, na križ
 pribiti, rozpéti; sich — *v. r.*
 križati se, kerstiti se.
 Kreuzigung, *f.* križanje, razpétje.
 Kreuzlahm, *a.* hrom. [vitez.
 Kreuzritter, *m.* križán, križanski
 Kreuzschnabel, Kreuzvogel, *m.*
 dlesk.
 Kreuzspinne, *f.* križara.
 Kreuzweg, *f.* Kreuzgang.
 Kreuzweise, *ad.* križom, križoma,
 nakrižem, navskriž, naskriž.
 Kreuzwoche, *f.* križni teden.
 Kreuzzug, *m.* križanska vojska.
 Kricklich, *a.* mučen, truden, težek.
 Kriebeln, *v. n.* gomzétí, gomi-
 zljátí; (jucken) serbétí, šegeta-
 tí; — *v. a.* praskati, česati.

Krieche, *f.* ternoslívka, ternjóljica.
 Kriechen, *v. n.* laziti, plaziti se,
 plezati, gomáziti, kopácati;
 (schmeicheln) sliniti se, dobri-
 kati se, hljinití se; auß dem
 Sie —, vleči se, vlegniti se.
 Kriecher, *m.* prilievávec.
 Krieg, *m.* boj, bitka ráť, vojna;
 fig. prepír, kreg.
 Kriegen, *v. n.* bojovátí se, vo-
 jovátí se, vojskovátí, ra-
 továtí. [steči, zadobiti.
 Kriegen, *v. a.* dobiti, doséči.
 Krieger, *m.* vojník, vojsák, bo-
 jovník, voják, borivec; —
 in, *f.* vojšakinja, bojovnica,
 borivka. [vojaški, raten.
 Kriegerisch, *a.* vojen, vojniški.
 Kriegszug, *a.* vojniški, vojaški.
 Kriegsbaukunst, *f.* vojaško stav-
 ništvo. [vitelj.
 Kriegsbaumeister, *m.* vojaški sta-
 Kriegscamerad, *m.* sovojník, so-
 vojsák. [ska služba.
 Kriegsdienst, *m.* vojna, žolnir-
 Kriegserklärung, *f.* obznána o-
 napóvéd vojske.
 Kriegsgefangene, *m.* vjetník (v
 vojski).
 Kriegsgefang, *m.* bojopétje.
 Kriegsgott, *m.* torek, svantevit.
 Kriegsheer, *n.* vojska, vojna,
 vojna truma.
 Kriegsheld, *m.* junák.
 Kriegsknecht, *f.* Soldat.
 Kriegskosten, *pl.* vojni troškóví.
 Kriegskunst, *f.* ratoznáinstvo,
 vojskovódstvo. [armáda.
 Kriegsmacht, *f.* vojaška sila;
 Kriegsmann, *m.* vojník, vojsák,
 vojničár.

- Kriegs Rath, *n.* vojniški svet; vojniški svetovávec.
 Kriegsrécht, *n.* vojniško pravo; vojniški sód; vojni zakoni.
 Kriegsrüstung, *f.* pripráva k vojski.
 Kriegssteuer, *f.* bojni namét.
 Kriegsverlust, *m.* vojskozgúba.
 Kriegsvolk, *n.* vojska; vojšáci.
 Kriegswesen, *n.* vojšástvo, vojništvo, žolnirstvo.
 Kriegszucht, *f.* vojniški návk; vojniški réd.
 Kriegszug, *v.* želdžug.
 Krimmen, *v. n.* stisniti se; — *v. a.* močíti sukno.
 Krinne, *f.* poklina, pokotina; žleb, brazda, jarek.
 Rippe, *f.* jasli, jasle; korito. žleb, ográda, pregráda.
 Rippen, *v. n.* jasle grizti; — *v. a.* pregradíti.
 Kritik, *f.* razsodba, razsója, razsoda, kritika. [kritikar.
 Kritiker, *m.* razsódnik, očitár.
 Kritisieren, *v. a.* soditi, razsoditi, očitati, kriti sirati.
 Kritisch, *a.* nevaren, pogibeln, opásen; kritičen.
 Kritteln, *v. a. u. n.* očitati, pretresati, rešetáti; kudití.
 Krittler, *m.* očitávec, pretresávec.
 Krigeln, *v. a.* čerčkati, čerkati, písáčiti; — *v. n.* škripáti.
 Krokodil, *n.* krokodil, ostrovíd.
 Krondiener, *m.* kronoslužábnik.
 Krone, *f.* krona, koróna; věnec.
 Krönen, *v. a.* kronati; okrómati; věnčati, ověnčati.
 Kronenthaler, *m.* križeváča.
 Kronerbe, *m.* následník vladárski.
 Kronehörn, *n.* jelenova krona.
- Krongut, *n.* deržavno imánje, kronsko blago.
 Kronland, *n.* kronovina.
 Kronleuchter, *m.* svétňjak, kovka.
 Kronprinz, *m.* kronovník; děden kraljevič ob. carevič.
 Kronprinzessin, *f.* kronovnica, dědna kraljovna ob. carovna.
 Krönung, *f.* kronanje; věnčanje.
 Kropf, *m.* brahor; golžún.
 Kröpfchen, *n.* brahorec; golžúnec.
 Kröpfen, *v. a.* kermítí.
 Kröpfganß, *f.* nenasít.
 Kropfig, *a.* brahórást.
 Kropftaube, *f.* brahórást golób.
 Kröte, *f.* krastavica. krastáča, skrunáča, krotá; — nstein, *m.* žabji kamen.
 Krücke, *f.* bergla, opérnica; (Sfengabel) grebla, vile.
 Krug, *m.* verč, ročka; (Schenke) kerčma.
 Krüger, *m.* kerčmár.
 Krume, *f.* Krümchen, *n.* srědica, meča; drobtína, drobtínca.
 Krümmeln, *v. a.* drobití, mervítí.
 Krumm, *a.* krív; sklučen; (lahm) šantav, hrom; krulov.
 Krummbeinig, *a.* švedrast, krivonóg.
 Krümme, Krümmung, *f.* krivína; gerba, giba; (Schlängel) víjugaňje.
 Krümmen, *v. a.* krivítí, okrivítí, zakrivítí, nakrivítí, zavítí; sích — *v. r.* nagnítí se, krivítí se, sklučítí se, skerčítí se, (schlängel) víti se, víjati se, víjgati se.
 Krummfuß, *m.* šveder.
 Krummholzbaum, *m.* bor gorski.
 Krummstab, *m.* pastírská palica.

- Krummstroh, *n.* stelja.
 Krüppel, *m.* krulovec, božec;
 — hašt, *a.* krulov.
 Kruste, *f.* skorja, sréz.
 Krustig, *a.* skornat. [kristál.
 Kryhall, *n.* vledénc, golot,
 Kryhallen, *a.* od vledénca.
 Kryhallfiren, *v. n.* vledenováti
 se, vledenéti.
 Kryhallisfirje, *f.* vledenovánje,
 vledenje.
 Kryhallinsje, *f.* vledenicka.
 Kübel, *f.* deža, tunja. [kubiški.
 Kubisch, *a.* kostčén, kostkov,
 Kubus, *n.* kostka, kubus.
 Küche, *f.* kuhinja; falte —
 merzla jéd. [oprésnik.
 Küchen, *m.* gibanica, pogáča,
 Küchenfegen, *m.* pečúhnjica.
 Küchengarten, *m.* kuhinjski vert,
 zelenik.
 Küchengeschirr, —geráth, *n.* po-
 sódje, kuhinjska posóda.
 Küchengewächs, *n.* povertlina,
 sočivje, zelenjáva, povértje.
 Küchenherd, *m.* ognjišče, ješa.
 Küchenmagd, *f.* kuhinjska děkla.
 Küchenmeister, *m.* nadkuhar.
 Küchenschranke, *m.* kuhinjski omár.
 Küchentittel, *n.* zapis jédil.
 Küchlein, *n.* piše, pišče, piška,
 piškica; čiba, čibica.
 Kuckü, *m.* kukovica.
 Kufe, *f.* kád, čeber.
 Küfer, *f.* Böttcher.
 Kugel, *f.* krogla, obla; Kan-
 nen—, zerno, kroglica, ob-
 lica (za pusko).
 Kugelbahn, *f.* Kegelbahn.
 Kugelhüchse, *f.* risanca.
 Kugelform, *f.* okroglost, okro-
 glina, oblina.
- Kugelförmig, *a.* okrogel, obel.
 krogel. [—ei, *f.* kroglolévyje.
 Kugelgießer, *m.* kroglolévec.
 Kugeln, *v. a. u. n.* kroglati,
 talokati, potóčiti, potákati;
 v krogle teči, valjati se.
 Kugelrund, *a.* okrogel, obel;
 fig. opotóčen.
 Kuh, *f.* krava; —s, *a.* kravji.
 Kuhbirne, *f.* kravarica, kra-
 várka. [kravjak.
 Kuhfladen, — mist, *m.* kravjek.
 Kuhhaare, *pl.* kravja dlaka, aro-
 vica. [vina.
 Kuhhaut, *f.* kravja koža, kra-
 vuhhirt, *m.* kravár; — in, *f.*
 kravarica.
 Kuhhere, *f.* kravnjáča. [zlóten.
 Kühl, *a.* hladén, hladán; mer-
 kühlbecken, *n.* hladivnica.
 Kühle, *f.* hlád, hlaja, hladilo,
 hladovina; merzlota.
 Kühlen, *v. a.* hladiti; razhla-
 diti, prehladiti, ohladiti,
 ohlájati.
 Kühlend, *a.* hladíven.
 Kühlung, *f.* Kühste.
 Kühn, *a.* derzen, predérzen,
 smél, smion: —heit, *f.* der-
 znost, predérznost, smélost.
 Kuhpocken, *pl.* osépnice, kozé.
 Kuhfürst, *m.* izbórni kúez.
 Kuhschelle, *f.* kravji zvonec,
 kravja hlepáča. [hlév.
 Kuhstall, *m.* kravnják, kravji
 Kümmel, *m.* čimín, kúm, kum-
 mín.
 Kummer, *m.* tuga, briga, skerb,
 žalost; Hunger und — leiden,
 nevóljno živéti.
 Kummerhaft, *a.* tužen, žaljiv.
 Kümmerlich, *a.* bédén, réven,

- nevòljen, kukáven; brižen, skerben, tužen. [skerbí.
 Kummerlos, *a.* bezskerben, brez
 Kummern, síč, *v. r.* skerbéti, méniti se, roditi, briniti se;
 — *v. n.* tugováti, tužiti, tarnati, žalostiti se.
 Kummerniß, *f.* Kummer.
 Kummervoll, *a.* nevòljen, žalosten, hèden, kukáven.
 Kummert, *n.* homót.
 Kund, Kundbar, *a.* znán, poznát, očit; — machen, na znanje dati, oznániti; — werden, razglasiti se.
 Kunde, *m.* kupec, kupovnik.
 Kunde, *f.* znanje, poznanje; vèst, glás, sprava.
 Kundig, *a.* vèden, vèšt; zvèden (*v. čem*).
 Kundmachung, *f.* oznánilo; naznanilo, oglás, proglás.
 Kundschafft, *f.* znanje, poznánje, znamost, glás; (*im Handel*) kupec; (*Zeugniß*) svèdòčba, svèdòčanstvo; von etwas — einziehen, soznániti se s čem, kar dozvédeti; auf — ausgehen, ogledováti, ogledati; — von etwas geben, kaj naznániti od. poróčiti.
 Kundschaffen, *v. a.* ogledováti, razgledováti. [dúh.
 Kundschafter, *m.* ogledník, oglekunstig, *a.* prihódenj, bodóč, dojdóč.
 Kunstig, — hin, *a.* prihódnjé, *v.* bodóče, od zdej, vnapréd.
 Kunstel, *f.* preslica, kudélja, kozélj.
 Kunst, *a.* umètnost, umètálnost, umètnija; navka; die
- schwarze —, čara; das ist mit großer — gemacht, to je jako umètno izdèlano.
 Kunst, *a.* umètni, umètálni.
 Kunstarbeiter, *m.* umètnik, umètálnik. [naučeni izráz.
 Kunstausdruck, *m.* umètni od.
 Kunstlei, *f.* umètnija, umètno dèlo; fig. modrovánje.
 Künsteln, *v.* umètováti, umètno dèlati, modrováti (*na čem*).
 Kunstzeugniß, *n.* umotvor.
 Kunstfeuer, *n.* umètno naprávljen ogenj, umètálski ogenj.
 Kunstleiß, *m.* obèrtnost, marljivost, pomnja.
 Kunstgriff, *m.* hitrost, zvijáča.
 Kunsthandel, *m.* tergovina z obertnískimi izdèlki.
 Kunsthändler, *m.* tergóvec z obertnískimi izdèlki.
 Kunsthammer, *m.* sklád obertnískih izdèlkov.
 Künstler, *m.* umètnik, umètálnik; — in, *f.* umètnica, umètálnica.
 Künstlich, *a.* umèten, umètáven, umètálen; umètno zdèlan od. naprávljen.
 Kunstlos, *a.* naráven, jednostáven; neumèten, bez umètnosti.
 Kunstmäßig, *a.* umètálski, umètáven, poleg umètnosti.
 Kunstreich, *f.* Künstlich.
 Kunstrichter, *m.* razsódnik, razsódovávec.
 Kunststück, *n.* umotvor, umèten od. obertníski izdèlk.
 Kunstwerk, *n.* umotvor, umètálsko dèlo.
 Kunstwort, *n.* umèten izráz.

Küpe, *f.* Kübel.
 Kupfer, *n.* baker, bakrovina, kotlovina; (Zinnen im Gesichte) obrí; — *z.*, *a.* bakrení, kotléní. [krorézov.
 Kupferdrucker, *m.* štampar ba-
 Kupfergeld, *n.* bakrení dnár.
 Kupfergrün, *f.* Grünspan.
 Kupferhaltig, *a.* bakren, bakrovít, kotlén.
 Kupferhammer, *m.* bakarnica.
 Kupferhandel, *m.* tergovína s kotlovíno. [lén.
 Kupferlicht, *a.* bakrénast, kot-
 Kupferig, *f.* Kupferhaltig.
 Kupfern, *a.* bakrén, kotlén.
 Kupferschmied, *m.* kotlár.
 Kupferstecher, *m.* bakrorézec, bakroréznik. [v kotlovíno.
 Kupferstich, *m.* bakroréz; uréz
 Kupferstichhandel, *m.* tergovína z bakrorézi.
 Kupferstichhändler, *m.* bakrorézár.
 Kupferwaare, *f.* bakrovina, kotlovina.
 Kuppel, *f.* véz, pás, verv.
 Kuppelrei, *f.* svodništvo, rofijánstvo.
 Kuppeln, *v. a.* vezati, zvezati, skopčati; (als Kuppler) svoditi, rofijániti. [zolté čižme.
 Kuppelstolz, *m.* rndéča suknja.
 Kuppler, *m.* svodník, rofiján; — *in*, *f.* svodnica, rofijánka.
 Kuraß, *m.* oklep, oklop.
 Kurassier, *m.* oklepnik, oklopnik.
 Kürbiß, *m.* tikva, tikev, buča; — *flaße*, *f.* tikvica, tikvova sklenica.
 Kürschner, *m.* kerznár, kozúhar; — *in*, *f.* kerznarica, kozúharica.

Kürschnerhandwerk, *n.* kerznárstvo.
 Kurz, *a.* kratek; vor — em, malo préj, nedávno; in — em, vkratkim, kmalo; über lang oder —, préj alj posléj; — und gut, — um, z jedno besédo; — hernach, malo potém; zu — kommen, zaksniti se; in — er Zeit, kmalo, skoraj; einen — halten, kogar na ujudi iméti; den Kürzeren ziehen, zgubiti, škodo iméti.
 Kurzatmig, *a.* zadušljiv, sipljiv.
 Kürze, *f.* kratkost, kratkoba; kratkóta; in —, v kratkim, skoraj; — n, *v. a.* kratiti, krajsati, prikrajsati.
 Kurzgewehr, *n.* sablja. [kratkim.
 Kürzlich, *ad.* nedávno, pred
 Kürsichtig, *a.* kratkoviden; — *e*, *m.* kratkovíd, kratkovídež; — *zeit*, *f.* kratkovídnost, kratek víd.
 Kurzweil, *f.* kratek čas, šala, zabáva; — *treiben*, kratkočasováti se, zabávljati se.
 Kurzweilen, *v. n.* kratkočasováti se, šaliti se, dobre volje biti, zabávljati se.
 Kurzweilig, *a.* kratkočasen, zabaven. [ljúbec.
 Kuß, *m.* celov, poljub, pokússen, *v. a.* poljubiti, celováti, kušniti, kušováti; — *sich*, *v. r.* ljubiti se, gerliti se, celováti se.
 Küssen, *f.* Kissen.
 Küste, *f.* pomórje, primórje, morskí brég, brežje, bregišče.

Küstenbewohner, *m.* primórec, pomórec.

Küstenland, *n.* pomórje, primórje, pribřezje. [mórski.

Küstenländisch, *a.* pomórski, pri-küster, *m.* zvonár, cerkovnik.

Kutsche, *f.* kočija. [v kočijo.

Kutschenschlag, — thür, *f.* dveri Kutsche, *m.* kočijaz; — bock, *m.* kočjazovo sedálo.

Kutschiren, *v. a.* kočijaziti.

Kütt, *f.* Kütt. [milávka.

Kutte, *f.* mníška obléka, kassuttern, *v. u.* krohotáti, grohotáti.

Kuß, *f.* Kíse.

Kybitke, *f.* kibítka.

L.

Lab, *n.* sirišče, siršče, sirilo.

Labbe, *f.* čoba; — rn, *v. n.* blebetáti, kvasiti.

Laben, *v. a.* siriti, posíriti.

Laben, *v. a.* (erquicken) krépití, okrépití, pokrèpití, okrépčati, krèpčati, oživljati, poživiti, razhladiti; sich an etwas —, radovati se od. veseliti se nad čem.

Labend, *a.* krèpiven, krèpčáven, pokrèpljiv, razhládiven.

Labet, *n.* platka, — werden, igro zgbítí. [tek.

Labetrant, *m.* pokrèpljivi napi-

Labewein, *m.* dobro od. krèpkovino.

Labmagen, *m.* siršik. [vec.

Laborant, *m.* kemijski pomagá-

Laboratorium, *n.* poslárna.

Laboriren, *v. a.* poslováti, dě-

lati, pripravljati; — *v. n.* bolèhati, terpéti.

Labfal, *n.* Labung, *f.* pokrèpa, krèpčálo; utèha; krèpčanje, poživljanje. [injak, blodišče.

Labyrinth, *n.* zahodnják, blod-

Laubbaum, *n.* zaznamováno drévo, mejnik.

Lauche, *f.* kaljuža, luža, mlakuža, muža, mužáva, mlaka; blato, kál.

Lauche, *f.* (Art des Lauchens) smèh, nasmèh, grohòt, bohòt.

Lauche, *f.* (eingehauenes Zeichen) biljèga, zarèz, zaznáma.

Laucheln, *v. n.* smijati se, smèhljati se, nasmèhljati se, nasmijati se; — *n.* nasmèh.

Lauchen, *v. n.* smejati se; überlaut —, grohotáti, bohòtáti; über etwas —, smejáti se od. posmèhováti se čemur; sich zu Lode —, pokniti od smèha; auf einen —, nasmejáti se komur.

Lauchen, *v. a.* (einen Baum) zaznamáti, zabiljèžiti; nagulliti, nadrèti. [grohot.

Lauchen, *n.* smèh, smejánje;

Laucher, *m.* smèhún, smejálo;

— in, *f.* smejalica.

Laucherlich, *a.* smèšen; — keit, *f.* smèšnost.

Lauchern, *v. a.* èš láchert mič, smejál bi se, smèh me grudi.

Lauchs, *m.* zlatóka, losos, zlatóvka, hélc.

Lauchsfang, *m.* lov zlatók.

Lauchsfleisch, *n.* zlatokovina, lososovina.

Lauchforelle, *f.* lososna postèrv.

Lauchstein, *m.* mejnik, meják.

- Lačtaube, *f.* smihalka, gurgulica.
 Lačter, *f.* klaster.
 Lačzahn, *m.* prednji zob.
 Lač, *m.* loš, vošilo, vosek;
 (Siegelack) pečatni vosek.
 Lačei, *m.* sluga, lokaj.
 Lačiren, *v. a.* lošiti, vošiti.
 Lačirer, *m.* lošár; — *in, f.* lošarica.
 Lačmus, *n.* borovčina.
 Lacrymatorium, *n.* solzenica.
 Ládchen, *n.* predalček, predalce, preděleček.
 Lade, *f.* predal, preděl.
 Ladebrief, *m.* pozivni list.
 Laden, *m.* hlanja, vratnica; štacúna.
 Laden, *v. a.* nakládati, vkladati, tovóriti, natovóriti, nalágati, basati; (ein Gewehr) nabíjati, nabíti, nabásati; (einladen) vabiti, povábíti, zvati, pozvátí.
 Ladendiener, *m.* tergovski sluga, od. mladěnc.
 Ladenstügel, *m.* vratnica, durnica.
 Lader, *m.* nakladáč, továrník, težák; (Einlader) zovčín.
 Ladestoč, *m.* nabíjáč; zatka, nabíják.
 Ladung, *f.* vklada, naklada, tvor; hitec, nabilo; vabílo, pozov, pozív.
 Ladungssplaz, *m.* nakladišče.
 Laffe, *m.* smerkolín, kerlín, kalín, budálo.
 Laffeln, *v. n.* ženúriti se, vertěti se okol žen.
 Laffette, *f.* staja od. rajda topov.
 Lage, *f.* lega, ležáj, položáj, položenje, pológa; (Schichte) lega, versta, sklád, postát; (eine Reihe) rájda; (Beschaftenheit) stán, stanje, hitje; eine — Papier, sklád papírja.
 Lager, *n.* (Feldlager) tabor, taborišče, šotor, šotorišče; (Schichte) versta, lega, postát, sklád; (Bett) postelja, postelj; (eines witten Thiers) berlog, loža, ložiše, leža, ležiše; (Boden) gošća, gošća, drožě, podmást; (Warenlager) zalóga; (Krankheit) bolžen, bolěst; (im Fichten) straža.
 Lagerbaum, *f.* Lagerholz.
 Lagerbier, *n.* staro pivo, ležák; prednje pivo.
 Lagerholz, *n.* podlóga, ležina, legnar; preváleno dřevje.
 Lagern, *v. a.* položiti; postaviti; tabor postaviti; sích — *v. r.* vleči se, leči; vtaboriti se, všatoriti se, všotoriti se; daš Korn lagert sích, žito je poléglo.
 Lagerobst *n.* zimno sadje.
 Lagerplatz, *m.* skladišče, skladišče.
 Lagerstatt, — stätte, *f.* ležišče, loža; postelja; ložnica.
 Lagune, *f.* močvėra, močvėr.
 Lahm, *a.* hrom, krulav, mertvúden; — *e, m.* hromák.
 Lähme, *f.* hromóta, hromóst.
 Lähmen, *v. a.* mertvúdití, omertvúdití; slabítí, oslabítí, ohrómítí. [ménje, obromítje.
 Lähmung, *f.* mertvúdenje, ohro-
 Laib, *m.* hlėb. [v. n. ikriti se.
 Laich, *n.* ikre, ribje jajca; — *en,*
 Laie, *m.* mnih; novinec, novák, neposvěčence.
 Laienbruder, *m.* mniški brat.
 Laie, *f.* slana voda, slauica.

- Sakrige, *f.* sladič, sladčica, sladki korèn. [korèna.
 Sakrigenssaft, *m.* sok iz sladkega
 Sallen, *v. n.* bleti, blebetati, čekljati; — *n.* blebèt, čekljánje. [jadikovánje, cvilenje.
 Samentation, *f.* jávk, révkanje,
 Samentiren, *v. n.* javkati, révkati se, jadikovati, cviliti.
 Sann, *n.* jagnje; männlicheš — jagnec; weiblicheš — jagnica.
 Sämmden, *n.* jagnjiče, jagnjič.
 Sämnen, Sämnen, *v. n.* jagniti, jagnjiti se, ojagnjiti se.
 Sämmsell, *n.* jagnečovna, jagnečna koža.
 Sämmsfleisch, *n.* jagnjetina.
 Sämmsbraten, *m.* pečena jagnjetina. [lučnica, oljenica.
 Lampe, *f.* svétilnica, svétilka,
 Lamprete, *f.* okatica.
 Lancier, *m.* kopjanik.
 Land, *n.* zemlja, suha zemlja, kopno, pèvnina; (Boden) zemlja, zemljišče, tla; polje, rál; (Reich, Gebiet) zemlja, dežela, krajina, kraj, pokrajina, držáva, oblást, strana; (im Gegensaße der Stadt) dežela, kmetija; — bauen, polje obdelovati; hier zu — e, v tih krajih; auf dem — e, na kmetih.
 Landadel, *m.* selsko žlahništvo.
 Landbau, *m.* kmetijstvo, ratárstvo, poljedelstvo, težástvo; — er, *m.* kmet, ratár, ratáj, težák, poljodélec.
 Landbesmann, *m.* selski žlahtnik.
 Landen, *v. n.* priléntati, priplávati, pristáti.
 Landenge, *f.* zemálska ožina.
- Länderei, *f.* zemlja, polje, njiva.
 Landesart, *f.* običaj ob. žega ktere zemlje. [várstvo.
 Landesbehörde, *f.* deželno glavnice
 Landesbewohner, *m.* zemlján; — in, *f.* zemljánka.
 Landesfürst, — herr, *m.* vladár, deželski oblástnik ob. gospodár; — lich, *a.* vladárski.
 Landesgesetz, *n.* državni zakon, državna postáva. [vladanje.
 Landesherrschaft, *f.* vladárstvo,
 Landeshoheit, *f.* vladárska visokost. [glavárstvo.
 Landesobrigkeit, *f.* deželno povelje
 Landesregierung, *f.* vlada, vladárstvo. [ob. narodni.
 Landesprache, *f.* jezik domáci
 Landesverweisung, *f.* prognánje, prognánstvo.
 Landstüchtig, *a.* bèžen.
 Landfriede, *m.* obèni mir.
 Landgericht, *n.* deželna sodnija.
 Landgraf, *m.* deželni gróf; — in, *f.* deželna grofínja. [vína.
 Landgrafschaft, *f.* deželna grofočina,
 Landgut, *n.* imánje, kmetija, selo. [kopnim.
 Landhandel, *m.* trgovina po
 Landhaus, *n.* deželno poslópje; kmetijska hiša. [ob žlahtnic.
 Landjunfer, *m.* selski plemič
 Landkarte, *f.* zemljovid, zemljokáz, mapa.
 Landrämer, *m.* selski kramar.
 Landkundig, *a.* poznát po celi zemlji.
 Landläufer, *f.* Landstreicher.
 Landleben, *n.* živlénje na kmetih.
 Landleute, *pl.* kmetje, kmetovávci. [selski, kmetijski.
 Ländlich, *a.* deželen, deželski;

- Landluft, *f.* zrak na kmetih.
 Landmacht, *f.* vojska na kopnu.
 Landmann, *m.* kmet, kmetová-
 vec, seljak, seljanin, ratar,
 zemljodělec.
 Landmesser, *m.* kopnoměrec.
 Landmestunst, *f.* kopnoměrje,
 kopnoměrstvo.
 Landmiliz, *f.* narodna vojska.
 Landmünze, *f.* domači dnarji.
 Landpfleger, *m.* župan selski.
 Landplage, *f.* občeni bič.
 Landrath, *m.* deželno sveto-
 vávstvo; deželni svetovávec.
 Landrecht, *n.* deželno pravo.
 Landregen, *m.* dež po čeli deželi.
 Landrichter, *m.* deržávni sodnik;
 okrajni sodnik.
 Landsaß, *m.* zemlján, zemlják,
 domačin, vselnik.
 Landschaft, *f.* kraj, krajina, po-
 krajina, okolica. [selska šola.
 Landschule, *f.* ljudska učivnica;
 Landeschullehrer, *m.* šolnikár, sel-
 ski učenik.
 Landscheide, *f.* meja, granica.
 Landsee, *m.* jezero.
 Landstet, *m.* kmetija, imánje.
 Landstind, *n.* domačin, zemlján,
 kraján, našinec, deželán.
 Landstnecht, *m.* birič; žolnár.
 Landsmann, *m.* našinec, rojak,
 soroják, domoródec, vlasté-
 nec; — *in, f.* rojakinja, so-
 rojakinja, domoródká, vla-
 sténka; — *schaft, f.* domo-
 ródstvo; narod. [zemlje.
 Landspize, *f.* ert od. končina
 Landstadt, *f.* deželno město.
 Landstand, *m.* člen stališov;
 — *hände, pl.* deželni stališi.
 Landstraße, *f.* velika česta.
- Landstreicher, *m.* potepuh, kla-
 tež, skitávec; — *in, f.* po-
 tepula, skitálica.
 Landstrich, *m.* strana, krajina,
 pokrajina
 Landsturm, *m.* burja na suhim;
 černa vojska.
 Landtag, *n.* deželni zbor.
 Landtrauer, *f.* občna žalost, ža-
 lovánje. [kopnu.
 Landtruppen, *pl.* vojska na
 Landüblich, *a.* običen.
 Landvogt, *m.* deželni poglavár;
 — *ei, f.* deželno poglavárstvo.
 Landvolf, *n.* kmetje, kmetováci,
 seljáci. [kraju, proti břegu.
 Landwärtz, *a.* proti kraju, h
 Landwehr, *f.* vojska narodna.
 Landwein, *m.* domače vino.
 Landwind, *m.* věter s kraja.
 Landwirth, *m.* gospodar, gazdár,
 poljodělec.
 Landwirthschaft, *f.* kmetijstvo,
 kmetovávstvo, poljodělstvo,
 gospodarstvo.
 Lang, *a.* dólž; seit — er Zeit,
 od davno; drei Tage —, tri
 dneve; tage —, čel dragi
 dan, čele dneve; über — oder
 kurz, přej alj poslej.
 Langarmig, *a.* dolgoróč.
 Langbart, *m.* bradač, — *ig, a.*
 bradát, dolgobrad.
 Langbein, *m.* nogáč; — *ig, a.*
 dolgonóg, nogát.
 Lange, *ad.* dolgo; davno; wie
 — bleibst du hier, dokle tu ostá-
 neš; so — Sie wollen, dokler
 je vam drago; auf wie —,
 dokle, daš ist — gut, to je
 še dosti dobro.
 Länge, *f.* dolgóst, dolgóta; der

- nach, podólgoma; daš zjeht
sich in die —, to dolgo terpi.
- Langen, *v. a.* dati, podáti, pru-
žiti; — *v. n.* doséci, pri-
seči, dospéti, steči; ich kann
nicht dahin —, ne morem do-
séci.
- Längenmaß, *n.* dolgotóměr.
- Längenmessung, *f.* měrjenje dol-
gostí.
- Lange Weite, *f.* dólǵ čas; ich
habe —, dólǵ čas mi je.
- Langhals, *m.* dolgovrát.
- Langhaarig, *a.* dolgovlás, dol-
gokós.
- Langhändig, *a.* dolgorók.
- Langlich, *a.* dolgovát, podól-
glast, podolgovát.
- Langmuth, *m.* Langmúthigkeit, *f.*
prizanesljívost, poterpljívost,
dolgovóljnost.
- Langmúthig, *a.* prizanesljív, po-
terpljív, dolgovoljen.
- Langohr, *m.* (im Scherze) osel;
dolgouh; — ig, *a.* usát, dol-
gouh.
- Langs, — hin, *ad.* kraj, niz.
- Langsam, *a.* počásen, kesen,
lèn, vlagan, — *ad.* počási,
pomalo, vlagama; — feit, *f.*
počasnost, kesnost, lènost,
vlaganost.
- Langschläfer, *m.* zaspánc, po-
spánc, zavaluh, dremčina;
— in, *f.* zaspánica, pospán-
ka, dremčina.
- Langsichtig, *a.* dolgovíd.
- Langst, *ad.* davno, zdavno,
odávna; — enš, *ad.* najdálje,
največ.
- Langweilig, *a.* dolgočásen.
- Langwierig, *a.* dolgotèrpen, dólǵ,
- dolgotrajen; — e Krankheit,
dolga bolèzen; — feit, *f.* dol-
gotèrpnost.
- Langze, *f.* kopje, sulica.
- Langzenbrechen, *n.* bor, mejdan.
- Langzenstil, *m.* ratišče.
- Langzenträger, *m.* kopjanik.
- Langzette, *f.* kopjice, pušnica.
- Lapp, *m.* trap, klama.
- Lappen, *m.* zaplata, capa, candra,
starina. lkost.
- Lapperei, *f.* malíckost, malén-
Lappern, *v. n.* serkati.
- Lappisch, *a.* trapast, klamast,
norčav, prismójen. Irelih.
- Lärche, *f.* — nbaum, *m.* mecčsen,
Lärchen, — baumen, *a.* mecč-
snov, relihov. Irelihovina.
- Lärchenholz, *n.* mecčsnovina.
- Lärchenwald, *m.* mecčsnovje, re-
lihovje.
- Lärm, Lärmen, *m.* hrúp, brum,
praska, truš, šunder, buka,
vraš. Ipreti, razbijati.
- Lärmen, *v. n.* razsájati, bru-
Lärmglocke, *f.* Sturmglocke.
- Larve, *f.* šema, krinka, kra-
húlja; (ein Insekt) gosénica.
- Lase, *f.* verč, ročka. Ilenív.
- Lass, *a.* spēhan, truden; lèn,
Lassen, *v. a. u. a.* (nicht hindern)
pustiti, pušati, pripustiti, ne
braniti; (erlauben) dopustiti,
pripustiti, dovóliti, (befehlen)
veléti, dati, reči, vkazati,
zapovédati, lašt sehn, da vi-
dimo; ich habe mir sagen —,
čuš sim, govori se; lašt euch
daš gesagt sein, naj bo vam
to dosti; holen —, poslátu po
kogar; lašt hören, govóri, da
slíšim; sein Leben —, vmréti

- poginiti; Uder —, kri spustiti, pušćati.
- Laffen, *v. n.* vdáti se, pristáti se; gut —, vdáti se, dobro stati; baš lást niht, to se ne pristojí; baš lást sích, se dá, je mogóče; eš lást, alš ob . ., vídi se, kakor . .
- Lässig, *a.* lén, léniv, nemären, kesen; — feit, *f.* lénost, lénóba, lénivost, nemárnost.
- Lästlich, *a.* odpustljiv.
- Lästreich, *n.* mladica.
- Läst, *f.* breme, butara, tovor, teža; zur — sein, na potu biti; einem etwas zur — legen, kogar česar kriviti od obkriviti; zur — fallen, nadlégo dělati. [tovórni.
- Lästbar, *a.* (von Thieren) nosen.
- Lasten, *v. n.* težiti, obtežováti, pritisćati, tlačiti.
- Lasten, *n.* opáćina, napáka, zlóst, spaćnost; pregrěha.
- Lästere, *m.* psováec; klevec, preklinjavec; osirávec.
- Lasthaft, *a.* opak, zločést, zlosten, napćen, prégrěšen, zloćinski; — igfeit, *f.* opakost, zlostnost, napćnost, pregrěšnost. [tnica; osirávka
- Lästerei, *f.* psovalica; kleve-
- Lästerei, *a.* sramóten; opak, preklinjávski. [dóben jezik.
- Lästern, *n.* — zunge, *f.* hu-
- Lästern, *v. a.* psováti, zmerjati, opsováti, ozmérjati; kleti, preklinjati.
- Lästerschrift, *f.* psovka.
- Lastthat, *n.* zloćinstvo, pregrěha, opáćina.
- Lastung, *f.* psovánje, zmer-
- janje; psost, ogovór, napád; kletje, kletva, kletvica.
- Lässig, *a.* siten, sitosten, dosáden, težek, mućen, nepriľćen; — feit, *f.* sitnost, dosádnost, mućnost.
- Lastpferd, *n.* tovórni konj.
- Lastthier, *n.* tovórna živína.
- Lastträger, *m.* tovórnik; — in, *f.* tovórnica.
- Lastwagen, *m.* težki vóz.
- Last, *m.* azúr; — blau, *a.* azuren, blankiten. [latinski jezik.
- Latéin, *n.* latínšina, latinica,
- Latéiner, *m.* latinec.
- Latéinisch, *a.* latinski; die — e Kirche, rimska od. zapádna cerkva.
- Latérne, *f.* lućirna, svěćilnica.
- Laternenmacher, *m.* lućirnar.
- Laternenträger, *m.* světič.
- Latínisieren, *v. n.* polatinšováti, latínšiti.
- Latte, *f.* laptá, letva; prekla.
- Latten, *v. a.* laptati, letvati, letve pribijati. [vnjak.
- Lattenbohrer, *m.* letvinjak, leto-
- Lattenwerk, *n.* laptovje, letvojve.
- Lattich, *m.* loćika.
- Latwerge, *f.* moćic.
- Laß, *m.* arnoš, perslik; Hofen —, dverice, durice; (im Hüttenwesen) pregráda.
- Lau, *a.* mlaćen, mlahen, mlahan, mlahov. [mladje.
- Laub, *n.* listje, lepénje, vije,
- Laubbusch, *m.* vejnik.
- Laube, *f.* sěnica, loka, lopa.
- Lauberhütte, *f.* svetišće, sveto šotorišće (pri židóvih).
- Lauberhüttenfest, *n.* podlópna oblětnica, praznik šotorov.

- Laubfrosch, *m.* rega, vega, ve-gavica, zelena žaba.
 Laubholz, *n.* listnato dréve.
 Laubicht, *a.* listast, lepenast.
 Laubig, *a.* listnat, lepenat.
 Laubwerk, *n.* listje, mladje, le-pénje, vije, biéje.
 Lauch, *m.* luk.
 Lauer, *m.* (Treberwein) tropin-šnica, patoki, patoka.
 Lauer, *f.* preža, prežba, pazba; auf der — sein, stéhen, prežati, paziti.
 Lauerer, *m.* prežár, pazbenik.
 Lauern, *v. n.* prežati, prežiti.
 Lauf, *m.* ték, bég; (Flintenlauf) cév; (bei den Sägern) noga; (Fortgang) naprédek; noch im — e dieser Woche, še tega tédna, še v tim tédnu; das ist der — der Welt, takov je svét.
 Laufbahn, *f.* tékavnica, tékališče, tékáj; (Lebenslauf) žitek; žitje.
 Laufen, *v. n.* téci, tékati, bėzati, bėgati, dirjati; (fließen) téci; (entlaufen), vjiti, pohėgniti; (läufig sein) pojati se, goniti se; das läuft wider . . . , to je proti; Gefahr —, v ne-várnosti biti; Sturm —, napásti, navaliti, juriti včiniti, das läuft auf eins hinaus, to je vse jedno.
 Laufen, *n.* ték, bég, dir; tėkanje, bėganje, dirjanje.
 Laufer, Läufer, *m.* tėkavec, tėkún; — in, *f.* tėkávka; (in der Musik) preláz.
 Lauffeuer, *n.* tėkóci ogenj.
 Laufgraben, *m.* prekóp, rov.
 Laufhund, *m.* hert.
- Läufig, Läufig, *a.* pojaten, v buku; — sein, pojati se, bu-kati se, goniti se.
 Laufzettel, *m.* razpis.
 Läugbar, *a.* tajiven.
 Lauge, *f.* lúg. [v lugu močiti.
 Laugen, *v. a.* lužiti, žehtati, Laugenartig, Laugicht, *a.* lugast, lugovit.
 Laugenasche, *f.* lužina, pepél.
 Laugenfaß, *n.* žehtnjak.
 Läuigen, *v. a.* tajiti, vtajiti, za-tajiti, nikati, zanikati; — *n.* tajeenje, nikanje.
 Läuigkeit, Läuigkeit, *f.* mla-čnost, mlačina; fig. merzlina.
 Lautlich, *a.* mlačen, mlahav.
 Laune, *f.* volja, čúd; die — *n.* muše; guter — sein, dobre od-židane volje biti. [volje.
 Launig, *a.* vesél, šaljiv, dobre Launisch, *a.* zlovóljen, hudo-vóljen, merčen, čuden.
 Laus, *f.* úš, vėš; — *chen, n.* úšica, úška. [prežati.
 Lauschen, *v. n.* slušati, poslušati;
 Lausethamm, *m.* gosti česávník od. glavnik. [bolėzen.
 Lausethrankheit, *f.* usívica, usíva
 Lausethraut, *n.* usíva trava, usívec.
 Lausen, *v. a.* usóvati, usi iskati.
 Lauspulver, *n.* maža za usi.
 Lauserei, *f.* usóvanje, iskánje usi.
 Lausethucht, *f.* usíva bolėzen, usívica.
 Lausig, *a.* usív, usljív.
 Lauswenzel, *m.* usívec.
 Laut, *m.* glás, zvúk.
 Laut, *a.* glasen; glasovit; mit — er Stimme, glasno, na glás; — werden, razglasiti se.
 Laut, *ppr.* poleg; po.

- Lautbar, *a.* znán, očiten, očeviden.
- Laute, *f.* varito, lutnja.
- Lauten, *v. n.* glasiti se, zvučeti.
- Läuten, *v. a.* zvoniti, pozvoniti, pozvónjati; Sturm —, zvon tirati.
- Lautenist, *m.* lutnjenik.
- Lautenmacher, *m.* lutnjár.
- Lauter, *a.* čist; svetel; hister; gol; sám; (nihté als) zgólj, samo; es ist — Gold, vse je samo zlato; es sind — Lügen, vse je gola laž; —feit, *f.* čistost; bistrost; istinitost.
- Läutern, *v. a.* čistiti, očistiti; céditi, precéditi; bistriti, razbistriti. Iglaskovánje.
- Lautirmethode, *f.* zvukovánje.
- Lauwarm, *f.* Lau.
- Lava, *f.* lava.
- Lavendel, *m.* sivka.
- Lavendelölhl, *n.* speknárdno olje.
- Laviren, *v. a.* zvijati, krivíti.
- Lavine, *f.* plaz, plazovina.
- Laxiren, *v. a.* čistiti, očistiti; — *v. n.* dristati, liti, dristlo iméti.
- Laxirmittel, *n.* drista, čistilo.
- Lazareth, *n.* bolnišnica.
- Lazur, *f.* Lasur.
- Leben, *v. n.* živéti, žiti; (Kümmerlich) životáríti; (sich betragen) obnášati se, vladati se; (sich wo aufhalten) prebívati, stanováti; so wahr ich lebe, tako mi života, pri moji duši.
- Leben, *n.* živlénje, žitje, živobítje, život, živétje; (Lebhaf-tigkeit) živost.
- Lebendig, Lebend, *a.* živ.
- Lebelang, *ad.* do smerti, vse žive dni.
- Lebensart, *f.* živétje, način živlénja; fig. obnášanje. [zam.
- Lebensbalsam, *m.* životvórni bal-
- Lebensbeschreiber, *m.* življenjopisec, životopisec.
- Lebensbeschreibung, *f.* življenjopisje, životopis.
- Lebensgefahr, *f.* glavna nevarnost, smertna nevarnost.
- Lebensgröße, *f.* narávska veličina.
- Lebenskraft, *f.* móč životvórna.
- Lebenslang, *f.* Lebelang.
- Lebenslauf, *m.* živlénje, žitek, živobítje.
- Lebenslicht, *n.* život, življenje; das — ausblasen, živlénje vzeti, vbiti, ob život pripraviti. [zrak živlénja.
- Lebensluft, *f.* životvórni zrak.
- Lebensmittel, *n.* živež, jestvina, jestivo, jedilo, hrana.
- Lebensordnung, *f.* treznost, red živlénja.
- Lebensregel, *f.* pravilo živlénja.
- Lebensstrafe, *f.* smertna kazen.
- Lebenswandel, *m.* žitje, živétje, živostánje. [—, do smerti.
- Lebenszeit, *f.* živobítje; auf die
- Leber, *f.* jetra.
- Leberflecken, *pl.* šinje, ikre.
- Lebersucht, *f.* bolézen na jetrih.
- Leberwurst, *f.* jeternica.
- Lebewohl, *n. z.* Bogom, z Bogom ostáni, srečno, srečno hodi; — sagen, ločiti se.
- Lebhast, *a.* živ, živáhen, živéčen, buden; — igkeit, *f.* živost, živáhnost, živéčnost.
- Lebkuchen, *f.* Pfefferkuchen.

- Lebloš, *a.* mertev, mertyčen, neživ. [ličnost, neživost
 Leblofigkeit, *f.* mertvost, mert-
 Lebtage, *f.* živi dnevi. [dni.
 Lebzeiten, *pl.* bei meinen —, moje
 Lechzen, *v. n.* (vor Durst) zevati.
 goréti, vmirati od žeje; nač
 etvaš —, kopernéti od hre-
 penéti po čem; die Erde lech-
 zet, zemlja zeva od. poka od
 suše.
 Leck, *a.* prebit, razpókel; raz-
 súšen; — *m.* poklina, špranja,
 rega, razpórek.
 Lecken, *v. a.* lizati, oblizováti,
 oblizniti; — *v. n.* curiti,
 kapljati, teči, cankati.
 Lecker, *m.* lizáč, lizún, lakom-
 než, sladkosnédež; — *in, f.*
 sladkosnéda, lizávka, lakóm-
 nica.
 Leckerbissen, *m.* sladčica, oblizek.
 Leckerei, *f.* lizanje, lakomstvo,
 sladka jéd.
 Leckerhaft, *a.* tēčen, sladek;
 (von Personen) lakomen, slad-
 kosnéden; — *igčeit, f.* la-
 komnost.
 Leckermaul, *f.* Lecker.
 Lection, *f.* nalóga.
 Lektüre, *f.* berilo, čitanje.
 Leder, *n.* usnje, usnjo, kerzno.
 Lederapfel, *m.* kosmáč.
 Lederer, *m.* usnjár; — *in, f.*
 usnjarica. [žami.
 Lederhandel, *m.* trgovina s ko-
 Lederhändler, *m.* kozar.
 Ledern, *a.* usnjén, usnjat.
 Lederwaare, *f.* usnjina.
 Lederwerk, *n.* kože, kožnina,
 usnjarina; — *statt, f.* usnjár-
 nica.
- Lebig, *a.* sebiten; neoženjen;
 neomóžena; (leer) prazen, iz-
 práznjen; próst; — *er* Stand,
 sebitni stan. [próstota.
 Lebigkeit, *f.* sebitnost; praznost;
 Lebiglich, *ad.* zgólj, samo, clo.
 Leer, *a.* prazen, prazden; púst,
 gol; — ausgehen, nič ne do-
 biti; *fig.* minljiv.
 Leere, *f.* praznost, praznina,
 praznóta; minljivost.
 Leeren, *v. a.* prazniti, izprázniiti,
 izpraznovati.
 Leese, *f.* ustnica.
 Legat, *n.* zapis, pripís; — *m.*
 poslanec, poslaník; — *ion, f.*
 poslánstvo.
 Legen, *v. a.* položiti, postaviti,
 djati, vreči, polágati, devati;
 Eier —, jajca nesti; an den
 Tag —, pokazati, kazati, na
 znanje dati, očitováti; sich
 —, *v. r.* leči, vleči se, le-
 žat iti; (aufhören, still werden)
 premókniti, prestáti, henjati,
 potihniti; sich auf etwaš —,
 si kar v már vzeti; in die
 Hände —, izporóčiti, v roke
 dati; den Grund zu etwaš —,
 kar osnováti; Hand anš Werk
 —, prijéti se od. lotiti se
 posla; das Getreide hat sich
 gelegt, žito je poléglo.
 Legende, *f.* sveta povést, legénda.
 Legezeit, *f.* nešnja.
 Leghenné, *f.* nosna kokóš, kura.
 Legion, *f.* četa, polkova; (eine
 große Menge) tina, kardélo.
 Legiren, *v. a.* zapisati, vporóčiti,
 ostáviti, voliti; mēšati rude.
 Legirung, *f.* mēšanje rúd.
 Legislatur, *f.* zakonotvórstvo.

- Legitimiren, *v. a.* posvědčiti; svoje pravo do česar izkázati.
- Lehde, *f.* puša, ledina.
- Lehen, Lehn, Lehngut, *n.* lastnina, povlastnina, vžitek, najem; (Darlehen) posodilo, posojilo.
- Lehenbar, Lehnbar, *a.* povlasten, povžiten, feudalski, najémno.
- Lehenbrief, Lehenšbrief, *m.* najémno od feudalsko pismo.
- Lehenfrau, Lehenšfrau, *f.* najémovnica; vlastnica.
- Lehenherr, Lehenšherr, *m.* najémovnik; vlastnik (feuda).
- Lehenšmann, *m.* najémnik.
- Lehenšrecht, *n.* najémno od feudalsko pravo.
- Lehenträger, *f.* Lehenšmann.
- Lehenwesen, *n.* mitijstvo.
- Lehenzins, *m.* najémšina; mito.
- Lehm, *m.* il, ilovica, glinja, ilováča.
- Lehmern, *a.* ilnat, ilovnat, glinjen.
- Lehmgrube, *f.* ilovnica, glinjšče.
- Lehmicht, *a.* ilast, glinjast.
- Lehmig, *a.* ilovnat, glinjovit.
- Lehmwerk, *n.* ilovje, glinjavina, ilovnina.
- Lehnē, *f.* naslonilo, naslón, naslónba, podpóra; (Abhang) stermina, klanec, reber, nadol.
- Lehnen, *v. a.* naslóniti, prislóniti; — *v. n.* slonēti, poslánjati, podpérati se, prislónjen biti; sč —, *v. r.* naslóniti se, podprēti se, podpérati se.
- Lehnen, *f.* Leihen. Is slonilom.
- Lehnstuhl, *m.* stol s habami od.
- Lehr, *m.* kalúp, podoba; — *r, a.* nauēni, pouauēni.
- Lehramt, *n.* učiteljstvo, uēništvo.
- Lehranstalt, *f.* učilišče, slovstveni zavod.
- Lehrart, *f.* učba, učiba.
- Lehrbegierde, *f.* ukazēlnost, navkožēlnost. lzēljen.
- Lehrbegierig, *a.* ukazēljen, navkožēljen.
- Lehrbegriff, *a.* navka, nauēni izráz.
- Lehrbursch, *m.* uēnec.
- Lehre, *f.* úk, uēenje, nauk, navka; (Modell) kalúp, podoba. Iučivati.
- Lehren, *v. a.* učiti, naučiti, podučiti.
- Lehrer, *m.* učitelj, uēenik; — *in, f.* učiteljica, uēenica.
- Lehrgebäude, *n.* učilišče; fig. učebna sostáva. [navk.]
- Lehrgehd, *n.* uēnina, plača za učba.
- Lehrherr, *m.* gospodar.
- Lehrjahr, *n.* leto uka od uēenja.
- Lehrjunge, — *ling, f.* Lehrbursch.
- Lehrkörper, *m.* učiteljstvo.
- Lehrmädchen, *n.* uēenka.
- Lehrmeister, — *in, f.* Lehrer, — *in.*
- Lehrreich, *a.* podučēn, podučiven, ukapóln.
- Lehrsaal, *m.* učivnica, učilnica.
- Lehrsaß, *m.* pravilo, načelo (v navkah). [prislóvo.]
- Lehrspruch, *m.* izrék, prislóvica.
- Lehrstand, *m.* učiteljski stán od stališ.
- Lehrstuhl, *m.* stolica učiteljska.
- Leib, *m.* tělo, život, truplo; (am Hemde) stán, krilo; (Rumpf) trúp; gesegneten — eš, nosēča biti; bei — e nicht, Bog obvári od prenēsi.
- Leibarzt, *m.* životni lékár od vráč. [opásek.]
- Leibbinde, *f.* pás, pojás, paša,

- Leichen, *n.* tělovník, perslik; mojderc.
 Leibeigen, *a.* sužen, poroben, nevoljniški; — *schaft, f.* sužnost, nevoljništvo, robstvo.
 Leibeigene, *m.* sužen, nevoljnik, rob; — *f.* nevoljnica.
 Leibesbeschaffenheit, *f.* tělesná náráva. [naslědnik.
 Leibeserbe, *m.* rojen dědič od.
 Leibesfrucht, *f.* plód, břeme.
 Leibesgaben, *pl.* tělesní daróvi.
 Leibesgebrechen, *n.* tělesen nedostátek. [zrást.
 Leibesgestalt, *f.* postáva, stás,
 Leibesjorge, *f.* skerb za život.
 Leibesessen, *n.* naj ljubši jěd.
 Leibesstrafe, *f.* tělesná kazen.
 Leibesübung, *f.* udováda, udovárnost. [boja.
 Leibfarbe, *f.* polt; naj ljubši
 Leibgarbe, *f.* tělesná straža.
 Leibgardist, *m.* tělesní strážár.
 Leibgürtel, *f.* Leibbinde.
 Leibhaft, — *ig, a.* tělesen, životen; sám, živ, vlasten.
 Leibig, *a.* tělnat.
 Leibjäger, *m.* osobní ob. životní lovec ob. strělec.
 Leiblich, *a.* tělesen, tělověn; vlasten, pravi. [hódki.
 Leibrenten, *pl.* dosmětní doleibroč, *m.* kurka.
 Leibschaden, *m.* kila.
 Leibstuhl, *m.* odsěbnica.
 Leibwache, *f.* tělesná straža.
 Leibwurm, *m.* glista. [loko.
 Leich, *m.* ikra; — *dorn, m.* kurje
 Leiche, *f.* merlič, merto tělo, merto vála; pogrěb, pokóp.
 Leichen, *v. n.* ikriti, leči (od rib).
- Leichenbegängniß, *n.* pokóp, pogrěb, sprevád, pogrěbsína.
 Leichenbegleitung, *f.* pogrěbci, sprevád pogrěbni. [grěb.
 Leichenbitter, *m.* zovčín na pogrěbenessén, *n.* sedmína, pogrěbsína.
 Leichengerüst, *m.* merto váški oder.
 Leichenpredigt, *f.* pogrěbna besěda.
 Leichenstein, *m.* nadgróbje, nadgróbník, nadgróbní kamen.
 Leichenträger, *m.* pogrěbec, nosivec.
 Leichentuch, *n.* merto váški pert.
 Leichenwagen, *m.* merto váška kola, pogrěbni vóz.
 Leichenzug, *f.* Leichenbegleitung.
 Leichnam, *m.* merlič, merto tělo.
 Leicht, *a.* lahok, lehokóten, lobek; — *ad.* lahko, lahkič, zlahkoma.
 Leichtfertig, *a.* lahkomiseln, přesěrn; — *feit, f.* lahkomiselnost, přesěrnost.
 Leichtgläubig, *a.* lahkověren; — *feit, f.* lahkověrnost.
 Leichtigkeit, *f.* lahkota, lahkost, lehokótnost.
 Leichtsin, *m.* — *igfeit, f.* lahkomiselnost, větrěnost, neskěrb, lahkodúšnost.
 Leichtsinig, *a.* lahkomiseln, větrěn, neskěrběn, lahkodúšen. [žál mi je.
 Leid, *ad.* žal; eš tšut mir —,
 Leid, *n.* žal, žalost; žalóba, tuga; muka, nevolja, běda, zlo; krivica, krivnja; einem etwas zu — e tšun, komur kar žaloga zaděti ob. žalosti pripraviti, kogar uvrěditi; sčy

ein — es thun, raniti se;
 Liebe und —, dobro in zlo.
 Leiden, *v. n.* terpéti, preterpéti,
 prestáti, prenéstí; Schaden —,
 škodo terpéti, na zgubi biti;
 Hunger —, stradati.
 Leiden, *n.* terpljenje, muka.
 Leidend, *a.* terpéc, boléhen, bolen.
 Leidenschaft, *f.* strast, pohót, po-
 hótlost; — lich, *a.* strasten,
 pohóten.
 Leidentlich, *a.* znosen, preterpljiv.
 Leider, *m.* terpin, terpinec;
 — i. joj; Bogu žel! žali Bóg!
 Leidig, *a.* tužen, žalosten, ku-
 káven; opak, zlóčest; er ist
 der — e Teufel, je sám zlodej
 iz pékla.
 Leidlich, *f.* Leidentlich. [žalosten.
 Leidtragend, *a.* tužen, nevoljen,
 Leidwesen, *n.* žalost, muka, gor-
 kóst; zu meinem groffen —,
 na veliko moje žalost.
 Leier, *f.* lajna, varíto; fig. die
 alte —, stara písen, staro-
 dávní kolóvrat.
 Leiermann, *m.* lajnar.
 Leiern, *v. n.* lajnati, gosti.
 Leihen, *v. a.* posódití, posoje-
 váti, v posód datí. [vec.
 Leihher, *m.* posodítelj, posojevá-
 teihhaus, *n.* posodovávnicá, po-
 sodivnicá.
 Leihkauf, *m.* zadávek, likof.
 Leim, *m.* kléj, kelje, kelih; Vo-
 gel —, lep, ljép, lím.
 Leimen, *v. a.* keljiti, klejati,
 ljepiti, prikéljiti, prilépati.
 Leimicht, *a.* klejast, keljast,
 klejkij, lepiv.
 Leimig, *a.* klejnat, ljepkij.
 Leimruthe, *f.* limanc, vejica.

Lein, *m.* lán, lén, predlo.
 Leinacher, *m.* — feld, *n.* laníšce,
 predlišce.
 Leine, *f.* verv, vože, sredeK.
 Leinen, *a.* lanén, platnén, —
n. (leinenes Garn) predivo;
 (— es Zeug) lanína, platnina.
 Leinöhl, *n.* lanéno olje. [lán.
 Leinsamen, *m.* lanéno sème,
 Leintuch, *n.* rjuba, plahúta.
 Leinwand, *f.* platno, pert; —en,
a. platnén, pertén.
 Leinwandhandel, *m.* tergovína s
 platnam.
 Leinwandhändler, *m.* platnár.
 Leinweber, *m.* tkavec, tkalec.
 Leise, *a.* tih, rahel, lagan; ein
 — s Gehör, *n.* tanek sluh;
 — treter, *m.* ogledúh.
 Leiste, *f.* letvica, lata, spojka;
 (am Wagen) lestvica; (beim
 Tuche) kraj, okrájek.
 Leisten, *m.* kopíto.
 Leisten, *v. a.* deláti, storiti, vči-
 niti, spolniti, narediti; Fol-
 ge —, vbogati; Dienste —,
 služiti, pomáhati; einen Eid
 —, zapriséci, priséči, za-
 kléti se; Genüge —, zadó-
 stiti, zadovoljiti.
 Leisten Schneider, *m.* kopítar.
 Leistung, *f.* dělo, včín; priséga.
 Leitband, *f.* Leitseil.
 Leiten, *v. a.* voditi, rokovó-
 diti, vladati, vížati, peljati,
 ravnáti, uprávljati, napelje-
 váti.
 Leitend, *a.* uvóden.
 Leiter, *f.* Führrer. tra, leznica.
 Leiter, *f.* lestvica, lestva, loj-
 Leiterpflanze, *f.* klím, stopnja.
 Leiterwagen, *m.* kola, grote.

- Leitfaden, *m.* fig. povód, navód.
 Leitfeil, *n.* vojka, vajet.
 Leitstern, *m.* severna zvezda.
 Leitung, *f.* vodstvo, vodítva, vladanje, ravnanje, upravljanje. [bók.
 Lende, *f.* lednica, ledje, ledovje.
 Lendenstuh, *a.* prebijen bók, hrom.
 Lendenwurz, *f.* ledvičnik.
 Lenken, *v. a.* voditi, rokovoditi, obrniti, obračati, ravnati, vladati, nagñiti, napótiti.
 Lenksam, *a.* gibčen, vbogljiv, slušljiv, gibek; — leit, *f.* gibčnost, vbogljivost, slušljivost.
 Lenkfeil, *f.* žügel.
 Lenz, *a.* spomlád, pomlád, vigred, predljeje; — monat, *m.* márc, sušec. [voris.
 Leopard, *m.* risa, riséna, leberche, *f.* škerjavec, ševa, go-liber.
 Leichenbaum, *f.* Lärche.
 Leichenfalk, *m.* ostríž. [cev.
 Leichenfang, *m.* lov škerján-bernbegierde, *f.* ukoželjnost, navkoželjnost.
 Leirnbegierig, *a.* ukoželjen, navkoželjen.
 Lerne, *v. n.* učiti se; — be, *m.* učéneć.
 Leser, *f.* bratva, branje, bera, bernja, pobiranje; Wein—, tergátva, bendima.
 Leserart, *f.* čítáva, način branja.
 Lesebuch, *n.* čítanka, branje, berilo.
 Lesen, *v. a.* (sammeln) kupiti, skupljati, brati, zbirati; (rei-
- nigen) trèbiti, čistiti, prebírati. [štetí; Collegien —, učiti.
 Lesen, *v. a. u. n.* brati, čitati, Lesenewerth, *a.* čitanja vrèden.
 Lesepult, *n.* čitovnják.
 Leser, *m.* čítatelj, bravec, števec; (Sammler) berač, pobirač, bernjávš; — in, *f.* čitateljica, bravka; (Sammlerin) beračica, berákinja, bernjávslja. [števlijv.
 Leserlich, *a.* čítateln, braven.
 Leserzeit, *f.* branje, bratva, bendima, bendiva, tergátva.
 Letten, *m.* glinja, il, ilovica, mül.
 Letter, *f.* pisme, pisménka, slovo. [nat, mulast.
 Lettig, *a.* glinjast, ilnat, ilovčt, *a.* poslèdnji, slèdnji, skrájni, zadnji; zu guter —, slèdnjič, poslèdnjič, zadnjič, na slèdnje.
 Lettens, Letzhin, *ad.* nedávno, unkrat, pred kratkim.
 Leuchte, *f.* svétilo, léva.
 Leuchten, *v. n.* svétiti, svétiti se, sjati, sjati se, sijati; daß Wetter leuchtet, dernice igrajo; einem —, svétiti od. posvétiti komur. [goréc.
 Leuchtend, *a.* svétloben, svítel.
 Leuchter, *m.* svéčnik, svéčnják; — stuhl, *m.* svéčnikov podstávník.
 Leuchtkugel, *f.* goréča kroglá.
 Leuchthurm, *m.* prelúka, svétílnik.
 Leumund, *m.* pošténje, dobro ime; einen bösen — haben, ogovárjati, osírati, klevetáti.
 Leute, *pl.* ljudi, ljudje, svét; unter die — bringen, razglasiti.

- Leutescheu, *a.* pláh, odljuden.
 Leuteschinder, *m.* odértnik, silnik.
 Leutfelig, *a.* vljuden, prijázen, priljuden; — feit, *f.* vljudnost, priljudnost.
 Levit, *m.* levít; einem die — en lesen, okrégati kogar.
 Levitisch, *a.* levitski.
 Leviton, *f.* Wörterbuch.
 Leyer, *f.* Leier.
 Licentiat, *n.* dopušćenje.
 Licitation, *f.* dražba.
 Licitiren, *v. a.* na dražbi kupiti.
 Licht, *n.* světlost, světloba, svit, světlo; Kerzen —, luč; (Kerze) svěča; (Leuchte) světlo; ans — kommen, na dán, na světlo priti; an das — bringen, na dán, na světlo spraviti; einen hinter das — führen, preváriti kogar; einem im — e stehen, zaslánjati komur luč.
 Licht, *a.* svétel, svítel, jasen, bister, veder; (nicht die) rédek.
 Lichtarbeit, *f.* dělo pri svěči.
 Lichtbraun, *a.* světlorujáv.
 Lichten, *v. a.* razjásniti, razsvětli, razdaniti; (den Anker) vzdigati, vzdigniti, vzdíči; den Wald —, posékati od. izsekati les.
 Lichter, *m.* barkáča.
 Lichterloh, *a.* plameněč, svétel; — *ad.* s plamenam; — brennen, plameněti, žarěti, na ves ogenj gorěti.
 Lichtform, *f.* kalup za svěče.
 Lichtfreund, *m.* světloberber.
 Lichtgelb, *a.* světložólt.
 Lichtgießer, *m.* svěčár.
 Lichtgrau, *a.* světlosiv.
 Lichtmesse, *f.* svěčnica.
 Lichtmesser, *m.* světloměr.
 Lichtpuge, — scheere, *f.* vternjálec, vternjálek, vternjáča.
 Lichtpußer, *m.* vternjávec.
 Lichtroth, *a.* světločelén.
 Lichtscheu, *a.* ponigláven; světlobojěč.
 Lichtschirm, *m.* sěničlo.
 Lichtschuppe, *f.* otérnjek, otrének.
 Lichtstrahl, *m.* žár, žárk.
 Lichtstreifen, *m.* žarěčnost.
 Lichtvoll, *a.* svétel, presvétel, sjajen, jasen.
 Lieb, *a.* drág, mil, ljúb, ljubljen, prijěten; — haben, ljubiti; — gewinnen, za ljubo vzeti.
 Liebaugeln, *v. n.* namigávati, pomežovávati, zaljubljeno se gledati.
 Liebchen, *n.* ljubica, draga, ljubóvница, ljubka, ljubljénka, ljubímka; mein —, duša moja, draga moja, serce moje.
 Liebden, *Gw.*, vaša dragost.
 Liebe, *f.* ljubězen, ljubav; milost, dragost. [kovanje].
 Liebesi, *f.* ljubkovánje, mil.
 Liebestn, *v. n.* ljubkovati, dragovávati, milkovávati. [dragovávati].
 Lieben, *v. a.* ljubiti, milovávati.
 Liebeswürdig, *a.* ljubězniv, ljubězen; — feit, *f.* ljuběznivost, ljuběznost.
 Lieber, *ad.* rají, rajši; ich möchte — sterben, rajši bi vmerl; du bist mir —, ti si mi ljubši od. drajši.
 Liebes-, *a.* zaljubljen, ljuven.
 Liebesangelegenheit, *a.* zaljubljen, od. ljuven posel.

Liebesblick, *m.* zaljubljen pogled.
 Liebesbrief, *m.* zaljubljen list.
 Liebesdienſt, *m.* ljubézen, ljubav.
 Liebeserklárung, *f.* očitovánje od. obstanje ljubézni.
 Liebesgeſchichte, *f.* povéſt od zaljubljenih.
 Liebesmaſſl, *n.* bratovska miza; — Chriſti, poſlédna večérja; ſveto télo. [dobri čin.
 Liebeswert, *n.* hogoljubno délo.
 Liebevoll, *a.* ljubéznív, póln ljubávi.
 Liebhaber, *m.* ljubljenik, ljubóvnik, ljubímec, jubec, dragi, hotívec; — ei, *f.* ljubovánje, ljubováſtvo; — in, *f.* ljubljenka, ljubka, ljubóvница, ljubímka, draga, ljubljenica.
 Liebſofen, *v. a.* njegováti, laſkati, dragováti, milováti, dobrikati.
 Lieblich, *a.* ſladek, mil, milen, prijéten, vgoden; — ſeit, *f.* ſladkoſt, ſladkóta, miloſt, milina, ljubdnost, ſlaſt.
 Liebſing, *m.* ljubímec, ljubljénčič, ljubljénec, ljubčéek.
 Liebſingsádee, *f.* naj drajši miſel.
 Liebſoß, *a.* nemiloſerden, tverd, nemiloſten; — igfeit, *f.* nemiloſerdje, nemiloſerdnoſt.
 Liebſreich, *a.* blág, ljubéznív, blagodáren, blagodáten.
 Liebſreiz, *m.* milota, milina, dragoſt, lépota; ličnoſt, mičnoſt.
 Liebſreizend, *a.* milen, dragosten, lép, ličen, mičen.
 Liebſchaft, *f.* ljubovánje, znanje.
 Liebſte, *f.* draga; žena, zaróč-

nica; — r, *m.* drag; móž, zaróčnik.
 Lied, *n.* péſma, pésem, péſen, pévka, popévka; ein — anſtimmen, zapéti; — ſten, *n.* pésmica, popévka.
 Lieberbuch, *n.* pésmarica.
 Lieberdichter, *m.* pésmár.
 Liedlich, *a.* nemáren, nemarljív, zanikern, lén, lénív; razúzdán, zli; — ſeit, *f.* nemár, nemárnoſt, nemarljivoſt, zanikernoſt, lénost, lénoba; razúzdanoſt, zloča.
 Liedertafel, *f.* pevſka družba.
 Liedlichn, *m.* mezda, dnina.
 Lieferant, *m.* previdnik, obſkerbnik.
 Liefern, *v. a.* previditi, dati, dajati, nabaviti, preſkerbétí, nabáviti, obſkerbétí; eine Schlaecht —, biti se, pobíti se.
 Lieferung, *f.* previdjenje, nabávjenje, obſkerbjenje, dovoz.
 Liegen, *v. n.* ležati; (von Stádtén) biti, ležáti, ſtati; auf den Knien —, klečáti; — laſſen, puſtiti, ne pobráti; auf den Tod —, k ſmertí holan biti; ein wenig —, poléžati; am Rücken —, znak ležáti; — r. i. eſ liegt ničtſ daran, nič ni zató; eſ liegt bei ihm, pri njemu je; eſ liegt vor Augen, očitno je.
 Liegend, *a.* ležé; poſtávljen.
 Lieutenant, *m.* poróčnik, pódſátnik.
 Lilie, *f.* limbar, lér, lilja.
 Liliens, *a.* limbarjev; — weiß, *a.* hél kot limbarjev cvét.

- Limonade, *f.* limonáda, lemo-
náda.
 Limone, *f.* lemóna, limóna.
 Linde, *f.* Lindenbaum, *m.* lipa;
eine kleine —, lipica.
 Lindenbast, *m.* lipov lič, liko.
 Lindenblüthe, *f.* lipov cvět, lipo-
vec.
 Lindenholz, *n.* lipovina, lipov lës.
 Lindern, *v. a.* polájšati, zláj-
šati, poléhčati, oblájšati;
utěšiti, pomiriti.
 Linderung, *f.* polájšanje, obláj-
šanje, polájšek; utěha.
 Lindwurm, *m.* pozój, zmáj, dra-
kón. [gávník.
 Pineal, *n.* plajstro, čertilo, smu-
lineamente, *f.* Šestřtězúge.
 Pinie, *f.* čerta, čertica, redek,
pruga; versta.
 Pinienſchiff, *n.* redna ladja.
 Pinientruppen, *pl.* redne čete.
 Piniren, *v. a.* čertiti, načertiti,
čertati, čerte potěgniti od-
dělati.
 Pině, *a.* lěv; — e Seite, naliče,
lěva strana; — händig, *a.* lě-
vičen; — händige, *m. u. f.* lě-
vičnik, lěvičnica; — ſeitig, *a.*
nalěven; — erſeits, *ad.* na
lěvo, na lěvo roko, v lěvo;
— s ſein, lěvák biti. lěica.
 Pinſe, *f.* leča; eine kleine —, le-
Pinſenaſter, *m.* lečičše.
 Pinſenförmig, *a.* lečast, lečovít,
leči podoběn.
 Pinſenſtroh, *n.* lečovna, lečovína.
 Pippe, *f.* ustnica, ustna; šoba.
 Puppenlaut, *m.* ustničko pisme.
 Liquidation, *f.* razračumovanje.
 Pipſeln, *v. n.* šumljáti, šeptáti.
 žuborěti, žamóriti, šuštěti.
- Liſt, *f.* kovárstvo, varka, zvi-
jáštvo, prevěra, liškina.
 Liſte, *f.* listina; popis.
 Liſtig, *a.* kováren, liški, zvit,
prekánjen, prebrisan.
 Litanei, *f.* litanija.
 Litterariſch, *a.* književen, slo-
vstven, pisměnski.
 Litterat, *m.* književnik, pisme-
nik, knjižnik. [pisměnstvo.
 Litteratur, *f.* knjižestvo, slovstvo.
 Lithograph, *m.* kámpopisec.
 Lithographie, *f.* kámpopis, kámpo-
notisk; — anſtat, *f.* kámpo-
tiskárnica. [gija.
 Liturgie, *f.* obredništvo, litur-
gie.
 Livree, *f.* opráva služebniška.
 Lob, *n.* hvála, pohvála, dika.
 Lobbegierde, *f.* hvaličnost, hva-
ložělnost. [ložěljen.
 Lobbegierig, *a.* hvaličěn, hva-
ložěn, *v. a.* hvaliti, slaviti, di-
čiti.
 Lobenswürdig, *a.* hvalevrěden.
 Lobeſerhebung, *f.* pohvála, po-
slávějenje.
 Lobgedicht, — gefang, — lied, *n.*
hvalnica, hvalna pěsem.
 Lobhudeſn, *v. a.* hvalisati. [vec.
 Lobhuder, *m.* hvalivec, hvalisa-
tel.
 Loblíč, *a.* slaven, hvalevrěden.
 Lobpreiſen, *v. a.* hvaliti, slaviti,
razslávějati, povelčováti, di-
čiti. [sěda.
 Lobrede, *f.* pohvála, hvála, be-
lobredner, *m.* hvalitelj, slavitelj.
 Lobſingen, *v. n.* hvale peti, spe-
vati.
 Lobſpruch, *m.* hvála. [padež).
 Local, *m.* městnik, městělni.
 Locale, *f.* ſobnort.
 Loch, *n.* luknja; dupljo, šuplja;

- rupa, jama (Gefängniß) ječa, tannica; (Wunde) rana.
- Lõchelchen, *n.* luknjica, rupica, jamica.
- Lõchen, *v. a.* votliti, jamati, ver-tati, luknje dělati.
- Lõcherig, *a.* luknjast, jamast, jamičast, šupel, šupljikast.
- Lõche, *f.* koder, koderc, vitica.
- Lõchen, *v. a.* vabiti, vabováti, mamiti; ein Kind —, pesto-vati, Saare —, kodrati, ruditi lasje; sich — *v. r.* ko-drati se.
- Lõcher, *a.* rah, rahel; netvérd, nečvérst; fig. razújzdan, za-nikern; — machen, objúgati.
- Lõchig, *a.* kodrav, kodrat, rudast.
- Lõchpeise, *f.* zvižgalica.
- Lõchpeise, *f.* vaba, vabilo, na-stáva, mamilo.
- Lõchstimme, *f.* vabéči glás.
- Lõchvogel, *m.* vabič, vablénka, vabnica.
- Lõchung, *f.* lodba. [vozovlák.
- Locomotiv, *n.* hlapón, parovóz;
- Loderasche, *f.* perhálica, perhál, perháka, perhúta, žerjávica.
- Lodern, *v. n.* plamenéti, švigati, s zubljem goréti.
- Lõffel, *m.* žlica.
- Lõffelganß, *f.* žličarca.
- Lõffelgesteck, *n.* žličnjak.
- Lõffeltraut, *n.* žličnik.
- Lõffelmacher, *m.* žlicar.
- Lõgarithmuß, *m.* logaritem.
- Lõge, *f.* loža. [umoslõvec.
- Lõgik, *f.* umoslõvje; — er, *m.*
- Lõgisch, *a.* umoslóven. [črésla.
- Lõhbeige, — brúhe, *f.* strojnica,
- Lõhe, *f.* zubelj, plamen, žár; stroj, čréslo.
- Lõhen, *v. n.* plamenéti, žaréti; — *v. a.* strojiti, črésliti.
- Lõhgar, *a.* strojen s čréslom; izdèlan.
- Lõhgärber, *m.* strojbar, usnjár; — ei, *f.* strojbarija, usnja-rija; — in, *f.* strojbarica, usnjarica. [stroj.
- Lõhmühle, *f.* mlín za čréslo od.
- Lõhn, *m.* mēzda, plača, plačilo; mito, dár, darilo. [jémnik.
- Lõhnarbeiter, *m.* nadničár, na-Lõhnen, *v. a.* platiti, naplatiti, popláčati, oblagodáríti, po-verniti, povráčati, pomēzditi.
- Lõhnkutsché, *f.* najémna kočija; — r, *m.* najémni voznik, iz-vóznik.
- Lõhnkatei, *m.* najémni sluga.
- Lõhnung, *f.* mezda, plača, mito, mitnina.
- Lõich, *m.* ljulika, ljulka.
- Lõõb, *n.* vadlja, kocka, baja, sréčka (Schicksal) osóda, udes, sréča. [sréčkováti, sréčkati.
- Lõõsen, *v. n.* vadljati, kockati,
- Lõrbeerbaum, *m.* lavorika, lo-vorika.
- Lõrbeerblatt, *n.* lavorov list.
- Lõrbeere, *f.* lovor, lavor, lavo-rova jagoda.
- Lõrbeertranz, *m.* lavorik.
- Lõõ, *a.* odvėzan; próst, svobo-den; nepėven; razpušen, raz-úzdan; frisch darauf —, udri, udrite, hajdé. [odlėpiti.
- Lõõarbeiten, *v. a.* odtergati.
- Lõõbinden, *v. a.* odvėzati, raz-vėzati, rasrėšiti. [tergati.
- Lõõbrechen, *v. a.* odlomiti, od-Lõõbrennen, — drúcken, *v. a.* vstrė-liti, sprožiti, zažgati.

- Lüschén, *v. a.* gasiti, ogášati, vgasiti, pogasiti; (Geschriebe-
neš) brisati, izbrisati; — *v. n.* vgasniti, pogásniti, pogá-
šati se.
- Lüschbrand, *m.* ogórek, opálek.
- Lüschér, *m.* gasivec; brisáč.
- Lüschhorn, *n.* gasilnik.
- Lüschmittel, *n.* gasilo. [púznica.
- Lüschpapier, *n.* pivni papír, tra-
lose, *a.* zločest, malopriden,
zli, zanikern; (leichtfertig) pre-
šern; (nicht fest) ráh, rabel.
- Lüsegeß, *n.* řešilo, odkúp, odkup-
pnina.
- Lüsen, *v. a.* odvézati, razvézati,
odřešiti, razřešiti; razvozláti;
(Loßkaufen) odkúpiti, izkúpiti;
řešiti; Geld —, teržiti; ein Ge-
wehr —, zažgati, sprožiti,
vstrélti; Sünden —, odpú-
stiti gréhe; ein Räthsel —,
vgadati, vganjati, vganiti;
(von einer Einschränkung befreien)
osvoboditi, řešiti, znebiti.
- Lüserdürre, *f.* devetogóbnica.
- Lüsegeben, *v. a.* izróčiti; pustiti,
izpustiti.
- Lüsegehen, *v. n.* razvézati se, raz-
řešiti se; (von Gewehren) spro-
žiti se, podréti se, zažgati
se; auf einen —, napásti ob
loti se kogar, navaliti na
kogar; (den Anfang nehmen)
začéti se. [piti.
- Loßkaufen, *v. a.* odkúpiti, izkú-
Loßkommen, *v. n.* vjiti, vtečí,
vskočiti; spasiti se.
- Loßlassen, *v. a.* izpustiti, pustiti.
- Loßmachen, *v. a.* razvézati; odlé-
piti; odkléniti.
- Loßschlagen, *v. a.* odbiti, odrú-
piti; darauf —, pobíjati, raz-
sájati. [kováti, razkléniti.
- Loßschließen, *v. a.* odkléniti, od-
Loßsprechen, *v. a.* odvézati, odré-
šiti; osvoboditi.
- Loßprechung, *f.* odvéza, odré-
šenje; osvobódenje.
- Loßtrennen, *v. a.* odporjáti.
- Loßung, *f.* geslo, znak, znamje;
beséda, slovo.
- Loßungswort, *n.* geslo.
- Loßung, *a.* razvézanie; stréljanje;
(Loßkaufung) odkúp.
- Loßwerden, *v. n.* znebiti se, osvo-
bódití se; einer Waare —,
spečáti ob, zabarantáti blagó.
- Loßziehen, *v. n.* über einen —,
obrekováti kogar; lotiti se
kogar.
- Loth, *n.* libra, lóť; (zum Lü-
then) vár, varilo; spója (Blei
—, olovo, čerček, svinčnik.
- Löthen, *v. a.* variti, zvariti, za-
variti, spojiti. [sto zlato.
- Löthig, *a.* lotov; —es Gold, či-
Lothrecht, *a.* prostopáden, ra-
vnotézen.
- Lothje, Lothsmann, *m.* mornár.
- Lothtertube, *m.* kalín, potepúh,
smerkolín.
- Lothterie, *f.* lotrija.
- Löwe, *m.* oroslán, lav, lev;
ein junger —, lavič.
- Löwen-, *a.* oroslánov, lavov.
- Löwenartig, *a.* lavski, levu po-
dóben.
- Löwengrube, *f.* levnják, levnáč.
- Löwenjahn, *m.* mlíč. [lvica.
- Löwin, *f.* oroslánica, lavica, le-
Luchš, *m.* bistrovíd.
- Luchšaugen, *pl. fig.* bister víd,
ojstre oči.

Lucifer, *m.* danica; (Abendstern) večernica.
 Lücke, *f.* luknja, špranja, škerbina, rega, reža, razpoklina.
 Lückerbüßer, *m.* fig. dostávek, kerpa.
 Lüchtig, *a.* luknjast, špranjast, ckerbinast, rozpókel.
 Luder, *n.* merha, merhovína, cerklina, para.
 Lubern, *v. n.* nesrámmo živéti.
 Luft, *f.* zrak, povétriye, véter.
 Luftart, *f.* versta od zraka.
 Luftblasse, *f.* mehúr, mehúrič.
 Lüftchen, *n.* vétrič, sapa, sapica.
 Lüften, *v. a.* vétriti, prevétriti; fig. odkriti.
 Luftercheinung, *f.* prikázen na nebesu, zračnina.
 Luftförmig, *a.* vdušen.
 Luftig, *a.* povétern, vétern, hladen; fig. lahek.
 Luftkreis, *m.* diokróg, ohlíp, zrakovje, zrače.
 Luftkunde, *f.* zrakoslóvje.
 Luftloch, *n.* odúška, dušnik, sapnik.
 Luftmesser, *m.* zrakoměr.
 Luftpumpe, *f.* zračna sisáljka, zrakosisáljka.
 Luftreise, *f.* potovánje po zraku.
 Luftrohre, *f.* odihálec, dušnik, dihavica.
 Luftsäure, *f.* povéterna kislina.
 Luftschiff, *n.* povéterni bród; — *er f.* povéterni brodník.
 Luftschloß, *n.* zlati grád, grajšina v zraku.
 Luftspringer, *m.* skakávec.
 Luftsprung, *m.* skók.
 Luftzug, *m.* véter, prepíh.
 Lug, *m.* mit — und Drug, z gollijami in lažmi.

Lüge, *f.* laž, lež. [gáti se.
 Lügen, *v. n.* lagáti, legáti, zla-
 Lügenhaft, *a.* lažnjív, lažljív, le-
 žnív; — igfeit, *f.* lažnjívošt.
 Lügenmaul, *n.* lagač, legún.
 Lügner, *a.* lažnjívec, ležnik, la-
 žník; — in, *f.* lažnjívka, le-
 žníca, lažnica; — iřch, *f.*
 Lügenhaft.
 Lüge, *f.* Lúče. [dálo.
 Lummel, *m.* tarbán, cepec, bu-
 Lumpy, *m.* potepúh, klatež, tepež.
 Lumpen, *m.* capa, cunjá, can-
 dra, starina, kerpež, ban-
 júza.
 Lumpengefindel, *n.* potepúhi, kla-
 teži; tepčád, klatežija.
 Lumpensammler, *m.* cunjar.
 Lumperei, *f.* tepnjarija, kláte-
 žnija; malétkost. [banjúzast.
 Lumpicht, *a.* cunjast, capast,
 Lumpig, *a.* stergan, cunjav.
 Lunge, *f.* pljuča, pluče.
 Lungen-, *a.* pljučni.
 Lungenblutader, *f.* pljučna pri-
 vódnica. [pljučnica.
 Lungenentzündung, *f.* prisádna
 Lungenfaut, *a.* gnjilopljučen, gnji-
 lih pljuč.
 Lungentraut, *n.* pljučnik.
 Lungenschlagader, *f.* pljučna od-
 vodnica. [sušica.
 Lungenucht, *f.* pljučnica, pljučna
 Lungenüchtig, *a.* pljučničen, su-
 šičen.
 Lünse, *f.* lunek, ljanik.
 Lunte, *f.* zapálka, lunta.
 Lust, *f.* radost, veselje; (die Bez-
 gierde) pohót, želja, volja,
 poželénje, mik; slá (unor-
 dentliches Vergnügen) slast.
 Lustbarkeit, *f.* veselje, kratko-

časnost, zabava; veselica, svetkovina. [lčuga.
 Lustbirne, *f.* kurva, casúta, vladušten, *f.* Gelústen.
 Lustler, *m.* kovka, svétlínjak.
 Lustern, *a.* hotlív, pohotlív, pohóten, željen, slasten; —heit, *f.* hotlívost, pohótnost, željnost, slást.
 Lustgarten, *m.* raj, perívój.
 Lusthaus, *n.* sènica, veža, loka, pomarančnica.
 Lustig, *a.* vesel, radósten; (spáshast) sméšen; — sein, dobre od. židane volje biti; —heit, *f.* veselje, radost, veselost. [kež, sméšnik.
 Lustigmacher, *m.* veseljak, bur.
 Lustreise, *f.* pot za kratek čas.
 Lustseuche, *f.* sramna kuga.
 Lustspiel, *n.* veséla igra.
 Lustwandeln, *v. n.* sprehájati se.
 Lutheraner, *m.* luterán.
 Lutherisch, *a.* luteránski.
 Lutherthum, *n.* luteránstvo.
 Luxus, *m.* lišp, razkóšje, gizdost, prekrásnost.
 Lyra, *f.* lira, lajna.
 Lyrisch, *a.* pèváteln, lirícki.

M.

Maal, Maas, *f.* Mašl, Maš.
 Mache, *f.* posel, dèlo.
 Machen, *v. a.* dèlati, storiti, napraviti, véiniti, raditi; (Kleider) dèlati, naréjati, narediti, šiti; Geld —, dnar pridobiti; fertig —, dodèlati; sich davon —, pobègniti, vteči; pabrátí se; sich úber etwas —, lotiti se česar, pod-

stópiti se; sich nichts daraus —, nič ne marati; sich auf den Weg —, odríniti, na pót se podáti; sich mit etwas groß —, ponositi se s čem; sich viel bei einer Sache —, mnogo dobíti, obogatèti; das Essen —, jéd pripraviti; den Herrn —, gospóda se dèlati; sich an einen —, oberniti se na kogar; einen herunter —, opsováti od. ozmèrjati kogar. [stvo.
 Macherei, *f.* dèlo, posel; tvor.
 Macherlohn, *m.* poslovína, placílo za dèlo. [jáca.
 Machination, *f.* kovárstvo, zvi.
 Macht, *f.* móč, oblást, zmóžnost; sila.
 Machthaber, *m.* vladár, polnovlástnik, oblástnik, —in, *f.* vladarica, oblástnica.
 Mächtigt, *a.* móčen, mogóčen, tehten, vážen, silen, silovit, oblásten; einer Sprache — sein, jèzik rázúmiti od. znati; —heit, *f.* mogóčnost, oblást. [oblásti.
 Machtlos, *a.* nemogóčen, bez.
 Machtspruch, *m.* povelje.
 Machwerk, *n.* kerparija; šušmarija.
 Maculatur, *f.* mačkanica.
 Mädchen, *n.* dèklica, dèvójka, dèklína, dèklič, dèklé, punca.
 Mädchenalter, *n.* dèklistvo, dèklínstvo. [ški róp.
 Mädchenraub, *m.* otmica, deklí.
 Made, *f.* červ, mol, zaplýv.
 Madig, *a.* červív. [skladivnica.
 Magazin, *n.* zalog, zalóga,
 Magd, *f.* dèkla, služebnica, služkinja.

Magen, *m.* želódec; — *s.*, *a.* želóděni, za želódec; — brúžčen, *n.* tišćanje v želódcu; — frampf, *m.* kerč v želódcu; — krafer, *m.* slabo od. kisko vino. [lóddec.

Magenpflaster, *n.* obvéza za želódec.

Magenstärkend, *a.* želodičen.

Magentropfen, *pl.* kaplje za želódec.

Mager, *a.* slók, medel, mersav, kumern, súh; — keit, *f.* slokóst, medlóst, medlóba, mersávost. [Zauberisch.

Magie, Magisch, *f.* Zauberei,

Magister, *m.* učitelj, mešter.

Magistrat, *m.* meščanska od. mestna sodnija. [veljak.

Magnet, *m.* pervák, velikáš,

Magnet, *m.* kalámito. [mičen.

Magnetisch, *a.* kalamíten, kalá-

Magnetisiren, *v. a.* kalamičiti, na sé vleči, magnetizírati.

Magnetismus, *m.* kalamična móč.

Magnetnadel, *f.* kalamičnica.

Magnificenz, *f.* velebitnost.

Mahagonyhölz, *n.* mahagonovina. [ča, senokošnja.

Mahd, *f.* kosítva, košnja, se-

Mähnen, *v. a.* kositi, seči; (Getreide) žeti. [nosek.

Mäher, Mähder, *m.* kosec, se-

Mahl, *n.* gostba, gostnija, obéd, pojedina, píř; (Zeichen) znamenje, znak, biljéga; (auf der Haut) znamenka, madež.

Mahlen, *v. a.* (Getreide) mleti.

Mahlgeld, *n.* mletvina, mlevšina.

Mahlgetreide, *n.* melja, meljája.

Mahlmeße, *f.* mérica.

Mahlstrotz, *f.* Brautstrotz.

Mahlstrom, *m.* vertíneč, kerna. [južina.

Mahlzeit, *f.* obéd, pojedina;

Mähne, *f.* griva.

Mähnen, *v. a.* opómniti, opominjati, opomenováti.

Mahnner, *m.* opominjavec.

Mähren, *n.* basen, bajka, priča; — haft, *a.* izmišljen, čudovit. [védka; (Pferd) kljuse.

Mähre, *f.* basen, priča, po-

Mai, *m.* máj, velkítráven; (iřit.) svibanj; (čech.) květen; (poln.) máj; — baum, *m.* bréza; — blume, *f.* šmarnica, jurjevica; — täfel, *m.* majski keber.

Mais, *m.* turšica, korúza, sromentin; — feld, *n.* koruzišče; — stroh, *n.* koruznica.

Maitresse, *f.* hotnica, prilóžnica; milóstnica.

Majestät, *f.* veličánstvo, veličástvo; — iř, *a.* veličánstven, veličásten.

Majestätsverbrechen, *n.* pregréha zoper vladárja.

Major, *m.* četnik, tisúčnik.

Majoran, *m.* majorán, majoránka, majerón.

Majorenn, Majorenität, *f.* Mündig, — keit. [vičnica.

Majorität, *f.* večina, čezpolo-

Maßel, *m.* madež, kverna, mana; — loß, *a.* bez madeža.

Mäßen, *v. n.* (unterhandeln) mešetariti. [n. mešetarina.

Mäßer, *m.* mešetar; — geld, Matrone, *f.* makarón.

Mal, *ad.* krat, bart, put; man-

ches —, včasi; ein für alle —, za vselej.

- Malen, *v. a.* obrazováti, obráziti, slikati, obličiti, živo pisati.
- Maler, *m.* obrázár, slikar, obráznik; — *in, f.* slikarica, obráznica. [učilišče.
- Malerakademie, *f.* slikarsko učilišče.
- Malerei, *f.* slikarija.
- Malerisch, *a. fig.* krasen.
- Malerkunst, *f.* slikárstvo, obrázništvo.
- Malter, *m.* stár, vagan.
- Matthejer, — ritter, *m.* maltéski vitez.
- Matve, *f.* slezica (trava).
- Malz, *n.* slád; — bier, *n.* sladovica. [ldivnica.
- Malzbarre, *f.* pušnica, sladovica.
- Malzen, *v. a.* sladiti, sladje dělati.
- Malzer, *m.* sladár; — *in, f.* sladarica.
- Malztenne, *f.* sladno gumno.
- Mamma, *f.* mama, mamka, mamica. [pádnik.
- Mammesüt, *m.* mamelúk; od-
- Mammon, *m.* mamon, fig. bogástvo, zakládi.
- Man, *pr.* wird durch se mit der dritten Person einf. Zahl, oder durch die zweite Person einf., so wie durch die erste, zweite od. dritte Person vielf. Zahl, jedoch ohne se, ausgedrückt. Auch kann der Satz in die leid. Form verwandelt werden; — muß, třeba je; wenn — ihn sieht, sollte — glauben, kedar ga člověk vidi, bi rekel.
- Mancher, *pr.* marsiktéri, marsikdo, nekteri; — hat geglaubt, mnogi so mislili.
- Mancherlei, *a.* razen, mnogotéri. [kadkad, marsikrat.
- Manchmal, *ad.* včasi, včasih.
- Mandat, *n.* povélje, zapovéd, pooblastenje.
- Mandel, *f.* jedrica, mandel, mendula; — *n.* (Getreidehaufen) petnajstina, petnajst snopov.
- Mandelbaum, *m.* jeder.
- Mandelkrähe, *f.* zlatovránka.
- Mandeln, *v. a.* zlagati snopje.
- Mandelmilch, *n.* jedrično mléko.
- Manen, *pl.* duše pokójnih.
- Mange, Mangel, *f.* valja, rolja.
- Mangel, *m.* nedostátek, manjkanje, pománjkanje; (Fehler) slabost, nedostátek; — hast, *a.* manjkljiv, pomanjkljiv.
- Mangelholz, *f.* Mange.
- Mangeln, *v. a.* valjati, pová-
ljati, roljati.
- Mangeln, *v. n.* manjkati, pománjkati, pománjkovati, ne biti, ne iméti, pogrěšati.
- Mangtorn, *n.* změs.
- Mangold, *n.* blitva.
- Manier, *f.* običáj, šega, način.
- Manierlich, *a.* dvoren, vljuden; — fei, *f.* dvornost, vljudnost.
- Manifest, *n.* razglás.
- Mann, *m.* muž; člověk; vojšák; ein rechtshaffener —, mo-
žák, korenják; ein — von Wort, móž beséda.
- Manna, *f.* mana.
- Mannbar, *a.* dorášen, goden; za vdajo od. ženitvo; — fei, *f.* doráslost, godnost.
- Männchen, *v.* možek, možiček; ein unbedeutendes —, možicelj;

- (ein Thier männl. Geschlechtes)
on, samec.
- Männervolk, *n.* moštvo.
- Mannhaft, *a.* korenjaski, možki, možéven, serčen; — *ig=* keit, *f.* možkóst, serénost.
- Mannigfaltig, *a.* različen, različit, mnogotéri; — keit, *f.* različenost.
- Männin, *f.* možákinja.
- Männlich, *a.* možki, možéven; das — e Glieb, kurec; — keit, *f.* možkost, možévnost.
- Mannschaft, *f.* ljudi, ljudstvo; vojniki, vojska.
- Mannsz-, *a.* možki, možki.
- Mannsbild, *n.* mož, moštvo, možka glava. [glave, možje.
- Mannsleute, *f.* možki, možke
- Mannsperson, *f.* Mannsbild.
- Mannsucht, *f.* želja za možem.
- Mannsüchtig, *a.* možazeljna.
- Mannszucht, *f.* vojniški red.
- Manschen, *v. n.* čapláriti.
- Manscherei, *f.* čaplarija, čaplárenje.
- Manschette, *f.* naróčka.
- Mantel, *m.* plájs, plájsč, kabanica, kolor, metén.
- Mantelchen, *n.* plajšek, plaišček.
- Mantelsack, *f.* želeisen.
- Mantille, *f.* plajsič, plajšica.
- Manufaktur, *f.* rokotvórnica, rokodélna; — waare, *f.* izdelk, rokotvór.
- Manuscript, *n.* rokópis.
- Marber, *m.* kuna, kunica.
- Marberfell, *n.* kunja koža, kunjovna. [božje.
- Mariensbild, *n.* podóba matere
- Mariendistel, *f.* ostropès.
- Marienglas, *n.* slida.
- Marine, *f.* pomórstvo; — ur, *m.* pomórník.
- Marck, *n.* mozeg; (in Gewächsen) serce, serčika, duša; steržen, sverž, sok.
- Marck, *f.* marka; libra; krajina; (Grünze) meja, granica; (Zeichen)znamnje,znák,biljéga.
- Marcken, *v. a.* znamováti, biljéžiti; teržiti.
- Marckenber, *m.* margetán, jestvinar; — in, *f.* margetánka.
- Marckgraf, *m.* mejni gróf; — in, *f.* mejna grofnja.
- Marckgrafschaft, *f.* mejna grofija od. grofovina. [ljistvo.
- Marckgrathum, *n.* mejno grofštvo.
- Marckicht, *a.* mozgast; serčikast, steržénast; jederčast.
- Marckig, *a.* mozgovat; serčikav, sveržat; jederčast, jedričav.
- Marckscheide, *f.* meja, granica; — kunst, *f.* kopnomérje podzémaljsko. [mejš.
- Marckstein, *m.* mejnik, meják, Marck, *m.* sejem, senjem.
- Marckbewohner, *m.* teržan; — in, *f.* teržánka. [vati.
- Marcken, *v. a.* teržiti; sejm-Marckflecken, *m.* terg.
- Marcktleute, *f.* sejmárji; teržáni.
- Marcktplatz, *m.* sejmíšče; teržíšče.
- Marcktpreis, *m.* cèna, kúp.
- Marcktschreier, *m.* teržnikár.
- Marckttag, *m.* teržni dán.
- Marckung, *f.* meja, granica.
- Marmor, *m.* mramor, marbel.
- Marmorarbeit, *f.* mramorovina.
- Marmorbruch, *m.* — grube, *f.* mramornica.
- Marmoriren, *v. a.* mramóriti.

- Marmorn, *a.* mramoren, mramorov, marbelnast.
- Marode, *a.* vpehan, vtruden; betezen. [vojske].
- Marſ, *m.* torek, davor (bog)
- Marſch, *m.* poſtóp, pót, marš, hod; (in Ruſſ) popótnica.
- Marſchall, *m.* vojskovód, maršal.
- Marſchfertig, *a.* gotov od. priprávljen na marš.
- Marſchiren, *v. n.* poſtópati, potováti, iti, marširati.
- Marſchland, *n.* mlakasta od. mužávná krajina. [njúšnica.
- Marſtall, *m.* konjárnica, ko-
- Marter, *f.* muka, tara; —, *a.* mučeniški. [vec.
- Marterer, *m.* mučitelj, zatira-
- Martern, *v. a.* mučiti, terpinčiti, réviti, tarati.
- Marterthum, *n.* mučeništvo.
- Marterwoche, *f.* veliki teden, velika nedelja.
- Martyrer, *m.* mučenik.
- Martyrin, *f.* mučenica.
- März, *m.* marc, sušec; (ilir.) ožujak; (čeč.) brezen; (pošn.) marec.
- Märzbier, *n.* marčno pivo.
- Maſche, *f.* petlja; oko, ozel, (bei Vogelſtellern) progla, zanjka.
- Maſchine, *f.* stroj, nastroj, mašina, stroga.
- Maſchinenmäſig, *a.* kot stroj.
- Maſchinenmeiſter, *m.* strojovnik.
- Maſe, *f.* brazgotina, pika, maróga.
- Maſer, *f.* osépnice.
- Maſer, *m.* žila (v dřevésu); — holz, *n.* žilavo dřevje.
- Maſericht, *a.* žilav, žilovit.
- Maſholzer, *m.* —erle, *f.* klen, brilovo dřevo. [škára.
- Maſſe, *f.* šema, krinka; ma-
- Maſſtarade, *f.* maškaráda.
- Maſſiren, *v. a.* obšémati, omaškarati. [bokál.
- Maſſ, *n.* mēra; (4 Seidel) pint,
- Maſſe, *f.* mēra, način; gewiſſer —n, nekako, nekakšno; eizniger —n, nekaj, ponekakšnim.
- Maſſgabe, Maſſgebung, *f.* nač —, poleg, po.
- Mäſſig, *a.* zmēren, mēren, trēzen; (mittelmäſig) srēdenj, posrēdenj.
- Mäſſigen, *v. a.* krotiti, pománjšati, obúzdati.
- Mäſſigkeit, *f.* zmērnost, trēznost; srēdnjost.
- Maſſanne, *f.* pintnik, bokál.
- Maſſregel, *f.* pravílo; ravnáva, urédba, narédba.
- Maſſſtab, *m.* mērilo.
- Maſſe, *f.* gromáda, germáda, gruda, čelina, mertvína; (woraus etwaſ gemacht wird) snova, osnóva.
- Maſſiv, *a.* celosten, celokúpen, tverd, staven; fig. gróp; debel.
- Maſt, — baum, *m.* jambor, kartárka, dřevo jádréno.
- Maſt, Maſtung, *f.* žir, žirenje; pitanje, debelitva. [ritnica.
- Maſtdarm, *m.* ritnik, končnik,
- Máſten, *v. a.* kermiti, pitati, debeliti, rediti, žiriti.
- Maſtgeld, *n.* žirovńina.
- Maſtir, *m.* mirtvik, žvatka; — baum, *m.* trišlja, dřevo mirtvikovo.
- Maſtkorb, *m.* veršelo.

- Maftloſ, *a.* bez jambora.
 Maftoš, *m.* pitanec, vol za de-
 belitvo.
 Maftvieh, *n.* živina za pitanje.
 Maftwerk, *n.* jamborovje, ja-
 dréno drevje.
 Matador, *m.* čelovódja.
 Material, *n.* sprava, pripráva;
 lés, gradivo; snova.
 Materie, *f.* osnova, snova, snutje,
 roba; (Eiter) gnoj; (Gegen-
 ſtand) predmêt.
 Materiel, *a.* telésen, živóten;
 biten, materiálski. [temátika.
 Mathematif, *f.* računoslóvje, ma-
 thematiſter, *m.* računslóvec,
 matemátikar. [matemátičen.
 Mathematiſch, *a.* računslóven,
 Matrage, *f.* vajšnica, arovnica.
 Matrifel, *f.* matica, zapisek.
 Matrone, *f.* gopá, gopója.
 Matroſe, *m.* mornár.
 Matt, *a.* slab, truden, vpehan,
 umoren; (vom Glaſe) oblá-
 čen; — machen, vpehati;
 — werden, opéšati.
 Matte, *f.* rogožina; (Wiefe) polje,
 livada, ledina, košenina.
 Mattigkeit, *f.* slabost, trudnost;
 obláčnost.
 Mauen, *v. n.* mijávkati.
 Mauer, *f.* zid. [trupilo.
 Mauerbrecher, *m.* stěno lám, raz-
 Mauerfelle, *f.* ometáčka, zidarska
 lopática.
 Mauerfraut, *n.* homúlica.
 Mauermeister, *m.* zidárski mešter.
 Mauern, *v. a.* zidati. [zidovje.
 Mauerwerk, *n.* zidine, zidóvi,
 Maul, *n.* usta, gobec, lape;
 halt's —, jezík za zobe; loſeš
 —, hudóben jezík.
 Maulaffe, *m.* zijálo, ziják; — en
 feil haben, zijati, režati se, zi-
 jáke prodájati.
 Maulbeerbaum, *m.* murva, mur-
 bino drevo.
 Maulbeere, *f.* murva.
 Maulbeerzucht, *f.* murvarija,
 murvárstvo. [bíček.
 Mäulchen, *n.* ustica, gobček, go-
 Maulchriſt, *m.* svetohljtnec.
 Maulen, *v. n.* namergódití se,
 obésiti nós.
 Maulfeſel, *m.* mezek, mezeg;
 — in, *f.* mezga; — treiber,
m. mezgár. [koustnež.
 Maulheſel, *m.* bahún, bahác, širo-
 Maulkorb, *m.* bernjica.
 Maulſchelle, *f.* zaušnica, kla-
 poušnica, berljúzga, ber-
 ljúznica.
 Maulſeuche, *f.* ovčíc, sajovec.
 Maulthier, *f.* Maulfeſel.
 Maultrommel, *f.* brunde, brun-
 dáčka, derndáčka, — *n, v. a.*
 brundati, derndati.
 Maulwurf, *m.* kert, kertica.
 Maulwurfſchauſen, — hügel, *m.*
 kertina, kertovec, kertovnják.
 Maurer, *m.* zidár, najmar.
 Maurerkunſt, *f.* zidárstvo, zi-
 darija, najmarstvo.
 Maus, *f.* miš.
 Mauschel, *m.* žid, židov.
 Mäuſchen, *n.* miška.
 Mäuſe, *f.* misanja, misa.
 Mäuſe-, *a.* mišji.
 Mäuſedarm, *m.* črevec.
 Mäuſebrett, *m.* mišjek, mišjak.
 Mäuſefalle, *f.* mišolóvka, pást
 za miši lovití.
 Mäuſegift, *n.* mišomór, mišnica.
 Mäuſefänge, *f.* lovíca (mačka).

- Mausen, *v. n.* mišovati, loviti miši; — *v. a.* krasti.
- Mausen, *sih, v. r.* misiti se, misati se; (von Krebsen) liliti se. oliliti se; (von Schlangen) ljeviti se.
- Mäusefittl, *ad.* tiho kakor miš.
- Mäusefodt, *a.* mertav, vbijen.
- Mausig machen, *sih, v. r.* košatiti se, ponositi se; vstavljati se.
- Mäuselein, *f.* Mäusehen.
- Mausoleum, *n.* nadgrobje.
- Mauth, *f.* harmica, mita, potnina.
- Mauthbar, *a.* harmičen, miten.
- Mauthfrei, *a.* brez mite, bez harmice.
- Mauthhaus, *n.* harmica, mitnica.
- Mauthner, *m.* harmičar, mitnik, mitar. ljništvo.
- Mechanik, *f.* mehanika, stro-
- Mechaniker, *m.* mehanikar, strojnik, umetnik. ljniški.
- Mechanisch, *a.* mehaničen, stro-
- Mechanismus, *m.* mehanisem, strojstvo.
- Mechern, *v. n.* meketati; merketati; — *n.* meket, meketanje.
- Médaille, *f.* kolajna, biljega.
- Medianoctav, *n.* srednja osmerka; velikost srednje osmerke.
- Medicin, *f.* lek, zdravilo, vracilo; (Heilkunde) lekarstvo, zdravilstvo, zdravništvo, lekarija, vracništvo.
- Mediciner, *m.* učenec zdravilstva.
- Mediciniren, *v. n.* leciti se, vzemati zdravila, zdravilari, vracilari. lniški, vracilniški.
- Medicinisch, *a.* lekarški, zdrav-
- Medicus, *m.* lekar, vrac, lecnik,
- Meditiren, *f.* Nachdenken.
- Meer, *n.* morje; — *z.*, *a.* morski.
- Meerbusen, *m.* zaliv, zatok, zanožje. ltesk.
- Meerenge, *f.* proliv, morski z-
- Meeresfluth, *f.* brezvétrije, tishina (morska).
- Meereswelle, — *woge, f.* val, talas morski, slap; — *n.*, *pl.* valóvje, slapóvje. ldeva.
- Meerfräulein, *n.* mornica, morska
- Meergras, *n.* voga, morski mah.
- Meergrün, *a.* sinj, zelen kot morje. lstantisee.
- Meerhafen, *m.* luka, pristán, pri-
- Meerkäse, *f.* opica, merkevca.
- Meerlinse, *f.* vodena leca.
- Meermensch, *m.* morski clovek; vodni móz.
- Meerrettig, *m.* hrén.
- Meerschäum, *m.* morska pena; — *en, a.* iz morske pene.
- Meerschwalbe, *f.* ribacka, morska lastavica. ldupin.
- Meerschwein, *n.* morska svinja;
- Meerpinne, *f.* hobótница.
- Meerstrudel, *m.* morski vertinc, vertlog. lbrég.
- Meeruser, *n.* primorje, morski
- Meerweib, *n.* mornica, siréna.
- Meerwunder, *n.* morsko čudo, morska pošast. la, močni.
- Mehl, *n.* moka, mokica; — *z.*,
- Mehlbehälter, *n.* mokárnica, koš za moko, močnica.
- Mehlbeere, *f.* gloginja.
- Mehlbirn, *f.* močnica.
- Mehlbrei, *n.* kaša.
- Mehlborn, *m.* glóg; col. glogje.
- Mehlfaß, *n.* lajta.
- Mehlhändler, *m.* mokar.
- Mehlsicht, *a.* mokast.

- Mehlig, *a.* moknat, omóčen.
 Mehlkammer, *f.* mokárnica, moka-
 kárna.
 Mehlkeister, *m.* kléj iz moke.
 Mehlmuß, *n.* močnik.
 Mehlstiel, *n.* sito.
 Mehlstpeise, *f.* testo, jéd iz moke.
 Mehlthau, *m.* snét, rija; medna
 rosa. [pijáča.
 Mehltránke, *f.* oblóda, oblódena
 Mehlwurm, *m.* močni červ,
 močnják.
 Mehr, *a. u. ad.* več, više; bolj.
 Mehren, *f.* Bermehren [nom.
 Mehrentheiß, *ad.* večidél, zvekši-
 Mehre, *pl.* mnogi, nektéri, ne-
 kóji. [množestvo.
 Mehrheit, *f.* večina, vekšina.
 Mehrmalig, *a.* ponóvljen, ope-
 tován, čest, večkrátén.
 Mehrmalß, *ad.* večkrat, več-
 barti, često.
 Mehrsyßlig, *a.* večzlóžen.
 Meiden, *v. a. u. n.* ogíbatí se,
 ogniti se, bežati, varvati se,
 vanati se.
 Meier, *m.* pristávník; — in, *f.*
 pristávníca.
 Meierhof, *m.* pristava.
 Meile, *f.* milja.
 Meilenzeiger, *m.* miljnik.
 Meiler, *m.* kopa. [svoj.
 Mein, meine, mein, *pr.* moj;
 Meineid, *m.* krivoróta, kriva
 priséga.
 Meineidig, *a.* krivoróten.
 Meineidige, *m.* krivorótnik; —
f. krivorótnica.
 Meinen, *v. n.* mèniti, misliti;
 (Willens sein) naméniti; es
 gut mit einem —, želéti od.
 hotéti komur dobro.
- Meinerseits, *ad.* od moje strane,
 kar je na meni.
 Meinethalben, — wegen, *ad.* za
 moje voljo, zadel mene.
 Meinige, *f.* Mein [misel.
 Meinung, *f.* mnénje, zdéjte,
 Meischn, *n.* sèničica.
 Meise, *f.* sènica.
 Meißel, *m.* dleto, klesálo, re-
 zálo; — n, *v. a.* dletiti,
 dletvati, klesáti.
 Meist, *ad.* večma, največ, ve-
 čidél, najviše; die — en, ve-
 čidél.
 Meistbietshende, *m.* ki naj več dá.
 Meistens, Meistentheiß, *ad.* ve-
 čidél, najviše, zvekšinom, k
 večemu.
 Meister, *m.* mešter; učéelj; —
 werden, prisvójjiti si.
 Meisterhaft, *a.* izvérsten, me-
 šterski.
 Meistern, *v. a.* umováti, ravnáti
 (s kom); strahováti, v strahu
 iméti.
 Meisterrecht, *n.* meštersko pravo.
 Meisterschaft, *f.* meštrija, mešter-
 stvo. [stno délo.
 Meisterstück, *n.* umotóv, izvér-
 Melancholie, Melancholisch, *f.*
 Schwermuth, Schwermützig.
 Melde, *f.* lebéda.
 Melden, *v. a.* oznániti, na znanje
 dati, oglasiti, javiti, objáviti;
 sich —, *v. r.* oglasíti se.
 Meldung, *f.* oznánitva, oglasitva,
 objávjenje.
 Melisse, *f.* melisa, medúnka.
 Melissengeist, *m.* melisovec.
 Melf, *a.* dojen, zmolzen.
 Melte, *f.* mlezva, dojítva, mle-
 zivo.

- Melken**, *v. a.* mlesti, pomlešti, dojiti, podojiti. [*f.* molzica.
Melker, *m.* molzec, dojič; — *in*,
Melkfaß, *n.* molznjak, golida.
Melkkuß, *f.* zmolzna ob. dojna krava. [dojka.
Melkvieh, *n.* molznica, dojica,
Melodie, *f.* napěv, viža.
Melodisch, *a.* blagozvúčen, so-
 glásen, skláden.
Melone, *f.* dinja.
Melonenbeet, *n.* dinjišče.
Memme, *f.* plašivec, babež, beba.
Memoriren, *v. a.* iz pameti se učiti.
Menagerie, *f.* zverinjak.
Menge, *f.* množ, množica, množina; množvo, množstvo, truma, sila, obilo.
Mengen, *sich*, *v. r.* měšati se, vtikati se; — *v. a.* měšati, přeměšati. [šarija.
Mengsel, *n.* změš, měšanica, mě-
Mennig, *a.* svinčena rudečica, menig.
Mensch, *m.* člověk; — *werden*, včlověčiti se, vtělěsiti se.
Mensch, *n.* ženska, ženstvo, služebnica, člověčinja.
Menschens, *a.* člověški, člověčji, člověčánski.
Menschenalter, *n.* člověški věk.
Menschenreck, *m.* člověčjek.
Menschenfeind, *m.* ljudovrág; — *sich*, *a.* ljudovrážen.
Menschenfleisch, *a.* člověško ob. člověče meso.
Menschenfreund, *m.* ljudomíl, člověkoljub; — *sich*, *a.* ljudomil, člověčen, člověkoljuben, vljuden, priljuden; — *sich*feit, *f.* člověkoljubje, priljudnost.
- Menschenfresser**, *m.* pesjān, peslājnar. [ljudmí.
Menschenfürcht, *f.* strah před
Menschenhaß, *m.* ljudovráža.
Menschenkind, *n.* člověk, člověški sín, svěčán. [věčjak.
Menschenoth, *m.* člověčjek, člověščen.
Menschenliebe, *f.* ljudoljubje, člověkoljubje, ljubav do ljudi. [stáva.
Menschenagung, *f.* člověška, podobojen. [čánski.
Menschenheue, *a.* odljuden, ljudobojen. [čánski.
Menschenwerk, *n.* tvor člověščen.
Menschenwohnung, *f.* ljudostán.
Menschheit, *f.* člověštvo, člověčánstvo.
Menschlich, *a.* člověčen, vljuden; — *feit*, *f.* člověčnost, vljudnost, člověkoljubje.
Menschwerdung, *f.* včlověčenje, vtělěsenje.
Mergel, *m.* lapor, soldan.
Meridian, *m.* poldanik. [lišč.
Merck, *n.* znamnje, znamka, obě-
Merken, *v. a.* znamiti, zaznamiti, zaznamjati, zabilježiti; (*be-* *merken*) zapáziti, vglědati; (*Ucht haben*) paziti, pazko iměti; (*im Gedächtnisse behalten*) pomniti, zapómniti; *etwas* — *lassen*, kar na znanje dati. [ad. precěj.
Mercklich, *a.* znaten, očěviden; —
Merckmahl, *n.* znak, znamenje, biljega.
Merkwürdig, *a.* imenit, pomenit, znamenit; — *feit*, *f.* imenitost, pomenitost, znamenitost.
Merke, *f.* kós.
Merzen, *v. a.* trebiti, čistiti.
Meß, *a.* mašni, měšni.

- Meßamt, *m.* božja služba.
 Meßbar, *a.* mērljiv, zmērljiv.
 Messe, *f.* maša, meša; (Zahrmarkt) veliki sejem.
 Messen, *v. a.* mēriti, izmēriti.
 Messer, *m.* mēr, mērič, mērež.
 Messer, *n.* nož; (deß Binders) obróčnik; (Tafelmesser) stenjenik.
 Messerbesteck, *n.* nožnice. [ža.
 Messerheft, *n.* helce, róg od no-
 Messerrücken, *m.* taleh.
 Messerschmid, *m.* nožár; —*z,* *a.* nožáraki; —*e,* *f.* nožárnica; —handwerk, *n.* nožarija, nožárstvo.
 Messerschneide, *f.* réz od noža.
 Messerfreiheit, *f.* svobodno ter-
 ztvo. [va.
 Messgewand, *n.* cerkovna oprá-
 Messias, *m.* mesias.
 Messing, *n.* tóč, pirinač, mēd, mēdenina; —*z,* *a.* pirinačni.
 Messingen, *a.* pirinačen, mēden.
 Messingschlager, *m.* pirinačar, mēdár. [riga za mēriti.
 Messette, *f.* mērični lanec, ve-
 Messkunst, *f.* mērištvo.
 Messner, *m.* cerkovnik, cerkovnják, zvonár. [čelíšče.
 Messopfer, *n.* maša, posve-
 Messruthe, *f.* mērni prót.
 Meßtiſch, *m.* mērna miza.
 Metall, *n.* rúd, rudo, rudovina, kovína, mēd, mēdenína, brón.
 Metallasche, *f.* rudni pepél.
 Metallisch, *a.* ruden, rudniški, rudninski. [f. rudoslójve.
 Metallurg, *m.* rudoslójvec; —ie,
 Metapher, *f.* [prenésina, prenós.
 Metaphorisch, *a.* prenésen, prenósen.
- Metaphysik, *a.* znanoslójve; —er, *m.* znanoslójvec.
 Metaphysisch, *a.* znanoslóven.
 Meteor, *n.* zračina, zračna prikázen; —stein, *m.* povētrinjak.
 Meth, *m.* mēd. medica, medovina. [čín učénja.
 Methode, *f.* vedba, vodba, namethodenbuch, *n.* ukoslovna knjiga.
 Metrik, *f.* skladomērje.
 Metropolit, *m.* pervostólnik.
 Metrum, *n.* mērilo.
 Mette, *f.* zornica, svitnica, zgodnica; (Christ-) poluóčnica.
 Meße, *f.* vagan, stár; (Fleischbank) mesnica; (ein schlechtes Frauenzimmer) vlačúga, kurva.
 Meßel, *f.* Gemēgel.
 Meßeln, *v. a.* mandráti, klati, mesáríti, vbijati.
 Meßgen, *f.* Schladhten.
 Meßger, *m.* mesár. [ratništvo.
 Meuchelmord, *m.* razbójstvo, nav-
 Meuchelmörder, *m.* razbójnik, navrátnik. [ški, navratniški,
 Meuchelmörderisch, *a.* razbojni-
 Meuchlings, *ad.* po razbojniško, navratniško.
 Meute, *f.* tropa psóv.
 Meuterei, *f.* buna, punt. [tovnik.
 Meutmacher, *m.* puntár, bun-
 Meve, *f.* galeb (ptica).
 Miauen, *v. n.* mijávkati; *n.* mijávkanje.
 Mich, *pr.* mene, me; *se.* [lovnik.
 Mieder, *n.* mojderc; perslik, tē-
 Miene, *f.* obraz, lice; pogléd; merda; — machen, délati *se.*
 Mietbar, *a.* najēmen, najēmoven.

- Miethe, *f.* najém, najémba.
 Miethen, *v. a.* najéti, najémati.
 Miether, *m.* najémnik, najmi-
 telj; — *in, f.* najémnica.
 Miethgelt, *n.* najémnina, na-
 jémšina.
 Miethputzger, *m.* izvóznik.
 Miethling, *m.* najémnik, lšnik.
 Miethmann, *m.* najémnik; vhi-
 Miethpferd, *n.* najéti konj,
 Miethzins, *f.* Miethgelt.
 Mikrometer, *m.* drobnómér.
 Mikroskop, *n.* drobnokáz, drob-
 nogléd. lčervič, grizlica,
 Milbe, *f.* mol, molek; červ,
 Milch, *f.* mléko; — *s, a.* mléčni
 Milchader, *f.* mléčnica, mléčna
 žila.
 Milchbart, *m.* golobrád; máh,
 podlásci, perva brada.
 Milchbruder, *m.* mléčenec, brat
 po mléku, sodójenc.
 Milchcur, *f.* léčba z mlékom.
 Milcher, Milchner, *m.* mlékar.
 Milchfrau, *f.* mlékarica.
 Milchgefäß, *n.* molzňák, golida
 za mléko, mléčňák.
 Milchgewölbe, *n.* mlékárnica.
 Milchhaar, *n.* perje od máh na
 bradi.
 Milchicht, *a.* mlékav, mléekast.
 Milchig, *a.* mléčen.
 Milchkanne, *f.* Milchgefäß.
 Milchnapf, *m.* lonec za mléko.
 Milchner, *m.* ribji samec.
 Milchrahm, *n.* smetana.
 Milchreich, *a.* mléčenat.
 Milchsaft, *m.* mlezivo, mléčnost.
 Milchschwester, *f.* mléčénka, so-
 dojénka, sestra po mléku.
 Milchspeise, *f.* jéd od mléka,
 mléčna hrana.
- Milchstrasse, *f.* rimska od. běla
 česta.
 Milchtopf, *f.* Milchnapf.
 Milchwasser, *n.* srodka, pinjenec.
 Milchzahn, *m.* mléčnik, mléčni
 od, prvi zób.
 Milde, *a.* (weich, zart) mehek,
 nježen, mičen; (still, sanft)
 tih, krotek; (nicht streng) mi-
 lostljiv, blág; (freundlich) pri-
 jázen, prijéten, priljúden;
 (wohlthätig) blagodáren, mi-
 losten; — Stiftung, zaduš-
 bina.
 Milde, Milbigkeit, *f.* mehčost,
 nježnost, mičnost; tihost,
 krotkost; blagost; prijáznost;
 blagodárnost.
 Milbern, *v. a.* pomičiti, vbla-
 žiti, pomiliti; (eine Strafe)
 zlájšati, polájšati, zmanjšati.
 Milberung, *f.* pomičenje, zlájša-
 nje. [gosèrden.
 Mildeherzig, *a.* blagosèren, bla-
 bodèlen, milostljiv, do-
 brodèlen, milostljiv; — feit,
f. dobrotljivost, dobróta,
 milost.
 Militár, *n.* vojaštvo, vojnístvo;
 — *s, a.* vojaški, vojniški.
 Militárisch, *f.* Militár.
 Militz, *f.* vojska, vojna, vojaštvo.
 Million, *f.* miljón.
 Milsterze, *f.* vošèna svèča.
 Milz, *f.* slezèna, vranica; —
 brand, *m.* vranèni prisád;
 — sucht, *f.* slezenica, vranè-
 nica; — süchtig, *a.* slezenècn.
 Minder, *a.* manji, manjši; —
 heit, *f.* manjšina.
 Minderjährig, *a.* malolèten; —
 feit, *f.* malolètnost.

Mindern, *v. a.* zmanjšati, pomanjšati, vmaliti; potolažiti, vblažiti.
 Mindestens, *ad.* naj manj, za najmanje, bar, barem.
 Mine, *f.* rudnik; podkop; dibla.
 Mineral, *n.* kopanina, nerastljina, perstenina, sperstenina.
 Mineralog, *m.* nerastljinoznavec, nerastljinoslovce; — *ie*, *f.* nerastljinoslovje.
 Mineralreich, *n.* nerastljinstvo.
 Miniatur, *f.* drobnobraz, minijatura.
 Miniren, *v. a.* podkopati, podkopovati, podkope delati.
 Minirer, *m.* podkopac.
 Minister, *m.* popečitelj, minister.
 Ministerial, *a.* popečiteljni, ministerialni. [ministrstvo.
 Ministerium, *n.* popečiteljstvo.
 Ministriren, *v. a.* pri maši streči.
 Minne, *f.* ljubav, ljubezen; — *sänger*, *m.* pesnik od ljubavi.
 Minorität, *f.* Minderheit.
 Minotaur, *m.* ljudobik.
 Minute, *f.* zmezek, minuta.
 Mir, *pr.* meni, mi; sebi.
 Mirakel, *n.* čudež.
 Mischbar, *a.* mešav, mešatelj; — *feit*, *f.* mešavost.
 Mischen, *v. a.* mešati, změšati; sich in etwas —, vtikati se v kar. [šnjava, změs.
 Mischmasch, *n.* změšanica, změ-
 Mischtheil, *m.* priměšek.
 Mischung, *f.* změs, změsanje, zpruzek.
 Mißpel, *f.* nešpelj. [poštovati.
 Mißachten, *v. a.* prezirati, ne
 Mißarten, *v. n.* prevreči se.

Mißbieten, *v. a.* premalo ponuditi.
 Mißbilligen, *v. a.* za zlo spoznati, kudirati, neodobriti, gadirati, [vada.
 Mißbrauch, *m.* zla raba; raz-
 Mißbrauchen, *v. a.* v zlo obratiti, obračati ob. porabiti.
 Mißtreiben, *m.* nevéra, slabost ime.
 Mißdeuten, *v. a.* hudo izložiti, opako raztolmačiti.
 Mißen, *v. a.* biti brez česar, manjkati komur kar, pogrešati česar.
 Mißethat, *f.* zločinstvo, hudobija, pregréha, zloča.
 Mißethäter, *m.* zločin, zločinec, hudobnik, hudodělnik.
 Mißfall, *m.* zopernost, nevgoden ob. neprijeten dogadjaj; izmět, zveržek.
 Mißfallen, *v. n.* ne dopasti, ne dopasti se.
 Mißfallen, *n.* nezadovoljnost, zaměra, nedopadljivost.
 Mißfällig, *a.* nevgoden, neprijeten, zopern, nedopadljiv.
 Mißgebären, *v. n.* prevred poviti, spačiti se, zvreči. [da.
 Mißgeboth, *n.* nevaljana ponudba.
 Mißgeburt, *f.* spaka, spaček.
 Mißgeschick, *n.* nesreča, loša sreča.
 Mißgeschöpf, *n.* stvora.
 Mißgestalt, *f.* nespodoba.
 Mißglücken, *v. n.* spodvreči se, spodletěti.
 Mißgönnen, *v. a.* zaviditi, zavidovati, ne privošiti.
 Mißgriff, *m.* zmota, napěnost.
 Mißgunst, *f.* zavist, nenavist, zavid.

Mißgünstig, *a.* zavisten, nenavíden, zavíden, zavídljiv.
 Mißhandeln, *v. a.* hudováti kogar, hudo s kom ravnáti ob. obhájati; — *v. n.* gréšiti.
 Mißheurath, *f.* vdaja ob. ženitba neprilícna ob. nesrécna.
 Mißhellig, *a.* neslôzen, neskláden; — *feit*, *f.* neslôga, neslôznost, nesklád, neskládnost. [prídělk, jalovo létu.
 Mißjahr, *n.* létina slabá, slabí
 Mißfennen, *f.* Berfennen.
 Mißfétlang, — *laut*, *m.* nesklád, nesoglásje.
 Mißfeiten, *v. a.* zapeljáti.
 Mißfétich, *a.* sumnjív, nestanovítén, dvomen; neváren, pogíbeln; — *feit*, *f.* sumnjívost, nestanovítost; nevárnost.
 Mißflíngen, *f.* Mißglúcken.
 Mißfmut, *m.* zlovóljnost, hudovóljnost; — *ig*, zlovóljen, hudovóljen. [odsvétvati.
 Mißrathen, *v. a.* odgovárjati,
 Mißrathen, *v. n.* *f.* Mißglúcken.
 Mißton, *f.* Mißfétlang.
 Mißtónen, *v. n.* ne skladati se.
 Mißtrauen, *v. n.* ne upati, ne vérjéti, ne vérováti, ne zagnéti se na kogar.
 Mißtrauen, *n.* nezáup, nezáupnost, malóupnost, sumnjívost.
 Mißtrauich, *a.* nezáupen, malóupen, sumnjív.
 Mißtritt, *f.* Géhłtritt.
 Mißvergnügen, *n.* nezadovóljstvo, hudovóljnost.
 Mißvergnügt, *a.* nezadovóljen, hudovóljen.
 Mißverstand, *m.* Mißverständnis, *n.* nerazúmljenje.

Mißverstehen, *v. a.* nerazúmiti, ne zastópiti prav ob. napék.
 Mißwachs, *m.* neplódnost.
 Miß, *m.* gnój; — *z*, *a.* gnojní.
 Mißen, *v. a.* gnojíti; gnój kidati ob. metáti; — *v. n.* srati.
 Mißgauche, *f.* gnojníca, gnojníca. [níše.
 Mißhaufen, *m.* gnojíšce, gnoj-
 Mißháfer, *m.* govnjáč.
 Mißpüße, *f.* Mißgauche.
 Mit, *prp.* s, z, so.
 Mitarbeiter, *v. a.* pomagáti.
 Mitarbeiter, *m.* pomagáč, sodélavec, pomočnik; — *in*, *f.* pomočníca. [vréd s, s.
 Mitbegriffen, *ad.* vkup, skup,
 Mitbeilagte, *m.* sotóženec.
 Mitbelehnte, *m.* sopooblastenec.
 Mitbesíger, *m.* sopoestník, sovlastník. [oblastník.
 Mitbevollmáchtigter, *m.* sopo-
 Mitbringen, *v. a.* seboj prinéstí ob. donéstí.
 Mitbühler, *f.* Nebenbühler.
 Mitbürger, *m.* soderzavlján; soměšan; soterzan [stu.
 Mitchrist, *n.* brat po Jezu Kri-
 Miteinander, *ad.* skup, skupej, vkup, vkupej, zajedno.
 Mitempfinden, *v. a.* sočúiti.
 Mitempfindung, *f.* sočútie. [nik.
 Miterbe, *m.* sodědič, sonasléd-
 Miterben, *v. n.* sodědováti.
 Miterbin, *f.* sonaslédníca.
 Miteffen, *v. n.* jěsti s kóm.
 Mitfahren, *v. n.* vkup peljáti se, voziti se s kóm.
 Mitgabe, *f.* dota, juterna.
 Mitgeben, *v. a.* dati.
 Mitgefühl, *f.* Mitempfindung.
 Mitgehen, *v. n.* iti s kóm; etwas

- lassen, kar pomúzniť od.
vkra. ti.
- Mitgehülfe, f. Gehülfe. Ispährtin.
- Mitgenosß, —in, f. Gefährte, Ge-
- Mitgift, f. Mitgabe. [nik.
- Mitglied, n. člen, ud, soud-
- Mithalten, v. n. deržati s kóm.
- Mithelfen, v. n. pomagati, po-
móci.
- Mithelfer, m. pomagáč.
- Mitsein, ad. tedaj, torej, dakle.
- Mitkommen, v. n. priti od. dojtí
s kóm. [s kóm.
- Mitlaufen, —er, v. n. letéti od. teči
- Mitlaut, —er, m. soglášnik,
soglašnica.
- Mitleid, Mitleiden, n. sožalenje,
pomilováňje, vsmilenje, mi-
lost, milosèrdje.
- Mitleidenswerth, — würdig, a
sožalenja od. pomilováňja
vrèden, požaljiven.
- Mitleidig, a. vsmiljen, milosèr-
den, milostiv.
- Mitmachen, v. a. dělati, storiti
od. vèiniti kar drugi, biti pri
čem; die Mode —, po novi
šegi živéti, Mode —, pri vsa-
čem biti.
- Mitmenssch, m. bližnji, bližni
- Mitnehmen, v. a. seboj vzéti; fig.
odnésti; (entkräften) oslabiti.
- Mitnichten, ad. ne, nikakor ne.
- Mitreden, v. a. v račún vzeti,
priračúniti; račúniti s kóm.
- Mitreifen, v. n. potováti s kom.
- Mitregent, m. sovladár.
- Mitschuldig, a. sokriv, dělèžen
zločinstva.
- Mitschuldige, m. dělèžnik zlo-
činstva, — f. dělèžnica zlo-
činstva. [in, f. sodolžnica.
- Mitschuldner, m. sodolžnik; —
Mitschüler, m. součéneec.
- Mittfingen, v. n. skup peti od.
pévati.
- Mittreisen, f. Miteffen.
- Mittspielen, v. n. igraťi s kom.
- Mittag, m. poldne, poldan;
(Süd) jóg, poldan; zu —, o
poldne; zu — essen, obèdo-
vati, južinati.
- Mitttäglich, a. poldnéven; južen.
- Mittags, ad. o poldne.
- Mittagsessen, n. — mahšzeit, f.
obèd, južina.
- Mittagsstreif, m. poldánik.
- Mittagslinie, f. poldaničnica.
- Mittagsmahl, f. Mittagseffen.
- Mittagsruhe, f. poldnévni po-
čitek.
- Mittagsseite, f. južna strana.
- Mittagssonne, f. poldnévno sonce.
- Mittagstisch, m. obèd.
- Mittagswärtz, a. proti jugu, k
poldnévu. [ter, sevec.
- Mittagswind, m. úg, južni vè-
- Mitte, f. srèda, srèdina, srè-
dje, posrèdje; pás.
- Mittel, n. srèda, srèdina; (Hülfs-
—) pomóček, pomóglej, po-
srèdek, srèdstvo, pripomó-
ček, pomóga; (Bermögen) imè-
tek, imáňje, imétje; fig. síč
inš — legen, vmès stopiti,
braniťi.
- Mittel-, a. srèdnji. [dnji vèk.
- Mittelalter, n. srèdovèk, srè-
- Mittelart, f. srèdnja versta.
- Mittelbar, a. posrèden; — keit,
f. posrèdnost. [srèdnja rèč.
- Mittelding, n. srèda, srèdina,
- Mittelfinger, m. srèdnji perst,
srèdnjak.

- Mittelländisch, *a.* srédozémén, srédzémalski.
- Mittelmann, *m.* élóvěk srédnji.
- Mittelmäßig, *a.* srédnji, osrédnji, sréden; — keit, *f.* srédnjost, srédnost, osrédnost.
- Mittelmaß, *m.* srédnji od. veliki jambor.
- Mittelpunkt, *m.* srédina, srédisše, osrédje, srédopíče, srédotóče.
- Mittelschlag, *m.* srédnja versta.
- Mittelsmann, *m.* — person, *f.* srédnik, posrédnik.
- Mittelsorte, *f.* srédnja versta.
- Mittelsst, *ad.* po s, z.
- Mittelsst (ber, die, das), *a.* srédnji.
- Mittelstraße, *f.* srédina, srédnji pót.
- Mitteltreffen, *n.* srédnja vojska.
- Mittelwort, *n.* pričástje, priléžje, prilóžje. [posréd.]
- Mitten, *ad.* sréd, vsréd, vsrédi.
- Mitten durch, *ad.* po srédi, posréd; čez srédo. [séver.]
- Mitternacht, *f.* polnóč, (Nord)
- Mitternächtlig, — nächtlích, *a.* polnóčen, sévern. [lura; polnoč.]
- Mitternachtsstunde, *f.* polnočna
- Mitternachtswind, *f.* Nordwind.
- Mitternachtszeit, *f.* polnočna doba, polnoč.
- Mittheilen, *v. a.* príobčítí; podélití; reči; pisati, na znánje dati.
- Mittler, *m.* srédnik, posrédnik; (Peiland) odréšeník, spasitelj; — in, *f.* srédnica, posrédnica.
- Mittler, — e, — es, *a.* srédnji.
- Mittlerweile, *ad.* med tem.
- Mittwoche, *f.* sréda; am —, *v.* srédo.
- Mitunter, *ad.* včasih, kadkad; skupej, zájedno, vred.
- Mitverbrecher, *m.* sozločin.
- Mitverschwoener, *m.* sopuntár.
- Mitweinen, *v. n.* plakati od. jokati se s kom. [sítelj.]
- Mitwerber, *m.* sosnubač; sopromítwirten, *v. a.* poslováti od. délati s kom; pripomóci, pomóci, pomagati.
- Mitwirkung, *f.* pomóč, pripomóč.
- Mitwissen, *n.* znanje, védenje.
- Mitziehen, *v. a.* vleči s kom; — *v. n.* presélití se s kom.
- Mirtur, *f.* změš, zdrúžek.
- Mobilien, *pl.* pohíšje, šara, pokúče; gíbljivo imétje.
- Mode, *f.* običáj, šega; krój.
- Mobel, *n.* kalup, tvorilo, podobá; měra. [gléd.]
- Modell, *n.* obrázek, ogléd, iz-
- Modeln, *v. a.* kalúpe od. tvorila délati; slikováti.
- Modellschneider, *m.* kaluporéz, podobár.
- Mober, *m.* trohlna, trohlota, trohlóba, preperélost, trulost, gnjilóba; nach — riechen, zatúhlo díšati.
- Mobergrund, *m.* blato, gréz, zibi.
- Moderig, *a.* trohnel, preperél, trúl, gnjilóben, terhnel.
- Modern, *v. a.* po sadánjim kroju.
- Modern, *v. n.* trohneti, terhnéti, perhnéti, gnjiti, truliti.
- Modesucht, *f.* pohlépa po sedájním kroju. [ljím kroju.]
- Mobetracht, *f.* noša po sedájním kroju.
- Mobisch, *f.* Modern.
- Modulation, *f.* napévost.
- Mögen, *v. n.* hotéti, želéti, móci, vtegnítí; was mag wohl

- dieš koston, kaj hi to veljalo; eš mag sein, more biti; er mag thun . . , naj děla.
- Möglíč, *a.* mogóč, možen, mogućliv; — fěit, *f.* mogóčost, mogućivost.
- Mohamedaner, *m.* mohamedá-nec.
- Mohn, *m.* mak; —, *a.* makov.
- Mohr, *m.* zamórec, arap, mór; — in, *f.* zamórka, arápiuja.
- Möhre, *f.* merkva, merlej, korén; col. korénje.
- Mohrenkopf, *m.* černoglav.
- Mohrisch, *a.* zamórski, arapski
- Molch, *m.* močirád, mačaról, modrás. [zmetki.]
- Molken, *pl.* srodka, sirótka.
- Molfig, *a.* sirótka.
- Mollton, *m.* mehki glás.
- Moment, *m.* doba; trenutje.
- Momentan, *a.* dobno; doben; nagel.
- Monarch, *m.* samovladár, samovlástnik, samooblástnik.
- Monarchie, *f.* samovladája, samoderzáva; samovláda, samovlástje. [imovlástnica.]
- Monarchin, *f.* samovladarica, samovlástje.
- Monarchisch, *a.* samovláden, samovlásten, samovládárski.
- Monat, *m.* mēsec.
- Monatlich, *a.* mēsečen; — *ad.* na mēsec, vsaki mēsec.
- Monatfluss, *m.* mēsečina, žensko vrēme. [sečni časopís.]
- Monatsschrift, *f.* mēsečnik, mē-
- Monatsrose, *f.* mēsečna roža.
- Mönch, *m.* mnih, redovnik, kaludjér.
- Möncherei, *f.* mništvo, redovništvo, kaludjérstvo.
- Mönchisch, *a.* mniški, redovniški, kaludjérski.
- Mönchs-, *a.* s. Mönchisch.
- Mönchskloster, *n.* samostán, klošter, manastir.
- Mönchswejen, *f.* Möncherei.
- Mond, *m.* mēsec. [čēn.]
- Mondäugig, — bĕind, *a.* mēsi-
- Mondeſcykel, *m.* lunodoba.
- Mondeſfinſterniß, *f.* merklenje mēſca.
- Mondeſhof, *m.* obſtret lune.
- Mondhell, *a.* razsvětlen od mēsečine. [čina.]
- Mondlicht, *n.* — ſchein, *m.* mēse-
- Mondsucht, *f.* mēsečlivost, mēsečnost.
- Mondsüchtig, *a.* mēsečliv, mēsečen; — *e,* *m.* mēsečnják; — *f.* mēsečina. [ſca.]
- Mondeſwechſel, *m.* proměna mē-
- Monkalb, *n.* snět. [slóv.]
- Monolog, *m.* samogovor, samo-
- Monopol, *n.* samoprodája, samokupčija.
- Monotonie, *f.* enakoglásje.
- Monſtranz, *f.* monštrána.
- Montag, *m.* pondělek.
- Montiren, *v.* *a.* oblěči, oděti.
- Montur, *f.* vojniška opráva.
- Moor, *n.* blato, blatovina, grez, bereg; moča, močirje.
- Moorig, *a.* blaten, grezovit, mužáven, močrn. [mahovina.]
- Moos, *n.* máh, mēh, mahóvje,
- Moosgraß, *n.* loč, bičje.
- Moosgrund, *m.* zibi.
- Moosig, *a.* mahovit, z mahom obrášen, mehnat.
- Mops, *m.* mops.
- Moral, *f.* čudorédnost.
- Moralisch, *a.* čudorėden.

- Moralifiren, *v. a.* učiti, predigati.
 Moralift, *m.* čudorédnik; — *in*,
f. čudorédnica.
 Moralitât, *f.* čudorédnost.
 Moraft, *m.* močvérje, močirje,
 mlaka, muža, mužáva, ba-
 rovina, kál, kalovina.
 Moraftig, *a.* močvérn, mlakast.
 mužáven.
 Mordhel, *f.* smerček.
 Mord, *m.* vboj, vbojstvo, vmor,
 pobòj, vmorstvo, vmoritva.
 Mordbegierig, *a.* morželeč.
 Mordbremmer, *m.* požigávec; —
ei, *f.* požiganje, požig.
 Morden, *v. a.* vbiti, vbijati,
 moriti, vmoriti, mandráti.
 Mörder, *m.* vmoritelj, vbijávec,
 razbójnik, morívec; — *in*, *f.*
 morivka, vbijávka, razbó-
 jnica. [log.
 Mördergrube, *f.* razbojniški ber-
 Mörderifch, *a.* smertonósen, mo-
 ríven, kerváv.
 Mörderlich, *a.* kerváv, okrutén,
 strašen, strahovit. [v.št.
 Mordgeſchichte, *f.* strašna prípo-
 Mordgeſchrei, *n.* strašen krič;
 strahovito vpitje
 Mordgefelle, *m.* razbójnik.
 Mordgewehr, *n.* smertonóсно
 oróžje; morivka (puška).
 Mordkeller, *m.* morivnica, mo-
 rívnjak.
 Mordkátte, *f.* moríšče. [stvo.
 Mordthat, *f.* vbojstvo, vmor-
 Mordweg, *m.* herdjav od. težá-
 ven pót.
 Morgen, *m.* jutro; (Sft) izhod,
 iztok; — *ad.* jutre, jutro;
 — früh, zajtre, zajtro, jutre
 zjutrej.
 Morgen, *a.* zjuterni; izhódni.
 Morgenbrod, *n.* kosilo, kosilce,
 zajterk.
 Morgend, *a.* zjutrenj.
 Morgendämmerung, *f.* zor, svit,
 osvitje, zazrétje.
 Morgendlich, *a.* vjutrenj, jutern.
 Morgenland, *n.* iztok, izhod,
 istok, juterna dežela.
 Morgenländer, *m.* iztočanin, iz-
 hódnik.
 Morgenländifch, *a.* iztóčen, izhó-
 den, jutrov.
 Morgenlied, *n.* zjuternica, zju-
 terna pësem. [zarja.
 Morgenroth, *n.* — rötthe, *f.* zora,
 Morgen, *ad.* vjutro, zjutrej,
 rano, zaráno. [prihódnica.
 Morgenstern, *m.* danica, zornica;
 Morgenwärtſ, *a.* proti izhódu,
 k istoku. [v.št.
 Morgenwind, *m.* istočnjak; jutrov
 Morſch, *a.* gnjíl, nagnjíl, trúl,
 ostarél, starikast, preperél,
 terhen. [merlád.
 Morſchicht, *n.* gnjílád, terbnjád,
 Morſer, *m.* stopa; Feuer —, mo-
 žar, movžar. [f. ometačka.
 Mörtel, *m.* kreč, mavta; — kelle,
 Moſaik, *f.* moſáika.
 Moſchee, *f.* čanija, mošéja.
 Moſchuſ, *m.* pižma.
 Moſt, *m.* mošt; — birn, *f.* te-
 pka; — birnwein, *m.* tepkovec.
 Moſſeln, *v. a.* mošt delati.
 Moſtig, *a.* moštnat, sočen.
 Moſtrich, *f.* Senf.
 Motion, *f.* gibanje, ponáſa.
 Motiv, *n.* nagib, nagon, po-
 gon; vzrok.
 Motte, *f.* molj, grizlica, — n=
 fraß, molojedina; — nfräſſig,

- a. od moljov izgrizen, — in, v. n. zadúhlo dišati.
- Motto, n. geslo.
- Mouffelin, m. mezlán.
- Möve, f. galeb. [huda volja.
- Mücke, f. zlovóljnost, mušica.
- Mücke, f. komár, mušica.
- Muckisch, a. merčen, zlovóljen.
- Mucksen, v. n. čehniiti.
- Müde, a. truden, vgnán, vpehan, — werden, opešáti, vgnati se, vtuditi se; fig. sit; einer Sache — werden, naveličati se od. navoljiti se česar.
- Müdigkeit, f. trudnost, vgnanost.
- Muff, m. stuhnóta, plésenj, plésnoba.
- Muffen, v. n. zadúhlo od. po stuhnjenim dišati.
- Muffig, a. plésnjív.
- Mühe, f. trúd; er gibt sich viel —, mnogo si prizadéva.
- Mühen, v. a. truditi; sich — v. r. truditi se, pehati se, prizadévati si, gnati se.
- Mühevoll, a. težáven, mučen, trudapóln, težek.
- Mühle, f. mlín, malen; — mit 4 Gängen, mlín na štiri kolésa.
- Mühlbursche, m. mlinarski hlapec.
- Mühlrad, n. mlínsko kolo.
- Mühlstein, m. mlínski kamen, žervenj.
- Mühlwerk, n. mlín.
- Muhme, f. teta; (Frau deš stríc) strina; (Frau deš ujec) ujna.
- Mühsam, a. trudovit, težáven, trudapóln; — ad. težko, stežkoma.
- Mühselig, a. réven, béden, nevoljen, kukáven; — Zeit, f. rénost, béda, nevolja.
- Mühwaltung, f. skerb.
- Mulatte, m. polután; — in, f. polutánka.
- Mulde, f. níške, meške, korito.
- Müller, m. mlinar; — in, f. mlinarica. [narstvo.
- Müllerhandwerk, n. mlinarija, mlinarstvo.
- Mulm, m. gnjilovca, gnjilobna zemlja.
- Mulmig, a. gnjilóben.
- Multiplication, f. množenje, množítva, poštéva.
- Multiplicandus, m. množeník.
- Multiplicator, m. množítelj.
- Multipliciren, v. a. množiti, poštévati.
- Mumie, f. mumija. [škara.
- Mumme, f. šema, krinka, ma-
- Mummeln, f. Murmeln.
- Mummerei, f. maskarija, obšémanje.
- Mund, m. usta; kleiner —, ustica.
- Mundart, f. naréčje.
- Mundbedarf, m. živéž. [lej.
- Mundbissen, m. ygrizlej, prigriz-
- Mündel, m. pitomec, siróta; — f. pitómka, siróta.
- Mündig, a. dorášen, dorásel; — Zeit, f. doráslost.
- Mundloch, m. dvorski kuhar.
- Mundlein, m. ustni kléj.
- Mündlich, a. ustmén; — Zeit, f. ustménost.
- Mundloch, n. usta; gerlo; (an der Kanone) žrelo.
- Mundmehl, n. cvét.
- Mundportion, f. obrók.
- Mundschenk, m. točaj, natočaj.
- Mundsemmel, f. žemljíčka (béla).
- Mundstück, n. dulec.
- Mündung, f. stočje, stok, ustje, vtók; (einer Kanone) žrelo.

- Mundvorrath, *m.* hrana, živež, jestivo, jestvine.
- Mundwerk, *n.* usta. [roba.
- Munition, *f.* strélivo, strélaška
- Munkeln, *v. n.* šeptáti, pošeptávati si.
- Münster, *m.* stolna cerkva.
- Munter, *a.* buden; čil, bešter, hoder, prudek, živ; fig. dobrovoljen, vesel; — teit, *f.* hudnost; čilost, bodrost, prudkost; veselost, dobrovoljnost.
- Münzcabinet, *n.* penezóvnica.
- Münze, *f.* đnar, novc, penez; (Kraut) meta; (Münzhaus) kovnica.
- Münzen, *v. a.* peneze kovati, đnar delati; fig. ciljati, nameriti, naklépati.
- Münzer, *m.* novčár.
- Münzfuß, *m.* penezno čislo.
- Münzgeptäge, *n.* kov.
- Münzhaus, *n.* kovnica.
- Münzkenntniß, *f.* poznanje đnarja.
- Münzwesen, *n.* penezništvo, đnarstvo, novčárstvo.
- Münzwissenschaft, *f.* penezoslóvje.
- Mürbe, *a.* perhek, perhel, mehek; nježen; krotek; —, *f.* perhkost, mehkost; nježnost.
- Murmeln, *v. n.* mermljati; šeptáti.
- Murmeltier, *n.* mermljáča.
- Murren, *v. n.* mermráti, goderňjati, godláti, gosti, roptáti.
- Mürrisch, *a.* merčen, merčljiv, mermráv. [mermráč.
- Murrkopf, *m.* mermrálo, godlálo.
- Muschel, *f.* luštrénka, školjka, ostriga.
- Muschelförmig, *a.* luštrénkast.
- Muschelschale, *f.* ostrá, luštrénka.
- Muschelwerk, *n.* školjke, ostrige.
- Muse, *f.* modrica.
- Musenohn, *m.* fig. pesnik.
- Muselman, *m.* mohamedánc.
- Museum, *m.* znamenitnica, mušej.
- Muscivoren, *v. a.* gosti.
- Musicalisch, *a.* glásben, godbén.
- Musicus, *m.* godec.
- Musik, *f.* glásba, godba, skladnolásje muzika.
- Musiker, *m.* godec.
- Muskate, *f.* muškát, muškátnica.
- Muskateller, *m.* muškátovec.
- Muskatellerbirn, *f.* muškátnica.
- Muskatnuß, *f.* muškátna grušica.
- Muskatwein, *f.* Muskateller.
- Müstel, *f.* mišica, miška.
- Müsetete, *f.* puška, muškéta.
- Müsetetier, *m.* muškétar, muškétir.
- Muß, *m.* močnik, kaša, podmet, sók.
- Muß, *n.* sila; moraš.
- Müße, *f.* bezdélnost, prazen čas, delápúst; — haben, vtegniti. lob. prisiljen biti.
- Müßen, *v. n.* morati, primóran
- Müßig, *a.* bezposlén, bez dela dangubéc.
- Müßiggang, *m.* bezposlénost, dangúba, postópanje.
- Müßiggänger, *m.* postopáč, vmanjúh, lenúh.
- Muster, *n.* primér, izgled; kalup, tvorilo; uzor.
- Musterhaft, *a.* priméren, izgleden; izvérten.
- Musterlehrer, *m.* nadučitelj.
- Mustern, *v. a.* pregledováti, razgledováti, preiskováti; — *v. n.* vaditi se, vžbati se.
- Musterschule, *f.* izgledna šola.

- Musterstück, *n.* umotvór.
 Musterung, *f.* pregléd, razgléd; vaja (v oróžju).
 Muth, *m.* pogúm, pogúmnost, serce, serénost, hrabrost; volja, serce; wohl zu — e sein, vesel od. dobre volje biti; zu — e sein, pri sercu biti; — machen, serce dělati.
 Muthen, *v. a.* želéti, iskáti.
 Muthig, *a.* pogúmen, serčen, hraber; vesel. [pláshliv.
 Muthlos, *a.* klavern, bojázhliv.
 Muthlosigkeit, *f.* klavernost, bojázhlivost.
 Muthmaßen, *v. a.* sumiti, sumnjati, misliti, natolcováti, dozdevati se (komur kar).
 Muthmaßlich, *a.* vérojéten, namíshljen; — feit, *f.* vérojétnost, namíshljenost.
 Muthmaßung, *f.* sumnja, misel.
 Muthwille, *m.* razújzdanost, razpušenost, bezóčnost, napost.
 Muthwillig, *a.* razújzdan, razpušen, bezóčen, naposten.
 Mutter, *f.* mati, matka, majka, mama; (Bármutter) materica, plodnica; (Hefen) drožje, mednice; (von einer Schraube) matica; —, *a.* materni, materniski. [težáve.
 Mutterbeschwörung, *f.* maternične
 Mutterbiene, *f.* matica, kraljica
 Mutterbruder, *m.* ujec.
 Mutterfüllen, *n.* žrebica.
 Muttergen, *n.* mama; ein altes —, babúra, babúza.
 Mutterhalb, *n.* telica. [ček.
 Mutterkind, *n.* matern ljubljén.
 Mutterkirche, *f.* glavna cerkva.
 Mutterkorn, *n.* stari kruh.
- Mutterkraut, *n.* materičnjak, režimbába.
 Mutterkrebš, *m.* rak v utróbi.
 Mutterlamm, *n.* bičica, janjica.
 Mutterland, *n.* domovina, mati vlást. [télo.
 Mutterleib, *m.* utróba, materno
 Mütterlich, *a.* materinski, majčken; — *ad.* kot majka, po maternim.
 Mutterloš, *a.* bez matere.
 Muttermahl, *n.* madež.
 Muttermord, *m.* materovbójstvo.
 Mutternaekend, *a.* gol in nág.
 Mutterpfenige, *pl.* materne petice.
 Mutterpferd, *n.* kobila.
 Mutterrschaf, *n.* ovca, bica.
 Mutterrschaft, *f.* materinstvo.
 Mutterrscheide, *f.* gem. pizda.
 Mutterrschwein, *n.* prasica.
 Mutterrschwister, *f.* teta, tetka.
 Mutterrsöhnchen, *f.* Mutterkind.
 Mutterrsprache, *f.* matern od. narodni jezik.
 Mutterrtheil, *m.* materinstvo.
 Mutterrwiß, *m.* um prírojén od. narávni.
 Müge, *f.* kapa, čepica.
 Müsenmacher, *m.* kapar.
 Myriade, *f.* deset tisúci, miriáda, tma.
 Myrthe, *f.* mira.
 Myrthe, *f.* mirta, merča.
 Myrthen, *a.* mirtov, mërčav.
 Myrthen, *pl.* otájbine, otájstva, skrivnosti. [slóvje.
 Mystik, *f.* tajnoslóvje, skrivno-Mystisch, *a.* tajen, otájstben, skrivnoslóven.
 Mytholog, *m.* basnoslóvec.
 Mythologie, *f.* basnoslóvje.
 Mythologisch, *a.* basnoslóven.

N.

Nabe, *f.* pesto, glavina.
 Nabel, *m.* pok, popek, popič.
 Nabelbinde, *f.* povoj od popka.
 Nabelbruch, *m.* kila od popka, kilav popek.
 Nabelchen, *n.* popiček.
 Nabelschnur, *f.* popkovnja, povovina.
 Nach, *prp.* po; poleg; za; v; — und —, malo po malo,časoma, polagama; — wie vor, zdaj ko nekđaj.
 Nachaffen, *v. a.* posnemkovati, okarjati.
 Nachahmen, *v. a.* naslędovati, slęditi, posnemati, posnemovati.
 Nachahmer, *m.* naslędovatelj, posnemovavec; — in, *f.* posnemovavka. [nemlživ.
 Nachahmlich, *a.* naslędiven, pos-
 Nachahmung, *f.* naslędba, naslędovanje, posnema, posnemovanje, posnemek.
 Nachahmen, *v. n.* lavkati, klasje za kom pobirati.
 Nacharbeiten, *v. a.* dęlati za kom, popravljati kar.
 Nacharten, *v. n.* zvreci se po kom; dem Vater —, očetovo šaro goniti.
 Nachartung, *f.* sličenje.
 Nachbar, *m.* sosęd; — in, *f.* sosęda, sosędinja.
 Nachbarlich, *a.* sosęden, sosędčen, oblžen.
 Nachbarschaft, *f.* sosędstvo; sosędčina, oblžje. [navljati.
 Nachbeten, *v.* fig. besęde po-

Nachbier, *n.* zadnje pivo, patoki.
 Nachbild, *n.* pooblięje, poobraz, snetek.
 Nachbilden, *v. a.* posnęti, sneti, pooblięiti, poobraziti.
 Nachbleiben, *v. n.* zaostati, zaostajati.
 Nachbrennen, *v. a.* stręliti za kom.
 Nachbringen, *v. a.* prinęsti za kom; das Versäumte —, popraviti zamudo.
 Nachdem, *c.* po tem kakor; — ad. potęm, za tim.
 Nachdenken, *v. a.* premišljovati, razmišljovati, prevdärjati.
 Nachdenken, *n.* premišljovanje.
 Nachdenkend, *a.* zamišljen, premišljovaven.
 Nachdenklich, *a.* premišljiv.
 Nachdreschen, *v. a.* premlätiti.
 Nachdringen, *v. n.* pritisniti, gnati se za kom.
 Nachdruck, *m.* potęz, potęrdenje; (eines Buches) ponatis; fig. važnost, moć, sila.
 Nachdrücken, *v. n.* pritisniti; pritlačiti. [ponatiskati.
 Nachdrücken, *v. n.* ponatisniti.
 Nachdrucker, *m.* ponatiskar.
 Nachdrücklich, *a.* moćen, ojster; — auftragen, zapretiti.
 Nachdauern, *v. n.* natęcati se.
 Nachteilen, *v. n.* hitęti za kom.
 Nacheinander, *ad.* redama, zapored, zaporedoma, eden za drugim.
 Nachen, *m.* čoln, ladjica, barkica.
 Nacherten, *f.* Nachärten.
 Nachessen, *v. a.* jęsti za kom.
 Nachessen, *n.* pojednja.
 Nachfliegen, *v. n.* lętęti za čem.

- Nachfolge, *f.* naslědovánje, naslědstvo, naslědba.
 Nachfolgen, *v. a.* slědovati, slěditi, naslědovati, ravnati se (po kom), poslědovati; (im Amte) nastópiti po kom.
 Nachfolger, *m.* naslědnik, naslědovnik; nastópnik; — *in, f.* naslědnica, naslědovnica.
 Nachforschen, *v. n.* izpitovati, izpitávati, preiskovati.
 Nachfrage, *f.* poprašanje, poprašování.
 Nachfragen, *v. n.* poprašovati, poprašati, popitati. [tótiti.
 Nachfüllen, *v. a.* napólniti, nachgeben, *v. a.* pridati, dodati; — *v. n.* vdati se, jenjati; popustiti, pojěmati.
 Nachgeborne, *m.* posměrník.
 Nachgeburt, *f.* postěljka, postlica, senki, strěva.
 Nachgehen, *v. n.* iti od. hoditi za kom, slěditi kogar; der Spur —, iti po slědu; (dem Spiele) streči; seinen Geschäften —, oprávljati svoje opravila.
 Nachgehens, *ad.* po tem, za tím.
 Nachgeschmack, *m.* sláj, ki v ustih ostáne.
 Nachgiebig, *a.* blág, odjenljiv, popustljiv; — *feit, f.* blagost, odjenljivost.
 Nachgießen, *v. a.* doliti, dolijati, nadoljvati.
 Nachgraben, *v. a.* kopati.
 Nachgübeln, *v. n.* modrovati, premišljovati.
 Nachhall, *m.* odglás, odziv, jeka, odměv, odmih.
 Nachhallen, *v. n.* razlégati se, odměvati, odzivati se.
 Nachhängen, *v. n.* vdati se v kar, streči čemur.
 Nachhauen, *v. a.* po komur sekati od mabati.
 Nachheben, *v. a.* povzdíči.
 Nachhelfen, *v. a.* pomóči, dopomóči, pomagati.
 Nachher, *f.* Hernáč. [jesen.
 Nachherbst, *m.* predzima, babja.
 Nachholen, *v. a.* še po kar iti; (das Versäumte) popráviti zanemárano.
 Nachjagen, *v. n.* derviti, vdrěti se za kom, terati kogar; streči, vdati se. [odměv.
 Nachklang, *m.* odglás, odziv, Nachklingen, *v. n.* odzivati se, odměvati se.
 Nachkommen, *v. n.* pritiza kom, slěditi kogar; einem Befehl —, izpólniti od. izvěšiti zapóvėd; dem Versprechen —, deržati od. izpólniti besědo.
 Nachkommen, *pl.* vnuki, potómki, zaródniki.
 Nachkommenschaft, *f.* zaródnostmstvo, zanámstvo, zaplód, potémšina.
 Nachkömmling, *m.* vnuk, zaródnik, potómek, potémek.
 Nachlaß, *m.* sporočilo, zapúšćina; naslědje; odpustek, odpušánje.
 Nachlassen, *v. a.* zapustiti, popustiti; einem etwas —, odpustiti; — *v. n.* jenjati, popustiti, popušati.
 Nachlassenschaft, *f.* Nachlaß.
 Nachlässig, *a.* nemáren, nemarljiv, zanikern, neskerbljiv; — *feit, f.* nemárnost, zanikernost.

- Nachlaufen, *v. n.* lěteti za kom.
 Nachleben, *v. n.* živěti od rav-
 nati se po čem. [kládati.
 Nachlegen, *v. a.* prilóžiti, pri-
 Nachlese, *f.* pobírek, lavka; po-
 birkovanje, lavkanje.
 Nachlesen, *v. a.* pobírati, po-
 birkováti, lavkati.
 Nachleser, *m.* pobirač, lavka-
 vec; — *in, f.* pobiračica,
 lavkavka.
 Nachlesern, *v. a.* poznej pri-
 skerbeti, posláti, dati.
 Nachmachen, *v. a.* ponarediti,
 ponarejati. [obráziti.
 Nachmalen, *v. a.* poobličiti, po-
 Nachmalig, *a.* prihóden, pot-
 lénj, potléšen.
 Nachmals, *ad.* potléj, poznej,
 vprihódnjíc. [novíc izměriti.
 Nachmessen, *v. a.* preměriti,
 Nachmittag, *m.* popóldan, po-
 poldén. [popoldánski.
 Nachmittägig, *a.* popoldneven,
 Nachmittags, *ad.* popóldne; —
 mahl, *n.* malica, mavžina.
 Nachräumen, *v. a.* posprávití,
 posprávljati za kom.
 Nachrechnen, *v. a.* preračúniti,
 novíc račúniti, prerájtati.
 Nachrede, *f.* úble —, obreko-
 vánje, oprávlanje, ogovár-
 janje; (einer Rede) zaglávek.
 Nachreden, *v. a.* obrekováti,
 oprávljati, osírati, ogovár-
 jati; einem etwas —, govóriti
 kar za kom. [kom.
 Nachreisen, *v. n.* potováti za
 Nachreiten, *v. n.* jahati od dir-
 jati za kom. [za kom.
 Nachrennen, *v. n.* teči od. dirjati
 Nachreue, *f.* pozen kes, pikanje.
- Nachricht, *f.* glás, věst, izvě-
 stje, poročilo, oznanilo.
 Nachrichtler, *m.* rabelj.
 Nachrichtlich, *ad.* po oznanilu.
 Nachrücken, *v. n.* přitsniti, iti
 za kom. [slědnje besěde.
 Nachruf, *m.* glás za kom; po-
 Nachruhm, *m.* slava, ime.
 Nachrühmen, *v. a.* za kom do-
 bro govóriti od. hvaliti.
 Nachsagen, *v. a.* govóriti od.
 reči za kom.
 Nachsatz, *m.* zaglávek. [kom.
 Nachschicken, *v. a.* posláti za
 Nachschießen, *v. a.* vstreljiti, stre-
 ljati za kom; (Seld) dodájati,
 znova dati.
 Nachschlag, *m.* ponaréjen denár.
 Nachschlagen, *v. a.* (im Buche)
 poiskáti; (Seld) ponarediti,
 ponarejati. [ziti za kom.
 Nachschleichen, *v. n.* lesti od. la-
 Nachschlüssel, *m.* tatski kljúč.
 Nachschreiben, *v. a.* pisati za
 kom; prepisati.
 Nachschreien, *v. n.* kričati od.
 vpiti za kom. [pripísek.
 Nachschrift, *f.* poznej písano;
 Nachschuß, *m.* strěl za kom; do-
 dátek.
 Nachsetzen, *v. n.* jadrati za kom.
 Nachsehen, *v. n.* gledati za kom;
 einem etwas —, komur kar
 prizanésti, prizanášati od.
 odpustiti; etwas —, preglé-
 dati, razglédati kar.
 Nachsenden, *f.* Nachschicken.
 Nachsetzen, *v. a.* zád postávití;
 zanemárati; — *v. n.* terati
 kogar, loviti kogar, vdrěti
 za kom.
 Nachsicht, *f.* prizanéšba, priza-

- nesljivost, milost, poterple-
nje.
- Nachforschig, *a.* prizanesljiv, mi-
lostien, milostiv, poterpljiv.
- Nachsinnen, *f.* Nachdenken.
- Nachsommer, *m.* habje leto,
predjesen.
- Nachspotten, *v. a.* spakovati se
od. rugati se komur. [kom.
- Nachsprechen, *v. n.* govoriti za
- Nachspringen, *v. n.* skočiti od.
skakati za kom.
- Nachspüren, *v. n.* slediti kogar.
- Nachst, *prp.* tik, blizo, pri; —
ad. naj bliže.
- Nachstand, *f.* Rückstand.
- Nachste, *a.* bližni, naj bližnji;
— *m.* bližni, bližnik; — *f.*
bližna, bližnica; — *r* Tage,
te dni; der — Preis, posled-
nja čena; die — Gelegenheit,
perva prilika; das — Jahr,
prihodno leto.
- Nachstehen, *v. a.* hosti od. peh-
niti za kom.
- Nachstehen, *v. n.* stati za kom;
biti manj od kogar, zadi
biti.
- Nachstehend, *a.* sledječ.
- Nachstellen, *v. n.* einem —, oble-
zovati od. zalezovati kogar,
prežati od. paziti na kogar.
- Nachstellung, *f.* zaseda, oble-
zovanje.
- Nachstens, *ad.* skorej, o krat-
kim, pri prvi prilóznosti.
- Nachsteuer, *f.* namet; — *n, v. a.*
še namet plačati.
- Nachstich, *m.* poobraz.
- Nachstoppeln, *f.* Nachlesen.
- Nachstreben, *v. n.* gnati se, hre-
penéti po čem.
- Nachsuchen, *v. a.* preiskati.
- Nacht, *f.* noč; bei der —, in der
—, ponoči; — *z, a.* nočni,
ponočni.
- Nachten, *v. n.* nočiti se.
- Nachteffen, *n.* večerja.
- Nachtfalter, *m.* nočni lepír.
- Nachtgleiche, *f.* jednakonočje.
- Nachttheil, *m.* škoda, kvar, vji-
ma. [kvaren, v škodo.
- Nachttheilig, *a.* škoden, škodljiv.
- Nachtthemb, *n.* srajca za spanje.
- Nachttherberge, *f.* Nachtlager.
- Nachtigall, *f.* slavíc, slavček,
slavúlj.
- Nachtisch, *m.* malica, mavžina.
- Nachtlager, *n.* prenočiše, pre-
nočivališé.
- Nachtlich, *a.* nočen, ponočen.
- Nachtmahl, *n.* večerja.
- Nachtmette, *f.* polnočnica.
- Nachtquartier, *f.* Nachtlager
- Nachtrab, *m.* zadnja straža.
- Nachtrachten, *f.* Nachstreben.
- Nachtrag, *m.* dopláta, doplatež.
- Nachtragen, *v. a.* nositi od. ne-
sti za kom; plačati, platiiti,
doplátiti, dopóliti; dostá-
viti. [postópati za kom.
- Nachtreten, *v. n.* hoditi od.
- Nachtshatten, *m.* čerlénka.
- Nachtswärmer, *m.* nočnjak,
mračnjak; zapléčnik, vesó-
vávec.
- Nachtstien, *n.* bdenje.
- Nachtstuhl, *m.* odsebnica.
- Nachtwandler, *m.* mesečnjak;
— *in, f.* mesečnica.
- Nachtzeit, *f.* noč, nočna doba.
- Nachwachsen, *v. n.* prirásti, do-
rásti. [novič mériti.
- Nachwägen, *v. a.* mériti za kom,

- Nachwandeln, *v. n.* hoditi za kom.
 Nachweh, *n.* Nachwehen, *pl.* za-
 bolečki, poródne bolečine;
 fig, pokora.
 Nachweisen, *v. a.* dokázati; ka-
 zati od. pokazati za kom.
 Nachwerfen, *v. a.* metáti od.
 vreči za kom.
 Nachwelt, *f.* potomstvo, za-
 námstvo, zanámšina.
 Nachwinter, *m.* pozna zima.
 Nachwuchs, *m.* mladje; mladi-
 na, mladež, mladost. [šiti.
 Nachwünschen, *v. a.* želéti; vo-
 Nachzäpfen, *v. a.* prestéti, novič
 brojiti. [česar.
 Nachzeichnen, *v. a.* risati poleg
 Nachziehen, *v. a.* seboj vleči od.
 vlačiti; — *v. n.* iti od. ho-
 diti za kom.
 Nachzug, *f.* Nachtrab.
 Nachen, *m.* tilnik, zatilnik, za-
 tivec, šija; auf den — fallen,
 znak pasti. [ranje.
 Nachenschlag, *m.* ogóvor, osi-
 Nacht, Nachend, Nachig, *a.* gol,
 nág; — heit, *f.* golost, gol-
 jáva, golina, golóta, nagota.
 Nadel, *f.* igla; — *n.*, *pl.* (an
 Bäumen) silovje, vije.
 Nadelbüchse, *f.* iglenica.
 Nadelbüchse, *a.* iglast.
 Nadelholz, *n.* hovje.
 Nadelstissen, *m.* iglenjak. [vina.
 Nadeltraut, *n.* česlika, česliko-
 Nadelstöh, *n.* iglino uhó.
 Nadelspitze, *f.* verh od igle
 Nadelstreu, *n.* stelja, stelivo.
 Nadler, *m.* iglar; — handwerk, *n.*
 iglarija, iglarstvo.
 Nagel, *m.* žrebel, žebel; čavel;

- hölzerner —, klin; Singer —,
 nohet. [velnják.
 Nagelbohrer, *m.* žrebelnják, ča-
 Nagelchen, *n.* žreblíč, žebliček,
 čavlič; klinec, klinček; noh-
 tič.
 Nagelstein, *f.* Gewürznägelstein.
 Nagelfest, *a.* z žrebli pribiti.
 Nagelgeschwür, *n.* zanóhtnica.
 Nagelhammer, *m.* —schmiede *f.*
 čavlarница, vignica, žreblár-
 nica.
 Nagelkopf, *m.* glavica od žrebla.
 Nageln, *v. a.* žrebljati, pribiti,
 prikovati. [yčeraj.
 Nagelneu, *a.* čisto nov, od
 Nagelschmied, *m.* čavlar, žreb-
 lar, — handwerk, *n.* čavlar-
 ja, žreblarija.
 Nagelwurzel, *f.* zanóhtnica.
 Nagen, *v. a.* glodáti, oglodáti,
 gruditi, gruliti, gristi.
 Nahe, *ad.* blizo; — *a.* bližen,
 obližen, soséden.
 Nähe, *f.* blizina, bliza, blizá-
 va, blizost.
 Nahen, sich, *v. r.* bližati se,
 približati se, priti, pribhajati.
 Nähen, *v. a.* šiti, šivati.
 Näher, *m.* šivar. [blizej-
 Näher, *a.* bližji; — *ad.* blize,
 Nähern, *v. a.* približati, pri-
 makniti.
 Nahme, *f.* Name.
 Nähnabel, *f.* šivanka, šivanca.
 Nähpult, *n.* šivilna miza.
 Nähren, *v. a.* rediti, gojiti,
 kojiti, živiti; pitati.
 Nahehaft, *a.* rediven, tečen,
 živiten; — igkeit, *f.* rediv-
 nost, tečnost.
 Nähring, *m.* napèrstnik.

- Nährkraft, *f.* redivost, gojivost, hranjivost.
- Nahrlos, *a.* bez kruha, negotiv; *fig.* nezahvalen, nekoristen.
- Nährstand, *m.* redniški stan.
- Nahrung, *f.* hrana, jestvina, koj, brašno; kruh. [stivo]
- Nahrungsmittel, *n.* živež, jestvina
- Nahrungsaft, *m.* redivnost, redivni sok.
- Nahrungsjorge, *f.* skerh za živeti.
- Nährseide, *f.* svila za šivanje.
- Nacht, *f.* šiv, šev, rob.
- Nächtere, *f.* šivanje.
- Nächterin, *f.* šivilja, mojskra.
- Nächtlich, *f.* Nächst.
- Nähzeug, *n.* šivo, roba za šivanje
- Nain, *a.* prostosrčen.
- Name, *m.* ime; glás.
- Namenbuch, *n.* bukvar.
- Namenlos, *a.* bezimen, brezimen; bez iména; *fig.* neizrečen.
- Namenregister, *n.* imenik.
- Namenstag, *m.* god, godovni dan. [na]
- Namensvetter, *m.* gnanec; gnamentlich, *a.* imenit; — *ad.* po iménu, z iménom, poiménce.
- Namhaft, *a.* znaten, znamenit; — *ma*chen, imenovati.
- Nämlich, *a.* isti, rávno tisti; — *ad.* to je, namreč, to čereči.
- Napf, *m.* čaša, torilo.
- Naphta, *f.* nafta.
- Narbe, *f.* brazgótina, mozel.
- Narben, *v. n.* celiti se, zaceliti se, zarásati. [góten]
- Narbig, *a.* brazgótinav, braz-
- Narr, *m.* trap, norec, budálo, bedák; divján; *zum* — *en* haben, za norca iméti
- Narren, *v. n.* noréti, ludováti; (*Scherz* treiben) norčovati se, šaliti se; — *v. a.* spakovati se komur.
- Narrenhaus, *n.* noriše.
- Narrenkolbe, *f.* storž.
- Narrenpossen, *pl.* norčije, burke, bedáčije. [nos voditi]
- Narrenfeil, *n.* am — führen, za
- Narrtheit, *f.* norost, norija, neúminost, traparija.
- Narrtin, *f.* nora.
- Narrtich, *a.* nor, neúmen, trapast, budalast; — *werden*, obnoréti, zmésati se, obpamet priti.
- Narwall, *m.* morski edinorog.
- Narzisse, *f.* narcisa, lužánja.
- Naschen, *v. a.* lizati, kočlovati, lakomiti se.
- Näscher, *m.* lizán, sladkosnédež; *in, f.* sladkosnéda.
- Naschhaft, Näschtig, *a.* sladkosnéden, kočljiv, lakomen; — *igkeit, f.* — *keit, f.* sladkosnédnost, kočljivost.
- Naschwert, *n.* sladkarija, sladkiš. sláčéice.
- Nase, *f.* nos; die — rümpfen, nos merdati od. vihati; einem eine — drehen, nasaditi kogar.
- Näschen, *n.* nosec, nosček.
- Nasens, *a.* nosni
- Nasenband, *n.* prevúzjda.
- Nasenbluten, *n.* er hat —, kri mu iz nosa teče. [nosu]
- Nasengeschwür, *n.* mozólj na
- Nasenhornpel, *m.* hrustanec v nosu.

- Nasenloch, *n.* nosníca, nosna, nozdra.
 Nasenstüber, *m.* skerpúša.
 Naseweis, *a.* prevzeten, vseveden; ein — er Mensch, *m.* vsevednež, vséznalica.
 Naseweisheit, *f.* prevzetnost, vsevednost.
 Nashorn, *n.* nosoróg. [a. síhrav.
 Nas, *a.* moker, vlažen; — kalt, Nässe, *f.* mokróta, mokrina, moča, vlažnost, vlaga, močava. [premakati.
 Nassen, *v. n.* potíti se, potéti.
 Nástich, *a.* mokróten, močaven; — keit, *f.* mokrótnost.
 Nation, *f.* narod, ród; — als *a.* narodni.
 Nationalität, *f.* narodnost.
 Nationell, *a.* naroden.
 Nativität, *f.* Geburt.
 Natter, *f.* gád, zmija, pačkan.
 Natterbrut, — gezücht, *n.* gadjí plód, gadjád. [jezik.
 Natterzunge, *f.* fig. peklénski Natur, *f.* naráva, narav, prirodá, stvarnica, natóra; čúd, narav, prirodnost; —, *a.* narávni, narávski, natorni, prirodni.
 Naturalien, *pl.* prirodnié; — cabinet, *n.* prirodničníca.
 Naturalist, *m.* narávník.
 Naturanlage, *f.* Naturell, *n.* prirodnost, narav, čúd.
 Naturforscher, *m.* naravoslovec.
 Naturgabe, *f.* prirodjenost.
 Naturgeschichte, *f.* prirodopis.
 Naturgesetz, *n.* zakon naráve, narávski zakon. [slovje.
 Naturkunde, — lehre, *f.* naravostudij, naravoslovje.
 Naturkundiger, *m.* naravoslovec.
- Natürlích, *a.* naravski, naráven, natórski, natóren.
 Naturmensch, *m.* narávski obprosti človék. [narávski.
 Naturrecht, *n.* pravo, zakoni.
 Naturreich, *n.* stvarjenje, stvarstvo.
 Naturspiel, *n.* igra naráve.
 Naturwissenschaft, *f.* Naturkunde.
 Nautisch, *a.* plavovski.
 Nebel, *m.* megla; — chen, *n.* meglica. [meglén.
 Nebelig, *a.* meglovit, megloven.
 Nebeln, *v. a.* megliti se.
 Neben, *prp.* pri, per, poleg, zraven, pokraj, —, *a.* zravni, drugotni.
 Nebenabsicht, *f.* zravennamén.
 Nebenbuhler, *m.* soperník; — in, *f.* sopernica. [druzega.
 Nebeneinander, *ad.* eden poleg.
 Nebengebäude, *n.* prihišje.
 Nebenhaus, *n.* sosédna hiša.
 Nebenkammer, *f.* druga soba, prijízba.
 Nebenkind, *n.* pankert.
 Nebenkirche, *f.* podružnica.
 Nebenlinie, *f.* daljna žlahta.
 Nebenmensch, *m.* bližni, bližnik.
 Nebenmond, *m.* krivi mēsec, primēsec. [lenkost.
 Nebensache, *f.* drugotna rēč; ma-
 Nebensonne, *f.* krivo sonce, pri-
 sōnčje, obsōnčje.
 Nebenstraße, *f.* pokrájna cesta.
 Nebenumstand, *m.* drugotna okó-
 šina. [stranpotica.
 Nebenweg, *m.* stranski pot,
 Nebenweib, *n.* prilóžnica.
 Nebenwort, *n.* prirečje, prisló-
 vje, privét. [skupej s.
 Nebst, *prp.* s, vréd s, zraven,

- Necken, *v. a.* dražiti, zajedati, zabávljati (komur).
 Neckerer, *f.* dražba, draženje.
 Neckerisch, *a.* směšen, šaliv.
 Neffe, *m.* sinovec, stričnik; ujeňik.
 Negativ, *f.* Verneinend.
 Neger, *m.* zamórec, múr; — in, *f.* zamórka, murica.
 Nehmen, *v. a.* vzeti, jemáti; sich die Mühe —, potruđiti se; úbel —, zaměriti, za zlo vzeti; einen Anfang —, začěti se, přičěti se; ein Ende —, končěti se; konec vzeti; bei der Hand —, za roko přijěti; einem das Leben —, kogar vbíti od. vmoriti; die Flucht —, poběgnuti, pobráti se; eine Frau —, oženiti se; sich in Acht —, paziti se, varvati se.
 Neid, *m.* zavid, zavist, nenavist, nevošljivost.
 Neiden, *f.* Beneiden.
 Neider, *m.* zavidnik, zavistnik, nevošlívec; — in, *f.* zavidnica, nevošlívka.
 Neidisch, *a.* zaviden, zavisten, nenavisten, nevošljiv, zavídljiv. [men, do srage priti.
 Neige, *f.* konec; auf die — komz
 Neigen, *v. a.* nagniti, nagibati, vkloniti, kloniti, priklóniti, naklóniti, priklánjati, připógnuti; sich —, — *v. r.* priklóniti se, připógnuti se; sich zu etwas —, po čem hrepeněti od. dert biti; die Sonne neigt sich, sonce zahája.
 Neigung, *f.* priklónba, připógneňje; (Buneigung) nagnjenje, nagnjenost, priklónjenost.
 Nein, *ad.* ne, nak, nikar.
 Nekroskop, *m.* smertopis.
 Nefte, *f.* klinček, karanfíl.
 Nentlich, *f.* Námlich. [menljiv.
 Nennbar, *a.* imenovátel, poi-
 Nennen, *v. a.* imenováti, poi-
 menováti, nazváti, zvati.
 Nenner, *m.* (im Rechnen) imenitelj, rozdělec.
 Nennwort, *n.* ime (samostávnó).
 Nerve, *f.* čutnica, čutilnica. živec, žila.
 Nervenfieber, *n.* vročnica, legar.
 Nerventraktheit, *f.* vročnska bolězen.
 Nervensystem, *n.* žilovje, žilstvo.
 Nervenzwischen, *n.* čutna bradavčica. [korenjáški.
 Nervig, *a.* žilav; éverst, ják,
 Nessel, *f.* kopriva, kropiva; —, *a.* koprívni. [privina.
 Nesselgesträuch, *n.* kropilovje, ko-
 Nesseltuch, *f.* Musselin.
 Nest, *n.* gnjězdo; postelja; lo-
 ža, ležiše, lega.
 Nestel, *f.* spojka, zveza; —n, *v. a.* vezati, zavézati; —nadel, *f.* iglíčka.
 Nestling, *m.* gnjězdnik, goliptě.
 Nett, *a.* čist, ličen; lep, krasen; čeden, snažen.
 Nettigkeit, *f.* čistota, ličnost; lepóta; čednost, snažnost.
 Netto, *ad.* ravno, ne manj ne več.
 Neß, *n.* mrěža, věrša. sak; (um's Herz) osěřeje; (um die Gebärmte) očěvje, pelenica,
 Neßen, *v. a.* močěti, orositi, vlažiti, navlažiti, namákati.
 Neßförmig, *a.* mrěžast.
 Neßhaut, *f.* mrěna, koža nitkna.

- Neu, *a.* nov, novoten; sadánj.
 Neuaufgelegt, *a.* vnovič natis-
 njen. lpeke.
 Neubaßen, *a.* novopéčen, nove
 Neubruch, *m.* novína.
 Neue, *f.* Neuerung.
 Neuerdings, *a.* zopet, vnovič,
 znova, vdruživ.
 Neuerlich, *ad.* nedávno, une
 dni; — *a.* nedáven.
 Neuerung, *f.* obnóvljenje; no-
 vína, novóst.
 Neuerungslucht, *f.* novičkarija.
 Neugeboren, *a.* preporojen, no-
 vorójen.
 Neugeburt, *f.* preporođ.
 Neugier, — *de.* *f.* zvedljivost, rado-
 védénost, znatiželjnost.
 Neugierig, *a.* zvedljiv, rado-
 védčen, znatiželjen. lvóta.
 Neuheit, *f.* novica, novost, no-
 Neugigkeit, *f.* novica, novine.
 Neujahr, *n.* novolétje, mlado-
 létje, mlado léto.
 Neujahrsgeschent, *n.* koléda, ko-
 ledár.
 Neujahrswunsch, *m.* čestitovánje
 od. vosilo k novemu létu.
 Neulich, *a.* nedáven; — *ad.* ne-
 dávno, ravno kar.
 Neuling, *m.* novák, novíncec.
 Neumodisch, *a.* novošégen, po
 novi šegi.
 Neumond, *m.* mláj.
 Neun, *num.* devet.
 Neunauge, *f.* švelčica, piškúr.
 Neune, *f.* Neuner, *m.* devétka,
 devetica.
 Neunerlei, *a.* devetéri.
 Neunfach, *a.* devetéri.
 Neunfältig, *a.* devetérnat.
 Neunhundert, *num.* devetstó,
- Neunjährig, *a.* devetléten, de-
 vet lét star. lbárti.
 Neunmal, *ad.* devétkrat, devet-
 Neunmonatlich, *a.* devetmésečen.
 Neuntägig, *a.* devetdnéven.
 Neunte, *a.* devéti.
 Neuntehalb, *ad.* osem in pol.
 Neuntel, *n.* devétina, devetínka.
 Neuntens, *ad.* devéto, devétí.
 Neunzehn, *num.* devétnajst; — *te*,
a. devétnajsti.
 Neunzig, *num.* devétdeset; — *ste*,
a. devétdeséti.
 Neutestamentlich, *a.* od novega
 zakona, novozákonski.
 Neutral, *a.* nobenostrán; — *ität*,
f. nobenostránost.
 Nicht, *ad.* ne, nak; gar —, ni-
 kóli; durchaus —, nikákor
 ne, po nobéni ceni.
 Nichtachtung, *f.* nespoštovánje;
 pogérda. lsinóvka.
 Nichter, *f.* stričnica; ujénica;
 Nichtig, *a.* ničén, ničéten; pra-
 zen, mēnljiv; — *zeit*, *f.* ni-
 ščétnost; praznost, praznóta.
 Nichts, *ad.* nič, ništa; — *n.*
 ničica, ničkica, ničla.
 Nichtsdestoweniger, *ad.* s vsim
 tím, ništanemánj; nič menj.
 Nichtswürdig, *a.* malopriden,
 malovrēden, — *zeit*, *f.* ma-
 lovrēdnost, malopridnost.
 Nickel, *m.* žlindra.
 Nicken, *v. n.* mikati, kimati ob.
 potresávati z glavo; (mit den
 Augen) mežati, migati; mi-
 gniti; (schlummern) drémati.
 Nie, *ad.* nigdar, níkdar, ni-
 kóli, nikáda.
 Nieder, *a.* nízek; doljni; vom
 — *n.* Stände, nízkega roda;

- Hohe und —e, mali in veliki; — *ad.* dol, na tla, h tlam; auf und —, semtertje.
- Niederbeugen, *v. a.* pripógniti, priklóniti; priséči.
- Niederbrechen, *v. a.* polomiti, polomastiti.
- Niederbrennen, *v. a.* zažgáti, požgáti; — *v. n.* pogoréti, zgoréti.
- Niederbüchsen, sich, *v. r.* pripógniti se, vklóniti se.
- Niederdrücken, *v. a.* pritisniti; einen —, potláčiti ob. zadržeti kogar.
- Niederfahren, *v. a.* povoziti.
- Niederfallen, *v. n.* pasti; auf die Knie —, na koléna se vreči.
- Niedergang, *m.* zahod, zapád.
- Niedergehen, *v. n.* zahájati, zapádati.
- Niedergeschlagen, *a.* pobit, žalosten; — heit, *f.* pobitost.
- Niederhauen, *v. a.* pomandráti, pobiti, pokláti, posékati; einen Baum —, posékati drévo.
- Niederhocken, *v. n.* počéniti, počépniti, počépati.
- Niederhinein, *v. n.* poklékniti, poklékovati.
- Niederkommen, *v. n.* mit einem Kinde —, poroditi, roditi, poviti.
- Niederkunft, *f.* poród, povitva.
- Niederlage, *f.* vojskozgisba; (von Waaren) sklád, skladišče, shranišče.
- Niederlassen, *v. a.* spustiti; sich — *v. r.* sestí, vsesti se, posaditi se; (an einem Orte) vseliti se, posélti se, nasélti se.
- Niederlassung, *f.* spuščenje; nasélbina, posélbina.
- Niederlegen, *v. a.* položiti; ein Amt —, odstáviu, iz službe stopiti; sich — *v. r.* vleči se, vlegniti se.
- Niedermeßeln, *f.* Niederhauen.
- Niederreißen, *v. a.* podréti, podérati, razdréti, porúšiti.
- Niederreiten, *v. a.* poteptáti s konjem.
- Niederrennen, *v. a.* potéri, pobíu.
- Nieder säbeln, *v. a.* pomáhati, posékati. (Ivstréljiti).
- Niederschießen, *v. a.* postrelíti.
- Niederschlagen, *v. a.* pobiti, pobijati; (Holz) posékati, podúpiu; (die Augen) pobésiti; (vom Hagel) potóči, popeliskati; (Obst) oklátiti, ocaj-srati; (die Wallungen) potolážiiti, vtažiiti; die Hoffnung —, otéti ob. vzeti upanje; (in der Chemie) vsedati, pobiti.
- Niederschreiben, *v. a.* zapisati.
- Niedersegen, *v. a.* posaditi; sich —, *v. r.* sestí, vsesti se.
- Nieder sinken, *v. n.* potóniti; pasti; pogrézniti se; zrušiti se.
- Niederstoßen, *v. a.* pobíu, poríniti; mit dem Degen —, prebósti, prepehniti, presúniti, predréti.
- Niederstürzen, *v. n.* pasti, zrušiti se; — *v. a.* (einen Topf) povézniu.
- Niederträchtig, *a.* zavérzen; — heit, *f.* zaverženost.
- Niedertreten, *v. a.* poteptáti, poceptáti.
- Niederung, *f.* nižina, nižáva.
- Niederwärts, *ad.* navniz, navzdól.
- Niederwerfen, *v. a.* pometáti, poríniti, pobíu; sich vor einen

- , vreči se od. pasti pred kogar.
- Niedlich, *a.* mičen, čeden, ličen, žal; —keit, *f.* mičnost, čednost, ličnost, prijetnost.
- Niedrig, *a.* nizek; prost; —keit, *f.* nizkost, nizokost.
- Niemals, *f.* Nie. —lče, nobén.
- Niemand, *pr.* nikdo, nigdo, nih.
- Niere, *f.* obist, ledica, ledvice.
- Nierenbraten, *m.* pečena ledvina.
- Nierenstein, *m.* kamen v ledvicah. [vati, skóznós govoriti.
- Nieseln, *v. n.* nosljáti, ponoslovati.
- Niesen, *v. n.* kiháti, kihnúti, čihati. [kihálo.
- Niesepulver, *n.* štupa za kihanje.
- Niesesudt, *f.* kihavica.
- Niesemurz, *f.* čemerika, čemerika, teloh.
- Niet, *n.* zavárjen čavel.
- Nieten, *v. n.* zavariti. [tnica.
- Nietnagel, *m.* (am Finger) zanóh.
- Nitzpferd, *n.* potóčni konj, groh.
- Nimmer, —mehr, *ad.* nikdar, nigdar, nikáda, nikákor.
- Nimmersatt, *m.* nesitmež, žerúh.
- Rippen, *v. a.* okúsiti, pokúsiti, vardjáti.
- Nirgend, —s, *ad.* nikjer, nikde, nigde, v nobénim kraju; —hin, nikámur; von —her, od nikod.
- Nische, *f.* špranja.
- Risse, *f.* gnjida, gnida, ušaneč.
- Risten, *v. n.* gnjézditi, gnjézdodélati.
- Nir, *m.* vodni bog; —e, *f.* vodnička, vodna vila. [ne, ni.
- Noch, *ad.* še, još, jošte; —c.
- Nochmalig, *a.* zopétan, drugičén; ponóvljen.
- Nochmals, *ad.* zopet, opet, spet, drugóč, še enkrat.
- Nomade, *m.* kočovník.
- Nomadisch, *a.* kočovníški.
- Nominativ, *m.* imenovávnik, imenováteljní. [kaludjerica.
- Nonne, *f.* redovnica, nuna.
- Nonnenkloster, *n.* ženski samostán. [nóč.
- Nord, Norden, *m.* séver, pol-Nordisch, *a.* séverski.
- Nordlich, *a.* sévern, polnóčén; —ad. proti séverju, na polnočno strán. [java.
- Nordlicht, *n.* séverna líč, bur-Nordost, *m.* sévero-istok; —ostlich, *a.* sévero-istóčén.
- Nordpol, *m.* séverni ogel od tečaj.
- Nordsee, *f.* séverno morje.
- Nordstern, *m.* séverna zvezda.
- Nordwest, *m.* sévero-zapád; —lich, *a.* sévero-zapáden.
- Nordwind, *m.* séver, krivec, polnóčnik.
- Norm, *f.* vodba, vodilo, pravilo.
- Normalschute, *f.* normálka, normálna šola.
- Notar, *m.* bilježnik.
- Note, *f.* znamka, bilježka; pripis, dopis; (in der Musik) sekirica, nota; —npapier, *n.* muzikální papir.
- Noth, *f.* potreba, bëda, nuja, nevólja, sila, težáva, nadlòga; Kindes —, poróđ; mit genauer —, komaj; zur —, za potrebo; im Falle der —, v silí, v potrebah. [upanje.
- Nothanter, *m.* veliko sidro; fig.
- Nothbrunnen, *m.* studenc za silo.
- Nothdurft, *f.* potreba, potrebsina; die — verrichten, na

- strán ití, svoje potrebe oprá-
vili. [*f.* potřebnost.]
 Nothdürftig, *a.* potřeben; — *zeit*,
 Nothfall, *m.* potřeba, sila.
 Nothhelfer, *m.* pomočnik v po-
 trébah.
 Nothhilfe, *f.* pomóc v potřebah.
 Nothig, *a.* potřeben, potřebit,
 tréba, trében.
 Nothigen, *v. a.* siliti, prisiliti,
 nuditi, prinúdití, primóvati.
 Nothleidend, *a.* siromaški, bě-
 den, réven, potřeben.
 Nothlüge, *f.* laž v potřebi.
 Nothpennig, *m.* přihráňen dnár.
 Nothtaufe, *f.* kerst v potřebi.
 Nothwendig, *a.* potřeben, potré-
 bit, nujen; — *zeit*, *f.* po-
 trébnost, potřebitost.
 Nothzucht, Nothzuchtigung, *f.*
 silovánje, posilenje (*žensko*).
 Nothzuchtigen, *v. a.* silovati,
 posiliti (*žensko*).
 Rotiren, *v. a.* zaznámiti, zna-
 menovati, biljéziti, zabiljé-
 žiti. [*l.* izvěstje, znanje.]
 Rotiz, *f.* znamka, biljézka; věst,
 Rotorisch, *a.* očeviden, znán,
 poznát.
 Novelle, *f.* novela, povědka.
 November, *m.* novémber, listo-
 pád; (*lit.*) studanj; (*čech.*)
 listopád; (*pošn.*) listopád.
 Noviz, *m.* novinec, novák.
 Nu, nú; in einem —, na máh,
 zabernišč.
 Nüchtern, *a.* tešč, teš; (*nicht be-*
trunken) trézen, trézev; mit
 — em Magen, na tešce;
 — *heit*, *f.* teščnost; tréznost.
 Nudel, *f.* svalk, testóvník, nu-
 delč; geriebene —, ribanci;
- geschnittene —, rezanci; ge-
 würfelte —, óblaki; Germ —,
 kipňjenki.
 Nudelwalger, *m.* valek.
 Null, *f.* ničla, ničica; — und
 nichtig, clo nič ne veljá.
 Nummer, *f.* číslo, broj, število;
 — *iren*, *v. a.* izbrojiti, číslovati.
 Nun, *ad.* zdaj, sadáj, sedáj;
 nine, torej, dakle; von — an,
 odséle, odsihdób, odtehnál,
 vprihódnič; — *mehr*, *ad.*
 zdaj, sada; — *mehrig*, *a.* zdájn,
 sadájn.
 Nur, *ad.* le, samo.
 Nuß, *f.* oreh; —, *a.* oréhov;
 — *baum*, *m.* oreh, oréhovo
 dřevó; — *baumen*, *a.* oréhov.
 Nußfarbig, *a.* oréhove boje.
 Nußholz, *n.* oréhovina, oréhov
 lés. [*l.* šojka, irt.]
 Nußröhre, *f.* — háber, *m.* šoja,
 Nußschale, *f.* oréhova lušina.
 Nuß, Nüsse, *a.* vžitečen; nichtš
 — *sein*, nič ne veljáti, ma-
 lovrédno biti.
 Nuganwendung, *f.* pohásnenje,
 porába, porábljenje.
 Nußbar, *a.* vžitečen, k pridu,
 koristen.
 Nußen, *m.* korist, hasen, hasek,
 prid, dobiček, prospěh; plód,
 pridělk.
 Nußen, Nüssen, *v. n.* koristiti,
 hasniti, hasnováti, v prid
 biti, služiti; — *v. a.* služiti
 ob. poslužiti se česar, porá-
 biti ob. pohasnováti. [*l.* livo.]
 Nußholz, *n.* lés za kurjávo, pa-
 Nußlich, *a.* koristen, hasnovit,
 prospěšen; — *zeit*, *f.* korist-
 nost, hasnovitost, prospěšnost.

Ružloš, *a.* nekoristen, bez prida, prazen.

Ružničer, *m.* živivac.

Ružung, *f.* vžitek, povžitek, poraba, pohášenje.

Rhympe, *f.* vila, želikžena.

○

D! *i.* o, oh, ah, ojl!

Db, *c.* alj, ali, li (wird nachge-
setzt) jeli; als —, kakor da,
kakor da bi.

Dbaht, *f.* pazka, pomnja, po-
zor; — geben, paziti, pozorova-
vati; sich in — nehmen, paziti
se, čuvati se.

Db bemeldet, *a.* gori rečen, gori
Dbbach, *n.* krov, krovje, streha;
stán, prenočišče.

Dbelišk, *m.* obelisk.

Dben, *ad.* gori, gor; zgoraj,
na verhu, zverh; — ansetzen,
pervi ob. na pervim mestu
sedeti.

Dbenein, Dbendrein, *ad.* verh
Dber, *a.* gornji; verhovni, nad-
višji, prednji, veliki.

Dberadmiral, *m.* veliki admiral.

Dberälteste, *m.* starešina, starosta.

Dberamt, *n.* prednja sodnija;
mann, *m.* prednji sodnik.

Dberarzt, *m.* nadlčelnik.

Dberaufseher, *m.* višji nadzornik.
Dberbefehl, *m.* verhovna zapo-
vêd.

Dberbefehlshaber, *m.* verhovni za-
Dbere, *m.* glavár; poglavár, na-
čelnik, starešina.

Dberfeldherr, *m.* veliki vojvoda,
vojskovôd. [veršje, poveršaj.

Dberfläche, *f.* poveršina, po-

Dberflächlich, *a.* poveršen, pli-
tek; — keit, *f.* poveršnost.

Dberförster, *m.* nadlčelnik, nad-
börstnar, viksi lševôd.

Dberforstmeister, *m.* naj viksi
lševôd.

Dbergericht, *n.* nadsodnja, viksi
Dbergespann, *m.* veliki župan.

Dberhalb, *ad.* zgoraj, verh, zverh,
nad.

Dberhand, *f.* zapéstje, šaka; fig.
pervénstvo; die — behalten,
preobládati.

Dberhaupt, *n.* teme; glavár, ná-

Dberhaus, *n.* gornje nadstropje;
(im Parlament) zbornica
gornja.

Dberherr, *m.* gospodár; posést-
nik; poglavár; — schaft, *f.*
gospodárstvo; poglavárstvo,
verhovnost.

Dberhof, *m.* zverhnji děl dvora;
Dberhofgericht, *n.* dvorska nad-
sodnija.

Dberhofmarschall, *m.* veliki dvor-
Dberhofmeister, *m.* veliki dvorski
mešter.

Dberjäger, *m.* nadlovec; — mei-
ster, *m.* viksi nadlovec.

Dberkiefer, *m.* gornja čeljust.

Dberküchenmeister, *m.* nadkuhár.

Dberland, *n.* gornja zemlja, go-
rénsko, gorjansko, goriško.
Dberländer, *m.* gorévec, gorjá-
nec, goričan; — in, *f.* go-
rénka, gorjanka.

Dberländisch, *a.* gorénski, gor-
janski, goričanski, zgornji.

Dberleder, *n.* ogláv, naplát.

Dberlesze, — lippe, *f.* gornja
ustnica.

Dberleib, *n.* tělo, persi.

- Dečsčfen, *n.* volok, volič, junček.
 Dečfen, *a.* volov, gověj.
 Dečfenfleisch, *n.* govédina, go-
 véje meso, volovina.
 Dečfenhaft, *a.* volovski, telé-
 bast, štorast, gověji. llovna.
 Dečfenhaut, *f.* volova koža, vo-
 Dečfenhirt, *m.* volár, govédár.
 Dečfenkalb, *n.* telec, junček.
 Dečfenkopf, *m.* volova gláva;
 fig. bedák.
 Dečfenkoth, *m.* volóvjek.
 Dečfenmäsig, *f.* Dečfenhaft.
 Dečfenstall, *m.* volovji hlěv, vo-
 lóvnjak.
 Dečfentreiber, *m.* volár.
 Dečfenziemer, *m.* bikovec, bi-
 kova žila. losmína.
 Dečfab, — format, *n.* osměrka,
 Dečfave, *f.* osmica, osmína.
 Dečfob, *m.* október, kozopěrski;
 (ilir.) listopád; (čeč.) rijen;
 (pošn.) pazdziernik.
 Deč, *f.* popěv, popěvka, oda.
 Dečbe, *a.* pust, pustóšen, pušó-
 hen, gol, prazen, divji; — *f.*
 pustinja, puša, pušáva, pu-
 šóba, pustóš, pustára, gol-
 jáva, golica.
 Dečem, *f.* Ašhem.
 Deč, *c.* ali, alj.
 Dečfen, *m.* peč; pečnica.
 Dečfenbank, *f.* klop okólj peči.
 Dečfengabel, *f.* vile, burkle, roglje.
 Dečfenheiser, *m.* kurjáč. [krevla.
 Dečfenrüče, *f.* grebla, greblica,
 Dečfenloch, *n.* mestěje, žrelo v peči.
 Dečfenrohr, *n.* čev od peči, pečna
 čev. [šhaufel) lopár.
 Dečfenschaukel, *f.* veslica; (Brod-
 Dečfenseger, *m.* pečár.
 Dečfenthür, *f.* dveri v peči.
- Dečfenwand, *f.* steje.
 Dečfenwisch, *m.* pomělo, metlja.
 Dečfen, *a.* plán, póren. otvóren,
 odpěrt; fig. iskrěn, odkrito-
 sěrečen; — er Brief, razpe-
 čáten list.
 Dečfenbar, *a.* očít, očítěn, oče-
 viden; odkrit, razodět; znán,
 javen.
 Dečfenbaren, *v.* *a.* očítováti; od-
 kriti; razoděti, razoděvati,
 razglasiti, oznániti, oznano-
 váti. [dětje; oznánovánje.
 Dečfenbarung, *f.* očítovánje; razo-
 Dečfenheit, *f.* fig. iskrěnost, isti-
 nitost, ravnost.
 Dečfenherzig, *a.* iskrěn, odkrito-
 sěrečen, ravnodúšen, otvó-
 ren; — feit, *f.* iskrěnost,
 odkritosěrečnost, ravnodúšje,
 ravnodúšnost.
 Dečfentlich, *a.* javen; očítěn;
 — feit, *f.* javnost; očítnost.
 Dečficiel, *a.* uráden, vladen.
 Dečfizier, *m.* častnik, dostójmik.
 Dečficin, *f.* štacúna; (Buchdrucke-
 rei) tiskárnica; (Apotheke) lé-
 kárnica.
 Dečfennen, *v.* *a.* odpřeti, odpí-
 rati, otvóriti; (ein verstopftes
 Loch) odčěpiti; (eine Bunde)
 predřeti; den Mund —, zi-
 niti; (das Herz) odkriti, ra-
 zoděti, razkriti.
 Dečfennung, *f.* odpěrtje, predór,
 steje; keine — haben, zapěrt
 ob. zapěčen biti.
 Dečft, *ad.* čěsto, dostikrat, mnogo-
 krat, velikokrat, pogóstama.
 Dečfter, *a.* čěst, ponóvljen, po-
 góst, velikráten, mnogokrá-
 ten.

- Dęsterš, *ad.* večkrat, višekrat, čestej, pogóstej.
 Dęftmals, Dęftmalig, *f.* Dęft, Dęfter.
 Del, *n.* olej, olje; — *z,* *a.* od olja.
 Delbaum, *m.* maslina, olika, oliva, oljka, oljino dřevó; — *en,* *a.* oljkov. [olivka.
 Delbeere, *f.* maslénka, olějbar, Delberg, *m.* oljska gora.
 Delen, *v.* *a.* oljiti, *z* oljem napájati.
 Delfarbe, *f.* olejeva boja.
 Delfaß, *n.* oljenica, olješnica.
 Delgärten, *m.* oljnik, maslinik.
 Delhandel, *m.* oljärenje, tergovina *z* oljem. [oljarica.
 Delhändler, *m.* oljár; — *in,* *f.*
 Delicht, *a.* oljast.
 Delig, *a.* oljen, oljuat, oljén.
 Delkrug, *f.* Delfaß.
 Delampe, *f.* oljénka, oljénsnica.
 Delmalerei, *f.* oljna od. olejna malba.
 Delmühle, *f.* mlín *za* olej, olějna.
 Delstoff, *m.* oljic.
 Delung, *f.* olje; ležte —, sveto poslédnje olje.
 Delzweig, *m.* oljkina vejica.
 Dheim, *m.* stric; (der Mutter Bruder) ujec.
 Dhne, *prp.* bez, brez; razun, zvun; — *weiterš,* *f.* Zedenfallš.
 Dhngeachtet, *f.* Ungeachtet.
 Dhngefähr, *f.* Ungefähr.
 Dhnmacht, *f.* omóúica, omámica, medlica, medlóba, omedlevca, omedlévka, nesvěst; (Mangel an Macht) nemóú. slabost; *in* — *fallen,* omedléti, omágati, onesvěsíti se.
 Dhnmächtigt, *a.* omóúičen, nesvěst, omámľjen; nemóúen. slab; — *werden,* *f.* *in* Dhnmacht *fallen.*
 Dęhr, *n.* ušétce, vuhó. [poslúh.
 Dęhr, *n.* uho, vuhó; *fig.* sluh.
 Dęhrchen, *n.* ušétce, ušéce, ubice,
 Dęhren, *v.* *a.* ušétce *naprāviti;* *v*deti (šivánko).
 Dhrenbeichte, *f.* spóvėd (skrivna).
 Dhrenbläser, *m.* podpihovávec, glasonóš; — *ei,* *f.* podpihovánje; — *in,* *f.* podpihovánka, glasonóša. [slh.
 Dhrenbrausen, *n.* šuménje *v* ušė.
 Dhrenklingen, *n.* bučénje *v* ušėših.
 Dhreute, *f.* čuk, sova ušata.
 Dhrfelige, *f.* zaúšnica, klapoušnica, berljúznica, žlepernica, klošernica; *eine* — *geben,* berljúzniti, žlepniti, klošiti, tamúzniti, klapouzniti. [perst.
 Dhrfinger, *m.* mezíneć, mali
 Dhrgehänge, *n.* vuhán, naušnica.
 Dhrläppchen, *n.* uhnica, podúheć.
 Dhrring, *m.* vuhán, naušnica.
 Dhrwurm, *m.* ušėtnik, ušėtnica, štrigla, štriglavica.
 Dhkonom, Dhkonomie, Dhkonomisch, *f.* Landwirth *ic.*
 Dhularglaß, *n.* ošesoleća.
 Dhve, Dhvenbaum, *f.* Delbeere, Delbaum.
 Dhval, *m.* opal. [m. operist.
 Dhper, *f.* spėvigrá, opera; — *ist,* Dhper, *n.* žertva, požertva, darítva, aldov; zavět; *zum* — *bringen,* *f.* Dhfern. [nik.
 Dhferaltar, *m.* žertvenik, daril-Dhfergeld, *n.* darilo, darovúina, žertvenúina, aldovúina.
 Dhfern, *v.* *a.* posyétiti, žertvo-

- váti, darováti, aldováti; zavétováti, v dar dati.
- Dpfer, *n.* Dpferung, *f.* žertvo-vánje, posvěćenje, aldovánje.
- Dpferpriefter, *m.* žerec, pop, al-dovávec; — *in*, *f.* žerica.
- Dpferschale, *f.* plitica.
- Dpferthier, *n.* darovano živinče.
- Dpferwein, *m.* posvěčeno víno.
- Dpium, *m.* makovo seme, omám.
- Dpposition, *f.* vporníštvo, vpor, naspróťje, protivnost.
- Dptativ, *m.* želivník, želivní način. [vidoslóvec.
- Dptif, *m.* vidoslovje; — *er*, *m.*
- Drafel, *n.* preročiše; božja réč.
- Drange, *f.* naránča, pomaránča.
- Drangenbaum, *m.* naránča.
- Drangenfarben, — gelb, *n.* naránčev.
- Drangengärtner, *m.* naránčar.
- Drangerie, *f.* naránčnica, pomaránčnica. [ništvo.
- Drchefer, *n.* godebníšče; godeh-
- Drden, *m.* red.
- Drdenšband, *n.* trak (reda).
- Drdenšbruder, Drdenšgeistliche, *m.* redovnik. [ľjuba.
- Drdenšgelübde, *n.* redovna ob-
- Drdenškette, *f.* verižica (reda)
- Drdenšregel, *f.* zakon redovniški.
- Drdenšschwester, *f.* redovnica.
- Drdentlich, *a.* vreden, vreden, posprávljen; poredoven; po-šten; — *ad*. po redu; ka-akor veljá; pošéno.
- Drder, *f.* zapóvėd; naročilo.
- Drbinanz, *f.* zapóvėd; častníška straža.
- Drbinár, *a.* običen; prost.
- Drbiniren, *v. a.* zapovėdati, na-róčiti; einen Geistlichen — vrediti, blagoslóviti, posvétiti.
- Drbinirung, Drbination, *f.* zapó-vėd, naróčba; blagoslóvjenje.
- Drbnen, *v. a.* rediti, vrediti, vredováti, razréditi, razpo-réditi, verstiti, zverstiti, vra-vnáti, vpravováti.
- Drdnung, *f.* red; vredenje, razporédjenje; *in* — bringen, razporéditi, zverstiti; — *szahl*, *f.* redivna številnica.
- Drgan, *n.* orgán, nástroj, stroj, oród, oródje; glás.
- Drganisation, *f.* urėdba, vra-vnáva; vpravánje.
- Drganifiren, *v. a.* urėditi, vra-vnáti, vpravováti, razréditi, vrediti.
- Drganisch, *a.* orgánski; strojov.
- Drganisnuß, *m.* orgánisem, stro-jitost.
- Drganist, *m.* organist.
- Drgel, *f.* orgle, orgule; — Bauer, *m.* orglar; — *n*, *v. a.* orglati, na orgle igráti.
- Drrient, *m.* istok, izhod, zrenik; — *alisch*, *a.* istóčen, izhóden.
- Drrientiren, *sich*, *v. r.* ravnáti se; razpoznáti se.
- Driginal, *n.* pervotvór; povód; pervopis, izvírni spis.
- Driginal, Driginell, *a.* pervot-voren; povóden; pervopisen, izviren, izvóren, pervóten.
- Driginalität, *f.* pervotvórnost; povódnost; pervopisnost, iz-vírnost, izvórnost, pervótnost.
- Driginalurkunde, *f.* izvírna li-stina.
- Drfan, *m.* burja; vihar, olúja.
- Drnat, *m.* napráva; urės.

Drt, *m.* město; (Rand) rób, kraj; (Gegend) kraj, krajina.
 Drtsbeschreibung, *f.* městopisje.
 Drthodor, *a.* pravověren, pravosláven.
 Drthographie, *f.* pravopís.
 Drthographisch, *a.* pravopísen.
 Dertlich, *a.* městen, městóven, krajoven. [kaksnost města.
 Drtsbeschaffenheit, *f.* městnost.
 Drtschaft, *f.* kraj, krajina; město; vés, selo.
 Dst, Dsten, *m.* istok, izhód, vzhod, zrenik, jutro.
 Dstere, *a.* velikonóčni.
 Dsterabend, *m.* velika sabóta, velikonóčna sobóta.
 Dsterei, *n.* pírň, pisaníca.
 Dsterfest, *n.* velika nóč, vuzem, velikonóčni gód.
 Dsterfladen, *m.* koláč, mižnjak.
 Dsterlamm, *n.* velikonóčna jagnje. [mén.
 Dsterlich, *a.* velikonóčen, vuzem.
 Dstertied, *n.* velikonóčna, vuzemnica. [zem, uskérs.
 Dstern, *pl.* *f.* velika nóč, vuzem.
 Dstertag, *m.* velikonóčni dán.
 Dstlich, *a.* istóčen, izhóden, jutrov.
 Dstsee, *f.* baltíško morje.
 Dstwärts, *ad.* proti istoku od jutru. [juternik.
 Dstwind, *m.* istóčnjak, izhódník.
 Dtter, *f.* gád, zmija, kača; (Fisch -) vidra. [gadji plód.
 Dttergezucht, *n.* kačja zaléga.
 Dvat, *a.* podólglast, podolgovát, jáčast, obel.
 Dryd, *m.* okísanc; — iren, *v. a.* okisliti; — ul, *m.* okíslanc.
 Drigen, *n.* kislíc.

P.

Paar, *n.* pár, dvoje, dvojica; ein — Dage, nekoliko dní; zu — en treiben, strahováti, vporokoriti; auf ein — Worte, na dve al tri beséde; sechs — Dchsen, šest jarmov od. parov volov.
 Paaren, *v. a.* družiti, združiti, zjediniti, parati; sich — *v. r.* družiti se, parati se, parovati se.
 Paarweise, *ad.* po dvě, po dvoje, dvě po dvě, paroma.
 Pabst, *f.* papsť.
 Pacht, *m.* Pachtung, *f.* najém, najémna sprava.
 Pachtbrief, *m.* najémni list.
 Pachten, *v. a.* najéti, najémati, v najém vzeti.
 Pächter, *m.* najémník, najémávec, najémáj; — in, *f.* najémnica. [šína.
 Pachtgeld, *n.* najémnína, najém-Pachtssystem, *m.* najémstvo.
 Pachtweise, *ad.* najémno, v najém.
 Pachtzins, *f.* Pachtgeld.
 Pač, *m.* vkladu, butaro; kernír.
 Pač, *n.* (von Menschen) derhál, smet, izvěžek.
 Pačen, *v. a.* zagrábati, zgrabiti, popásti, přijéti; (einpačen) vkladati, zlagati, zložiti, spravljati; sich —, *v. r.* pobráti se, spraviti se (spred oči). [kladáč.
 Pačer, *m.* továrník, težák, na-Pačet, Pächchen, *n.* zvezek, cunja.
 Pačgeráth, *f.* Gepäck.
 Pačhaus, *n.* nakladávnica.

- Pačknecht, *m.* nakladač.
 Pačkeinwand, *f.* grobo platno.
 Pačpapier, *n.* grobi papir.
 Pačsferb, *n.* tovorni konj.
 Pačfattel, *m.* samar.
 Pačt, *f.* Vertrag. [dětovódstvo.
 Pädagog, *m.* dětovód; —iž, *f.*
 Page, *m.* paglovec, žlahtnič,
 dvoranič.
 Pagina, *f.* strana, strán, plát.
 Pagode, *f.* pagóda.
 Palatin, *m.* palatin, nadvórník.
 Pallasch, *m.* paloš. [paláča.
 Pallast, *m.* poslópje, poslóp,
 Pallisade, *f.* kolje, ostěrvje.
 Palmbaum, *m.* palma, palmovo
 dřevó. [presenc.
 Palmbruch, *m.* presmec, prajtelj,
 Palme, *f.* palma; (an den Weiden)
 muca, mučica, mačkica,
 kavernka; (die Augen an Weinstöcken)
 popika, oko; (flache Hand)
 dlán.
 Palmsonntag, *m.* cvětna neděla.
 Palmzweig, *m.* palmova vejica.
 Pan, *m.* pán, bóg pastírski.
 Panier, *n.* zastáva, bandéro,
 stěg, praporec.
 Pantalons, *pl.* hlače.
 Panther, —thier, *n.* pardosám,
 hárs, riséna. [papuča.
 Pantoffel, *m.* pantófel, krevse.
 Panzer, *m.* oklěp, oklóp, napěrsje.
 [rokavica.
 Panzerhandschuh, *m.* ljskava
 Panzerhemd, *n.* ljskava robáča,
 oklěp. [piti.
 Panzern, *v. a.* oklěpiti, oklóp-
 Panzertier, *n.* armadil.
 Papa, *m.* otec, atej.
 Papagei, *m.* papíga. [ga.
 Papier, *n.* papir, popír, bumá-
- Papieren, *v.* papírnat, iz papírja.
 Papierfenster, *n.* okno iz papírja.
 Papiergeld, *n.* papírnat dnár.
 Papierhandel, *m.* tergovína s papírjem.
 Papierhändler, *m.* papírar.
 Papierlausch, *f.* molj, grizlica.
 Papiermacher, *m.* papírník.
 Papiermühle, *f.* papírnicá.
 Papierscheere, *f.* škarje za papír.
 Papiſt, *m.* papín, papežník;
 —iſch, *a.* papínski, papežníski.
 Payre, *f.* klej ob. kleje od moke,
 lje pilo; (Bret) močnik.
 Pappel, *f.* —baum, *m.* topol,
 jagned. [gnedovina.
 Pappelholz, *n.* topolovina, ja-
 Pappelwald, *m.* topolovje, ja-
 gnedovje.
 Pappen, *v. a.* klejiti, lje piti.
 Pappdeckel, *m.* tverd ob. de-
 bel papir, lje pěnka.
 Pappſt, *m.* papež.
 Pápſtlich, *a.* papeški.
 Pappſtum, *n.* papeštvo.
 Par, Paren, *f.* Paar, Paaren.
 Parabel, *f.* prilika, pripodóbka.
 Parade, *f.* svitačnosť, paráda.
 Paradies, *n.* raj, světlí raj;
 —s, *a.* rajski. [patikovina.
 Paradiesholz, *n.* aloevína, lo-
 Paradiesfiſch, *a.* rajski, sprelěp,
 prekrásen. [radirati.
 Paradiere, *v. n.* světití se, pa-
 Paragraph, *m.* točka, članek,
 stavka, odstávek.
 Parallel, *a.* ravnoběžen.
 Parapluie, *f.* Regenschirm.
 Parasol, *f.* Sonnenschirm.
 Parce, *f.* parka, rojenica, tór-
 ka, morána.

- Pardon, *m.* milost, pomilóste-
 nje; —iren, *v. a.* pomilóstiti.
 Parenteſe, *f.* medſtávje, med-
 méſtje. [—jagd, *f.* veliki lov.
 Parforce, *ad.* siloma, s sila,
 Pariren, *v. a.* (auš—) odbiti;
 odvratiti; — *v. n.* bogati,
 vbogati, pokóren biti; (wet-
 ten) staviti se.
 Paré, *m.* gaj; zvěrinjak.
 Parlament, *n.* zbor, shód (Der-
 závni); —ár, *m.* posrédnik;
 —iren, *v. n.* posrédováti. [sir.
 Parmesanſáje, *m.* parmezánski
 Parole, *f.* geslo.
 Parthei, *f.* strán, stranka; eineš
 — nehmen, s kom potéginiti.
 Partheigänger, *m.* stranec, stra-
 njanin, pristráſtník.
 Partheiſch, Partheiſch, *a.* pri-
 strán, pristránski, jednostrán;
 —feit, *f.* pristránost, jedno-
 stránost.
 Partheiloš, *f.* Unpartheiſch.
 Partheiſucht, *f.* pristránstvo;
 razklánost.
 Participium, *n.* deléžje.
 Partie, *f.* děl, kos; družtvo;
 (Heirath) ženitba, vdaja; eine
 gute — machen, dobro se ože-
 niti, vdati.
 Partitur, *f.* partitúra.
 Paſch, *m.* sparane kobre; —en,
v. a. kobrati; (von Waaren)
 zabránjeno robo voziti.
 Paſquill, *n.* psovka.
 Paſh, *a.* prigóden.
 Paſh, *m.* pot; (von Pferde) skók;
 (Eng-) klanec, sotéska; fig.
 potni list; den — reiten, sko-
 kama jezdití ob. jahati.
 Paſſagier, *m.* potník, popótník.

Paſſatwind, *m.* paſátni ob. živi
 véter.

Paſſen, *v. n.* (im Spiele) neigráti;
 (warten) čakati, prežiti, pa-
 ziti; (angemeſſen ſein) vdati se,
 priléci se, priſtáti se, dobro
 ſtati; — *v. a.* primériti.

Paſſend, *a.* prilíčen, prikláden,
 priméren; vgoden.

Paſſgänger, *m.* jahón.

Paſſion, *f.* požénje, želja,
 ſtraſt; ich habe eine —, miče
 me, želje me nahájajo; (Lei-
 den) terplénje, muka; —irt,
a. brepenéc.

Paſſionsblume, *f.* mučenica.

Paſſiren, *v. n.* prehoditi, pre-
 hájati, potováti, (erträglich
 ſein) zmoſno biti, že veljati;
 (ſich zutragen) primériti se,
 naključiti se, pripéti se;
 (zubringen die Zeit) prežiti, pre-
 živeti, prebiti. [ni list.

Paſſirſchein, —ſettel, *m.* popót-
 Paſſiv, *a.* terpiven; —ſchuld, *f.*
 dolžni dnár. [ob. boje.

Paſtelfarben, *pl.* ſube barve
 Paſtellmalerei, *f.* malba s ſubi-
 mi bojami.

Paſtete, *f.* paštéta.

Paſtor, *m.* paſtor; —in, *f.* pa-
 ſtorica; —ſchaft, *f.* paſtor-
 ſtvo. [glás.

Patent, *n.* patént, vladni raz-
 Paſter, *m.* oče, pater; —noſter,
n. očenáš; (Roſenkranz) kro-
 nica, molek.

Pathe, *m.* kum, boter, koter;
 — *f.* kuma, boſtra, kotra;
 (der Täuſling) kumče; —nge-
 ſchent, *n.* kumšina; —nſchaft,
f. kumſtvo.

- Patient, *m.* bolnik, bolestnik; — *in, f.* bolnica, boléšnica.
 Patriarch, *m.* oćák, praděd, patriárh; — *alšć, a.* patriárháln. [ter, *pl.* dědnine.
 Patrimonial, *a.* dědićen; — *güz.*
 Patrimonium, *n.* oćinstvo, dědninstvo.
 Patriot, *m.* vlastětec, domoljub, domoródec; — *in, f.* vlasténka, domoródka; — *išć, a.* vlastěnski, domoljubben, domoróden; — *išmuš, m.* vlastěnstvo, domoljubje, domoródstvo. [blagoródnik.
 Patricier, *m.* městni zlahtnik,
 Patrolle, *f.* pohódna ob. ponoćna straža. [ponočováti.
 Patrolliren, *v. n.* ponoći stražiti,
 Patron, *m.* zastópnik, zavětnik, zaštitnik; Křtchen —, varh; — *at, n.* zastopništvo, zavětníštvo, zaštitništvo, varstvo.
 Patrone, *f.* nabój, strěl, patróna; (Mottell) kalúp, podóba.
 Patronin, *f.* zastópnic, zavětnica, zaštitnica. [tuš.
 Patronatsche, *f.* strělvnica, korpatšć, *i.* pljusk! plesk!
 Patšče, *n.* roćica, rokica; fig. běda; — *n, v. a.* pljuskati, pleskati, pljusniti.
 Pažen, *v. a.* čekati, mazati.
 Pažeri, *f.* čekarija.
 Pažig, *a.* prevzěten; — *tšun,* košátiiti se, stegovati se.
 Pažte, *f.* kotli, talambas; — *n, v. a.* biti na kotle od. talambas; — *r, m.* talambásar.
 Páuschel, *m.* bat, hatič.
 Pauschén, *v. a.* tolěti, bitu (rude); topiti rude.
- Pause, *f.* stanka, prestávka, odih, odpočívka.
 Pausiren, *v. n.* prestáti, odahnití se, odpočítí se.
 Pavian, *m.* pavian, duran.
 Pech, *n.* smola. [podóben.
 Pechartig, *a.* smolast, smolpechbrenner, *m.* smolar, smolvár.
 Pechdrath, *m.* dreta, dretva.
 Pechen, *v. a.* smoliti; (Pechbrennen) smoláriti, smolo kuhati. [nata plamenica.
 Pechfacel, *f.* smolenica, smolpechhütte, *f.* smolárna, smolárnica.
 Pechig, *a.* smolnat, smolén.
 Pechtranz, *m.* smolnják, smolnati věvec.
 Pechofen, *m.* smolárska peč.
 Pechschwarz, *a.* čern kot saje, žužov.
 Pechtanne, *f.* sovoj, hojka.
 Pedant, *m.* pedánt, šolníkár, modrin; — *erie, f.* pedanterija, šolníkarija, modrinstvo; — *išć, a.* pedantíški, šolníkárški.
 Pedell, *m.* šolni sluga.
 Pegasus, *m.* pegas (křiláti konj v basnoslójvu).
 Pein, *f.* muka, peza, tara; bolećina.
 Peinigen, *v. a.* mućiti, terpinćiti, tarati, pezati. [trínóg.
 Peiniger, *m.* mućitelj, taravec,
 Peinlich, *a.* mućen, britek, trinóški; daš — e Geriçt, uglávna sodba.
 Peitsche, *f.* bič, bičnik, korbáč.
 Peitschen, *v. a.* bičeváti, z bičem od. korbáčem tepsti,

- bičati; mit Ruthen —, ši-
hati; —stiel, *m.* bičnjak.
- Pelican, *m.* nenasit; (zum Aus-
ziehen der Gähne) klešče.
- Pelz, *m.* koža, kozuh; (eine mit
Weißhaltung der Haare gegärbte
Haut) kerzno, kerzen; (Klei-
dungsstück) kozuh, šavba, šuba.
- Pelzen, *v. a.* čepiti, včepiti.
- Pelzhändler, *m.* kozuhar; —in,
f. kozuharica. [kavica.
- Pelzhandschuh, *m.* kosmata ro-
peljmuže, *f.* kosmata kapa ob.
čepica.
- Pelzreis, *n.* čep, včep.
- Pelzwaare, *f.* —wert, *n.* kozu-
hovina.
- Pendel, *m.* cveketalo; kečalo,
kalamir; —schlag, *m.* cvekót.
- Pension, *f.* vžitnina, penzia;
—iren, *v. a.* penzionirati,
v mir postaviti.
- Pentameter, *m.* petoměr.
- Pergament, *n.* blana, pergament.
- Periode, *f.* čas, doba, vək,
(Čas) strok. [diski.
- Periodisch, *a.* občasen; periód.
- Perispherie, *f.* obód; krogoměr.
- Perle, *f.* biser, bisera; (Thräne)
rosa.
- Pertenz, *a.* biserni.
- Pertensischer, *m.* bisérnik, bi-
serolóvec; —ei, *f.* bisera-
rija, lovljenje biser, biser-
ništvo. [biserami.
- Perlenhandel, *m.* trgovina z
Perlenmuschel, *f.* biserka, bi-
seronosna školjka.
- Perlenschmuck, *m.* biserje.
- Perlenschnur, *f.* bisernica.
- Perlschiff, *a.* bisern, biserov.
- Perlhahn, *m.* pegát.
- Perlhuhn, *n.* pegátka.
- Perpendikel, *m.* kečalo, cveke-
talo; olóvnica. [páden.
- Perpendikulár, *a.* raven, ravno-
- Perücke, *f.* vlasénka, vlasúlja;
—macher, *m.* vlasénkar.
- Person, *f.* osóba, oséba, sob-
stvo; postáva, zrást; auf
jede —, na vsako glavo...;
—al, *n.* osóblje, družina.
- Personalien, *pl.* osóbnosti, osébn-
nosti, sobstvénosti.
- Persönlich, *a.* osóben, osében,
sobstven; —kennen, po obli-
ču poznáti; —heit, *f.* osóbn-
nost, osébnost, sobstvénost.
- Perspektiv, *n.* dalekogléd, da-
lekovid.
- Perspective, *f.* zglédnost, izgled.
- Pertinentien, *pl.* prinalezitosti.
- Pest, pestilenz, *f.* kuga, mor,
pomór, morija; —z, *a.* kužni.
- Pestartig, *a.* kužen.
- Pesthaus, *n.* kužnica. [ven.
- Pestilenzialisch, *a.* kužen, mori-
peststoffe, *pl.* kužne reči.
- Pestzeit, *f.* kužno léto.
- Petersilie, *f.* peteršlj.
- Petit, *f.* drobní natis.
- Petition, *f.* prositba, žadost;
—iren, *v. a.* prositi, žadati.
- Pestschaft, pestischer, *n.* pečát;
—stecher, *m.* pečátar. lčátiiti.
- Pestschieren, *v. a.* pečátiiti, zape-
n.
- Pestschiererring, *m.* pečátni perstan.
- Pestschierstöckel, *n.* pečátnik.
- Pestschierwachs, *n.* pečátni vosék.
- Pest, *m.* médvéd; —e, *f.* psica.
- Pfad, *m.* stezda, steza, stezka.
- Pfaff, *m.* pop, šár.
- Pfaffenbaum, *m.* reg rad.
- Pfaffenhütchen, *n.* farska kapica.

Přaffenmäřig, *a.* popovskí.
 Přafferei, *f.* popóvřina, popov-
 stvo, farstvo. [m. kolje.
 Přaf, *m.* kol, steber; — bau,
 Přählen, *v. a.* kolje nabíti, s
 kolji ograditi; einen —, ko-
 gar na kol natakníti ob. na-
 saditi.
 Přafhlwerk, *n.* kolje, stebrovje.
 Přafzgraf, *m.* falegrof; — ŝaft,
f. falegrófstvo.
 Přafand, *n.* zastáva, zaloga, za-
 klád, poročníma.
 Přafandbrief, *m.* zalóžno pismo.
 Přafanden, *v. a.* zastávo vzeti;
 einen —, rubati kogar, po-
 bráti komur kar. [v. nica.
 Přafandhaus, *n.* zalóžnica, zastá-
 vafandříř, *a.* zastáven, zalóžen,
 zakláden. [(blagá).
 Přafandung, *f.* rubanje, pobránje
 Přafanne, *f.* ponva, ponvica,
 ponóvca; (am Gevehr) prař-
 nica, ponvica.
 Přafannendeckel, *m.* pokróvec.
 Přafannenslícker, *m.* ponvíckar.
 Přafannenschnied, *m.* kotlár.
 Přafarre, *f.* župa, fara, plovanija.
 Přafarrer, *m.* župník, fajmořter,
 plován. [hódkí.
 Přafarrgebühren, *pl.* cerkovní do-
 Přafarrhof, *m.* župníková ob. faj-
 mořtrova hiřa.
 Přafarrkind, *n.* župljanin, farman.
 Přafarrkirche, *f.* cerkev, glavna
 cerkva, farna cerkev.
 Přafau, *m.* páv; — enz, *a.* pavov;
 — henne, *f.* pavica, pavin-
 ja; — taube, *f.* pavka, pa-
 v. nica.
 Přafaffer, *m.* poper, peper.
 Přafafferbaum, *m.* peprovo dřevó.

Přafferbüchse, *f.* poprénka, po-
 pernica.
 Přaffergurte, *f.* křsla kumara.
 Přafferfuchen, *m.* popernjak, po-
 prenjak.
 Přafferfmünze, *f.* popróva meta,
 Přafferfenn, *v. a.* poprití, opópriti,
 peprati, s poprom pořtúpati;
 — *v. n.* žgati. [perníček.
 Přafferfnuß, *f.* poprov oreh, po-
 Přafferfchwamm, *m.* mléčnica.
 Přafferfchen, *n.* piřálka, svíralica;
 žveglíce, brundice.
 Přafferfe, *f.* piřál, piřála, svírala;
 žvegle, brunde; Tabak—,
 kadilka, pipa, lula, fajfa.
 Přafferfen, *v. n.* žvižgati, zviždati;
 (mittelft einer Přafferfe) piřkati,
 svírali, žveglíti; (vom Winde)
 piřati, briti.
 Přafferfenkopf, *m.* lula.
 Přafferfenmacher, *m.* lular, pipar.
 Přafferfenrohr, *n.* pipina čev.
 Přafferfer, *m.* žvižgavec, piřkovec,
 žvegláč.
 Přaffer, *m.* strěla, puříca, piřica.
 Přafferfer, *m.* podbój, steber, stólp,
 stúp.
 Přafferföcher, *m.* túl, strělotók.
 Přafferfchnell, *a.* berz ko strěla.
 Přafferfchütze, *m.* strělec.
 Přafferfennig, *m.* vinar, denár.
 Přafferfch, *m.* gnoj.
 Přafferfche, *f.* obór, ograda.
 Přafferfchen, *v. n.* srati, gnojíti;
 — *v. a.* gnojíti, pognojíti;
 (einpřafferfchen) graditi, ograditi.
 Přafferf, *n.* konj; — ez, *a.* konjskí.
 Přafferfchen, *n.* konjič.
 Přafferfearbeit, *f.* konjsko dělo;
 řig. težko dělo. [bráka.
 Přafferfedecke, *f.* podsédlica, řa-

- Pferdegeschirr, *n.* konjska priprava ob. oprava.
 Pferdegurt, *m.* podpás, podpróg.
 Pferdehaar, *n.* žima, žinja.
 Pferdehandel, *m.* trgovina s konji, konjárstvo. lkoža.
 Pferdehaut, *f.* konjina, konjska.
 Pferdehecht, *m.* konjár. lgnój.
 Pferdeweiß, *m.* konšček; konjski.
 Pferdeshwemme, *f.* kopel za konje; kopanje konjev.
 Pferde stall, *m.* konjárnica, konjušnica.
 Pferdezug, *f.* konjoréja.
 Pfiff, *m.* žvižg, pisk; fig. zvižáca, varka; — ig, *a.* zvižáčen, zvít, prekánjen, šegav.
 Pfingst-, *a.* binkuštni.
 Pfingsten, *f.* Pfingstfest, *n.* duhovno, binkušti, praznik binkuštni, svetodušni gód.
 Pfirsich, *m.* brěskva, brěskev; —, *n.* brěskov; — baum, *m.* brěskev, brěskovo drěvo.
 Pfirsichbranntwein, *m.* brěskovnica, brěskova žganjica.
 Pflanze, *f.* sadež, sadika, rastljina, rastlika; trava, bilje.
 Pflanzen, *v. a.* saditi, vsaditi, zasájati, vsajati.
 Pflanzenkunde, *f.* rastljinoslójve.
 Pflanzenleben, *n.* rastljínsko živobítje. lrastljínje.
 Pflanzenreich, *n.* rastljínstvo.
 Pflanzet, *m.* saditelj; selnik.
 Pflanzschule, *m.* sadišče, rastljíšče.
 Pflanzstadt, *f.* nasélbina, selišče.
 Pflanzung, *f.* sadenje, zasájenje; selišče, nasélbina.
 Pflaster, *n.* tlak, dlažba; (auf Wunden) oblíz.
 Pflasterer, *m.* dlažbar.
 Pflastern, *v. a.* dlažiti, obláziti.
 Pflasterstein, *m.* ploča, dlažebni kamen. ltez, vmanjuh.
 Pflastertreter, *m.* postopáč, klastaume, *f.* sliva.
 Pflaumenbaum, *m.* sliva, slivón.
 Pflaumengarten, *m.* slivnjak.
 Pflaumentuchen, *m.* slivovnik.
 Pflege, *f.* reja, goj, gojstvo; skerb, strežba, postrežba.
 Pflegeältern, *pl.* reditelji.
 Pflegebefohlene, *m. u. f.* — kind, *n.* — sohn, *m.* — tochter, *f.*
 Pflegling, *m.* rejéneec, rejénček; rejénka.
 Pflegemutter, *f.* reduca.
 Pflegen, *v. a.* rediti, gojiti, briniti; (warten, einen Kranken) streči od. postreči komur, skerbiméti, skerbéti za kogar; der Ruhe —, počivati se; Freundschaft mit einem —, prijátelj komur biti, — *v. n.* (zu thun —) navado iméti, običávati, navájen biti; (am häufigsten wird dieses pflegen durch ein eine Wiederholung anzeigendes Zeitwort ausgedrückt); wie es zu geschehen pflegt, kakor se po svétu godi, kakor obično biva.
 Pfleger, *m.* gojitelj; nastójnik; — in, *f.* gojiteljica, nastójnica.
 Pflegesohn, — tochter, Pflegling, — *f.* Pflegebefohlene.
 Pflegevater, *m.* rednik, reditelj.
 Pflegeung, *f.* rejenje, rejitva, gojstvo; postrežba; skerb.
 Pflicht, *f.* dóljg, dolžnost, derzánstvo. lderžan.
 Pflichtbar, Pflichtig, *a.* dolžen,

- Přsichtlos, *a.* próst od dolžnosti, brez děla; nevěren.
 Přsichtmäßig, *a.* dolžen; — *ad.* po od. poleg dolžnosti.
 Přsichttheil *m.* dolžen děl.
 Přsichtvergeßen, *a.* nepokóren; nevěren; krivoróten; — *han-* deln, svoje dolžnosti zanemá-
 rati; — *heit, f.* nepokórnost; nevěrnost; krivorótnost.
 Přsichtwidrig, *a.* dolžnosti pro-
 tiven ob. naspróten.
 Přsloč, *m.* kol, klín.
 Přslochen, *n.* količek, klínek.
 Přslochen, *v. a.* prikólití; zabiti
 s kolom.
 Přsüden, *v. a.* tergati, vtergati;
 (rupfen) puljiti, pipati, skub-
 sti; (klauben) prebirati, brati.
 Přslug, *m.* plúg, dřevó; der kleine
 —, řalo, orálo.
 Přslügbar, *a.* ralen, oráten.
 Přslugbaum, *m.* gredel.
 Přslügeisen, — messer, *n.* čertálo,
 čertálo. [liti.
 Přslügen, *v. a.* oráti, pluziti, ra-
 Přslüger, *m.* oráč, ratáj, ratár,
 oratár, pluzár.
 Přslugkopf, *m.* oplaz, pluzna
 glava.
 Přslugland, *n.* rál, oranica.
 Přslugrader, *pl.* pluznice, ko-
 lesnice.
 Přslugreute, *f.* otka, otika.
 Přslugschär, *f.* lemež, lemeš.
 Přslugschleife, *f.* smuka.
 Přslugsterze, *f.* ročica, ročaj.
 Přforte, *f.* vrata; die ottomani-
 sche —, porta otománska.
 Přfortner, *m.* vratár; — *in, f.*
 vratarica.
 Přfoste, *f.* podbój, stropnica;
- Thür —, verija; (zum Laden)
 oblička.
 Přfote, *f.* Přfötchen, *n.* šapa, taca.
 Přfriem, *m.* — *e, f.* šilo, bodálo.
 Přfroyf, — *en, m.* zátka; čep.
 Přroyfen, *v. a.* čepiti, začepiti,
 zatekníti, zatíkati; voll —, na-
 gatiiti, natěpati, nabíti;
 (Bäume) čepiti, vcěpiti, gre-
 beničiti.
 Přroyfmesser, *n.* vertnárski nož.
 Přroyfpreis, *n.* čep, vcěp, čepič,
 grebenica.
 Přroyfwachß, *n.* vertnárski vosek.
 Přründe, *f.* prebenda, nadánje.
 Přruh, *m.* kalíšče, kalúža, mlaka,
 mlakúža, močvérje; — *icht,*
a. kalúžast, mlakast, mlakú-
 žast. [spodglávje.
 Přrüh, *m.* vzglavje, vzglavnik,
 Přrui, *i.* fuj, fuj te bodi, pfuj!
 Přfund, *n.* funt, libra sig. talént.
 Přfundayfel, *m.* funtník; — *birn,*
f. funtnica.
 Přfündig, *a.* funten, libern.
 Přfundleder, *n.* podplát, debéla
 koža.
 Přfundsohle, *f.* podplát.
 Přfundweise, *ad.* po funtu.
 Přfuschen, *v. n.* šušmáriti, ker-
 pariti; in etwaß —, měšati se
 v kar.
 Přfuscher, *m.* šušmár, kerpáč;
 — *ei, f.* šušmarija, kerparija;
 — *in, f.* šušmarica. [lava.
 Přfüße, *f.* luža, mlaka, kaluža,
 Přfüßenwasser, *n.* kalúžnica, mla-
 kovnica. [kalúžast.
 Přfüßicht, *a.* lužast, mlakast.
 Přfüßnaß, *a.* okalúžen, okáljen.
 Přhänomen, *n.* prikáz, prikázek,
 perkázen.

Phantafie, *f.* Fantafie.
 Phariſäer, *m.* farizéj.
 Phariſaiſch, *a.* farizéjski.
 Pharmacie, *f.* lékarniſtvo, lékoslovje.
 Phaſe, *f.* proměna.
 Philifter, *m.* filiſčän.
 Philolog, *m.* jezikoslóvec.
 Philologie, *f.* jezikoslóvje.
 Philoſoph, *m.* modriján, modroslóvec, modroljub; modroslóvec. [droslovje.
 Philoſophie, *f.* modroljubje.
 Philoſophiren, *v. n.* modrováti.
 Philoſophiſch, *a.* modroljuben; modroslóven. [kěrvnost.
 Phlegma, *n.* vsejednica, hladno.
 Phönix, *m.* ſamolét.
 Phoſphor, *m.* foſfor.
 Phraſe, *f.* izráz.
 Phyiſik, *f.* naravoslóvje; — aliſch, *a.* naravoslóvski; — er, *m.* naravoslóvec.
 Phyiſiognom, *m.* licoslóvec; — ie, *f.* lice, zgliednost; — it, *f.* licoslóvje; — iſch, *a.* licoslóven. [ven; těléſen.
 Phyiſiſch, *a.* naravoslóven, nará.
 Pichen, *v. a.* smoliti.
 Pičke, *f.* ojſtrip. [čeláda.
 Pičkelhaube, *f.* kaciga, ſiſak,
 pičken, *v. a.* kljuváti, kljuti.
 Pietiſt, *m.* svetohljinec; — erer, *f.* svetohljinſtvo.
 Pič, *f.* (im Spiele) zelja.
 Pičke, *f.* kopje, ſulica.
 Pičkeimer, *m.* kopjenik.
 Pilger, *m.* romar; potnik, popótnik; — in, *f.* romarica; potnica, popótница; — n, *v. n.* romati; potováti; — ſchaft, — fahrt, *f.* romarſtvo, po-

božno potováne; — taſche, *f.* romarska torba.
 Pille, *f.* svalek, pilula.
 Pilot, *f.* Steuermann.
 Pilz, *m.* goba, glibánja,
 Pimpelmeiſe, *f.* konopliſhica.
 Pimpernuß, *f.* cibara.
 Pimpinelle, *f.* kornišhica.
 Pinſel, *m.* čop, čopice; ſčetka; fig. trap.
 Pinſeln, *v. a.* mazati; — *v. n.* cviliti, jadicováti.
 Pipe, *f.* pipa, napúſtnica.
 Piſang, *m.* ſmokvenica.
 Piſſe, *f.* ſcanje, móe; — n, *v. n.* ſcati, poſcátí se.
 Piſtole, *f.* Piſtol, *n.* ſamokrés, ſtrélhica, piſtola.
 Piſtoleholfter, *f.* tók za piſtolo.
 Piſtoleſchuß, *m.* ſtrél iz piſtole.
 Placat, *n.* oglás, razglás, proglás.
 Plácken, *v. n.* (beim Feuern der Soldaten) neurédno ſtréljati, pokati; — *v. a.* mučítí, težávití. [ſtrélba.
 Plácker, *m.* mučítel; neurédna
 Pláckerei, *f.* Plage.
 Plage, *f.* muka, težáva, ſtiſka, tara, nadlógá; trúd, ſkerb, briga; (Land —) bič.
 Plagegeiſt, *m.* mučítel, nadléžnik, ſtiſkávec.
 Plagen, *v. a.* mučítí, težávití, ſtiſkati, tarati; nadlegováti, moriti, pekliti.
 Plan, *a.* raven, plán, plaſčat; fig. jaſen, očevíden.
 Plan, *m.* oſnova; načértje, čertež; (Ebene) planjáva, plaſčád, ravnina, ravnja.
 Pláne, *f.* plahta, ponjáva.

- Planet, *m.* planét, pomična ob.
premikávná zvezda, pomič-
nica; — enbahn, *f.* koloté-
čina (planétska).
- Planiren, *v. a.* ravnáti, zra-
vnáti, poravnáti; vgl. diti
vglajati, gladiti.
- Planke, *f.* plót, zagrája, planká
- Plánkelei, *f.* puškárenje.
- Plánkeln, *v. n.* puškáriti, puš-
káriti se.
- Plankeleihe, *f.* tinj, graja.
- Planschen, *v. a.* paljúzgati ob.
pljuskati po vodi.
- Plapperet, *f.* blebèt, blebetán-
je, klopótánje, klopót, ber-
bránje.
- Plapperer, *m.* Plappermaul, *n.*
Plappertasche, *f.* blebetávec,
blebetúša, berbrávec, klo-
potec, kvantáč, jezičnik; je-
zičnica.
- Plapperhaft, *a.* blebetáv, ber-
bráv, kvasáv, žlabráv; —
igfeit, *f.* blebetávost, ber-
brávost.
- Plappern, *v. n.* blebetáti, ber-
bráti, klopótáti, žlabráti,
kvantáti, kvasiti, čenčati,
klepetáti.
- Plarren, *v. n.* dréti se, zijáti,
milo se jokati, cmeriti se.
- Platina, *f.* platina, bělo zlató.
- Plätschern, *v. a. u. n.* berljúz-
gati, paljúzgati, pljuskati (po
vodi).
- Platt, *a.* raven, plán, plásčát,
plosnát; von Schüsseln, Ber-
stände) plitev; (ohne Um-
schweife) na ravnóst, naráven; —
Wahrheit, gola rěsnica.
- Platte, *f.* planja, planjáva,
ravnja, ravnina, ravéna, pla-
ščád, (eine feste Stelle am
Wirbel des Hauptes) pleša,
plesina, goljáva; (eines Na-
gels) glavica, glava; (vieler
Blech) ploča, plahla.
- Platteisen, *n.* likálo.
- Platten, Plätten, *v. a.* gladiti;
likati; ravnáti.
- Platterding, *ad.* zgolá, po vsem.
- Plattfuß, *m.* ploska ob. plosnata
noga; ploskonogáč.
- Plattheit, *f.* plosnatóst, plosnina;
fig. prostóta.
- Platthaus, *f.* Filzhaus.
- Plattnase, *f.* plosnat nós.
- Platz, *m.* plosk; tresk.
- Platz, *m.* město, kraj; (Raum)
prostór; (Markt —) terg,
tergišče, teržišče, sejmišče;
— nehmen, sestí, vvesti se;
am — e bleiben, poginiti;
(Amt, Dienst) služba, město.
- Plätzen, *v. n.* ploskati, treskati;
(mit einem Platze springen)
plosniti, razplósniti se, počítí,
pokniti.
- Platzhalter, *m.* naměstnik.
- Platzkommandant, *m.* městni po-
velník.
- Platzregen, *m.* ploha, náliv, lijá-
vec, lijavica. ltáč.
- Plauderer, *m.* blebetávec, kvan-
plauderin, *f.* blebetúša.
- Plauderhaft, — igfeit, *f.* Platz-
verhaft, — igfeit.
- Plaudermaul, *f.* Plapperer.
- Plaudern, *f.* Plappern.
- Plaudertasche, *f.* Plapperer.
- Plauschen, *f.* Plappern.
- Plöger, *m.* hojnik, pretósek.
- Plöglisch, *a.* nagel, nenádan;

- *ad.* naglom, nagloma, nanágloma, naglo, iz nenáda.
- Plüderhofen, *pl.* široke hlače.
- Plump, *a.* obrábel, telebast, neotesán, nespréten, štorast; *ein* — *er* Menšch, štorcklež, telebec.
- Plumpen, *v. n.* plunkniti, pljuniti (*v. vodo*); telebiti.
- Plumpheit, *f.* obrábllost, nesprétnost, neotesanóst.
- Plunder, *m.* ropotija, robotija, robje, palúdje; *cunje*; *staretine*, *starinež*.
- Plünderer, *m.* ropávec, ropár.
- Plunderkammer, *f.* kamra za *staretine*.
- Plündern, *v. a.* pléniti, robiti, ropati; — *v. n.* seliti se, *preselovati* se. [jnik.]
- Plural, *m.* všebrój, všebró.
- Plüsch, *m.* hodni baržún, plíš.
- Pöbel, *m.* pólk, derhál, množica, ljúd; — *haft*, *a.* neotesán, štorast.
- Pöfen, *v. a. u. n.* terkati, kljukati, *kucati*; (*vom Herzen*) *biti*, *vdarjati*, *tolči*; (*lärmen*) *razbijati*, *razsájati*, *hrupéti*, *razbóiti*; *auf etwas* —, *bahati* se, *ponositi* se, *košatiti* se, *velikóustiti* se *s čem*.
- Pöfcher, *m.* rudolóm; *fig.* *baháč*, *velikóustnež*. [stopa.]
- Pöchmühle, *f.* rudni mlín, *rudna*
- Pöche, *f.* osépnica, *kozé*.
- Pöckennarbe, *f.* pika, *osépnica*.
- Pöckennarbig, *a.* pikast, *osépnicačast*. [lgah, *podagra*.
- Podagra, *f.* guta, *hudica* *v. no-*
- Podagrifsch, *a.* gutav.
- Podagrifst, *m.* gutavec.
- Poesie, *f.* pěníštvo, pěnímenišтво, *poezija*.
- Poet, *m.* pěnínik, pěnímenik, *poét*; — *ist*, *f.* pěnímoslójve; — *istch*, *a.* pěníniški, pěnímeniški; *pěnímoslóven*; — *istren*, *v. n.* *peti*, *popévati*.
- Pöfal, *m.* *kozárec*, *bokál*.
- Pöfel, *m.* *slanica*; — *fleisch*, *n.* *slano mesó*, *solenina*, *slanina*.
- Pöfeln, *v. a.* *soliti*, *posólitii*, *vsoliti*.
- Pol, *m.* *pól*, *tečaj*, *kraj* (*zemlje*).
- Polarlícht, *n.* *severna svitlóba* *od. žaréčnost*.
- Polarstern, *m.* *polárna od. séverna zvézda*, *huróvš*.
- Polarkreis, — *zirkel*, *m.* *polárni króg*. [políš.]
- Polei, *m.* *drobna meta*, *polej*.
- Polhöhe, *f.* *polárna višina*.
- Polireisen, *n.* *gladilo*, *likálo*, *likávník*, *laštilo*.
- Poliren, *v. a.* *gladiti*, *likati*, *laštiti*; *pogladiti*, *vgladiti*, *polikati*.
- Polirer, *m.* *likavec*.
- Politik, *f.* *politika*; *vladoslójve*; — *er*, *m.* *politikar*. [lg. *zvit*.
- Politisch, *a.* *političen*, *politiški*;
- Politur, *f.* *gladkóst*, *gladčina*, *svit*.
- Polizei, *f.* *policija*, *redárstvo*; — *beamter*, *m.* *policájni urádnik*; — *ordnung*, *f.* *policájski réd*.
- Pöller, *m.* *movžar*, *mužar*.
- Polster, *m.* *vzglavnik*, *podzglávje*, *vzglávje*, *vankuš*.
- Polstern, *v. a.* *blaziniti*, *podblazíniti*, *s perjem napólniti*.

- Polsterabend, *m.* predsvátebni večér. [tec.
- Polsterer, *m.* razsájovec, ropo-
- Polstergeist, *m.* strašilo, spaka, pošást. [ríné.
- Polsterhammer, *f.* soba za stapoltern, *v. n.* razbíjati, razsájati; ropotáti, copotáti.
- Polthandrie, *f.* mnogomóžtvo.
- Polygamie, *f.* mnogoženstvo.
- Polyp, *m.* polip; živa nit
- Pomade, *f.* pomáda, maža za lasjé. [ránča.
- Pomeranze, *f.* naránča, pome-
- Pomp, *m.* velikolépje, gízda; — haft, *a.* velikolépen, gíz-dav.
- Popanz, *m.* strašilo, spaka.
- Populár, *a.* poljúden, prostoljúden, domáč, populáren, vljuden. [lárnost, vljudnost.
- Popularitát, *f.* poljúdnost, popu-
- Poren, *pl.* potne ljuknjice; prodúšnica.
- Porositát, *f.* ljuknost.
- Porphyr, *m.* porfir; — en, *a.* porfíren.
- Port, *f.* šafen.
- Portal, *n.* vrata, dverí.
- Portier, *m.* vratár. [povzémka.
- Portion, *f.* děl, dělež; kós;
- Porto, *n.* poštarina, poštovnina; listovnina; — fret, *a.* bez plačila, próst od plačila.
- Portrát, *n.* prilíčeje, poobličje, slika, podobšina; — maier, *m.* slikár.
- Porzellan, *n.* porcelán; — en, *a.* porcelánast, od porcelána; — gut, *n.* porcelanovina.
- Pozamentirer, *m.* pozamentnik.
- Posaune, *f.* trobénta, troblja, trublja.
- Posaunen, *v. a.* trobéntati, trobiti; — bláser, *m.* trobéntar.
- Positiv, *a.* dokónčen, postanovit; gotóv. [male orgje.
- Positiv, *m.* perva stopnja; — *n.*
- Positur, *f.* Stellung.
- Posse, *f.* šala, směška, kvanta.
- Possen, *m.* vkljub, vkljubést; zabávljenje; einem einen — spielen, vkljubovati komur, vkljub komur kaj storiti.
- Possenhaft, *a.* směšen, šaljiv, zabáven. [máč, zabavljáč.
- Possenreißer, *m.* směšnik, glupossenspiel, *n.* směšna igra.
- Possirlich, *a.* směšen, šalen; — eit, *f.* směšnost
- Post, *f.* pošta; mit der — kommen, po pošti priti; vést, sprava, glás; —, *a.* poštni; poštarSKI.
- Postamt, *n.* pošta, poštni urád.
- Postament, *n.* podnóžje, podstópje, postajálo, podstávek.
- Postbeamte, *m.* urádnik pri pošti.
- Posten, *m.* město; (Wache) straža; (Dienst) služba; (Geld) — suma, znesek. [nina.
- Postgeld, *n.* poštarina, poštov-
- Posthaus, *n.* pošta.
- Posthorn, *n.* poštarSKI róg.
- Postillion, *m.* poštarSKI hlapec.
- Postkarte, *f.* poštni zemljovid.
- Postkutsche, *f.* poštarSKa kočija.
- Postmeister, *m.* poštar, poštnar.
- Postporto, *f.* Postgeld.
- Postschreiber, *m.* pisár pri pošti.
- Postscript, *n.* pripis.
- Poststation, *f.* postáj, postajališče, pošta.

- Poststraße, *f.* poštarska cesta.
 Postwagen, *m.* poštarski voz.
 Postwesen, *n.* poštárstvo.
 Pottasche, *f.* potáša, lugasta sól.
 Pottfisch, *m.* glaváč, kaplič.
 Pracht, *f.* velikolepje, gizda,
 krasnost, krasa; světlost,
 sjajnost.
 Prachtausgabe, *f.* krasno izdánje.
 Prachthimmel, *m.* nebo.
 Prachtig, *a.* krasen, velikolepen,
 gizdav; světel, sjajen.
 Prachtwerk, *n.* krasno dílo; iz-
 věrtna knjiga. [lína.
 präcipitat, *n.* precipitát, vsed-
 practiciten, *v. a.* praktikirati;
 uriti se, vězhati se, priprav-
 ljati se (na službu).
 practisant, *m.* praktikánt.
 practiker, *m.* zkušenec.
 practisch, *a.* praktički, prakti-
 čen, djanski. [prizöv.
 prädicat, *n.* povědek; prisódek;
 prädicant, *f.* prediger.
 präfect, *m.* nadstójnik; starosta.
 prägeln, *f.* Rósten.
 prägen, *v. a.* vtisniti, vtisko-
 vati; Selb —, kováti ob. dě-
 latí peneze; inß Gedächtniß
 —, zapámtiti, zabíti v glavo.
 prahlen, *v. n.* ponosíti se, hva-
 líti se, ustíti se, veličáti se,
 habáti se, štímáti se, košťá-
 títi se.
 prahler, *m.* baháč, hvalún, ba-
 hún, bahávs, širokoustnež;
 — ei, *f.* baharija, bahánje;
 — in, *f.* bahúlja.
 prahlerisch, *a.* baháven, širo-
 kousten, ponosit.
 prahlhaft, *a.* baháven, ponosít;
 — igkeit, *f.* ponositost.
 prahlhans, *f.* Prahler.
 Pram, *m.* prám. [glavír.
 Prälát, *m.* prelát, redovniški
 Prall, *m.* odráz, odskók; — a.
 napét, natégnjen.
 prallen, *v. n.* odráziti, odsko-
 čiti; odbíti se, odbijati se,
 odšterkníti, odletéti.
 Prämie, *f.* dár, darílo, obda-
 rílo, nagrada.
 Prangen, *v. n.* sjati, slovéti;
 gizdati se.
 Pranger, *m.* klada, terlica, oger-
 lin; an den — stellen, k oger-
 linu připéti.
 Pränumerant, *m.* predbrójnik;
 predbrójitelj, predplatítelj,
 naróčník,
 Pränumeration, *f.* predpláta,
 naročilo, predbrójenje.
 Präparat, *n.* zgotovína; pri-
 pravenína.
 Präposition, *f.* predlog. [vága.
 Präpotenz, *f.* prevláda; pre-
 präsent, *n.* dár, poklón.
 Präsentationsrecht, *n.* podava-
 jóće pravo. [séda.
 Präsident, *m.* predsédnik, pred-
 präsidiren, *v. n.* predsedováti.
 Präseln, *v. n.* brasketáti, pras-
 kati; veršéti. [praskót.
 Präseln *n.* brasketánje; braskót,
 Prässen, *v. n.* gostováti se; raz-
 újzdano živéti, zaprávljati.
 Prässer, *m.* zaprávljivec, po-
 zřéšník.
 Präsumtiv, *a.* domnéven.
 Praxis, *f.* praktika; djanje,
 urenje.
 predigen, *v. a.* predigati, pre-
 dikováti, pridigováti, připo-
 vědati.

- prediger, *m.* predižnik, predigar, pripovednik.
- predigt, *f.* prediga, pridiga, ogovor, beseda božja; — stuhl, *m.* prižnica, prodikavnica, leca.
- preiſ, *m.* čena, kúp; (Ruhm) slava, dika, hvala, veličest; (Belohnung) plača, plačilo.
- preiſcourant, *m.* cénik.
- preiſen, *v. a.* hvaliti, slaviti, razslávljati, dičiti; eine Waare —, céniti blago; einen glúcklich —, kogar srečnega iméti; Gott loben und —, Boga slaviti in hvaliti.
- preiſgeben, *v. a.* dati; pustiti, zapustiti, ostáviti.
- preiſwürdig, *a.* hvalevréden.
- prellen, *v. a.* očigániti, preváriu, ogoljšati, goljšati; — *v. n. f.* Prallen.
- prellerei, *f.* prevára.
- preſſe, *f.* tlačivnica, stiskávnica, tarklja, preša; tiskálo.
- preſſen, *v. a.* stiskati, tlačiti, ožémati, prešati; (bedrücken) tlačiti, daviti, uznemirovati.
- preſſer, *m.* tiskár, tiskávec, tlačitelj.
- preſſfreiheit, *f.* svoboden tisk.
- preiſeln, *v. a.* badati, bosti; — *v. n.* čmeti, skleti, žgati.
- prieſter, *m.* duhovnik, duhoven, mašnik, svečenik; — in, *f.* duhovnica, mašnica; — hauſ, *n.* duhovšnica, semnišče.
- prieſterlich, *a.* duhovski, duhovniški.
- prieſterſchaft, *f.* duhovšina, duhovstvo, maštvo, svečenstvo.
- prieſterſtand, *m.* duhovstvo, duhovski stalš. [hóvstvo.
- prieſterthum, *n.* duhovništvo, duhovništvo.
- prieſterweihe, *f.* posvečenje mašnikov. [prabiskup.
- primas, *m.* primas, predškof, primat, *n.* pervénstvo.
- prinz, *m.* princ; kaiſerlicher —, cesárjevič; königlicher —, kraljevič; herzoglicher —, vojvodič; fürſtlicher —, kneževič.
- prinzessin, *f.* princéza; cesárovna; kraljovna; vojvodovna; knezovna.
- prior, *m.* glavár obl nadstójnik redovniški; — in, *f.* nadstójnica redovniška.
- priſte, *f.* dělež; šnupka.
- privat, *a.* priváten; posamésen; zasében; — mann, *m.* zasébnik, privát.
- privilegiren, *v. a.* povlástiti.
- privilegirt, *a.* nadpravíčen.
- privilegium, *n.* povlástica; predpravica, nadpravica.
- probat, *a.* dokázan; izkušén, doskušén.
- probe, *f.* skús, pokús, poskussek, skušnja; ogléd.
- probeblatt, *n.* list na ogléd.
- probejahr, *n.* leto poskušnje ob poskušénja. [skusiti.
- proben, *v. a.* skušati, poskušati, probíren, *v. a.* skusiti, pokúšiti, vardjati; dokázati.
- probirſtein, *n.* poskušni kamen.
- problem, *m.* zadača, nalóga; dvamba. [nija.
- probt, *m.* proš; — ei, *f.* proš.
- procent, *n.* procént, percént, odstótek. [pót.
- proceſſion, *f.* procesija, božji

- procurator, *m.* zavětník.
 product, *n.* izdělk, pridělk, proizvod, izvod
 profan, *a.* ne posvěcen; světo-
 ven, světski. [*m.* rokodělec.
 profession, *f.* rokodělo; — *ist*,
 professor, *m.* naučitelj, profesor.
 professur, *f.* naučiteljstvo, profesúra.
 profit, *m.* pridělk, korist, dobíček; — *iren*, *v. n.* pridělati si.
 profosť, *m.* tamničár.
 program, *n.* program, napó-
 věd, predpis. [*naměra.*
 projekt, *n.* načert; nakána,
 proletariát, *n.* siromáštvó, ro-
 konaštvó.
 prolog, *m.* predgóvor, proslov.
 promenade, *f.* Špaziergang.
 prophet, *m.* prorók, pierók;
 — *in*, *f.* prorókinja. [*roški.*
 prophetisch, *a.* proróski, pre-
 rophe; eihen, *v. a.* prorokováti,
 prerokováti. [*proročánstvo.*
 prophezeihung, *f.* prerokovánje;
 proportion, *f.* rozměra, raz-
 měrje; — *irt*, *a.* rozměren.
 prosa, *f.* proza, razrěšen slóg;
 — *isch*, *a.* prozaičen. [*měr.*
 prosodie, *f.* prozodija, slovo-
 prospect, *m.* vid, pogléd, iz-
 gléd.
 protection, *f.* Ščuť.
 protector, *m.* štitnik, zaštitnik.
 protegiren, *f.* Ščužen. [*těst.*
 protest, *m.* opór, odpór, pro-
 testant, *m.* protestánt.
 protestiren, *v. n.* vpírati se,
 vprěti se, zoperstávľjati se.
 zoperstáviti se, odporováti,
 protestírati.

- protofoll, *n.* protokol, vpís,
 zapisník; matica; — *iren*, *v.*
a. vpísati od, zapisati v ma-
 tico. [*ljěstvíně, živež.*
 proviant, *m.* hrana, jěstivo,
 provins, *f.* krajina, pokrajina,
 dežěla; — *ial*, *a.* pokrajinski,
 deželń; — *iašimúš*, *m.* po-
 stranisem.
 provisor, *m.* naměstnik, provi-
 zor; — *isch*, *a.* začášen, pri-
 vreměn, provizórńi.
 prozeř, *m.* procěs, pravda, par-
 nica, tožba; — *führen*, pra-
 vdati se, pričekatise, tožiti se.
 prozeřfiren, *f.* Prozeř fűhren.
 prudel, *m.* sapa, para; kál,
 kalúza.
 prudeln, *v. n.* vrěti, vervráti.
 prüfen, *v. a.* izkúšati, skušati,
 poskúšati, skusiti; preisko-
 váti, razviditi; (*in der Schule*)
 izpraševáti, izprašati, izpi-
 továti.
 prüfung, *f.* skušanje, preisko-
 vánje; izpraševánje, izpit.
 prügel, *m.* bat, batina, batica,
 kij, kic.
 prügelei, *f.* bój, tepežija.
 prügeln, *v. a.* biti, tepsti, ba-
 tati, toľci. [*velikolěpje.*
 prunk, *m.* gizda, krasnost,
 prunken, *f.* Prangen.
 prunkvoll, *a.* gizdav, krasno-
 sten, velikolěpen.
 psalm, *m.* psálm, sveta pě-
 sem; — *ist*, *m.* psalmenik.
 psalter, *m.* psaltir.
 psychologie, *f.* dušoslóvje.
 publiciren, *v. a.* razglasiti, pro-
 glasiti, oznániti.
 publicum, *n.* občínstvo, ljúd.

- publik, *a.* očiten, razglášen, znán; — ation, *f.* razglás, oklic, razglášenje.
- pubel, *m.* koder, koderást pes; (Bersehen) blóđ, blódnja, zmota, pomóta. [kapa.
- Pubelmüge, *f.* muta, kosmáta
- Pubelnährisch, *a.* šmēšen.
- Puder, *m.* prah od štupa za lasjé; — *n, v. a.* naprášiti od. postúpati lasjé.
- Puff, *i.* tresk! — *m.* vdar, žok; — *en, v. a.* žokniti, žokati, dregniti, dregati, biti, tolči; — den Wein, vino mēšati, čapláriti.
- Puſ, *m.* bilo, bitje, cip; — ader, *f.* cipla, serčna žila; — schlag, *m.* žilobitje, cip.
- Puff, *m.* berilnjak.
- Pulver, *n.* štupa, práh; (Schiefpulver) smodník, strēlni práh.
- Pulvern, *v. a.* v práh razmēti.
- Pulverthurm, *m.* — magazin, *n.* smodnikovnica.
- Pumpe, *f.* sisáljka, vlák.
- Punkt, *m.* točka, članek, rēč; pika, piknja; auf dem — sein, kaniti, voljo imēti; — ſen, *n.* pikica, pičica.
- Punktlich, *a.* pičen, točen; — ſeit, *f.* pičnost, točnost.
- Punktiren, *v. a.* hosti; piknje dělati, popikati.
- Punktur, *f.* bód.
- Punsch, *m.* púnč, čaj. [róčenec.
- Pupille, *f.* sirótek, siróta, popuppe, *f.* igrača, čēča, ljila, puža, donda; (von Schmetterlingen) mēšiček; — *n, v. n.* s čēčami igráti; zavijati se.
- Pur, *a.* čist, samočist, gól, sám.
- Purgiren, *v. a.* čistiti, izčistiti; — *b, a.* čistiv, čistiven.
- Purgirmittel, *n.* čistilo, čistiven lēk, dristilo.
- Purpur, *m.* bagor, rumēlka, škerlát, karmezín.
- Purpurfarben, — roth, *a.* rumen, čermen. čermél, bagrén.
- Purpurlippen, *pl.* ruméne usta.
- Purpurmantel, *m.* bagrjanica.
- Purpurschnecke, *f.* bagórov pólz.
- Pustel, *f.* mozólj.
- Puſ, *m.* kinč, nakinč, lišp, lišep, okrás, napráva.
- Puſen, *v. a.* kinčati, kinčiti, lišpati, krasiti, čediti; (die Nase) vsekniti; (das Licht) vterniti, vtreniti, vternjováti; (den Bart) briti; (reizen) snažiti, čediti; die Sterne — sich, zvēzde padajo, se potákajo; einen —, psováti, opsováti, kregati od. okregati kogar.
- Puſhändler, — macher, *m.* lēpotničar; — in, *f.* lēpotničarica. [tinstvo.
- Puſwerk, *n.* lēpotnja, lēpotnik.
- Pyramide, *f.* piljec, piramida.
- Pyramidenpappel, *f.* jagnjed.
- Pyrometer, *m.* ognjomēr.

Q.

- Quabbelig, *a.* zibav, trepetajóč.
- Quabbeln, *v. n.* zibati se, tresti se, trepetáti.
- Quackſalber, *m.* mazilar, zdravilež, mazáč, mojster Skaza.
- Quader, — ſtein, *m.* skrila, štirvoglát kamen.
- Quadrat, *n.* četverovoglna,

- čtverokójtje, čtverica, kvadrát, štirják; — *s*, *a*. štirjáški, kvadrátni.
- Quařem, *v. n.* blebetáti, čenčati, berbljáti, basáti.
- Quařen, *v. n.* ragláti, regljáti, regetáti, vegati, kveketáti.
- Quařen, *v. n.* kvečati, kvekniti.
- Quař, *m.* muka, tara, britkóst, težáva.
- Quařen, *v. a.* mučiti, tarati, težáviti, tretí, peči, trapiti.
- Quařer, Quařgeist, *m.* mučitelj, trinóg, oděrtnik.
- Qualitát, *f.* kakšnost, kakóvost, kakoršnost.
- Qualm, *m.* čad, pár, dim; — *en*, *v. n.* čaditi se, dimiti se, pušiti se, čaděti, diměti.
- Quantitát, *f.* kolikóst, kolikoršnost, količina; měra.
- Quappe, *f.* menek, piškúr.
- Quarř, *m.* šir, mohot; (eine Kleinigkeit) trohica, cempér, bitva; (Koth) blato, gnój.
- Quart, *n.* četért, četvert, četertina; — *al*, *n.* tri měsci, četért lěta; — *ansieber*, *n.* šertica.
- Quartett, *n.* četvérospév.
- Quartier, *n.* četért, četvrt, četertinka; (an Schuhen) petá; (ein bestimmtes Maas) šterták, štirnják; (Wohnung) stán, stanovališe. prebivališe, staniše, kvartír.
- Quartieren, *v. a.* nastániti, vdomiti, kvartírati, razkvartírati.
- Quartiermeister, *m.* kvartírmešter, nastanovávec.
- Quarř, *m.* kremen, — išt, *a.* kremenást; — *ig*, *a.* kremenit, kremenovit.
- Quařt, *m.* — *e*, *f* čop, kita.
- Quařtchen, *n.* čopíček, kitica.
- Quatember, *m.* četvrt lěta; kvatre; — *mittwoche*, *f.* kvaterna srěda.
- Queckfilber, *n.* živo srebro.
- Quelle, *f.* vír, vrělec, vrělo, virnica; studenec; izvír, počétek.
- Quellen, *v. n.* vrěti; izvírati, privírati, iztékati; (aufquellen) vevrúti, vzdigati se, narášati; — *v. a.* močiti.
- Quellgrund, *m.* zvirališe, izviralíše. [vrěčina.
- Quellwasser, *n.* studeněnica,
- Quenel, *m.* babja dušica, materna dušica. [kvintljíček.
- Quentchen, *n.* grán, kvintelj,
- Quer, *a.* přek, přečen, popřečen, navpřečen, prepřečen, navskřižen; — *ad.* vprěk, navpřek, popřek, navskřiž, popřečno.
- Querart, *f.* dřevnica, tepáča (dvorěžna), dvorěžnica.
- Querbalken, *m.* popřečno bruno, převornica.
- Quere, *f.* popřečina, popřečnost, navpřečnost, navskřižje; širina; in die — liegen, navskřiž ležáti; es geht alles in die —, vse gré križovo pót.
- Querflöte, *f.* vidalice, postranica.
- Querformat, *n.* popřečina.
- Querlinie, *f.* čara od čerta popřečna.
- Quersack, *m.* ronec.
- Quersattel, *m.* žensko sedlo.

Querstrich, *m.* poprěčna čerta; fig. zaprěka. [žánica.
 Quertweg, *m.* překi pót, kri-
 Querüber, *ad.* přek, překo.
 Quetsche, *f.* klešče; — *n, v. a.*
 mečkati, mučkati, stiskati,
 gnjesti, terti.
 Quetschung, *f.* mečklej, zmečklej.
 Quick, *ad.* živ.
 Quicken, *v. n.* cviliti; cverčati.
 Quintessenz, *f.* soěnica. [tět.
 Quintett, *n.* peterospev, kvin-
 Quitt, *a.* prost; prazen, kvit;
 wir sind —, nič nismo si
 već dolžni. [na.
 Quitte; *f.* kutina, kitina, kut-
 Quittiren, *v. a.* kvitirati, pre-
 jěmni list dati; (eine Sache
 aufgeben) odstópiti od česar,
 kar opustiti; slovo čemur
 dati; iz službe stopiti.
 Quittung, Quittanz, *f.* prejě-
 mni list, kvitinga.
 Quodlibet, *n.* karbódi, změs,
 měšanica, kodercija.
 Quotient, *m.* kolěčnik.

R.

Raab, *f.* lentina.
 Rabatt, *m.* popúst (iz cěne).
 Rabatte, *f.* zaslěc, oslěc, za-
 vrátek; gredica, lehica.
 Rabiner, *m.* rabin, židovskí pi-
 smár.
 Rabe, *m.* vrán, gavrán, krokár.
 Rabenaas, *n.* merha, mercina,
 cerklína. [stariši.
 Rabenältern, *pl.* nevsmiljeni
 Rabengeschrei, *n.* krokót, kro-
 kotánje.
 Rabenkráhe, *f.* vrana.

Rabenmutter, *f.* brezdušna mati.
 Rabenschwarz, *a.* vrán, čern
 kot saje. [maščovánje.
 Raabe, *f.* ósveta, mašovánje,
 Ráchen, *v. a.* osvetiti, mašo-
 váti, maščováti; sích —, *v.*
r. mašiti se, maščováti se,
 osvetiti se.
 Rachen, *m.* žrelo, goltánc, če-
 ljústje; (Abgrund) prepád,
 brezen, ponor.
 Rácher, *m.* osvetník, maščová-
 vec; — *n, f.* osvetnica, ma-
 šovávka.
 Rachgier, Rauchsucht, *f.* maščo-
 vávnost, osvetohlěpnost,
 osvetivnost.
 Rachgierig, Rauchsüchtig, *a.* ma-
 ščováven, osvetohlěpen, os-
 vetiven. [osvetni meč.
 Raadschwert, *n.* meč od osvete,
 Raader, *m.* živoděr, oděrtník;
 — *n, sích, v. r.* vbijati se,
 vkvarjati se.
 Raafete, *f.* rakéta, ognjena zvě-
 zda, pleskavica.
 Rad, *n.* kolo; —bohrer, *m.* dur-
 gelj, kolárski svđer.
 Rádchen, *n.* kolěsce, kolěč.
 Radebrechen, *v. a.* s kolěsam
 lomiti, terti; fig. die Sprache
 —, jezik lomiti; deutsch —,
 němščina se mu v ustah za-
 pléta. [kopáča.
 Radehaue, *f.* kerčálo, kerčelica.
 Radeln, Rädern, *v. a.* vertěti,
 v kroge gnati; kolěšovati;
 rešetáti.
 Räder, *m.* rešetó; rešetár.
 Rädelsführer, *m.* čelovódja,
 kolovódja, vodja, glavár.
 Rademacher, *m.* kolár.

Raden, *m.* kokalj.
 Räderwerk, *n.* kolésa, kolésojve.
 Radfelge, *f.* platišče, platiše.
 Radgeleise, *n.* koléja, kolotéčina.
 Radieß, — chen, *n.* redkvica (mésečna).
 Radiren, *v. a.* stergati. [gati.
 Radirmesser, *n.* nožiček za ster-
 Radnagel, *m.* lunik, osnik.
 Radschiene, *f.* šinja, šina.
 Radspeiche, *f.* špica, prečka ko-
 lésna. [zapenjáča
 Radsperre, *f.* zavor, zavora,
 Radspur, *f.* koléja, kolotéča,
 kolotéčina.
 Raffen, *v. a.* grabiti, pograbi-
 biti, basati, pobásati.
 Raffinade, *f.* čist sladkor; či-
 stenje sladkóra.
 Raffiniren, *v. a.* čistiti, proči-
 stiti; — *v. n.* modrováti, gla-
 vo si běliti nad čem.
 Raffinirt, *a.* prebrisan, omi-
 kan, zučen. [kipéti.
 Ragen, *v. n.* sterméti, moléti,
 Rahm, *m.* smetana, povérhnja,
 verhnja.
 Rahmen, *m.* rema.
 Rahmen, *v. a.* posnéti, posné-
 mati (mléko); — *v. n.* vse-
 dati se.
 Rahmlöffel, *m.* posnémnica.
 Rahmig, Rahm, *a.* tenek, tanek,
 vitek.
 Rain, *m.* meja, medja, grani-
 ca; (zwischen zwei Feldern)
 griva; (Anhöhe) brég, reber.
 Rainstume, *f.* smilj, smilje.
 Rainen, *v. n.* mejiti, graničiti.
 Rainschwabe, *f.* bregúla, bre-
 gúlja.
 Rainstein, *m.* mejnik, mejáš.

Rainweide, *f.* kalina. [váti.
 Raisioniren, *v. a.* umiti, modro-
 Ramme, Rammel, *f.* Ramm-
 floß, *m.* pánj, terkelj.
 Rammeln, *v. n.* goníti se, po-
 jati se, turjati se, plemeniti
 se; (von Pferden) orliti se; (von
 Kühen) pojati se; (von Ziegen)
 perskati se; (von Schafen) mer-
 kati se; niedr. jebati se.
 Rammzeit, *f.* búk, bukanje,
 pój, gonja. [toléi.
 Rammen, *v. a.* bití, zabijati,
 Rammser, *m.* zajec, zéc (samec);
 oven; bik; celák; maček.
 Rand, *m.* rób, kraj, konec,
 okráj [obróbiti.
 Rändern, *v. a.* robíti, zaróbiti,
 Randglosse, *f.* prikrajna pazka.
 Rändig, *a.* zaróbljen, obróbljen.
 Ranft, *m.* kraj, krajec, rób;
 komad, krajčič.
 Rang, *m.* réd, rajda; (Würde)
 část, dostojánstvo, stán;
 einem den — lassen, komur
 část dati.
 Rangsucht, *f.* častizeljnost.
 Rangüchtig, *a.* častizeljen.
 Ranf, *a.* tanek, tenek, tanko-
 vit, vitek, vit.
 Ranf, *m.* zvijáča, zvijáčina,
 varka, kovárstvo, pletka,
 lukávčina. [pri rastlinah).
 Ranke, *f.* — *n.* m. loza, ročička
 Ranfemacher, *m.* kovárnik.
 Ranfen, sich, *v. r.* viti se, obvi-
 jati se, popénjati se; pre-
 préči. [pletkav, lukav.
 Ranfenvoll, *a.* zvijáčen, kováren,
 Ranunkel, *f.* samojéd; pizdo-
 gríz, ranúnkel. [prascami.
 Ranze, *f.* prasica, svinja s

- Ränzel, Ränzen, *m.* torba, ker-
nir, kanjér, ronec; fig. tre-
buh.
- Ränzen, *v. a.* goniti se, pojati
se, turjati se; semertjè bégati.
- Ränzig, *a.* žarek.
- Ränzion, *f.* odkúp, odkúpsina.
- Rappe, *m.* vranec, vranko,
černko lčav.
- Rappelschiff, *a.* bedaški, nor-
Rappeln, *v. n.* klopotáti, hru-
ščéti; fig. měšati se, eš rap-
pelt ihm im Kopfe, pamet se
mu měša, šterta deska mu
manjka.
- Rappier, *n.* rapér.
- Rapport, *m.* poročilo, glás, iz-
věstje, věst; — iren, *v. n.*
poročiti, naznáti, na zna-
nje dati, izvěstiti (kogar
o čem). lčič, rapúncel.
- Rapunzel, *m.* motovívec, ležnja-
- Rar, *a.* rédek, porédek, vše-
čen, všèč.
- Rarität, *f.* rédkost, všèčnost.
- Rasch, *a.* nagel; berz, berzen,
uren, hiter, ročen; — heit,
f. naglost, naglica; berzost,
urnost, ročnost, hitrina.
- Rasen, *m.* trata, busen; dern.
- Rasen, *v. n.* noréti, divjáti,
bšováti, bšniti, bšenováti;
(großen Lärm machen) razgrá-
jati, razbijati.
- Rasend, *a.* divji, nór, stekel,
bšen; strašen; — e, *f.* no-
rivka; — werden, zdivjáti,
obdivjáti, obnoréti, steči.
- Rasenplag, *m.* trata, ledína, bu-
sénje, travník.
- Raserei, *f.* divjánje, norénje,
norija, bš, bšnost, steklost.
- Rasiren, *v. a.* briji, brijati.
- Rasirmesser, *n.* britva.
- Raspel, *f.* strugálo, pilo; — n,
v. a. strugati, stružiti, pí-
liti; — sřane, *pl.* ostružki,
odpilki.
- Rasseln, *v. n.* veršéti, zvečati;
prasketáti; šuméti; — n. ver-
šenje, zveka; praskót; šúm.
- Rast, *f.* odmór, počitje, po-
čitek, počinek, odihanje,
odahnúte, pokój; weber —
noch Ruhe, bez počitka in
pokója.
- Rasten, *v. n.* počiti se, počivati
se, počimti, odmóriti se,
odahnúti se, odihati se.
- Rastlos, *a.* věden, prevén, brez-
pokójen, neprestán.
- Rastlosigkeit, *f.* vědnost, brez-
pokójnost, neprestánost, ne-
pokójstvo. lpočinek.
- Rasttag, *m.* prazník, prazdník,
- Rath, *m.* svét, sovét, savét; fig.
pomóč, sřédstvo, lék; — ge-
ben, svetováti; um Rath fra-
gen, posvetováti ob. sveto-
váti se s kom, — schaffen,
način najti, pomáhati; da ist
guter — theuer, temu je težko
pomóci.
- Rath, *m.* (ein Rath) svetovávec,
posvetovávec, savétník;
(Rathskollegium) savét, svét,
věče.
- Rathen, *v. a.* svetováti; (zu er-
rathen suchen) gadati, vğadati,
vganjati, vganjeváti; fig. po-
móci, pomáhati; sich nicht zu
— wissen, ne znati si pomá-
gati.
- Rathgeber, *m.* svetník, sveto-

- vávec, savětník; — in, *f.* svetnica, savětnica.
- Rathhaus, *n.* svetnica, posvetovávnica, věčnica.
- Rathlich, *a.* prospěšen, probitačen; pameten; dober.
- Rathlos, *a.* er ist —, je v stiskah; ne vě kám; ne vě, kam bi se djál.
- Rathsam, *f.* Rathlich. [then.
- Rathschlag, — en, *f.* Rath, Rathschluß, *m.* odsóda, odlóžba, odluka, odměra. [věče.
- Rathscollégium, *n.* svět, sovět, Rathsel, *n.* zastavica, gadka, zagonětká; — haft, *a.* zagoněten, zagadjiv; fig. čuden, otájstven. [svetnik, věčnik.
- Rathsherr, *m.* posvetovávec, Rathschreiber, *m.* městni pisár.
- Rathsverammung, *f.* svět, věče.
- Ratification, *f.* potvrdenje; podobrenje. [podobriti.
- Ratificiren, *v.* *n.* potvėrditi; Ration, *f.* obrók.
- Ratsche, *f.* škrepetnica, sraka.
- Ratte, Raçe, *f.* podgána, štakor.
- Raßenfalle, *f.* pást za podgáne, mišolóvka. [mišnica.
- Raßengift, — pulver, *n.* mišomör, Raßentoth, *m.* podgánjek, podgánsjek.
- Raßenpfeffer, *m.* ušivec.
- Raub, *m.* plěn, grabež, poróp, róp, porób; (Beute)plěn, dobit, dobič; ein — der Flammen werden, izgorěti.
- Raubbiene, *f.* ropnica, navrát-nica.
- Rauben, *v.* *a.* plěnití, ropati, robiti, porópati, poróbiti, otímati, otěti, grabiti; bie
- Chre —, pošténje vzeti, ob pošténje pripraviti; — *n.* razbojništvo, poróp, roparstvo.
- Räuber, *m.* razbojník, ropar, lupež, hajduk; tolováj, gusár.
- Räuberei, *f.* roparijá, lupežništvo, razbojništvo; tolovájstvo, gusárstvo.
- Räubergefíndel, *n.* loternija.
- Räuberin, *f.* razbojnica, lupěznica, gusarica.
- Räuberisch, *a.* razbojniški, roparski, lupežniški, tolovájški, gusárski.
- Raubfisch, *m.* riba grabežljiva.
- Raubgier, — ig, *f.* Raubsucht, Raubsüchtig. [berlog.
- Raubhöhle, *f.* — nest, *n.* roparski Raubsucht, *f.* grabežljivost.
- Raubfüchtig, *a.* grabežljiv.
- Raubthier, *n.* zvěrina, zvěr.
- Raubvogel, *m.* grabežljiva obropna ptica. [kav.
- Rauch, *a.* kosmät, dlakast, dla-Rauch, *m.* dim; in — aufgehen, izgorěti. [nik.
- Rauchaltar, *m.* kadilni žertven-Rauchen, *v.* *n.* kaditi se, dimiti se, pušiti se; — *v.* *a.* Tabak —, duhan kaditi, pušiti ob-piti. [kar.
- Räucher, *m.* duhanopivec, tobá-Räucherig, *a.* prismójen, zaká-jen. [širna.
- Räucherammer, *f.* sušilnica, su-Räuchern, *v.* *a.* kaditi, okaditi, kuriti; (Fleisch) sušiti, voditi.
- Räucherwerk, *n.* kadilo.
- Rauchfang, *m.* dimník, dim-njak; — fehrer, *m.* dimnikar, stergár; — geld, *n.* dimnikáršina, dimnikarina.

Rauchfaß, *n.* kadilnica, kadilnik, kadilnjak.

Rauchfösig, *a.* kosmátih nóg.

Rauchhandel, *m.* trgovína s kožúhovno.

Rauchig, *v.* čadiv, pušec, kadeč; zadimljen, dimen, dimnat.

Rauchleder, *n.* kožúhovna, kosmáta koža.

Rauchseide, *f.* kosmáta svila.

Rauchtabak, *m.* duhán, tobák.

Raude, Ráude, *f.* sráb, svráb, šuga, garje, lišaj; (auf dem Kopfe) kraste, grinti.

Räubig, *a.* srabljiv, šugav, garjev, lišajast; krastav, grintov.

Raufbold, *m.* tepežnik, razsájavec, tepávs, tergávs.

Raufe, *f.* grebén, derhlén (im Stalle) lojtra, lésa.

Raufeln, *v. a.* lán derhlati.

Raufen, *v. a.* tergati, puljiti, pipati, čupati, ruvati; — *v. n.* tergati se, pipati se, tepsti se, tepčžiti se, jagmiti se, harvati se.

Rauser, *f.* Raufbold.

Rauferei, *f.* boj, tepež, harvanje.

Rauh, *a.* (heifer) zmolkel, sipljiv, hripav; (vom Wetter, Winde) ojster, nevgóden, ružen; (vom Geschmacke) grenek, hritek, gorjúp; (streng, unfreundlich) ojster, osóren; (grob) neróden, gróp, siróv; štorast; (von der Sprache) róđ.

Rauhen, *sich, v. r.* misati se.

Rauh frost, *m.* imje, ivje.

Rauhigkeit, *f.* zmolkost, sipljivost, hripávnost; nevgódnost;

ojstróst, osórnost; neródnost, siróvnost; rodóst.

Rauhreif, *f.* Raufrost.

Raum, *m.* prostór; mésto; einer Bitte — geben, vslišati kogar.

Räumen, *v. a.* odprávití, prečsprávití, odmáknúti; (reini-gen) čistiti, snažiti, trébiti; (etwas —) izpráznití; (einen Ort) zapustiti, oditi; fig. einen auß dem Wege —, vbíti kogar skrivši.

Räumlich, *f.* Geräumig.

Räumen, *f.* Flüstern.

Raununkel, *f.* zlatenca.

Raupe, *f.* gosenca, gosénica.

Raupisen, *n.* škarje za gosence.

Raupen, *v. a.* trébiti goséne.

Raupennest, *n.* červívna zaléga.

Raupig, *a.* goseničav.

Rausch, *m.* pijánstvo, pijánost; (Geräusch) šúm, hrúm; einen — haben, piján biti; einen tüchtigen — haben, piján bit kot čep; im —, v vinu, pijánosti.

Rauschen, *n.* ein — haben, vesél biti, pri vinu biti.

Rauschen, *v. n.* šuméti, veršéti, hruméti, hruti; (ein Geräusch verursachen) zašuméti; (von Schweinen) lukati se.

Räuspfern, *sich, v. r.* kašljati, pokáshleváti, herkati. ššibra.

Raute, *f.* ruta, rutica; (Schleife)

Reaction, *f.* nazadnístvo, starokopitnéžstvo; — ár, *m.* nazadnják, starokopitnéž.

Real, *a.* istinit, bistvén; — istren, *sich, v. r.* vistiníti se, prigoditi se.

Realschule, *f.* méščánska šola.

Rebe, *f.* ters, vinska terta; (Rebweig) loza, rozga.
 Rebelle, *m.* vstajnik, puntár, buntovnik. [puntarija.
 Rebellion, *f.* vstaja, punt, buna,
 Rebelliren, *v. n.* puntati se, spuntati se, pobúñiti se, huniti se.
 Rebellsich, *a.* puntárski; pobúnjen. [tin.
 Nebenblatt, *n.* tersov list, ter-
 Nebenlaub, *n.* tersovo listje.
 Nebenmesser, *n.* vinjak.
 Nebenraat, *m.* vino; vince.
 Nebenstoek, *f.* Weinstoek.
 Rebhuhn, *n.* jerebica; jeréb.
 Recensent, *m.* razsódnik, kritik.
 Recension, *f.* razsódba, razsóda, kritika. [predpis.
 Recert, *n.* recépt, lékárski
 Rechen, *m.* grablje; — *v. a.* grabiti. [račúnar.
 Rechenbuch, *n.* račúnska knjiga,
 Rechenfehler, *m.* pomóta v račúnu. [noslójje.
 Rechenkunst, *f.* račúnstvo, račú-
 Rechenchaft, *f.* račún, govor, razlóg.
 Rechenstiel, *m.* grabljíse.
 Rechenstift, *m.* šiljak. [račúniti.
 Rechentafel, *f.* deska, tabla za
 Rechnen, *v. a. u. n.* račúniti, čisliti, rajtati; auf etwas —, zanéstí se od. zanašati se na kar; einen unter die Bösen —, kogar med hudóbné šteti; etwas für nicht —, kar nič ne poračúniti, za nič iméti; es sich zur Ehre —, za čést iméti.
 Rechner, *m.* račúnar.
 Rechnung, *f.* račún, rajtinga; sich auf etwas — machen, nad-
 jati se česar.

Rechnungsführer, *m.* račúnovódja.
 Rechnungskunst, *f.* račúnstvo, račúnoslójje.
 Rechnungswesen, *n.* račúnarstvo, račúnarski posli.
 Recht, *n.* prav; (richtig) istinit; (gerecht) pravéden, pravičen; die — e Hand, desnica; — er Bruder, rojen od. pravi brat, brat po kervi; — *ad.* prav; uprávo; dobro.
 Recht, *n.* pravo, pravda, pravica; vlást; oblást, dopušćenje; (Gesetz) pravo, zakon; Sie haben —, prav imáte; daß — der Erstgeburt, per-
 vorojénstvo; daß — Gesetze zu geben, zákoniteljstvo; ein — zu etwas haben, pravico do česar iméti; von — weg, po pravici, po pravej pravici, Gnade für — ergehen lassen, soditi bolj po milosti kot po pravici. [voglina.
 Rechteck, *n.* pravokójtje, ravno-
 Rechten, *v. n.* pravdati se, pravdovati se; pričkatí se, prepíratí se; tožiti se.
 Rechtfertigen, *v. a.* opravičiti, oprávdati; fig. opráti.
 Rechtfertigung, *f.* opravičenje, opraviča, oprávdanje.
 Rechtgläubig, *a.* pravovéren; pravosláven; — er, *m.* pravovérec; — feit, *f.* pravovérnost; pravoslávnost.
 Rechtthaberei, *f.* svojeglávnost.
 Rechtthaberisch, *a.* svojegláven, termogláven.
 Rechtlich, *a.* zakonit, postáven, praven; pravéden, pošten; pristójen, prilíčen; — feit,

- f. zakonitost, postávnost, prav-
nost; poštenost; pristójnost.
Rechtlos, a. nezakonit, nepo-
stáven, bezpráven, neprá-
véden; — igkeit, f. nezako-
nitost; bezprávnost, neprá-
védnost.
Rechtmäßig, a. zakonit, praven,
pravéden; — keit, f. zakoni-
tost, pravnost.
Rechts, ad. desno, na desno.
Rechtshaffen, a. pošten, pravé-
den, iskrén; — heit, f. po-
štenost, pravédnost, iskrénost.
Rechtsschreibung, f. pravopis, pra-
vopisje. [vni primérle].
Rechtssall, m. tožba, pravda, pra-
Rechtsgelahrtheit, f. pravo-
slóvje, pravoznáanstvo, prav-
doznáanstvo. [doznániec.
Rechtsgelahrter, m. pravnik, prav-
Rechtshandel, m. tožba, pravda,
parnica, proces.
Rechtsträftig, — gültig, a. pra-
vomócen; zakonit, praven;
— keit, f. pravomócnost, za-
konitost. [stvo.
Rechtsmittel, n. zakonito sred-
Rechtssache, f. Rechtshandel.
Rechtssprechen, v. a. soditi.
Rechtsspruch, m. razsódek.
Rechtsverbreher, m. krivosódnik.
Rechtsverständig, a. pravdoslóven.
Rechtswesen, n. pravništvo.
Rechtswinkel, a. pravokoten,
ravnovoglat. [samkeit.
Rechtswissenschaft, f. Rechtsgelahr-
Rechtzeitig, a. včasen, ob pra-
vim času. [ljémnost.
Reciprocität, f. nasprótnost, vza-
Recken, v. n. stegniti, stegováti;
in die Höhe —, kvísko moliti
- ob. pomoliti; sích —, v. r.
stegniti se, stegováti se, le-
cati se, vlekniti se, vleco-
vati se.
Recrut, m. novák, novíniec;
— irung, f. vojaška nabéra,
odvod.
Rector, m. ravnitelj, vodja.
Redacteur, m. vrednik, uredník,
učrednik. [vánje.
Redaction, f. vredništvo, vred-
Rede, f. govor, jezik; beséda;
(Gespräch) pogovor; razgo-
vór; (Gerücht) pravóč, glás,
gúč; es geht die —, pové se;
pripovéduje se, govóri se;
in die — kommen, med ljudi
priti. [réče.
Redeunst, f. govorništvo, blago-
Reden, v. n. govóriti, beséditi,
besédováti, marnovati; — n.
govorenje, márnj.
Redensart, f. izrék, zrék, pri-
govór, izráz; das sind — en,
to so same beséde.
Redetheil, m. děl govóra.
Redübung, f. vadba v govo-
renju.
Redlich, a. pošten, pravéden,
ravnodúšen, dober; — keit,
f. poštenje, poštenost, pra-
védnost.
Redner, m. govornik, besédi-
telj, hesédnik; — in, f. be-
sédnica; — isch, a. govór-
niški. [divnica.
Rednerstuhl, m. govóriše, besé-
Redselig, a. zgovóren, razgovó-
ren, rečit, zgovorljív; — keit,
f. zgovórnost, razgovórnost.
Redoute, f. redúta; máškaráda.
Referat, n. prednéšenje.

- Referiren, *v. a.* prednésti.
- Reflectiren, *v. n.* ozrėti se, poglédati, oglédati se, pomisliti; odbiti se, odbijati se, odráziti se.
- Reflex, *m.* osvít, vtrinj.
- Reflexion, *f.* obzír, ozír, pogléd, ogléd; misel, pomisel; (der Lichtstrahlen) odbój, odráz.
- Reform, *f.* popráva, obnóva; — ation, *f.* poprávljenje, poprávek; — iren, *v. a.* popráviti, poprávljati, obnoviti; — irt, *a.* reformíran, kalvínski; poprávljen, obnovljen.
- Regalien, *pl.* pravíce vladárske.
- Rege, *a.* živ, živáhen, živéčen, gibčen; alleš ist —, vse se giblje; — mačen, ganiti; zbuditi, oživiti; — werden, ganiti se; zbuditi se, oživéti.
- Regel, *f.* pravilo, ravnílo, vodilo, vodba; réd, urédba.
- Regelloš, *a.* bezpravílen; neporédíven, neporedoven.
- Regelmässig, *a.* pravílen; porédíden, urédjen, reden; — feít, *f.* pravílnost; porédnost, uredjenóst.
- Regelrichtig, *a.* pravílen.
- Regen, *v. a.* ganiti, genítí, zbuditi; sich — *v. r.* gibati se, mizati se.
- Regen, *m.* dež, dežd, kiša.
- Regenbach, *m.* líjavec; suba, bistríca. [duga, božji stolíč.
- Regenbogen, *m.* mavra, mavríca.
- Regenbusch, *m.* líjavec, líjak, ploha.
- Regenhaft, *a.* dežéven, dežljív, dežovít.
- Regenschirm, *m.* dežník, dežobrán, omréla, maréla.
- Regent, *m.* vladár, vladávec.
- Regentropfen, *m.* kaplja dežjá, dežénka. [danje.
- Regentschaft, *f.* vladárstvo, vladárstvo.
- Regenwasser, *n.* dežévnica, dežóvnica. [dežóvje.
- Regenwetter, *n.* dežévnó vréme.
- Regenwurm, *m.* glísta, dežní červ.
- Regieren, *v. a.* vladati, vladovati, voditi; carovati; kraljevati; gospodovati.
- Regierung, *f.* vlada, vladarstvo; carovánje; kraljevánje; opravništvo.
- Regierungs-, *a.* vladárski.
- Regiment, *n.* polk, regiment.
- Register, *n.* kazálo, zapopádek, obség, register; (in der Orgel) igra. [strátor.
- Registrator, *m.* vpísateľ, registátor.
- Registatur, *f.* registrátúra, písomoshrámba.
- Registiren, *v. a.* zapisati, vpísati, registrovati.
- Regnen, *v. n.* dežiti, dežovati. dež íti, kiša padati; ein wenig —, nakapljevati; ich wasch —, peršéti; stark —, líti; es regnet, dež gré, deží. [kíšovít.
- Regnerisch, *a.* dežéven, dežovít.
- Regsam, *a.* živ, okréten, obráten, živéčen; marljív; — feít, *f.* živóst, okrétnost, obrátnost; marljívost.
- Regulär, *a.* reden, vreden, vredjen; pravílen.
- Reguliren, *v. a.* vrediti, vredovati. [banje.
- Regung, *f.* občút, občútje; gi-

Reh, *n.* serna; — boč, *m.* ser-nec, sernjak.

Rehsfell, *n.* — haut, *f.* sernja koža, sernjovina, sernina.

Rehsfleisch, *n.* sernovina, sernje mesó.

Rehsfals, *n.* sernce.

Rehsiege, *f.* serna. [ribež

Rehsreisen, *n.* stergálo, dergálo.
Rehsen, *v. a.* stergati, derzati, dergati, terti, meti; ribati; — einem etwas unter die Nase —, komur kej pod nos dati.

Reich, *n.* deržava; carevina, cesárstvo; kraljevina, kraljestvo; vojvodina.

Reich, *a.* bogát; zmožen, pre-móžen, blagovit; — werden, obogatéti. [bogatinka.

Reiche, *m.* bogatin, bogatec; — *f.*

Reichen, *v. a.* dati, podáti, po-dajati, podélti, pružiti; — *v. n.* doséči, doségniti, se-gniti; (sich erstrecken) seči, se-gati, dopirati; (genug sein) zadóstiti, dovolj biti, doté-gniti.

Reichgabel, *f.* podajávník.

Reichhaltig, *a.* bogát, obilen.

Reichlich, *a.* dovoljen; — *ad.* bogáto; obilno. [carevine.

Reichsacht, *f.* prognánstvo iz

Reichsfrei, *a.* cesárski.

Reichsfürst, *m.* vladár.

Reichsgesetz, *n.* deržávní zakon.

Reichstag, *m.* deržávní zbor.

Reichsverweier, *m.* mestovladár.

Reichthum, *m.* bogástvo, bogatíja.

Reif, *m.* slana; mraz.

Reif, Reifen, *m.* obróč, klép; — kolobar.

Reif, *a.* zrél; vgoden, goden.

Reife, *f.* zréllost, zrélina; vgod-nost, godnost.

Reifen, *v. n.* zoriti, zrěti, zrě-liti, goditi se; dozrěvati, za-zrěvati, bruněti, berněti, sozrěvati se; — *v. a.* obró-čati, obróče nabiti od, nabí-jati. [dati.

Reifen, *v. n.* slaniti, slana pa-

Reiflich, *a.* zrél; natánjen.

Reifmesser, *n.* obróčnik.

Reifsnange, *f.* vugibač.

Reigen, *m.* kolo, kolovód, ráj.

Reihe, *f.* réd, versta, rajda; (bei der Geldarbeit) postát; nach der — / redoma, po redu.

Reihen, — tanž, *f.* Reigen.

Reihen, *v. a.* verstíti, versto-váti, črěditi, sporěditi, po-rěditi, razrěditi, vrediti; — Perlen —, nizati, nizgati.

Reihenfolge, *f.* črědba.

Reiher, Reiger, *m.* čaplja.

Reiherbeize, *f.* lov na čaplje.

Reiherbusch, *a.* perje od čaplje.

Reim, *m.* rim, srok; soglásje.

Reimen, *v. a.* rimati; sich —, *v. r.* rimati se; fig. pristáti, prilíčiti se.

Reimmaß, *n.* měrilo, rima.

Rein, *a.* čist, jasen, bister, ven-der; (nicht beschmutzt) snažen, čeden; (lauter) gol, čist, zgol;

— heit, *f.* čistóst, čistóta, jasnost, bistrína, vedróst, vedrina; snažnost, čednost.

Reinfahrenkraut, *n.* vratíč.

Reinigen, *v. a.* snažiti, osnažiti, čediti, očediti; (läutern) či-stiti, prečistiti.

Reinigkeit, *f.* Reinheit.

Reinigung, *f.* čišćenje; monatliche —, mesečina.

Reinlich, *a.* snažen, čeden, čist, čistóten; — feit, *f.* snažnost, čednost.

Reiß, Reißchen, *n.* vitra, prót, šiba, vitrica, protič; mladica, mladika, čep, cépič; loza, rozga, vejica: trockene — er, subljád. lšibic.

Reißbund, — bündel, *m.* svezek

Reiße, *f.* pót, popotováñje, potováñje, popótña, čestováñje; —, *a.* potni, popótñi.

Reisebeschreiber, *m.* cestopisec, potopisec. ltopis.

Reisebeschreibung, *f.* cestopis, potopis, potna knjiga.

Reisefertig, *a.* na pót gotóv, kodhódu pripravljén.

Reisegefährte, *m.* sopótñik, pajdaš, drug (potni).

Reisegefährtin, *f.* sopótñica, drugarica (potna).

Reisegeld, *n.* potñina, popotñina.

Reisemusik, *f.* popótñica.

Reisen, *v. n.* potováti, popotováti, čestováti; zu Pferd —, vozíti se; zu Fuß —, hoditi; — *n.* potováñje, popotováñje.

Reisende, *m.* potnik, popótñik; — *f.* potnica, popótñica.

Reisepaß, *m.* potni list.

Reisetasche, *f.* torba, torbica.

Reisezeitung, *f.* břešno, brašno.

Reißholz, Reißig, *n.* protje, šibje; dürrer —, subljád, hrást.

Reißige, *f.* konjek, konjanik.

Reiß, *m.* laško pšeno, riskaša.

Reißhaus, *n.* — nehmen, vteči, poběgniti. lolóvñica, olóvka.

Reißblei, *n.* svinčnik, svinčnica, Reißbrett, *n.* deska za risanje.

Reißen, *v. a.* tergati, vtergati, pretergati, razčésniti; (einen Hengst) rezati, kopiti, skopiti; (von einem Orte zum andern) derviti, gnati; (zeichnen) risati; einen zu Boden —, kogar ob tla tresiti, vreci, telébiti od. butiti; etwas an sich —, prisvojiti si kar; sich um etwas —, pipati se od. jagmiti se po čem; von einander —, razdvójiti, raztergati; lassen —, šaliti se, šale zbijati, norčevati se, — *v. n.* (zerissen werden) razčésniti se, raztergati se, vtergati se; (wüthen, toben) gristi, jédati, vjédati, tergati, hosti, rezati, jésti; es reißt mich im Reibe, v terbuhu me zavija, grize, jé, terga; es reißt mich in allen Gliedern, po udih me terga, lomi; po vsim tělu me bode; das Wasser reißt, voda dere.

Reißend, *a.* silen, silovit, deréc, hésen; (von Thieren) zgrabljiv, deréc, žerten.

Reißfeder, *f.* risarsko pero, pero za risanje.

Reißfogle, *f.* risarski vogel.

Reißzeug, *n.* risarska roba, oróđe za risanje.

Reißbahn, *f.* jezdišče, jašivñica.

Reißbar, *a.* jašiv, jezdiv.

Reiten, *v. n.* jezđiti, jezđariti, jahati, jašiti; — *n.* jezđ, jah, jahanje; — *d.* *a.* jezdec, jašéc.

Reiter, *m.* konjik, konjek, konjanik; jezdec, jezđar; — *ei*

- f. konjiſtvo, konjaniſtvo, konjki.
- Reitern, *f.* Rádern. [podpás.
- Reitgurt, *m.* podpróga, prepás,
- Reitnecht, *m.* jezdni hlapec, konjár.
- Reitkunſt, *f.* jezdárſtvo, jezdarija.
- Reitpeitsche, *f.* bič. [lenik.
- Reitpferd, *n.* jezdni konj, sed-
- Reitſchule, *f.* jezdárnica, jezdárna.
- Reitſtiefeln, *pl.* skornje viſoke.
- Reitzeug, *m.* jezdna ſprava.
- Reiz, *m.* vaba, vabilo, mik, mama; (daſ Anziehende) krasost, dragost, milina, milóta; (daſ Zuden) ſerb, sráb, ſerbečina; (Erregung) draženje.
- Reizbar, *a.* vabljiv, vabíven, mikáven, mamljiv; dražljiv; — ſeit, *f.* vabljivost, mikávnost; dražljivost, draživnost.
- Reizen, *v. a.* mikati, vabiti, nukati, buditi; (ločten) vabiti, mamiti; zum Zorn —, dražiti, ljutiti od. jeziti kogar.
- Reizend, *a.* draživen; dražljiv; budíven, vabljiv; (anmuthig) krasen, lep; milen.
- Reizloſ, *a.* bez miline. [žilo.
- Reizmittel, *n.* vabilo, vaba; dra-
- Relativ, *a.* provraten.
- Relegiren, *v. a.* odprávití, prognáti.
- Religion, *f.* věroznáſtvo, věrozákon; věra; — ſ, *a.* věrozákonski. [niſtvo.
- Religionsſtrennung, *f.* razkol-
- Religionsübung, *f.* izpovědanje věre. [rec, iſtověrec.
- Religionsverwandte, *m.* jednově-
- Religiöſ, *a.* pobóžen, nabóžen, bogoljuben.
- Religiöſität, *f.* pobóžnost, nabóžnost, bogoljubje, bogoljubnost.
- Reliquien, *pl.* svetinje, ostanki svetnikov, relikvije. [nec.
- Renegat, *m.* odpádník; potúřec.
- Renette, *f.* renétka. [tekališče.
- Rennbahn, *m.* bežáj, bežališče, Rennen, *v. n.* dirjati, bežati, teči, tekati, terčiti, gnati se; — *v. a.* einen zu Boden —, kogar na tla butiti od. telébiti; einem den Degen durch den Leib —, prebósti kogar.
- Renner, *m.* tekún, dirjavec.
- Rennpfaß, *f.* Rennbahn.
- Rennschlitten, *m.* smuke, kurte.
- Rennthier, *n.* ſedlón, ſeverni jelen.
- Rente, *f.* dohódek; dača; — *n.*, *v. n.* donositi, donáſati.
- Rentierer, *f.* Kavitaliſt.
- Rentmeister, *m.* dohodárník.
- Reparatur, *f.* popráva.
- Repariren, *v. a.* poprávití, poprávljati.
- Repetiren, *v. a.* opetováti, repetirati; ponoviti, ponávljati.
- Replik, *f.* replika; otvèt, odgovór, odpóvèd.
- Repphuhn, *f.* Rebhuhn.
- Republik, *f.* republika, narodovláda, ljudovláda, skupnovláda; — aner, *m.* republikánek, ljudovládúh; — anſch, *a.* republikánski, ljudovládén.
- Requiem, *n.* zadušnica, bilja, meša za mervte. [skript.
- Reſcript, *n.* odpis; odkáz, re-

Reserv-Armee, *f.* založna vojska.

Reserve, *f.* — corpš, *n.* nastopivna vojska.

Residenz, *f.* sedež, stolni grad, stolica, poglavitno mesto.

Residiren, *v. n.* stolovati.

Resonanz, *f.* odmev, odmihi; odziv, odglás.

Respect, *m.* čast, poštenje; obzir; mit — zu melden, s dopuščenjem govoréc; — iren, *v. a.* poštovati, spoštovati, častiti.

Ressource, *f.* mēščánsko družtvo.

Rest, *m.* ostánek, ostátek; einem den — geben, vbiti kogar; — iren, — en, *v. n.* dolžen ostáti; ostáti na dolgu.

Resultat, *n.* posledek, posledica, nastópek.

Retirade, *f.* pobēg, bēg.

Retiriren, *sich, v. r.* pobēgniti, vzmakniti se, bēžati, odstópati.

Retour, *ad.* nazáj, zád.

Rette, *f.* pes, kužej.

Retten, *v. a.* otēti, rēšiti, spasiti, osvoboditi, oslobóditu, izbávitu, začúvatu.

Retter, *m.* spasilatelj, rēšitelj, osvoboditelj, otētnik.

Rettig, *m.* retkva, retkev, povērtnica.

Rettung, *f.* otēmba, otētba, otētje, rēšitva, spás, spásenje. lvinga, kajanje.

Reue, *f.* kes, kesánje; greuen, *v. n.* kesáti se, ksati se, grevati, kajati se; eš reut mich, kesám se, greva me, žal mi je.

Reuevoll, Reuig, *a.* skesán, sksán, zgrevan, skrušen.

Reuse, *f.* verša.

Reute, Reuthaus, *f.* pralica; motika, otika, verkelca; kerčelica.

Reuten, *v. a.* plēti, plēvélitu, oplēvati; kerčiti.

Reuter, *f.* rešéto; große —, redeséja; — macher, *m.* rešetár; — n, *v. a.* rešetáti.

Reverenz, *f.* poklón.

Revers, *m.* revérš, protipísma protilíst; (einer Münze) nalíče, rób pri penezih.

Revidiren, *v. a.* pregledáti.

Revier, *n.* strana; okróžje.

Revisor, *m.* pregledáatelj.

Revoltiren, *v. n.* puntáti se, puntáritu se, bunitu se.

Revolution, *f.* prekucija, prevrát, vstaja, punt, povstánje.

Rhabarber, *f.* raved, rabárbara.

Rhebe, *f.* zatóčje, zavětje.

Rheinwein, *m.* rajnsko vino.

Rhetor, *m.* blagorécnik; — ič, *f.* blagorécje, govorništvo.

Rheumatisch, *a.* reomátičen.

Rhinoceros, *f.* Našhorn.

Rhythmič, *f.* navk o razmērju.

Rhythmus, *m.* razmērje.

Richtblei, *n.* kalamir, plajba, olóvnica.

Richten, *v. a.* ravnáti, poravnáti, popráviti; (als Richter) soditi, obsóditu; nach etwas hin —, oberniti, obrácati, okrénuti, zu Grunde —, pogubiti, upropástiiti; sich nach Umständen —, vladati se poleg okólsin; sich darnach —, ravnáti se poleg česar; sich in die Höhe —, vzdigniti se; die Augen auf etwas —, vprēti

- oči v kar; die Leute —, ogo-
várjati ljudi. [sodja.
- Richter, *m.* sodnik, presójnič,
Richteramt, *n.* sodništvo, sod-
stvo.
- Richterlich, *a.* sodniški. [jati.
- Richtern, *v. a.* razsojeváti, gra-
Richterstube, *f.* sodnica. [stolica.
- Richterstuhl, *m.* sodišče, sodnja
- Richtig, *a.* prav, istinit; dober;
točen; vredjen; —! v ré-
snici, zarés; sie sind mit ein-
ander —, pogodili so se; —
keit, *f.* pravost, istinitost;
dobrota; točnost; in — brin-
gen, poravnáti; damit hat es
seine —, to je résnica.
- Richtplatz, *m.* morišče; sodišče.
- Richtschnur, *f.* kalamir, plajba,
plajstro; (Regel) pravilo,
vodilo, ravnilo.
- Richtschwert, *n.* rabeljnov meč.
- Richtstätte, *f.* Richtplatz.
- Richtung, *f.* ravnánje; in gera-
der —, na ravnost; wohin
eine — nehmen, se kam ober-
niti.
- Riech-, *a.* dišéč.
- Riechen, *v. n.* dišati, mirisati;
übel —, smerdéli; vonjáti;
— *v. a.* dihati, vonjáti, vo-
hati, njušiti.
- Riechend, *a.* dišéč, mirisen.
- Riechmittel, *n.* duhálo.
- Riese, *f.* zléb. [zatika.
- Riegel, *m.* páh, zapáh, zatik,
- Riemen, *m.* remen, jermen.
- Riemer, *m.* remenár, jermé-
nár; — handwerk, *n.* jermé-
nárstvo, remenárstvo.
- Riemzeug, *n.* reménje, jermé-
novje.
- Riese, *m.* velikán, orjáč, ori-
jáš, gorostás, ober.
- Rieseln, *v. n.* (als Sand) sipati
se; (vom Regen) perséti, ros-
ljati, rominjáti; (vom Bach)
šumljáti, zamoriti, šuboriti;
žuréli.
- Riesenförmig, — mäsig, *a.* orjá-
ški, gorostásen, velikánski.
- Riesenschlange, *f.* boa.
- Riesin, *f.* velikánka, orjákinja.
- Rieß, *m.* stopa, sklád.
- Riech, *n.* loč, ločje; — gras, *n.*
ločnica; — kamm, *m.* berdo.
- Riffe, Riffel, *f.* Raufe.
- Riffeln, *v. a.* derblati od. der-
zati lám; (Furchen machen)
brazditi.
- Rind, *n.* govédo; vol.
- Rinde, *f.* skorja.
- Rinderbraten, Rindsbraten, *m.*
pečéna govédina, govéja
pečénka.
- Rindern, *a.* govéji; — *v. n.*
goníti se, pojati se; breja
biti. [véje mesó.
- Rindfleisch, *n.* govédina, go-
Rindsleder, *n.* govéja koža.
- Rindvieh, *n.* govéje, govédi-
na, govéja živina.
- Ring, *m.* perstan; (Kreis) króg,
okróg, kolo; (Reif) obróč;
(an der Kette) klép.
- Ringkunst, *f.* borenje. [ček.
- Ringel, *m.* perstanec, perstan-
- Ringelblume, *f.* marjética.
- Ringeln, *v. a.* koléke víti; (die
Haare) uvíjati, ruditi. [lica.
- Ringeltaube, *f.* grivnjáč, ger-
- Ringen, *v. a.* die Hände —, víti
od. sklepati z rokámi; (Wäsche)
ožémáti, žmeti; mit dem Tode

- , vmirati; — *v. n.* boriti se, metati se, vaditi se, vežljati se; fig. nač etvaš —, hrepeneti, težiti, gnati se (po od. za čem).
- Ringelplaz, *m.* borisće.
- Ringer, *m.* borec, borivec. veželjak.
- Ringfinger, *m.* perstanec.
- Ringmauer, *f.* obzidje, parkán, bedem.
- Ringnadel, *f.* klepernica.
- Rings, — herum, — umher, *ad.* króg, króg in króg, okóli.
- Rinnäugig, *a.* kermezljiv, solzäv.
- Rinne, *f.* žleb; vodovód. [ti.
- Rinnen, *v. n.* teči, curéti; toči.
- Rinnenförmig, *a.* žlebovit.
- Rippe, *f.* rebro, hrod; fig. bok.
- Rippeln, *f.*č, *v. r.* terti se.
- Rippenfell, *n.* pobočina.
- Rippenstoß, *m.* vdár pod bok.
- Rippenstück, *n.* rebro.
- Rispe, *f.* lát, vlát; resa, resica.
- Riß, *m.* poč, poklina, pokotina, razpoklina, reza, predör; (Zeichnung) naris, narisek, čertez, načertje, osnova.
- Rißig, *a.* spokan, razpokan; regnjen; prelómljen.
- Ritt, *m.* jezđ, dirk, jah; einen — machen, zajahati konja.
- Ritter, *m.* vitez; (zu Pferde) konjik, konjanik; einen zum — schlagen, komur plemstvo podélti.
- Ritterlich, *a.* vitežki, junaški; fig. hraber.
- Ritterorden, *m.* vitežki red.
- Rittersaal, *m.* vitežiše.
- Ritterschaft, *f.* vitežtvo; vitezi.
- Ritterspiel, *n.* igra vitežka.
- Rittersporn, *m.* ostróžka, ostró-glica (trava). [stališ.
- Ritterstand, *m.* vitežtvo, vitežki.
- Rittmeister, *m.* nadkonjik; — stelle, *f.* nadkonjištvo.
- Ritual, *m.* ritual, služebnik, običajnik.
- Ritus, *m.* obréd. [reža.
- Riß, *m.* Riße, *f.* poč, poklina.
- Rißen, *v. a.* prasniti, oprásniti, odréti.
- Rival, *m.* tekmenik, tekmeč.
- Robot, *m.* rabota, tlaka.
- Roche, *m.* plošnatca.
- Rocheln, *v. n.* hropéti, hripati, njergati; — *n.* hropet, hropenje.
- Roč, *m.* suknja, suknik, sukovnik, haljina; (Weiber) — jopa. [kodelja.
- Ročen, *m.* preslica; (Wochen).
- Ročen, Roggen, *m.* rez, žito.
- Ročenaeker, *m.* režišče. [kruh.
- Ročembrod, *n.* reženjak, režen.
- Ročennmehl, *n.* režena moka.
- Ročensiroh, *n.* režovnica, režena slama.
- Roedel, *f.* hernca, hernica.
- Roeland, *n.* kerčovina, novina.
- Roden, *f.* Reuten.
- Roden, *m.* (beim Rindvieh) četverti želódec.
- Rogen, *m.* ikra, ribje jajce; — er, *m.* ikráča, ikernata riba.
- Roggen, *f.* Ročen.
- Roß, *a.* (unbearbeitet) neobdélan, neobrádjen, neobtešan; (ungefócht) siróv; (von Sitten) divji, gróp, siróv; (hart) terđ, húđ, zaróbljen; (von der Sprache) róđ; — heit, *f.* neobdélanóst; siróvost;

- gropóst; zarobljenost, rodóst.
- Rohr, *n.* cěv, cěvka; Schilf—, terst, terstika; (Flinte) puška; gezogeneš—, risanca; spaniščeš—, terskovec; (Flöte) pišál, pišálka. [dez, štepih.
- Rohrbrunnen, *m.* studenc, kl-Rohrdommel, *f.* bukáč.
- Röhre, *f.* cěv, rov; žlěb.
- Röhren, *v. n.* bukati, rigati.
- Rohrflöte, *f.* terstenica.
- Rohrhuhn, *n.* liska. [pihar.
- Rohrmeister, *m.* studencár, šte-Rohrwasser, *n.* voda iz kladezov.
- Rolle, *f.* (Walze) valek, valjar; (von Papier ic) svitek, vitel, klopka, kolce; (für die Wäsche) rolja, likalo: (im Schauspiel) rola, osoba; eine— Zwirn, klopčič, klančič.
- Rollen, *v. n.* (vom Donner) groměti, germěti, trěskati; (von Thranen) liti se, teči, pretakati se; fort—, valjati se, talikati se, talokati se; — *v. a.* (Wäsche) roljati, likati; (einen Stein) valjati, talokati, talikati; zusammen—, zaviti, zavijati.
- Rollholz, *n.* valj, valjar.
- Rollhammer, *f.* roljnica.
- Rollstuhl, *m.* stol na kolěsih.
- Rollwagen, *m.* otroški vozíček.
- Roman, *m.* román; — haft, *a.* románovski; — tisch, *a.* romantičen, diven, divóten.
- Romanze, *f.* románca.
- Rose, *f.* roža, rozica; Garten—, vertnica, pověrtnica; —n-, *a.* rožni.
- Roseneffenz, *f.* rožovina.
- Rosenfarben, *a.* rožnobójen.
- Rosengarten, *m.* rožnják.
- Rosenkranz, *m.* věnec iz rož; molek, kronica.
- Rosenlippen, *pl.* ruměne usta.
- Rosenmädchen, *n.* rozarica.
- Rosenmonat, *f.* Juni.
- Rosenroth, *a.* ruměn, čerlén, čerměn, ruděc kot roža.
- Rosenstock, *m.* rožina, rožni germ. [cvětěče lice.
- Rosenwange, *f.* ruměno lice.
- Rosig, *a.* ruměn, roměn, čerlén, všnjěl.
- Rosine, *f.* grozdinka.
- Rosinfarben, *f.* Rosenfarben.
- Rosmarin, *m.* rozmarín.
- Rosoglio, *n.* rozolka, rozolje.
- Rosß, *n.* konj, kljuse; — z-, *a.* konjski. [lski obád.
- Rosßbremse, *f.* brencelj, konj-Rosßen, *v. n.* goniti se, orliti se.
- Rosßhaar, *n.* žima, žinja, griva.
- Rosßkäfer, *m.* govňjáč, movrin.
- Rosßkastanie, *f.* divji kostánj.
- Rosßpflaume, *f.* konjšica.
- Rosßstall, *m.* konjárnica, konjšnica.
- Rost, *m.* (zum Braten) raženj, rošt; (am Eisen) rija, rijavina; (am Getreide) rija, snět; (ein Sitterwerk) rešětka.
- Rostbraten, *m.* paržolica, pražole, beržole, perslice.
- Roste, *f.* močilo, godilo.
- Rosten, *v. a.* pražiti, cvřeti, paržiti; (Flachß) močiti, goditi, maditi; sušiti.
- Rosten, *v. n.* rijavěti, rjavěti, zarjavěti.
- Rostig, *a.* rijast, rijáv, rjáv; — werden, zarjavěti.

- Rostflecken, *m.* skverna.
 Roth, *a.* rudeč, čerlen, čermen; (von Haaren) rujav, rumen; (vom Wein) černo, rudéče xino; — werden, zarudéti v lica.
 Rothbart, *m.* rujavobrad.
 Rothbraun, *a.* temnorudč.
 Rothbuche, *f.* bukev.
 Røthe, *f.* rudečica, rudéčina, čerlénost, čerménost, rumenilo; Färber —, bróšč.
 Røthel, *m.* rudka, čerléní klinec.
 Røtheln, *f.* Masern.
 Røthen, *v. n.* rudéčiti se, rudéti, zarudéti, rumenéti, rjavéti, rujavéti; — *v. a.* rudéčiti.
 Rothfichte, *f.* jela, jelka.
 Rothfuchš, *m.* rjavko.
 Rothgärber, *m.* usnjár.
 Rothgießer, *m.* medenínar.
 Rothglühend, *a.* žarèč, žarjáv.
 Rothhaarig, *a.* rudéčih od. rujavih las.
 Rothhehchen, *n.* pènica, orèšica.
 Rothhoopf, *m.* rujavèc.
 Rothlauf, *m.* šena.
 Røthlich, *a.* rudéčkast, čerménkast, zarudél.
 Rothpecht, *m.* berglez.
 Rothriegel, *m.* sliba.
 Rothstift, *f.* Røthel.
 Rothtanne, *f.* jél, jela.
 Rothweide, *f.* sliba.
 Rotte, *f.* mnóž, množina, trop, četa, kardélo, šaka.
 Rotten, Rottiren, *řich, v. r.* družiti se, skupljati se; puntati se.
 Rottenweise, *ad.* četama, tropoma, v tropih.
 Rottirer, Rottenmacher, *m.* čelovódja, glavár; puntár.
 Rottmeister, *m.* desétnik.
 Rog, *m.* vozger, smerkelj.
 Rogig, *a.* vozgriv, smerkov, smerkljiv.
 Roglöffel, *m.* — nase, *f.* smerkún, smerkolin, smerkljivec, vozgrivec.
 Rübapfel, *m.* řeplja.
 Rüte, *f.* řepa; rothe —, korén, korénje, merkev, pesa, merlej; gebratene —, smojka, pečka; gebünste —n, smodnice; geriebene —n, ribanica; geöchte —n, oblica.
 Rubel, *m.* rubelj, rublja.
 Rübenacker, *m.* řepišèc.
 Rübengrube, *f.* řeřnica.
 Rübensamen, *m.* řeřno sème, ogeršica.
 Rübenschäler, *pl.* ljuplenice.
 Rübgröschen, *m.* řepar.
 Rubin, *m.* rubin.
 Rübtraut, *n.* metenica.
 Rubrik, *f.* rubrika, odrédje, zaznáma.
 Ruchlos, *a.* zli, zločést, hudóben, bezbóžen, brezobrázen, brezdušen; — igkeit, *f.* zloba, hudóbnost, bezbóžnost, bezbóžje, brezobráznost.
 Ruchtblar, *a.* razglášen, proglášen, poznát; — werden, razglasiti se, med ljudi priti; —feit, *f.* poznátost.
 Ruck, *m.* máh; in einem —, na jeden máh. [vzgléd.
 Rückblick, *m.* obzír; ozír, ogléd.
 Rückbürge, *m.* řiporók.
 Rücken, *m.* herbet, ledje, plečje; den — řeřren, herbet ober-

- niti; (eines Berges) verhol, verh; (des Messers) taleb, herbet; auf dem — liegen, znak ležati; fig hinter dem —, skrivši, skrivoma.
- Rücken, *v. a.* mahniti, pomahniti; ganiti, gibati; weg —, odmahnuti; hinzu —, primahniti; den Hut —, odkriti se, klobuk prizgniti; — *v. n.* inš Feld —, na vojsko se podati; näher —, bližati se, približati se, pririniti, pririvati, priti; mit Gewalt näher —, pridreüti, pripoditi se, pririniti; höher — im Amte, boljšo službo dobiti.
- Rückenblatt, *n.* plečovina, herbtje, herbetnica.
- Rückenhalt, *m.* zaséda.
- Rückenlehne, *f.* naslonilo.
- Rückenschmerz, *m.* ból v herbtu.
- Rückerinnerung, *f.* uspoména.
- Rückfall, *m.* ponovljena bolézen, prebolénje; — eines Lehenš, pripád; zapád.
- Rückfällig, *a.* povráten; zapádel, pripádel. [kova pót.
- Rückgang, *m.* nazádek; fig. ra-
- Rückgängig, *a.* nazáden; — werden, iti rakovo pót; — machen, razvréüti; na staro kopito pripraviti. [tá nec.
- Rückgrat, *m.* herbtovina, herb-
- Rückhalt, *m.* obzír, ozír; zadržánje, prikrívánje.
- Rückkehr, *f.* dohód, povrátek.
- Rücklings, *a.* ritniško, navzrit, natrážke; — fallen, znak obvznak pasti; (von rückwärts) od zadej, odzádja, iza ledja.
- Rückmarsch, *m.* hód nazáj, povrátek, marš nazáj.
- Rückreise, *f.* Rückkehr.
- Rückseite, *f.* zadnja ob. naróbná strana; naléžje.
- Rücksiht, *f.* obzír, ozír, ogléd; — slos, *a.* bezobziren.
- Rücksprache, *f.* dogovór, pogo-vór; pogovárjanje, poménkovánje; — mit einem nemken, pogovárjati se ob poménkováti se s kom.
- Rücksprung, *f.* odskóck, odráz.
- Rückstand, *m.* ostatek, pozostátek, zostanek. [dolžen.
- Rückständig, *a.* nepláčan, zostál;
- Rückwärts, *ad.* ritniško, ritniško, navzrit, natrág; (von hinten) od zadej, od zadja; — gehen, nazád iti.
- Rückwechsel, *m.* zaména.
- Rückweg, *m.* pót nazáj, luzéin.
- Rückwirkung, *f.* vzdélovánje,
- Rückzug, *m.* odstóp.
- Rüde, *m.* pes; volk.
- Rudel, *m.* trop, šok, kardélo.
- Ruder, *m.* veslo, lopáta; (Steuer —) kormilo, korman, kormanilo; am — sitzen, kormániti.
- Ruderbank, *f.* lava, barva.
- Ruderer, Rudererndt, *m.* veslár, voznik.
- Rudern, *v. n.* voziti, vesláti; kormániti, lentati.
- Ruderring, *m.* góz.
- Ruderstiff, *n.* ladja na vesla, galéja, veslávka. [vesla.
- Ruderstich, *m.* veslo, vdar od
- Ruderstange, *f.* veslo.
- Ruf, *m.* klic, poklic, zov, zív, glás; (zu einem Amte) poklic,

- zvanje; (Gerücht) glás, ime, slava.
- Rufen, *v. a.* klicati, zvati, poklicati, pozvati, zazvati; (die Stunden) preklicovati, oklicovati; — *v. n.* klicati, kličati, vikati; wie gerufen, ravno prav.
- Rüge, *f.* graja, svarilo; potóžba, pritóžba; kazen, kaštiga.
- Rügen, *v. a.* grajati, svariti; (gerichtlich abnden) kazniti, kaštigati; (bekennen) izpovéti, priznati.
- Ruhe, *f.* pokoj; tišina, tihóta; (Schlaf) sanj, senj, spanje, počitek; (Tod) smert; (Raft) odmor, oddihlej.
- Ruhebank, *f.* stol z naslonílo.
- Ruhebett, *n.* postelj.
- Ruhen, *v. n.* počivati, počíti, počíti se, počiniti; mirovati; fig. spati, spavati. [líše.
- Ruheplatz, *m.* počivalo, počiva-
- Ruhepunkt, *m.* prestávka; podpórnic.
- Ruhestätte, *f.* počivališče, počilo; *f.* grob; raka.
- Ruhig, *a.* tih, tihóten, miren, pokojen; — werden, vmiriti se; sich — verhalten, mirovati, pri pokóju býti. [slóvez.
- Ruhm, *m.* slava, dika, hvala,
- Ruhmbegierde, *f.* slavoľubje, slavoželjnost. [slavoželjen.
- Ruhmbegierig, *a.* slavoľúben,
- Rühmen, *v. a.* slaviti, hvaliti, diciti, razslávljati; sich — *v. r.* hvaliti se, štímáti se, hvalisati se, ponášati se, ustiti se.
- Rühmlich, *a.* slaven, slovézen, slavíten; — feít, *f.* slavnost, slavitnost.
- Rühmredig, *a.* hvalisav, baháven, širokousten; — feít, *f.* hvalisávnost, širokoustnost.
- Rühmsucht, *f.* slavohléppe, slavohlépnost.
- Rühmsüchtig, *a.* slavohlépen.
- Rühmvoll, *a.* slaven, poslávljen.
- Rühmwürdig, *a.* hvale vréden, slaven. [lvíca.
- Ruhr, *f.* gríza, kerva, kerva-
- Rühren, *v. n.* (her —) prozítí, prozíláztí, izítí, dohodítí, izvirati; — *v. a.* (anrühren) dotaknítí se; (vom Schlage) vdarítí; (daß Herz) ganítí, mičéti, v serce seči; (umrühren) mészati, premészati; Butter —, mesti; die Trommel —, hobjnati, na boben býti; sich — *v. r.* ganítí se, zjugati se, premaknítí se, zmaknítí se; truditi se, dělati.
- Rührend, *a.* mičen, ganľjiv, mil.
- Rührfaß, — tübel, *f.* metilnica, pinja. [matúda.
- Rührmilch, *f.* zmedki, zmedenica,
- Rührung, *f.* gibanje; mészanje; fig. ganútje, vžala.
- Ruin, *m.* propást, pogúba, konec; razsíp, podertija.
- Ruine, *f.* podertina, razvalina, zvalina.
- Ruinieren, *v. a.* upropástíti, pogubítí, pokoncátí; podréti, razrúšítí.
- Rülpé, *m.* rig. [se (komur).
- Rülpfen, *v. n.* kolcátí, rigati
- Rummel, *m.* hrúp, ropót, štropót, razbóta; — *n.*, *v. n.* hrupéti, ropotáti, razbótíti.

- Rumor, *m.* krič, hrup, vika, buka.
- Rumpelkammer, *f.* starežnica.
- Rumpeln, *v. n.* ropotati, tretati; germéti; (vom Wagen) derdrāti. [truplo.
- Rumpf, *m.* trúp, čók; tělo.
- Rümpfen, *v. a.* ferliti, merdati z nosom; über etwas die Nase —, se čemur posmehovati.
- Rund, *a.* okrogel, krogel, obel; fig. — eš Mädchen, okroglo-lična děklica; — herausfagen, na ravnost od. po potu povědati; — herum, *ad.* okrog, krog in knóg.
- Runde, *f.* kroglina, okroglina, oblina; in die —, in der —, okóli; po redu, redoma, po versti. [obliti, zaobliti.
- Runden, *v. a.* krogeliti, krožiti.
- Rundgesang, *m.* kolospěv.
- Ründlich, *a.* kroglast, kroglovat, oblast.
- Rundsäule, *f.* oblíca, válj.
- Rundung, *f.* kroženje; kroglost, okroglost, oblast, oblina.
- Rune, *f.* runa.
- Runge, *f.* ročica.
- Runtel, — rúbe, *f.* rona.
- Runzel, *f.* vraska, vrapa, gerba; (Falte) guba, giba.
- Runzelig, *a.* vrapast, gerbast, gerbav, vraskav, vrapav; gúbast, nakrišpan.
- Runzeln, *v. a.* gerbati, gerbáčiti, vrapati, gerbáviti; die Stirne —, mergódi se; sich — *v. r.* gerbati se, vrapati se.
- Rupfen, *v. a.* skubsti, puljiti, čupati, pipati.
- Rupfen, *m.* (die größte Leinwand) hodnik, hodnina, tulova.
- Ruprecht, *m.* der Knecht —, strá-silo.
- Ruß, *m.* saja, saje, sajevina.
- Rüssel, *m.* rilo, rivec; gobec, herlec.
- Rüsselkäfer, *m.* žizek.
- Rufig, *a.* sajast, sajnát, vkajen.
- Rüsten, *v. a.* pripravljati, pripraviti; oróžiti, oboróžiti; sich —, *v. r.* oróžiti se, oboróžiti se.
- Rüster, *m.* brést; ralo.
- Rüstig, *a.* krepak, čil, jak, korenjáski, tersát; — keit, *f.* krepkost, čilost. [nica.
- Rüstammer, *f.* — haus, *n.* oróž-Rüststange, *f.* greda.
- Rüstung, *f.* pripravljenje; oboróženje; oróžje.
- Rüstzeug, *n.* sprava; mašina.
- Ruthe, *f.* šiba, prót, bič; mit — en streichen, tepsti; (ein Längennas) versta; (bei Thieren) rép; (das männliche Glied) kurec.
- Rutchen, *v. n.* derčati, derkniti, derkati se, posmikávati se.
- Rütteln, *v. a.* trestiti, mikati, miketati, jugati, majati, potrésati.
- Rüttstroh, *n.* stiri, zmetanca.

S.

- Saal, *m.* dvorána, ověžje.
- Saame, *f.* Same.
- Saat, *f.* sejanje, sejatva; setva, vsetev, setvina; žito.
- Saatfeld, *n.* posejáno polje.
- Saatforn, *n.* zerno, sěme.

- Saatzeit, *f.* setva, sejátva, čas sejanja.
 Sabbath, *m.* sobota, sabóta.
 Säbel, *m.* sablja. [za sablja].
 Säbelklinge, *f.* tók od. nožnica
 Säbeln, *v. a.* s sablja seči od.
 mahati.
 Sache, *f.* reč, stvar; (Geschäft) posel, delo, opravilo; (Rechts-handel) pravda, parnica; das ist deine —, to se tebe tika; seine Sache verrichten, na straniti; das gehört nicht zur —, to ne slíši sem; dieß ist nicht meine —, to ni moja navada; es wird meine — sein, dafür zu sorgen, to bode moja skerb; von der — abweichen, odstópiti od predméta; — *n.*, *pl.* stvari; iméti. [zgubiti].
 Sachfällig, *a.* — werden, pravdo
 Sächlich, *a.* (in der Sprachlehre) srédnji. [tov].
 Sachregister, *n.* kazalo predmé-
 Sacht, *a.* tih; počásen; lahek; — *ad.* tiho; počási.
 Sachverständige, *m.* poznávec.
 Sachwalter, *m.* okerbnik; zastópnik.
 Sack, *m.* vréče, vréča, žakelj; (Tasche) žep, varžet; (Beutel) možnja.
 Säckchen, *n.* vréčica, žakeljč; žepič; možnjica; ein — Geld, culjica dnarjev.
 Säckel, *f.* Sečel.
 Sacken, *v. a.* v vreča sipati, v žaklje devati.
 Sackgarn, *n.* sák (mréža).
 Sackleinwand, *f.* hodnik.
 Sackpfeife, *f.* dude, méšín, méšnice; — *er*, *m.* dudár.
 Sackpistole, *f.* pištólica žepna.
 Sacktuch, *n.* platno za vréče; robec, ruta za nós.
 Sackuhr, *f.* žepna ura.
 Sacrament, *n.* svetotájstvo, svetstvo, sakramént.
 Sacramentiren, *v. n.* (gem.) kleti, preklinjati. Ikraméntski.
 Sacramentlich, *a.* svetotájen, sacristan, *m.* cerkovník, cerkovnjak.
 Sacristei, *f.* žagrad.
 Säetorb, *m.* sevavnik, sevka.
 Säeman, *m.* sejávec.
 Säemaschine, *f.* sejáča, sejávnica.
 Säen, *v. a.* sejáti, sijáti.
 Saatuch, *n.* sejávnica, sejanica.
 Saffian, *m.* safiján.
 Safran, *m.* žafran, žofran; — gelb, *a.* rumén ko žafran).
 Saft, *m.* sok; (in Bäumen) mezgra, mezga; (im menschlichen Körper) vlaženina, sokrovica, sočnost; (in der Apotheke) zleček, izleček. [boja].
 Saftfarbe, *f.* zelena od. sokova.
 Saftig, *a.* sočen, sočnat, sočiven; sokovit; (unanständig) nepristójen; — keit, *f.* sočnost, sočivnost, sokovitost; nepristójnost. [bez soka].
 Saftlos, *a.* bezsočen, ne sočen.
 Sage, *f.* pravóč, govórica, povédina; (Ausspruch) govór, beséda, reč; es geht die —, govóri se, pripovéduje se.
 Säge, *f.* pila, žaga, rezatica.
 Sägemühle, *f.* žaga, žagarnica, pilána, žage. [ti s pilo].
 Sägen, *v. a.* žagati, pilati, rezati.
 Sagen, *v. a.* reči, rikati, govóriti, praviti; es hat nicht

- zu —, nič ne di; man sagt, govori se, pravijo, sliši se; was will das —? kaj će to reči; das will so viel —, to je toliko; ich habe mir — lassen, slišal, čul sim; laß dir doch —, poslušaj, čuj; du hast vom Glück zu —, ti moreš Bogu zahvaliti; unter uns gesagt, med nami govorč; zu allem ja —, k vsemu privoliti; gute Nacht —, lahko noč vošiti.
- Sägeschmied, *m.* žagar, pilar.
- Sägespäne, *f.* žagovna, žagovina, žaganice, piljevine.
- Sago, *m.* sago; — baum, *m.* sagovo drévó.
- Sahlleiste, *f.* obrób, okrajek.
- Sahlweide, *f.* rakita.
- Sahne, *f.* smetana, poverhnja.
- Sahntopf, *m.* smetanik, smetovnjak.
- Saite, *f.* struna. [strunami.
- Saiteninstrument, *n.* nástroj s
- Saitenmacher, *m.* strunar.
- Saitenspieler, *m.* goslar, godec.
- Salamander, *m.* mačaról, mačarád, močirad, modrás.
- Salarien, *f.* Besóben.
- Salat, *m.* saláta, soláta, ločika.
- Salbader, *m.* kvasč, herbljavec.
- Salbe, *f.* maža, mazilo, mást.
- Salbei, *m.* bělostěnc, kadulja, žoběj.
- Salben, *v. a.* mazati, pomázati; namázati; (im eßern Sinne) maziliti, pomaziliti, maziláriti.
- Salböl, *n.* sveto olje, križmo.
- Sälchen, *n.* dvoránica.
- Salbiren, *v. a.* plačati (račún).
- Saline, *f.* Salzwerk.
- Salm, *f.* Lačš.
- Salmiak, *m.* salmijak; — geist, *m.* salmijakovec.
- Salon, *m.* dvorána, salón.
- Salpeter, *m.* solintar, solitar, soliter, žalinter; — artig, *a.* solitrast; — grube, *f.* solitarnica.
- Salpeterig, *a.* solitren, solitrav.
- Salpetersäure, *f.* solitarjeva kislina.
- Salpetersieder, *m.* solitrár; — ei, *f.* solitrarija; solitrárnica.
- Salse, *f.* slanina; slana juba od omáka.
- Salve, *f.* salva, pozdráv.
- Salz, *n.* sol. [solárnica.
- Salzamt, *n.* solárna, solára,
- Salzarbeiter, — bereiter, *m.* solár.
- Salzbereitung, *f.* solarija.
- Salzbrühe, *f.* slanina, slanica.
- Salzen, *v. a.* soliti; osóliti, posóliti. [soljenica.
- Salzfaß, *n.* solnica, solnják,
- Salzfleisch, *n.* slano mesó.
- Salzgrube, *f.* solina.
- Salzhandel, *m.* tergovina s soljó, solnárstvo, solnärenje, solarija.
- Salzhändler, *m.* solnár.
- Salzig, *a.* slán, solnát; osóljen; — feit, *f.* slanost, solnátost.
- Salzkorn, *n.* zerno soli.
- Salzsäure, *f.* solna kislina, solnokislina.
- Salzsee, *m.* slano jezero.
- Salzsieder, *m.* solinar, solnár, solivárnik; — ei *f.* soline, solivárnica; solinarstvo, solivárstvo.

Salzfeuer, *f.* solarina. [nica.
 Salzwasser, *n.* slana voda; sla-
 Salzwert, *n.* soline, solárna,
 solivárnica.
 Salzwesen, *n.* solárstvo.
 Same, *m.* seme, sémeno; (Nach-
 kommen) potomstvo, unučád.
 Samenbaum, *m.* séménjak.
 Samenfuß, *m.* séménotóče.
 Samengefäße, *pl.* sémeno po-
 sódje.
 Samengehäuse, *n.* pléva.
 Samenhändler, *m.* séménar.
 Samenfeld, *m.* kalež, časa (od
 séména).
 Samenforn, *n.* zerno; séménka.
 Samenfräut, *n.* séménica.
 Samenstaub, *m.* rodovitni práh.
 Sámerei, *f.* séména, séména,
 séménje.
 Sammeln, *v. a.* kúpiti, skupljati,
 zbirati, pobirati, nabirati;
 (Beeren, Trauben) obirati, ter-
 gati; Kräfte —, oporávljati
 se, oporáviti se, odlásiti se;
 sich — *v. r.* zbrati se, zbirati
 se, stekati se; shajati se,
 sniti se; (von Kranken) okré-
 vati, boljšati se; (sich fassen)
 k sebi priti, zavédeti se.
 Sammelplatz, *m.* zbirališče, ste-
 kaljšče; shajališče, shód.
 Sammet, *m.* baržún, žamet;
 —artig, *a.* baržúnast; —en,
a. žameten, od baržúna.
 Sammler, *m.* skupljáč, pobi-
 rač; (verächtl.) bernjáv.
 Sammlung, *f.* zbirka, zbranje;
 bera, zbiranje.
 Sammt, *prp.* s, skup s, za-
 jedno s; — und sonders, vsi,
 vsi skupej.

Sämmtlích, *a.* vsi skup, vsi, ves-
 kolik.
 Samstag, *m.* sobóta, sabóta.
 Sanct, *a.* svét.
 Sand, *m.* pšsek; feiner — auf
 Sandbänken, *sviz;* gröberer —,
 grušič; einem — in die Augen
 streuen, zaslèpiti kogar.
 Sandartig, *a.* pšskovit, pšščenit.
 Sandban, *f.* pród, pródje,
 mel, melina.
 Sandberg, *m.* pšščenja gora.
 Sandboden, *m.* pšškovita zem-
 lja, pššenica. [spálnica.
 Sandbüchse, *f.* pšškóvnica, po-
 Sandel, *m.* —holz, *n.* sandalovina.
 Sandgrund, *m.* pšščenito dnó.
 Sandhase, *m.* běli zec.
 Sandhaufen, *m.* kup pška.
 Sandig, *a.* pšskovit, pššen, pš-
 ščen, pššnat, pšščenit.
 Sandforn, *n.* pšščenka, zerno
 pška.
 Sandlawine, *f.* pláz.
 Sandstein, *m.* pššen kamen, pš-
 ščovnjak.
 Sanduhr, *f.* pšščenja ura.
 Sandwüste, *f.* pššnata pušáva,
 pšščovina.
 Sanft, *a.* krotek, blág; miren,
 tih; ráh, rahel, mičen, nje-
 žen, — e Worte, rahle, mičene
 besède; — *ad.* rahoma, rah-
 loma.
 Sänfte, *f.* nosilo, nosilnica;
 —träger, *m.* nosilnik.
 Sanftmuth, *f.* krotkóst, bla-
 gost; mirnost; rahlost, mi-
 čnost; nječnost.
 Sanftmüthig, *a.* krotek; tih,
 miren; —heit, *f.* krotkóst,
 mirnost, tíhost.

- Sang, *f.* Gesang.
 Sängler, *m.* pěvec; — *in*, *f.* pěvka; pěvica, pěvčinja.
 Sanguinisch, *a.* sangviničen, vročekerven.
 Sappe, *f.* rov, podkóp; — *ur*, *m.* podkopávec, sapér, podkópnik.
 Sappiren, *v. a.* rove od. podkópe dělati, podkopováti.
 Sapperment, *i.* sentej, šmentej, šencej.
 Sapphir, Saphir, *m.* safir.
 Sardelle, *f.* sardéla, sardjéla.
 Sarg, *m.* raka, rakev; grob, grobnica.
 Sarter, *m.* osnova ladje.
 Sassafras, *m.* sasafRAS.
 Satan, *m.* hudič, zlodej, peklénec, vrág; — *isch*, *a.* peklénski, vražji, zlodejski.
 Satt, *a.* sit; sich — essen; trinken; sehen; schlafen; spielen; tanzen, najesti se (do sita), napíti se, naglédati se, naspáti se, naigráti se, naplesáti se; etwaß — werden, česar sit býti, česar dovólj iméti; sich — gehen, opěšati, nahoditi se.
 Sattel, *m.* sedlo.
 Satteldecke, *f.* nadsédlica.
 Satteltgurt, *m.* podpróga.
 Satteltnecht, *m.* sedláč, konjár.
 Satteln, *v. a.* sedláti, ósedláti.
 Sattelpferd, *n.* sedlenik, konj pod sedlo. Iza sedlánje.
 Sattelzeug, *n.* sedlovje, sprava
 Satttheit, *f.* sitost.
 Sättig, *a.* siten, sitosten.
 Sättigen, *v. a.* nasititi, nasitováti, nahrániti.
 Sattler, *m.* sedlár; — handwerk, *n.* sedlárstvo, sedlarija.
 Sattsam, *a.* dovóljen, zadósten; — *ad.* dovólj, dovólj, zadósti, do sitega; — *keit*, *f.* dovóljnost, dovóljstvo.
 Satyre, *f.* satíra, zabavljica.
 Saß, *m.* (Sprung) skók; (Wobden —) goša, goščava, podmást; (Rede —) stava, stavek; izréka; beséda; (im Spiele) stava, stavka; (von Fischen) mlade ribe; (von Bäumen) sád.
 Saßung, *f.* narédba, zakon, postáva.
 Sau, *f.* prasica, prasna svinja; (Tintenfleck) mačka, pačka; — *bär*, *m.* merjásec.
 Sauber, *a.* čeden, snažen, čist; (hüblich) zál, lép; — *keit*, *f.* čednost, snažnost, čistóta; zalost, lépóta.
 Säuberlich, *f.* Sauber.
 Säuberling, *m.* gizdelin.
 Säubern, *v. a.* čediti, snažiti, čistiti, zalšati, osnážiti, ozálšati.
 Saubohne, *f.* svinjski bob.
 Sauborste, *f.* ščetina, šetina.
 Sauen, *v. n.* svinjariti; packati, mazati.
 Sauer, *a.* kisel; tepek; (beschwerlich) težek, težaven, mučen, trudovit; (mürrisch) merčen, kisel; sich — werden [laffen, truditi se, pěhati se.
 Sauerampfer, *m.* kiselica, kiselna.
 Sauerbrunnen, *m.* kislá voda, kiselice.
 Sauerdorn, *m.* dráč.
 Sauerei, *f.* svinjaríja; nesnága, nečednost.

- Sauerkraut, *n.* kisló zelje.
 Säuerlich, *a.* kislóben, kiselnat; kislóvat, —feit, *f.* kislóbnost.
 Säuerling, *m.* oskorš, kislina.
 Säuern, *v. a.* kisati, okisati, kiseliti; kvasiti, okvasiti, zakvasiti.
 Säuern, *v. n.* kisati se, kvasiti se. [kvasilo.
 Sauerstoff, *m.* kislic, okislin;
 Sauerteig, *m.* kvás, krovájec; kvasilo. [luják.
 Sauertopf, *m.* kiselják, mrač.
 Saufen, *v. n.* pijančevati, pijánčiti, piti, *v. sé* vlijati; (von Thieren) piti, lokati, polókati; — *n.* pijančevánje, pitje, pijánstvo; lokanje.
 Säuser, *m.* pijá nec; — *in, f.* pijánka, pijánčinja.
 Saufgelage, *n.* pijančevánje.
 Sauflied, *n.* napitnica.
 Säugamme, *f.* dojka, dojkinja, dojnica.
 Säugen, *v. a. u. n.* sisati; piti.
 Säugen, *v. a.* dojiti.
 Säugerüffel, *m.* sisálo.
 Säugling, *m.* dojénec, dojénček, dojénčić, sesánčik.
 Säugethier, *n.* živínče.
 Sauhirt, *m.* svinjár. [smraden.
 Säuisch, *a.* svinjski, nesnázen,
 Säule, *f.* slóp, steber, stop.
 Sauleben, *n.* svinjsko od. pasje življenje.
 Sauleber, *n.* svinjska koža.
 Säulenfuß, *m.* podslópina, podslópje, podnózje od stebra.
 Säulengang, *m.* shodnica, slopóvje. [nadslópje.
 Säulengefims, *n.* nadslópina, Säulenstuhl, *m.* podnózje, podstávek.
 Säulenweite, *f.* medslópje.
 Saum, *m.* rob, obrób, obróbek; kraj, okrajec; (East) tovor.
 Saumagen, *m.* svinjski želódec; fig. svinja, svinják.
 Säumen, *v. a.* robiti, obróbiti, zaróbiti, obšiti.
 Säumen, *v. n.* muditi se; obo-távljati se, odlašati, odkládati, odlagati, kasniti.
 Säumniß, *n.* pomúda; obo-távljenje, odlášanje, odkládánie.
 Saumpferd, *n.* tovorívec (konj).
 Saumselig, *a.* muden, mudljív, nemáren, nemarljív, lén; — *feit, f.* mudnost, mudljívost, nemarljívost.
 Saumthier, *n.* tovorívka. to-vorno živínče.
 Säure, *f.* kislína, kiselína; kislóba, kislota.
 Saurüssel, *m.* svinjski rívec.
 Saush, *m.* šúm, hrúp, hrúšć; *in — und* Braush leben, razú-zdano živéti.
 Sauss, *m.* terbùh.
 Saussneider, *m.* rezár (svinjski).
 Säuseln, *v. n.* šumljati, šumotljati, žuboriti; romonéti, zamoriti; — *n.* šumljanje, žubor; romón, zamór.
 Säusen, *v. n.* šuméti, hruméti, hrupéti, šústéti, hućéti, pi-hati, briti; — *n.* šúm, šumót, hrúm, hrúp, šúst, húk, pís. [vétrenjak.
 Sauserwind, *m.* brijéć véter; fig.
 Saustall, *m.* svinják, svinjski hlév.

- Sautreiber, *m.* svinjár.
 Sautrog, *m.* svinjsko korito.
 Scapulier, *n.* škapulír.
 Scene, *f.* prizor, scena.
 Scepter, *f.* žepťer.
 Schabe, *f.* (Insekt) molj; (Krähe) garje, sráb; (ein Werkzeug) stergálo, stergón, strugálo.
 Schabe, *f.* — *n.*, *pl.* pozdérje, pezdér; pezdérje.
 Schabemesser, *n.* stergón, stergáč.
 Schaben, *v.* *a.* stergati, strugati.
 Schaber, *m.* stergár, strugár.
 Schabernack, *m.* einem einen — thun, komur kaj včimiti.
 Schabig, *a.* garjev, krastav, srabljiv; fig. malopriden.
 Schabrade, *f.* šabraka, pokrivača, odéja (konjska).
 Schabsehl, *n.* ostružki, strugótime.
 Schach, *m.* šáh, skák; — bret, *n.* šahóvnica, skaknica.
 Schächer, *m.* razbójnik; armer —, siromák. [távec; žid.
 Schächerer, *m.* barantáč, baran.
 Schächern, *v.* *a.* barantáti; židariiti. [han.
 Schachmatt, *a.* šahmát; fig. vpě.
 Schachspiel, *n.* šáh, igra v skák; — er, *m.* šahár, skakár.
 Schacht, *m.* rudnik, predih; jama, rov.
 Schachtel, *f.* škatlja, škatulja, sklopnica; — macher, *m.* škatljár.
 Schächten, *v.* *a.* kláti, zakláti.
 Schadbar, *f.* Schadhaft.
 Schade, *m.* škoda, kvár, šteta, vjima; (Wunde) rana.
 Schaden, *v.* *n.* škoditi, škodovati, huditi, v neprídíti, djati.
- Schadenersatz, *m.* povrábka škode.
 Schadenfreude, *f.* zlorádost, škodoželjnost. [doželjen.
 Schadenfroh, *a.* zloráden, škodljiv.
 Schadhast, *a.* poškodován, poškodjen, pokvárjen.
 Schädlich, *a.* škodljiv; škoden, kvaren, šteten; — keit, *f.* škodljivost, kvarnost, škodnost.
 Schadloß, *a.* nepoškodjen, nepokvárjen; zdrav; — halten, plačati od. poverníti škodo; sich — machen, plačati se.
 Schadloßhaltung, *f.* povernítva škode, zadovoljenje.
 Schadloßigkeit, *f.* nepokvárnost; zdravje. [a. ovčji.
 Schaf, *n.* ovca; fig. bedák; —, Schafblattern, *pl.* ovčje osépnice, Schafbock, *m.* oven, merkáč.
 Schafchen, *n.* ovčica; (von Wäuzmen) mačice, rese.
 Schäfer, *m.* ovčár, čředník, pastír, —, *a.* ovčárski, pastírski, — ei, *f.* ovčárnica.
 Schäfergedicht, *n.* selánka, idila, pastírská (pěsen).
 Schäferhütte, *f.* bajta.
 Schäferin, *f.* ovčárnica, čřednica, pastarica.
 Schäfernecht, *m.* ovčár.
 Schäferstunde, *f.* fig. srčena ura.
 Schaff, *n.* vedro, vodonós, vodonós'nica, škal.
 Schaffen, *v.* *n.* (besehlen) zapovédati, vkazati, velévati, veléti; (herbei —) priskerbéti, pribávití, dobávití; (thun) děláti, napravljáti, napraviti, číniti, poslováti; (aus nichts hervorbrin-

gen) stvariti, vstvariti; viel zu — haben, mnogo dela ob. posla iméti; vom Halse —, réšiti se kogar; sich etwas an —, omisliti si kaj; daš wird mir viel zu — machen, to mi hode veliko dela napravilo; schaffen ihn mit weg, spravite mi ga spred oči; er hat mit uns nichts zu —, z nami nič nima opráviiti ob. zapovédati. [mesó.]

Schafffleisch, *n.* ovčevina, ovčje Schaffner, *m.* hišnik, oskerbnik, — in, *f.* hišnica. [čína.]

Schaffell, *n.* ovčja koža, ov-Schaffot, *n.* morišče, šafót.

Schaffung, *f.* vstvarenje.

Schafgarbe, *f.* arman (trava).

Schafhirt, *f.* Schäfer. [ovcé.]

Schafhürde, *f.* tamar, léša za Schafhusten, *m.* súh kašelj.

Schafameel, *n.* lama.

Schafstamm, *n.* jagnje, jagnjica.

Schafstaus, *f.* klošč, klop, kleš.

Schafstorber, *f.* — mist, *m.* ovčji gnój, ovčjek.

Schafpelz, *m.* šavba, kozuh.

Schafpochen, *f.* Schafblattern.

Schafscherer, *f.* ovčje škarje, škarje za strižilo, strižilo; — r, *m.* strižnik, strižec.

Schafschur, *f.* strižba od. strižítva ovác. [bedák, trap.]

Schafstöpsel, *m.* ovčja glava; fig.

Schafstall, *m.* ovčji hlěv, ovčjak, ovčárnica. [žálo.]

Schafst, *m.* oblěš, oblěsina; der-

Schafsten, *v. a.* oblěsati; nasaditi.

Schafster, *m.* oblěsár.

Schafvieh *n.* drobnica.

Schafweide, *f.* paša za ovcé.

Schafzucht, *f.* reja ovec.

Schafzunge, *f.* terpótec, terpútec (trava).

Schäcker, *m.* burkež; — ei, *f.* šala, burke; — n, *v. n.* šaliti se, burke vganjati, šale zbijati. [lov.]

Schal, *a.* neslán; prazen, ja-

Schälchen, *n.* čašica, kupica.

Schale, *f.* (zum Trinken) čaša, torilo, kupa; (von Eiern) ljuščina, ljušina, ljuska; (von Bäumen) skorja; (von Früchten) koža; lupina, lúp; — n, *pl.* ljuplénice; (eines Messers) černé; (Schüssel) majolika, majolčica, škedéla.

Schälén, *v. a.* ljupiti, lupiti, luščiti, lušiti; sich —, *v. r.* lupiti se, luščiti se; guliti se, polžiti se.

Schalheit, *f.* neslánost; praznost, jalovost.

Schälhengst, *f.* Beschäler.

Schalf, *m.* poniglavac, potúh-njenec; oděrtnik; — haft, *a.* poniglaven, potúhjen, zvit, lukav, kováren; — haftigkeit, *f.* poniglavost, potuhjenost, lukávost, kovárstvo.

Schaltnarr, *m.* burkež.

Schall, *m.* zvúk, zvek, glás, don, hrúm, žvėnk.

Schallen, *v. n.* zvucěti, zvečati, doněti, bruměti, zvenčěti, razlégati se, glasiti se.

Schalmen, *v. a.* guliti ob. oguliti drěvo. [pišál, svirála.]

Schalmei, *f.* roznica, žvegla.

Schalten, *v. n.* gospodováti, ravnáti, vladati, gospodáriti.

Schalthier, *n.* ljuskava žival.

Šchaltjahr, *n.* prestópno lěto.
 Šchaltmonat, *m.* prestópni mēsec.
 Šchalttag, *m.* prestópni dán.
 Šchaluppe, *f.* šalúpa.
 Šcham, *f.* srám, stíd; die männliche —, možka srám, kurec; die weibliche —, ženska srám, kurica, pizda.
 Šchambein, *n.* sramna kóst.
 Šchämel, *f.* Šchemmel.
 Šchämen, *sich*, *v. r.* sramováti se, sramiti se, stíditi se, srám od. stíd kogar biti.
 Šchamhaft, *a.* sramljiv, sramežljiv, stídljiv; —igfeit, *f.* sramljivost, sramežljivost, stídljivost.
 Šchamleſe, *f.* pizek.
 Šchamloš, *a.* bezsrámen, bezobrázen, nesrámen.
 Šchamloſigfeit, *f.* bezsrámnost, bezobráznost, nesrámnost.
 Šchamroth, *a.* er iſt —, srám ga je, rudečica ga je spreletěla; — werden, zaruděti.
 Šchamröthe, *f.* rudečica, zarudělost.
 Šchandbar, *a.* sramen, sramóten; — ſeit, *f.* sramnost, sramótnost.
 Šchandbube, *f.* bezhóžnik, nesrámnež, nesrámnik.
 Šchande, *f.* sramóta, nepoštěnje, prikor; einen zu —n machen, kogar osramotiti, *v.* sramóta pripraviti; zu —n werden, osramotiti se.
 Šchänden, *v. a.* sramotiti, osramotiti, zasrámiti, zasramováti, onečestiti; (verunstalten) pokvariti, gonóbiti, pohá-

biti; (geheiligte Dinge) oskrúniiti; (ein Mädchen) onečastiti, skurvati, posiliiti.
 Šchandfleck, *m.* sramóta, prikor.
 Šchandgeld, *n.* sramotni penezi.
 Šchandhure, *f.* kurva, vlačúga, kladúta, calúta.
 Šchändlich, *a.* sramen, sramóten, sramotopóln, prikoren; gaden, ostúden, gerd; nepóšten; — ſeit, *f.* sramnost, sramótnost; gadnost, ostúdnost, gerdoba. [húd jězik.
 Šchandmaul, *n.* nesrámno usta.
 Šchandſchrift, *f.* pogěrdno pismo.
 Šchandthat, *f.* nesrámni čin, grozno od. nepoštěno dělo.
 Šchandvolk, *n.* nepóšten narod.
 Šchandworte, *pl.* gerde besěde, nepóšten govor.
 Šchanf, *m.* prodáj, prodája (vina, piva). [rov, obrána.
 Šchanze, *f.* okóp, nasíp, zasíp.
 Šchanzen, *v. a.* okopováti, zasípati, okópe od. rove dělati.
 Šchanzer, Šchanzgräber, *m.* kopáč, okópnik.
 Šchanzzeug, *n.* sprava kopáčka.
 Šchar, *f.* trop, tropa, truma, četa, mnóz; kardělo, šopa, jato. [ribati (repo).
 Šcharben, *v. a.* rězati (kapús);
 Šcharbock, *m.* gnijle usta.
 Šcharf, *a.* ojster; rězek, britek, gorjúp; (ſtreng) ojster, stróg; (vom Verſtande) bister, jasen; (von Tönen) jaren, ojster; ein — es Geficht haben, dobro okó iměti; ein — er Wind, ljút vėter.
 Šcharfblick, *m.* ojster vid, ojstro okó, bister pogléd.

- Šárfe, *f.* ojstrina, ojstróst; britkóst, strogost, bistrost, jarnost.
- Šárfen, *v. a.* ojstriti, poóstriti, brusiti, nabrusiti; ein Pferd —, ojstro konja pokovati; (den Mühlstein) klepáti, poklepáti; ein geschárf=ter Befehl, ojstra zapovéd.
- Šárflein, *n.* prispévček; božjek. [vnik.]
- Šarfrichter, *m.* rabelj, ker-
- Šarfischüs, *m.* ojstrostrélec.
- Šarffichtig, *a.* ojstrovid, ojstroviden, bistrook, bistroviden; — feit, *f.* ojstrovidost, ojstrovid.
- Šarffinn, *m.* ojstroúmmost, histroummost, bistrí úm, histroumje, bistra pamet; — ig, *a.* ojstroúmen, histroumen.
- Šarlach, *m.* škerlát, škerlática; (Pflanze) kadúlja; — en, *a.* škerlátén, škerlátast.
- Šarmügel, *n.* majhena bitva, praska; — n, *v. n.* biti se, toléi se.
- Šárpe, *f.* šerpa, vojáski pás.
- Šarvie, *f.* šarpija.
- Šarre, *f.* stergača, stergálo, stergúlja, stergón, kopáča, grebljica.
- Šarren, *v. n.* stergati, strugati, grebati, grebsti, kopáti, riti; (zusammen—) grabiti, pográbiti, kupičiti; et=was in die Erde —, kar v zemljo zakopáti od. zagrébsti.
- Šarte, *f.* škerbina, šterbina, šerbina, šerba, zób.
- Šartig, *a.* škerbav, šterbinast, nazóbljen, póln šerbin.
- Šarweise, *ad.* četama, v tropih.
- Šatten, *m.* sénca, sénja; der Kühle —, hlad; sich im — la=ben, sich Schatten, sénéti se; tenja. [mervih.]
- Šattenreich, *n.* prebivalše,
- Šattenseite, *f.* osónje, osónja.
- Šattenspiel, *n.* igra na sténi.
- Šattenuhr, *f.* sénéna ura.
- Šattig, *a.* sénéen, sénéenat, hladen, hladupóln, osójen.
- Šattiren, *v. a.* tenjo izobráziti, tenjiti, oténjiti.
- Šatulle, *f.* škatlja; skrinjica.
- Šat, *m.* blago, zaklád; (verborgener) zaklád; fig. (Geliebter, Geliebte) ljubovnik, ljubčik, ljubimec; ljubovníca, ljubica, ljubinka; du mein Schátschen! dragi moj, ljubi moj; draga moja, duša moja, zlato moje.
- Šätzbar, *a.* vréden, drág; — feit, *f.* vrédnost, čéna.
- Šätzen, *v. a.* poštováti, spoštováti; štímáti, částiti; (Befürhalten) misliti, méniti, soditi; (den Preis bestimmen) čéniti.
- Šätzer, *m.* čénitelj.
- Šatzgräber, *m.* kopáč zakládov.
- Šatzkammer, *f.* blagajnica, zakládnic. [nitelj.]
- Šatzmeister, *m.* blagájnik; čé=
- Šatzung, *f.* dača, namèt.
- Šatzung, *f.* poštovánje, ští=mánje; včénilo, čénítha.
- Šau, *f.* gléd, gledanje, ogléd; etwas zur — ausstellen, kaj na ogléd postaviti; kej izpoló=žiti; zur — herumtragen, ka= zati, ponositi se s čem.

- Schaubrod, *n.* oglédni kruh.
 Schaubühne, *f.* igrávnica; igrálšče, kazališče, teater.
 Schauder, *m.* groza, zona, bolést; trepèt, stráh.
 Schauderhaft, *a.* grozen, grozovit, grozoviten; strašen, strahovit, strahupóln.
 Schaudern, *v. n.* groziti se, jeziti se, gnjusiti se, trepetáti, dregetáti; eš schaudert mir, stráh me je, groza me je, groza me nahája, strah me lomi; er schaudert vor Kälte, dregeteč ga ima, od zime se trese. [paziti].
 Schauen, *v. a.* gledati; motriti, Schauer, *m.* ploha, nevihta, vihar; (Hagel) toča; *f.* Schauder. [vec, gledátel].
 Schauer, *m.* (Zuschauer) gledá-
 Schauerig, *a.* hier ist eš hübsch —, tu je lépo toplo; *f.* Schauderhaft.
 Schauerlich, *f.* Schauderhaft.
 Schauern, *v. n.* eš schauert, toča gre od. pada; *f.* Schaudern.
 Schauervoll, *f.* Schauderhaft.
 Schaufel, *f.* Schaufelchen, *n.* lopáta, lopatica; (Brod —) lopár.
 Schaufelmacher, *m.* lopátar.
 Schaufeln, *v. a. z.* lopáto kidati od. grebati.
 Schaufelrad, *n.* kolo lopátasto.
 Schaugerüst, *n.* gledišče, pod za gledanje.
 Schaufel, *f.* guganica, juhanica, zibaljka, vertávka.
 Schaufeln, *v. n.* juhati, gugati, zibati, ljušjati, dirkati; — *v. n.* juhati se, gugati se, zibati se, majati se.
- Schaum, *m.* péna.
 Schäumen, *v. n.* pénti se; — *v. a.* opéniti, popéniti, péno posnéti. [pénav].
 Schaumig, *a.* pénast, pént, Schaumfelle, *f.* — löffel, *m.* pénávka, pénjáča, pénovka, pénenica.
 Schauplatz, *m.* pozórje, pozorišče, gledališče, glediše.
 Schauspiel, *n.* igrokáz, igra, činigra, drama.
 Schauspielbichter, *m.* péšnik dramatički od. igrokázni.
 Schauspieler, *m.* igrávec, igrálec; — in, *f.* igrávka, igrávinja, igrálica.
 Schauspielhaus, *n.* igrálšče, kazališče, gledališe, teater.
 Schauspielkunst, *f.* igrávstvo, umétnost dramatička.
 Schauthurm, *f.* Warte.
 Schecke, *m.* liško, šarec, šekast konj; pisana od. prizana žival.
 Scheckig, *a.* lisast, šaren, šarovit, vprižan, prižan, šekast, brezast.
 Scheffel, *m.* čepinja, hubánja, glubanja, buča, tikva; — stätte, *f.* kalvárija, čepinjišče, moriše.
 Scheffel, *m.* vagán; mérník, mérica, stár, korec; — *n. v. n.* zdati, vagáne polniti.
 Scheibe, *f.* króg, okróg; (Schieß —) tarča; (Fenster —) šibra; (Knie —) čašica na kolénu.
 Scheibenbohrer, *m.* durgelj.
 Scheibenhonig, *m.* sterd, med *v.* satih, sat, satje. [tarčo].
 Scheibenschießen, *n.* stréljanje *v.*

- Scheibe, *f.* (Grenze) meja, medja, granica; (Messer—) nožnica, nožnice, nožne; (Schwert—) mečnica, tok. [ločitno pismo]
- Scheidebrief, *m.* slovésni list.
- Scheidekunst, *f.* ločba, kemija.
- Scheidemünze, *f.* drobiž, drobiš, drobni penezi.
- Scheiden, *v. a.* ločiti, razlóčiti, razděliti, razdvójiti, razvésti; Metalle —, čistiti, odbráti; — *v. n.* ločiti se, odlóčiti se, oditi, odriniti, posloviti se; aus der Welt —, svét zapustiti, vmřeti, zamřeti; (Stoffe) krojiti, razkrojiti; — *n.* ločenje, razdělítva, ločitva, odhód, odlázek.
- Scheider, *m.* ločitelj, ločivec.
- Scheidewand, *f.* pregrája, tinj.
- Scheidewasser, *n.* křepka voda.
- Scheideweg, *m.* razpótje, razčestje, razkříže.
- Scheidung, *f.* ločenje, ločitva; odhód, odlázek; razvód.
- Schein, *m.* svít, svitlóst, svétlóst, blíš, blíšoba, lesk, žár; (Anschein) vid, videz, slika, podoba, prilika; schriftlicher —, pismo, list, spriček, svédóba; nach dem —, po vidu; zum —, na videz.
- Scheinbar, *a.* navidezen, lažljiv, neistinit, taš, pričinen, videzen; — *feit*, *f.* lažljivost, neistinitost, taštna.
- Scheinkrist, *m.* licuměrec, licuměrník, svetohljinec.
- Scheinen, *v. n.* sjati, žarėti, světiti; (den Anschein haben) zdeti se, dozdvěvati se, kazati se, činiti se.
- Scheingrund, *m.* prazen od. lažljiv dokáz.
- Scheinheilig, *a.* licuměren, svetohljinjiv, hinávski; — *e*, *m.* licuměrec, svetohljinec, hinávec; — *feit*, *f.* licuměrstvo, svetohljinjivost, hinávščina.
- Scheinliebe, *f.* hinávška ljubězen.
- Scheintod, *m.* zdětna smert; — *t*, *a.* na pol mertev.
- Scheiße, *f.* drisla, driskavica, hitrica, sračka; — *n*, *v. a.* srati, posráti se, isprázniťi se; (in der Kindersprache) kakati, kekati, pokekati se; — *r*, *m.* osránik.
- Scheit, *n.* poléno, dervó, čěpanica; (brennendes) ogórek, glavnja.
- Scheitel, *m.* těme; verb, verhunec; — *n*, *v. a.* (die Haare) ločiti od. razděliti lasje (v dvě strani), prečko od. pranč narediti; — *reht*, *ad.* navpík.
- Scheiterhaufen, *m.* germáda, gromada, germáča.
- Scheitern, *v. n.* razbíťi se, razkěrsiti se; (nicht gelingen) spodletěti, spoděrkniťi, ne íti za rokó, ne vdati se.
- Scheitholz, *n.* derva, poléna.
- Schel, *a.* kriv, nevošljiv, zavídljiv; einen — ansehen, kogar bistro poglédati.
- Schelfe, *f.* ljupína, šupína, ljušina; — *n*, *rn*, *v. a.* ljupiti, lupiti, ljušiti.
- Schelle, *f.* kragúlja, krogúlja, zvonček, ropotec, zvončič; (Backenstreich) zaušnica, klapoušnica; (Hand —, Fuß —) n

- okovi, vezala, lesice; (in der Karte) kufa.
- Šhellen, *v. a. u. n.* kraguljiti, zvončati, zvoniti.
- Šhellenfranz, *m.* kragulje.
- Šhellhengst, *f.* Beshäter.
- Šhelm, *m.* tat, zmikávt, kralec, goljuf; — erei, *f.* tatnija, zmikávstvo. [njen.
- Šhelniſch, *a.* goljufen, preká-Šhelfucht, *f.* zavíd, zavist, nenavist, nevoſljivost, zavídljivost.
- Šhelfüchtig, *a.* zavíden, zavísten, nevoſljiv, zavídljiv; —e, *m.* zavídnik, gerdogled.
- Šhelten, *v. a. u. n.* kleti, preklinjati, hudičevati, psovati, gerditi, zmerjati; einen einen Narren —, komur norec zmerjati, kogar bedáka ime novati. [psovka.
- Šheltwort, *n.* kletva, psóst.
- Šhematiſmuſ, *m.* imenik.
- Šhemet, *m.* podnogálo, podnogávnica, podnóžje, podnóžnica, pruka.
- Šhent, *m.* kerčmár, točaj.
- Šhenke, *f.* keréma, pivnica, točivnica.
- Šhenkel, *m.* stegno, hedro; —bein, *n.* bederna kost, gnát v stegnu; —blatt, *n.* pobóčnica.
- Šhenken, *v. a. u. n.* (eingieſen) liti, naliti, nalijati, točiti, natočiti, natákati; (auſſchenzen) tabernáti, prodájati, na prodaj iméti; (geben) darovati, podariti, v dár dati, pokloniti; (erlaſſen) odpustiti.
- Šhentgerechtigkeit, *f.* pravica tabernánja.
- Šhenthaus, *n.* — ſtube, *f.* keréma, pivnica, lituž, taberna.
- Šhentung, *f.* dár, podarilo; darovánje; odpúſt, odpúſćenje. [f. kerčmarica.
- Šhentwirth, *m.* kerčmár; — in, Šherbe, *f.* — l, *m.* črèp, črèpína, črèpánja.
- Šherben, *m.* lonec, gernec; — gericht, *n.* ostracizem.
- Šhere, *f.* ſkarje, ſkarnje; (Woll —) strižálo; (in der See) pečina; (— deſ Krebses) ſčipávnica.
- Šheren, *v. a. u. n.* (Šhafe, Luch zc.) striči; (Haare) rezati; (den Bart) briti, obriti, brijati; (bei den Webern) osnovati, osnóvo naviti; einen —, mučiti kogar, natvézati kogar; (die Unterthanen) dréti, odírati, zatréti, zatirati, guliti; laß mich ungeſchoren, dáj mi pokoj; ſich fort —, pobráti se, s poti iti; ſich nichtſ darum —, ne marati za kaj; waſ ſchert dich daſ? kaj ti je do tega? kaj je ti tega mar?
- Šherenſchleiſer, *m.* brusár.
- Šherer, *m.* strižec, strižnik; brijác; mučitelj; zatirávec.
- Šhererei, *f.* nadléga; nadlegovánje.
- Šherf, *m.* — lein, *n.* troha, trohica, bitvica; ſein — bei-tragen, storiti, kar jemogóče.
- Šherge, *m.* birič, brič, pandúr, cáf.
- Šherkäſer, *m.* kleščar.

- Schermaus, *f.* kert.
 Schermesser, *n.* britva.
 Schermühle, *f.* — ražmen, *m.* snoválo, snovivnica.
 Scherwolle, *f.* strižena volna.
 Scherz, *m.* šala, norčija.
 Scherzeit, *f.* vréme od strižbe.
 Scherzen, *v. n.* šaliti se, šale zbijati, noriti se.
 Scherzgedicht, *n.* šaljiva pjesen.
 Scherzhast, *a.* šaljiv, šalen; — igkeit, *f.* šaljivost, šalnost.
 Scherzliebend, *a.* šaljiven.
 Scherzlüge, *f.* laž iz šale.
 Scherzluft, *f.* šalnost, šaljivnost.
 Scherzrede, *f.* šaljiv govor.
 Scherzweise, *ad.* v šali, iz šale, šalama.
 Scheu, *a.* plaš, plašen, plašljiv; bojéč, bojazljiv, stidljiv; — machen, splasiti, poplašiti; — gewordenes Pferd, poplašén konj.
 Scheu, *f.* plašnost, plahota, stráh; bojéčnost, bojázen, stidljivost.
 Scheuche, *f.* strašilo.
 Scheuchen, *v. a.* plašiti, splasiti, poplašiti, strašiti.
 Scheuen, *v. n.* plašiti se, bati se, strah biti (kogar); sich —, sramovati se, sram biti, stiditi se, vor etwas sich —, bati se česar; izogibati se čemu.
 Scheuer, Scheune, *f.* žitnica, gumno, skedenj; parna.
 Scheuergerüst, *n.* oder.
 Scheuern, *f.* Reiben.
 Scheune, *f.* Scheuer.
 Scheusal, *n.* gerdóba, spaka; (Abscheu) gnjus; (Ungeheuer) pošast, spaka, strašilo.
 Scheußlich, *a.* strašen, grozen, grozovit, gnjusen, gaden; — keit, *f.* gnjus, gnjusóba, gerdóba, grozovitost, gadnost.
 Schicht, *f.* sklád, versta, réd, plást, lega; (Theil) děl; die — antreten, dělo začéti.
 Schichten, *v. a.* skladati, zlagati, v klado ob. versto složiti; razréditi, razporéditi; (theilen) děliti, razděliti; odlóčiti, odbirati.
 Schichtweise, *ad.* skladoma, po skladih; redoma.
 Schicken, *v. a.* posláti, pošljati, slati, napóti; (fügen, verhängen) odlóčiti, odréditi, naravnáti; ins Glend —, prognáti kogar; nach einem —, po kogar posláti; Gott hat es einmahl geschickt, Bóg je tako hotel, bila je božja volja; sich — *v. r.* (sich bereiten) spravljati se, pripravljati se, spremati se; (geschickt sein) biti za kaj; sich in etwas —, podáti se v kaj; naučiti se česar; (schicklich sein) pristjeti, pristáti, vdati se; priličiti se, pristójno biti; wenn es sich so schickt, ako se takó dogodi; sich zusammen —, zlagati se.
 Schicklich, *a.* pristójen, dostójen, prikláden, priličen; — keit, *f.* pristójnost, priličnost; zur — en Zeit, v godno ob. svoje vréme, ob svojim času.
 Schicksal, *n.* osóda, vrók, rók,

- odsóda, udes, sodbina; srěča; naměra; daš widrige —, nesrěča, loša srěča.
- Ščidšam, *a.* vgoden, prigóden.
- Ščičung, *f.* poslánje; (Ščičsal) osóda, udes; (Vorſehung) previdnost; Šottes —, božja volja, božja previdnost in vsemogócnost.
- Šchieben, *v. a.* tišćati, tišati, potisniti, pomikati; riniti, poriniti; Kegel —, kugličati, keglěti, kroglo talócati; daš Brod in den Ofen —, kruh vsaditi; die Schutd auf einen —, kogar kriviti od. dolžiti; (aufſchieben) odkládati, odlagati, odlášati; ſich —, pomakniti se z męsta.
- Šchieber, *m.* lopár; zapór.
- Šchiebſtarrn, *m.* (mit einem Rade) samokólnica, tačka, taliga; (mit zwei Rädern) dvokólnica, gare.
- Šchiedsrichter, *m.* posrědnik, srědnik, razsódnik.
- Šchief, *a.* kriv, vegast; fig. einen — en Verſtand haben, slabo pamet iměti; — denken, napěno misliti; — gehen, postráne iti; einen — anſehen, kogar krivo od. vprěk poglédati.
- Šchieſbeinig, *a.* švedrast.
- Šchiefe, *f.* krivina, vega, vegavina; vadost, vegávost.
- Šchiefer, *m.* platič, plena, šibra; (Splitter) bilj, ivér.
- Šchieferbruch, *m.* plenasta ruda.
- Šchieferdach, *n.* plenasta strěha.
- Šchiefericht, *a.* plenast.
- Šchieferig, *a.* plenat, plenast.
- Šchieferplatte, — tafel, *f.* plošica, plenasta ploča od. daska.
- Šchieſheit, *f.* Šchiefe.
- Šchielen, *v. n.* prekati, poprečovati, vprěk gledati; fig. prelivati se; — d, *a.* prekast, poprečaven; — de Farbe, prelivajoča od. igrajoča boja.
- Šchieſer, *m.* krivogléd, poprečovavec. Ilájno, pišala.
- Šchienbein, *n.* golén, goléno, gočglěti, *f.* šinja, šina; — n, *v. a.* okovati koló; ein gebrocheneš Bein — n, obvėzati zlomljeno roko od. nogo.
- Šchier, *a.* skoro, skorej, v kratkim, malo da ne.
- Šchierling, *m.* trobelika, trubelika, smerdlivec.
- Šchieſe, *f.* lopár.
- Šchieſen, *v. n.* drěti, teći; lětěti, dirjati; — laſſen, pušiti, popuštiti; (mit Pfeilen, Gewehren) vstrěliti, strěljati; zornige Blicke —, serdito gledati; in die Höhe —, rasti; Geld zusammen —, dnár skupljati, vkup slóžiti.
- Šchieſen, *n.* strěljanje, strělba.
- Šchieſgewehr, *n.* puška, strělnica; samokrés.
- Šchieſſhaus, *n.* — plaž, *m.* strělišće, strělvnica.
- Šchieſſloch, *f.* Šchieſſcharte.
- Šchieſſpulver, *n.* smodnik, strělni práh.
- Šchieſſſcharte, *f.* predór.
- Šchieſſſcheibe, *f.* tarča.
- Šchiff, *n.* ladja, barka, korablja. brod; šajka, čoln; der vordere Theil deš — eš, prova;

- der hintere Theil des — es, der
 kerna.
- Šcifbat, *a.* broden, brodiven;
 vozen; — šeit, *f.* brodnost,
 brodivnost.
- Šciffbau, *m.* ladjostroj; — er,
m. ladjostrojec; — kunst, *f.*
 ladjostrojstvo.
- Šcifbruch, *m.* brodolóm, raz-
 lóm od. razbitje ladje, bar-
 kolóm.
- Šcifbrüchig, *a.* brodolómen,
 barkolómen; — er, *m.* utop-
 nik, brodolómnik.
- Šcifbrücke, *f.* plavéči móst,
 móst na čolnih.
- Šcifschén, *n.* ladjica, čoln, čol-
 nič, barkica, šajka.
- Šcifsen, *v. n.* ladjati, barkati,
 voziti se, peljati se (na barki).
- Šciffer, *m.* ladjár, barkar, čol-
 nár; mornár.
- Šcifferlohn, *m.* brodarína.
- Šcifffahrer, *f.* Šciffer.
- Šciffahrt, *f.* plavba, ladjanje;
 brodarstvo, pomórstvo.
- Šciffgeráthe, *n.* sprava bro-
 darska. [nišče.
- Šciffhafen, *m.* prístán, prista-
 Šciffleib, *n.* mornarska opráva.
- Šciffenecht, *m.* ladjar; mornár.
- Šciffkunst, *f.* brodarstvo,
- Šciffleute, *pl.* mornárji.
- Šciffmühle, *f.* mlín na čolnih.
- Šciffped, *m.* klég.
- Šciffreich, *a.* ladjnát, brodnát.
- Šciffrose, *f.* vételnica.
- Šciffscapitán, *m.* ladjni povel-
 ník, barkadór.
- Šciffesflotte, *f.* flotte.
- Šciffespatron, *m.* barkadór.
- Šciffstraum, *m.* prostór na barki.
- Šciffesolbat, *m.* vojsák pomór-
 ski.
- Šciffespur, *f.* pruga za ladjo.
- Šciffestheer, *m.* klég.
- Šciffesvolk, *n.* mornárji.
- Šciffeswerfte, *f.* ladjenica.
- Šciffjoll, *m.* brodnína, broda-
 rína. [kruh.
- Šciffzwieback, *m.* suhár, suhi
- Šcifikane, *f.* pletka, zvižáca, ko-
 várstvo.
- Šchild, *m.* šeit, škit, branilo,
 tarča; (Šchut) šeit, branilo,
 obránba, zaštitá, okrljje,
 zavét; — *n.* kazálo.
- Šchilderei, *f.* opis, popis, orís.
- Šchildern, *v. a.* opisati, popisati,
 orisati; — *v. n.* stražiti, na
 straži stati, stražariti.
- Šchilderung, *f.* opis, popis, opi-
 sanje, orisanje.
- Šchildknapp, — tráger, *m.* opróda,
 ščitnik, pavezník
- Šchildkröte, *f.* želva, črepáha;
 — *n.* želven; — nschale,
f. želvína, črepáhina.
- Šchildträger, *m.* ščitónós, opróda.
- Šchildwache, *f.* straža.
- Šchild, *n.* bica, bič, bičeje, ločje,
 terstje, terst.
- Šchilddecke, *f.* bičina.
- Šchildicht, Šchildreich, *a.* bičnat,
 ločnat, terstovit.
- Šchildmeer, *n.* rudéče morje.
- Šchildrohr, *n.* terstúka, bica.
- Šchildern, *v. n.* igrati, mënjati,
 prelvati barvo.
- Šchilding, *m.* šiling; fig. šiba.
- Šchimmel, *m.* bëlec, bëlce, sivko
 (konj).
- Šchimmel, *m.* plésenj, plésnje-
 vína, plésnovína, plésnjivec.

- Šhimmelig, *a.* plésnjiv, plés-
njev.
- Šhimmeľn, *v. n.* plésnjéti, plésníviti, plésnjeváti.
- Šhimmer, *m.* blésk, blesköt, lesk, lesköt, bliš, bliščöba; ein — der Hoffnung, iskra upanja.
- Šhimmern, *v. n.* blésketáti, lesketáti, blišéti, sévati, sjati, megetáti.
- Šhimpf, *m.* psost, psovka, zarámba, porúga, sramóta, prikor.
- Šhimpfen, *v. a.* psováti, opsováti, sramotíti, zasramováti, zmerjati, gerdíti.
- Šhimpflich, *a.* sramóten, sramen, sramotiv, pogerden.
- Šhimpfname, *m.* sramótno imé.
- Šhimpfwort, *n.* gerda beséda, psovka; kletvina.
- Šhindaas, *n.* merba, cerklína.
- Šhindanger, *m.* živodérnica, derališe.
- Šhindel, *m.* škodľja, deska, krovnica; — dach, *n.* stréha s škodľami pokrítá; — *n, v.* a. s škodľjami pokrítá; — nagel, *m.* škodelnjak.
- Šhinden, *v. a.* dréti, odréti, iz kože djati.
- Šhimber, *m.* živodér, merhodér, derec, oderuh; — ei, *f.* deriĵa, dertiĵa [hlapec.
- Šhinderknecht, *m.* živodérski
- Šhindergrube, *f.* živodérnica, deriše.
- Šhindmähre, *f.* žíva merba.
- Šhinfen, *m.* gnját, gnát, bedro.
- Šhuppe, *f.* lopáta.
- Šhirm, *m.* zasľón, zasľonilo; (Šhuş) varstvo, obramba, zavéťje, zašľta, obvárstvo.
- Šhirmen, *f.* Beschirmen.
- Šhirmvogt, *m.* zavétnik, várh.
- Šhirmwerke, *pl.* obráne.
- Šhirren, *v. a.* das Feuer —, ogenj zanéti.
- Šhirrhafen, *m.* greblĵa, greblĵica.
- Šhlacht, *f.* bitva, bitka, boj, pobój. [nica.
- Šhlachtbank, *f.* mesníca, mesár-
- Šhlachtbeil, *n.* parta.
- Šhlachten, *v. a.* vbiti, vbĵijati; (ein Thier) kláti, zakľáti.
- Šhlächter, *m.* mesár; — handwerk, *n.* mesariĵa.
- Šhlachtfeld, *n.* bojišće, bojiše, bojovališće. [bojni spév.
- Šhlachtgesang, *m.* bojna píšem,
- Šhlachthaus, *f.* Šhlachtbank.
- Šhlachtmesser, *n.* mesárski noĵ.
- Šhlachtstoss, *m.* pitan vol, vol za klanje.
- Šhlachttopfer, *n.* žertva,
- Šhlachtordnung, *f.* bojní réd.
- Šhlachtschwert, *n.* meč.
- Šhlachtvieh, *n.* pitana žívina, žívina za mesnicö ob. za klanje. [péna.
- Šhlacke, *f.* žľindra, izvárék;
- Šhlacken, *v. n.* izvárke metáti; péňiti se.
- Šhlackig, *a.* žľindrast; nečíst.
- Šhlaf, *m.* senj, sanj, spanje, počítek; (— eines Liedes) otérpnost.
- Šhläfe, *pl.* senci.
- Šhlafen, *v. n.* spáti, spavati, počívati, ležati; — gehen, ležát iti; — *n.* spanje, ležanje.
- Šhläfer, *m.* spavec; pospávec, zaspáne, drémálo; —, in, *f.*

- spavka, spavačica, spanjačica, pospanica. | spančkati.
 Schläfern, *v. n.* drěmati, spavati,
 Schlaff, *a.* slab, razsläbljen; odpět, odmėkel; — machen, razslabiti; — werden, oslaběti, popustiti; — heit, *f.* slabost.
 Schlafgeld, *n.* plača za spavnicu.
 Schlafgemach, *n.* spavnica, spalnica, ložnica.
 Schlafgeßell, — kamerad, *m.* drůg ob. továrš posteljni.
 Schlafhaube, *f.* počela; *fig.* pospanče; pospánka.
 Schlaflos, *a.* buden, bez spanja; — igit, *f.* hdenje.
 Schlafmüße, *f.* Schlafhaube.
 Schlaftrage, *f.* polh.
 schläfrig, schläferig, *a.* zaspán, pospán, drěmóven, spavačiv; — heit, *f.* zaspánost, drěmóvnost, spavačivost.
 schlafroch, *m.* hišna sukinja.
 schlafstätte, *f.* Schlafgemach.
 schlafsucht, *f.* drěmóta, spavačivost; mertvilo, oterpnost.
 schlafsuchtig, *a.* drěmóten, spavačiv; mertvičen.
 schlaftrunk, *m.* povečirk, povečėrik; — en, *a.* pospán.
 schlafzeit, *f.* vrěme za spanje.
 schlafzimmer, *f.* Schlafgemach.
 Schlag, *m.* vdar, vdarek, bitek, máh, mahlej; (deš Pulses, Herzenš) bitje, bijenje, vdaranje; (einer Münze) kov; (der Glocke) bitje, žvenk; (der Nachtigall) pětje; (Art, Satzung) versta, baža; plěme, ród; (Schlagfluß) mertvíd, mertvídnicu, kap; (Rutschen

—) dveri v kočijo; (Schläge) batine, palice; (im Walde) sekunica.

Schlagader, *f.* Pulsader.

Schlagbar, *a.* za posėkati ob. podrěti. | zapórnicu.

Schlagbaum, *m.* lěsa, prěčnica,

Schlägel, *m.* kic, kij, bat, batič, nabijalo; (vom geschlachteten Viehe) zadnje pleče, bedro.

Schlagen, *v. n.* (als das Herz, der Puls, die Uhr) biti, vdarati,

tolči, kucati, klati; an etwas

—, na kaj vdarjati, lopati ob.

nabijati; (von der Nachtigall, Wachtel) pěti; aus der Art —,

izroditi se; in etwas —, spadati od. slšati kam; — *v. a.* biti,

tolči, tepsti, vdarjati; Döhsen

—, vole klati; Geld —, kovati peneze; (den Feind) raz-

biti, potolči, natolči; pre-

máhati; Holz —, sekati derva;

etwas in Papier —, kaj v pa-

pir zaviti; die Arme in einan-

der —, prekrizati roke; einen

Nagel in die Wand —, črčel

v stěno zabiti; einen Schuh

über den Leisten —, na kopito

nabiti; eine Brücke —, most

narediti od. napraviti; Wurz-

zeln —, vkorėniti se; Feuer

—, kresati; die Trommel —,

hobnovati; Öl —, olje dē-

lati; die Ader —, kri pustiti;

in Stücke —, razkósti, v ko-

see razlomiti, die Augen zur

Erde —, oči pobėsiti; etwas

durch ein Sieb —, kaj pres-

jati; den Mantel um sich —,

zaviti se v plajš; etwas in den

Wind —, zanemárati kaj; kaj, zapráviti; sích aus dem Sinne —, pozábiti; Lärm —, vikati, kričati; sích —, *v. r.* biti se, tolči se, tepéžiti se; sích zu einem —, s kom potégniti, se komur pridružiti; sích mit seinen eigenen Worten —, sám proti sebi govoriti; sích links oder rechts —, se na lévo alj desno obrniti, mit Blindheit geschlagen, s slépo to kazniti; daš schlägt nicht in mein Fach, to ni mojega opravila, die Wellen schlugen ins Schiff, valovi so v ladjo sillii.

Ščläger, *m.* tepávs, tergávs, tepún, tepežnik; —ei, *f.* tepež, tepežija, boj, bitje.

Ščlagflüß, *m.* mertúd, mertúdnica, kap.

Ščlaghäufel, *n.* bezgóvnica.

Ščlagregen, *m.* ploha.

Ščlaguhr, *f.* bijóča ura.

Ščlagwerk, *n.* bilo (od ure).

Ščlamm, *m.* hlato, kalúža, plodra; gréz, glén.

Ščlambeszer, *m.* piškúr.

Ščlammén, *v. a.* prati, opírati, opláhniti, omiti; čistiti, očistiti; — *v. n.* fig. pijančeváti, razujzdano živéti.

Ščlammgrube, —pfüße, *f.* kalúža.

Ščlammig, *a.* blaten, kalúžast, mužavnát; grezovit, glénast.

Ščlampe, *f.* casúta, vlačuga; —n, *v. n.* vlačúgati se, potépati se.

Ščlange, *f.* kača, zmija, guja.

Ščlangeln, sích, *v. r.* viti se,

vijúgati se. krivúdati se, zvi-jati se.

Ščlangen-, *a.* kačji. [podobén Ščlangenartig, *a.* zmijast, kači Ščlangenbalg, *m.* kačjevina. ljév. Ščlangenbiß, *m.* vgriz od kače. Ščlangenbrut, *f.* kačji zaplód. Ščlangenförmig, *a.* vijúgav, vijúgast.

Ščlangenhaut *f.* Ščlangenbalg. Ščlangenmännchen, *n.* kačúr.

Ščlanté, *a.* šibék, vít, vitek, tanek; —heit, *f.* šibkost, vivotost, tankóst.

Ščlapp, *f.* Ščlaff.

Ščlappe, *f.* vdár, rana; zguba; fig. nesréča.

Ščlaraffe, *m.* poležúh, lénúh; —nland, *n.* dežela, kjer pečeni golóbi v usta padajo.

Ščlau, *a.* zvít, prekánjen, šegav, prebrisan, zmeden, potuhnjen; —heit, *f.* zvitost, prekánjenost, šegávost.

Ščlauch, *m.* mēh; (der Thiere) poscálo. [unjenec.

Ščlaupf, *m.* šegavec, potúh.

Ščlecht, *a.* (einfach) próst, pripróst; (nicht gut) zli, zločést, malopridén, nečimern; —es Wetter, slabo ob. gerdo vréme; —er Mensch, malopridén ob. malovrédén člověk.

Ščlehterdingé, *ad.* povsem, po vsakem; — nicht, nikákor.

Ščlehtweg, —hin, *ad.* na ravnost, bez ovinkov.

Ščlecken, *f.* lečen. [zévati se.

Ščlecken, *v. n.* lizati se, obli-čšče.

Ščlehe, *f.* Ščlehdorn, *m.* ternjóllica, ternólica, glóg (čérni).

- Schlehenwein, *m.* ternovo vino.
 Schleichen, *v. n.* lesti, laziti, plaziti, puzati; herbei —, prikrásti se; sich davon —, zmužniti se; — *v. a.* uvázati od. uvoziti zabránjene réci.
 Schleichendes Fieber, *n.* moriva groznica. | potúhnež,
 Schleicher, *m.* podláza, puzavec.
 Schleichhandel, *m.* tergovína z zabranjenó robo, potúha, tihotápstvo.
 Schleichhändler, *m.* tihotápec.
 Schleichweg, *m.* ovínk, stranski od. tajni pót.
 Schleier, *m.* pajčolán, pregáča, zastór, zagrinjalo, kopréna; — *n, v. a.* zastréti, zagerniti, pokriti. | derkalíše.
 Schleisbahn, *f.* gáz, derkelca,
 Schleishanf, *f.* brus, brusnica.
 Schleife, *f.* (Schlitten) sanj, smuke, derkalice; (zum Schleifen der Bäume) derča, , ríže; (Hut—) prevóza, tráč za klobuk; (Schlinge zum Fangen) progla, , zanjka.
 Schleifen, *v. a.* (eine Festung) razdžati, razrúšiti. (schleppen) vleči, vlačiti; (glätten) gladiti, likati, líčiti; (weßen) ojstriti, brusiti, nabrusiti; — *v. n.* auf dem Eise —, derkati se.
 Schleifer, *m.* brusár.
 Schleifmühle, *f.* brusárnica, brus.
 Schleifschuhe, *f.* Schlittschuhe.
 Schleifstein, *m.* brusen kamen, brus, osla; — horn, *n.* vodir.
 Schleiftrog, *m.* brus. brusnica.
 Schleife, *f.* linj. | slina.
 Schleim, *m.* žleza, žlezóba, Schleimen, *v. a.* očistiti se od žleze; — *v. n.* žlezéti.
 Schleimig, *a.* žlezast, žlezav.
 Schleimstoff, *m.* žlezec.
 Schleisse, *f.* tréška.
 Schleissen, *v. n.* tergati se; — *v. a.* cěpiti, kalati, čapláti; (Federn) muzati, omúzati.
 Schlemmen, *f.* Schlámmen.
 Schlendirer, *m.* šemótavec.
 Schlendirgang, *m.* lěna od kinkava hoja, hoja v stóp.
 Schlendern, *v. n.* šemótati, vlačiti se, vleči se, v stóp od. kinkavo hoditi.
 Schlenbrian, *m.* der alte —, stare šege in navade; stara uzda, staró kopito.
 Schlenkern, *v. n.* mahati, kinkati, benglátí, mit den Füßen —, z nogámi pozvájati; mit den Armen —, mahati z rokámi; — *v. a.* metáti, lučati, vreči.
 Schleppe, *f.* rép, škut.
 Schleppen, *v. a.* vleči, vlačiti, potézati, derpalíti; sich — *v. r.* vlačiti se. | skutnik.
 Schlepenträger, *m.* reponosnik,
 Schleppekleid, *n.* oblěka z repom.
 Schleuder, *f.* prača, prašča; — *er, m.* pračár, pračovnik.
 Schleudern, *v. a.* mit der Schleuder —, zaderviti, zagnáti s pračo; — *v. n.* (mit Waaren) pod zgubo prodájati.
 Schleunig, *a.* hiter, nagel, berz, skor. | kašta.
 Schleuse, *f.* splav, zajeza, jéz,
 Schlich, *m.* — *te, f.* tkalcev klej.
 Schliche, *pl.* kót, skroviš, krivína; (Ránke) zvijáče, pletke.

- Schlicht, *a.* gladek, raven, ličen; *fig.* próst, prípróst, naráven, narávski; —er Verstand, zdravi od narávski razúm.
- Schlichthart, *f.* —beit, *n.* širóška, bezjáča.
- Schlichte, *f.* Schlich.
- Schlichten, *v. a.* ravnáti, poravnáti, likati, poličiti, izgládití; otesáti; einen Streit —, vmiriti od. dokončáti prepír; Hofz —, složiti, slagati, skladati derva.
- Schlichtsteile, *f.* ličnica, pila.
- Schlichtshobel, *m.* ličnik.
- Schlich, *m.* il, gréz; —grund, *m.* ilovina; grezovina.
- Schliesen, *v. n.* vlačiti se, lesti, laziti.
- Schliefig, *a.* přesen; nepěčen.
- Schliese, *f.* zapénka; kopča.
- Schliesen, *v. n.* zapírati, zatvóriti; stikati se, priléci se; zu Pferde —, dobro na konju jahati; das Kleid schließt gut, oblěka dobro stojí, (sich enden) dokončáti se, sveršiti se, skleniti se; — *v. a.* zapřéti, zapírati, zakleniti, zaklépati, zatvóriti; in Ketten —, vkleňiti, vkováti, v železje djati, einen Vertrag —, pogoditi se; Frieden —, pomiriti se, mir storiti; (beendigen) dokončáti, sveršiti; die Augen —, oči stisnuti; einen in seine Arme —, kogar objéti, okléniti; ein Bündniß —, zavezo storiti, zavezati se; (einen Schluß ziehen) soditi, zaključiti, izvoditi; in sich —, zapopásti, obséci, zadržati;
- einen Kreis —, v króg stopiti, obróč narediti; sich —, *v. r.* zapřéti se, zatvóriti se.
- Schließer, *m.* vratár, ključár; tamničár; —in, *f.* vratarica, ključarica.
- Schließlich, *a.* zadnji, poslédnji; — *ad.* zadnjič, poslédnjič, naposlěd, konečno.
- Schließung, *f.* zapírání, zapíra, zatvór; *f.* Schluß.
- Schlimm, *a.* zli, zločést, húd, hudóben, opák, lóš.
- Schlinge, *f.* petlja; zaděrگا, zanjka; (zum Fange) progla, zanjka. | dangúba.
- Schlingel, *m.* vmajuh; —ei, *f.*
- Schlingen, *v. a.* žřeti, požirati, pogólniti; (winden) viti, ovíjati, navíjati; sich — *v. r.* viti se, obavíjati se.
- Schlitten, *m.* saní. | ljak.
- Schlittenbahn, *f.* saninec, sanín-
- Schlittenfahrt, *f.* vožnja na sanéh.
- Schlittschuh, *m.* derkalica.
- Schlitz, *m.* reža, razcěp; póč, poklína.
- Schlitzén, *v. a.* parati, rozpá-rati, razporjáti, prerězati, razcěpiti.
- Schloß, *n.* ključenica, ključanica; (ein Gebäude) grád, graj-šina; Schloßer in die Luft bauen, po větru zidati.
- Schloße, *f.* toča; —n, *v. n.* es schloßet, toča pada.
- Schloßer, *m.* ključár, ključavničár; —s, *a.* ključárski; —handwerk, *n.* ključárstvo.
- Schloßhauptmann, *m.* grajski povělník, grajsák.
- Schloßhof, *m.* dvorišče.

Schloßriegel, *m.* zapah.
 Schloßthurm, *n.* grajski stolp.
 Schloßvogt, *m.* pogradnik, ka-
 stelán; — *ei, f.* pogradništvo,
 kastelanija.
 Schlot, *f.* Šhornstein.
 Schlotterig, *a.* cepetáv.
 Schlottermilch, *f.* kisko mléko.
 Schlottern, *v. n.* cepetáti, dre-
 getáti, tresti se.
 Schlucht, *f.* gnjača, predór,
 prepád.
 Schluchzen, *v. n.* ihtéti, jihtéti,
 zamólkovati se, zacukováti;
 tarnjati, vekati; — *m.* iht,
 ihtóta.
 Schluck, *m.* požir, požirek, po-
 gólt; — *en, v. n.* požirati, po-
 žréti, pogóltiti.
 Schlucker, *m.* fig. ein armer —,
 vbožec, terpinec.
 Schlummer, *m.* drémóta, drém,
 drémótec; senj.
 Schlummern, *v. n.* drémáti, spa-
 vati, kinkati.
 Schlund, *m.* gerlo, žrelo, gol-
 tanec, požirák, golžún; fig.
 ponor, prepád.
 Schlupfen, Schlupfen, *v. n.* zmu-
 ziti, zmuziti se, smukniti;
 spodérkniti.
 Schlupfloch, *n.* rupa; skroviš.
 Schlupfrig, *a.* polzek, polzen,
 sklizek, gladek, zderkljív;
 (gefährlich) neváren, pogibelni;
 (unsittlich) nečíst; — *feit, f.*
 polzkóst, gladkóst; neváren-
 nost, nečístost.
 Schlupswinkel, *m.* skroviš, skro-
 víše, skrilo, zakótje.
 Schlurf, *m.* serklej.
 Schlurfen, Schlürfen, *v. a.* ser-

kati, serkniti, serkljati, po-
 sèrkati.
 Schluß, *m.* (Ende) konec, sver-
 ha, sveršétek; (aus Bernunft-
 gründen) sklép, izvód, zak-
 ljúček; (Beschluß, Entschluß)
 odlóžba, odlóček, zakljúček;
 einen — ziehen, skleniti, zak-
 ljúčiti; einen guten —, dobro
 na konju sedéti.
 Schlüssel, *m.* ključ; — *bart m.*
 brada, pero (pri ključu).
 Schlüsselbein, *n.* sklepná kóst.
 Schlüsselblume, *f.* marjética, mar-
 gética. lljanje.
 Schlüsselbüchse, *f.* ključ za stré-
 Schlüsselgeld, *n.* ključarina.
 Schlüsselfolge, *f.* poslédek, po-
 slédica, naslédek.
 Schlüsselrig, *n.* naménjen, namér-
 jen, nakánjen. [točka.
 Schlüsselpunkt, *m.* pika, piknja.
 Schlüsselröhre, *f.* zagovór.
 Schlüsselstein, *m.* poslédljji kamen.
 Schmach, *f.* sramota, posméh,
 zasméh, poruga, prikor.
 Schmachten, *v. n.* hrepenéti, ko-
 pernéti, čeznuti; (darben) stra-
 dati; — *n.* hrepenénje, ko-
 pernéenje, čeznútnje; — *b, a.*
 hrepenéc, kopernéc.
 Schmachtig, *a.* tanek, vitek;
 (hungrig) stradan, vbožen;
 — *feit, f.* tankost, vitkost.
 Schmachtriemen, *m.* pojás, pa-
 sívnik (okólj ledja).
 Schmachhaft, *a.* tččen, vkusen,
 žmahen; — *igfeit, a.* tččnost.
 Schmahen, *v. a.* zasramováti,
 gerđiti, zmerjati, psováti,
 sramotiti, ogovárjati, oprav-
 ljati.

- Ščmähšchrift, *f.* zabavlja, zabavljiški spis.
- Ščmähšucht, *f.* sramotivnost, ogovárjanje, opravljivost.
- Ščmähšüchtig, *a.* sramotiv, opravljiv.
- Ščmähung, *f.* ogovór, opravljanje, ogovárjanje, psóst.
- Ščmal, *a.* ozek, vozek; tesen; tanek; (ärmlích, geringe) pičel, réven, húd.
- Ščmälén, *v. n.* psovati; lajati, kregati se, gosti.
- Ščmälern, *v. a.* vmaliti, skratiti, zmanjšati; die Ščre —, posténje vzeti; Semandes Loh —, komur na plačilu pritergati.
- Ščmälerng, *f.* vmalenje; (der Ščre) *pogérda, zasmába.
- Ščmählich, *a.* sramen, sramotopóln, gerd; (ärmlích) boren, réven.
- Ščmalvieh, *n.* drobnica.
- Ščmalz, *n.* maslo; salo.
- Ščmalzbirn, *f.* maslenica, maslénka. [liti, zabeliti.
- Ščmalzen, *v. a.* pomásliiti, maslovnjak. [lénjak.
- Ščmalztopf, *m.* maslenik, masšmarozen, *v. n.* zaplečováti, zapstonj jesti in piti, podhlébováti. [prišelc.
- Ščmarozer, *m.* zapléčnik, lizún.
- Ščmarozerpflanze, *f.* oscánica.
- Ščmarre, *f.* rana, pruga.
- Ščmas, *m.* cmok; — en, *v. n.* cmokati, cmokniti.
- Ščmauch, *m.* góst dim, čád; — en, *v. n.* dimiti se, kaditi se, čaditi se; — *v. a.* Tabak —, pušiti, kuriti od, kaditi duhan; daš Fleisch —, sušiti mesó, voditi mesó.
- Ščmaucher, *m.* tobákar, kadivec.
- Ščmauß, *m.* gostnija, gostba, gostí, pí.
- Ščmausen, *v. n.* gostiti se, gostováti se, pírováti.
- Ščmauser, *m.* sladkosnédež; — in, *f.* sladkosnéda.
- Ščmecken, *v. a.* pokúsiti, okúsiti, vardjáti; (riechen) vohati, obvóhati; — *v. n.* dišati, vkús iméti; wie schmeckt es, kako se príleže; es schmeckt gut, dobro mi dene.
- Ščmeer, *n.* mást, salo; — bauch, *m.* terbuh.
- Ščmeißelci, *f.* prilizováne, sladkánje, dragovánje, priliznost. [kupljiv.
- Ščmeißelhaft, *a.* priliznjiv; prilizniiti se, prikupováti se, božati, dobrikati se, lisičiti se, sladkáti se, dragováti.
- Ščmeißeln, *n. s.* Ščmeißelci.
- Ščmeißler, *m.* prilizovávec, perliznik, lizún, sladkáč.
- Ščmeißlerisch, *f.* Ščmeißelhaft.
- Ščmeißig, *f.* Gesčmeißig.
- Ščmeißen, *v. a.* butiti, telebiti, vreči; (den Koth von sich geben) srati; osráti.
- Ščmeißfliege, *f.* mesna muba.
- Ščmelz, *m.* loš, lesk; raztoplina.
- Ščmelzbar, *a.* topljiv, razpuštljiv, taljiv; — keit, *f.* topljivost, razpuštljivost.
- Ščmelzbutter, *f.* raztópljeno maslo.

- Schmelzen, *v. n.* topíti se, taliti se; rozpúšati se, rozpustíti se; tajati se, plaviti se; (vom Schnee) kopnėti, topíti se; — *v. a.* topíti, taliti, tajati, raztápljati, rozpúščati, plaviti, evrėti; (emailliren) lošiti.
- Schmelzer, *m.* talivec, plavič.
- Schmelzhütte, *f.* talivnica, lěvár-nica. [stvo.]
- Schmelzkunst, *f.* talivstvo, lěvár-nica.
- Schmelzofen, *m.* plavž, péč za talenje.
- Schmerz, *m.* ból, bolést, bolečina; (— bes Gemüths) britkóst, tuga žalost.
- Schmerzen, *v. n.* bolėti; (betrüben) peči, žgati, mučiti, žalostiti, žaliti; es schmerzt mich, mi je žal, me grěva, se ksám. [britek, tužen.]
- Schmerzhaft, —lich, *a.* žalosten,
- Schmerzlos, *a.* bez žalosti.
- Schmetterling, *m.* metulj, lepír, veša.
- Schmettern, *v. n.* hrumėti, germėti, bučati, odměvati; — *v. a.* razbiti, raztrěšiti.
- Schmid, *m.* kováč; —, *a.* kováški; —in, *f.* kovačica.
- Schmiebe, *f.* kovačnica.
- Schmiebehandschere, *n.* kovačija.
- Schmieben, *v. a.* kováti; in Ketten —, vkleníti, zakováti; Ránke —, snováti.
- Schmiegen, *v. a.* vkladniti, vkladnjeti, pripósgniti; sich —, *v. r.* ovijati se, stisniti se, viti se; fig. ponížati se, pokoriti se.
- Schmier, *f.* Schmeer.
- Schmiere, *f.* maža, mast, mazilo.
- Schmierer, *v. a.* mazati, namázati, pomázati; (mit Fett besudeln) zamázati, omastiti; den Wein —, vino měšati ob. čapláriti; (sudelhaft schreiben) mazati, písáriti; (bestechen) podkúpiti, podmitati; (prügeln) nazgáti, napóskati, naskvínkati.
- Schmierer, *m.* mazáč, mazár, čerčkávec; —ei, *f.* mazanje, čerčkarija.
- Schmierig, *a.* zamázan, vmazan, nečist; (vom Fett) mastěn; —er, *m.* vmazanec; —e, *f.* vmazúlja.
- Schmierkäse, *m.* masten sir.
- Schmieralbe, *f.* maža, mazilo.
- Schmierwolle, *f.* nečista volna.
- Schminke, *f.* lěpotičje; bělilo, rumenilo, rudečilo; mazilo.
- Schminken, *v. a.* lěpotičiti, olěpotičiti, nalěpotičiti; mazi-láriti, líspati.
- Schminkepflasterchen, *n.* madež.
- Schmiss, *m.* mah, mablej, šverk.
- Schmitze, *f.* bič.
- Schmolle, *f.* srědica, srěda.
- Schmollen, *v. n.* kujati se, mergódití se.
- Schmoren, *v. a.* pražiti.
- Schmuč, *m.* gíza, krás, krasa, kinč, lísp, ures, napráva; (Edelgestein) drago kamenje; korávdé. [štetn.]
- Schmuč, *a.* zál, lěp, krasen,
- Schmučten, *v. a.* krasiti, okrá-siti, kinčati, okinčati, dičiti, lěpšati, zalšati, olíšpati.
- Schmučkästchen, *n.* skrinjica za korávdé, korávdina.
- Schmučkasten, *m.* kinčnica.

- Ščmučloš, *a.* bez kinča.
 Ščmučwerk, *n.* okrásje.
 Ščmudeli, *f.* nečístóta, smród.
 Ščmudelig, *a.* nečíst, smraden.
 Ščmuggeln, *v. a.* z zabránjeno robo teržiti.
 Ščmuggler, *f.* Ščleichhändler.
 Ščmunželn, *v. n.* muzati se, múziti se, namúzati se, namúziti se. [maroga.
 Ščmuš, *m.* nesnága, smród;
 Ščmužen, *v. n.* vmozati, zamázati.
 Ščmužig, *a.* nesnážen, nečeden, zamázan, nečíst, smraden. [nós; fig. gobec.
 Ščnabel, *m.* kljún; (am Ščiffe)
 Ščnabeln, Ščnabeliren, *v. a. u. n.* jěsti.
 Ščnábčín, *f.*š, *v. r.* golóbčati se; ljubiti se, čelivati se.
 Ščnate, *f.* komár; (ein Ščetz) šala, norčija, kvanta. [šalen.
 Ščnatšf, *a.* směšen, šaljiv.
 Ščnalle, *f.* zapónka, zapóna, kopča; (an der Thüre) kljupa, kljupica, kljuka.
 Ščnallen, *v. a.* kopčati, zakopčati, zapěti, zapěnjati.
 Ščnallenmacher, *m.* kopčár; kljupár.
 Ščnalzen, *v. n.* (mit der Zunge) dleskati; (mit den Fingern) luskati; (mit der Peitsche) pokati.
 Ščnalzlaut, *m.* dlesk; lusk; pók, póc.
 Ščnappen, *v. a.* hlopiti, hlopniti, ravsniti; — *v. n.* nač etvaš —, hlopniti, loviti, blastati, hapati, šavsati; nač Luft —, hliptati, zěvati; (von einer Feder im Ščlosse) skočiti.
 Ščnapper, *m.* omersalec.
 Ščnapphahn, *m.* razbójnik; tat.
 Ščnappš, Ščnapp, *i.* hlop! šverk!
 Ščnappš, *m.* žganje, žganjica.
 Ščnappsack, *m.* torba, mavha.
 Ščnarchen, *v. n.* herkáti, herčati, vmerčati, dernjohati, njergáti.
 Ščnarcher, *m.* herkáč, smerčež, smerčej, herkavec.
 Ščnarre, *f.* ropotáča, klopotálo; — *n, v. n.* rapotati, klopotati; hrešáti, treščáti.
 Ščnarrwerk, *n.* brundálo.
 Ščnattern, *v. n.* (von Gängen) gagáti, gogotáti, hrigráti, hrigetáti; fig. (von Menschen) žlobudráti, blebetati, ragláti, žlabráti.
 Ščnauben, *v. n.* sopsti, sopíhati, sopěti, hapati; — nač etvaš, hrepeněti od. koperněti po čem. [jšč.
 Ščnaubend, *a.* zasópljen, diha.
 Ščnaufen, *f.* Ščnauben.
 Ščnauze, *f.* Ščnaužchen, *n.* gobec, rivec, rilo; (an Gefäßen) nós.
 Ščnauzen, *v. a.* vsekniti, vsekováti, vsmerkñiti, smerkniti; daš Licht —, vtterniti od. vtreniti hč; einen —, kogar ogoljšáti.
 Ščneče, *f.* polž, slinovec.
 Ščneckenberg, *m.* berdo s potom króg in króg. [ljen.
 Ščneckenförmig, *a.* zavít, zaviv.
 Ščneckenfang, *m.* polžev hód; zavíjen pót.

Šhneckenhaus, *n.* polžina, hišica polževa. [lvoznja.
 Šhneckenpost, *f.* fig. počasna
 Šhnee, *m.* snég.
 Šhneeball, *m.* kepa sněžna;
 — en werfen, kepati se. [lica.
 Šhneebahn, *f.* gáz, tír, derka.
 Šhneefloche, *f.* sněžinka, kosmič sněžni. [žna gora.
 Šhneegebirge, *n.* sněžnik, sněžneeglöckchen, *n.* zvonček, truterica. [sněga.
 Šhneehaufen, *m.* gomila ob. kup
 Šhneehuhn, *n.* běla jarebica.
 Šhneeig, *a.* sněžén, sněžén, sněžnat.
 Šhneelavine, *f.* pláz (sněžni).
 Šhneelinie, *f.* osněžje.
 Šhneeluft, *f.* sněžno povětříje.
 Šhneemeise, *f.* sněžnica, plažica.
 Šhneewasser, *n.* sněžnica, sněžgóvnica, sněžna voda.
 Šhneeweiß, *a.* sněžnoběl, běl kot padani snég.
 Šhneewolke, *f.* sněžni oblák.
 Šhneide, *f.* řez, ojstrica; (bei der Hače) sěk.
 Šhneidebank, *f.* řezni od. řezávni stol, rezávnik.
 Šhneideln, Šhneiteln, *v. a.* gladiiti, trebiti, obrezováti (dréveje) [řezák; vinjak.
 Šhneibemesser, *n.* řezni nož.
 Šhneidemühle, *f.* Šägemühle.
 Šhneiden, *v. a.* řezati, vrézati; (Holz) žagati, piljiti; (Getreide) žeti, žnjeti; (Thiere) kopiti, skopiti, řezati; (Bäume) trebiti, gladiiti; (in Holz, Stein) vrézati, vděláti, vdolbsti; Gefächter —, cerati se, korpič nabirati; Klein —, razřezati,

zřezati; (umš Geld bringen) odrěti, ob dnár spraviti; — *v. n.* skleti, žgati, ščeměti; im Leibe —, zavijati v terhúbu.
 Šhneidend, *a.* ojster.
 Šhneider, *m.* krojač, šivar, sambol; — in, *f.* krojačica.
 Šhneiderei, *f.* krojačija, šivarija.
 Šhneidergefelle, *m.* krojaški pomagáč. [jáški mešter.
 Šhneidermeister, *m.* krojač, krojač.
 Šhneidern, *v. a.* šivariti, šivati, krojačiti.
 Šhneidezahn, *m.* prednji zób.
 Šhneidig, *a.* řezen, ojster, nahrušén. [sněg pada.
 Šhneien, *v. n.* sněžiti; es schneiet,
 Šhneil, *a.* berz, berzen, hiter, jadern, uren; (plöglích) nagel; — *ad.* berzo, jaderno; nagloma, iz nenáda.
 Šhnellesen, *v. a.* vreči, berskáti, bersniti, berkniti; odpěti, spustiti; (betrügen) prevěriti, goljati; — *v. n.* skočiti, odskočiti, odšterkniti.
 Šhnellfüßig, *a.* herzonóg.
 Šhnelligkeit, *f.* herzóst, berzóta, berzina, hitrost, urnost, jadernost; naglost, naglica.
 Šhnellkraft, *f.* električnost.
 Šhnellläufer, *m.* tekún, jadernik.
 Šhnellshrift, *f.* hitropis, těsnopis. [zmen.
 Šhnellwage, *f.* studira, presněpse, *f.* kljunáč, podléška, kurenprát. [náč.
 Šhneppenjagd, *f.* lov na klju.
 Šhneppe, *f.* (an Gefäßen) nós, gerlo.
 Šhnickshnač, *m.* kvante, burke.

- Schneegeln, *v. a.* naprávljati.
 Schniffeln, *v. a.* vohati.
 Schnippchen, *n.* dlesk, lusk.
 Schnippen, *v. n.* dleskati, luskati.
 Schnippisch, *a.* prostosèreen;
 — antworten, po potu od. pod nos povèdati.
 Schnirkel, *f.* Schnörkel.
 Schnitt, *m.* (von Kleidern) kraj;
 (Einschnitt) rěz, zaréza, preréza; (eines Buches) obréza, obréz; (ein abgeschnittenes Stück) kos, kosček, komad; (in Weinbergen) rězba, rěziva; (des Getreides) žetva, žetje.
 Schnitte, *f.* Schnittchen, *n.* kos, kosček, komad, krajčič.
 Schnitter, *m.* žnjéc; — in, *f.* ženjica, žanjica, žnjica.
 Schnitterfest, *n.* dozétvina.
 Schnitthandel, *m.* trgovina na drobno, baránt.
 Schnitthändler, *m.* trgovéc na drobno barantávec.
 Schnitthobel, *m.* obrézivnik.
 Schnittlauch, *m.* česnik, česnikovina. Irézalo.
 Schnittmesser, *n.* nož, rězák.
 Schnitz, *m.* rěz; krajčič.
 Schnitzbank, *f.* Schneidebank.
 Schnitzel, *pl.* — ei, *f.* obrézki, zrézki, odrézki, obrézotine, ivérje. Izljati, izrézovati.
 Schnitzeln, *v. a.* rězhati, rězchnitzen, *v. a.* rézati.
 Schnitzer, *m.* rezák, rězác, rězbar; (Fehler) pogrèška, omil, pomóta; — n, *v. n.* krivo zadéti, pogrèško storiti.
 Schnitzkunst, *f.* rězbarstvo.
- Schnitzmesser, *n.* rézalo, stružik, obrézivnik.
 Schnitzwerk, *n.* zrezki, ostružki.
 Schnöde, *a.* prevzèten, ponosit; prazden, nišèeten, nečimern, taš; sramen, napčen.
 Schnödigkeit, *f.* prevzètnost; prazdnost, nišèetnost, nečimernost; napècnost.
 Schnopyern, *f.* Schnuffeln.
 Schnörkel, *m.* okrozina, čiračara. Ihati, njušiti.
 Schnuffeln, Schnüffeln, *v. n.* vo-
 Schnupfen, *v. n. u. a.* Zabať —, nosljati, ponosljovati, šnopati.
 Schnupfen, *m.* nahod, neduha, netiha, kihavica.
 Schnupfer, *m.* ponosljovávec.
 Schnupftabať, *m.* tobák za nosljanje.
 Schnupftuch, *n.* robec, ruta.
 Schnur, *f.* sináha, snaha; (zum Binden) motóz, prevóza, nit, verpca; eine — Feigen, véneć smokev; eine — Perlen, nizanica biser; über die — hauen, iz ojnic stopiti, čez měro stopiti.
 Schnurband, *n.* verpca.
 Schnüren, *v. a.* zatègniti, zapéti, zapetljati; (Perlen) nizati; fig. einen —, kogar odréti ob. ocigániti.
 Schnurgerade, *a.* raven, jednak; — ad po plajbi, ravno.
 Schnurlaß, *m.* — laib, *m.* tělo, stán.
 Schnurmacher, *m.* verpcár.
 Schnurmadel, *f.* igla, iglica.
 Schnurrbart, *m.* rese, muštáće, berke, herkóvi.
 Schnurrbartig, *a.* resast, berkat;

- e, *m.* berkač, resovec, berkovec.
- Ščnurre, *f.* ein ščnurrendes Ding) volk, bernica; (eine scherzhafte Sage) směšnica, kratkočásnica.
- Ščnurren, *v. n.* berněti, brunđeti, herčěti; (von Kaŕen) herčěti, presti; fig. herbľjati, gosti; — *v. a.* prositi.
- Ščnurrig, *a.* směšen, šaljiv.
- Ščnürschuhe, — stiefel, *pl.* mestve, opánke.
- Ščnurstrack, *a.* narávnost, naravnóč, spotoma, zdajci.
- Ščob, *m.* snop; škopa.
- Ščober, *m.* kopa; (von Heu) kopica, kopáncelj, stog.
- Ščobern, *v. a.* v kope đevati, v kopicě spravľjati.
- Ščock, *n.* kopa; — *en, v. n.* polno biti, veliko zdati; — *v. a.* v kope đevati.
- Ščokolade, *f.* šokoláda.
- Ščofel, *m.* odbirek, otrebek, izvěřek, smet; — *ig, a.* malopriden, ničvrěden. [kopa.
- Ščolle, *f.* gruda, gerča, ploša.
- Ščon, *ad.* žě, vžě, užě, jur, jurve.
- Ščön, *a.* lep, zál, fleten; krasen; bild —, prekrásen.
- Ščöne, *f.* ljubica; (Ščönheit) lepóta, zalost.
- Ščonen, *v. a.* varováti, varvati, čuvati, štediti; sich —, *v. r.* varováti se, čuvati se, vanati se. [vanje.
- Ščönfärberei, *f.* umětno bar.
- Ščönflecken, — pľaster, *n.* lepič, lepiček. [krasa, krasnost.
- Ščönheit, *f.* lepóta, lepóst; Ščönheitsmittel, *n.* lepilo.
- Ščönſchreibekunst, *f.* lepópis, lepópisje.
- Ščönſchreiber, *m.* lepópisec.
- Ščonung, *f.* varvanje, vár, čuvanje, štednja.
- Ščonungsloß, *a.* nemíl; — *ad.* nemilo, nemilice.
- Ščooß, *m.* krilo, naročáj, naróče; njědro, nědrije, lono; (beim Kleide) krilo; die Hände in den — legen, prekrizati roke.
- Ščooßhund, *m.* — hündchen, *n.* kuľej, psiček, podpázdnicek.
- Ščooßkind, *n.* pestvanec, kolěnič, miláček, ljubľenječek.
- Ščooßtuch, *n.* predpěrt, pregáča.
- Ščopf, *m.* verh, veršič, verhol; (Zopf) kita; (ein Büſchel von Haaren ic.) kopa, čop, kupma, plazem. [kladez.
- Ščöpfbrunnen, *m.* studenec.
- Ščöpfse, *f.* črepálo, zajemališče; město, kjer vodo zajemajo.
- Ščöpfseimer, *m.* vedro, zajemáč, črepálo.
- Ščöpfsen, *v. n.* črepáti, zajemati, zajěti; Athem —, dihati, odihati se; frische Luft —, iti na zrak; Muth —, osěřěti se, obrabriti se; Verdacht —, sumiti, sumnjati; (nehmen) vzeti; (aus nichts hervorbringen) vstvariti.
- Ščöpfser, *m.* zajemavec, črepáč; stvarnik, stvaritelj; — *isch, a.* tvoren, stvaritelj; stvariteljski.
- Ščöpfgelte, *f.* korec.
- Ščopfig, *a.* kopav, čopast.

- Ščöpfstöffel, *m.* zajemavnica.
 Ščöpfmeise, *f.* plažica.
 Ščöpftrabe, *n.* koló od studenca.
 Ščöpfschäufel, *f.* lopáta.
 Ščöpfung, *f.* stvarjenje; stvaritva; (der Zubegriff des Erschaffenen) stvarstvo; stvarnica.
 Ščöppe, *m.* prisédnik.
 Ščoppen, *m.* huta, stog; (Wagen —) kolárnica. Idrégati.
 Ščoppen, *v. a.* gáti, bulati, nati.
 Ščöppenstube, *f.* sodnica.
 Ščöppenstuhl, *m.* sodišče, sodnija.
 Ščöps, *m.* ovec, škopec, kaštrún; fig. bedák; — fleisch, *m.* škopovina, kastrunovina.
 Ščorf, *m.* škorljúp; krasta, skorja (na rani); kraste, grint.
 Ščorfíg, *a.* škorljúpen; krastav; grintov, grintast.
 Ščorfstein, Ščornstein, *m.* dimnik, dimnjak; — feger, *m.* dimnikár, stergár.
 Ščoš, *f.* Ščoš.
 Ščoš, *m.* mladika, mladica, odraslik; (Stoßwerk) pod, nadstropje, nadhišje, podstropje; (Zins) namét, dača.
 Ščošbar, *f.* Steuerbar.
 Ščossen, *v. n.* rasti; kliti, nati; (vom Getreide) v klasje iti, zmetávi se, latováti, klasováti.
 Ščosfrei, *f.* Steuerfrei.
 Ščosgerinne, *n.* žleb.
 Ščößling, *m.* mladika, mladica, ogránek, odráslik, rozga; čep.
 Ščosrebe, *f.* mlada rozga, polóznica.
 Ščosreis, *f.* Ščößling.
 Ščote, *f.* strok, lusk.
 Ščotenspeffer, *m.* paprika.
- Ščoten, *m.* sirótká, srodka; skuta.
 Ščrág, *a.* poprěčen, pošev, ševski; — *ad.* pošev, poprěk, vprěk. [nost, šev, pošev.
 Ščráge, *f.* poprěčina, poprěč-Schragen, *m.* kozáča.
 Ščramme, *f.* vrapa, prúga, brazgótina, rana. [opráskati.
 Ščrammen, *v. a.* vrapiti, odrěti, Ščranč, *m.* omár, ormár; skrinja.
 Ščrančen, *pl.* pregráda, pregrája, šranja; (Beschranzung, Gränze) mēra, meja.
 Ščránčen, *v. a.* križem iti, noge navskriž staviti; (einſchließen) ográđiti, pregráđiti.
 Ščrankenloß, *a.* neograničen.
 Ščraube, *f.* vertilo, vreténo, točenica.
 Ščrauben, *v. a.* vreténiti, vretěti, vintati, šravbati, ferkati, zaferkati.
 Ščraubencylinder, *m.* vertilo.
 Ščraubengang, *m.* vint, zavoj.
 Ščraubenmutter, *f.* maternica, matica.
 Ščraubenspindel, *n.* verteno.
 Ščraubenzwinge, *f.* žmek.
 Ščraubstoß, *m.* ferkálo, vertilo.
 Ščyreč, *m.* stráh; (Riß) pók, póč, reža.
 Ščyrečbild, *n.* strašilo.
 Ščyrečen, *v. a.* strašiti, plašiti, vstrašiti, prestrašiti; (einen Riß bekommen) pokniti, regniti.
 Ščyrečen, *m.* strah, groza, trepět, grozina.
 Ščyrečensregierung, *f.* grozovláda.
 Ščyrečhaft, *a.* strásljiv, plašljiv; strašen.

Schrecklich, *a.* strašen, strahovit, grozen; nevsniljen; — fejt, *f.* strahovitost.

Schrecknis, *n.* strahóta, grozina.

Schreckwort, *n.* prětnja.

Schrei, *m.* krič, krik, vsklik.

Schreibart, *f.* slóg, písáva.

Schreibebuch, *n.* knjiga za pisanje.

Schreibebüch, *f.* pisarina, pisnina. [pisanju.

Schreibekunst, *f.* pisanje, navk o

Schreibemeister, *m.* učenik od pisanja.

Schreiben, *v. a.* pisati, spisati; eine gute Hand —, lépo pisati; sich —, pisati se, ime-

novati se; sich etwas hinter die Ohren —, si kaj v glavo vtisniti, si kaj zapamtiti.

Schreiben, *n.* pisanje; pismo; list.

Schreibepult, *n.* pisáči stol.

Schreiber, *m.* pisár, pisáč; (eines Buches) pisátelj, pisávec.

Schreiberei, *f.* pisanje; pisarija, pisárstvo.

Schreibescher, *m.* omil od. pogrěška v pisanju.

Schreibescheit, *f.* pisavica.

Schreibescheit, *n.* pisáča sprava.

Schreibescheit, *f.* pisék, perót, pisáče pero.

Schreibescheit, *m.* omil od. pogrěška v pisanju.

Schreibepapier, *n.* papír za pisanje, pisáči papír.

Schreibstube, *f.* pisárna, pisárnica.

Schreibtafel, *f.* pisáča deska.

Schreibtiisch, *m.* pisáča miza.

Schreibzeug, *n.* pisalo.

Schreien, *v. n.* kričati, vikati, vpiti, drěti se; auf —, zakričati, zakrikniti, vikniti,

vsklikniti, zavpiti, zadrěti se; um Hilfe —, na pomoč kli-

cati; — *n.* kričanje, vpitje, krič, drětje.

Schreier, *m.* kričalo, kričavec, vikač, vikaló, oděrtnik.

Schreibstisch, *m.* kričalo.

Schrein, *m.* omár; skrinja; der Todten —, mertváška hišica; — *er, m. f.* Tischler.

Schreiten, *v. n.* stopati, koráčati, koráčiti, koráčiti se; zum Werke —, lotiti se děla.

Schrist, *f.* pis, pismo; spis, knjiga; pisménka, pisme.

Schriften, *pl.* pisma, spisi; pisména. [pismouk.

Schriftgelehrte, *m.* pismoznánc, Schriftgießer, *m.* pismenolěváč;

— *ei, f.* pismenolěvarnica.

Schriftkasten, *m.* skrinja za pisména. [pisan.

Schriftlich, *a.* pismén, pisménski;

Schriftmäßig, *a.* poleg pisma.

Schriftsegen, *v. n.* slagati, staviti od. skladati pisména.

Schriftseger, *m.* pismostáv.

Schriftsprache, *f.* književni jezik.

Schriftstelle, *f.* město iz pisma.

Schriftsteller, *m.* spisávec, pisávec, pisátelj, spisátelj, spisovátelj; — *ei, f.* pisáteljstvo, — *in, f.* pisáteljica,

spisováteljknja; — *isch, a.* spisáteljski, spisováteljski;

— *n, v. n.* pisáriti, pisati knjige.

Schriftzeichen, *f.* Buchstabe.

Schriftzug, *m.* potéz.

Schritt, *m.* korák, koráčáj, stóp, stopnja, stopinja; hód. Istóp.

Schrittweise, *ad.* korákoma, v

Schroff, *a.* ojster, osóren; (steil) stern, stermén, sterment.

- Štroffe, — heit, *f.* ojróst, osórnost; stermén, stermina, stermentost, stermec.
- Štröpfe, *f.* košnja žita; — *n.*, *v. a.* (Getreibe) kositi, podkositi, podžeti žito; (eine Art des Ueberlassens) rožiče nastávití. [rožič.
- Štröpfkopf, *m.* — horn, *n.* róg.
- Štrot, *m. u. n.* (zum Schießen) svinec, oblička, brók; (Stück) kós, komád; (von Münzen) teža, mēra; (groß gemalenes Getreide) drób, zamet; ein Mann vom alten — und Korn, poštenjak, mož starih navád.
- Štrotbeutel, *m.* mošnja za svinec.
- Štrotbüchse, *f.* pičarica, svinčarica, brokóvnica (puška).
- Štrotten, *v. a.* (auf der Mühle) debelo mleti; (zerhacken, zerfagen) presékati, precěpiti, prepiliú, razkláti; (Bäume) trebiti; (wálzen, Fässer in den Keller) valjati sode v klēt.
- Štróter, *m.* skladač sodóv.
- Štrotkorn, *n.* kaša.
- Štrotmehl, *n.* brašno, debéla moka.
- Štrotschere, *f.* velike škarje.
- Štrotwage, *f.* velika vaga.
- Štrumpel, *f.* Štrumpf, *m.* zgiba, skerčba
- Štrumpfen, *v. n.* kerčiti se, skerčiti se, stisniti se, zgerbáčiti se.
- Štrumpfig, *a.* skerčen, stisnjen.
- Štrunde, *f.* razpoklina; — *n.*, *v. n.* počiti, razpókniti, cěpiti se.
- Štut, *m.* poriv, potisk; (einer Kugel) potók; ein — Brod, jedna peka kruha.
- Štubtarren, *m.* gare, dvokólnica; (mit einem Rade) samokólnica; taška, taliga.
- Štubkasten, *m.* — lade, *f.* omár; preděl, predal.
- Štuchtern, *a.* plašljiv, bojásljiv, bojéčen, strašljiv; — heit, *f.* plašljivost, bojásljivost, bojéčnost.
- Štust, *m.* smerkún; usívec.
- Štuh, *m.* črěvelj, postóla, mestva, šolen; (ein Längenmaß) črěvelj, čěvelj; — *e, pl.* obútey, obuválo.
- Štuhabsatz, *m.* peta, zapétek.
- Štuhahle, *f.* šilo.
- Štuhbürste, *f.* ščēt za črěvle.
- Štuhdraht, *m.* drěta, drětva.
- Štuhfen, *v. a.* obúti, obúvati.
- Štuhflücker, *m.* kerpáč.
- Štuhhneif, *m.* kvedro.
- Štuhleisten, *m.* kopito.
- Štuhmacher, *f.* Štustler.
- Štuhmaß, *n.* mēra za črěvlje.
- Štuhpech, *n.* smola črěvljárska.
- Štuhriemen, *m.* remen od črěvljov.
- Štuhshnalle, *f.* črěveljska kopčá.
- Štuhshwärze, *f.* črěveljsko černilo od, vošlo.
- Štuhsohle, *f.* podplat.
- Štuhwisch, *f.* Štuhshwärze.
- Štulamt, *n.* — stělle, *f.* učitelstvo, učiteljska služba.
- Štulanstalt, *f.* učilišče.
- Štulbuch, *n.* šolska knjiga.
- Štulb, *f.* (Bergehen) pregrěha, krivíca, krivda, krivnja, vina; zadolžek; an etwas — sein) česar kriv biti; (am Gelde,

- dolg; in — en gerathen, zadolžiti se, nakopati si dolgov.
- Šutbbrief, *m.* dolžni od. zavézni list.
- Šutbuch, *n.* dolžna knjiga.
- Šutben, *v. n.* dolžen biti, dolgovati. [dolžen.
- Šutbenfrei, *a.* bez dolga, bez-
- Šutbenlast, *f.* dolgovi.
- Šutbforderung, *f.* opomëna o dolgu.
- Šutbherr, *m.* vérovnik, véritelj
- Šutbig, *a.* kriv, vinen; (verbunden) dolžen, obvézan, zavézan; (an Geld) dolžen; einem — sein, komur dolžiti.
- Šutbige, *m.* krivec, obrivenik.
- Šutbigkeit, *f.* dolžnost; (eine ſchuldige Summe) dolg.
- Šutbloß, *a.* nedolžen, pravéden; — igit, *f.* nedolžnost.
- Šutbmann, — ner, *m.* dolžnik; — in, *f.* dolžnica.
- Šutbſchein, *f.* Šutbbrief.
- Šutbverſchreibung, *f.* pripisanje dolga.
- Šute, *f.* učivnica, učilnica, šola, škola; učilišče.
- Šüter, *m.* učéneec, šolar; — in, *f.* učénka, šolarica.
- Šulferien, *pl.* šolski prazniki.
- Šulfuchß, *m.* solnikún.
- Šulgeld, *n.* šolarina, učbarina.
- Šulhaus, *n.* učivnica, šola, učiliše.
- Šuljahr, *n.* šolsko lëto.
- Šulkrankheit, *f.* lažnjiva bolezen.
- Šullehrer, — mann, — meißter, *m.* učénik, učitelj, šolnikár, školnik.
- Šutmáßig, *a.* šolski.
- Šulttafel, *f.* blanja šolska.
- Šulter, *f.* rama, ramëno; ledja, herbet. [kóst.
- Šulterbein, *n.* pleče, plečna
- Šulterblatt, *n.* pleče, lopática.
- Šultergehen, *n.* prékorámnica.
- Šultern, *v. a.* vzdigniti od. vzeti na rame; ſchulter daß Gewehr! na rame puško.
- Šulttheiß, Šulze, *m.* župan, selski sodnik. [uétvo.
- Šulwefen, *n.* šolstvo, učestvo,
- Šulzucht, *f.* šolski réd.
- Šuppe, *f.* luskina, luska, spira; (auf dem Kopfe) práh; krasta.
- Šuppen, *v. a.* einen ſißig —, stergati ribo. [špirast.
- Šuppicht, *a.* ljuskast, ljuskínast,
- Šuppig, *a.* ljuskav, špirav.
- Šur, *f.* strižba, striženje.
- Šüren, *v. a.* podtakniti, podtikati; Feuer —, ogenj rašiti.
- Šürer, *m.* podtikač.
- Šurf, *m.* krasta, grint; luknja, špranja.
- Šürfen, *v. a.* rudo kopati, zemljo prekopovati.
- Šürhafen, *m.* greblja, grebljica, rašilo.
- Šurke, *m.* malopridnež, zločin, potepuh; — rei, *f.* zločinstvo.
- Šurz, *m.* Šürze, *f.* predpërt, predpërtje, opás, prepás, predpás, krilo.
- Šürzen, *v. a.* podpásati, opásati, predpásati; podvézati.
- Šuß, *m.* (Knall) vstrël, vstrëláj, hitec, sprozlejš; ein — Brod, peka kruha; (der Trieb von Pflanzen) mladika, mladica; (vom Wasser) bëg; (beß

- yferdes) dir; (des Vogels) lét, létaj.
 Schußel, *f.* sklěda, škeděla, zděla; — gestell, *n.* sklědnik, sklědnjak. [lučaj daleč.
 Schußweite, *f.* strěljaj, puškómět.
 Schuster, *m.* čěvljár, čěvljár; čizmár; — ei, *f.* čěvljarija, čěvljárstvo; — in, *f.* čěvljarica. [dělati.
 Schustern, *v. a.* čěvljáríti, čěvlje
 Schusterriem, *m.* kneftra.
 Schusterschwärze, *f.* černilo čěvljársko. [sútje; nasíp.
 Schutt, *m.* síp, razzíp, sít.
 Schuttboden, *m.* žitnica, hanbar.
 Schüttern, *v. a.* tresti, stresti, stresniti, majati, zmajati, objugati; mit dem Kopfe —, *v.* glavoy potrésati.
 Schütten, *v. n.* (vom Getreide) mnogo zdati, polno biti; — *v. a.* (etwas Trockenes) suti, sipati, vsipati, nasipati; (etwas Flüssiges) liti, politi, polijati, razliti, vliti.
 Schüttern, *v. n.* tresti se, jugati se, trepetati, majati se; — *v. a.* stresti, tresti.
 Schutthaufen, *m.* groblja; razvaline, podertine, razzíp, razpadnina.
 Schuß, *m.* varstvo, obrámba, bramba, zavětje, ohranilo, zaštitá, okrilje, zakrilje, obrána, ohrána; (an Mühlen) brana.
 Schußbohlene, *f.* Schüßling.
 Schußblattern, *pl.* osěpnice, kravje kozé.
 Schußbrief, *m.* zaštitni list.
 Schußbüchse, *n.* zaštitná zavěza.
 Schüße, *m.* strělec, puškár.
- Schützen, *v. a.* braniťi, obrániti, varovati, obvarovati, zavětiti, zaštititi, okovárjati, okováríti, čuvati, začúvati; das Wasser —, vodo zajeziti, vodi zagráditi.
 Schützengel, *m.* angelj várh.
 Schützengesellschaft, *f.* strělaško družtvo; strělcí.
 Schützenhaus, *n.* strěliščec.
 Schützer, *m.* zavětnik, várh, branitelj.
 Schützleit, *n.* zaštitná straža.
 Schützherr, *m.* zavětnik, zaštitnik; — schaft, *f.* zavětje, zaštitá.
 Schützling, *m.* branjenik, pověcnik.
 Schützrede, *f.* zaštitná besěda.
 Schützredner, *m.* zaštitni besědnik.
 Schützwehr, *f.* obrána.
 Schwabe, *m.* šúrk.
 Schwach, *a.* slab, slabóten, nemóčen; (dünn) tenak, šibek.
 Schwäche, *f.* slabóst, slabóča, nemóč.
 Schwächen, *v. a.* slabiti, oslabiti, razzslabiti, habiti; ein Mädchen —, oskrániti děklico.
 Schwachheit, *f.* slabóst, slabóča, nemóč; tenkost, tenkóta.
 Schwachherzig, *a.* slabosěcěn, mehkúžen; — feit, *f.* slabosěcěnost, mehkúžnost.
 Schwachkopf, *m.* beda, trap.
 Schwächlich, *a.* slabóten, nemóčen; (fränlich) bolěhav, opotekljiv; — feit, *f.* slabótnost, bolěhavost.
 Schwächling, *m.* paglavec.
 Schwachsin, *m.* slaba pamet,

- slaboumnost; — ig, *a.* slaboumen.
- Schwaben, *m.* čad. pára, dim; (beim Mäßen) red, redica; (Pflanze) rosička.
- Schwadrone, *f.* švadrón, truma.
- Schwager, *m.* svák; dever.
- Schwägerin, *f.* svaka, svakinja, deverica. lšna, svojščina.
- Schwägerschaft, *f.* svaštvo, sva-
- Schwalbe, *f.* lastavica, lastovica, vlastovica, lastovka.
- Schwalbenföth, *m.* lastovjek.
- Schwalbennest, *n.* lastavičje gnězdo.
- Schwalbenwurz, *m.* drenovšek.
- Schwall, *m.* množ, množina, truma; hrúp, šúm; gñjeća; — en, *v. n.* gibati se, valovati se, gñječiti se.
- Schwamm, *m.* goba, gljiva; (am Fuße des Pferdes) bradavica.
- Schwämmchen, *n.* gobica; mešir.
- Schwämmicht, Schwammig, *a.* gobast, gljivast. ljukničast; gobav.
- Schwan, *m.* labúd; — en, *a.* labúdo; — engarten, *m.* labúdišče; — enweibchen, *n.* labudica.
- Schwängel, *m.* kembelj, čamelj, klepec; (am Dreschflegel) cepc; (am Ziehbrunnen) ročica.
- Schwanger, *a.* nosěč, nosěč. tegoten; šie ist —, ni sama; lig. womit — gehen, kej skrivši snovati od. sklepati.
- Schwängern, *v. a.* nosěčo storiťi, vbrěměniťi, otegotiťi; (in der Chemie) polniti, napolniti, napojiti.
- Schwangerschaft, *f.* nosenje, te-
gótност.
- Schwank, *a.* gibek, gibčen, šibek, vejhláv; (ungewiß) ne gotóv, dvojběn, nestálen.
- Schwank, *m.* šala, burke, kvanta, norčija.
- Schwanken, *v. n.* zibati se, majati se, omahovati, kolěbati se, svepati se; šeine knie —, vklekje se; kolěna mu prepádajo, vtripajo.
- Schwankend, *a.* svepav, vskolěban; dvojběn, ne gotóv.
- Schwanz, *m.* rép.
- Schwanzbein, *n.* tertia.
- Schwanzchen, *n.* repič.
- Schwanzeln, *v. n.* mahljati, merdati od. migati z repom.
- Schwänzen, *v. a.* rép napraviti; ein Pferd —, podvézati rép konju; die Schute —, ne iti v šolo; — *v. n.* klatiti se, skitati se, tepsi se.
- Schwanzfeder, *f.* pero iz repa.
- Schwanzmeise, *f.* repáta senica.
- Schwanzriemen, *m.* podrěpina, podrěpnica, podrěpnik.
- Schwanzstern, *m.* repata zvězda, repáča, repatica.
- Schwär, *m.* vréd, tvór; — en, *v. n.* prihrati se, vrediti se; otekati, jitrati se, gnojiti se.
- Schwarm, *m.* (Bienen —) roj; (Lärm) šunder, hrúp; (Hausfen) trop, tropa, truma, množtvo.
- Schwärmen, *v. n.* (von Bienen) rojiti, rojiti se; (Lärmen) šunder iměti, hrupěti; (schwelgen) razúzdano živěti, skitati se, tepěti se, gostiti se; (im

- Denken) sanjati, bedaliti, ludovati; — *n.* rojenje; hrúp, hrupénje; razúzdano življénje, gostije, sanjánje.
- Schwärmer, *m.* (Schwelger) razúzdau človek, skitavec, tepešnik; (Fantast) bedalež, sanjár; (bei den Feuerwerken) švigavec, švigávka.
- Schwärmerei, *f.* sanjánje, sanjarija, sanjárstvo, bedaláščina, ludorija, bedalija.
- Schwärmerisch, *a.* sanjaški, sanjárski, fanatičen.
- Schwarte, *f.* koža.
- Schwarz, *a.* čérn, vrán; — *eš* Pferd, vranec; — *e* Wäsche, zamazano pranje; (von der Sonne verbrannt) zagorel, černománjast, rujáv; (traurig) tužen, žalosten; (gräßlich) strašen, strahóvit; — machen, očérniti kogar.
- Schwarzäugig, *a.* černoók.
- Schwarzbeere, *f.* černica, boróvnica. Izagorel, osmójen.
- Schwarzbraun, *a.* černorujáv,
- Schwarzdorn, *m.* černi glóg od ternovec. [mórec, neger.
- Schwarzje, *m.* černec, arap, za-
- Schwärze, *f.* černilo; černóst, vranost, černina.
- Schwärzen, *v. a.* očérniti, očérniti, počérniti; (verläumden) obrekovati, ogovárjati; — *v. n.* kontrabantírati, zabranjevíno prodati. [černo.
- Schwarzfärber, *m.* barvar na
- Schwarzgelb, *a.* temno-žólt.
- Schwarzgrau, *a.* temno-sív.
- Schwarzgrün, *a.* temno-zelen.
- Schwarzhaarig, *a.* černovlás.
- Schwarzholz, *n.* hvojove drévje, iglasto drévje.
- Schwarzköpfig, *a.* černogláv.
- Schwarzkunst, *f.* vraža, čara, copernija, čarobija.
- Schwarzkunstler, *m.* copernik, čarovnik.
- Schwärzlich, *a.* černkast, černkljat; (im Gesichte) začernel, zagorel, ogorel, černománjast. [prugami.
- Schwarzstiefig, *a.* s černimi
- Schwaßen, *v. n.* čebljati, blebetati, žlabrati, gomúlití; razgovárjati se.
- Schwaßer, *n.* čebljač, blebetávec, žlabrač; — in, *f.* žlabra, blebetúša. [tánje.
- Schwäzerei, *f.* blebèt, blebet.
- Schwaßhaft, *a.* blebetav, žlabrav, čebljáv; — igteit, *f.* blebetávost, žlabrávost.
- Schwebe, *f.* in der — hängen, oběšen biti, viseti.
- Schweben, *v. n.* viseti, treptiti, oběšen biti; fig. biti; im Gedächtnisse —, biti v spomínú; vor den Augen —, biti od treptiti pred očmi; in Gefahr —, biti v nevárnosti; zwischen Furcht und Hoffnung —, v strahu upati.
- Schwefel, *m.* žveplo, sumpor; —, *a.* žveplén, sumporen.
- Schwefelartig, *a.* sumpórást, žveplénast. [ski cvět.
- Schwefeläther, *m.* žvepléni vin-
- Schwefelfaden, *m.* žveplénka, žveplenica.
- Schwefelgeruch, *m.* žveplovína.
- Schwefelhölzchen, *n.* vžigávka, vžigalica.

- Šhwefelicht, *a.* žveplast, žveplénast, sumpórást. [ren.]
- Šhwefelig, *a.* žveplén, sumpo-
Šhwefeln, *v. a.* žvepliti, pož-
vépliti, sumpóriti, nasump-
póriti.
- Šhwef, *m.* rép, repič.
- Šhwefen, *v. a.* rép napraviti;
(auššhwefen) iztesáti, izstrú-
gati; — *v. n.* gnati se, vla-
čiti se, pohájati.
- Šhwefstern, *m.* repasta zvė-
zda, repatica.
- Šhwefstüch, *n.* repina.
- Šhwiegen, *v. n.* molčati, tiho
biti; vmolkniti, zamólčati;
— *n.* mólk, molčanje.
- Šhwain, *f.* svinja; prasica,
kermáča. lčénka.
- Šhwainebraten, *m.* svinjska pe-
Šhwainerei, *f.* svinjarija.
- Šhwainfleisch, *n.* svinjina, svi-
njétina, svinjsko meso.
- Šhwainhirt, *m.* svinjár; — *in,*
f. svinjarica.
- Šhwainigel, *m.* jéz; (von Men-
schen) prasé, kočej. [njárski.]
- Šhwainisch, *a.* svinjski; svi-
Šhwainmast, *f.* žir, žirovina.
- Šhwainmutter, *f.* prasica, svi-
nja s prasici. lřezár.
- Šhwainšchneiber, *m.* svinjorėz,
- Šhwainstall, *m.* svinják, svi-
njski hlėv. [Sägern] kri.
- Šhweiß, *m.* pot, znoj; (bei den
Šhweißbad, *n.* znojnica, pot-
nica.
- Šhweißen, *v. n.* potiti se, zno-
jiti se; (bei Sägern) kri teč; —
v. a. variti, zvariti, spojiti.
- Šhweißig, *a.* znojen, s potom
oblit.
- Šhweißloch, *n.* potna luknji-
ca, potínka
- Šhweißtreibend, *a.* znojiv. [plja.]
- Šhweißtropfen, *m.* znojna ka-
Šhweißtuch, *n.* obrisálo, otiráč.
- Šhweißwurst, *f.* kervavica.
- Šhwajzer, *m.* švajcar.
- Šhwajzerkäse, *m.* švajcarski sir.
- Šhwelen, *v. n.* tleti, tinjati se;
dimiti se; — *v. a.* žgati.
- Šhwelgen, *v. n.* razúzdano ob-
razkóšno živėti, pirováti, bu-
rováti.
- Šhwelger, *m.* razúzdanec, raz-
kóšnik, burič; — *ei, f.* raz-
úzdano živlėnje, búr; — *isch,*
a. razúzdan, razkóšen, raz-
sipen.
- Šhwelle, *f.* prag.
- Šhwellen, *v. n.* otėči, otėkati;
(vom Wasser) rasti, narášati,
narásti, kipėti; — *v. a.* daš
Wasser —, vodo zajeziti.
- Šhwemme, *f.* kopálo, kopav-
nik, opláki; kopalščė.
- Šhwemmen, *v. a.* plaviti; pfer-
de —, kopati konje; etwas
wohin —, nanėsti, nanášati,
naplaviti; (Gläser, Wäsche)
splahniti, splaviti.
- Šhwenten, *v. a.* sukati, vertėti,
mahati (s čėm); (etwas) ober-
niti, obráčati; (Gläser) splah-
niti, vmiti; sich —, *v. r.*
oberniti se, obráčati se, obrá-
titi se.
- Šhwer, *a.* težek, težák, truden,
mučen; einen — en Kopf haben,
tverde glave biti; eine — e
Strafe, ojstra kazni; — es
Geld kosten, mnogo veljati,
mного dnarja stati; — es

- Beschüz, topóvi, veliki ogenj; es sind — e Seiten, slabi so časi; mit — em Herzen, z žalostnim srcem; — sein, težiti. [kóta, težkóča, tegóba.
- Schwere, *f.* teža, težina, tež-Schwerfällig, *a.* težek; štorast; — feit, *f.* težkóst.
- Schwerfüßig, *a.* težkonóg.
- Schwerhändig, *a.* težkorók.
- Schwerkraft, *f.* težna móč, težje, težnja. [težkoma.
- Schwerlich, *ad.* javelne, težko.
- Schwermuth, *f.* tužnost, težkomiselnost.
- Schwermützig, *a.* tužen, težkomiseln, žalosten; — feit, *f.* Schwermuth.
- Schwerpunkt, *m.* težišče.
- Schwert, *n.* meč; hanžar, jatačan; — feger, *m.* mečár.
- Schwertförmig, *a.* mečast.
- Schwertlilie, *f.* sabljica.
- Schwertscheide, *f.* mečenka, mečnica, mečnja.
- Schwertschlag, *m.* ohne —, bez prelijanja kervi.
- Schwertträger, *m.* mečonoša.
- Schwester, *f.* sestra, sestrica.
- Schwesterkind, *n.* sestrič.
- Schwesterlich, *a.* sestrinski, sesterski. [stranec, sestranik.
- Schwesterohn, *m.* sestrič, se-Schwesterochter, *f.* sestrična, sestrána.
- Schwißbogen, *m.* obók, svód.
- Schwißgeräth, *pl.* tast in tasta.
- Schwißgertter, *f.* tasta, taša, tašica, svekerva.
- Schwißgerohn, *m.* zet.
- Schwißgertochter, *m.* snaha, sináha, nevěsta.
- Schwiegerbater, *m.* tast, test sveker.
- Schwiele, *f.* žulj, žuljek, ožuljek; (Hiebläschen) mozólj.
- Schwierig, *a.* težek, težaven, tegóben, mučen, težkoten; — feit, *f.* težkóta, težkóča, tegóba, mučnost. [žika.
- Schwimmblatz, *f.* mehúr, ve-Schwimmen, *v. n.* plavati, plivati, plovati; — n. plavanje, plavba. [vec, plavec.
- Schwimmer, *m.* plavar, plava-Schwimmlatz, *m.* plavalíše.
- Schwimmschule, *f.* kopalíšče.
- Schwinde, *f.* lišáj.
- Schwindel, *m.* omotica, omot, vertoglavica. [glavec.
- Schwindeler, — geist, *m.* verto-Schwindelig, Schwindlig, *a.* omótičen, omoten, vertoglav, vertoglaven; es wird mir —, glava se mi suče.
- Schwindeln, *v. n. i.* motiti se, omotičen biti; mir schwindelt es, glava se mi verti od. moti.
- Schwinden, *v. n.* miniti, zginiti, zginjavati, gasneti, preiti, giniti, čeznuti; (vertroffen) sušiti se, vsahniti.
- Schwindlichte, *f.* Schwinde.
- Schwindfucht, *f.* sušica, jetika.
- Schwindfüchtig, *a.* jetikav, sušičen; er ist —, ima sušico.
- Schwinde, *f.* (Getraide) ve-jača, vejávnica; (Flachs) — trepálo; (Flügel) perutnica, haba, krilót.
- Schwingen, *v. a.* mahati, pahati, sukati vertéti; Korn —, žito vejati; Flachs —, lan trepáti; sich auf das Pferd —, skočiti

- od. šiniti na konja; sič über den Baum —, skočiti čez plót; sič in die Luft —, švigniti od. šiniti pod oblake, vzletěti; fig. sič in die Höhe —, povzdigniti se; (schaukeln) plavati, majati se, zibati se.
- Schwirren, *v. n.* berněti, šurěti, škripati, čerčati. [šiti se.
- Schwitzen, *v. n.* potiti se, zno.
- Schwitzpulver, *n.* šupa za potěje.
- Schwören, *v. n.* prisěci, prisěgati, prisěgniti, zaprisěci, zaprisěgati, rotiti se, zarotiti se, zaklěti se; bei der Seele —, priděšiti se.
- Schwül, *a.* spären, sopären, sparčen; — *f.* sparica, sopárnica, vročina.
- Schwulst, *m.* otok, oteklina; (im Schreiben) obrákllost, nadětost. [dút.
- Schwülstig, *a.* fig. obrákel, na-
- Schwung, *m.* mah, mahlej, páh; fig. navada, običáj.
- Schwunfeder, *f.* pero.
- Schwur, *m.* rot, prisěga, zaklětva; — gerícht, *n.* poróta, porótni sód; — mann, *m.* porótnik; — plag, *m.* rotišće.
- Sclave, *m.* rob, suženj, sužnik, ňlavec, nevolník. [sužnica.
- Sclavin, *f.* robkinja, sužnja,
- Sclaverei, *f.* robstvo, sužnost, hlapčija, nevolništvo; in der — leben, robovati, hlapčevati. [sužniški, hlapčji.
- Sclavisch, *a.* robski, suženj,
- Scorpion, *m.* skrakek, kačúr, škorpjón. [mnja.
- Scrupel, *m.* dvojba, súm, su-
- Sech, *n.* čertálo.
- Sechs, *num.* šest.
- Sechse, *f.* šestka, šestica.
- Sechseck, *n.* šesterokótje.
- Sechser, *m.* šesták, šestica.
- Sechserlei, *a.* šestěri.
- Sechsfach, — fältig, *a.* šestěrní.
- Sechshundert, *num.* šest stó, šest stotín; — ste, *a.* šest stotní.
- Sechsjährig, *a.* šestlěten, šest lét star.
- Sechsmal, *ad.* šestkrat, šest-harti, šest putih.
- Sechsmonatlich, *a.* šestměsečen.
- Sechspännig, *ad.* s šestoricó, s šestimi konji.
- Sechste, *a.* šesti [šest.
- Sechsbalb, *ad.* pět in pól, pol-
- Sechstägig, *a.* šestdněven.
- Sechstel, *n.* šestina, šestínka.
- Sechstens, *ad.* šestěč, šesto.
- Sechswochen, *pl.* poród, rodí, habine. [rodnica.
- Sechswöchnerin, *f.* porodica, po-
- Sechzehn, *num.* šestnajst, šest-nest; — hundert, *num.* šest-najst stó od. stotín; — te, *a.* šestnajsti.
- Sechzig, *num.* šest deset, šest rěd; — ste, *a.* šestdesěti; — stel, *n.* šestdesetínka.
- Seckel, *m.* mošnja, mošnjica, kesa; sekelj (stari dnár); — meister, *m.* mošnjár.
- Secret, *n.* skrivnost, tajnost; (Abtritt) straniše; — är, *m.* tajnik, sekretér.
- Secte, *f.* stranka, ločina.
- Section, *f.* oddělk, ódsěk; rozpáranje mertvih.
- Secundant, *m.* drug (pri boju), sekundánt.

- Secunde, *f.* sekúnda, drobiček.
 Seesband, *m.* knjiga v šestnajstini.
 See, *m.* jezero; — *f.* morje; auf der offenen —, na visókim morju; —, *n.* morski.
 Seeänte, *f.* piúl.
 Seebach, *m.* jezernica.
 Seecadet, *m.* kadét pomórski.
 Seebienst, *m.* služba pomórska.
 Seeinhorn, *n.* narval.
 Seefahrer, *m.* pomórec, mornár.
 Seefahrt, *f.* brodárstvo, pomórstvo.
 Seegrün, *a.* sinj.
 Seehafen, *m.* luka, pristanišče.
 Seehandel, *m.* trgovína pomórska od. na morju.
 Seejungfer, *f.* morska děklica.
 Seeküste, *f.* pomórje, primórje, brég morski.
 Seele, *f.* duša; (der Feder) sercé.
 Seelenamt, *n.* zadúšnica, hilja, černa meša. lkóst duše.
 Seelenangst, *f.* dušna stiska, brit.
 Seelenhirt, *m.* dušni pastír, duhóvnik.
 Seelenkräfte, *pl.* dušévne moči.
 Seelenlehre, *f.* dušoslóvje, dušováda, psihologija. [duše.
 Seelentos, *a.* bezdušen, brez.
 Seelentrübe, *f.* mir duše.
 Seelenwanderung, *f.* preduševánje.
 Seelsorge, *f.* skerb duhóvna.
 Seelsorger, *m.* duhóvnik.
 Seemann, *m.* mornár, pomórec.
 Seeoffizier, *m.* pomórski častník.
 Seepaß, *m.* morski list.
 Seeräuber, *m.* morski razbojník od. ropár, gusár; —ei, *f.* morskó razbojníštvo, gusárstvo.
- Seereise, *f.* morski pót.
 Seeschwalbe, *f.* hudóutrnica.
 Seesoldat, *m.* vojník pomórski.
 Seesturm, *m.* burja, morski vihar.
 Seeufer, *f.* Seeúste.
 Seewärts, *ad.* proti morju.
 Seewesen, *n.* pomórstvo, mornarija, mornárstvo, brodárstvo.
 Segel, *n.* jadro, větrilo, plahta; unter — gehen, podáti se na morje.
 Segelbaum, *f.* Mastbaum.
 Segelfertig, *a.* gotov od. priprávljen na pót.
 Segelgarn, *n.* preja za jadra.
 Segeln, *v.* n. jadriti; kormániti, lentati; — *v. a.* in den Grund —, vtopiti.
 Segelstange, *f.* jadrenica, lanta, lantina, lentina. | jadra.
 Segeltuch, *n.* veršelj, platno za
 Segelwerk, *n.* jadra, jadrovje,
 Segen, *m.* blagoslów, blagodár, blagor.
 Segler, *m.* jadrilec.
 Segnen, *v. a.* blagoslówiti, blagoslávľati; (sich kreuzigen) križati se, prekrižati se.
 Sehe, *f.* vid, gléd.
 Sehen, *v. a.* viditi, videti, zreti; gledati, poglédati; — lassen, pokázati; sich — lassen, prikázati se; das Fenster sieht auf die Gasse, okno na ulico kaže; lasset uns —, da vidimo, naj da vidimo, sieh da! gléj, léj, pogléj, eto! nach nichts —, za nič ne marati; — *v. n.* (eine gewisse Gestalt haben) viditi biti; Sie — blaß, roth,

- blědi, ruděci ste ob. ste viditi.
- Sehenerve, *f.* vidna čutnica.
- Sehenswürdig, — werth, *a.* rědek; poglěda vrěden; — feit, *f.* rědkost.
- Seher, *m.* (im edlern Sinne) prorok, prerok; — in, *f.* prorokica, prerokinja.
- Seherohr, *n.* dalekoglěd.
- Sehkraft, *f.* vidna mōč.
- Sehne, *f.* kita, suha žila, (beš Bogenā) tetiv, tetiva.
- Sehnen, *sich, v. r.* hlepěti, hrepeněti, dihtěti, koperněti (po čem); težiti, četi, čeznuti (za čem); želěti, zaželjevati (kar).
- Sehnig, *a.* žilav, žilovit.
- Sehnlich, *a.* živ, željen, hrepeněc, gōrěc, dihtiv, žuden; — warten, komaj čakati, na iglah seděti.
- Sehnsucht, *f.* hrepeněnje, hlepěnje, dihtivost, želnost, poželjěnje.
- Sehnsüchtig, *f.* Sehnlich.
- Sehr, *ad.* zlo, močno, jako, vele, prav, pre . . ; gar zu —, prezlo.
- Sehweite, *f.* vidodalnost.
- Seihen, *v. n.* scati.
- Seicht, *a.* plitev, plitek, ne globok; *fig.* slab, jalov, niščeten; — heit, *f.* plitvina, plitkost, plitkōta; *fig.* slabost, jalovost,
- Seide, *f.* svila, žida.
- Seidel, *n.* masec, sajlić.
- Seidelbast, *m.* voličji koren, al] divji poper. [svile, židan.
- Seiden, *a.* svilěn, svilen, od Seidenartig, *a.* svilast, svilěnkast. [larija.
- Seidenbau, *m.* svilárstvo, svilěnfabrik, *f.* svilárnica; — ant, *m.* svilár.
- Seidenfärberei, *f.* barvanje svile.
- Seidenhandel, *m.* svilärenje, tergovina s sviloi. [nik.
- Seidenhändler, *m.* svilár, svilárschafpel, *m.* motovilo svilársko.
- Seidenreich, *a.* svilāt.
- Seidenspinner, *m.* svilopréjec; — ei, *f.* svilopréja; — in, *f.* svilopredica. [lěna roba.
- Seidenstoff, *m.* svilovina, svilěnwurm, *m.* svilód, svilnik.
- Seidenzeug, *f.* Seidenstoff.
- Seidenzucht, *f.* Seidenbau.
- Seife, *f.* mjilo, milo, žajfa; — n, *a.* mjilěn.
- Seifen, *v. a.* mjiliti, omjiliti. žajfati, požajfati.
- Seifenartig, *a.* mjilast, mjilovit.
- Seifengeist, *m.* mjilovec.
- Seifensieder, *m.* mjilár; — s, *a.* mjilárski; — ei, *f.* mjilarija.
- Seifenwasser, *n.* mjilenica, žajfstein, *m.* mjilenik.
- Seiger, *a.* navpičen, kalamiran; — ad. navpik.
- Seiger, *f.* Uhr.
- Seigern, *v. a.* (im Bergbau) topiti, taliti; čistiti rudo; navpik kopati.
- Seihe, *f.* — r, *m.* cědilo, cědílunik, cědíllica; — n, *v. a.* cěditu, precěditu, precějati, pretočiti. [nop, konopec.
- Seil, *n.* vože, uže, verv, ko-

- Seiler, *m.* vožár, vervár; — handwerk, *n.* vožarija, vožárstvo. [pohódec.
- Seiltänzer, *m.* vervolézec, konoSeim, *m.* sát, čist méd; (Schleim) zleza, zlezóba; — *en, v. a.* méd čistiti. [pustiti.
- Sein, *v. n.* biti; bivati; — lassen, Sein, — *e, — pr.* njegóv; svoj.
- Seinerseits, *ad.* od njegóve strane; od svoje strane.
- Seinethalben, — wegen, — willen, *ad.* za njega voljo, zavolj ob. zarad njega, za njegóvo dèlo.
- Seinige, *der, die,* daš *pr.* njegóv; svoj; — *m.* svojec.
- Seit, *ad.* od, odtehdób, kar, od tega kar; — früh, otd daví.
- Seitdem, *ad.* kar, od teh dób, od tih mál, od tega časa; od kad; od onda.
- Seite, *f.* strana, strán, kraj, plát; (des Körpers) hók; die rechte — eines Zeuges, lice; die linke — eines Zeuges, rób; Scherz bei —, bez šale; bei —, auf die —, na strán, vstrán, s poti; von der — zuschauen, za strane gledati; — *n, u.* pobóeni.
- Seitenblick, *m.* pogléd po strani.
- Seitenbreit, *n.* skrajnjáca, stranica.
- Seitenfach, *n.* predaljček.
- Seitenfenster, *n.* stransko okno.
- Seitengebäude, *n.* pristava.
- Seitengewehr, *n.* sablja; meč.
- Seitensprung, *m.* skók na strán.
- Seitenstechen, *n.* bodláji, bodje.
- Seitenstoß, *m.* vdár pod hók.
- Seitenweg, *m.* stranski pót, stranpotica.
- Seitenwind, *m.* vèter za strane.
- Seither, *f.* Seitdem.
- Seitwärts, *ad.* na strán, v strán; za strane, na strani.
- Selber, *pr.* sám. [isti, tisti.
- Selbiger, *e, es, pr.* oni, onaj.
- Selbst, *pr.* sám; isti; von —, samodsebe.
- Selbstbesleckung, *f.* oskrúnba samega sebe.
- Selbstbetrug, *f.* Selbsttäuschung.
- Selbsteigen, *a.* svoj vlastni, vlastni. vlastit svoj, samolásten.
- Selbsterhaltung, *f.* branje samega sebe. [nega sebe.
- Selbsterkenntniß, *f.* spoznanje samega sebe.
- Selbsterniedrigung, *f.* ponižanje samega sebe.
- Selbstgefällig, *a.* samoljuben; — *heit, f.* samoljubje.
- Selbstgefühl, *n.* samočútje.
- Selbstgeschuß, *n.* samostrel.
- Selbstgespräch, *n.* sámogovór, govór seboj samim.
- Selbstgewalt, *f.* samosilje.
- Selbstheit, *f.* svojóst, svojščina.
- Selbstherrscher, *m.* samovladár; — *in, f.* samovladarica.
- Selbsthilfe, *f.* pomoč sebi samemu.
- Selbstlaut, — *er, m.* glasnik, glasnica, samoglasnik, samoglasnica, samoglasaka.
- Selbstliebe, *f.* samoljubje.
- Selbstlob, *n.* vlastna ob. samovlastna hvala, samohvála.
- Selbstmord, *m.* samomór, samovmórstvo. [movmórtvec.
- Selbstmörder, *m.* samomór, samostpeiniger, *m.* mučitelj sebe samega, [samega sebe.
- Selbstprüfung, *f.* izpraševanje

- Selbstrache, *f.* samovlastna osveta.
- Selbstständig, *a.* samosvoj, samosvojen, samostalen; — *heit*, *f.* samosvojost, samostalnost.
- Selbstsucht, *f.* samoljubje, samopisnost, samogoltnost.
- Selbstsüchtig, *a.* sebičen, samoljuben, samopisen, samogolten. [mega sebe.
- Selbsttäuschung, *f.* omama samotež, *a.* samotež, samotežen. [samega sebe.
- Selbstverläugnung, *m.* zatajenje
- Selbstverständigung, *n.* samosvoje pokvarenje.
- Selbstvertrauen, *n.* zaupanje v samoga sebe.
- Selbstzufrieden, *a.* samodovoljen, zadovoljen samim seboj.
- Selsten, *v. a.* voditi, sušiti.
- Selig, *a.* blažen, blagosten, srečen; (der himmlischen Glückseligkeit theilhaftig) zveličan; (von Verstorbenen) rajni, rajni, zamerni; — *machen*, spasi, zveličati; — *werden*, zveličan biti; — *sprechen*, za svetega proglasiti; — *heit*, *f.* blaženstvo, blažnost, blagostanje; radost; zveličanje.
- Seligmachend, *a.* zveličaven, spasonosen.
- Seligmacher, *f.* Heiland.
- Seligprechung, *f.* posvečenje.
- Selten, *a.* redek, poradek; neobičen, izreden, malokdajšen; — *ad.* redko, redkoma, malokdaj; — *heit*, *f.* redkost, redka reč, posebnost, neobičnost.
- Seltzam, *a.* čuden, čudnovit, neobičen, neobičajan; — *heit*, *f.* čudnost, neobičnost, čudnovitost. [hovášnica.
- Seminarium, *n.* šeminišče, duševnik.
- Semmel, *f.* žemlja, žemljčka, bulka; — *mehl*, *n.* bela moka.
- Senat, *m.* starešinstvo, večje senát; — *or*, *m.* starešina, starovečnik.
- Senden, *v. a.* poslati, pošiljati; odpraviti, napotiti
- Sendschreiben, *n.* — *brief*, *m.* poslanica, pismo.
- Seneßbaum, *m.* sena.
- Sens, *m.* gorušica, gorčica; — *s*, *a.* gorušični; — *büchse*, *f.* gorušičnica.
- Sensle, *f.* nosilo, nosilnica.
- Senge, *f.* žig, požig, ožeg.
- Sengen, *v. a.* smoditi, paliti, žgati; posmoditi, popaliti, požgati; — *und brennen*, posmójati, popaljati, požigati.
- Senior, *m.* starešina, starosta.
- Sensblei, *n.* Sentele, *m.* vtonilo, kalamir; olóvnica.
- Sensen, *v. a.* pogrénziti, potoniti, vtopiti, spustiti; Rehen —, grebati, grebeničiti, pograbeničiti, grobati, povalliti; sich — *v. r.* pogrězovati se.
- Sensler, *m.* grebenica.
- Sensgrube, *f.* podležina.
- Sensrecht, *a.* navpičen, kalamiran; — *ad* navpik.
- Senne, *f.* Senje.
- Senne, Senner *m.* pastir, stannár; — *in*, *f.* pastarica.
- Sense, *f.* kosa, — *n*, *a.* kosni.
- Sensenhieb, *m.* kosár.
- Sensenstiel, *m.* kosišče, ratišče.

Sentenz, *f.* senténcija; otvèt,
 odlóček; izrek, poslovica.
 Sentimental, *a.* sentimentáln,
 mehkočúten.
 September, *m.* septémber, kí-
 movec; (ilír.) ruján; (čech.)
 zari; (póln.) vresen.
 Seraph, — in, *m.* seraf.
 Serviette, *f.* pertič.
 Servitútsrechte, *pl.* servitútne ob-
 služne pravice.
 Sessel, *m.* stol, stolica.
 Sesshaft, *f.* Anšáfig [stavba.
 Seßart, *f.* načín stavljenja.
 Seßen, *v. a.* staviti, postaviti,
 postavljati, djati, položiti;
 (ein Kind wohin —) posaditi,
 posájati; fest —, odlóčiti,
 odréditi; den Fall —, postá-
 viti, za priměr vzeti; (Bäume)
 vsaditi, zasaditi; vsajati;
 ein Ziel —, konec storiti, do-
 končati; etwas in den Kopf —,
 v glavo si zabiti; etwas aus
 den Augen —, kaj zanemárati.
 v nemar pustiti; etwas in Geld
 —, prodáti; in Furcht, Schre-
 cken —, prestrašiti, preplá-
 šiti; in Verlegenheit —, zmo-
 titi; sein Vertrauen auf einen
 —, záupati na kogar; Schrift
 —, slagati písména; eine
 Fenne —, nasaditi kokoš; (den
 Degen an die Brust —) nastá-
 viti; etwas aus einander —,
 razlágati, razlóziti; — *v. n.*
 skočiti; preskočiti (kar); über
 den Fluss —, prepeljáti se čez
 réko; — *v. i.* es seßt, je,
 imá; sich —, *v. r.* sestí, vse-
 sti se, posaditi se; (von trüb-
 ben Flüssigkeiten) vvesti se; (ab-

nehmen) padati; sich häuslich
 irgendwo —, naséliti se, na-
 stániti se; sich zu Pferde —,
 konja zasésti; sich wider etwas
 —, vpréti se, zoperstáviti se,
 vpirati se; sich in Gefahr —,
 v nevárnost se podáti; sich
 mit den Gläubigern —, pogo-
 diti se; sich in Marsch —, se
 na pót podáti; (von der Ar-
 mee) razpostáviti se.

Seßer, *m.* slagár.

Seßkasten, *m.* slagárski ormár,
 písmenják.

Seßkunst, *f.* slaganje; slagár-
 stvo.

Seßling, *m.* mladika; sadika,
 sadež.

Seßrebe, *f.* rozgva.

Seuche, *f.* kuga, kužna bolé-
 zen; kužnoba, kužnóta.

Seufzen, *v. n.* vzdihati, vzdi-
 hávati, vzdihniti, stenjati.

Seufzer, *m.* vzdihlejš, zdhlejš,
 vzdih, izdah.

Sich, *pr.* sebe, se; sebi, si.

Sichel, *f.* serp, serpica; — fóz-
 mig, *a.* serpast; — schmieb,
m. serpár

Sicher, *a.* varen, ségúren, za-
 věten; (gewiß) gotov, istinit;
 (zuverlässig) zvest, věren;
 — heit, *f.* varnost, ségúr-
 nost; istinitost; věrnost;
 — lich, *ad.* gotóvo, zvesto.

Sichern, *v. a.* varovati, obva-
 rovati, ohrániti; zavárвати,
 oségúriti, vjstiti.

Sicht, *f.* vid.

Sichtbar, Sichtlich, *a.* vidíven,
 viditel, vidljiv, zreteln; fig.
 očevíden, vidoma, očiten;

- fejt, *f.* vidivnost, viditelnost; *fig.* očevídnost.
- Sichten, *v. a.* síjati, presijati; rešetati, prorošetati.
- Sie, *pr.* ona; one; oni; (alš Anrede) ví; — *f.* samica, oná.
- Sieb, *n.* sito; rešetó; — *en, v. a.* síjati, presijati; rešetati.
- Sieben, *num.* sedem; — *f.* sedma, sedminka.
- Siebeneftig, *a.* sedmerokóten.
- Siebenerlei, *a.* sedméři.
- Siebenfach, *a.* sedmérnat.
- Siebenfältig, *a.* sedméřni.
- Siebengeftirn, *n.* góstosévcí.
- Siebenhundert, *num.* sedem stó; sedem stotín; — *fte, a.* sedem stotní. [dem lét star.
- Siebenjährig, *a.* sedemlěten, sedemkrat, sedem barti, sedem putih.
- Siebenfchláfer, *m.* pospánc.
- Siebentausend, *num.* sedem tisíc, sedem tavžent.
- Siebente, *a.* sedmi; — *l, n.* sedmína, sedminka, sedmi děl; — *nš, ad.* sedmič, sedmo.
- Siebenthalb, *ad.* pol sedem, šest in pol.
- Siebmacher, *m.* sitár; rešetár.
- Siebzehn, *num.* sedemnajst, sedemnest; — *hundert, num.* sedemnajst stó; — *tausend, num.* sedemnajst tisíc; — *te, a.* sedemnajsti.
- Siebzig, *a.* sedemdesét, sedemréd; — *fte, a.* sedemdeséti.
- Siech, *a.* boléhav, bolězlživ; bolěsten; — *bett, n.* bolníška postelj; dolga bolězen.
- Siechen, *v. n.* bolěhati, bolehovati, beteževati; sušiti se.
- Siechhaus, *n.* bolníšnica, špital.
- Siechheit, *f.* boléhavost, bolězljivost. [lěstnik, betežnik.
- Siechling, *m.* bolěhavec, bobien, *v. n.* kipéti, vrěti, kuhati; — *v. a.* kuhati, variti; — *đ, bheiß, a.* vrěl, vróč.
- Siedepunkt, *m.* vrelec, vrelín.
- Sieg, *m.* zmaga, premága, poběda, dobítje; den — davon tragen, obvládati, premágati.
- Siegel, *n.* pečát; pečátník; — *z, a.* pečátni.
- Siegellač, *n.* pečátni vosek.
- Siegeln, *v. a.* pečátiti, zapečátiti.
- Siegelring, *m.* — *stüffel, n.* pečátník, pečatnják, pečátni perstan.
- Siegelstecher, *m.* pečátar.
- Siegelwachs, *f.* Siegellač.
- Siegen, *v. a.* zmagati, premágati, dobíti, poběditi, obvládati, nadvládati, predobíti, posiliti; — *đ, a.* zmagáven, zmagónosen.
- Sieger, *m.* zmagávec, dobítník, pobědník; — *in, f.* dobítnica.
- Sieges-, *a.* pobědni, dobítni.
- Siegesgeschrei, *n.* premagávnicá.
- Siegreich, *a.* zmagónosen, slavodobiten. [na pa! evo!
- Siehe, Siehe da! *i.* glěj; lěj!
- Siefern, *v. n.* kapati, cankatu.
- Signal, *n.* znamnje, znamenje, znák.
- Signatur, *f.* signatúra; podpís.
- Signiren, *f.* Unterzeichnen.
- Silber, *n.* srebro; (Silbergeschirr) sreberrnina; — *z, a.* sreberrni.
- Silberarbeiter, *m.* srebár.

Čitberartig, *a.* srebernat, srebrast.
 Čitberbergwerk, *n.* sreberna ruda.
 Čitberfarben, *a.* srebern, sreberne barve [srebernina].
 Čitbergeb, *n.* sreberni dnarji.
 Čitbergehalt, *m.* vrédnost srebra.
 Čitberhaltig, *a.* srebrovit, srebernat.
 Čitberling, *m.* srebernik.
 Čitbermünze, *f.* sreberni penez; srebro, srebernica.
 Čitbern, *a.* srebern, srebrén; — *v. a.* srebriti.
 Čitberquell, *m.* sreberni vrélec.
 Čitberton, *m.* čist od. jasen glás.
 Čitberweiß, *a.* běl ko srebro.
 Čitberzeug, *n.* srebrovína, srebernina.
 Čimpel, *a.* prost, pripróst.
 Čimš, *m.* polica.
 Čingbar, *a.* pěven, pěváteln, za pěje.
 Činger, *v. n.* pěti. pěvati, popěvati; — *n.* pěje.
 Čingenspiel, *n.* igra s pětjem, spēvígra.
 Čingestimme, *f.* glás.
 Čingestück, *n.* pěsem, popěvka.
 Čingrün, *n.* zimozelen.
 Čingvogel, *m.* ptica pěvka od. pěvalica. [nbroj].
 Čingular, *m.* jednobrójnik, jedi.
 Čingweise, *f.* napěv, víža.
 Činte, *f.* podléžina.
 Činken, *v. n.* pasti, padati, vpasti, vpadati, pogrezováti se; (im Wasser) topiti se, vtopiti se, vtopljati se, potoniti, vtoniti; (in Verfall kommen) prepádati; den Muth — lassen, serce zgubiti; biř in

die — de Nacht, do černe noči; in Ohnmacht —, omedléti.
 Činn, *m.* čút, čutek, počútek, čútjenstvo; (Verstand) úm, razúm, smisel, pamet; (einer Rede) poměn, zmisel; (Gesinnung) misel, mnenje, volja, naměra; bon — en kommen, ob pamet priti, ohnoréti; bei — en sein, pri sebi býti, pri pameti býti; dař fällt in die — e, v oči pada; es sich aus dem Sinne schlagen, izbíti si iz glave; er hatte im —, on je bil naměnen.
 Činnbild, *n.* kip, podobřina, podobá, simból.
 Činnen, *v. n.* misliti, misljati.
 Činngebicht, *n.* nadpis.
 Činnlich, *a.* čuten, počúten; (nicht geistig) tělésen; — keit, *f.* čútnost; tělésnost.
 Činnlos, *a.* bezčúten; fig. nerazúmen, glúp.
 Činnlosigkeit, *f.* bezčútnost; fig. nerazúmnost. [domiseln].
 Činnreich, *a.* umen, pameten;
 Činnspruch, *m.* izreka; reč, poslovica. [ravnoznačen].
 Činnverwandt, *a.* jednoznačen.
 Čippshaft, *f.* žlahta, rodbina.
 Čistem, *n.* sostáv, sostáva.
 Čitte, *f.* navada, vada, nráv, obíčáj, naráv. [zakon].
 Čittengesetz, *n.* morální, nravní
 Čittengehre, *f.* morál, čudorédnost; nravstvo; (in der Zabel) návk; — r, moralíst, čudorédnik.
 Čittenlos, *a.* opak, razújzdan.
 Čittlich, *a.* čudoréden, věsten,

- naráven; lándlich —, narávstveno; — keit, *f.* čudorédnost, véstnost, narávnost.
- Sittsam, *a.* naráven, krotek, tíh; — keit, *f.* krotkóst, tíhóst.
- Siß, *m.* sedež, sedálo, sedališče; kraj, město; (Wohnplatz) stolica, prebivališče, stán.
- Sitzen, *v. n.* sedéti; (wohnen) prebivati, stanováti; (residieren) stolováti; ein Mädchen — lassen, děklico zapustíti; gut — (von Kleidern) dobro stati; — bleiben, neudáti se; obsedeti; müßig —, posédati; Weich —, izpovédati; zu Gericht —, soditi; (von Kindern) čičati; eine Weile — bleiben, posedéti; — d, *a.* sedéć; — d, *ad.* sedé.
- Sißfleisch, *n.* er hat kein —, ne sedí rad.
- Sißgeld, *n.* tamničarina.
- Sißung, *f.* seja, sednica; sedénje.
- Starnigel, *n.* zavitek.
- Stellet, *n.* hrodje, kostnjáča.
- Stizze, *f.* čertica, načertek, osnútek. [osnúti, osnováti.
- Stizzen, *v. a.* čertati, načertati.
- So, *pr.* ki, kteri, koji; — *ad.* tako, tak, ováko; — *ein,* tak, takšen, takov; — *c.* ako; tako, oder wird nicht ausgebrücht.
- Sobad, *c.* ko, kakor hitro.
- So daß, *c.* tako da.
- Socke, *f.* žok.
- Sob, *m.* — brennen, *n.* zgaga; ich habe —, zgaga me dere.
- Sodomit, *m.* sodomljan.
- So eben, *ad.* ravno, kar, ravno kar, ravno zdaj, upravsada.
- Sofa, *n.* sofa, pletenica.
- Sofern, *ad.* če. [bödra.
- Soff, *m.* pijánost; čmiga, čo-
- Sogar, *ad.* clo, tudi, dapače.
- Sogleich, *ad.* zdajci, nevtégama, precěj, pri tej pričí.
- Sohle, *f.* podplat; (am Fuße) podplat, hodilo; (Salzwasser) slanica; (bei Zimmerleuten) podsěk.
- Sohn, *m.* sín, an — es Statt annehmen, vsinóviti kogar.
- Söhnen, *n.* sinek, sinček, sinko.
- Sohnesohn, *m.* sinovec; — tochter, *f.* sinovka; — weib, *n.* sináha. [klér.
- So lange, *c.* dok, dokler, dochter, *e,* es, *pr.* tak, takov, takšen; ovák; — gestalt, *ad.* na taj način; — lei, *a.* takšen, takov, ovákov.
- Sold, *m.* plača, plačilo, mezda.
- Soldat, *m.* vojšák, vojník, zolnir, soldát, voják; — *en,* *a.* vojšáki, vojniški. [jakulja.
- Soldatenhure, *f.* soldatúša, vo-
- Soldatisch, *a.* vojšáki, vojniški, soldátski. [jástvo, soldástvo.
- Soldatenwesen, *n.* vojništvo, vo-
- Söldner, *m.* najémnik, najétnik.
- Sollen, *v. n.* morati, moreti; (schuldig sein) dolžen biti, dolgováti; er soll todt sein, pravijo, da je zamér!; du sollst nicht tödten, ne vbíjaj; man sollte glauben, misli bi kdo; was soll mir das Geld? kaj je mi z dnarjem storiti? er soll

- gehen, naj gré; sollte es mög-
lich sein, alj je mogóče; was
soll ich nun? kaj hočem zdaj
storiti? er sollte kommen, imel
bi priti.
- Solo, *n.* samospév.
- Somit, *ad.* torej; tim.
- Sommer, *m.* polétje, lèto; im
—, po lèti; —, *a.* polétni,
lètni.
- Sommerfleck, *m.* — sprosse, *f.*
pega; — ig, *a.* pegast, pegav.
- Sommerfrucht, *f.* jarina, jarica,
jaro žito.
- Sommergerste, *f.* jari ječmen.
- Sommergetreide, *f.* Sommerfrucht.
- Sommerhaft, — lich, *a.* lèten,
polèten.
- Sommerhorn, *n.* jara rež.
- Sommern, *v. n.* es sommert,
lèto se približuje.
- Sommerfaat, *f.* jár, jara sètvina.
- Sommerweizen, *m.* jara pšenica.
- Sommerwende, *f.* krés, naj dalji
dán; lètna suncostája.
- Sonach, *f.* Folglich.
- Sonder, *prp.* bez, brez.
- Sonderbar, *a.* čuden, čudovit;
neobičen; — keit, *f.* čudnost,
čudovitost.
- Sonderlich, *a.* sosében, posében,
osobit, zlasten; — *ad.* so-
sébno, osobito, zlasti.
- Sonderling, *m.* poséhnež, sa-
mosvojec, čuden élovék.
- Sondern, *v. a.* ločiti, odlóčiti,
razlóčiti, odbrati, odbirati,
razdéliti. Inego, več.
- Sondern, *ad.* ampak, temóč.
- Sonders, *ad.* sammt und —, vsi
kmalo, vsi skup; vsi kolikor
jih je.
- Sonnabend, *m.* sobóta, sabóta.
- Sonne, *f.* sonce, solnce, suace;
in die — na sonce; in der —
na soncu.
- Sonnen, *v. a.* sončati, na sonce
postaviti; sich —, *v. r.* greti
se na soncu, sončiti se, son-
čati se; —, *a.* sončni.
- Sonnenaufgang, *m.* vzhód, iztok,
izhód, zrenik (sonca).
- Sonnenblume, *f.* sončnica, po-
sončnica.
- Sonnenbrand, *m.* žár, pripéka.
- Sonnenchkel, *m.* soncodoba.
- Sonnenferne, *f.* odsónčje.
- Sonnenfinsterniß, *f.* merkjenje
od. poméřina sonca.
- Sonnenfleck, *m.* pega.
- Sonnenklar, *a.* očevíden, očiten,
svétel kot sonce.
- Sonnenkreis, *m.* obsónčje.
- Sonnenlicht, *n.* sonce, sončna
svétlôba.
- Sonnenregen, *m.* sonce in dež.
- Sonnenschirm, *m.* sončnik, sèn-
čilo.
- Sonnenstich, *m.* vnetje možgánov.
- Sonnenstillstand, *m.* soncostája.
- Sonnenstrahl, *m.* žark, trák
(sončni). [zahód sonca.
- Sonnenuntergang, *m.* zapád od.
- Sonnenwende, *f.* krés
- Sonnenzirkel, *m.* sončni kolobár.
- Sonnet, *n.* sonét, znélka.
- Sonnicht, *a.* sončen, obsján od
sonca.
- Sonntag, *m.* nedélja.
- Sonntägig, — täglich, Sonntagé-
a. nedélni. [prazna oblèka.
- Sonntagéskleid, *n.* nedélna od.
- Sonntagésstaat, *m.* prazne obla-
čila.

Const, *ad.* sicer, scér, ináče, drugači; (two nicht) ako ne; (ehedem) nekďaj, nęďďaj; (übrigens) v ostálim, mimo tega; — *ig, a.* ostáli, drugi.
 Sophist, *m.* sofist.
 Sorge, *f.* skerb, briga; nemír; ďafür hat er keine —, za to mu ní mář, za tó ne skerbí.
 Sorgen, *v. n.* skerbéti, skerbéti se, skerb iméti, mar komur bití; bati se. [bezbrížen.
 Sorgenfrei, — loš, *a.* bezskerven.
 Sorgenvoll, *a.* skerbljív, brízljív, skerven. [nost.
 Sorgfalt, *f.* skerb, briga, skerb-
 Sorgfáltig, Sorglích, *a.* skerven, brížen, skerbljív.
 Sorglos, *a.* bezskerven, nemáren; — igfeit, *f.* bezskérbnost, nemárnost.
 Sorgsam, *f.* Sorgfáltig.
 Sorte, *f.* musa, versta, sorta.
 Sortiren, *v. a.* prebráti; odbráti; izbráti. [toljko.
 So sehr, *ad.* tako, tako jako.
 Souflet, *m.* šeptávec.
 Souverainität, *f.* višja oblást.
 Soviel, *ad.* toljko, toliko; tako.
 Sowohl — als, *c.* koljko — toljko; i — i; in.
 Spagat, *m.* motóz, špagát.
 Spáhen, *v. n.* prežati, paziti; lukati; ogleďováti, razgleďováti.
 Spáher, *m.* ogleďuh.
 Spalier, *n.* špalir; réď.
 Spalt, *m.* póc, poka, poklina, reža, špranja, vcép; (— einer Feder) precěp; (die halbe Seite des Buches) polovica, polovina.
 Spalten, *v. a.* cěpiti, razcěpiti,

večpiti, kalati, razkláti, razpláti; sích — *v. r.* rozpócěti, rozpócěti se, rozpókni, regni; cěpiti se.
 Spaltig, *a.* rozpókán, razcěpljen. razkálán.
 Spaltung, *f.* cěpljenje, kalanje; razďór, razpartíja, ločítva; neslógá, neskláďnost, razcěpljenost.
 Spalze, *f.* pleva, mekina.
 Span, *m.* trěska; ivér.
 Spánen, *v. a.* dojtí; podojiti.
 Spanferkel, *n.* prasě, oďojčě.
 Spange, *f.* kopěa, sponka; (Arm —) narókvica.
 Spángler, *m.* klepár,
 Spangrün, *n.* zeléni volk.
 Spanisch, *a.* (seltsam) čuden; — es Rohr, terskovec; — e Wand, zaslonilo.
 Spannader, *f.* žila.
 Spanne, *f.* pėď, pedenj, pedanj.
 Spannen, *v. n.* auf etwas —, paziti na kar; — *v. a.* natěgniti, napěti, napějati, natézati; Pferde —, vpreči, vpregati; (von Schuhen) tíšćati; den Wagen —, zavřěti kolo.
 Spannkette, *f.* zavora, zapanjáča.
 Spannraft, *f.* elastičnost, razpenljívnost. lganje; řig. nemír.
 Spannung, *f.* natézanje; vpre-
 Sparbüchse, *f.* hranilnica.
 Spaten, *n.* šparati, hranováti, řtediti, čúvati; kein Geld —, za dnarje ne marati.
 Sparer, *m.* šparovec.
 Spargel, *m.* bilúš, šparga.
 Spärtlich, Spár, *a.* pičel; skóp.
 Spatpfennig, *m.* plěsnjeve petúce.

- Sparten, *m.* šperovec, lemez.
 Sparsam, *a.* varčen, varičen,
 štedljiv; — feit, *f.* varčnost,
 štedljivost.
 Spasß, *m.* šala, pošalica; —
 treiben, šaliti se; — en, *v. n.*
 šaliti se, šale zbijati.
 Spasßhaft, *a.* šaljiv, šalen, smē-
 šen, smēšljiv, zabáven; — ig-
 feit, *f.* šaljivost, smēšljivost.
 Spasßmacher, — vogel, *m.* ša-
 lec, šaljivec, smēšnik, vesel-
 ják, burkez.
 Spät, *a.* pozen, pozden; — *ad.*
 pozno, pozdi.
 Spatel, *m.* pralica, lopatica.
 Spaten, *m.* lopáta; motika, ko-
 pálo.
 Spätjahr, *n.* jesén.
 Spätling, *m.* pozdnič.
 Spätstens, *ad.* najdalje.
 Spasß, *f.* Sperlíng.
 Spazieren, *v. n.* sprehájati se,
 prehájati se, sprehoditi se,
 šetati, šetati se, prošetati se.
 Spaziergang, *m.* sprehód, pre-
 hód, spreháj, šetnja, prošét.
 Spaziergänger, *m.* sprehájavec,
 šetávec.
 Spazierritt, *m.* spreháj na konju.
 Spazierstock, *m.* palica.
 Speßt, *m.* detalj, žolna.
 Speck, *m.* slanina, boh; salo;
 (gehacker —) záséka.
 Speckbauch, *m.* terbuh.
 Speckfett, *a.* tolst, predebél.
 Speckhändler, *m.* slaninar.
 Speckig, *a.* debél, tolst; masten.
 Speckmauß, *f.* netopir, šišmiš.
 Speckschwarte, *f.* koža slanéna.
 Spectakel, *n.* prikázen; šunder,
 šment.
 Speculiren, *v. a.* premišljeváti,
 razmísljeváti, spekulirati.
 Spebiren, *v. a.* odprávi, od-
 právljati, poslati, odpošíljati.
 Spebiteur, *m.* odprávník.
 Spebition, *f.* odpráva, odprá-
 vljanje. [m. kopjenik.
 Speer, *m.* kopje, sulica; — reiter,
 Speiche, *f.* perčka, špica.
 Speichel, *m.* slina.
 Speicheldrüse, *f.* slinjívka. Itina.
 Speichelfluß, *m.* slinatók, pljuvó-
 Speichellecher, *m.* fig. lizín, pri-
 lizevávec, lisica.
 Speicheln, *v. n.* sliniti se, sline
 cediti; (den Speichel auswet-
 fen) pljuniti, pljuvati.
 Speicher, *m.* žitnica, hambar,
 obilnica. [váti, broháti.
 Speien, *v. a. u. n.* hljuti, hlju-
 Speiter, *m.* špila, špica, prečka;
 — *n, v. a.* špilati, s špicami
 raztégniti. [jéstivo, živež.
 Speise, *f.* hrana, jedilo, jéstvina.
 Speisehaus, *n.* gostivnica.
 Speisekammer, *f.* jedilnica.
 Speisemeister, *m.* hranar, sta-
 rešina.
 Speisen, *v. a.* hraniti, živiti,
 kermíti, sítiti; — *v. n.* jésti;
 zu Mittag —, obédvati, ju-
 žinati; zu Abend —, večér-
 jati; (beim Speisen sein) biti
 pri jédi.
 Speiseröhre, *f.* jěšník, požirálo.
 Speisesaal, *m.* jedilnica.
 Speisegränē, *m.* omár za jěst-
 vine.
 Speisewirth, *m.* kerémár, ostír.
 Spelze, *f.* mekina, strok.
 Spende, *f.* dář, darilo, poda-
 rilo; milošna, milostinja.

Spenden, *v. a.* dati, darovati, podariti, podělití. [niti.
 Spendiren, *v. a.* darovati, poklo-
 Sperrber, *m.* kragulj; — baum, *m.* oskorúša; — kraut, *n.* kervónica.
 Spertling, *m.* vrabelj, vrabec.
 Sperr, *a.* pičel.
 Sperre, *f.* zatvòr; zavrětje; (ein Werkzeug) zapòr, zadel, zapěrnica; (am Rade) zavor, zavora.
 Sperreifen, *n.* narba.
 Sperren, *v. a.* rozpěti, rozpénjati, raztėgniti; (die Thore) zaprěti, zatvòriti; (den Fluß) zagradiiti, zajeziti; (den Wagen) zavrěti; (durch ein Hinderniß hemmen) vstaviti; sich —, vprěti se, vpirati se; einem den Weg —, zaskočiti od. zaprěti pót.
 Sperrholz, *n.* zatika.
 Sperrig, *a.* širok.
 Sperrfette, *f.* zavor, zavora, zavórnic, zapenjača.
 Sperrleiste, *f.* prečka, prevórnic.
 Sperrmaul, *n.* zijálo. [cika.
 Sperrnadel, *f.* igla, iglica, bu-
 Sperrriegel, *m.* zapòr, zapáh; pregel [na široko.
 Sperrweit, *ad.* širom, široma.
 Spesen, *pl.* troški, zatroški.
 Spetzerei, *f.* korěnje, dišěcina.
 Spähre, *f.* króg, kolo, sfera.
 Spähriß, *a.* sferičen; okrógel, krogel, obel.
 Spicken, *v. a.* špikati, našpikati, slaniti; den Beutel —, mošjno napólniti.
 Spicknadel, *f.* špikálka, špikávnica.

Spiegel, *m.* ogledálo, sercálo, serkálo. [f. rokonáštvo.
 Spiegelfechter, *m.* rokonáč; — ei,
 Spiegelglatt, *a.* pregládek, gládek kot ogledálo. [dálar.
 Spiegelhändler, *m.* serkálar, ogle-
 Spiegelhell, *a.* prejásen, prevé-
 Spiegeln, *v. n.* světiti se, bliskati se, blíšěti; sich — *v. r.* gledati se, ogledovati se, viditi se; an Jemanden sich —, si kogar za priměr vzeti; uglédati se na čem.
 Spiel, *n.* igra; ein — machen, poigrati; mit Klingendem —, z muziko od. godbo; sein Le-
 ben steht auf dem —, za glavo mu gré.
 Spielart, *f.* naćin igre; (von Thieren) sorta, različnost.
 Spielbruder, — camerad, *m.* soigrávec, igrač.
 Spielen, *v. a. u. n.* igrati; Karten —, kartati, v karte igrati; mit Würfeln —, ko-
 brati, v kobre igrati; in das Grünliche —, prelívati se v zeléno; (von Diamanten) igrati, lesketáti, titrati; — *n.* igránje; igra.
 Spieler, *m.* igrávec, igralec, igrač; — ei, *f.* igra, igra-
 čija, igrača; — in, *f.* igra-
 lica, igraćica, igrávcinja.
 Spielgeld, *n.* denárji za igrati.
 Spielgesell, *m.* igrač, soigrávec.
 Spielkarte, *f.* karta, kvarta (za igrati).
 Spielmann, *m.* godec.
 Spielplatz, *m.* igrališče.
 Spielraum, *m.* prostor, polje.

- Spielsache, *f.* igrača, čačlarija.
 Spieß, *m.* kopje, sulica, pika.
 Spießbürger, *m.* městjanin, pri-
 prošti měščán.
 Spießen, *v. a.* nabósti, nabadati,
 nataknúti, prebósti; (atš
 Strafe) na kol nataknúti.
 Spießgefell, *m.* pajdaš, drúg,
 družban.
 Spießglas, *n.* — glanz, *m.* ličilo.
 Spießhirsch, *m.* jelénce.
 Spießig, *a.* ojster.
 Spießruthe, — gerte, *f.* šiba,
 prót; — n laufen, s šibami
 tepen bití.
 Spille, *f.* vreteno.
 Spinat, *m.* špinát, špináča.
 Spindel, *f.* vreteno, vitlo, vi-
 tel; Keim—, limanec; —baum,
m. vretenica, vreteno.
 Spinne, *f.* pajk, pajek, pauk.
 Spinnen, *v. a.* presti; sukati.
 Spinnengebe, *n.* pavučina, pa-
 ječina.
 Spinner, *m.* predívec, prejec;
 — in, *f.* predíca, predílja,
 prelja.
 Spinnerei, *f.* preja, predívo;
 (Spinnanstalt) predívnicá.
 Spinnhaus, *n.* predívnicá, pre-
 dílnica, predílíšče.
 Spinnrad, *n.* kolóvrat.
 Spinnrocken, *m.* preslica, ko-
 želj; (Wocken) kodélja.
 Spinnwirbel, *m.* vreténce, žmek.
 Spion, *m.* ogleduh, vhada,
 vhodnik; — iren, *v. n.* ogle-
 dováti, spregledováti.
 Spiritus, *m.* žganjica; vino-
 cvět, vinski cvět; dúh.
 Spital, *n.* bolnišnica, bolnica.
 Spiß, *f.* Spißig.
- Spiß, *m.* óst, ostno; (Hundsart)
 špic, kuže, ščene.
 Spißbube, *m.* nemarnež, goljuf;
 lupež; — rei, *f.* goljufija,
 lupežčina.
 Spißbübin, *f.* goljufica, lupežica,
 Spißbüßich, *a.* goljufen, lupežen.
 Spiße, *f.* óst, ostno, ert, oj-
 strina, špic; (eines Dacheß)
 sleme; (eines Berges, Baumes)
 verh, verholj, verhúneć;
 (des Heeres) čelo; (am Getreide)
 os, osina; die — n, *pl.* krajci;
 — biethen, vprěti se, vpirati
 se, protiviti se.
 Spißen, *v. a.* ojstriti, špicáti;
 den Mund —, brusiti jezik;
 die Ohren —, nastávljati ušesa.
 Spißenhändler, *m.* krajčár; — in,
f. krajčarica.
 Spißfindig, *a.* šegav, zvižáčen;
 domišljiv; — keit, *f.* šegá-
 vost, domišljivost.
 Spißhacke, — haue, *f.* pika;
 kljúnjáča.
 Spißig, *a.* ojster, špicast, šil-
 jat; fig. bodéc, bodljiv.
 Spißkopf, *m.* šiloglavec.
 Spißmauß, *f.* šišmíš.
 Spißname, *f.* gerdo imé.
 Spißnase, *f.* špicast nós, klju-
 kanós.
 Spißwinkelig, *a.* ojstrokóten.
 Spißzahn, *m.* ojstri od. střednji
 zób. | *v. n.* cěpiti se.
 Spleiße, *f.* treska, ivér; — n,
 Splint, *m.* bělo, bělina; trėska.
 Splitter, *m.* oskálek, ivér, ter-
 šica, trėska, planjica, bil;
 — n, *v. n.* cěpiti se, kalati
 se; — *v. a.* cěpiti, razcě-
 piti, razcěpljati, kalati; —

- nackend, — našt, *a.* gol in nág.
- Sporer, *m.* ostrógar.
- Sporn, *m.* ostróga; fig. nagón, spodbód, spodbádek; dem pferde den — geben, konja spodbósti.
- Spornen, *v. a.* podbósti, spodbósti, spodbádati; fig. podbuditi, spodbádati, gnati.
- Spornstreichs, *ad.* skokoma, v skók, v dir.
- Sporträger, *m.* ostrugaš.
- Sporteln, *pl.* podárki, daróvi, akcencie.
- Spott, *m.* srám, sramóta, zasrámba, prikor, porúga, zasméh, pogérda, špot; seinen — mit einem treiben, zasméhováti kogar.
- Spöttelei, *f.* poruga, zasrámba, zasméh, posméh.
- Spötteln, *v. n.* rugati se ob posméhováti se komur; gerdti, zasramováti ob. zasméhováti kogar.
- Spotten, *v. a.* rugati se, nagájati, posméhovati se (komur); zasramováti, oponášati, gerdti, oprávljati, psovati kogar.
- Spötter, *m.* zasramovávec, zasméhovávec, nagajivec; — in, *f.* zasramováka, zasméhulja; — ei, *f.* Spöttelei.
- Spottgedicht, *n.* zabavlja.
- Spottgeld, *n.* necéna; um ein — hergeben, pod nič dati.
- Spöttlich, *a.* rugljiv, porugljiv, zasramljiv, posmehljiv, zasmehljiv, porugátni, špotljiv.
- Spöttler, *m.* špotljivec, zasramljivec.
- Spottweise, *ad.* posmehljivo, sméhoma, za porúgo.
- Spottwohlfeil, *a.* predober kúp, spod nič.   *ly* jeziku.
- Sprachähnlichkeit, *f.* spodobnost
- Sprache, *f.* (eines Volkes) jezik; (Rede, Art des Sprechens) beséda, govor, réč; glás; nur heraus mit der —, le reci, le samo govóri.   *ly*zika.
- Spracheigenheit, *f.* vlastitost je-
- Sprachfehler, *m.* jezikoslóvna pogréska.
- Sprachgelehrte, — forscher, *m.* jezikoslóvec, slovníčár.
- Sprachkenntniß, *f.* znanje jezikoslóvno, jezikoznántstvo.
- Sprachkunde, *f.* jezikoslóvje, filologija.
- Sprachkundig, *a.* jezikoznán.
- Sprachlehre, *f.* slovnica, gramatika; — r, *m.* slovníčár.
- Sprachlos, *a.* něm, mutast.
- Sprachlehrer, *m.* učeník jezika.
- Sprachrichtig, *a.* praviln.
- Sprachrohr, *n.* govórno trobilo.
- Sprachübung, *f.* urenje ob věžbanje v jeziku. Ujanje jezika.
- Sprachverbesserung, *f.* popráv-
- Sprachwerkzeug, *n.* orgán govórni, govorilo. Ibesédilo.
- Sprechart, *f.* način govorénja,
- Sprechen, *v. a.* govoriti, mar-nvati, gučati, beséditi, kram-ljati, reči; laut, leise —, na glás, tiho govoriti, šepetáti; Sie haben gut —, vam je lahko govoriti; gut zu — sein, dobre volje biti; er ist nicht zu —, ne more se ž njim govoriti; Recht —, pravico činiti, véiniti; ein Urtheil —,

- razsóditi; heilig —, posve-
titi; für einen —, moliti za
kogar; zagovárjati kogar;
schlecht von einem —, kogar
ogovárjati od. oprávljati.
- Sprecher, *m.* govornik, govori-
telj, besédnik, beséditelj.
- Spreiže, *f.* podpora; prečka.
- Spreizen, *v. a.* raztégniti; raz-
préti; (Stüßen) podpréti, pod-
pirati, podupréti; sich — *v. r.*
vstavljati se, vpirati se, zo-
perstavljati; (sich brüsten) ko-
šatiti se; veličati se.
- Sprengel, *m.* okoliš, króg,
okróžje; (eines Bischofs) ško-
fija; (eines Pfarrers) fara,
plovanija; — zum Sprengen)
škropilnik.
- Sprengen, *v. a.* (heftig laufen
machen) poditi, derviti; (Thür,
Riegel) razbiti; (besprengen)
kropiti, pokropiti, škropiti,
poškropiti, polivati, zalivati;
razškropiti; — *v. n.* skočiti;
auf den Feind los —, vdariti,
vrisniti, navaliti na sovraž-
nika; einem nach —, kogar
poditi; einen — machen, ko-
gar izgnati.
- Sprengtanne, *f.* škropilnica, kro-
pilnica, škropilnjak.
- Sprengwandel, — wisch, *m.* ško-
pivnik, kropilo.
- Sprentel, *f.* progla.
- Sprenteln, *v. a.* škropiti, po-
škropiti, poškrápljati, na-
škrápljati. [vát.]
- Spreu, *f.* pléva; voll —, plé-
- Sprichwort, *n.* prislovica, po-
slovica, prigovor, prislóvo,
priréčje.
- Sprichwörtlich, *a.* prislovičen,
prislóven.
- Spiegel, *m.* obróč, oblók; — *n.*
v. a. obróče nabiti.
- Spreißen, *f.* Sproßen.
- Springbank, *f.* skoknica.
- Springbrunnen, *m.* vodomét.
- Springen, *v. n.* (erspringen) po-
kniti, počiti, razpókniti se;
(Sprünge machen) skakati,
skakljati; (einen Sprung ma-
chen) skočiti, poskočiti; (ge-
sprungen kommen) priskákati,
priskakljati; (vom Wasser)
puhniti, vdréti, šterkniti; (von
etwas los —) odbiti se; über
die Klinge — lassen, posabljati,
pomoriti; (vom Hengste) ska-
kati, skočiti.
- Springer, *m.* skakavec, skakún;
(im Schachspiel) konj, konjič.
- Springfeder, *f.* pero.
- Springinsfeld, *m.* vètrenjak.
- Sprizbüchse, Spritze, *f.* brizglja,
brizgalo; bzikávnica, kro-
pilnica, polijávnica, bezgál-
ka.
- Sprizen, *v. a.* brizgati, briz-
gljati, bzikati; škropiti, po-
škropiti, polijati.
- Sprizenröhre, *f.* čév od brizglje.
- Spritzer, *m.* šterkótina, odšter-
klej.
- Spröde, *a.* tverd; (leicht bre-
chend) kerhek; fig. vporen,
kljubesten.
- Sprödigkeit, *f.* tverdóst, tver-
dóta; kerhkóst, kerhkóta;
fig. vpornost, kljubést.
- Sprosse, *f.* klin; spreklja, špri-
sla; *f.* Sproßling.
- Sprossen, *v. n.* berstéti, kliti,

- kaliti, rasti, berst ob. kal po-
gánjati; (von Menschen) pro-
izhoditi, rojen biti; er sproßt
aus diesem Geschlechte, on je
té rodovine.
- Spröſting, *m.* klica, mladica,
odráslik, berst, berstika, ocim-
mek, seimek; potomek, za-
rodie.
- Spruch, *m.* izrek, reč, beseda,
prislovica; Richter —, odló-
ka, odlúka, razsódek.
- Sprudeln, *v.* *n.* kipéti, vréti,
vervráti, vrévati.
- Sprühen, *v.* *a.* metáti, sipati,
švigati; iskriti se.
- Sprung, *m.* skók, skakáj; (Riß)
reža, poka, poklina.
- Spuče, *f.* pljunec, slina.
- Spučen, *v.* *n.* pljuvati, pljuniti.
- Spučnapf, *m.* pljuvalnik, plju-
valnica. lñiti, pomíti.
- Spušlen, *v.* *a.* opláhniti, izpláh-
Spüßfaß, *m.* pomílnjak, pomíjak.
- Spußlicht, *n.* pomíje.
- Spuč, *m.* strašilo, stráh; (Lärm)
šunder, hrúp, razbota; —en,
v. *i.* strašiti, nazáj hodíti.
- Spule, *f.* cěv, cěvka, navívni-
ca; —n, *v.* *a.* sukati, motati
nacěv.
- Spulrad, *n.* kolóvrat.
- Spulwurm, *m.* gljista.
- Spülen, *f.* Spüßlen.
- Spund, *m.* veħa, piljka, zatika,
vránj; —boħrer, *m.* vranjak.
- Spünden, *v.* *a.* zabíti, začěpiti,
zapiljkati.
- Spundgeld, *n.* kerčmarina.
- Spundhefen, *pl.* drozje.
- Spur, *f.* slěd, trág, stopa,
(Merkszeichen) znamenje; (eineš
- segelnden Schiffes) pruga, raj-
da; einem auf die — kommen,
zaslěditi kogar.
- Spüren, *v.* *a.* slěditi, iskati,
tražiti; (von Hunden) njušiti,
slěditi, voháti; (wahrnehmen)
čutiti; opáziti.
- Spürhund, *m.* vohón, slěduh.
- Staar, *m.* škorec, skorec; (im
Auge) bělmo bělina; der schwar-
ze —, jasna slěpóta, mrěna.
- Staarlinse, *f.* mrenolěča.
- Staat, *m.* gizda, gizdost, kra-
snost; (ein Reich) deržava.
- Staatengeschichte, *f.* deržavna
dogodivšcina.
- Staatenkunde, *f.* deržavoznán-
stvo, štatistika.
- Staats-, *a.* deržavni.
- Staatsbürger, *m.* deržavljan;
recht, — thum, *n.* deržav-
ljánstvo.
- Staatsflug, *a.* političen, poli-
tiški.
- Staatsflugheit, —kunde, —lehre,
— wissenschaft, *f.* politika,
vlastoslóvje.
- Staatsförper, *m.* deržava.
- Staatsmann, *m.* politikar, der-
žavnik. [deržavno kormilo.
- Staatsruder, *n.* lig. vladanje,
- Staatsverfassung, *f.* ustáva,
konštitúcija.
- Stab, *m.* palica; batina; (Faß-
daube) doga; (beim Regiment)
štáb, štap; über einen den —
brechen, kogar k smerti ob-
sóditi. [palíčkica.
- Stäbchen, *n.* palčica, palíčica,
- Stabeisen, *n.* želězo v palici.
- Stabsoffizier, *m.* štapski oficír.
- Stabsquartier, *n.* štapski kvartír.

- Stabwurz, *f.* božje dřevce.
 Stachel, *m.* želo, žalec; tern, óst, kalbrin, bodec.
 Stachelbeere, *f.* ostróžnica, ostróženca, ternjóllica, agres.
 Stachelig, *a.* ternjev, ternát, ternovit; *fig.* bodljív.
 Stachelkraut, *n.* gladiš, gladež.
 Stacheln, *v. a.* hosti, podbósti, spodbádati. [kotlica.
 Stachelnuß, *f.* vodni oreh,
 Stachelschwein, *n.* morská svinja.
 Stadt, *f.* město, varoš, grád; —, *a.* městni.
 Städter, *m.* městjan, měsčán, městničan; —in, *f.* městjan-ka, měsčánka, městničan-ka.
 Städtisch, *a.* městen, měski, varoški.
 Stadtmauer, *f.* bedem.
 Staffel, *f.* stopnja, stepén; klin; —ei, *f.* podstávek.
 Staffete, *f.* štafěta.
 Staffiren, *v. a.* okrášliti.
 Stahl, *m.* ocel, jeklo, nado; —, jeklén, oclén, jeklénov.
 Stahlarbeiter, *m.* jeklár, oclár.
 Stählen, *v. a.* jekliti, oclati; (daß Eisen) kaliti. [oclén.
 Stählen, *a.* jeklén, jeklénast,
 Stahlfeder, *f.* jeklénovo pero.
 Stahlgrün, *a.* tamno-zelen.
 Stahlschneider, — flecher, *m.* jeklorězec, jeklorěz.
 Stahlstich, *m.* nadorěz, jeklorěz.
 Stahr, *f.* Staar.
 Stähren, *v. n.* merkati se, goniti se (od ovéc).
 Stall, *m.* hlěv, štala; (Pferde—) konjárnica, konjúsница.
 Stallen, *v. n.* scati, poscáti se; (friedlich bei einander leben) bo-
 gati se, zastópiti se; — *v. a.* vhlěviti, v hlěv djati.
 Stallfütterung, *f.* kerma. [na.
 Stallgelt, *n.* hlěvarina, štalarí-
 Stallknecht, *m.* konjár, konjúh.
 Stallmeister, *m.* konjárník.
 Stamm, *m.* (deß Baumes) deb-
 lo; (einer Pflanze) steblo,
 stablo; (Holzblock) pánj, ter-
 kel, bruno, bervno; (Volk)—
 pokolěnje, ród; (Kavita!)
 glavnica, istniga; (deß Viehes)
 pleme.
 Stammältern, *pl.* pradědi, pred-
 stářiši, praroditelji.
 Stammbaum, *m.* deblo rodo-
 slóvno. [slóvna.
 Stammbuch, *n.* knjiga rodo-
 Stämmeisen, *n.* dleto.
 Stammeln, *v. n.* jecáti, jecljáti,
 spoděrnkovati, čakljáti, zez-
 ljáti, blekotáti; — *n.* jecá-
 nje, čakljánje; — *v.* a. jec-
 ljív, blekolljív, jecljáv.
 Stammen, *v. n.* probájeti, pro-
 izíti, proizhájeti, rodovine
 od. rojen bití, rodíti se.
 Stämmen, *v. a.* podprěti, pod-
 piráti; sich — *v. r.* vprěti se,
 vpiráti se, protiviti se, zo-
 perstávľjati se; (sich an —)
 podprěti se, podpiráti se,
 podprijěti se, podprijemáti
 se, nasloniti se.
 Stammerbe, *m.* naslědník, dědič.
 Stammgut, *n.* dědnina, dědo-
 vína, dědninstvo; očinstvo;
 materinstvo. [lěvstev.
 Stammhaft, *a.* ják, korěnjáski,
 Stammhaus, *n.* ród.
 Stammholz, *n.* dřevó. [vit.
 Stämmig, *a.* deblovit, steblo-

- Stammler, *m.* jecavec, jecljivec, blekoljivec.
 Stamregister, *n.* rodoslóvje, genealogija.
 Stammsprache, *f.* jezik izvorni od. koréniti od. pervótni.
 Stammsylbe, *f.* korénina, korénita slovka. [rodoslóvna.
 Stammtafel, *f.* deska od. tabla
 Stammvater, *m.* očák, predéd, pradéd, praótec.
 Stammwort, *n.* korénina, pervotna beséda.
 Stempel, *m.* kolek, štempelj.
 Stempelbogen, *m.* kolkováni od. štempljani list. [štempljarína.
 Stempelgeld, *n.* kolkovarína,
 Stempeln, *v. a.* kolkovati, štempljati; fig. zabilježiti.
 Stempelpapier, *n.* kolkováni od. štempljani papír. [pečátar.
 Stempelschneider, *m.* kolkovnik;
 Stampfe, *f.* stopa, tolkača; (daß Stampfen) phanje.
 Stampfen, *v. a.* phati; mečkati; (mit den Füßen) cepeťati, hercěti, zbijati.
 Stampfer, *m.* stopič, pháj.
 Stampfmühle, *f.* stope.
 Stand, *m.* stáv, stán, stanje, stalís; (Platz) město; der Ehe-, zakonski stán; — halten, stati, braniti se; čakati, dočákati; der — des Wasser's, višina vode; zu — e kommen, veiniti se, napraviti se; er bringt nichts zu — e, nič ne oprávi, ničesar ne dověrši; (bei Sägen) stanje, čakališće; lediger —, sebitni stán; (des Viehes) staja. [barjak.
 Standarte, *f.* stavnica, zastáva,
- Standartenträger, *m.* stavničár, zastávník, barjakter.
 Standbit, *n.* kip, soha. [da.
 Ständchen, *n.* večérnica, serená
 Stände, *pl.* stalíši, stanóvi; — versammlung, *f.* zbor stalíšev.
 Standesmäßig, *a.* stanu priměren, poleg stalíša.
 Standesperson, *f.* žlahtni od. znatni člověk. [starína.
 Standgeld, *n.* městovina, mě-
 Standhaft, *a.* stanoviten, staven, stalen, postójan; — igzeit, *f.* stanovitnost, stalnost.
 Ständisch, *a.* stalíški, stanovski.
 Standpunkt, *m.* stanovišće, stojšće; fig. obzír, gledišće.
 Standrecht, *n.* stojna sodba, překi sód. [da.
 Standrede, *f.* nadgróbná besé-
 Stange, *f.* dróg, ranta, preklja, kol; žerd, lěnta, manja, vzdigálo; plošica; einem die — halten, kogar zagovárjati.
 Stängel, *m.* — čen, *n.* kocen, stěblo, stěbljice; (der Apfel, Birnen ic.) recelj, pecelj; — a, *v. a.* pritkati, vezati.
 Stangengold, *n.* zlato v plošah.
 Stangenpferd, *n.* rudnják.
 Stänker, *m.* rogovilež, svadljivec; (eine stinkende Person) smerdúh, smerdljivec; (der alles durchstöbert) vohávs, herbávs. [fig. svaja, krég, prepír.
 Stänkerei, *f.* smradež, smadi;
 Stänkern, *v. a.* (stinken) nasmraditi; (durchstöbern) preberbati, prestakniti, prenjušiti, prenjušati; fig. prepírati se, svajati se.
 Stapel, *m.* gomila, gromáda,

- kup; (Schiffswerfte) ladjenica; (für Waaren) sklad, skladišče; vom — laufen, z barko odriniti. [pravo.
- Stapelgerechtigkeit, *f.* skladno
- Stapeln, *v. a.* skladati, v kupe slagati; — *v. n.* stopati, stopnjati. [varišče.
- Stapelplatz, *m.* skladišče, stolapelstadt, *f.* trgováško mesto.
- Starf, *a.* močen, močan, jak, čerst, krépek, snažen, silen, tersät; sie waren mehre 1000 Mann —, bila jih je več tisuč od. hiljad; wie — ist der Feind? koljko ima sovražnik ljudi.
- Stärke, *f.* moč, jakost, snaga, krépkost, sila, silnost; (was starf, steif macht) krépealo; štirka, močie.
- Stärken, *v. a.* krépiti, krépčati, vkrépčati, pokrépiti, pokrépčati, posilniti, jačiti, objáčiti; (Wäsche) širkati; — *d.* *a.* krépljiv, pokréljiv, krépčaven.
- Stärkenmehl, *n.* močie, štirka.
- Starfmüthig, *a.* hraber, pogumen.
- Starr, *a.* tog, okóren, premér, dervén, tverd; fig. okóren, vporen; einen — ansehen, kogar bistro pogledati.
- Starrblind, *a.* čisto slép.
- Starren, *v. n.* togo biti, togeti; otogéti, otérpniti, opanjéti, odrevenéti; (starr sehen) bistro gledati, v kar oči vpréti.
- Starrheit, *f.* togost, togota, okórnost, premérlost.
- Starrkopf, *m.* terma, termoglavéc, samoglavéc.
- Starrköpfig, *a.* termast, termoglavén, svojoglavén, okóren, term.
- Starrsinn, *m.* termoglavost, okórnost, termóst, svojoglavost. [nica.
- Starrsucht, *f.* kerč, mertvoúid.
- Stát, *a.* stanoviten, stalen; (fest) terd, tverd, nepremakljív.
- Stätig, *a.* vporen, tverdokóren; (anhaltend) veden, prevén, staven; — feit, *f.* vpornost, tverdokórnost; stavnost, prevénost.
- Station, *f.* postáj, ostališče; pošta; (Anstellung) služba, mesto. [slóvje.
- Statistik, *f.* statistika, stavostatt, *prp.* mesto, vmesto, namesto; — *f.* Státte, *f.* mesto; von — en gehen, od rók iti, po godu iti; zu — en kommen, biti za kogar, koristiti komur; an Kindesstatt annehmen, vzeti kogar za sina.
- Statthaft, *a.* pripustiteln; spravedljív.
- Statthalter, *m.* naméštnik; — schaft, *f.* naméšništvo.
- Stattlich, *a.* krasen, lép, uzorit; važen.
- Statue, *f.* štatva, kip, soha.
- Statuer, *f.* zrást, uzrást, stas, postáva. [narédba.
- Statut, *n.* postáva, ustanovitba.
- Staub, *m.* prah; sich aus dem — e machen, vteči, pobrisati jo, — machen, prašiti.
- Staubfesen, *m.* omélo.

Staubbeutel, *m.* mošnjica.

Stäubchen, *n.* prašek.

Stauben, *v. a.* izprašiti, izprašati; — *v. n.* prašiti, prašiti se.

Stäuber, *m.* plajšič; stepalo.

Staubfäden, *pl.* končiči.

Staubig, *a.* prašen, prabovit, prašnät.

Staubmehl, *n.* poliska.

Staubregen, *m.* drobni dež, peršavica.

Staubsand, — werf, *n.* prašina.

Staubweg, *m.* matica (v botanici).

Stäuchen, *v. a.* daš Wasser —, vodi zagraditi; Hanf, Flach —, lán, konoplje razgerniti, prostréti od. prostirati; Waazren —, skladati robo v kak sód.

Stäubchen, *n.* germič, germiček.

Staupe, *f.* germ; steblo; veja.

Staubensalat, *m.* glaváta ločika.

Staubig, *a.* germovit.

Stäunen, *v. n.* čuditi se, diviti se, sterméti, osterméti, zavzéti se; die Bähne — mir, zobje se mi skominjajo, skomino imém v zobih; — *n.* čudenje, čudo.

Staubbesen, *m.* šibje, protje.

Staupe, *f.* šiba, prot; (Krankheit) mor. [švikati, švkniti.

Stäupen, *v. a.* šibati, tepsti.

Stechapfel, *m.* kristavec, svinjska dušica, kuželca.

Stechen, *v. a.* hosti, hadati, zhosti, zhadati, hecáti, becniti; (von Schlangen, Insekten u.) píčiti, pikniti, pikati; (von Mücken) pikati, ščipati,

vščipniti; (in Metall) vdélati, vdolbsti, izdólbsti, vdletiti; (ein Schwein) klati, zakláti; die Sonne sicht, sonce peče od. pripéka; (im Spiele) vbiti; sich einen Nagel in den Fuß —, nabósti se na žrěbelj; den Staar —, izbósti od. izpehniti mrěno; in das Auge — v oko pehniti.

Stechen, *n.* bodenje; klanje, vdělanje; (in der Seite) bodláji, —b, *a.* bodljiv, boděc; oyster; —er Schmerz, brička bolečina. | bodak, rogel.

Stecher, *m.* Kupfer —, dolbnik;

Stechfliege, *f.* komár. | Palma.

Stechpalme, *f.* stričik, boděca

Stechbrief, *m.* iskávni list.

Stechen, *m.* palica, gorjáca; porézavnik.

Stechen, *v. a.* vtakniti, vtikati, vtekñiti; etwas in die Erde —, vsaditi, zasaditi, zariniti, poriniti, zabósti; ins Gefängniß —, v tannico vreči; in die Tasche —, v žep djati od. vtakniti; ins Kloster —, zaprěti v samostan; sich in Schulden —, zadólžiti se, zakopáti se v dolge; in Brand —, zažgáti; einem etwas —, komur kar potěpsti od. povědati; — *v. n.* tičáti, tečáti; — bleiben, obtičáti, vtičáti; vstanoviti se; in Schulden —, zadólžen biti; (verborgen sein) biti, zakrit biti, tičáti.

Stechensperd, *n.* dervén konj.

Stechenreihe, *f.* kolišče.

Stechnadel, *f.* bucika, iglica, gumbnica.

Stechreis, *n.* natič.

Stechrube, *f.* merkva.

Stefte, *f.* stogla.

Steg, *m.* steza, stezda; (über den Fluß) herv, lava; (auf dem Instrumente) kobilica, sedlo, mostiček.

Stegreif, *m.* stremen; fig. aus dem —, izmenáda, bez pripravljanja.

Stehen, *v. n.* stati; fig. počúti se, iméti se; im Wege —, biti na potu; — bleiben, obstáti; Schildwache —, biti na straži; — lassen, pustiti; im Begriffe —, naménjen biti, voljo iméti; unter einem —, biti komur podložén; wie stehts mit dir? kakó je s teboj? kako se imaš, počútiš? es steht nicht bei mir, ne zavisí od mene, ní na moji voljo; (zu stehen kommen) veljáti, stati; (von Kleidern) vdati se, spristováti se, priléči se; es steht mir ein Unglück bevor, nesrěča me čaka; dafür —, dober stati; ein wenig —, postáti; oft —, postájati; sich müde —, nastáti se; —d, *a.* stojé, stojéč. lpokrásti.

Stehlen, *v. a.* krasti, vkrasti, Stehler, *m.* kradljivec, tat.

Steif, *a.* tóg, okóren, nevrénten, dervén; —e, —heit, *f.* togost, nevrétnost, dervénost.

Steifen, *v. a.* podpréti, podpírati; (Wäsche) štirkati; sich auf etwas —, na čem obstáti.

Steig, *f.* Steg.

Steigbügel, *m.* stremen, streme;

—riemen, *m.* stremenov rémen, stremenica.

Steige, *f.* lestvica; stopálnice.

Steigen, *v. n.* lesti, laziti, plaziti, kremžati; (sich erheben) vzdíči se, vzdigáti se, kvíško se valiti; (vom Wasser, Preise) rasti; auf ein Pferd —, na konja sestí, konja zaséstí; aus der Kutsche —, iz kočije iti od, stopiti; daß Stut steigt mir in den Kopf, krí mi v glavo síli.

Steigern, *v. a.* višej gnati, dízati, víšati, povíšováti; dražiti. [cěne.

Steigerung, *f.* dražba; víšanje Steigriemen, *m.* stremenica.

Steil, *a.* stern, sternén, sternit, —e, —heit, *f.* stermina, sternóta, sternómst, sternénitost.

Stein, *m.* kamen; coll. kamenje, kamnje; (eine Krankheit) pėsek; zu — werden, okamněti.

Steinalf, *a.* prestár.

Steinart, *f.* kamnina.

Steinartig, *a.* kamenit.

Steinbeißer, *m.* kačėla (riba).

Steinbock, *m.* divja koza, kozoróg.

Steinbruch, *m.* kamenárnica.

Steinbruch, *m.* kamenotisk; —erei, *f.* kamenotiskárnica.

Steineiche, *f.* gaber, gabrovec, hrabrik; —holz, *n.* gabrovina; —wald, *m.* gabrovje.

Steinerde, *f.* krasa, kameníta zemlja.

Steinern, *a.* kamnén, kamenit.

Steinfrucht, *f.* košćični sad.

Steingut, *n.* kamenina; —gefaß, *n.* hėloperstno posódje.

Steinhart, *a.* tverd kot kamen.
 Steinhauer, *m.* kamenár, kam-
 nodél.
 Steinhäufen, *m.* groblja.
 Steindicht, *n.* kamnast.
 Steinig *a.* kamenit, kamniten,
 kamnat; (aus Stein bestehend)
 kamnen.
 Steinigen, *v. a.* kamenováti,
 s kamnjem pobíti. [stvo.
 Steinkennniß, *f.* kamenoznán-
 Steintlippe, *f.* skalina, pečina.
 Steinhöhle, *f.* kamnen vogel,
 voglin; — *n.*, *pl.* kamného
 voglje.
 Steinmeißel, *m.* dleto, dolbilo.
 Steinmeß, *f.* Steinhauer.
 Steinriß, *f.* koščák.
 Steinreich, *a.* kamnovit, kame-
 niten; *fig.* prebogát. [nina,
 Steinreich, *n.* kamnovina, rud-
 Steinsalz, *n.* ogerska sól.
 Steinschneider, *m.* kamenoržec.
 Steinschreiber, *m.* kamnopisec,
 litograf. [kamenja.
 Steinseger, *m.* dlažbar; skladáč
 Steinwand, *f.* stěna.
 Steinwerf, *n.* kamenje.
 Steiß, *m.* zádnjica, rit; — *bein*,
n. tertica, ritna kóst.
 Stelle, *f.* město; (Wandleiste
 polica; (Dienst) služba; auf
 der —, koj, precěj, pri tej
 priči.
 Stellen, *v. a.* staviti, postáviti,
 postávljati, položiti, djati;
 (etwas in die gehörige Lage brin-
 gen) razstáviti, razstávljati,
 razpostávljati; einem nach
 dem Leben —, komur po ži-
 vlenju streči; den Kopf ans
 Feuer —, lonec k ognju pri-

stáviti; sicher —, osěguriti;
 einen Bürger —, posláti od. dati
 poróka; etwas in Abrede —,
 kaj tajiti; auf die Probe —,
 poskusiti; (sich persönlich ein-
 finden) priti, dojt; einen zu
 frieden —, komur zadovoljiti;
 in Vergleich —, prispodobiti;
 sich ans Fenster —, k oknu sto-
 piti; sich der Gefahr bloß —,
 v nevárnost se podáti; (sich
 vorstellen, heucheln) dělati se,
 činiti se; er stellt sich stumm,
 mutastega se děla; auf freien
 Fuß —, izpustiti, osvobod-
 iti; die Armee in Ordnung —,
 armado razpoložiti.

Stellung, *f.* postavljenje; raz-
 postávljenje; razpolóženje;
 Militär —, nabera.

Stellvertreter, *m.* namestnik.

Stelze, *f.* bergla, opérnica,
 hodáljka; — *n.*, *v. n.* po berg-
 glah iti.

Stelzfuß, *m.* lésena noga.

Stemmen, Stempel, *f.* Stäm-
 men, Stämpel. [nja, stapa.

Steppe, *f.* pušča, pustóš, pusti-
 Steppen, *v. a.* všiti, všivati,
 prešivati.

Sterbe-, *a.* smertni.

Sterbebett, *n.* smertna postelj.

Sterbefall, *m.* odmertlja, smert.

Sterben, *v. n.* mrěti, vmrěti,
 vmirati, zavmrěti; povmrěti,
 izdahniti; — *n.* mrětje, vmi-
 ranje

Sterbenskrank, *a.* na smert bolán.

Sterblich, *a.* vmerjóč, vmerljiv,
 smerten, smerteln; — *keit*, *f.*
 vmerljivost, smertnost; vmrě-
 tje, smert.

Sterling, *m.* šterling.
 Stern, *m.* zvezda; (im Auge) zénica, punčica, serklo; (Schicksal) sreča, sodbina, Pſferd mit einem —, liško, lisast konj, [vec, ozvezdje.
 Sternbild, *n.* zvezdje. zvezdo-
 Sternchen, *n.* zvezdica, zvezdička.
 Sterndeuter, *m.* zvezdoslovce, astrolog; —ei, *f.* zvezdoslov-
 je, astrologija; —iſch, *a.* zvez-
 doslovcn, zvezdoslovski.
 Sternhell, *a.* jasen, zvezdovit.
 Sternkunde, *f.* zvezdoznánstvo, astronomija, zvezdárstvo.
 Sternkundige, *m.* zvezdoznánc, astronom, zvezdár.
 Sternschnuppe, *f.* zvezda letéca, zvezdni úternek.
 Sternwarte, *f.* zvezdarnica, zvezdogledše.
 Stern, *m.* žganci, žganki, me-
 šta; (Schwanz) rép; (der Hin-
 tere deſ Menschen) rit; (am
 Pfluge) ralica, ročnik.
 Stets, *ad.* vselej, vsakdaj, vsa-
 gda, vsigdar, vazda,
 Steuer, *f.* dača, davek, odraj-
 tvilo, veča, štibra, namèt;
 milde —, milošnja, pomoč;
 Grund—, zemljarina, tlanina;
 Kopf—, glavarina; Hundſ—,
 pesarina; Einkommen—, do-
 hodkarina; Verzehrunge—,
 vžitnina, vžitarina; Getreide
 —, žitarina; Stämpel—, kol-
 kovina; Hauſ—, hišarina.
 Steuer, *f.* Steuerruder.
 Steueramt, *n.* dačni urád.
 Steueranſchlag, *m.* namèt.
 Steuerbar, *a.* poplátni, dači
 podvéržen.

Steuerbuch, *n.* dačne bukve.
 Steuereinnnehmer, *m.* dačovnik.
 Steuerfrei, *a.* prost dače.
 Steuermann, *m.* kormán, kor-
 manuš, veslár.
 Steuern, *v. a.* kormániti, len-
 tati; einem Úbel —, doskočiti,
 ventati od. odpomagati čemu;
 (bei —) prinésti, prinositi.
 Steuerpflíchtig, *f.* Steuerbar.
 Steuerruder, *n.* kornilo, kor-
 manilo.
 Stich, *m.* vbod, vbodlej, za-
 bódek; (eineſ Inſekts) vpíč.
 vpik; (Stichwunde) rana; (beim
 Nähen) vpehlej, vpehnutíje;
 (im Kartenspiel) vbitek, štih;
 einen im — laſſen, zapustiti
 kogar; nicht — halten, laž
 biti; (im Nähen) tergati se;
 (fliehen) bžzati; eſ hat mir einen
 — inſ Herz gegeben, v serce
 je me zbodlo, v serce je mi
 seglo, rano je sercu vsekalo,
 serce mi je prestúnilo od. pre-
 bóddlo.
 Stichel, *m.* dléto, rézálo.
 Stichelei, *v.* zbadanje, pikanje.
 Sticheln, *v. a.* pikati, zbadati.
 Stichen, *v. a.* všivati, vezati.
 Stichelei, *f.* vezilo.
 Stichfluſ, *m.* zaduha.
 Stichhusten, *m.* zadušljiv kašelj.
 Stichſtoſ, *m.* gnjilec.
 Stieben, *v. a.* razsipati, raz-
 prašiti; — *v. n.* prašiti se,
 razsipati se.
 Stiefältern, *pl.* očúh in mačeha.
 Stiefbruder, *m.* polubrat, na
 pol od. po poli brat.
 Stiefel, *m.* skornja, skornjice;
 (leichte Stiefel) čizma.

Etiefelknecht, *f.* Etiefelzieher.
 Etiefelmacher, *m.* skornjár.
 Etiefeln, *v. a.* skornje obúti ob.
 obúvati.
 Etiefelpußer, *m.* skornjočédec.
 Etiefelröhre, *f.* golonica, čizma.
 Etiefelwiche, *f.* mazilo za skornje.
 Etiefelzieher, *m.* zuvák, izzuvák,
 zajec. | polusestre.
 Etiefgeschwister, *pl.* polubráti;
 Etiefkind, *n.* pastorče. pasterk
 Etiefmutter, *f.* mačeha, mačo-
 ha, pisana mati.
 Etiefschwester, *f.* polusestra, ne-
 pristna sestra.
 Etiefsohn, *m.* pastorek. [kinja.
 Etiefsochter, *f.* pastorka, paster-
 Etiefvater, *m.* očuh, očim.
 Etiege, *f.* stopnjice, stopalice,
 stenge.
 Etieglis, *m.* lisek, lišček.
 Etiel, *m.* deržalo, deržaj, der-
 žáljka, ročica, róč; (an
 Pflanzen) steblo, kocén, re-
 celj; —en, *v. a.* nasaditi, na-
 sájati.
 Etier, *f.* Starr.
 Etier, *m.* bik, junec; —en, *v.*
n. pojati se.
 Etiergefecht, *n.* bičji boj.
 Etierhammel, *m.* oven.
 Etift, *m.* klinec, klin, cvek,
 cvelič; žrěbliček.
 Etift, *n.* zavód; (Kloster) samo-
 stán, kloster; (in der heiligen
 Schrift) zavěza; stolnica.
 Etiften, *v. a.* zavěsti, osnováti,
 vtemeljiti, napraviti, zavo-
 dití, ustanoviti; fig. vzročiti,
 vzrokováti; Frieden —, pom-
 iriti se; Guteš —, dobro
 činiti, storiti, věniti.

Etifter, *m.* zavódnik, osnová-
 vec, vtemeljivec; fig. začé-
 nik; početek, vzrok.
 Etiftlich, *a.* klosterski; stolniški.
 Etiftsherr, *m.* stolnik.
 Etiftshütte, *f.* skrinja zavěze,
 snidnica.
 Etiftskirche, *f.* stolna cerkev.
 Etiftung, *f.* ustanovítva, zaló-
 ga, zavód; fromme —, za-
 dúšbina.
 Etilet, *n.* bodec, hanžár.
 Etill, *a.* tih, tihótn; miren;
 —i. tihó, molči.
 Etille, *f.* tišina, tihóta; mir;
 in der —, tihoma, natihoma,
 skrivoma; tie — deš Meerés,
 bezvětrije.
 Etillen, *v. a.* těsiti, miriti,
 vtěsiti, pomiriti, potolážití,
 tolážití; deš Blut —, vstaviti
 kerv; den Durst —, žejo vga-
 siti; deš Kind —, dojiti ob.
 podobiti děte; deš Verlangen
 —, izpólniti željo; (zum Still-
 schweigen bringen) vtíšati, vmi-
 riti.
 Etillhalten, *v. n.* stati, postáti,
 postájati, miren biti; —v. a.
 vstaviti.
 Etillschweigen, *v. n.* molčati. ti-
 ho biti; vmolknuti; —n.
 vmolknenje, molk; —bš, ad.
 molče.
 Etillstand, *m.* prestánek, po-
 stánek, postája; postánje;
 einen — machen, prestáti.
 Etillstehen, *f.* Etillhalten.
 Etimme, *f.* glás; fig. volja,
 mněnje; odvět.
 Etimmen, *v. a.* (ein Instrument)
 vbirati, vbřati; vstruniti;

- höher —, napéti; niedriger —, popustiti; fig. einen —, nagniti ob. pripraviti kogar; —, *v. n.* soglasiti se, soglasno biti; skladati ob. slagati se; (Stimme geben) glasovati, svój glás dati; er ist nicht gut gestimmt, ni dobre volje; — mehrheit, *f.* čezpolovičnica ob. večina (glasov).
- Stimmer, *m.* vbiravec; (Werkzeug) ključ.
- Stimmriße, *f.* glasívka.
- Stimmung, *f.* vbiranje, vstrunenje; (des Geistes) volja, razpolóznost, razpolóženje, namisel.
- Stinken, *v. n.* smerdéti, vonjati; —*v. a.* smerdljiv, vonjéc, smerdéc. Iljivec.
- Stinker, *m.* smerdúh, smerd-Stinkfaul, *a.* prevédel.
- Stinkfisch, *m.* linj. [válj.
- Stinkkäfer, *m.* govnyáč. govno-Stinkthier, *f.* Iltiš. Inovnána.
- Stipendium, *n.* štipendij, usta-Stirn, *f.* čelo; —*v. a.* čelni.
- Stirnband, *n.* —binde, *f.* věnec, šapel, portik. [ljnak.
- Stirnblatt, *n.* čelénka, načestirshaar, *n.* vlasi na čelu.
- Stöbergen, *a.* buren. viháren.
- Stöbern, *v. i.* es stöbert, snézi, snég pada; — *v. a.* prašiti, práh dělati; er stöbert alles durch, *v.* vse drezá.
- Stoßer, *m.* čistilka (zób); —*n, v. a.* čistiti, čediti, trebiti zo be; herbáti, drezati.
- Stoß, *m.* palica; batina; gerjáča; (Bloß) panj, čok, porúngelj, štor, terkelj; (im Gefängniß) klada; (Wein—) ters; (eines Baumes) deblo; (das Stockwerk) nadhíše, stropje, nadstropje, kat.
- Stockblind, *a.* čisto slép.
- Stöckchen, *n.* palčica, paléica, paléčka.
- Stockbumm, *a.* trapast, uor.
- Stöcken, *v. a.* zasaditi kolje; — *v. n.* (von Flüssigkeiten) vsesti se, vsedati se, okreniti, otérpniti; (von der Milch) vsiriti se, siriti se; (durch Feuchtigkeit verderben) stuhnéti, preležáti se; (aufhören sich zu bewegen) vstaviti se, vstanóviti se; im Reden —, vstavljati se; er stockt mit der Rede, jezik se mu zaletúje, vstavlja ob. zavalúje; der Handel stockt, trgovina stoji.
- Stöcken, *v. a.* v klado djati.
- Stockfisch, *m.* treska, čok, polenóvka, fig. bedák. trap. —fang, *m.* lovitva polenóvk.
- Stockfleck, *m.* preleženina, stuhnjenina; madlo; —ig, *n.* preležán, madlav.
- Stockfremd, *a.* čisto ptáj.
- Stockhaus, *n.* tavnica, voza.
- Stockholz, *n.* panji. [vylážen.
- Stockig, *a.* preležán, stuhnjen, Stockmeister, *m.* tavníčar.
- Stockrúgel, —schläge, *pl.* batime.
- Stockstumm, *a.* ném.
- Stöckung, *f.* otérpenje; stuhnjenje; vstavljanje. Istrupje.
- Stockwerk, *n.* nadhíše, nad-Stockzahl, *m.* kotnik, kotešnik.
- Stoff, *m.* suova, osnova, materija; predmet; (Beratung) pridka, priléžitost, pri-

- ložnost, prilika; gewebter —, tkanina.
- Stöhen, *v. n.* stenjati, pojémati, stokati; — *n.* stenjanje, stok, stokanje.
- Stoiker, *m.* stoik.
- Stolle, *f.* stola.
- Stollen, *m.* noga, podpora; (im Bergbau) predéh, rov.
- Stollgebührl, *f.* štolarina.
- Stolpern, *v. n.* spotakniti se, spodtakniti se, spodtikati se, spotéči se, spotékati se, opotakniti se; — *n.* spodtikanje.
- Stolz, *a.* ponósen, ponosít; (übermüthig, hochmüthig) ohól, zdeten, prevzéten, ošáben; — auf etwas sein, ponositi se s čem; — thun, košatiti se, veličati se.
- Stolz, *m.* ponós, ponósnost; ohólost, zdétnost, prevzét-nost, ošábnost.
- Stolziren, *v. n.* šopírítí se, veličati se, kašatiti se, kazati se, gizardi se.
- Stopfen, *v. a.* zadélati, zamášiti, začépití, zabúlati, zaga-titi, zaphátí, zatakñiti; hu-lati, gatiti, zatíkati, mašiti; voll —, nagatiti, natláčiti, naphátí, natérpati, nabítí; (Gänse) kermítí; eine Pfeife Ta-bak —, pipo nabásati, hasati, bulati, nabúlati, s tobákom napólniti; (durchs Nähen) za-kérpati, zapláttí; einem das Maul —, zamázati od. začépití komur usta. [čep.
- Stopfer, *m.* zaphávec, zatíkáč;
- Stopfhaar, *n.* dlaka.
- Stopfnadel, *f.* kerpáča.
- Stopfwerk, *n.* gača, bula, gata.
- Stoppel, *f.* stern, sternje, ster-nina, sternjovje; — *n., pl.* (bei den Vögeln) iglice, pis-kovje.
- Stoppelfeld, *n.* sternišée.
- Stoppeln, *v. a.* lavkati, klasje pobirati, poberkovátí.
- Stoppler, *m.* lavkavec, lavkáč.
- Stöpsel, *m.* čep, zamášek, za-tič; — zieher, m. čepovlak.
- Stör, *m.* bucika, nosvica; — fleisch, *n.* bucikovina.
- Storch, *m.* čaplja, roda, štoklja; — schnabel, *m.* čapljin kljún.
- Stören, *v. a.* motiti, vnespo-kójiti, vznemirovátí, mudítí, pačítí; (in etwas wühlen) riti, berskati, herbatí, burítí, bunítí.
- Störer, *m.* vznemirováec, buríč.
- Storrig, Störrisch, *a.* tverdoglávén, svojoglaven, term; neposlúšen, nevbogljív; — keit, *f.* tverdoglavost, svojoglavnost, termóst, neposlúšnost.
- Störung, *f.* pomóta, zmota; buna, smeča, neréd.
- Stoß, *m.* vdár, vdarec, mah, pah, poriv; Erd —, potrés; — Holz, sklád, germáda; (Unfall) napást, prigódek; -- Bücher, kopa, sklád; einen — ins Horn thun, zatróbiti.
- Stößel, *m.* tolkalo.
- Stoßen, *v. a.* (zerstoßen) tolčí, stolčí, stlečí, sterí; (klein —) raztólčí, razdrobítí, zdrobítí, zmervítí; (einen Stoß geben) sunítí, pahñiti; poríniti, dre-gñiti, žokñiti, becniti; (hin

und her —) suvati, dregati, drezati, žokati, becāti; (hinein —) zabiti, vsaditi, zasaditi; (als Degen) zabósti, poríniti, kogar prebósti od. prepahniti z mečem; (vertreiben) izgnāti, spoditi, prognāti; vom Throne —, iz prestolazvreci; einen mit dem Fuße —, vdariti, biti od. dregniti kogar z nogój; cep-tāti, (mit den Hörnern) hosti, dregati, terkati; über den Haufen —, obóriti, prevaliti, na tla trešiti; etwas von sich —, kaj zavreci; fig. einen vor den Kopf —, zaměriti se pri kom; — v n. vdariti se od. spotakniti se na čem, zaděti od. zalětěti se v kar; auf einen —, napásti (begegnen) srěčati kogar, naměriti se na kogar; auf etwas —, spustiti se, navaliti; zagnāti se na kaj; ins Horn —, zatróbiti, zatroběntati; (vom Wagen) trěsti se; (angrängen) mejiti se od. vezati se s čem; ans Land —, prilentati h kraju; vom Lande —, odbárkati, odpeljāti se; (mit dem Hintern) ritati, zbijati, sích —, v. r. vdariti se; fig. sích an etwas —, preplášiti se, ostermėti nad čem.

Stošer, m. tolkaló, tolč; (ein Thier) hodáč, dregáč, terkáč.

Stošebet, n. vroča molitva.

Stošig, a. hodljiv; terkav.

Stošfeufzer, m. vroč vzdihlej.

Stošvogel, m. grabežljivaptica.

Stošweise, ad. mahoma, namah na páh; časoma.

Stottern, v. n. jecljāti, čakljati,

berbotāti, zezljāti, berbóriti; — b, a. jecljáv, zezljáv, čakljáv.

Strač, f. Gerade. Itej prič.

Stračš, ad. odmah, zdajci, pri

Strašbar, a. kriv, kazniteln, kazni vrěden; — feit, f. krivína, kaznitelnost.

Straše, f. kazen, kara, pedépsa, štrafa, kaštiga; Geld —, kaznen, penja, globa; bei —, pod kaznijo.

Strafen, v. a. kazniti, kaznovāti, karati, pokárati, štrafati, poštráfati, pedépsati, kaštigati; (Berweis geben) pokrěgati, posvariti; einen Lügen —, kogar na laž postáviti.

Straff, a. napet, natěgnjen, stěgnjen.

Straffällig, f. Strašbar.

Strafgeld, n. kazen, globa, penja.

Strafgerichtigkeit, f. kaznovávna pravica. [vávna.

Strafgericht, n. sodnija kazno-

Straflich, f. Strašbar.

Strafloš, a. bez kazni, nekáz-njen; prost, svoboden.

Strafruthe, f. bič.

Strafwürdig, f. Strašbar.

Strahl, m. žár, žark, zraka, lesk, trak: (Pfeil) pušica, strěla; (Blitz) blisk; gromska strěla, munja. [sjati.

Strahlen, v. n. žarěti, sévati, **Strahlenbrechung**, f. žarkolóm-ljenje.

Strahlend, a. žarěč, sjajen.

Strahlentranz, m. nebéški věnec.

Strahlig, ad. sjajen, žarěč; leskovit, trakovit. [predeno.

Straöhne, f. pasmo, štenja,

- Stramm**, *f.* **Straff**.
Strampeln, **Strampfen**, *v. n.* cepetáti, štopotáti, lupati, mandráti; — *n.* cepět, štopót.
Strand, *m.* pomórze, primórze, morskí brěg, obál; — *bevošner*, *m.* pomórec, pobrěžnik.
Stranden, *v. n.* na brěgu obse-děti, na brěg sestí; razbíti se, raztrúpiti se.
Strandgut, *n.* izmětina (morska).
Strandrecht, *n.* pobrěžna pravica.
Strang, *m.* zaděrgnica, už, verv; (**Schlinge**) progla; žum — *e* verurtheilen, navěšala ob-sódní; (am Wagen) podvėz-nica. [dáviti.
Stranguliren, *v. a.* oběsiti, za-
Strapaze, *f.* trud, muka.
Strapaziren, *v. a.* trudití, mu-
 čiti, moriti.
Straße, *f.* cěsta, pót; ulica.
Straßenmauth, *f.* cěstovina, cě-
 starina, cěstnina; — *ner*, *m.* cěstovinar.
Straßenraub, *m.* razbój, raz-
 bojníštvo, lupežčina.
Straßenräuber, *m.* razbójnik,
 lupež; — *ei*, *f.* **Straßenraub**;
isch, *a.* razbojniški.
Straßenzoll, *f.* **Straßenmauth**.
Sträuben, *v. a.* ježiti, ščetiniti,
 kostřěsiti, oprezováti, dizati;
sich —, *v. r.* vpiratise, vprěti
 se, braniti se; (von Haaren,
 Federn *ic.*) ježiti se, ščetiniti
 se, po koncu vstajati, dizati
 se, kostřěsiti se. [šen.
Straubig, *a.* najěžen, nakostřě-
Strauch, *m.* germ; bús; — *werk*,
n. germje, germovje.
Straucheln, *v. n.* spotakniti se,

opotakniti se, spolzniti se,
 spoděrkniti, opólzniti se,
 sklizniti se, pasti.
Strauß, *m.* šop; povoják; **Wo-**
gel —, *noj*, štrúc; **Blumen**
 —, věnec. [pušele, věněk.
Straußchen, *n.* šopek; povoják,
Straußfeder, *f.* pero od noja.
Strebe, *f.* podpora; — *band*,
n. věz, přěčnica.
Strebekraft, *f.* razpenljivost.
Streben, *v. n.* prizadávati si,
 prizadjáti si, prizaděti si,
 trudití se, tersati se, brñiti
 se, pobrñiti se; nach etwas
 —, hlepěti za čem, hotěti
 kar; — *n.* prizadėvanje, pri-
 zadjanje, prizaděje, priza-
 dėtek, potrud, potrada; hle-
 pěnje, pohlěpa.
Strebfahrt, *m.* podpora, podbój.
Streckbar, *a.* raztegniteln, raz-
 penljiv; — *keit*, *f.* raztegni-
 telnost, raztegljivost.
Strecke, *f.* prostór, razprostrina,
 daljina; komad; es ist eine
 ziemliche — dahin, dosti daleč
 je še tje; eine — Landes, kos
 od. komad zemlje; (ein Werk-
 zeug) nategálo.
Strecken, *v. n.* raztegniti, natė-
 gniti, napěti, razpěti, razte-
 gováti, razpenjati; *sich auf's*
Bett —, na postelj se zvaliti;
das Gewehr —, položiti oróžje;
einen zu Boden —, obóríti ob-
 telebiti kogar na tla; (*hin-*
halten, die Hände) molliti, po-
 moliti, podáti, podajati; ste-
 govati, speti; (*sich strecken*)
 stegniti se, stegovati se, lecati
 se, vlekniti se.

Streich, *m.* mah, vdar, vdarek; (Wacken —) zaušnica; fig. ein; muthwilliger —, šala; dummer —, budalaščina; listiger —, lukavšina; auf einen —, na jeden mah od. mahlej, na edenkrat; — auf —, mah na pah; ein verwünscheter —, prekléti posel.

Streiche, *f.* gladilo, gladiljka.

Streichisen, *n.* strugač.

Streicheln, *v. a.* gladiti.

Streichen, *v. a.* gladiti, pogladiti, poglajati; (mit Ruthen) tepsti, pretépati, šibati; (ein Pfaster) mazati, namázati; (daß Messer —) gladiti, (auf dem Schleifstein) brusiti, ojsriti; (daß Maß) zgladiti; (die Wolle) grebenati; (die Felle) strugati; etwas aus dem Buche —, brisati, izbrisati; die Seigel —, spustiti jadra; (den Violinbogen) vošiti, povošiti; — *v. n.* (von der Luft) prepíhati, skoz vleči; herum —, potépati se, klatiti se, bégati; die Fische —, ribe se bijejo; die Hündin streicht, psica se goni.

Streichgarn, *n.* mreža.

Streichkäse, *m.* mohot.

Streichstein, *m.* osla, brusni kamen.

Streif, **Streifen**, *m.* pruga, pláza, rajda; (von Zeug) kos, komad.

Streifen, *v. n.* an etwas —, dotakniti se, tikati se, dotikati se česar, zadevati v kar; (von Truppen) četovati; robiti, obhoditi; herum —, skitati se, klatiti se; (durch Streifen sich

die Haut verwunden) odréti se; — *v. a.* einen Kal —, gulliti jegúljo; (daß Laub) smukati, osmukati, muziti, omúziti, muliti, omúlitu; (Streifen machen) pruge ob. rajde delati, pruziti.

Streiferei, *f.* četovanje, robljenje.

Streifig, *a.* prugav, prugast; rajdast, brézast, rižast.

Streifschuß, *m.* nastrél.

Streifzug, *m.* četa.

Streit, *m.* boj, bitka; (Zank) prepír, povóm, razpra, razpartija, svaja; (Rechtshandel) pravda.

Streitbar, *a.* bojoven, bojovit, raten, hraber, vitežki; — *feit*, *f.* bojovnost, bojovitost, hrabrost, hrabrenstvo.

Streiten, *v. n.* biti se, bojevati, vojskovati, vojevati se; ratovati; (mit Worten) prepírati se, prikárjati se; pričkati se; (mit sich selbst) horiti se; (sich schlagen) tepsti se, tepéžiti se; wider —, protiviti se.

Streiter, *m.* vojník, bojovnik, vojsak, horec; (Zänker) prepíavec, pričkavec, pravdaš; — *in*, *f.* vojnica, vojsakinja, borivka; pravdašica.

Streitfrage, *f.* pravdno pitanje, pravdna točka.

Streithandel, *m.* prepír, povóm.

Streithandschuß, *m.* bojna rokavica.

Streifig, *a.* dvojben; prepíren, pravden; daß kann mir Nie mand — machen, to mi nikdo ne more otéti; — *feit*, *f.* dvojbenost; prepír, razpra.

- Streitfolben, *m.* šestopírnicá, buzdován, tolkávnica.
 Streitsache, *f.* prepír, pravda.
 Streitsucht, *f.* pravdljivost, prepírljivost, pravdašivost; bojovnost; — súdtig, *a.* pravdljiv, prepírljiv, pravdašiv; bojoven, bojeváven.
 Streitwagen, *m.* bojna kola.
 Streng, *a.* ojster, húd, stróg; — er Winter, ljutá zima; — e, *f.* ojstrost, strogost; ljutost.
 Streu, *f.* stelja, stelivo; — büchse, *f.* pškovnica, pškovnják.
 Streuen, *v. a.* sipati, trositi, razsipati, raztrósiti; (dem Viehe unterstreuen) stljati, nastljati, nastiljati; Salz auf die Speisen —, soliti ob, posóliti jestvine; fig. einem Weibtrauch —, hvaliti, hvalisati kogar.
 Streusand, *m.* pšek; (gröberer) sviš; — büchse, *f.* Streubüchse.
 Streustroh, *n.* stelja.
 Strich, *m.* potég, potéglej, potéz, potezáj, potéga; čerta; (von Vögeln) tropa, odlét; (Zone)pojás, podnéhje; (Streifen) pruga, smuga, ríza; (Weg) pót; (von Fischen) derstva.
 Strichpunkt, *m.* nadpiče.
 Strichvogel, *m.* odlétávná plíca.
 Strichweise, *ad.* stranoma.
 Strick, *m.* uže, konop, konopec, verv. [štrikati].
 Stricken, *v. a.* klinčati, plesti.
 Stricker, *m.* pletívec; — in, *f.* pletilja.
 Strickerei, *f.* pletivo, štrikarija.
 Strickseiter, *f.* privézana lestva.
 Stricknadel, *f.* pletíča igla, pletiljka.
- Strickwerk, *n.* užeta, konopje.
 Strickzeug, *n.* pletivo.
 Striegel, *m.* čohalo, česálo; — n, *v. a.* čoháti, česáti, štergláti; fig. rešetáti, česáti (kogar); (bedrücken) mučiti, gnjesti. [klobásá.
 Strieme, *f.* progá, prožina, Striemig, *a.* progav, progast, klobásast.
 Striezel, *f.* keržič.
 Stroh, *n.* slama; — r, *a.* slamnati, slamni.
 Strohbund, *n.* poréslo, povéslo.
 Strohboden, *m.* svisle.
 Strohbund, *m.* otep slame.
 Strohhorn, *a.* slamen, slammén, slammat.
 Strohsiedel, *f.* gingare. [bilka.
 Strohhalm, *m.* slamica, slamka.
 Strohhut, *m.* slammik, slammjak.
 Strohkopf, *m.* fig. norec, trap.
 Strohmänn, *m.* slamar, strašilo.
 Strohsack, *m.* slammica, sura.
 Strohschneider, *m.* slamorézec.
 Strohwitwe, *f.* žena bez moža; — r, *m.* móž bez žene.
 Strom, *m.* réka; potók; (der Zustand, da ein flüssiger Körper stromt) tók; — ab, niz vodo, po vodi; — auf, proti vodi; im — der Zeit, v diru časa.
 Strömen, *v. n.* teči, točiti se, valiti se, dréti.
 Strömung, *f.* tok, liv. [koma.
 Stromweise, *ad.* potókoma, scur-
 Strophe, *f.* versta.
 Strozen, *v. n.* pólu ob, nadúnjen biti; sie stoßt von Gesundheit, je zdrava kot riba u vodi; — d, *a.* poln, nadúnjen, nadút.

- Strudel, *m.* vertinec, vertlóg, vodovrat, kernica; — *n, v. n.* vertéti se; vréti; — *n, n.* vrenje.
- Strumpf, *m.* nogavica, nogovica.
- Strumpfband, *n.* podveza, podvézek. Inogavičar.
- Strumpfhändler, — wirtler, *m.*
- Strunk, *m.* pánj, štor; kocén.
- Struppicht, *a.* razkéršen, našeršen.
- Stübchen, *n.* izbica, jispica, sóbica, kamrica, čumnata.
- Stube, *f.* izba, jispa, soba, stanica; (Behältniß) shranba; — *n, a.* hišpi, sobni.
- Stubenhöcker, *m.* zapečár, zapéčnik. lkinja.
- Stubenmädchen, *n.* hišna, dvor.
- Stüber, *m.* štilec.
- Stück, *n.* kos, komad, krajec, del; abgebrocheneš —, odlómek; (Kanone) tóp; von freien — *en*, dobrovoljno, sam od sebe; ein — Vieh, glava, živinec; in allen — *en*, v vsem; in diesem — *e*, v tem; — für —, nadrobno; — *den*, *n.* kosček, komadič, krajčič; (Stückchen) pémica.
- Stückeln, Stückeln, *v. a.* drobiti, razdrobiti, merviti, razmèrviti, razkosljati, razkomadati; sostáviti, skèpati.
- Stückgießer, *m.* topár; — *ei, f.* toparija; topárnica.
- Stückgut, *n.* topovina.
- Stückpforte, *f.* puškarnica.
- Stückweise, *ad.* po kosih, na kose; kos za kosom.
- Stückwerk, *n.* kosóvi; kerparija.
- Stückzapfen, *m.* čep topovski.
- Student, *m.* dijak, učéneć; — *en, a.* dijaški.
- Studien, *pl.* navki, navke; — *plan, m.* učebna osnova.
- Studiren, *v. n.* učiti se, študirati; auf etwas —, misliti na kar.
- Stufe, *f.* stopnja, stopenj, stepen, stopnica; (im Bergwerk) rudnik.
- Stufeneger, *n.* ruda v kosèkih.
- Stufenfolge, *f.* — gang, *m.* postópnpjost, postópnpjá versta.
- Stufenjahr, *n.* postópnpjé léto, vsako sedmo léto.
- Stufenweise, *ad.* postópnpjama, korákoma, stopnjiško, od stopnje do stopnje.
- Stuhl, *m.* stol, stolec; (in der Kirche) klóp, klečalo.
- Stuhlgang, *m.* odsébnica; driskavica, bitrica.
- Stuhllehne, *f.* zastólje, naslonilo od stola.
- Stukatür, *f.* štukatúra.
- Stülpe, *f.* zaferlej, zavihaj, stréha; (ein Deckel) pokròv, pokrovec; — *n, v. a.* zaferliti, zavihati; pokrìti; (einen Topf umkehren) povéznuti.
- Stumm, *a.* nèm, mut, mutast; — *e, m.* mutec, nèmec; — *e, f.* muta.
- Stümmel, *m.* odlomek, ostátek; ogorek; — *n, f.* Verstümmeln.
- Stummheit, *f.* nèmlost, nemóča, mutost.
- Stümper, *m.* šušmar, mojster-Skaza, kerpáč; — *ei, f.* šušmád, šušmarija, kerparija; — *n, v. a.* šušmariti, kerpárati; (auf einem Instrument) brenkati.

- Stumpf, *a.* top , zakáran , zatopljen ; (von Sähen) skominast ; — werben , stopiti se , otópiti se ; — machen , stopiti , zatopiti , zakáratí ; — e Nase , plosnat nós ; fig. slab.
- Stumpf, —en, *m.* ostanek ; štor.
- Stumpfen, *v. a.* stopiti , topiti , zatopiti , zakáratí ; (die Sähe) skominati . | bóst , slabóča.
- Stumpfsheit, *f.* topóst ; fig. ala-
- Stumpfsinn, *m.* topost , topoglávost ; — ig, *a.* tóp , topogláv.
- Stunde, *f.* ura , sat ; von — an , od sadaj , odsele ; zur — , sadaj ; eine Viertel — , četvért ure ; zur guten — , v dober čas ; die letzte — , skrajna ura ; — n geben , podučeváti.
- Stundenlang, *ad.* čele ure.
- Stunden Schlag, *m.* urobítje.
- Stundenweise, *ad.* vsako uro.
- Stupfen, *v. a.* dregati , bečati.
- Sturm, *m.* vihář , iha , vihta , nevihta ; (auf der See) burja , nevréme , nepogóda ; (im Kriege) juriš , naskók ; (Zumult) vihra , vika , hrúp ; fig. larma ; — láuten , na larmo zvoniti . | pilo.
- Sturmbock, *m.* sténolóm , tru-
- Stürmen, *v. n.* (lärmen) vihářati , vikati , hrupěti , larmati ; (vom Ungewitter) běsniti , vihářati ; trěskati ; (vom Meere) pljuskati , bučěti , valiti se ; — *v. a.* naskočiti , v naskóku vzeti , na juriš osvójjiti si . | buren.
- Stürmend, *a.* vihářen ; běsen ;
- Stürmer, *m.* vihravec ; naskakovávec . | zvon síle.
- Sturmglöck, *f.* burni zván ,
- Sturmhaube, *f.* kacíga.
- Stürmisch, *a.* vihářen , vihář ; buren , nepogóden ; běsen.
- Sturmleiter, *f.* bojna lestva.
- Sturmvoegel, *m.* burna ptica.
- Sturmwetter, *n.* vihář , vihta , nevihta , iha , nevréme . | ja.
- Sturmwind, *m.* piš , burja , olú-
- Sturz, *m.* propást , pád , prekucija .
- Stürze, *f.* pokrów , pokrovec.
- Stürzen, *v. a.* zvrěci , upropásti , stermogláviti ; (um —) prevaliti , prekúcniti , obóřiti , prevrěci ; (einen Kopf) povézniiti ; (mit dem Deckel bedecken) pokřiti , zavézniiti ; einen zu Boden — , na tla kogar trěšiti ob. butiti ; auf den Feind — , vrisniti , planiti , zagnáti se na sovražnika ; ins Unglück — , v nesřěčo zakopáti ; — *v. n.* pasti , stermogláviti se , srušiti se , zvaliti se .
- Stute, *f.* kobíla ; — fohlen, *m.* žrebica ; — rei, *f.* kobilišče.
- Stuß, *m.* štíc , risanca ; — bart, *m.* podstrižena brada.
- Stütze, *f.* podpóra , podpór ; fig. palica , šteber.
- Stützen, *v. n.* (stoßen) hosti se ; (sich verwundern) sterměti , osterměti , čúdití se , začúdití se ; — *v. a.* podřézati , podstriěti , pod čekati ; (einen Baum) iztrěbiti , izgládití .
- Stützen, *v. a.* podprěti , podpírati , podupírati ; sěť auf etw was — , opírati se , zaněsti se , zanášati se na kar , uzdati se v kar .
- Stußer, *m.* gizdelu .

- Stügglas, *n.* nizka čaša.
 Stüsig, *a.* začúdjén, smečen, zmóčen.
 Stüsig, *a.* vporen, opóren.
 Stüspuntt, *m.* podpórnicá.
 Styl, *m.* slóg, písáva; načín písanja, besedilo; — ístren, *v.* a. písati, napisati, sostávití.
 Subdiafon, *m.* podslužitelj.
 Subjekt, *n.* podmèt; osóba; pomočnik; — ív, *a.* znotrájn, sobstven. [pisátelj].
 Subscriptent, *m.* podpisnik, podpisár.
 Subscribiren, *v.* a. podpisati, podpisati se.
 Subscription, *f.* podpis.
 Subsidien, *pl.* pomóč. [imétek].
 Substanz, *f.* bitnost, vsebsíma;
 Substituten, *v.* a. naméstiti.
 Substitut, *m.* naméstnik.
 Subtil, *a.* tanek.
 Subtrahent, *m.* manjšitelj, odštevéc.
 Subtrahiren, *v.* a. odštévati.
 Succurs, *m.* pripomóč.
 Succediren, *v.* n. sléditi, naslédováti.
 Succession, *f.* naslédovánje; potómstvo; — štrieg, *m.* nasléd-bena vojska.
 Sueden, *v.* a. ískáti, poiskáti, trážiti; (sích bemúhen) prizadéti si, prizadévati si.
 Sucht, *f.* kuga, mor; fig. strast, pohlépa, zádest, požúda; die fallende —, padavica.
 Sud, *m.* vár; vreuje, kápénje.
 Süd, Süden, *m.* júg, poldne; —, *a.* južni.
 Sudelci, *f.* smrád, svinjarija, fig. packarija, mazaríja.
 Sudelig, *a.* vmazan, zamázan.
- Subeln, *v.* a. mazati, zamázati, packati. [poldánski].
 Südlich, *a.* južen, poldnéne.
 Südhof, *m.* jugo-izhod; — óstlich, *a.* jugo-izhóden.
 Südsee, *f.* južno od, tího morje.
 Südwärts, *ad.* proti jugu, k jugu, proti poldnu od, južnej strani.
 Südwest, *m.* jugo-zapad; (— Wind) jugo-zapadnjak; — lich, *a.* jugo-zapáden.
 Südwind, *m.* jug, južni véter.
 Sühnen, *f.* Versühnen.
 Sultan, *m.* sultan.
 Sulze, *f.* zojca. [moven].
 Summarisch, *a.* sumoven, skupnina, soštévina.
 Summen, *v.* n. brenčáti, brenéti, bučáti; — n. brenčénje.
 Summen, Summiren, *v.* a. soštéti, soštévati; pridávati.
 Sumpf, *m.* močvirje, močevína, gréz, bara, mlaka, zamók, blato; — ig, *a.* močvérvn, barovit, mlakast, blaten. [luca].
 Sumpfwasser, *n.* mlaka, blat.
 Sumfen, *f.* Summen. [hóta].
 Sünde, *f.* gréh, pregréhá, gréh.
 Sündenfall, *m.* gréh, zagréšenje.
 Sündenschuld, *f.* krivnja, gréh.
 Sündenvoll, *a.* gréšen, pregréšen, gréhapoln.
 Sünder, *m.* gréšnik; — in, *f.* gréšnica.
 Sündstuch, *f.* potóp.
 Sündhaft, Sündig, *a.* gréšen.
 Sündigen, *v.* a. gréšiti, pregréšiti se; zagréšiti.
 Sündlich, *a.* gréšen, pregréšen;

- keit, *f.* grěšnost, pregrěšnost.
- Sündopfer, *n.* žertva za grěhe.
- Superfein, *a.* pretánek. [dént.
- Superintendent, *m.* superintendent.
- Superior, *m.* starešina, glavár.
- Superflug, *a.* premóder.
- Suppe, *f.* juha, župa, polívka; čorba.
- Supplement, *n.* dopólnik.
- Supplicant, *m.* prositelj.
- Suppliciren, *v. n.* prositi.
- Supplik, *f.* prosba, prositba; suplika.
- Supremat, *n.* verhnost.
- Suspendiren, *v. a.* odstáviti.
- Suspension, *f.* odstáva.
- Süß, *a.* sladek; fig. mil, prijázen, milen; — brod, *n.* parnek, mižnjak.
- Süße, *f.* Süßigkeit. [sladke reči.
- Süßelci, *f.* sladčica, sladkarije.
- Süßen, *f.* Versüßen.
- Süßholz, *n.* sladič.
- Süßigkeit, *f.* sladkóst, sladkóta, sladkóba. slast, sladóst, sladnóst, slád, sladčina; — en, *pl.* sladčice, sladkarije.
- Süßlich, *a.* sladkovát, sladkóben, sladen, sladjahan.
- Süßling, *m.* sladkač, sladkún.
- Sylbe, *f.* slovka, zloga, slabika, slozka.
- Sylbenmaß, *n.* měrilo.
- Sylbenstecher, *m.* slabičkar.
- Syllabisch, *a.* slabičen, slovčen.
- Symbol, *n.* kíp, podóba, symbol.
- Symmetrie, *f.* rozměra.
- Symmetrisch, *a.* rozměren.
- Sympathetisch, *a.* sočúten, simpatéičen.
- Sympathie, *f.* sočút, sočútiye, simpatija.
- Sympathisiren, *v. n.* simpatisirati, skladati se. [niya.
- Symphonie, *f.* prizvuk, sinfony.
- Symptom, *n.* pripádek; znak, znamuje. [góga.
- Synagoge, *f.* molivnica, sinagoga.
- Synode, *f.* cerkveni zbor, sinóda. [nica.
- Synonym, *n.* soime, istomémb.
- Syntax, *f.* skladnja.
- Syrup, *m.* sirop, sladkorica.
- System, *n.* sostava, sostav, sistem; — atišč, *a.* sostáven, sistemáičen, doslěden.
- Szepter, *n.* žezlo.

T.

- Tabak, *m.* duhan, tabak; (Schmuff —) tabák, šnopovec; — schnupfen, ponosljeváti, šnopati.
- Tabakbeutel, *m.* mēh za duhan.
- Tabakdose, *f.* tabačnica, tobačnica, tabakérka.
- Tabakgeruch, *m.* duh od tabáka.
- Tabakshändler, *m.* duhanár, tobákár. [fajka.
- Tabakspfeife, *f.* pipa, lula, fajla.
- Tabakraucher, *m.* tobakač.
- Tabakschmuff, *m.* ponosljevavec, šnopavec.
- Tabellarisch, *a.* tabeláren.
- Tabelle, *f.* tabela, tabula, deska.
- Tabernakel, *m.* tabernákelj, syetohranišče.
- Tableau, *n.* sostáva obrázov.
- Tabuletträger, *m.* kramar, krosnar.
- Tact, *m.* takt, mēra, vdarek.
- Tadel, *m.* graja, svarilo, kude-

- nje; (Fehler) pománjkanje, pogrěšek, krivnja; — haft, *a.* grajaven, svariven.
- Tadellos, *a.* praveden, dober, bez pogrěskov.
- Tadeln, *v. a.* grajati, kuditi, svariti, gaditi; — swertſh, *a.* svarila vrèden. [rìvnost.
- Tadelfucht, *a.* kudljivost, svadelfüchtig, *a.* kudljiv, svariven.
- Tadler, *m.* grajavec, svarivec, kudlivec; — in, *f.* svarivka, kudljivka
- Tafel, *f.* tabla, deska; (Tisch) miza; sich zur — setzen, za mizo sestiti; die — decken, mizo pogerniti; die — abdecken, raz mizo spraviti; die — aufheben, izza mize vstati.
- Tafelbeſteck, *n.* jèstilo, omizje.
- Tafelbecker, *m.* mizni strežnik.
- Tafelgeld, *n.* mizarina.
- Tafeln, *v. n.* gostiti se, gostovati se, pirovati.
- Tafeln, *v. a.* s deskami obiti.
- Tafeltuch, *n.* pert. krušenca.
- Tafelzimmer, *f.* Speiszimmer.
- Taffet, *m.* tafet, kamúka; — weber, *m.* tafetar, kamúkar.
- Tag, *m.* dán, dén; der — brücht an, svita, dení se; den ganzen, lieben —, cèl dragi dán; in den — hineinleben, bez pameti, bez glave živèti; heut zu — e, dán današnji; der jüngste —, sodni dán; in meinen alten — en, na moje stare dni; — für —, dán na dán; es liegt am — e, očevidno od. hèlodáno je; an den — kommen, na svèto priti, zvédeti se; heut über acht —, dans
- osem dni; an den — legen, skazati; očitati; (im Bergbau) svèto.
- Tagearbeit, *f.* vsakdánji posel.
- Tagebuch, — Blatt, *n.* dnevnik.
- Tagebieb, *m.* dangúba.
- Tagefahrt, *f.* dán hodá.
- Tagelohn, *m.* dnina, mezda.
- Tagelohner, *m.* najémnik, nadničar, nadenik, dninar; — in, *f.* najémnica, nadenica.
- Tagen, *v. n.* svitati, dan zoriti od. zazrèvati.
- Tagereise, *f.* dán hodá.
- Tageſanbruch, *m.* zora, zor, svit; mit —, zarano. [svètlóba.
- Tageſlicht, *n.* svèto, svitlo, Tagesordnung, *f.* danjski réd.
- Tageſzahl, *f.* dnevka.
- Tagewerk, *n.* èzdánski posel, nadništvo.
- Täglich, *a.* vsakdánji, svakdánjsni, svakidánji; — ad vsaki dán. [ljati.
- Tafeln, *v. a.* bród razprav.
- Tafelwerk, *n.* brodna sprava, konopci.
- Talar, *m.* talár, plájšè. [spomin.
- Talent, *n.* talént, dár; glava,
- Talg, *m.* loj; — en, *v. a.* lojiti, olóžiti; — icht, *a.* lojast; — ig, *a.* lojén, lojnat; — licht, *n.* lojena svèća; — stoff, *m.* lojec.
- Talk, — stein, *m.* talk, lojnik.
- Tamarinde, *f.* tamariska.
- Tamariske, *f.* mariška, metlika.
- Tambour, *m.* hobnjár, hobnjarnik. [igrača.
- Tand, *m.* šala, èačlarija, èača; Tändelei, *f.* igrača, èača, èačlarija, èenèljarija.

Táňdeln, *v. n.* šaliti se, čanati se, čačljati, čenčljati.
 Táňdler, *m.* čanavec, čačljavec, čačljár. [zeug, *n.* klepi.
 Tangeln, *v. a.* klepáti; — getz.
 Tangente, *f.* dotičnica.
 Tanne, *f.* jela, jelka, jél; — *n.*, *a.* jelov.
 Tannenholz, *n.* jelovina.
 Tannenwald, *m.* jelovje.
 Tannenzapfen, *m.* jelov čurčelj, čerš.
 Tante, *f.* teta, tetka, tetica.
 Tanz, *m.* ples, raj, plesánje.
 Tanzboden, *m.* plesišče.
 Tanzen, *v. n.* plesáti, rajati.
 Tänzer, *m.* plesávec, plesár; — *in*, *f.* plesávka.
 Tanzkunst, *f.* plesništvo.
 Tapete, *f.* prepóga, prestéra, tapéta.
 Tapfer, *a.* hraber, hrabrén, serčen, pogúmen, junáški, vitežki; — feit, *f.* hrabrost, serčnost, pogúmnost.
 Tappen, *v. n.* slatati, hvatati, tipati; herum —, tavati, tumarati.
 Tappisch, *a.* neotesán.
 Tara, *f.* tara. [pajk.
 Tarantel, *f.* tarántula, vlaški.
 Tarif, *m.* tarifa, vcénilo.
 Tarok, *m.* tarok; — spielen, tarokováti. [mošnjica.
 Tasche, *f.* žep, aržet; (Beutel).
 Taschelkraut, *n.* kobúllica, hobillica.
 Taschen-, *a.* žepni.
 Taschenmesser, *n.* britvica; kostura, kosturica, sključek, mihec, lovrek, lovriček.
 Taschenpiel, *n.* — erei, *f.* slépa-

rija, sléparstvo, obsena; — er, *m.* slépar. lrica.
 Taschenuhr, *f.* žepna ura, žepa.
 Täschner, *m.* mošnjár.
 Tasse, *f.* majólčica, plošica, zděllica; časa, torilo.
 Taßwerk, *n.* hovje, brina, brinovje.
 Taßten, *v. a.* slatati, pošlátati, tipati, potipati, hvatati.
 Tasse, *f.* šapa, taca, copáta.
 Tau, *n.* vože.
 Taub, *a.* gluh; — werden, oglušeti, ogluhniti; sich — stellen, glušiti se; — e Uhr, Taß, prazen klás, orih; etwas —, nagluhel, gluhoben.
 Taube, *f.* golób, golobica, golobička; — Täubchen, *n.* golóbek, golóbčič, golobička, golóbče.
 Tauben-, *a.* golóbji, golobinji.
 Taubenfarbig, *a.* golobast.
 Taubenhauß, *n.* golobinjak, golobnják.
 Taubenoth, *m.* golóbjek.
 Taubentropf, *m.* golžún. [paž.
 Taubenschlag, *m.* golobinjak, tu.
 Taubheit, *f.* gluhóst, gluhóta, gluhóba.
 Täubin, *f.* golobica, golobička.
 Täubling, *m.* gobajúr.
 Taubstumm, *a.* gluhoném; — e, *m.* gluhonémec, muta.
 Tauchen, *v. a.* vtoniti, potóniti, potopiti, pogrézniti; pomočiti, omočiti; — *v. n.* vtoniti se, pogrézniti se, spustiti se u vodo.
 Taucher, *m.* vodoláz.
 Taucherglöcke, *f.* vtonilo, vodoláz, potopivka.

- Tauf-, *a.* kerstni.
 Taufbuch, *n.* kerstne bukve.
 Taufe, *f.* kerstiti, kerščovati.
 Tauser, *m.* kerstitelj, kerstnik.
 Taufsting, *m.* kerščenec, kerščenik.
 Taufstein, *m.* kerstivnica. [kar.
 Taugen, *v.* n. veljati, biti za
 Taugenicht's, *m.* ničemnik, kalin,
 nemárnež.
 Tauglich, *a.* sposoben, goden,
 shoden, prikláden; kader;
 veljaven; —feit, *f.* spôsob-
 nost, prikládnost.
 Taumel, *m.* vertoglavje, verto-
 glávost, blagútmost, svepa-
 vost; fig. pijánost.
 Taumelig, *a.* vertogláven, bla-
 gúten, svepav, opotekljiv;
 fig. piján.
 Taumelstúch, *m.* hujka, hujlika.
 Taumeln, *v. n.* blagútati, sve-
 pati, vehljati, opotékati se.
 Tausch, *m.* ména, zaména, mé-
 nja, preménja.
 Tauschen, *v. a. u. n.* méniti, mé-
 njati, zaméniti, preménjati.
 Tauschen, *v. n.* slépití, slépariti,
 mamiti, omámiti, prevériti.
 Tauschend, *a.* lažljiv. [ménjanje.
 Tauschhandel, *m.* ménjanje, za-
 Tauschung, *f.* mama, omáma,
 klama, znama, zmamljivost;
 prevéra, sléparija.
 Tausend, *num.* tisuč, jezero,
 hiljada, tavženti; — *n.* ti-
 súča, hiljada.
 Tausenderlei, *a.* tisučéri.
 Tausendfach, *a.* tisučernat.
 Tausendfáltig, *a.* tisučérni.
 Tausendguldenkraut, *n.* svederc,
 čantara.
 Tausendjáhrig, *a.* tisučléten.
- Tausendkúnstler, *m.* vseznalec.
 Tausendmal, *ad.* tisučkrat, tav-
 žentbarti.
 Tausendschón, *n.* milica (cvét).
 Tausendste, *a.* tisučeni, hiljádni,
 tavžentni.
 Tauwerk, *n.* konopci, vervi.
 Tar, —baum, *m.* tis.
 Tarant, *n.* cénitelstvo. [ksa.
 Tare, *f.* čéna, vcénilo, cénik, ta-
 Tariten, *v. a.* céniti, precéniti,
 taksirati. [umétnik.
 Technik, *f.* umétnost, —er, *m.*
 Technisch, *a.* umétn.
 Technologie, *f.* umétnija.
 Teich, *m.* ribnik, ribnjak.
 Teig, *m.* tésťo; —icht, *ig, a.*
 tésťen, tésťénast; tésťnat;
 —tuch, *n.* hlébnica.
 Telegraph, *m.* daljnópis, dale-
 kopis, urnokáz, selegraf.
 Telescop, *m.* dalekogléd, te-
 leskóp. [kroznik, talir.
 Teller, *m.* pladnik, pladnják,
 Tellerlecker, *m.* polizáč.
 Tellerstuch, *n.* obris, servijét.
 Tempel, *m.* molivnica, tempelj,
 božja véžja; —herr, *m.* tem-
 plár; —orden, *m.* templárski
 réd. [kalina? narav.
 Temperament, *n.* temperamént,
 Temperatur, *f.* temperatura, po-
 vètrije.
 Tenatel, *n.* precép; deržálo.
 Tendenz, *f.* umisel, naméra.
 Tenne, *f.* gummo, gumnišče,
 skedenj.
 Tenor, *m.* tenór. [tenica.
 Terrich, *m.* preproga, ság, ple-
 Termin, *m.* rók, obrók, odlóg.
 Terminologie, *f.* nazivoslójve,
 izrazoslójve, pravorèčje.

- Terpentín, *m.* terpentín; —öhl,
n. terpentínovec, terpentí-
 novo olje.
 Territorium, *f.* Gebiet.
 Terzerol, *n.* žepna pištolja.
 Terzett, *n.* trojspěv.
 Testament, *n.* oporóka, zadnja
 volitva; das neue und alte —,
 novi in stari zakon.
 Testamentlich, *a.* oporóčen.
 Testiren, *v. n.* sporočiti, opo-
 ročiti, voliti.
 Teufel, *m.* hudič, zlodej, vrág,
 čert, zlomek, neték, peklén-
 šek, hudír.
 Teufel-, Teufelisch, *a.* hudičov,
 vražji, zlomski, hudírski.
 Teufelsfeind, *m.* zlomek, hudír,
 neték.
 Text, *m.* tekst, reč; einem den
 — lesen, okregati kogar.
 Thal, *n.* dol, dolina.
 Thalbewohner, *m.* doljánec, do-
 léneč, doljanín, spodjánec;
 —in, *f.* dolénka, doljánka,
 Thaler, *m.* tolar, križák.
 That, *f.* čin, dělo, djanje; in
 der —, v istini, zarěs, v rěsnici.
 Thäter, *m.* činitelj, počétník;
 zločin, zločinec, krivec.
 Thathandlung, *f.* nasilje, zlo-
 činstvo.
 Thätig, *a.* dělaven; djaven, pos-
 len, marljív; (zu handeln fä-
 hig) činiven, djateln, djan-
 jski; —feit, *f.* dělavnost,
 djavnost, poslénost.
 Thätlich, *a.* nasilen, po sili,
 djanjskoma; —feit, *f.* nasilje,
 nasilnost.
 Thatfache, *f.* istiniti čin; prava
 istina od. rěsnica.
- Thau, *m.* rosa.
 Thauen, *v. n.* u *i.* rositi, ros-
 ljáti, rósa padati; (vom Schnee)
 kopnéti, taliti se, topiti se,
 tajati se, zginjavati. [nat.
 Thauig, *a.* rosen, orosljen, ros-
 Thaumetter, *n.* odměklo vréme,
 jugovina.
 Thauwind, *m.* topel věter, jug.
 Theater, *n.* gledališće, gledáv-
 nica, igrališće, kazališće,
 teáter. [trálen.
 Theatralisch, *a.* igrališen, tea-
 Thee, *m.* čaj, téj. [smola.
 Theer, *m.* kolomáz, katran;
 Theerbrenner, *m.* katránar; smo-
 lár.
 Theerbrennerei, *f.* katranarija;
 smolarija; katranárnica; smo-
 lárnica. [riti.
 Theeren, *v. a.* katrániti; smolá-
 Theerig, *a.* katránast, pokatrán-
 njen; smolnat.
 Theil, *m.* děl, část; strán,
 strana, plát; kniga, svezek;
 — an etvas haben, děležen,
 česar biti; zum —, stranoma.
 Theilbar, *a.* děliven, děliteln,
 dělživ, razděliven; —feit, *f.*
 dělívnost, dělitelnost, raz-
 dělívnost. [madič.
 Theilchen, *n.* dělč; platič; ko-
 Theilen, *v. a.* děliti, razděliti;
 ločiti, razlóčiti, krojiti, raz-
 krojiti.
 Theiler, *m.* dělitelj, dělivec.
 Theilhaber, *f.* Theilnehmer.
 Theilhaft, —ig, *a.* děležen, vdě-
 ležen; sich — machen, vděle-
 žiti se; —igfeit, *f.* děležnost,
 dělež, učástnost.
 Theilnahme, *f.* Theilnehmung.

- Theilnehmer, *m.* dělník, vdě-
 lčník, vdělník, účastník.
 Theilnehmer, *a.* děležen, vdě-
 len, učásten.
 Theilnehmung, *f.* dělnístvo, vdě-
 nístvo, učástenstvo, vděležba.
 Theils, *ad.* stranom, strano-
 ma, nekaj, dělem.
 Theilung, *f.* dělitva, rozdělítva;
 ločba, ločítva.
 Theilungszeichen, *n.* rozdělivnica.
 Theilweise, *ad.* stranom, stra-
 noma. [predlóg.
 Thema, *n.* zadača, predmět,
 Theolog, *m.* bogoslóvec, teológ.
 Theologie, *f.* bogoslóvje; sė-
 minišće, teologija.
 Theologisch, *a.* bogoslóvski, teo-
 lógíski.
 Theoretisch, *a.* teorétičen, teo-
 rétički.
 Theriak, *m.* terják.
 Thermometer, *n.* gorkoměr.
 Theuer, *a.* drág, dragocěn, skúp,
 fig, drág, mil.
 Theuerung, *f.* dragótina, dra-
 góta, dražina, dragina, dra-
 góča
 Thier, *n.* žival, živád, stvár;
 Haus—, živinče, brav, živál;
 die Haus—e, živina; ein wil-
 des—, zvěr, zvěrják; wilde
 —e, zvěrina, zvěrjád, div-
 jina, divjád. [od. lėkár.
 Thierarzt, *m.* živínski zdravnik
 Thierarzneikunst, *f.* živínsko lė-
 kárstvo.
 Thierchen, *n.* živálica, stvarica,
 živálce; živinče, bravče;
 zvěrjice. [nják, obora.
 Thiergarten, *m.* zvěrinják, zvěr-
 Thiergeficht, *n.* zvěrínski bor.
- Thiergeschichte, *f.* živaloslóvje,
 coologija, zvěropis.
 Thierisch, *a.* živálski, živínski;
 fig. živínski, zvěrski.
 Thierkreis, *m.* zvěrinec. [stvo.
 Thierreich, *n.* živalstvo, zvěrin-
 Thon, *m.* glina, glinja; il.
 Thonartig, *a.* glinjast; ilast, ilo-
 vast.
 Thonerde, *f.* glinja; ilovica.
 Thönern, *a.* glinjén, ilén, par-
 stěn, lončén, zemljén. [nat.
 Thönig, *a.* glinjast; ilast, ilov-
 Thor, *m.* bedák, budálo, trap,
 avša, abotnik, klama.
 Thor, *n.* vrata.
 Thorflügel, *m.* vratnica.
 Thorgeld, *n.* vratarina.
 Thorheit, *f.* bedačija, bedaš-
 tvo, budaláščina, abota,
 neumnost, budálost, budali-
 ja, brézúmnost.
 Thörcht, *a.* bedast, avšast, abo-
 ten, trapast, neumen, brez-
 úmen. [avša.
 Thörin, *f.* bedačica, abotnica,
 Thorschliefer, —wárter, *m.* vratár.
 Thorweg, *m.* vrata.
 Thorzoll, *m.* vratarina.
 Thran, *m.* trán, ribje salo.
 Thrane, *f.* solza, slojza.
 Thranen, *v.* *n.* solziti, plakati,
 solze točiti od. prelijati.
 Thranen-, *a.* solzni.
 Thranenbach, *m.* potók solz.
 Thranenfluß, *m.* solzénje, solzi-
 vost.
 Thranenvoll, *a.* solzen, solzav.
 Thranfaß, *n.* sód za ribje salo.
 Thranicht, Thranig, *a.* masten,
 maščovit, salen, tranovit.
 Thron, *m.* prestól, prestólje.

Thronbesteigung, *f.* nastóp vladanja. [dati, kraljevati.
 Thronen, *v. n.* stolováti; vladati.
 Thronerbe, *m.* prestólni naslédnik. [la; —r, *f.* Thronerbe.
 Thronfolge, *f.* naslédstvo prestóh.
 Thronhimmel, *m.* nebo, nebésa.
 Thun, *v. a. u. n.* dělati, činiti. poslováti, raditi; včiniti, storiti; narediti, djati; kund —, obznániti, na znanje datí; zu Leide —, kogar razžáliti; Abbitte —, odprositi; er hat viel zu —, imá mnoho oprávití od opravil; nichts zu — haben, bez děla biti; es thut mir leid, žal mi je; sich hervor —, odlikováti se; auf den Tisch —, na mizo djati od. podjati; groß —, velicega se dělati; er thut, als wüßte er nichts, se nevědnega děla; es thut Noth, třeba je; es wird sich schon —, se bode že vdalo; wehe —, boléti; schön —, dobríkati; eine Bitte —, poprositi; eine Frage —, poprášati, popitati.
 Thun, *n.* djanje, dělo, činjenje; all unser — und Lassen, vse naše djanje in nehánje, vse naše děla.
 Thunfisch, *m.* tunica.
 Thunlich, *a.* mogóe; —keit, *f.* mogóost.
 Thür, *f.* dverí, durí; vrata.
 Thürangel, *m.* zatic, stežáj.
 Thürband, *n.* zavěznica, pant, obbój.
 Thürflügel, *n.* dvernica, durnica.
 Thürhüther, *m.* dvernik, durnik.
 Thurm, *m.* stolp, turn; Kirch

—, zvonik; besefigtet —, gradič. [gradič.
 Thürmchen, *n.* stolpič, turnič; Thürmen, *v. a.* kopičiti; sich —, *v. r.* dizati se, višati se, rasti.
 Thürmer, *m.* zvonár.
 Thurmspiße, *f.* verh stolpa.
 Thurmuhr, *f.* ura na zvoniku.
 Thürpfoste, *f.* podbój, nadbój, pangar.
 Thürriegel, *m.* zatic, zatika.
 Thürschwelle, *f.* prag.
 Thürstock, *m.* verija.
 Thymian, *m.* timijan, popovec.
 Tief, *a.* globok, glób, dubok; nizek; —er Schlaf, tvrdo spanje.
 Tiefe, *f.* glób, globina, globočina, globóst, globokóst, dubljina; nižina, nižáva, nizkóta. [komisléc.
 Tiefdenkend, *a.* domiseln, dubó.
 Tiefinn, *m.* —igkeit, *f.* globokomiselnost, domiselnost; zadumčivost, zamišljenost; fig. bister úm; —ig, *a.* globokomiseln, domiseln, zadumčiv, zamišljen; fig. bistroúmen.
 Tiegel, *m.* kotlik, rena.
 Tiger, Tieger, *m.* ris, tiger.
 Tigerfarben, *a.* tigrast.
 Tigerhund, *m.* tigrast pes.
 Tigerfäse, *f.* divja tigrasta mačka.
 Tigerweibchen, *n.* risa, tigrica.
 Tigerwolf, *m.* risovólk.
 Tilgbar, *a.* iztrébljiv; plattv.
 Tilgen, *v. a.* trébiti, iztrébiti, vničiti; (eine Schuld) platiti, popláčati.
 Tinte, *f.* černilo, tinta.

- Tintenfaß, *n.* černilnik, černil-
 njak, tintnik.
 Tintenfleß, — flečs, *m.* mačka.
 Tintenpulver, *n.* černilna štupa.
 Tisch, *m.* miza, stol; (Mahlzeit)
 oběd; nach — e, po jědi;
 zu — e sitzen, za mizo sestí;
 zu — e kommen, k jědi priti.
 Tischgebet, *n.* molitva pred jědjo.
 Tischgebeß, *n.* omizje, pomizje.
 Tischkorb, *m.* žličnik, žličnjak.
 Tischlade, *f.* miznica.
 Tischler, *m.* mizar, škrinjár,
 stolar; — arbeit, *f.* mizársko
 dělo; — handwerk, *n.* miza-
 rija, mizárstvo, stolárstvo;
 — in, *f.* mizarica; — werk-
 zeug, *n.* mizársko oródjie.
 Tischtuch, *n.* krušnica, krušenca.
 Tischzeug, *f.* Tischgebeß.
 Titel, *m.* naslov, ime.
 Titelblatt, *n.* čelo (knjige).
 Tituliren, *v. a.* titulirati.
 Toast, *m.* napitek.
 Toben, *v. n.* divjáti, norěti,
 běsniti, běsnováti, hrupěti;
 — *n.* divjánje, běsnóća, hrúp.
 Todt, *f.* Docht.
 Tochter, *f.* hěi, hěer.
 Tochterchen, *n.* hěerica, hěerka.
 Tochterkind, *n.* vnúk, unuče.
 Tochtermann, *m.* zět.
 Tod, *m.* smert; mit — e abge-
 hen, vmřěti, zavmrěti; mit
 dem — e ringen, vmirati; sich
 zu — e lachen, od směha po-
 kniti; ich bin des — es, zgub-
 ljen sim, po meni je; sich
 den — anthon, vmoriti se;
 — ähnlich, *a.* mertvičen.
 Todbett, *n.* smertna postelj.
 Todes —, *a.* smertni.
- Todesart, *f.* način smerti.
 Todesfall, *m.* smert, odmrětje,
 odmertija. [s smertjo.
 Todeskampf, *m.* vmíranje, borenje
 Todeschweiß, *m.* smertni ob-
 hladni pót.
 Todesurtheil, *n.* obsódba na
 smert od. k smerti.
 Todfeind, *m.* glavni neprijátelj.
 Todkrank, *a.* na smert bolen.
 Todlich, *a.* smerten, smertonósen.
 Todfunde, *f.* smertni od glavni
 grěh.
 Todt, *a.* mertev, vmerl, zav-
 mérł; sich — schießen, vstrělti
 se; sich — fallen, vbíti se;
 der — e, merlič, mertvi,
 mertvec, uměri.
 Todten, *v. a.* vmoriti, moriti,
 umoriti, vbíti, usměrtiti, po-
 moriti; fig. pokoriti, mert-
 váčiti; — d, *a.* moríven,
 umóren.
 Todtenacker, *f.* Friedhof.
 Todtenamt, *n.* bilja, černa maša,
 bila. [nosila.
 Todtenbahre, *f.* mertváski oder,
 Todtenbegängniß, *n.* pogreb.
 Todtenblässe, *f.* smertna blědost,
 Todtenblau, *a.* blěd ko smert.
 Todtenfarbe, *f.* mertváška ob-
 smertna barva. [stí.
 Todtengebeine, *pl.* mertváške ko-
 stičky.
 Todtenglocke, *f.* smertni zvón.
 Todtengräber, *m.* grobár, pokop-
 páč.
 Todtenkopf, *m.* mertváška glava.
 Todtenmahl, *n.* sedmina, sedmica.
 Todtenmusik, *f.* mertváška godba.
 Todtenschein, *m.* smertni list.
 Todtenvogel, *m.* mertváška ptica.
 Todtgeboren, *a.* mertvorójen,

- Tobtschlag, *m.* vboj, vbojstvo, vmor, vmoritva.
 Tobtschlager, *m.* vbijavec, morivec, ubojica, kervnik; — *in*, *f.* morivka, kervnica.
 Tof, — *sein*, *m.* tuf, krapnik.
 Toga, *f.* zabúneč. [bung.
 Toleranz, *f.* tolerancija, *f.* Dulz
 Toll, *a.* bĕsen, divji, stekel, vstekel, zmoĕen, pomámljen; (dumm) neúmen, nor; — *er* Hund, stekel pes; — *sein*, norĕti, divjati, bĕsniti.
 Tollbeere, — *tirsche*, *f.* volĕja jagoda.
 Tollhaus, *n.* norišĕe.
 Tollheit, *f.* bĕsnóĕa, divjóst, bĕsnost, bĕs. [než.
 Tollkoff, *m.* vertoglavĕc, togót-
 Tollkühn, *a.* derzen, derzovít, prederzen; — *heit*, *f.* derznost, derzovítost.
 Tollsucht, *f.* vsteklost.
 Tölpel, *m.* trap, lepec, beba, bezjak, avša, klama, klamoá; — *ei*, *f.* traparíja, bedalíja, budalášĕina.
 Tölpelhaft, Tölpisch, *a.* trapast, lepast, bebast, avšast, budálast, klamast.
 Tombak, *m.* tumpak.
 Ton, *m.* glás, zvuk, zvek, zvon, žvenk; (Accent) naglás, naglásek.
 Tonart, *f.* naĕin, tón.
 Tönen, *v. n.* glasiti se, zvenĕti, zvuciti, brenĕti, zvoniti; razlĕgati se, oriti se.
 Tonkunst, *f.* glasništvo, godba.
 Tonkünstler, *m.* godec, godbenik.
 Tonleiter, *m.* zvukovód, škala.
 Tonmaſ, *f.* glasomĕrje.
- Tonneser, *m.* glasomĕr, zvukomĕr. [sód.
 Tonne, *f.* lajta, beĕva, puĕel,
 Tonseger, *m.* skladátelj.
 Tonsehung, *f.* skladba.
 Tonstuf, *f.* lisa, pleša, plešina.
 Tonstube, *f.* slovka s naglásom.
 Tonzeichen, *n.* naglás, naglásek; (*in der Musik*) sĕkirica, nota.
 Topas, *m.* topas (kamen).
 Topf, *m.* lonĕc, pisker.
 Topfer, *m.* lonĕár, piskrár.
 Topfererde, *f.* glina, glinja.
 Topfstein, *a.* glinjĕn, zemljĕn, lonĕĕn. [sódje.
 Topfergeschirr, *n.* lonĕĕno poro-
 Topographie, *f.* mĕstopis, topografíja.
 Topf, *i.* dobro! naj veljá!
 Dorf, *m.* ſota, ſuſek; ruſa, ruſina; —, *a.* ſotast; ruſinast.
 Dorfager, *n.* ſotiſĕe; ruſiſĕe.
 Tornister, *m.* torba, tobólka, tornister. [tortenica.
 Torte, *f.* torta; — *n*pfanne, *f.*
 Tortur, *f.* peza, muka; pezáv-
 nica, tezávnica.
 Trab, *m.* dirk; stóp.
 Trabant, *m.* tělostráznik, provoditelj; spremnik, trábant.
 Traben, *v. n.* dirjati; v stóp iti.
 Träber, *pl.* tropine; (Süſſen vom ausgebrannten Malze) mlato; (vom Getreide) zadnje, suſki.
 Tracht, *f.* noſa, brĕme, butara; (von Speisen) jĕdilo, nosilo; (Kleider —) noſa, noſnja, kroj.
 Trachten, *v. n.* prizadĕvati se, prizadjati si, prizadĕti si, gledati, nastójati, tersiti se; nach dem Leben —, po živ-
 lenju streĕi; nach etwas —

- gnati se za čem; — *n.* prizadévanje, prizadétje, prizadánje; sein ganzes Dichten und —, vsi njegovi trudi.
- Trächtig, *a.* brej; (von Schweinen) sprasen; (von Kühen) brej; stelen; (von Stutten) zžreben; (fruchtbar) roden, rodovit, plodonósen, ploden.
- Tractament, *n.* gostitba, gostba, pir.
- Tractat, *n.* pogodba, pojednánje.
- Tractiren, *v. a.* gostovati, gostiti. [poročilo.
- Tradition, *f.* izročilo, ustno izročilo.
- Tragbar, *a.* nosljiv, nositel, ponešljiv; (fruchtbar) ploden, plodovit, plodonósen, nosiven, roden.
- Tragbahre, *f.* nosila, nosilnica.
- Tragbaum, *m.* trám, podsek.
- Trage, *f.* Tragbahre.
- Träge, *a.* len, leniv, vmánj.
- Tragehimmel, *m.* nebo.
- Tragelohn, *m.* nošnina, nošarina.
- Tragen, *v. a. u. n.* nesti, nositi; (von der Erde, Bäumen *ic.*) roditi, obroditi, donositi, donésti; (einbringen) donositi, donášati; auf den Händen —, pestvati, pestovati; (vom Viehe) brej biti; Sorge —, skerbéti, skerbiti; die Schuld —, kriv biti; sich tragen, gekleidet sein, nositi se; er trägt meinen Namen, on imá moje imé; Verlangen —, željéti.
- Träger, *m.* nosec, nosivec, nosilec.
- Tragezeit, *f.* vréme nošenja.
- Trägheit, *f.* lenost, lenóba, lenivost.
- Tragikomisch, *a.* tragikómičen.
- Tragisch, *a.* žalosten, tragičen.
- Tragkorb, *m.* koš.
- Tragranz, *m.* svitek, zvitek.
- Tragödie, *f.* tragédija, žaligra.
- Tragriemen, *m.* nadrámnica, obrámnica. [goléti.
- Trällern, *v. n.* žvergláti, žverglati.
- Trampel, *m.* štoklež; štoklja.
- Trampeltier, *n.* dromedár.
- Trank, *m.* pitje, pijáca, pivo, pitvina, napitek, napój.
- Tränke, *f.* napajišče, napajališče, napája; — *n, v. a.* napojiti, napajati.
- Tränkrinne, *f.* — trog, *m.* korito.
- Tranksteuer, *f.* pitarina.
- Tranksto, *m.*prehód.
- Transparent, *n.* prezráčni napis.
- Transport, *m.* prevóz, transport.
- Transportschiff, *n.* prevózni bród.
- Trappe, *m.* traplja (ptica).
- Träubchen, *n.* grozdič, grozdiček, grozdek. [grozdje.
- Traube, *f.* grózd; — *n, pl.*
- Traubicht, *a.* grozdast.
- Traubig, *a.* grózdnat.
- Trauen, *v. a.* poročéti, zaróčiti, věnčati.
- Trauen, *v. n.* upati, zaupati, zanésti se, zanášati se, věrovati; sich — *v. r.* derzniti se, predérzniti se, podstópititi se. [zalovánje, tuga.
- Trauer, *f.* žalost, žalóba; žal.
- Trauergedicht, *n.* pésen žalobna.
- Trauerfolge, *n.* sprevód.
- Trauergeläut, *n.* mertváško telébanje.
- Trauergesang, *m.* žalospév.
- Trauergeschichte, *f.* žalostna pripóvost.

Trauerkleid, *n.* černína, černá ohlěka.

Trauermusik, *f.* mervtvaška godba.

Trauern, *v. n.* žalovati, tugo-
vati, žalovati se, žalostiti se,
žalosten biti; um den Vater
—, obžalovati očeta, žalo-
vati po očetu.

Trauerspiel, *n.* tragédija, žaligra.

Trauertuch, *n.* černo sukno.

Trauerweib, *n.* žalostnica, žalo-
vavnica.

Trause, *f.* káp, kapilo, kapivo;
vom Regen in die —, z dežja
pod káp, iz blata do muže;
— wasser, *n.* kapnica.

Traufeln, Trausen, *v. a. u. n.*
kapati, kapljati, kaniti, kap-
ljevati, cankati, cankljati.

Traulich, *a.* prijázen, zastópen;
— keit, *f.* prijáznot.

Traum, *m.* senj, sanj, son, sanja.

Traumbeuter, *m.* razlagávec san-
jev.

Träumen, *v. n.* sanjati, senjati,
senjati se; ich träumte, san-
jalo se mi je.

Träumer, *m.* sanjár; — ei, *f.*
sanjarija; — in, *f.* sanja-
rica; — ich, *a.* sanjárski.

Traumgesicht, *n.* prikázen v snu.

Traun, *ad. rēs.* zarēs, rēsnično,
zaista.

Traurig, *a.* žalosten, tužen, ža-
len, kukáven; — keit, *f.* ža-
lost, tužnost, kukávnost.

Trauring, *m.* ženitni od. za-
konski perstan.

Trauschlein, *m.* ženitno pismo.

Traut, *a.* mil, ljúb, prijázen,
porazúmen. [lvěčanje.]

Trautung, *f.* poroka, zaročénje,

Tress, *n.* želod.

Tress, *f.* Schlag.

Treffen, *v. a.* vgoditi, pogoditi,
zadėti; (errathen) vgoniti, vga-
niti; (antreffen) najiti, srečati;
(Anstalten) pripravljati, pri-
praviti; eine Wahl —, izbráti;
eine Heirath —, oženiti se;
die Reife trifft mich, to se
mene tiče, versta je na meni;
wen trifft die Schuld? kdo je
kriv; der Blitz hat ihn getrof-
fen, strěla je ga vdarila; es
traf sich, priměřilo se je, do-
godilo se je.

Treffen, *n.* bitka, bitva, boj.

Treffler, *m.* vgonjáč.

Trefflich, *a.* krasen, záj; dober;
verli; — keit, *f.* krasóta,
zalost; dobróta; verlost.

Treibehaus, *n.* pomarančnica.

Treibeherd, *m.* ognjišče za či-
stenje srebra.

Treibeholz, *n.* priplávljene derva.

Treibeiß, *n.* srez. [gonba.]

Treibjagen, *n.* — jagd, *f.* gonja.

Treibeleute, *pl.* gonjáči, gonitelji.

Treiben, *v. n.* (auf dem Wasser)

plavati; (wachsen) rasti, po-
gánjati, herstěti, popičati,
popkati; sich herum —, poti-
kati se; — *v. a.* gnati, goniti,
pogánjati, terati; (in die Flucht
—) spoditi, iztérati, odgnáti;
Wucher —, vohrováti; Kurz-
weil —, šaliti se; Unkeusch-
heit —, nečistováti; er treibt
ein Maurer-, Gärtnergewerbe,
on je zidár od. on zidári, on
je vertnár od. on vertnári.

Treiber, *m.* gonjáč, gonjič, gon-
itelj.

- Treibereis, *n.* mladica.
- Treibsand, *m.* svišč.
- Trembar, *a.* razločiv, razločitelj; razkrojiv.
- Tremen, *v. a.* ločiti, razločiti, razdružiti, razstáviti; (absondern) oddělití; (eine Nacht) parati, razpárati, razporjati; (zerschneiden) razrězati; (von einander reißen) raztèrgati, razčésniti; (chemisch) krojiti, razkrojiti, razločiti; síč — *v. r.* raziti se, razdružiti se, ločiti se.
- Trennung, *f.* ločitva, razhód, razid; ločba; razdělenje, razdruženje.
- Trense, *f.* vojka, uzda.
- Treppe, *f.* stopnjice, stopalice, shodi.
- Trešpe, *f.* stoklasa, steklasa, kopitnik.
- Tresse, *f.* prám.
- Trestler, *pl.* tropine; — wein, *m.* tropišnica, skavec, bersa.
- Treten, *v. n. u. a.* stopiti, stopati, koráčiti; auf einer Seite —, *s.* komur potěgniti; bei Seite —, odstópi; zusammen —, skupiti se, zbrati se; alles zusammen —, vse potancati od. poteptati, berein —, vstopiti; (mit den Füßen ausquetschen) mančati, tlačiti, iztláčiti, tancati; das Pfaster —, klatiti se po ulicah; in den Dienst —, služiti iti, službo nastópi.
- Treu, *a.* zvést, véren; — brüchig, *a.* vérolómen.
- Treue, *f.* zvéstóba, zvéstóst, vérnost, véra; bei meiner —, bogme, pri mojej duši, takomi duše.
- Treuherzig, *a.* iskrén, odpert, odkritosèrčen, ravnodúšen, prostodúšen; — fei, *f.* iskrénost, odkritosèrčnost.
- Treulich, *ad.* zvésto, véрно.
- Treuloß, *a.* nevéren, nezvést, vérolómen; — werden, iznevěriti se; — losigkeit, *f.* nevéra, nevérnost, nezvéstóba, vérolómstvo.
- Tribuliren, *v. a.* (im gemeinen Leben) natvézati, nadlegovati, ponadležovati.
- Tribunal, *n.* sodna stolica.
- Tribut, *m.* namèt, dača, poplátek; — pšičtig, *a.* popláten.
- Trichter, *m.* lilo, lij, liják.
- Trieb, *m.* gonj, tir, pój; (Herde) čeda, stado; (am Baume) popek, mladika, berst; fig. nagón, nagib, pogón, pogájnik.
- Triebsfeder, *f.* pero; fig. vzrók, nagón.
- Triebsand, *m.* svišč.
- Triebsweg, *m.* stegna.
- Triebswerk, *n.* kolésa.
- Triefauge, *n.* kermeljivo oko; — äugig, *a.* kermeljiv, kermeljliv, berlavoók. [teči.]
- Triefen, *v. n.* kapati, kapljati, Triefnase, *m.* sopljivec.
- Triegen, *v. n.* mamiti, varati, klamati, omámiti; síč — *v. r.* mamiti se, varati se, goljčati se.
- Trieglich, *a.* lažljiv, lažen, goljživ, mamljiv.
- Trift, *f.* paša, pašnik; (Herde) čeda, čreda, stado.
- Triftgeld, *n.* pašnina. [paše.]
- Triftgerechtigkeit, *f.* pravica do

- Trifstig, *a.* temeljit, veljaven; — *heit*, *f.* temeljitost.
 Trigonometrie, *f.* trigonometrija, trioglomèrje.
 Triller, *m.* jiglávček, žvergolin; — *n*, *v. n.* žvergoléti, jiglováti.
 Trillion, *f.* triljon. [piti].
 Trinktbar, *a.* piten, za pitje, za Trinken, *v. a.* piti.
 Trinker, *m.* pivec; pijanec.
 Trinkgeld, *n.* zapitek, (dnar) za vino. [Igláček].
 Trinkglas, *n.* kozárec, bokál, Trinklied, *n.* napitnica.
 Trinkstube, *f.* pivnica, keréma.
 Trinkwasser, *n.* voda za piti.
 Tripliren, *v. a.* trojáčiti, potrojáčiti.
 Trippeln, *v. n.* kobacljati, hodati, Tritt, *m.* stopnja, stopinja, stópa, korák; (Spur) sléd, trag; (Stufe) stopnja, stepén.
 Triumph, *m.* slavje, slavodobitje; — bogen, *m.* slavodobitni oblók, častne vrata; — iren, *v. n.* slavljati, radostváti se.
 Trocken, *a.* suh, posušén; — *heit*, *f.* suša, suhóta, suhóst.
 Trockenplatz, *m.* sušilo.
 Trockenstube, *f.* sušivnica.
 Trocknen, *v. n.* sušiti se, posušiti se; vsahniti; — *v. a.* sušiti; die Hände —, roke otréti od obrisati.
 Trödelfram, *m.* starež, starežine, starine; starinárnica.
 Trödelmarkt, *m.* prodája starežine.
 Trödeln, *v. n.* tergováti s starinami; sig, muditi se, obotávljati se.
 Tröbler, *m.* starinar, starežár⁷ — *in*, *f.* starinarica.
 Trog, *m.* korito, kadúnja; niške; — scharre, *f.* stergúlja.
 Trolle, *v. n.* valjati se; sich —, *v. r.* pobráti se.
 Trommel, *f.* boben; — fell, *n.* bobniček v ušesu; bobnica.
 Trommeln, *v. a.* bobnjati, bobenováti, na boben biti.
 Trommelschlägel, *m.* hobnárska palička.
 Trommelschläger, *m.* hobnjár.
 Trompete, *f.* trobénta, tromba, troblja. [biti, trombat].
 Trompeten, *v. n.* trobéntati, trompetenschall, *m.* trobni glás, zatróbenje. [báč, trobec].
 Trompeter, *m.* trobéntar, trumpet, *m.* budálo, avša; armer —, siromák.
 Tropfen, Tröpfeln, *v. n.* kapati, kapljati, curéti, cankati.
 Tropfen, *m.* Tröpfchen, *n.* kaplja, kanec, sraga, curka; kapljica, kanček.
 Tropfenweise, *ad.* po kapljah.
 Tropfnas, *a.* moker do kože.
 Tropfflein, *m.* kapnik, krapnik.
 Tropfwasser, *n.* kapnica.
 Tropfwein, *m.* podčéepina.
 Troß, *m.* bertljága, ropotija; družál.
 Trost, *m.* utéha, tolázba, potolázba, odžála.
 Tröstbar, *a.* utéšiv, utéšiteln.
 Trösten, *v. a.* téšiti, toláziti, potoláziti, utéšiti, taziti, potáziti, troštati.
 Tröster, *m.* téšitelj, utéšitelj, tolažnik, odžálnik; — *in*, *f.* utéšiteljca, tolažnica.

- Tröſtlich, *a.* utešen, utešljiv, potolažljiv, odžaljiv, tešiven.
- Tröſtloſ, *a.* bez utehe; obüpen.
- Tröſtſchreiben, *n.* tolaživno pismo.
- Tröſ, *m.* kljubet, ukljúb, kljubést, vpor, tverdoglavost, tverdokornost, nagája; mitzum —, meni vkljub; — biezen, kljubováti, ukljubovati, nagájati; — *ad.* ukljub, vkljub; er ſpricht — einem Gelehrten, govori kakor učen človek.
- Tröſen, *v. n.* kljubováti, ukljubováti, kljubetováti, nagájati; kujati se; dem Tode —, ne bati se smerti.
- Tröſig, *a.* ukljuben, ukljubljiv, kljubetljiv, nagajiv, vporen, tverdoglav.
- Tröſkopf, *m.* ukljubnež, nagajivec, vpornik.
- Trübe, *a.* moten, kalen; (dunkel) temen, temav, mračen; (vom Himmel) oblačén, meglen; (betrübt) žalosten, tužen.
- Trüben, *v. a.* motiti, kaliti; der Himmel trübt ſich, nebo se oblačí.
- Trübsal, *n.* nevolja, nadlôga, bëda, réva; (die Trauer) tuga, žalost.
- Trübselig, *a.* nevoljen, bëden, réven; tužen, žalosten, jaden.
- Trübsinn, *m.* žalost, dreselje; —ig, *a.* žalosten, dresel.
- Truchſeß, *m.* stolnik.
- Trüffel, *f.* gomoljika; — hund, *m.* gomoljicar.
- Trug, *m.* mama, goljija, prevéra, varka, klama, podvód.
- Trugbild, *n.* mamljiva prikázen, prítvóra. [Trieglich.]
- Trügen, Trüglich, *f.* Triegen, Trugſchluf, *m.* kriv izvod.
- Truhe, *f.* skrinja, škrinja, kiſta.
- Trümmer, *pl.* razvaline, podertine; ostánki.
- Trumpf, *m.* trumf, adút; — en, *v. a.* s trumfom vbíti; einen —, nasekati kogar.
- Trunt, *m.* pitje, pitek, napitek; pijánstvo, pijánost.
- Trunken, *a.* piján, opít; (vor Freude) prevzét, izven sebe od radosti; — werden, opítise.
- Trunkenbold, *m.* pijánec, pijánče. [nost.]
- Trunkenheit, *f.* pijánstvo, pijá-
- Trupp, *m.* četa, trópa, šok, šaka.
- Truppe, *f.* četa, truma; —n, *pl.* armáde, vojska, vojšáci.
- Truppenweise, *a.* v tropih, četama. [kavrán.]
- Truthahn, *m.* puran, purman,
- Truthenne, *f.* pura, kavra.
- Truthuhn, *n.* pure, kavre.
- Tuch, *n.* sukno; Schnupf—, robec, ruta.
- Tuchartig, *a.* suknovat.
- Tuchbereiter, *m.* suknár.
- Tuchelchen, *n.* robec, ruta.
- Tuchen, *a.* suknén, od sukna; —b, *f.* blazína.
- Tuchfabrik, *f.* suknárna, suknárnica; —ant, *m.* suknár.
- Tuchhandel, *m.* tergováua s suknom.
- Tuchmacher, *f.* —bereiter.
- Tuchmacherhandwerk, *n.* suknárstvo, suknarija. [skávnica.]
- Tuchpresse, *f.* suknárska stí-
- Tuchschere, *f.* suknárske škarje.

Túchtig, *a.* verli, dober, pravi, vréden; (dauerhaft) krépek, močen, ják, éverst; (tauglich) sposóben, prikláden, prigóden; —feit, *f.* verlost, vrédnost; krépkóst, krépkóča, jakost, éverstóča; sposóbnost, prikládnost. [róba
Túchwaaren, *pl.* sukna, suknéna
Túče, *f.* spletka, zvijáča, zloba.
Túckisch, *a.* zvijáski, zloben, potúhnjen.
Tuf, *m.* lahek kamen.
Tugend, *f.* krépóst, čednosť; —haft, *a.* krépósten, čednosten. [m. čudorédnik.
Tugendlehre, *f.* čudorédnost; —r, **Tugendreich**, —sam, *f.* Tugendhaft.
Tulpe, *f.* tulipa, tulipan, kljunček; —nbaum, *m.* tulipnik.
Tummel, *f.* Taumel.
Tummeln, *v. a.* goniti, pogánjati, tirati, turjati; sich —, *v. r.* žuriti se, spēšiti se, pospěšiti se. [jalíšče; bojíšče.
Tummelplatz, *m.* tekalíšče, tur-
Tumult, *m.* hrup, halabúka, sunder, praska; (Aufruhr) punt, buna; —uren, *v. n.* hrupéti, halabúéti.
Túnche, *f.* hélilo, apno, mávec; maža; —n, *v. n.* héliti, pohéliti, apniti, poápniti, obmetáti.
Tunte, *f.* juha, omáka, namáka; —n, *v. a.* namóčiti, namákati, pomóčiti.
Tüpfel, *m.* pika, piknja, piknjica; —ig, *a.* pikast; —n, *v. a.* pikati, piknjáti, napiknjáti, pikičati. [dotakniti se.
Tüpfen, **Tupfen**, *v. a.* píčiti;

Turban, *m.* čalma. [turčiti se.
Türk, *m.* turk; —werden, *po-*
Turnier, *n.* vitežka igra, turnír; —platz, *m.* mejdan.
Turnieren, *v. n.* turnírati; biti se, mečeváti se.
Turteltaube, *f.* gerlica.
Turteln, *v. n.* gukati, gučati.
Tusch, *m.* tuš.
Tusche, *f.* žužel, kinésko černilo.
Tütte, *f.* žige.
Tyger, *f.* Tiger. [mačuhav.
Tyrphus, *m.* mačuh; —kranz, *a.*
Tyrann, *m.* silnik, samosilnik, okrutnik, trinog, kervolók, tiran.
Tyrannei, *f.* samosilje, samosilništvo, trinožtvo, kervolóčnost, okrutnost, nemiloserdje.
Tyrannisch, *a.* samosilniški, okruten, kervolóčen, nemiloséden, tiránski. [čiti, dréti.
Tyrannifiren, *v. a.* zatírati, mu-
Tzako, *m.* čako, klobuk vojáski.

U.

Uebel, *n.* zlo, zlég, hudo; (Kranzheit) bolézen; (Unglück) nesrčča, zlo.
Uebel, *a.* húd, zli; es ist mir —, mi je hudo, mi je zlo, mi hudo prihája, mi je medlo, me medlí; —nehmen, za zlo vzeti; eimen —wollen, zlo komur voljiti od. želéti od. vošiti; —hören, težko slíšati; —gelaunt, zle volje, nevóljen. [zlohóten.
Uebelgefimmt, *a.* zli, hudomisléc.
Uebelkeit, *f.* medlica, omedlevica.

- Uebelflang, Uebellaut, *m.* glás neskláden ob. neugóden.
- Uebelflingend, *a.* slaboglasen, neskláden.
- Uebelftand, *m.* nepristójnost, neprilícnost, nespodóba.
- Uebelfthat, *f.* zločinstvo, zlodjánje, hudo dělo, hudodělstvo, hudobija.
- Uebelhäter, *m.* hudodělec, hudodělnik, hudobnik, zločin, zločinec; — *in, f.* hudodělnica, hudóbnica.
- Ueben, *v. a.* (einen in etwaš) vaditi, vajati, vuriti, podučeváti; (ausüben) ž. B. daš Fleisšergengerbe, mesáriti; — *sich, v. r.* vaditi se, vuriti se, izúriti se, věžbati se; Rače —, maševáti se nad kóm.
- Ueber, *prp.* čez, črěz, krez; věrh; nad; na; prek; — den Weg, čez pót; — dem Kopfe, nad glavó; — Klagenfurt nach Saibach gehen, skoz Celóvec na Ljubljano potovati; — Fische, pri jědi, pri mizi, med jědjó, — dem Flusse, unkraj ob. unstran řeke biti; — dieſes, věrh tega; die Nacht —, po noči, skoz nóč; — ein Jahr, dalj od lěta, dalj kakor lěta dni; — drei Tage komme ich wieder, v třeh dněh spet pridem; es geht Alles — und —, vse krizama gré, vse vprék leti; — Hals und Kopf, na vrat na nos.
- Ueberacker, *v. a.* preoráti, preárjati.
- Ueberall, *ad.* povsód, povsódi, povsót vsikjer.
- Ueberantworten, *v. a.* izročiti, vročiti, dati, predáti, izdáti.
- Ueberarbeiten, *v. a.* preděláti, predělováti, prearediti; — *sich, v. r.* presiliti se, pretěgniti se.
- Uebetaus, über die Maßen, *ad.* črěz vsě, odviše, neizměрно.
- Ueberbauen, *v. a.* (daš Feld) preoráti; (ein Haus) prezidati.
- Ueberbieten, *v. a.* precěnití, već obětáti. [vėzati.]
- Ueberbinden, *v. a.* prevėzati, pod-
- Ueberblättern, *v. a.* prebráti, prebirati (bukve).
- Ueberbleiben, *f.* Uebrigbleiben.
- Ueberbleibsel, *n.* ostánek, ostátek, ostája.
- Ueberblíck, *m.* pregléd; — *en, v. a.* preglédáti, preglədováti.
- Ueberbreiten, *v. a.* prostrěti, zastrěti, prostíraú; razgěrniti, razgrínjati.
- Ueberbringen, *v. a.* priněsti, doněsti, primášati, podáti.
- Ueberbringer, *m.* podájec, podájavec, donóšnik, donesovávec, donášavec; — *in, f.* podájávka, donosnica, donášávka.
- Ueberburzeln *sich, v. r.* prekúcniti se, prevřěci se, prekobáčiti se, stermoglaviti se.
- Ueberdaš, Ueberdem, Ueberdieš, *ad.* věrh tega, razun tega. [terpěti.]
- Ueberdauern, *v. n.* prebiti, pre-
- Ueberdecke, *f.* oděja, oděvka, odeválo, pokríválo, poverhoděja.
- Ueberdecken, *v. a.* oděti, oděvati, pokrítí, pokríváti, odeníti, zagěrniti, zagrínjati.

- Ueberdenken, *v. a.* premisliti, premisljovati, razmisliti; — *sich*, *v. r.* premisliti se.
- Ueberdreschen, *v. a.* premlátiti.
- Ueberdruß, *m.* omërza, zloba, naveliča, stúd, pristúd.
- Ueberdrüssig, *a.* naveličan, sit; er wird es — werden, se bode naveličal, bode sit, se mu bode stožilo.
- Ueberdüngen, *v. a.* pregnojiti, preveč nagnojiti; pognojiti, nagnojiti.
- Uebereck, *ad.* poprêko.
- Uebereiten, *v. a.* dohiteti, prihiteti, dohititi; pritêci; (etwas —) prehiteti, prehititi, prenágliti, preleteti, hitro ob. berzo delati; — *sich*, *v. r.* prenágliti se.
- Uebereitung, *f.* prenáglica, naglica, prenagljivost, naglost, prehitenje.
- Ueberein, *ad.* jedino, shodno; — werden, pogódití se, razumêti se, dogovoriti se.
- Uebereinander, *ad.* jeden na drugega, jedno na drugo; es geht Alles —, vse gré naopak ob. krízama.
- Uebereinkommen, *v. n.* (mit etwas) soglasiti se; (*sich* vergleichen) pogoditi se, dogovoriti se.
- Uebereinkunft, *f.* pogódba, dogovor; soglásje, vpravnáva.
- Uebereinstimmen, *v. n.* soglásiti se, soglasovati se, prilíciti se, soglásno biti, složiti se; — *b.* *a.* soglásaen, skláden, složen.
- Uebereinstimmung, *f.* soglásje, sloga, složnost, skladnost, sklád, porázumnost.
- Uebereintreffen, *f.* Uebereinstimmen.
- Uebereessen, *sich*, *v. r.* prejësti se, preobjësti se, preobjédati se.
- Ueberefahren, *v. a.* (einen zu Was gen) prek êesar peljati, prepeljati; (über einen Fluß) prepeljati, prebroditi, prebarkati; — *v. n.* prek êesar peljati se; prepeljati se, prevéztí se.
- Ueberefahrt, *f.* prevóžnja, prevóz; (der Ort der —) bród, prebród, prebrodišče.
- Ueberfall, *m.* napád, napást, naskók, prepád, navál; — *en*, *v. a.* napásti, napádati, naváliti, planiti (na kogar); der Schlaf überfällt ihn, spanje ga obide.
- Ueberfeilen, *v. a.* opiliti. *Uben.*
- Ueberfein, *a.* pretének, predró.
- Ueberflechten, *v. a.* preplésti, preplétati, zaplésti.
- Ueberfliegen, *v. a.* preléteti.
- Ueberfließen, *v. n.* izlívati se, izliti se, pretéci, prelívati se, razlívati se.
- Ueberflügeln, *v. a.* nadkriliti.
- Ueberfluß, *m.* obilnost, obilje, preobilnost.
- Ueberflüssig, *a.* obilen, preobilnen; (unnóthig) nepotrêben.
- Ueberfordern, *v. a.* preveč úrjati.
- Uebereffren, *sich*, *v. r.* prejësti se, preobjësti se, objësti se, objédati se, prežréti se.
- Ueberefriren, *v. n.* zamêrzniti; zakêrkniti; premêti.
- Ueberfuhre, *f.* Ueberefahrt.
- Ueberführen, *v. a.* prevéztí, prevoziti, prevázati, prepeljati; (überweisen) preprícati, pre-

- vižati, presvědčiti (kogar), dokázati (komu).
- Ueberführer, *m.* brodnik, brodnár. [darina.
- Ueberfuhrgehd, *n.* brodnina, bro-
- Ueberfüllen, *v. a.* prenapólniti, prepólniti, — sich mit Speis-
- sen, prejěsti se.
- Ueberfütern, *v. a.* prekěrmiti, zakěrmiti, prepěcati.
- Uebergabe, *f.* predánje, predátva, izročénje, predája, udátba.
- Uebergalle, *f.* prežólénica.
- Uebergang, *m.* prehód, prehája, prehájanje, preláz.
- Uebergehen, *v. a.* izročiti, vro-
- čiti, predáti, — sich, *v. r.* bljuti, bljuvati, kozláti.
- Uebergehen, *v. n.* prečti, prestó-
- pití; zum Feinde —, vskočiti, odběgniti; (in Säulniß) gnjiti, gnjiliti, gnjiti začěti; die Fe-
- stung ging über, terdnjava se je podála; die Augen gehen mir über, solze me nahájajo; (von Stüffigkeiten) s. Ueberfließen;
- in Eis, *v.* srěziti, srěziti se.
- Uebergehen, *v. a.* (mit Stillschweigen) zamóčěti; (auslassen) preskočiti, izpustiti, prepustiti, prestópití; (durchsehen) preglědati, — sich, *v. r.* prehoditi se, vtrúdití se.
- Uebergewicht, *n.* prevága, pretěžnost, pretěža.
- Uebergießen, *v. a.* polití, polijati, oblití, oblivati.
- Ueberglaß, *a.* posteklen.
- Uebergolden, *v. a.* pozlatiti, pozláčiti, prezlatiti.
- Uebergroß, *a.* prevělik, velikánski, orjáski, srép, grozen.
- Ueberguß, *m.* polívka.
- Uebergut, *a.* predóber.
- Ueberhalten, *v. a.* precěniti, preveč cěniti.
- Ueberhand nehmen, *v. n.* širiti se, razšírjati se, presiliti, množiti se, rasti, razprostránjati se. [věsek.
- Ueberhang, *m.* prekriválo; pre-
- Ueberhängen, *v. n.* visěti nad čém; prekrití.
- Ueberhängen, *v. a.* pokrití; zagerniti, zagrínjati; obvěseti prevěsiti.
- Ueberhäufen, *v. a.* prepólniti; obsípiti, preobsúti.
- Ueberhaupt, *ad.* splöh, *v.* obče, pověrh, pověrhama, skupno-
- Ueberheben, *v. a.* (einen einer Sache) rěšiti ob. osvoboditi (kogár česar); — sich, *v. r.* prepovzdíčiti se, ponositi se, prepovíšati se, prevzěti se.
- Ueberhelfen, *v. a.* pódpomáhati, pripomáhati, pripomóči.
- Ueberhin, *ad.* (vorbei) měmo, měmogredě; (über etwas hin) znád; (oberflächlich) pověrhoma, po verhi, koljěkaj.
- Ueberhoch, *a.* previsók.
- Ueberhören, *v. a.* (etwas) ne čuti, ne slíšati (česar); (einen) preslíšati (kogar).
- Ueberhubeln, *v. a.* prenágliti, prehíteti, prenáglo dělāti.
- Ueberhüpfen, *v. a.* preskočiti, preskákati, preskakovati, překo skočiti.
- Ueberjagen, *v. a.* pregnáti, vgnáti, vtrúdití, prepoditi, pretírati.
- Ueberjährig, *a.* čezlěten.

Ueberirbisſch, *a.* nadzemeljski, nadzemen, neběski.

Uebertaufen, ſich, *v. r.* prekúpiti se, drago plačati, predrágo kupiti.

Ueberſchreiben, *v. a.* oblépiti, poljěpiti, prelěpiti, obmázati.

Ueberſchleiden, *n.* zvěrhnja suknja, hala; — *en,* (beſchleiden) obléči, oblačiti; (überziehen) preblěči, preobláčiti; — ſich, *v. r.* preoblěči se, preobláčiti se.

Ueberflug, *a.* premóder, prepámten, preúmen.

Ueberſuchen, *v. a.* prekúhati.

Ueberkommen, *v. a.* dobiti, zadobiti, dosěči, prejěti; — *v. n.* črez priiti; (auſkommen) prebiti.

Ueberkunft, *f.* prehód.

Ueberladen, *v. a.* preoblóžiti, prenatalóžiti, pretovóriti, pretěžati, prebásati, mit Geſchäften — ſein, mnogo posla iměti.

Ueberlang, *n.* predólg.

Ueberlaſſen, *v. a.* prepustiti, prepúšati, pustiti, dati; — ſich, *v. r.* vdati se, podáti se, izročiti se.

Ueberlaſt, *f.* pretóvor, pretěža; (Beſchwerlichkeith) nadléga težáva, napost.

Ueberlaſſen, *v. a.* preobtovóriti, pretěžiti, preoblóžiti.

Ueberlaſtig, *a.* nadléžen. težáven, siten, naposten.

Ueberlauf, *m.* navál.

Ueberlaufen, *v. n.* (von Flüſſigkeiten) razlíti se, razljíjati se, izlíjati se; kipěti; (zum Feinde) vskočiti, odběgniti, preběgniti, vteči k neprijátelju;

v. a. (einen) prevréči, podrěti kogar; (durchſehen) preglědati, prelětěti; (an Geſchwindigkeit übertreffen) prehitěti, pretěči (kogar); es überläuft mich ein Schauer, groza me obide, sprelěti, nahája; — ſich, *v. r.* prelětěti se.

Ueberläufer, *m.* uskók, preběgnik, běgúnec; — *in, f.* uskóka.

Ueberlaut, *a.* glasen, preglášen; *ad.* na vès glás, na vse gěrlo.

Ueberleben, *v. a.* preživěti.

Ueberlegen, *v. a.* prelóžiti, preſtáviti; (Kleider) f. Ueberſchleiden; (überdenken) premislíti, premisljeváti, presódití, preſojeváti, razsóditi, prežinjati, prevdariti, pretúhtati.

Ueberlegen, *a.* (an Macht) močnejši; (an Kraft) močnejši, silnejši; (an Gelehrſamkeit) učenejší; — ſein, *v. n.* previšováti, nadvišováti.

Ueberlegſam, *a.* pazljiv, opázen, oprězen: — *keit, f.* pazljivost, opáznost. — *ljen.*

Ueberlegt, *a.* premisljen, razsól; Ueberlegung, *f.* prelóžba; razsólj, razmišlenje prevdárek, premislík, razsódek; — *ſkraft, f.* razsódnost, razsódna móč.

Ueberleſen, *v. a.* prebráti, prečítati, preštěti, prebirati.

Ueberlernen, *v. a.* ponávljati.

Ueberliefern, *v. a.* dati, izročiti, vročiti, preročiti, predáti, ſporočiti.

Ueberlieferung, *f.* izročěnje, predánje, die mündliche —, us-tměno ſporočilo.

- Ueberlisten, *v. a.* pregoljšati, prekániti, zvoditi, premésti
 Uebermachen, *v. a.* prenarediti, prenarejati, predělati; (überfenden) posláti, pošiljati, izročiti.
 Uebermacht, *f.* premóč, premóžnost, preoblást, večí sila od. móč; máchtig, *a.* premóčen, presilen, premóžen, premogóčen.
 Uebermafen, *v. a.* premálati; (auf der Mühle) premléti.
 Uebermannen, Uebermeister, *v. a.* nadvládati, prevládati, premáhati.
 Uebermaß, *n.* nezměra, čezměra; fig. nezměrnost, prekoměrnost. [měren
 Uebermäßsig, *a.* čezměren, preko-
 Uebermauern, *v. a.* zazidati, prezidati.
 Uebermenschtlich, *a.* nadčlověški, nadčověčen, čezčlověški.
 Uebermessen, *v. a.* preměriti, preměrjati, změriti: — sich, *v. r.* preváriti se v měri.
 Uebermögen, *v. a.* premóči; nadvládati, premáhati.
 Uebermorgen, *ad* po jutře, po jutrimim, po jutrišnim, po jutrájnim, čezjutře; — morgig, *a.* pojutřišen, pojutřenji.
 Uebermuth, *m.* preozětnost, převúpnost, preošábnost, svojevoljstvo; — mützig, *a.* převzeten, preošáhen, rabsájen, zvupen, prevúpen.
 Uebernachten, *v. n.* prenočiti, nočiti, prenočováti, prespávati. [čen; ponočen.
 Uebernächtig, *a.* prenočen, no-
 Uebernähen, *v. a.* přešívati, obšívati, přešívati.
 Uebernahme, *f.* přijém, přijéma, přijétje, prevzétje, přijémanje.
 Uebernatürlich, *a.* čeznatóren, nadnatóren, nadpriróden, nadnaráven.
 Uebernehmen, *v. a.* přijéti, sprijéti, sprijémati; (auf sich nehmen) prevzéti, na se vzéti; — sich, *v. r.* prevzéti se; (sich mit Arbeit —) pretégniti se.
 Uebernehmer, *m.* přijémnik, přijemávec. [jati, preplúžiti.
 Ueberpflügen, *v. a.* preoráti, prear-
 Ueberragen, *v. a.* nadvišováti.
 Ueberraschen, *v. a.* prepásti, prenapásti, prenáhliti, prestrečti.
 Ueberraschend, *a.* nenáden; — raschung, *f.* nenáda.
 Ueberrechen, *v. a.* pregrábiti.
 Ueberrechnen, *v. n.* preračúnniti, preštéti, preštěvati, prerájtati.
 Ueberreden, *v. a.* pregovoriti, pregovárjati, premarnováti, nagovoriti. [premarnováne.
 Ueberredung, *f.* pregovárjanje,
 Ueberreiben, *v. a.* pretřéti, predrobíti, preribati. [móžen.
 Ueberreich, *a.* prebogát, preza-
 Ueberreichen, *v. a.* izročiti, vročiti, dáti, podáti; — *v. n.* preséči, premoléti, čezmóléti; — reichung, *f.* izročítba, podánje, vročénje.
 Ueberreife, *a.* prezrěl, pregóden; — reife, *f.* prezrělost.
 Ueberreiten, *v. a.* prejezditi, prejahati; zu Boden —, potřéti od. potéptati s konjem.
 Ueberrennen, *v. a.* potřéti od. zverniti (kogar) v běgu.

- Ueberrest, *m.* ostánek, ostátek; (Ruine) razvalina, podertina, podertija.
- Ueberrinnen, *f.* Ueberlaufen.
- Ueberrock, *m.* zvěrhnja sukňa, hala.
- Ueberrumpeln, *v. a.* navrisniti, iznenáda napásti; — rumpe- lung, *f.* nenádu napád.
- Uebersäen, *v. a.* posjati, nas- jati; pregósto sjati, presjati.
- Uebersalzen, *v. a.* presólití.
- Uebersatt, *a.* presit, prenasit- jen, najeden; *fig. sit*, nave- líčan; — sáttigen, *v. a.* pre- nasítiti, presítiti, prenakèr- miti.
- Uebersaufen, *sich, v. r.* prepiti se.
- Ueberschatten, *v. a.* obsěnciti, presěnciti. [več cěniti,
- Ueberschägen, *v. a.* precěniti, pre- ueberschauen, *v. a.* pregledati, pregledovati, razglédati.
- Ueberschicken, *f.* Uebersenden.
- Ueberschießen, *v. n.* němo stre- lití, čez streliti; — *v. a.* streliti (čez kár) — *sich, v. r.* prekúcniti se.
- Ueberschiffen, *v. a.* prepeljati z ladjo, prebarkáti, prevézi, precělniti; —, *v. n.* prepel- jati se, prevézi se.
- Ueberschlag, *m.* prevága; (beim Kleide) preklád; (bei den Wun- den) obvéza, obliž, obkládek; (in der Rechnung) račún, pre- račún.
- Ueberschlagen, *v. a.* prevágati; (bedecken) pokriti, oděti; (von einer Flüssigkeit) pregrěti, so- grěti; (ein Kleid) prekládati, obložiti; (überblättern) pre- skočiti; (überrechnen) prera- čúniti; — *sich, v. r.* prekú- cniti se.
- Ueberschlämmen, *v. a.* zablátiti.
- Ueberschleichen, *v. a.* podkrásti se, pripláziti se (k komur), zalěsti (kogar).
- Ueberschleiern, *v. a.* zastrěti, za- gerniti, pogerniti.
- Ueberschmelzen, *v. a.* prevariti, prevárjati.
- Ueberschmierem, *v. a.* premázati, namázati, obmázati.
- Ueberschnappen, *v. n.* preskočiti, prehlopiti se, zahlopiti se.
- Ueberschneien, *v. a.* pokriti ob- obsúti s sněgam; — *v. n.* za- pásti s sněgam.
- Ueberschön, *a.* prelěp, sprelešp.
- Ueberschnúren, *v. a.* povézati, prevézati.
- Ueberschreiben, *v. a.* prepísati, prepisovati; (über etwas schrei- ben) nadpísati, napisati kár na kár; Semanden etwas —, písati, na znanje dati, na- znániti (komu kár).
- Ueberschreien, *v. a.* prekríčati, prevpíti, predřěti.
- Ueberschreiten, *v. a.* prestópiti, prekoračiti; — *v. n.* iti na drugo strán.
- Ueberschrift, *f.* nadpis, nápis.
- Ueberschuh, *m.* gornji čřevel, kaloša, cokla.
- Ueberschuß, *m.* ostánek, ostátek.
- Ueberschütten, *v. a.* presúti, za- súti, obsúti, presipati; (von Flüssigkeiten) politi, poli- jati.
- Ueberschwanzen, *v. n.* prevěsti se, premáhniti, nagnúti se.

- Ueberschwänglich, *a.* preobilen, obilen, izobilen, brezměren.
- Ueberschwellen, *v. n.* nabrékniti.
- Ueberschwemmen, *v. a.* potopiti, razliti se (po čem), potóniti; —schwemmung, *f.* potóp, povódenj, povódnja. *lič.*
- Ueberschwenglich, *f.* Ueberschwäng-
- Ueberschwer, *a.* pretěžek.
- Ueberschwimmen, *v. a.* preplávati.
- Uebersegeln, *v. a.* prejadriti, prebroditi.
- Uebersehen, *v. a.* preglédati, previditi, prezreti, razglédati; (versehen) nevideti, neopáziti; (nicht achten) nemáratí, prezíratí, pozábítí; jemanb's Zehler —, zaněsti, prizaněsti.
- Uebersenden, *v. a.* posláti, pošláti, odprávití; —sender, *m.* pošilávec.
- Uebersehen, *v. n.* preíti, pregáziti, prevězti se; — *v. a.* prevězti, prepeljáti, prebroditi; (auf einen andern Ort stellen) prestáviti, prelóžiti; (Bäume) presadíti; (einem im Handel —, drago predáti; (ein Buch) prestáviti, prestávľjati, prevódití, prekládati; inš Slovenische —, posloveníti; — seher, *m.* prestávľjavec, prevodítelj, prevódnik; —sehung, *f.* prevód, prestávľjenje. [preselováti se.
- Uebersehen, *v. n.* preselíti se.
- Uebersehen, *v. a.* prevaríti, prevrěti, prekúhati, navaríti.
- Ueberfilbern, *v. a.* posrěbriti, presrěherníti, prosrěberníti.
- Ueberfingen, *v. n.* nadpěvati, črěz pěti.
- Uebersinnlich, *a.* čuvstven, brez-tělésen.
- Ueberspannen, *v. a.* prenapěti, napěti, natěgniti, prenatěgniti, raztěgniti; Pferde —, preprěči konje; den Geist —, napěti od. napěnjati svoje dušne moči, si glavo beliti; seine Erwartungen —, preveč pričakováti.
- Ueberspannt, *a.* prenapět, preveč napět od. nategnjen; ein —er Kopf, prenapěta glava, prenapětněz; —spannung, *f.* prenapěnanje; preprěga; prenapětost. [prěsti.
- Ueberspringen, *v. a.* oprěsti, pre-
- Ueberspringen, *v. n.* preskočiti, preskákati, črěz skočiti; — *v. a.* eine Grube —, preskočiti jamo; (übergehen, auslassen) preskočiti, izpustíti, prepustíti; —sprung, *m.* preskók, skók. [vzeti, vbíti karto.
- Ueberstehen, *v. a.* eine Karte —,
- Ueberstehen, *v. a.* preterpěti, prebíti, preněsti, prestáti.
- Uebersteigen, *v. a.* prelésti; (über-treffen) presěči, nadvišováti, previšováti; Hibernische —, ověrke od. zaderžke premá-gati.
- Uebersteigern, *v. a.* predrážiti, čěno povišati, kup povzdigniti.
- Ueberstimmen, *v. a.* preglasti, prekřičati, nadvladati z věčino glasov; ein Saiten-Instrument —, strune prenapěti od. prevbráti od. prenatěgniti.
- Ueberstrahlen, *v. a.* nadsijáti, obsijáti [mázati, premázati.
- Ueberstreichen, *v. a.* pomázati, na-

Ueberstreifen, *v. a.* die Kermel —, rokáve závihati; (leicht bez rühren) lahko dotekniti se.
 Ueberstreuen, *v. a.* obsúti, posúti, posípati, potróšiti, pretróšiti | potopíti, potoníti.
 Ueberströmen, *v. n.* razliti se;
 Ueberstudiren, *v. a.* premisliti, prevdáríti.
 Ueberstürzen, *v. n.* prekúcniti se, prevrécí se; — *v. a.* prekúcníti.
 Uebertäuben, *v. a.* oglušíti, zaglušíti, preglušíti, omámíti.
 Uebertfeuer, *a.* predrág; — theuern, *v. a.* precěniti, predrážíti.
 Uebertrag, *m.* prenós, prenášanje; — *en, v. a.* preněsti, prenositi, prenášati; einem etwas —, izročíti komur kar.
 Uebertreffen, *v. a.* previšati, nadkriliti, presěci, premáhati, nadvládati.
 Uebertreiben, *v. a.* pregnáti, presiliti, vgnáti; — trieben, pregnán, čřezměren.
 Uebertreten, *v. n.* prestópiti, prekoráčíti se; — *v. a.* (ein Gesetz) prestópiti, prelómíti; — treter, *m.* prestópnik, prelómnik; — tretung, *f.* prestópljenje, prestóp, prelóm; — tritt, *m.* prestóp.
 Uebertrinken, *sich, v. r.* prepíti se, opíti se.
 Uebertünchen, *v. a.* pobělití.
 Uebervölkert, *a.* preobljuden.
 Uebervorthheilen, *v. a.* pregoljšáti, prevariti, ocigámíti.
 Ueberwachsen, *v. n.* zarásti, obrásti, narásti; — *v. a.* prerásti.

Ueberwältigen, *v. a.* premáhati, nadvládati, presiliti.
 Ueberweisen, *v. a.* prepričáti, prevízati (kogar), dokázati (komur). | liti.
 Ueberweisen, *v. a.* pobělití, obě-
 Ueberwerfen, *v. a.* prevrécí, premetáti, premečováti; den Mantel —, zagerniti, na se vrécí, na se oběsiti pláťš; — *sich, v. r.* s kóm svaditi.
 Ueberwichtig, *a.* prevážen, pre-
 těhten.
 Ueberwiegen, *v. a.* preváhati; (übertreffen) presěci, previšov-
 váti.
 Ueberwinden, *v. a.* premáhati, nadvládati, obládati; — *win-
 der, m.* premagávec, obladá-
 vec; — *windung, f.* premág,
 premáganje, nadvládanje; —
windlich, a. premagljiv; —
windlichkeit, f. premagljivost.
 Ueberwintern, *v. n.* ziměti, pre-
 ziměti, prezimováti.
 Ueberzahl, *f.* večina, vekšina; —
zählen, v. a. prešěti, pre-
 štěvati; — *zählig, a.* nadš-
 těvilen; — *zahlen, v. a.* pre-
 pláti, prepláčati.
 Ueberzeugen, *v. n.* prepričáti, prevízati, presvědčíti (ko-
 gar), dokázati (komur); —
zeugend, a. prepričáven, pre-
 svědočiven; — *zeugung, f.*
 prepričanje, presvědčenje,
 presvědčoba.
 Ueberziehen, *v. a.* prevléci; po-
 kriti, zastrěti; mit Krieg —,
 z vojsko napásti; — *v. n.*
 preselití se; — *sich, preoblěci*
 se, preobláčiti se; *der Himz*

- mel überzieht sich mit Wolken, nebó se oblačí.
- Ueberzinnen, *v. a.* obkosítrati.
- Ueberzuckern, *v. a.* obsladkóriti, posladkóriti, počukráti.
- Ueberzug, *m.* prevlěka, preblěka, obvlěk [skříž, križama.
- Ueberzwerch, *ad.* poprěk, navlešič, *a.* navaden, šegen, pošegen, običen, *v.* navadi, *v.* šegi; — feit, *f.* navada, običáj, šega, vadnost.
- Uebriq, *a.* ostáli, drúgi, uni; — bleiben, ostáti, ostájati; — enš, razen tega, verh tega, *v.* ostálem. [vězbanje.
- Uebung, *f.* vaja, vada, vadba.
- Ufer, *n.* břeg, břég, kraj, obá-
-lo; primórje; —, *a.* břézki; primórski; — bewóhner, *m.* primórec.
- Uhr, *f.* ura, godina; um wie viel —? obkorěj, obkorid? eš hat š — geschlagen, ura je pět odbila; —, *a.* uren; — ťen, *n.* urica; — macher, *m.* urár; — macherz, *a.* urárski; — macherkunst, *f.* urárstvo; — fabriř, *f.* urarnica.
- Uhu, *m.* podhújka, vjer.
- Ulme, *f.* brést; —, *a.* brestov; — nwald, *m.* brestóvje, brestóvje.
- Um, *prp.* okóli; o, ob; po; za; — daß Haus gehen, okóli híse iti; — Ostern, o veliki nóci; — zwei Uhr, ob dvéh; — die Ehre bringen, ob čést pripraviti; — einen Gulden, za én goldinar; — Gottes Willen, za božjo voljo; — die Bezahlung kommen, po plačilo priti; eš ist mir schwer — daß Herz, mi je težko pri sercu; — so mehr, tim več; — so weniger, tim mánj; die Zeit ist —, čas je minul.
- Umačkern, *v. a.* preoráti, preárjati, preplúžiti; podoráti.
- Umändern, *v. a.* preměnití, prenárediti, preděláti, prenárejati; — rung, *f.* preměna, preměmba. [nárediti.
- Umarbeiten, *v. a.* preděláti, prelmarmen, *v. a.* objéti, objémáti; — mung, *f.* objém, objémanje, objétje. [neslěči.
- Umbehalten, *v. a.* še dalej iméti;
- Umbiegen, *v. a.* opognúti, nage-
-niti. [děláti; preobráziti.
- Umbilden, *v. a.* prenárediti, pre-
- Umbinden, *v. a.* (um sich binden) opásati se; (— etwas) převézati, obvézati, obvíti.
- Umblasen, *v. a.* okóli pihnuti ob. pihati.
- Umbrechen, *v. a.* prelomiti, olomiti; einen Ucker —, razoráti, preoráti njivo; (bei den Buchdruckern) prestávti.
- Umbringen, *v. a.* vbíti, vmoriti, vbijati, vsměriti, ob živlěnje pripraviti, vmandrati.
- Umburzeln, *v. n.* prekúcniti se.
- Umdecken, *v. a.* prekřiti, prekrívati.
- Umdrehen, *v. a.* zasúkati, ober-
-niti; —, sich, *v. r.* sukati se, vertěti se, oberniti se, obráčati se; — drehung, *f.* obráčanje, sukanje.
- Umdrucken, *v. a.* prenátisniti, preštámpati.
- Umfahren, *v. n.* voziti se okóli;

obiti; — *v. a.* potréti z vozam.
 Umfallen, *v. n.* pasti, prevreči se; zverniti se, prevaliti se; (vom Vieh) poginiti, cĕrkniti, krepniti.
 Umfang, *m.* obsír, šír, okróg, okráj, objém, stežáj, steja; (Inhalt) obség; — *en, v. a.* objeti, obséci, obségati, zapopásti.
 Umfassen, *v. a.* objéti; obséci.
 Umflattern, *v. a.* oblĕtĕti, oblĕtati, oblĕtóvati, oserkljati.
 Umsflehden, *v. a.* oplĕsti, oplĕtati. [tovati.
 Umsliegen, *v. a.* oblĕtĕti, oblĕ-
 Umsfließen, *v. a.* obteči, obtekati.
 Umformen, *v. a.* prepodobiti, preobráziti.
 Umfrage, *f.* razprašóvanje, razpitóvanje; — *en, v. a.* razprašati, razpitati, razprašóvati. [prelijati, pretákati.
 Umfüllen, *v. a.* preliti, pretočiti.
 Umgang, *m.* (eines Rades) verténje, sukanje, obračanje; (Profession) obhód, procésija; der — mit Semanden, obhód, obhój, obhájanje, tovaršija, pajdašija; — gáng-
 lich, *a.* družĕven, prijázen, priljuden; — gánglichheit, *f.* družĕvnost, prijáznost, priljudnost.
 Umgeben, *v. a.* obdáti, oblĕci; obskočiti, obstópiti, obsĕsti, obkóliti. [va, okrájna.
 Umgegend, *f.* okolica, okoljá.
 Umgehen, *v. n.* (drehen) sukati se, vertĕti se, obrácati se; (spucken) strašiti; mit Semanz

den —, pajdašiti se, obhoditi se s kóm; (sich beschäftigen) pečati se; mit einem gut —, lépo ravnáti od. obhoditi se s kóm, lépo imĕti kogar; — *v. a.* (einen Umweg machen) okóli iti; (ausweichen) ogniti se, ogibati se česar; antworte mit — der Post, odgovóri s prihódnjo pošto.

Umgekehrt, *a.* napĕn, naróben; — *ad.* naspróti; napĕno, naróbe.

Umgestaltung, *f.* presnóva.

Umgießen, *v. a.* obliti, ohljijati; preliti

Umgraben, *v. a.* prekopáti, prekápati; (um etwas herumgraben) okopáti, okápati, obkopáti; — grabung, *f.* prekop; obkop. [jšiti, ograničiti.

Umgrenzen, *v. a.* omĕjiti, obme-
 Umgürten, *v. a.* opásati; prepásati, pripásati, opĕti.

Umhaben, *v. a.* imĕti na sebi, nositi.

Umhang, *m.* zastór; — hängen, zastrĕti, ogerniti; obĕšiti okoli česar. [kati.

Umhauen, *v. a.* posĕkati, obsĕ-
 Umher zc., *f.* herum.

Umherirren, *v. n.* plandovati, klatiti se.

Umhin, *ad.* okóli; niĕt — fón-
 nen, primóran biti.

Umhüllen, *v. a.* ogerniti, zager-
 niti, zagrinjati, zaviti, oviti, zavijati, odĕti.

Umkehren, *v. n.* verniti se, vračati se; (einen Topf) opĕkniti, povézni; — *v. a.* verniti, vračati, vračovati, oberniti,

- preobnřiti; — řehung, *f.* obnřitva, obráčba.
- Umflammern, *v. a.* objřti; objřmati, oklenřti se, oklřpati se, opřti se.
- Umfließen, *v. a.* preblřči, preoblřči, preobláčřti; — řich, *v. r.* preblřči se, preoblřči se.
- Umkommen, *v. n.* pogřnřti, zgnřnřti, konec vzeti.
- Umkränzen, *v. a.* vřnřati, ovřnřati.
- Umkreiß, *m.* krög, okrög, okröglej; — řreifen, *v. a.* okrözřti.
- Umladen, *v. a.* pretovřřiti, preklřdati, prenalözřti.
- Umlagern, *v. a.* obsřsti, obsřdati, oblřči, oblřgati.
- Umlauf, *m.* obřg, krogotěk; — řchreiben, razpřs; — řen, *v. n.* vertřti se, sukati se, obráčřati se; oköli letřti; — *v. a.* podrřti, zvernřti, prevrřči letř; krog řesar lřtati ob. břgati, obletřti kar.
- Umlegen, *v. a.* oblözřti, oblřgati; (anders legen) prelözřti, zvalřti, prevalřti; (umbiegen) zavřti; einen Verband —, prevřzati, zavřzati; einen Mantel —, plajř krög sebe dřati; — řich, *v. r.* das Schiff legt řich um, ladja se obřrne ob. obračřa; der Wind legt um, vřter se mřnja. [řati.
- Umleuken, *a. a.* obnřnřti, obráčřiti; umleuchten, *v. a.* razsvřtřti, razsvřtřřti, osvřtřti.
- Umliiegend, *a.* okölen, oköli ležřč, oblřnřji.
- Ummachen, *v. a.* predřlřřti, prenardřti, prenardřřati, predř-
- lovřti; ein Faßband —, vratnř robec oköli dřati.
- Ummauern, *v. a.* objřřdati.
- Ummessen, *v. a.* na novo mřřiti, izmřřiti, premřřiti.
- Ummünzen, *v. a.* prekovřřti.
- Umnähen, *v. a.* obsřřti, öřřivřti.
- Umnnebeln, *v. a.* omęglřti.
- Umnnehmen, *v. a.* oköli se dřati ob. vzeti, zagernřti.
- Umpacken, *v. a.* prenalözřřti, prenalagřřti, preklřřati.
- Umpanzern, *v. a.* oklöpřti.
- Umpflanzen, *v. a.* presadřřti, presřřřati; obsadřřti, obsřřřati.
- Umpflügen, *v. n.* preorřřti, preplřřřti; poderřřti.
- Umfragen, *f.* Ummünzen.
- Umreifen, *v. a.* obřřti, obhđřřti, obpotovřřti.
- Umreifen, *v. a.* podrřřti, zvernřřti, prekřčnřřti, prevrřřti.
- Umreiten, *v. n.* jezđřřti ob. jahati oköli; — *v. a.* (zu Boden reiten) prejđřřřti; (einen Ort) jezđřřti ob. jahati krog řesar, objęzđřřti, objęzđřřřti (kar).
- Umrennen, *v. a.* podrřřti, prevrřřči, zvernřřti; obletřřti.
- Umringen, *v. a.* obstöpřřti, obřskočřřti, obđřřřti.
- Umrifß, *m.* obrřs, načřřt.
- Umrühren, *v. a.* mřřřati, razmřřřati, premřřřati.
- Umsagen, *v. a.* prepřřřti.
- Umsatteln, *v. a.* presedlřřti; — *v. n.* premřřřřti se, premřřřřti se, preobnřřřti se, besřřdo prevrřřti.
- Umsatz, *m.* prodřřřa, razmřřřa.
- Umschaffen, *v. a.* prenardřřřti,

- predělati, pretvóriti, pre-
stváriti.
- Umščanzen, *v. a.* obkopáti, ob-
kápáti; — sčanzung, *f.* obkóp.
- Umščatten, *v. a.* obsěčiti.
- Umščauen, *f.* Umšehen. [měšati.
- Umštaufeln, *v. a.* z lopáto pre-
Umščiffen, *v. a.* prebrodíti, ob-
ládjati, obvesláti, prebar-
kati; jadríti okóli.
- Umščlag, *m.* zavítek; (bei den
Kerzen) obkládek, zavoj;
(Veränderung) preměmba; (an
Kleidern) zaslěc, oslěc; (Um-
satz) prodája; — en, *v. n.*
zverníti se, prekúcníti se,
prevrěči se; (sich verändern)
preměníti se; daš Wetter
schlägt um, vreme se preverže;
(ausarten) popačiti se; — *v.*
a. etvaš um etvaš —, oviti,
zavítí; (einen Mantel) zager-
niti, se zavítí (v plajš);
(Kräuter) obkládati, oklásti;
(einen Baum) posěkati; (Mün-
zen) prekováti.
- Umščleichen, *v. a.* oblěsti, oplá-
ziti, skrivši okóli česar hoditi.
- Umščleiern, *v. a.* zastrěti, ob-
strěti. [sěsti, okróžiti.
- Umščließen, *v. a.* obstópiti, ob-
Umščmelzen, *v. a.* pretopiti, pre-
líti, prelíjati, prevariti.
- Umščmieden, *v. a.* prekováti,
prekávati; okováti, okávati.
- Umščränken, *v. a.* ográđiti, ográ-
jati, omějiti, omejášiti.
- Umščreiben, *v. a.* prepísati, pre-
pisováti; (herumschreiben) ob-
pisati, obpisováti, pisati ob.
(napísati okóli česar; (beutlich
machen) opisati, popisati, po-
pisováti; — schrift, *f.* nadpis,
napis, opis.
- Umščürzen, *f.* Umgürten.
- Umščütteln, *v. a.* potrésti.
- Umščütten, *v. a.* (überšütten)
presúti, presípáti; prelíti,
preliváti, prelíjati; (verschüt-
ten) razsúti, razsípáti; razlíti,
razlíjati; (herumšütten) ob-
súti; oblíti.
- Umšweiff, *m.* ovink; ohne — e
erzählen, naravnost ob. brez
ovinkov povědati; — en, *f.*
Herumstreifen.
- Umsegeln, *f.* Umščiffen.
- Umšehen, *sich, v. r.* (hinter sich
sehen) oglédáti se, ogledováti
se, ozréti se, ozírati se; (sich
nach etwas —) razglédáti se,
razgledováti se; fig. skerběti
se po čem.
- Umšetzen, *v. a.* prestáviti, pre-
stávľjati; (Bäume) presaditi,
presájati; (Geld, Waaren)
měnjati, tergováti, prodáti;
(ringē herum besetzen) obsadíti,
obsájati.
- Umšicht, *f.* Vorsicht.
- Umšinken, *v. n.* pásti, zverníti se.
- Umsonst, *ad.* zapstónj, zastónj;
muhte.
- Umspannen, *v. a.* preprěči, pre-
prégáti; (mit der Spanne um-
fassen) s pedjǒ obsěči od. pre-
sěči. [zaprésti.
- Umspinnen, *v. a.* obprěsti, oprěsti,
- Umpringen, *v. a.* podrěti, po-
díratí, prevalítí; (umringen)
obskočiti; (herumpringen) ob-
skákati; — *v. n.* (mit etwas)
obhoditi, postópáti s čim.
- Umstand, *m.* okólšjina, okól-

- nost, okoliščina; uzrok;
— ständliĉ, *a.* nadroběn, podroběn, obšíren, natanjčen;
— feit, nadrobñnost, obšírnost, natanjčñnost. [pati, prekídati.
- Umstehen, *v. a.* prekopáti, preka-
Umstehen, *v. a.* obtikati; obsa-
diti.
- Umstehen, *v. a.* obstópiti, okró-
žiti; — *v. n.* okóli stati;
— *b.* okóli stojěĉ.
- Umstellen, *v. a.* prestáviti, pre-
stávľjati, preměstiti; obstá-
viti, obstávľjati.
- Umstimmen, *v. a.* (ein Instrument)
prevrátiti, prevbíráti; (Sez-
manden) na druge misli pri-
právití (kogar), napeljáti na
druge misli.
- Umstoßen, *v. a.* podréti, preva-
ľiti, prevréci; fig. uniĉiti.
- Umstrahlen, *v. a.* obsijáti, ob-
světiti.
- Umstreuen, *v. a.* obsúti, obsipati.
- Umstricken, *v. a.* preplésti, oplésti.
- Umsturz, *m.* prekúsc, prekucija,
prevrát; — stürzen, *v. n.* pre-
kúcniti se, pasti, zverniti se;
— *v. a.* prekúcniti, obóriti,
podréti, zverniti; (ein Gefäß
umkehren) povězniti.
- Umtaufen, *v. a.* prekérstiti, pre-
keršováti.
- Umtausch, *m.* zaměna; — en,
v. a. zaměñiti, zaměñjati,
preměñiti.
- Umthun, *v. a.* (Kleider) obľéĉi,
vzeti na se, okólj sebe djati;
— sich, *v. r.* (nach etwas) skě-
beti se po čěm.
- Umtrieben, *v. a.* sukati, vertěti,
goniti, v króg gnati; — sich,
v. r. potěpati se, klatiti, kro-
žiti. [diti.
- Umtreten, *v. a.* poteptáti, poho-
Umtrieb, *m.* sukanje; geheime — e,
tajno kovárstvo.
- Umwachsen, *v. a.* obrásti, za-
rásti, obrášati; — *a.* obrášen.
- Umwälzen, *v. a.* prevaliti, pre-
váljati; — jung, *f.* valjanje;
fig. prekucija, prevrát, ko-
ľebanje, mešarija.
- Umwechseln, *v. a.* preměñiti, za-
měñiti, preměñjati; — *v. n.*
(mit einem) měñiti se, razmě-
ñiti s kóm; ĉřěditi se; —
wechslung, *f.* preměñjáva.
- Umweg, *m.* ovinjk, izpótje;
einen — machen, okóli iti.
- Umwenden, *v. a.* obrniti, za-
verniti, obráĉati; — dung, *f.*
vernitva.
- Umwerfen, *v. a.* (ein Kleid) ob-
ľéĉi, vzeti od vřeci na se;
(umstoßen) podréti; (den Was-
gen) zverniti, zvráĉati.
- Umwickeln, *v. a.* oviti, ovijati,
poviti, zaviti; (anders wickeln)
previti.
- Umwölken, sich, *v. r.* obľáĉiti se.
- Umwühlen, *v. a.* preriti, razriti,
prerováti. [jiti.
- Umzählen, *v. a.* prešěti, prebró-
Umzapfen, *v. a.* pretoĉiti, pre-
táhati.
- Umzäunen, *v. a.* ográđiti, za-
graditi, ográjati, opľotiti;
— nung, *f.* ográja, plót.
- Umziehen, *v. n.* (übersiedeln) pre-
seliti se; (in der Welt) klatiti
se; (Kleider) preľéĉi, preo-
bleĉi, prebláĉiti; (Schuhe)
preobúti, preobúvati; — sich,

- v. r. preobléči se, prebléči se; (vom Himmel) oblačiti se; preobúti se; — v. a. obiti, obhodíti, okróžiti.
- Umzingeln, v. a. obdáti, obstópití, objéti, obsésti, obléči.
- Un- in Zusammenfetzungen ne.
- Unabänderlich, a. nepreměnljiv; — *feit, f.* nepreměnljivost.
- Unabgefondert, a. nerazlóčen, neodlóčen.
- Unabhángig, a. nezavisen, neodvisen; — *feit, f.* nezavisnost, neodvisnost.
- Unablässig, a. neprenehljiv, neprenehávěn, prevén, neprestán; *ad.* neprenéhama; — *feit, f.* neprenehljivost, neprestánost.
- Unabsehbar, a. neprevíden, nepregledljiv, neizměren.
- Unabsehbar, a. nezvergljiv; (von Waaren) kar nima kúpa.
- Unabstichtlich, a. nehotéé.
- Unabwendbar, a. nevbranljiv, neoovračljiv.
- Unächt, a. ne právi, nepristen.
- Unachtsam, a. nepazljiv, nepázěn, nepovančljiv; — *feit, f.* nepazljivost, nepáznost, nepovančljivost.
- Unabelig, a. nezláhten, neplemeniten, próst.
- Unähnlich, a. nepodóben, nejednák; — *feit, f.* nepodóbnost, nejednákost.
- Unangefehdet, a. neobléčen.
- Unangemeldet, a. nenaglásaen.
- Unangenehm, a. neprijéten.
- Unangesehen, a. neimenítěn, nevázěn, malovázěn.
- Unangreifbar, a. nenapadljiv.
- Unannehmlich, a. neprijéten; — *feit, f.* neprijétnost.
- Unansehnlich, a. neimenítěn, malovázěn; — *feit, f.* malováznost.
- Unanständig, a. nepristójen, neprilícěn, neprikláden; — *feit, f.* nepristójnost, neprilícčnost, neprilika. [pohujšljiv.
- Unanständig, a. nespotikljiv, unart, f. nespodóba, nepristójnost, zla naváda; — *ig, a.* nespodóben, nepristójen, nedvorljiv. [ig. nevesél.
- Unaufgeräumt, d. neposprávljen; Unaufhörlich, a. neprenehljiv, veden, neprestán, prevén.
- Unaufstößlich, a. neodrésljiv, nerazvezljiv, nerazlóljiv.
- Unaufmerksam, f. Unachtsam.
- Unausbleiblich, a. nemanjkljiv, nevbranljiv, nezogenljiv.
- Unausgebildet, a. neizobražen.
- Unausgesetzt, f. Unaufhörlich.
- Unausstößlich, a. nevgasljiv; neizbrisljiv.
- Unausprechlich, a. neizréčen, neizrečljiv, nedopovedljiv; — *feit, f.* neizréčenost, neizrečljivost. [nepreterpljiv.
- Unausstehlich, a. neprenesljiv, Unausstügbar, a. neiztrébljiv.
- Unausweichbar, a. neogibljiv.
- Unbändig, a. nevkróten, nevkrótljiv, svojevóljen; — *feit, f.* nevkrótljivost, svojevóljnost.
- Unbarmherzig, a. nevsmílen, nemilosěrden, nemilosěrčen; — *feit, f.* nevsmílenost, nemilosěrdnost. [den.
- Unbärtig, a. golobrad, brezbrá-
- Unbedacht, Unbedächtigt, Unbedacht-

- sam, *a.* nepremišljen, nepazljiv; — *bedachtsamkeit*, *f.* nepremišljenost, nepazljivost.
 Unbedeckt, *a.* nepokrit, odkrit.
 Unbedeutend, *a.* malovážen.
 Unbebingt, *a.* nepogojen.
 Unbefangen, *a.* neprestrašen, prostodušen; — *heit*, *f.* neprestrašenost, prostodušnost.
 Unbefleckt, *a.* neoskrújen, neomadežován, čist; — *heit*, *f.* čistost, neoskrújenost.
 Unbefugt, *a.* nepovlásten, neimajúc pravico.
 Unbegreiflich, *a.* nezapopadljiv, nerazuméven; — *feit*, *f.* nezapopadljivost. [ničen.
 Unbegränkt, *a.* neomejen, neogra.
 Unbehaart, *a.* gol, brez las.
 Unbehaglich, *a.* neugóden, neprijéten; — *feit*, *f.* neugódnost, neprijétnost. [plašen.
 Unbeherzt, *a.* nesérčen, brez serca.
 Unbekannt, *a.* neznán, nepoznán.
 Unbekleidet, *a.* neobléčen, nahý.
 Unbekümmert, *a.* brezskérben; — *ad.* brez skerbi.
 Unbelebt, *a.* neživ, mrtev.
 Unbeliebt, *a.* neprijéten, nevgóden. [mézden.
 Unbesohnt, *a.* nepopláčan, nepo-
 unbemerkt, *a.* nezapázen; — *ad.* skrivši. [bogát.
 Unbemittelt, *a.* nezamóžen, ne-
 unbenannt, *a.* neimenován.
 Unbenommen, *a.* neodvzét; svo-
 boden, prost, dopúšen.
 Unbequem, *a.* neprilícen, nepri-
 kláden, nepriróčen; — *lich*,
feit, *f.* neprilika, nepriklád-
 nost.
 Unberebt, *a.* nezgovóren.

- Unbereitet, *a.* nepriprávljen.
 Unberufen, *a.* nepozván, nepo-
 klican.
 Unberühmt, *a.* nesláven.
 Unbeschaiden, *a.* nemóder.
 Unbescholten, *a.* neoskrújen,
 neobrekován. [graničen.
 Unbeschränkt, *a.* neomejen, neo-
 Unbeschreiblich, *a.* nepopisljiv.
 Unbesiegt, *a.* brez duše, neoživ-
 ljen.
 Unbesonnen, *a.* nepremišljen.
 Unbestand, *m.* nestálnost, nestáv-
 nost; — *ständig*, *a.* nestá-
 noviten, nestálen; — *ständig-*
feit, *f.* nestanovitnost
 Unbestechlich, *a.* nepodkupljiv.
 Unbestimmt, *a.* neodlóčen, ne-
 stáven.
 Unbestudelt, *a.* neoskrújen.
 Unbeträchtlich, *a.* malénkast, ma-
 lovážen.
 Unbewaffnet, *a.* neoboróžen.
 Unbewandert, *a.* neskušén, nez-
 vúčen.
 Unbeweglich, *a.* negenljiv, negib-
 lživ; nepomičen; — *feit*, *f.*
 negenljivost, nepomičnost.
 Unbeweibt, *a.* neoženjen.
 Unbewußt, *a.* nezavéden; ne-
 vóden, neznán. [nezavéstje.
 Unbewußtsein, *n.* nezavedenost,
 Unbezweifelt, *a.* nedvomljiv.
 Unbezwinglich, *a.* nepremagljiv.
 Unbiegsam, *a.* nevgibljiv, ker-
 hék, nevkreten.
 Unbillig, *a.* nepravičen, neprá-
 véden, krivičen; — *feit*, *f.*
 nepravičnost, neprávédnost.
 Unblutig, *a.* nekerváv.
 Unbrauchbar, *a.* nepotréblijv,
 nepotrében, nekoristen.

- Unbufffertig, *a.* nespokóren; — *feit, f.* nespokórnost.
- Unconsequent, *a.* nedosléden; — *sequenz, f.* nedoslédnost.
- Und, *c.* in, ino, inó, noj ter.
- Undanf, *m.* nehvála, nezahvála; — *bar, a.* nehvaléžen, nezahválen, nehválen; — *barfeit, f.* nehvaléžnost, nezahválnost.
- Undenklich, *a.* nepomniv, nespomenljiv, daven.
- Undeutsch, *a.* tómen; nerazumljiv, nejasen.
- Undeutsch, *a.* neněmški; (*unverständlich*) nerazúmljiv, nezastópen.
- Undienstoffertig, *a.* nepóstréžljiv, neposlúžen; — *feit, f.* nepóstréžljivost, neposlúžnost.
- Uning, *n.* nerěč, izmišljena stvar.
- Undulbsam, *a.* neterpljiv; — *feit, f.* neterpljivost.
- Undurchdringlich, *a.* neprehóden, neprehodljiv (*finsterniß*) neprevidljiv; *fig.* nezapopadljiv.
- Undurchsichtig, *a.* neprevidljiv.
- Uneben, *a.* neráven, negládek; — *e, f.* neravnost, neravnína.
- Unecht, *f.* Unächt.
- Unedel, *a.* neplemenit.
- Unethlich, *a.* nezákonski; *ein* — *eß* Kind, pankert.
- Unerbáar, *a.* nepoštěn, nesramozljiv; — *feit, f.* nepošténost, nepošténje, nesramozljivost.
- Unehre, *f.* nečást, nečést, nepošténje; — *ehrlích, a.* nečásten, nečésten, nepoštěn.
- Unererbietig, *a.* nespoštujóč, nepomížen, nespodóben, Unehrlich, *a.* nepoštěn, nečésten; — *feit, f.* nepošténje.
- Uneigennützig, *a.* nekoristoljubén, nesamopridén, nesébičen, nesamopášen; — *feit, f.* nesébičnost; nesamopášnost, nekoristoljubje, nesamopridnost.
- Uneigentlich, *a.* nevlásten.
- Uneingedenk, *a.* — *sein*, nespomníti se, pozábiti.
- Uneingeweiht, *a.* neposvécén.
- Uneingezogen, *a.* razvujzdán; — *heit, f.* razvujzdánost.
- Uneinig, *a.* nejedín, neslózžen; — *feit, f.* neslózga, rozpertija, razpor.
- Unempfanglich, *a.* nespósóben.
- Unendlich, *a.* neskónčén, brez kónčén, neizměren; — *feit, f.* neskónčnost, neizměrnost.
- Unentbehrlich, *a.* prepotrěben, neobhóden; — *feit, f.* prepotrěbnost, neobhódnost.
- Unentgeltlich, *a.* zapstónj, zastónj.
- Unenthaltfam, *a.* nezderžljiv, nevzderžen; — *feit, f.* nezderžljivost.
- Unentschieden, *a.* neodlóčen; — *heit, f.* neodlóčenost.
- Unentschlossen, *a.* neodločiven, neodvážen.
- Unentwickelt, *a.* nerazvit.
- Unerbittlich, *a.* nesprosljiv, nevsmilen, terd; — *feit, f.* nesprosljivost, nevsmilenost.
- Unerfahren, *a.* neskušěn, nevěden; — *heit, f.* neskušénost, nevědnost.
- Unerforschlich, *a.* nepreslédljiv, nezapopadljiv, nezaslédljiv, neprevidljiv.

- Unerfreulich, *a.* nevesel, nerazveseliven, nerádosten, žalosten.
- Unergründlich, *a.* neizměřen, fig. nepreslědljiv.
- Unerhebtlich, *a.* malovážen, nevážen; —*heit, f.* malovážnost, malénkost. Izhváden.
- Unerfennlich, *a.* nehvalěžen, neunerflárbar, *a.* nerazjasnív, nerazkladljív. Ihdóden.
- Unerlöslích, *a.* neodpustljív, neob-
- Unermesslich, *a.* neizměren, neizměrljív; —*heit, f.* neizměrnost.
- Unermüdet, *a.* nevtrudljív, nevtrúden; —*müblíchkeit, f.* nevtrúdljívost.
- Unerrettichbar, *a.* nedosegljív.
- Unerättlich, *a.* nenasíten, nenasítljív; —*heit, f.* nenasítljívost.
- Unersehópflich, *a.* neizčerepljív, neizprazljív, brezkónčen.
- Unersehóroffen, *a.* neprestrašen, nevstrašljív, nevplásljív; —*heit, f.* neprestrašljívost, nevplásljívost.
- Unersehütterlich, *a.* nepremakljív, neomajljív; —*heit, f.* nepremakljívost.
- Unersehwinglich, *a.* prekoměren, prevělik, kar se nemóre stóriti od pláčati.
- Unersehtich, *a.* nedostavljív, nepovračljív.
- Unerseiglich, *a.* nepreplazljív, neprestopljív; nepremagljív.
- Unerträglich, *a.* nepreterpljív, neprenesljív.
- Unerwachsen, *a.* nedorášen.
- Unerwartet, *a.* nepričákan, ne-
- náden; — *ad.* iz nenáde, nenádnó.
- Unerweislich, *a.* nedokazljív,
- Unerwiesen, *a.* nedokázan.
- Unerwogen, *a.* nepremisljen.
- Unerzogen, *a.* neizrejen, nedorášen; slabo zrejen.
- Unfähig, *a.* nesposóben, negóden, topoglav; —*heit, f.* nesposóbnost.
- Unfall, *m.* nesrěča, nezgóda.
- Unfehlbar, *a.* neblodljív, nepremotljív, nespotekljív; —*heit, f.* neblodljívost, nespotekljívost.
- Unfern, *ad.* ne dáleko, ne dáleč.
- Unflath, *m.* nesnága, skurnóba, nečistóta, nečědnost, lajno, blato; —*fláthet, m.* nesnážnik, skurnóbněž, svinja; —*flátherei, f.* nesnážnost; svinjarija; —*fláthig, a.* nečíst, skurnóben, nesnážen.
- Unfleiß, *m.* nemarljívost, lědnóba; —*ig, a.* nemáren, nemarljív, lěn.
- Unfolgsam, *a.* nepokóren nevohgljív; —*heit, f.* nepokórnost.
- Unfreund, *m.* neprijátel; —*lich, a.* neprijázen, neprijéten.
- Unfrei, *a.* nesvóboden.
- Unfriede, *m.* nemír, nepokój, razpertija; —*frieblích, a.* nemíren; nepokójen.
- Unfruchtbar, *a.* neróden, nerodovít; (vom Vieh) jal, jalov; —*heit, f.* neródnost, nerodovitost; jalovost.
- Unfug, *m.* neréd, nerědnost, nepristójnost, neródnost, nepriilika; —*füglích, a.* nepri-

- stójen, neróden, nespodóben, nepriličen.
- Ungangbar, *a.* nepohodljiv; — Münze, preklican denár.
- Ungastfreundlich, *a.* negostoljuben, negostiven.
- Ungeachtet, *a.* necénjen, nespoštován; *c.* akorávno, desirávno, čerávno; *prp.* razuntega. |grájan.
- Ungeahndet, *a.* nekánjen, nepo-
Ungebahnt, *a.* neráven, nepre-
hójjen.
- Ungebändig, *a.* nevkróten.
- Ungebeten, *a.* nepróšen, nenaprošen; nepoklican, nepovábljen, nepozván.
- Ungebitet, *a.* neizobražen.
- Ungebräuchlich, *a.* nenáviden, neobičen, ne v šegi.
- Ungebüßr, *f.* nepristójnost, nedostójnost, nespodóbnost; — lich, *a.* nepristójen, nespodóben.
- Ungebunden, *a.* nezávan; (frei) svoboden, próst; — e Rede, proza.
- Ungebuld, *f.* neterpljivost, nepoterpežljivost, nevčakljivost, — ig, neterpljiv, nepoterpežljiv, nevčakljiv.
- Ungeehrt, *a.* nepoštován, nečestit.
- Ungefähr, *a.* nagóden, nenáden; *ad.* iznenáde, nagódnost; (beiläufig) okól, okóli.
- Ungefällig, *a.* neprijéten, nedopadljiv, nevšéčen, nevgóden; nedvóren, nevljuden; — heit, *f.* neprijétnost, nevšéčnost; nedvórnost, nevljudnost.
- Ungegründet, *a.* breztemeljen, netemeljen, lažniv.
- Ungehalten, *a.* nevoljen, hudo-
voljen, serdit, jezen.
- Ungeheißer, *a.* nevkázan, do-
brovoljen, brez zapovédi.
- Ungeheuchelt, *a.* nehlinjen, iskren, odkritosérčen.
- Ungeheuer, *a.* strašen, strahovit, grozen, nedopóvedljiv, neizmèren; — *n.* strašilo, strahóta, divja zvér.
- Ungehindert, *a.* neovèren, nezabránen, sloboden, prost.
- Ungehobelt, *a.* neostrúgan; neotesán | — *ad.* iz nenáde.
- Ungehofft, *a.* nenáden; neúpan;
- Ungehorsam, *a.* nepokóren, ne-
bogljev, neposlúšen; — *m.* nepokórnost, nepokórnina, nevbogljevost, neposlúšnost.
- Ungehört, *a.* neslišán, nečúven.
- Ungekränkt, *a.* nežájen.
- Ungekünstelt, *a.* naráven, narávski.
- Ungelesen, *a.* nepovábljen, nepoklican, nepozván; (vom Gewehre) nenabit, nenabásan.
- Ungeäutert, *a.* neočiščen.
- Ungelegen, *a.* nepriličen, neprilóžen, nadléžen; — sein, nadlégati, nadlegovati; — heit, *f.* nepriličnost, neprilóžnost, nadléga.
- Ungelehrig, *a.* nepodučljiv, neučljiv, nepomnjiv, — heit, *f.* nepodučljivost, neučljivost.
- Ungelehrt, *a.* neuččen, nenaučen; — heit, *f.* neuččenost.
- Ungeleitet, *a.* negíbek, negíbčen, drevén, lésén; — heit, *f.* negíbčnost.
- Ungemach, *n.* nadlóga, težáva,

- neprilika; —mäčlych, *a.* nadlézen, težáven, neprilichen. Ungemein, *a.* nenávaden, posében; neizměren; neobičen; — *ad.* zlo, odviše, prav, silno, grozno. [zimen. Ungenannt, *a.* neimenován, bre- Ungenecht, *a.* nedržén. Ungeneigt, *a.* nepriklónjen, nenágnjen; nehótljiv, nedobro- željen. [prisiljen. Ungenóthigt, *a.* dobrovóljen. ne- Ungenügsam, *a.* nezadovóljen; — *heit*, *f.* nezadovóljnost. Ungeordnet, *a.* nevrédjen, ne- povérsten. Ungerade, *a.* neráven, kriv. Ungerathen, *a.* napčen. Ungeráumtheit, *f.* nesklepnost. Ungerecht, *a.* nepravichen, ne- pravéden, krivichen; — *igheit*, *f.* nepravichenost, nepravéd- nost, krivichenost, krivica. Ungereimt, *a.* nepristójen, ne- dostójen; — *heit*, *f.* nepri- stójnost. [ljen. Ungern, *ad.* nerád, neradová- Ungesattelt, *a.* neosedlán, ne- nasedlán. [kvášen, opréšen. Ungesäuert, *a.* nekvášen, brez- Ungesäumt, *a.* nezaróbljen; (un- verjügljich) hiter; — *a.* hitro, bérzo, herž, brez odlóga. Ungeschehen, *a.* nestórjen, nev- činjen. [straha. Ungescheut, *a.* nebojéč, brez Ungeschielt, *a.* okóren, napčen, neróden; — *er*, *m.* štokljež, tepec; — *heit*, *f.* okórnost, napčenost, neródnost, Ungeschlacht, *a.* neotesán, siróv, nevróten, terdogláven. Ungechliffen, *a.* nenabrúšen, tóp; fig. neotesán, siróv, — *heit*, *f.* neotesánost, siróv- vost. Ungechmeibig, *a.* negibčen. Ungeschoren, *a.* neostrizen; einen — lassen, pustiti pri míru kogar. Ungefellig, *a.* nevljúden, ne- družéven, neprijázen; — *heit*, *f.* nevljúdnost, nedružév- nost, neprijáznost, nepriľjú- dnost. Ungefesmäsig, *a.* nepostáven. Ungefittet, *a.* razvujzdán; neo- tesán. [razgovóren. Ungeprüchtig, *a.* nezgovóren, ne- Ungefórt, miren. Ungefűm, nagel, silovit. Ungetűm, *n.* pošást, stráh, strašilo, grozna zvěrina. Ungetreu, *a.* nezávest. Ungewiss, *a.* negotóv, nestálen; — *heit*, *f.* negotóvost, nestál- nost. [zvésten, brezdušen, Ungewissenhaft, *a.* nevésten, brez- Ungewitter, *a.* nevihta, vihta, hudo vreme, huda ura, ne- vréme. Ungewóhnlich, *a.* nenávaden, ne- šégen, neobičen, neobičájen, izreden. Ungewóhnt, *a.* nevróten. Ungeziefel, *m.* merčes, merčez, červi. Ungeziemend, *a.* nepristójen, ne- dostójen, nespodóben. Ungezogen, *a.* razvujzdán, neo- tesán, siróv; — *heit*, *f.* raz- vujzdanost, neotesánost. Ungezűgelt, *n.* nezavujzdán, neo- bvujzdán. [dvómen. Ungezűfelt, *a.* nedvójen, ne-

- Ungezwungen, *a.* neprisiľjen, neprimóran, svoboden, próst; —*heit, f.* neprisiľjenost, próstota.
- Unglaube, *m.* nevěra, nevěrstvo; —*gläubig, a.* nevěren, brezvěren, nevěrski; —*gläubiger, m.* nevěrník, brezvěrník; —*gläublich, a.* neverjéten, neverjetľjív.
- Ungleich, *a.* nejednák, neráven, različen; —*artig, a.* raznorodén, različen, —*heit, f.* nejednákost, nerávnost, različenost. [*a. siróv.*]
- Unglimpf, *m.* siróvost; —*lich, Unglück, n.* nesrěča, nezgóda, opleték; —*lich, a.* nesrěčen, nezgóden.
- Ungnade, *f.* nemilost, zaměra; —*gnädig, nemilosten, nemilostľjív.*
- Ungöttlich, *a.* nebóžji.
- Ungültig, *a.* neveljávén; —*heit, f.* neveljávénost.
- Ungunst, *f.* nedobrovóljnóst, budovóljnóst, zlohótnost; nevgódnost; nemilost, —*günstig, a.* nedobrovóljen, zlohóten; nevgóden; nemilosten.
- Ungut, *a.* etwas für — neľmen, zaměriti, za zló vzeti kar; nichts für —, nič za zló.
- Ungütig, *a.* nedobrotľjív, nedobróten, nemilosten.
- Unhaltbar, *a.* nestálen, nederzľjív, slab, nekrépek.
- Unheil, *n.* nesrěča, zló, běda; —*bar, a.* neozdravľjív, neizcěletľjív, neizlěčľjív; —*bar, heit, f.* neozdravľjívost, neizlěčľjívost.
- Unheilig, *a.* nesvét; brezbožen; —*heit, f.* nesvetóst, brezboženost.
- Unhöflich, *a.* nevljúden, nepriľjúden, nedvorľjív, neľšten; —*heit, f.* nevljúdnost, nedvorľjívost.
- Unhold, *a.* neprijázen, nepriklónjen; nemil, nevgóden; —*m. vrag, copernik, čaróbnik; —in, f.* copernica, čara, čaróbnica. [*sóka šola.*]
- Universität, *f.* vseučilišće, vi-
Universum, *n.* vesoljnost.
- Unke, *f.* voš.
- Unkennbar, Unkenntlich, *a.* nepoznanľjív, nespoznánľjív.
- Unkeusch, *a.* nečíst, nečisten; —*heit, f.* nečístost, nečistota.
- Unklug, *a.* nepámeten, nespámeten nemóder; —*heit, f.* nemodróst, nespámetnost.
- Unkörperlich, *a.* breztělesén, breztělen, netělesén; —*heit, f.* breztělésnost, breztělnost.
- Unkosten, *pl.* troški, vtráta, potroški. [*pek, slab.*]
- Unkräftig, *a.* nemócen, nekré-
- Unkraut, *n.* plevél; kokalj, ľjúlka, glota.
- Unkunde, *f.* neznánje, nevědnost; —*kündig, a.* nevěden, nevěšt. [*kratkem.*]
- Unlänglich, *ad.* nedávno, pred
- Unläugbar, *a.* netajľjív, očevíden, bělodán; —*heit, f.* netajľjívost, očevídnost.
- Unlauter, *a.* nečíst, nečěden; —*heit, f.* nečístost, nečistota.
- Unleidlich, *a.* nesterpljív, nepreterpljív, neprenesľjív; —

- ťeit, *f.* nesterpljivost, nepre-
 nesljivost.
 Unleferlich, *a.* nebráven, nebrat-
 ljiv, neštítljiv, neštív.
 Unlieblich, *a.* neljub, neprijéten,
 nemil, nevgóden, neljubéznív,
 Unfóblích, *a.* nehvalovít, neh-
 valíven, nesláven.
 Unlust, *f.* nevesélje, nerádot,
 nesládenje, gnús, stúd; — *ig,*
a. nevesél, nerádosten.
 Unmannbar, *a.* neodrášen, ne-
 možóven. [žen.
 Unmánnlich, *a.* nemóžkí, mehkf-
 Unmaßegeblich, *a.* nepredpísajóč,
 nezapovédajóč.
 Unmáßig, *a.* neméren, nezméren,
 brezméren; — *feit, f.* nemér-
 nost, nezméernost, brezmér-
 nost.
 Unmensich, *m.* nečovék, trinog,
 divják, brezdúšnež; — *lich,*
a. nečovéčen, trinóžkí, div-
 jáški; — *lichfeit, f.* nečo-
 véstvo, nečovéčnost.
 Unmerklich, *a.* nečutljiv, nezná-
 ten, neopazljiv, nezvanéljiv;
 — *feit, f.* nečutlívost, neo-
 pazlívost, nezvanéljívost.
 Unmitleidig, *a.* nevsmílen, terd,
 nemilosérčen.
 Unmittelbar, *a.* neposréden, nepo-
 sprédstven; — *feit, f.* nepo-
 sprédstvenost, neposrédnost.
 Unmöglich, *a.* nemogóč, nemo-
 góčen, nemóžen; — *feit, f.*
 nemogóčnost, nemóžnost.
 Unmündig, *a.* nedorásčen, nedo-
 rásel, maloléten; nedolé-
 ten; — *feit, f.* nedorásče-
 nost, nedoráslost, malolét-
 nost.
- Unmuth, *m.* nevolja, gnjév, ne-
 vesélje, žalost; — *ig, a.* ne-
 voljen, gnjeven, nevesél, ža-
 losten, zle volje.
 Unannehmlich, *a.* nenásledljiv,
 neposnemljiv; — *feit, f.* ne-
 následlívost, neposnemljí-
 vost. [sosédski.
 Unnachbarlich, *a.* nesoséden; ne-
 Unnatürlich, *a.* nenaráven, ne-
 prírodný, — *feit, f.* nena-
 rávnost, neprírodnost.
 Unnennbar, *a.* neizrécen, neiz-
 rekljiv, nedopovedljiv.
 Unnöthig, *a.* nepotrěben; daš
 ist — und schädlich, to je tako
 potrebný, kakor tern v peti;
 — *feit, f.* nepotrěbnost.
 Unnützig, Unnützlich, *a.* nekoristen,
 nebasnovít, malovréden, nič-
 vréden, malopridén, ničé-
 mern; — *lichfeit, f.* nekorist,
 malovrédnost, malopridnost,
 ničémernost.
 Unordentlich, *a.* neporéden, nev-
 rédjen, neréden, napčen;
 — *ordnung, f.* neréd, nepo-
 rédnost, zmeta.
 Unparteiisch, Unpartheilich, *a.*
 nejednostrán, nejednostrán-
 ski; — *theilichfeit, f.* nejed-
 nostránost.
 Unpaß, Unpäßlich, *a.* boléhav,
 malo bolán; — *sein, bolé-*
hati; — lichfeit, f. boléha-
 vost, boléhavnost. [stven.
 Unpersönlich, *a.* neosóben, nesób-
 Unpolit, *a.* neoglájen, nelíkan;
 lig. neotesán. [litíčen.
 Unpolitisch, *a.* nepolitíckí, nepo-
 Unproportionirt, *a.* nerazmėren,
 neravnómėren.

- Unrath, *m.* smét, smetje, po-
metina, lajno, klat, opláčina.
Unrathlich, *a.* nenasvettljiv.
Unrathsam, *a.* neváren.
Unrecht, *a.* nepráv, kriv; — *n.*
krivda; (ungerecht) nepraví-
čen, krivičen; (der Absicht
nicht gemäß) napčen, kriv;
— *ad.* neprávo, krivo; ne-
pravično; napčno, naopako;
— *n.* nepravica, krivica;
— mášig, *a.* nepostáven;
neprávičen, krivičen; — má-
šigkeit, *f.* nepostávnost; ne-
pravičnost, krivičnost.
Unredlich, *a.* nepoštén; — *feit,*
f. nepošténost.
Unregelmäßig, *a.* nepravilen,
brezpravilen, nenarédben,
nevrédjen.
Unreif, *a.* nezrel, nedozórjen,
neprizórjen; — *e, f.* nezre-
lost.
Unrein, *a.* nečist, nesnážen;
— *igkeit, f.* nečistost, nečí-
stota, nesnážnost, nesnága.
Unreinlich, *a.* nesnážen, nečist,
nečeden, gnjusen; — *feit, f.*
nesnážnost, nečistota, gnju-
sóba.
Unrichtig, *a.* nepráv, neváren,
kriv; napčen; (falsch) po-
grěšen; — *feit, f.* nepráv-
nost; napčno; pogrěšnost.
Unruhe, *f.* nemir, nepokój; (in
der Uhr) nemirika; — *ruhig,*
a. nemiren, nepokójen.
Unrühmlich, *a.* nesláven.
Unse, *pr.* nam; nás; si. Ujiv.
Unselig, *a.* neizrečen, neizrek-
Unsanft, *a.* nemil, nekrótek,
nemíčen.
Unsauber, *f.* Unrein. [pokvárjen.
Unschadhaft, *a.* nepoškodván, ne-
Unschädlich, *a.* neškodljiv; —
feit, f. neškodljivost.
Unschätbar, *a.* neprecénjen, ne-
precénljiv; — *feit, f.* nepre-
cénjenost, neprecénljivost.
Unscheinbar, *a.* nesvettljiv, tē-
men; neznáten, malénkast.
Unschicklich, *a.* nedostójen, ne-
pristójen, neprilíčen; — *feit,*
f. nedostójnost, nepristój-
nost, neprilíčenost.
Unschiffbar, *a.* nebróden, ne-
brodljiv, nebarkáven; — *feit,*
f. nebrodljivost, nebarkáv-
nost. Ujena svéča.
Unschlitt, *n.* lój; — *terze, f.* lo-
Unschlüssig, *a.* neodlóčen; —
feit, f. neodlóčenost.
Unschmackhaft, *a.* netéčen, brez-
vkúsen; — *igkeit, f.* ne-
téčnost.
Unschmeßbar, *a.* neraztopljiv,
neraztajljiv, nevarljiv; — *feit,*
f. neraztopljivost, nevarlji-
vost.
Unschulb, *f.* nedólžnost, neví-
nost; — *ig, a.* nedólžen,
nevin.
Unselig, *a.* nesrečen; neizveli-
čan, pogubljen; — *feit, f.*
nesrečnost, neizveličanje, po-
gubljenje.
Unser, *pr.* nás; naš; — *thalben,*
— *twegen, — twillen, ad.* za-
volj nás, za našo voljo, za-
strán nás.
UnsicHER, *a.* neváren; neizvésten;
nestanovíten; — *heit, f.* ne-
várnost; nestavitnost.
Unsihtbar, *a.* neviden, nevid-

- ljiv, neviděč; nevgledljiv; — feit, *f.* nevidnost, nevidljivost.
- Unfynn, *m.* brezúm, brezpámet, nespámet, nepámet; — ig, *a.* brezúmen, neúmen, brezpámeten, nespámeten, nepámeten; — igfeit, *f.* brezúmnost, neúmnost, nespámetnost.
- Unfittig, Unfittsam, *a.* nenráven; nepóšten; razvujzdén; — feit, *f.* nenrávnost; nepošténost; razvujzdánost.
- Unforgsam, *a.* neskerben, neskerbljiv; — feit, *f.* neskerbnost, neskerbljivost.
- Unfätt, *a.* nestalen, nestanovit; nestanoviten; — štättigkeit, *f.* nestálnost, nestanovitost, nestanovitnost.
- Unsterblich, *a.* nevmerjóc, nevmerljiv; — feit, *f.* nevmerjócist, nevmerljivost.
- Unsträflich, *a.* nekazenljiv; kazni nezaslužujóc; nedólžen, pravícen.
- Unstreitig, *a.* gotòv, nedvójben, nedvomljiv; — *ad.* gotòvo, rés, brez dvoma.
- Unstudirt, *a.* neučen. [šen.
- Unsunbig, *a.* negrěšen, brezgrě-
- Unsunblich, *a.* negrěšen, brezgrěšen, negrěšljiv.
- Untadelhaft, *a.* negrajljiv; graje nezaslužujóc; prav, pravícen.
- Untauglich, *a.* neprikláden, neveljáven, negóden, nepripráven; — feit, *f.* neprikládnost, neveljávnost, nepriprávnost.
- Unten, *ad.* doli, tadle, spodi,
- spodaj, zdolej; (von — auf) od spodaj.
- Unter, *prp.* pod; (zwischen) med; (unter einem Dinge hervor) spod, izpod; (während) za; (geringer) nižje, manje.
- Unter, *a.* spodenj, zdolen.
- Unterabtheilung, *f.* podrazdělč, podrazdělenje.
- Unterbart, *m.* podbrádek.
- Unterbau, *m.* temelj; — en, *v. a.* podórati; (ein Gebäude) podzidati.
- Unterbauch, *m.* podtrebúh, spodnji děl trebúha, podčrevje.
- Unterbefehlshaber, *m.* podzapovědnik.
- Unterbett, *n.* podpóstelja.
- Unterbinden, *v. a.* podvézati, podvezováti.
- Unterbleiben, *v. a.* zaostáti, pre-státi, zaostájati.
- Unterbrechen, *v. a.* pretergati, prejénjati, prehénjati.
- Unterbreiten, *v. a.* podstrěti, podgerníti, podprestrěti, podstírati; (übergeben) dati, predložiti. [spraviti.
- Unterbringen, *v. a.* pod streho
- Unterbesseñ, *ad.* med tem, te čas.
- Unterbialētt, *m.* podnarěče.
- Unterdrücken, *v. a.* zadašiti, vtíšati, vtažiti, ovrěti; (bedrücken) tlačiti, stiskati, zatréti, stiskováti, zatirati; — Fer, *m.* vtažitelj; stiskovávec, zatirávec; — Fung, *f.* zatíranje, zatréttje, stiskováñje.
- Untere, *a.* spodnji, dolnji; nižji; manjši.
- Untereinander, *ad.* med sebój;

- jedno z drugim; (verwirrt) zmeteno; (verkehrt) naopak; (vermischt) mešama.
- Unterfangen, *fich*, *v. r.* predèrzniti se, zvupati se, podstópati se; — *n.* smèlost, predèrznost.
- Unterfressen, *v. a.* podjèsti, podjèdati, podgríziti.
- Unterfutter, *n.* podvlaka, podklada, podstáva; — *füttern*, *v. a.* podvléči, podstáviti, podklásti.
- Untergang, *m.* (der Sonne) zahód, zapád, zatón; pogúba, pogin pogubljenje, kónec; razpád.
- Untergeben, *v. a.* podvréci, podlóziti, poddáti, v oblást dati; — *e, m.* podlóznik, podlózén, poddánik, podvrženik.
- Untergehen, *v. n.* (von der Sonne) zaiti, zaboditi, zahájati; (im Wasser) vtopiti se, vtóniti, potóniti se; (zu Grunde gehen) zginiti, pogíniti, pogubiti se, končati se; razpásti.
- Untergetwehr, *n.* podoróžje; mèč.
- Untergraben, *v. a.* podkopáti, podkápáti; — *bung. f.* podkóp.
- Unterhalt, *ad.* spodi, spodaj, z dole.
- Unterhalt, *m.* hrana, živež; — *en, v. a.* spoddèržati, podstáviti, deržati pod (kaj); (náhren) hraniti, živiti; (forterhalten) zderžati, vzderžati; (ergóhen) veselíti, razveselováti, kratek čas delati (komu); — *fich*, *v. r.* pométkováti se, radovati se, razveselováti se; — *ung, f.* vzderžanje;
- hranje; razgòvor, pomenkovánje, kratek čas, radost.
- Unterhandeln, *v. n.* razgovárjati se, dogovárjati se, pogádjati se; pogóditi se, dogovoriti se; (mácheln) mešétáriti, mešétiti; — *händler, m.* srédnik, pogadjávec; mešetar; — *handlung. f.* razgòvor, dogòvor, razgovárjanje, pogódba.
- Unterhaus, *n.* doljna od. spodnja hiša. [robača.
- Unterhemd, *n.* podsrájca, spodnja
- Unterhofen, *pl.* svitice, podlače.
- Unterirbisch, *a.* podzémlijski, podzémén.
- Unterjochen, *v. a.* podjármiti, podvréci, premágati, pod svojo oblást spraviti.
- Untertinn, *n.* podbrádek.
- Unterleid, *n.* podobleka, spodnje oblačilo.
- Unterkommen, *v. n.* mésto od. kraj najti, pod strého priti; (einen Dienst bekommen) službo najti od. dobiti; — *n.* mésto, kraj; služba. [méstnik.
- Unterkönig, *m.* kraljevski na-
- Unterkrähen, *v. a.* podlesti, podláziti, podpólzniti.
- Unterlage, *f.* podlòga, podlága.
- Unterland, *n.* dolénska, dolénska dežela; — *länder, m.* dolénc, dolánc, poljánc; — *länbisch, a.* dolénski, poljánski.
- Unterlaß, *m.* nemudnost; óhne —, brez prenéhanja, prenéha, nehánja od. prestánka, neprenéhama, neprenehljivo.
- Unterlassen, *v. a.* opustíti, popustíti, zapustíti, nehati, popu-

- šati, zanemarati, zamuditi;
— lassung, *f.* opušanje, zanemaranje, zamuda.
- Unterlaufen, *v. a.* (einen) podbègniti; — *v. n.* mit —, iti z drugimi, od. med drugimi, podkàrati se, nasoditi se; (mit Blut) zatèci.
- Unterleſe, Unterlippe, *f.* spodnja ustnica, podústnica.
- Unterlegen, *v. a.* podložiti, podlagati; einer Henne Eier —, kokoš nasaditi.
- Unterleib, *m.* trebùh, èrevo.
- Unterliegen, *v. n.* obležati, omàgati; (dem Feinde) podàti se (komu), pasti, premàgan biti.
- Unterlieutenant, *m.* podnamèstnik.
- Untermauern, *v. a.* podzidati.
- Untermengen, *v. a.* podmèšati; zmèšati; medmèšati; primèšati; vmèšati.
- Unterminiren, *v. a.* podkopàti, podrovàti, podmliti.
- Untermischen, *f.* Untermengen.
- Unternehmen, *n.* Unternehmung, *f.* počètek, zápočetje, posel.
- Unternehmen, *v. a.* počèti, začèti, počénjati, začénjati; na se vzeti; — *b.*, *a.* smel; — mung, *f.* podvzetje.
- Unteroffizier, *m.* podprestójnik.
- Unterordnen, *v. a.* podréditì, podvrèditì, podvrèci.
- Unterpfand, *n.* zalog, zastàva.
- Untersflügen, *v. a.* podoràti, zaoràti, podàrjati.
- Unterreden, sich, *v. r.* pogovàrjati se, razgovàrjati se, pomènkovàti se, meniti se, pomàrnovati se; — redung, *f.* pogovor, razgovor, pomènkova, pomènitva.
- Unterricht, *m.* nauk, navk, poduk; — en, *v. a.* učiti, naučiti, podučiti, naučavati; (benachrichtigen) na znanje dati, naznàniti.
- Unterrecht, *m.* podsúknja, podjòpa.
- Untersagen, *v. a.* prepovèdati, prepovèdovàti; — sagung *f.* prepovèd, prepovèdanje.
- Untersaß, *m.* podstàva, podstàvek, podpora.
- Unterscheiden, *v. a.* ločiti, odlóčiti, razlóčiti, razlikovàti; razpoznàti; — scheidung, *f.* razlika, razlóčitva; razpoznanje; — scheidungseichen, *n.* znamenje razlóčívno; (in der Orthographie) znamenje pravopisno.
- Unterschieben, *v. a.* podtàkniti, podložiti, podriniti, poddjati.
- Unterschied, *m.* razlóček, razlika, različje, razbor; — lich, *a.* razen, različen, mnogotèren.
- Unterschlag, *m.* zatàja, zatàjenje; — en, *v. a.* (Briefe) tajiti, zatajiti, vtajiti; (einem ein Bein) podstàviti, podbiti; (die Beine) noge prekrizati, noge navskriž djati od. položiti.
- Unterschleif, *m.* potùba.
- Unterschreiben, *v. a.* podpisati, podpisovàti; — schrift, *f.* podpis.
- Unterſetzen, *v. a.* podstàviti, podstàvljati; — seß, *a.* terslàt, tersàt, majhen in močen.

- Unterfinken, *v. n.* vtoniti, vtoniti se, potóniti, vtopiti se, pogrénziti, pogrénziti se.
- Unterfedken, *v. a.* podtekniti, podtikati; Soldaten —, razdéliti, vojsake po regimentih.
- Untersehen, *v. n.* stati pod čem; — sich, *f.* Unterfangen.
- Unterstellen, *v. a.* podstáviti, podstávljati; —, sich, *v. r.* stati pod čem, stopiti pod kar.
- Unterstreichen, *v. a.* podčérkati, podčértati, podbrisati.
- Unterstreuen, *v. a.* podsúti, podtrósti, podsípiti; (Streu den Pferden) podsláti, nastláti, podstíljati.
- Unterstützen, *v. a.* podpréti, podpirati; (helfen) pomáhati, podpomáhati; — stúzung, *f.* podpora; pomóč.
- Untersuchen, *v. a.* preiskáti, raziskáti, preglédati, preiskováti; — suchung, *f.* pregléd, preiskováňje.
- Untertauchen, *v. a.* potóniti.
- Unterthan, *m.* podložnik, poddánik; —, —thánig, *a.* podložén, poddán, podvržen, pokóren; — thánigkeit, *f.* podložnost, poddánost, podvrženost, pokórnost. [vo.]
- Unterthanswesen, *n.* podložnížt.
- Untertreten, *v. a.* poteptáti, razteptáti; — *v. n.* stopiti pod kar. [vrediti se.]
- Untersuchen, *v. n.* podrásti.
- Unterswärts, *ad.* navzdólej, odspódaj, zdol.
- Unterwegs, *ad.* gredé, na potu mémogredé, po potí.
- Unterweisen, *f.* Bišweisen.
- Unterweisen, *v. a.* učiti, podučiti, naučiti; naučávati, obučávati; — weisung, *f.* úk, podúk, nauk.
- Unterwelt, *f.* podzeméljski svét.
- Unterwerfen, *v. a.* podvréči, poddati; *v.* oblást spraviti.
- Unterwinden, sich, *f.* Untersehen.
- Unterworfen, *a.* podvržen, podložén. [rováti, podkopáti.]
- Unterwühlen, *v. a.* podriti, pod-
- Unterwürfig, *a.* podvržen, poddán, podložén, pokóren; — heit, *f.* podvrženost, podložnost, pokórnost.
- Unterzeichnen, *v. a.* podpisáti; — zeichner, *m.* podpisávec; — zeichnung, podpis.
- Unterziehen, *v. a.* podvléči; eine Mauer —, podzidati —, sich, *v. r.* vzeti na se (kar), podstópti se (česar).
- Unterziehhosen, *f.* Unterhosen.
- Unthat, *f.* hudobíja, hudodélstvo, pregréha, zločinstvo.
- Unthätig, *a.* brezdélen, brezdélaven, nedélaven, brezpóslén, lén; — heit, *f.* brezdélavnost, nedélavnost, brezpóslénost, lénost.
- Untheilbar, *a.* nerazdéljiven, nedéljiven, neloéljiv; — heit, *f.* nerazdéljivost, nedéljivost, neloéljivost.
- Unthier, *n.* zvěř, zvěřina, zvěřják; (ein wider Mensch) trinog, divják.
- Unthunlich, *a.* nemogóč; — heit, *f.* nemogóčnost.
- Untief, *a.* plitev, plitek; —, *f.* plitvina, plitkost.

- Untödtlich, *a.* nesmerteni; nes-
vsmertljiv.
- Untragbar, *a.* neprenesljiv, ne-
nosljiv; (von Bäumen) neró-
den, neródovit, neródoviteni;
(von Kühen) jal, jalov.
- Untreu, *a.* nezvest; — *e, f.* nez-
vestóba, nezvestóst. Ijufen.
- Untriiglich, *a.* nelaznjiv, nego-
Untrósslich, *a.* neodžaljiv, neu-
tíšiv; — *feit, f.* neodžálnost,
neodžaljenje, neutéha, neu-
tíšivost.
- Untrüglich, *f.* Untriiglich.
- Untüchtig, *a.* nepriprávan, ne-
sposóben, neprikláden; —
feit, f. nepriprávnost, ne-
sposóbnost.
- Untugend, *f.* pregréha, napáka;
razváda, napéna naváda.
- Unüberlegt, *a.* nepremišljen, ne-
razmišljen; — *heit, f.* nepre-
mišljenost.
- Unübersehbar, *a.* neizméren.
- Unüberwindlich, *a.* nepremagljiv,
nepobédljiv.
- Unúbtlich, *a.* neóbičen, nenáva-
den, nešegen.
- Unumgänglich, *a.* (ungefellig) ne-
pripljudeni, nevljudeni, nedru-
ževeni; (nothwendig) neobhó-
den, neogibljiv; — *feit, f.*
nepripljudnost, nevljudnost;
neobhódnost, neogibljivost.
- Unumschrankt, *a.* neoméjen, neo-
mejšeni; — *heit, f.* neoméje-
nost, neomejšenost.
- Unumstößlich, *a.* neprevergljiv.
- Ununterbrochen, *a.* neprenehljiv,
vedeni, preven, neprestán.
- Unveraltet, *a.* neostarel.
- Unveränderlich, *a.* nepreměnljiv,
nespremeňljiv; — *feit, f.* ne-
premeňljivost.
- Unverändert, *a.* nepreměnen.
- Unverantwortlich, *a.* neodgovó-
ren; — *feit, f.* neodgovórnost,
neodgovorljivost.
- Unverarbeitet, *a.* neobdélan, ne-
dodélan. Ijiv, neprodájen.
- Unveräußerlich, *a.* neprodajav-
Unverbesserlich, *a.* nepoboljšljiv;
— *feit, f.* nepoboljšljivost.
- Unverbotten, *a.* neprepovedan,
dopúščen, dovoljen.
- Unverbrüchlich, *a.* neprelomljiv;
— *feit, f.* neprelomljivost.
- Unverbürgt, *a.* nezapričan; ne-
zagotovljen, nepotěren.
- Unverbächtig, *a.* nesumljiv, ne-
sumniteljn.
- Unverdauet, *a.* neprebávljen;
— *daulich, a.* neprebavljiv;
— *daulichkeit, f.* neprebavljí-
vost. Ikrit.
- Unverdeckt, *a.* nepokrit, neza-
Unverderblich, *a.* neskazljiv, ne-
pokvarljiv, nezvratljiv; —
feit, f. neskazljivost, nepo-
kvarljivost.
- Unverdient, *a.* nezaslúžen.
- Unverdorben, *a.* nepokváren,
nepopáčen, nepokážen; —
heit, f. nepokvárenost, ne-
popáčenost, nepokáženost.
- Unverdorben, *a.* nevtrudljiv, ne-
zaměren, netožljiv, rád, do-
brovoljen; — *heit, f.* nev-
trudljivost, nezaměrnost,
netožljivost.
- Unverhehlicht, *a.* (vom Manne)
neoženjen; (vom Frauenzim-
mer) nevdána, neomóžena;
dévica.

- Unvereinbar, *a.* nezjedinljiv, nezdružljiv, nesložljiv, neskláden; — *feit*, *f.* nezjedinljivost, nezdružljivost, nesložljivost. *lčist.*
- Unverfálscht, *a.* nepokvárlen, Unvergänglich, *a.* neminljiv, nepreminljiv, stalen; — *feit*, *f.* neminljivost, nepreminljivost, stalnost. *lnezábljiv.*
- Unvergeßlich, *a.* nepozábljiv, Unvergleichlich, *a.* neprispodobljiv; — *feit*, *f.* neprispodobljivost. *lneopláčan.*
- Unvergottet, *a.* nepovérnjen, Unverheuratet, *f.* Unverehelicht.
- Unverhofft, *a.* nenáden, nepričákan, nenadáma.
- Unverhohlen, *a.* odkritosérčen; — *ad.* na ravnost, brez ovinkov. *l lodán.*
- Unverfembar, *a.* očeviden, bé-
Unverleßlich, *a.* neranljiv, nežaljiv, neoskrunljiv; — *feit*, *f.* neranljivost, neoskrunljivost.
- Unverlierbar, *a.* nezgubljiv.
- Unverlöblich, *a.* neizbrisljiv.
- Unvermeidlich, *a.* neogibljiv, nezogibljiv, nezoglenljiv, neobhóden; — *feit*, *f.* neogibljivost, nezogibljivost, neobhódnost.
- Unvermerkt, *a.* nezapázen, nepapázen, nepovánčan.
- Unvermógen, *a.* nemóč, nemóžnost, slabóst; — *b.* *a.* nemóčen, nezmóžen, slab.
- Unvernehmlich, *a.* nerazumljiv, nezastopljiv; — *feit*, *f.* nerazumljivost, nezastopljivost.
- Unvernunft, *f.* nepámet, neúm,
- nepámet; — *nünftig*, *a.* nepámeten, nespámeten, neúmen, brezúmen.
- Unverrichtet, *a.* neoprávljen, neizpólnjen; — *er* Sache zu rückerhnen, brez uspeha se verniti. *lstanoviten.*
- Unverrückt, *a.* nepremáknjen, Unverschámt, *a.* nesrámen, nesramóžljiv; — *heit*, *f.* nesramnost, nesramóžljivost.
- Unverschuldet, *a.* nezadólžen, nekrivíčen; — *ad.* po nedóžnem.
- Unverschwiegen, *a.* nezamolcéč, nemolcéč, berbljiv; nezamolčen; — *heit*, berbljivost.
- Unverschens, *ad.* iznenáda.
- Unversehrt, *f.* Unverletzt.
- Unversiegbar, *a.* nezasušljiv; — *feit*, nezasušljivost.
- Unversiegelt, *a.* nezapečáten.
- Unversöhnlich, *a.* nepotolázljiv, neotolázljiv, nespravljiv; — *feit*, *f.* nepotolázljivost, nespravljivost.
- Unversorgt, *a.* neoskérbljen.
- Unverstand, *m.* nespamet, nezastópnost, neúmnost, nepámetnost; — *ständig*, *a.* nespámeten, nezastópen, neumen; — *ständiglich*, *a.* nerazumljiv, nezastopljiv; — *ständiglichkeit*, *f.* nerazumljivost, nezastopljivost. *lposkušén.*
- Unversucht, *a.* neskušén, ne-
- Unvertilgbar, *a.* neiztrébljiv, nezatretiljiv, nepokončljiv.
- Unverträglich, *a.* neslóžen, nezjedinljiv, neskláden, nezdružljiv, nevljuden, nespravljiv; — *feit*, *f.* neslóžnost, ne-

- skládnoſt, nezdružljivoſt; nevljuďnoſt. [vperťimi ōemi.
- Unverwandť, *a.* mit — en Augen, z Unverwehť, *a.* nezabránjen, nevrbránjen, pripušen.
- Unverweſlich, *a.* nevenljiv, nevedljiv; — *feit*, *f.* nevenljivoſt, nevedljivoſt.
- Unverwerſlich, *a.* nezaveržljiv.
- Unverweſlich, *a.* nestrohljiv, nesperhľjiv, nezgnjilľjiv; — *feit*, *f.* nestrohljivoſt, nesperhľjivoſt.
- Unverwundbar, *a.* neranljiv; — *feit*, *f.* neranljivoſt.
- Unverzagt, *a.* směl, svoboden, nevstrašen, neoplášen, nebojazľjiv; — *heit*, *f.* smelost, nevstrašenost, nebojazľjivoſt.
- Unverzeiblich, *a.* neodpuſťljiv, neprizanesľjiv; — *feit*, *f.* neodpuſťljivoſt, neprizanesľjivoſt.
- Unverzüglich, *ad.* hitro, berž, zdajci, netégama, pri tej priči, brez odľoga, brez odkladanja.
- Unvollkommen, *a.* nepopóln; — *heit*, *f.* nepopólnost, nepopólnamost.
- Unvollständig, *a.* nepopóln, nedoveršen; — *feit*, *f.* nepopólnost, nedoveršenost.
- Unvorſäglich, *a.* nenamísen, nenálaſčen, nehoten; — *ad.* nehoteč.
- Unvorſichtig, *a.* nepazľjiv, neprevíden; — *feit*, *f.* nepazľjivoſt.
- Unwahr, *a.* nerēs, nerēsen, lažen; — *heit*, *f.* nerēsńica, laž; — *haft*, *a.* nerēsńičen,
- neistinit, lažniv; — *ſcheinlich*, *a.* neverjēten, neverjetľjiv; — *ſcheinlichfeit*, *f.* neverjēťnoſt.
- Unwandelbar, *a.* nespremēľjiv.
- Unwegſam, *a.* neprehodľjiv, brezpóten, nehodľjiv.
- Unweise, *a.* nemóder, nepámeten, nespámeten.
- Unweit, *ad.* nedáleko, nedáleč; — *prp.* blizo.
- Unwerth, *a.* nevrēden; — *m.* nevrēďnoſt, neveljávnoſt.
- Unwesen, *n.* nesporēďnoſt, razsája.
- Unwetter, *n.* víhta, nevihta, zlob. hudo vrēme, nepogóda, íha.
- Unwichtig, *a.* malovážen, nevážen, neimēniten; — *feit*, *f.* malovážnoſt, neimēťnoſt.
- Unwideruſſlich, *a.* neprekľicľjiv; — *feit*, *f.* neprekľicľjivoſt.
- Unwidersprechlich, *a.* nepregovorľjiv, nezopergovorľjiv.
- Unwiderbringlich, *a.* nepovratľjiv, nedohitľjiv.
- Unwille, *m.* nevólja, huda volja; gnjev, serďitost; — *willig*, *a.* nevóljen, serďit, merčen.
- Unwillkührlich, *a.* nehoteč.
- Unwirksam, *a.* nedēľaven, neučinľjiv; slab.
- Unwirthbar, *a.* puſť, zapušen.
- Unwiſſend, *a.* nevēden; ein — er Menſch, nevēďnez; — *wiſſenheit*, *f.* nevēďnoſť, neznanſťvo.
- Unwiſſentlich, *a.* nevēden, nevēďjōč, neznanjōč.
- Unwiſſig, *a.* neúmen, neojstroúmen, nebistroúmen.
- Unwürdig, *a.* nevrēden, nedo-

- stójen; — *feit, f.* nevrědnost, nedostójnost.
- Unzahl, *f.* neštevílo, síla, množina; — *zählbar, — zählig, a.* neštevílen.
- Unzeit, *f.* nevrěme, nečas. negóda, nepravi čas, — *ig, a.* negóden, ne ob pravem času; (*unreiß*) nezrel.
- Unzerbrechlich, *a.* nerazlomljiv, nestrupljiv, nerazkrušljiv.
- Unzerstörbar, *a.* nerazderljiv.
- Unzertrennlich, Unzertrennbar, *a.* nerazločljiv, nerazdružljiv; — *feit, f.* nerazločljivost, nerazdružljivost.
- Unziemlich, *a.* nespodóben, nedostójen, nepristójen.
- Unzierlich, *a.* neokinčan; neokúsen. [*brésten.*]
- Unzinsbar, *a.* nenakáznyen, neozuchť, *f.* nečitost, nesrámnost, loternija; — *züchtig, a.* nečíst, nesrámen, lotern.
- Unzufrieden, *a.* nezadovoljen, nedovoljen; — *feit, f.* nezadovoljnost, nedovoljnost.
- Unzulänglich, *a.* nepristopljiv; nedosegljiv; — *feit, f.* nedosegljivost. [*zadósten.*]
- Unzulänglich, *a.* nedovoljen, nezuláffig, *a.* nedopustljiv; — *feit, f.* nedopustljivost.
- Unzusammenhängend, *a.* nezvézan. [*negotóv.*]
- Unzuverlässig, *a.* nezanašljiv, Unzweifelhaft, *a.* nedvómen, nedvomljiv; — *igfeit, f.* nedvomljivost.
- Uppig, *a.* sladen; bohóten; — *feit, f.* sladnost, nasladnost.
- Ur = in Zusammensetzungen pra. pre. [*pradě.*]
- Urahn, Urahnsherr, *m.* preděd.
- Uralt, *a.* prestar; — *altern, pl.* predědi, prestarejši; — *vater, m.* predočák.
- Uranfang, *m.* prvi začétek.
- Urbar, *a.* obdělan.
- Urbegriff, *m.* perva misel.
- Urbewohner, *m.* prvi nasělnik.
- Urbild, *n.* prepodóba, perva podoba, izvírnik. [*čěk.*]
- Urenkel, *m.* prevník, prevnů-Urgroßvater, *m.* preděd, preděšek; — *mutter, f.* prebabica.
- Urheber, *m.* začětník, počětník; — *in, f.* začětnica, počětnica.
- Urin, *m.* scanje, scavnica; — *blase, f.* měhúr; — *iren, v. n.* scati.
- Urkraft, *f.* pervótina moč.
- Urkunde, *f.* sprično pismo. pismena spriča, svědóča; — *n, v. a.* spričati, svědóčiti; — *kundlich, a.* resničen, spričan.
- Urlaub, *m.* slovó; odpúst.
- Urne, *f.* parstěna posóda; pepělnik. [*pervi začétek.*]
- Urquell, *m.* izvír, provrělec;
- Ursache, *f.* vzrók, uzrok, pričina, povod. [*vírnik.*]
- Urchrift, *f.* izvírno pismo; iz-Ursprache, *f.* pervóten jězik.
- Ursprung, *m.* izvír; počětek; — *sprünglich, a.* izviren, pervóten, počěten.
- Urtheil, *n.* (eines Richters) sód, sodba, razsódba, razsódek; (über eine Sache)měna, mnenje, misel; — *en, v. n.* soditi,

razsódti; měniti, misliti;
 — škraft, *f.* razsódna móč.
 Urwelt, *f.* prvótni svět.
 Urwesen, *n.* pervo bitje.
 Urwort, *n.* korěnitá besěda,
 prva besěda.
 Urzeit, *f.* davnost, prví čas.
 Usó, *m.* naváda, obíčaj.

V.

Vacant, *a.* prazen; — canž, *f.*
 prazniki; in den Schuten, šol-
 ski prazniki.
 Vagabund, *m.* potepúh, pote-
 pín, potepěj, skitník; — iren,
v. n. potěpati se, potikati se,
 skitati se.
 Valet, *n.* slovó; — schmaus, *m.*
 odhódna gostba, slovnó gost-
 vánje.
 Valuta, *f.* vrědnost, čěna.
 Vampyr, *m.* kervosés, kervolók.
 Vanille, *f.* vanilja.
 Basall, *m.* podlózňik.
 Base, *f.* posóda.
 Vater, *m.* oče, oča, otec, atej;
 — rodník; — land, *n.* domo-
 vina, vlást, očástvo, očina;
 — lándišč, *a.* domoróden,
 vlasten; — lándšfreund, *m.*
 domoródec, vlastenec; —
 lándšliebe, *f.* domoródnost,
 domolúbje; — lich, *a.* očínski,
 očětovski; — liebe, *f.* ljubězen
 očínska od. očětovska; —
 los, *a.* brez očěta, siróžki.
 Watermord, *m.* očetomór; —
 mörder, *m.* očetomorívec;
 — šbruder, *m.* stríc; — šbruz
 derjohn, *m.* bratánek; — šbruz

derstöchter, *f.* bratánka; — š-
 Schwester, *f.* teta; — schaft, *f.*
 očevína, očínstvo; — stadt, *f.*
 rojstno město; — stalle, *f.*
 — bei einem vertreten, biti
 komu na město očěta;
 — theil, *m.* očínstvo, očín
 děl; — unfer, *m.* očěnáš.
 Vegetabilien, *pl.* rastline, zeli-
 šča, bilje.
 Weitzen, *n.* vijóla, vijólica;
 — blau, *a.* vijólečėn.
 Wentil, *n.* zahlópka; — ator, *m.*
 dušník. *lf.* francóz.
 Venus, *f.* Venera, Lada; — nerie,
 Berabfolgen, *v. a.* dati, izročěti,
 vročěti; — lassen, posláti.
 Berabreden, *v. a.* vgovoriti, po-
 govorit se; — dung, *f.* vgovor.
 Berabsäumen, *v. a.* zamuditi,
 zanemáriti, v nemar pustiti,
 Berabscheuen, *v. a.* studiti kar,
 gnusiti se komur kar; —
 scheuung, *f.* stúd, gnús, gnu-
 šenje.
 Berabschieden, *v. a.* posloviti
 kogar, slovo dati komú.
 Beraccifen, *v. a.* harmičo od.
 carino od česar plačati.
 Beraccorbiren, *v. a.* pogódití,
 dogovoriti.
 Berachten, *v. a.* zaničováti, za-
 metávati, zasměhováti, zas-
 ramováti, nemárai za kar;
 — áchter, *m.* zaničovávec,
 zametavec, zasměhovávec;
 — áchtung, *f.* zaničovánje;
 — lich, *a.* zaničeljiv, zamet-
 ljiv, zasměhljiv.
 Beralten, *v. n.* ostarěti, postá-
 rati se, ostaríti se; — tet, *a.*
 ostarěl, postáran, stár.

- Veränderlich, *a.* preměnljiv, nestálén, nestanoviten; — feit, *f.* preměnljivost, nestálnost, nestanovitnost; — ändern, *v.* *a.* preměnití, spreměnití, prenáredití, předělati; — sich, *v. r.* preměnití se, spreměnití se, preináčítí se, prevrečí se, prebernití se; (sich verheirathen) oženítí se; vdati se, zomožití se; Bohnung —, preselití se; — ánderung, *f.* preměmba, spreměmba, spreměnja.
- Veranlassen, *v. a.* prilóznost ob. priliko dati, vzročití, vzrokovátí; — laßung, *f.* vzrok, nagib, pridka.
- Veranstalten, *v. a.* naprávití, pripravítí, naredítí, razporědití; — tung, *f.* napráva, pripravá, narédba, naprávlenje.
- Verantworten, *v. a.* zagovorítí, zagovárjati kar, odgovorítí za kar; — sich, *v. r.* zagovorítí se, odgovorítí; opravičítí se; — tung, *f.* zagovor, zagovárjanje; — wortlich, *a.* odgovóren, zagovorljív; — wortlichkeit, *f.* odgovórnost, zagovorljívost.
- Verarbeiten, *v. a.* obdělati, potrošítí, potrátítí pri dělu.
- Verargen, *v. a.* zaměrití, za zlo vzeti, za zlo imětí; — gung, *f.* zaměra.
- Verarmen, *v. n.* obóžati, obubóžati, osirotětí, osiromášítí.
- Verarzneyen, *v. a.* potrátítí ob. potrošítí na zdravila.
- Ver auctioniren, *v. a.* prodátí po dražbi; — rung, *f.* dražba.
- Veräußerlich, *a.* prodáven, prodájen; — fern, *v. a.* prodátí; — ferung, *f.* prodája.
- Verband, *m.* obvěza, obvězka, prevězka, zavój.
- Verbannen, *v. a.* pregnátí, izgnátí, protěratí; — bannter, *m.* pregnánc, protěranec, izgnánc; — bannung, *f.* izgvanstvo.
- Verbauen, *v. a.* zazidati; potrátítí ob. potrošítí ziděč.
- Verbeissen, *v. a.* (den Bohn) zadržati, premágati; (Eindfilben) pogóštnítí; — sich, *v. r.* zagříztí se v kar, z zobní se stisnítí. [tajítí, zatajítí.
- Verbergen, *v. a.* skrití, zakrití; Verbesserer, *m.* poboljšávec, popravítelj; — besserlich, *a.* poboljšljív, popravljív; — bessern, *v. a.* poboljšati, poboljšávati, poprávití, poprávljati; — besserung, *f.* popráva, poprávek, poprávľanje.
- Verbeugen, sich, *v. r.* priklonítí, naklónítí se, pripognítí se, vklonítí se; — gung, *f.* priklón, naklón, pripóglej.
- Verbiegen, *v. a.* zavítí, skrívítí, zavíhati.
- Verbieten, *v. a.* prepovědatí, bránítí, prepovědovátí.
- Verbinden, *v. a.* zavězati, obvězati, prevězati; ein Buch —, slabo zvezati knigo, liste prestávití v knigi; (vereinigén) zjednití, združítí, složití, sklenítí; einen zu etwas —, obvězati kogar, dolžnost

- naložiti; — *sich*, *v. r.* zjediniti se, združiti se, složiti se; *sich zu etwas* —, na se vzeti, si kar naložiti, obvezati se; *sich einen* —, obvezati kogar.
- Verbindlich, *a.* obvezajoč; *duren*, uljuden, priljuden; *dolzen*; — *lichteit*, *f.* dolžnost; (*Höflichkeit*) uljudnost, dvornost.
- Verbindung, *f.* zjedinenje, složenje, zaveza; *eheliche* —, ženitva; — *šivort*, *n. véz.*
- Verbitten, *v. a.* prositi, da se kaj ne stori, odprositi.
- Verbittern, *v. a.* greniti, grenčiti, ogreniti, ogrenčiti.
- Verblättern, *v. a.* změšati ob. zmesi liste.
- Verbleiben, *v. n.* ostáti, ostájati.
- Verbleichen, *v. n.* bléděti, obléděti, pobléděti.
- Verblenden, *v. a.* oslěpiti, zaslěpiti; — *dung*, *f.* oslěpenjě.
- Verbleien, *v. a.* osvinčati, zasvinčati, z svincom zakiti.
- Verblischen, *a.* blěd, oblěden; (*verstorben*) mertev, zaměrlí, rajni, pokójen.
- Verblüfft, *a.* zatělčban, splášen.
- Verblühen, *v. n.* ocvěsti, ocvěteti, odcvěteti. Inerazumljiv.
- Verblümt, *a.* preněšen; tēmen.
- Verbluten, *sich*, *v. r.* kri ob. kěrv iztočiti, preliťi.
- Verbohren, *v. a.* zavěrtati.
- Verborgen, *v. a.* posódiťi, na posódi dati.
- Verborgen, *a.* skrit, zakrit, tajen; im — *en*, skrivši. — *heit*, *f.* skrivnost, skritost, tajnost.
- Verbot, *n.* prepověd.
- Verbrämen, *v. a.* obšiti, obšívati, obróbiti, obložiti.
- Verbrauch, *m.* potrošek; — *en*, *v. a.* potrošiti, vpotřebiti.
- Verbrechen, *v. a.* (abbrechen) odlomiti, vlomiti; *fig.* prelomiti zapověd, zagrěšiti se; — *n.* pregrěha, zločinstvo; — *cher*, *m.* pregrěšnik, prestópník zapóvedí, zločinec; — *cherisch*, *a.* pregrěšen, zločinski.
- Verbreiten, *v. a.* razšíriti, razprostřěti, rozprostřániti; (*aus-sagen*) razšíriti, raztrěsti, raznášati; — *sich*, *v. r.* razšíriti se, razlégati se, razglasiti se.
- Verbrennen, *v. a.* zažgáti, soz-gáti, zněti; opěci; ogárati, ožgáti; — *v. n.* zgorěti, pogorěti; — *sich*, *v. r.* opěci se, ožgáti se, ogárati se; — *brennlich*, *a.* zgorljiv.
- Verbringen, *v. a.* (*verschwenden*) zapraviti, zatratiti; (*zu Stande bringen*) dověřiti, dokončati.
- Verbröseln, *v. a.* zdroboti, razdrobiti.
- Verbrüden, *sich*, *v. r.* pobrátiti se, zbratiti se; — *derung*, *f.* bratinstvo; (*Bruderschaft*) bratovščina.
- Verbrühen, *v. a.* opáriti, ogárati.
- Verbuhlen, *v. a.* zavasováti; — *buhlt*, *a.* zaljubljen; zavesován. [zavězan; obvėzan.
- Verbunden, *a.* zjedinen, složen.
- Verbünden, *v. a.* zjediniti, složiti; — *sich*, *v. r.* zavézati se; zjediniti se, složiti se; — *bündete*, *m.* zavězník.
- Verbürgen, *v. a.* zapričati, za-

gotóviti; pórók biti za kar, zaporóčiti.
 Verbdacht, *m.* sum, sumnja, natolcovánje; — dáchtig, *a.* sumljiv, natolcován, dolžljiv; — dáchtigen, *v. a.* natolcováti, sumnjéčiti, obdolžiti.
 Verdammen, *v. a.* obsódiťi, osódiťi; prekléti; (verwerfen) zavréči; — dammlích, *a.* obsodljiv; zayerzljiv; — dammniß, *f.* preklétsvo, večno pogubljenje; — dammt, *a.* obsójen; preklét; — dammung, *f.* obsódba, obsódenje.
 Verdampfen, *v. n.* izpúhtéti, izhlapéti, izkadíti se, izpáriti se.
 Verdanken, *v. a.* zahváľiti, hvalo vediti, hvalo dati.
 Verdauen, *v. a.* prebáviti, prekúhati, prebávljati; — daulich, *a.* prebavljiv; — daulichfeit, *f.* prebavljivost; — dauung, *f.* prebavljénje.
 Verdeck, *n.* pokrov ladje.
 Verdecken, *v. a.* pokríti, zakríti, zagerníti, ogerníti. [vzti.
 Verdenken, *v. a.* zaméřiti, za zlo
 Verderben, *n.* nesrěča, pogúba, pogubljenje, propást, pogíbelj; — *v. a.* pogubíti, spriditi, pokazíti, skazíti, kváriti, pokvaríti; (von der Willensrichtung) spačiti, popáčiti; (zerstören) razdjati, razdévati; — *v. n.* pogubíti se, spriditi se, skazíti se, pokazíti se; spačiti se, popáčiti se, pokvaríti se, shudíti.
 Verderber, *m.* pogubivec, pokazivec, pokvarivec; — derblich, *a.* pogubljev, gonoben,

skazljiv, škodljiv, pogúben; — lichfeit, *f.* škodljivost; kvarljivost; — derbniß, Verdorbenheit, *f.* pokvárenost, popáčenost, spridenost.
 Verdeutschten, *v. a.* prestaviti na némški jezík, ponéméčiti.
 Verdichten, *v. a.* zgostiti.
 Verdienen, *v. a.* zaslužiti, prislúžiti, pridéľati, dobiti; — ãt, *m.* zaslužek, dobitek, prislúžek; — *n.* saslúga, zaslužba; — dienstlich, *a.* zaslužen, zaslužljiv; — dienstvoll, *a.* zaslužen, poln zaslug; — dient, *a.* zaslužen, prislúžen.
 Verdingen, *v. a.* dati v najém; pogoditi se; najéti; — ãt, *v. r.* v službo stopiti; — dingung, *f.* najém.
 Verdolmetzen, *v. a.* toľmáčiti, prevódiťi; — metzger, *m.* prevódnik. [vostrúčiti.
 Verdoppeln, *v. a.* podvójiťi, podverdorben, *a.* pokváren, skažen; popáčen, spačen; — heit, *f.* Verderbniß. [něti, vsuřiti se.
 Verdorren, *v. n.* vsahníti, zvedrängen, *v. a.* pregnáti, odgnáti, izgnáti, pretiřéati.
 Verdrehen, *v. a.* zasúkati, presúkati; (den Arm) izganíti; daß Wort —, besédo presékati; daß Recht —, pravico prevréči; den Kopf —, zmeřti komu možgáne.
 Verdreiffachen, *v. a.* potrojiti, potrostrúčiti.
 Verdriesen, *v. i.* merzěti, tožiti se; eß verdrießt mich, merzi me; eß hätte mich verdrossen, bi se mi bilo tožilo; eß ver-

- driest ihm Alles, vse mu kmalo zagreni; sich keine Mühe, keine Kosten — lassen, ne marati za trud, in za troške.
- Berdrießlich**, *a.* merzliv, tožljiv, siten; nevesel, okoren, zlovoljen; — *heit*, *f.* zamerza, tožljivost, sitnost; neveselje.
- Berdrossen**, *a.* len; zlovóljen, tožljiv; — *heit*, *f.* lenost; zlovóljnost; — *druß*, *m.* zamera, zamerza.
- Berdunkeln**, *v. a.* potemniti, zatemniti, otemniti, pomračiti, merkniti; — *sich*, *v. r.* potemniti, otemniti.
- Berdünnen**, *v. a.* potanjšati, stenjšati; (von Flüssigkeiten) zrediti. [*pit*].
- Berdunsten**, *v. n.* izpuhteti, izblatiti.
- Berdursten**, *v. n.* žeje vmreči, od žeje vmreči.
- Berdüstern**, *f.* Verdunkeln.
- Beredeln**, *v. a.* pobóljšati, ožlahiti, požlahiti, oplemeniti.
- Berehlichen**, *v. a.* (von Mannspersonen) oženiti, ženiti; (von Frauenzimmer) vdati, omožiti; — *sich*, *v. r.* oženiti se; vdati se, omožiti se; — *lichung*, *f.* ženitva; vdaja.
- Berehren**, *v. a.* poštovati, častiti, spoštovati; (schenken) dariti, podariti, pokloniti, dati; — *ehnung*, *f.* poštovanje, spoštovanje, častitva, čast; dar, poklon; — *ehrer*, *m.* spoštovavec; — *ehrungswürdig*, *a.* spoštljiv, častiljiv, poštovanja od česti vr eden.
- Bereiden**, *v. a.* zapriséči; — *dung*, *f.* zapriséganje.
- Berein**, *m.* društvo; zjedinenje; — *barlich*, *a.* zjedinjliv, združljiv; skladien; — *barung*, *f.* zjedinenje.
- Bereinigen**, *v. a.* zjediniti, skleniti; složiti; — *sich*, *v. r.* zjediniti se, složiti se, združiti se, pogóditu se; — *einf*, *a.* zjedinen, složen; združen. [*potratati*].
- Bereitern**, *v. a.* ovérati, vničiti, Bereitern, *sich*, *v. r.* ognjiti se.
- Berechnen**, *v. a.* vgaditi. [*niti*].
- Berenben**, *v. n.* poginuti, cerkniti.
- Berengen**, *v. a.* stisniti, zvožiti.
- Bererenben**, *v. a.* izročiti.
- Berewigen**, *v. a.* na veke preslaviti, uvékoviti.
- Berfahren**, *v. n.* postópati, obhoditi, ravnati, obnášati se, obhájati; — *v. a.* razvoziti, razvažati; den Weg —, zablóditu; zaiti.
- Berfall**, *m.* vpád, razpád, razpádenje; (Sitten —) spačenje, popáčenje; — *en*, *v. n.* (in etwas) vpasti, zabrésti; zaiti, zagáziti; auf etwas —, spomniti se, zmisliti se; (von Gebäuden) podréti se, razvaliti se, razrušiti se; (vom Wechsel) premíniti, pretéči; (am Körper) sušiti se; posušiti se.
- Berfalschen**, *v. a.* (Geld) ponarediti, ponaréjati; (Wein) méšati, pokvariti, kvariti; (den Sinn) besédo preoberniti od. presekatu; — *falscher*, *m.* ponarejavec.
- Berfangen**, *sich*, *v. r.* vjeti se, vloviti se, zaplésti se, za-

- mótati se; (von Pferden) zamótati se; (im Reden) zaplésti se v govóru; — fánglič, *a.* zvjáski.
- Verfärben, *sich*, *v. r.* hojo od. barvo preméniti od. zgbúti.
- Verfassen, *v. a.* (ein Buch) spisati, zložiti, sostáviti, napísati; — fasser, *m.* písávec, spisatelj. zloživec; — fassung, *f.* spisanje, sostávljenje, nápisanje; ustáva, konstitúcija; — fassungsmáßig, *a.* ustáven; — fassungswidrig, *a.* protiustáven, ustávi naspróten.
- Verfaulen, *v. n.* zgnjiti, strohnéti, sperhnéti; — fault, *a.* gnjil, sperhnén, trohnén, trohljiv.
- Verfechten, *v. a.* brániti, zagovóríti, zagovárjati.
- Verfehlen, *v. a.* ne vgoditi, ne pogódití, nezadéti; (eine Gelegenheit) zamuditi, opustiti; (den Weg) zaíti, zablódití; (Jemanden) ne najti; ich werde nicht —, ne bodem manjkal, ne bom premínil.
- Verfeinern, *v. a.* fig. izobráziti, izličiti, otesáti.
- Verfertigen, *v. a.* napraviti, narediti, dogotóviti, izdélati, — fertiger, *m.* narejávec, napravljávec, izdélávec.
- Verfeuern, *v. a.* postreláti.
- Verfinstern, *f.* Verdunkeln.
- Verflechten, *v. a.* preplésti, oplésti, oplétati. [pati.
- Verflüchen, *v. a.* zapláti, zakér-Verfliegen, *v. n.* razlététi; (verdünsten) izpuhtéti, izhlápéti, izkaditise; (von der Zeit) minuti, zbežati, preiti; — sich, *v. r.* zaletéti se.
- Verfließen, *v. n.* pretéči, pretekati; (von der Zeit) minúti, preiti, pretéči, premíniti.
- Verfluchen, *v. a.* prekléti, preklínjati, zašéntovati, zazlodjeváti; — fluchung, *f.* preklétva, kletva.
- Verfluß, *m.* preték.
- Verfolg, *m.* tek; naslédek, nastópek; — en, *v. a.* goniti, gnati, poditi, dréti za kóm; pregánjati, zatírati; (fortsetzen) podáljšati, podaljšováti; das Ziel —, naslédovati namémbo; — er, *m.* preganjávec, zatírávec; — ung, *f.* pregánjanje, preganjba, zatíranje, pregon.
- Verfressen, *v. a.* zajésti, zažreti. požréti.
- Verfügen, *v. a.* naravnáti. narediti, *sich* woñin —, podáti se, napóti se kam; — führung, *f.* narédba, naravnáva.
- Verführen, *v. a.* (Waaren) voziti, razvoziti, zapeljáti; (Jemanden) zapeljáti, zavódti, popáčiti, pokváriti; — führer, *m.* zapeljávec, zavodljávec, zavoditelj; — führerisch, *a.* zapeljiv, zavodljiv.
- Verfüttern, *v. a.* prekérmiti, zakérmiti, prepítati.
- Vergaffen, *sich*, *v. r.* zaglédati se, zazijáti se, zatelebiti se.
- Vergallopren, *sich*, *v. r.* zaklótiti se, zaréči se.
- Vergällen, *v. a.* (einen Fisch) zolč razlíti od. raztérgati; (verbittern) greníti, grenéti, ogrenéti.

Bergangen, *a.* pretêkel. pretê-
čen, minul; — heit, *f.* mi-
nulost, preminulost; — gâng-
lich, *a.* preminljiv, minljiv,
preidljiv, preminôc; nestal-
en; — gânglichheit, *f.* premin-
ljivost, minljivost, pretek-
ljivost; nestalnost.

Bergeben, *v. a.* (die Karten) zdati
se, slabo děliti; (mit Gift)
zavdati, ostrúpiti; (eine Stelle)
dati, dariti, podariti, po-
děliti; (verzeihen) odпустiti,
prizanesti; von seinem Rechte
ničtê —, ne odпустiti od. od-
stópiti od svoje pravice; seine
Tôchter —, vdati od. omožiti
hêer.

Bergebens, *ad.* zastónj, zapstónj,
zaman, zavman; — geblich, *a.*
verzejlich, *a.* odpušljiv, pri-
zanesljiv; (unnûg) prazden,
prazen, nepriden, brezkoris-
ten; — gebung, *f.* odpušenje,
odpušćanje; zavdajenje; zav-
datva; podêljenje, podaritva.

Bergegenwärtigen, *v. a.* vprîča-
jôciti.

Bergehen, *v. n.* (verschießen) minuti,
preiti, preminiti, pretéci, po-
têkati; (zu Grunde gehen) jen-
jati, henjati, nehati, pre-
nehati, prehénjati; (vom
Schnee) kopnêti, skopnêti,
raztopiti se; (vor Durst) oma-
gati, vmrêti, — sich, *v. r.*
pregrešiti se, pozábiti se;
— *n.* pregreha.

Bergelten, *v. a.* verniti, pover-
niti, vraćati, povraćati; ob-
dariti; plaćati; vergelte es euch
Gott, Bog vam plati; — gel-

ter, *m.* povračnik, povraća-
vec, plaćnik; — geltung, *f.*
povračilo, plaćilo, povernilo,
povračanje.

Bergesellschaften, sich, *v. r.* zdru-
žiti se, zjediniti se, stovár-
šiti se.

Bergessen, *v. a.* pozábiti. za-
biti; — sich, *v. r.* pozábiti,
zazábiti se, zamisliti se; —
heit, *f.* pozabljenje, pozába,
zamišljivost.

Bergeslich, *a.* pozabljiv, zab-
ljiv, pozáben; — heit, *f.* po-
zabljivost, zabljivost, pozáb-
nost.

Bergeuden, *v. a.* zapráviti, po-
trátiti, zatrátiti, zaprávljati.

Bergewiffen, *v. a.* zagotóviti,
zaresničiti, poresničiti.

Bergießen, *v. a.* (mit Blei) za-
liti, obliti; (verschütten) raz-
liti, razlijati; (Blut, Thränen)
preliti, preljati, pretočiti.

Bergiften, *v. a.* ostrúpiti, zav-
dati, ostrupenêti, z trupom
zmêšati, otrovati; — gifter,
m. ostrúpnik, ostrupovavec,
otróvnik. [mačje oči.

Bergismeinicht, *n.* potôcnica;

Bergittern, *v. a.* obrešêti, obo-

mrêžiti [kliti.
Berglasen, *v. a.* ostekliiti, poste-

Berglasiren, *d. a.* olôšiti, oblo-
šiti.

Bergleich, *m.* pogodba, dogô-
vor; (daß Verhältniß) primêra,
prispodôba, prilika, — bar,
a. prispodobljiv, primêrljiv.
Bergleichen, *v. a.* (streitende par-
teien) po miriti, vmiriti, sprá-
viti; (die Sache mit einander

—) prispodobíti, prispodábljati, pripodobíti, pripodnáčiti, primériti, priméřjati; — *sich*, *v. r.* pogodíti se, priméřiti se, spraviti se; priméřiti se, priméřjati se; — *gleichung, f.* prispodábljanje; prispodoba; pogodba, sprava; — *gleichungsweise, ad.* prispodabljanjóc, pripodobno.

Berglimmen, *v. n.* iztléti, včasniiti.

Berglúthen, *v. n.* ohladíti se.

Bergnügen, *v. a.* (befriedigen) zadovóljiti, zadóstiti, dovóljiti, (ergósen) veselíti, razveselíti; — *sich*, *v. r.* veselíti se; dobre ob. židane volje biti; — *n.* veselje, radost, zadovóljnost; — *gnüglích, a.* zadovóljen, dovólšen; — *gnügt, a.* vesel, radosten, zadovóljen; — *gnügun, f.* veselje, razveselenje.

Bergolben, *v. a.* pozlátíti, pozlačiti; — *golber, m.* zlatár, pozlátnik; — *goldung, f.* pozláta, pozláčenje.

Bergónnen, *v. a.* dopustíti, pripustíti, dovóljiti, privóšiti.

Bergótttern, *v. a.* obožavati, pobóžati, bogóvam prístéti.

Berggraben, *v. a.* zakopáti, zakopováti.

Bergreifen, *sich, v. r.* (von Waaren) prodáti se, spečáti se; (die Hand) zviníti, izviníti, vganíti; (falsch greifen) mémo seči, spreséči; *sich* an etwas —, prisvojíti si kar po krivícnim, zaléti se, zatéči se v ptuju pravico; *sich* an einem

—, lotíti se kogar; *sich* an der Kasse —, okrásti denárnico; — *griffen, a.* prodán, razprodán, spečán.

Berggróßern, *v. a.* povekšati, povečati; povelícáti; (vermehrten) množíti, vmnožíti, pomnožíti; — *gróßerer, m.* povekšavec; — *gróßerungsglas, n.* povekšovávno ob. povekšávno steklo.

Bergúten, *v. a.* poverníti, verníti, nadoméstíti; — *gütung, f.* povernilo, povračílo.

Berhaft, *n.* zaséka.

Berhaft, *m.* ječa, voza, zaklep, tranca; — *haften, v. a.* v ječo djati, vlovíti, vjéti, zapréti; — *et, a.* vjet, zapért; — *ung, f.* vjetje, zapréte.

Berhalten, *v. a.* (zurückhalten) zaderžáti, vderžáti; (verbergen) zakríti, skríti, prikříti, zamólčati, zatajiti; — *sich, v. r.* bíti; die Sache verhält sich so, rěč je takšna, taka je ž njó, tomu je takó; (von Verhältnissen) bíti, priméřiti se, prilícíti se; (*sich* betragen) obnášati se, zaderžáti se, ravnati se.

Berhalten, *n.* zaderžánje, obnásanje, ravnánje; — *háltniß, n.* razméra, priméř; (Verbindung) zavéz; (Beziehung) obzír; — *háltnißmäßig, a.* razmëren, primëren.

Berhandeln, *v. a.* prodáti, prodájati, dogovárjati se, pogovárjati se, pretresováti; — *handlung, f.* dogóvor, pregóvor, pretresóvanje.

- Verhängen, *v. a.* zavěsiti, za-
 strěti, zagněti; dem Pferde
 den Zügel —, popustiti konju
 uzdo; (zulassen, veranlassen)
 dopustiti, pripustiti; narav-
 nati, poslati; eine Strafe —,
 odlóčiti kazen; — hängniß, *n.*
 osóda, sodbina, vrók; —
 hängnißvoll, *a.* osóden, vro-
 ken; — hängt, *a.* zastěrt, za-
 gěrnjen; odlóčen.
- Verharten, *v. n.* ostáti, ostřjati;
 — *n.* ostájanje; stalnost.
- Verharschen, *v. n.* okoriti se,
 obskóřjati se.
- Verhärten, *v. n.* otěrděti, vtěrděti;
 — hartung, *f.* otěrdenje;
 terdost, vtěrdina.
- Verhast, *a.* sovražěn, ostúden.
- Verhau, *v. a.* odsěkati, presěkati; (den Weg
 —) zavaliti, zasěkati; — sich,
v. r. zarěči se, zagovoriti se.
 měmo mahnuti.
- Verhausen, *v. n.* zatrátiti, za-
 práviti, zagospodáriti, za-
 gnáti.
- Verheeren, *v. a.* zatřěti, pokon-
 čáti, razoriti, opušiti, porá-
 ziti, guliti.
- Verhehlen, *v. a.* skřiti, prikřiti,
 zakřiti, zakřiviti, vtajiti;
 (die Wahrheit verschweigen) za-
 mlčěti, zatajiti.
- Verheilen, *v. n.* zacěleti; — *v. a.*
 zacěliti.
- Verheimlichen, *v. a.* vtajiti, za-
 tajiti, tajiti, prikřiti; — li-
 chung, *f.* tajba, zatajba, zakřitje.
- Verheirathen, *v. a.* (von Manns-
 personen) ženiti, oženiti; (von
 Frauenzimmern) udati, omo-
 žiti; — sich, *v. r.* ženiti se,
 oženiti se; udati se, omožiti se.
- Verheissen, *v. a.* oběčati, obě-
 tati, obljúbiti, oběčovati;
 — sung, *f.* oběčanje, obljúba.
- Verhelfen, *v. a.* (einem zu etwas)
 pomáhati, pripomáhati.
- Verherrlichen, *v. a.* slaviti, pre-
 sláviti, razsláviti, poveličati,
 čestiti, počestiti; — sung, *f.*
 čest, slava, poveličanje.
- Verhegen, *v. a.* dražiti, razdrá-
 žiti; našúntati, zahúskati,
 podžgáti, podžigati.
- Verhindern, *v. a.* zabrániti, vbra-
 niti, ovřěti, ověratí, zapřě-
 čiti, preprěčiti; — hinderung,
f. ověranje, ověra, zapřeka,
 vbranitva.
- Verhoffen, *v. n.* nadjáti se; wie
 der —, iznenáde.
- Verhöhnen, *v. a.* zasměhováti,
 zasramováti, oponášati, —
 höhning, *f.* zasramovánje,
 zasměhovanje.
- Verhör, *n.* izprašovanje; — en,
v. a. izprašováti; (etwas) pre-
 slíšati, nečúti.
- Verhuden, *v. a.* prenágliti, pre-
 hitěti, pokvářiti.
- Verhüllen, *v. a.* zastrěti, za-
 gěrniti, odeniti, oděti, pokrítí.
- Verhungern, *v. n.* gladí vmřěti.
- Verhuren, *v. a.* zakúřvati, s kur-
 vami zapráviti.
- Verhüten, *v. a.* odverněti, za-
 brániti, zavářvati, obrániti,
 odvráčati.
- Verjagen, *v. a.* prepoděti, spo-
 diti, zapoděti, pregnáti, od-
 gnáti, razgnati, pregánjati.
- Verjähren, *v. n.* ostarěti, zastá-

- reči; —jährt, *a.* ostarěl; (von Vorurtheilen) vkoreninjen.
- Verirren, *sich*, *v. r.* zablódiťi, zaťiťi, zagaziti, zabrésti, zmotiti se; —irring, *f.* zablódba, zmota, pomóta.
- Verjungen, *v. a.* pomladiti, om-
laditi; (verfeinern) vmlíťi,
pomanjšati, vmenjšati; —
sich, *v. r.* pomladiti se, om-
laditi se; —jungt, *a.* pomlá-
jen, pomlájšen; —jungter
Maßstab, pománjšana měra.
- Verkalten, *v. a.* obápniti.
- Verkappen, *v. a.* pokrítí, — *sich*,
v. r. obšematí se, zasematí se.
- Verkauf, *m.* prodáňa, predáňa;
—en, *v. a.* prodáťi, predáťi,
prodájati; —käufer, *m.* pro-
dávavec, prodávéc; —käufer-
in, *f.* prodávka, prodávávka;
—käuferlich, *a.* prodáváven.
- Verkehr, *m.* terg, kupčija, pro-
dáňa; (Umgang) obhód, ob-
hájenje, tovaršija; —en, *v.*
a. (handeln) teržiti, tergováti,
kupčevati, prodájati; (umkeh-
ren) oberníťi, preoberníťi;
(verwandeln) preměňiti; den
Sinn der Worte —, besědo
presěkati od. preoberníťi, be-
sědo naopak rozlóžiti; mit
einem —, obhodíťi se, ob-
háťati s kom.
- Verkehr, *a.* oběrnjen, preo-
běrnjen; (in sittlicher Bezie-
hung) spačen, popáčen, nap-
čen, naróben; er greift Alles
— an, vse navpák od. naró-
be prime; —heit, *f.* napě-
nost, napáka, naróbnost,
opáčina.
- Verkeilen, *v. a.* zabíťi, zagoj-
zdiťi, zaklíníťi, zagvozdíťi.
- Verkennen, *v. a.* ne poznáťi, *sich* —
spreglédati se, previdíťi se.
- Verkettten, *v. a.* zveržíťi, zve-
zati; —kettung, *f.* zveza.
- Verkegern, *v. a.* za krivověreca
iměťi od. deržati.
- Verkitten, *v. a.* zakeljíťi.
- Verklagen, *v. a.* tožiti, zatóžiti,
obtóžiti, ovádíťi; —kläger,
m. tožník, zatóžník; —kla-
gung, *f.* tožba, zatóžba, ováda,
ovádenje.
- Verklammen, *v. n.* odreveněťi,
otěrpniťi od mraza.
- Verklären, *v. a.* bistríťi, raz-
bistríťi, razjásniťi, zvedriti;
fig. preobráziti, presláviti,
presvěťliti; —klärung, *f.* preo-
brázenje; slava.
- Verklatschen, *f.* Verleumbden.
- Verkleben, *v. a.* nakápati, po-
kápati.
- Verkleben, *v. a.* mazati, zamá-
zati, omázati; zakeljíťi.
- Verkleiden, *v. a.* preblěciťi, pre-
oblěciťi; — *sich*, *v. r.* preb-
lěciťi se, preblěciťi se.
- Verkleinern, *v. a.* vmlíťi, po-
manjšati, vmenjšati; —klei-
nerlich, *a.* vmlíjiven, pomen-
šáven, vmenjšáven; —klei-
nerungswort, *n.* pomanjšávna
besěda. [mázati.
- Verkleistern, *v. a.* zaljepíťi, za-
verknúpsen, *v. a.* zavézati, zve-
zati, zaderzniťi, zavozláťi,
zjedíníťi, spojíťi.
- Verkochen, *v. a.* pokúhati, za-
kúhati.
- Verkörpern, *v. a.* vtělěsiťi.

Vertriehen, *siĉ*, *v. r.* skriti se, zakriti se. [drobiti].
 Verkrümmeln, *v. a.* zdrobíti, raz-
 Verfrumen, *v. n.* skrivíti se, skerečiti se. [zmečkati].
 Verfrüppeln, *v. a.* pokvěčiti,
 Verfühlen, *v. n. u. r.* ohladíti se, razhladíti se, razmráziti se.
 Verkümmern, *v. a.* (verbittern) ograníti, ograněčiti; (in Bes-
 schlag nehmen) zadržati, po-
 oblastiti se, vstáviti; — küm-
 merung, *f.* ograněčenje; za-
 držanje, pooblastenje.
 Verkündigen, *v. a.* oznániti, naz-
 nániti, na znanje dati; (Braut-
 leute) oklicati, oklicováti; —
 kündiger, *m.* oznanovávec,
 oznanovánje; — gung, *f.* oklic.
 Verkuppeln, *v. a.* zvesti, zvoditi
 Verfürzen, *v. a.* kratíti, prikrá-
 titi, prikrájšati, okrájšati,
 pokrajšati; die Zeit —, kra-
 tek čas dělati.
 Verlassen, *v. a.* zasramováti,
 zasměhováti.
 Verlag, *m.* zalóga, zalóžba; ein
 Buch in — nehmen, knigo iz-
 dáti na svoje troške.
 Verlahmen, *v. n.* ohroměti, okru-
 léti, osántáviti.
 Verlangen, *v. a.* želěti, pože-
 lěti, poželováti, hotěti; heft-
 tig —, hrepeněti (po čem);
 (fordern) terjati; — *n.* želja,
 željenje; hrepeněje; terjátva.
 Verlangern, *v. a.* podáljšati, po-
 daljšováti; prodolgiti.
 Verlarven, *v. a.* obsěmati, za-
 šěmati
 Verlaß, *m.* Verlassenschaft, *f.*
 sporóštvo, dědovina, nalěd-

stvo, očinstvo; — lassen, *v.*
a. pustiti, zapustiti, popustiti,
 zapíšati; (legiren) sporočiti,
 zapustiti; — *siĉ*, *v. r.* zaně-
 sti se, zanašati se, oslánjati
 se (na kogar); — lassen, *m.*
 sporočník.
 Verlässlich, *a.* věren, zvěst, za-
 našljiv; — keit, *f.* věrnost,
 zanašljivost, zvěstoba.
 Verlästern, *v. a.* obrekováti, raz-
 našati, obrekováti.
 Verlauf, *m.* těk, tečáj, pretěk,
 zatěk, premínenje; nach —
 von drei Wochen, v třeh ne-
 děljah, čez tri tedne; den —
 der Sache erzählen, prigódho
 na tanjko od. na drobno po-
 vědati.
 Verlaufen, *v. a.* (einem den Weg)
 pretěci, zaletěti; — *v. n.* (von
 der Zeit) pretěci, preiti, mi-
 nůti, preminiti, preletěti;
 — *siĉ*, *v. r.* odběžati, odbě-
 gniti; (siĉ verirren) zablódití,
 zaiti; (auseinanderlaufen) raz-
 letěti, raziti.
 Verläugnen, *v. a.* tajiti, zatajiti,
 vtajiti, zamólčati, nikati, za-
 níkati; (entsagen) odrěci se,
 odpovědati se; — läugnung,
f. tajba, zatajba, tajeenje, zataj.
 Verläunden, *f.* Verleunden.
 Verlaut, *m.* dem — nach, kakor
 se slíši od. govori od. glási.
 Verlauten, *v. i.* es verlautes, go-
 vori se, slíši se, glási se, pra-
 vijo; *siĉ* — lassen, reći, go-
 voriti.
 Verleben, *v. a.* prezivěti, pre-
 žiti, prebiti, preživljáti; —
 lebt, *a.* star, ostarěl, prilěten.

- Berleschen, *v. n.* razsušiti se, razpokati se od suše; od žeje vmreći.
- Berlegen, *v. a.* preložiti, prestaviti, predjati; (verschrieben) odložiti, odlagati; (an einen unbekanntem Ort legen) založiti; (versperren) zagradići, založiti, zavaliti, pregraditi, zaprečiti; (versehen mit etwas) oskerbėti, previdėti; (ein Buch) založiti, v zalogo vzeti, izdati od. na svétlo dati bukve na svoje troške; — sich, *v. r.* sich auf etwas —, pečati se s čim, poprijėti se česar, lotiti se česar.
- Berlegen, *a.* (von Waaren) stár, zastáran, zalezán; (in Berlegenheit) zmeten, zapleten, zmočen; — heit, *f.* stiska, zamotavka, zadréga; in — seßen, zmesi, zmotiti.
- Berleger, *m.* izdátelj, izdavátelj, založnik.
- Berlehen, *v. a.* posóditii; (geben, schenken) dati, darovati, podělitii, pokloniti.
- Berleiden, *v. a.* einem etwas —, perostúditii, perskútitii, ogrenčiti.
- Berleihen, *f.* Berlehenen; — leihet, *m.* posodvavec, posojvavec; podělivec, podarivec, podělnik; — leihung, *f.* posodvânje; podělitva, podaritva, poděljenje, poděljevânje.
- Berleiten, *v. a.* napeljâti, zapeljâti, zavoditi, navěsti.
- Berlernen, *v. a.* pozâbiti, odučiti se.
- Berleihen, *v. a.* brati, prebrâti, čitati, prečitati; (aussuchen) odbirati, prebirati, odbrâti, prebrâti, čistiti; die Soldaten —, imenonovâti vojskae.
- Berlezen, *v. a.* (beschâdigen) oškóditii, poškovovati, pokvâriti; (verwunden) raniti, orâniti; — leiglich, *a.* poškódljiv, oškódvâven; ranljiv; — lezung, *f.* poškovânje; rana.
- Berleugnen, *f.* Berläugnen.
- Berleunden, *v. a.* obrěkovâti, oprâvljati, raznášati, černiti, obirati; — leunder, *m.* obrěkovavec, oprâvljivec, raznášavec; — leunderisch, *a.* obrěkvâven, oprâvljiv; — leumdung, *f.* obrěkovânje, obrěk, černénje.
- Berlieben, sich, *v. r.* zaljubiti se; — liebt, *a.* zaljubljen; — liebt heit, *f.* zaljubljenost.
- Berlieren, zgubiti, zgubljeti, obkar priti; — sich, *v. r.* zgubiti se, pozgubiti se; sich in Gedanken —, zamisliti se.
- Berloben, *v. a.* (ein Gelübde machen) oběčati, obljubiti, zaobljubiti; (eine Tochter mit einem) zaročiti hći s kom, obljubiti komu hći; — lobung, *f.* — löbniß, *n.* zaročí, zaročci, zaroča, zavodle; — lobte, *m.* zaročnik; — lobte, *f.* zaročnica.
- Berlobte, *f.* obljubljenica.
- Berlockern, *v. a.* potrátitii, zadržâti, zapráviti.
- Berlobern, *v. n.* zgorěti, splahetěti.
- Berlogen, *a.* lažljiv, lažnjiv.
- Berlohn, sich, *v. r.* es verlohnt

sich der Mühe nicht, nije truda vredno.

Verloren, *a.* zgubljen; pogubljen; — gehen, zgubiti se.

Verlöschten, *v. n.* vgasniti, pogasiti se.

Verloosen, *v. a.* sréčkati.

Verlöthten, *v. a.* zvariti, zavariti, spojiti.

Verlust, *m.* zguba, guba, zgublíček; — ig, *a.* — einer Sache werden, ob kar priti, kar zgubiti; sich — machen einer Sache, znebiti se česar.

Vermachen, *v. a.* zadélati, zadjati; (im Testamente) sporóčiti, zadélsati, zapustiti; — machtniß, *n.* zadédsna, zadélsanje, sporóček.

Vermahlen, *v. a.* zmléti, pomléti.

Vermählen, *v. a.* poróčiti, poróčati, oženiti; udáti; — mählung, *f.* poroka, ženitba, oženitba, vdaja.

Vermahnen, *f.* Ermahnen.

Vermaledeien, *v. a.* prekléti, kleti, preklinjati; — maledéit, *a.* preklét.

Vermänteln, *v. a.* zagrínjati, zakrivati, prikrivati.

Vermarken, *v. a.* omejášiti, omejíti, ograničiti. | zidati.

Vermauern, *v. a.* zazidati, ob-

Vermehren, *v. a.* množiti, pomnóžiti, vmnóžiti, povéčati, poobílsati, zarediti, zaplemeniti; — mehrung, *f.* pomnóžitva, vmnóženje; — mehrer, *m.* pomnóžnik, povečávec, zarednik, poveksítelj.

Vermeiden, *v. a.* ogibaú se, ognúti se, vgenúti se, zognúti

se, varovati se; — meíblích, *a.* ogíbljív, vgenljív, zogínljív.

Vermeinen, *v. a.* meniti, misliti; (verheren durch den Unblick) vúročiti, vplátiti.

Vermelden, *v. a.* oglasúti, naznánúti, napovédati. | šati.

Vermengen, *v. a.* mészati, zmészaten, *v. a.* zapázúti, opázúti, spázúti, oslédúti, obéútiúti, ovánéati; zaznamováti.

Vermessen, *v. a.* mériúti, izmériúti; —, sich, *v. r.* (bei dem Messen irren) premériúti se, omériúti se; (schwören) rotúti se, priségati, perdušúti, kleti; (prahlen) hvalúti se, hvastúti se; (in Ungnade kommen) zamériúti se.

Vermessen, — tích, *a.* derzen, predérzen, derzovít, prevúpen; — heit, *f.* derznost, predérznost, derzovítost, prevázavúpnost.

Vermiethen, *v. a.* v najem dati, najeti; —, sich, *v. r.* v službo stopúti, najmúti se; — miether, najemávec; — miethung, *f.* najém.

Vermindern, *v. a.* vmalúti, poménjšati, vménjšati.

Vermischen, *v. a.* mészati, zmészati, razmészati, primészati; — mischt, *a.* zméšan.

Vermiffen, *v. a.* zgrészúti, pogrészúti, pogrészati.

Vermitteln, *v. a.* vmírúti, pomírúti, primírúti, zravnáti, pogodúti, posrédúti; — mittelst, *prp. s.* s pomóčjo; — mittelung, *f.* posrédovánje, posrédništvo; — mittler, *m.*

- srědník, posrědník; — mittlerin, *f.* srědnica, posrědnica.
- Vermóder, *v. n.* strohněti, sperhněti, spersteněti, zgnjiti, sperěti.
- Vermóge, *ppp.* po. zavóljo, iz.
- Vermógen, *n.* (Kraft) sila, móce, zmožnost, primóžnost; (Besitzthum) premóženje, blagó, glěši; — *v. a.* móci, premóci, zmoči, zamóci, moč iměti; — mögend, — möglich, *a.* zmožen, primóžen, zamóžen, mogócen, bogát.
- Vermummen, *v. a.* obšěmati, zasěmati. [kovaťi.
- Vermünzen, *v. a.* v denár preměti; — muthlich, *ad.* blezo, berž de, kakor se mi dozdeva; — muthung, *f.* ména, misel, dozdevek, súm.
- Vernachlässigen, *v. a.* zanemáriti, v nemar pustiti, zamuditi; — lässig, *f.* nemar, zanezárenje.
- Vernageln, *v. a.* zabiti, pribiti; (ein Pferd) zakováti; (eine Kanne) zogóžditi.
- Vernähen, *v. a.* zašiti, zašivati.
- Vernarren, *v. n.* obnorěti; — sich, *v. r.* zaljubiti se, zatelěbiti se, zazijati se.
- Vernäsen, *v. a.* polizati, potráti nasladkarije, zajedováti.
- Vernehmen, *v. a.* slíšati, zaslišati, čuti, začuti; (verstehen) rozuměti, zastópiti; (durch das Gerücht erfahren) zvedeti, čuti, slíšati; einen über eine Sache —, izprášati od. izprašovati kogar zavólj česar.
- Verneshmen, *n.* guteš —, složnost, sloga, prijateljstvo; dem — nach, kakor se glási od. sliši od. pravi; — nehmlich, *a.* razumljiv, razgověten, razložen, glasen; — nehmlichfeit, *f.* razumljivost, razgovětnost.
- Verneigen, sich, *v. r.* prikloniti se, vkloniti se, priklánjati se, pripogniti se; — neigung, *f.* pripóglej, priklón.
- Verneinen, *v. a.* zanikati, zatajiti, tajiti, vtajiti.
- Vernichten, *v. a.* vničiti, vništiti, zaničati, vkončati, pokončati, skrušiti, vničováti; — nichtung, *f.* vničenje, pokončanje. [vati.
- Verniethen, *v. a.* zavariti, zakončati, um, razúm, pamet; — eisen, *f.* modrovánje; — eisen, *v. n.* modrovati, pametováti, umováti.
- Vernünftig, *a.* umen, razúmen, pameten, moder; — feist, *f.* umnost, razúmnost, pamet.
- Vernunftkraft, *f.* um, razúm, razlog.
- Vernunftlehre, *f.* umoslóvje.
- Vernunftler, *m.* modrijáš, modrovávec.
- Vernunftlos, *a.* bezúmen, nerazúmen, nespámeten; — losigfeit, *f.* bezúm, bezúmnost, bezúmje.
- Vernunftmäßig, *a.* razúmen.
- Vernunftwidrig, *a.* bezúmen, razúmu protivén.
- Veróden, *v. a.* pustóšiti, opustóšiti, osamotiti; — *v. n.* osamotěti.

- Beröffentliĉen, *v. a.* obznániti, na znanje dati, izdátí.
 Berordnen, *v. a.* veléti, pove-
 léti, zapovédati, zavkázati,
 ukázati; (ſeſtſegen) odréditi,
 razréditi; (Arzeneien) zapisati.
 Berordnung, *f.* povélje, ukáz,
 zavkáz, urédba.
 Bepachten, *v. a.* v najem dati.
 Bepachter, *m.* najémovnik,
 najémavec.
 Bepacken, *f.* Ćinpacken. [kolji.
 Bepaliſadiren, *v. a.* ográdti s
 Bepanzern, *v. a.* obklópití, s
 oklópom pokrití.
 Bepaſſen, *v. a.* zanemárati.
 Bepfeſten, *v. a.* okúžiti.
 Bepfeſtet, *a.* okúžen.
 Bepetſchiren, Bepetſchaften, *v.*
a. zapečátiti, pečátiti.
 Bepfählen, *v. a.* s kolji obítí.
 Bepfänden, *v. a.* zástáviti.
 Bepſeffern, *v. a.* prepópriti.
 Bepſlegen, *v. a.* oskerbétí, os-
 kerbljevátí, živítí, redítí, za-
 tróšiti.
 Bepſleger, *m.* oskerbník, redník.
 Bepſlegſamt, *n.* oskerbniſtvo.
 Bepſlichten, *v. a.* obvézati, za-
 vézati.
 Bepſlichtet, *a.* obvézan, dolžen.
 Bepſlichtung, *f.* dolžnóſt.
 Bepſtründen, *v. a.* podéliti cer-
 kovno dobročínſtvo.
 Bepſuchen, *v. a.* skazítí, sker-
 páčítí, pokvarítí, pohábití.
 Bepſuchen, *v. a.* zasmólití, osmó-
 lití.
 Bepſlagen, ſich, *v. r.* popókati.
 Bepſlaubern, ſich, *v. r.* zaspá-
 kedrátí se.
 Bepſraffen, *v. a.* zadržítí, potrá-
 tití, zaprávítí; pojéſti in po-
 pití.
 Berproviantiren, *v. a.* s hranoj
 oskerbétí.
 Berprozeſſiren, *v. a.* zaprávdati.
 Bepuffen, *v. n.* popókati.
 Bepuppen, ſich, *v. r.* zatkáti se,
 zamótati se.
 Berrainen, *v. a.* oméjiti.
 Berrammeln, *v. a.* pregradítí,
 zagrádtí. [grája.
 Berrammelung, *f.* pregráda, za-
 Berrath, *m.* izdája, izdájſtvo,
 izdájba; — en, *v. a.* odkrití,
 ováditi, rozodétí; einen —,
 izdátí, ováditi.
 Berráthet, *m.* izdájavec, izda-
 jica, izdájník, izdájec; — in,
f. izdájica, izdájníca; — iſch,
a. izdájén, izdájávén.
 Berrátherei, *f.* izdája, izdájſtvo.
 Berrauchen, *v. n.* izkadítí se,
 prevétriti se; — *v. a.* poka-
 dítí, popúšiti.
 Berrauschen, *v. n.* prešumétí,
 odšumétí, pošumétí.
 Berrechnen, *v. a.* zaračúmití, za-
 rájtati, v račun ozeti; ſich —
v. r. preračúnití se.
 Berrechnung, *f.* zaračún.
 Berrechen, *v. n.* cerknítí, stegnítí
 se, krepnítí; alle —, pocèr-
 kati, pocèpati.
 Berreden, ſich, *v. r.* zarèčí se,
 spodrèčí se. [odrnítí.
 Berreisen, *v. a.* odítí, odpotovátí.
 Berreisen, *v. a.* raztèrgati, po-
 térgati.
 Berreiten, *v. n.* zajezdárítí.
 Berrenken, *v. a.* izvínítí, izvèčí,
 spehnítí.
 Berrennen, *v. a.* zaskočítí.

- Verrichten, *v. a.* oprávití, oprávljati, sveršiti.
- Verrichtung, *f.* opravilo, opravek, posel; oprávljanje.
- Verriegeln, *v. a.* zataknúti, zapáhnúti, zapřeti, zalopútnúti.
- Verrigern, *f.* Vermindern.
- Verrinnen, *v. n.* pretéči; iztéči.
- Verrötheln, *v. n.* izhrópsti.
- Verrosten, *v. n.* zarijavéti.
- Verroftet, *a.* rijast.
- Verrucht, *a.* zločest, spačen, opak, bezdušen, bezbožen; — heit, *f.* spačenost, opáčina, bezdušnost, bezbožje.
- Verrüden, *v. a.* premaknúti, premikati, preměstiti; odmaknúti; einem den Kopf —, kogar v glavi zmotiti ob. změšati.
- Verrücht, *a.* premáknjen, preměšjen; fig. změšan, cebnjen, terknjen; — heit, *f.* změšanost.
- Verrufen, *v. a.* razglasiti, ogororití, razkričati, raznesti; — *a.* razglášen.
- Vers, *m.* stib, redek, vers.
- Versagen, *v. a.* obljúbiti, obréči, obétati (drugomu); (abschlagen) odréči, uskrátiti, ne privošiti; — *v. n.* ne zažgati se.
- Versalzen, *v. a.* presóliti; einem die Freude —, pokvariti komur veselje ob. ogrenúti.
- Versammeln, *v. a.* zakúpití, zakúpljati, vkup spraviti ob. pozváti; sich — *v. r.* snúti se, ziti se, shajati se, zbrati se.
- Versammlung, *f.* skupšina, shod, snid, zbor; — šptaž, *m.* zbirališče, snidnica.
- Versanden, *v. a.* s pěskom zasúti; — *v. n.* zapěščiti se, pěščiti se.
- Versatz, *m.* zastáva, zalóga, zaklád; — amt, *n.* zastávnica, zastavišče; — sáče, *f.* zastavnina.
- Versauern, *v. a.* okisati, pokisati, zakisati; im Amte —, ostaréti v službi; — *v. n.* skisati se, okisniti.
- Versäuern, *v. a.* okisati, okisliti; prekisati, prekvasiti.
- Versaufen, *v. a.* zapiti, zalókatí, zapijánciti.
- Versäumen, *v. a.* zamuditi, zakásniti, zaléniti, zakesniti.
- Versäumnis, *n.* zamúda, zamúdek, zakásnjenje.
- Versäubern, *m.* stihóvstvo, stihotvórstvo.
- Versäubern, *v. a.* zabarantáti, prodáti, zagatiti. [bávití.
- Verschaffen, *v. a.* priskerbéti, priveschallen, *v. n.* omóknúti.
- Verschämt, *a.* stidljiv, sramežljiv; — heit, *f.* stid, stidljivost, sramežljivost. [páti.
- Verschanzung, *v. a.* ograditi, obkópschanzung, *f.* ográja, obkóp.
- Verscharten, *v. a.* zagřébsti, zakopáti, zasúti, pogrěbsti.
- Verschäumen, *v. n.* izpěnití se.
- Verscheiden, *v. n.* vmřéti, zamřéti, smert storiti, odvmřéti; — *n.* smert, odvmřéte.
- Verschicken, *v. a.* razdariti, darovati, pokloniti, razdáti; (Wein, Bier) točiti, prodávati.
- Verschmerzen, *v. a.* zasálití, zaneřáditi, po nemárnem zgužbiti.
- Verschrecken, *v. a.* prepláštíti,

- prestrašiti, poplašiti, razgnati, razpoditi.
- Verfschicken, *v. a.* razposlati, razpošiljati, odposlati.
- Verfschieben, *v. a.* odmakniti, premakniti, kerniti; (aufschieben) odložiti, odlagati, odkladati.
- Verfschieben, *a.* razen, različen, različit, rozmanit; — heit, *f.* različnost, različtost, rozmanitost, razlika, razlikost; — es, marsikaj, kar bodi.
- Verfschießen, *v. n.* preměnit se, zghbiti se, obleděti; — *v. a.* postrěljati, popokati; (Pfeile) pometati; sich — *v. r.* zalěteti se. [voziti.]
- Verfschiffen, *v. a.* prevoziti, raz-
- Verfschimmeln, *v. n.* splěsnjěti, splěsnjiviti, plěsniviti.
- Verfschimmelt, *a.* plěsnjev.
- Verfschlafen, *v. n.* zalězati, zaspāti; — *a.* zaspán, pospán; — heit, *f.* zaspánost, drěmóta.
- Verfschlag, *m.* pregráda, pregrája, preděl.
- Verfschlagen, *v. a.* zabiti, zatolći, zatrupiti; (einen Verfschlag machen) pregraditi, predělati; (von Schiffen) zagnati, zaderviti, zaněsti; — *a.* šegav, zvit, lukav; — heit, *f.* šegavost, zvitost, lukavost, potuh, zabitost.
- Verfschlámmen, *v. a.* zablátiti, zamášiti, z blatom zasúti; (Verfschwelgen) raztěpsti, zatráti. [shujšati.]
- Verfschlechtern, *v. a.* pohujšati.
- Verfschleichen, sich, *v. r.* vkrasti se; miniti, vzmakniti se.
- Verfschleiern, *v. a.* zakriti, zagněrniti obráz. [piti.]
- Verfschleifen, *v. a.* zabrúšiti, zat-
- Verfschleimen, *v. a.* zasliniti.
- Verfschleiß, *m.* prodája,
- Verfschleiß, *v. a.* (abtragen) obnositi, ponositi; (verlieren) zapráviti, zatráti; (verkaufen) prodati, prodávati, prodáti.
- Verfschlendern, *v. a.* po nemárnem zapráviti.
- Verfschleppen, *v. a.* raznositi, razvlěči; zavlěči, zavlaěti.
- Verfschleudern, *v. a.* zapráviti, raztěpsti, zatráti.
- Verfschließen, *v. a.* zapřěti, zatvóriti, zakleniti, zapirati, zaklépati; sich in sich selbst —, zatvóren biti.
- Verfschlimmern, *f.* Verfschlechtern.
- Verfschlingen, *v. a.* pogólmiti, pohóvsniti, požřěti, progútniti; (verwickeln) zamótati, zaplésti.
- Verfschlossen, *a.* zapěrt, zatvóren.
- Verfschlucken, *v. a.* pogólmiti, požřěti, požirati. [zaspāti.]
- Verfschlummern, *v. n.* zadřěmati,
- Verfschluss, *m.* zatvor.
- Verfschmachten, *v. n.* obnemóči, obnemágati, obnemagováti, omagováti, koperněti, skoperněti, gimuti, poginuti.
- Verfschmáhen, *v. a.* zavřěci, zaničeváti, zametováti, prezírati. [popiti.]
- Verfschmausen, *v. a.* pojěsti in
- Verfschmelzen, *v. a.* topiti, stopiti, raztopiti, razpusiti, razpúšćati; (Farben) sliti, slivati.
- Verfschmerzen, *v. a.* preterpěti, preněsti, prestáti, prebolěti.

Verfchmieben, *v. a.* pokováti.
Verfchmieren, *v. a.* zamázati, za-
mašiti.

Verfchmigt, *a.* zvit, zavít, pre-
kánjen, šegav; — heit, *f.*
prekánjenost, šegavost, za-
vitost.

Verfchnappen, *fich, v. r.* zaréci
se, zaléteti se, zahlópniti se.

Verfchneiden, *v. a.* izrézati; (*be-*
schneiden) obrézati; (*entman-*
nen) škopiti, škopiti; (*verun-*
stalten) skaziti.

Verfchneien, *v. n.* zasnežiti, s
snégom zapásti.

Verfchnittene, *m.* škopljenec,
škopec, kopljenik. [rézljati]

Verfchnigeln, *v. a.* izrězkati, iz-

Verfchnigt, *a.* perhuljen.

Verfchnupfen, *v. a.* ponosljati,
pošnopati.

Verfchollen, *a.* pozgubljen, omol-
knjen; razkričan.

Verfchonen, *v. a.* prizanésti, pri-
zapašati, zanésti (*komur*)
štediti.

Verfchónern, *v. a.* lepšati, izlep-
šati, olěpšati, polěpšati.

Verfchránken, *v. a.* pregraditi;
(*die Füße*) v križ postaviti.

Verfchrauben, *v. a.* zaškerniti;
zaviti.

Verfchreiben, *v. a.* Papier —, po-
pisati papír; Waaren —, na-
ročiti robo, pisati po robo;
Arzenei —, lěk predpisati;
als Eigenthum etwas —, za-
pisati, vpisati; *fich* — *v. r.*
prepisati se, faliti v pisanju.

Verfchreibung, *f.* popis; naročba;
zapis, vpis; pismo, obligácija.

Verfchreien, *v. a.* razkričati, raz-

nésti, raztróstiti; *fig.* uréci,
začárati, vurčiti.

Verfchroben, *a.* napčen, opak.

Verfchrumpfen, *v. n.* skerciti se,
sključiti se, zgerbáčiti se.

Verfchub, *m.* odklád, odkládek,
odlóg.

Verfchulden, *v. a.* zagrěšiti, pre-
grěšiti, zakriviti; (*mit Schu-*
den beladen) zadolžiti; *fich* —
v. r. zadolžiti se; — *n.* pre-
grěha, pregrěsenje, zakriv-
ljenje; zadólženje.

Verfchuldet, *a.* zadólžen.

Verfchütten, *v. a.* zasiti, zasi-
pati; (*ausfchütten*) izsiti, raz-
siti, razišati; (*eine Flüssigkeit*)
izliti, razliti. [čiti se]

Verfchwägern, *fich, v. r.* posvá-

Verfchwärzen, *v. a.* černiti, očer-
niti, obrekováti, razglášati.

Verfchweigen, *v. a.* vmolčati,
zamólčati; zatajiti.

Verfchwelgen, *v. a.* pojěsti in
popiti, raztépsti, zapráviti.

Verfchwellen, *v. n.* zabúhnuti,
zabrékniti, obrékniti, otěči.

Verfchwenden, *v. a.* zapráviti,
zapravljeti, raztépsti, zatra-
titi, potrátiti.

Verfchwender, *m.* zapravljivec,
potrátnik; — *in, f.* zaprav-
ljivka, potrátnica; — *ich, a.*
zapravljev, zadržaten, potráten,
razsipen.

Verfchwendung, *f.* zapravljivost,
zadržata, potráta, razsipnost.

Verfchwiegen, *a.* molčljiv, za-
molčljiv, skrovit, tajen; —
heit, *f.* molčljivost, skrovitost,
tajnost.

Verfchwinden, *v. n.* miniti, zgi-

niti, zibniti, izgubiti se, zmu-
zniti se, prestáti. [striti se.
Verfchwistern, *siĉ*, *v. r.* posé-
Verfchwígen, *v. a.* zaznojiti, s
znojem zamázati; *fig.* pozábiti.
Verfchwören, *v. a. u. r.* zaréči
se, obréči se, zapriséči; *siĉ*
— *v. r.* priséči, zapriséči,
zakléti se, zarotiti se; (*wider*
den Staat) spuntati se, spun-
táriti se.
Verfchwörer, Verfchworene, *m.* za-
rótник, zaklétník; *puntár.*
Verfchwörung, *f.* zapriséga, za-
klétba, zakletva, zaróta;
punt.
Versehen, *v. a.* (nicht sehen) ne
viditi, ne opáziti; (*einen Feh-
ler begehen*) pregrésiti se, po-
grésiti; *ein Amt* —, oprávl-
ljati službo *od. oskerbljeváti*;
einen mit etwas —, presker-
bėti, oskerbėti *od. previditi*
kogar s čem; *eš bei einem* —,
zaměriti se pri komur; *siĉ*
— *v. r.* pregrésiti se, faliti;
(*mit etwas*) oskerbėti se, pre-
viditi se; (*hoffen, erwarten*)
nadjati se, pričakováti; (*von*
Schwangern) zaglédati se.
Versehen, *n.* pogrěška, pogrěšek.
Versehen, *v. a.* okvariti, ohá-
biti, reŭiti.
Versehen, *v. a.* posláti, pošil-
jati, odposláti, razposláti.
Versehen, *v. a.* osmodíti, opáliti.
Versehen, *v. a.* vtopíti, poto-
piti, potápljati, potóniti.
Versehen, *a.* *auf etwas* — *sein*,
počem dert biti od. kopernéti.
Versehen, *v. a.* prestáviti, pre-
lóziti; (*von Pflanzen*) presa-

díti, presájati; (*von Einwoh-
nern*) preselíti, preměstiti;
(*verpfänden*) zastáviti; (*Wes-
talle*) měšati, změšati; *in die*
Nothwendigkeit —, prisiliti;
einen Schlag —, vdariti, ceb-
niti, ropíti; *eine Dhrseige* —,
zaušnico dati, berljúzniti;
in einen Zustand —, pripraviti
v kák stán; (*antworten*) od-
govoriti, djati.
Versehen, *v. a.* zagotóviti, uvě-
riti, pozvēstiti; (*assicuriren*)
zavarvati, osěgúriti.
Versehen, *a.* zagotóvljen; osě-
gúren, zavarvan.
Versehen, *f.* zagotóvljenje,
zagotovilo; *zavarvanje*; — *sz*
anstalt, f. zavarvávnica; — *sz*
schein, m. zagotovilo. [titi.
Versegen, *v. a.* zapečátiti, pečá-
Versegen, *v. n.* vsahniti, vsušíti
se, posušíti se, zasušiti se.
Versegen, *v. a.* posrěbriti, osrě-
briti.
Versehen, *v. n.* pogrězniti se,
pogrězovati se, potoniti se,
utoniti, propásti.
Versehen, *v. a.* pred oči po-
stáviti; — *chung, f.* povi-
stovanje.
Versehen, *v. n.* preseděti; *siĉ*
— *v. r.* zaseděti se.
Versemacher, *m.* sŭhotvórec.
Versehen, *a.* piján, prepit.
Versehen, *v. a.* spraviti, pomí-
riti, vmiriti; (*Born*) potolá-
žiti, potážiti.
Versehen, *m.* miritelj, správník,
pomiritelj.
Versehen, *a.* spravljiv, vmir-
ljiv, pomirljiv, potolážljiv;

- feit, *f.* spravljivost, pomirljivost.
- Verföhnung, *f.* sprava, porazúmnost; pomirenje, potoláženje.
- Verforgen, *v. a.* oskerbíti; pri-skerbíti, pribáviti; seine Loch-ter —, udáti hčer.
- Verforger, *m.* oskerbník; — *in, f.* oskerbníca.
- Verforgungshaus, *n.* oskerbníš-nica, oskerhovávnic.
- Verfpäten, *fidh*, Verfpätigen, *fidh*, *v. r.* zamuditi se, zakésniti se, opózditi se.
- Verfpfeifen, *v. a.* pojěsti.
- Verfpenden, *v. a.* razděliti.
- Verfperrern, *v. a.* zapřěti, zatvóriti; pregraditi. [zgubiti.
- Verfpieren, *v. a.* zaigráti, v igri
- Verfpplittern, *v. a.* raztépsti, raztróstiti.
- Verfpotten, *v. a.* zasměhováti, zasramováti, sramotiti (kogar); posměhováti se, rugati se (komur).
- Verfpottung, *f.* zasměhovánje, sramotěnje; zasměh, porúga.
- Verfpprechen, *v. a.* oblúbiti, obě-tati, oběčati; *fidh* — *v. r.* zarěči se; mit einer Person —, zaročiti se; — *n.* oblúba, obět, oběčánje, zaróka, zaróki. [razpoditi, razgnáti.
- Verfprennen, *v. a.* razkropiti,
- Verfppringen, *fidh*, *v. r.* den Fuß —, izvíniti ob. spehniti si nogo.
- Verfpriegen, *v. a.* izbrizgati, iz-hzikati; (Blut) preliti, preli-vati. [piljkati, zatakñiti.
- Verfpünden, *v. a.* začěpiti, za-
- Verfpüren, *v. a.* opáziti, osě-čiti, začúti.
- Verftand, *m.* úm, razúm; (Ver-nunft) pamet; (Urtheilskraft) razsódnost; (einer Rede) po-mén, zmisel; den — verlieren, sknorěti; zu — e kommen, spametováti se.
- Verftandeskraft, *f.* umnost, ra-zúmnost; razúm, razsódnost.
- Verftändig, *a.* umen, razúmen; pameten.
- Verftändigen, *v. a.* razlóziti (ko-mur kar) podučiti, soznániti kogar o čem); *fidh* — *v. r.* zastópiti se, porazúmiti se, razúmiti se.
- Verftändig, *a.* razúmljiv, umě-ven, zastopljiv, razgověten; — *feit, f.* razumljivost, uměv-nost, razgovětnost.
- Verftändniß, *n.* složnost, sklád, skladnost, porazúmnost, po-razúmljenje.
- Verftärken, *v. a.* pomnóziti, razmnóziti, povekšati; poja-čiti, objáčiti.
- Verftärkung, *f.* pomnóženje, po-mnózitva; objáčenje; pomóc.
- Verftatten, *f.* Gefstatten.
- Verftauben, *v. n.* razprašiti se.
- Verftáuben, *v. a.* izprašiti.
- Verfteck, *n.* skrilo, skrovíš, skrováj.
- Verftecken, *v. a.* skriti, zakriti, poskriti, skrivati; zatakñiti, zatikati; *fidh* — *v. r.* skriti se, poskriti se.
- Verftehen, *v. a.* razúmiti, razú-meti, zastópiti, pojñiti, za-popásti; *fidh* — *v. r.* (mit einem) porazúmiti se, pogo-

- dliti se; (durch Stehen schlechter werden) zastáti, zastáti se; sích auf etwas —, razúmeti se na kar, znatikar; verfteht sích, sevéda, se vé da.
- Verfteigen, sích, *v. r.* zalésti, zakláti, zajiti; raziti se.
- Verfteigern, *v. a.* licitirati, na kant djati, razprodáti po dražbi. [tácija.
- Verfteigerung, *f.* dražba, licit-
- Verfteinern, *v. n.* okamnéti, pokamnéti, okamenéti.
- Verfteinerung, *f.* okammenje; okamnina, okannelina, okámmjenec.
- Verftellen, *v. a.* prestávití, preméstiti; sích — *v. r.* hljiníti se, potajiti se, potúhnutí se, pretvóriti se.
- Verftellung, *f.* hlimba, hinavšina, potuhnjénost, pretvórnost; — štunšt, *f.* hljinivost, hinavšnost. [plačati.
- Verfteuern, *v. a.* dačo od česar
- Verftimmen, *v. a.* preglašiti, poréméti; fig. ožalostiti, sméstí.
- Verftöbern, *v. a.* zaméstí.
- Verftočen, *v. n.* otérpniti, zakérkniti, oterdobéti; (von Feuchtigheit) stuhnéti.
- Verftoçt, *a.* tverdokóren, otérpnjen; stuhnjen; —heit, *f.* tverdokórnost, otérpnost, slepija.
- Verftoçten, —er Weife, *ad.* skrivaj, skrivoma, skrivíši, tajno.
- Verftopfen, *v. a.* začépití, zadélati, zataknúti; zaléstiti, zalópnniti; (den Leib) zapréti, zagatiti.
- Verftopft, *a.* zapečen.
- Verftorben, *a.* rajni, ranjki, zamèrl, pokójni, mertev.
- Verftören, *v. a.* smestí, zmotiti, raztúžiti; razgnáti, razkropiti; *f.* Verftören.
- Verftört, *a.* smeten, zmojen, prestrašen. [šek, omil.
- Verftoß, *m.* pogrèšek, zagrè-
- Verftoßen, *v. a.* zavréci, ovréci, zatréti; auß dem Hause —, iz híše suniti od. pahnuti; — *v. n.* pregrèšiti se, pogrèšiti se.
- Verftreichen, *v. a.* zamázati; — *v. n.* pretéci, premíniti, miniti. [pričkati.
- Verftreiten, *v. a.* zaprávdati, za-
- Verftreuen, *v. a.* raztróstiti, razsúti, razsipati.
- Verftriçhen, *v. a.* zaplésti, zamótati; poplésti. [ljnka.
- Verftriçung, *f.* zaplétenje; za-
- Verftümmeln, *v. a.* zmandráti, okerniti.
- Verftummen, *v. n.* obmólknniti, obmólčati, vmólknniti, premólknniti; (stumm werden) obneméti, onéméti, obmútniti.
- Verftümpeln, *f.* Verftüpfchen.
- Verftuch, *m.* pokús, poskús, poskúšba, poskúšnja, pokúšenje, skús, skušnja; — machen, —en, *v. a.* pokúšiti, poskúšiti, poskúšati, skušiti, skušati; (foßen) pokúšiti, okúšiti, vardjáti; eimen —, skušati od. napastováti kogar.
- Verftucher, *m.* skušnjávec, napastnik; —in, *f.* skušnjávka.
- Verftuchung, *f.* skušnjáva, napást. [gerditi, oskrúnniti.
- Verftubeln, *v. a.* onesnážiti, za-

- Verfündigen, *siĉ*, *v. r.* pregrě-
 šiti se, zagrěšiti se.
 Verfündigung, *f.* pregrěšenje,
 pregrěha.
 Verfüßen, *v. a.* sladiti, osladiti,
 slajšati, oslajšati, poslajšati,
 posladiti, nasladiti, naslado-
 vati, sladkati.
 Vertagen, *v. a.* odgóditi.
 Vertändeln, *v. a.* začěnečati, za-
 čěněljati. [ljati.
 Vertanzen, *v. a.* zaplesati, zará-
 Vertauschen, *v. a.* preměniti,
 zaměniti, zaměnjati, mēn-
 jati, izmēnjati.
 Vertauschung, *f.* přeměna, za-
 měna; zaměňjanje, mēnitva.
 Vertäufelt, *a.* přesnět, vražji.
 Vertheidigen, *v. a.* brániti, ob-
 rániti, štítiti, zastávat; (mit
 Worten) zagovárjati, zago-
 voriti, zavětovati.
 Vertheidiger, *m.* branitelj, štít-
 nik; zagovarjavec, zagovor-
 nik, zavětnik.
 Vertheidigung, *f.* branjenje; brán,
 obrána, zaštita; zagovárjan-
 je; — šloš, *a.* golorók, bez
 branila. [dāti, razdajati.
 Vertheilen, *v. a.* rozděliti, raz-
 Verteuern, *v. a.* zdrajsati, dra-
 žiti, podražiti.
 Verthulich, *f.* Berschwenderičf.
 Verthun, *v. a.* zapráviti, po-
 trátiti, zadržati, potrošiti.
 Vertiefen, *v. a.* izglóbiti, izdúb-
 sti; siĉ —, *v. r.* zaglóbti se,
 zadúbsti se, zadúbiti se, za-
 misliti se; in Gedanken vertieft,
 zamšljen.
 Vertiefung, *f.* izglóbenje; to-
 mún, komún, glob, globina.
- Vertilgen, *v. a.* pokončati, vni-
 čiti, iztrěbiti, pomoriti, zatrěti.
 Vertömmen, *v. a.* oddoněti.
 Vertrag, *m.* pogodba, dogovor,
 ugovór; sprava; einen —
 schließen, podati se.
 Vertragen, *v. a.* raznositi, raz-
 něsti, razcjáziti; (Kleider) iz-
 nositi, ponositi (ertragen) pod-
 nositi, preněsti, prestati;
 (versöhnen) spraviti, vmiriti,
 siĉ — *v. r.* bogati se, vbo-
 gati se, porazúmiti se, sla-
 gati se, zastópiti se.
 Verträglich, *a.* miren, družě-
 ven, porazúmen, vbogljív,
 zastópen; —feit, *f.* družěv-
 nost, porazúmnost, zastóp-
 nost, skladnost.
 Vertragsam, *f.* Verträglich.
 Vertrauen, *v. a. u. n.* věrovati,
 pověrenje iměti; upati, za-
 úpati, zaněsti se, zanášati
 se; einem etwas —, pověriti,
 zaúpati komur kaj; — *n.* po-
 věrenje; zaúpanje, úp, zaúp.
 Vertraulich, *a.* zaúpen, porazú-
 men, prijázen, prijáteljski;
 —feit, *f.* zaúpnost, prijáz-
 nost. [prespáti.
 Vertraumen, *v. a.* přesanjati,
 Vertraut, *a.* iskrěn, prijáteljski,
 věren; — mit etwas werden,
 soznámiti se od. upoznáti se
 s čem; mit etwas — sein, zvě-
 den v čem biti; —e, *m.* po-
 věrenik; — *f.* pověrenica.
 Vertrauensvoll, *a.* zaúpen.
 Vertreiben, *v. a.* pregnati, pre-
 gánjati, iztirati; razgnati;
 (die Zeit) kratiti; (vertausen)
 prodáti, prodáti.

Vertreten, *v. a.* (den Weg) zastópiti, zaskočiti; (eines Stelle —) naměstovati, naměstnik biti, nadoměstiti; (einen vertheidigen) brániti, zastópľati, zavětovati; den Fuß—, zvinuti od. naviniti si nogo, (durch Trefen verderben) zateptáti, po-teptáti, pogáziti.

Vertreter, *m.* zastópnik; naměstnik; — *in, f.* zastópnica; naměstnica.

Vertriebene, *m.* prognánc, prognanik, pregnánc.

Vertreiben, *v. a.* zapíti.

Vertrocknen, *v. n.* vsahniti, posušiti se.

Vertrödeln, *v. a.* zabarantáti.

Vertrosten, *v. a.* potěšiti, potáziti.

Vertuschen, *v. a.* zatajiti, prikriti, potantáti.

Vertübeln, *v. a.* zaměriti.

Vertüben, *v. a.* včiniti, činiti, dopriněsti.

Vertunedeln, *v. a.* pogerđiti.

Vertunedeln, *v. a.* osramotiti, onečastiti.

Vertuschung, *f.* osramotenje, osramoćenje; sramóta.

Verteinigen, *v. a.* razpartiti, zasnáđiti.

Vertunglücksen, *v. a.* opsovati, psováti, obreči, obrekováti, ogovoriti, ogovárjati, pogerđiti. Isovánje, obrekovánje.

Vertunglückfung, *f.* pogerđa; op-Vertunglücksen, *v. n.* nesrěčen biti; fig. spodněsti se, ne iti za rokoj.

Vertunreinigen, *v. a.* oskrúiniti, oskvěrniti, ognjdsiti, onesnážiti.

Vertunfalten, *v. a.* ogerđiti, nakáziti. [podtajiti, vkrasti.

Vertuntreuen, *v. a.* podkrásti,

Vertuntreuung, *f.* tatvina, krađež.

Verturfachen, *v. a.* uzročiti, vzročiti, uzrokováti, podbuditi, zbuditi, včiniti. [điti.

Verturtheilen, *v. a.* obsóđiti, osó-

Verturtheilung, *f.* obsóđa, obsódba, osóđa.

Vertvielfältigen, *v. a.* pomnožiti, namnožiti, umnožiti, razmnožiti, zapľđiti.

Vertvierfachen, *v. a.* početverostručiti, početvériti.

Vertvollkommen, *v. a.* izvěrsiti, dověrsiti, sověrsiti.

Vertwachsen, *v. a.* odrásti; — *v. n.* zarásti, obrásti; — *a.*

odrašćen; zarašćen, obrašćen; gerbav. [niti, obrániti.

Vertwahren, *v. a.* začúvati, ohrá-

Vertwahrlichen, *v. a.* vresničiti.

Vertwahrlosen, *v. a.* zanamárati, v nemar pustiti, zanéhati.

Vertwaissen, *v. n.* osirotěti, siróta postáti.

Vertwaissen, *a.* siromášen, siróta.

Vertwalten, *v. a.* oprávljati, obávljati, oskerbľeváti, uprávljati, ravnati, voditi.

Vertwalter, *m.* oprávnik, oskerbnik, ravnitelj; — *in, f.* oprávnica, oskerbnica.

Vertwaltung, *f.* oprávljanje, oskerbľevánje; opravnístvo, oskerbnístvo, ravniteljstvo,

vodstvo.

Vertwandelbar, *a.* preměnljiv.

Vertwandeln, *v. a.* preměniti, proměniti, preměnjati, přetvóriti, preoběrniti.

Berwandlung, *f.* preměna, proměna, pretvóra.

Berwandt, *a.* soroden, v žlahti, v rodu, v rodovini.

Berwandte, *m.* soroják, — *f.* sorojákinja.

Berwandtschaft, *f.* sorodovina, rodbina, žlahta; — *lich*, *a.* rodbínski, žlahtníski.

Berwaschen, *v. a.* zapráti; izpráti. [vódniti.

Berwässern, *v. a.* navódniti, potvrbiti, *v. a.* potkáti; (ver-

flechsen) zalkáti, utkáti.

Berwechseln, *v. a.* preměniti, zaměnjati; změšati, poměšati.

Berwegen, *a.* derzen, derzovit, predérzen, smion; — *heit*, *f.* derzovitost, predérznost, smionstvo. [púhati; zaměsti.

Berwehen, *v. a.* razvétí, raz-

Berwehren, *v. a.* zabrániti, vbrániti, uskrátiti.

Berweichtigen, *v. a.* omehkúžiti, pomehkúžiti.

Berweigern, *v. a.* odréci, uskrátiti, ne dovóljiti.

Berweilen, *v. n.* muditi se; zamuditi se, pomuditi se, zaostáti, zaostájati, zakásniti se.

Berweinen, *v. a.* prejócati; verweinte Augen, solzne oči.

Berweis, *m.* posvarilo, posvarítva, prigovór, pokrég.

Berweisen, *v. a.* svariti, posvariti, pokrégati, okrégati, pokárati; (einen auf einen Ort)

posláti, upótiiti, odprávití odposláti; (aus dem Lande)

izgnáti, prognáti, pregnáti.

Berweislich, *a.* svarljiv, posvarljiv.

Berweisung, *f.* poslánje, odposlánje; prognánje, prognánstvo.

Berweissen, *v. n.* vsahniti, posušiti se, vednuti, zveniti.

Berwenden, *v. a.* odverniti, odvrácati; (sein Geld ic.) ober-

niti, obrácati, naoberniti, vtráti, potróšiti; allen Fleiß

und Zeit auf etwas —, ukvárajati se s čem; sich — *v. r.*

zavzěti se, zauzěti se, potěgniti se za kogar.

Berwendung, *f.* odvrácanje, odvernítva; oberněnje, vtratenje; trúd, potróški; zauzětje, posrědnístvo.

Berwerfen, *v. a.* zavréci, ovréci, zamětnuti; — *v. n.* zvréci, izvréci, povréci.

Berwerflich, *a.* zaveržljiv, nevereden, nedostójen.

Berwerfen, *v. n.* strohněti, sperhněti, zgnjiti, zgnjiliti, iztrúniti; — *v. a.* oprávljati.

Berweser, *m.* oprávník, vodja.

Berweulich, *a.* strohljiv, sperhljiv, zagnjiliv; — *heit*, *f.* strohljivost.

Berwesung, *f.* gnjilóst, gnjilóba, trohnóba, trulost, (Berwaltung) oprávljanje.

Berwetten, *v. a.* zavádljati, izgubiti v stavah. [vražji.

Berwettert, *a.* presnět, preklět, Berwischen, *a.* minúl, pretěkel, pretěčen; — *ad.* nedávno.

Berwickeln, *v. a.* zamótati, zaplésti, zaviti, zaměšiti.

Berwickelung, *f.* zamótanje; zmo-

tnjava, homatíja, zaplětka.

Berwiesene, *f.* Verbannte.

- Verwütern, *v. a.* zdívjeti, od-
 vjeti, zdívjati se, podivjá-
 čiti se, osirovėti; — lassen,
 zapustiti. [púščen, púst.
 Verwübert, *a.* divji, sírov; za-
 Verwinden, *v. a.* pomótati.
 Verwirren, *v. a.* potkáti; (ver-
 brechen) zakríviti, pregrěšiti
 se; das Leben —, zaslúžiti
 smert. [stíniti.
 Verwirrlich, *v. a.* vjistíniti, obi-
 Verwirren, *v. a.* zmotiti, po-
 mótiti, smesti, změšati, po-
 měšati. [smečen.
 Verwirrt, *a.* zmotjen, změšan,
 Verwirrung, *f.* homatija, ko-
 dercija, zmotnjáva, smeča,
 metěz.
 Verwirthschaften, *v. a.* zagospo-
 dáriti, zagospodíniti.
 Verwischen, *v. a.* zabisati; iz-
 brisati.
 Verwittern, *v. n.* rozpásti se.
 Verwitwet, *a.* vdóv, udóv.
 Verwöhnen, *v. a.* razváditi, raz-
 mázati, pomehkúžiti.
 Verwöhnung, *f.* razváda, raz-
 vádba.
 Verworfen, *a.* zaveržen, ničvrě-
 den, malopriden; — heit, *f.*
 zaverženost, malopridnost.
 Verworfen, *a.* změšen, smečen,
 zmočen. [niti.
 Verwunden, *v. a.* raniti, orá-
 Verwundung, *f.* ranenje; rana.
 Verwundern, sích, *v. r.* čúdití
 se, začúdití se, čúdováti se,
 zavzėti se, diviti se.
 Verwunderung, *a.* čúdo, začú-
 denje, zavzétje; — swürdig,
a. čúdovit, čúdopln.
 Verwünschen, *v. a.* kleti, pre-
- kleti, preklinjati, rotiti, za-
 rotiti. [(bezaubert) začáran.
 Verwünscht, *a.* preklét, presnět;
 Verwünschung, *f.* preklétje, pro-
 klétstvo.
 Verwüsten, *v. a.* pustóšiti, pu-
 stóšiti, opustóšiti, opustó-
 biti, pagonóšiti, pokončáti.
 Verzagen, *v. n.* obúpati, zdvo-
 jiti, prepásti.
 Verzagt, *a.* pláh, plašljív, straš-
 ljív; — heit, *f.* plahóta, plaš-
 ljivost.
 Verzählen, sích, *v. r.* preštěti
 se, prebróžiti se, prečísliti se.
 Verzählen, *v. a.* nazóšiti.
 Verzapfen, *v. a.* prodávati, to-
 čiti, kerčmariti.
 Verzärteln, *v. a.* rozmázati,
 obmehkúžiti. [diti.
 Verzäunen, *v. a.* zagráditi, ogra-
 Verzäunung, *f.* plót, zagrada,
 ográja.
 Verzehen, *v. a.* zapiti.
 Verzehnten, *v. a.* platiti dese-
 tino; zadesetiniti.
 Verzehren, *v. a.* pojediti in po-
 piti, potróšiti, zatróšiti, po-
 trátiti; zavžiti, povžiti.
 Verzehrun, *f.* potróšenje; troški,
 potróški; — steuer, *f.* potro-
 škarína, vžitarína.
 Verzeichnen, *v. a.* slabo narisati;
 (Bücher ic.) popisati, zapisati,
 oznámiti, zaznamováti, po-
 bilžěžiti. [zaznáma.
 Verzeichniß, *n.* popis, zapis,
 Verzeihen, *v. a.* odpustiti, od-
 púšati, opróšiti.
 Verzeihlich, *a.* odpustljív.
 Verzeihung, *f.* odpúšćenje, od-
 pušánje, opróštenje.

- Verzetteln, *v. a.* raztrósiti, raztrésti, pozgubiti, popustiti.
- Verzicht, *f.* odrećenje, odpóvéd; — leisten, odréci se, odpóvédati se.
- Verziehen, *v. a.* zavleči, zavláčiti; (den Mund) zamérdati, zamérdniti; (ein Kind) zane-márati, pokvariti; (aufschie-ben) odkládati, odlágati, od-láshati; — *v. n.* čakati, po-čákati, pomuditi se; (von Zu-ckungen) skerčiti se, kerčiti se, sključiti se; sich — *v. r.* zvréci se, skriviti se; (vorz-iehen) présti, preminiti; (sich in die Länge ziehen) zaté-zati se, oprezováti se.
- Verzieren, *v. a.* okínčati, nakín-čati, nakítani, olépotičiti, olépsati, olíšpati.
- Verzierung, *f.* okínčanje; kin-čarija, lépotičje.
- Verzinnen, *v. a.* pokositriti.
- Verzögern, *v. a.* odlóžiti, od-láshati, odlágati, zatézati; po-muditi. [čati.
- Verzollen, *v. a.* harmico pla-
- Verzuckern, *v. a.* posladkóriti, pocukriti.
- Verzug, *m.* odlóg, odkládek, odlásek, zatézanje.
- Verzweifeln, *v. n.* obúpati, sdvo-jiti, razsdvojiti.
- Verzweifelt, *a.* bezúpen, sdvo- jen; (sýrédlich) strašen, strahovit; (verwünscht) preklét.
- Verzweiflung, *f.* obúp, obú- panje, obupnost, sdvojenje, razsdvoj.
- Verzwicken, *v. a.* odsčipniti.
- Vešper, *f.* večernja; večérnice.
- Vešperbrod, *n.* mavžina.
- Vettel, *f.* babúra, babúlja, ba- búša. [roják.
- Vetter, *m.* stričnik; stric; so-
- Veriren, *v. a.* mučiti, dražiti.
- Vežir, *m.* vezír.
- Viaticum, *n.* popotnina.
- Vicar, *m.* vikár; naméštnik; —iat, *n.* vikárstvo, naméš- tništvo.
- Vize-König, *m.* naméštni králj.
- Victualien, *f.* Lebensmittel.
- Vieh, *n.* živina; (jedes unvernünf- tige Thier) živinče, žival, govédo, živád; (Klein-)drob- nica, (Selt-)jalovina; ein — werden, poživiniti se; —, *a.* živinski.
- Viehbremse, *f.* obád. [klaja.
- Viehfutter, *n.* kerma, píca;
- Viehhändler, *m.* živinoterzec.
- Viehhirt, *m.* govedár, čobán.
- Viehisch, *a.* živinski.
- Viehmagd, *f.* kravarica, kravárka.
- Viehschelle, *f.* zvonec.
- Viehstall, *m.* hlév.
- Viehstamm, *m.* pléme.
- Viehsteuer, *f.* govedarina.
- Viehtränke, *f.* Tránke.
- Viehwasserjucht, *f.* glen.
- Viehweide, *f.* Weide.
- Viehzucht, *f.* živinoréja, gove- doréja. [veliko.
- Viel, *a.* mnogi; — *ad.* mnogo.
- Vielartig, *a.* mnogóvrsten.
- Vieleck, *n.* mnogokótje.
- Vierlei, *a.* mnogotéri, mno- govérsten, različít.
- Viefach, *a.* mnogotérni.
- Viefältig, *a.* mnogotérnat; — feit, *f.* različnost, razlikóst, različítost.

- Bielſarbig, *a.* pisan, ſaren.
 Bielſraß, *m.* žerúh, požerúh,
     jédún, netèk; neſítnež, pož-
     rèšnik. [hen, jèščen.
 Bielſräßig, *a.* požrèšen, požerú-
 Bielfuß, *m.* stanóga.
 Bielgeliebt, *a.* preljúbljen, pre-
     ljúb.
 Bielgepriefen, *a.* velecènjén.
 Bieltgöttereí, *f.* mnogobóžtvo,
     mnogobóžje.
 Bieltheit, *f.* mnogóſt, množ,
     mnóžica, množina.
 Bieltjährig, *a.* mnogolèten.
 Bielleicht, *ad.* morebiti, znabiti,
     možebiti, mordè.
 Bielmal, — ſ, *a.* mnogokrat,
     velikokrat, èstokrat.
 Bieltmalig, *a.* mnogokrátén, ve-
     likokrátén.
 Bieltmännerei, *f.* mnogomóžtvo.
 Bieltmehr, *ad.* veliko veè, tem
     bolj, temveè, dapáèe
 Bielſeitig, *a.* mnogoſtrán, ve-
     leſtrán, mnogoſtranski.
 Bieltſpblig, *a.* mnogozlóžen.
 Bieltvermógend, *a.* velemóžen.
 Bielweiberei, *f.* mnogožènstvo.
 Bielweniger, *ad.* tim manj.
 Bielwiſſend, *a.* velezán, vseznán.
 Bielwiſſer, *m.* vseználec, védež;
     — ei, *f.* vseznánſtvo.
 Bier, *num.* štirji, štiri, ètíri;
     — e, *f.* šterka, ètvéřka; — s,
     a. ètvéro-.
 Bierbeinig, *a.* ètveronóžen.
 Biereè, *m.* ètverokóžje.
 Biererlei, *a.* ètvéri, èvetéri.
 Bierſach, *a.* ètvérni, èvetérni.
 Bierfättig, *a.* ètvérnat, ève-
     térnat.
 Biergeſpann, *n.* ètvér.
- Bierhundert, *num.* štiri ſtó; —
     ſte, *a.* štiri ſtotni.
 Bierjährig, *a.* štirlèten. [štirnik.
 Bierling, *m.* štirèik, ètverák.
 Biermal, *ad.* štirikrat, ètíri-
     krat, štířbart; — ig, *a.* štíri-
     kraten.
 Biermonatlich, *a.* štirimèseèen.
 Bierpfündig, *a.* štirifúnten.
 Bierräderig, *a.* na štiri kolèsa.
 Bierſtíg, *a.* na štiri ſedála.
 Bierſpännig, *a.* za štiri konje.
 Bierſtägig, *a.* štiridnéven.
 Biertauſend, *num.* štiri tiſúti,
     štiri hiljádè ob. tavžent.
 Bierte, *m.* štèrti, ètèrti, èt-
     vèrti.
 Viertel, *n.* ètèrt, ètvèrt, èe-
     tertínka, ètèrtína; — jähř,
     n. ètvèrt lèta.
 Vierteln, *v. a.* ètvèřiti, na èe-
     tèri razdèliti.
 Viertelſ, *ad.* štèrtič, ètvèřtiè.
 Vierteltheilen, *v. a.* razdèliti na
     ètíri.
 Bierzehn, *num.* štirnajſt, ètíř-
     najſt, štirneſt; — te, *a.* štir-
     najſti, ètířnajſti.
 Bierzig, *num.* štirdeſet, ètíř-
     deſet, štirèdi; — ſte, *a.* štir-
     deſèti. [nice.
 Bigilien, *pl.* bilje, predveèř-
 Bignette, *f.* vinjèta, obrázek.
 Biolo, *f.* Beilſchen; — t, *a.* viſnjev.
 Bioline, *f.* gosli
 Biolinift, *m.* goslár. [ce.
 Bioloncell, *n.* violonèèlo, gosli-
 Biper, *f.* gád, zmija.
 Biſir, *n.* proglédka, rešètká;
     (am Gewehr) muha.
 Biſiren, *v. a.* mèřiti, izmèřiti;
     amati, vizírati.

- Biftiren, *v. a.* preiskáti, ogle-
 dati, pregledati.
 Bitriol, *m.* hudičevo olje.
 Bigdom, *m.* namestnik.
 Bocat, *f.* Selbstlaut.
 Bocatmuff, *f.* glasna muzika.
 Bocativ, *f.* klicávník.
 Bogel, *m.* ptica, tica, ptič; —, *a.* ptičji. [gajba.
 Bogelbauer, *m.* ptičnica, kletka.
 Bogelbeere, *f.* jerebika; —n, *pl.*
 jerebičje. [tička, ptiček.
 Bogelchen, *n.* ptičica, ptička.
 Bogelbeuter, *m.* ptičogled; —ei,
f. ptičogledstvo. [lov.
 Bogelfang, *m.* ptičárstvo, ptičji
 Bogelfänger, *m.* ptičar.
 Bogelfinte, *f.* ptičarnica.
 Bogelfrei, *a.* propisan; —erklä-
 ren, propisati.
 Bogelhändler, *m.* ptičar.
 Bogelhaus, *n.* ptičarnica.
 Bogelherd, *m.* ptičársko gumno
 ptičarnica.
 Bogelleim, *m.* ljép, lím.
 Bogelscheuche, *f.* strašilo.
 Bogelschlag, *m.* kletka, bezgóv-
 nica.
 Bogelfeller, *f.* Bogelfänger.
 Bogelwiche, *f.* divja grahórica.
 Bogelwildbrett, *n.* divje ptice,
 divja ptičevina.
 Bogler, *f.* Bogelfänger.
 Bogt, *m.* nastójnik, vodja; —
 ei, *f.* nastójništvo.
 Volk, *n.* ljud, ljudstvo; narod,
 pólk; (Soldaten) vojsaki, voj-
 ska; (Gefinde) družina, če-
 ljád; (eine Schaar) tropa, mno-
 žica.
 Vólkerrecht, *n.* narodnje pravo.
 Vólkerschaft, *f.* narod; polk.

- Vólkerwanderung, *f.* preselo-
 vanje narodov.
 Volkreich, *a.* preséljen, polkovit.
 Volkst-, *a.* narodni.
 Volkstfest, *n.* ljudogód.
 Volkstfreund, *m.* ljudomil.
 Volkstmaßig, *a.* narodski.
 Volksmenge, *f.* množina naro-
 da; ljudinstvo.
 Volkstregierung, *f.* ljudovláda,
 narodovláda. [ka.
 Volkst Sage, *f.* naroda pripovéd-
 Vólksthum, *n.* narodnost.
 Vólksthümlich, *a.* naroden.
 Voll, *a.* poln, napólnjen; pre-
 pólnjen; fig. prepit.
 Vollauf, *ad.* obilno, izobilno.
 Vollblütig, *a.* polnokérven, ker-
 vát; —keit, *f.* polnokérvje.
 Vollbringen, *v. a.* sveršiti, do-
 vèrsiti, dognáti, dokončáti,
 doprinésti, dočíniti, dopólniti.
 Vollbringung, *f.* sveršenje, do-
 končanje; sverha, sveršetek.
 Vollbrüstig, *a.* persát.
 Vollenden, *v. a.* dokončáti, kon-
 čáti, sveršiti, dovèrsiti; er
 hat vollendet, vmerl je.
 Vollender, *m.* dokončávec, sver-
 šitelj.
 Vollenb, *ad.* dokončno, dokona-
 ca, zavsím, povsím, docéla,
 do célega. [šenje.
 Vollenbung, *f.* dokončanje, sver-
 Vólerei, *f.* požerúhnost, opil-
 stvo, požrústvo.
 Vollführen, *v. a.* oprávití, ovèr-
 šiti, izpeljáti, dovèrsiti, iz-
 pólniti, véiniti; oprávljati,
 izpeljeváti.
 Vollgütig, *a.* célopláten, po-
 pólné vrédnosti.

Wollheit, *f.* polnóta, polnost; fig. pijánstvo, pijánost.

Wollfährig, *f.* Mündig.

Wöllig, *a.* póln, podpóln; cěl; ves; debél, tolst; — *ad.* popólnoma, popólno, za vsem, po vsem; — *feit*, *f.* (deš leibes) debélost, tolstóst.

Wollkommen, *a.* savéršen, dovršen, izvršten, popóln; — *ad.* cělo, cěloma, čisto, popólno; — *feit*, *f.* savéršenost, savéršenstvo, dovršenost, izvrštenost, popólnost, popólnomast.

Wollkörnig, *a.* zernat, zernovit.

Wollkörnig, *a.* tělnat, tolst, debél; — *feit*, *f.* tělnatost, tolstóča.

Wollmachen, *v. a.* napólniti.

Wollmacht, *f.* polnovlástje, polna oblást, polnomóčnost.

Wollmond, *m.* šíp, polni mēsec.

Wollsäftig, *a.* sočen, sočnat.

Wollständig, *a.* popóln, podpóln, dovršen; — *feit*, *f.* popólnost, dovršenost.

Wollstimmig, *a.* polnoglásen.

Wollstrecken, *v. a.* dovršiti, sveršiti, oprávití, dopólniti.

Wollwichtig, *a.* polnovážen, — *feit*, *f.* polnovážnost. [póln.

Wollzählig, *a.* polnočíseln, po-

Wollziehen, *v. a.* izpólniti, dopólniti, izvršiti, dovršiti, oprávití. [veršitelj.

Wollzieher, *m.* izpólnitelj, do-

Wollziehung, *f.* Wollzug, *m.* izpólnenje, izpólnitva, dovršenje. [movoljec.

Wolontär, *m.* dobrovoljec, sa-

Won, *prp.* od, o, iz; za, izza;

raz, niz; einer — unš, jeden izmed nas; Kaiser — Desterreich, cár Avstrijánski; ein Ring von Gold, zlát perstan; ein Freund — mir, moj prijatelj; ein Mann — kleiner Person, móž male postáve; schön vom Gesicht, lépega obráza; ein Slovenc — Geburt, rojen Slovenc; — Rechtswegen, po pravici; ein Mann — Jahren, prilětni móž; den Hut vom Kopfe nehmen, razkriti od. odkriti se; — Statfen gehen, od rók iti; — einander, raz; od; — einander brechen, razlomiti, odlomiti; — einander hauen, razsekati; odsékati.

Wonnöthen, *ad.* trěba, potrebi, potrešno; — haben, trěbovati, potrebovati.

Wor, *prp.* préd; spred; od; — Freude, od radosti, radosti. [večerje.

Worabend, *m.* predvečer, pred-

Worältern, *pl.* predstáři, praroditelji.

Woran, *ad.* spreda, spredej, popród; (vorwärtš) naprej, napród. [mur].

Worarbeit, *f.* pripravá (k čemur); (einem) pretěči od. prekositi kogar v poslu.

Worärmel, *m.* gornji rokáv.

Woraus, *ad.* spreda, spredej, popród; naprėj, napród; — *n.* pervénstvo.

Worausbezahlen, *v. a.* predplácati, predpláti, popředplácati.

- Vorausbezahlung, *f.* predplačilo, predplata. [predpoložiti.
 Voraussetzen, *v. a.* predpolagati.
 Vorbauen, *v. a.* predzidati; (einer Sache) ovéntati, opréti se.
 Vorbedacht, *m.* predmislik; razmisel; mit gutem —, hotimice, navlaš; ohne —, nehoté. [zen; predmisljen.
 Vorbedächting, *a.* razmiseln, opá.
 Vorbedenken, *v. a.* razmisliti, predmisliti. [predznámje.
 Vorbeutung, *f.* predznám.
 Vorbehalt, *m.* —ung, *f.* privzdržanje; izvzémek, izvzéték, izvzétje.
 Vorbehalten, *v. a.* privzdržati si, izvzéti si, pogoditi si; (eine Schürze) pred seboj obdržati. [sein, prejiti, minuti.
 Vorbei, *ad.* mimo, memo; —
 Vorbenannt, *a.* gori rečen, gori napomenjen, gori imenovan.
 Vorbereiten, *v. a.* pripravljati, pripraviti, pripravovati, pristrojiti.
 Vorbereitung, *f.* pripráva, pripravék; pripravljanje.
 Vorbericht, *m.* predgovór, predopomena.
 Vorbescheid, *m.* pozív od. pozóv (pred sód); —en, *v. a.* pozvati (pred sód).
 Vorbeten, *v. a.* predmóliti.
 Vorbeugen, *v. a.* fig. einer Sache —, izogniti od. izogibati se česar.
 Vorbewußt, *m.* znanje, védenje.
 Vorbild, *n.* izgléd, razgléd, primér, predobráz, prikiád.
 Vorbilden, *v. a.* predobráziti, izobráziti, izobraževati.
- Vorbildlich, *a.* obrázen.
 Vorblasen, *v. a.* einem etwas —, pred kom igrati od. zaigrati.
 Vorbote, *m.* predposel; fig. glasnik; znamenje.
 Vorbringen, *v. a.* prednésti, prednášati, dovésti, dovoditi, razlóziti, izústiti. [stréšje.
 Vordach, *n.* predstréha, predvordeke, *f.* paluba.
 Vorder, *e, es, a.* prednji, prvi; —er, *a.* prednji, prvi.
 Vorderarm, *m.* prednja strán roke. [prednje poslopje.
 Vordergebäude, *n.* predhišje,
 Vorderhand, *f.* pěstnica, šaka.
 Vorderhaupt, *n.* prednja strán gláve, teme.
 Vorderhaus, *f.* —gebäude.
 Vorderlauf, *m.* (bei Sägen) prednje noge.
 Vordermann, *m.* prednik.
 Vorderfaß, *m.* predstávka, predsáda.
 Vordertheil, *m.* predek, predél, prednja strana; (am Schiffe) predek, prova. [nje duri.
 Vorderthür, *f.* predveri, predvortreffén, *n.* prednja vojaska od. straža. [daj.
 Vor diesem, *ad.* pred tém, nég.
 Vordrängen, *v. a.* vspréd tíšcati
 Vordringen, *v. n.* protláčiti se, protláčevati se, porivati se, prodirati, prodréti.
 Voreilen, *v. n.* einem —, pretéči od. prehitéti kogar; (eilig sein) uriti se, žuriti se, nagliti se.
 Voreilig, *a.* prenágel; —heit, *f.* prenáglóst.
 Vorempfinden, *v. a.* predčúti, preobčúti.

- Borempfindung, *f.* predčúťje, preobčútenje, preobčútlej
 Borenthalten, *v. a.* kratiti, uz-
 krátiti, pritérgati, pridržati,
 ne dati. [predopómniiti.
 Borerinnen, *v. a.* preopóměniiti.
 Borerinnerung, *f.* predopóměna,
 predopóměba.
 Borernte, *f.* predžětva.
 Borerst, *ad.* na přej, naj před,
 pred vsem.
 Boressen, *n.* perva jěd.
 Borsfahr, *m.* predměstnik; pra-
 čotec, praděd.
 Borsfahren, *v. n.* einem —, ko-
 mur se před peljāti.
 Borsfall, *m.* priměrlj, prigódek,
 prigóda, dogadjáj, pripétek,
 slučáj; (— der Gebärmutter)
 trút.
 Borsfallen, *v. n.* priměriti se,
 naměriti se, prigoditi se, slu-
 čiti se, pripětiiti se; — *b, a.*
 prigóden.
 Borsfechten, *v. a.* einem —, učiti
 kogar v mačevánju.
 Borsfest, *n.* osveteck, bila.
 Borsfliegen, *v. n.* dolětěti; nad-
 lětěti, prelětěti. [živati.
 Borsforbern, *v. a.* pozvāti, po-
 Borsführen, *v. a.* pripeljāti pred
 kogar.
 Borsgang, *m.* prigóda, dogó-
 ba, dogódek; priměr, izgléd.
 Borsgänger, *m.* predšástnik, pred-
 městnik, predhódnik.
 Borsgauteln, *v. a.* einem etwaš
 —, slěpáriti kogar s čem;
 preváriti kogar. [slóppje.
 Borsgáude, *n.* sprednje po-
 Borsgeben, *v. a.* dati pred ko-
 gar; (im Spiele) vnapréd

dati; (vorwenden) praviti, iz-
 govárjati se.

Borsgeben, *n.* izgovor; pravenje.

Borsgebirge, *n.* predgórje, berdo.

Borsgeblüch, *a.* namíšljen; lazljív.

Borsgefaßt, *a.* prej začět; pred-

sóden; — *e* Meinung, *f.* pred-

sóda. [predčútenstvo.

Borsgefühl, *n.* predčút, predčúťje.

Borsgehen, *v. n.* (einem) iti pred

kogar, pretěci kogar; (den

Borszug haben) pervénstvo

iměti, nadkriliti; (sich zutra-

gen) priměriti se, pripětiiti

se, dogoditi se; (im Sinne —)

dozđevati se, zazđevati se;

einem mit guten Beispielen —,

komur dober izgléd dajati.

Borsgemeldet, Borsgenannt, *f.* Bors-

benannt.

Borsgemach, *n.* predsóba.

Borsgeschmack, *m.* predkus.

Borsgeigen, *v. a.* einem etwaš —,

kaj pred komur zagósti.

Borsgehen, *t.* pazi! s poti! na

strán. [rešina.

Borsgefegter, *m.* poglavár, sta-

Borsgefegtern, *ad.* predvčera, pred-

včerajsnim, prekjučer.

Borsgeftrig, *a.* predvčera, pred-

včerajsen, prekjučern.

Borsgiebel, *m.* celo.

Borsgreifen, *v. a.* einem —, pre-

těci, nádkriliti, presěci kogar.

Borshaben, *v. a.* iměti kaj pred

seboj; v misli iměti, nami-

sliti, naměriti, nakániti; —

n. namisel, naměra, naklěp,

nakána, predvžětje, predu-

zětje, naměmba.

Borshalten, *v. a.* deržati pred

kogar; deržati pred komur;

- (einen Fehler) oponášati, oponositi, očitati (komur kar).
- Vorhand, *f.* péstnica; (Vorrang) pervénstvo, prednost, predšina; — haben, (im Spiele) na roci biti.
- Vorhanden, *a.* prítómen, pričijóč; — *ad.* pri rokah; — sein, naláziti se, biti, dobiti se. Izavésa.
- Vorhang, *m.* zagrinjálo, zastor.
- Vorhängen, *v. n.* viseti pred kom.
- Vorhängen, *v. a.* zagerníti, zavésiti, zastíeti (kar); obésiti pred kar Izávěje.
- Vorhaus, *n.* predhíšje, pred-Vorhaut, *f.* prednja koža.
- Vorher, *ad.* préj, popréj, préd, popréd, pred tem.
- Vorherbestimmen, *v. a.* predodlóciti, v napréd odréditi, pred odsódití.
- Vorherbestimmung, *f.* predodlócba, predodsóda.
- Vorhergehen, *v. n.* pred íti; — *b.* *a.* prednji, priašnji, predašnji.
- Vorhersagen, *v. a.* prorokováti, prerokováti, preróčiti.
- Vorhersagung, *f.* prorocánstvo, prerókba, prerokovánje.
- Vorhersehen, *v. a.* previdíti.
- Vorhersehung, *f.* predvidjenje; previdnost.
- Vorheucheln, *v. n.* einem etváš —, hljiníti se pred kom.
- Vorhin, *ad.* prej, popréj, prie
- Vorhof, *m.* predvór, predvórje.
- Vorhölle, *f.* predpekél; vice.
- Vorig, *a.* prejšén, popréjšén, prijašnji; minul, prošásti.
- Vorigjährig, *a.* lanjski.
- Vorragt, *f.* Sešt. Ikaž.
- Vorkauen, *v. a.* žvekáti komur
- Vorkauf, *m.* zakúp. Ikupováti.
- Vorkaufen, *v. n.* predkúpiti, pred-
- Vorkäufer, *m.* predkúpec.
- Vorkehren, *v. a.* naravnáti, priprávi; alle Mittel —, vse mogóče upotrěbiti.
- Vorkehrung, *f.* pripravá, narédba, naravnánje.
- Vorkenntniß, *f.* perva znanost.
- Vorkirche, *f.* lopa, lopica. Ijiti.
- Vorkleben, *v. a.* zaljípiti, zaklé-
- Vorkommen, *v. n.* (vorher kommen) préj priti; bei einem —, priti pred kogar; (vorfallen) pripétiti se, dogodíti se, zgodíti se; (scheinen) vidíti se, činíti se, dozdvavati se; Sagen, die oft —, vsakdánje réči.
- Vorladen, *v. a.* povábiti, pozvávati.
- Vorlage, *f.* predlógá.
- Vorland, *n.* prednja zemlja.
- Vorlangen, *v. a.* aus der Tasche —, iz žepa potěgnúti.
- Vorlängst, *ad.* dávno, predávno, odavna.
- Vorlassen, *v. a.* predpustíti, pred kogar od. kogar h komur pustíti.
- Vorlaufen, *v. n.* predtécí, popréd léteti; einem —, pretecí, preléteti od. nadtěrécíti kogar.
- Vorkäufer, *m.* predtécá.
- Vorkäufig, *a.* predbėžen.
- Vorkaut, *a.* preglásen, predérzen; lajav; — er Mensch, vikáč.
- Vortegelöffel, *m.* velika žlica.
- Vortegemesser, *n.* veliki nož.
- Vorlegen, *v. a.* (Speisen) podáti, podájati; die Frage —, popí-

- tati, povprašati; seine Gründe —, razložiti uzroke svoje; (vorschlagen) predložiti.
- Vorlesen, *v. a.* predbrati, čitati komur kar.
- Vorleser, *m.* predbravec.
- Vorlesung, *f.* čitanje. [zadržni,
- Vorlesste, *a.* predposlednji, pred-
- Vorleuchten, *v. a.* einem —, svētiti komur; mit Beispielen —, dober izgled komur dajati.
- Vorlieb, *ad.* zaljubo; — nehmen, za ljubo imeti. [ljubav.
- Vorliebe, *f.* priljubezan, osobita
- Vorliegen, *v. n.* ležati pred čem.
- Vorliegend, *a.* ov; pribiten.
- Vorlügen, *v. a.* lagati od. zlagati se komur.
- Vormachen, *v. a.* predjati, postaviti pred kar; einem etwas —, pokazati komur kar; zlagati se; šale s komur zbijati.
- Vormalen, *v. a.* pred komur kar malati; einem etwas —, kazati komur, kakó se mala.
- Vormalig, *a.* negdánji, nekdanji, negdánji, nekadánji, prvašnji.
- Vormals, *ad.* negdaj, nekda, negda, nekada, nekadaj.
- Vormauer, *f.* predzid, predzidje; fig. zaštitá. [póldan.
- Vormittag, *m.* predpóldan, do-
- Vormittägig, *a.* predpóldánski, dopóldánski, pred póldnéven.
- Vormittags, *ad.* pred póldnem, pred póldnom.
- Vormund, *m.* oskerbnik, varh.
- Vormünderin, *f.* oskerbnica, varhinja.
- Vormundschaft, *f.* oskerbnístvo, varhstvo; — lich, *a.* oskerbníski.
- Vorn, — e, *ad.* spredej, spredi, predej.
- Vornächtig, *a.* snočen, snočejšen; necójn. [imé.
- Vornahme, *m.* predimek, kerstno
- Vornehm, *a.* velik; znaten, znamenit, imenit, važen.
- Vornehmen, *v. a.* vzeti pred sé; eine Arbeit —, lotiti se dela; sich —, predvzeti si, skleniti, nakániti, namériti, naméniti; — n. predvzétje, preduzétje, nakána, naméra.
- Vornehmlich, *ad.* osobito, sósebnó, posébnó, zvlášé.
- Vornehmste, *a.* prvi, najprvi, naj znamenitíši.
- Vorpfaffen, *v. a.* živžgati pred komur. [komur.
- Vorplaudern, *v. a.* hlebetati pred
- Vorposten, *m.* prednja straža.
- Vorpredigen, *v. a.* predigati komur. [vénstvo.
- Vorrang, *m.* prednost, per-
- Vorrath, *m.* zalóga, pripráva, gotovina. [priprávljen.
- Vorrathig, *a.* prigotóvljen, gotóv.
- Vorrathshaus, *n.* — tammer, *f.* zalóžnica. [kom.
- Vorrechnen, *v. a.* račúniti pred
- Vorrecht, *n.* predpravica, prednost, predvlastica, nadpravica.
- Vorrede, *f.* predgovór. [komur.
- Vorreden, *v. a.* govoriti pred
- Vorreif, *a.* prerán, prezrel.
- Vorreiten, *v. n.* jahati od. jazditi pred komur od. kogar; nadjásiti kogar.
- Vorreiter, *m.* predjásnik.

Vorrichten, *v. a.* pripraviti, pripravljati. | pripraviti. | pripraviti.

Vorrichtung, *f.* pripravljanje;

Vorrücken, *v. n.* dalje od. naprejši, napredovati; približevati se; — *v. a.* naprejši pomakniti od. potegniti; einem etwas —, očitati od. ogovarjati komur kar.

Vorstaat, *m.* predsoba.

Vorsagen, *v. a.* narekovati

Vorsatz, *m.* predvzétje, predsezétje, namisel, oklep, naklep; mit —, navlašč, hotimice.

Vorsätzlich, *a.* samohóten, hoten; namišljen; — *ad.* hotoma, hotimice, navlaš, naláš, navlašč.

Vorschein, *m.* zum — kommen, pokazati se, prikázati se.

Vorschieben, *v. a.* napred poslati.

Vorschieben, *v. a.* napotisniti; (Stiefel) podšiti, podgláviti.

Vorschießen, *v. a.* (Geld) posódi, vnapred dati; — *v. n.* predstréliti; pokazati, kakó se strélja; (sich plóglich fort-reißen) zagnati se, vreči se, zapoditi se; (von Pflanzen) rasti, kiliti.

Vorschlag, *m.* predlóg, predlózenje, nasvét, svét; ponúda; (in der Artillerie) čep, zatik; (in der Musik) znak, znamnje.

Vorschlagen, *v. a.* pribiti, zabiti; (bei der Artillerie) nabiti; (im Handel) precéniti, predrágo céniti; (einen Vorschlag thun) predlóziti, svetovati, nasvétvati; ponúdi; — *v. n.* pre-mahniti.

Vorschläglich, *a.* predlózen.

Vorschmack, *f.* Vorgesmack.

Vorschneiden, *v. a.* rézati, pred-rézati.

Vorschneß, *a.* prenágel, prehiter.

Vorschreiben, *v. a.* predpisati, prepisati, zapovédati; einem —, kogar pisati učiti.

Vorschrist, *f.* predpis, predpismo, izgled; narédba, urédba, zapóvéd. | pripimóček.

Vorschub, *m.* pomóč, pripomóč.

Vorschuh, *m.* naglávek; — *en*, *v. a.* podšiti, podšívati, nagláviti.

Vorschuß, *m.* izposodilo, izposojilo; (am Kleide) izpustek.

Vorschützen, *v. a.* etwas —, iz-govarjati se s čem. | očmf.

Vorschweben, *v. n.* bití pred

Vorsehen, *v. a. f.* Vorhersehen; sich — *v. r.* čuvati se, začúvati se, paziti se.

Vorsehung, *f.* previdnost, pro-vidnost, providjénstvo.

Vorsehen, *v. a.* predpostaviti, predpolóžiti, predpodjati; zum Essen, Trinken —, dati jesti, piti; einen einem —, kogar čez kogar postaviti; sich — *v. r.* predsezéti pred-vzétí si.

Vorsicht, *f.* previdnost; pre-mišljenóst, razmišljenóst; opáznost; — *ig*, *a.* previden, premišljen, razmišljen, opázen.

Vorsingen, *v. a.* pred komur peti.

Vorsitz, *m.* predséd, predsédba; — *en*, *v. n.* predsedovati, predsedíti, predsédnik biti; — *er*, *ende*, *m.* predsédnik, predséda. | ljanje.

Vorsorge, *f.* skerb, briga, nastó-

Worspann, *f.* pripréga, sprega; — *en, v. a.* pripréči, priprégati.

Worspiegeln, *v. a.* einem etwas —, kogar s čem noriti ob. obseñiti.

Worspiel, *n.* predigra.

Worspielen, *v. a.* igrati pred komur; — *v. n.* počéti igrati, zaigrati.

Worsprechen, *v. n.* govoriti pred komur; — *v. a.* prositi za kogar.

Wor springen, *v. n.* predskočiti; skočiti pred kogar; (vorragen) moléti, sterméti.

Wor spruch, *f.* Fürsprache.

Wor sprung, *m.* skók v napréd, predskók; (deß Hauses) predstrésje. Igrádje.

Worstadt, *f.* predméstje, pred-Worstädter, *m.* predmésčan.

Worstand, *m.* predstójnik; (Unserpfand) zalóg; došástje pred sodbo. loči, odlikováti se.

Worstecken, *v. n.* fig. padati v Worstecken, *v. a.* zatakñiti, zatíkati.

Worstecken, *v. a.* (vorragen) viditi se, kazati se, moléti ob. segati čez kar; einer Sache —, uprávljati, oprávljati kar, ravnáti s čem, predstáti; es steht mir vor, čaka me.

Worstehrer, *m.* nadstójnik, predstójnik, nastójnik, načélnik, glavár, starešina.

Worstellen, *v. a.* etwas vor etwas, kar pred kar postáviti; einem etwas —, predstáviti predstávljati, predložiti, razložiti; ein Stück —, igro igrati,

prikázati, prikazováti; sich — *v. r.* misliti si, domisljeváti si.

Worstellung, *f.* predstavljenje, predloženje, navistava; (Gesdante) misel, pomisel.

Worstrecken, *v. a.* protégñiti, natégñiti; (einem etwas) posóditu, u napréd dati.

Wortanz, *m.* prvi plés.

Wortänzer, *v. n.* počéti plesáti, zaplesáti, zarájati; plesáti pred komur; pokázati komur; kako se plesá.

Wortänzer, *m.* plesovódja.

Wortheil, *m.* prospéh, prospěšnost, korist, hasen, hasek, dobiček, dobitek; — hast, *a.* prospěšen, koristen, hasljiv, hasnovit.

Worthun, *v. a.* eine Schürze —, pripásati si predpét; sich — *v. r.* f. Hervorthun sich.

Worthür, *f.* zvonajne dveri.

Wortrag, *m.* prednja straža.

Wortrag, *m.* predávanje, prednášanje, govór; (im Lehren) način učénja; (im Singen) način pěvanja; (Erklärung) izjásnenje, razláganje; — *en, v. a.* (vor einem etwas) nositi pred komur; (einem eine Sache) izjásniti, razlágati, predávati, prednášati, učéti; prióbčiti, objáviti, naznániti.

Wortrefflich, *a.* izvérsen, krasen; verli, vréden; — feit, *f.* izvérsnost, krasóta; verlost, vrédnost. [seboj.]

Wortreiben, *v. a.* gnati pred Wortreten, *v. n.* predstópiti; pred kogar stopiti. Ipredpiti.

Wortrinken, *v. n.* prvi piti,

Vortritt, *m.* predstóp; fig. predstvo.

Vortruppen, *pl.* prva vojska.

Vortuch, *f.* Štúrže.

Vorüber, *v. a.* predvádiť.

Vorüber, *f.* Vorbei.

Vorurtheil, *n.* predsód, predsóda, predsódek, domnénje; — *ig.* *a.* predsóden; — *šfrei*, *a.* bez predsódkov.

Vorvorjähig, *a.* predlánski.

Vorwache, *f.* Vorposten.

Vorwägen, *v. a.* vagati, tehtati, mériti pred komur.

Vorwalten, *v. n.* predvládati; premáhati.

Vorwand, *m.* izgovór.

Vorwärts, *ad.* napréd, napréj, vspréd; dalje, delj. [někim.

Vorweinen, *v. n.* plakati pred

Vorweisen, *f.* Vorzeigen

Vorwelt, *f.* pervověk, prednámstvo, predsvět, starodávnost; něgdášní ljudi.

Vorwenden, *f.* Vorführen.

Vorwerfen, *v. a.* predvréci, vreči pred kogar; (vorwürfen) oponášati, oponěsti, očítati.

Vorwimmern, *v. a.* jadikováti pred někim.

Vorwissen, *n.* znanje, vědenje.

Vorwitz, *m.* vědčnosť, radovědnost, radovědnost; rado-glédnost; — *ig.* *a.* vědčen, radovědčen, radověden; radogléden, sníčav.

Vortwort, *n.* predlog, predlov (u slovnici).

Vortwurf, *m.* oponášanje, oponáša, oponěs; (Gegenstand) stvar, predmět. [počítati.

Vorzählen, *v. a.* predštěti, pred-

Vorzeichnen, *n.* predznámje, predznámenje.

Vorzeichnen, *v. a.* predznamenováti; risati pred někim.

Vorzeigen, *v. a.* pokázati, prikázati; dovoditi.

Vorzeiger, *m.* pokazátelj.

Vorzeit, *f.* stara doba. pervi časi, predčas; — *en.* *ad.* něgdaj, někada, svoje dní, v někdánjih časih.

Vorziehen, *v. a.* izpotěgniti, izvláčiti; (als einen Vorhang) zagněti; (eine Sache einer andern) raji iměti, bolj štímáti, višej čěniti.

Vorzimmer, *n.* predjizba.

Vorzug, *m.* prednost, predstvo, predek; pervénstvo, prestójnost.

Vorzüglich, *a.* osobit, sosěben, posěben; verli; — *ad.* osobito, sosěbno, posěbno, zlasti, zvláště; — *feit*, *f.* osobitost, sosěbnost, posěbnost, zlastost.

Vorzugsweise, *ad.* sosěbno, osobito. [glase.

Votiren, *v. n.* glasováti, dájati

Votum, *n.* glás.

Vulkan, *m.* ognjena gora; Vulkan (bóg ognja).

Vulkanisch, *a.* ognjen, ognjevít; vulkánski.

W.

Waare, *f.* blagó, róba, ropotija; grüne —, zelenjad, zelenina. [gaziu.

Waarenlager, *n.* skladišče, ma-

Wabe, *f.* sät; voščina.

Wach, *a.* buden; er ist —, bdi

- od. budí; — sein, bdeći, buděti; — werden, zbuditi se, prebuditi se.
- Wache, *f.* straža, stráž; (Person) stražár, stražnik; (Haus) strazišče; auf die — ziehen, na stražo iti.
- Wachen, *v. n.* bděti, buděti, beděti, čuvati, nespati; über etwas —, čuti nad čem.
- Wachfeuer, *n.* stražárski ogenj.
- Wachgeld, *n.* stražarina.
- Wachhaus, *n.* stražnica, strazišče, stražara.
- Wachholder, — baum, — strauch, *m.* bor, borovec, hrin, brinovec.
- Wachholderbeere, *f.* borovnica.
- Wachholderbranntwein, *m.* borovica. |brinjovina.
- Wachholderholz, *n.* borovina.
- Wachholderöhl, *n.* borovo od. brinjevo olje.
- Wachmeister, *m.* stražmešter.
- Wachparade, *f.* stražna paráda.
- Wachposten, *m.* straž.
- Wachs, *n.* vosek, voščina, voščevina; — *s.*, *a.* voščén, vošen.
- Wachsam, *a.* bdijóč, pazljiv, pozóren, bedljiv, stražljiv, čujen; — teit, *f.* pazljivost, pozórnost, čujnost.
- Wachsartig, *a.* voskovit, voščevit.
- Wachsbleiche, *f.* bělilo voska.
- Wachsen, *v. n.* rasti; množiti se, umnoževati se.
- Wachsfarn, *a.* voščén, od voska.
- Wachsfabrik, *f.* voščarnica; — ant, *m.* voščár.
- Wachsfackel, *f.* duplír, voščena baklja.
- Wachsflöhen, *m.* kaplja od voska, okápina.
- Wachsgelb, *a.* romén kot vosek.
- Wachshändler, *m.* voščárník.
- Wachskerze, *f.* voščena svēca, voščanica. [vina.
- Wachstuchen, *m.* voščina, voščer.
- Wachstuch, *m.* voskovnik.
- Wachsthum, *m.* rást, rastnja; rastljivost.
- Wachszieher, *m.* svēčár.
- Wacht, *f.* Wache.
- Wachtel, *f.* prepelica, putpernica; — *s.*, *a.* prepeličji.
- Wachtelgang, *m.* lovitva prepelíc.
- Wachtelhund, *m.* prepeličár.
- Wachtelkönig, *m.* hareč, bariš.
- Wachtelstreich, *m.* prolét prepeličji.
- Wächter, *m.* stražár, čuvár, čuváj, stražáj; — in, *f.* stražarica, čuvarica. [žárnica.
- Wachtthurm, *m.* strazišče, strážak.
- Wackeln, *v. n.* svapati se, zibati se; kolébatí se; (im Geheh) kobácati, mahati; majati se, gibati se.
- Wacker, *a.* verli, ják. [mečni.
- Wade, *f.* meča, litka; — *n.*, *a.* Waffe, *f.* brán, branilo, oróž; — *n.*, *pl.* oróžje.
- Waffenbruder, *m.* sobojnik.
- Waffenhaus, *n.* oróžnica, oróžnišče. [rók.
- Waffenlos, *a.* bez oróžja, golo.
- Waffenplak, *m.* bojíšče.
- Waffenrock, *m.* kurtka.
- Waffenröhmied, *m.* orožár; — *e.*, *f.* kováčnica.
- Waffenstillstand, *m.* primirje.
- Waffenträger, *m.* oprod, oprodá, ščitonoša.
- Waffenübung, *f.* bojno vježbanje.

Waffnen, *v. a.* oróžati, oróžiti, oboróžati. [nica.

Wagamt, *n.* vagárnica, tehtar-

Wage, *f.* vaga, tehtnica. [ra.

Wagebalken, *m.* gredeljnica, svo-

Wagehaß, *m.* pogúmnež.

Wagekloben, *m.* klin od škarje od vage.

Wagemeister, *m.* vagar.

Wagen, *m.* vóz; (Wauer —) kola; (Kutsche) kočija.

Wagen, *v. a.* staviti, vagati; daš Außerste —, poslédnje sile napéti; — *v. n. u. r.* derzniti se, predérzniti se, podstópiiti se, osméliti se, osó-diti se.

Wägen, *v. a.* vagati, tehtati. težiti, težati; mériti, izmériti.

Wagenachse, *f.* podvóz, ós.

Wagenbaum, *m.* svora.

Wagendecke, *f.* štorija.

Wagendeichsel, *pl.* ojnice. [pa.

Wagenfederte, *f.* spletenica, kri-

Wagengeleise, *n.* koléja, kolo-mája, kolotéčina, kolovóz.

Wagenkuppe, *f.* ročica.

Wagenleiter, *f.* grote, lestvice.

Wagenrad, *n.* kolo.

Wagenschmiere, *f.* kolomáz.

Wagenschuppen, *m.* kohnica, kó-lárnica. [navpik.

Wageredht, *n.* navpičen; — *ad.*

Wageschale, *f.* tehtilnica, važ-nica.

Wagesstück, *n.* vratolómen čin.

Wagesunglein, *n.* jezícek pri vazi. [—feit, *f.* opásnost.

Waglich, *a.* opášen, pogibeln;

Wagner, *m.* kolár; —arbeit, *f.* kolársko dèlo; —handwerk, *n.* kolarija, kolárstvo.

Wagniß, *n.* pogibelj.

Wahl, *f.* voljítva, izbór; vo-ljenje, izbiranje; volja; —, *a.* voljitni.

Wahlbezirk, *m.* voljitni okraj.

Wählen, *v. a.* voljiti, izvoljiti, izbirati.

Wähler, *m.* voljivec, voljitelj, izbiravec, izbórnik.

Wahlfähig, *a.* voljitelu, voljit-ljiv, izberiv, voljiten.

Wahlfürst, *m.* izbráni knez.

Wahlherr, *m.* izbórnik.

Wahlkönig, *m.* izbráni kralj; —reich, *n.* izbórna kraljevina.

Wahlplatz, *m.* bojišče, bojova-lišče, mejdan.

Wahlpruch, *m.* poslovica.

Wahlstimme, *f.* glás.

Wahltag, *m.* voljitni dan.

Wahlversammlung, *f.* voljitna skupščina.

Wahlwurzel, *f.* gabez.

Wahn, *m.* blód, blodnja; mně-nje, misel.

Wähnen, *v. a.* méniti, misliti, domnivati se (komur).

Wahnsinn, —wit, *m.* bezúm-nost, hēs, hēsnoča, blaznost; —ig, *a.* bezumen; bēsen, blazen; —e, *m.* bezúmnik, blazen, blaznik.

Wahr, *a.* istinit, istínski; rēs; prav; eš ist nicht —, ni rēs; rēsница od istina; —sprechen, rēsnico govoriti; so — mit Gott helfe, za Boga, tako mi Boga; so — ich lebe, pri mojej duši, tako mi živóta; daš —e, istina, rēsница; pravo.

Währen, *v. n.* terpéti, trajati.

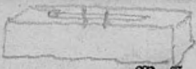
Während, *prp.* o, ob, za; u

- čas; — der Nacht, čez noč; — ponoči; — des Tages, za dne; — des Winters, čez zimo; — a. trajoč, terpeč; — ad. dokler, dok, med tem ko, ko
- Wahrhaft, — ig, a. resen, resničen, istinit; — igkeit, resnost, resničnost, istinitost.
- Wahrheit, f. resnica, istina; — stiehe, f. istinitost.
- Wahrlich, ad. zarč, v resnici od. istini, zaista, resnično.
- Wahrnehmen, v. a. zapaziti, začuti, oséti, zagledati.
- Wahr sagen, v. a. prerokovati, prorokovati, prorikati; vračati, vračariti, vražiti.
- Wahr sager, m. vračar, prorokovavec; — ei, f. vračanje, prerokovanje, vraža; — in, f. vračarica.
- Wahr scheinlich, a. vérojéten, dozdéven; — ad. menda; — prej ko ne; — keit, f. vérojétnost, dozdévnost.
- Wahrung, f. trajanje, terpež; (des Geldes) vrédnost, čena.
- Wahrwolf, m. volkodlak, vukodlak. [znamenje, znak.
- Wahrzeichen, n. predznámje.
- Waib, m. verbovnik (trava); — mühle, f. mlin za mleti verbovnik. [sirótica.
- Waife, (m.) f. siróta; sirótče.
- Waifenhaus, n. sirotišnica.
- Waifenknecht, m. sirótče, sirotlj, sirótek, sirótej. [lica.
- Waifenmädchen, n. siróta, sirótica.
- Waifenvater, m. sirotinjski oče.
- Wald, m. gora, les, šuma, šumava; dichter —, hosta, hostáva; hoch —, gojzd, les;
- (Hain) gáj, log, dobrava; —, a. gorski.
- Waldbach, m. histrica.
- Waldbiene, f. divja čebela.
- Waldbrand, m. gorski požár.
- Waldbroder, m. pušávník, pustinják. [dobrava log.
- Waldben, n. lesič, šumica, gáj.
- Waldbesel, m. divji osel.
- Waldberecht, a. gorski, šumárski.
- Waldbeschrei, n. lovski krič.
- Waldbhonig, m. divji méd.
- Waldborn, n. lovski róg.
- Waldbühner, m. lesníkár, lesovód, šumár, gojzdnár.
- Waldbig, a. lesovát, lesnát, gornát, goroviten, šumovít, gojzdnat.
- Waldbirne, f. loška črészna.
- Walbleute, pl. goráni, gorjánci.
- Waldbmann, m. gorán; móz gorni.
- Waldbast, f. žirovina.
- Waldbmeister, m. nadlesníkár, nadgojzdnár. [divji élóvék.
- Waldbnutzung, f. uživanje gore.
- Waldbuch, f. Aueroch.
- Waldbreite, f. srebóta, sirobót, srehotina, — n, pl. sirobótje.
- Waldbaube, f. divji golób.
- Waldbteufel, m. mirkucin, škrat.
- Waldung, f. les, lesovje, dobrava, šumava.
- Walgen, Walgern, v. a. valjati.
- Walke, f. valj, valjábilo, valjavnica.
- Walken, v. a. valjati, teniti.
- Walzmühle, f. valjárnica.
- Walzmüller, m. valjar.
- Wall, m. nasíp, osíp, bedem; fig. obrána, zagráda; (Rüste) brég, obál.

- Wallach**, *m.* valah, koplenik, škoplejenec.
Wallen, *v. n.* kipěti, vrěti, pariti se; valiti se; (wandern) potováti, romati; — *o*, *a.* vroč, kipeč.
Wallfahrt, *f.* romanje, potová-nje; božja pôt; — *en*, *v. n.* potováti, romati, na božjo pôt iti; — *er*, *m.* romar, hodočastnik.
Wallfiſch, *m.* kit, baléna, morskí som; — *artig*, *a.* kitovít; — *fang*, *m.* kitolöv, lovitva balén; — *fänger*, *m.* kitolövec.
Wallnuß, *f.* laški oreh.
Wallrath, *m.* kitova maščovina.
Wallroß, *n.* morskí konj.
Wallung, *f.* kipenje, vrěnje; *in* — *gerathen*, vskipěti.
Wallwurz, *f.* gabez, svalnik.
Walpurgisnacht, *f.* noč sv. Val-pürge; vračárniška noč.
Wälſch, *a.* vlaški, laški; *fig* ptuj; — *land*, *n.* laško.
Walten, *v. n.* ravnáti, vladati, obračati, upravljati; dělati, činiti; ſhalten und —, po svojem gospodováti; waltē Gott! Bóg dáj.
Walze, *f.* valj, valjak, valjar, valek, rovlovec.
Walzen, *v. a.* valjati, rovljati; plesáriti, plesováti.
Wälzen, *v. a.* valjati, valiti; (eine Kugel) potáskati, talóv-kati, talikati; ſich —, *v. v.* valiti se, valjati se, gnati se, talikati se; die Schuld auf einen Andern —, družega kri-viti ob. obkřiviti.
Walzer, *m.* ples.
- Walzenförmig**, *a.* obel, valjovít.
Wamme, *Wampe*, *f.* terbuš; salo.
Wammē, *n.* hala, jopič.
Wand, *f.* stěna, mir, zid.
Wandel, *m.* življenje, život, žitje, živobitje, zaděrzanje, obnašanje, ponáša; Handel und —, trgovína; življenje.
Wandelbar, *a.* preměnljiv, nestanoviten, nestálen; (hin-fällig) slab; tašt; — *keit*, *f.* preměnljivost, nestálnost; slabost.
Wandeln, *v. n.* hoditi, iti, spre-hájati se, pohájati, šetati se; (ſich betragen) žívěti, ob-nášati se, zaděržati se; — *v. a.* preměnjati, preměnití, měnjati.
Wandelstern, *f.* Planet.
Wandlung, *f.* povzdigovánje.
Wanderer, *m.* potnik, popótnik.
Wandern, *v. n.* potováti, po-potováti; seliti se, presělití se; unſtät herum —, tepsti se, klatiti se, skitati se.
Wanderschaft, *f.* pôt, potovánje.
Wanderſtab, *m.* potniška od. ro-marska palica. lítva.
Wanderung, *f.* potovánje; se-Wandſchaften, *m.* klin, čavel.
Wandleuchter, *m.* stěnski svěčnik.
Wanduhr, *f.* stěnska ura.
Wange, *f.* lice, mulica, milica.
Wankelmuth, *m.* — *müthigkeit*, *f.* nestálnost, nestanovítost, omáhlost, nepostójnost; — *müthig*, *a.* nestálen, nestanoviten, omáhel, nepostójen.
Wanken, *v. n.* omahováti, ma-jati se, jugati se, svepati se,

- gibati se, koléhati se; — mađen, obmáhati, objúgati; — *b*, *a*. svépav, majav, omahováven.
- Wann, *ad.* kad, kadá, kadáj, kedáj, kadar, kedar; *dam* und —, *včasi*, nekokda.
- Wanne, *f.* kád; (ein Gefäß zum Reinigen des Getreides) vejáča, vevnica, vijáča; — *n*, *v. a.* vijati, vejati. [odkóder.
- Wannen, *ad.* von —, odkód;
- Wanſt, *m.* trebuh, vamp.
- Wanze, *f.* sténica; — *n*ſtraut, *n.* sténičnik.
- Wanzig, *a.* sténičav.
- Wapen, *m.* gerb.
- Wapenfeld, *n.* polje v gerbu.
- Wapenkunde, *f.* gerboslójve.
- Wapenkundige, *m.* gerboslójvec.
- Wapenschild, *n.* ščit, škít.
- Wapenschneider, *m.* gerboréz.
- Wapnen, *f.* Waſſnen.
- Wartlich, *f.* Waſhlich.
- Warm, *a.* topel; (ſehr warm) gorek, vroč, pretópel, gorkóten; (ſiedend heißes Waſſer) krop; — *bad*, *n.* toplíce.
- Wärme, *f.* toplóta, toplína; gorkóta, vročina; — *meſſer*, *n.* toplóměr, gorkóměr.
- Wärmen, *v. a.* greti, grijati, grevati, ogrevati, topliti; ſich —, *v. r.* greti se, sogreti se.
- Wärmestoff, *m.* gorkóta, toplotvór; — *gebudener*, gorkota zvezana; — *freier*, gorkota razvezana od zbužena.
- Wärmeflaſche, *f.* grevnica.
- Wärmefanne, *f.* žerjávnicá, oglenica.
- Wärmſtube, *f.* vroča ispa.
- Warnen, *v. a.* opomínjati, opoméniti, svariti.
- Warnung, *f.* opoměna, svarilo, opominjanje. [Iſtraža.
- Warte, *f.* stražišče, stražnica;
- Warten, *v. n.* čakati, čekati, pričákati, pričakováti, čakjati; — *v. a.* (einen Kranken) čuvati; skerbéti (za kogar), streči (komur).
- Wärter, *m.* čuváj, čuvár, strežaj; — *in*, *f.* čuvarica, strežnica.
- Wartgeld, *n.* čuvarína.
- Wartthurm, *f.* Warte.
- Wartung, *f.* čuvanje; skerb; briga, strežba, postréžba.
- Warum, *ad.* zakáj, čmú, čemú, zašto.
- Warze, Wärschen, *n.* bradavica, bradovica; bradavičica, bradovičica. [bradovičnik.
- Warzenkraut, *n.* bradovičnica,
- Warzig, *a.* bradovičast, bradavičnat.
- Waſ, *pr.* kaj; kar; što; šta; (etwas) kej, nekaj; — *für ein*, *pr.* kakšen, kakov.
- Waſchbecken, *n.* vmiávnicá.
- Waſchbläuel, *m.* perúla, treпка, peráča.
- Waſche, *f.* pranje, perilo; (Weiſzeug) perténina, platnína.
- Waſchen, *v. a.* prati, izpráti, žehtati; (Geſicht, Gefáſe *ic.*) míti, mivati, vmiavati, omíti; — *v. n.* klepetáti, kvasíti, blehetáti, žlabráti.
- Waſcher, *m.* perívec, perílec; (Schwäſer) blehetálo; — *ei*, *f.* pranje, perilo; (Geſchwäſ) blebět; — *in*, *f.* perica, pe-

- rilja, perivka; — lohn, *m.*
 plačilo za pranje.
 Wafcher, *n.* prana ruda.
 Wafchfaß, *n.* perilnjak, žehtnjak.
 Wafchfrau, *f.* Wafcherin.
 Wafchgold, *n.* prano zlato.
 Wafchhaft, *a.* fig. blebetav,
 berbljav, žlabrav; — igkeit,
f. blebetavost, berbljavost.
 Wafchhandschuhe, *pl.* rokavice
 za pranje.
 Wafchhaus, *n.* perilmica.
 Wafchkeffel, *m.* kotel za pranje.
 Wafchlappen, *m.* oprinjača.
 Wafchlauge, *f.* lüg.
 Wafchplaf, *m.* perišče.
 Wafchwasser, *n.* voda za pranje
 od. omivanje.
 Wafen, *m.* ruša, rušina, dern;
 — meifter, *f.* Wbdecker.
 Wasser, *n.* voda; zu —, po
 vodi, po morju; zu — und
 zu Land, po vodi in pokopnem
 od. na suhem; daß — steigt,
 voda raste; zu — werden,
 zvodnieti; frische —, merzla
 voda; warme —, krop; die
 Augen siehen ihm voll —, ima
 solznate oči; daß — abfchla-
 gen, vodo spustiti.
 Wasser, *a.* vodeni.
 Wasserampfer, *m.* cevta, cév.
 Wasserartig, *a.* vodovit.
 Wasserbad, *n.* hladna kopel.
 Wasserbaukunst, *f.* vodostrojni-
 štvo. [njak.
 Wasserbecken, *n.* kamenica, vod-
 Wasserbehälter, *m.* vodnjak, vo-
 dárna.
 Wasserbeschreibung, *f.* vodopísje.
 Wasserbirn, *f.* mehka od. vo-
 déna hruška.
- Wasserblase, *f.* mehúr na vodi;
 puhor, berbunk.
 Wasserblau, *a.* sinj.
 Wasserdamm, *m.* jéz, zasip.
 Wasserdampf, *m.* éad vodeni.
 Wasserbüch, *a.* nepremócen.
 Wassereimer, *m.* vedro, vodo-
 nós, lijáj, okóv. [éje, sláp.
 Wasserfall, *m.* vodopád, potó-
 Wasserflut, *f.* povódenj.
 Wasserfracht, *f.* brodarina.
 Wasserfurche, *f.* jarek, draga.
 Wasserfang, *m.* rov, prekóp,
 vodovód, jarek, vodotéčina.
 Wasserflügel, *n.* povódnje
 ptice.
 Wasserglas, *n.* čaša za vodo.
 Wasserguß, *m.* privál.
 Wasserhose, *f.* morska truba.
 Wasserhuhn, *n.* liska, sulika.
 Wässerig, *a.* voden, vodeničen;
 — keit, *f.* vodnost.
 Wasserkanal, *f.* Wasserfang.
 Wasserkeffel, *m.* kotel za vodo.
 Wasserkumbe, *f.* vodoslóvje.
 Wasserleitung, *f.* vodovód, vo-
 dotéčina, raka. [vode.
 Wassermangel, *m.* pománjkanje
 Wassermann, *m.* vodenik; vo-
 dáak, povodnik, povódnji móž.
 Wassermesser, *m.* vodómér.
 Wässern, *v. a.* vodniti, povó-
 dniti, navódniti, móčiti, na-
 móčiti, namákati, navlážiti;
 — *v. n.* der Mund wässert mir,
 zobje se mi skominijo.
 Wässern, *m.* bóž vodeni; — *e,*
f. boginja vodena,
 Wassernymphe, *f.* najáda, nereida.
 Wasserpfanne, *m.* ponva za vodo.
 Wasserpumpe, *f.* vodosisáljka,
 vodéna sisáljka.

- Wasserreich, *a.* vodnat.
 Wassererinne, *f.* žlěb.
 Wasserſchaden, *m.* škoda od vode.
 Waſſerſchaff, *n.* vodonoſ.
 Waſſerſchey, *a.* vodobójen; bě-
 ſen, vstekel; — *f.* vodobój-
 noſt; vstekloſt, vsteklina, běs,
 běſnoſt.
 Waſſerſchierling, *m.* trobelika.
 Waſſerſchlange, *f.* bělouška, guš.
 Waſſerſchöpfer, *m.* zajimáč; ko-
 rec.
 Waſſerſchwalbe, *f.* brěgúlja.
 Waſſerſnoth, *f.* voděna ſila, po-
 vđenj. [vode.
 Waſſerſpiegel, *m.* pověrſje od
 Waſſerſpriſe, *f.* gaſilnica, ga-
 sívnica
 Waſſerſtand, *m.* višina vode.
 Waſſerſtoſt, *m.* voděnac.
 Waſſerſucht, *f.* vodenica, vo-
 denika. [denicav.
 Waſſerſüchtig, *a.* vodeničen, vo-
 Waſſerthier, *n.* žival povđnja.
 Waſſerträger, *m.* vodonoſnik,
 vodonoša.
 Waſſertrinker, *m.* vodopívec.
 Waſſertrog, *n.* korito.
 Waſſertropfen, *m.* vodena kaplja,
 kaplja vode.
 Waſſerwage, *f.* vodovága.
 Waſſerwehre, *f.* jěz.
 Waſſerweiße, *f.* íva.
 Waſſerweiße, *f.* poſvěćenje vode.
 Waſſerwerk, *n.* vode; vodoſtrój.
 Waſſerwirbel, *m.* vertíneć, ker-
 nica, vodovrát.
 Waſſerwoge, *f.* vál, talas, ſláp.
 Waſſerzoll, *m.* vodarína, vodnína.
 Waten, *v. n.* gaziti, breſti;
 pregáziti, prebrěti.
 Watte, *f.* vata.
- Wattiren, *v. a.* vatírati.
 Weben, *v. a.* tkati, zatkáti; (von
 der Spinne) preſti; — *v. n.*
 leben und —, živáriti; — *n.*
 tkanje. [f. tkalica.
 Weber, *m.* tkavec, tkalec; — *in,*
 Weberbaum, *m.* vratovílo, na-
 vój, vratilo.
 Weberblatt, *n.* berdo.
 Webereiſchlag, *m.* votek.
 Weberei, *f.* tkarija, tkavſtvo,
 tkanje.
 Webergeld, *n.* tkarína.
 Webergeſtell, *n.* stán, ſtatva,
 ſtatve.
 Weberkamm, *m.* grebén.
 Weberrechen, *m.* živoje.
 Weberschemmel, *m.* podnožník.
 Weberschiff, *n.* ſnovávnica.
 Weberspule, *f.* vitel, cěvka.
 Webersstuhl, *m.* ſtatva, ſtatve.
 Weberzettel, *m.* oſnúteć, oſnova.
 Wechßel, *m.* měnja, měníťva,
 proměna, izměna; (— brief)
 měníca, měnílni liſt; der —
 der Jahreszeiten, měníjanje lét-
 nih časov.
 Wechßelbalg, *m.* najdenik, nalé-
 zenec, podvěrženec.
 Wechßelbank, *f.* měnílnica. [liſt.
 Wechßelbrief, *m.* měníca, měnílni
 Wechßelfieber, *n.* měníčna groz-
 nica. [ſel.
 Wechßelgeſchäft, *n.* mēmběni po-
 Wechßelkurs, *m.* kurs měníčni.
 Wechßeln, *v. n.* měníjati ſe, pro-
 měníjati ſe, preměnití ſe;
 — *v. a.* mēniti, měníjati, pre-
 mēniti; die Kleidung —, pre-
 oblěči ſe; Kugeln —, ſtrěl-
 jati v jeden družega; Worte
 —, govorítí, prickáti ſe s

- kom; (bei Getreideansaat) kolobáriti.
- Weschseftig, *a.* vzajémen, naspróten, zaměnit; — *feit, f.* vzajémnost, nasprótnost.
- Weschseife, *ad.* preměnjávnost, izměnice; nasprótno, vzajémno. [měnívec.
- Weschler, *m.* měnjávec, měnjálec.
- Wecken, *v. a.* buditi, zbujati, zbuditi, prebuditi, dramiti, predrámiti. [Uhr] budilo
- Wecker, *m.* buditelj; (an der
- Wedel, *m.* rep, metla; mahálo, muhálo, muhávnica, muhovnik.
- Wedeln, *v. n.* mahati, gibati, migati; mahljati, mighjati.
- Weder, *c.* ne, ni, niti; — Wasser noch Brod, ni vode ni kruha.
- Weg, *m.* pót; (Fahr —) česta; (Steig —) steza, stezda; fig. pót, srědstvo.
- Weg, *i.* proč, přeč, spoti, v strán, na strán, vkraj, spod nóg; (in Zusammenfügungen) od; — da, proč tuka; et ist —, po njem je; schlecht —, kratko, po našem.
- Wegarbeiten, *v. a.* odlomiti, odklesáti; — *v. n.* neprestáno dělati; alleß —, poděláti.
- Wegbegeben, *sich, v. r.* oditi, oddáljiti se. [niti.
- Wegbeissen, *v. a.* odgriziti, odgriz-
- Wegblasen, *v. a.* odpihniti, odpúhnniti.
- Wegbleiben, *v. n.* odostáti, izostáti, ne dojtí.
- Wegbrechen, *v. a.* odlómíti, odlámáti; izrigati, izbljuváti.
- Wegbrennen, *v. a.* požgáti, po-
- páliti; izžgáti; — *v. n.* izgoréti, pogoréti.
- Wegbringen, *v. a.* odprávití, odprávljati, odstrániti.
- Wegcapern, *v. a.* otěti.
- Wegdürfen, *v. n.* směti oditi.
- Wegebreiter, *m.* čestníkár.
- Wegeseld, *n.* potnina, potarina, čestarina. [tėti.
- Wegessen, *v. n.* odběžati, odh-
- Wegelagerer, *m.* zasědník.
- Wegemesser, *m.* potoměr.
- Wegen, *pp.* zavolj, zarad, zbog, zaděl. [nik.
- Wegerich, *m.* terpótec, perpót-
- Wegescheide, *f.* razpótcje, razkřížje, razčestje.
- Wegessen, *v. a.* snesti, pojěsti.
- Wegeschnecke, *f.* polž.
- Wegetritt, *m.* slak, podvórnica (trava).
- Wegewarte, *f.* radič. [břešen.
- Wegezehrung, *f.* popotnina,
- Wegfahren, *v. n.* odpeljáti se.
- Wegfallen, *v. n.* odpásti, odpádniti; fig. prestáti; izostáti.
- Wegfangen, *v. a.* vloviti, poloviti, vzeti. [tuhněti.
- Wegfaulen, *v. n.* odgnjiti, iz-
- Wegfegen, *v. a.* odměsti, poměsti, izměsti.
- Wegfiſchen, *v. a.* poloviti; fig. otěti, preotěti.
- Wegfliegen, *v. n.* odlětěti.
- Wegfließen, *v. n.* odtékati, odtěci, iztěkati.
- Wegflößen, *v. a.* odplávití.
- Wegfressen, *v. a.* požrěti.
- Wegführen, *v. n.* odpeljáti, odvésti, odvoditi.
- Weggang, *m.* odhód. [sebe.
- Weggeben, *v. a.* oddáti, dati od

- Weggehen, *v. n.* odíti; odláziťi, odhájati. [odučíti.
 Weggewöhnen, *v. a.* odptúžiťi.
 Weggießen, *v. n.* odlíti; izlíti.
 Weghalten, *v. a.* dalej deržati.
 Weghängen, *v. a.* odvěsiti, na drugo město oběsiti.
 Weghassen, *v. a.* vzgrabiti.
 Wegheben, *v. a.* odvdzičiti, odvdigniti.
 Weghebeln, *v. a.* odstrúgati.
 Wegholen, *v. a.* odnésti; priti po kaj.
 Weghüpfen, *v. n.* odskákatí, odskákljáti; fig. nemárati za kaj.
 Wegjagen, *v. a.* odgnáti, odpodíti, iztěrati. [piti.
 Wegkaufen, *v. a.* kupiti, pokú-
 Wegkehren, *v. a.* poměsti, izměsti; (wegwenden) odverniti, odvráćati, odvrátiti.
 Wegkommen, *v. n.* proč priti; (von einem Orte) odíti; řešiti se, spasiti se; (sich verlieren) izgubiti se, zablódiťi, zajti.
 Wegkönnen, *v. n.* moći odíti.
 Wegkragen, *v. a.* odpráskati, ogúľiti. [ziti.
 Wegkriechen, *v. n.* odléziťi, odlá-
 Weglassen, *v. a.* odpustiti, propustiti, ostáviti. [čati.
 Weglaufen, *v. n.* odběžati, odtér-
 Weglecken, *v. a.* obľizati.
 Weglegen, *v. a.* na strán polóžiťi, odpolóžiťi, proč djati, odložiti. [soditi.
 Wegleihen, *v. a.* posódiťi, odpo-
 Wegleiten, *v. a.* odvoditi, odvésti. [(ein Buch) přečítati.
 Weglefen, *v. a.* otrěbiti, obráti.
 Weglocken, *v. a.* odvábiti, od-
 mámiti.
- Wegmachen, *sich, v. r.* pobráti se, odíti, potěpsti se.
 Wegmarschieren, *v. n.* odíti, odhájati, odtěgniti.
 Wegmausen, *v. a.* pomúzniti, vkrasti.
 Wegmeister, *m.* čestoravnavec.
 Wegmüssen, *v. n.* proč morati.
 Wegnahme, Wegnehmung, *f.* vzetje, odvzěťe, otěťe.
 Wegnehmen, *v. a.* vzeti, odvzěti, otěti; odnésti.
 Wegpacken, *sich, v. r.* pobráti se.
 Wegpeitschen, *v. a.* odgnáti, spódiťi z bičem.
 Wegpracticiren, *v. a.* ukrásti.
 Wegputzen, *f.* Ubyťuť; fig. ukrásti. [biti, pobásati.
 Wegraffen, *v. a.* pográbiti, ugrá-
 Wegräumen, *v. a.* odstrániti, odpráviťi.
 Wegreise, — *n, f.* Ubreise, — *n.*
 Wegreißen, *v. a.* odtěrgati, odlomiti; porúšiti. [jšati.
 Wegreiten, *v. n.* odjězditi, od-
 Wegrollen, *v. a.* odváľjati, odvaliti.
 Wegrücken, *v. a.* odmakniti, odmikati, ukloniti; — *v. n.* odmakniti se, premekniti se, zmakniti se. [peljáti se.
 Wegrubern, *v. n.* odvesľati, od-
 Wegrufen, *v. a.* odpozváti, od-
 poklicati [gati.
 Wegsägen, *v. a.* odpiliti, odžá-
 Wegsaufen, *v. a.* popiti, polóskati.
 Wegsaugen, *v. a.* posisáti.
 Wegschaffen, *v. a.* odpráviťi, odpráľjati, odstrániti, oddáľjati.
 Wegscharren, *v. a.* odgrěbsti, odkopáti.
 Wegschäufeln, *v. a.* odkidati.

Wegschicken, *v. a.* razdáti, raz-
 dájati, razdarováti, podariti.
 Wegscheren, *v. a.* ostríci; síč
 — *v. r.* pobráti se.
 Wegscheuchen, *f.* Verscheuchen.
 Wegschicken, *v. a.* odposláti, od-
 práviti.
 Wegschieben, *v. a.* odtúsniti, odrí-
 niti, odporiniti, odmákniti.
 Wegschiffen, *v. n.* odládjati, od-
 peljati se. [trúpiti.
 Wegschlagen, *v. a.* odbíti, od-
 Wegschleichen, síč, *v. r.* zmazniti
 se, potépsiti se.
 Wegschleifen, *v. a.* na sanéh od-
 peljati; odbrústiti.
 Wegschleppen, *v. a.* odvléci, od-
 vláčiti.
 Wegschleudern, *v. a.* zavréči, od
 sebe pahñiti.
 Wegschmeißen, *f.* Wegwerfen.
 Wegschnappen, *v. n.* zagrábati.
 Wegschneiden, *v. a.* odrézati;
 ostríci, prístriči.
 Wegschneßen, *v. a.* odběrsñiti,
 bersñiti, odráziti.
 Wegschütten, *v. a.* odklíti; izlíti,
 razlíti; izsúti, rászúti.
 Wegschwemmen, *v. a.* odpláviti,
 odnésti (voda), popláhniti.
 Wegschwimmen, *v. n.* odplávati.
 Wegselten, *v. n.* odjádrti.
 Wegsehen, *v. n.* gledati od. po-
 glédati na stran, odvrátiti oči
 od česar. [oditi.
 Wegsehen, síč, *v. r.* želéti
 Wegsenben, *v. a.* posláti, od-
 posláti.
 Wegsetzen, *v. a.* odstáviti, od-
 postáviti, proč djati; (ein
 Kind) pustiti, ostáviti; über
 einen Graben —, skočiti čez

rov; síč — *v. r.* über etwás,
 ne marati za kar.
 Wegsein, *v. n.* proč biti, nepri-
 tomen biti; fig. ne mar biti
 česar; miniti, zginiti.
 Wegsingen, *v. a.* odpěti; vom
 Blatt —, z města peti.
 Wegspeien, *v. a.* izrigati, izblju-
 váti, izpljívati.
 Wegsprengen, *v. a.* odčěpiti; —
v. n. odterčati, odběžati v
 skók, odděčati.
 Wegspringen, *v. n.* odskočiti.
 Wegspúhlen, *v. a.* odvmíti, od-
 pláhniti, odnésti.
 Wegstechen, *v. a.* izbósti.
 Wegstehlen, *f.* Stehlen.
 Wegstellen, *v. a.* odstáviti, proč
 postáviti.
 Wegsterben, *v. n.* odvmřěti, po-
 vrěti, pomřěti.
 Wegstoßen, *v. a.* odbíti, odtis-
 niti, odúrtiti. [sati, otrěti.
 Wegstreichen, *v. a.* izbrisati, obrí-
 Wegstun, *v. a.* proč djati, od-
 strániti, oddáljiti, djati od
 sebe, odpustiti, pustiti.
 Wegtragen, *v. n.* oddírjati.
 Wegtragen, *v. a.* odnésti, od-
 nášati. [poditi.
 Wegtreiben, *v. a.* odgnáti, od-
 Wegtreten, *v. n.* odstópiti.
 Wegtrinken, *v. a.* popíti, izpiti.
 Wegverlangen, *v. n.* želéti oditi.
 Wegwálzen, *v. a.* odváljati, od-
 valiti.
 Wegwandern, *v. n.* odpotováti,
 odríniti, na pót se podáti,
 odpótiti se.
 Wegwaschen, *v. a.* opráti, izpráti,
 omíti, izpláhniti. [hati.
 Wegwehen, *v. a.* odvéti, odpí-

- Wegweisen, *v. a.* odprávití; vpotiti. [verniti, odvráćati.
 Wegwenden, *v. a.* odvráćiti, od-
 Wegwerfen, *v. a.* zavrěći, od-
 vrěći, proč vrěći, zabáćiti;
 sich — *v. r.* preponízati se.
 Wegwischen, *v. a.* otrěti, obrisati, izbrisati.
 Wegrollen, *v. n.* hotěti oditi.
 Wegwünschen, *v. n.* proč želěti;
 — *v. a.* želěti, da kdor ne
 pride.
 Wegzaubern, *v. a.* odčáratí.
 Wegziehen, *v. a.* odvlěći; — *v.*
n. odsěliti se, presěliti se,
 oditi.
 Wegzwicken, *v. a.* odsčipniti.
 Weh, Wehe, *i.* joj! gorje; joj!
 jojmene! ah; au —, joj!
 prejój! — tšun, bolěti; einem
 —, uvrěditi kogar; sich —
 tšun, vdariti se.
 Weh, *n.* ból, bolećina, bolést;
 hěda, rěva; die — en, *pl.*
 poródně bolećine.
 Wehen, *v. n.* pihati, puhati,
 veti, vejati; (als Föhne) viti
 se, ferfráti.
 Wehklage, *f.* javk, javkanje,
 pláč, jadikovánje, jók, vék;
 — *n, v. n.* javkati, plakati,
 jadikováti, jokati se, vekati,
 tarnjávatí, kukati.
 Wehmuth, *f.* žalóba, žalost, žal,
 milóba, tuga.
 Wehmüthig, *a.* žalóben, žalosten,
 žalěn, mil, tužen; —
 feit, *f.* žalóbnost, milóba,
 tužnost.
 Wehmutter, *f.* babica
 Wehr, — *e, f.* brán, obrána,
 bramba, varstvo; oróžje,

- branilo; sich zur — stellen,
 braniti se, v brán se postaviti.
 Wehrbaum, *m.* šranga, šranja.
 Wehren, *v. a.* braniti, zabrá-
 niti, vbraniti, štítiti; ne pu-
 stiti, ne dovoljiti, uzkráćiti;
 sich — *v. r.* braniti se.
 Wehrgehäng, *n.* remen od sablje.
 Wehrgeráth, *n.* branilo.
 Wehrhaft, *a.* kdor se braniti
 more; — machen, oróžati,
 oboróžiti.
 Wehrlos, *a.* neoróžan, neobo-
 rožen, golorók; fig. slab.
 Wehrstand, *m.* vojáški stán.
 Wehstage, *f.* dnevi bolězni.
 Weib, *n.* žena, ženica; alte —,
 baba; háßliches —, babúra,
 babulja; elendes —, babčě.
 Weibchen, *n.* ženica, ženka, žen-
 kica; (bei Thieren) oná, samica.
 Weiber-, *a.* ženski.
 Weibermann, *m.* ženúh, ženár.
 Weibernarr, *m.* babež, ženúh,
 ženkulj.
 Weiberraub, *m.* otmica, ženoróp.
 Weiberregiment, *n.* ženska vlada.
 Weiberroß, *m.* janka, kikkja;
 ženska jopa od. suknja.
 Weiberstreu, *a.* ženobójen.
 Weiberzeit, *f.* mēsećina ženska,
 ženski čas.
 Weiblich, *a.* omehkúžen, babji.
 Weiblich, *a.* ženski; — feit, *f.*
 ženska naráv. [žena.
 Weibsbild, *n.* — peršon, *f.* ženska.
 Weibsteute, *f.* ženske. ženstvo.
 Weich, *a.* mehěk, mek, meček,
 mehák; (sanft, zart) mićen,
 rah, rahel.
 Weichbild, *n.* okolica, obližje.

- Weiche, *f.* mehková, mehková; (zwischen den Rippen und Lenden) lakotnica, tišina; (Wade) meča, mečava.
- Weichen, *v. n.* ogniti se, ukloniti se, zmakniti se; (einer überlegenen Kraft) jenjati, odjenjati, henjati, nehati; vor einem —, bežati pred kóm; — *v. r.* močiti, namakati, vlačiti, navlačati; mečiti, omeševati, mešati.
- Weichgefotten, *a.* mehko, na polkuhan.
- Weichheit, *f.* mehkost, mehková.
- Weichherzig, *a.* milosrden, milosrden, vsmiljen, milostiv; — *keit*, *f.* milosrdenost, milosrdenost, vsmiljeno serce.
- Weichlich, *a.* mehkužen; slab; — *keit*, *f.* mehkužnost.
- Weichling, *m.* mehkužnik, razmazanec, beba.
- Wehmüthig, *f.* Weichherzig.
- Weichsel, *f.* višnja; — Eirschbaum, *m.* višnja.
- Weide, *f.* —nbaum, *m.* verba, verbovec; Fleine —, verbica; — *n.*, *a.* verbov; —nwald, *m.* verbje; verbovje.
- Weide, *f.* paša, pašnik; fig. veselje, radost. | *lpasti* se.
- Weiden, *v. a.* pasti; — *v. n.*
- Weideplatz, *m.* pašnik, paša, muljava, murava.
- Weidgeschrei, *n.* lovski krič.
- Weidnecht, *m.* lovski sluga.
- Weidlich, *a.* verli, jak; dober.
- Weidmann, *m.* lovec; —schaft, *f.* lov; lovtvo.
- Weidmännlich, *a.* lovski, lovaški.
- Weidmesser, *n.* lovski nož,
- Weidsack, *m.* —tasche, *f.* lovaška torba. | *lvästvo.*
- Weidwerk, *n.* lov; lovtvo, lo-
- Weife, *f.* motovilo, motilnjak, motavnik; — *n.*, *v. a.* motati; — *r.*, *m.* motavec; —rin, *f.* motavka.
- Weigern, *v. a.* braniti, odréci, nedovoljiti, kratiti; sich —, *v. r.* braniti se, ne hotéti, vpirati se, zoperstávljati se.
- Weihbischof, *m.* posvečen vladika.
- Weihe, *f.* kanja, kanjuh, zakóleč (ptica).
- Weihe, Weihung, *f.* posvéta, posvéčenje, sveti red.
- Weihen, *v. a.* svetiti; posvétiti.
- Weiber, *m.* ribnjak.
- Weihessel, *m.* kropilnjak.
- Weihnachten, *f.* Weihnachtsfest, *n.* božič, rojstvo Jezusovo.
- Weihnachté, *a.* božični.
- Weihnachtébrod, *n.* popértnik, božičnik, mižnjak.
- Weihnachtézeit, *f.* božič.
- Weihrauch, *m.* kadilo; tamjan; —büchse, *f.* tamjanica; —faß, *n.* kadilnica, kadilnjak.
- Weihwasser, *n.* blagoslovljena voda.
- Weihwedel, —sprenzel, *m.* kropilo, škropilnik, škropilo.
- Weil, *c.* ker, jer, jerbo; (so lange als) dokler; (indem) ki, ko, kar.
- Weiland, *a.* pokojni, ranjki; bivši; — *ad.* négdaj.
- Weiltchen, *n.* čas.
- Weile, *f.* čas, doba, rosnja, vréme, alle —, vsigdar, vsaki čas; lange, kurze —, dolg, kratek čas; ich habe kurze,

- lange —, mi je kratek, dolg čas, idj habe —, vtegnem, imám čas.
- Weilen, *f.* Verweilen.
- Weiler, *m.* selo, vés. [vinski.
- Wein, *m.* vino; tersje; — *z*, *a.*
- Weinart, *f.* versta od vina; — *ig.* *a.* vinu podobén.
- Weinbau, *m.* vinoréja, vinstvo.
- Weinberg, *m.* vinograd, nograd.
- Weinbirn, *f.* vinica.
- Weinblatt, *n.* tersov list.
- Weinblütthe, *f.* tersov cvét.
- Weinbutte, *f.* brenta.
- Weinbrossel, *f.* běli drozeg.
- Weinen, *v.* *a.* *u.* *n.* jokati se, plakati, vekati; — *n.* pláč, plák, jók, vék, jokanje, plakanje, vekanje.
- Weinertich, *a.* plačen, plačljiv. jokav, vekav; mit ist —, težko mi je pri sercu.
- Weinfaß, *n.* bečva, pučel, brentka, brenta. [od vina.
- Weinfecken, *m.* skverna od mada.
- Weingarten, *m.* vinograd, nograd.
- Weingebirge, *pl.* vinogradi.
- Weingeist, *m.* vinski dúh.
- Weingelage, *n.* pivnica.
- Weingeländer, *n.* brajda.
- Weingeschmack, *m.* sláj od vina.
- Weinglas, *n.* kupica, kozárec, bokál.
- Weinhaße, *m.* motika. [nom.
- Weinhandel, *m.* tergovína s vina.
- Weinhaus, *n.* kerčma, pivnika.
- Weinhüter, *m.* nogradski varh.
- Weinjahr, *n.* vinoródnó létó.
- Weinkeller, *m.* pivnica.
- Weinfern, *m.* pečka.
- Weinfufe, *f.* kád.
- Weinlaffe, *f.* prekelj, letva.
- Weinlaub, *n.* tersovo listje.
- Weinlese, *f.* tergátva, bratva, branje, bendima.
- Weinleser, *m.* berač, tergavec, tergač; — *in*, *f.* beračica, tergačica.
- Weinmesser, *m.* vínjak.
- Weinmonat, *m.* október, listopád.
- Weinpfaßl, *m.* prekel, kol, tik.
- Weinranke, *f.* rozga, rozgva, loza; brajda.
- Weinrebe, *f.* rozgva, loza, vinika.
- Weinreich, *a.* tersovit.
- Weinsäuser, *m.* vinopivec.
- Weinshant, *m.* kerčma; pro-dája vino. [kerčmarica.
- Weinschent, *m.* kerčmár; — *in*, *f.*
- Weinschierling, *m.* češmilje.
- Weinseßling, *m.* grebnica, vlačénica. [venšterg.
- Weinstein, *m.* vinski kamen.
- Weinstock, *m.* ters, vinska terta; col. tersje. [pine.
- Weinträber, — treser, *pl.* tro-
- Weintraube, *f.* grozd; — *n*, *pl.* grozdje.
- Weintrinter, *m.* vinopivec.
- Weinzeßent, *m.* desetina od vina.
- Weinzeichen, *n.* vinsko kazálo.
- Weinzerl, *m.* vinogradník, nogradník.
- Weinzoll, *m.* vinarína.
- Weiß, *a.* einem etwas — mazhen, nalagáti kogar. [napév.
- Weiß, *f.* načín; šega; (Arie)
- Weiß, *a.* moder, pameten; — *m.* modrec, modriján.
- Weißel, *f.* matica (pri čelabah).
- Weisen, *v.* *a.* kazati, pokazati, kazivati; fig. sich — lassen, poslušati; von sich — odprávití.
- Weiser, *m.* kazavec; *f.* Weiserl.

Weißheit, *f.* modróst, pametnost. [pameten.
 Weißlich, *a.* moder, premóder.
 Weiß, *a.* běl; (rein) číst; — *n*
 — *e, f.* bělina, bělóba, bělóča.
 Weißsagen, *v.* *a.* prorokováti,
 prerokováti, preróčiü, pro-
 rikati.
 Weißsager, *m.* prorók, prerok;
 — *in, f.* proročica, prorókinja.
 Weißsagung, *f.* proročánstvo;
 prorokba, prerókba; proro-
 kovánje, prerokovánje.
 Weißbier, *n.* bělo pivo, zaméd-
 nice.
 Weißblech, *n.* kosíter.
 Weißbrod, *n.* běli kruh, pogáča.
 Weißbuche, *f.* gaber, graber;
 — *n, a.* gabrov; — *nholz, n.*
 gabrovína; — *nwalb, m.* gab-
 rovjé.
 Weißdorn, *m.* běli glóg, glóg;
 — *beere, f.* gloginja. [bělják.
 Weiße, *n.* bělo, bělina; (im Ei)
 Weissen, *v.* *a.* běliti, oběliti,
 pohěliti.
 Weißstich, *m.* bělica, podléstva.
 Weißtag, *a.* strojen (na írh).
 Weißgärber, *m.* jírhar, írhar;
 — *ei, f.* jírharíja, írharíja,
 írharstvo.
 Weißgelb, *a.* hěložolt.
 Weißgrau, *a.* siv.
 Weißhaarig, *a.* bělovlás.
 Weißholz, *n.* ciklja, běli kapus.
 Weißlich, *a.* bělkast, bělkljat,
 bělkljast, bělav.
 Weißleder, *n.* jír, ír, jírho-
 vína; — *n, a.* jírhist, írhist.
 Weißtanne, *f.* hoja, hojka.
 Weißzeug, *n.* pertenína, plat-
 nina, perilo.

Weißwurz, *f.* běli korén, ko-
 korik.
 Weisung, *f.* povelje, zavkáz,
 navěstje, sprava; (Tadel)
 graja, svarilo.
 Weit, *a.* daljni, dalek, dalájn;
 (als Kleider) širok; (geräumig)
 prostóren, prostrán bei — *em*
 ničt, níkákor ne; — *ad* da-
 leč, deleč, daleko; — *und*
 breit, na daleko in široko.
 Weite, *f.* daljina, delja, dal-
 jnost, daljáva, dalečina, da-
 lekóta, širokóst, šírina; pro-
 stórnost, prostránost.
 Weiten, *sich, v. r.* šíriti se, raz-
 šířiti se.
 Weiter, *a.* dalji, daljši, dale-
 čější; šířji, prostórníši, pro-
 stráníši; — *ad.* dalj, delj,
 dalej, dalje.
 Weittäufig, *a.* obšíren, raztég-
 njen; prostrán, širok; — *er*
 Verwandter, daljni roják; — *er*
 Styl, obšíren, raztegnjen
 slog; — *feit, f.* obšírnost;
 prostránost; daljnost.
 Weitschweifig, *a.* obšíren, preob-
 šíren, pretégnjen, raztégnjen,
 predólg.
 Weitsichtig, *a.* dalekovid, dale-
 koviden; — *e, m.* dalekovid;
 — *feit, f.* dalekovidnost.
 Weizen, *m.* pšenica; — *e, a.*
 pšenični. [níšče.
 Weizenacker, *m.* — *feld, n.* pše-
 nienjak.
 Weizenbrod, *n.* pšeničnjak, pše-
 nični kruh.
 Weizenforn, *n.* pšenično zerno.
 Welcher, *e, es, pr.* kteri, ka-
 téri, koji; kdó; weiß ein
 Mann, kakšen člověk; — *ge-*

- stalt, *ad.* kakó, na kakšen način; —*lei, pr.* kakšen, kakov. [uvédel.]
- Welt, *a.* vél, vedel, zvedel, *Welfen, v. n.* veniti, zveniti, venéti, vednúti, vednéti, zvednúti, vedléti, zvedlévati, sušiti se, vebnuti.
- Weltheit, *f.* velost, vedlost.
- Weltbaum, *m.* vales, valjovec, vitlo, vratilo.
- Welle, *f.* vál, sláp, talas, vlna; *f.* Weltbaum.
- Wellenförmig, *a.* valovit, valóven; —*e* Bewegung, valjavica.
- Wellern, *v. a.* ljepiti, zaljepovati.
- Welt, *m.* som (riba).
- Welt, *f.* svét; *fig.* ljudstvo, ljudi.
- Weltachse, *f.* osovina od sveta.
- Weltall, *n.* vesóljni svét, vesólnost, céli svét.
- Weltalter, *n.* věk. [svéta.]
- Weltbeherrscher, *m.* gospodar
- Weltbekannt, *a.* znán po cělem svétu.
- Weltberühmt, *a.* presláven, veslesláven, slaven po cělem svétu.
- Weltbeschreibung, *f.* svétopísje.
- Weltbrauch, *m.* navada svéta.
- Weltbürger, *m.* svétčan, svétčan.
- Weltgebäude, *n.* vesóljni svét.
- Weltgehend, *f.* strana svéta.
- Weltgeistliche, *m.* svétóvni duhovnik. [šna sodba.]
- Weltgericht, *n.* poslednja od. strana
- Weltgeschichte, *f.* dogodivščina svéta; *allgemeine* —, občinska dogodivščina. [ljas.]
- Weltgürtel, *m.* podnebesni po-
- Weltkarte, *f.* svétovíd, mapa svéta.
- Weltkenntniß, *f.* poznánje svéta.
- Weltkind, *n.* —*menschy, m.* svétóven člověk, posvėtnež, svėtnež.
- Weltflug, *a.* političen; —*heit, f.* politika; poznánje svéta.
- Weltkörper, *m.* svét
- Weltkreis, *m.* zemaljski króg.
- Weltkugel, *f.* zemaljska krogla.
- Weltkunde, *f.* poznánje svéta; svėtoslovje.
- Weltlauf, *m.* zemaljski tek.
- Weltleute, *pl.* posvėtni ljudi.
- Weltlich, *a.* posvėten, svėtóven, svėtski; zemaljski.
- Weltmann, *m.* politik; posvėtnež, posvėtni, člověk, svėtovnják. [morje.]
- Weltmeer, *n.* okean, široko
- Weltfinn, *m.* posvėtne misli.
- Weltfried, *m.* podnébje.
- Welttheit, *m.* strana svéta.
- Weltweise, *m.* modrec, modri-ján, filosof. [sofija.]
- Weltweisheit, *f.* modróst, filo-
- Wem? *pr.* komú?
- Wen? *pr.* koga?
- Wendehals, *m.* serboritnik, serboritnež; (Vogel) serboritka, vertoglavka. [króg.]
- Wendekreis, —*zirkel, m.* točni
- Wendebaum, *m.* vertilo, stožer.
- Wendeltreppe, *f.* okrógle stopalice, obrėnėnka.
- Wenden, *v. a.* obrátiti, obrėniti, obračati; vratiti, veniti, kreniti, okreniti, okrenuti, zasúkati, prevráčati; sich an einen —, obrėniti se h komur; einen Ueber —, pre-rátiti njivo; Geld auf etwas —, dnár za kar potróšiti, ber

Wind hat sich gewendet, věter se je preměnil; Gott wende es zum Besten, Bóg dáj, da dobro izide; (sich umändern) přeměnit se, preměnit se.

Wendung, *f.* oběrnitva, vernitva, okret, okřetanje, proměna, přeměna.

Wenig, *a. u. ad.* malo, majheno; ein —, koljčkaj, trohico, majceno; —e, *a.* mali, maloktéri; —er, *a. u. ad.* manj, manje.

Wenigkeit, *f.* malenkost, maličkost, maličina, malost, majhenost.

Wenigste, *a.* najmánje; —nſt, *a.* najmáň, najmanje, bar, barem.

Wenn, *c.* ako, ko, če; kader, kedár; — *ad.* v kterem času; — auch, — gleich, — schon *c.* akorávnno, čerávnno, desirávnno, četudi, premda, akoprem; bodi, da; — nur, *c.* samo ako, da le.

Wer, *pr.* kdó, tkó; kteri.

Werbegeth, *n.* zavďávek.

Werberreis, *m.* vojniški króg.

Werbefliste, *f.* list od zapisovánja vojníkov.

Werben, *v. a.* (um etwas) iskáti, tražiti; (Soldaten) zapisováti nabirati, vabiti; (um eine Braut) snubiti, svatováti, prositi.

Werbeplatz, *m.* město od zapisovánja (vojníkov).

Werber, *m.* iskavec; zapisovávec, nabirávec; snubáč. snubítelj, prosívec.

Werben, *v. n.* postáti, postá-

niti, postájati; biti, bodem.

Werfen, *v. a.* vreči, metáti, ljučati, hitati; Mist —, kídáti gnój; Zunge —, povréci, poléci, mlade iméti; (von der Kuh) oteliti se; (von der Schwein) oprásiti se; (von der Stute) ožřěbiti se, einen zu Boden —, kogar ob tla trešiti od. telébiti; sich —, *v. r.* skriviti se, kriviti se, zvréci se; sich vor einem auf die Knie —, pred kóm pokleknuti. losnúťe.

Werft, *n.* —e, *f.* osnova, snova, Werg, Werf, *n.* kodelja, tulje, kosmína.

Werf, *n.* dělo, posel; djanje, čin; die Hand anſ — legen, lotiti se posla, přijěti se děla.

Werkbene, *f.* dělavna čbela.

Werksführer, — meister, *m.* dělovódja.

Werkeute, *f.* težáki, dělavci.

Werstätte, *f.* dělavnica, dělavnišnica.

Werktellig, *a.* — machen, dogotóviti, dodělati, dostoriti, narediti.

Werksstube, *f.* Werksstätte.

Werktag, *m.* dělavník, vsakdánji, dělaven od. vsednji dan.

Werkzeug, *n.* oród, orodek, oródje; fig. srědstvo.

Wermuth, *m.* pelin, pelén; — wein, *m.* pelínovec, pelínovo vino. [mor, podjěd.

Werre, Werle, *f.* bramor, mra-

Werste, *f.* versta (ruska milja).

Werkh, *m.* vrědnost, čěna, čěnost.

- Werth**, *a.* vrěden; (lieb, theuer) drág, míl, ljúb; — adten, — halten, — scházen, poštováti, štimáti, cěniti; es ist nicht der Mühe —, ni vrědno.
Werthgescháft, *a.* drág, spoštován, ljubljěn, precějen.
Werthscházung, *f.* poštovánje, spoštovánje; cěnjenje, cěna.
Wesen, *n.* bitje; (Wesenheit) bitnost, bitstvo, istóta; (Sache) stvar; (Zustand) stán, stališ; (Naturell) narav, čúd; daš höchste —, naj višnje bitje beztélésno; daš gemeine —, posli občinski; (Epilepsie) padavica, božjást; (die Sitten) šege, navade, obnášanje.
Wesenheit, *f.* bitnost, bitstvo
Wesentlich, *a.* biten, bitstven; istinski; glaven.
Weſpe, *f.* osa, ós; — nneſt, *n.* osina, osenišče, osinjak, osír.
Wessen, **Wesh**, *pr.* čigáv, čiji.
Weshalb, — wegen, *ad.* zakáj, čemu; za česar voljo, zašto.
West, *m.* zahód, zapád, zatón.
Weste, *f.* tělovník, bezrokávník, perslik, životník, lajbič, kamizóla.
Westen, *m.* zahód, zapád.
Westerbemd, *n.* križemník.
Westlich, *a.* zahóden, zapáden, zapádnji; — *ad.* proti zapádu, k zahódu.
Westwärts, *ad.* proti zahodu, večer u od. zapadu, vzhod.
Westwind, *m.* zapadnják, zahodnják, zapádník, večerní věter.
Wette, *f.* vadjá, stava, okláda
Wetteifer, *m.* tekma, tekmanje, natěcanje; — er, *m.* tekmeč, tekmavec; — n, *v. n.* tekmati, natěcati se.
Wetten, *v. a. u. n.* vadjlji, vadjlji se, staviti, staviti se, okládati se.
Wetter, *m.* vadjjáč, stavovec.
Wetter, *n.* vrěme; (Un—) nevrěme, nevíhta, íha, nepogóda, olúja; gróm, germljevína.
Wetterableiter, *m.* gromosvód.
Wetterblume, *f.* nežévíca.
Wetterdach, *n.* nadstrěšje, pristrěšje.
Wetterfahne, *f.* věterníca. [koměr.
Wetterglas, *n.* vrěmeník, zra-
Wetterhahn, *m.* věterník.
Wetterlaunig, *a.* zlovóljen, klavern, merčen; přeměnljív kot vrěme.
Wetterleuchten, *v. n.* bliskati se; derníce ígrájo, zabliskávati.
Wettern, *v. i.* groměti, germěti, nevíhtováti, víhráti; (fluchen) kleti, preklinjati.
Wetterprophet, *m.* prorók vrěměna, pratikár.
Wetterprophetung, *f.* prero-
 kovánje vrěměna; — regen, *m.* ploha; — strahl, *m.* grom, strěla, blisk, gromska strěla; — wendisch, *a.* nestanovit, přeměnljív; — wolke, *f.* hudo-
 úrni oblák.
Wettrennen, *v. n.* za vadjlo od. stavo teč; — streit, *m.* borba za vadjlo.
Wegen, *v. a.* brusiti, ojstriti, poójstriti, dergniti, dergati; — stein, *m.* brús, brusen kamen, osla.

Wichse, *f.* vošilo, voščilo, vosk; — *en, v. a.* voščiti, ovščiti, voskati, likati. [—, siromák.

Wicht, *m.* ničvrédnik; armer

Wichtig, *a.* (vollwichtig) polnovágen; von Bedeutung, *f.* važen, prevážen, znamenit, zanimiv; — *feit, f.* važnost, znamenitost, zanimivost.

Wiche, *f.* grahor, grahórca, grahórka.

Wichel, *m.* (Reifenbüschel) toka, totika; (auf der Kunkel) kosém, kosmič; (zum Tragen der Körbe) svitek; — *band, n.* povój; — *Kind, n.* dète, do-jéneč, dète v povóju; — *n, v. a.* viti, zaviti, motati; zamótati; ein Kind —, povíti, povijati dète; — *zeug, n.* plenice, povóji.

Widder, *m.* óven, jarec; — *Kopf, m.* (ein zerraufter Kopf) košmíder, razkósmánek.

Wider, *prp.* zoper, soprót, nad; proti, naspróti, napróti; er sündigt — Gott, zoper Boga gréši; — *den Feind ziehen, nad* sovražnika iti; — *seine Pflicht handeln, svojej dolžnosti nasproti dèlati, zoper svojo dolžnost dèlati;* — *den Fluss schwimmen, réki naspróti plavati.*

Widerdruck, *m.* odpór.

Widerfahren, *v. n.* zgoditi se, primèriti se, naključiti se, pripètiti, pergoditi se; — *halten, v. n.* vpirati se, braniti se, vstávljati se, protiviti se.

Widerlegen, *v. a.* opovrèci, prepričati.

Widerlich, *a.* sporen, zopern, nevgóden, neprijèten.

Widernatürlich, *a.* protinaráven, proti naravi; neprirojen; — *feit, f.* protinarávnost.

Widerpart, *m.* zopernik, protivnik.

Widerprall, *m.* odboj; — *en, v. n.* odbiti se, odskočiti.

Widerrathen, *v. a.* odsvètovati, ne svètovati.

Widerrechtlich, *a.* nepravíčen, nezakonit, nepostáven; — *feit, f.* nepravíčenost, nepostávnost, nezakonitost. [tímba.

Widerrede, *f.* prigovor, protivredén, *v. n.* zopervati, protiviti se, prigovarjati.

Widerruf, *m.* oporèka, preklíc.

Widerrufen, *v. a.* oporèci, oporékati, preklícjiv.

Widerständig, *a.* oporečiv, pre-

Widerauffung, *f.* Widerruf.

Widersacher, *m.* protivnik, zopernik, neprijátelj; zapétnik; (Teufel) vrág; — *in, f.* protivnica, zopernica

Widerschein, *f.* Widerschein.

Widersehen, *sich, v. r.* protiviti se, soprotiviti se, vpirati se, zoperstávljati se, vstávljati se.

Widerseglisch, *a.* protivén, vporén, zopern; tverdogláv; — *feit, f.* protivnost, vpornost, zopernost; tverdoglavost.

Widersetzung, *f.* vpor, odpór, upór, protímba, zoperstávljanje.

Widerständig, *a.* protísmiseln, bezmíseln; — *feit, f.* bezmíselnost.

Widerspänstig, *a.* okóren, vpo-

- ren, nepokóren, čmern, tverdogláv, term; — feit, *f.* okórnost, termost, nepokórnost.
- Widersprechen**, *v. a.* zoper ob. proti govoriti, odporovati, protiviti se; — sich, *v. r.* poréči se, spodréči se, zaréči se; — *b, a.* protíven, soprotíven, protislóven, neslóžen.
- Widersprecher**, *m.* protivnik, odporovnik, nasprótnik.
- Widerspruch**, *m.* protigóvor, protislovje, nasprotna beséda, navskriž - beséda.
- Widerstand**, *m.* vpor, odpór, protinstvo, nasprótnje, ovéra.
- Widerstehen**, *v. n.* protiviti se, zoperstávljati se, zoperstáviti se, vstaviti se, vpirati se, vpréti se, odporovati, nosprotovati.
- Widerstreben**, *v. n.* vpirati se, protiviti se, zoperstávljati se.
- Widerstreit**, *m.* odpor, vpor, protivljenje; — *en, v. n. f.*
- Widerstreben**.
- Widerwärtig**, *a.* protíven, zopern, soprotíven, naspróten; neprijéten, sporen, ostuden; — feit, *f.* protívnost, zopernost, nasprótnost; neprijétnost, spornost.
- Widerwille**, *m.* zlovóljnost, kljubet, nejevólja, nevólja, nezadovóljnost, nezadovóljstvo; — *n* gegen etwás haben, kaj merziti; mit — *n*, nejevóljno.
- Widerwillig**, *a.* zovoljen, nejevóljen, nevóljen, nezadovóljen; nehóten. [riti, sporočiti.]
- Widmen**, *v. a.* posvétiti, poda-
- Widmung**, *f.* posvéta, sporočítva, podaritva.
- Widrig**, *a.* zopern, protíven; (unangenehm) neprijéten, sporen, pristúden; — *enfalls, ad.* inak, inače; ako ne; drugači; — feit, *f.* zopernost, protívnost; spornost, pristúdnost, neprijétnost.
- Wie**, *ad.* kako, kakó; (beziehend) kakor, kot, kao, kano, jako; od; — *gelehrt er auch sein mag*, naj je učen kakor hoče; — *alt ist er, koljko je star, koljko imá lét*; — *fiar war die Gesellschaft?* koljko je bilo družtva? — *lange*, koljko časa, — *oft, kolikrat*, koljkokrat? — *theuer, po čem, za koljko?* — *viel, koliko, koljko?* — *Gott will, kakór Bóg hoče*; *er liebt ihn — sein Leben, ljubi ga za svoje živlénje*; — *vielfach, kolikéri?* — *wohl, če ravno, akotúdi*; — *er mich erblickt, kader me zagléda.*
- Wiede**, *f.* terta, vitra; — *hopf, m.* smerdokávra, vdód, vdeb, udeb, butej, dab.
- Wieder**, *ad.* zopet, spet, opet, vdrugeč, znova. [biti, najti.]
- Wiederbekommen**, *v. a.* nazáj do-
- Wiederbringen**, *v. a.* poverniti, povráčati, nazáj prinésti.
- Wiedereinnahme**, *f.* priosvójenje.
- Wiedererinnerung**, *f.* priopoména.
- Wiedererlangung**, *f.* prizadobljenje.
- Wiedereroberung**, *f.* priosvójenje.
- Wiederfinden**, *v. a.* najti, zopet dobiti.

- Wiederforbern, *v. a.* nazaj tirjati.
 Wiedergebären, *v. a.* preporoditi.
 Wiedergeben, *v. a.* povrätiti;
 nazaj dati.
 Wiedergeboren, *a.* preporójen.
 Wiedergeben, *f.* preporód, pre-
 porójenje.
 Wiedergenesen, *v. n.* ozdráviti
 se, oporáviti se, okrévati se.
 Wiederhall, *m.* odměv, odmih,
 odglás, jeka; — *n.*, *f.* Wie-
 derschallen.
 Wiederherstellen, *v. a.* ponaprá-
 viti, poobnoviti, popráviti.
 Wiederherstellung, *f.* poprávek,
 poobnova.
 Wiederholen, *v. a.* ponoviti, po-
 návljati; (*bringen*) nazaj pri-
 nésti.
 Wiederkånen, *v. a.* preževati,
 preževkati, prežekovati.
 Wiederkauf, *m.* odkúp; — *en*, *v.*
a. odkúpiti.
 Wiederkåufer, *m.* odkúpnik.
 Wiederkehr, *f.* povrátek; — *en*,
v. n. verniti se, vratiti se,
 povrätiti se.
 Wiederkommen, *v. n.* spet od-
 nazaj priti; verniti se.
 Wiederkunft, *f.* povrátek, dohód.
 Wiederlesen, *v. a.* spet prebráti.
 Wiedernehmen, *v. a.* nazaj vzeti;
 preotéti.
 Wiederlagen, *v. n.* spet reči.
 Wiederschall, *m.* odměv, odmih,
 jeka; — *en*, *v. n.* odměvati,
 razlégati se, oriti se, odzí-
 vati se.
 Wiederschein, *m.* osvít, odsěv,
 odsvit; — *en*, *v. n.* odsěvati,
 odsjati, odsvitati.
 Wiederstehen, *v. a.* spet posláti.
- Wiederschreiben, *v. a.* odpisati.
 Wiedersehen, *v. a.* uzviditi, oz-
 viditi. lkerst.
 Wiedertaufe, *f.* prekerst, drugi
 Wiedertönen, *f.* Wiederschallen.
 Wiedergelten, *v. a.* poverniti,
 povrätiti, povračáti; nado-
 mětiti, naknáditi.
 Wiedergeltung, *f.* povernilo,
 povernitva; naknáda; — *es*
 recht, *n.* povraeilna pravda.
 Wiederverkaufen, *v. a.* preprodáti.
 Wiege, *f.* zibelj, zibela, zibka,
 kolěvka; — *n.*, *v. a.* zibati.
 Wiegen, *v. n.* vagati, težiti;
 mēriti; sich —, *v. r.* vijugati se.
 Wiehern, *v. n.* herzáti, rzati,
 razgetáti, heržiti, restáti.
 Wiesbaum, *m.* žerd, žerv.
 Wiese, *f.* travnik, senožet. [da.
 Wiesenflur, *f.* trata, loka, livá-
 Wiesenfurche, *f.* draga, jarek.
 Wiesenflee, *m.* dětelja.
 Wie viel, *ad.* koliko, koljko;
 — *ste*, *a.* koliki, koljki.
 Wiewohl, *c.* čerávnno, desiráv-
 no, četúdi, akoprem, premda.
 Wild, *a.* divjji, divók; (*grau-*
sam) ljút, divjji; (*ausgelassen*)
 razújzdan; (*roh*) sirov, ne-
 otesán; (*öde*) pust, práh; —
 hin und her schauen, mižúrkatí
 — werden, zdívjati; einen —
 maßen, razkáčiti kogar; —
n. zvěr, zvěrina, zvěrjad,
 zvěrjačina; divjád, divjina,
 divjačina. lca.
 Wildbach, *m.* hudoúrník, bistri-
 Wildbaum, *m.* lěsnika. lčina.
 Wildbraten, *m.* pečéna divjá-
 Wildbret, *n.* divjačina.
 Wilddieb, *m.* zverinski tát.

Wilde, m. divjak.
Wildfang, m. fig. divjak, gornjak, razsajavec.
Wildfremd, a. čisto ptúj.
Wildfrucht, f. lesnika, loški sad.
Wildgefälle, pl. divjarina.
Wildheit, f. divjačnost, divjost, divjôta, razújzdanost; sirovost; pustôba.
Wildling, m. divjak.
Wildmeister, m. zverinjar.
Wildniß, f. pustina, pustinja, pustara, pušava; divjôta.
Wildschaden, m. škoda od zverine. [vec
Wildschütze, m. zverostrélec, lo-
Wildschwein, f. divja svinja.
Wildspur, f. sled od zveri.
Wildstand, m. loža, berlóg.
Wille, m. volja, hotenje; (Einzwilligung) privóljenje, — nš sein, v. n. hotéti, hteiti, naméniti, naménjen biti.
Willensbestimmung, f. odlóka, odlúka, hotenje.
Willensmeinung, f. misel, volja.
Willfahren, v. a. dovóljiti, privóljiti, storiti komur po volji.
Willfährig, a. postrežljiv, vstrežljiv, poslušen, voljen; — feit, f. postrežljivost, poslušnost, voljnost.
Willig, a. voljen, radovóljen, dobrovóljen, pripravén, rad; — ad. rad, voljno; — en, v. a. in etvaš —, v kar privóljiti; — feit, f. voljnost, radovóljnost, pripravénost.
Willkommen, a. všeč; sei —, dobro si došel, Bóg te sprimi, zdravo; — heißen, pozdráviti, sprejéti; fig. drag od.

prijéten biti; — m. pozdráv, zdravje; (Becher) došlica.
Willkühr, f. samovólja, svojevólja; — lich, a. samovóljen, svojevóljen.
Wimmel, v. n. mergoléti, gomzéti, gomizljati, vréti, vervéti.
Wimmer, f. geréa; — ig, a. geréav. [vekati, prepádati.
Wimmern, v. n. plakati, ječati,
Wimpel, f. věternica.
Wimper, f. trepávnica, vejica; — n, v. n. mizgetáti, trepúhati.
Wind, m. věter; gelinder —, větríč, hlád; der — geht, věter piha; — machen, mahati, pahati; fig. hvaliti se, ustíti se; — wovon haben, čútiti kar.
Windbeutel, m. větrenjak, větrogónja; bahún, bahávs.
Windbüchse, f. věternica, věternjáca (puška).
Winde, f. slak (trava); (zum Winden) motávník, štritív; vitlo.
Windel, f. plenica, pelenica, pelnica, povój; — n, v. a. povíti, povijati.
Winden, v. a. víti, vijati, navijati; (weisen) motati; (drehen) sukati; Kránze —, viti, plesti, spletati věnce; etwaš aus der Hand —, iz rók izvíti; Lasten in die Höhe —, na vitlo gnati; die Hände —, roke sklepati od. spenjati; sich —, v. r. víti se, sukati se, vijúgati se, vertéti se.
Windfackel, f. Windlicht.
Windfahne, f. věternica.
Windhund, m. hert, oger.

- Windig, *a.* větroven, větrén, větrovit.
- Windlicht, *n.* duplír. [stún.]
- Windmacher, *m.* paglovec, hva-
- Windmesser, *m.* větroměr.
- Windmühle, *f.* věterní mlín.
- Windrose, *f.* věterna roža, věterníca.
- Windsbraut, *f.* vihár, viher, iha.
- Windschaden, *m.* škoda od větra.
- Windscheu, *a.* větrobojén.
- Windspiel *f.* Windhund.
- Windstill, *a.* tih, bezvětern, zaveten; — er Ort, zavétje; — *e, f.* bezvětrije, tíšina.
- Windsturm, *f.* Šturmwind.
- Windsucht, *f.* sušica (věterna).
- Windung, *f.* (des Flußes) vijúganje; (des Zwirns) motanje, sukanje; navíjanje; (einer Schraube) zavój.
- Windwehe, *f.* zamět.
- Windweiser, *m.* větrokáz.
- Winz, *m.* mig, miglej, pomiglej; kimnej; mahlej.
- Winzel, *m.* kót, vogel, ogel; — *den, n.* kotec, kotíček, oglič; — *a.* tajni, skrivšni.
- Winzlethe, *f.* tajni od skrivšni zakon.
- Winzleisen, *n.* vogelnica.
- Winkelförmig, *a.* voglast, oglovít, oglast.
- Winkelhaken, *m.* verstoměr.
- Winkelig, *a.* voglát, ogelnat, voglovát, koten. [méra.]
- Winkelmaß, *n.* kotoměr, voglovinkelmesser, *n.* kotomèrec.
- Winkelschreiber, *m.* pravdozkaza.
- Winkelsüge, *pl.* izvijóšine, prazni izgovóri.
- Winken, *v. n.* kimati, kimniti, migniti, migati, pomigniti; (mit der Hand) mahati, mahniti.
- Winseln, *v. n.* cviliti, cvičati, cmevkati, cmeriti se, johotati, čvīcati; — *n.* cvil, cvič, cmevkanje, johót.
- Winter, *m.* zima; im —, po zimi; den — jubringen, zimovati, prezimovati; — *s, a.* zimski. [mína, zimski sád.]
- Winterfrucht, *f.* ozimína, zimtergrün, *n.* zimozelen, beršljan.
- Winterhaft, *a.* zimóven.
- Winter, *v. n.* zimiti se, zima nahajati. [zimská sěv.]
- Wintersaat, *f.* ozimína, zimína.
- Winterseite, *f.* sěverna strán.
- Winterweizen, *m.* ozimnica, (pšěrnica).
- Winterzeit, *f.* zima, zimski čas.
- Winzer, *m.* vinogránik, no-gradnik, vinocár; — messer, *n.* vinjak.
- Winzig, *a.* majcen, majcken, majčken, miken, droben.
- Wipfel, *f.* Gipfel.
- Wir, *pr.* mí; mé.
- Wirbel, *m.* vertin, vertinec, vertólec, kernica, vír, vodovrát, kolóvrat; (auf der Trommel) herčánja, trepět; (am Kopfe) teme, verh glave; (Wind —) bahorin, viher; (in der Mühle, die Spindel) vreténo; škerpec, vreténce; (Schwindel) vertoglavica, omóštica; fig. — von Geschäften, sila opravil.
- Wirbelbein, *n.* herbetna ober obráčna kóst.
- Wirbelig, *a.* virovit, poln ver-

- tincev; (schwindelig) vertoglav, omotičen; fig. piján.
- Wirbeln**, *v. n.* vijati se, valjati se; (Wirbel schlagen) bobnjati, na boben vdarjati. [iha.
- Wirbelwind**, *m.* viher, vihar.
- Wirken**, *v. a.* (den Teig) mēsiti, zamēsiti, vmēsiti; (weben) tkati; (den Huf) strugati, ostrúgati; (bewirken) včiniti, proizvesti, uzróčiti; — *v. n.* činiti, dělováti, včiniti, uzróčiti; (auf etwas) udělováti; (von Arzneien, Ermahnungen) korísiti, hasniti.
- Wirksam**, *a.* djanski, tvoren, skutečen, istinit, rěsničen; — *ad.* zarě, v rěsnici, v djanju; — *čít*, *f.* djanje, skutečnost; istinitost, rěsnica.
- Wirksam**, *a.* poslén, děloven; korísten, hasnovít; — *fein*, korísiti, od korísti biti; — *čít*, *f.* poslénost, dělovánje; korísnost, hasen.
- Wirkung**, *f.* djanje, čin, dělo; uspěh, vspěh; učínek, přičínek, móv.
- Wirkungsraft**, *f.* dělovnost.
- Wirkungskreis**, *m.* króg dělovanja.
- Wirkungslos**, *ad.* bez uspěha; bez korísti; — *a.* bezkorísten.
- Wirrgarn**, *n.* zamotki, zmetana preja, zaplétki.
- Wirrwopf**, *m.* zmotjena glava.
- Wirrwort**, *n.* zmetana slama.
- Wirrwarr**, *m.* kodercija, zmotnjáva, změšnjáva, smeča, metež, neréd.
- Wirt**, *m.* kerčmár, oštír, gostivník; (Haus —) gospodar, gazdár; — *in*, *f.* kerčmarica, oštírka; gospodinja, gazdarica. [darliv, gospodarén.
- Wirthlich**, — *schafflich*, *a.* gospodarčič, gospodarstvo; gospodarstvo; hišovávstvo; — *er*, *m.* gospodar; ključár, hišovávec; — *erin*, *f.* gospodinja; ključarica.
- Wirthschaften**, *v. a.* gospodariti; gospodiniti; hišováti. *Istvo.*
- Wirthschaftskunst**, *f.* gospodarčičtvo.
- Wirthshaus**, *n.* kerčma, oštárijka, tabérna, pivnica; gostivnica.
- Wisch**, *m.* otiráč, omelo, ometálo, brisálo; — *en*, *v. a.* otírati, brisati, obrísati, ometáti; — *v. n.* ent —, vteči, zmuzniti se, pomúznuti jo, vmuzniti si. [brisovec.
- Wischer**, *m.* otiráč; otiravec.
- Wischlappen**, *m.* otiráč; brisáč, brisávka.
- Wischwasch**, *m.* blebět.
- Wisporn**, *v. n.* šeptáti, pošepťávati si, gomúliiti.
- Wissbegierde**, *f.* vědoželjnost, navkoželjnost, vědoželjnost; radovědnost.
- Wissbegierig**, *a.* vědoželjen, navkoželjen; vědoželjen, radověden.
- Wissen**, *v. a. u. n.* vědět; znáti; zu — *geben*, naznáti, na znanje dati; — *n.* znanje.
- Wissenschaft**, *f.* znanost, vědnost, věda, učénost, navka; znanje; — *lich*, *f.* znanstven, znanosten, vědnosten, učén.
- Wissenswürdig**, *a.* znanjavěden.
- Wissentlich**, *a.* samohóten, věden; — *ad.* vědoma, zavědoma.

- Wittern, *v. n.* nevihtováti, germeti; — *v. a.* vohati, ohvóhati; sléditi, čutiti.
- Witterung, *f.* vréme; (von Hunzen) voh, dišek, duh, nós; — slehte, *f.* vrémenoslóvje.
- Witfrau, *f.* Witve.
- Witthum, *n.* vdovstvo, udóvstvo.
- Witve, *f.* vdova, udovica; — nstant, *m.* vdovstvo; — r, *m.* vdovec.
- Wiß, *m.* um, ojštroúm, ojštroúmnost, domišljívost; — elei, *f.* ojštroumkováňje; — etn, *v. a.* umníčati, ojštroumkováti.
- Wißig, *a.* umen, ojštroúmen, bistroúmen, prebrisan, prekánjen, domišljív; — en, *v. a.* opámetiti, opametováti, učiti, pameti učiti.
- Wißling, *m.* umnež, bistroúmen, domišljívec.
- Wo, *ad.* kje, čej, gdě, kdě; ako, če; — ničt, ako ne, ináče.
- Wobei, *ad.* kje, pri čém; pri čemur; — immer, kjer koli.
- Woche, *f.* teden, tjeden, nedělja, keden; die — en, *pl.* habine, poróđ; in die — n kommen, roditi, poroditi, ohábiti se; in den — n sterben, v poróđu vmřěti.
- Wochenbett, *n.* habine, zibel; auf Wochenbesuch kommen, na zibel priiti. [tjednik.
- Wochenblatt, *n.* neděljni list.
- Wochenkind, *n.* novo rojeno děte, rojénček.
- Wochenlohn, *m.* neděljna mezda, tednina.
- Wochenmarkt, *m.* neděljni semenj. [pis.
- Wochenrhyth, *f.* tjednik, tedno.
- Wochentag, *m.* dán v tednu, vsakdánji dán, dělávnik.
- Wochentlich, *a.* neděljni; — *ad.* vsake nedělje, vsakoga tedna.
- Wöchner, *m.* tednár; — in, *f.* porodica, porodníca.
- Wobuch, *a.* (burch welschen Ort) kod, kodí; (beziehend) koder, kodar; (burch welsches Mit tel) scém; (beziehend) scemur.
- Wofern, *ad.* ako, ko, če, ak.
- Wofür, *ad.* za koga; čemú, za kaj.
- Woge, *f.* vál, sláp, talas.
- Wogegen, *ad.* temu nasproti, proti temu; proti čemur.
- Woher, *ad.* odkód; (beziehend) odkóder.
- Wohin, *ad.* kám, kamo; (beziehend) kamor, kamur.
- Wohl, *ad.* dobro, práv, blago; (vielleicht) morebiti, mordě; leben Sie —, z Bogom, srěčno hodite; ja —, pač, da da, bogme da; ničt —, težko; — dir, blagor tebi; ganz —, verlo dobro; ich möchte — wissen, rad bi vědel; es kann — sein, zná biti; — n. blagor, blagost, blagostánje, dobro; srěča. [gocénjen.
- Wohlschät, *a.* prepoštován, blahlan, *c.* nu! na noge! po koncu! hajde!
- Wohlschändig, *a.* pristójen; spoštován; — feit, *f.* pristójnost.
- Wohltauf, *ad.* — sein, zdrav biti.
- Wohlbedacht, *a.* dobro razmísljen, prevdárjen.

- Wohlbefinden, *n.* zdravje, dobro zdravje. [brem stališu.
 Wohlbehalten, *a.* zdrav, *v.* do-
 Wohlbekommen, *v. n.* koristiti, biti na zdravje.
 Wohlbeißt, *a.* těnat, deběl, tolst.
 Wohlberedfamkeit, *f.* zgovórnost, rečitost.
 Wohlberedt, *a.* zgovóren, rečit.
 Wohlbetagt, *a.* prilėten, *v.* lėtib.
 Wohlbedel, *a.* blagoróden, blagorójen, plemenit; — geboren, *a.* visokoróden, preblagoróden. [mnogočásten.
 Wohlbehwürdig, *a.* častivředen,
 Wohlgehen, *n.* zdravje, srěča.
 Wohlfahrt, *f.* dobro, srěča; dobri prospěh, blaženstvo.
 Wohlfeil, *a.* cěn, dober kúp, ne drag; — heit, *f.* cėnost, dober kúp.
 Wohlgebaut, *a.* lėpe postave.
 Wohlgeboren, *a.* blagoróden, blagorójen.
 Wohlgefallen, *n.* dopádenje, zadovoljstvo; — an etwas haben, veseliti se ob. radovati se čemur; — *v. n.* dopásti, dopádati, dopásti se.
 Wohlgefällig, *a.* přijeten, fleten, vgoden; — heit, *f.* zadovoljstvo, radost. [želéc.
 Wohlgemeint, *a.* iskřen, dobro-
 Wohlgemuth, *a.* vesel, dobromiselni; — *m.* (trava) dobra misel.
 Wohlgeneigt, *a.* priklónjen.
 Wohlgeordnet, *a.* dobro vredjen.
 Wohlgerathen, *a.* dober, dobro izřejen; plodonósen.
 Wohlgeruch, *m.* dišáva, přijeten dúb.
 Wohlgeschmack, *m.* dobra sláj.
 Wohlgesinnt, *n.* dobromisléc.
 Wohlgesittet, *a.* dober, dobrih šég.
 Wohlgestalt, *f.* lėpóta, lėpa slika ob. postáva; — *et, a.* lėpe slike ob. postáve.
 Wohlgewogen, *a.* dobrohóten, priklónjen; — heit, *f.* dobrohótnost.
 Wohlgezogen, *a.* dober.
 Wohlhabend, *a.* premóžen, zmóžen, blagoviten.
 Wohlklang, — laut, *m.* blagolásje, blagozvúčnost, lėpoglásje.
 Wohlklingend, — lautend, *a.* blagolásen, blagozvúčen, lėpoglásen. [zdano življenje.
 Wohlleben, *n.* razkóšje, razúj-
 Wohlblích, *a.* slaven, preslávén.
 Wohlmeinend, *a.* dobrohóten, prijáteljski, istinit, iskřen; — *ad.* po prijáteljsko.
 Wohlredend, *a.* lėpogovóren.
 Wohlriechend, *a.* mirisav, blagodišéc.
 Wohlruhend, *a.* mirno počivajóč.
 Wohlschmeckend, *a.* tečen.
 Wohlsein, *n.* zdravje; srěča.
 Wohlstand, *m.* blagostánje, dobrostánje; premóžnost, blagovitost; pristójnost.
 Wohlthat, *f.* dober čin, dobróta, dobročinstvo, blagodár, dobro dělo.
 Wohlthäter, *m.* dobrótnik, blagodárník, dobrodělNIK; — *in, f.* dobrótnica, blagodárnica.
 Wohlthätig, *a.* dobróten, dobrotiven, blagodáren, blagodaten; milodáren, darovit,

- dobrodělen, dobrotlivý; —
 keit, *f.* dobrotnost, blago-
 dárnost, milodárnost, dobrot-
 livost.
- Wohlthun, *v. n.* vgoditi, pri-
 jétno biti, dobro djati; (nügen)
 koristiti; (Gutes thun) dobro
 dělati od. činiti; sich —, *v. r.*
 gostiti se, pitati se, mastiti se.
- Wohlverbient, *a.* zaslúžen.
- Wohlverhalten, *n.* dobro obná-
 šanje od. zadržanje.
- Wohlverstanden, *a.* dobro ra-
 zumljen; — *ad.* razúmi se.
- Wohlweise, *a.* premóder.
- Wohlwissend, *a. u. ad.* dobro-
 vědóč, dobroznajóč.
- Wohlwollen, *n.* dobrohótnost,
 dobrovóljnost; — *v. n.* že-
 léti komur dobro; — *b. a.*
 dobrohóten, dobroželéč.
- Wohnbar, *a.* stanóven, za sta-
 novanje, prebiváven.
- Wohnen, *v. n.* živěti, stanováti,
 prebivati, obitávati.
- Wohnhaft, *a.* stanóten, prebi-
 vajóč; sich — niederlassen, na-
 stániti se.
- Wohnhaus, *n.* hiša, dóm.
- Wohnsig, — ort, *m.* selo, se-
 lišče, poselišče.
- Wohnung, *f.* Wohnplatz, *m.* pre-
 bivališče, stanovališče, stanišče.
- Wohnzimmer, *n.* jispera, izba, soba.
- Wölben, *v. a.* obókati, lokati,
 v obók zidati. [svód.
- Wölbung, *f.* obók, oblók, lok.
- Wolf, *m.* volk, velk; — ähnlích,
a. volku podobén.
- Wölfchen, *n.* volčič, volčě.
- Wölfin, *f.* volkúlja, volkinja.
- Wölfen-, *a.* volčji.
- Wolfshaar, *n.* volčja dlaka.
- Wolfshaut, *f.* volčina, volčja
 koža. [glád.
- Wolfs hunger, *m.* glád, pasji
- Wolfskirche, *f.* Wolfkirche.
- Wolfsluchs, *m.* lisávt.
- Wolfsmilch, *f.* hvojká, kačic.
- Wolfspelz, *m.* volčja šavba.
- Wolfswur, *f.* lisják, volčji korěn.
- Wolftchen, *n.* oblácič, oblákec.
- Wolke, *f.* oblak. [temníti se.
- Wolken, sich, *v. r.* obláciiti se.
- Wolkenbruch, *m.* ploha, naliv,
 lijavica.
- Wolkenshimmel, *m.* obláki.
- Wolkenlos, *a.* veder, bezobláka.
- Wolstig, *a.* obláčen.
- Wollarbeit, *f.* volnéno dělò;
 volnotvórstvo; — er, *m.* vol-
 nár, volnotvórec.
- Wolle, *f.* volna; — n, *a.* vol-
 nén, od volne.
- Wollen, *v. n.* hotěti, htěti, voljo
 iměti; želěti; nicht —, ne
 hotěti; ich will nicht, nočem;
 ich will kommen, prišel bóm;
 zu wem wollen Sie? kogá bi
 radi; er will bezahlt sein, on
 hoče plačilo; willst Gott! ako
 Bog hoče, ako je božja volja,
 po božjej volji! wollte Gott!
 da bi Bóg dál! — n. ho-
 tenje, htenje; volja.
- Wollens, *a.* volnén.
- Wollenfabrik, *f.* volnárnica.
- Wollenwerk, *n.* volna, volnovína.
- Wollhandel, *m.* tergovína z volno.
- Wollhemd, *n.* košúlja.
- Wolllicht, *a.* volnast; mehek.
- Wollig, *a.* volnat.
- Wollkamm, *m.* grebén za volno.
- Wollreich, *a.* volnat, volnoróden.

- Wollsaß, *m.* vreča volne; vreča za volno.
- Wollschere, *f.* škarje za volno.
- Wollschur, *f.* strižba, strižnja.
- Wollspinner, *m.* volnoprédec; — *ei, f.* volnopreja; volnoprednica; — *in, f.* volnopredica.
- Wollust, *f.* slást, slastje, sladnost, nasládnost; razkóšje, nečistost, hotljívolost.
- Wollüstig, *a.* slasten, sladen, nasláden; razkóšen, nečist.
- Wollüstling, *m.* razkošnik, nečistnik, hotnik.
- Wollwiesel, *n.* kosem.
- Wollzwirn, *m.* volnána nit.
- Womit, *ad. s* čem; (beziehend) s čemur.
- Wonicht, *ad.* ako ne; ináče.
- Wonne, *f.* radost, vuga, sladóst.
- Wonnereich, *Wonnig, a.* radosten, sladosten, vužen.
- Wonnegetrunken, *a.* rádosti piján.
- Wonnevoll, *f.* Wonnereich.
- Woran, *ad* na čem; po čem; (beziehend) na čemur.
- Worauf, *ad.* na čem; na kaj, na ktero reč.
- Woraus, *ad.* iz česa; odkód; (beziehend) iz česar.
- Worein, *ad.* v kaj.
- Worfeld, *v. a.* vejáti, zvejati.
- Worffschäufel, *f.* vevnica, vejáča.
- Worgen, *sich, f.* Würgen, *sich.*
- Worin, *ad.* v čem, kje, gdě, (beziehend) v čemur, kjer.
- Wornach, *ad.* za čem, po čem; (beziehend) za čemur, po čemur.
- Wort, *n.* reč, slovo, besěda, izráz; *fig.* ein Maun von —, móž besěda; — *z, a.* slovní, besědni.
- Wortähnlich, *a.* podobén v slovih.
- Wortarm, *a.* siromák v besědah.
- Wortbrüchig, *a.* vérolómen.
- Wörtchen, *n.* besědica, rečica.
- Wörterbuch, *n.* slovár, slovník, rečnik, besědnjáč.
- Wortforscher, *m.* rečoslóvee, etimológ.
- Wortforschung, *f.* rečoslóvjje, etimologija. [danje besěd.
- Wortfügung, *f.* rečosláda, sklada.
- Wortführer, *m.* hesědník, besěditelj, govorník.
- Wortflauber, *m.* přebírávec besěd; — *ei, f.* přebírání besěd.
- Wortfram, *m.* prazne besěde, množina besěd. [blebetálo.
- Wortfrämer, *m.* herbíjávce,
- Wörtlich, *a.* sloven, rečen, besěden; — *ad.* od reči do reči, od besěde do besěde.
- Wortmacher, *m.* besědotvórec, kováč besěd.
- Wortreich, *a.* zgovóren, rečit.
- Wortreichthum, *m.* bogástvo v besědah.
- Wortspiel, *n.* hesědna igrača.
- Wortwechsel, *m.* prikór, překarjání, přepír. [besěd.
- Wortwiederholung, *f.* ponávíjanie
- Worüber, *ad.* nad čem, verh česa, zbog česa; (beziehend) nad čemur, verh česar.
- Worunter, *ad.* pod čem, gdě; (beziehend) pod čemur.
- Woselbst, *ad.* kjer, gdě.
- Wovon, *ad.* o čem; od česa; odkód; (beziehend) od čemur; od česar; odkóder.
- Wovor, *ad.* před čem, od česa;

(beziehend) pred čemur, od česar.
Woviber, *ad.* proti čemu.
Wojwode, *m.* vojvoda.
Wojwodſchaft, *f.* vojvodina; vojvodstvo.
Wozu, *ad.* čmu, čemu, k čemu, za kaj; (beziehend) k čemur, za kar.
Wrač, *n.* podertine od broda.
Wucher, *m.* —ei, *f.* vohernija, kamata, odertija; —er, *m.* vohernik, kamatnik, ožurnik, odertnik; —haft, —lich, *a.* vohrav, kamaten, ožuren, oderten.
Wuchern, *v. n.* vohrovati, kamatovati, oderati, na obrésti dajati; (von Pflanzen) převěč razrašati se.
Wuchſ, *m.* rást, zrást, uzrást, stas; postáva.
Wucht, *f.* teža; množ.
Wühlen, *v. a. u. n.* riti, rovati, kopati, brodití, herbati.
Wühler, *m.* rovár, brodáč; draživec.
Wühne, *f.* lavra.
Wuſt, *f.* zvitek; —ig, *a.* zavít.
Wund, *a.* bolen, ranjen. oranjen, odert; —arznei, *f.* ranarstvo, ranocelnístvo; —arzt, *m.* ranárník, ranocelník; —balſam, *m.* balzam za rane.
Wunde, *f.* rana. (ligen) rana.
Wundenmah, *f.* Narbe (bei Heilung).
Wunder, *n.* čudo, čudež; es nimmt mich —, čudim se.
Wunder, *a.* čudní, čudotvorní.
Wunderbar, *a.* čudotvoren, čudodělen; čuden, čudnovit, diven, čudapóln, čudoviten.

Wunderbild, *n.* čudotvoren kip.
Wunderding, *n.* čudo, čudna stvar. [deže.
Wunderglaube, *m.* vĕra v čudovítne ve-likostí
Wundergroß, *a.* čudovitne velikostí
Wunderkraft, *f.* čudovitna móč.
Wunderlich, *a.* čuden, čudnovit, čudežen, čudodelen, diven; —keit, *f.* čudnost, čudnovitost.
Wundern, *v. a.* es wundern mich, čudim se; sich — *v. r.* čuditi se, diviti se, čudovati se.
Wunderſchwüdig, *a.* čudnovát.
Wunderſchön, *a.* diven, čudne lepóte. [ko kadá.
Wunderſelten, *ad.* ředkomaj, řed.
Wunderthat, *f.* čudo, čudodjanje, čudotvór, čudodělstvo.
Wunderthat, *m.* čudotvórec, čudodělník. [dodělen.
Wunderthätig, *a.* čudotvoren, čudnovoll, *a.* čudnovat, čuden, čudežen.
Wunderwerk, *f.* Wunderthat.
Wunderzeichen, *n.* čudež.
Wundſieber, *n.* Wunderliegen, *n.* groznica ranovna.
Wundmittel, *n.* ranovni lĕk.
Wunſch, *m.* želja, poželĕnje, požúda; vošilo.
Wunſchen, *v. a.* želĕti, poželĕjavati, žúdeti; vošiti.
Würde, *f.* část, dostójnost, dostojánstvo; prednost.
Würdig, *a.* dostójjen; vrĕden; částiljiv; —en, *v. a.* čĕniti, částiti, vrĕdnega imĕti, štímáti, poštováti; —keit, *f.* dostójnost; vrĕdnost; částiljivost.

- Wurf, *m.* ljučáj, veržáj, hitec; mah.
- Wurfangel, *f.* udica.
- Würfel, *m.* kober, kocka, kobra; —förmig, *a.* kobrast, kockast; —n, *v. a.* kobrati, kockati; —spiel, *n.* kockanje; —spieler, *m.* kockar.
- Wurferde, *f.* izkopána berna.
- Wurfarn, *n.* metávnica.
- Wurfmaschine, *f.* samostrél.
- Wurfschaukel, *f.* Worfsschaukel.
- Wurfspieß, *m.* kopka.
- Würgen, *v. a.* daviti, gušiti, dušiti, vadušati, gerčiti; sich — *v. r.* daviti se.
- Würgengel, *m.* smertni angelj.
- Würger, *m.* davitelj, dušitelj.
- Wurm, *m.* červ; (Eingeweide—) glista; fig. žalost.
- Wurmannsaß, *m.* zaplóda červiva, červádina.
- Wurmartig, *a.* červast.
- Würmchen, *n.* červič, červiček.
- Wurmen, *v. a.* eš wurmt mich, grize me.
- Wurmfräß, —stich, *m.* červovina, červojédina, červóba.
- Wurmfräßig, —stichig, *a.* červiv, červojeden, izjeden od červóv.
- Wurmtraut, *n.* vrtič. [stam.
- Wurmmittel, *n.* lěk proti gli-
- Wurmspeise, *f.* hrana červóv.
- Wurmstich, —ig, *f.* Wurmfräß, *ac.*
- Wurmstoch, *m.* červinjak.
- Wurmucht, *f.* červívost.
- Wursth, *f.* klobása; klobásica; —darm, *m.* črěva za klobásě; —macher, *m.* klobásar; —maul, *n.* debele usta; —maulich, *a.* debélíh úst.
- Würze, *f.* začimba, začína, štúpa; *f.* Gewürz.
- Wurzel, *f.* korěn, korěnína, korěnika, žila; —e, *a.* korěnínski.
- Wurzeln, *n.* korěnik, korěnínica.
- Wurzelgewächs, *n.* korěnika.
- Wurzellig, *a.* korěnit.
- Wurzelmann, *m.* korěnar.
- Wurzeln, *v. n.* korěnití se, začín korěnití se, ukorěnití se; *v.* zemlji tičati, zakorěnjen biti.
- Wurzelsilbe, *f.* korěnta slovka.
- Wurzelwert, *n.* korěnje, korěníne.
- Würzen, *v. a.* začíniti, začínjati, štopati, pošťupati; fig. slajšati, nasladjívati, sladkati.
- Wust, *m.* skurnóba, nesnága, smět; kodercija, měsanica.
- Wüst, *a.* púst, pušáven, pušóben, divji, divjácen; fig. razúzdan, bezporéden; —e, enei, *f.* puša, pušáva, pustinja, pustína, puščava; —heit, *f.* pustóta; fig. razúzdanost.
- Wustig, *a.* nečíst, smraden, skurnóben, nesnážen.
- Wüstling, *m.* razkóšnik, rabsipnež, razúzdan élóvěk.
- Wuth, *f.* běs, běsnóča; gnjev; togóta, jarost; (ToUheit) steklost, steklína, běsnica.
- Wüthen, *v. n.* běsniti, běsnováti; noréti, togotíti se, divjati, —d, Wüthig, *a.* běsen, nor; togóten; (toU) stekel.
- Wütherich, *m.* kervolók, okritnik, trinóg, nevsmiljnik.

Z.

- Začen, *a.* rogel, róg, rogo-
vila, ga. zób, verh; (am
Hirſchgeweſſe) rogovila; — *v.*
a. zobiti, nazóbiti.
- Začig, *a.* roglast, rogovilast,
gačast, zobát.
- Zagel, *m.* róp; (Zopf) kita.
- Zagen, *v. n.* plašiti se, bati se,
strahováti se.
- Zaghaft, *a.* plašen, bojéč, plaš-
ljiv, strasljiv, —igheit, *f.*
plašnost, bojéčnost, plašljivost.
- Záhe, *a.* vlečljiv, vlečéč, žilav,
zatégel, zategljiv, tóg; fig.
tverd, stisljiv.
- Záhigkeit, *f.* vlečljivost, žila-
vost, zatéglost, togóst; fig.
tverdot.
- Záhl, *f.* čislo, broj, število;
—amt, *n.* plačivnica; —bar,
a. plačiven, platen.
- Záhlbar, *a.* izbrojiv, čiseln, iz-
števljiv, preštevljiv.
- Záhlbrett, *n.* brojivnica.
- Záhlbruch, *m.* drobiž, drobiš.
- Záhlen, *v. a.* plačati, plače-
vati, platiti, popláčati, po-
plátiti.
- Záhlen, *v. a.* štetiti; številiti, čis-
liti, brojiti, čislovati.
- Záhler, *m.* plačovávec, platnik,
platitelj, plačovátelj; —in, *f.*
platnica, plačiteljica.
- Záhler, *m.* števec, brojívec,
čislovávec.
- Záhlfigur, *f.* Ziffer.
- Záhlloš, *a.* neizbrojen, bezšte-
vilen, brezčiseln.
- Záhlmeister, *m.* platitelj.
- Záhlreich, *a.* brojen. brojnat,
številen, mnogobrójen.
- Záhltag, *m.* platni dán. Ičilo.
- Záhlung, *f.* plača, popláta, pla-
šlung, *f.* brojenje, brojitva,
šetje, šetva.
- Záhlwort, *n.* brojno od. številno
ime, številnica.
- Záhlzeichen, *n.* številka, čislénka.
- Záhm, *a.* pitom, pitomen, do-
mač; (von Thieren) krotek,
privájen.
- Záhmbar, *a.* vkrotljiv.
- Záhmen, *v. a.* krotiti, vkrotiti,
priváditi, privájati, pitómiti;
fig. obújzdati, berzdati.
- Záhtheit, *f.* pitomost; krot-
kóst, krotkóča.
- Záhn, *m.* zób; —z, *a.* zobni
- Záhnen, *n.* zobek, zobej, zob-
biček, zobčič. Plomec.
- Záhnbrecher, *m.* zobávs; zobo-
zahnbürste, *f.* ščetka za zobjé.
- Záhneln, *v. a.* zobkati, nazób-
kati; — *v. n.* zobe dobívati.
- Záhnen, *v. n.* zobiti se, zobe
dobívati.
- Záhnfleisch, *n.* dlasna, dlesna.
- Záhnförmig, *a.* zobast, zobu
podóben.
- Záhngeſchwür, *n.* zazóbnica.
- Záhnig, *a.* zobát.
- Záhnklappern, *n.* klepet z zobmi.
- Záhnknirſchen, *n.* škripanje z
zobmi.
- Záhnkraut, *n.* zobnik.
- Záhnloš, *a.* brez zób, brez zóben.
- Záhnlücke, *f.* zobna škerbína.
- Záhnlücke, *a.* škerbljiv; —e, *m.*
u. f. škerbljivec; škerbljivka.
- Záhnſchmerz, *m.* zoboból; ich
habe —en, zobje me bolijo.

- Zähre, *f.* solza, slojza.
 Zange, *f.* klešče, kleše; škripa lice.
 Zank, *m.* prepír, kreg, razbój, zdražba, svaja, svadja, ravs, razpra; —en, *v. n.* prepírati se, kregati se, svajati se, pričkatí se, ravsati se, hudovati.
 Zanker, *m.* prepíracec; pričkavec, pravdaš, svadljivec; —in, *f.* prepírljivka, svadljivka.
 Zankstucht, *f.* prepírljivost, svadljivost, kregljivost; —stuchtig, *a.* prepírljív, svadljív, kregljív, pravdljív, pričkaven.
 Zapsen, *m.* čep, zatík, zatič; (Spund—) voha, napústnica; (Baum—) storž, čerž, abranka; (Eis—) krunec, krunecelj, ledenka, stréž; (im Munde) jezíček, čepič.
 Zapsen, *v. a.* čepiti, začépati.
 Zapsen, *v. n.* kerčmariti, ločiti (vino it.).
 Zapsenbohrer, *m.* čepovnik.
 Zapsengelb, *n.* kerčmarina.
 Zapsenstreich, *m.* večerno bobnjánje; čepobitje.
 Zappeln, *v. n.* cepetáti, dergétati, trepetáti, otripati.
 Zater, *m.* derskáč (ptica).
 Zarge, *f.* rób, kráj; obód.
 Zart, *a.* nježen, néžen; (weich) mehék, rahel; (Elein) majčken, majcken, miken; —gefúhlt, *n.* mehkočútje, mehkočútnost, rahli čút; —heit; nježnost; mehköst, rahlost; majčkenost.
 Zärtlich, *a.* nježen, brižljív, mežéven, mehkočúten, rahločúten; —heit, *f.* nježnost, mežévnost, rahločútnost.
 Zärtling, *m.* mehkužník, mehkočník.
 Zauber, *m.* coper, vraža; čara, čarobija, baja; (Weiz) mík; —buch, *n.* čarobníške bukve; —er, *a.* čarobní, coperní; —er, *m.* coperník, vražník, čarobník; vračár; —ei, *f.* coperníja, čarobíja, vraža.
 Zauberin, *f.* copernica, čarobnica, vražnica, vračarnica.
 Zauberisch, *a.* coperníški, čarobníški, (reizend) milen.
 Zauberstund, *f.* vražtvo, coperníštvo.
 Zaubern, *v. a.* coprati, čarati, vražiti, vračárati, bajati.
 Zauberwerk, *n.* čarobíja, coperníja.
 Zauche, *f.* psica.
 Zauderer, *m.* obotávljavec, žúhljavec, mučkavec; —ei, *f.* obotávljanje, mučkarija.
 Zauderhaft, *a.* obotavljív, mudljív, žúhljav.
 Zaudern, *v. n.* obotávljati se, muditi se, žúhljati, kesnováti, čakati. [žvala.
 Zaun, *m.* ujzda, uzda; berzda, Zäumen, *v. a.* uzdati, ujzdati, obújzdati, berzdati, oberzdati; krotiti.
 Zaunloß, *a.* razúzdan, neobújzdan.
 Zaun, *m.* plót, graja, zagrája, tinj; —gerde, *f.* protika; —könig, *m.* kraljič, kraljiček, štréžič, palčič; —öffnung, *f.* verzel; eine —maßen, ver-

- zniti; — pfaht, *m.* kol, planka; — rüče, *f.* divja vinika, hostna čerlénka.
- Zaufen, *v. a.* puljiti, pipati, čupati, čodratí; bei den Spaaren —, lasáti, za lasjé pipati.
- Zebra, *n.* cebra.
- Zechē, *f.* gosti, veselo družtvo: (Zahlung) zapitnina; (Zunft) ceh, združba; — *n, v. a.* piti, pijánčevati; — *er*, Zechbruder, *m.* pijánec. Igar plačati.
- Zechfrei, *a.* eimen — halten, za ko-
Zechine, *f.* zlát, cekín.
- Zechē, *f.* klesč, klošč.
- Zehē, *f.* perst na nogah, nožni perst; die große —, palec.
- Zehen, Zehn, *num.* desét; — *d, n.* desétka, desetínka, desetica.
- Zehent, *m.* desetína, deséti děl; — *z, a.* desetínski, desétkoven; — *en, v. a.* desetíniti, desetino pobirati, desetkováti; — *er, m.* desetínar; — frei, *a.* prost od desetiné; — garbe, *f.* deséti snop; — herr, *m.* gospodar desetiné.
- Zehne, *f.* Zehner, *m.* desetica.
- Zehnerlei, *a.* desetéri.
- Zehnfach, — fättig, *a.* deseter-
nat, desetérni.
- Zehnjährig, *a.* desetlétén.
- Zehnmal, *ad.* desetkrat, deset-
bart; — *ig, a.* desetkrátén, desetbárten.
- Zehnfünder, *m.* desetfúntnik, tóp za krogle deséti h funtov.
- Zehnfüblig, *a.* desetfúnten
- Zehnte, *m.* deséti; — *l, n.* desetinka, deséti děl; — *nš, ad.* desétič.
- Zehren, *v. n.* živéti, jěsti in piti, hraniti se; (bei einem Wirthē) trošiti, zatróšiti, jěsti in piti; (sich vermindern) sušiti se, posušiti se; činžati se; — *v. a.* sušiti, činžati.
- Zehrgelb, *n.* — pfennig, *m.* potnina, strošek.
- Zehrung, *f.* brešen, brešno.
- Zeichen, *n.* znám, znamenje, znamenje, znamen, znak; — buch, *n.* knjiga za risanje; — deut-
ter, *m.* znamenár, znakovlóvec; (auš den Gestirnen) zvez-
dogléd; — *ei, f.* znamenár-
stvo, znakovlójve; — Kunst, *f.* risárstvo; — meister, *m.* risovnik, risarski učitelj; —
schule, *f.* risárska šola.
- Zeichnen, *v. a. u. n.* risati, risováti, narisati, čertati, načertati; (mit einem Zeichen) zaznámiti, zaznáčiti.
- Zeichner, *m.* risár, risovavec; — *in, f.* risarica.
- Zeichnung, *f.* risanje; narisek.
- Zeibeln, *v. a.* obrézati od pod-
rézati bčele. I kazávec.
- Zeibfinger, *m.* kazín, kazínez,
- Zeigen, *v. a.* kazati, pokazati, pokazováti. I kazálo.
- Zeiger, *m.* kazavec, kazítelj,
- Zeihen, *v. a.* kriviti, okrivljati,
dolžiti.
- Zeile, *f.* versta, réd, reda, re-
dek; — nweise, *ad.* poré-
doma, povérstoma.
- Zeißig, *m.* čizek, cizek, šterli-
nec, ternjóvka.
- Zeit, *f.* čas, vréme; doba; um
welche —, obkorid, kadáj;
vor der —, prevréd, preráno,
prezgóda; biš zu dieser —,

- dosihdób, dosihmal, dosle; — haben, vtegniti; wětše — ist es, ob kolikih je, obkorid je; es ist später an der —, pozneje je; zu — en, včasih, včasi; bei — en, zgodaj, zarano, rano; unter der —, tačas, med tem; vor — en, nekđaj, svoje dni; gestern um diese —, včera; obsorid; in kurzer —, v kratkim.
- Zeitalter, *n.* věk; — buch, *n.* časnik, časopis; — beschreibung, *f.* časopisje; — folge, *f.* časotěk; — genos, *m.* verstnik; — her, *ad.* od tega časa, od teh dób.
- Zeitig, *a.* goden, zrěl; zgoden, rán; — *ad.* prigodaj, zgodaj; — en, *v. n.* zoriti, dozrevali, zreliti.
- Zeitunbe, *f.* časoslóvje.
- Zeitlang, *ad.* eine —, nekóljko časa; dolg čas.
- Zeitbens, *ad.* svoje živé dni.
- Zeitlich, *a.* časen, posvėten, minijóš, preměnljiv, pozemalski; — feit, *f.* časnost, posvėtnost.
- Zeitlose, *f.* podlěsk, čemerika.
- Zeitmaß, *m.* mēra časa; — mēsser, *m.* časoměr; — punkt, *m.* doba; — raum, *m.* čas, věk.
- Zeitschrift, *f.* časopis, časnik, lětopis.
- Zeitung, *f.* novine, časnik, časopis, novice; — sčreiber, *m.* novinar, novičar. [čas.
- Zeitverlust, *m.* zatráta ob. zguba
- Zeitvertrieb, *m.* kratak čas; auß —, za kratak čas.
- Zeitwort, *n.* glagolj.
- Zelle, *f.* izbica, hišica; (Bienen —) piskrica; — ngewebe, *n.* piskričasto tkanje.
- Zellig, *a.* piskričast.
- Zelt, *n.* šotor, šator, stan, šotorišče, šatorišče; das — aufschlagen, všotóriti se; — bett, *n.* šotorska postelj; — dach, *n.* štorija; — wagen, *m.* kol, prakol; — wagen, *m.* pokriti vóz.
- Zephyr, *m.* zahódnik, zéfir.
- Zepter, *m.* zézlo, kraljúla.
- Zerarbeiten, *v. a.* razdelati; — *v. r.* sích, razdělati se.
- Zerbeißen, *v. a.* zgristi, razgristi, razgrizniti. [lěteti se.
- Zerbersten, *v. n.* razpóčiti, raz-
- Zerbólauen, *v. a.* natépsti, pretépsti, nažgáti, nakúrtiti.
- Zerbrechēn, *v. a.* razbiti, razlómiti, raztrěti, raztrúpiti, prelómiti, strěti.
- Zerbrechlich, *a.* razlomljiv; — feit, *f.* razlomljivost.
- Zerbröckeln, *v. a.* razdrobiti, razdrobljati. [látiti.
- Zerdreschen, *v. a.* zmlátiti, prem-
- Zerbrüchen, *v. a.* zmučkati, zmučkati, razmučkati, stlačiti, zmandráti, razmandráti, zgnjěsti, razgnjěčiti, zgnjáviti.
- Zerfallen, *v. n.* razpásti, razpádati, razsuti se, razsípali se; (im Fallen zeršlagen, ž. B. sích den Kopf) razbiti (si glávo); (mit einem —) svaditi se, *v.* razpertijo priti, razprijátljiti se. [razváljen.
- Zerfallen, *a.* porúšen, podět,
- Zerfehen, *v. a.* razdrápati, razcápati, razcúnjati, razcándrati,

- raztèrgati, razdrèti; — fèst, a. razcápan, cápast, cúnjast, cándrav; (ein — er Mensch) razcápanec, cáp, capún.
- Zerfleischen, v. a. razmesáriti, razkervávití.
- Zerfließen, v. n. (vom Eis) tájati se, talíti se, topítí se, raztájati se, raztopítí se; (vom Schnee) razkopněti, skopněti, kopněti; (von flüßigen Dingen) raztèci se, raztèkati se, razcèditi se; in Thränen —, v sòlzah se topítí.
- Zerfressen, v. a. razjèsti, razjèdati, razgrizti, zgrizti.
- Zergehen, v. n. raziti se, razpustiti se; (vom Schnee und Eis s. Zerfließen).
- Zergen, v. a. drážiti, razdrážiti, razsvádití, razsvajovátí.
- Zergliedern, v. a. (einen Körper) raztèlesevátí, razúdití; (einen Saß) razlágati, razlóziti, razkládati. [kati.]
- Zerhacken, v. a. presèkati, razsè-Zerhämmern, v. a. razbití, razkovátí. [píhmití.]
- Zerhauchen, v. a. razpíhati, raz-Zerhauen, s. Zerhacken. [žvèčiti.]
- Zerkauen, v. a. razžvekátí, raz-Zerklopfen, v. a. razbití, raztòlèi.
- Zerknacken, v. a. razlèskati, razlèskniti.
- Zerknicken, v. a. pokvèčiti, stepátí, zgnječiti, razlómítí.
- Zerknirschen, v. a. razlèskniti, raztrèti, razmúčkati. [šen.]
- Zerknirschet, ad. pobít, stèrt, skrú-Zerkochen, v. a. razvarítí, razkúhati, prekúhati; — v. n. — síč, v. r. razkúhati se, razvarítí se; (im Magen) razbávití se. [drápati.]
- Zerkragen, v. a. razpráskati, raz-Zerlassen, v. a. razpustítí, razpúšati, razcvèrati, razcvèrèti, topítí, talíti, raztopítí.
- Zerlecken, v. n. razsáhniti, razsušítí se, popóčítí od suše.
- Zerlegen, v. a. razdjati, razdèvati, razlóziti, razlágati; (— daß Fleisch) razrèzati, razrèzovátí. [tèrgati.]
- Zerlöcheren, v. a. nalúknjati, raz-Zerlumpt, ad. razdrápan, razcápan, cápast, cúnjast; s. Zerfèst.
- Zermahlen, v. a. razmlèti, zmleti.
- Zermalmern, v. a. razdrobití, zdrobotí, razněsti, razdrúz-gati, razmlèti.
- Zermarnern, v. a. razmúčiti.
- Zermeßeln, v. a. razmesárití.
- Zernagen, v. a. razgrísti, razglódati, razgrúdití.
- Zernichten, v. a. vničítí, uništití, vniè správití, pokonèčati, iztrèbití, potrèbití.
- Zerplagen, v. n. raztrèšiti se, razplósniti se, razpóčítí, razpókniti.
- Zerpressen, v. a. raztískati, raztísniti, razmúčkati.
- Zerquettschen, v. a. razmúčkati, razmèčkati, razláčiti.
- Zerreiben, v. a. raztrèti, raztí-rati, preríbatí, zribati, razrí-bati, zdrózgati.
- Zerreissen, v. a. raztèrgati, pre-tèrgati; (zerfeßen) razcápati, razcúnjati; (niederreissen) razdrèti, razdirati; (zerfleischen) razmesárití; — v. n. raztèr-

- gati se, pretèrgati se, vtèrgati se. [vlèči, razvlàčiti.
 Zerrèn, *v. a.* vlèči, vlàčiti, raz-
 Zerrènbaum, *m.* cèr.
 Zerrinnen, *v. n.* razcurèti, raz-
 liti se; razvodenèti.
 Zerrühren, *v. a.* zmèšati, raz-
 mèšati, [pùljiti.
 Zerrupfen, *v. a.* razkùbsti, raz-
 Zerrütten, *v. a.* zmèšati, zmé-
 diti, zmdùti, zrušiti, porùšiti;
 — tung, *f.* zmèšnjáva, zmot-
 njáva, koderècija, porùšenje.
 Zerrügen, *v. a.* razrèzati, prerè-
 zati; razžágati, prezágati.
 Zerschaben, *v. a.* razstèrgati.
 Zerschaitern, Zerschellen, *v. n.* raz-
 bítì se, razlómìti se, porù-
 šiti se. [strèliti.
 Zerschießen, *v. a.* prestreliti, raz-
 Zerschlagen, *v. a.* razbítì, raz-
 bíjati, rázólèti, pretlèči; —
 sich, *v. r.* razbítì se, strupiti
 se, pobítì se. [pustiti.
 Zerschmelzen, *v. a.* raztopiti, raz-
 Zerschmettern, *v. a.* razvrèči,
 raztrúpiti, raztrèšiti, raznèsti.
 Zerschneiden, *v. a.* razrèzati, pre-
 rèzati. [dèliti.
 Zerschrotten, *v. a.* razdrobítì, raz-
 Zersègen, *v. a.* razstávitì, raz-
 stávljati, razkrójitì.
 Zerspalten, *v. a.* razkláti, raz-
 platiti, kálati, razkálati, cè-
 piti, razcèpiti.
 Zersplittern, *v. a.* razcèpiti, raz-
 cèpljati, razkláti; (unnùg an-
 wenden) vtrátiti, zadržítì, po-
 trátiti, zaprávitì, raznèsti,
 rastèpsti.
 Zersprengen, *v. a.* (in Stúcke)
 raznèsti, razgnáti, razvrèči; (auseinander jagen) razpodítì,
 razkropiti. [lètèti se.
 Zerspringen, *v. n.* razpóčiti, raz-
 Zerstampfen, *v. a.* razphati.
 Zerstäuben, *v. a.* razkadítì, raz-
 vèjati, razkropiti, raztèpsti,
 raznèsti, razpèšiti [bósti.
 Zerstechen, *v. a.* razbósti, pre-
 Zerstieben, *v. n.* razvèjati se,
 razkadítì se, razprášiti se.
 Zerstörbar, *a.* razrušljiv, poder-
 ljiv, porušljiv.
 Zerstören, *v. a.* razdrèti, podrèti,
 podírati, razrúšiti, porùšiti,
 razdjáti, razváltì, raztrèti;
 — rung, *f.* razdor, podertija,
 razdertija, razdjanje.
 Zerstossen, *v. a.* stolèti, raztólèti.
 Zerstreuen, *v. a.* raztrèšiti, raz-
 tróšiti, razsipati, razvèjati;
 (aufheuern) zabávitì, razvесе-
 liti; — sich, *v. r.* razvèdritì se.
 Zerstreut, *a.* razsúti, nepazljiv.
 Zerstreuung, *f.* raztrošenje;
 (Gemüthszustand) razmislje-
 nost, nepazljivost; (Aufheite-
 rung) veselje, zabáva.
 Zerstückeln, *v. a.* razkóšiti, raz-
 drobítì, na kóse zdrobítì, raz-
 komádatì.
 Zertheilen, *v. a.* razdèliti, raz-
 dèlováti, razkrójitì; (von Med-
 dicamenten) raztopiti; (vom
 Wasser) raztèkati se, raztèci
 se. [dèlìtva.
 Zertheilung, *f.* razdèljenje, raz-
 Zertrennbar, Zertrennsich, *ad.* raz-
 ločljiv, razparljiv.
 Zertrennen, *v. a.* razdèliti, raz-
 lóčiti; (eine Math) páratì,
 razpáratì, razporjati.
 Zertreten, *v. a.* poteptáti, po-

ceptáti, zmandráti, razmandráti, stréti, zmancáti, pogáziti.
 Zertrümmern, *v. a.* razrušiti, razdréti, raztréti, raztrúpiti, razvaliti.
 Zerweihen, *v. a.* razmakati, razmočiti; — *v. n.* razmakati se, razmočiti se.
 Zerwühlen, *v. a.* razriti, razróvati, razbérbati, razbródití, razvóhati. [tíja, razdór.
 Zerwürfniß, *f.* razpór, razpar.
 Zerzaufen, *v. a.* razpípati, razčúpati, razvláčiti, razcúnjati.
 Zerzupfen, *v. a.* razcúkati.
 Zetergeschrei, *n.* krika, krik, krič.
 Zettel, *m.* listič, pismice, cedula; (bei den Webern) snova, osnova, osnutek, snutek; — baum, *m.* snoválnica; — *n.*, *v. n.* trositi; (etwas an —) snovati, osnovati.
 Zeug, *m. u. n.* osnóva, osnovica, róba; (im Gewirz als Stoff zu Kleidern) tkanica, tkanje, tkanina; (Leinen —) platenina; (hänfener) rás; (Waaren) róba; (Ding, Sache) réč, stvar, roba; (dummes, albernes —) burke, kvante, norčije, traparije.
 Zeuge, *m.* priča, svédok.
 Zeugen, *v. n.* pričati, svédóčiti; pričovati, svédóčovati; — *v. a.* (ein Ding seiner Art durch sich selbst) roditi, poródití; (durch Fortpflanzung vermehren, z. B. Bäume u.) rédití, zarediti; — *s.*, *a.* svédóčanski.
 Zeugenverhör, *n.* izprašanje prič.
 Zeugfabrik, — manufactur, *f.* osnóvnica; — haus, *f.* oro-

žíše, orožnica; — macher, *m.* tkavec, tkač; — niß, *f.* priča, pričanje, svédóčba, spríček, spríčimba.
 Zeugschmied, *m.* orožjár, orodjaš.
 Zeugung, *f.* rojénje, plodjenje; rodítva; redítva; — sglíed, *n.* rodíven od. sramen ud; — s Kraft, *f.* moč, sila rodna; — strieb, *m.* nagon rodni.
 Zeugwart, *m.* čuvar orožnice.
 Ziebe, *f.* cibéba.
 Zibetthier, *n.* cibet.
 Ziehe, *f.* kozica, kozičica, kózle, kózlič; — In, *v. n.* kózítise, jágnjiti se, mlade iméti.
 Ziehe, *f.* prevleka, obvléka, navlaka.
 Ziege, *f.* kóza; — *n.* hütthen, kóze pasti, kozáriti, kozarčovati.
 Ziegel, *m.* opéka, opék, črep; — *s.*, *a.* opéčni; — brenner, *m.* opékar; — dach, *n.* opékna stréha; — decker, *m.* pokrivač s opekóm; — hütte, *f.* opečnica, opekárnica.
 Ziegen, *a.* kozji.
 Ziegenbart, *m.* j. Geißbart; — bock, *m.* kozel, jarec; — fell, *n.* kozina, kozličina, kozletina, kózja kóza; — fleisch, *n.* kozlina, kozletina, kozlovina; — hirt, *m.* kozji pastir, kozár; — hirtin, *f.* kozarica, kozarka.
 Zieger, *m.* sirótká, srodka.
 Ziehen, *v. a.* vleči, vláčiti, težati, potegovati, potégnuti; an sich —, k sebi potégnuti; (Thiere) rediti, zrediti; (Menschen) saditi, sajovati; (Samen)

pripraviti, pripravljati; (den Beutel) plačati, plačovati, platiiti; (den Hut) odkriti se; Semanden bei den Haaren —, kogar lasati; (eine Linie —) čerto narediti, čertati; (erhalten, empfangen) dobiti, doséci; (sich etwas zu Gemüthe —) si kar k sercu vzeti; (von einem Orte an einen andern —) seliti se, preseliti se; (als Wolken) derviti, priderviti; auf die Wache —, na stražo iti; Lich-ter —, svéce livati, dělati; zu Rathe —, svétovati se s kom; den Kürzeren —, zgubiti; Saiten —, napeti, nategniti strune; (einen Graben, einen Zaun um einen Ort) obkopati, ograditi; die Worte —, raztezati beséde; in Erwägung —, soditi, razsóditi, pomisliti; in Zweifel —, dvo- miti o čem; Folgen nach sich —, posledke, posledice iméti; — v. r. (wohin) iti, seliti se, preseliti se; (herum —) tēp- sti se, potēpati se, klatiti se; — v. r. (sich) vléci se, vláčiti se, potēgniti se; (sich erstrecken) pružiti se, protezati se, pro- stirati se; (sich aus einer Sache, Verlegenheit —) izviti se; (der Weg zieht sich in die Länge) pot se proteže, mu ni konca; (sich in die Enge —) stisniti se.

Ziehgeld, *n.* rejina, rejéncina; — find, *n.* rejénc, réjic; rejénka, rejéncé; hránjenik, hranjenica, hranjencé.

Ziehung, *f.* (in der Lotterie) vle- čenje, vleka; wann ist die —,

kdaj se bó vléкло? kdaj bodo vlékli?

Ziel, *a.* (Zweck, Absicht) namén, namémba, naméra, cilj, kó- nec; (das Ding, nach dem man zielt) tarča; (Grenze eines Raumes) méja, méjica; (Ter- min, Frist) rók, obrók, dóba; — en, *v. n.* (darauf sehen, um es zu treffen) mēriti, namē- riti; (zur Absicht haben) namē- niti, namisliti, namémbo iméti, naklēpati.

Ziemen, *v. r.* pristati se, spo- dobiti se; *f.* Geziemen.

Ziemer, *m.* žila, bikova žila, bi- kovica, bikovec.

Ziemič, *a. u. ad.* (mittelmäßig) précej, že veljá, še kólj; (fast, beinahe) skoro, skoraj.

Zier, Zierde, *f.* kínc, lísp, lē- potija, ures; (Kinder —) kija.

Zieraffe, Zierengel, *m.* gizdelin.

Zieren, *v. a.* kínciti, líspati, lē- potiti, zalšati, krasiti urésiti; — sich, *v. r.* brániti se, opi- rati se, vstávljati se, lómiti se.

Zierlich, *a.* mičen, čeden, sná- žen, fléten; — feit, *f.* zá- lost, flétnost, mičnosť, čednost.

Zieselmaus, *f.* polh.

Ziffer, *f.* številka, čislénka, čislo; — blatt, *n.* kazálo.

Zigeuner, *m.* cigán; — in, *f.* ciganica, ciganka; — ei, *f.* ciganija; — traut, *n.* červivec.

Zimmer, *n.* (Bauholz) tesarski

les; (ein Gebäude) hram, hi- ša; (Gemach) soba, jizba, hi- ša, čumnata; — arbeit, *n.* te- sarsko délo; — art, *f.* tesar- ska sekira, tepača; — decke,

- f. strop; — gesell, *m.* tesarski hlapec; — holz, *n.* tesarski lés; — mann, *m.* tesar, tesáč, stěnar; — n, *v. a.* tesáriti, staviti; — platz, *m.* tesarsko dvoriše, tesariše; — werf, *n.* tesarsko dělo.
- Zimmet, *m.* korića, sládka skórije; cimet; —, *a.* koričeni.
- Zinfe, *f.* rógel, roglič, zob, rasohé; rogovila; (Spitze eines Berges) věrh; (ein Instrument) róznica; róg, trobilo; — ig, *a.* ř. žačig.
- Zinn, *n.* kositer, ólov, ólovo; —, *a.* kositren, kositern; — asche, *f.* — kalť, *m.* kositerski pepěl; — bergwerk, *n.* kositerski rudnik; — ern, *a.* kositern, óloven, olovnát; — gefäß, *n.* kósiterna posoda; — gießer, *m.* kositrár, kositlár; — gießerei, *f.* kositlárija; — grube, *f.* kositréna, rúda na kositer; — haltig, *a.* kósiterast, olovnast; — ober, *m.* rumenica, rudečica, čěnovar; — platte, *f.* plóča kósiterna, plóša ólovna.
- Zinne, *f.* věrh; stròp (eig. Zimmerdecke); ozidje (eig. eine gemauerte Umfassung, Stadtmauer); sléme (eig. der Dachfirst.)
- Zins, *m.* dáča, dácija, dáč, věča; kázen; (Miet-) najémčina, najemmina; (Interesse) obrést, interés; — bar, *a.* věčověn, zabiren, hiri podveržen, kazenski; — barkeit, *f.* večovnost; — bauer, *m.* večoven kmet; — buch, *n.* věčovna knjižica; — einnehmer, *m.* večovnik; — fen, *v. n. u. a.* věčo nesti; věčo plačati, věčovati, kaznovati, na věčo iti; — frei, *a.* prost věče, slóbođen kázní; — gut, *n.* zemlja bírna, dóbno večovno; — getreide, *n.* kazen, žitna kázen, věčovno žito; — herr, *m.* gospodár věče, gopodár večovni; — pflichtig, *f.* žinšbar. řskric, končik.
- Zipfel, *m.* krájnik, okrájek, Zipperlein, *n.* protin, budica, skernina. řvo.
- Zirbelbaum, *m.* čěr, čěrovo drě.
- Zirkel, *m.* (b. Umreiß) króg, okróg, kolo, okróglej, obód; (Gesellschaft) družtvo, kolo; (das Werkzeug) šestilo, okroggilo, obodilo; — bogen, *m.* obód, lok; — förmig, *a.* krógel, okrógel, obel; — fläche, *f.* króg, kolo; — linie, *f.* okrógla čerta; — n, *v. a. s.* šestilom měriti, šestkati, šestú, obvoditi; — punkt, *m.* srědina, srědišče.
- Zirpen, *v. n.* čěrečati, cvěrečati, čbirikati, pěti.
- Zischeln, *v. n.* šepetáti, šeptáti, čěbljáti, žvižgetáti.
- Zischen, *v. a.* sičati, sičáti, psikati, izpsikati, psičáti, žvižgati. řvodnjak, rúpa.
- Zisterne, *f.* vodárna, stekva,
- Zither, *f.* citre; — spielen, citrati.
- Zitrone, *f.* citróna.
- Zitteraal, *m.* trepěča jegúlja.
- Zitterespe, — pappel, *f.* tópol, topolóvka, trepetljika.
- Zitterfisch, *m.* derktúlja.

Bittermaal, *n.* lišaj.
 Bittern, *v. n.* trepetáti, dergeta-
 táti, trésti se.
 Bij, *m. cíc.* [dovica na sescih.
 Biše, *f.* sésec, zizek, sisa, bra-
 žičenformig, *a.* ziscast, sisast.
 Sobel, *m.* njúst, sámur, sóhol;
 — fang, *m.* lóvlja sóbolov;
 — fänger, *m.* sobolár; — pelj,
m. sóbolski kožub.
 Sofe, *f.* jispna, hišna, dvorkinja.
 Sögern, *v. n.* obovávljati se, ke-
 snováti, odlášati, kasniti, za-
 tézati. [tomec.
 Sögling, *m.* rejéneec, rejec, pi-
 zoll, *m.* (Abgabe) harmica, múta,
 míta; (Fängenmaß) pálec;
 —, *a.* harmičeni; — amt, *n.*
 harmica; — bar, *a.* zahermi-
 čen, od česar se móra múta
 plačati, zamúten; — en, *v. a.*
 harmico ob. múto plačati,
 mútati, zamútati; (Danf —)
 hvaliti, zahváliti se; — frei,
a. prost od múte; — gerech-
 tigkeit, *f.* mútna právica;
 — haus, *n.* harmica, harmi-
 čarnica; — ner, Söllner, *m.*
 harmičár, mitár; — stab, *m.*
 pošet; — tarif, *m.* mútna ob.
 harmična tarifa; — wesen, *n.*
 mútništvo, harmištvo.
 Sone, *f.* podnebje, štem, po-
 jás zemlje. [f. živinoslovje.
 Zoolog, *m.* živinoslovec; — ie,
 Söpf, *m.* kita, čita; Söpfchen, *n.*
 kitica.
 Söpfband, *n.* vplétek, uplětnik.
 Zorn, *m.* jéza, gnjěv, serđ, zló-
 ba, ljutost; — ig, *a.* jézen,
 gnjěven, serđit, razkačen;
 — müthig, *a.* serđit, razkač-

ljiv, togóten, gnjěvliv, zlo-
 ben; — müthigkeit, *f.* serđi-
 tost, gnjěvljivost; — wuth, *f.*
 serđ, razkačenost, divjost,
 zlost.

Zote, *f.* kocina, kósma, kódra;
 (an Kleibern) cúnja, banjúsa,
 cándra, cápa; (ein schmuziger
 Kusdruck) búrke, kvánte, klo-
 basarija, nesrámna beséda;
 — etn, *v. n.* (Zotenreißer) kván-
 tati, klobasimíti, kláfati; — ne-
 haft, *a.* gnjusen, nesrámen;
 — reißer, *m.* kvantáč, kloba-
 sin, kláfar; — icht, *a.* cun-
 jast; — ig, *a.* cúnjat, razcápan.
 Zottig, *a.* košmát, kódrast; (ein
 zottiger Mensch) košmider,
 razkosmanik.

Zu, *ppp.* k, h; do; pri, per; u;
 za; po; na; biš — ihm, do
 njega; Liebe — Gott, ljubě-
 zen do Bogá; — der Zeit, u
 tem času; euch — Ehen, vam
 na čast; — Wien herumfrei-
 chen, po Běču se potěpati;
 — Hause sein, domá biti;
 — Tisches sitzen, pri mizi seděti,
 pri obědu biti; von Tag —
 Tag, od dně do dně.

Zubauen, *v. a.* pristáviti, prizí-
 dati, prigráđiti.

Zubereiten, *v. a.* pripraviti, pri-
 pravlati; — bereitung, *f.* pri-
 práva, pripravék; — binden,
v. a. zavézati; — bringen, *v.*
a. priněsti, prinášati, doněsti,
 donášati; (die Zeit) prežiti,
 preživěti, prebiti; (zutrinken)
 napíti, napíjati komur; (ich
 bringe Dir zu, du sollst leben!)
 Bog te živi; Bog pomózi!

(ein Heirathsgut) zaženiti, pri-
nesti del; — brocken, *v. a.* pri-
drobiti; — buße, *f.* vtráta, za-
tráta, zguba; — büßen, *v. a.*
vtrátiti, zatráti, zgubiti.

Zucht, *f.* (ein Werkzeug zum
Ziehen) vlék; (*v. Vieh*) pléme;
(— ochß) vól za pléme; (*Pflege*)
réja; (*Brut, Heerbe*) plód,
pléme, ród; (*die Anleitung zu
einem pflüchtmäßigen Verhalten*)
stráh, ród, pokóra; (*Sitt-
samkeit*) lépo zadéržanje, lé-
pe navade in sége, stráh;
— biene, *f.* matica; — haus,
n. kazivnica, pokorivnica;
— hengst, *m.* žrébec; — los,
a. brez straha; — losigkeit,
f. razuzdanost; — meister, *m.*
strahovávec; — ruthe, *f.* ši-
ba strahovavka; (*Strafe*)
kára, kázen; — sau, *f.* svinja
za pléme; — stute, *f.* kobila
za pléme; — vieh, *n.* živina
za pléme.

Züchtig, *a.* sramežljiv, nedól-
žen, čist; — keit, *f.* sramež-
ljivost, čistost; — en, *v. a.* po-
koriti, strahováti, kaznováti;
(mit der Ruthe) tépsti, šibati;
(mit Worten) svariti, posva-
riti; (*strafen*) karati, kázniti,
kaznováti; — ung, *f.* kára,
kázen, pokóra. [kinniti.

Zücker, *v. n.* míkni, mikati,
Zucker, *m.* sladkór, euker; —
bácker, *m.* sladkopék, sladi-
čár; — büchse, *f.* škátlja za
sladkór, sladkárnica; — n,
v. a. sladkórii, posladkó-
riti; cukrii; — fiederei, *f.*
cukrovárnja, sladkórija; —

füß, *a.* presládek, sladek ka-
kor sladkór; — wert, *n.* slad-
karija, sladkiß, sladka jéd;
— wurz, *f.* sladki korén.

Zudammen, *v. a.* zajéziti, za-
grádití.

Zudecken, *v. a.* odéti, odévati;
zakriti, zakrivati, pokriti,
zagerniti.

Zudem, *ad.* verh tega, k temu.

Zudrängen, *sich, v. r.* siliti se
kamor, prisiliti se, méšati se
(u vse). [súkati.

Zudrehen, *v. a.* zaskerniti, za-
zudringlich, *a.* prisilen; — feit,
f. prisilnost.

Zudrücken, *v. a.* stisniti, zatis-
niti; (*die Augen*) zaméžati, méž-
getati, stisniti oči.

Zueggen, *v. a.* zavlačiti.

Zueignen, *sich, v. r.* prilástiti si,
prilastováti si, prisvojiti si,
prisvojevati si; (*widmen*) po-
svéti; posvéčováti, dariti,
podariti, prinésti; — *v. a.*
prilástiti.

Zuerkennen, *v. a.* prisoditi, pri-
spoznáti; dati; — nung, *f.*
prisoda, priznanje.

Zuerst, *ad.* naj préj, nar préd,
préd vsem; *v.* pervič; (*das
erste Mahl*) pervokrat.

Zufahren, (*hurtig fahren*) *v. n.*
bitro se peljati; (*auf etwas*
—) proti čemur se peljati.

Zufall, *m.* nagódek, primérlej,
prigóda, naključba, prigo-
dek, slučaj, sréča; — en, *v. n.*
zahlópniti se, zapásti; (*von
ungefähr zu Theil werden*) pri-
goditi se, nagoditi se, pri-
mériiti se, priklúčiti se.

Zufällig, *a.* nagóden, prigóden, slučajan; — *feit*, *f.* slučajnost, prigódnost. [ljati.
 Zufertigen, *v. a.* odprávití, pošil-
 Zuflechten, *v. a.* zaplésti, zap-
 plétati; priplésti, priplétati,
 Zuslicken, *v. a.* kërpati, zakër-
 pati, zaplatováti.
 Zusliegen, *v. n.* prilététi, prilé-
 tati; dolététi. [téci, dotéci.
 Zusfließen, *v. n.* pritékati, pri-
 Zusucht, *f.* vběžišče, utočišče,
 pribežališče, zavětíšče, za-
 větje, zaupanje.
 Zusuchtsort, *m. s.* Zusucht.
 Zusuß, *m.* prítok, pritéka; do-
 hódki.
 Zufolge, *f.* Folge.
 Zufrieden, *a.* dovoljen, zado-
 voljen; ich bin damit —, mi
 je práv, mi je po vólji; —
 stellen jemanden, zadovoljiti,
 zadositi komur; (sich — ge-
 ben) umiriti, se vtolažiti se; —
 heit, *f.* zadovoljnost, zado-
 voljstvo. [mérzniti.
 Zufriren, *v. n.* zamérzniti, pri-
 Zufügen, *v. a.* zadéti, zadévati,
 pričíniti, číniti; storiti.
 Zuführ, *f.* privóznja, privoz,
 dovoznja; die — abschneiden,
 zapréciti dovóz.
 Zuführen, *v. n.* privóziti, pri-
 vážati, pripeljáti, pripeljovati.
 Zufüllen, *v. a.* dopólniti, na-
 polniti, nadopólniti.
 Zug, *m.* vlák, vlék, poteg, po-
 téga, potéglej; (— im Trinz-
 fen) dúšek, požir, požirek;
 (— mit der Feder) potéz, čer-
 ta; (— Wögel) kita; odlétav-
 ne ptice; (— Pferde) vpréga,

zaprega; (— Truppen) rájda,
 trúma; (ein Vorübergang) pré-
 hod; einen — thun, potég-
 niti; (— Döfen) jarm; (die
 Gesichtszüge) obraz, obličje;
 (— für —) na dláko, toč-
 no; (in Zügen liegen) umirati.
 Zugabe, *f.* pridávek, nádavek,
 primécek, privérček, do datek.
 Zugang, *m.* príhód, pristóp, do-
 stóp. [stópen.
 Zugänglich, *a.* pristopen; do-
 Zuganker, *m.* vlečívno sidro.
 Zugbrücke, *f.* visečí most.
 Zugeben, *v. a.* pridáti, pridá-
 vati, navrécí, priméci; (ge-
 statten) dopustiti, dovoljiti,
 pripustiti, privóljiti; (im Kar-
 tenpiele) mást dáti, módlati.
 Zugedacht, *a.* naménjen.
 Zugesen, *ad.* vpríčo, nazočí, na-
 zočen.
 Zugesen, *v. n.* hitro íti, hitéti;
 (zuschließen) zapírati se, za-
 préti se, zaklópiti se; (ge-
 sehen) zgoditi se, goditi se;
 (es ging sehr hitzig zu) jako so
 se bili ugréli; (spitzig —) za-
 ojštren biti.
 Zugesör, *n.* prípráva; — en, *v.*
n. kogar lást býti, kómur
 slíšati; (daß gehört dir nicht
 zu) to tébi ne gré.
 Zugesörig, *a.* (wird durch Bei-
 wörter bezeichnet); wem —,
 čigáv.
 Zügel, *m.* berzda, uзда; vájet,
 vójka, vójet; (Semanden im —
 halten) kogar u stráhu iméti;
 — los, *a.* razuzdan, razvúz-
 dan, brezuzjdan, razgójzdan,
 razpušen; — losigkeit, *f.* raz-

- uzdánost, razgójzdanost, brez-uzdanost.
- Zugemüſe, *n.* sočívje, sočivo, želje, prikúha, stročje.
- Zugeordnet, *a.* pridán, dodán.
- Zugeſellen, *v. a.* pridružiti, pripajdáſiti, prítovárſiti.
- Zugeſtehen, *v. a.* dopuſtiti, dovoljiti.
- Zugethan, *a.* podán, vdán, nag-
- Zugfiſch, *m.* prehódnariba, prohódna riba.
- Zuggarn, *n.* vlák, sák.
- Zuggraben, *m.* jarek, draga.
- Zugieſen, *v. a.* priliti, prilijati, doliti, dolivati; zaliti, zalijati, oblití.
- Zugleich, *ad.* zráven, zrávnej, zajedno; skupej, vréd.
- Zugleichſen, *v. a.* ravnáti, zravnáti, poravnáti.
- Zugloch, *n.* dúšnik, zdúšnik.
- Zugluft, *f.* prepúh, vètromet.
- Zugochs, *m.* vprézni vól.
- Zugpferd, *n.* vprézni konj.
- Zugreifen, *v. n.* popáſti, poprijeti, vloviti. [ſtranga).
- Zugriemen, — ſtrang, *m.* lano
- Zugürten, *v. a.* zapásati, pripásati, opéti.
- Zugvieh, *n.* vprézna živína.
- Zugvogel, *m.* odlétáivna ptica, odlétáivnica.
- Zugweiſe, *ad.* na kíte, na trume; kítama, trúmama, rajdama.
- Zugwind, *f.* Zugluft. [knépati.
- Zuhängen, *v. a.* zakopčáti, zaháľten, *v. a.* (zumachen) zapírati, zaprèti, zaderžováti, zaperto deržati; (die Augen —) mežáti, mežèti, žmèti, žmèriti.
- Zuhängen, *v. a.* zavèſiti.
- Zuhäuten, *v. n.* (auf einen —) tèpsti, pretèpati kogar, vdarati, nemilo tèpsti; *v. a.* (bezhäuten) tesati, obtesavati.
- Zuheften, *v. a.* zaſiti, pripèhniti.
- Zuheilen, *v. a.* zalèèiti, lèèiti, zacèliti; — *v. n.* cèliti se, zacèlèti, cèlèti.
- Zuhören, *v. n.* poſluſhati; —er, *m.* poſluſávec, poſluſatelj.
- Zuhüllen, *v. a.* odèti, zakriti, zagèrniti, odèvati, zakrivati, zagrínjati. [čati.
- Zujauchzen, *v. n.* vrískati, kri-
- Zukehren, *v. a.* verniti, oberniti, obračáti. [kati.
- Zuſatſchen, *v. a.* (Beifall) pljè-
- Zuſleben, Zuſteifern, *v. a.* zalèpiti, zalèpljivati.
- Zuſnüpfen, *v. a.* zakopčáti, zaknèpati, zaknoſláti.
- Zuſnüpfen, *v. a.* zavozljáti, zadergniti.
- Zuſommen, *v. n.* dójti, priti, doſpèti; (erlaubt fein) dójti, iti; (einem etwas — laſſen) podèliti, dati.
- Zuſunft, *f.* prihod, prihodnost, bodóènost, prihódni čas; —fünftig, *a.* prihóden, bodóè.
- Zuſcheln, *v. n.* nasmèjati se komur.
- Zuſage, *f.* prilóga, prilóžba, privèržek, dodátek.
- Zulangen, *v. n.* (nach etwas) seči, segati (po kar); (genug fein) seči, dójti, dovolj bití; (zureichen) podáti, podájati (bei Tiſche) služiti se, poſlužiti se, uzèti.
- Zulänglich, *f.* Spintlänglich.

- Zulassen, *v. a.* dopustiti, pripustiti, dopúšati, dovoljiti, privóljiti; zapérto pustiti.
- Zulässig, *a.* dopustljiv, pripustljiv, dopustiteljn.
- Zulauf, *m.* privala, dobëg, navala, mnoštvo; — *en, v. n.* (auf etwas —) téci kam, steći se; spišig —, ojster biti.
- Zulegen, *v. a.* zadělati, zalóžiti, zagradiťi, (hinzu —) pridáti, prilóžiti, prikládati; sich ein Pferd —, kónja si kúpati.
- Zuleimen, *v. a.* zakéljiti; zalépati.
- Zulegt, *ad.* slednokrat, slednič, zadnjič, naposléd, naposlěj.
- Zumachen, *v. a.* zadělati, zakriti, zapháti, zamašiti; (Zthür) zapirati, zaprěti, zatvóriti; (Augen) stisniti, zaměžati; (den Rock) zakópčati, zaknépati. | bítto.
- Zumal, *ad.* poséбно, zlásti, oso.
- Zumauern, *v. a.* zazidati.
- Zumessen, *v. a.* odměriti (beiz-messen) priměrovati, pripisováti, priměniti.
- Zumuthen, *v. n.* pritolcováti, priměniti komur, si misliti od kógar; — ung, *f.* zahtěvanje; misel, mnjenje.
- Zunächst, *ad.* naj bliže, najprěj, tik; osobito, najviše.
- Zunähjen, *v. a.* zašti, zašivati.
- Zunahme, *f.* množitva, prirást, naprědek.
- Zuname, *m.* priimé, primik, perimek.
- Zundbar, *a.* upaljiv, — keit, *f.* upaljivost.
- Zünden, *v. a.* vněti, vžgáti, vpáliti, páliťi; — *v. n.* vněti se, vžgáti se, vněmati se, vžigati se, upáliťi se.
- Zunder, *m.* netilo, podpál.
- Zünder, *m.* vžigálo, zapalovec (čeh).
- Zunderschwamm, *m.* góba.
- Zündhölzchen, *n.* žveplénka, klinček, vžigalica.
- Zündkraut, *n.* podprašnik, naprašnik; (— aufschütten) naprašiti, podprašiti.
- Zündpfanne, *f.* prašnica.
- Zunehmen, *v. n.* (größer werden) rásti, narásti, narásati; (sich vermehren) množiti se, vnmóžiti se; ploditi se; razplódití se; (dick werden) tolstěti, vrediti se; (an Kräften) okrěpiti se.
- Zuneigung, *f.* primágnjenje, nagnútje, priklónost, priklónjenost.
- Zunft, *f.* ceh, céha, združba; srénja, óbčina, skúpsina; (der Stamm) ród; zünftig, *a.* cehóven, cehin; — meister, *m.* cehin, starašina; — recht, *n.* cehóvna pravica.
- Zunge, *f.* jézik.
- Züngeln, *v. n.* jezičiti, jézik gibati.
- Zungen, *a.* jezičeni.
- Zungenrēbē, *m.* rak na jeziku.
- Zunichte machen, *v. a.* vnič správití, vničiti, vnišiti, razrúšiti, pokvariti; — werden, *v. n.* pokvariti se.
- Zuničen, *v. a.* kánniti, pomígniti.
- Zunóthigen, sich, *v. r.* prisiliti se, posili se vriniti.
- Zuordnen, *v. a.* pridáti, privrěditi, pridružití, dodati.

- Zupfen, *v. a.* cukati, cukniti, mikati, dérgati, pipati.
 Zupichen, *v. a.* zasmólti.
 Zurathen, *v. a.* světováti, světováti, prisvětovati, prigovárjati.
 Zurechnen, *v. a.* přiračúniti, přiračúvati; *f.* Zumesen.
 Zurechtbringen, *v. a.* uréditi, popraviti, u právo réd správití. *lse.*
 Zurecht finden, *sich*, *v. r.* znajti
 Zurecht helfen, *v. n.* pomagati komur na pravo pot; — kommen, *v. n.* o pravem času priti; mit einem —, pogoditi se s komur; — legen, řežen, řstellen, *v. n.* na svéje město postáviti, naměstiti, uréditi; — machen, *v. a.* popraviti, napraviti, ponapraviti, popravljati; (*sich* —) spraviti se, pripraviti se; — weisen, *v. a.* kómur právo pot kázati; (unterrichten) učiti, podučiti.
 Zureden, *v. a.* prigovárjati komur, primarnováti (kogar).
 Zureichen, *v. a.* podáti, podávati, próžiti; — *v. n.* zadósti, dovělj biti, zadóstiti.
 Zureichend, *a.* dovóljen; — *ad.* zadosti, dosti.
 Zuriichten, *v. a.* napraviti, pripraviti, pripravljati, napravljati, naréditi, gotóviti, zgotóviti; (beschmußen, verderben) obdělati, onesnážiti, pógúbiti.
 Zuriegeln, *v. a.* zaríniti zapah, zapahniti.
 Zurnen, *v. n.* serditi se, jeziti se, togóti se, ljúti se, auf einen —, hud, jezen biti na kogar.
- Zurück, *ad. u. i.* nazáj, nazád, zád, nátrag; — beben, *v. n.* strésti se, strepetati, uzdergniti; — begeben *sich*, *v. r.* verniti se, vrátiti se, nazaj vérniti se, povrátiti se; — behalten, *v. a.* obděržati, zadržati; — bekommen, *v. a.* nazaj dobíti; — bleiben, *v. n.* zaostáti, zaostájati, zádi ostáti; uzvinjiti; — blicken, *v. n.* ozřeti se, ozirati se; — bringen, *v. a.* nazaj přiněsti, doněsti; — denken, *v. n.* pómnniti, spomnniti se; — drängen, *v. a.* nazaj tíščati, nazaj síliti; — drehen, *v. a.* odmótati, odviti, odsúkati, odvijati.
 Zurücken, *v. a.* primákniti, priměkniti, primikati, domákniti.
 Zurückfallen, *v. n.* nazáj pásti, (auf den Rücken) vznák pásti.
 Zurückfordern, *v. a.* terjati, nazaj terjati.
 Zurückgehen, *v. n.* (rücklings gehen) navzřít, rítnisko iti; (*v. Kaufen, Heirathen u. dgl.*) raziti se, razbiti se, razvreći se, — halten, *v. a.* zadržati, zadržováti; — jagen, *v. a.* odgnáti, odgánjati, odpodíti; — kehren, *v. n.* nazaj priti, verniti se, oběrniti se.
 Zurückkehr, *f.* Rückkehr, Rückkunft; — kommen, *v. n.* nazaj priti, verniti se; (von einer Meinung) opustiti misel, svojo misel přeměnniti; — lassen, *v. a.* ostáviti, zaostáviti, zapustiti; — legen, *v. a.* nazáj djáti, nazaj položiti; (einen weiten Weg) daleč priti; (Sahre) přeživěti,

prebiti; — nehmén, *v. a.* nazaj vzéti; (ſein Wort) preklicati, oporéči, opovréči; — prallen, *v. n.* odskočiti, odráziti se, odléti; — reiſe, *f.* Rückreiſe; — ruſen, *v. a.* nazaj poklicati od. pozvati, odpozvati, odpoklicati; — ſchaudern, *v. n.* strepetáti, stresti se, zgroziti se; ich ſchaudere zurůck, strah me obléti, gróza me obide; — ſchicken, *v. a.* nazaj poſláti, — ſchieben, *v. a.* odríniti, nazaj poríniti; — ſchlagen, *v. a.* odmáhniti, nazaj vdáriti; (den Kermel) zavíhnuti; (den Scheiter) vzdignuti; — ſchreiben, *v. a.* odpisati, odpisávati; — ſehen, *v. a.* ozrěti se, ozirati se, oglédati se, oglédováti se; — ſehen, ſich, *v. r.* sé nazaj želěti, nazaj hrepeněti.

Zurůckſenden, *f.* Zurůckſchicken, — ſehen, *v. a.* nazaj poſtáviti, u stran poſtáviti; (Jemanden —) zanemáriti; — ſtehen, *v. n.* zanemáren býti; — ſtoſſen, *v. a.* nazaj pahnuti od. poríniti; — treiben, *v. a.* odgnáti, odpodíti, pregnáti; odtěrat; — treten, *v. n.* odstópiti, nazaj stópit; (vom Waſſer) paſti, padati; — weiſen, *v. a.* odprávit, nazaj poſláti; (auf etwas —) opómínti, ſpomínati; — wirken, *v. a.* *f.* Rückwirken; — ziehen, *v. a.* nazaj vleči, nazaj potěgniti; ſich —, *v. r.* odstópiti, vzmákniti se.

Zuruf, *m.* zvanje, glas, okrik.

Zurufen, *v. a.* klicati, zváti (na kogar).

Zurůſten, *v. a.* pripraviti, pripravljati, oróžiti, oboróžiti.

Zurůſtung, *f.* pripráva, pripravljanje, oróženje.

Zuſäen, *v. a.* doſjáti, priſjáti.

Zuſage, *f.* obljúba, obět, obećanje, bešěda; — *n, v. a.* obljúbíti, oběćati, obětati. obećávati, bešědo dati; — *v. n.* (anſtändig ſein) vdáti se, dopáſti, po vólji býti.

Zuſammen, *ad.* vkup, ſkúpaj, ſkup, vkúpej, ſkúpej, zajedno; in der Zuſammenſetzung mit Zeitwörtern: *s.* auch vkup; — heißen, *v. a.* (die Záhne) stisnuti, stiskati (zóbě); zgristi; — berufen, *v. a.* klicati, sklicováti, sozváti; — binden, *v. a.* zvezati; zvezóvati; — brechen, *v. a.* potřěti, zlomiti, polómíti, strěti; — *v. n.* podrěti se, zlomiti se, strěti se, srušiti se, razdrěti se; — bringen, *v. a.* nabráti, snositi, správit, nakúpiti, vkup správit; — drücken, *v. a.* stisnuti, stiskati, sgněſti; — fahren, *v. a.* navoziti, v kup voziti; — *v. n.* voziti se, peljáti se *s* kom skupa; (erſchrecken) strěti se, vstrepetáti, prepáſti, zgroziti se; (gerinnen) vsěti se, — fallen, *v. n.* (einstürzen) podrěti se, srušiti se; (ſich vereinigen) zjedíniti se, slóžiti se.

Zuſammenſalten, *v. a.* nabráti, nabírati; (die Hände) skléníti, sklópiti; — faſſen, *v. a.* poprijěti, vkup vzéti, objěti,

obuzeti, objimati; — finden, *sič*, *v. r.* sniti se, se znajti; — flechten, *v. a.* splestii — flischen, *v. a.* skérpati; — fließen, *v. n.* stékati se, steči se; — fluss, *m.* stók, stékva; (vom Menschen) shod; — frieren, *v. n.* zamérzniti; — fügen, *v. a.* sostáviti, sklópiti; — geben, *v. a.* vkup dáti; (Verlobte) zjediniti, ožéniti, vénčati; — gehen, *v. n.* vkup iti; — gesest, *a.* sostávljen; — halten, *v. a.* vkup deržati; (vergleichen) prispodóbiti, prispodobljivati; — *v. n.* edinih misli býti; — hang, *m.* stik, zvéza; ohne — reden, govoriti bez gláve in répa; (— hang haben) stikati se, vezati se, slagati se; — hängen, *v. a.* skupaj obésiti; — *v. n.* vkup viséti; — häufen, *v. a.* kopičiti, skupljati, nakúpiti, zakúpljati; — heften, *v. a.* zašiti, zašivati; — kehren, *v. a.* sméstii; — klang, *m.* sklad, soglásje, slóga; — klaben, *v. a.* nabráti, pobráti, nabirati; — kleben, *v. a.* sljepiti; — knüpfen, *v. a.* zavézati, zavozljati; — kommen, *v. n.* zajedno priti; (*sič* einfinden) ziti se, shájati se, sniti se, snidati se, nabirati se, skupiti se, skupljati se; — kuppeln, *v. a.* zvézati; — kunst, *f.* shod, snid, skúpsčina; — kuppeln, *v. a.* svésti, svóditii, zvézati; — lassen, *v. n.* vkup pustiti; (Thiere zur Zeugung) pripústiti, pripušati; —

laufen, *v. n.* steči se, stékati se, stéci; (Mith) vsésti se. Zusammenlegen, zlagati, složiti; — leimen, *v. a.* skéljiti; — löthen, *v. a.* zvariti; — nähren, *f.* — heften; — nehmen, *v. a.* skupaj vzeti, povzéti; (*sič*) *v. r.*, potruditi se, páziti; — packen, *v. a.* skládati, zlagati, vkup skládati; — rasfen, *v. a.* sodréti, pográbti, pobráti; (*sič*) *v. r.* pobráti se; — rechnen, *v. a.* zračúniti; — reissen, *v. a.* počésniti, razčésniti, potérgati; — reiten, *v. a.* (ein Pferd) izmučiti kónja, (einen Menschen) überreiten) pojáhati; — rollen, *v. a.* zavívati, zavijati; — rotten (*sič*) *v. r.* steči, združiti se; — rücken, *v. a.* vkup pomákniti; — *v. n.* približati se; — rufen, *f.* — berufen; — schießen, *sič*, *v. r.* vdáti se; priléči se, pristáti se; — schießen, *v. a.* (eine Stadt) razdréti, razrušiti, razdjáti; (Geld) vkup dáti; — schlagen, *v. a.* razbíti, raztrúpiti, stréti; (die gedruckten Bogen) složiti, zlagati; (die Atme) prekrízati roke. Zusammenschleppen, *v. a.* navléči, navláčiti, na kup vláčiti; — schmelzen, *v. a.* stopiti, spláviti; — *v. n.* stopiti se; — schmieden, *v. a.* skováti; — schmiegen, *sič*, *v. r.* stisniti se; — schmieren, *v. a.* zmázati; — schnüren, *v. a.* zategniti, zatezávati; — schreiben, *v. a.* spisati; — schrumpfen, *v. n.* skérciti se, sger-

čiti se; — *schweissen*, *v. a.* zvariti; — *sehen*, *v. a.* sostávití, sostávljati, slágati; — *stehen*, *v. a.* pobósti, zbósti; — *stehlen*, *v. a.* nakrásti; — *stimmen*, *v. n.* slágati se, soglásiti se; — *v. a.* (Instru-
mente —) vbirati, priglasováti, priglasiti; — *stossen*, *v. a.* (s. B. Pfeffer) tólci, raztólci; — *v. n.* (gránzen) méjiti se, tíkati se; (zusammen-
treffen) sréčati se, nagoditi se, pogoditi se; — *stufen*, *v. a.* sostávití, sostavljati, — *suchen*, *v. a.* poiskati, zakúpiti; — *tragen*, *v. a.* znášati, znositi, znésti; — *treffen*, *v. n. f.* — *stossen*; — *treiben*, *v. a.* zgnáti, sognáti, zgánjati, — *treten*, *v. n.* vkup stópiti; — *tritt*, *m.* družtvo, zjedínjenje, — *wachsen*, *v. n.* zrásti se, zrašati se; — *weben*, *v. a.* stkáti; — *werfen*, *v. a.* zvréči; (über den Haufen werfen) prevréči, razvréči; — *wickeln*, *v. a.* zaviti, zavijati; — *winden*, *v. a.* zvijati, namótati; — *ziehen*, *v. a.* potégnuti, vkup potégnuti, zvléci, zvláčiti; (Summen) soštéti, zračúnuti; (Truppen) zbráti, združiti, nakúpiti; — *v. n.* nakúpiti se; *sich* —, *v. r.* skércíti se, sključiti se; *es zieht sich ein Gewitter zusammen*, vréme se správlja.

Zusaž, *m.* pristávek, pristáva, dostáva, dostávek; pridávek; (in der Münze) kov; (Chemie) prímes.

Zuschärfen, *v. a.* zaójsriti.

Zuscharen, *v. a.* zagrébsti, zasúti, zagrebati.

Zuschauen, *v. n.* glédati, glediti; — *er, m.* glédavec, gledatelj; — *in, f.* gledavka, gledáteljica, gledálica. Igrébsti.

Zuschaufern, *v. a.* zagrebati, zagrébsti, *v. a.* posláti, prisláti, pošljati; (Anstalt machen) pripravljati, pripraviti.

Zuschiesen, *v. a.* (Geld) pridáti, pridávati, prilóžiti; — *v. n.* vstréljiti. Iizročénje.

Zuschlag, *m.* (gerichtlicher) prisoda, Zuschlagen, *v. a.* (hurtig schlagen) práv bití, jako tépsti, pretépati, kúriti, pókati, vdáriti; (Bretter) pribíti, pribíjati; (die Thür) zatrésnuti, zalopútniti, zatrésiti; — *v. n.* dóbro djáti, tjeknuti, ljúbiti.

Zuschließen, *v. a.* zakléniti, zaklépati, zaklepiti.

Zuschmeißen, *v. a.* lópnuti, zalopútniti. Imašiti.

Zuschmieren, *v. a.* zamázati, zachušnallen, *v. a.* zakópčati.

Zuschnappen, *v. n.* zahlópnuti se, zaprěti se.

Zuschneiden, *v. a.* (ein Kleid) krójiti, prikrojiti, prirézati, prirézovati.

Zuschneitt, *m.* krój, priréz, prikroj. Zuschnúren, *v. a.* zatégnuti, zadržéti, zagéčiti.

Zuschrauben, *v. a.* zavintati, zaskerniti.

Zuschreiben, *v. a.* (Semanden) písati (komur); (widmen, ein Buch) posvétiti, prilástiti, (beilegen) prilástiti, pripísati,

- pripisováti; (Semanden ein Haus) zapisati, vpisati.
 Zufchreien, *v. n.* zakričati na kogar, vpiti na kogar.
 Zufchuß, *m.* pridávek, prilóžek.
 Zufchütten, *v. a.* (Sand) prisúti, prisipati, dosúti; (ein Loch) zasípati, zasúti.
 Zufchwören, *v. n.* priséči kómur (na kar); zakléti se, zaklínjati se.
 Zufehen, *v. n.* glédati, glediti, páziti, *f.* Zufchauen; — *ds.*, *ad.* vidama, vídoma, očevídnó.
 Zufehrt, *ad.* prevéč.
 Zufenden, *f.* Zufchicken.
 Zufegen, *v. a.* pristáviti, pristávljati, dostáviti; (durch Hinzufun vermehren) pomnóziti, povéčati; — *v. n.* (einem Scharf —) siliti, núditi, vrivati se (komur).
 Zufehn, *v. n.* zapérto býti.
 Zufiegeln, *v. a.* zapečátiti, zapečatováti.
 Zufeiße, *f.* Zugemüße.
 Zufperren, *f.* Zufchließen.
 Zufpißen, *v. a.* zaojstriti.
 Zufprechen, *v. a.* (Muth) sérece délati kómur, kógar podbújati; — *v. n.* (bei einem) kógar obiskati, oglasiti se pri komur; (Drost —) toláziti, potoláziti, téšiti; (einem freundlich —) kógar prijázno nagovoriti.
 Zufpringen, *v. n.* priskóčiti, priskákati, prihitéti, doskóčiti; (als Schloß) zapréti se.
 Zufpruch, *m.* posércenje; toláženje tolázba, potoláženje, utéha; obiskanje.
- Zufpünden, *v. a.* zapiljkati, zaveháti.
 Zustand, *m.* stán, stánje, okólnost, okólsína, okólik.
 Zuständig, *a.* spadajoč, pristójen; vlastit.
 Zustecken, *v. a.* zatékniti, zatíkati; (einem heimlich etwas —) vtákniti, vtíkati, skrivši dáti.
 Zustehen, *v. n.* pristáti, iti, vdáti se; — *v. a.* (abtreten) prepustiti.
 Zustellen, *v. a.* (eine Deffnung) zastáviti, zastávljati, zaslóniti, zagráditi; (einem etwas einhändigen) vročiti, izvročiti, dáti; (einen Slauben —) komur verjéti.
 Zustimmung, *f.* Beistimmen.
 Zustoßen, *v. a.* zamašiti, zapháti.
 Zustoßen, *v. n.* (geschehen) priméřiti se, pripéřiti se, prikljúčiti se, prigoditi se; — *v. a.* toléti; (durch Stoßen verstopfen) zapháti. [šiti].
 Zustreichen, *v. a.* zamázati, zama-
 Zuströmen, *v. n.* pritékati, dotékati. [pomóč].
 Zuthat, *f.* pripráva, pomóč, pri-
 Zuthelten, *v. a.* odlóčiti, pod-
 děliti, dáti, podáti.
 Zuthun, *v. a.* zadélati, zapréti, zakřiti; (hinzu legen) pridáti, pridjáti; — *sch.*, *v. r.* perli-
 zováti se, perkupováti se; — *n.* (Mitwirkung, Hülfe) prid-
 djanje, pomóč, pripomóč; — *sch.*, zuthátig, *a.* prilizljiv, prikupljiv; ohne mein, ohne dein —, brez méne, brez tébe.
 Zuträglich, *a.* hasnjiv, koristen,

tječen, zdrav, dober; eš ist
 und —, nam tékne, namljúbi.
 Zutrauen, *v. a.* zaúpati; (etwas
 von einem erwarten) nadjáti
 se, upati; — *n.* zaúpanje;
 — lič, *a.* zaúpen. lčiti se.
 Zutreffen, *v. n.* sljúčiti se, slú-
 Zutreiben, *v. a.* gnáti, prignáti,
 prigónjati.
 Zutrinken, *v. n.* napíti, napívati,
 na zdrávje píti, zdravico píti.
 Zutritt, *m.* pristóp, vchód; er
 hat bei ihm keinen —, ne smé
 k njému píti.
 Zutrunē, *m.* zdravica.
 Zuverlässig, *a.* gotóv, věren,
 zvěst, nadežen, stanovít;
 — feit, *f.* věrnost, zvěstost.
 Zuversicht, *f.* svěst, zavěst, us-
 věst; — lič, *a.* svěst; —
 hoffen, svěstiti se.
 Zuviel, *ad.* prevěč.
 Zuvor, *ad.* před, préj, popréj,
 před tém, prije.
 Zuvörderst, *ad.* před vsem, naj-
 před, najprje. [tékatí kogar.
 Zuvorkommen, *v. n.* pretěči, pre-
 Zuvorkommend, *a.* postrěžen,
 poslužív, dvóren.
 Zuwachs, *m.* prirášba, prirást,
 zárod, pomnóženje; (an Erd-
 reich durch einen Fluß) napla-
 vína; — en, *v. n.* narásti,
 narášati; prirásti, prirašati;
 priródti, pomnóžiti se.
 Zuwägen, *v. a.* odměriti, od-
 téhtati.
 Zuwegebringen, *v. a.* číniti, vči-
 niti, doveršiti, oprávití, stor-
 rítí, naredítí.
 Zumeßen, *v. a.* zametáti; pri-
 věti, privějati.

Zuweilen, *ad.* včasí, včasih, ně-
 kokrát, kadkad.
 Zuweit, *ad.* predaleč, predaleko.
 Zuwenden, *v. a.* obrniti, obrá-
 čati; (machen, daß Jemand et-
 was bekomme) správití, pris-
 kerbėti.
 Zuwerfen, *v. a.* vrěči komur
 kar; (eine Grube) zasúti, za-
 sipati.
 Zuwickeln, *v. a.* zamótati, zavítí.
 Zuwider, *a.* (wider die Absicht eines
 Andern) protivén, nasprotí-
 ven; (die Neigung eines Andern
 beleidigend) zópern; — *prp.*
 proti, nasprotí, zoper, soprotí.
 Zuwinken, *v. n.* prikímáti, po-
 migniti *f.* Winken.
 Zuwissensthun, *v. a.* na znanje
 dáti, jáviti, jávljati. lkati.
 Zuwólsen, *v. a.* zalókatí, zaobó-
 Zuzählen, *v. a.* přístěti, pribró-
 jiti. ljati.
 Zuzäumen, *v. a.* zagrádití, zagrá-
 zu Zeiten, *f.* Zuweilen.
 Zuziehen, *v. a.* zatěgniti, zavlěči,
 zavláčiti; (die Thür hinter sich)
 vrata za sabo zapřěti; (Zieh-
 ploditi, plemeniti, rediti; (ver-
 ursachen) nakopáti, nakloniti.
 Zuziehung, *f.* ohne Jemandes —,
 bezpomoči ktere.
 Zwang, *m.* síla, nasilje, núja,
 prinúja, primóranje; —, *a.*
 prisiljeni.
 Zwangsdiens, *m.* tláka; (Roboth)
 prisiljena služba.
 Zwangsweise, *ad.* po síli, siloma,
 po vsi síli, na sílo.
 Zwanzig, *num.* dvájet, dvájsti,
 dvádeset; — *f.* dvájšica, dvá-
 jsetka; — *er, m.* dvájšica, dváj-

setica, dvadesetica; — erlei, *a.* dvajsetéri; — fach, *a.* dvajsetérni, dvajsetérnji; — fälttig, *a.* dvajsetérnat; — ste, *a.* dvajsti, dvadeseti; — stel, *n.* dvajsetina, dvadesetina.

Zwar, *c.* sicer, scer; baš, upravó, istina.

Zweč, *m.* Nagel) žrbel, klinec, čavlič; (Abfičt, Endzweč) konec, cilj, naméra, namén, namémba; — en, *v. a.* pribiti, pribijati; — *v. n.* naklépati, namérati, zmérati, naméniti; — loš, *a.* brez naména; — widrig, *a.* neprikláden, naménu protivén.

Zwei, *num.* dva, dve; — *f.* dvojka, dvojica; — armig, *a.* dvórok; — beinig, *a.* dvolíst; — blätterig, *a.* dvoúst; — deutig, *a.* dvoúmen, dvoúmen; — deutigkeit, *f.* dvoúmnost, dvoúmstvo; — er, *m.* dvojak, dvojka, dvojkla; — erlei, *a.* dvojj, dvoji; — fach, *a.* dvojni, dvojsten; — fältig, *a.* dvojnát.

Zweifel, *m.* dvom; dvoúnja, dvoúba, dvojj, súm; (ohne Zweifel) brez dvoúnje, gotóvo; — haft, *a.* dvoúmljiv, dvojjliv; (ungewiš) dvoúmen, negotóv, nevéren, dvoječen; — haftigkeit, *f.* dvoúmljivost, negotóvost; — *n. v. n.* dvojjti, dvoúmiti, dvoúmljováti, sumiti, dimljováti; — sucht, *f. f.* Zweifelhaftigkeit; — ster, *m.* dvoúmljivec, dvoúmnéž, dvoúmec.

Zweig, *m.* véja; mladika, od-

raslika, berst, berstika, klíca, čép, grana; — ist, *a.* véjast, gránast; — ig, *a.* véjät, košät, gránat; — lein, *n.* véjica, véjčica, mladikica.

Zweihenkelig, *a.* dvóročen, dvoúločnat; — jáhrig, *a.* dve léti star, dveléten, dvaléten; — kampf, *m.* dvojoj; — köpfig, *a.* dvoúglav; — mal, *ad.* dvákrat, dváput, dva púta, dvábart; — mastig, *a.* dvojamboúren; — ráderig, *a.* na dva kolésa; — schneidig, *a.* u dve plati oster; — sitig, *a.* na dva sedála; — spännig, *a.* (Wagen) voz za dva kónja; — stimmig, *a.* dvoúlásen; — te, *a.* drúgi; — tel, *n.* polovica, polovina; — tenš, *ad.* drúgič; — tgeboren, *a.* drugorójen; — zackig, *a.* dvozóbat; — züggig, *a.* dvoúličén, dvojezičen; — züggigkeit, *f.* dvoúličnost, dvojezičnost.

Zwisch, *ad.* vprék, poprék; — fell, *n.* ópnica, prepónka, prišerdje.

Zwerg, *m.* pátuljak, magláš, paglovec, pertlikovec; — in, *f.* pátuljica, maljénica; — baum, *m.* málo drévo, pertlikovec.

Zweitsche, *f.* slíva; — nbrantwein, *m.* slívoica, slívoica žgánica; — nbaum, *m.* slívno drévo, slíva; — ngarten, *m.* slívje; — nmuß, *n.* slívovec, slívovník.

Zwič, *m.* (ein kleiner Nagel) šenec; (baš Zwičén) ščipec, ščiapanje, ščiapanje.

Zwičel, *m.* (an Strümpfen) roža,

latica; (Keil) zagóžda, zaglóžda, klin; — bart, *m.* vóse, bérke.

Zwičfen, *v. a.* ščipati, vščipati, ščipniti, vščipniti, vščéniti.

Zwiebač, *m.* suhár, dvopek.

Zwiebel, *f.* luk, čebul, čebúla, čerlénec; — apfel, *m.* lukášnica; — bauer, *m.* lukar. čebulár; — *n.* *m.* hčítí, čebulítí; (im Spielen) odrěti, po větru komur dáti, olúpiti kogar; — suppe, *f.* lukova júha; — wurzel, *f.* gómolj, gómoljica.

Zwiebrache, *f.* (in Weingärten) trětja kop, (auf Aeffern) drúgo oránje. [pot oráti.

Zwiebrachen, *v. a. u. n.* po drugi

Zwiefach, *f.* Zweifach.

Zwiespalt, *m.* Zwietracht, *f.* razdór, razpártija, sváda, svája, zdražba, neslóga, rázpra, nésklad.

Zwillich, *m.* dvojšert, pláhta, plahúta; — *en.* *a.* dvojšértén.

Zwilling, *m.* dvojčič, dvojič, dvoječek, — šbrúder, *pl.* dvojčiči, dvojci, dvojci; — šchwester, *pl.* dvojke,

Zwinge, *f.* upenjáča; — *n.* *v. a.* siliti, prisíliti, primóráti, núditi, nújati, prinúdíti, prinújati; síč — *v. r.* siliti se, posilliti se; — *r.* *m.* (Person od. Sache, die zwingt) silnik, primóravec; (Raum) prizidje, ográda za lóvske pse.

Zwirn, *m.* nit, nitka; — *en.* *a.* n tken, nitkast; — *en.* *v. a.*

nitke súkati, nítkati; — faden, *m.* nit; — tnaul, *m.* klopčič nitke; — rad, *n.* kolóvrat.

Zwischen, *prp.* méd, médji, izmed; (in der Mitte) sréd, vsréd, vmés, posréd; — gesang, *m.* medpětje, medpěsem; — mauer, *f.* medzid; medzidje; — pfeiler, *m.* srédnji stéber; — raum, *m.* medpróstor; — rede, *f.* medgóvor; — reden, *v. n.* vmés govoriti, besědo presekávati; — saß, *m.* medstávka; — spiel, *n.* medigra; — wand, *f.* medstěna, preděl; — wort, *n.* médmet; — zeit, *f.* medčas; (in der — zeit) u tem času, ti čas; — zeile, *f.* medvérsta.

Zwist, *f.* Zwiespalt.

Zwistig, *a.* svadljív, zdražljív; neslóžen.

Zwitschern, *v. n.* cverkati, cverčati, cverketáti, čivkati.

Zwitter, *m.* pol muž, pol žena; polután, polutánka; *a.* polovíčen, polúten.

Zwölf, *num.* dvánajst, dvánést; — *f.* dvanájstica, dvanájstka; — eckig, *a.* dvanajstvóglat, dvanájst vóglav; — *er.* *m.* dvanájstka, dvanájšica; — erlei, *a.* dvanajstéri; — fach, *a.* dvanajsterni; — faltig, *a.* dvanajsternat; — *te.* *a.* dvanajsti; — *tel.* *n.* dvanajstinka, dvanájsti děl; — *tenš.* *ad.* dvanajstič.

Zymbel, *f.* cimbale.

Časna imena.

Kerstna iména.

Abraham, <i>m.</i> Abraham, Abram.	Benedict, <i>m.</i> Benedikt; Benko.
Adalbert, <i>m.</i> Adalbert, Vojtěh.	Bernhard, <i>m.</i> Bernard; Bernádek.
Adelheid, <i>f.</i> Adelajda.	
Adolph, <i>m.</i> Adolf; — <i>ine</i> , <i>f.</i> Adolfiná.	Blasius, <i>m.</i> Blaž; Blažek.
Agathe, <i>f.</i> Agata.	Brigitta, <i>f.</i> Brigita.
Aegidius, <i>m.</i> Hji, Hia.	Bruno, <i>m.</i> Brunon, Brún.
Agnes, <i>f.</i> Neža; Nežica, Nežka, Nežkica.	Cajetan, <i>m.</i> Kajetan, Gajo.
Albanus, <i>m.</i> Alban, Bělan.	Casimir, <i>m.</i> Kazimír.
Alberich, <i>m.</i> Alberik. [Vojtěh.	Căsar, <i>m.</i> Cesar. [Cilika.
Albert, Albrecht, <i>m.</i> Albert.	Cecilia, <i>f.</i> Cecilija, Čila, Čilica,
Albin, <i>m.</i> Albin, Bělan. [der.	Charlotte, <i>f.</i> Karolina, Dragojila.
Alexander, <i>m.</i> Aleksánder, Šken.	Christian, <i>m.</i> Kristiján.
Alexius, <i>m.</i> Aleš, Lekš. [slav.	Christine, <i>f.</i> Kristína, Kristínka.
Alois, Aloisius, <i>m.</i> Alojz, Věko-	Chrysostomus, <i>m.</i> Krizóstom, Zlatoust.
Amalie, <i>f.</i> Amálija, Malika, Malická, Malinka.	Christoph, <i>m.</i> Krištof.
Andreas, <i>m.</i> Andrej, Andraš, Neček, Andrejček.	Christus, <i>m.</i> Kristus.
Anna, <i>f.</i> Ana, Ančika. [Tonček,	Claudius, <i>m.</i> Klavdi, Klavdio.
Anton, <i>m.</i> Anton; Tone, Tonek,	Clemens, <i>m.</i> Klemén.
Apollonia, <i>f.</i> Apolónija, Polónija, Polóna.	Colomanus, <i>m.</i> Koloman. [ca.
Augustin, <i>m.</i> Avgustin, Avguštin.	Constantia, <i>f.</i> Konstancia; Štan-
Balthasar, <i>m.</i> Boltazar.	Constantin, <i>m.</i> Konstantin, Kosta.
Barbara, <i>f.</i> Barbara, Barba; Barbica, Barbika.	Cornelius, <i>m.</i> Kornelij.
Bartholomăus, <i>m.</i> Jernej, Arnej, Paternuž; Jernejček, Arnejček.	Crösus, <i>m.</i> Kréz, Krés.
Beatric, <i>f.</i> Beátrica, Blaženka.	Cyrillus, <i>m.</i> Círíl; Círo. [tar.
	Demetrius, <i>m.</i> Démeter, Dimi-
	Dionysius, <i>m.</i> Dioniz; Dioniz, Doniž.
	Dominicus, <i>m.</i> Dominik.
	Dorothea, <i>f.</i> Dorotėja, Dora, Rotija.

- Eduard, *m.* Eduard, Slávoljub. | Gustav, *m.* Gustav. | Ičica.
 Eleonora, *f.* Eleonora, Eleo- | Hannchen, *n. d.* Janeška, Iván-
 norka. | Hännsschen, *n. d.* Janžek, Ivánek.
 Eliáš, *m.* Elija, Ilija. | Heinrich, *m.* Enrik, Erib, Areh.
 Elisabeth, *f.* Elizabéta, Špela, | Helene, *f.* Lenka, Jelena, Jela;
 Lizabeth, Liza. | Ilan. | Jelica; Lénéica, Lénéika.
 Emil, Emilius, *m.* Emilj, Mi- | Henriette, *f.* Enrika, Henrinka.
 Emilia, *f.* Emilija, Milica, | Heruteš, *m.* Hrelja, Hreljko.
 Emiljka. | Hermann, *m.* Jerman.
 Erasmuš, *m.* Erázem. | Hiazinth, *m.* Iacint.
 Emerich, *m.* Emerik, Mirko. | Hieronimus, *m.* Jeronim, Jero-
 Eugen, Eugeniš, *m.* Evgen, | mín, Jeróm, Jerolim.
 Evgenij. | Hilarius, *m.* Milari.
 Eufasia, *f.* Evládija; Lelica. | Honorius, *m.* Onórij.
 Eusebius, *m.* Evzebij. | Horatius, *m.* Orac, Orácij.
 Eva, *f.* Eva. | Sgnažius, *m.* Ignacij, Vátro-
 Gustachius, *m.* Evštah, Evštahij. | slav, Nace.
 Fabian, *m.* Fabijan. | Treneuš, *m.* Ireněj.
 Felix, *m.* Feliks, Srěčan, Srěčko. | Zfač, *m.* Izak.
 Ferdinand, *m.* Ferdinand, Mi- | Zsabelle, *f.* Izabéla.
 lozvan. | Jakob, *m.* Jakov, Jakop, Jáka.
 Flora, *f.* Flora, Cvětká. | Jeremias, *m.* Jeremia.
 Florian, *m.* Florijan, Ferjan, | Jesus, *m.* Jezus, Isus, Ježiš.
 Cvětko. | [Franja. | Jesus Chr. stus, *m.* Isukerst,
 Franciška, *f.* Franciška, Franica. | Jezus Kristus. | [hím.
 Franciškuš, Franz, *m.* Franči- | Joachim, *m.* Jačim, Ačim, Joa-
 šek, Franc, Franjo. | Sodokuš, *m.* Jošt.
 Friedrich, Friš, *m.* Friderik, | Johann, *m.* Janez, Ivan, Jovan,
 Miroslav. | Janže; — *a, f.* Jovana, Ivánka.
 Genovefa, *f.* Genovefa. | Joseph, *m.* Joža, Jósip, Jožef;
 Georg, *m.* Juri; Jurek, Jurko. | Joška, Joško.
 Gerasimus, *m.* Jerosim. | Julian, *m.* Julijan.
 Gertraud, *f.* Ira, Jera, Jédert; | Julie, *f.* Julija, Juljika, Lju-
 Jerica. | hosláva, Ljubica.
 Gervasius, *m.* Gervasi. | Justian, *m.* Julij, Ljuboslav.
 Gottfried, *m.* Bógomir. | Justinian, *m.* Upravda, Justi-
 Gottlieb, *m.* Bógoljub, Bógomil. | nian.
 Gottlob, *m.* Bógoslav. | Karl, *m.* Dragotin, Karol.
 Gregor, *m.* Grega, Gregór, | Karoline, *f.* Dragoila, Karo-
 Gergur, Gorej. | [jetka. | lina, Dragotinka, Dragoiljka.
 Gretchen, *n. d.* Marjética, Mar- | Rašpar, *m.* Gašpar. | [Katrej.
 Gúntŕer, *m.* Gunter. | Katharina, *f.* Katra, Katrina,

- Ladislaus, *m.* Ladislav.
 Laurentius, Lorenz, *m.* Lovre.
 Leo, *m.* Lav, Leo.
 Leopold, *m.* Leopold, Lavoslav.
 Lieschen, *n.* Lizika.
 Ludmilla, *f.* Ludmila.
 Ludwig, *m.* Ludvik, Ljudevit.
 Louise, *f.* Alojzija, Věkosláva.
 Lukas, *m.* Lukež, Světozor.
 Magdalena, *f.* Magdaléna, Mad-
 léna. Igarita.
 Margaretha, *f.* Marjeta, Mar-
 Maria, *f.* Marija, Mina.
 Markus, *m.* Marka.
 Martin, *m.* Martin; Martinček.
 Mathias, *m.* Matija.
 Matthäus, *m.* Matěvž, Tevž;
 Matěvžek.
 Methodius, *m.* Metod. [hajlo.
 Michael, *m.* Miha, Mihal, Mi-
 Moriz, *m.* Moric.
 Moses, *m.* Mozes, Mojzija.
 Nikodemus, *m.* Nikodém.
 Nikolaus, *m.* Mikláš, Nikola.
 Othmar, *m.* Otomar.
 Otto, *m.* Oton.
 Ovidius, *m.* Ovid, Ovidij.
 Paris, *m.* Parid.
 Paul, *m.* Pávl; Pavle.
 Peter, *m.* Peter.
 Philipp, *m.* Filip, Filipi.
 Pius, *m.* Pij, Piji.
 Procop, *m.* Prokop.
- Robert, *m.* Robert.
 Roderich, *m.* Roderik.
 Róchus, *m.* Rók.
 Rose, Rosine, *f.* Rozina, Roža.
 Rosalia, *f.* Rozálíja, Rožálíja.
 Rudolph, *m.* Rudolf.
 Ruprecht, *m.* Ruprat.
 Sabbas, *m.* Sava.
 Sebastian, *m.* Boštján; Boštej.
 Simon, *m.* Šiman; Šimej.
 Stanislaus, *m.* Stanislav.
 Stephan, *m.* Štefan, Štěpan.
 Susanne, *f.* Susána.
 Thaddäus, *m.* Tadeůž.
 Theodor, *m.* Teodor, Todor,
 Bogodar.
 Theodorich, *m.* Todorik.
 Therese, *f.* Terézija.
 Thomas, *m.* Tomáš, Toma.
 Thimotheus, *m.* Timótej.
 Tobias, *m.* Tobija.
 Ulrich, *m.* Ureh, Ulrih.
 Urban, *m.* Verbán, Banej.
 Ursula, *f.* Uršula, Urša.
 Valentin, *m.* Balant.
 Veit, *m.* Vid.
 Victor, *m.* Viktor.
 Vitalis, *m.* Vido, Živko.
 Wenzel, *m.* Věnceslav.
 Wilhelm, *m.* Vilem, Vilhelm.
 Vladimir, *m.* Vladimír.
 Ferres, *m.* Kserkses.
 Zacharias, *m.* Caharija.

Verzeichniß geographischer Namen.

Zemljopisni slovár.

Wachen, <i>n.</i> Aben, Cah, Cahí.	Wusterliß, <i>n.</i> Slavkov.
Weißeberg, <i>n.</i> Postòjna.	Wustralien, <i>n.</i> Avstrálíja.
Wdrianopel, <i>n.</i> Drinopólje.	Wustralier, <i>m.</i> Avstrálec.
Wdriatisches Meer, <i>n.</i> jadránsko od. sinje morje.	Waiern, <i>n.</i> Bavárijia.
Wegejsches Meer, <i>n.</i> egéjsko morje.	Waireuth, <i>n.</i> Bajrut.
Weghpten, <i>n.</i> Egípt.	Waltische Meer, <i>n.</i> blatsko ob. baltisko morje.
Weghptier, <i>m.</i> Egípečanín.	Wasel, <i>n.</i> Basileja.
Wethiopian, <i>n.</i> Etiopíja.	Wauzen, <i>n.</i> Budišin.
Wetna, <i>m.</i> Etna.	W Belgien, <i>n.</i> Belgíja.
Wfrika, <i>n.</i> Afrika; — ner, <i>m.</i> Afrikán, Afrikánec.	W Belgrad, <i>n.</i> Bělgrad, Biograd.
Wgram, <i>n.</i> Zagreb.	W Bergschötte, <i>m.</i> gorski škót.
W Albanien, <i>n.</i> Albáníja.	W Berlin, <i>n.</i> Berlin, Berolín.
W Alexandrien, <i>n.</i> Aleksándrija.	W Bern, <i>n.</i> Berna.
W Alpen, <i>pl.</i> planine.	W Bessarabien, <i>n.</i> Besarábíja.
W Amerika, <i>n.</i> Amérika; — kaner, <i>m.</i> Amérikán, Amérikánec.	W Bilsig, <i>n.</i> Bilsko. [tórské.
W Amselfeld, <i>n.</i> Kosovo polje.	W Boche di Castaro, <i>pl.</i> Boke ko-
W Ancona, <i>n.</i> Jakin.	W Böhme, <i>m.</i> Ceh; — <i>n.</i> , <i>q.</i> Česka (zemlja); — <i>in</i> , <i>f.</i> Cehinja; — <i>išč</i> , <i>a.</i> česki.
W Anspach, <i>n.</i> Anaspah.	W Bošnien, <i>n.</i> Bosna.
W Antivari, <i>n.</i> Bár.	W Bošporuš, <i>m.</i> Bospor.
W Arabien, <i>n.</i> Arabíja.	W Bordeaux, <i>n.</i> Bordó.
W Arabier, <i>m.</i> Arab. Arabčán.	W Brandenburg, <i>n.</i> Branibor.
W Archipelagus, <i>m.</i> Arhipelag.	W Braunschweig, <i>n.</i> Brunšvig.
W Asien, <i>n.</i> Azíja.	W Brazza (Zisel) <i>f.</i> Brač.
W Asiat, <i>m.</i> Azíjan, Asíjat.	W Bregenz, <i>n.</i> Brègenca, Brèžnica.
W Athen, <i>n.</i> Aténa.	W Breisgau, <i>n.</i> Brizgava.
W Athos, <i>m.</i> Sveta gora.	W Bremen, <i>n.</i> Brema.
W Atlantisch, <i>a.</i> atlántski.	W Breslau, <i>n.</i> Breslava, Vratislav.
W Auersberg, <i>n.</i> Turjak.	W Bretagne, <i>f.</i> Bretáníja.

- Brieg, *n.* Brëg.
 Brittanien, *n.* Británija.
 Brügge, *n.* Bruž.
 Brünn, *n.* Berna, Berno.
 Brüssel, *n.* Bruselj.
 Brür, *n.* Mostovo.
 Budweis, *n.* Budjevice.
 Succari, *n.* Baker, Bukovar.
 Bukarest, *n.* Bukarešt.
 Bulgarien, *n.* Bugarska (zemlja).
 Bunzlau, *n.* Boleslav.
 Camenz, *n.* Kamenica. [otóci.
 Canarische Inseln, *pl.* kanárski
 Cannosa, *n.* Tersteno.
 Capobistria, *n.* Koper.
 Carlowič, *n.* Karlóvci.
 Carthago, *n.* Kartáгина.
 Caspische Meer, *n.* hvalínsko
 morje.
 Castelnuovo, *n.* Novigrad.
 Champagne, *f.* Šampánja; — *r.*
 wein, *m.* šampánjovec.
 Charybdis, *f.* Karibda.
 Cherso, *f.* Cres.
 China, *n.* Čina, Kina.
 Cilli, *n.* Célje.
 Cividale, *n.* Staro město.
 Corfu, *f.* Karf.
 Coblenz, *n.* Koblice.
 Cöln, *n.* Kolónja. [Štambul.
 Constantinopel, *n.* Carigrad,
 Constanz, *n.* Kostnice.
 Curzola (Insel) *f.* Korčula.
 Cypren, *n.* Ciper.
 Dalmatien, *n.* Dalmácija, Dal-
 matínska (zemlja).
 Däne, *m.* Danez. [(zemlja).
 Dänemarck, *f.* Danija, Danska
 Danzig, *n.* Gdansko.
 Delphi, *n.* Delfi.
 Deutschbrod, *n.* němški Bród.
 Deutsche, *m.* Němec; — *f.* Němka.
- Deutschland, *n.* Němčija, Němska
 (zemlja).
 Diačovar, *n.* Djakovo.
 Dnieper, *m.* Dněper.
 Dniester, *m.* Dněster. [Dunaj.
 Donau, *f.* Donava, Dunaya,
 Drau, Drave, *f.* Drava.
 Dresden, *n.* Draždáni.
 Dulcigno, *n.* Odsinj.
 Durazzo, *a.* Drač.
 Edinburg, *n.* Edinbor.
 Eger, *n.* Héb.
 Eisgrub, *n.* Lednice.
 Etbe, *f.* Laba.
 Etbogen, *n.* Loket.
 England, *n.* Anglija.
 Esseg, *n.* Osěk.
 Etsch, *f.* Ečava, Adiga.
 Europa, *n.* Evrópa.
 Europäer, *m.* Evropéjec.
 Fiannova, *n.* Plominj.
 Fiume, *n.* Rěka.
 Florenz, *n.* Fioréncia. [(zemlja).
 Frankreich, *n.* Francija, Francoska
 Frankfurt, *n.* Frankobrod.
 Franzose, *m.* Francóz.
 Freiburg, *n.* Pribor. [(zemlja).
 Friaul, *n.* Furlánija, Furlánska
 Fünfeirchen, *n.* Pečuh.
 Gail, *f.* Zilja (rěka).
 Galizien, *n.* Galicija, Hališka
 (zemlja).
 Genf, *n.* Genefra.
 Genua, *f.* Genova.
 Gitschin, *n.* Jičín.
 Glogau, *n.* Glogava.
 Gnesen, *n.* Gnezno.
 Görz, *n.* Gorica.
 Gradišca, *n.* Gradiška.
 Gran, *n.* Ostrogon.
 Graubünden, *n.* Grizija.
 Graž, *n.* Gradec.

- Grieche, *m.* Gerk.
 Grofmardein, *n.* veliki Varadin.
 Güns, *n.* Kisek.
 Gurf, *f.* Kerka (reka).
 Halle, *n.* Hala.
 Hainburg, *n.* Ambor.
 Hermannstadt, *n.* Sibinj.
 Hollstein, *n.* Holštajn. Ilja.
 Illyrien, *n.* Ilirija. Ilirska (zem-
 Indien, *n.* India.
 Irland, *n.* Irska (zemlja).
 Inšbrud, *n.* Inšpruk.
 Istrien, *n.* Istrija
 Statien, *n.* Italija, Laška (zemlja).
 Jassy, *n.* Jaš.
 Jamaica, *f.* Jamajka (otok).
 Japan, *n.* Japan.
 Jerusalem, *n.* Jeruzalem.
 Jude, *m.* Žid. Židov.
 Karstadt, *a.* Karlovec.
 Kärnten, *n.* Gorotánsko, Koroška
 (zemlja).
 Kaschau, *n.* Košice.
 Kirchenstaat, *m.* papežove dežele.
 Klagenfurt, *n.* Čelovec.
 Klausen, *n.* Kološ. Itálija.
 Kleinasien, *n.* mala Azija, Na-
 Komorn, *n.* Komoran, Komárno.
 Könighof, *m.* Kraljodvór.
 Königsb. *n.* Kraljevec.
 Koprinitz, *n.* Koprivnica.
 Kopenhagen, *n.* Kodanj.
 Krain, *n.* Krajnska (zemlja).
 Krainburg, *n.* Kránj.
 Krakau, *n.* Krakov.
 Kremser, *n.* Kromeríž.
 Kreuz, *n.* Križevac. Ivatica.
 Kroat, *m.* Horvát; — in, *f.* Hor-
 Kroazien, *n.* Horvátska (zemlja).
 Kulpa, *f.* Kupa, Kulpa (reka).
 Küstrin, *n.* Koštrin.
 Kuttenberg, *n.* Kutna gora.
- Laibach, *n.* Ljubljána.
 Lagosta (Zinfel) *f.* Lastovo.
 Lappe, *a.* Lapón.
 Lappland, *n.* Lapónija.
 Lausitz, *f.* Lužice, Lužnice.
 Leipnit, *n.* Lipnik.
 Leipyig, *n.* Lipsko, Lipnica.
 Leitmeritz, *n.* Litomerice.
 Lemberg, *n.* Lavov.
 Lessina, *f.* Hvár (otok).
 Leutomisch, *n.* Litomišl.
 Licca, *f.* Lika.
 Liefland, *n.* Lišónija, Lišlandija.
 Linz, *n.* Linec.
 Liptau, *n.* Liptov.
 Lissa, *f.* Vis (otok).
 Lissabon, *n.* Lizbóna.
 Lithauen, *n.* Litva.
 Lombardie, *n.* Lombárdsko.
 Lothringen, *n.* Loréna.
 Lübeck, *n.* Bukovec, Ljubek.
 Lurenburg, *n.* Luksenbor.
 Moas, *f.* Moza.
 Macebonien, *n.* Mačedónija.
 Magdeburg, *n.* Dèvin.
 Magyar, *m.* Madjar, Oger.
 Mähren, *n.* Morávija.
 Mährisch-Neustadt, *n.* Unčov.
 Mailand, *n.* Milan, Mediolan.
 Main, *m.* Men, Majna.
 Mainz, *m.* Mogúncija.
 Mantua, *n.* Mantova.
 March, *f.* Morava (reka).
 Marburg, *n.* Maribor.
 Maria-Theresiopel, *n.* Subotica.
 Marmora-Meer, *n.* belo morje.
 Mecca, *n.* Meka.
 Medina, *n.* Medina.
 Meissen, *n.* Mišnice.
 Meteta, (Zinfel) *n.* Mlèt.
 Melnik, *n.* Mělnik.
 Mohatsch, *n.* Mohaç.

- Moldau, *f.* Moldávija; (reka) Veltava.
 Montemaggiore, *n.* Učka.
 Montenegro, *n.* černa gora.
 Moskau, *n.* Moskva.
 Mosel, *f.* Mozela (reka). [kovo].
 München, *n.* Mníchov, Moná-
 Narenta, *f.* Nerétva (reka).
 Nazareth, *n.* Nacaret.
 Neapel, *n.* Napólje.
 Neumarkt, *n.* Teržič.
 Neusatz, *n.* Novisád.
 Neusohl, *n.* Banska Bistrica.
 Neustadt, —el, *n.* Novo město.
 Neutra, *n.* Nitra.
 Nikolsburg, *n.* Mikulov.
 Niederlande, *pl.* Nizozémje.
 Nona, *n.* Nin. [rika].
 Nordamerika, *n.* sěverna Ame-
 Nordsee, *f.* sěverno morje.
 Norwegen, *n.* Norbėgija.
 Nowgorod, *n.* Novigrad.
 Nürnberg, *n.* Norimberg.
 Obrovazzo, *n.* Obrovec.
 Odenburg, *n.* Sopron.
 Oder, *f.* Odera, Odra (reka).
 Oesterreich, *n.* Avstrija, Avstri-
 janska (carevina).
 Ofen, *n.* Budim.
 Olmütz, *n.* Olomuc.
 Orschowa, *n.* Oršava.
 Padua, *n.* Padova.
 Palästina, *n.* Palestina.
 Paris, *n.* Pariz.
 Passarowitz, *n.* Požarevec.
 Peru, *n.* Perav.
 Pest, *n.* Pešta.
 Petersburg, *n.* Petrograd.
 Peterwardein, *n.* Petrováradin.
 Pettau, *n.* Ptuj.
 Plattensee, *m.* Blatsko jezero.
 Po, *m.* Pád (reka).
 Pole, *m.* Polak, Lėh; — n, *n.*
 Poljsko.
 Pommern, *n.* Pomoránija.
 Posen, *n.* Poznánj. [zlatni].
 Prag, *n.* Praga; Prág, Prág
 Preußen, *n.* Pruzija, Prusko.
 Preßburg, *n.* Požún, Bretislav.
 Raab, *n.* Gjur.
 Radgersburg, *n.* Radgóna.
 Ragusa, *n.* Dobrovnik.
 Rann, *n.* Brėžce. [no].
 Regensburg, *n.* Ratisbona, Ržez-
 Reifnitz, *n.* Ribnica.
 Rhein, *m.* Rén, Rajna (reka).
 Rhodus, Insel, Ród.
 Risano, *n.* Risen.
 Rohitsch, *n.* Rogátec.
 Rom, *n.* Rim. [revina].
 Russland, *n.* Rusija, Ruska (Ca-
 Sachsen, *n.* Saksónija.
 Salona, *n.* Solin; (Stuß) Jader.
 Sardinien, *n.* Sardinija.
 Sava, Save, *f.* Sava.
 Savojen, *n.* Savoja.
 Schemnitz, *n.* Ščavnica.
 Schlesien, *n.* Silėzija, Sleska
 (Zemlja).
 Schottland, *n.* Škotija.
 Schweiz, *f.* Švajcarska (zemlja).
 Scuttari, *n.* Skader.
 Sebenico, *n.* Šibenik.
 Semlin, *n.* Zemún. [(zemlja).
 Serbien, *n.* Serbija, Serbska
 Siberien, *n.* Sibirija.
 Sicilien, *n.* Sicillija. [grádko].
 Siebenbürgen, *n.* Erdelj, Sedmi-
 Slovenc, *m.* Slovenec. [vén].
 Slave, *m.* Slavján, Slován, Sla-
 Sluin, *n.* Slúnj.
 Spalato, *n.* Splėt. [lnija].
 Spanien, *m.* Hispanija, Špa-
 Steiermark, *f.* Štajersko.

St. Zeit, <i>n.</i> Šentvid.	Benedig, <i>n.</i> Benétke, Mletke.
Strasburg, <i>n.</i> Brodnice.	Beröze, <i>n.</i> Verovítica.
Strymon, <i>n.</i> Struma. [grad.	Billach, <i>n.</i> Bělak.
Stuhlweißenburg, <i>n.</i> Stolni Bio-	Bölkermartt, <i>n.</i> Velkóvec.
Südamerika, <i>n.</i> južna Amerika.	Watzen, <i>n.</i> Vác.
Südbsee, <i>f.</i> južno morje.	Wallach, <i>m.</i> Vlah.
Syrmien, <i>n.</i> Srém.	Warasbin, <i>n.</i> Varaždin.
Temešwar, <i>n.</i> Temešvar.	Warschau, <i>n.</i> Varšava.
Teplig, <i>n.</i> Toplice.	Weichsel, <i>f.</i> Visla (rěka).
Theiß, <i>m.</i> Tisa (rěka).	Weimar, <i>n.</i> Vojmir.
Themse, <i>f.</i> Tamiz.	Wende, <i>m.</i> Serb.
Theffalonič, <i>n.</i> Solún.	Wien, <i>n.</i> Beč, Dunaj, Viden.
Tiber, <i>f.</i> Tibera, Tever.	Wieselburg, <i>n.</i> Mošón.
Triest, <i>n.</i> Terst.	Wittingau, <i>n.</i> Trebónj.
Troja, <i>n.</i> Troja.	Zara, <i>n.</i> Zader.
Tschakathurn, <i>n.</i> Čakavec.	Zeng, <i>n.</i> Senj.
Türke, <i>m.</i> Turek. [revina)	Zigeuner, <i>m.</i> cigán.
Türkei, <i>f.</i> Turčija, Torska (ca-	Znaim, <i>n.</i> Znojem.
Ungar, <i>m.</i> Oger; — <i>n.</i> , <i>n.</i> Ogersko.	Zilli, <i>f.</i> Čilli.
Reglia, <i>n.</i> Kerk.	Zweibrücken <i>n.</i> Dvamósti.

Berichtigungen.

Seite	Spalte	Zeile	lese	statt
50.	1	1	von oben	ska
50	2	16	von unten	skas
65	1	4	von oben	povértit i
132	1	6	» »	pogájati.
197	1	4u.7»	» »	deržavljánskih
			vstvarjati, vstvarítva,	deržavljankih
			vstvarjenje	vstarjati, vsta-
208	2	19	» »	ritva, vstarenje.
211	4	20	von unten	níst
227	2	9	» »	mehír
227	2	3	» »	gororník
290	2	16	» »	govorník
303	2	6	» »	voditelj
376	2	16	von oben	voditelj
			auch: nepristrán, ne-	vižji
			pristránost	hahlami
389	2	2	von unten	reg rad
391	2	2	von oben	oblážiti
412	1	10	von unten	provráten
480	1	20	von oben	zvězdogledše
505	1	14	» »	čednosť
515	2	15	» »	ohlijati
569	1	13	» »	oklep
608	1	3	von unten	hranjencě
608	2	19	von oben	kolj

Das sich außer den hier genannten vielleicht noch andere, aber nur unbedeutendere Druckfehler bezüglich der Accentuirung und Abtheilung der Silben eingeschlichen haben, möge durch die Abwesenheit des Verfassers vom Druckorte gütigst entschuldigt werden.

Verzeichnis

Titel	Verfasser	Band	Preis
1. Band	...	1	50
2. Band	...	2	50
3. Band	...	3	50
4. Band	...	4	50
5. Band	...	5	50
6. Band	...	6	50
7. Band	...	7	50
8. Band	...	8	50
9. Band	...	9	50
10. Band	...	10	50
11. Band	...	11	50
12. Band	...	12	50
13. Band	...	13	50
14. Band	...	14	50
15. Band	...	15	50
16. Band	...	16	50
17. Band	...	17	50
18. Band	...	18	50
19. Band	...	19	50
20. Band	...	20	50

Das Verzeichnis ist für den Preis von 100 Mark zu beziehen.
 Die einzelnen Bände sind zu 50 Mark zu haben.
 Bestellungen sind an den Verleger zu richten.

